

Giới thiệu Bá Khí Già Thiên Convert

Dương Thần xuyên việt đã đến Bá Khí thể giới, đó là một tu luyện khí phách thể giới, người nơi này có được di sơn đảo hải chỉ lực, lên trời xuống đất không gì làm không được.

Càng có vô số thần kỳ mãnh thú, thần kỳ quốc gia, đặc thù văn hóa, có Phương Hoa tuyệt đại Thánh Nữ, có đoan trang Vô Song công chúa, có vũ mị xinh đẹp yêu nữ...

Có thể chất đáng sợ địch thiên tài, lại càng không thiếu huyết mạch cao quý cường giả, bọn hắn ừng có chúng chúng đáng sợ thần thông, ngạo thị thiên hạ!

Nhưng... Dương Thần lại đã lấy được Bất Hủ Vương Đình chi truyền thừa, đập biến Bá Khí thể giới, nghịch thiên xưng bá!

Tu sĩ đẳng cấp: Bá Sĩ, Bá Sư, Bá Tông, Bá Vương, Bá Hoàng, Bá Tôn, Bá Thánh, Bá Đế, Bá Tiên, Bá Thần, Bá Chủ.. Thấy Hay thì like với cho phiếu nhé....

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Dương Thần

Đại Hàn Vương Triều cảnh nội, Vu Sơn.

Cuối xuân mới bắt đầu, ánh nắng chiều đầy trời, một giang bích thủy xuyên thẳng qua tại kỳ phong tâm đó.

Dương Thần ngồi chung một chỗ sườn đồi phía trên, ngóng nhìn lấy mệnh mong Đông Lưu Giang Thủy, tuổi của hắn chỉ có mười ba tuổi tả hữu, trướng ngồng mặt, mày kiếm nhập tóc mai, bờ môi rất mỏng, mũi cao thẳng, ánh mắt kiên nghị, quật cường, mặc trên người vài thô áo gai, phi thường cổ xưa.

"Thần ca ca, Lam Nhi đoán được quả nhiên không tệ, người thật sự tại Ma Thiên Nhai." Một đạo diễm mật, ngọt ngào lại hơi có vẻ trẻ trung thanh âm theo cổ xưa trong rừng cây truyền ra, thanh âm truyền đến thời điểm, một cái thiếu nữ áo lam bước liên tục đi ra rừng cây.

Thiếu nữ áo lam tên là Ngụy Yên Lam, niên kỷ so Dương Thần hơi nhỏ hơn, trát lấy một đầu dài lớn lên mái tóc, rũ xuống đến vai trái, một trương trắng nõn mặt trái xoan, phối hợp nàng ngũ quan xinh xắn, hồn nhiên ngây thơ, tú lệ linh khí, Thoát Tục Xuất Trần, khí chất cao quý hào phóng, niên kỷ tuy nhỏ, nhưng lại một cái mỹ nhân bại hoại.

"Thần ca ca, Lam Nhi cho người mang thứ đồ vật đã đến." Ngụy Yên Lam ngồi vào Dương Thần bên người, từ trong lòng xuất ra một bao giấy dầu bao trùm đồ vật đi ra, thứ đồ vật mặc dù không có mở ra, mùi thơm đã xông vào mũi.

"Hay vẫn là Lam Nhi rất tốt với ta." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần cười cười, cực kỳ hưởng thụ gối lên Ngụy Yên Lam trên đùi, nhìn lên Thương Khung, vạch tìm tòi giấy dầu bao khóa, bên trong dĩ nhiên là một chỉ màu vàng kim óng ánh đuôi gà, hắn liếm liếm bờ môi, gặm.

Ngụy Yên Lam nhìn xem thiếu niên cái kia vô ưu vô lự bộ dạng, nhưng trong lòng chỉ có đáng ghét, "Chín năm rồi, Thần ca ca y nguyên dừng lại tại Bá Khí nhất trọng, căn bản không cách nào dẫn động Tàng Thần Cung, thành làm một cái Bá Sĩ."

Gối lên Ngụy Yên Lam trên gối Dương Thần, lúc này mặc dù như một tám đời không có ném qua thứ đồ vật tên ăn mày, tại ăn như hồ đống gặm đùi gà, bất quá cặp kia cơ linh mắt to, lại đem Ngụy Yên Lam trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra đáng ghét thu tại trong mắt.

"Cô gái nhỏ, đã biết rõ cho ta khổ sở... Ai, tiểu Dương thần a, ước định của chúng ta chỉ sợ không cách nào hoàn thành." Dương Thần về mặt hưởng thụ gặm đùi gà, nhưng trong lòng tại thờ thật dài.

Cái này yêu gặm đùi gà thiếu niên, có thể không phải chân chánh Dương Thần, chính thức Dương Thần từ lúc chín năm trước đã bị chết, hiện tại Dương Thần, trong cơ thể linh hồn đến từ một thể giới khác, thể giới kia gọi là địa cầu.

Nhắc tới cũng xạo, vị này đến từ địa cầu thiếu niên, hắn tên thật vậy mà gọi là Dương Thành, tuy nhiên chữ không giống nhau, đương âm đọc lại cùng chết đi Dương Thần là giống nhau.

Dương Thành là ở một đứa cô nhi viện trưởng đại, tuy nhiên trên danh nghĩa gọi là cô nhi viện, nhưng thật ra là một một tên lừa gạt công ty, chuyên môn bồi dưỡng ưu tú thiếu niên nhi đồng gạt người, Dương Thành rất may mắn, bị cái này cô nhi viện thu dưỡng rồi, từ nay về sau đã bắt đầu hắn lừa đảo kiếp sống.

Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, lại bị xe đụng chết rồi, thật sự là đáng thương a! Vậy mà tráng niên mắt sớm, linh hồn đi tới Bá Khí thể giới, tại bị xe đụng chết nháy mắt, hắn hét lớn một tiếng: "Nếu ai có thể cho ta sống thêm một lần cơ hội, ta đáp ứng hắn một vạn cái yêu cầu! Không! Hai vạn cái! !"

Hét lớn một tiếng về sau, hấn tự bất tỉnh nhân sự rồi, đương hấn khi tỉnh lại, vậy mà phát hiện mình đi tới một người khác trên người, ta sống đã dậy rồi! Bất quá không đợi hấn cao hứng quá lâu, hấn lại phát hiện mình căn bản không có triết để sống lại.

Bởi vì hấn chỗ trong thân thể, thậm chí có hai cái ý niệm, hấn một người trong tự nhiên là thân thể nguyên chủ nhân, ngay lúc đó nguyên chủ nhân hơi thở mong manh, hấp hối, hoặc là nói đã muốn chết.

Nguyên chủ nhân cuối cùng một tia khí lực, phát ra thanh âm non nớt: "Ta không biết ngươi là ai, nhưng van cầu ngươi đáp ứng ta bốn chuyện... Chuyện thứ nhất, giúp ta báo thù... Chuyện thứ hai, tìm được cha mẹ ruột của ta, hiểu kính bộn hấn, chuyện thứ ba, chiếu cố lão từu quý, thứ tư sự kiện... Không cần lại để cho bất luận kẻ nào khi dễ, làm thiên hạ mạnh nhất người... Đáp ứng ta, ta tự giao thân xác cho ngươi..."

"Giao thân xác cho ta?" Ngay lúc đó Dương Thành, thật đúng là liên nôi da gà đều đi ra, còn tưởng rằng có người coi trọng hấn, muốn chủ động hiến thân, hơn nữa, nghe thanh âm này, vừa ý người của hấn dĩ nhiên là cái đứa bé.

Bất quá hấn lập tức kịp phản ứng, cảm tình chính mình là ở người khác trong thân thể, người khác tựa hồ muốn chết, muốn cho hấn đáp ứng bốn cái yêu cầu, sau đó cho hấn trọng sinh cơ hội. Nghĩ tới đây, hấn cơ hồ là sử xuất bủ sữa mẹ khí lực, hét lớn một tiếng: "Ta đáp ứng ngươi!"

"Ta... Ta ngươi, nhớ kỹ ước định của chúng ta... Nhớ kỹ tên của ta... Dương Thần, ngôi sao thần..." Cái kia non nớt đồng âm dần dần biến mất không thấy gì nữa, cơ hồ tại đồng thời, sau xe quăng đời còn lại Dương Thành mãnh liệt tỉnh lại.

Tỉnh lại lập tức, hấn chứng kiến chính mình nằm ở bờ sông bên cạnh, thấu mị chín chần nước lạnh, hấn thấy được một truong vết máu loang lổ, chỉ có năm, sáu tuổi khuôn mặt nhỏ nhắn, hấn vậy mà thật là một cái tiểu thí hài, hấn lúc này mới tin tưởng, chính mình vừa rồi kinh nghiệm sự thật sự, chính mình thật sự sống lại.

Về sau chín năm nội, hấn mới dần dần biết rõ chính mình đi tới một cái dạng gì thể giới.

Cái thể giới này là Bá Khí thể giới, tu luyện khí phách thể giới, hấn chỗ cái chỗ này, gọi là Trung Nguyên đại lục, là một cái tông phái cùng quốc gia mọc lên san sát như rừng thể giới, tông phái thực lực cùng quốc gia thực lực lực lượng ngang nhau, người nơi này đều tu luyện Bá Khí, thực lực càng cường, càng có thể được đến người khác tôn kính.

Chỗ của hấn gọi là Vu Sơn, tổng cộng có ba cái thị trấn nhỏ, Xích Viêm trấn, Lạc Hà trấn, Chu Tiên trấn. Hấn ở tại Chu Tiên trấn, tại trong trấn, muốn thắng được bị người tôn kính, tại mười tám tuổi trước khi trở thành Bá Sĩ là phải, bất quá đáng tiếc chính là, hấn đã 14 tuổi, vẫn là Bá Khí nhất trọng.

Dùng Dương Thần hiện tại Bá Khí nhất trọng thực lực, liên trùng kích Bá Sĩ cơ hội đều không có, xác thực là đáng giá đồng tình, hấn cũng là người đáng thương a!

Cho nên, Ngụy Yên Lam trên mặt mới lộ ra đắng chát, nàng biết rõ Dương Thần đã thử qua rất nhiều biện pháp, nhưng là đều không có thành công tăng thực lực lên. Tuy nhiên Dương Thần lão da mặt dày, sừng sốt không có bị ngăn trở đã bại, nhưng là, cái kia chẳng qua là hấn giả ra vội tới Ngụy Yên Lam xem, Dương Thần không muốn trở nên mạnh mẽ, đó là gat người đấy!

Dương Thần là một cái có ngao khí người, càng là một cái hảo cường người. Hấn làm lừa đảo thời điểm, khục khục... Nhưng hấn là dễ bị lừa từ, lừa gat tận thiên hạ có thể lừa gat chi nhân, không lừa gat thiên hạ không nên dối gat chi nhân, chỉ làm thiên hạ nhất lại chi nhân, không làm thiên hạ tốt nhất chi nhân, hấn là lừa đảo bên trong đích Đại Vương!

Cho nên, hấn có chịu cam tâm cả đời đều là Bá Khí nhất trọng, làm một cái thấp nhất hơi người.

Ai, nhìn xem Ngụy Yên Lam vì chính mình sầu mi khổ kiểm bộ dạng, Dương Thần trong nội tâm sao lại, há có thể không đau?

Hấn còn nhớ rõ, chính mình mới vừa tới đến trên đời này, cơ hồ tất cả mọi người khi dễ hấn, không! Hấn là khi dễ trước kia tiểu Dương thần, bởi vì là cùng một cái thân thể, cho nên liên quan đến đã đến hấn.

Chỉ có Ngụy Yên Lam đối với hấn tốt, trong lòng hấn, Ngụy Yên Lam chính là hấn duy nhất Nữ Thần! Hấn không muốn lại để cho cái này Nữ Thần thất vọng, nhưng sự thật nhưng là như thế làm hấn không thể làm gì.

Ngay tại Dương Thần lâm vào nhớ lại thời điểm, Ngụy Yên Lam bỗng nhiên cười nói: "Thần ca ca, hôm nay ngươi thật sự không đi Diễn Võ Đường sao?" Nàng biết rõ Dương Thần ưa thích nàng cười, cho nên tại Dương Thần trước mặt thời điểm, nàng luôn mang theo đáng tươi cười.

"Ai..." Nghe được Ngụy Yên Lam, Dương Thần liền gặm đuôi gà tâm tình đều không còn sót lại chút gì, hấn sợ nhất đúng là cái này Diễn Võ Đường.

Diễn Võ Đường lại có thể gọi là Bá Thuật Đường, như thế nào Bá thuật? Bá Khí tu luyện giả dùng để làm chiến võ công, đã bị Bá Khí thể giới người coi là Bá thuật! Bá thuật chia làm Phạm phẩm Bá thuật, Siêu phẩm Bá thuật, Vô Thượng Bá thuật, Tuyệt phẩm Bá thuật...

Diễn Võ Đường tự là dạy người tu luyện Bá Khí cùng tu luyện Bá thuật địa phương, cái chỗ này thế nhưng mà tụ tập toàn bộ trấn tiểu hài tử, chỉ nếu không có vượt qua mười tám tuổi, đều phải tại Diễn Võ Đường trung học tập. Những đứa bé này thiên phú cao thấp không đều, như Dương Thần như vậy chênh lệch, tăng thêm Dương Thần, tổng cộng chỉ có hai cái.

Hôm nay tới Ma Thiên Nhai, Dương Thần tự là không muốn đi Diễn Võ Đường, hấn thật sự chịu không được những người kia bạch nhãn.

Thế nhưng mà, hấn biết rõ trốn tránh không phải biện pháp, cho nên khi nghe được Ngụy Yên Lam lúc, hấn lưu luyến đứng dậy, vuốt vuốt Ngụy Yên

Lam mái tóc, cười nói: "Lam Nhi, chúng ta đi thôi." Nói xong hướng trong rừng cây đi đến, hần đi đường thời điểm lộ ra phi thường lười nhác, khoe miệng mang theo cười xấu xa, lại để cho người có muốn đá hần một góc xúc động.

Ngụy Yên Lam nhu thuận nhẹ gật đầu, toái bước chạy hướng Dương Thần, kéo Dương Thần cánh tay, đi về hướng cổ xưa tang thương rừng cây ở chỗ sâu trong.

Dương thần cùng Ngụy Yên Lam đi vào Diễn Võ Đường nội thời điểm, vốn là trong đại sảnh rộng rãi đã tụ đầy người, tiếng người âm ỉ, thật giống như tại chợ bán thức ăn mua thức ăn đông dạng. Tại đây muốn không nào nhiệt đều không được, những đứa bé kia các gia trưởng một cái kinh khoác lác, đều đang nói nhà mình hài tử rất lợi hại.

Có vậy mà nói nhà mình hài tử tại Vu Sơn ở bên trong đánh chết một đầu bá thú, cái này đã có thể hù đến Dương Thần rồi, cái gì là bá thú? Người có thể lý giải vì Bá Khí trong thế giới dã thú, những bá này thú mạnh bao nhiêu? Một đầu cấp thấp nhất Phàm cấp bá thú, kéo đến địa cầu đi, có thể lập tức miêu sát một đầu voi.

Muốn săn giết bá thú, đều muốn cả đàn cả lũ, dần dà, cũng tự tạo thành săn thú đoàn. Cái kia khoác lác nói mình hài tử giết bá thú người, quả thực là khoác lác không cất cỏ bản thảo.

"Yên tĩnh!" Một đạo hùng hậu thanh âm truyền khắp đại sảnh, chấn đắc tất cả mọi người lỗ tai ông ông tác hưởng.

Nghe thế đạo thanh âm, không người nào dám bất an tĩnh, không nói giọng nói của người này, chỉ xem người này tướng mạo, tự không phải bình thường người có thể đắc tội được rất tốt đấy.

Người nói chuyện chừng cao đến hai mét, ở trần, toàn thân cơ bắp từng cục, cả người giống như làm bằng sắt đồng dạng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, tóc ngắn râu quai nón, Sur mũi rộng rãi khẩu, mắt hổ sáng ngời, không giận tự uy. Dương Thần lần thứ nhất nhìn thấy người này thời điểm, trong đầu trước hết nhất nghĩ đến là quái vật Sư Lai Khắc.

Người này tên là làm Đồ Thân, Bá Sư cảnh, chuẩn xác mà nói, hần là tám biến Bá Sư, Bá Sĩ, Bá Sư, Bá Tông... Từng cấp bậc đều chia làm Cửu Biến, Chu Tiên trấn đệ nhị cường giả, chuyên môn phụ trách dạy bảo bọn nhỏ tu luyện Bá Khí cùng Bá thuật.

"Còn dám lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao người, vịn gậy tay chân, chung thân không được đi vào Diễn Võ Đường!" Trong đại sảnh lại truyền tới Đồ Thân như sét đánh thanh âm.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lỗ tai đều nhanh chấn điếc, người tại sao không đi tu luyện Âm Ba Công?" Dương Thần tại trong lòng thầm mắng vài tiếng, hần cũng không dám thật sự trách mắng đến. Đồ Thân đã từng nói qua, hần hội vịn gậy người tay chân, đó cũng không phải là với người hay nói giỡn, người này chưa bao giờ hay nói giỡn.

Ngụy Yên Lam tắc thì hào không thềm để ý dất lấy Dương Thần tay, trong mắt không có những người khác, chỉ có Dương Thần, bốn phía thỉnh thoảng có ghen ghét ánh mắt ghen đến, ý tứ kia ở ngoài sáng lộ ra bất quá: "Hoa tươi đều cắm trên bãi cứt trâu đi rồi!"

"Cùng dĩ vãng đồng dạng, trước khảo thí lực lượng của các người, tại khảo thí các người Bá thuật nắm giữ trình độ, sở hữu hài tử nghe, ra khỏi hàng!" Hai chữ cuối cùng như cương châm giống như đâm vào ở đây sở hữu hài tử trong tai.

Dương Thần cũng không dám không nghe Đồ Thân, cùng Ngụy Yên Lam ngay ngắn hướng từ trong đám người cất bước bước vào trong đại sảnh, trong nháy mắt, tận trăm đứa bé tụ đứng ở trong đại sảnh, cái eo thẳng tắp, ngẩng đầu ưỡn ngực, hai tay rú xuống phóng, đại khí không dám thờ ơ!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2 : Khảo Thí

Trong đại sảnh tĩnh có thể nghe được tiếng tim đập, mà ngay cả những gia trưởng kia cũng không dám nói lời nói, bọn hần cũng sợ, sợ bị Đồ Thân vịn gậy tay chân, cũng khó trách Dương Thần sẽ cho Đồ Thân lấy cái ngoại hiệu "Đồ Phu".

"Bá Khí Cửu Trọng, là rèn luyện thân thể tốt nhất thời kì, tự giống với là xây dựng phòng ốc đánh nền tảng, chỉ có nền tảng đánh chính là tốt, mới có trở thành cường giả tiền vốn!" Đồ Thân chấp tay đi tại chúng hài tử trước người, đánh giá sở hữu hài tử, những nữ hài tử kia bị hần chứng kiến, hoặc nhiều hoặc ít có chút sợ hãi.

Dương Thần âm thầm khinh bỉ Đồ Thân, cái này không bày rõ ra chiếm đám nữ hài tử tiện nghi nha, địa phương nào lúng túng, hết lần này tới lần khác

chăm chăm vào người ta ngực xem!

"Người trong đan điền có tám tầng khí mạng, đương thu nạp Bá Khí đạt tới nhân thể cực hạn lúc, sẽ chèn phá một tầng mạng, một tầng mạng đều không có chèn phá, tự xưng là Bá Khí nhất trọng." Nói đến đây, Đồ Thân ánh mắt nhìn hướng về phía Dương Thần, sở hữu hải tử ánh mắt xéo qua cũng đi theo ghen đi qua.

"Bà mẹ nó! Lại nhắm vào lão tử! Ngươi cái này lão lưu manh, lão Đồ phu!" Dương Thần biểu hiện ra tuy nhiên điềm nhiên như không có việc gì, kỳ thật trong nội tâm cũng tại mắng Đồ Thân.

Đồ Thân đương nhiên không biết Dương Thần tại chửi bới hắn, gánh vác lấy hai tay, tiếp tục nói xong hắn mà nói: "Mỗi một lần sau khi đột phá, nhân thể lực lượng đều sinh ra biến hóa cực lớn, trở nên lực lớn vô cùng, có thể tay không xé nát cự thạch."

Nói đến đây, Đồ Thân bỗng nhiên hướng phía đại sảnh một góc hai người trẻ tuổi vẫy vẫy tay, "Đem Kim Cương Bá Thạch toàn bộ mang tới đây."

Kim Cương Bá Thạch, Trung Nguyên đại lục số lượng tối đa Thạch Đầu, cực kỳ cứng rắn, đại lục ở bên trên dùng loại này hòn đá đến khảo thí nhân thể lực lượng. Dùng kích cực đá vụn số lượng để phán đoán lực lượng lớn nhỏ.

Đụng đụng đụng...

Hai cái hình thể cường tráng thanh niên, chia làm mấy lần, đem mấy trăm nhanh Kim Cương Bá Thạch đầu giờ lên tiến đến, đặt ở trong đại sảnh, xếp. Những Kim Cương Bá Thạch này mỗi một khối đều có một mét đến trường, nửa mét đến rộng.

"Bá Khí nhất trọng, người bình thường chỉ có thể đánh nát một khối Kim Cương Bá Thạch, có chút thiên phú kinh người hải tử, tối đa có thể đánh nát ba khối. Loại hải tử này thiên phú dị bẩm, được xưng trong khi tu luyện đích thiên tài. Vô luận là quốc gia hay vẫn là tông phái giới người, đều đem loại hải tử này với tư cách bồi dưỡng trọng điểm." Đồ Thân ánh mắt lại nhìn về phía Dương Thần, toát ra vài phần tiếc hận.

Chứng kiến Đồ Thân ánh mắt, Dương Thần khước miệng cái kia cười xấu xa biến mất, mà chuyển biến thành chính là đắng chát. Trong đại sảnh mấy trăm ánh mắt cũng nhìn về phía Dương Thần, có rất nhiều tiếc hận, nhưng càng nhiều nữa thì là trào phúng.

"Thần ca ca..." Ngụy Yên Lam trong con ngươi lộ ra thương tiếc.

"Đối với người bình thường mà nói, mỗi trọng chỉ có thể đủ đánh nát một khối Kim Cương Bá Thạch, nói cách khác, đương ngươi đạt tới Bá Khí Cửu Trọng thời điểm, tối đa chỉ có thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, đã vượt qua cái này giới hạn, ngươi đồng dạng sẽ bị quốc gia cùng tông phái giới người coi trọng." Đồ Thân mắt hồ nhìn quét mọi người, âm thanh như Kinh Lôi, "Ta hi vọng các ngươi tại 17 tuổi trước khi, có thể siêu việt cái này giới hạn, vì Chu Tiên trấn làm về vang!"

Bá Khí Cửu Trọng, đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, đã có trùng kích Bá Sĩ lực lượng, đương nhiên, đây là đối với bình thường hải tử mà nói.

Có chút hải tử thiên phú dị bẩm, nhất trọng thời điểm, có thể đánh nát lưỡng đến ba khối Kim Cương Bá Thạch, có thể so với bình thường hải tử Bá Khí lưỡng, tam trọng. Hai trọng thời điểm, có thể đánh nát ba khối, thậm chí bốn khối... Cửu Trọng thời điểm, có thể đánh nát hơn mười khối, cái này kêu là làm thiên phú!

"Mạc Khoa, ngươi tới trước đi."

Theo Đồ Thân thoại âm rơi xuống, một người mặc hắc y, mày kiếm mắt sáng, khí chất Lạnh Ngạo, tướng mạo Bất Phàm thiếu niên đi vào trong đại sảnh, thiếu niên này mặc thon dài, niên kỷ tuy nhiên cùng Dương Thần không sai biệt lắm, lại đã có 1m75 tả hữu thân cao.

Loại người này đi tới chỗ nào đều sẽ phải chịu chú mục, đương nhiên, Dương Thần là sẽ không chú mục hắn, hắn thà rằng nhìn xinh đẹp cô nương, hắn có thể không thích đẹp trai, hắn thà rằng về nhà soi gương.

Mạc Khoa đi đến trong đại sảnh về sau, hai cái thanh niên đem Kim Cương Bá Thạch dựng thẳng lên, từng khối điệp đứng dậy, tổng cộng mười khối.

"Năm trước Bá Khí bát trọng thời điểm, Mạc Khoa là có thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch rồi, xem ra năm nay hắn đã đột phá đến Bá Khí Cửu Trọng rồi, ngươi xem, hắn tựa hồ muốn trực tiếp khiêu chiến mười khối."

"Đúng vậy a, Mạc Khoa có thể là chúng ta Chu Tiên trấn thứ ba Tiểu Thiên Tài a."

"Thứ ba..." Cái kia đứng trong đại sảnh ương Mạc Khoa tự nhiên nghe đến mấy cái này người thanh âm, khước miệng lộ ra cười lạnh, hắn có thể không cam lòng làm thứ ba.

Dương Thần bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Ngụy Yên Lam, lười nhác hỏi: "Lam Nhi, cái kia hai cái tiểu thí hài đi chỗ nào đi? Ngươi chứng kiến bọn hắn không vậy?"

"Thần ca ca, chính ngươi cũng là hải tử, làm gì vậy lão như vậy gọi bọn hắn." Ngụy Yên Lam đã vừa bực mình vừa buồn cười nói: "Lam Nhi cũng không biết bọn hắn đi chỗ nào đi."

"Vốn chính là tiểu thí hài nha." Dương Thần sờ lên cái mũi, "Bọn hắn như nếu không đến, lão Đồ phu nhưng là sẽ vận gãy tay chân của bọn hắn, ai, cái này bạo lực cuồng, tự ưa thích khi dễ hải tử."

Răng rắc... Trong đại sảnh bỗng nhiên vang lên hòn đá vỡ vụn thanh âm, tổng cộng mười thanh âm, Dương Thần xoa chính mình hai lỗ tai, trong nội tâm thầm mắng: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cũng không đề cập tới tình lão tử, lão tử cũng tốt sớm làm chuẩn bị."

Ra tay tự đánh nát mười nhanh Kim Cương Bá Thạch, Mạc Khoa lập tức biến thành đám nữ hài tử thần tượng, mà ngay cả Đồ Thân hai mắt đều toát ra tình quang đến.

"Tốt, không tệ!" Có thể làm cho Đồ Thân nói ra những lời này để, đủ để nói rõ Mạc Khoa ưu tú.

"Đồ huấn luyện viên, ta còn muốn thử lại lần nữa." Mạc Khoa thanh âm truyền khắp đại sảnh, làm cho không ít thiếu nữ mở cò trong bụng, ức chế không nổi kích động trong lòng, thiếu chút nữa hò hét trợ uy.

"Hoa si!" Dương Thần ánh mắt theo chúng thiếu nữ chưa phát dục hoàn toàn trên ngực đảo qua, trong nội tâm âm thầm mắng lên. Khá tốt, bên cạnh hắn có một nữ hài, từ đầu đến cuối liền nhìn đều không có xem Mạc Khoa liếc, mỗi trong lòng người âm thầm nở nụ cười: "Hay vẫn là Lam Nhi sáng suốt, không có bị trong loại không có này hàm người mê hoặc."

"Tốt, lại thêm một khối." Đồ Thân càng phát ra thương thức Mạc Khoa, nhân tài a, ở chỗ đó đều là hàng hiếm, nhất là trên loại thị trấn nhỏ này, càng là một khối bảo.

"Đồ huấn luyện viên, thỉnh lại thêm một khối!" Mạc Khoa ánh mắt kiên định nhìn xem Đồ Thân, hẳn những lời này dẫn tới trong đại sảnh tất cả mọi người chịu biến sắc, lại thêm một khối, nhưng chỉ có mười hai khối, cực kỳ khủng khiếp a, tiểu tử này muốn nghịch thiên!

"Mười hai khối..." Dương Thần ngoài miệng nói không thêm để ý, thế nhưng mà trong nội tâm hay vẫn là đặc biệt để ý, dù sao, chỉ cần là cá nhân, đều có một khóa cường giả chí tâm, hẳn Dương Thần càng là không cam lòng làm kẻ yếu, không cam lòng làm người bình thường.

Đồ Thân càng thêm thương thức, cao giọng nở nụ cười: "Tốt, mười hai khối!" Làm thủ hiệu, cái kia hai cái công nhân bốc vác không thể không một lần nữa dựng thẳng lên mười hai khối Kim Cương Bá Thạch.

Mạc Khoa hướng phía Dương Thần xem đi qua, ánh mắt lộ ra trào phúng cùng ghen ghét, khi ánh mắt của hắn dời về phía Ngụy Yên Lam thời điểm, ánh mắt lộ ra hâm mộ. Cuối cùng, ánh mắt của hắn mới chuyển qua trước người mười hai khối Kim Cương Bá Thạch.

"Ta có thể liên lời nói đều không có nói..." Dương Thần bất đắc dĩ sờ lên cái mũi, nhưng hắn là cái ít xuất hiện người, bất quá lại luôn có phiên toái tìm tới đến.

Mang đối với Dương Thần ghen ghét, Mạc Khoa đem sở hữu ghen ghét đều thổ lộ tại Kim Cương Bá Thạch lên, Phanh! Răng rắc... Đã bị lực phản chấn, Mạc Khoa lui về phía sau nửa bước, hẳn tay đầm xuyên thấu mười hai khối Kim Cương Bá Thạch, đem hòn đá toàn bộ đánh rách tả tơi.

Xoạt! Mọi người ở đây nhao nhao hít vào khẩu khí, không hổ là Tiểu Thiên Tài!

Đồ Thân ha ha cười cười, có chút vui mừng, đây chính là Chu Tiên trấn tương lai hi vọng, không giống cái nào đó khoe miệng luôn treo cười xấu xa hài tử, quả thực là Chu Tiên trấn u ám tính.

Mạc Khoa mang theo Lãnh Ngạo biểu lộ, đi tới đại sảnh nơi hẻo lánh, thiên tài đều là lãnh khốc, hẳn ngược lại thực có vài phần thiên tài bộ dạng.

"Dương Thần, kẻ tiếp tự ngươi đi, ta nhìn ngươi giống như có lẽ đã chờ được không kiên nhẫn được nữa." Chứng kiến Dương Thần cái kia lười nhác bộ dạng, Đồ Thân sắc mặt lập tức tự hân xuống dưới, hẳn thật muốn đá Dương Thần một cước, cái này thẳng ranh con!

"Ta?" Dương Thần cười cười, tại mọi người ánh mắt khác thường ở bên trong, nên bước hắn lười nhác bộ pháp đi tới trong đại sảnh.

"Vẫn là Bá Khí nhất trọng, ngươi muốn khiêu chiến mấy khối?" Đồ Thân lạnh lùng mà hỏi.

"Lão Đồ phụ, biết rất rõ ràng lão tử đến cùng có bao nhiêu bản sự, cái này không phải cố ý cầm lão tử vui vẻ nha, còn hỏi lão tử muốn khiêu chiến mấy khối, hừ! Chọn cái đầu của ngươi." Trong nội tâm âm thầm mắng vài câu, Dương Thần nhìn cách đó không xa Kim Cương Bá Thạch, tùy ý nói: "Tùy tiện a."

"Tùy tiện?" Nghe được Dương Thần những lời này, có ít người âm thầm thay hắn niết đem mồ hôi lạnh, lo lắng Đồ Thân đem tay chân của hắn cho vụn gãy rồi, ngươi còn tùy tiện! Lát gan cũng quá hơi lớn a?

Đồ Thân hai mắt đập được lão Đại, lưng đeo tại sau lưng hai tay càng là chăm chú nắm lại, hẳn thật sự muốn cho cái này ranh con một quyền, thế nhưng mà, hắn hay vẫn là nhẫn ra rồi, chậm rãi nói: "Ba nhanh!"

Tại Đồ Thân dưới dâm uy, hai cái thanh niên không thể không dựng thẳng lên ba nhanh Kim Cương Bá Thạch, cùng đợi Dương Thần ra tay.

Dương Thần vượt vượt nắm đầm, một bước phóng ra, lực rút nắm đầm, trùng trùng điệp điệp oanh kích tại Kim Cương Bá Thạch lên, răng rắc răng rắc răng rắc, ba tiếng động tĩnh về sau, Kim Cương Bá Thạch lên tiếng mà toái, như giếng mạng nhện vỡ vụn ra đến.

Bá Khí nhất trọng, ba khối Kim Cương Bá Thạch, nếu như Dương Thần không phải dừng lại tại Bá Khí nhất trọng chín năm, cái kia cái gọi là thiên tài danh xưng, căn bản không tới phiên Mạc Khoa, xa xa Ngụy Yên Lam trên mặt lần nữa lộ ra đáng ghét.

Dựa vào ở đại sảnh nơi hẻo lánh Mạc Khoa chứng kiến Ngụy Yên Lam biểu lộ vẻ sau, nắm đấm nắm chặt, khớp xương răng rắc rung động, thấp không thể nghe thấy thanh âm theo trong miệng hắn truyền ra: "Cái kia phế vật có tư cách gì có được nàng!"

"Tốt rồi, nếu như không hề nếm thử, ngươi tự đi xuống đi." Đồ Thân nhìn cũng không nhìn Dương Thần, ánh mắt tại hải tử trong thu tác lấy, cuối cùng đã rơi vào Ngụy Yên Lam trên người, thầm nghĩ: "Chỉ có nàng tới rồi sao? Mặt khác cái kia cô gái nhỏ như thế nào không có tới? Ai, được rồi, năm trước hai người bọn họ đã vượt qua mười nhanh đến giới hạn, năm nay cũng không cần khảo nghiệm lại rồi. Ồ... Còn có tên tiểu tử thúi không có tới, ai, mặc kệ, dù sao tất cả đều là như vậy, cùng Dương Thần tiểu tử thúi này đồng dạng, vĩnh viễn cũng chỉ là Bá Khí nhất trọng mà thôi."

Dương Thần đương nhiên sẽ không khảo nghiệm lại, hắn sờ lên cái mũi, khoe miệng mang theo cười xấu xa, lười nhác đi tới Ngụy Yên Lam bên người.

Kế tiếp, đồng dạng biện pháp, sở hữu hải tử không ngừng tiến hành khảo thí, Ngụy Yên Lam nhưng lại cái ngoại lệ, nàng đã không cần khảo nghiệm lại rồi, có loại này đãi ngộ người chỉ có hai cái. Cầu Phiếu

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Ước Định

Thứ hai hạng khảo thí, Bá thuật nắm giữ trình độ. Rất đáng tiếc, Dương Thần chỉ là Bá Khí nhất trọng, cho nên không có tư cách tiến hành này hạng khảo thí, đành phải cùng Ngụy Yên Lam đã đi ra Diễn Võ Đường. Dương Thần không có chú ý tới, Mạc Khoa cái kia ghen ghét ánh mắt thủy chung theo dõi hắn, tựa như có thù giết cha, đoạt vợ mối hận.

"Thần ca ca, Diễm Nhi bọn hắn đi chỗ nào rồi, hôm nay thậm chí ngay cả Diễn Võ Đường đều không có tới." Người đến người đi trên đường phố, Ngụy Yên Lam dắt lấy Dương Thần cánh tay, nghi hoặc nhìn Dương Thần.

"Tiểu Dương thần a, nguyên lai ngươi đã đến Diễn Võ Đường rồi, tiểu Quách Định cùng Diễm Nhi bọn hắn đến phía sau núi tìm các ngươi rồi, chẳng lẽ các ngươi không có gặp được bọn hắn sao?" Đương Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam theo Diễn Võ Đường trong đi lúc đi ra, một người trung niên Đại Hán đi vào Diễn Võ Đường cửa ra vào, xem cửa bọn hắn nói ra.

Cái này ăn mặc áo xám trung niên Đại Hán, mặt chữ quốc, tướng mạo chất phác, tên là Tống Cầu, là Chu Tiên trấn trong đối với Dương Thần so sánh tốt một cái, hắn cũng không có bởi vì Dương Thần không cách nào tu luyện mà xem thường Dương Thần, trái lại, hắn còn đặc biệt chiếu cố Dương Thần.

"Tổng đại thúc, Quách Định cùng Diễm Nhi thật sự tại hậu sơn sao?" Dương Thần lúc trở lại, cũng không có chứng kiến bất luận kẻ nào.

Quách Định là Dương Thần hảo huynh đệ, bọn họ đều là bị lão tửu quý nuôi dưỡng lớn lên cô nhi, cái kia gọi Diễm Nhi nữ hài, tên đầy đủ Tống Diễm Nhi, cũng là lão tửu quý thu dưỡng hải tử, Ngụy Yên Lam lại không phải, Ngụy Yên Lam có một gia gia, cũng không phải cô nhi.

Dương Thần sau khi sống lại một năm, Ngụy Yên Lam cùng gia gia của hắn đi tới thị trấn nhỏ, Dương Thần nhận thức Ngụy Yên Lam, lại hơn phân nửa năm, lão tửu quý thu dưỡng Tống Diễm Nhi, qua nửa năm nữa, lão tửu quý thu dưỡng Quách Định.

Khi đó lão tửu quý đã là say ba ngày, tỉnh một ngày, tỉnh thời điểm cũng chỉ là ngẩn người mà thôi, về sau tám năm ở bên trong, lão tửu quý sẽ say càng thêm triệt để, liên phát đạo chơi một thời gian cũng không có.

"Tiểu Dương thần a, ngươi Tống đại thúc cũng không có mất mồi, bọn hắn xác thực đến hậu sơn rồi."

Nghe vậy, Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam cáo biệt Tống Cầu, sau này núi đi đến.

Chu Tiên trấn phía sau núi coi như an toàn, bởi vì thường thường có người tuần tra, hơn nữa cài đặt cảnh giới tuyến, chỉ cần không ly khai cảnh giới tuyến phạm vi, trên cơ bản không có gì cường đại bá thú, cho nên không cần lo lắng sẽ phải chịu tập kích.

Cổ xưa trong rừng rậm, yên lặng mà u ám

"Tiểu phế vật, bằng ngươi cũng dám cùng chúng ta động thủ, nhanh mang thứ đó giao ra đây!" Một đạo khinh thường tiếng cười truyền khắp sâm lâm, tại một cây đại thụ dưới chân, ba cái chừng mười lăm tuổi thanh niên, chính vây quanh hai cái hải tử.

Cái kia hai cái hải tử, nam mọc ra phương mặt chữ quốc, mày rậm mắt to, tướng mạo uy vũ, giờ phút này đã mình đầy thương tích, mặt mũi bầm dập, nằm nghiêng tại đại thụ dưới chân. Tại nam tử trước người, một người mặc Hoàng y nữ hài tựa hồ tại bảo hộ hắn, ngăn tại trước người của hắn, không để

cho cái kia ba cái thanh niên tới gần.

Cô bé này ước chừng mười ba, bốn tuổi, trát lấy một đầu mái tóc, rũ xuống ở trước ngực, hình cầu mặt, ngũ quan tinh xảo, lại để cho người chứng kiến về sau, không khỏi liên tưởng đến "Đáng yêu" hai chữ này. Nữ hài trên mặt cùng trên tay cũng có máu ứ đọng, bất quá hiển nhiên không có gì đáng ngại.

Giờ phút này, nữ hài lại ánh mắt sắc bén chăm chăm vào ba cái thanh niên, lạnh lùng nói ra: "Dám động Quách Định, đừng trách ta đối với các người không khách khí!"

Ba cái thanh niên ở bên trong, cái kia đứng ở chính giữa thiếu niên thân mặc bạch y, tướng mạo anh tuấn, mặt như đao gọt, hai đầu lông mày toát ra âm trầm đến, loại người này tuyệt đối là giỏi về tâm kế chí nhân.

"Tổng Diêm Nhi, thực lực của người xác thực rất cường, bất quá người cho rằng có thể đánh thắng chúng ta ba người sao?" Thiếu niên áo trắng âm lãnh nở nụ cười.

"Trầm đại ca nói không sai, Xú nha đầu, vừa rồi thiếu chút nữa đem tay của ta cho bẻ gãy rồi, thù này ta nhất định phải báo!" Thiếu niên áo trắng bên trái, một người mặc áo lam thiếu niên mang trên mặt sát khí, gắt gao chăm chăm vào Tổng Diêm Nhi.

Cái này tướng mạo gầy gò thiếu niên cũng là âm trầm chí nhân, tuyệt đối không phải mặt hàng nào tốt.

"Trầm Kiếm Khiếu, dù cho ba cái đối với một cái, ta Tổng Diêm Nhi cũng không sợ!" Tổng Diêm Nhi chăm chăm vào thiếu niên áo trắng, cười lạnh nói, năng tuy nhiên thoát nhìn nhu nhược, bất quá những lời này lại tương đương có phân lượng.

"Trầm đại ca, cái này Xú nha đầu thật sự quá kiêu ngạo rồi, nhất định phải cho nàng điểm nhan sắc nhìn xem!" Trầm Kiếm Khiếu bên người, khác một thiếu niên bỗng nhiên lạnh hừ lên.

"Cái kia sẵn thủ trên thân người cái kia cuốn quyền trục khẳng định là đồ tốt, tuyệt đối không thể rơi vào trong tay người khác, hừ! Xú nha đầu, ta Trầm Kiếm Khiếu muốn đồ vật, ai cũng đừng muốn lấy đi!" Trong nội tâm lạnh cười rộ lên, Trầm Kiếm Khiếu trong đôi mắt lộ ra lệ mang, hừn tuyệt đối không cho phép người khác đoạt được hừn muốn đồ vật!

"Hôm nay ta tựu nhìn xem, Chu Tiên trấn địch thiên tài có phải hay không hư danh nói chơi!" Tiếng hừ lạnh ở bên trong, Trầm Kiếm Khiếu đã đạp địa bắn lên, quyền phong gào thét, một quyền oanh hướng về phía Tổng Diêm Nhi, lực lượng chấn động không khí, khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ, một quyền này đủ để chấn vỡ hơn mười khối Kim Cương Bá Thạch, lực lượng cực kỳ cường mãnh!

Tổng Diêm Nhi mảnh khảnh ngón tay khép lại, eo thon hơi vặn, uyển chuyển thân thể mềm mại lướt trên, một quyền oanh đi ra ngoài, oanh! Hai quyền tương giao, hai người đồng thời rơi xuống đất, phân biệt lui ra phía sau ba bước mới đứng vững, trên mặt đều hiện ra đỏ ửng.

Trầm Kiếm Khiếu ánh mắt xéo qua ghen hướng về phía bên người hai cái thiếu niên, hai cái thiếu niên hiểu ý, lách qua Tổng Diêm Nhi, hướng phía nằm dưới tàng cây Quách Định cực nhanh mà đi.

"Vô si!" Tổng Diêm Nhi khí sắc mặt ửng hồng, vừa muốn ra tay ngăn lại bọn hừn, Trầm Kiếm Khiếu nắm đấm đã gào thét mà đến, thể nhưng mà nàng cũng không có lựa chọn bảo vệ mình, nàng lựa chọn đi cứu Quách Định.

Phanh! Phanh! Mảnh khảnh chân dài vung đá mà ra, trực tiếp đem cái kia hai cái đánh về phía Quách Định thiếu niên bị đá đã bay đi ra ngoài, lui ra phía sau vài chục bước mới khó khăn đứng vững. Thể nhưng mà, Trầm Kiếm Khiếu đã vung quyền công đi qua, nếu không có ngoài ý muốn, Tổng Diêm Nhi tất nhiên sẽ chịu lên một quyền.

Một thân ảnh bỗng nhiên cực nhanh mà đến, chấn Tổng Diêm Nhi bên người, quyền phong gào thét, tiếp được Trầm Kiếm Khiếu nắm đấm, oanh! Mạnh mẽ lực lượng va chạm, nắm đấm gian phát ra cùng loại với hòn đá va chạm tiếng vang.

"Nguy Yên Lam!" Trầm Kiếm Khiếu bị đẩy lui ra vài mét bên ngoài mà đi, lão đảo đứng vững về sau, hừn kinh hãi nhìn xem đột nhiên xuất hiện người.

"Quách Định! Người không sao chứ?" Quách Định bên người đột nhiên lướt đến một người, người này đúng là Dương Thần. Chứng kiến Quách Định thương thế trên người, Dương Thần trên mặt như bao phủ sương lạnh, hừn hai nắm đấm chúm chíp.

"Lão Đại, ta... Không có việc gì..." Quách Định lộ ra dáng tươi cười, hừn không muốn làm cho Dương Thần cảm thấy hừn nhu nhược, Dương Thần huynh đệ, không có kẻ yếu!

Dương Thần bỗng nhiên quay người, lạnh lùng nhìn xem Trầm Kiếm Khiếu ba người, "Là ai đem Quách Định đánh thành như vậy đây!" Trên người hừn tản mát ra lăng lệ ác liệt khí thế, thật đúng là đem Trầm Kiếm Khiếu ba người chấn trụ rồi.

Ngẩn ngui thất thần về sau, Trầm Kiếm Khiếu không khỏi cười nhạo nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là cùng Quách Định nổi danh phế vật."

"Trầm đại ca, Bá Khí nhất trọng có thể đánh nát ba khối Kim Cương Bá Thạch, tiểu tử này thể nhưng mà Chu Tiên trấn địch thiên tài a." Trầm Kiếm Khiếu bên người cái kia gầy gò thiếu niên châm chọc.

"Liễu Dự, người nói không sai, hừn xác thực là thiên tài, chẳng qua là trời sinh đồ ngu mà thôi." Khác một thiếu niên phụ họa lấy châm chọc, cái thể giới này tựu là như thế, kẻ yếu, nhất định sẽ bị người khác xem thường!

Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi hai nữ tử đồng loạt biến đổi, các nàng tuyệt đối không cho phép người khác vũ nhục Dương Thần, ngay tại các nàng ý định ra tay thời điểm, Dương Thần không khỏi nở nụ cười: "Lam Nhi, Diễm Nhi, coi như bọn họ là Chó Diên mà thôi, làm gì theo chân bọn họ so đo."

"Không có người dưỡng tiểu tạp chủng! Người nói ai là Chó Diên!" Liễu Dự cùng một cái khác thiếu niên bước xa bước ra, ý định giáo huấn Dương Thần, bất quá lại bị Trầm Kiếm Khiếu thò tay ngăn lại.

"Không cần sinh loại này phế vật khí, các người cùng hắn nhất định sẽ không sinh hoạt tại cùng một cái thế giới." Trầm Kiếm Khiếu khinh miệt nhìn xem Dương Thần, cười lạnh nói: "Có nữ nhân chỗ dựa thời điểm, miệng của hắn da rất cứng, ta ngược lại muốn nhìn, không có nữ nhân thời điểm, hắn đến cùng dựa vào ai!"

"Trầm đại ca nói không sai, còn có một năm tựu là hai cái học viện cùng Vô Lượng cung đến Vu Sơn thời gian, đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ tiến vào học viện hoặc là Vô Lượng cung, phế vật này cũng chỉ có thể cả đời ở lại Chu Tiên trấn rồi." Liễu Dự đồng dạng khinh miệt nhìn xem Dương Thần.

"Thật đúng là vô sỉ... Tiểu Dương thần, cái này Trầm Kiếm Khiếu tựu là hại chết người người sao? Chờ, vô luận dùng biện pháp gì, ta định sẽ giúp người giết hắn đi!" Dương Thần trong nội tâm lạnh cười rộ lên, lạnh lùng nhìn xem Liễu Dự cùng Trầm Kiếm Khiếu, hắn cười nói: "Như ở đằng kia thiên ta đem người đánh bại, người tựu vào không được lưỡng đại học viện cùng Vô Lượng cung đi à nha?"

Liễu Dự cùng Trầm Kiếm Khiếu tựa hồ nghe đã đến trên thế giới nhất để nghe lời nói, Trầm Kiếm Khiếu vừa muốn nói chuyện, Liễu Dự đã trước cười nhạo nói: "Tốt, không chỉ nói ta Liễu Dự khi dễ người cái phế vật này, một năm sau người nếu có thể đánh bại ta, ta quỳ xuống đất bái người ba tiếng gia gia."

"Cháu nội ngoan, không nghĩ tới người bây giờ tựu nhận thua." Dương Thần duỗi lưng một cái, khoe miệng lại hiện ra này cười xấu xa.

"Cháu nội ngoan?" Liễu Dự lập tức kịp phản ứng, nguyên lai hắn bị Dương Thần đùa nghịch rồi, xiết chặt nắm đấm, hắn lúc này muốn ra tay giáo huấn Dương Thần. Bất quá Trầm Kiếm Khiếu lại gọi hắn lại.

"Miệng lưỡi chi tranh giành mà thôi, làm gì cùng hắn so đo, phế vật này cũng chỉ hội đùa nghịch điểm tiểu thông minh mà thôi. Lần trước không có đánh chết hắn, bất quá lần sau, hắn nhưng là không còn vận tốt như vậy."

Đang khi nói chuyện, Trầm Kiếm Khiếu đã quay người ly khai, Liễu Dự cùng một cái khác thiếu niên khinh miệt nhìn một chút Dương Thần cùng Quách Định, lập tức quay người đi theo Trầm Kiếm Khiếu rồi đi, biến mất trong rừng rậm.

"Thần ca ca..."

"Ca..."

Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi ngay ngắn hướng nhìn về phía Dương Thần, lo lắng Dương Thần bị đá kích, thế nhưng mà bọn hắn lại thấy được cái kia trương mang theo cười xấu xa mặt, thẳng này nơi nào sẽ bị đá kích, căn bản chính là diễm nhiên như không có việc gì.

"Ta không sao, một đám tiểu thí hài mà thôi, làm gì cùng bọn họ so đo." Dương Thần khoát tay áo, quay người đưa lưng về phía Quách Định, cười nói: "Quách Định, nhìn người cái dạng này, đoán chừng là đi không được rồi, mau lên đây đi!"

"Lão Đại, ta rất nặng, người được hay không được à?" Quách Định chịu đựng đau đớn nở nụ cười.

"Còn dám nói ta không được, ta vỗ vỗ tay tựu đi, cho người tiểu tử thú này tại địa phương quý quái này qua đêm, người tin hay không?" Dương Thần quay đầu lại trừng mắt Quách Định, giả ý hù dọa nói.

"Tốt, tốt, ta như thế nào hội không tin lão Đại." Quách Định nhịn đau bò lên trên Dương Thần gầy gò trên lưng.

"Đi thôi, hai cái Xú nha đầu." Dương Thần lưng công Quách Định, nhần nhẹn nghẹn Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi, lập tức hướng phía đường trở về đi đến. Hai nữ tử trừng trừng Dương Thần, sau đó theo sát phía sau.

Chu Tiên trấn, một gian bố trí đơn giản trong phòng, trong phòng chỉ có ba cái giường gỗ, theo thứ tự xếp đặt lấy, trừ lần đó ra không có vật khác. Quách Định nằm ở chính giữa trên giường, Tống Diễm Nhi cùng Nguy Yên Lam tại bên giường thủ hộ lấy.

Dương Thần lại không tại, hắn đi lão nghèo kiết hủ lậu chỗ chỗ ở tìm được liệu đi, Quách Định cần cần được liệu chữa thương.

Lão nghèo kiết hủ lậu là phế vật thủy tổ, tại Chu Tiên trấn bên trên tiếng tăm lừng lẫy, cũng là Dương Thần bạn vong niên. Kỳ thật, lão nghèo kiết hủ lậu thật đúng là có chút bản sự, vậy mà hiểu được hái thuốc, chỉ có điều không có người phát hiện mà thôi. Đương nhiên, Dương Thần là cái ngoại lệ, hắn đã đem lão nghèo kiết hủ lậu gia, từ trên xuống dưới lật ra mấy lần, hắn cũng không phải là tìm cái gì bảo vật, mà là tìm lão nghèo kiết hủ lậu trân tàng, đòi phong bại tục tranh về...

Như cũ là cái kia gian tàn phá phòng ốc, Dương Thần đẩy cửa vào, xa hơn quẹo trái, đẩy ra một cánh cửa, đẩy cửa ra thời điểm, được khí xông vào mũi.

"Khục khục, cùng trong đó tiệm bán thuốc tựa như, lão nghèo kiết hủ lậu tại sao không đi khai cái tiệm bán thuốc, như vậy tựu cũng không nghèo như vậy rồi." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười gian nói: "Người cùng bất tận đến không có quan hệ gì, quan trọng nhất là lão tử không cần gặp cảnh khổn cùng rồi."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Bất Hủ Vương Đỉnh

Trong phòng bày đầy được khung, hán bên trên có rất nhiều được liệu, mỗi một chủng Dương Thần đều có thể kêu lên danh tự đến. Lão nghèo kiết hủ lậu tại đây ngoại trừ sách hay vẫn là sách, cũng không biết lão nghèo kiết hủ lậu là từ chỗ nào lấy ra đấy. Có giới thiệu được liệu sách, có giới thiệu Bá Thủ sách... Dương Thần tò mò đến là cường, sừng sốt đem những này sách đều xem xong rồi.

"Quy Linh Thảo, Hòa Nhân Sâm, Xuân Hạnh Diệp..." Dương Thần đi tại được khung gian, ánh mắt quét mắt bốn phía được liệu, hán muốn tìm được liệu cho Quách Định trị thương, bỗng nhiên cái mũi của hán nhú, "Đây là cái gì hương vị?"

"Huyết!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nơi này tại sao có thể có huyết?

Theo trên mặt đất máu tươi nhìn lại, Dương Thần thấy được một người mặc Thanh y trường bào người, cái này mặt hướng địa nằm, máu tươi đúng là theo trên thân người này chảy xuống, người này giống như hồ đã không có khí tức.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, tại đây như thế nào có một người chết?" Dương Thần cẩn thận từng li từng tí tới gần, hán có thể không dám khinh thường, nếu như người này đột nhiên khởi đưa cho hán một chưởng, hán tự tính là không chết Tiểu Cường, hơn phân nửa cũng sẽ biết đi đòi nhà ma.

Nhìn xem người áo xanh, Dương Thần nghĩ thầm: "Người này tự hồ bị thương, xem ra là cùng ai giao rãnh tay, không dịch lại phía dưới, tự né qua tại đây."

"Bang... Ta..." Người áo xanh đầu lâu giật giật, tựa hồ muốn ra sức lật người đến, thế nhưng mà hán tựa hồ liền xoay người tới khi lực đều đã không có.

"Có thể linh a, muốn chết lại không chết được, muốn sống lại sống không đứng dậy." Dương Thần ngồi xổm người áo xanh bên người, cứ như vậy tro mắt nhìn người áo xanh, thẳng này quả thực không phải người, liền chút đồng tình tâm đều không có, lười đều lười được kéo người khác một bả.

"Không phải ta không muốn kéo người, ta sợ đem xương cốt của người kéo mệt rồi rồi, nếu như người cứ như vậy chết rồi, người khác cáo ta mưu sát làm sao bây giờ?" Dương Thần sờ lên cái mũi, cười xấu xa nói: "Đừng coi là thật, ta là theo người hay nói giỡn, cái này đem người lật qua, cho người hít thở không khí."

Đem người áo xanh lật người đến lập tức, Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, người này đều bị đánh thành đầu heo rồi, quá thảm rồi, là ai như vậy thiếu đạo đức.

Nhìn xem trên mặt da tróc thịt bong người áo xanh, Dương Thần cười nói: "Huynh đệ, không, đại thúc..." Nói tới chỗ này, trong lòng của hán thầm mắng: "Bà mẹ nó! Đều bị đánh cho liền mẹ nó đều nhận không ra rồi, ta làm sao biết nên gọi hán huynh đệ, hay vẫn là gọi đại thúc của hán?"

Người áo xanh bỗng nhiên dòn dập thờ dốc đứng dậy, thật lâu sau, hán hí song mắt thấy Dương Thần, dùng thấp không thể nghe thấy thanh âm nói: "Tiểu huynh đệ, giúp ta đảm bảo ta giới chỉ đồ vật bên trong, trong ngực của ta có kiện đồ vật, người đem hán bóp nát, đến lúc đó sẽ có người tới tiếp ứng người."

Hán vừa lớn khẩu thở gấp nổi lên khí, sau một lúc lâu hán mới nói: "Đến lúc đó Hậu tiểu huynh đệ chắc chắn thẳng chức rất nhanh, ta... Nhanh... Không được... Cầu... Cầu người..."

Trong miệng thốt ra mấy ngum lớn máu tươi, người áo xanh hai mắt trắng dã, hai chân đạp một cái, vậy mà thật sự chết hết.

"Chết rồi hả?" Dương Thần sừng sốt sau nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, vuốt cái mũi của mình, hán lắc đầu cười nói: "Thẳng chức rất nhanh, người có phải hay không trước khi chết nói mê sáng? Nếu thật đã tin tưởng lời của người, những tiếp ứng kia người vừa đến, chỉ sợ lập tức sẽ giết ta diệt khẩu!"

Nhìn nhìn người áo xanh ngón trỏ, Dương Thần quả nhiên phát hiện có một quả màu đen chiếc nhẫn, nhỏ xuống chiếc nhẫn, Dương Thần sắc mặt đại hi: "Vừa rồi hán nói trong giới chỉ có cái gì? Chẳng lẽ là Trữ Vật Giới Chỉ!"

Dương Thần nghe nói qua Trữ Vật Giới Chỉ, có thể chứa đựng thứ đồ vật, loại này chiếc nhẫn phi thường trân quý, ít nhất tại Chu Tiên trấn loại này địa phương cứ chim cũng không có, là không có người có được Trữ Vật Giới Chỉ đấy.

Ngay tại hán cao hứng thời điểm, trên cổ của hán bỗng nhiên lóe ra sáng chói hào quang, đem cả cái gian phòng chiếu sáng. Trên cổ của hán mang theo một đầu màu đen dây xích, dây xích bên trên buộc lên ngón cái giống như lớn nhỏ hắc sắc tiểu đỉnh, hào quang đúng là theo trong Tiểu Đỉnh này phát ra

đấy.

Tiểu Đinh tản mát ra hào quang thời điểm, bỗng nhiên phiêu phù ở Dương Thần ngực, chứng kiến Tiểu Đinh phát ra hào quang, Dương Thần đập lớn hơn con mắt, "Đây không phải tiểu Dương Thần từ nhỏ mang tại trên thân thể đỉnh sao? Như thế nào hội sáng lên? Ta ngay cả điện đều không có cho hẳn sung?"

Thằng này tựa hồ bị sợ cháng váng, trở nên hồ ngôn loạn ngữ, đỉnh cũng không phải đèn pin, cho dù nạp điện cũng sẽ không biết sáng lên.

Tiểu Đinh trôi nổi lúc thức dậy, một đạo sáng chói Ngân Quang theo trong Trữ Vật Giới Chỉ bắn ra, Ngân Quang tiêu tán nháy mắt, Dương Thần chứng kiến giữa không trung nổi lơ lửng một khối màu trắng bạc tiểu cầu, tiểu cầu óng ánh sáng long lanh, mờ mịt khí thể vây quanh nó xoay tròn.

Cả cái gian phòng nội đều tràn ngập tiểu cầu phóng xuất ra khí thể, những thuốc kia khung bôi thuốc tài vậy mà rút ra mới măm mọ.

"Cổ hơi thờ này?" Dương Thần trừng to mắt nhìn xem màu trắng tiểu cầu, "Thứ này vậy mà có thể phóng xuất ra Bá Khí! Chẳng lẽ là Bá Tuyền?"

Dương Thần tại lão nghèo kiệt hủ lậu trên sách xem qua, Bá Tuyền là trong thiên địa Bá Khí trải qua hơn dùng ngàn thời gian vạn năm, trải qua phi thường phức tạp quá trình mới có thể hình thành đấy. Dù sao, thứ này tựa là có thể phóng thích Bá Khí, hơn nữa loại này Bá Khí phi thường nồng đậm, căn bản không phải trong không khí loại này mỏng manh Bá Khí chỗ có thể so sánh đấy.

Hắc sắc tiểu đỉnh phát ra hào quang càng thêm sáng chói, một cỗ cực lớn hấp lực theo đỉnh khẩu phóng xuất ra, đem màu trắng tiểu cầu hút vào.

Hấp thu màu trắng tiểu cầu về sau, hắc sắc tiểu đỉnh theo hấp dẫn chỉ lực bỗng nhiên hướng phía Dương Thần nhào tới, Dương Thần vốn là gầy gò mặt bị hấp được dị thường sung, giống như lập tức biến thành Bàn tử. Y phục trên người càng là đã bay lên mà lên, hướng phía Tiểu Đinh bay đi.

Xoát! Tại Dương Thần mở heo tựa như kêu thảm thiết ở bên trong, hẳn bị hắc sắc tiểu đỉnh hút vào.

Trong đỉnh, Dương Thần trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất, bị đâm cho hẳn bờ mông đau nhức. Xoa bờ mông, hẳn ngẩng đầu đánh giá bốn phía, tiền phương của hẳn thành linh có một khối cửa đá khổng lồ, cửa đá đến cùng cao bao nhiêu, hẳn đoán chừng là nhìn không tới rồi, bởi vì bốn phía có sương mù, đem cửa đá biên giới che đậy.

Tại bên cạnh của hẳn cách đó không xa, đồng dạng nổi lơ lửng sương mù, cho nên nói, hẳn căn bản không biết đó là một địa phương nào. Ngoại trừ cửa đá khổng lồ bên ngoài, tựa là khôn cùng vô tận sương mù.

"Ông trời, người sẽ không lại cùng ta nói đùa sao?" Dương Thần ngửa mặt lên trời nhìn xem bốn phía sương mù, vẻ mặt khổ bức, "Chẳng lẽ đây là đang Hoàng Tuyền Lộ? Ta sẽ không lại chết một lần a?"

Bỗng nhiên, Dương Thần chứng kiến trên cửa đá có một cái lỗ khảm, lỗ khảm trong dĩ nhiên cũng làm là vừa mới cái kia khối màu trắng tiểu cầu, tiểu cầu phóng xuất ra Bá Khí, đã toàn bộ bị cửa đá hấp thu mất.

"Màu trắng tiểu cầu, cùng trên sách nói đồng dạng, quả nhiên là Bá Tuyền." Dương Thần đi vào trước cửa đá, ngẩng đầu đánh giá trên cửa đá màu trắng tiểu cầu.

Bá Tuyền cực kỳ khó được, dùng Dương Thần nhận thức, hẳn chỉ biết là Vu Sơn phụ cận Đại Hân Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều, Vô Lượng cung, cái này ba cái địa phương có được Bá Tuyền, cái này đủ để nói rõ trân quý của nó trình độ.

"Đáng tiếc, sở hữu Bá Khí đều bị cái này phá cửa hấp thu, lão tử liền cận bã đều kiếm không đến." Giờ phút này Dương Thần hận không thể đem trước mắt cái này phá cửa đập phá.

"Ồ?" Dương Thần ánh mắt bỗng nhiên bị trên cửa đá đồ vật hấp dẫn ở, trên cửa đá vậy mà khảm nam lấy một cái đỉnh, đúng vậy, tựa là đỉnh, cái đỉnh này cùng hẳn đeo tại trên cổ đỉnh hoàn toàn giống nhau, chỗ bất đồng chính là thể tích cùng nhan sắc, cái đỉnh này rõ ràng muốn lớn rất nhiều, chừng nửa mét đến cao, toàn thân Hoàng Kim.

Đỉnh khảm nam tại trên cửa đá, đỉnh khẩu đối với Dương Thần, Dương Thần vừa định thò tay chụp vào đỉnh, đỉnh bỗng nhiên theo trên cửa đá bay ra, trực tiếp khẩu trừ hướng đầu của hẳn!

"Muốn chết người đi được!" Dùng Dương Thần thực lực, liền trốn đều không có cơ hội nhiều, đã bị đỉnh khẩu trừ trên đầu, hú lên quái dị, hẳn tựa lão đạo ngã xuống đất.

Hắn té xỉu thời điểm, trong đỉnh bỗng nhiên chảy xuôi ra vô số màu đỏ như máu sền sệt chất lỏng, tại trên người của hẳn nhúc nhích, đem hẳn bao vây lại, hình thành kén hình. Những sền sệt kia chất lỏng như châm giống như đâm vào thân thể của hẳn, cùng thân thể của hẳn dung hợp, thậm chí là tiến nhập trong tủy sống của hẳn.

Dương Thần trong đầu, một đạo tang thương thanh âm truyền vào: "Cầm Bất Hủ Vương Đỉnh, đập Bất Hủ Thiên Cung!" Cái này ngàn ngàn mười cái chữ thật sâu khắc ở Dương Thần trong đầu, căn bản không cách nào quên!

Tại huyết sắc đại kén ở bên trong, Dương Thần hỗn loạn, cảm giác thân thể giống như bị ngàn vạn căn cương châm đang thắt, kịch liệt đau nhức không thôi, hẳn vô luận như thế nào giãy dụa, đều không thể từ nơi này loại hôn mê trạng thái tỉnh lại.

Sền sệt chất lỏng không ngừng rót vào thân thể của hắn, khiến cho hắn cảm giác thân thể sắp bạo tạc giống như, loại thống khổ này thật sự là sắp cái mạng già của hắn.

Không biết đã qua bao lâu, đương Dương Thần phát hiện có thể mở hai mắt ra thời điểm, thống khổ trên người đã biến mất, hắn chậm rãi thực khai hai mắt, phát hiện y nguyên bị cái này chết tiết đỉnh khẩu trừ trên đầu.

Vuốt vuốt hôn mê đầu, Dương Thần chuyển nhích người, cuối cùng từ trong đỉnh đi ra, gào thét đã đến không khí mới mẻ.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Thứ này thật sự gọi Bất Hủ Vương Đỉnh sao?" Dương Thần đánh giá Bất Hủ Vương Đỉnh, trong đầu quanh quẩn cái kia hai câu nói.

"Ồ? Đây là vật gì?" Dương Thần chợt thấy đỉnh trên có khắc lấy Kim Sắc văn tự, "《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 tầng thứ nhất, dĩ nhiên là tu luyện Bá Khí công pháp?"

Dương Thần như sắc lang nhìn thấy mỹ nhân giống như ôm lấy Bất Hủ Vương Đỉnh, chăm chăm vào đỉnh bên trên Kim Sắc văn tự, công pháp hắn không phải là không có, Chu Tiên trấn sở hữu hài tử, tại lần đầu đến Diễm Võ Đường thời điểm, đều có thể học tập công pháp, bất quá là đại chúng công pháp. Nếu như là những thể lực lớn kia, loại này mật hàng công pháp, người ta thậm chí chẳng muốn cầm lấy đi kê lót góc bàn.

Đáng tiếc, Dương Thần tu luyện loại công pháp này thời điểm, căn bản không cách nào hấp thu nửa điểm Bá Khí, đây cũng là hắn không cách nào tu luyện một trong những nguyên nhân.

Ngán ngùi hưng phấn qua đi, Dương Thần bỗng nhiên có dao động ngẩng đầu lên, "Ta xem hơn phân nửa hay vẫn là không có biện pháp tu luyện."

Thở sâu về sau, Dương Thần sờ lên cái mũi, "Như vậy ngu danh tự, ta tạm thời thử xem xem, nếu như còn thì không cách nào tu luyện, ta có thể không không cần biết người là cái gì cửt chó Vương đỉnh, trực tiếp đập nát, sau đó mua đi tiệm thợ rèn!"

Đem Bất Hủ Vương Đỉnh phóng trên mặt đất, Dương Thần khoanh chân mà ngồi, thu nhiếp tinh thần, dồn khí đan điền, dựa theo 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 kinh mạch vận hành tuyến đường, bắt đầu tu luyện.

Vận hành cái thứ nhất đại chu thiên về sau, Dương Thần khoe miệng co giật đứng dậy, "Bà mẹ nó! Quả nhiên vẫn chưa được!"

Bất quá đúng lúc này, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, chung quanh Bá Khí chậm rãi hướng phía hắn bắt đầu khởi động mà đến, theo da của hắn, tiến vào kinh mạch của hắn, dựa theo 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 vận hành lộ tuyến, tiến vào trong đan điền của hắn đi.

Như sợi tóc giống như khí thể ra hiện tại trong đan điền của hắn, nội thị đan điền thấy như vậy một màn về sau, Dương Thần kích động cơ hồ ngửa mặt lên trời cười to. Hắn cuối cùng nhất hay vẫn là khắc chế tâm tình của mình.

Thật sâu hút vài hơi đại khí, lại bắt đầu nhắm mắt tu luyện, chung quanh Bá Khí có bắt đầu vọt tới, tụ tập tại trong đan điền của hắn.

Bá Khí thể giới nhân đan điền phi thường đặc thù, có tám tầng màng, thành hình tròn phân bố, thật giống như tám cái khí cầu bộ đồ. Dương Thần hấp thu Bá Khí tụ ngưng tụ tại tận cùng bên trong nhất, hắn phải một tầng tầng phá tan, thẳng đến phá tan tầng thứ tám, đạt tới Bá Khí Cừ Trọng!

Thấy hay ấn cảm ơn và chia sẻ cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Công năng của đỉnh

Dược khí nồng đậm trong phòng, trên mặt đất có một cái hắc sắc tiểu đỉnh, Dương Thần ngay tại trong Tiểu Đỉnh này. Trong đỉnh, Dương Thần khoanh chân ngồi xuống, vận khởi 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》, không ngừng mà hấp thu lấy Bá Khí, nhưng điều hắn bắt đắc dĩ chính là, Bá Khí hấp thu tốc độ thật sự chậm có thể lĩnh.

"Tuy nhiên có thể tu luyện rồi, thế nhưng mà cái này tốc độ tu luyện thật đúng là chậm có thể lĩnh!" Không lâu còn lòng tràn đầy vui mừng Dương Thần, giờ phút này đã trở nên mặt ủ mày chau.

Một năm sau, hắn còn đánh bại cái kia Liễu Dự, nếu như dựa theo cái này cái tốc độ tu luyện, trừ phi Liễu Dự đứng ở nơi đó cho hắn đánh, nếu không hắn tuyệt đối không phải Liễu Dự đối thủ.

Tại Ngụy Yên Lam bọn người trước mặt, hẳn tuy nhiên biểu hiện không sao cả, bất quá nội tâm của hắn sao lại, há có thể không muốn đau nhức nằm bẹp đi Liễu Dự. Còn có cái kia hại chết tiểu Dương Thần Trầm Kiêm Khiếu, quả thực là hắn nằm mơ đều muốn hành hung đối tượng, thế nhưng mà... Cái này con rùa đen giống như tốc độ tu luyện.

"Có phải hay không kiếp trước gat người lừa nhiều lắm, hiện tại toàn bộ thiên hạ đều đang cùng ta hay nói giỡn?" Dương Thần xem lên trước mặt Bất Hủ Vương Đình, bắt đầu đi thờ dài.

"Ồ? Cái này bộ phận văn tự tựa hồ không phải công pháp!" Dương Thần bỗng nhiên tại đỉnh bên trên thấy được mấy hàng văn chữ, những văn tự này hiển nhiên không phải 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》, đỉnh bên trên viết: Dịch Cân Tội Thể Tấn, có rèn luyện thân thể, khơi thông kinh mạch, nhanh hơn Bá Khí hấp thu hiệu quả...

"Nhanh hơn Bá Khí hấp thu tốc độ?" Dương Thần mở to hai mắt nhìn, tựa hồ không thể tin được trước mắt chuyện đã xảy ra, còn có loại này phương thuốc?

Đề xuống kích động trong lòng, Dương Thần sờ lên cái mũi, bỗng nhiên lại trở nên mặt mũi tràn đầy đáng ghét, "Muốn gom góp phía trên này được liệu, ít nhất cần mười vạn Bá Tuyền tệ, Chu Tiên trấn bên trên nhất người có tiền, tài sản tổng cộng cũng chỉ có mấy trăm vạn tả hữu a?"

Bá Tuyền tệ chính là Trung Nguyên đại lục ở bên trên thông dụng tiền, bộ dáng có điểm giống Kim tệ, chẳng qua là màu trắng bạc đấy.

"Cái này phá đỉnh tuy nhiên có thể tự động luyện được, thế nhưng mà luyện chế một lò được liệu, ít nhất cần hơn vạn Bá Tuyền tệ làm lời dẫn, cái này căn bản là cái đốt tiền phá đỉnh!" Dương Thần oán hận nhìn xem Bất Hủ Vương Đình, hận không thể đem đỉnh cho đập phá!

Nói chung, luyện chế được tán cùng luyện chế đan được, phải Luyện Đan Sư mới được, thế nhưng mà cái này Bất Hủ Vương Đình vậy mà có thể tự tu luyện chế. Bất quá trả giá cao khá lớn, phải đem đại lượng Bá Tuyền tệ cùng được liệu đồng thời đề vào trong đỉnh. Người căn bản không cần làm sự tình khác, đỉnh chính mình có thể đem được tán hoặc là đan được luyện chế ra đến.

Tuy nhiên Bất Hủ Vương Đình đã nói, ngoại trừ đỉnh bên trên ghi lại đan nước ngoài, mặt khác đan phương chế biến ra đến được liệu không cách nào luyện chế, một khi luyện chế sẽ bạo tạc. Thế nhưng mà ngay cả như vậy, nếu như bị những người khác biết rõ Dương Thần trong tay có Bất Hủ Vương Đình, cũng sẽ biết cho hắn mang đến họa sát thân!

"Ai, đỉnh kia xác thực là cái bảo vật, chỉ sợ một khi nói ra về sau, chỉ cần là cá nhân sẽ đến đoạt, nhưng là bây giờ rơi xuống ta tên quý nghèo này trong tay, thật sự tựa biến thành không dùng được phá đỉnh rồi." Dương Thần nở nụ cười khổ, "Có tiền mới được là vương đạo a, thế nhưng mà ta cũng không thể chém giết a? Bằng ta chút thực lực ấy, đoạt cái tiểu thí hài đều có thể đem ta đánh cho bị gãy vò."

"Đợi một chút, ta như thế nào như vậy ngu xuẩn!" Dương Thần hung hăng vỗ vỗ đầu của mình, "Lão nghèo kiệt hủ lậu được trong phòng có nhiều như vậy được liệu, nói không chừng có thể gom góp."

Ngẩng đầu đánh giá toàn bộ sương mù mờ mịt kỳ dị không gian, Dương Thần cười khổ nói: "Cái chỗ này như thế nào đi ra ngoài a?"

Hắn vừa mới nghĩ đến như thế nào ly khai trong lúc này, bỗng nhiên, một cỗ cực lớn hấp lực theo sương mù mờ mịt bầu trời truyền đến, đem hắn ngạnh sanh sanh hút, xoát! Qua trong giây lát, hắn liền đi tới hiệu thuốc nội, lại là bờ móng trước chạm đất, rơi hắn hết thảy lên. Loảng xoảng lang, ở bên cạnh hắn, Bất Hủ Vương Đình cũng rơi rơi trên mặt đất.

Vuốt vuốt bờ móng, Dương Thần nhìn nhìn bên người người áo xanh, "Tự giao cho lão nghèo kiệt hủ lậu xử lý a, ta hay vẫn là trước tiên đem được liệu trộm đi nói sau."

Bàn tay mở ra, người áo xanh cho hắn Trữ Vật Giới Chỉ ra hiện tại trong tay của hắn, nhìn xem nhẫn trữ vật, Dương Thần trầm ngâm nói: "Dựa theo trên sách theo như lời, chỉ cần nhỏ máu nhận chủ về sau, có thể khống chế nhẫn trữ vật."

Đem đầu ngón tay cắn nát, giọt máu tại nhẫn trữ vật lên, lập tức, Dương Thần chứng kiến trong nhẫn chứa đồ không gian, không gian không lớn, chỉ có bốn, dài năm mét rộng, trong nhẫn chứa đồ vậy mà cái gì đó đều không có, làm cho Dương Thần có xúc động mà chửi thề đấy.

Ánh mắt nhìn hướng bên người nửa mét đến cao Bất Hủ Vương Đình, Dương Thần không chế được chiếc nhẫn, trong giới chỉ sinh ra một cỗ vô hình chi lực, đem Bất Hủ Vương Đình thu nhập trong đó.

Đem chiếc nhẫn đeo lên, Dương Thần nhìn trên mặt đất hắc sắc tiểu đỉnh, lầm bầm nói: "Đây là tiểu Dương Thần từ nhỏ tự đeo Tiểu Đỉnh, chẳng lẽ cũng là Bất Hủ Vương Đình sao? Tại sao là màu đen hay sao? Vừa rồi ta chính là bị hắn hút đi vào, chẳng lẽ tiểu đỉnh này cũng có thể dùng để trữ vật?"

Nhặt lên Tiểu Đỉnh bắt đầu đánh giá, Dương Thần tập trung ý chí, muốn thử khống chế Tiểu Đỉnh, thế nhưng mà Tiểu Đỉnh vậy mà không có phản ứng.

"Không có phản ứng?" Dương Thần sờ lên cái mũi, thờ dài: "Nói như vậy, ta sẽ thấy cũng vào không được rồi, đạo thạch môn kia về sau đến cùng có đồ vật gì đó? Được rồi, vào không được coi như xong..."

Lắc đầu, không hề muốn cửa đá sau là vật gì, Dương Thần đem Tiểu Đỉnh đeo trên cổ, đứng dậy đánh giá được khung bôi thuốc tài, hai mắt hiện quang, "Quả nhiên có." Liếm liếm bờ môi, hắn bắt đầu trộm được liệu, một cây, lưỡng châu... Lòng tham chưa đủ a.

"Ai, lão nghèo kiết hủ lậu không hỏ là lão nghèo kiết hủ lậu, tại đây căn bản gom góp không đồng đều 'Dịch Cân Tồi Thê Tán' cần thiết được liệu." Dương Thần lại bắt đầu chửi bới lão nghèo kiết hủ lậu, thật sự là nghèo kiết xác! Không thể kiếm một ít được liệu để ở chỗ này sao?

"Không tốt, thiếu chút nữa đem chánh sự đã quên, Quách Định tiểu tử thúi kia còn đang chờ được liệu cứu mạng đây này!" Dương Thần luống cuống tay chân nắm lên vài thanh được liệu, sau đó rời đi lão nghèo kiết hủ lậu phòng.

Quách Định bọn người chỗ địa phương, nhưng thật ra là lão tửu quỷ gia, cũng là Dương Thần từ nhỏ sinh hoạt chi địa. Tổng Điem Nhi, Quách Định, Dương Thần, đều là ở đây kia trong lớn lên, chỗ đó chờ đây lấy bọn hần lúc nhỏ trí nhớ. Đương nhiên, Dương Thần lúc nhỏ trên địa cầu đã vượt qua một lần rồi.

Hay vẫn là hải nhi thời điểm, Dương Thần đã bị lão tửu quỷ thu dưỡng, cho nên Dương Thần tên là lão tửu quỷ cho hần lấy, Quách Định cùng Tổng Điem Nhi bị lão tửu quỷ thu dưỡng thời điểm, bọn hần đã không phải là trong tã lót hải nhi, cho nên, bọn hần có tên của mình.

Tại tiến đến trong nhà thời điểm, Dương Thần bên cạnh chạy gấp tại trên đường phố, bên cạnh tại trong lòng hô lớn: "Đội lấy, Trầm Kiếm Khiếu, thiếu nợ tiểu Dương Thần, ta chắc chắn gấp 10 lần cảm lại đền!"

Lão tửu quỷ trong nhà, Dương Thần nên bước lười nhác bước đi, hừ phát trên địa cầu ca khúc được yêu thích, bước chân vào gian phòng.

"Quách Định, được đã đến." Nhìn xem Tổng Điem Nhi cùng Ngụy Yên Lam, Dương Thần cười nói: "Quách Định thân thể cường tráng, hai người các người nếu muốn nhìn, tựu lưu trong phòng tốt rồi."

Ngụy Yên Lam cùng Tổng Điem Nhi khuôn mặt lập tức đỏ lên, trắng rồi Dương Thần liếc, đi tới gian phòng, chỉ để lại Quách Định cùng Dương Thần.

"Lão Đại, người lại đi trộm lão tiên sinh được rồi hả?" Quách Định dùng tay chống thân thể, nhìn xem Dương Thần.

"Lão nghèo kiết hủ lậu được liệu nhiều như vậy, ta chẳng qua là đi lấy một điểm mà thôi, không chỉ nói trộm khó nghe như vậy được không?" Dương Thần ngồi ở giường thương lên, cười nói: "Hơn nữa ta cũng là vì thương thế của người suy nghĩ."

"Lão Đại, muốn là chúng ta có thể tu luyện thì tốt rồi, cái kia cũng không cần sợ Trầm Kiếm Khiếu bọn hần rồi!" Quách Định bỗng nhiên thờ dài đứng dậy, thần sắc cô đơn.

"Quách Định, chờ người dưỡng tốt thương về sau, ta sẽ cho người cái kính hi." Dương Thần thần bí cười cười, hần tính toán đội Quách Định đem thương dưỡng tốt về sau, đem Bất Hủ Vương Đình sự tình nói cho Quách Định.

"Kính hi?" Quách Định sững sờ nhìn xem Dương Thần, "Lão Đại, là cái gì kính hi?"

"Nếu như hiện tại nói cho người biết, vậy thì không gọi kính hi rồi, muốn cho ta cho người biết, người tựu cho ta hảo hảo dưỡng thương." Lúc nói chuyện, Dương Thần đã bỏ đi Quách Định quần áo, đem thuốc bột sát tại Quách Định trên người, mát lạnh cảm giác trải rộng toàn thân.

"Ca, cha trở lại rồi!" Tổng Điem Nhi thanh âm bỗng nhiên theo bên ngoài truyền đến, Tổng Điem Nhi cùng Dương Thần, Quách Định không giống với, nàng gọi lão tửu quỷ làm "Cha".

"Đoán chừng lại uống say rồi, một năm 365 ngày, hần chỉ ít có một trăm tám mươi bốn thiên là say đích, còn lại thời gian đều đang ngủ." Dương Thần nhẹ nhàng thờ dài, bang Quách Định đắp chăn, đứng dậy đi ra gian phòng.

"Lão Đại, làm cho ít đồ cho lão ba ăn!" Dương Thần rời đi thời điểm, đã nghe được Quách Định thanh âm.

Dương Thần hướng về sau giương lên tay, "Đã biết." Lúc nói chuyện, hần đã đi tới bên ngoài gian phòng.

Bên ngoài gian phòng bố trí đơn sơ, cũng chỉ có một cái ghế, Tổng Điem Nhi cùng Ngụy Yên Lam chính dất dúi lấy một cái ba mươi mấy tuổi nam tử ngồi ở trên mặt ghế.

Nam tử này mặt đầy râu cặn bã, hình dung tiêu tụy, tựa hồ lập tức già rồi mười mấy tuổi. Hần tướng mạo vốn hần nên rất anh tuấn, thể nhưng mà đã bị trên mặt râu ria che dấu đứng dậy, rồi bôi trên tóc dính đầy dầu mỡ dơ bẩn, hơn nữa đánh đầy niềng vá màu xanh trường bào, rất giống một cái tên ăn mày!

Người này tựu là lão tửu quỷ!

"Tiểu phế vật, về sau nhìn xem người cái này ma quỷ lão ba, đừng làm cho hần lại đến trộm rượu, nếu không ta đánh gãy chân của hần!" Ngoài cửa truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ, đón lấy tiếng bước chân đi xa.

"Nếu như người thật sự đánh gãy lão tửu quỷ chân, mạng của người sẽ không có." Dương Thần trong nội tâm cười lạnh, hần đã đáp ứng tiểu Dương Thần muốn chiếu cố lão tửu quỷ, huống chi cùng lão tửu quỷ ở chung được chín năm, hần đã đem lão tửu quỷ trở thành thân nhân, ai cũng không thể tổn thương thân nhân của hần!

...

Đem lão tửu quỷ đặt lên giường ngủ sau khi đứng lên, sắc trời đã dần dần u ám, Ngụy Yên Lam đi về nhà.

Dương Thần chờ ba đứa bé trong phòng, Tống Diễm Nhi cùng Dương Thần ngồi ở Quách Định bên giường, Quách Định cùng Tống Diễm Nhi ánh mắt đều nhìn về Dương Thần. Dương Thần trong tay cầm một cái màu đen bao khóa, cái xách tay này là Tống Diễm Nhi cùng Quách Định theo săn thú người trên thi thể phát hiện đây.

Vì vậy bao khóa, Quách Định mới có thể bị Trầm Kiếm Khiếu bọn người đánh thành cái dạng này. Săn thú người là cái cao nguy chức nghiệp, phi thường dễ dàng chết, bất quá cũng là món lợi kén sù ngành sản xuất. Trung Nguyên đại lục Nguyên Thủy rừng rậm rất nhiều, trong đó Bá Thú cùng bảo tàng nhiều không kể xiết.

Bất quá, Bá Thú đều là cực kỳ cường hãn, không có đủ thực lực, tốt nhất hay vẫn là không muốn làm săn thú người. Bị Tống Diễm Nhi cùng Quách Định phát hiện săn thú người, nếu như không phải thực lực quá yếu, đoán chừng tự là vận khí quá kém, gặp vô cùng cường đại Bá Thú, trọng thương về sau chạy trốn tới Vu Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bao khóa

"Ca, bao khóa là từ Liệp Thú Nhân trên thi thể lấy được, chúng ta còn không có mở ra xem qua." Lúc này Tống Diễm Nhi, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào, căn bản không giống cùng Trầm Kiếm Khiếu bọn người giằng co lúc mạnh như vậy thể. Trừ phi người khác chọc tới Dương Thần cùng Quách Định, nếu không nằng cho người cảm giác luôn suất thật đáng yêu đây.

"Liệp Thú Nhân bao khóa." Dương Thần thể nhưng mà biết rõ, Liệp Thú Nhân trong bao tuyệt đối không có hàng tiện nghi rẻ tiền, mỗi kiện đồ vật lấy được thương hội trong mua, đều có thể đổi lấy đại lượng Bá Tuyên tệ.

Chu Tiên trấn bên trên có hai cái thương hội, Tam Hợp hội cùng Phân Bảo Lâu, cái này hai cái địa phương là Liệp Thú Nhân thường thường quan tâm chăm sóc địa phương, bọn hắn như đã nhận được đồ tốt, đều cầm lấy đi trong đó đấu giá, thông qua đấu giá về sau, bọn hắn đạt được tiền càng nhiều một ít.

Đem bao khóa mở ra quán trên giường, trong bao có ba dạng thứ đồ vật, một cái lòng bài tay lớn nhỏ màu đen cái hộp, một khối cỡ ngón cái màu đỏ như máu tinh thể, một căn trắng lưỡi liềm hình sừng thú.

"Huyết tinh!" Chứng kiến cái kia màu đỏ tinh khối lúc, Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, sư cấp đã ngoài Bá Thú trái tim trong mới có Huyết tinh, vật này là Bá Thú trong cơ thể nhất thứ đáng giá.

Một khối Huyết tinh nếu như cầm lấy đi bán đấu giá, nói không chừng có thể mua được hơn mười vạn Bá Tuyên tệ, vật này là Luyện Đan Sư sủng nhi, có thể dùng đến luyện chế đan dược.

Bá Thú đẳng cấp cùng nhân loại đồng dạng, Phàm cấp, sĩ cấp, sư cấp, Tông Cấp... Sư cấp Bá Thú cực kỳ cường hãn, muốn giết chết một đầu sư cấp Bá Thú, chỉ sợ cần năm cái Bá Sư hợp tác. Chu Tiên trấn đệ nhị cường giả Đồ Thân tự là Bá Sư cảnh, cái kia loại Mãnh Nhân cũng không dám một mình đối mặt sư cấp Bá Thú.

Tống Diễm Nhi cùng Quách Định đương nhiên cũng tinh tường thứ này trân quý, non nốt trên khuôn mặt nhỏ nhắn đồng thời lộ ra khiếp sợ.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đây không phải cho ta đưa tiền tới rồi sao, ta vừa vận thiếu tiền dùng." Dương Thần sờ lên cái mũi, thiếu chút nữa không có ôm lấy Tống Diễm Nhi hôn một cái, cô gái nhỏ thật đúng là lợi hại, thậm chí ngay cả loại vật này đều có thể nhặt được.

"Ca, mặt khác lưỡng thứ gì là cái gì?" Tống Diễm Nhi đánh giá mặt khác lưỡng kiện đồ vật, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nghi hoặc.

Dương Thần cầm lấy màu đen cái hộp cùng sừng thú bắt đầu đánh giá, cau mày, "Ta cũng không biết đây là cái gì Bá Thú sừng thú, bất quá có thể ở Liệp Thú Nhân trong tay, hẳn không phải là bình thường đồ vật."

Ánh mắt dời về phía màu đen cái hộp, Dương Thần trầm ngâm nói: "Trong thứ đồ vật này mặt chẳng lẽ có bảo vật gì hay sao?" Nói xong tự muốn mở ra cái hộp, nhưng điều hắn giật mình chính là, cái hộp như là bị nhựa cao su dính đứng đây, mặc cho hắn như thế nào dùng sức, cũng mở không ra cái hộp.

"Lão Đại, ngươi vẫn là đem cái hộp cho Diễm Nhi tốt rồi, nằng thể nhưng mà có thể đánh nát vượt qua mười khối Kim Cương Bá Thạch." Quách Định trên tức lấy nở nụ cười.

"Xú tiểu tử, ngươi lấy đánh có phải hay không?" Dương Thần nhìn nhện Quách Định, ánh mắt kia quả thực có thể giết người.

"Ca, ngươi cũng đừng dọa Quách Định rồi, đem cái hộp cho ta đi." Tống Diêm Nhi cười cười, lộ ra hai cái tiểu má lúm đồng tiền, thò tay cầm qua Dương Thần trong tay cái hộp.

Dương Thần đem cái hộp cho Tống Diêm Nhi, bất quá cũng không lại để cho Tống Diêm Nhi lập tức động thủ, mà là vuốt cái mũi nói: "Diêm Nhi, ngươi đem cái hộp đặt ở trên mặt bàn, sau đó dùng gậy gộc đem hán gỗ mở."

"Vì cái gì?" Quách Định cùng Tống Diêm Nhi nghi hoặc nhìn Dương Thần.

"Ài, hai cái tiểu thí hài, nếu như bên trong có một quả Bom làm sao bây giờ?" Dương Thần âm thầm cảm thán, hài tử dù sao cũng là hài tử, liền mình bảo hộ ý thức đều không có. Tại trong lòng cảm thán vài câu về sau, Dương Thần cười giải thích: "Nếu như bên trong gặp nguy hiểm đồ vật, một khi mở ra về sau, nói không chừng hội thương tổn đến Diêm Nhi, dùng phòng ngừa vạn nhất, hay vẫn là cẩn thận một chút tốt."

"Ca, hay vẫn là ngươi nghĩ đến chu đáo."

"Lão Đại tự là lão Đại."

Tống Diêm Nhi cùng Quách Định nhìn nhau, đồng đều cảm thấy Dương Thần nói có đạo lý.

"Ca, ta đây muốn động thủ." Tống Diêm Nhi tay chân đến là nhanh, đi phòng bên ngoài tìm cây côn, đã chuẩn bị cho tốt muốn động thủ.

"Cái này Tiểu Bạo Lực Cuồng." Đem cái hộp đặt lên bàn, Dương Thần lui ra phía sau 2m, nói ra: "Diêm Nhi, có thể động thủ."

Tống Diêm Nhi nhẹ gạt đầu, mảnh khảnh song tay nắm lấy gậy gộc, kiêu quát một tiếng, vung côn đập nện hướng về phía cái hộp, mang theo một hồi côn phong, gào thét mà ra. Phan! Hơn mười khối Kim Cương Bá Thạch lực lượng ngay ngắn hướng đặt ở cái hộp lên, răng rắc, cái hộp lập tức vỡ ra, bỗng nhiên hiện lên một đạo hắc quang, hắc quang vậy mà hướng phía Dương Thần bắn tới.

"Quả nhiên có quả Bom!" Dương Thần sắc mặt đột biến, vội vàng lui về phía sau, bất quá đã muộn! Cái kia hắc sắc quang mang tựa như tia chớp xẹt qua, bắn vào Dương Thần mi tâm!

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ta đây là chọc ai gây ai rồi!" Dương Thần đầu bỗng nhiên mê muội, lão đảo ngã xuống đất, trong đan điền cái kia vừa mới tu luyện ra Bá Khí, vậy mà lập tức đã bị hút đi.

"Ca, ngươi làm sao vậy!" Tống Diêm Nhi khuôn mặt kịch biến, giống như bay đi vào Dương Thần bên người, đã đến cái nỷ nhân cứu anh hùng, đem sắp té ngã Dương Thần ôm vào trong lòng.

"Lão Đại!" Cái kia vốn là bị thương Quách Định, càng là trực tiếp theo trong chân nhảy dựng lên, mũi tên cũng tựa như đi vào Dương Thần bên người.

"Diêm Nhi, ta không sao, tự là có chút muốn chết xúc động." Dương Thần cảm giác được trong đan điền Bá Khí biến mất không thấy, vẻ mặt cầu xin, thiếu chút nữa tại Tống Diêm Nhi trong ngực khóc lên.

"Lão Đại, hảo hảo vì cái gì muốn chết đầu này? Ngươi không phải là vận khí kém một chút ấy ư, dù sao ngươi vẫn luôn là như vậy đấy." Quách Định sắc mặt nghiêm nghị an ủi.

Dương Thần cái trán lập tức bốc lên mấy cái hắc tuyến, hít một hơi thật dài khí, hán đã đi ra Tống Diêm Nhi mềm mại ôm ấp, trong cơ thể vận khí công pháp, hấp thu lấy trong thiên địa Bá Khí. Tí ti Bá Khí lần nữa tiến vào đan điền của hắn, cảm giác được còn có thể tu luyện, Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Ca, vừa rồi cái kia đến cùng cái gì đó?" Tống Diêm Nhi lông mày nhíu lại hỏi.

"Ta cũng không biết." Dương Thần sờ lên cái trán, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía trên bàn cái hộp, vỡ vụn ra trong hộp, thậm chí có mấy trương màu đen giấy.

"Đây là vật gì?" Cầm lấy trên bàn trang giấy bắt đầu đánh giá, Dương Thần lập tức nghi hoặc, trên trang giấy có vô số Kim Sắc đường cong, rậm rạp chằng chịt, giống như khoa đầu vắn, nhưng khẳng định không phải khoa đầu vắn, vì vậy thế giới không có nòng nọc.

Lắc đầu, Dương Thần sờ lên cái mũi, cười khổ nói: "Ai, cô gái nhỏ, ca ca ngươi ta cũng không phải là Vạn Sự Thông."

"Ồi, đau quá." Quách Định tiếng kêu thảm thiết bỗng nhiên theo bọn hắn sau lưng truyền đến, Dương Thần cùng Tống Diêm Nhi quay đầu nhìn lại, Quách Định đã đau đến ngã trên mặt đất, hán rốt cục nhớ lại chính mình còn là một trọng thương viên rồi.

Dương Thần ha ha cười cười, đem Quách Định ôm đến trên giường, sau đó giữu giữu nói: "Vết sẹo cũng còn không có tốt, cũng đã quên đau, Xú tiểu tử, ngươi thật đúng là lợi hại."

Quách Định đập Dương Thần liếc, lập tức nói ra: "Lão Đại, những vật này chúng ta xử lý như thế nào?"

"Đúng vậy a, ca, chúng ta chẳng lẽ muốn đem những vật này cầm lấy đi mua sao?" Tống Diêm Nhi nhảy tới trên giường, nháy mắt nhìn xem Dương Thần.

"Không được, nếu như chúng ta cầm những vật này đi thương hội bán đấu giá, hơn phân nửa thứ đồ vật còn không có có bán đi, sẽ bị đến họa sát thân." Dương Thần lắc đầu, "Trước mang thứ đó đảm bảo đứng dậy, chờ mấy ngày nữa nói sau nghĩ biện pháp bán đi."

Quách Định cùng Tống Diễm Nhi nhẹ gật đầu, bọn hắn cái gì đều nghe Dương Thần, dù sao trong mắt bọn hắn, Dương Thần tựa hồ tương đối sớm thực, hiểu được thứ đồ vật hơi nhiều.

...

Hôm sau, đương Dương Thần ba người khi tỉnh lại, bỗng nhiên nhận được Diễm Võ Đường thông tri, lại để cho bọn hắn đi Diễm Võ Đường tập hợp, về phần là chuyện gì, bọn hắn tự không được biết rồi.

Diễm Võ Đường, mấy trăm đứa bé đã tụ tập trong đại sảnh, Dương Thần nhìn xem Đồ Thân người bên cạnh, dĩ vãng đến Diễm Võ Đường tập hợp thời điểm, người này căn bản không có xuất hiện qua.

Người này ăn mặc da thú may áo khoác, như da áo lót, áo khoác ở dưới quần áo chất liệu có chút Bất Phàm, trên chân của hắn ăn mặc da thú chế tác ứng da. Tướng mạo của hắn không tính anh tuấn, 30 xuất đầu niên kỷ, song má bốn phía có lưu râu ria, tóc cao búi tóc, khiến cho hắn đặc biệt có nam nhân vị.

Theo người này ăn mặc, Dương Thần tự có thể kết luận, người này thân phận là Liệp Thú Nhân.

"Không phải là vì cái xách tay kia đến à?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, chỉ có thể hi vọng không phải, nếu như người này thật là vì bao khóa đến, cái kia có thể thật lớn không ổn rồi.

Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi tại Dương Thần hai bên trái phải, thật sự là ao ước sát rất nhiều tuần nam, Quách Định lại chưa có tới, thương thế của hắn còn không có có tốt.

"Người này Phá Quân Liệp Thú Đoàn thành viên, Tiêu Minh đại nhân, đến vì cho Phá Quân Liệp Thú Đoàn đoàn trưởng thu đồ đệ đệ mà đến đây. Các ngươi có thể nên nắm chắc ở lần này cơ hội." Đồ Thân cái kia sét đánh giống như thanh âm truyền vào Dương Thần trong tai.

"Các vị tiểu hữu, nếu như có thể bị đoàn trưởng đại nhân thu làm đồ đệ, tiền đồ của các ngươi đem bất khả hạn lượng." Tiêu Minh ánh mắt đảo qua sở hữu hải tử, cuối cùng đã rơi vào Dương Thần, Nguy Yên Lam, Tống Diễm Nhi trên người.

Đồ Thân vui mừng cười cười, có thể bị đoàn trưởng đại nhân thu làm đồ đệ, không thể so với tiến vào lương đại học viện còn sống Vô Lượng cung chênh lệch. Huống chi hay vẫn là thân truyền đệ tử, vậy thì thật là tiền đồ không thể số lượng có hạn rồi.

Tại Đồ Thân xem ra, Tiêu Minh nhất định là coi trọng Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi, chắc chắn sẽ không là Dương Thần cái này ranh con. Bất quá kỳ quái, Tiêu Minh như thế nào không tuyển chọn Mạc Khoa đầu này? Đồ Thân kỳ quái nhìn về phía tức giận bất mãn Mạc Khoa, lại nhìn về phía Tiêu Minh.

"Tự các ngươi ba người a."

Tiêu Minh giọng điệu cứng rắn vừa nói ra, trong đại sảnh tất cả mọi người đều là ngạc nhiên, ba cái? Lại vẫn có Dương Thần? Chuyện gì xảy ra? Cái phế vật này vậy mà sẽ bị chọn trúng?

Đồ Thân tức thì bị Tiêu Minh những lời này khiếp sợ đã đến, bất quá hắn lại không dám nói gì, Phá Quân Liệp Thú Đoàn người là không để cho cái lời, người ta nói cái gì chính là cái gì, người chỉ có thể nghe, không thể phản bác. Bởi vì Chu Tiên trấn không có bất kỳ người có thể chống lại người đoàn trưởng kia đại nhân.

Trong đám người Mạc Khoa chăm chú nắm bắt nắm bắt, quả thực không thể tin được đây là thật đấy. Ta Mạc Khoa lớn lên đẹp trai như vậy, vậy mà không có bị chọn trúng? Điều này sao có thể?

Tiêu Minh lộ ra mê nữ nhân chết tiệt đáng tươi cười, nhìn xem Dương Thần ba người, "Ba vị tiểu hữu, hôm nay các ngươi tạm thời không cần thu dọn đồ đạc, trước đi gặp chúng ta đoàn trưởng, xem hắn hài lòng hay không. Nếu như đoàn trưởng đại nhân cảm thấy thỏa mãn, ta lại cùng các ngươi hồi tới thu thập hành lễ."

"Đoàn trưởng đại nhân tại Lạc Hà trấn, cả buổi ở trong chúng ta là có thể trở lại rồi." Tiêu Minh quay đầu lại nhìn xem Đồ Thân, cười nói: "Đồ huynh, ta hiện tại tự dẫn bọn hắn đi nha."

Chung quanh hải tử đều ngay ngắn hướng nhìn về phía Dương Thần bọn người, lộ ra hâm mộ vẻ ghen ghét.

Đồ Thân nhẹ gật đầu, hắn cũng không dám vi phạm Phá Quân Liệp Thú Đoàn, lập tức dẫn dò Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi vài câu, nếu không có cùng Dương Thần nói chuyện.

"Lão Đồ phu, về phần như vậy phải không? Ta cũng không muốn đi cái gì chó má săn thú đoàn, cái loại này ngành sản xuất, chết đều không có người giúp ta mua quan tài!" Dương Thần âm thầm lắng vài câu, trong nội tâm bỗng nhiên suy tư: "Trực giác nói cho ta biết, người này tuyệt đối có vấn đề."

Dương Thần thế nhưng mà gạt người lớn lên, hắn có thể theo Tiêu Minh trong ánh mắt nhìn ra đầu mối, Tiêu Minh mục đích tuyệt đối không phải thu đồ

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Biến cố

Tiêu Minh mang theo Dương Thần ba người đã đi ra Diễn Võ Đường, vừa vừa rời đi Diễn Võ Đường, Dương Thần bỗng nhiên lộ ra thuần khiết đáng tươi cười, "Tiêu Minh đại nhân, chúng ta được hay không được hôm nào lại đi?" "Hôm nào lại đi?" Tiêu Minh trong ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh, "Đoàn trưởng đại nhân chờ các người, các người nếu không muốn khó giữ được cái mạng nhỏ này, tốt nhất quay quai đi theo ta." "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, quả nhiên không phải người tốt, nếu như không đi, hẳn đoán chừng lập tức muốn trở mặt rồi, làm sao bây giờ?" Nương tựa theo cường hãn trong nội tâm tổ chất, Dương Thần cũng không có khẩn trương, mà là cười nói: "Tiêu Minh đại nhân, ta chẳng qua là tùy tiện nói nói mà thôi." Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi chứng kiến Tiêu Minh cái kia lăng lệ ác liệt ánh mắt, nhìn nhau, ần ần cảm thấy bất an. "Đáng giận, nếu là hiện tại bỏ chạy đi, thẳng này nói không chừng sẽ đi tìm Quách Định cùng lão tửu quỷ phiền toái, xem ra chỉ có thể đi một bước tính toán từng bước." Dương Thần đi theo Tiêu Minh sau lưng, suy nghĩ mấy ngàn loại biện pháp, thế nhưng mà không có loại nào có thể thoát hiểm. Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi nhưng lại không biết Dương Thần trong nội tâm đang suy nghĩ gì, các nàng cũng không biết, Dương Thần đã hoài nghi, Tiêu Minh vô cùng có khả năng là vì ngày hôm qua cái xách tay kia mà đến đây. Tiêu Minh mang theo Dương Thần ba người đã đi ra Chu Tiên trấn, đi vào trong rừng cây, chỉ có thông qua cái này phiền rừng cây mới có thể đến Lạc Hà trấn. "Tiểu muội muội, các người ngày hôm qua đi qua Vu Sơn bên ngoài à?" Tiêu Minh bỗng nhiên cười tủm tỉm nhìn xem Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi. "Vu Sơn bên ngoài?" Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi sắc mặt chợt biến đổi, rất cục minh bạch vừa rồi tại sao phải cảm thấy bất an rồi, người này dĩ nhiên là vì ngày hôm qua bao khóa mà đến đây. "Quả nhiên." Dương Thần sắc mặt chợt biến đổi, cái này Tiêu Minh thế nhưng mà Bá Sư cảnh cường giả, ba người bọn hắn liền Bá Sĩ đều còn không phải, căn bản không có bản bạc có thể là Tiêu Minh đối thủ. Tâm niệm thay đổi thật nhanh, tại Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi vẫn không trả lời Tiêu Minh vấn đề lúc, Dương Thần bỗng nhiên nở nụ cười: "Tiêu Minh đại nhân, chúng ta ngày hôm qua xác thực đi Vu Sơn bên ngoài." Nghe được Dương Thần trả lời, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi trong nội tâm bỗng nhiên khẩn trương lên, trong lòng các nàng đều là kỳ quái, Dương Thần tại sao phải trả lời như vậy? "Tiểu huynh đệ, chỉ xem người tướng mạo, đã biết rõ người là thành thật hài tử, ta quả nhiên không có nhìn lầm." Tiêu Minh ha ha cười cười, tựa hồ phi thường hài lòng Dương Thần trả lời, hẳn sợ sẽ đem Dương Thần ba người mang đi ra, cũng là bởi vì hắn đã điều tra qua, Chu Tiên trấn lên, ngày hôm qua đi qua Vu Sơn bên ngoài, chỉ có Dương Thần bọn người. Hẳn xác thực là vì cái xách tay kia mà đến, về phần thu đồ đệ sự tình, hẳn thuần túy là nói hươu nói vượn. Hẳn đoán chắc, không người nào dám hoài nghi lời hắn nói. Mấy ngày hôm trước, bọn hắn vậy công mặt khác săn thú đội, chính là vì cướp đoạt cái xách tay này, đáng tiếc, bọn hắn tuy nhiên đánh bại đối phương, lại làm cho đối phương hẳn một người trong người mang theo bao khóa chạy thoát. Vì vậy, bọn hắn đầy khắp núi đồi tìm tòi, bất quá cuối cùng nhất chỉ phát hiện thi thể, bao khóa lại biến mất. "Xem tướng mạo? Lão tử nếu là trung thực, trên thế giới này sẽ không có người thành thật rồi." Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần cười nói: "Tiêu Minh đại nhân, ngày hôm qua chúng ta tới đến Vu Sơn bên ngoài thời điểm, chứng kiến Xích Viêm trấn ba người, tựa hồ theo một cái bị thương Liệp Thú Nhân trên người, cảm đi cái gì đó." Nói đến đây, Dương Thần cau mày, suy nghĩ sau nửa ngày mới nói: "Về phần là vật gì, ta sẽ không có nhìn rõ ràng rồi." "Xích Viêm trấn người?" Tiêu Minh trong mắt hiện lên sát cơ. Chứng kiến Tiêu Minh động sát cơ, Dương Thần trong nội tâm trong bụng nở hoa, "Trầm Kiếm Khiếu, Liễu Dự, đây chính là cái khó được lịch lãm rèn luyện cơ hội, nhất định phải hảo hảo quý trọng a, đừng đơn giản quai điệu rồi." Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi nghe được Dương Thần, trong nội tâm đồng dạng vui vẻ lên, ai gọi các người đắc tội Thần ca ca, thực là đáng đời! "Tiểu huynh đệ, vậy người trước hết theo giúp ta đi xem đi Xích Viêm trấn a." Tiêu Minh cười tủm tỉm nhìn xem Dương Thần. "Tiêu Minh đại nhân, chúng ta không là muốn đi gặp đoàn trưởng đại nhân sao? Như thế nào hiện tại lại muốn đi Xích Viêm trấn rồi hả?" Dương Thần sờ lên cái ót, mặt mũi tràn đầy khó hiểu, không hổ là lừa đảo, trang được hữu mô hữu dạng đấy. Nghe được Dương Thần, Tiêu Minh lập tức khẽ gạt mình, chính mình muốn dẫn Dương Thần bọn người đi Lạc Hà trấn gặp đoàn trưởng đại nhân, giờ phút này bỗng nhiên cái biến chú ý, thế tất hội làm cho Dương Thần bọn người đem lòng sinh nghi, ngăn ngại lập tức, hẳn liền nghĩ đến lí do thoái thác, "Tiểu huynh đệ, ta đột nhiên nhớ tới, đoàn trưởng đại nhân dùng không được bao lâu sẽ đi Xích Viêm trấn, chúng ta bây giờ tiến đến, nói không chừng có thể đụng phải đoàn trưởng đại nhân." Hẳn lo lắng Dương Thần nói dối lừa gạt hắn, cho nên không muốn cứ như vậy phóng Dương Thần bọn người trở về. "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, thấp đầu mảnh khỏe bíp người, lão tử lúc ba tuổi đều so người mảnh liệt nhiều." Trong nội tâm âm thầm khinh bỉ lấy Tiêu Minh, Dương Thần bỗng nhiên vỗ vỗ cái ót, nói ra: "Ta nhớ ra rồi, lúc ấy cái kia bị thương thợ săn bị lấy đi đồ vật là một cái bao." "Đúng đúng, tiểu huynh đệ, người nói không sai, trên người của hắn xác thực có một cái bao, thứ đồ vật là chúng ta Phá Quân Liệp Thú Đoàn, chúng ta phải bắt nó tìm trở về." Tiêu Minh sắc mặt kích động bất lấy Dương Thần hai tay. "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, người cái này ngu ngốc, mau đưa tay của ta niết đứt đoạn." Dương Thần trong nội tâm chú mắt lên, bất quá cũng không dám thật sự trách mắng đến. Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi biết rõ Dương Thần cơ trí hơn người, cho nên một mực không có mở miệng, sợ phá hư Dương Thần trong lòng kế hoạch. "Đúng vậy, Tiêu Minh đại nhân, cái kia Liệp Thú Nhân đúng là đã nói, thứ đồ vật là Phá Quân Liệp Thú Đoàn đấy." Dương Thần thờ dài nói: "Xích Viêm trấn mấy người kia nghe được về sau, chẳng những không có cứu hắn, nhưng lại đem hắn hại chết, đem bao khóa mang đi. Chúng ta cũng là ần núp tại cách đó không xa mới nhìn đến, bọn hắn, ai, bọn hắn thật sự là táng tận thiên lương a." "Người nói cái gì, hẳn thật sự nói thứ đồ vật là Phá Quân Liệp Thú Đoàn hay sao?" Tiêu Minh sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, ánh mắt sắc bén chăm chăm vào Dương Thần, "Người thật sự nghe được hắn nói như vậy sao?" "Chuyện gì xảy ra, hẳn không phải nói thứ đồ vật là bọn hắn Phá Quân Liệp Thú Đoàn đấy sao? Chẳng lẽ ta nói sai rồi hả?" Dương Thần trong nội tâm nhảy dựng, "Không tốt, hẳn chỉ nói là thứ đồ vật là Phá Quân Liệp Thú Đoàn, nhưng chưa nói bị thương Liệp Thú Nhân là người của bọn hắn, nói không chừng người nọ tựa là bị bọn hắn đã thương, gặp không may, khoái lác thôi phá." "Tiểu tử, người xác định người nọ thật sự đã từng nói qua, bao khóa là chúng ta Phá Quân Liệp Thú Đoàn đấy sao?" Tiêu Minh lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, trên người bỗng nhiên tản mát ra đáng sợ khí tức. "Ha ha ha •••••" Dương Thần chợt cười to đứng dậy, cười đồng thời lui ra phía sau vài bước, kéo ra cùng Tiêu Minh khoảng cách. "Tiểu tử, người cười cái gì?" Tiêu Minh lập tức nổi lên nghi ngờ. Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi lòng mảy may hơi Dương Thần, các nàng cũng không biết Dương Thần tại sao phải đột nhiên cười to. "Tiêu Minh đại nhân, ta đương nhiên là cười cái kia Liệp

Thú Nhân thật đáng buồn rồi, hắn đem các người Phá Quân Liệp Thú Đoàn đại danh mang ra đến dọa người, người khác lại còn là đem hắn hại chết, nói rõ người khác căn bản không có đem Phá Quân Liệp Thú Đoàn để vào mắt!" Dương Thần trên lưng đã chảy ra mồ hôi lạnh, hắn cũng không biết có thể hay không lừa gạt đến Tiêu Minh, ai, về sau khoác lác thật sự không thể thối lớn hơn. "A, cũng đúng, người nọ nhất định là gặp phải nguy hiểm, cho nên muốn dùng tên của chúng ta đầu dọa lừa người khác, xem ra tiểu tử này không có nói sai." Tiêu Minh trầm ngâm nói: "Nói như vậy, cái kia Xích Viêm trấn mấy người, thật đúng là không có đem chúng ta Phá Quân Liệp Thú Đoàn để vào mắt!" "Không đúng, ta vừa mới muốn nói người nọ không phải Phá Quân Liệp Thú Đoàn, tiểu tử này tự đoạt trước một bước nói chuyện, chẳng khác gì là đem của ta lời nói ngăn chặn." Tiêu Minh chăm chăm vào Dương Thần, giống như cười mà không phải cười nói: "Tiểu huynh đệ, nhìn không ra người niên kỷ tuy nhỏ, lại xảo hoạt như hồ ly, nếu như ta không có đoán sai, cái xách tay kia có lẽ ngay tại trong tay của người a?" Dương Thần trong nội tâm cả kinh, bất quá trên mặt lại tương đương thong dong, rất nghiêm túc nói: "Tiêu Minh đại nhân, người đang nói cái gì, ta nghe không hiểu." "Tiểu hồ ly, còn dám giả vờ giả vịt!" Tiêu Minh bỗng nhiên ôm đồm hướng Dương Thần, xuất thủ của hắn đặc biệt nhanh, dùng Dương Thần thực lực, căn bản chớp liên tục tránh cơ hội đều không có. "Thần ca ca!" "Ca!" Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi khuôn mặt kịch biến, eo nhỏ nhún hơi vọt, Phi Yên tựa như lướt, ngay ngắn hướng ra quyền công hướng Tiêu Minh đầu lâu. Câu cửa miệng nói rất hay, nhìn đặc tội tiểu nhân, chó đặc tội với nữ nhân, quả nhiên nói rất đúng a, cái này hai cái cô gái nhỏ đi lên tựa là sát chiêu, chuyên môn hướng phía [công kích chỗ hiểm]. "Không biết sống chết hai cái Xú nha đầu!" Tiêu Minh quanh thân bỗng nhiên tản mát ra quyền quyền khí lưu, khí lưu mang tất cả tứ phương, va chạm hướng hai cái cô gái nhỏ, hai đạo tiếng rên rỉ vang lên, hai cái cô gái nhỏ ngay ngắn hướng bay rớt ra ngoài, lao đảo rơi xuống đất. Bá Sĩ đã ngoài là có thể Bá Khí phóng ra ngoài, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi căn bản không thể nào là Tiêu Minh đối thủ. Huống chi, Tiêu Minh liền Bá thuật cũng còn vô dụng thôi, nếu như dùng tới Bá thuật, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi càng là không chịu nổi một kích. "Đáng giận!" Chứng kiến Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi bị thương, Dương Thần sắc mặt kịch biến, bất quá hắn căn bản không làm được cái gì, Tiêu Minh cặp kia như sắt kìm giống như tay đã nhéo ở cổ của hắn. "Xú tiểu tử, thiếu chút nữa bị người đùa nghịch rồi, nói! Bao khóa ở địa phương nào?" Lạnh lùng trừng mắt Dương Thần, Tiêu Minh trên tay lực đạo bỗng nhiên tăng thêm, đem Dương Thần véo được đỏ bầm cả khuôn mặt. Dương Thần gian nan giơ tay lên, chỉ vào cổ họng của mình, là ý nói: "Ta thảo, lão tử nói không ra lời!" "Xú tiểu tử, đừng tự cấp ta đùa nghịch bịp bợm!" Tiêu Minh chậm rãi buông tay ra, ngay tại hắn buông tay ra nháy mắt, Dương Thần đột nhiên bạo nổi, ra chân như gió, trùng trùng điệp điệp đá hướng dưới háng của hắn! A! Làm cho người bất ngờ chính là, kêu thảm thiết không phải Tiêu Minh, mà là Dương Thần, Dương Thần thông khổ ngã xuống đất, bùm lấy chân của mình, "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này mẹ nó hay vẫn là người sao? Cứng như vậy!" "Xú tiểu tử, nếu như không phải ta hạ thủ lưu tình, chỉ bằng vào vừa rồi bên ngoài thả ra Bá Khí, hoàn toàn có thể đem chân của người đánh gãy." Tiêu Minh ngồi xổm xuống, vỗ vỗ Dương Thần mặt, khinh miệt nói. "Không nên thương tổn Thần ca ca!" Ngụy Yên Lam thanh âm bỗng nhiên theo Tiêu Minh sau lưng đến. "Cô gái nhỏ, ta nhìn người thật là chán sống!" Tiêu Minh căn bản không có đem Ngụy Yên Lam để vào mắt, lần nữa thò tay véo lấy Dương Thần cổ, bị nhéo ở Dương Thần bỗng nhiên cảm giác mi tâm khô nóng đứng dậy, hiện lên hắc mang, khí tức của hắn lập tức trở nên mạnh mẽ, vậy mà ần ần cùng Tiêu Minh khí tức tương xứng. "Là người bức ta đấy!" Coi như Tiêu Minh cảm giác được Dương Thần khí tức đột nhiên trở nên mạnh mẽ lúc, Ngụy Yên Lam cái kia thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên theo sau lưng của hắn truyền đến. Một loại bản năng cảm giác nguy cơ từ trong tâm bay lên, Tiêu Minh bất chấp Dương Thần trên người khí tức biến hóa, bỗng nhiên đứng lên, đương nhiên quay người nháy mắt, liền chứng kiến Ngụy Yên Lam trên hai tay tản mát ra cực nóng kim quang, kim quang uốn éo thành một cổ, hướng phía hắn nổ bắn ra mà đến! Từ vọng nguy cơ truyền khắp Tiêu Minh toàn thân, con của hắn kịch liệt co rút lại, đương ánh lửa phóng tới lập tức, hắn cơ hồ không chút suy nghĩ, vội vàng thả người nhanh lùi lại. Tại lui ra phía sau đồng thời, hai tay của hắn không ngừng véo bắt tay vào làm ẩn, một cái màu xanh tím chấn thành linh ra hiện tại trước người của hắn. Phàm phẩm Bá thuật! Thanh Mộc thuần! Nhưng mà làm hắn cảm thấy tuyệt vọng chính là, hắn bỏ ra giá tiền rất lớn mới mua được mạnh nhất phòng ngự Bá thuật, vậy mà đơn giản đã bị kim quang đục lỗ. Cực nóng hào quang làm cho bốn phía độ ẩm bỗng nhiên bay lên, mặt đất bãi cỏ đều lập tức khô héo. Tại Dương Thần trốn mất há hốc mồ hôi nháy mắt, kim quang trực tiếp xỏ xuyên qua Tiêu Minh ngực mà qua, uy lực yếu bớt không ít, thẳng đến trăm mét bên ngoài vừa rồi hoàn toàn yếu bớt không thấy. Phanh! Tiêu Minh thân thể trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, một cái Bá Sư dĩ nhiên cũng làm như vậy quái diệu rồi

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Da mặt

Nằm trên mặt đất bên trên Tiêu Minh, giờ phút này trùng lớn hai mắt, chết không nhắm mắt, lão tử lại bị một cái Bá Khí Cừ Trọng cô gái nhỏ làm chết khô, điều này sao có thể? Đoán chừng hắn trước khi chết chính là như vậy muốn đấy.

"May mắn hắn chỉ là sáu biến Bá Sư, nếu không lần này căn bản cứu không được Thần ca ca." Ngụy Yên Lam sắc mặt trở nên cực kỳ tái nhợt, nàng xem thấy Dương Thần, nở nụ cười: "Thần ca ca, Lam Nhi sẽ không để cho người khác thương tổn người."

"Như thế nào cảm giác ta như một người ăn rồi chờ chết tiểu bạch kiểm tựa như." Dương Thần trong nội tâm nở nụ cười khổ, bất quá hắn xác thực phi thường cảm kích Ngụy Yên Lam, hắn không có mở miệng hỏi Ngụy Yên Lam vừa rồi vì cái gì trở nên lợi hại như vậy, cô gái nhỏ này vốn là thần thần bí bí.

Hơn nữa Dương Thần cũng không muốn miễn cưỡng Ngụy Yên Lam, nếu như Ngụy Yên Lam muốn nói ra bí mật của mình, sớm muộn đều sẽ nói cho hắn biết đấy. Bất quá, trong lòng của hắn quả thật phi thường khiếp sợ, dùng Bá Khí Cừ Trọng đánh chết Bá Sư, loại chuyện này nếu là nói ra, người khác chắc chắn đem hắn trở thành tên điên.

Tống Diễm Nhi chứng kiến Dương Thần không có việc gì, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng lộ ra dáng tươi cười, nàng đồng dạng không hỏi Ngụy Yên Lam

vừa rồi tại sao phải trở nên lợi hại như thế. Nàng ý nghĩ trong lòng cùng Dương Thần là giống nhau.

"May mắn cái thế giới này không có mưu sát tội, nếu không thật đúng là sẽ có rất nhiều phiền toái." Dương Thần đi vào Tiêu Minh bên người, khoe miệng lộ ra cười xấu xa, "Ta là mệnh cũng không phải là dễ dàng như vậy cả, chẳng này là Liệt Thú Nhân, có lẽ không giống lão nghèo kiết hủ lậu giống nhau là cái nghèo kiết xác a?"

Cười xấu xa vài tiếng, Dương Thần thò tay tại Tiêu Minh trên người sờ, Tiêu Minh cũng không có nhả trừ vật, thứ đồ vật có lẽ để lại tại trên thân thể.

"Bá Tuyền tạp!" Dương Thần theo Tiêu Minh trên người lấy ra một trương màu đen tạp phiên, nhan sắc vì hắc, nói rõ cái này trong tạp phiên là Tam Hợp hội thẻ tiết kiệm, nhan sắc vì kim, tác thì nói rõ là Phân Bảo Lâu thẻ tiết kiệm.

"Phát, thậm chí có ba vạn Bá Tuyền tệ!" Chứng kiến tạp phiên bên trên con số, Dương Thần liếm liếm bờ môi, rốt cục có tiền rồi, cái này cái kia "Dịch Căn Tội Thẻ Tán" được liệu có thể gom góp rồi.

"Thần ca ca, ta nhìn người hay vẫn là không nên vội vã cao hứng, chúng ta bây giờ nên xử lý như thế nào Tiêu Minh thi thể?" Tổng Điem Nhi cùng Ngụy Yên Lam đi vào Dương Thần bên người, người phía trước cho Dương Thần gọi cho hồ lô nước lạnh.

"Chu Tiên trấn bên trên người cũng biết chúng ta cùng Tiêu Minh cùng một chỗ đi ra, nhưng tuyệt đối sẽ không nghĩ đến chúng ta có thể đem Tiêu Minh giết." Dương Thần trầm ngâm nói: "Chúng ta trước tiên đem thi thể của hắn chôn, sau đó trở về, nếu có người hỏi, chúng ta tựu nói Tiêu Minh nửa đường có việc gấp đã đi ra, về phần đi chỗ nào, chúng ta đều nói không biết."

Ngụy Yên Lam cùng Tổng Điem Nhi nhẹ gật đầu.

"Lam Nhi, Điem Nhi, các người ở chỗ này chờ, ta đem thi thể của hắn chôn cứ tới đây." Dương Thần bỗng nhiên ôm lấy Tiêu Minh thi thể, hướng phía rừng cây ở chỗ sâu trong lao đi, hắn có được đánh nát ba khối Kim Cương Bá Thạch lực lượng, ôm cá nhân quả thực là dễ dàng. Hắn ngược lại cũng không phải tay trái gà không chặt, như đến trên địa cầu, làm Quyền Vương là không có vấn đề đấy.

Đi vào chỗ rừng sâu, Dương Thần tìm cái ẩn nấp địa phương, đem Tiêu Minh thi thể để xuống, tìm cái côn gỗ đến đào cái hố. Ngay tại hắn muốn đem Tiêu Minh thi thể vùi vào trong hầm thời điểm, hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, càng làm Tiêu Minh thi thể để xuống.

Dương Thần bỗng nhiên nhắm lại hai mắt đến, mi tâm của hắn lần nữa khô nóng đứng dậy, hiện lên hắc mang, khí tức trên thân bỗng nhiên trở nên cùng trước khi Tiêu Minh tương xứng.

"Quả nhiên đúng vậy, chỉ cần ta đem Tinh Thần Lực tập trung ở mi tâm, khí tức trên thân sẽ trở nên mạnh mẽ." Dương Thần vuốt chính mình mi tâm, trầm ngâm nói: "Nếu như ta không có đoán sai, màu đen trong hộp, cái kia bắn vào ta mi tâm đồ vật, tựu là khí tức hội trở nên mạnh mẽ nguyên nhân chỗ. Chỉ có điều, đây rốt cuộc là vật gì?"

Không lâu, hắn bị Tiêu Minh nhéo ở cổ, khí tức trên thân đột nhiên trở nên mạnh mẽ, hiện tại hắn rốt cục minh bạch là vì cái gì rồi, hắn không rõ chính là, tại hắn lòng này tâm đồ vật bên trong rốt cuộc là cái gì?

"Được rồi, lại nghĩ tiếp cũng nghĩ không ra được đấy." Dương Thần bỗng nhiên nở nụ cười: "Tuy nhiên không thể sử dụng lực lượng của ta trở nên mạnh mẽ, nhưng lại có thể sử dụng ta có đủ Bá Sư cảnh khí tức, cái này đã đầy đủ, nếu như ta dùng một thân phận khác đi đấu giá bao khóa đồ vật bên trong, chắc hẳn tựu không người nào dám đánh chủ ý của ta đi à nha?"

Cúi đầu nhìn xem chết không nhắm mắt Tiêu Minh, Dương Thần cười nói: "Lão huynh, mượn da mặt của người sử dụng, dù sao người đều đã bị chết, chắc có lẽ không cùng ta cái này tiểu hài tử chú ý a?" Đang khi nói chuyện, Dương Thần từ trong lòng kiểm ra một con dao găm, đem Tiêu Minh cả khuôn mặt da đều bóc lột xuống dưới.

Đem mặt da lột bỏ đến từ về sau, Dương Thần sờ lên cái mũi, cười xấu xa nói: "Dịch Dung Thuật cũng không phải là Kim Dung đại hiệp cùng cổ Long đại hiệp trong tiểu thuyết độc quyền, lão tử đời trước chỗ lừa gạt công ty con thể nhưng mà phương diện này người trong nghề. Chờ sau khi trở về, ta có thể lợi dụng cái này Tiêu Minh thân phận tiến hành đấu giá, ta cũng không tin ai dám đánh Phá Quân Liệt Thú Đoàn chủ ý. Đã có tiền, Dịch Căn Tội Thẻ Tán tựu nhất định có thể luyện chế ra đã đến."

Ngay sau đó, Dương Thần cỡi Tiêu Minh quần áo, chôn kỹ Tiêu Minh về sau, cùng hai cái cô gái nhỏ về tới trên thị trấn, trên thị trấn không ít mọi người hỏi Dương Thần ba người, như thế nào đột nhiên trở lại rồi? Dương Thần ba người đã nghĩ kỹ đối sách, cuối cùng dấu điểm tới.

Ban đêm tiến đến, rất nhanh lại đến sáng sớm, thị trấn nhỏ sáng sớm hạ nổi lên mưa nhỏ, mưa đã tạnh sau không khí đặc biệt tươi mát.

Thị trấn nhỏ khu vực phồn hoa nhất, người đến người đi.

Một người mặc da thú áo khoác cùng ủng da, giữ lại râu ria nam tử, lười nhác đi tại trên đường cái. Ánh mắt của hắn thỉnh thoảng đảo qua bên người đi qua nữ tử ngực, không ngừng thấp giọng thì thào: "Quá nhỏ rồi... Quá lớn... Rủ xuống rồi..."

Bị như vậy một cái trần ngập nam tính mị lực, lại là Liệt Thú Nhân cường giả chăm chú nhìn, những nữ hài kia nhao nhao ngượng ngùng cúi đầu, khoe mặt hàm Xuân, lần thu thủy âm tiền đưa.

"Thật sự là chút ít Tiểu yêu tinh, bất quá không có trong nhà cái kia hai cái cô gái nhỏ tốt." Cười xấu xa vài tiếng, cái này trần ngập mị lực Liệt Thú Nhân bước vào một đạo đại môn, đại môn trên tấm bảng viết: Tam Hợp hội.

Tam Hợp hội là trong trấn nhỏ lưỡng đại thương hội một trong, có tiền có thế, người bình thường là không dám đắc tội, nghe nói Tam Hợp hội có rất nhiều đại lý, cái này đủ để nói rõ thế lực của hắn thật sự rất lớn.

"Đại nhân, không biết ngài muốn bán cái gì đó?" Chứng kiến có Liệp Thú Nhân tiến đến, đại sảnh trong quầy một cái lão giả cười híp mắt hỏi.

"Làm sao ngài biết ta muốn bán thứ đồ vật?" Trần ngập mị lực Liệp Thú Nhân cười hỏi.

"Đại nhân là Liệp Thú Nhân, Liệp Thú Nhân tới nơi này, chín thành là tới bán thứ đồ vật đấy." Lão giả cười cười, "Đại nhân nếu không muốn bán, cũng có thể cái kia đi ra để cho chúng ta bang đấu giá, chúng ta cần thu một phần hai mươi trích phần trăm."

"Thực lòng dạ hiểm độc, vậy mà thu một phần hai mươi trích phần trăm!" Liệp Thú Nhân âm thầm mắng vài câu, bắt quả trên mặt lại như cũ mang theo dáng tươi cười, "Ta nơi này có một khối Sư cấp Bá Thú Huyết tinh, không biết lúc nào có thể đi vào đi đấu giá?"

"Tiên sinh hẳn là Phá Quân Liệp Thú Đoàn thành viên à?" Lão giả đánh giá Liệp Thú Nhân trước ngực hình tròn huy chương, huy chương trên có khắc lấy "Phá" chữ.

"Là thì như thế nào?" Liệp Thú Nhân cười nói: "Chẳng lẽ lại Phá Quân Liệp Thú Đoàn người không thể ở chỗ này tiến hành đấu giá?"

"Đương nhiên không phải, nếu như đại nhân thật là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người, cái này trích phần trăm chúng ta có thể giảm bớt chút ít, chỉ cần thu mười một phần năm." Lão giả y nguyên cười tủm tỉm đấy.

"A?" Liệp Thú Nhân cười nói: "Đúng vậy, ta chính là Phá Quân Liệp Thú Đoàn, nếu như ngài Huyết tinh đấu giá giá cả phù hợp, ta nói không chừng còn có vật gì đó khác đấu giá, các ngài có thể ngàn vạn không muốn làm ta thất vọng."

"Đại nhân yên tâm, chúng ta phục vụ chất lượng tuyệt đối so với Phân Bảo Lâu thì tốt hơn." Lão giả thật sự là miệng nam mô, bụng một bồ dao găm a, vậy mà đã bắt đầu chửi bới đối thủ cạnh tranh rồi.

"Lão gia hòa thật đúng là ác độc a, đã đánh cho quảng cáo, lại đã kích đối thủ danh tiếng." Trong nội tâm âm thầm cảm khái vài câu, Liệp Thú Nhân hỏi: "Không biết lúc nào có thể bắt đầu đấu giá?"

"Tùy thời cũng có thể đấu giá, chỉ cần đem Huyết tinh tin tức công bố ra ngoài, lập tức tự sẽ có người tới." Lão giả ngữ khí khe khẽ biến, cười hỏi: "Không biết đại nhân tên gọi là gì?"

"Tiêu Minh." Liệp Thú Nhân cười nói: "Đây là Huyết tinh, hi vọng lão tiên sinh hãy mau đem tin tức công bố ra ngoài." Từ trong lòng xuất ra một cái bao đưa cho lão giả.

Lão giả tiếp được Huyết tinh, mở ra nhìn nhìn, xác định thứ đồ vật thật sự về sau, hắn cười nói: "Người tới, mang cái này đại nhân đi đấu giá thất nghị ngơi."

Một người tướng mạo đầy đặn áo đỏ tươi đẹp nữ đem Tiêu Minh dẫn tới đấu giá thất, đấu giá thất thật giống như phòng học, chỗ ngồi tầng tầng xếp đặt. Hai bên có phòng khách quý, Tiêu Minh tự được an bài ở trong đó một cái phòng khách quý trong.

Cái này Tiêu Minh đương nhiên là Dương Thần giả trang, đã có mi tâm vậy cũng dùng cái biến khí tức thần bí thứ đồ vật, hơn nữa chính hắn chế tác mặt nạ da người, đi ra dáng người so sánh nhỏ gầy bên ngoài, hắn cơ hồ cùng thật sự Tiêu Minh không có khác nhau.

Tam Hợp hội xử lý sự tình hiệu suất rất cao, Dương Thần xuyên thấu qua phòng khách quý tính chất đặc biệt cửa sổ xem hướng ra phía ngoài, lục tục có rất nhiều người tiến đến, không bao lâu cũng đã ngồi đầy người.

"Một khối Sư cấp Bá Thú Huyết tinh, ít nhất cũng nên giá trị cái hơn mười vạn à?" Dương Thần sờ lên cái mũi, "Tặng thêm Tiêu Minh tạp bên trên mấy vạn, có lẽ có thể phối trí mấy tấm được tán, hi vọng cái này được tán thật sự có tác dụng, nếu không ta sẽ đem cái kia phá đình cho đập phá."

Không bao lâu, đấu giá hội bắt đầu, trong cười kia tàng đao lão giả cười ha hả đối với người ở dưới đài nói: "Chư vị, ta là lần đầu giá này hội chủ trì Diệp Luân, lần đầu giá này đồ vật tổng cộng có ba kiện, đệ nhất kiện là Sư cấp Bá Thú Huyết tinh, giá quy định hai mươi vạn."

"Hai mươi vạn?" Dương Thần không khỏi nở nụ cười: "Lão gia hóa này, giá quy định tự hai mươi vạn, thật đúng là lòng dạ hiểm độc a. Ta lấy ra Huyết tinh dĩ nhiên là đệ nhất kiện đấu giá đồ vật, chẳng lẽ còn có so Huyết tinh càng tốt?"

Càng muộn xuất hiện đồ vật một loại đều là tương đối trân quý đấy.

"Hai mươi một vạn!"

"Hai mươi hai vạn!"

"Hai mươi tám vạn!"

Người thứ 3 trực tiếp gọi vào hai mươi tám vạn, chắc là tình thế bất buộc, quả nhiên, giá tiền gọi sau khi đi ra, lập tức tự không người nào dám lên tiếng rồi.

Dương Thần không khỏi mắng lên: "Tại sao không gọi rồi, người nhiều bảo ta là hơn được a, đúng là keo kiệt, ngay cả ta cái này người nghèo đều không bằng!"

"Tốt, hai mươi tám vạn thành giao!" Diệp Luân cười nói: "Kế tiếp là đệ nhị kiện thứ đồ vật, cái này đồ vật là một cây viết, cứng rắn vô cùng, ngay cả Thượng phẩm Bá Khí đều không thể tại trên người hấn tạo vết thương, trải qua chúng ta kiểm tra đo lường, hấn đoán chừng là một kiện Vương phẩm đã ngoài Bá Khí!"

Nghe được Diệp Luân, tất cả mọi người hít vào ngụm khí lạnh, bất quá lập tức lại lộ ra không thể tin bộ dạng, Bá Khí là cái gì? Là tu luyện Bá Khí chỉ nhân dùng cho tác chiến vũ khí.

Phàm phẩm, Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm, Vương phẩm ..... phải biết rằng, Vương phẩm Bá Khí thế nhưng mà chỉ có Đại Hàn Vương Triều chờ thể lực lớn mới có được, hơn nữa cũng chỉ có một kiện, cái này chim không ỉa phân thị trấn nhỏ thậm chí có loại này cấp bậc Bá Khí, ai sẽ tin tưởng?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tinh thể bắt buộc

"Vương phẩm đã ngoài Bá Khí?"

Trên đài đấu giá cái con kia đen nhánh sắc bút lông phi thường cổ xưa, thậm chí thoát nhìn có chút rách rưới, vô luận ai chứng kiến, đều sẽ không cho là nó là Vương phẩm đã ngoài Bá Khí, cần biết, Vương phẩm đã ngoài Bá Khí thế nhưng mà có hủy thiên diệt địa năng lực.

"Ha ha, lão phu muốn còn chưa nói hết, lão phu có ý tứ là nói, cái này cây bút vô cùng có khả năng là Vương phẩm Bá Khí phế phẩm." Diệp Luân lão đầu lộ ra gian trá đáng tuổi cười.

"Phế phẩm?" Đấu giá thất khách quý trong phòng, một trung niên nhân ngồi ở trên ghế ngồi, người trung niên này tướng mạo nho nhã, mặc áo bào xanh, tại bên cạnh của hấn có một thiếu niên, thiếu niên này dĩ nhiên là Mạc Khoa.

"Cha, nghe nói Bá Khí biến thành phế phẩm sau tị tù đã mất đi linh tính, trừ phi có Luyện Khí Sư một lần nữa chế tạo, nếu không căn bản phát huy ra uy lực chân chính." Mạc Khoa nhìn ngoài cửa sổ đen nhánh bút lông nói ra.

"Khoa nhi, tuy nhiên hấn đã không phải là chính thức trên ý nghĩa Bá Khí, bất quá uy lực của hấn vẫn có thể phát huy ra một phần nhỏ, lực công kích có lẽ so Trung phẩm Bá Khí hơi thấp, nhưng là như bị vi phụ lấy được lời nói, dù cho đôi mặt Bá Tông, vi phụ cũng có sức đánh một trận." Trung niên nhân đứng là Chu Tiên trấn đệ nhất cường giả, Cửu Biến Bá Sư Mạc Tang, hấn đã chỉ nửa bước bước vào Bá Tông cảnh.

Mạc Tang tuy nhiên là Chu Tiên trấn đệ nhất cường giả, bất quá cũng chỉ có một kiện Hạ phẩm Bá Khí mà thôi, một kiện Trung phẩm Bá Khí, cho dù là Bá Tông cảnh tu sĩ cũng đều vì chi tranh đoạt.

Trên đài đấu giá bút là tàn phá Vương phẩm Bá Khí, căn bản không đáng luyện chế lại một lần, chữa trị một kiện Bá Khí so luyện chế một kiện Bá Khí muốn khó hơn nhiều, bởi vì luyện chế Bá Khí cần luyện khí đồ, không có cái con kia bút luyện khí đồ, căn bản không cách nào chữa trị. Cái này khiến cho bút giá trị giảm bớt đi nhiều, so với bình thường Hạ phẩm Bá Khí giá trị hơi cao, nhưng là cao không đến địa phương nào đi, giá trị của hấn ở chỗ hấn cứng rắn.

"Các vị, cái này chỉ vô danh bút giá bắt đầu là 35 vạn, nếu như ai nói muốn, tị tăng giá a." Gian trá Diệp Luân cười tủm tỉm, khiến cho phòng khách quý ở bên trong Dương Thần âm thầm khinh bỉ.

"Ba mươi sáu vạn!" Một gian phòng khách quý nội truyện xuất ra thanh âm đến.

"Không nghĩ tới Vũ Liệt lão nhân kia cũng tới." Dương Thần phi thường quen thuộc đạo này thanh âm, Chu Tiên trấn Tứ đại cường giả, Đồ Thân, Vũ Liệt, Mạc Tang, Hạ Giáp, bốn người này hấn đều gặp, chỉ cần hấn bái kiến người, nghe qua thanh âm, hấn đều sẽ không quên.

"37 vạn!" Lại một giọng nói truyền tới, đấu giá trong phòng lập tức vang lên tiếng nghị luận, đây chính là Chu Tiên trấn Tứ đại cường giả cạnh tranh a, bởi vì người nói chuyện đúng là Hạ Giáp.

"Dĩ nhiên là Hạ Giáp." Dương Thần cảm thấy càng ngày càng có ý tứ rồi, đúng lúc này, một cái đẹp đẽ quần đỏ nữ tử đi vào hấn phòng khách quý.

"Đại nhân, đây là ngài đầu giá đoạt được tiền." Thon thon tay ngọc bưng lấy một trương Bá Tuyền tạp đưa tới Dương Thần trước mặt.

"Thật lớn." Dương Thần chăm chăm vào cô gái xinh đẹp trước ngực hai luồng tùy thời đều nhảy ra viên thịt, xấu cười rộ lên.

"Đại nhân, người nói cái gì?" Cô gái xinh đẹp nghi hoặc nhìn Dương Thần.

"Hắc hắc, ta nói cái này đầu giá thật thật đúng là đại." Dương Thần vừa mới tiếp nhận Bá Tuyền tạp, mi tâm của hắn bỗng nhiên khô nóng đứng dậy, tựa hồ có nào đó thứ đồ vật tại hấp dẫn lấy lòng mày tâm đồ vật bên trong.

"Chuyện gì xảy ra? Hảo cường một cô hấp dẫn chi lực, từ chỗ nào đến hay sao? Đây là... Trên đài đầu giá truyền đến đấy!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, về này lực hấp dẫn càng lúc càng lớn, mi tâm của hắn cơ hồ sắp vỡ ra.

Cảm giác được lực hấp dẫn là từ trên đài đầu giá truyền đến, Dương Thần mãnh liệt truyền đầu nhìn về phía bàn đầu giá, quả nhiên, về này lực hấp dẫn xác thực là từ trên đài đầu giá truyền đến, hơn nữa là theo cái con kia vô danh bút bên trong truyền đến đấy.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cái này cây bút chẳng lẽ cùng ta lòng mày tâm đồ vật bên trong có quan hệ? Đây chính là Vương phẩm Bá Khí, chẳng lẽ hắn cũng không phải phế phẩm?" Nghĩ tới đây, Dương Thần trái tim thỉnh thoảng đập loạn, sắc mặt bởi vì kích động mà nổi lên đỏ ửng.

"Đại nhân, người làm sao vậy?" Chứng kiến Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên đỏ ửng đứng dậy, tựa hồ là phi thường phấn khởi, cô gái xinh đẹp sắc mặt vậy mà cũng đỏ ửng đứng dậy, trái tim của nàng kịch liệt nhảy lên: "Vị đại nhân này thật sự rất dễ dàng xúc động rồi, hắn có biết dùng hay không cường? Nếu dùng mạnh, ta liền từ hắn được rồi."

"Bốn mươi hai vạn!" Đúng lúc này, lại có người gọi ra giá, cái này gọi là giá chỉ nhân dĩ nhiên là Mạc Tang, nghe được là Mạc Tang kêu giá, đầu giá thất lập tức an tĩnh lại.

"Nguyên lai là Mạc Tang!"

"Thứ này hắn hẳn là tình thế bắt buộc!"

"Đúng vậy!"

Đầu giá trong phòng không ít người cũng bắt đầu nghị luận lên, Mạc Tang ra giá, không biết còn có ai dám cùng hắn tranh đoạt, quả nhiên, Mạc Tang ra giá về sau, tựa không còn có người lên tiếng rồi, nghĩ đến đều đã bỏ đi rồi.

"Bốn mươi lăm vạn!"

Đạo này thanh âm truyền ra nháy mắt, sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, thậm chí có người ra bốn mươi lăm vạn? Người này là ai? Cũng dám cùng Mạc Tang tranh đoạt thứ đồ vật, quả thực là chán sống!

Tất cả mọi người hướng phía phòng khách quý nhìn lại, cái kia gian phòng khách quý đúng là Dương Thần, vừa rồi kêu lên bốn mươi lăm vạn người cũng là hắn. Kháng định không có người tin tưởng, Dương Thần trên người căn bản không có bốn mươi lăm vạn, hắn cũng dám giao ra bốn mươi lăm vạn đến.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đụng một cái rồi, chi có thể nhìn những vật kia giá trị không đáng giá, nếu như không đáng tiền, sẽ đem Phá Quân Liệt Thú Đoàn đoàn huy áp ở chỗ này, dù sao cũng không phải ta chịu thiệt, đến lúc đó các người đi tìm thi thể lý luận đi!" Dương Thần liếm liếm môi khô ráo, vì trên đài đầu giá nghị là Vương phẩm Bá Khí bút, nhưng hắn là bỏ hết cả tiền vốn, còn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng.

Mạc Tang nghe được có người kêu lên bốn mươi lăm vạn, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, Mạc Khoa sắc mặt cũng là biến đổi, tại Chu Tiên trấn bên trên thậm chí có người dám cùng cha của hắn khiêu chiến? Điều này sao có thể?

"Người tới!"

Nghe được Mạc Tang tiếng quát, một cái kiều diễm nữ tử tiến vào phòng khách quý, cười hỏi: "Mạc Tang đại nhân, người có cái gì cần phải trợ giúp đấy sao?"

"Vừa rồi kêu giá người là ai? Tựa hồ không phải Chu Tiên trấn người." Mạc Tang trên mặt treo dáng tươi cười, lại để cho người nhìn không ra hi nộ.

"Mạc Tang đại nhân, vị đại nhân kia là Phá Quân Liệt Thú Đoàn đoàn viên." Cô gái xinh đẹp cung kính trả lời.

"Phá Quân Liệt Thú Đoàn!" Mạc Tang phụ từ sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, bọn hắn tại Chu Tiên trấn là có thể hô phong hoán vũ, bất quá cùng Phá Quân Liệt Thú Đoàn nhưng căn bản vô pháp so sánh.

"Người đi ra ngoài đi..." Mạc Tang thờ sâu, khoát tay áo, ý bảo cô gái xinh đẹp ly khai.

Cô gái xinh đẹp đi rồi, Mạc Tang bắt đầu đi lác đầu, "Xem ra vật kia cùng chúng ta vô duyên rồi."

Mạc Khoa cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, như cho hắn biết cái kia cái gọi là Phá Quân Liệt Thú Đoàn đoàn viên là Dương Thần, cái kia lúc trước bị hắn xưng là phế vật người, không biết hắn sẽ là loại về mặt nào?

"Nếu như không có người ra giá, cái này chỉ vô danh bút tự là vừa rồi ra giá vị đại nhân kia được rồi." Diệp Luân gian xảo con người đảo qua đầu giá trong phòng tất cả mọi người, đương thấy không người ra lại giá thời điểm, hắn cười nói: "Tốt, chúng ta đầu giá hạ một kiện đồ vật."

Hạ một kiện đồ vật là cái gì đã cùng Dương Thần không có cùng quan hệ, hắn đã theo cô gái xinh đẹp đi tới trong một gian phòng, gian phòng này tự là nhận lấy đầu giá đoạt được thứ đồ vật địa phương, nếu như người không có tiền, hắc hắc, người cũng không cần đã đi ra, Tam Hợp hội cũng không phải là đền đã cạn đầu.

Dương Thần ngồi ở trên mặt ghế chờ trong chốc lát, Diệp Luân rốt cuộc đã tới, chứng kiến Diệp Luân gian trá đáng tuổi cười, Dương Thần tự đặc biệt có cảm giác thân thiết, rất có tha hương gặp đồng hành cảm giác, đáng tiếc, lão đầu này tuy nhiên gian xảo, nhưng cũng không phải lừa đảo.

"Đại nhân vậy mà nhìn trúng cái kia cái con kia bút, thật sự vượt quá lão phu dự kiến a." Diệp Luân tại Dương Thần đối diện ngồi xuống, cười ha hả nói

"Lão tiên sinh, ta có một việc muốn thẳng thắn." Dương Thần cười nói: "Trên người của ta căn bản cũng không có 50 vạn."

Vốn là cười ha hả Diệp Luân, mặt mo lập tức trầm xuống, sát khí, Dương Thần bỗng nhiên cảm thấy kinh thiên sát khí, không phải theo Diệp Luân trên người phát ra, mà là gian phòng bên ngoài.

"Ha ha, ta mặc dù không có tiền, bất quá ta trên người còn có những vật khác, tin tưởng có lẽ mua xuống cái con kia bút." Dương Thần tuy nhiên đang cười, bất quá trên lưng của hắn lại chảy ra mồ hôi lạnh.

"Thì ra là thế, lão phu đã biết rõ, Phá Quân Liệt Thủ Đoàn người làm sao có thể không có tiền." Diệp Luân lại nở nụ cười, bất quá Dương Thần cũng rút cuộc cảm giác không thấy thân thiết.

"Lão gia hòa, trở mặt so lật sách còn nhanh." Âm thầm mắng vài câu, Dương Thần cười nói: "Cái này đồ vật, mua cái con kia vô danh bút có lẽ dư xài đi à nha?"

Nói giỡn gian, Dương Thần từ trong lòng lấy ra một tờ màu đen giấy, cái này trang giấy là từ màu đen trong hộp lấy được, Dương Thần cũng không biết hắc giấy tác dụng, đương hắn biết rõ thứ này tuyệt đối Bất Phàm, về phần có đáng giá hay không tiền hắn cũng không biết.

Hắn cố ý nói mua vô danh bút chà xát chà xát có thừa, cũng là đánh cuộc thứ này giá trị, nếu như ngay cả Diệp Luân lão gia hòa này cũng không biết vật này là cái gì, cái kia cái này đồ vật hơn phân nửa tự đáng giá rồi, đối với Diệp Luân loại này bán đầu giá người đến nói, những thứ không biết thường thường là đáng giá đấy.

Nếu như cái này đồ vật không đáng tiền, Dương Thần tự thật sự chỉ có thể đem đoàn huy thế chấp ở chỗ này rồi, đương nhiên, dưới vạn bất đắc dĩ, hắn còn có có thể đem nhẫn trừ vật bán đi, hắn đã nghĩ kỹ đường lui.

"Đây là?" Chứng kiến hắc giấy lập tức, Diệp Luân mở to hai mắt nhìn, thật giống như thấy được cội y phục xuống mỹ nhân.

"Giá trị tuyệt đối tiền!" Chứng kiến Diệp Luân biểu lộ, Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Hắn là Liệt Thủ Nhân, thứ này hơn phân nửa là hắn trong lúc vô tình phát hiện, tuyệt đối không thể nào là hắn chế tác đấy." Diệp Luân bình phục tâm tình, nhìn xem Dương Thần, vừa cười vừa nói: "Tám mươi vạn, không biết đại nhân cảm thấy giá tiền như thế nào?"

"Tám mươi vạn!" Dương Thần trong nội tâm chấn động mạnh, cái giá tiền này thật sự dọa hắn nhảy dựng, trên người của hắn còn có lưỡng trương, nếu như toàn bộ bán đi, đây chẳng phải là 240 vạn?

Dương Thần tuy nhiên khiếp sợ, bất quá trên mặt lại không có bất kỳ biến hóa nào, mà là cố ý do dự một chút, mới mở miệng nói: "Vậy được rồi, thứ này tuy nhiên không ngọt cái giá này, bất quá xem tại người Tam Hợp hội là trên mặt mũi, ta tự tám mươi vạn mua cho người rồi."

"Không biết đại nhân còn có hay không..."

Diệp Luân lời còn chưa nói hết đã bị Dương Thần đánh gãy: "Đã không có, chỉ có một trương."

Nghe được Dương Thần, Diệp Luân trên mặt rõ ràng có hơi thất vọng.

"Đúng rồi, các người tại đây có lẽ có được liệu a?" Dương Thần khoe miệng lại lộ ra cười xấu xa, hỏi: "Nếu như nếu như mà có, còn lại tiền cũng không cần lui đã cho ta, ta cần những được liệu này." Nói xong đưa cho Diệp Luân một tờ giấy, hắn bên trên viết hơn mười loại được liệu danh tự.

Chương 10: Tiểu thí hài

"Những điều này đều là phi thường trân quý được liệu, bất quá Tam Hợp hội cảm được đi ra." Diệp Luân cười nói: "Không biết đại nhân còn có hay không những thứ khác cần?"

"Mua được tài còn lại tiền ta cần tiền mặt, tựa không cần muốn cho ta Bá Tuyền tạp rồi. Về phần yêu cầu khác tạm thời không có, nếu như về sau có cơ hội, ta còn có thể đến Tam Hợp hội, ta đối với lão tiên sinh thật đúng là mới quen đã thân." Dương Thần cúi lưng một cái, vừa cười vừa nói.

"Lão phu cũng đứng đại nhân mới quen đã thân, hi vọng đại nhân có thứ tốt thời điểm lại đến." Diệp Luân cười tủm tỉm nhìn xem Dương Thần, đem Dương Thần thấy sợ hãi, lão già này không có mặt khác háo sắc a?

Không bao lâu, Dương Thần cần có thứ đồ vật toàn bộ gom góp, dùng cái bọc chứa, kiểm tra rồi bao khóa về sau, Dương Thần đã đi ra Tam Hợp hội, hẳn cũng không trở về đi trong nhà, mà là đi tới Vu Sơn bên trên trong rừng cây.

Trong rừng cây, Dương Thần kéo xuống mặt nạ da người, khôi phục diện mạo như trước, lập tức ngồi ở dưới đại thụ, không thể chờ đợi được đem bao khóa mở ra, trong bao có một cái màu tím Hắc Tử, Hắc Tử trong đồ vật chính là chỉ vô danh bút.

Xuất ra vô danh bút bắt đầu đánh giá, Dương Thần thò tay vuốt mi tâm, bỗng nhiên nhú mảy, vô danh bút đối với hắn cảm ứng vậy mà biến mất, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

"Bỏ ra bốn mươi lăm vạn mua được vật này, người đừng nói với ta là cái phế vật?" Dương Thần oán hận nhìn xem vô danh bút, dùng sức lắc lắc vô danh bút, thậm chí dùng miệng hung hăng cắn mấy ngụm, thế nhưng mà vô danh bút lại nửa điểm phản ứng cũng không có.

Về mặt cầu xin, Dương Thần thật là có khổ không có chỗ nói, còn tưởng rằng là vật gì tốt, không nghĩ tới mua được về sau căn bản không có nửa điểm tác dụng, cũng không thể cái kia đi luyện bút lông chữ, tương lai làm viết chữ tiên sinh a?

Nhìn xuống đem vô danh bút vứt bỏ xúc động, Dương Thần đem bút phóng từ trong bao, ngay sau đó đem trong bao được liệu đem ra, tăng thêm hẳn tại lão nghèo kiệt hủ lậu được trong phòng lấy được được liệu, đủ để luyện chế "Dịch Cân Tội Thể Tán", đương nhiên còn cần mấy vạn Bá Tuyền tệ làm thang.

"Trước luyện tốt được tán, lại nghiên cứu cái con kia phá bút a, cũng không biết cái này chó má được tán có phải thật vậy hay không có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện." Dương Thần theo trong nhẫn chứa đồ xuất ra Bát Hủ Vương Đình, chuẩn bị bắt đầu luyện được tán.

Đem Bát Hủ Vương Đình phóng trên mặt đất, Dương Thần đem sở hữu được liệu toàn bộ ném vào trong đình, ngay sau đó, hắn theo trong bao lấy ra ba vạn Bá Tuyền tệ. Nhìn xem trong tay nặng trĩu tiền, Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, đây chính là trắng bóng tiền a, nếu như luyện chế đã thất bại, tổn thất có thể to lắm.

Dương Thần không có chứng kiến, đương hắn bắt đầu luyện chế được tán thời điểm, bị hắn đặt ở trong bao vô danh bút rất nhỏ rung rung đứng dậy, trong bao còn thừa lại hơn mười vạn Bá Tuyền tệ hướng phía vô danh bút bay đi. Bá Tuyền tệ tới gần vô danh bút lập tức, bỗng nhiên nát bấy, lại bị vô danh bút hút vào.

Một quả, hai quả, ba miếng... May mắn Dương Thần đưa lưng về phía bao khóa, nếu như hắn nhìn thấy một màn này, đoán chừng hội ngửa mặt lên trời khóc thảm, đây chính là lão tử tiền mồ hôi nước mắt a, sau đó hơn phân nửa hội tại chỗ té xỉu.

Đương vô danh bút hấp thu lấy Bá Tuyền tệ thời điểm, Dương Thần đã bắt đầu luyện được, hắn đem Bá Tuyền tệ ném vào Bát Hủ Vương Đình ở bên trong, đập lên nắp đình, đợi vài phút, sừng sốt không có nửa điểm phản ứng, hắn cắn răng, bóp bóp nắm tay, nhìn được nên đình xúc động.

Xuy xuy... Bát Hủ Vương Đình rốt cục đã có phản ứng, mờ mịt khí thể theo nắp đình bên trên thông khí lỗ phát ra, ngay sau đó, thông khí lỗ trong vậy mà tán phát ra trận trận nhiệt khí, sau một lúc lâu tắc thì tản mát ra Hỏa Diễm.

Đình chung quanh độ ẩm kịch liệt lên cao, Dương Thần lui về phía sau hai bước mới cảm giác được thoải mái chút ít, đình rất nhỏ chấn động lấy, trong đó lực lượng dị thường cuồng bạo. Dương Thần sờ lên cái mũi, lộ ra hắn tiêu chí tính cười xấu xa, "Cuối cùng thành công, hi vọng nó thật có thể nhanh hơn Bá Khí hấp thu tốc độ."

"Không nghĩ tới người cái này tiểu thí hài còn có loại bảo bối này, vậy mà có thể tự chủ luyện được, xem ra ta không có chọn lầm người." Dương Dương Thần yên lặng tại trong vui sướng lúc, một đạo thanh âm non nớt theo sau lưng của hắn truyền đến, sợ tới mức hắn toàn thân tóc gáy đứng đầy.

Bỗng nhiên quay người, đương Dương Thần chứng kiến người nói chuyện lúc, đột nhiên mở to hai mắt nhìn, ở nơi này là người, đây quả thực là cái U Linh!

Vừa rồi người nói chuyện, dĩ nhiên là một cái năm tuổi tả hữu hài đồng, hài đồng này ăn mặc màu hồng phấn trường bào, trường bào bên trên vậy mà thêu lên hoa đào, tóc của hắn cao búi tóc, một căn màu đỏ trăm gài tóc cấm ở hắn lên, khiến cho như một đạo sĩ.

Tiểu hài tử mọc ra mập mập mặt tròn, như một búp bê giống như đáng yêu, đáng tiếc thân thể của hắn nhưng lại hư ảo, hơn nữa hắn vậy mà khoan chân ngồi ở vô danh trên ngai bút, vô danh bút lúc này đã trở nên chừng một mét đến trường, khó trách Dương Thần biết nói hắn là cái U Linh, hẳn quả thực

có thể gọi là vu bà rồi!

"Người là ai?" Dương Thần ổn định tâm thần, vô ý thức lui ra phía sau vài bước, cảnh giác nhìn xem áo trắng tiểu hài tử.

"Tiểu thí hài, hỏi người khác danh tự thời điểm, người tựa hồ có lẽ trước đem tên của mình nói ra, cái này gọi là lễ phép, hiểu không? Xem ra người gia giáo không nghiêm a." Áo trắng tiểu hài tử nghiêm túc nói.

Dương Thần dở khóc dở cười, chính mình vậy mà biến thành tiểu thí hài rồi, mấu chốt nhất chính là, gọi mình tiểu thí hài dĩ nhiên là một cái năm tuổi hài đồng, nếu là ra tay giáo huấn cái này tiểu hài tử, người khác nhất định sẽ nói hấn ngược đãi đứa bé đây.

"Tiểu thí hài, tên của ta gọi Dương Thần, cái này người có thể nói ra tên của mình đi à nha?" Nhịn xuống hành hung áo trắng tiểu hài tử xúc động, Dương Thần cười hỏi.

"Người gọi ai tiểu thí hài? Người cũng đã biết, lão tử đã 130 tuổi." Áo trắng tiểu hài tử mân mê cái miệng nhỏ nhắn, phi thường bất mãn.

"130 tuổi?" Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, "Người thật sự đã 130 tuổi?"

"Ta Đào Đào chưa bao giờ nói dối, tính toán ra, người có lẽ bảo ta âm thanh gia gia mới đúng."

"Đào Đào?"

Nghe được áo trắng tiểu hài tử danh tự, Dương Thần nhịn không được ôm bụng cười cười ha ha, "Người một đại nam nhân vậy mà lấy cái loại này danh tự, chết cười ta rồi, ha ha ha ha..."

Đào Đào khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, xấu hổ sờ lên chính mình cái ót, "Đây là ta trước kia chủ nhân cho người lấy, ai, năm đó hấn đem ta chế tạo lúc đi ra, vì lấy vợ của hấn cao hứng, vì vậy tự cho ta lấy cái tên này."

"Đem người chế tạo ra đến?" Dương Thần nhìn xem Đào Đào bờ mông dưới đáy vô danh bút, không thể tin được hỏi: "Người không phải là cái này cây bút a?"

"Đúng vậy, ta chính là Tạo Hóa bút Khí Linh, dù cho trong thiên hạ sắc bén nhất binh khí, một khi gặp ta, hắc hắc, nó cũng muốn tạm lánh mũi nhọn." Đào Đào trên mặt ngạo khí tự mãn.

"Khí Linh?" Dương Thần mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, lập tức không có ý tứ sờ lên cái mũi, cười hỏi: "Tiểu Đào tử, hỏi người chuyện, cái gì gọi là Khí Linh à?"

Đào Đào thiếu chút nữa không có theo Tạo Hóa trên ngòi bút tại chỗ đến rơi xuống, hấn như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Thần, trong mắt lộ vẻ khinh bỉ, "Người thậm chí ngay cả Khí Linh là cái gì cũng không biết. Muốn trở thành cao phẩm cấp Bá Khí, trong đó nhất định phải có Khí Linh, nếu như không có Khí Linh, nhất định chỉ có thể làm một kiện không nhập lưu Bá Khí mà thôi."

Dương Thần đồng dạng dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Đào Đào, "Người là ở gián tiếp khoa trương chính người a? Nhìn không ra người người mặc dù nhỏ, da mặt ngược lại là rất dày đấy."

"Tiểu Thần Tử, ta nói rất đúng sự thật, ta Đào Đào chưa bao giờ nói dối." Đào Đào ngạo nghễ nói: "Nhớ năm đó ta theo chủ nhân phong vân một cõi thời điểm, ai, cái kia là bức nào phong quang a, người khác nhìn thấy ta về sau, cũng muốn tất cung tất kính bảo ta là Đào Đào đại nhân."

"Thực lực của người thật sự có mạnh như vậy?" Dương Thần hai mắt hiện quang, này bằng với đã có cái tay chân tại bên người, về sau lúc tu luyện, có thể làm chút ít giết người cướp của sự tình, căn bản không cần lo lắng không đủ tiền dùng, chắc chắn... Nghĩ tới đây hấn mà bắt đầu kích động lên.

"Đương nhiên rất cường." Nói đến đây, Đào Đào bỗng nhiên cười cười xấu hổ, "Đáng tiếc ta cùng chủ nhân bị cường địch vây công, chủ nhân chết hết, ta cũng bị đánh thành trọng thương, thực lực bây giờ không lớn bằng lúc trước rồi."

Dương Thần trên trán bốc lên mấy cái hắc tuyến, trong nội tâm còn ôm lấy một tia hi vọng, cười hỏi: "Thực lực này không lớn bằng lúc trước là chuyện gì xảy ra?"

Đào Đào xấu hổ sờ lên cái mũi, do dự hơn nửa ngày rốt cục nói ra, "Đại khái cùng Cửu Biến Bá Sĩ không kém bao nhiêu đâu."

"Bà mẹ nó, bốn mươi lăm vạn mua cái khoác lác Đại Vương đến." Dương Thần thật là có xúc động mà chửi thề, ngăn chặn nội tâm phiền muộn, hấn hỏi: "Tiểu Đào tử, người ngoại trừ khoác lác bên ngoài, người còn có thể mấy thứ gì đó à?"

"Khoác lác?" Đào Đào khí khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nổi giận mắng: "Xú tiểu tử, người lại dám không tin lời nói của ta, ta Đào Đào nhân phẩm tuyệt đối không cho phép người khác vũ nhục, người phải cùng ta nói xin lỗi!"

"Không cần như vậy chăm chú a?" Dương Thần ngược lại là không nghĩ tới Đào Đào hội sinh khí, ngược ngừng cười nói: "Coi như hết, tất cả mọi người là nam nhân, làm gì tính toán chi li."

"Tính toán tiểu tử người thái độ tốt, ta Đào Đào đại nhân có đại lượng, tự không so đo với người." Đào Đào cười nhìn về phía Bát Hủ Vương Đình, nói: "Người cái đình này thật đúng là kỳ lạ, vậy mà có thể tự chủ luyện được, nếu như thứ này bị người khác thấy được, tiểu tử người cho dù có mười cái

mạng cũng không đủ."

"Người cho ta là ngu ngốc a, ta đương nhiên biết rõ, bất quá đỉnh kia cũng không phải trong tưởng tượng của người tốt như vậy, hần chỉ có thể luyện chế đỉnh trên người ghi lại phương thuốc, hần phương thuốc của hần một khi luyện chế sẽ bạo tạc." Dương Thần đi vào Bất Hủ Vương Đình trước, quan sát đến được tán luyện chế tình huống.

"Cái này còn không tốt, tiểu tử người thật đúng là không biết thỏa mãn, dùng ta Đào Đào ánh mắt đến xem, liền Khí Linh đều không có, lại vẫn có thể đem được luyện ra lò đỉnh, thiên hạ này gian tuyệt đối tìm không ra thứ hai đến." Đào Đào sờ lên cằm dò xét Bất Hủ Vương Đình.

"Như vậy ngu?" Dương Thần trong hai mắt toát ra tinh quang, đáng tiếc sau đó lại thán khởi khí đến: "Đáng tiếc, thứ này thật sự quá hao tổn trước rồi, luyện chế một lò được tán ít nhất cần hơn mười vạn Bá Tuyên tệ."

"Mới hơn mười vạn? Ít như vậy!" Đào Đào như không chuyện lạ nói.

"Thiếu? Người không phải tại cùng ta nói đùa sao?" Dương Thần trong nội tâm mắng lên, cái này tiểu Đào tử lại bắt đầu khoác lác rồi.

Đào Đào quay đầu nhìn Dương Thần, khinh miệt nhìn xem Dương Thần, "Chút tiền ấy cho dù nhiều, tiểu Thần Tử, người thật sự là quá không có dã có tiền đồ. Nhớ năm đó ta đi theo chủ nhân thời điểm, vô luận đi chỗ nào, tiền căn bản không cần mang, chuyên môn có người đưa tới, nhưng lại yêu cầu chúng ta đem tiền nhận lấy. Chúng ta tâm tình tốt thời điểm, có lẽ sẽ nhận lấy, tâm tình không tốt thời điểm, cho dù người khác cầu chúng ta, chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không thu!"

Dương Thần nghe được trợn mắt há hốc mồm, người chủ nhân sẽ không phải là cho vay nặng lãi a?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chức nghiệp cao quý

"Tiểu Đào tử, người chủ nhân rốt cuộc là đang làm gì?" Dương Thần hỏi.

"Tiểu Thần Tử, người sẽ không tại cùng ta nói đùa sao?" Đào Đào mân mê miệng đến, "Chính người thế nhưng mà cái Đạo Văn Sư, vậy mà không biết cái gì chức nghiệp kiếm lợi nhiều nhất."

"Đạo Văn Sư? Cái kia là vật gì?" Dương Thần gãi gãi chính mình cái ót, hần còn thật không biết cái gì là Đạo Văn Sư.

Lần này đến phiên Đào Đào mở to hai mắt nhìn, lộ ra dị thường đáng yêu, "Người thật không có gạt ta?"

"Ta lừa người làm gì, ta thật sự không biết cái gì là Đạo Văn Sư." Dương Thần nhấn nháy nhẹn Đào Đào, "Ta thế nhưng mà cái người thành thật, người thích tin hay không, dù sao ta nói rất đúng nói thật."

"Người không phải Đạo Văn Sư, cái kia trong cơ thể của người tại sao có thể có Đạo Văn? Người đừng nói với ta trong cơ thể người Đạo Văn là nhặt được đấy." Đào Đào thở sâu, tựa hồ muốn bình yên tĩnh một chút tâm tình của mình.

"Đạo Văn?" Dương Thần vuốt chính mình mi tâm, "Cái kia màu đen dây nhỏ tựa là Đạo Văn sao?"

Chứng kiến Dương Thần biểu lộ, Đào Đào bất đắc dĩ lắc đầu, "Tại đấu giá hội thời điểm, ta bỗng ý cho rằng gặp một cái Đạo Văn Sư, cho nên phát ra cảm ứng, nào biết được vậy mà gặp cái giả Đạo Văn Sư."

"Tiểu Đào tử, đến cùng cái gì là Đạo Văn? Cái gì là Đạo Văn Sư à? Người ngược lại là cho ta giải thích rõ ràng a." Dương Thần vuốt chính mình mi tâm, nghi ngờ hỏi.

"Đạo Văn là một loại phi thường kỳ lạ đồ vật, hần ẩn chứa kỳ diệu lực lượng, mọi người trải qua vô số năm lục lợi, phát hiện thông qua đặc thù nào đó công cụ, có thể đem Đạo Văn bên trong đích lực lượng dụ phát ra tới." Đào Đào kiên nhẫn nói: "Ví dụ như của ta bản thể Tạo Hóa bút tựa là loại này công cụ, thông qua Tạo Hóa bút tại đặc chế trên trang giấy viết khắc, hình thành vô số kỳ lạ, và giàu có quy luật đồ văn, những này đồ văn hội sinh ra không thể tưởng tượng nổi lực lượng."

"Cái gì lực lượng?" Dương Thần liếm liếm bờ môi, hần ý thức được chính mình khả năng nhặt được bảo rồi.

Đào Đào nghiêm túc nói: "Trải qua rất nhiều Đạo Văn Sư thăm dò cùng thí nghiệm, cuối cùng thăm dò Đạo Văn bộ phận biến hóa quy luật, đã làm ra rất nhiều bất đồng bản Đạo Văn sách, căn cứ những Đạo Văn này sách, đời sau Đạo Văn Sư về hẩn bên trên đồ văn, có thể chế tạo ra Đạo Văn phù, có Đạo Văn phù dùng để luyện đan, có Đạo Văn phù tất bị dùng để luyện khí."

"Luyện đan? Luyện khí?" Dương Thần hít vào ngậm khí lạnh, "Thật là lợi hại Đạo Văn phù!"

"Tiểu Thần Tử, ngươi biết không? Đạo Văn Sư, Luyện Khí Sư, Luyện Đan Sư, cái này ba loại chức nghiệp thế nhưng mà cao quý nhất, mà Đạo Văn Sư càng là cao quý bên trong đích cao quý, không có Đạo Văn Sư, căn bản không cách nào tiến hành luyện đan cùng luyện khí." Đào Đào ngao ngễ nói: "Chủ nhân của ta tựa là Đạo Văn Sư."

"Ý của ngươi là nói, nếu như không có Đạo Văn Sư chế tác Đạo Văn, vậy thì không cách nào luyện khí cùng luyện đan rồi hả?" Dương Thần hỏi.

"Đề Phẩm cấp đan dược tự nhiên không cần Đạo Văn phù, bất quá Trung phẩm đã ngoài đan dược cùng Bá Khí nhất định phải dựa vào Đạo Văn phù, nếu như không có Đạo Văn phù, căn bản không cách nào luyện chế ra đan dược cùng Bá Khí." Đào Đào trầm ngâm nói: "Trừ phi là đặc biệt cao phẩm cấp Luyện Đan Sư hoặc là Luyện Khí Sư, bọn hẩn nhân rồi không có chuyện gì, chạy tới luyện chế Đề Phẩm cấp đan dược cùng Bá Khí, dưới loại tình huống kia cũng không cần Đạo Văn phù."

Dương Thần đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Đào Đào, "Ta cũng có Đạo Văn, ta có lẽ tính toán cái Đạo Văn Sư a?"

Đào Đào vênh lên cái miệng nhỏ nhắn lắc đầu, "Nếu như ngươi đều tính toán Đạo Văn Sư, cái kia Đạo Văn Sư tựa không đáng giá."

"Ngươi cũng không cần như vậy thẳng thắn a?" Dương Thần vẻ mặt đau khổ nói: "Ta trong thân thể không phải đã có đạo văn sao? Nói như thế nào cũng được cho nửa cái Đạo Văn Sư a?"

"Nói không sai, ngươi quả thật có thể được cho nửa cái Đạo Văn Sư. Đạo Văn là phi thường kỳ lạ đồ vật, trong một vạn người cũng chưa chắc có một người có thể hấp thu Đạo Văn, chỉ có hấp thu Đạo Văn mới có cơ hội trở thành Đạo Văn Sư. Hấp thu Đạo Văn về sau, còn cần rất nhiều Hậu Thiên rèn luyện, ngươi bây giờ thiếu khuyết đúng là rèn luyện, trải qua của ta rèn luyện về sau, ngươi nói không chừng có thể trở thành một cái chính thức Đạo Văn Sư!" Đào Đào sờ lên cằm chăm chăm vào Dương Thần, tin tưởng mười phần.

Dương Thần mặt mo dầy da nở nụ cười: "Đúng vậy, dùng ta Dương Thần thiên phú, thành cái Đạo Văn Sư là không có nửa điểm vấn đề đấy."

Đào Đào cho hẩn một cái liếc mắt, "Ngươi trước đừng cao hứng quá sớm, trở thành Đạo Văn Sư không chỉ có cần nhờ thiên phú, là trọng yếu hơn dựa vào Hậu Thiên rèn luyện, hơn nữa, Đạo Văn cũng chia đẳng cấp, dùng ta quan sát, trong cơ thể ngươi cái kia Đạo Văn chỉ là hạ đẳng nhất Nhất phẩm Đạo Văn mà thôi. Muốn trở thành càng đẳng cấp cao Đạo Văn Sư, ngươi phải lần nữa hấp thu cao cấp hơn Đạo Văn."

"Cao cấp hơn Đạo Văn? Ý của ngươi là nói, Đạo Văn Sư cũng chia đẳng cấp?" Dương Thần suy đoán nói.

"Đạo Văn có phẩm cấp, Đạo Văn Sư đương nhiên cũng có phẩm cấp, hiện tại nói cho ngươi biết những cũng không có này dùng, ngươi hay vẫn là trước cố gắng trở thành Nhất phẩm Đạo Văn Sư rồi nói sau." Đào Đào bỗng nhiên nhìn về phía Bát Hủ Vương Đình, "Trong đình hóa giống như đã dừng lại rồi."

"Được tán tốt rồi!" Dương Thần mừng rỡ như điên, thò tay mở ra nắp đình, lập tức nhiệt khí trùng thiên, mờ mịt như sương mù, mùi thuốc bốn phía, hỏi mùi thuốc, Dương thiếu chút nữa thoải mái kêu đi ra.

"Tiểu Thần Tử, ngươi đây là luyện chế cái gì dược tán à? Nhìn ngươi cao hứng thành cái dạng gì rồi, không có tiền đồ!" Đào Đào khinh thường nhìn xem Dương Thần.

"Tiểu Đào tử, ngươi không biết, đây chính là ta thứ trọng yếu nhất." Dương Thần liếm liếm bờ môi, không thể chờ đợi được hương trong đình nhìn lại.

"Thứ trọng yếu nhất?" Đào Đào vô ý thức nhìn một chút Dương Thần dưới háng, thầm nghĩ: "Thằng này lại đem chính mình thứ trọng yếu nhất đều cầm lấy đi luyện dược rồi, thật đúng là có phách lực!"

Dương Thần cũng không biết Đào Đào trong nội tâm suy nghĩ, hẩn đã dùng hộp ngọc đem dược tán trong trong đình lấy ra, lần này luyện dược hiệu quả có chút phong phú, vậy mà luyện ra năm bức dược tán, nhanh hơn hấp thu Bá Khí tốc độ, nghĩ tới đây, Dương Thần nhin cười không được đi ra.

"Tiểu Thần Tử, đây rốt cuộc là cái gì dược tán à? Nhìn ngươi cao hứng thành cái dạng này." Đào Đào hiếu kỳ đánh giá Dương Thần trong tay dược tán.

"Đây chính là có thể nhanh hơn ta tốc độ tu luyện dược tán, ngươi nói ta có thể không cao hứng sao?" Dương Thần cười nói.

"Nhanh hơn tốc độ tu luyện?" Đào Đào khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên biến đổi, "Trước ngươi đã từng nói qua, phương thuốc là từ đình trên người lấy được?"

"Đúng vậy a? Có vấn đề gì sao?" Dương Thần lập tức nghi hoặc, Đào Đào như thế nào đột nhiên có lớn như vậy phản ứng?

"Tiểu tử, ngươi cũng đã biết, trên đời này có rất nhiều bí truyền công pháp, chỉ thích hợp một nhóm người tu luyện, những người khác cầm lấy đi về sau căn bản không cách nào tu luyện. Chủ nhân của ta đã từng nói qua, bí truyền tu luyện công pháp cần rất nhiều phụ trợ dược liệu, nhưng lại cần đặc thù thể chất hoặc là huyết mạch. Có thể nói như vậy, bí truyền công pháp là thuộc về có chút đặc thù gia tộc chỗ chỉ mỗi hẩn có đấy." Đào Đào ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Bát Hủ Vương Đình, khi thấy đình bên trên công pháp lúc, sắc mặt của hẩn không khỏi biến đổi, tựa hồ là nhận lấy nào đó kỳ dị năng

lực trùng kích, trực tiếp bay ngược ra hơn mười thước bên ngoài.

Thấy như vậy một màn, Dương Thần sắc mặt kịch biến, "Tiểu Đào tử, ngươi không có việc gì chứ?"

"Quả nhiên là bí truyền công pháp." Đào Đào thở sâu, nhìn cách đó không xa Bất Hủ Vương Đình, "Thật đáng sợ bí truyền công pháp, chủ nhân của ta từng từng nói qua, bí truyền công pháp chỉ thuộc về cái nào đó đặc biệt gia tộc, người khác là vô luận như thế nào cũng không cách nào tu luyện, một khi tu luyện sẽ lọt vào cấm chế."

Quay đầu nhìn Dương Thần, Đào Đào lòng còn sợ hãi nói: "Đình kia bên trên công pháp tựa hồ càng cường đại hơn, mà ngay cả xem đều không cho ngoại nhân xem."

"Bí truyền công pháp? Tiểu Dương Thần?" Dương Thần bỗng nhiên nghĩ tới đã chết đi tiểu Dương Thần, tiểu tử này sẽ không phải là cái nào thần bí gia tộc người a? Trên người vậy mà mang theo đáng sợ như vậy bí truyền công pháp!

Bất Hủ Vương Đình là từ nhỏ Dương Thần trên cổ đeo hắc sắc tiểu đình trong đi ra, mà hắc sắc tiểu đình lại là tiểu Dương Thần thiếp thân chi vật, điều này nói rõ bí truyền công pháp tựa là thuộc về tiểu Dương Thần đây.

"Tiểu Thần Tử, nhìn dáng vẻ của ngươi giống như căn bản không biết những chuyện này?" Đào Đào nghi hoặc nhìn Dương Thần.

"Ta xác thực không biết." Dương Thần sờ lên cái mũi, lúc này đem như thế nào đạt được Bất Hủ Vương Đình trải qua nói cho Đào Đào, đương nhiên, cũng đem kinh nghiệm của mình toàn bộ nói ra, bất quá hẳn lại cũng không nói gì chính mình là từ địa cầu đến, bí mật này hẳn không có ý định đối với như thế nào người nói.

Nghe xong Dương Thần về sau, Đào Đào trầm ngâm nói: "Tiểu Thần Tử, những chuyện này ngươi ngàn vạn chớ nói ra ngoài, nếu không ngươi sẽ chọc cho đến đại phiền toái đấy."

"Ngươi không nói ta cũng biết." Dương Thần âm thầm buồn cười, ngươi cho rằng lão tử thật là một cái hài tử sao? Lão tử thế nhưng mà là người của hai thế giới.

"Còn có, tiểu Thần Tử, ngươi ngàn vạn không muốn đem gặp được chuyện của ta nói ra, nếu như người khác biết rõ trên người của ngươi có kiện vô giá bảo vật, phiền phức của ngươi càng lớn!" Đào Đào nghiêm túc nói.

Dương Thần nghe vậy trắng rồi Đào Đào liếc, thăng này lại đang khích lệ chính mình, lão yêu nói mình là bảo vật, lão tử sẽ không nhìn ra bảo ở địa phương nào!

Đào Đào không có để ý Dương Thần ánh mắt, mà là nhìn xem Dương Thần trên cổ treo hắc sắc tiểu đình, trầm ngâm nói: "Ngươi mới vừa nói, ngươi theo trong hắc sắc tiểu đình này sau khi đi ra tựa không cách nào nữa tiến vào, đúng không?"

Dương Thần nhẹ gật đầu.

"Theo ta quan sát, ngươi dùng để luyện được Bất Hủ Vương Đình, theo tài liệu bên trên xem cùng hắc sắc tiểu đình là giống nhau, cho nên bọn hắn có lẽ có liên hệ, ngươi thử đem Bá Khí đưa vào Bất Hủ Vương Đình ở bên trong, nhìn xem sẽ phát sinh phản ứng gì?" Đào Đào phân phó nói.

Đào Đào bản thể tựa là Bá Khí, nói ra hay vẫn là có quyền uy tính, Dương Thần theo lời đem Bá Khí đưa vào Bất Hủ Vương Đình trong. Bá Khí đưa vào nhập nhảy mất, cổ của hắn bên trên hắc sắc tiểu đình vậy mà run rẩy nhảy mất, Dương Thần trước mắt bỗng nhiên hiện lên một màn hình ảnh.

Tại vừa rồi cái kia ngăn ngúi lập tức, hẳn vậy mà thấy được hắc sắc tiểu đình bên trong đích cửa đá, nhưng khí phách của hắn đã không đủ, cho nên hắn chỉ có thể nhìn đến cửa đá, nhưng không cách nào lần nữa tiến vào hắc sắc tiểu đình trong.

"Có phải hay không cảm thấy cái gì?" Đào Đào phát hiện Dương Thần biểu lộ khác thường, liền vội vàng hỏi.

"Đúng vậy, ta vừa rồi xác thực thấy được hắc sắc tiểu đình bên trong đích cửa đá." Dương Thần thở sâu nói ra.

"Quả nhiên, nếu như ta đoán không sai, ngươi nếu muốn lại tiến vào hắc sắc tiểu đình ở bên trong, phải có được đủ thực lực." Đào Đào bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hỏi: "Ngươi nhìn kỹ xem Bất Hủ Vương Đình, thượng diện công pháp có phải hay không nguyên vẹn hay sao?"

Dương Thần cũng không có xem, trực tiếp trả lời: "Chỉ có tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, chỉ có thể tu luyện tới Bá Sĩ."

"Quả nhiên, ta đoán chừng ngươi phải tu luyện đến Cửu Biến Bá Sĩ, mới có lực lượng đủ mức lần nữa tiến vào hắc sắc tiểu đình, đạt được còn lại tu luyện công pháp." Đào Đào sờ lên cằm nói ra.

Dương Thần cười cười, cũng không có để ý công pháp không hoàn chỉnh, hắn tin tưởng mình tuyệt đối có thể tu luyện tới Cửu Biến Bá Sĩ chi cảnh.

Đúng lúc này, Dương Thần sắc mặt trầm xuống, hắn chứng kiến bọc đồ của mình trống rỗng, tựa hồ thiếu chút gì đó, chậm rãi quay đầu, lạnh lùng nhìn xem Đào Đào, hắn từng chữ nói: "Ta trong bao tiền đây này?"

Đào Đào ngượng ngùng cười cười, ngồi Tạo Hóa bút xoay người sang chỗ khác, hắn cũng không trả lời Dương Thần, mà là nhìn xem Bất Hủ Vương Đình nói: "Thật sự là tốt đình a, lại vẫn có thể tự chủ luyện được."

"Ngươi đừng muốn chuyển hướng chủ đề, ta đang hỏi ngươi, tiền của ta đi địa phương nào?" Dương Thần cười xấu xa nói: "Ngươi không nói cũng được, về sau chỉ cần gọi ta là chủ nhân là được."

"Nói láo! Ngươi cái này tiểu thí hài cũng có thể làm chủ nhân của ta!" Đào Đào từ bỗng nhiên quay người, lạnh lùng nói ra: "Muốn trở thành ta Đào Đào chủ nhân, trừ phi ngươi bây giờ có thể xuất ra ba trăm triệu Bá Tuyền tệ đi ra!"

"Cái gì? Ngươi tại sao không đi đoạt!" Dương Thần mở to hai mắt nhìn, hơn nửa ngày mới thở sâu, bỗng nhiên quay người đem Bát Hủ vạn đỉnh thu vào, nhìn cũng không nhìn Đào Đào, tựa hướng phía ngoài bia rừng đi đến.

"Này, uy, 200 triệu!"

"Một trăm triệu!"

"Được rồi, chúng ta hay vẫn là làm bằng hữu a, như vậy ai cũng không chiếm tiện nghi!"

Đào Đào như một vụ bà tựa như ngồi Tạo Hóa bút tạt truy mà đến, không ngừng gọi lấy, hấn tựa hồ không muốn mất đi Dương Thần người này thịt máy rút tiền ATM, cho nên chết quất lấy Dương Thần không phóng.

"Ngươi để cho ta trở thành Đạo Văn Sư, chỗ tốt chúng ta chia 3:7? Ta bảy ngươi ba, biết không? Không được ngươi liền đi đi thôi!" Dương Thần quay đầu lại nhìn nhận ghen Đào Đào, lập tức càng làm đầu chuyển đi qua, lộ ra âm hiểm đáng sợ cười.

"Tốt, tính toán ta Đào Đào không may, gặp ngươi cái này chi tiểu hồ ly!" Đào Đào hình cầu trên khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến đỏ bừng đây.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Mấy khối kim cương bá thạch?

Chu Tiên trấn, quán rượu trong phòng.

Dương Thần đã thoát được tình quang, trần trường đầu gối ở trên giường, đem được tán bột lên tại trắng nõn thân thể bên trên. Hấn không dám ở Vu Sơn bột lên được tán, thứ nhất là sợ bị người chứng kiến, thứ hai là sợ gặp được Bá Thú, cần biết, lúc tu luyện kiêng kỵ nhất đúng là đã bị quấy rầy.

Đào Đào ngồi ngay ngắn ở Tạo Hóa trên gối bút, trôi nổi ở giữa không trung, giễu giễu nói: "Tiểu Thần Tử, ngươi cái này làn da thật đúng là tốt, đều nhanh vượt qua những đại cô nương kia được rồi, không tệ, bảo dưỡng không sai."

Dương Thần tròn trắng mắt, không hề lý Đào Đào, thu nhiếp tinh thần, bắt đầu ném thử được tán công hiệu. Nếu như được tán thật có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện, một năm sau hấn tựa có cơ hội cùng Liễu Dự đấu một trận rồi, mục đích của hấn tựa là đánh cho tàn phế Liễu Dự, nếu như có thể mà nói, tốt nhất hay vẫn là đánh chết tốt lắm.

Liễu Dự tu vi đại khái là Bá Khí bát trọng, Dương Thần muốn trong một năm đạt tới Bá Khí bát trọng, dưới tình huống bình thường cơ hồ không có bất kỳ khả năng, cho nên hấn chỉ có thể gửi hi vọng ở được tán, nếu quả thật có thể đánh bại Liễu Dự, kế tiếp tựa là Trầm Kiếm Khiếu rồi.

《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 vận lên, Dương Thần làn da mặt ngoài được tán chậm rãi rót vào dưới làn da, được tán chậm rãi hòa tan, chảy xuôi tại trong huyết mạch của hấn, chảy xuôi tại trong kinh mạch của hấn, mát lạnh cảm giác lan khắp toàn thân, hấn nhìn không được rên rỉ đi ra, sáng khoái!

Đào Đào ghen hận nhìn trần trời nhìn xem Dương Thần dưới háng, thẳng này đến cùng phối trí là thuốc gì đây tán, sẽ không phải là ** a?

Được tán rót vào Dương Thần dưới làn da, như vô số cỏ dòng nước ấm giống như xâm nhập lấy hấn, chậm rãi dung nhập huyết mạch của hấn cùng kinh mạch, ngay sau đó lại khuếch tán đến thân thể của hấn, như đắm chìm trong ôn hòa ánh mặt trời trong.

Loại tình huống này giằng co hồi lâu phương mới dừng lại, Dương Thần bên ngoài thân được tán toàn bộ chảy vào trong cơ thể của hấn, cơ hồ đồng thời, vẫn còn vận chuyển công pháp dẫn động gian phòng Bá Khí, những Bá Khí này không ngừng chảy về phía Dương Thần, lập tức tựa bị hấp thu.

Trong phòng càng là vì Bá Khí đột nhiên lưu động đưa tới gió nhẹ, cảm giác được gió nhẹ phát động, Đào Đào chắc chắn thở dài: "Không hổ là bí truyền công pháp, thật kinh người tốc độ tu luyện, chủ nhân đã từng chỗ gia tộc cũng có bí truyền công pháp, bất quá so với tiểu Thần Tử tu luyện lại hơi kém chút ít, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!"

Nhắm mắt tu luyện Dương Thần, chỉ cảm thấy quanh thân trong lỗ chân lông bao giờ cũng không chui vào Bá Khí, Bá Khí theo gân mạch chảy vào đan điền của hắn, tí ti Bá Khí không ngừng ngưng tụ ra đến, chỉ cần những Bá Khí này tích lũy đến nhất định được trình độ, sẽ chèn phá trong đan điền khí màng, đột phá chí phách khí nhị trọng.

Vô số tí Bá Khí không ngừng trong đan điền ngưng tụ ra đến, càng ngày càng nhiều, như xuân tằm nhả tơ sắp thành kén.

"Tốc độ nhanh hơn rồi, lần đầu hấp thu được tán về sau, tốc độ tu luyện lại đột nhiên tăng vọt, về sau tốc độ sẽ càng ngày càng chậm. Thế nhưng mà hắn hiện tại tăng vọt tốc độ cũng quá nhanh chút ít à?" Đào Đào hít vào ngậm khí lạnh, thật bá đạo công pháp!

Ngẩn ngui lập tức, trong phòng Bá Khí toàn bộ đều bị hấp thu sạch sẽ, bên ngoài gian phòng Bá Khí không ngừng chảy vào. Còn lại trong phòng người cảm giác được bên người Bá Khí đột nhiên gia tốc lưu động, trên mặt cùng lộ ra vẻ kinh ngạc, đây rốt cuộc là cái gì cấp bậc cường giả tại trong tửu lâu tu luyện? Tốt uy thế kinh người.

Dương Thần đương nhiên không biết hắn đã tạo thành trong tửu lâu khủng hoảng, hắn hiện tại toàn tâm đầu nhập tu luyện, quả thực thoải mái tới cực điểm, trong đan điền Bá Khí càng ngày càng nhiều, một tiếng đồng hồ sau sau đạt đến cực hạn.

"Đã đến cực hạn, chỉ cần chèn phá khí màng đã đột phá, bất quá đến lúc đó hắn tốc độ tu luyện nhất định sẽ chậm lại." Đào Đào nhìn như niên kỷ rất nhỏ, ánh mắt lại tương đương độc ác, dù sao người ta là bá kiến các mặt của xã hội người.

Xuỵ, Dương Thần trong đan điền tầng thứ nhất khí màng quả nhiên vỡ vụn, nguyên vốn đã chen chúc không chịu nổi đan điền bỗng nhiên đã nhận được giải phóng, tụ tập lại Bá Khí không ngừng khuếch tán, nhưng là muốn chỗ xung yếu phá tầng thứ hai khí màng, thật sự là kém đến quá xa.

Khí màng phá tan nhảy mất, một cỗ lực lượng đến đan điền theo phản hồi đi ra, chảy - khắp toàn thân của hắn, ùng ùng, hắn toàn thân khớp xương đều tại nổ vang. Toàn thân tràn ngập lực lượng, có thể lực lượng cường đại, mỗi cái địa phương lần nữa kiên quyết đứng dậy, thấy Đào Đào tròn mắt há hốc mồm.

Lực lượng phản hồi giằng co hồi lâu mới dừng lại đến, Dương Thần gọi ra khẩu trọc khí, chậm rãi mở hai mắt ra, trông mắt đen nhánh hiện lên một vòng tinh quang. Bóp bóp nắm tay, hắn cảm giác được lực lượng của mình trở nên cường đại dị thường.

"Tiểu Thần Tử, ngươi cảm thấy bây giờ có thể đủ đánh nát cực nhanh Kim Cương Bá Thạch?" Đào Đào đẩy cổ lỏng chờ mong nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần bẻ bẻ cổ, từ trên giường nhảy xuống hoạt động một chút gân cốt, cười nói: "Hiện tại còn không biết, ta lấy được trên thị trấn chồng chất Kim Cương Bá Thạch nhà kho nhìn xem, bất quá chỗ đó có người trông coi, ta đi thời điểm phải cẩn thận một chút, nếu không nhất định sẽ bị cho rằng ăn trộm đánh chết."

"Có ta Đào Đào tại, ngươi sợ cái gì?" Đào Đào cười nói: "Tuy nhiên ta thực lực đại tởn, bất quá dựa vào của ta bản thể Tạo Hóa bút, Bá Sư còn không cách nào đối với chúng ta tạo thành uy hiếp, trừ phi ngươi vận khí không tốt, thật sự gặp được một cái Bá Tông, cái kia cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo."

Mặc xong quần áo, Dương Thần đem Tạo Hóa bút cắm ở trên đai lưng, ly khai quán rượu, hướng phía thị trấn nhỏ nhà kho chạy tới. Ly khai quán rượu trước, Dương Thần ngược lại không quên trang phục thành Tiểu Minh, Tiểu Minh cũng là có thể lĩnh người a.

Không bao lâu, Dương Thần đi vào nhà kho bên cạnh, nhà kho cửa ra vào có hai cái thị vệ, cái này hai cái thị vệ mặc mặc màu xám trang phục, eo bội loan đao, mang trên mặt khắc nghiêm chỉ khí.

"Tiểu Thần Tử, ngươi sẽ không phải là muốn đem hai người kia giết à?" Đào Đào thanh âm theo Tạo Hóa bút trong truyền đến.

"Bỏ đại gia mới không có người như vậy ngu xuẩn!" Dương Thần làm cho tiến vào một đầu hẻm nhỏ, vây quanh nhà kho đằng sau, nhà kho đằng sau bụi cỏ đại sinh, hắn tách ra cỏ dại, cỏ dại trong thành linh lộ ra một cái cửa động đi ra.

"Nguyên lai ngươi sớm có chuẩn bị." Đào Đào bưng tỉnh đại ngộ.

Dương Thần theo trong động khẩu chui đi vào, không bao lâu trên đầu của hắn trên đỉnh xuất hiện một cái rương, hắn đem rương hòm dịch chuyển khỏi, nhảy ra huyệt động. Nhà kho rất lớn, ánh sáng u ám, an tĩnh dị thường, trong đó chồng chất cái này tất cả lớn nhỏ rương hòm.

Đem trong đó mấy cái rương mở ra, Dương Thần theo trong rương chuyển ra mấy khối Kim Cương Bá Thạch, đúng lúc này, Đào Đào thanh âm truyền ra: "Tiểu Thần Tử, ngươi ý định ném thử mấy khối? Người mới Bá Khí nhị trọng mà thôi, ta đề nghị ngươi ném thử ba khối a."

"Ba khối? Lão tử sớm là có thể đánh nát ba khối!" Dương Thần cười cười, đem năm khối Kim Cương Bá Thạch xếp.

"Khoác lác!" Đào Đào không nhìn thẳng Dương Thần.

Dương Thần cũng mặc kệ Đào Đào tin hay không, thờ sâu, nhìn về phía trước Kim Cương Bá Thạch, hắn đối với chính mình nói: "Hôm nay đánh nát chính là Thạch Đầu, một năm sau đánh cho tàn phế Liễu Dự cùng Trầm Kiếm Khiếu!"

Quyền phong gào thét, Dương Thần đã giẫm chân tại chỗ bắn lên, một quyền oanh hướng về phía Kim Cương Bá Thạch!

Răng rắc... Năm đạo thanh thúy hòn đá tiếng vỡ vụn vang lên, Đào Đào khiếp sợ thanh âm truyền ra: "Làm sao có thể, ngươi mới Bá Khí nhị trọng mà

thôi, lại có thể đánh nát năm khối Kim Cương Bá Thạch! Chủ nhân của ta năm đó cũng chỉ là đánh nát bốn khối mà thôi."

Dương Thần thở sâu, ngăn chặn nội tâm hưng phấn, lá gan của hắn bỗng nhiên lớn lên, thậm chí có xếp khởi Kim Cương Bá Thạch, lúc này đây là sáu khối, loại chuyện này nếu là truyền đi, sợ rằng sẽ làm được tất cả mọi người khiếp sợ.

"Chẳng lẽ hắn có thể lực này thể chất? Hay hoặc giả là huyết mạch?" Đào Đào nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, đột nhiên, hắn thấy được Dương Thần lại muốn ném thử cử động, càng thêm khiếp sợ: "Tiểu tử này là quái vật, vậy mà muốn ném thử sáu khối Kim Cương Bá Thạch!"

Đồn khí đan điền, Dương Thần chăm chú bóp bóp nắm tay, hét lớn một tiếng, hướng phía Kim Cương Bá Thạch oanh kích đi qua, nhìn như không có chút nào lực lượng nắm tay nhỏ đập nện tại Kim Cương Bá Thạch lên, kinh người lực đạo lập tức đục lỗ Kim Cương Bá Thạch.

Răng rắc... Lực Đạo tiếng vang đánh nát Đào Đào còn nhỏ tâm linh, Đào Đào hư ảo thân ảnh bỗng nhiên theo Tào Hóa bút theo bay ra, ánh mắt của hắn ngốc trệ nhìn xem vỡ vụn Kim Cương Bá Thạch, "Thật sự... Nát..."

"Sáu khối..." Đào Đào cuối cùng theo ngốc trệ tình huống tỉnh táo lại, nhìn xem Dương Thần, trong hai mắt của hắn nổi lên trước nay chưa có hào quang.

"Ài?"

Đúng lúc này, một đạo tiếng quát truyền đến, thanh âm long trời lở đất, đỉnh tai nhức óc, người này tuyệt đối là cái cường giả, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng hướng phía huyết động chui vào, đáng tiếc đã muộn! Một thân ảnh bỗng nhiên ra hiện tại phía sau của hắn, ôm đồm hướng lưng của hắn tâm!

Dương Thần chỉ cảm thấy sau lưng đánh úp lại gió lạnh, cả kinh mồ hôi lạnh ứa ra, hắn như thiểm điện rút ra trên đai lưng Tào Hóa bút, trở lại đâm về người nọ lỏng bàn tay.

"Quá chậm!" Người nọ cười lạnh một tiếng, bàn tay giống như như hồ điệp phát động, tránh được Tào Hóa bút, ôm đồm hướng về phía Dương Thần yết hầu, trên tay tràn ngập hùng lực Liệt Hỏa, cực nóng Hỏa Diễm đốt trọi Dương Thần cổ áo.

"Phản Diễm Chương, Vũ Liệt!" Dương Thần sợ tới mức hồn đều nhanh mất đi ra, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đây chính là trên thị trấn Tứ đại cường giả một trong, lão tử tại sao có thể là đối thủ của hắn! Ta thao, tiểu Đào tử như thế nào còn không ra tay giúp đỡ?

Vũ Liệt mặc hoa sắc trường bào, thân hình cao lớn khôi ngô, hỏa hồng sắc râu quai nón khiến cho hắn nhìn về phía trên phi thường uy mãnh, giống như một đầu sư tử mạnh mẽ.

Ngay tại Vũ Liệt cho rằng có thể bắt lấy Dương Thần thời điểm, Dương Thần trong tay Tào Hóa bút bỗng nhiên bay ra, không trung đánh cho cái vòng qua vòng lại, vèo! Ngòi bút đã đâm chỗ mang theo chói tai tiếng xé gió, tốc độ cực nhanh, căn bản thấy không rõ, chỉ cảm thấy trước mắt có một đầu bóng đen chợt lóe lên.

Vũ Liệt rồi đột nhiên lại càng hoảng sợ, vội vàng thả người nhanh lùi lại, tốc độ của hắn cũng là cực nhanh, Dương Thần đồng dạng không có nhìn rõ ràng.

Đào Đào hiện tại tuy nhiên chỉ có Cửu Biến Bá Sĩ thực lực, bất quá một khi cùng bản thể dung hợp được về sau, thực lực tăng vọt. Vũ Liệt thả người né tránh nháy mắt, Tào Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, chừng một mét đến trường, ngòi bút xẹt qua hư không, kích thích một đạo sáng chói bút mang, so kiếm khí càng thêm sắc bén.

Âm thanh chói tai lần nữa vang lên, ngòi bút mang theo hào quang nghiêng nghiêng chém về phía Vũ Liệt, ngay lập tức tới, Vũ Liệt sắc mặt kịch biến: "Làm sao có thể, Vương phẩm Bá Khí!"

Kinh hãi ngoài, Vũ Liệt hai tay như thiểm điện véo bắt tay vào làm án, hắn trước người Bá Khí không ngừng lưu động tới, trong lúc đó hóa thành một chi Hỏa Diễm sư tử mạnh mẽ, lừng không chạy trốn, sư tử mạnh mẽ phấn đấu quên mình đánh về phía này đạo bút mang!

Xoát! Cái kia khí thế hùng hung Hỏa Diễm sư tử mạnh mẽ, trực tiếp bị sắc bén bút mang cắt thành hai nửa, hóa thành vô số Hỏa Tinh biến mất tại u ám trong kho hàng. Cách đó không xa Vũ Liệt thân ảnh lập tức biến mất, hắn vậy mà lỏng bàn chân bôi mỡ, chạy thoát!

Dương Thần trợn mắt há hốc mồm, Chu Tiên trấn Tứ đại Mãnh Nhân một trong Vũ Liệt, dĩ nhiên cũng làm như vậy chạy trốn? Cái này tiểu Đào tử cũng quá mãnh liệt a? Dương Thần chợt nhớ tới Đào Đào: "Thế gian sắc bén nhất binh khí gặp được ta đều muốn tạm lánh mũi nhọn."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Sống không lâu

"Tiểu Đào Tử, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy!" Dương Thần kích động nhìn Tiểu Đào Tử, thật sự tìm được cái tay chân rồi, về sau giết người cướp của rốt cục có vốn liếng rồi.

Tạo Hóa bút bay về phía Dương Thần, không ngừng nhỏ đi, lại khôi phục nguyên trạng, bồi hồi tại Dương Thần bên người, Tạo Hóa bút trong truyền ra Đào Đào thanh âm: "Đừng ngạc nhiên, chỉ cần ngươi chịu cố gắng tu luyện, dùng thiên phú của ngươi nhất định sẽ biến so với ta cường!"

"Cũng đúng, ta Dương Thần thiên phú dị bẩm, nhất định sẽ so với ngươi còn mạnh hơn đấy." Dương Thần mặt mày đầy da cười nói.

"Chớ nằm mộng ban ngày, chúng ta hay vẫn là đi nhanh lên a, tại đây không phải nơi ở lâu!" Tạo Hóa bút "Vèo" một tiếng cắm ở Dương Thần trên đai lưng.

Dương Thần nghe vậy về sau, không dám ở trong kho hàng đợi quá lâu, đem hơn mười khối Kim Cương Bá Thạch thu nhập nhẩn trữ về sau, lại từ huyết động chui ra ngoài, không bao lâu liền trở về gia.

"Lão Đại, ngươi đi làm cái gì rồi hả?" Nằm ở trên giường Quách Định chứng kiến Dương Thần về sau, giường mắt nhắm nhện nghẹn Dương Thần.

"Không có làm gì, đi bên ngoài trên đường xem mỹ nữ đi, chờ ngươi thương thế tốt lên về sau chúng ta cùng đi." Dương Thần đi vào Quách Định bên người ngồi xuống, xấu cười rõ lên.

"Ngươi đã biết rõ làm những chuyện này." Quách Định tức giận cười cười.

"Vớ ngươi hay nói giỡn, ta thế nhưng mà cái chính nhân quân tử. Ồ? Điem Nhi đâu này? Đúng rồi, hôm nay Lam Nhi không có tới tìm ta sao?" Dương Thần nhìn xem Quách Định hỏi.

"Điem Nhi cùng Yên Lam đoán chừng là đi tìm lão ba đi, lão ba theo buổi sáng đi ra ngoài, đến bây giờ đều vẫn chưa về." Quách Định bắt đầu dỉ lắc đầu, "Lão ba đoán chừng lại đi chỗ nào tìm rượu uống đi."

"Tiểu Thần Tử, ngươi cái này huynh đệ đáng sợ sống không được bao lâu." Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai: "Ta hiện tại đang tại truyền âm, ngươi chỉ cần nghe là được, ngàn vạn không muốn mở miệng, ta không muốn làm cho quá nhiều người biết rõ sự hiện hữu của ta."

Nghe được Đào Đào nói Quách Định sống không lâu rồi, Dương Thần vốn sợ hãi kêu lên một cái, bản muốn mở miệng hỏi thăm, bất quá nghe được Đào Đào phân phó về sau, hần chỉ phải cầm miệng, cẩn thận nghe Đào Đào.

"Đan điền của hần cùng trong kinh mạch ứ đọng lấy đại lượng hàn độc, những hàn độc này hiện tại mặc dù không có muốn mạng của hần, bất quá lại khiến cho hần căn bản không cách nào tu luyện, tiếp qua vài năm, ta đoán chừng những ẩn nấp này tại trong cơ thể hần hàn độc sẽ bộc phát, đến lúc đó hàn độc khuếch tán đến hần kỳ kinh bát mạch, ngũ tạng lục phủ, hần sẽ gặp bị mất mạng tại chỗ." Đào Đào nghiêm nghị nói ra.

"Cái gì!" Dương Thần bỗng nhiên đại kêu đi ra, cả người hoàn toàn sợ ngây người.

"Lão Đại, ngươi làm sao vậy?" Quách Định nghi hoặc nhìn Dương Thần.

"Quách Định, ngươi có hay không cảm thấy trên người ở đâu không thoải mái?" Dương Thần điện cũng tựa như bắt lấy Quách Định hai tay, gắt gao chăm chăm vào Quách Định.

"Lão Đại, ta rất tốt a, chuyện gì phát sinh rồi hả?" Quách Định mờ mịt nhìn xem Dương Thần, "Thương thế của ta đã sắp tốt rồi, ngươi không cần lo lắng."

"Tiểu Thần Tử, ta cùng chủ nhân cùng một chỗ thời điểm, đã từng thấy qua cùng loại bệnh tình, mi tâm của hần cùng huyết Thái Dương tán phát ra trận trận âm hàn chi khí, trong tựu là kia hàn độc thể hiện, lực lượng của hần yếu như vậy, vậy mà trúng độc mà Bất Tử, điều này nói rõ có cường giả tay giúp trợ qua hần." Đào Đào giải thích nói.

Dương Thần trong hai mắt bỗng nhiên tràn ngập tơ máu, Quách Định thế nhưng mà hào huynh đệ của hần, hần tuyệt đối không thể để cho Quách Định cứ như vậy chết mất, tuyệt đối không thể!

"Muốn cứu mạng của hần, chỉ có hai cái biện pháp, cái thứ nhất biện pháp, lại để cho một cái Siêu cấp cường giả hấp thu trong cơ thể hần hàn độc, biện pháp thứ hai, có một loại Viêm Long quả, có thể hấp thu trong cơ thể hần hàn độc. Loại thứ hai biện pháp, ngươi khả năng dễ dàng làm được, loại thứ nhất biện pháp quá khó khăn, hấp thu hàn độc thể nhưng mà tổn hại thân thể, khẳng định không có người sẽ giúp ngươi!" Đào Đào thấy được Dương Thần biểu lộ, hần biết rõ Dương Thần phi thường quan tâm Quách Định cái này người bằng hữu.

Dương Thần nghe thế hai cái biện pháp về sau, vốn là tràn ngập tơ máu hai mắt chậm rãi khôi phục bình thường, hần nhìn xem Quách Định cười nói: "Quách Định, ngươi hảo hảo dưỡng thương, ngàn vạn chớ lộn xộn, ta đi đi trở về!" Nói xong đã đứng dậy lướt đi gian phòng, lưu lại mặt mũi tràn đầy nghi hoặc Quách Định.

Đeo lên mặt nạ da người, Dương Thần ngựa không dừng vó cảm giác đi Tam Hợp hội, chứng kiến Dương Thần lấy bộ dáng gấp gáp, Tạo Hóa bút nội Đào Đào không khỏi kinh ngạc đứng dậy, "Tiểu tử này thật đúng là có tình có nghĩa, xem ra ta không có tìm lầm người, hơn nữa, thiên phú của hần cũng không phải thường nhân có thể bằng, ai, không biết hần có thể hay không siêu việt chủ nhân của ta."

Không bao lâu, Dương Thần chạy tới Tam Hợp hội, Diệp Luân chứng kiến Dương Thần giả trang Tiểu Minh lúc, khoe miệng lần nữa lộ ra gian xảo đáng cười, "Đại nhân vậy mà lại tới nữa, chắc hẳn lại có thứ tốt đi à nha?"

"Tam Hợp hội có hay không Viêm Long quả?" Dương Thần không nói nhảm, trực tiếp hỏi.

"Viêm Long quả?" Diệp Luân xuất ra một bản sách thật dày lật xem lấy, một hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn Dương Thần, cười nói: "Viêm Long quả đã không có."

Dương Thần sắc mặt kịch biến, không có! Đây chẳng phải là nói Quách Định đã không thể cứu được? Nghĩ đến từ nhỏ cùng Quách Định sinh hoạt từng ly từng tỹ, Dương Thần chăm chú cầm bốc lên nắm đấm, mặt mũi tràn đầy ngốc trẻ.

"Hiện tại không có Viêm Long quả, bất quá một tháng về sau sẽ có, nếu như đại nhân nhu cầu cấp bách, không ngại một tháng về sau lại đến, đến lúc đó chúng ta hội cử hành đấu giá hội." Diệp Luân cười tủm tỉm nói.

Nghe được Diệp Luân, Dương Thần vốn là trong sự tuyệt vọng lại dấy lên hi vọng, nếu như chỉ là một tháng, hẳn còn chờ được rất tốt.

"Không biết quý hội đấu giá Viêm Long quả giá bắt đầu là bao nhiêu? Có thể trước đề lộ ra đến?" Dương Thần cười hỏi.

"Nói cho đại nhân cũng không sao, Viêm Long quả một cái giá lớn là 150 vạn."

"150 vạn."

Dương Thần trong nội tâm có chút nhẹ nhàng thở ra, nếu như chỉ là 150 vạn, chính mình có lẽ còn cảm được đi ra, nếu như hẳn đoán không sai, lần trước dùng để mua Tào Hóa bút hắc giấy tự là Đạo Văn phù, trên người của hắn còn có lưỡng trương Đạo Văn phù, đầy đủ mua xuống Viêm Long quả rồi.

Bất quá đây chỉ là giá quy định mà thôi, dù cho đem lưỡng trương Đạo Văn phù bán đi, hẳn có thể không mua được Viêm Long quả cũng là không biết số lượng.

"Lão tiên sinh, chúng ta đây một tháng sau gặp lại, quấy rầy." Dương Thần sờ lên cái mũi, cáo từ rồi đi.

Đi vào người đến người đi trên đường phố, Dương Thần nghĩ thầm: "Lưỡng trương Đạo Văn phù chỉ trị giá 160 vạn, chỉ bằng vào những số tiền này muốn mua đến Viêm Long quả, chỉ sợ không phải một chuyện dễ dàng sự tình."

"Tiểu Thần Tử, ngươi có phải là vì tiền sự tình phát sầu a?" Đào Đào thanh âm bỗng nhiên rơi vào tay Dương Thần trong tai, loại này truyền âm nhập mật đích thủ đoạn, cần Bá Sĩ đã ngoài tu vi mới có thể làm được.

"Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi có thể giúp ta làm đến tiền?" Dương Thần khinh bỉ nói: "Nếu như ngươi có tiền, cũng không cần đem ta cái kia hơn mười vạn trộm mất rồi, ngươi còn có mặt mũi nói chuyện với ta?"

Đào Đào cười cười xấu hổ, "Ngươi không phải mới vừa đối với Quách Định nói, ngươi là quân tử sao? Nếu là quân tử, cần gì phải cùng ta so đo, huống chi, ta về sau còn cần càng nhiều nữa Bá Tuyền tệ."

"Cái gì!" Dương Thần bên đường kêu to, trên đường già yếu phụ nữ và trẻ em đều ngay ngắn hướng hướng hắn xem đi qua, khi thấy là Dương Thần thoi điểm, tất cả mọi người trong mắt cùng lộ ra khinh bỉ cùng khinh miệt, nguyên lai là cái phế vật này, khó trách như vậy không có tổ chất!

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua đẹp trai sao?" Dương Thần âm thầm chửi bới vài câu, xám xịt chui vào một đầu hẻm nhỏ.

"Tiểu Thần Tử, ngươi có phải hay không đã làm chuyện thương thiên hại lý gì, ta như thế nào cảm giác, bọn hắn xem ánh mắt của ngươi có chút bất đồng?" Đào Đào nghi hoặc hỏi.

"Ta ngược lại muốn làm thương thiên hại lý sự tình, đáng tiếc ta không có bốn sự kia!" Dương Thần bỗng nhiên theo trên đai lưng rút ra Tào Hóa bút, chăm chăm vào Tào Hóa bút, hắn âm hiểm cười nói: "Tiểu Đào Tử, ngươi mới vừa nói, ngươi còn cần tiền nhiều hơn, ta có lẽ không có nghe lầm chứ?"

Đào Đào hư ảo thân ảnh theo Tào Hóa bút theo phiêu ra, nhìn xem Dương Thần cái kia âm hiểm đáng cười, hắn vênh lên vênh lên miệng, "Nói cho ngươi biết cũng không sao cả, ta nếu muốn khôi phục thực lực, phải thôn phệ đại lượng Bá Tuyền tệ, đương nhiên, ngươi nếu như có thể làm cho mấy khỏa Bá Tuyền đến rất tốt!"

Dương Thần tròn trắng mắt, "Ngươi dứt khoát đem ta nuốt mất được rồi, ngươi cho rằng Bá Tuyền là rau cải trắng sao? Muốn biết tự khiến cho đến?"

Đào Đào như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Thần, non nót trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra miệt thị, "Ngươi chẳng lẽ quên ta nói với ngươi lời nói, trên cái thế giới này tôn quý nhất chức nghiệp, cũng là kiếm lợi nhiều nhất chức nghiệp."

"Đạo Văn Sư!" Dương Thần hung hăng vỗ vỗ chính mình cái ót, "Ta như thế nào đem chuyện trọng yếu như vậy đã quên!"

"Cho nên nói ngươi ngốc nha?" Đào Đào không quên thừa cơ chế ngạo Dương Thần.

"Tiểu Đào Tử, ngươi nói dùng tư chất của ta, một tháng thời gian có thể vẽ ra Đạo Văn phù sao?" Dương Thần chờ mong nhìn xem Đào Đào.

Đào Đào nhần nhin nghen Dương Thần, "Tựu nguoi cái này tư chất, cũng muốn một tháng về ra Đạo Văn phù? Trừ phi nguoi ban ngày cùng đêm tối đều luyện tập, có lẽ còn có một chút như vậy điểm cơ hội."

"Quá xem thường người rồi!" Dương Thần thở sâu, hần thề nhất định phải trong vòng một tháng về ra Đạo Văn phù.

"Chính là muốn có loại này quyết tâm, đã có loại này quyết tâm, trong vòng một tháng thành làm một cái chính thức Đạo Văn Sư, cái kia là hoàn toàn có khả năng đấy!" Dương Thần không biết, giờ phút này Đào Đào trong nội tâm chợt cười to đứng dậy, hần trúng Đào Đào phép khích tướng.

...

Sau khi về đến nhà, Dương Thần chạy xuống đất thối, đối ngoại công bố chính mình muốn cố gắng tu luyện, Tống Diêm Nhi, Ngụy Yên Lam, Quách Định, ba người đều là ngạc nhiên nhìn nhau, ngay sau đó, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diêm Nhi lộ ra vui mừng đáng tươi cười, Thần ca ca rốt cục lại có tu luyện động lực.

"Lão Đại có vấn đề! Có phải hay không đã bị cái gì đã kích?" Quách Định trong nội tâm suy nghĩ sự tình lại cùng Ngụy Lam yên cùng Tống Diêm Nhi bắt đồng.

Âm u trong tàng hầm ngầm, ẩm ướt cùng mùi nấm mốc xông vào mũi, Dương Thần thiếu chút nữa không có nhổ ra, thích ứng hồi lâu, mới rút cục thói quen loại này mùi lạ.

"Tiểu Thần Tử, từ hôm nay trở đi, nguoi chậm rãi hấp thu trong cơ thể còn thừa được tán lực lượng, đồng thời luyện tập Đạo Văn phù khác. Nguoi có thể chờ xem thường khác Đạo Văn phù, đây chính là phi thường phức tạp trình tự làm việc. Tại khắc trong quá trình, Đạo Văn sẽ không ngừng rút ra Bá Khí cùng Tàng Thần Cung nội thần niệm."

Đào Đào giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, đã bị Dương Thần đánh gãy: "Rút ra Bá Khí cùng thần niệm, ta đây không phải tu luyện uống phí sao?"

"Đồ đàn! Tuy nhiên khí phách của nguoi bị rút lấy một phần nhỏ, nhưng là ở trong quá trình này, bởi vì Bá Khí không ngừng lưu động, do đó sử dụng mạch của nguoi trở nên càng thêm rộng lớn cứng cỏi, đương nguoi đình chỉ khác Đạo Văn phù thời điểm, hấp thu Bá Khí tốc độ ngược lại sẽ tăng nhiều, tốc độ tu luyện chỉ biết biến nhanh, căn bản sẽ không thay đổi chậm!" Đào Đào không hổ là bá kiến các mặt của xã hội người, nói đạo lý rõ ràng.

"Nguyên lai khác Đạo Văn phù còn có chỗ tốt này." Dương Thần phát giác chính mình đã yêu cái nghề nghiệp này, loại này chức nghiệp thật sự quá nổi tiếng rồi.

"Tiểu Thần Tử, hi vọng về sau nguoi đừng trách ta, có chút bí mật ta không có đối với nguoi nói, Đạo Văn Sư là bị trời ghét đấy..." Đào Đào thờ dài trong lòng đạo, hần tựa hồ có chuyện gì không có nói cho Dương Thần?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Đạo Văn phù

"Tiểu Đào Tử, nhanh lên dạy ta vẽ Đạo Văn phù a, ta phải trong vòng một tháng về ra Đạo Văn phù, nếu không khẳng định mua không được Viêm Long quả." Dương Thần vội vàng nhìn xem Đào Đào.

"Đang luyện tập khác vẽ Đạo Văn phù trước khi, ta phải đối với nguoi tiến hành khảo thí, nhìn xem nguoi có hay không thiên phú." Đào Đào bàn tay nhỏ bé mở ra, trong tay xuất hiện một bản sách màu đen tịch, hần nhìn xem Dương Thần nói ra: "Đây là sơ cấp nhất Đạo Văn sách, thượng diện án có 100 loại Đạo Văn phù đồ án, nhiệm vụ của nguoi bây giờ tự là đem hần toàn bộ không lọt xem hết, sau đó trước không cần Đạo Văn lực lượng, tại bình thường trên giấy đem hần vẽ đi ra."

"Chỉ là xem hết là được rồi sao?" Dương Thần lập tức sững sờ, cái này cũng quá xem thường ta đi à nha? Ta cũng không phải mù chữ, huống hồ, cho dù là mù chữ cũng có thể thấy hiểu đồ án a?

"Nguoi thật giống như không có nghe hiểu ta mà nói..., ý của ta là nói, sau khi xem xong đem thượng diện đồ án vẽ đi ra. Tại vẽ thời điểm, nguoi không thể lại nhìn Đạo Văn sách, nói cách khác, nguoi phải đem sở hữu đồ án đều ghi tạc trong lòng nhớ!" Đào Đào vốn tưởng rằng Dương Thần sẽ bị hần mà nói hù đến, thế nhưng mà Dương Thần biểu lộ lại tương đương bình tĩnh.

"Cái này có cái gì khó, kiếp trước vì lừa gạt những Cổ Đồng kia thương nhân, lão tử không biết bắt chước bao nhiêu danh gia họa cùng bảng chữ mẫu,

cơ hồ có thể dùng giả đánh tráo. Cái này về bốn sự, ta nói thứ hai, không ai dám nói đệ nhất!" Dương Thần căn bản không biết là thời khắc này về Đạo Văn phù có cái gì khó độ.

"Tiểu Thần Tử, ngươi tựa hồ đối với chính mình đặc biệt có tự tin, tốt, ta ngược lại muốn nhìn, tự tin của ngươi từ chỗ nào đến đây." Đào Đào đem Đạo Văn sách cùng một chỉ bình thường bút vút cho Dương Thần, cười nói: "Nhanh lên xem, xem xong rồi lập tức bắt đầu vẽ!"

Dương Thần gật đầu cười, ngồi ở trên mặt ghế, trên bàn bắt đầu mở ra khỏi Đạo Văn sách, đạo này văn sách mỗi một tờ đều phi thường dày, cứng rắn vô cùng, cũng không biết chỉ dùng để cái gì tài liệu chế tạo ra đến đây.

Đạo Văn trên sách vẽ lấy kỳ quái đồ án, những đồ án này vậy mà cùng Dương Thần tại Đạo Văn phù bên trên chứng kiến cực kỳ tương tự, như khoa đầu văn, vừa giống như ngoài hành tinh văn, thật sự tựa như xem thiên thư đồng dạng.

Dương Thần gặt gao chăm chăm vào đồ án, mỗi mở ra một tờ, trong cơ thể hần Bá Khí cũng sẽ bị đồ án hấp thu một bộ phận, phi thường quý dị, hơn nữa hần còn cảm giác được phi thường một nhọc, điều này nói rõ tinh thần lực của hần (thần niệm) cũng bị tiêu hao rất nhiều.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, quả nhiên không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy." Cảm giác được thân thể mệt nhọc, Dương Thần rốt cục phát hiện mình sai rồi, đọc sách cũng không phải kiện chuyện dễ dàng, khó trách trên địa cầu có nhiều như vậy hải tử bỏ học.

100 loại Đạo Văn phù, mỗi loại Đạo Văn phù cũng có rất nhiều loại biến hóa, bởi vậy tạo thành rất nhiều đồ án, những đồ án này tác dụng giống nhau, bất quá tác dụng hiệu quả đã có khác biệt. Cái này khiến cho đồng dạng là Nhất phẩm Đạo Văn, đồng dạng chỉ dùng để tại luyện đan trong quá trình rèn luyện được liệu, nhưng hiệu quả đã có khác biệt, tuy nhiên khác biệt không phải đặc biệt lớn, nhưng lại đủ để ảnh hưởng luyện đan xác xuất thành công.

Dương Thần phải đem mỗi loại Đạo Văn đồ án đều ghi nhớ, không chỉ có như thế, mà ngay cả cái kia nhỏ bé biến hóa cũng muốn nhớ kỹ. Đây là một việc phi thường vất vả sự tỉnh, Dương Thần không khỏi nghĩ nổi lên kiếp trước trên địa cầu Anh ngữ, nếu như chỉ cấp người Anh ngữ từ đơn, không để cho người từ đơn ý tứ, lại càng không cho người ký âm, cho người học bằng cách nhớ hạ từ đơn, cái kia là bức nào thê thảm?

"Tiểu tử này nghị lực không tệ, là cái Đạo Văn Sư tốt tài liệu." Đào Đào sờ lên cằm, nhiều hứng thú nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần kỳ thật tại nhẫn thụ lấy lớn lao thống khổ, cũng may hần kiếp trước trải qua rất nhiều thống khổ, điểm ấy thống khổ quả thực là chuyện thường ngày.

Chỉ cần là xem Đạo Văn sách, Dương Thần tựu suốt dùng hai ngày thời gian, đương hần cuối cùng đem chết tiết Đạo Văn sách xem cho tới khi nào xong thôi, trong mắt đã tràn ngập tơ máu.

"Đúng vậy, tiểu Thần Tử, ngươi vậy mà chỉ dùng hai ngày sẽ đem Đạo Văn sách xem xong rồi. Bất quá, kế tiếp muốn xem ngươi có thể hay không toàn bộ vẽ đi ra, nếu như không cách nào vẽ đi ra, ngươi nhất định phải một lần nữa xem một lần." Đào Đào sờ lên cằm, âm hiểm cười nói: "Nhất định phải đem hết toàn lực, có thể so sánh trách ta không có nhắc nhở ngươi!"

"Yên tâm, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó đây!" Dương Thần thở sâu, nắm bút lông bắt đầu ở trên tờ giấy trắng vẽ.

Vừa lúc mới bắt đầu, Dương Thần vẽ tốc độ không nhanh, thế nhưng mà đã đến đằng sau thời điểm, tốc độ của hần rồi đột nhiên tăng vọt, chỉ thấy giấy trắng bay tán loạn. Thấy như vậy một màn, Đào Đào tròn mắt há hốc mồm, tiểu tử này cũng quá khoa trương đi?

Đào Đào hiển nhiên cũng đánh giá thấp Dương Thần trí nhớ, Dương Thần thế nhưng mà lừa đảo bên trong đích Đại Vương, làm sao có thể không có siêu cường trí nhớ.

Nửa ngày thời gian qua đi, Dương Thần đã đem sở hữu đồ án toàn bộ vẽ hoàn tất, hần cơ hồ một mệt mỏi nhanh bò tới trên bàn.

"Đúng vậy, thiên phú coi như có thể." Đào Đào vốn định khích lệ Dương Thần, thế nhưng mà trong lúc đó càng làm lời nói thu trở về, người trẻ tuổi khích lệ không được, đây là hần chủ nhân đối với lời hần nói.

"Tiểu Đào Tử, kế tiếp ta cần muốn làm gì?" Dương Thần rốt cục trì hoãn qua đứng dậy, vừa rồi về Đạo Văn đồ án thật là quá mệt mỏi.

"Thực lực của ngươi thật sự quá yếu, cho nên mới phải cảm thấy mệt mỏi, ngươi đang luyện tập khắc vẽ Đạo Văn phù đồng thời, còn phải nắm chặt thời gian tu luyện." Đào Đào trầm ngâm nói: "Bất quá ngươi tạm thời không cần bồi lên mới đích được tán, trước hết tiêu hao hết trong cơ thể còn lại được tán."

"Ai, xem ra cái này Đạo Văn Sư cũng không phải tốt như vậy đương đây." Dương Thần đưa tay ra mời lưng mỏi, hoạt động một chút gân cốt, lộ ra có chút bất đắc dĩ.

"Ngươi đánh trước ngồi tu luyện cả buổi, đợi đến lúc ngày mai chúng ta mà bắt đầu chính thức luyện tập khắc vẽ Đạo Văn phù." Đào Đào nói dứt lời về sau, liền cúi nhập Tạo Hóa bút trong mà đi, Dương Thần theo lời nhắm mắt tu luyện.

...

Hôm sau, Dương Thần giương đôi mắt thời điểm, phát hiện mình trong đan điền Bá Khí có gia tăng lên không ít, hần thế mới biết, mấy ngày nay về Đạo Văn đồ án thật đúng là không có uống phí.

Đào Đào đã sớm ngồi ở Tọa Hóa trên ngòi bút, chứng kiến Dương Thần tỉnh lại nháy mắt, hần cười nói: "Tiểu Thần Tử, khắc vẽ Đạo Văn phù thể nhưng mà gặp nguy hiểm tính, người cần phải tùy thời làm để chịu thương chuẩn bị."

"Gặp nguy hiểm?" Dương Thần trừng mắt Đào Đào, bà mẹ nó, cái này nguyên lai còn là một cao nguy ngành sản xuất!

"Đạo Văn phù khắc sai lầm về sau, có nhất định được phong hiểm sẽ phát sinh bạo tạc, cũng may người khắc chính là Nhất phẩm Đạo Văn phù, dù cho nổ tung, cũng tối đa thụ điểm vết thương nhẹ." Đào Đào vội vàng an ủi Dương Thần, hần thật vất vả đã tìm được bồi dưỡng đối tượng, cũng không thể dọa chạy.

"Vết thương nhẹ?" Dương Thần nhìn nhện nhện Đào Đào, hần thực tại hoài nghi lời này tính là chân thật.

"Người yên tâm, Đạo Văn phù dù cho khắc sai lầm, cũng chỉ có rất tiểu nhân cơ hội bạo tạc, ta Đào Đào chưa bao giờ nói dối, chẳng lẽ người không tương tin lời của ta sao?" Đào Đào mân mê cái miệng nhỏ nhắn nói ra.

"Tốt, ta tin tưởng người." Trong miệng tuy nhiên nói như vậy, bất quá Dương Thần trong nội tâm hay vẫn là sinh ra bóng mờ.

"Cầm chặt Tọa Hóa bút, thử câu thông trong cơ thể người Đạo Văn, đem Đạo Văn lực lượng dẫn vào Tọa Hóa bút ở bên trong, sau đó có thể bắt đầu khắc rồi. Khắc vẽ Đạo Văn phù phải dùng thể chế giấy, may mắn ta tại đây còn có mấy trương." Đào Đào bờ mông dưới đáy Tọa Hóa bút bỗng nhiên bay đến Dương Thần trong tay, cùng lúc đó, hần bàn tay nhỏ bé mở ra, hơn mười trương hắc giấy cũng bay vào Dương Thần trong tay.

Dương Thần tiếp được Tọa Hóa bút, thở sâu, lúc trước hần đã lợi dụng lối đi nhỏ văn lực lượng, cái loại này lực lượng có thể khiến cho khí tức của hần trở nên mạnh mẽ. Lúc này đây mới thật sự là trên ý nghĩa lợi dụng Đạo Văn lực lượng, trong lòng của hần không khỏi có chút khẩn trương.

Nắm chặt Tọa Hóa bút, Dương Thần tập trung tinh thần, thử câu thông mi tâm Đạo Văn, không bao lâu, hần cảm giác được mi tâm có một đầu màu đen đây nhỏ, cái kia chính là Đạo Văn, Đạo Văn giữa dòng ra tí ti hắc khí, theo hần cánh tay bên trong dịch kinh mạch chảy đến Tọa Hóa bút.

Đem màu đen trang giấy phổ trên bàn, Dương Thần không chế được không ngừng run rẩy Tọa Hóa bút, bắt đầu ở trên giấy khắc họa lên đến. Hắc giấy bị Đạo Văn Sư nhóm xung là Đạo Văn giấy! Là Đạo Văn Sư thiết yếu chỉ vật.

Đệ nhất dưới ngòi bút đi thời điểm, trong cơ thể hần Bá Khí như nước chảy tuôn ra, cùng Đạo Văn giữa dòng ra hắc khí dung hợp, trên giấy để lại một đạo kim sắc bút tích, cái này là Đạo Văn phù khắc, bất quá đây chẳng qua là đệ nhất bút.

Một trương Đạo Văn phù chỉ ít có mấy ngàn bút, tại khắc trong quá trình nửa một chút lầm lỗi cũng không thể có, phải dựa theo Đạo Văn trên sách đồ án đến khắc, cực kỳ khó khăn.

Phốc! Đạo Văn giấy bỗng nhiên vỡ vụn, hóa thành bột mịn tán lạc tại trên bàn, mới đệ nhất bút mà thôi, Dương Thần tự đã thất bại.

Khắc vẽ Đạo Văn phù thời điểm, đối với Bá Khí cùng thần niệm không chế yêu cầu rất cao, sai một ly, đi một nghìn dặm. Dương Thần đối với Bá Khí không chế năng lực thật sự quá kém, đây chính là hần thất bại nguyên nhân.

"Ai, xem ra là ta quá nóng lòng." Đào Đào lắc đầu tự trách nói: "Ta vốn dĩ tư chất của người có thể trực tiếp luyện tập khắc vẽ Đạo Văn phù, xem ra là ta nghĩ lầm rồi, phạm là đều phải một bước một cái dấu chân đến."

Dương Thần uể oải nhìn xem trên bàn nát bấy Đạo Văn giấy, "Tiểu Đào Tử, ta căn bản không cách nào không chế ở Bá Khí dùng lượng, vừa rồi điều động quá nhiều Bá Khí, mặc dù chỉ là như vậy có chút một điểm nhỏ, thể nhưng mà vẫn bị thất bại."

"Xem ra chỉ có thể trước dạy người viết chữ rồi!"

"Dạy ta viết chữ?"

Dương Thần lập tức cả kinh, thời khắc này họa không được Đạo Văn phù cùng viết chữ có quan hệ gì? Chẳng lẽ mình viết chữ quá khó nhìn? Không đúng, ta kiếp trước còn giả trang qua thư pháp đại sư đâu này?

"Không thật sự dạy người viết chữ, mà là thông qua dạy người viết chữ, đến đề thăng người đối với Bá Khí không chế năng lực. Biện pháp này thể nhưng mà chủ nhân của ta phát minh, ta không thu học phí, miễn phí dạy người!" Nâng lên chủ nhân thời điểm, Đào Đào trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ ngạo nhiên.

Dương Thần tròn mắt, "Người nếu dám thu của ta học phí, chúng ta tự ân đoạn nghĩa tuyệt."

"Hay nói giỡn, đừng coi là thật." Đào Đào ngượng ngừng cười cười, "Người tìm một ít phiến đá đến, dùng Tọa Hóa bút tại phiến đá bên trên viết chữ, mỗi hàng chữ gia tăng một cọng ti chiều sâu, dùng cái này suy ra." Nói xong trong tay lại xuất hiện một quyển sách, bay về phía Dương Thần.

Dương Thần tiếp được sách, tức giận nói: "Có đôi khi ta thực hoài nghi, người có phải hay không xem ta không vừa mắt, cho nên cố ý tra tấn ta!"

"Đừng nói nhảm rồi, nhanh lên luyện tập a, chính người cũng đã có nói, trong một tháng muốn trở thành Đạo Văn Sư." Đào Đào đập đập Dương Thần, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

Dương Thần hít thở dài, chỉ phải tìm đến mấy khối phiến đá, mở ra sách vở chiếu vào luyện khởi chữ đến. Dựa theo Đào Đào phân phó, Bá Khí quán

thầu tại Tạo Hóa trên ngòi bút, hần cần thận từng li từng tí ở phiên đá bên trên viết chữ.

Tạo Hóa bút cực kỳ sắc bén, ngòi bút cũng không biết chỉ dùng để làm bằng chất liệu gì, hoi không cần thận sẽ đem phiên đá chặt đứt, muốn không đem phiên đá chặt đứt, phải thuần thực khổng chế Bá Khí dùng lượng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Bá thuật

Dương Thần tại tầng hầm ngầm luyện tập viết chữ, khẳng định không thể tưởng được ngày đó hần ly khai nhà kho sau đích ảnh hưởng.

Ngày đó hần ly khai nhà kho về sau, không bao lâu trong kho hàng bỗng nhiên đã đến bốn người, bốn người này chính giữa, một cái là Mạc Tang, một cái là Vũ Liệt, một cái là Đồ Thân, cuối cùng một người tướng mạo gầy gò, hai gò má lõm, hai đầu lông mày tràn ngập vẻ âm tàn, người này tên gọi Hạ Giáp.

Chu Tiên trấn Tứ đại cường giả vậy mà toàn bộ tụ tập lại với nhau, bốn người bọn họ nhìn trên mặt đất một đạo thật sâu cắt ngắn, trên mặt đồng đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, đạo này sâu xuống mặt đất phiên đá hơn mười centimet cắt ngắn, tựa là Tạo Hóa bút lưu lại đây.

"Lão Liệt Hòa, người xác định công kích đồ đặc của người thật sự là một cái bút?" Đồ Thân ánh mắt theo mặt đất cắt ngắn chuyển qua Vũ Liệt trên người.

Mạc Tang cùng Hạ Giáp cũng nhìn về phía Vũ Liệt, một chi sẽ chủ động công kích người bút? Cái này đủ để nói rõ cái con kia bút tuyệt đối là cao phẩm cấp Bá Khí, dùng mấy người bọn họ kiến thức, căn bản không có khả năng nhìn thấy qua cái loại này cấp bậc Bá Khí.

Cần biết, Vu Sơn phụ cận tam đại thế lực, Vô Lượng cung, Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều, cũng gần kề phân biệt có được một kiện Vương phẩm Bá Khí, chỉ có Vương phẩm đã ngoài Bá Khí mới có được tự động công kích người lực lượng. Nói cách khác, Chu Tiên trấn cái này địa phương cứ chìm cũng không có thậm chí có Vương phẩm Bá Khí, cái này thật là khiến người khó có thể tiếp nhận!

"Nếu như công kích người thật sự là Vương phẩm Bá Khí, người căn bản không có trốn chạy để khỏi chết cơ hội, dù cho Bá Tông cảnh cường giả cũng ngăn cản không nổi Vương phẩm Bá Khí công kích." Mạc Tang nghiêm nghị nói ra.

"Ý của người là không tin lời nói của ta đúng không?" Vũ Liệt sắc mặt có chút khó coi nhìn xem Mạc Tang.

Mạc Tang lắc đầu, "Ta cũng không là không tin người nói lời nói, mà là muốn nói, cái kia kiện Bá Khí hần không phải là Vương phẩm đã ngoài Bá Khí."

"Ta cũng hiểu được cái kia hần không phải là Vương phẩm đã ngoài Bá Khí." Hạ Giáp cúi đầu nhìn trên mặt đất cắt ngắn, "Nghe nói Vương phẩm Bá Khí có hủy thiên diệt địa chi uy, loại trình độ này công kích, nhiều lắm là xem như một cái móng vào Bá Tông cường giả gây nên."

"Kỳ quái, nếu như đây không phải là Vương phẩm đã ngoài Bá Khí, làm sao có thể chủ động công kích người đâu?" Vũ Liệt không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Nếu như là bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí, lực công kích có thể hay không yếu bớt đâu này?" Một mực không có mở miệng Đồ Thân bỗng nhiên nói ra.

Nghe được Đồ Thân, còn lại ba người nhìn nhau, cũng hiểu được chỉ có loại khả năng này, một kiện bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí, công kích xác thực hội sâu sắc yếu bớt, đương nhiên, có Bá Khí bị hao tổn đặc biệt nghiêm trọng, đã mất đi linh tính, lực công kích thì càng kém.

Bọn hần đều cho rằng Tạo Hóa bút là bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí, đưa cho Đào Đào đã nghe được, nhất định sẽ chửi ầm lên: "Lão tử làm sao có thể thấp như vậy cấp!"

"Lão Liệt Hòa, người thấy rõ xâm nhập nhà kho người nọ tướng mạo không vậy?" Mạc Tang bỗng nhiên nhìn xem Vũ Liệt hỏi.

Vũ Liệt nhẹ gật đầu, "Thấy rõ, hần hần là một cái Liệt Thú Nhân! Trước ngực huy chương trên có khắc lấy 'Phá' chữ, hơn phân nửa là Phá Quân Liệt Thú Đoàn người."

"Phá Quân Liệt Thú Đoàn!" Mạc Tang bọn người nhìn nhau, sắc mặt âm tình bất định, bọn hần cũng không thể đắc tội Phá Quân Liệt Thú Đoàn.

"Chuyện này tựa dừng ở đây, tuyệt đối không thể ngoại truyền đi ra ngoài!" Mạc Tang sắc mặt nghiêm túc nói.

...

Dương Thần đương nhiên không biết Mạc Tang bọn người theo như lời sự tình, hần giờ phút này chính toàn tâm đầu nhập luyện chữ, có thể ở phiến đá trên có khắc chữ cũng đã đủ khó được rồi, càng khó chính là, lại vẫn phải khống chế chữ viết xâm nhập phiến đá nhỏ, cái này càng muốn chết rồi.

Đây cũng không phải là bình thường điều khắc, mà là đem Bá Khí quán thấu tại Tạo Hóa trên ngòi bút, sau đó lại tiến hành văn tự điều khắc, nếu không có đối với Bá Khí cường đại khống chế năng lực, căn bản không cách nào hoàn thành công việc hạng này.

"Tiểu Thần Tử, luyện tập đối với Bá Khí khống chế năng lực, không chỉ có riêng là đối với khắc vẽ Đạo Văn phù có lợi. Về sau tu luyện Bá thuật thời điểm, ngươi đã biết rõ loại năng lực này chỗ tốt rồi." Chứng kiến Dương Thần đã thất bại mấy mươi lần về sau, trôi nổi ở giữa không trung Đào Đào lời nói thâm thúy nói.

"Đối với tu luyện Bá thuật cũng có trợ giúp?" Dương Thần ngẩng đầu nhìn Đào Đào, trên mặt lộ ra nghi hoặc cùng tò mò.

"Này thiên địa gian Bá Khí ẩn chứa rất nhiều thuộc tính lực lượng, ngươi nếu không pháp khống chế ở Bá Khí, tựu không cách nào tu luyện Bá thuật." Đào Đào cười nói: "Ta cho ngươi xem xem cái gì gọi là Bá thuật." Nói xong ở giữa không trung chậm rãi huy động lên bàn tay nhỏ bé.

Đương Đào Đào huy động bàn tay thời điểm, bàn tay của hần bốn phía bỗng nhiên quanh quẩn khởi vô số khí lưu, Bá Khí hình thành khí lưu, những khí lưu này vây quanh bàn tay của hần vòng qua vòng lại, như vô số du động trên không trung màu trắng bạc sợi tóc.

Dương Thần thấy trọn mắt há hốc mồm, quai quai... Vậy mà có thể đem Bá Khí đưa tới bàn tay chung quanh, đây là làm sao làm được?

"Tiểu Thần Tử, đây là một loại Siêu phẩm Bá thuật, uy lực rất mạnh, ta sẽ không đem tất cả của hần bộ uy lực phát huy ra đến, nếu không sẽ đem tầng hầm ngầm hủy diệt!" Đào Đào bàn tay bốn phía khí lưu vây mà biến thành hòa hồng sắc, ngay sau đó che trùm lên trên bàn tay của hần.

Xem chuẩn trong tầng hầm ngầm một khối phiến đá, Đào Đào bỗng nhiên huy chương bỏ về phía phiến đá, xoát! Hần trên bàn tay bao trùm Hỏa thuộc tính Bá Khí Phách Không mà ra, giống nhau trắng lười liềm hình, như một thanh loan đao giống như sắc bén.

Tại Dương Thần trọn mắt há hốc mồm đồng thời, phiến đá đơn giản tựu bị cắt mở, cái kia hòa hồng sắc Bá Khí lan tràn đến phân thành hai nửa phiến đá lên, Rầm rầm, hai khối phiến đá lập tức bị ngọn lửa bao trùm, ngay sau đó hóa thành tro tàn, trong không khí tràn ngập Hỏa Diễm hương vị.

"《 Diễm Nguyệt Đao 》 uy lực rất cường, dùng ta thực lực bây giờ, căn bản phát huy không xuất ra hần uy lực chân chính." Đào Đào có chút bất đắc dĩ thở dài.

"Thật đáng sợ Bá thuật!" Dương Thần bỗng nhiên hồi tưởng lại ngày đó trong kho hàng sự tình, nếu như không phải Đào Đào từ, chính mình chỉ sợ sớm đã bị chết ở tại Vũ Liệt trong tay, Vũ Liệt lúc ấy cũng thi triển Bá thuật. Hần cũng không biết, Vũ Liệt thi triển chẳng qua là Phẩm phẩm Bá thuật mà thôi, hần càng không biết Siêu phẩm Bá thuật giá trị lớn đến bao nhiêu.

"Tiểu Đào Tử, ngươi chừng nào thì dạy ta Bá thuật à?" Dương Thần đầy cổ lòng chờ mong nhìn xem Đào Đào.

"Tựu tiểu tử ngươi?" Đào Đào trọn trắng mắt, giải thích nói: "Thi triển 《 Diễm Nguyệt Đao 》 thời điểm, phải dựa vào đối với Bá Khí siêu cường khống chế chỉ lực, theo trong thiên địa Bá Khí trong hút ra ra Hỏa thuộc tính Bá Khí. Ngươi muốn tu luyện, ít nhất phải đạt tới Bá Sĩ cảnh mới được, bởi vì ngươi hiện tại căn bản không thể phóng ra ngoài Bá Khí. Không cách nào phóng ra ngoài Bá Khí, làm sao có thể hút ra ra Hỏa thuộc tính Bá Khí?"

Dương Thần bất đắc dĩ lắc đầu, "Xem ra ta chỉ có thể luyện tập viết chữ rồi."

"Tuy nhiên ngươi không thể tu luyện Cao giai Bá thuật, bắt quá một ít cấp thấp Bá thuật ta vẫn phải có, ai, những vật này quá không đáng tiền, ta vốn đã sớm muốn vứt bỏ, không nghĩ tới bây giờ lại tiện nghi ngươi tiểu tử này!" Đào Đào bất đắc dĩ lắc đầu.

"Chẳng lẽ là không cần phóng ra ngoài Bá Khí có thể tu luyện Bá thuật?" Dương Thần sờ lên cái mũi, vẻ mặt tươi cười nhìn xem Đào Đào.

"Đúng vậy, bắt quá ngươi trước dùng cao hứng, hiện tại cho ngươi tu luyện Bá thuật chỉ biết sử dụng ngươi phân tâm, ngươi bây giờ còn là quai quai luyện chữ." Đào Đào cười hi hi rồi lại cười, hần tựa hồ là cố ý nói có Bá thuật, dùng cái này để kích thích Dương Thần cố gắng luyện chữ.

Ngươi luyện tốt rồi chữ, ta tựu cho ngươi Bá thuật, nếu không mơ tưởng!

Dương Thần nhần nhin ghen Đào Đào, hần đương nhiên biết rõ Đào Đào nghĩ cách, bắt quá cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài: "Tiểu Đào Tử, ngươi thắng, ta xác thực phi thường muốn Bá thuật!" Nói xong quả thật mà bắt đầu luyện khởi chữ đến.

Thời gian trôi qua vô cùng nhanh, bất tri bất giác đã qua mười ngày, cắt nát mấy trăm khối phiến đá về sau, Dương Thần cuối cùng đem văn tự khắc vào phiến đá bên trên. Đương khắc hết cuối cùng một chữ thời điểm, Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra, phiến đá không có vỡ, nói rõ hần thật sự thành công rồi!

Đối với Bá Khí khống chế trình độ, Dương Thần so với trước đề cao đầu chỉ gấp 10 lần, nếu như không phải những mặt trời này dùng kẻ dạ rèn luyện, hần căn bản không thể nào làm được một bước này, hần tuyệt đối là chịu cố gắng người, cũng là có quyết tâm người.

"Ngươi đã dùng đi mười lăm ngày thời gian, coi như cũng tạm được." Đào Đào cười nói: "Kế tiếp ngươi trước dùng vội mà khắc vẽ Đạo Văn phù, ta

muốn trước dạy người Bá thuật!"

"Trước giáo Bá thuật? Vì cái gì?" Dương Thần vốn đã chuẩn bị cho tốt muốn khắc vẽ Đạo Văn phù rồi, không nghĩ tới Đào Đào lại cho hắn một cái ngoài ý muốn.

"Người đối với Bá Khí không chế trình độ đã không tệ, nhưng đây chẳng qua là toàn tâm vùi đầu vào luyện chữ chính giữa mà thôi, ta muốn nhìn người một chút tại tu luyện Bá thuật thời điểm, có phải hay không cũng có thể như thể thuần thực không chế Bá Khí." Đào Đào giải thích nói.

"Cái gì Bá thuật? Nhanh lên cái kia cho ta xem!" Dương Thần đã không thể chờ đợi được rồi.

"Chính người xem đi." Đào Đào bàn tay nhỏ bé mở ra, vứt cho Dương Thần một cuộn quyền trục.

Dương Thần tiếp được quyền trục, liếc liếc bờ môi, tựa cùng sắc lang nhìn thấy mỹ nhân giống như, bụng đói ăn quàng a. Dương hắn mở ra quyền trục thời điểm, trên quyền trục viết: Phàm phẩm Bá thuật: Phong Lôi Bộ, tu luyện đến cực điểm gây nên có thể Truy Phong trục lôi, Bá Khí rót tại hai chân...

"Phong Lôi Bộ? Danh tự ngược lại là rất ngu, cũng không biết lợi hại hay không?" Dương Thần hai mắt lóe ra tinh quang, lão tử cũng có Bá thuật rồi!

"Một loại cấp thấp Bá thuật mà thôi, nhìn người cao hứng thành cái dạng gì." Đào Đào bắt được cơ hội tựa khinh bỉ Dương Thần.

Dương Thần nhẩn nhẹn ghen Đào Đào, tiếp tục nhìn xuống, trên quyền trục không ngớt ghi lại lấy dẫn khí nhập hai chân phương pháp, còn có Bá Khí tại trong kinh mạch lưu động tuyến đường, càng có tranh minh hoạ ở trong đó, hắn không khỏi cảm khái: "Chế tác quyền trục người đúng là sẵn sóc đầy đủ a!"

Buông quyền trục, Dương Thần dựa theo trên quyền trục ghi lại phương pháp, dẫn khí đan điền, ngay sau đó đem Bá Khí dẫn vào hai chân, Bá Khí có quy luật vận hành lấy, trong hai chân của hắn lập tức tràn đầy lực lượng.

Nếu như đối với Bá Khí không chế trình độ không mạnh, chỉ cần dẫn khí nhập hai chân tựa làm không được, thậm chí sẽ đem hai chân kinh mạch chống đỡ bạo, Bá thuật cũng không phải là tốt như vậy luyện đấy.

Bá Khí tại hai chân trong có quy luật vận hành sau khi đứng lên, Dương Thần dựa theo trên quyền trục ghi lại bộ pháp, nhẹ nhàng đạp đi ra ngoài, mỗi một bước bước ra góc độ, phương vị, lực lượng, phải không chế hợp lý, nếu không sẽ dùng thất bại chấm dứt.

Vừa lúc mới bắt đầu, Dương Thần chỉ là bắt chước trên quyền trục bộ pháp, không dám tăng thêm tốc độ, tới về sau, hắn chậm rãi tăng thêm tốc độ, trong tầng hầm ngầm chỉ có thể nhìn đến hắn đồng tung tây nhảy thân ảnh, tiếng gió ào ào.

Chỉ cần tu luyện 《 Phong Lôi Bộ 》 sẽ dùng hắn hai ngày thời gian, thế nhưng mà Đào Đào nhưng trong lòng tán thưởng: "Thật nhanh tốc độ tu luyện."

Tu luyện thành Bá thuật, nói rõ Dương Thần đối với Bá Khí không chế năng lực đã đạt tiêu chuẩn, mới có thể khắc vẽ Đạo Văn phù rồi.

"Tiểu Thần Tử, người bây giờ có thể luyện tập khắc vẽ Đạo Văn phù rồi, bất quá ta có thể nhắc nhở trước người, không muốn lãng phí ta đưa cho người Đạo Văn giấy, vật kia trên người của ta đã không có có bao nhiêu rồi."

"Đã biết, ta sẽ cẩn thận đấy!"

Dương Thần tràn đầy tự tin cười cười, ngồi ở trên mặt ghế, nắm Tạo Hóa bút chuẩn bị khắc vẽ Đạo Văn phù. Đệ nhất dưới ngòi bút đi về sau, Đạo Văn giấy cũng không có vỡ vụn, Dương Thần nhẹ nhàng thở ra, đã bắt đầu thứ hai bút khắc!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đấu giá hội

Chương 16: Đấu giá hội "Đạo Văn phù có rất nhiều phân loại, người bây giờ chỗ khắc chính là Nhất phẩm Đạo Văn phù bên trong đích Tội Dục Phù, Luyện Đan Sư có thể dùng loại này Đạo Văn phù đem dục liệu bên trong đích tạp chất đề lấy ra, Nhất phẩm Tội Dục Phù là đơn giản nhất một loại Đạo Văn phù, ta hi vọng người có thể duy nhất một lần thành công." Đào Đào sắc mặt nghiêm nghị nhìn xem Dương Thần. Dương Thần đương nhiên có thể nghe được Đào Đào, tính cách của hắn vốn là cao ngạo, muốn làm liền làm tốt nhất, đây là hắn nguyên tắc làm người, dù cho không cần Đào Đào nói, hắn cũng tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó, tranh thủ duy nhất một lần thành công! Thứ ba bút, thứ tư bút... Nương tựa theo đối với Bá Khí thuần thực không chế, Dương Thần không ngừng ở Đạo Văn trên giấy phác hoạ lấy đồ án, tuyệt đối không thể có chút sai lầm, nếu không sẽ kiếm củi ba năm thiêu một

giờ. Khắc vẽ Đạo Văn phù đối với Bá Khí cùng thần niệm tiêu hao rất lớn, bất quá chính như Đào Đào theo như lời, nhanh hơn Bá Khí tốc độ chảy về sau, kinh mạch của hắn sẽ trở nên càng thêm khoáng đạt cứng rắn, đối với tu luyện có điểm rất tốt chỗ. 1530 bút về sau, Dương Thần rốt cục có thể nhả ra tức giận, màu đen Đạo Văn trên giấy đã hiện đầy Kim Sắc đồ án, điều này đại biểu lấy hắn đã trở thành chính thức Đạo Văn Sư. "Ta chẳng qua là nói nói mà thôi, tiểu tử này vậy mà thật sự duy nhất một lần liền thành công rồi! Lợi hại!" Đào Đào trong nội tâm không khỏi tán thưởng: "Hắn Bá Khí thức sự quá hùng hậu, mới Bá Khí nhị trọng mà thôi, cũng đã có được đánh nát sáu khối Kim Cương Bá Thạch lực lượng, đây có lẽ là hắn thành công một trong những nguyên nhân." "Đây chính là ta khắc Đạo Văn phù sao?" Dương Thần không khỏi nở nụ cười, "Tăng thêm trên người của ta mặt khác lưỡng trương Đạo Văn phù, Viêm Long quả đã là trong túi của ta chi vật!" "Dùng phòng ngừa vạn nhất, nghỉ ngơi một ngày về sau, người đón lấy lại chế tác mấy trương Đạo Văn phù." Đào Đào ngược lại là không dám khinh thường. "Ồ?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, "Ta cảm giác trong đan điền Bá Khí đã bão hòa rồi." "Đó là đương nhiên, trải qua mấy ngày nay không ngừng tích lũy, người trong đan điền Bá Khí đã tích lũy đã đến cực hạn, người nhanh lên ngồi xuống vận khí, hấp thu Bá Khí trùng kích tầng thứ hai khí mạng." Đào Đào cười cười, trong lòng của hắn phi thường chờ mong. Bá Khí tam trọng Dương Thần, đến cùng có thể đánh nát mấy khối Kim Cương Bá Thạch? Dương Thần nhẹ gật đầu, nguyên địa bỏ gối mà ngồi, vận khởi 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》, điên cuồng hấp thu chung quanh Bá Khí. Tại trong mấy ngày nay, trong cơ thể hắn được tán mấy có lẽ đã bị tiêu hao hết rồi, chỉ còn lại có cuối cùng một điểm, hắn muốn nhờ điểm ấy được lực đến trùng kích Bá Khí tam trọng. Bá Khí tiến vào đan điền về sau, hóa thành tí ti ngân tuyến, rậm rạp chằng chịt, Dương Thần không chế được sở hữu Bá Khí trùng kích đang giận mào lên, xuy xuy, trên trán của hắn bỗng nhiên toát ra mồ hôi, điều này nói rõ trùng kích cũng không thuận lợi. Bất quá Dương Thần không thiếu hụt nhất đúng là nghị lực, hắn cần rằng không chế cái này Bá Khí lần nữa đè ép khí mạng, bái kiến mấy canh giờ trùng kích về sau, trên lưng hắn quần áo đã ướt đầm rồi. Dương Thần cũng không biết, đương hắn trùng kích Bá Khí tam trọng thời điểm, tầng hầm ngầm bên ngoài có người nhìn xem hắn, người kia tựa là Ngụy Yên Lam. Ngụy Yên Lam trên mặt lộ ra vui mừng đáng tuổi cười, "Thần ca ca rốt cục lại có thể đủ tu luyện rồi, là cái con kia bút bang Thần ca ca sao?" Đào Đào chợt phát hiện có người ở bên ngoài, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi biến đổi, hắn vừa muốn ra tay, đúng lúc này, Ngụy Yên Lam thanh âm truyền vào trong tai của hắn: "Tiểu hài tử, ta là Thần ca ca bạn gái, người không cần lo lắng." "Bạn gái?" Đào Đào lập tức sửng sốt, hắn không có phát hiện Ngụy Yên Lam nói ra những lời này thời điểm, khuôn mặt đã hơi hơi đỏ ửng. "Cô gái nhỏ này mấy tuổi rồi hả? Còn giống như không có tiểu Thần Tử đại? Bá Sĩ?" Ngăn ngừa người về sau, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi. "Nhớ kỹ, cái gì cũng không sẽ đối Thần ca ca nói!" Ngụy Yên Lam ngữ khí có chút lạnh lẽo ác liệt, nói xong câu đó về sau, nàng đã biến mất tầng hầm ngầm cửa ra vào. Đúng lúc này, Dương Thần bốn phía xoay lên trần trần kinh phong, khí tức của hắn lập tức trở nên càng cường đại hơn, hắn rốt cục đạt được phá, Bá Khí tam trọng! Giờ phút này trên người của hắn chính đang tiến hành gắng sức lực lượng phản hồi, lực lượng không ngừng trở nên mạnh mẽ. "Hào cường hoành lực lượng!" Đào Đào mắt nhỏ hiện quang, giờ phút này cho dù phóng cái trần trường mỵ nhân ở bên cạnh hắn, hắn đoán chừng cũng chỉ hội chăm chăm vào Dương Thần xem. Lực lượng phản hồi sau khi kết thúc, Dương Thần gọi ra khẩu trợ khí, hai mắt hiện lên sáng chói hào quang, lập tức nhặt nhòa. "Tiểu Thần Tử, nhanh thử xem người có thể đánh nát mấy khối Kim Cương Bá Thạch!" Đào Đào con mắt không thể chờ đợi được rồi. Dương Thần theo trong nháy mắt chứa đồ xuất ra mười khối Kim Cương Bá Thạch, chứng kiến Dương Thần cử động, Đào Đào sợ hãi kêu lên một cái, trừng lớn hai mắt: "Người sẽ không muốn đồng thời đánh nát mười khối a?" "Đúng vậy, ta cảm giác hiện tại lực lượng mới có thể đủ đánh nát mười khối Kim Cương Bá Thạch." Dương Thần hơi có vẻ non nớt trên mặt lộ ra hưng phấn, Bá Khí tam trọng, mười khối Kim Cương Bá Thạch? Đây là cái gì khái niệm, người bình thường Bá Khí thập trọng mới có thể đánh nát mười khối mà thôi. Bầy đặt tốt Kim Cương Bá Thạch về sau, Dương Thần thở sâu, khí rót tại quyền, phút chốc đạp địa nhảy lên, động như thỏ chạy, quyền kinh cương mãnh, non nớt nắm đầm trùng trùng điệp điệp đập nện tại Kim Cương Bá Thạch lên! Răng rắc... Cũng không phải mười đạo tiếng vang, mà là chín đạo, Dương Thần một quyền chi lực, vậy mà đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch! "Chín khối! Chủ nhân năm đó mới bảy khối mà thôi, tiểu Thần Tử vậy mà có thể đánh nát chín khối? Cái này, cái này..." Đào Đào trừng lớn hai mắt, căn bản không thể tin được trước mắt chuyện đã xảy ra thật sự. "Ai, vậy mà chỉ có chín khối." Dương Thần bắt đầu hít thở dài, bỗng nhiên có người hung hăng vỗ sau ót của hắn mười, hắn phút chốc quay đầu đi qua, trợn mắt nhìn, "Tiểu Đào Tử, người đánh lão tử làm gì?" "Người tiểu tử này, đã chín khối còn không biết dừng, ta đương nhiên muốn đánh người, thật sự là làm giận!" Đào Đào cắn giận bất bình khẽ nói. Dương Thần trợn trắng mắt, đột nhiên biến sắc, "Ngày mai có lẽ tựa là đấu giá hội thời gian a?" "Đúng vậy, ngày mai sẽ là đấu giá hội bắt đầu thời gian, người phải nắm chắc thời gian tại khắc ra một trương Đạo Văn phù đi ra!" Đào Đào dặn dò. Dương Thần nhẹ gật đầu, bắt đầu khắc vẽ Đạo Văn phù, thời gian qua vô cùng nhanh, ngày hôm sau đấu giá bắt đầu, Dương Thần đeo lên mặt nạ da người về sau, lập tức tiến về trước Tam Hợp hội tham gia đấu giá. Phòng khách quý nội, Dương Thần khẩn trương cùng đợi, hôm nay tới người tựa hồ đặc biệt nhiều, sở hữu phòng khách quý cũng đã ngồi đầy người. Gian xảo Diệp Luân lão đầu lại xuất hiện tại Dương Thần trước mắt, hắn cười nói với mọi người nói: "Chắc hẳn mọi người nên biết đấu giá đồ vật là cái gì, lão phu tựa hồ không nhiều lời, Viêm Long quả giá bắt đầu là 150 vạn!" Không biết giá quy định người cũng không khỏi hít một hơi lạnh, đương nhiên, bị giá quy định hù đến chẳng qua là người bình thường mà thôi, những người giàu có kia cũng không phải cảm thấy có cái gì, Dương Thần tựa là người giàu có một trong. "Một trăm năm mươi một vạn!" Phòng khách quý nội, cái kia kêu giá người dĩ nhiên là Vũ Liệt, nghe được là Vũ Liệt kêu giá, Dương Thần cũng không thấy được kỳ quái, dù sao Vũ Liệt là tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp đấy. Một chỗ khác phòng khách quý nội, Mạc Tang phụ tử vậy mà cũng tới, nghe được Vũ Liệt kêu giá về sau, Mạc Tang trầm ngâm nói: "Lần trước gặp lão Liệt Hỏa thời điểm, khí tức của hắn có chút không đúng, hắn tuy nhiên kiệt lực giấu diếm, nhưng lại chạy không khỏi ánh mắt của ta, hắn đã là Cửu Biến Bá Sư." "Cha, là Cửu Biến Bá Sư có thể nào đâu này?" Mạc Khoa có chút không hiểu phụ thân ý tứ. "Nếu để cho hắn mua được Viêm Long quả, hắn có lẽ sẽ tại vì phụ trước khi tán chức Bá Tông!" Mạc Tang sắc mặt nghiêm nghị nói. "Bá Tông!" Mạc Khoa rốt cục ý thức được chuyện nghiêm trọng tính rồi, nếu như Vũ Liệt trở thành Bá Tông, cái này Chu Tiên trấn đệ nhất thế gia nhưng chỉ có vũ gia rồi, hắn Mạc gia đem đem địa vị chấp tay lại để cho người. "Không thể để cho hắn đạt được Viêm Long quả." Mạc Tang bỗng nhiên mở miệng kêu giá: "Một trăm năm mươi ba vạn!" Mọi người không khỏi nghị luận lên, Mạc gia cùng vũ gia đấu nhau, không có ai biết, Hạ Giáp cũng đi tới đấu giá hội, hắn vốn định kêu giá, bất quá khi nghe được Mạc Tang lúc, khoe miệng của hắn lộ ra đáng tuổi cười: "Đầu a, cũng là giảm đi ta không ít khí lực." Dương Thần nghe được Mạc Tang cùng Vũ Liệt thanh âm, không khỏi miệng vỡ mồm lên: "Hai cái này lão bắt từ thứ đồ vật, hôm nay như thế nào dính chắc rồi?" "Yên tâm, Đạo Văn Sư cái gì cũng không có, tựa là có tiền, bọn hắn đấu không lại người!" Đào Đào như một vụ ba tựa như ngồi ở Tạo Hóa trên ngai bút, lạnh lùng mĩa mai cười rộ lên. Dương Thần cũng nở nụ cười, "Đúng vậy, lão tử ngoại trừ tiền bên ngoài cái gì cũng không có, còn có thể sợ cái này hai cái nghèo kiết xác!" "180 vạn!" Bỗng nhiên truyền đến thanh âm lập tức hù đến Dương Thần, thậm chí có người trực tiếp gọi vào 180 vạn! "Phòng số ba?" Dương Thần đè ép bốn trương Đạo Văn phù tại Diệp Luân ở đâu, không chỉ có đã nhận được 300 hai vạn tiền mặt, còn biết từng cái phòng khách quý bên trong có người nào đó, trong phòng số ba này mặt người cũng là Liệt Thủ Nhân, gọi là Thôi Thắng, lệ thuộc Khiếu Thiên Liệt Thủ Đoàn. "Bà mẹ nó! Lại chọc vào đi một người!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, cái này Khiếu Thiên Liệt Thủ Đoàn thế nhưng mà cùng Phá Quân Liệt Thủ Đoàn nổi danh, thực lực rất mạnh, cũng không phải là Mạc Tang chi lưu có thể so sánh đấy. "Đừng sợ, chúng ta nhiều tiền!" Đào Đào tranh thủ thời gian an ủi Dương Thần. "Một trăm tám mươi một vạn!" Nghe thế đạo thanh âm, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, dĩ nhiên là Vũ Liệt kêu giá? Hắn dựa vào cái gì cùng Khiếu Thiên Liệt Thủ Đoàn đấu? Người ta một cái Phó đoàn trưởng đều là Bá Tông, tiện tay có thể đâm chết hắn! Không chỉ là Dương Thần, mà ngay cả Mạc Tang cùng Hạ Giáp đều chịu khiếp sợ, Vũ Liệt có phải điên rồi hay không? Liền Khiếu Thiên Liệt Thủ Đoàn đều dám đắc tội? "Ồ?" Phòng khách quý nội, một cái mặt mũi trần đầy râu quai nón trung niên nhân sắc mặt có chút ngoài ý muốn, người này tựa là Thôi Thắng, hắn ăn mặc cùng Tiểu Minh không sai biệt lắm da chế áo khoác, lộ ra tương đương giới giang. Thôi Thắng vốn định lần nữa kêu giá, đúng lúc này, một cái thị nữ gõ cửa tiến đến đưa cho hắn một tờ giấy, chứng kiến cái này tờ giấy về sau, Thôi Thắng nhậm nhậm cười cười, vậy mà buông tha cho kêu giá. Nghe được Thôi Thắng không có lần nữa kêu giá, Mạc Tang cùng Hạ Giáp trên mặt cùng lộ ra âm hiểm đáng tuổi cười, bọn hắn

trong nội tâm đồng đều muốn: "Vũ Liệt có phiền toái! Cho dù hấn thật sự đấu giá được Viêm Long quả, chỉ sợ đến lúc đó cũng sẽ biết chấp tay nhường cho!" "200 vạn!" Kêu giá vừa mới truyền ra, Mạc Tang, Hạ Giáp, Vũ Liệt, Thôi Thắng, bốn người này sắc mặt toàn bộ đều biến, răng rắc, Vũ Liệt càng là đem ngồi xuống cái ghế đều bóp nát, tức giận đến râu ria thẳng run, nổi trận lôi đình. "Đi thăm dò, Số 9 phòng khách quý người ở bên trong là ai!" Vũ Liệt sau lưng một cái cường tráng thanh niên lên tiếng, bước nhanh lướt đi ra ngoài, không bao lâu lại nhớ tới Vũ Liệt sau lưng, thấp giọng đem điều tra kết quả nói cho Vũ Liệt. Vũ Liệt tại chỗ ngốc trệ, vẻ mặt đáng ghét, "Thế nào lại là những người kia, bọn hấn đến cái trấn nhỏ này làm gì? Đây không phải khi dễ người mà!" Dương Thần nghe được báo giá về sau, cũng là mở to hai mắt nhìn, "Số 9?" Sở hữu phòng khách quý ở bên trong, Diệp Luân duy chỉ có không chịu nói ra thân phận đứng là Số 9

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Liều mạng!

"210 vạn!" Dương Thần rốt cục kêu giá, người khác không dám cùng Số 9 phòng khách quý người tranh giành, nhưng hấn vẫn dám, dù sao đến lúc đó da mặt xé toang, vô vô bờ mong tự rồi đi, hấn có thể không sợ có người trả thù.

"Phá Quân Liệp Thú Đoàn người!" Mạc Tang cùng Dương Thần đã từng tranh đoạt qua Tạo Hóa bút, hấn phi thường quen thuộc Dương Thần thanh âm, đương nhiên, hấn tuyệt đối không thể tưởng được, Dương Thần tự là Vũ Liệt theo như lời, cái kia vô cùng có khả năng nắm Vương phẩm Bá Khí Liệp Thú Nhân.

Số 9 phòng khách quý nội, có hai cái thanh niên ngồi ở trong đó, đương bọn hấn nghe được Dương Thần kêu giá lúc, cơ hồ đồng thời nở nụ cười: "Phá Quân Liệp Thú Đoàn? Có ý tứ, cũng dám cùng chúng ta đối nghịch."

Cái này hai cái thanh niên, hấn trong một người mặc hỏa hồng sắc trường bào, sau lưng có một "Hỏa" chữ, tóc của hấn dĩ nhiên là màu hồng đỏ thắm, tướng mạo tuấn lãng yêu dị. Khác một thanh niên mặc Thanh y, sau lưng có một "Lôi" chữ, người này tướng mạo tục tũn uy mãnh, một đôi mắt hổ tàn mất ra khiến người hào quang.

"Long Khôi sư đệ, xem ra có người muốn cùng ngươi giật đồ." Tướng mạo uy mãnh thanh niên giống như cười mà không phải cười nói ra.

"Thiên Lâm sư huynh cảm thấy, hấn có thể cướp đi Viêm Long quả sao?" Long Khôi cười nhạt một tiếng, "Phá Quân Liệp Thú Đoàn ở bên trong, chỉ có ba người cần đề ý, những người khác căn bản không đáng giá nhắc tới!"

"Đúng vậy, nếu như hấn không biết phân biệt, chúng ta có tất yếu lại để cho hấn ghi nhớ thật lâu! Viêm Long quả ngươi nhất định phải đến, lần sau chín bộ đại so với chúng ta phải thắng!" Phạm Thiên Lâm vận vẹo vẹo cổ, khớp xương răng rắc rung động, hai đầu lông mày lộ ra lẫm lẫm ác liệt hào quang.

Long Khôi nhẹ gật đầu, cười nói: "Cái này khoa Viêm Long quả cũng không phải là bình thường Viêm Long quả, hấn chẳng qua là một cái tiểu sản thú đoàn người, có lẽ không biết Viêm Long quả giá trị mới đúng."

"220 vạn!" Phạm Thiên Lâm nhẹ gật đầu, lập tức nhìn xem Dương Thần chỗ phòng khách quý khẽ quát một tiếng, thanh âm như Thiên Lôi cuộn cuộn, tiếng sấm chọt tiếng nổ, uốn éo thành một cỗ, thẳng bức Dương Thần chỗ phòng khách quý mà đi.

Dương Thần vốn tại vẹo eo bẻ cổ, đứng lúc này, phòng khách quý nội bỗng nhiên truyền đến ben nhộn tiếng xé gió, Phạm Thiên Lâm tiếng quát khẽ như vô hình trường thương, hướng phía hấn nổ bắn ra tới!

"Không tốt!" Đào Đào sắc mặt kịch biến, như thiểm điện chui vào Tạo Hóa bút ở bên trong. ồ! Ngồi bút như kiếm phong giống như xẹt qua, mang theo vòng tròn một loại bút mang, cắt về phía cái kia vô hình sóng âm!

Dương Thần sắc mặt đồng dạng kịch biến, mãnh liệt đập đập, sử xuất "Phong Lôi Bộ" hướng về sau nhanh lùi lại. Bất quá cái kia sóng âm thật sự quá nhanh, nháy mắt cho đến, đã tiếp cận mi tâm của hấn, trên lưng của hấn đột nhiên kinh ra mồ hôi lạnh!

Xoát! Bút mang phá không mà đến, đụng một tiếng cắt tại sóng âm lên, cái kia vô hình sóng âm lập tức đã bị chặt đứt, mà Dương Thần đã tựa vào trên tường, không chỗ thoái lui, Tạo Hóa bút lại chậm trong tích tắc, Dương Thần tất nhiên sẽ bị sóng âm bắn trúng.

"Ồ?" Phạm Thiên Lâm trên mặt lộ ra nhàn nhạt vẻ kinh ngạc, lập tức nở nụ cười: "Có chút bổn sự, khó trách dám theo chúng ta tranh đoạt thứ đồ vật!"

Long Khôi nhìn xem Phạm Thiên Lâm, cười nói: "Người nọ vậy mà chặn Thiên Lôi bát âm, tuy nhiên sư huynh cũng không có đem hết toàn lực, bất quá người nọ thực lực cũng không thể khinh thường."

Bọn hắn cũng không biết, căn bản không phải Dương Thần chặn Thiên Lôi bát âm, nếu như không có Đào Đào, giờ phút này Dương Thần đã biến thành thi thể.

"Tiểu Thần Tử, ngươi không sao chứ?" Đào Đào nhìn xem mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh Dương Thần, hắn cho rằng Dương Thần đã bị sợ hãi.

Dương Thần thở sâu, lắc đầu, "Tiểu Đào Tử, lần này nhờ có ngươi rồi."

"Tiểu Thần Tử, ngươi chỉ sợ chọc phiền toái, vừa rồi công kích ngươi người thực lực rất cường, ta cảm giác hắn chỉ là tùy ý thăm dò, căn bản không dùng toàn lực." Đào Đào nghiêm nghị nói: "Hắn ít nhất là Thất Biến Bá Tông, hơn nữa vô cùng có khả năng đã là Cửu Biến Bá Tông, ta khuyên ngươi tốt nhất không muốn gây hắn."

"Bá Tông..." Dương Thần thở sâu, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Tiểu Thần Tử, ngươi còn ý định muốn Viêm Long quả sao?" Đào Đào nháy mắt hỏi.

"230 vạn!" Dương Thần không có trả lời Đào Đào, mà là trực tiếp kêu giá.

Nghe được Dương Thần, Đào Đào lắc đầu cười khổ, tiểu tử này vì huynh đệ, thật đúng là cái gì cũng dám làm a!

Trên đài đấu giá Diệp Luân nghe được Dương Thần kêu giá về sau, sắc mặt cũng không khỏi có chút biến đổi, trong lòng của hắn thờ dài trong lòng: "Người trẻ tuổi tựu là người trẻ tuổi, rất dễ dàng xúc động rồi."

Vũ Liệt nghe được Dương Thần kêu giá về sau, không khỏi lắc đầu cười nhạo: "Thật sự là không biết sống chết, Phá Quân Liệt Thú Đoàn thực lực không kém, bắt quá lại há có thể cùng những người kia chống lại?"

"Sư đệ, xem ra người này đối với Viêm Long quả là tình thế bất buộc." Phạm Thiên Lâm nhìn xem Long Khởi nở nụ cười.

"240 vạn!" Long Khởi cười lạnh nói: "Một cái nho nhỏ Liệt Thú Nhân mà thôi, ta cũng không tin hắn có thể xuất ra tiền nhiều hơn đến!"

Dương Thần cũng không có nghe được Long Khởi, nếu không hắn tất nhiên sẽ thăm mắng Long Khởi là cái nghèo kiệt xác.

"Hai trăm tám mươi vạn!" Đó cũng không phải Dương Thần gọi giá, mà là Đào Đào gọi, Đào Đào ngạo nghễ nói: "Đã tiểu Thần Tử không sợ bọn hắn mà nói, chúng ta tựu theo chân bọn họ đấu đến cùng, muốn theo chúng ta so nhiều tiền? Quả thực là không biết tự lượng sức mình!"

Nghe được Đào Đào kêu giá, Long Khởi sắc mặt hơi đổi, "Chẳng lẽ hắn đã biết Viêm Long quả bí mật?"

"Có lẽ không có khả năng, nếu không là người tu luyện công pháp đặc thù, liền ngươi cũng nhìn không ra, hắn một cái nho nhỏ Liệt Thú Nhân mà thôi, há sẽ biết Viêm Long quả bí mật!" Phạm Thiên Lâm chớp chớp mày rậm, phi thường xem thường Liệt Thú Nhân.

"300 vạn!" Long Khởi trên mặt sát khí nhìn xem Dương Thần chỗ phòng khách quý.

Đấu giá hội người cũng không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, Viêm Long quả căn bản không đáng nhiều tiền như vậy? Đây rốt cuộc là có chuyện như vậy?

"320 vạn!" Dương Thần cắn răng nói: "Như ngươi còn dám cùng lão tử liều, lão tử sẽ đem trên người Đạo Văn phù cầm lấy đi bán đi!"

"Làm không tệ, có chủ nhân của ta năm đó phong phạm, nhớ năm đó chủ nhân của ta trực tiếp vung ra mấy ngàn trương Đạo Văn phù, thiếu chút nữa đem người khác cho tươi sống hù chết!" Đào Đào ngạo nghễ giờ lên lồng ngực.

"340 vạn!" Long Khởi đã từ trên ghế đứng dậy, ánh mắt sắc bén chăm chăm vào Dương Thần phòng khách quý, như ánh mắt có thể giết người, Dương Thần đã bị chết vô số lần!

Đấu giá hội trong tất cả mọi người trái tim đều căng cứng đứng dậy, đây là Viêm Long quả sao? Vậy mà đập đến nơi này cái giá vị? Mạc Tang, Vũ Liệt, Hạ Giáp, ba người này trên mặt càng là kinh nghi không thôi.

"400 vạn!" Dương Thần vuốt cái mũi của mình, cười gian nói: "Dám cùng ta liều? Ta không cần biết ngươi là cái gì người, dù sao trong mắt ta các ngươi đều là nghèo kiệt xác mà thôi!"

"Muốn chết!" Long Khởi mãnh liệt phát tay, phòng khách quý trong trần ngập khói hùng hực Liệt Hỏa, Rầm rầm, phòng khách quý nội toàn bộ hết gì đó đều hóa thành tro tàn, Liệt Hỏa giống như thủy triều phiên cồn, xé rách phòng khách quý chụp một cái đi ra ngoài!

"Không tốt! Chạy mau!"

"Chuyện gì xảy ra? Dù thế nào phát hỏa! Đi!"

...

Đấu giá hội ở bên trong loạn thành hỗn loạn, bóng người lắc lư, tất cả mọi người hướng phía đấu giá thất bên ngoài bỏ chạy, cái kia hùng hực Liệt Hỏa uốn éo thành một đầu hỏa trụ, nổ bắn ra hướng Dương Thần chỗ phòng khách quý.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, vậy mà dám ở chỗ này động thủ!" Dương Thần cùng Đào Đào sắc mặt đồng thời biến đổi, bọn hắn thật không ngờ đối phương vậy mà then quá hoá giận, trực tiếp tại đấu giá trong phòng động thủ.

Diệp Luân lão đầu sắc mặt biến thành tương đương khó coi, không có người chứng kiến, tại Hòa Diễm phóng tới Dương Thần phòng khách quý nháy mắt, hắn bóp nát một cuốn quyền trục. Đương quyền trục vỡ vụn nháy mắt, không biết từ chỗ nào truyền đến quát lạnh âm thanh: "Các ngươi muốn làm cái gì ta mặc kệ, bất quá tuyệt không có thể phá hư Tam Hợp hội quy củ, nếu không giết không tha!"

Giết không tha! Giết không tha! ...

Thanh âm quanh quẩn tại đấu giá trong phòng, Long Khởi cùng Phạm Thiên Lâm sắc mặt không khỏi biến đổi, chỉ thấy đấu giá trong phòng bỗng nhiên xoay lên cuồng phong, cuồng phong cuốn hướng phóng tới Dương Thần hòa trụ, cái kia thể đi hung mãnh hóa trụ cùng cuồng phong va chạm, lập tức bị cuồng phong xé rách, hóa thành vô số Hỏa Tinh phiêu tán tại đấu giá trong phòng.

Cuồng phong thể đi không giảm, hóa thành hai cái lốc xoáy, như hai cái cầu vòng giống như nổ bắn ra hướng Long Khởi cùng Phạm Thiên Lâm!

Long Khởi cùng Phạm Thiên Lâm sắc mặt kịch biến, cấp cấp lui về phía sau, tựa khi bọn hắn ý định ra tay thời điểm, hai cái lốc xoáy lại âm âm sụp đổ, biến mất vô hình, một giọng nói quanh quẩn tại đấu giá trong phòng: "Lần này là cảnh cáo, sẽ không còn có lần sau..." Thanh âm dần dần biến mất.

"May mắn Hội Trường Đại Nhân ra tay." Diệp Luân lão đầu rốt cục nhẹ nhàng thở ra, Tam Hợp hội không cho phép bất luận kẻ nào tại đấu giá trong quá trình động thủ, cái quy củ này tuyệt đối không thể bị bất luận kẻ nào phá hư, nếu không sau này ai còn dám tại Tam Hợp hội tiến hành đấu giá?

"Cao thủ!" Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, không nghĩ tới trong Tam Hợp hội này còn cất dấu loại nhân vật này.

"Tiểu Thần Tử, cái này Tam Hợp hội thể lực sau lưng rất lớn, tương lai như ngươi đi ra cái này chim không ỉa phân thị trấn nhỏ, là có thể tình huống cảm giác được bọn hắn đáng sợ." Đào Đào sắc mặt nghiêm nghị mà nói.

Mặc Tang bọn người cũng không có lý khai đấu giá thất, bọn hắn tự nhiên tận mắt nhìn thấy đây hết thảy, trên mặt cùng lộ ra rung động chi sắc.

"Hắn tại sao lại ở chỗ này? Hắn không phải có lẽ tại trong vương thành sao?" Long Khởi cùng Phạm Thiên Lâm lòng còn sợ hãi nhìn đối phương, trên mặt đồng thời lộ ra nghi hoặc.

"Các vị, vừa rồi chuyện đã xảy ra thật sự thật có lỗi, lão phu hướng chư vị bồi tội." Diệp Luân nhìn xem đấu giá trong phòng những người còn lại, liên tục cười làm lành.

Mọi người tuy nhiên còn đối với vừa rồi chuyện đã xảy ra lòng còn sợ hãi, bất quá chứng kiến Tam Hợp hội có đã đem sự tình giải quyết, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

"Vừa rồi vị đại nhân kia ra giá 400 vạn, còn có hay không người ra giá?" Diệp Luân già nua ánh mắt đảo qua mọi người, đương phát hiện không có người ra lại giá thời điểm, hắn cười nói: "Tốt, Viêm Long quả đã là vừa rồi vị đại nhân kia được rồi."

Dương Thần cùng Đào Đào nghe được Diệp Luân, lập tức đi nhận lấy Viêm Long quả, lúc trước hắn có 320 vạn, trên người còn thừa lấy lưỡng trương Đạo Văn phù, hắn đem lưỡng trương Đạo Văn phù đều hối đoái thành Bá Tuyền tệ.

Đạt được Viêm Long quả về sau, trên người hắn còn thừa lại tám mươi vạn, Đào Đào đối với hắn nói, cái này tám mươi vạn là bọn hắn có thể an toàn lý khai bảo đảm. Đã có những Bá Tuyền này tệ cung ứng Tạo Hóa bút, trong thời gian ngắn, Tạo Hóa bút có thể đem càng lớn công kích phát huy ra đến, đến lúc đó thật sự là người ngăn cản giết người!

Dương Thần cũng không muốn bề ngoài như vậy non nớt, hắn biết rõ chính mình đạt được Viêm Long quả về sau, một khi đã đi ra Tam Hợp hội, chỉ sợ không ngớt Số 9 phòng khách quý, mà ngay cả Vũ Liệt cùng Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn mọi người hội truy tung hắn.

Cho nên, rời đi Tam Hợp hội trước khi, hắn phải muốn cái vạn toàn đích phương pháp xử lý thoát thân, giờ phút này hắn tuyệt đối không thể về nhà, nếu không hội nguy hiểm cho đến Quách Định, Tống Diễm Nhi, Ngụy Yên Lam, lão tửu quỷ, lão nghèo kiết hủ lậu, những toàn bộ này đều là hắn quan tâm nhất người.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ba bút

Tam Hợp hội cửa ra vào, bỗng nhiên đi ra một người đến, người này mang theo mũ rộng vành, lụa đen rủ xuống mặt, khiến cho người khác căn bản nhìn không tới hán tướng mạo. Hán hướng phía thị trấn nhỏ của Nam bên ngoài đi đến, đi như bay, lộ ra phi thường lo lắng. "Hắn đã đi rồi, chúng ta cũng theo sau!" Đường đi bốn phía trong ngõ nhỏ truyền ra xì xào bàn tán thanh âm, ngay sau đó, mấy cái bóng người đuổi theo đầu đội mũ rộng vành người mà đi, những người này hiển nhiên đều là xem náo nhiệt, thực lực của bọn hắn đều rất yếu, chính thức đại nhân vật cũng không có nhúc nhích. Không bao lâu, Tam Hợp hội trong vậy mà lại đi ra một cái đầu đội mũ rộng vành người, người này hướng phía thị trấn nhỏ Tây Môn đi đến, không chỉ có như thế, trong lúc đó, mười cái đeo mũ rộng vành người theo Tam Hợp hội trong tuôn ra, hướng phía phương hướng bốn phương tám hướng đi nhanh mà đi. Một đầu trong ngõ nhỏ, Vũ Liệt vẫn nhìn Tam Hợp hội cửa ra vào, đương người đầu tiên lúc rời đi, hắn cũng không có hành động, giờ phút này chứng kiến nhiều như vậy người, sắc mặt của hắn trở nên khó nhìn lên. Không chỉ có là Vũ Liệt, giờ phút này Mạc Tang cùng Hạ Giáp đã ở chỗ đầu trong ngõ nhỏ giám thị lấy Tam Hợp hội động tĩnh, Viêm Long quả vậy mà đầu giá được 400 vạn, loại chuyện này ai đều sẽ cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, sự tình ra khác thường tất có yếu. Mạc Tang cùng Hạ Giáp chứng kiến Tam Hợp hội cửa ra vào tuôn ra dòng người về sau, sắc mặt trở nên cùng Vũ Liệt đồng dạng khó coi, bọn hắn muốn từ trong hơi thở đoán được những người này thiệt giả, thế nhưng mà bọn hắn lại phát hiện, những người này vậy mà toàn bộ chỉ là Bá Khí Cửu Trọng phía dưới kẻ yếu. Dương Thần giả trang người là Tiêu Minh, Tiêu Minh chính là Bá Sư cảnh cường giả, nhưng là Vũ Liệt bọn người lại cảm giác không thấy bất luận cái gì Bá Sư cảnh khí tức, đây tuyệt đối là một kiện việc lạ. "Tiểu tử kia để cho ta và hắn chuẩn bị nhiều người như vậy cùng mũ rộng vành, ta thế nhưng mà không có thu hắn một phần tiền a." Tam Hợp hội ở bên trong, Diệp Luân lão đầu cười tủm tỉm nhìn xem ngoài cửa, hắn cũng không biết Dương Thần rốt cuộc là ai. "Sur huynh, tiểu tử kia khẳng định tại những người này chính giữa." Một tòa phòng ốc trên nóc nhà, Long Khởi cùng Phạm Thiên Lân bao quát lấy toàn bộ thị trấn nhỏ, nhìn xem đeo mũ rộng vành người đã đi ra thị trấn nhỏ, bọn hắn nhưng lại không biết đến cùng nên truy hướng phương hướng nào. "Sur đệ, có người đã đi ra thị trấn nhỏ người đi nhiên là Vũ Liệt, Vũ Liệt bên người có một cường tráng thanh niên, cái này cường tráng thanh niên cái mũi vậy mà đã xảy ra quỷ dị biến hóa, chỉ thấy trên mũi của hắn bỗng nhiên nổi gân xanh, có thể thấy rõ ràng huyết dịch cao tốc lưu động lấy." "Chủ nhân, ta đã nghĩ được nó hương vị." Cường tráng thanh niên nhìn xem Vũ Liệt, cao hứng nở nụ cười. "A Khuyển, ngươi xác định là Viêm Long quả hương vị sao?" Vũ Liệt sắc mặt kích động nhìn gọi là A Khuyển thanh niên. "Đúng vậy, chủ nhân, Viêm Long quả hương vị đậm, tuy nhiên khoảng cách rất xa, bất quá ta y nguyên có thể tinh tường nghĩ được." A Khuyển cung kính mà nói. Vũ Liệt nụ cười trên mặt càng tăng lên, hắn vốn không phải người tốt lành gì, ngẫu nhiên phát phát thiện tâm đem A Khuyển thu dưỡng rồi, không nghĩ tới lại nhặt được bảo. Cái này A Khuyển thậm chí có cái kinh người năng lực, chỉ cần là Hòa thuộc tính thiên tài địa bảo, là hắn có thể đủ cái mũi nghĩ đến. "Đi mau, mang ta đi tìm hắn!" Vũ Liệt có tự tin có thể đánh bại đối phương, hắn đối với Viêm Long quả tính thể bất buộc. A Khuyển nhẹ gật đầu, phát đủ chạy gấp, mang theo Vũ Liệt truy kích mà đi. Cùng lúc đó, Vu Sơn bên ngoài, một cái mang theo mũ rộng vành người tới rậm rạp trong rừng cây, hắn có chút nhẹ nhàng thở ra, đem trên đầu mũ rộng vành hái xuống, người này dĩ nhiên là Dương Thần giả trang Tiêu Minh! "Tiểu Thần Tử, vừa rồi ta thật đúng là thay ngươi niết mổ hơi lạnh, ta nghĩ đến ngươi hội xen lẫn trong trong đoàn người kia, không nghĩ tới ngươi vậy mà cái thứ nhất tự đi." Cẩm ở Dương Thần trên đai lưng Tào Hóa bút trong truyền ra Đào Đào thanh âm. "Nếu như ta lẫn trong đám người, những người kia tuy nhiên không cách nào phát hiện ta, lại tuyệt đối sẽ không đơn giản buông tha cho, bọn hắn ít nhất hội tìm kiếm trong đó mấy cái theo dõi, như vậy ta vẫn có thể sẽ bị đuổi tới, cho nên còn không bằng mạo hiểm." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười nói: "Bọn hắn quả nhiên cho rằng cái thứ nhất đi ra Tam Hợp hội người không phải ta." "Đúng vậy, những truy tung kia người đi ra đều là chút ít tiểu nhân vật, chúng ta đơn giản tự thoát khỏi. Những đại nhân vật kia chỉ sợ đã đuổi theo người khác đi đi à nha." Đào Đào thanh âm theo Tào Hóa bút trong truyền ra: "Nếu như là ta, ta cũng sẽ không biết lựa chọn theo dõi cái thứ nhất đi ra người." "Xem ra cái kia tám mươi vạn Bá Tuyền tệ không cần lãng phí rồi." Dương Thần vận eo bẻ cổ, tâm tình đặc biệt sung sướng. "Các hạ hẳn là Phá Quân Liệt Thú Đoàn Tiêu Minh a?" Bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng cười, đem Dương Thần kinh ngạc nhảy dựng. Dương Thần đột nhiên quay người, liền chứng kiến Vũ Liệt cùng A Khuyển theo trong rừng cây đi tới, chứng kiến hai người kia, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bất quá lập tức hắn lại yên tâm lại, dùng Vũ Liệt thực lực, còn ngăn không được Tào Hóa bút! "Ta có phải hay không Tiêu Minh, tựa hồ cùng các hạ không có bất cứ quan hệ nào!" Dương Thần khi tức lại khôi phục đã đến Bá Sư cảnh, không có ai biết, hắn là lợi dụng Đạo Văn, cho nên mới có thể làm được tùy ý cái biến khí tức đấy. "Các hạ là không phải Tiêu Minh cùng tại hạ là không có vấn đề gì." Giọng nói vừa chuyển, Vũ Liệt cười nói: "Bất quá các hạ người mang Viêm Long quả, đã có thể cùng ta có lớn lao quan hệ." "Nói như vậy? Các hạ là muốn cướp Viêm Long quả rồi hả?" Dương Thần cười lạnh nói: "Các hạ cho rằng có thể cùng Phá Quân Liệt Thú Đoàn chống lại sao?" Dương Thần đe dọa Vũ Liệt thời điểm, Đào Đào đã sớm không chế cái này Tào Hóa bút, tùy thời đều bạo khởi làm khó dễ, một số trực tiếp đuổi giết Vũ Liệt, tại xuất kỳ bất ý dưới tình huống, Đào Đào là vô cùng có khả năng làm được miểu sát Vũ Liệt đấy. Chính là bởi vì đối với Tào Hóa bút có tuyệt đối tự tin, cho nên Dương Thần căn bản không sợ Vũ Liệt. "Lão Liệt Hòa, có ta ở đây, ngươi còn có thể cướp được Viêm Long quả sao?" Một người theo rừng cây ở chỗ sâu trong đi tới, người tới vậy mà Mạc Tang. Nguyên lai Mạc Tang làm được Vũ Liệt một khi đạt được Viêm Long quả về sau, vô cùng có khả năng trở thành Bá Tông, này đây khi thấy Vũ Liệt ly khai thị trấn nhỏ thời điểm, hắn tự lập tức cùng đi qua. "Bà mẹ nó, vậy mà đã đến hai người!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi lo lắng, bất quá lập tức hắn lại nghĩ tới vừa rồi Mạc Tang theo như lời nói, bọn hắn tựa hồ không phải cùng, chỉ cần bọn hắn không liên thủ, mình cần gì lo lắng. "Mạc Tang, nếu như ngươi không ngăn trở ta mà nói..., ngay sau tất có trọng báo!" Vũ Liệt sắc mặt nghiêm nghị nhìn xem Mạc Tang. Viêm Long quả hẳn nhất định phải đến! Mạc Tang cũng không để ý gì tới Vũ Liệt, mà là quay đầu nhìn về phía Dương Thần, cười nói: "Tiểu huynh, ngươi nói ta có lẽ giúp ai đâu này?" "Lão gia hỏa này, rõ ràng không muốn làm cho Vũ Liệt đạt được Viêm Long quả, lại khiến cho giống như thật khó khăn tựa như? Còn không phải muốn lấy thêm tốt hơn chỗ!" Dương Thần thầm mắng vài câu, trên mặt lại mang theo dáng tươi cười, "Nếu như Mạc huynh có thể khoan tay đứng nhìn, hoặc là hơi chút bang thoảng một phát bẻ bọn, Tiểu tử vô cùng cảm kích, ngày sau nhất định bị bên trên hậu lễ đến nhà bái phỏng!" "Không đối gât Tiểu huynh, ta đối với Tiểu huynh thật sự mới quen đã thân, cái này bẻ bọn ta nói cái gì cũng phải giúp, Tiểu huynh không cần phải nói ta." Mạc Tang hiển ngang lắm liệt nói. "Ta thao nãi nãi của ngươi, cái này trở mặt trở nên cũng quá nhanh đi? Bất quá không có việc gì, dù sao đến nhà bái phỏng người Tiêu Minh, cũng không phải ta Dương Thần, đến lúc đó Tiêu Minh Quý Hồn tới tìm ngươi, ngươi cũng đừng oán ta." Dương Thần âm thầm cười gian rộ lên. Vũ Liệt sắc mặt bỗng nhiên trở nên khó nhìn lên, lúc này A Khuyển bỗng nhiên nhìn xem Vũ Liệt, hỏi: "Chủ nhân, chúng ta làm sao bây giờ?" "Tiểu Minh, lâu như vậy không gặp, không nghĩ tới lại gan của ngươi so trước còn lớn hơn rồi." Ngay tại Vũ Liệt ý định lúc rời đi, một người đột nhiên đi vào bên người, như kiểu quý mị hư vô xuất quỷ nhập thần, người tới dĩ nhiên là Thôi Thắng. Thôi Thắng hai chân bên trên bao vây lấy hơi mỏng khí lưu, khiến cho hai chân của hắn căn bản không có giẫm trên mặt đất, như tại trên mặt tuyết trượt băng, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. "Bá Khí võ trang! Bá Tông!" Mạc Tang sắc mặt không khỏi biến đổi, dùng Bá Khí đến võ trang chính mình, đây là chỉ có Bá Tông mới có năng lực. Bá Tông cường giả, Bá Khí võ trang quanh thân, hơi thở như gió, đi và tuần mã, nóng lạnh bất xâm, giờ tại nhắc chân gian có Khai Sơn Liệt Thạch chi uy, thần thông cái thế! "Ta Thao! Làm sao bây giờ? Như thế nào sẽ đến cái Bá Tông!" Dương Thần trong nội tâm chửi ầm lên, sớm biết như vậy nhìn thấy Vũ Liệt thời điểm bỏ chạy, hiện tại tự cũng không có nhiều chuyện như vậy rồi. "Tiểu Minh, tại đây chỉ có ngươi một người, Phá Quân tuy nhiên cường, nhưng không cách nào chạy tới nơi này cứu ngươi đi? Huống hồ, ngươi tại Phá Quân Liệt Thú Đoàn cũng chẳng qua là cái tiểu tốt tử mà thôi." Thôi Thắng cười vang cười, lập tức quay đầu nhìn Vũ Liệt, "Vũ Liệt, ngươi yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi đem Viêm Long quả cướp đến tay đấy!" "Đa tạ Thôi đại ca!" Vũ Liệt bỗng nhiên cuồng hi. "Vũ Liệt vậy mà nhận thức cái này Thôi Thắng? Khó

trách tại đầu giá hội bên trong hán dăm cùng Thôi Thắng kêu giá, hơn nữa lúc ấy Thôi Thắng còn chủ động buông tha cho, quan hệ của bọn hán sâu a!" Mạc Tang trong nội tâm khiếp sợ không thôi, ngăn ngại khiếp sợ về sau, hán bỗng nhiên ánh mắt sắc bén nhìn xem Dương Thần, cười lạnh nói: "Tiêu Minh, ta khuyên ngươi vẫn là đem Viêm Long quả giao cho lão Liệt Hỏa, nếu không đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!" "Bà mẹ nó, cái này lão tạp chủng, lão tử sớm muộn muốn làm thịt hán!" Dương Thần không nghĩ tới Mạc Tang vậy mà lại đột nhiên đảo ngũ, cái này trở mặt tốc độ thật sự là quá là nhanh. "Tiêu Thần Tử, đợi tí nữa ta đột nhiên phát động công kích, ngươi phải nắm chặt thời gian trốn!" Cơ hồ tại truyền âm cho Dương Thần nhảy mất, vèo! Tào Hóa bút đã như thiểm điện bay ra Dương Thần muốn đai lưng, bỗng nhiên biến trường, như tên rời cung, mang theo bén nhọn tiếng xé gió, trong chốc lát dĩ nhiên cũng làm xuất hiện ở Thôi Thắng trước mặt. Một số kéo lê, bén nhọn đầu bút lông như muốn đem hư không xé rách, vòng tròn hình dáng bút mang vôi vàng hướng Thôi Thắng, tốc độ nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng, không có người chứng kiến bút mang là như thế nào xuất hiện, dù cho Thôi Thắng cũng giống như vậy, đương Thôi Thắng kịp phản ứng thời điểm, bút mang đã tới! Dương Thần từ lúc Tam Hợp hội bên trong thời điểm, cũng đã đem tám mươi vạn Bá Tuyền tệ cho Đào Đào, Đào Đào điên cuồng hấp thu lấy Bá Tuyền tệ, phát ra lực công kích sao lại, há có thể nhọc? Nếu không là Tào Hóa bút bản thể tôn thương quá nặng, chỉ cần một số có thể đuổi giết Thôi Thắng! Chứng kiến bút mang chớp mắt là đến, Thôi Thắng sắc mặt kịch biến, chỗ ngực bỗng nhiên ngưng tụ chỗ Bá Khí vô trang, màu trắng bạc khí màng đem lồng ngực của hán bảo vệ bảo hộ lên, xoẹt xẹt! Bút mang cắt tại Thôi Thắng ngực, kích thích liên tiếp hóa hoa. Một cỗ bén nhọn lực đạo xuyên thấu qua khí màng mà qua, oanh kích tại Thôi Thắng ngực, Thôi Thắng kêu rên một tiếng, bay ngược ra trăm mét có hơn, lao đảo ổn định thân hình, lồng ngực của hán kịch liệt đau nhức không thôi, khí huyết sôi trào. Hết thảy đều phát sinh ở cực đoạn trong chốc lát, Mạc Tang cùng Vũ Liệt kịp phản ứng thời điểm, ông! Tào Hóa bút mãnh liệt run rẩy, bỗng nhiên thu nhỏ lại, ngòi bút huy động, lẳng không kéo lê hai đạo bút mang, phân biệt chém giết hướng Mạc Tang cùng Vũ Liệt! Bén nhọn tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, bút mang Phách Không tới, Mạc Tang cùng Vũ Liệt hai người hoảng sợ nhanh lùi lại, bọn hán chỉ có thể đem hết toàn lực đào tẩu, nếu không hán phải chết không thể nghi ngờ, liên Bá Tông cũng đỡ không nổi cái này một số chi mũi nhọn, bọn hán như thế nào dám ngăn cản? Khi bọn hán nhanh lùi lại né tránh lập tức, Dương Thần đã triển khai tốc độ cao nhất đào tẩu!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Công viên kỷ Jura?

Hướng phía Mạc Tang cùng Vũ Liệt kéo lê lưỡng bút về sau, vèo! Tào Hóa bút trên không trung tạt xoáy, hướng phía Dương Thần chạy tới phương hướng bắn đi ra ngoài!

Đào Đào cũng không có toàn lực chém giết Mạc Tang cùng Vũ Liệt hai người, trên người hán Bá Tuyền tệ đã không nhiều lắm rồi, không dám dùng để đối phó Bá Tông phía dưới người. Hán sợ hãi Long Khôi cùng Phạm Thiên Lân đột nhiên xuất hiện, đến lúc đó nếu như đã không có Bá Tuyền tệ cái cung ứng, hán và Dương Thần căn bản không có cơ hội đào tẩu.

Mạc Tang cùng Vũ Liệt lui ra phía sau vài trăm mét về sau, cái kia như như gò trong xương bút mang chậm rãi biến mất, bọn hán dừng thân lại thở sâu, trên trán đã thấm ra mồ hôi lạnh, bọn hán không rõ Tào Hóa bút tại sao phải hạ thủ lưu tình.

"Tùy ý biến hóa lớn nhỏ? Vương phẩm Bá Khí!" Dù cho ngực vẫn còn thừa nhận lấy kịch liệt đau nhức, Thôi Thắng cũng bất chấp thương thế, bỗng nhiên triển khai tốc độ cao nhất, hướng Tào Hóa bút rồi đi phương hướng mau chóng đuổi theo.

Nếu như là thật sự Vương phẩm Bá Khí, Thôi Thắng tuyệt đối sẽ không có bất cứ chút do dự nào, trực tiếp quay đầu bỏ chạy. Thế nhưng mà hán biết rõ, vừa rồi công kích hán Bá Khí tuyệt đối thụ qua tôn thương, nếu không lực công kích sẽ không thấp như vậy, cho nên, hán không chút do dự đuổi theo!

Thôi Thắng chân trước vừa đi, hai cái bóng người bỗng nhiên theo sát phía sau, hai người kia dĩ nhiên là Long Khôi cùng Phạm Thiên Lân, hai người ánh mắt cực nóng, bắt trụ lâm bẩm nói: "Vương phẩm Bá Khí! . . ."

. . .

Dương Thần căn bản không biết có ba cái cường giả ở phía sau truy kích, hán thi triển Phong Lôi Bộ chạy gấp hướng rừng lâm ở chỗ sâu trong, tiếng gió bên tai ào ào, bóng cây rút lui, hán cũng không biết đến cùng chạy tới địa phương nào.

Vèo! Đúng lúc này, Tào Hóa bút bay tới, bỗng nhiên biến lớn, Đào Đào hư ảo thân thể chui ra, hán hướng phía Dương Thần hét lớn: "Bắt lấy Tào Hóa bút! Tuyệt đối không muốn thả tay!"

Dương Thần chưa từng có nhìn thấy Đào Đào vẻ mặt như thế, không dám khinh thường, mãnh liệt thò tay bắt được Tào Hóa bút, Tào Hóa bút như tên rời cung, bắn về phía rừng lâm ở chỗ sâu trong mà đi. Dương Thần hoảng hốt cảm giác được chính mình ngồi trên hỏa tiễn, toàn thân lảo lảo, tốc độ cùng trường bào bay ngược mà lên.

Đào Đào ngồi ở Tào Hóa bút ngồi bút lên, trong tay không ngừng có rất nhiều Bá Tuyền tệ xuất hiện, lập tức vỡ vụn, bị hán hấp thu mà vào. Tào Hóa bút

tốc độ tăng vọt, trong rừng tựa hồ có một đạo lưu tinh xẹt qua, mang theo trên đại thụ vô số lá cây, phiêu nhiên rơi xuống.

Ba cái bóng người như thiểm điện xẹt qua, theo sát phía sau, trước hai người là Long Khởi cùng Phạm Thiên Lâm, sau một cái là Thôi Thắng, Thôi Thắng lại bị Long Khởi hai người lắt tại đằng sau.

"Đáng giận! Căn bản theo không kịp!" Thôi Thắng cắn răng chạy gấp, tuy nhiên lại căn bản đuổi không kịp Long Khởi hai người, tuy nhiên cùng là Bá Tông, thể nhưng mà thực lực của bọn hắn nhưng lại có rõ ràng chênh lệch.

"Ta khuyên ngươi hay vẫn là không thể đạt được thành tựu gì, nếu như lại theo kịp, hừ trách chúng ta thủ hạ vô tình." Phạm Thiên Lâm tiếng quát bỗng nhiên từ tiền phương truyền đến, uốn éo thành tám đạo sóng âm, như Bát đạo trường cầu vòng nổ bắn ra hướng Thôi Thắng!

"Phạm Thiên Lâm, ngươi cho Thôi mỗ nhớ kỹ!" Thôi Thắng sắc mặt đột biến, chợt xoay người mau chóng đuổi theo, mấy cái tung nhảy gian, hắn tựa biến mất tại trong rừng.

Tám đạo sóng âm xuất tại mấy người ôm hết trên đại thụ, ầm ầm! Trăm trượng đến cao đại thụ lập tức hóa thành bột mịn.

"Không biết tự lượng sức mình!" Phạm Thiên Lâm cùng Long Khởi đồng thời hừ lạnh một tiếng, bọn hắn ra tay đối phó Thôi Thắng thời điểm, bước chân không chút nào chậm, như như bốn lồi thiểm điện giống như, không khí cùng trên người bọn họ tản mát ra Bá Khí ma sát, xuy xuy vang lên không ngừng, tựa hồ tùy thời đều muốn bắn ra ra hòa hoa.

Tốc độ của bọn hắn mặc dù nhanh, thể nhưng mà Tạo Hóa bút nhanh hơn, không bao lâu bọn hắn tựa mất dấu Tạo Hóa bút.

"Chỉ cần còn ở lại chỗ này phiền trong rừng cây, sẽ không sợ hắn chạy trốn!" Phạm Thiên Lâm hừ lạnh một tiếng, mắt hỏ trong bắn ra lệ mạng.

"Sur huynh, vật kia tuyệt đối là Vương phẩm Bá Khí, chúng ta tuyệt đối không thể để cho hắn tựa chạy như vậy!" Long Khởi nhìn xem Phạm Thiên Lâm, nghiêm nghị nói ra.

"Vương phẩm Bá Khí là có linh tính, cái kia Phá Quân Liệt Thú Đoàn tiểu tử, lại có thể đạt được Vương phẩm Bá Khí tán thành? Cái này thật sự là kiện việc lạ." Phạm Thiên Lâm chớp chớp mày rậm, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Bọn hắn đều đem Tạo Hóa bút coi như Vương phẩm Bá Khí, nếu như bọn hắn chứng kiến Đào Đào, nhất định sẽ kinh hãi nói không ra lời.

"Chúng ta chia nhau tìm, tìm được thời điểm bóp nát đưa tin quyền trực."

Hai người sau khi thương nghị, thân hình phút chốc lóe lên, tựa như tia chớp giống như bắn vào từng lâm ở chỗ sâu trong.

Bọn hắn không có chứng kiến, khi bọn hắn cách đó không xa trong ao đầm toát ra mấy cái bọt khí, một đám tóc chậm rãi lộ ra đầm lầy, ngay sau đó, một người theo trong ao đầm lộ ra đầu đến, mặt mũi tràn đầy đều là lấy lợi cùng đồng cỏ và nguồn nước.

"Con mẹ ngươi, đây là các ngươi thiếu nợ lão tử, lão tử sớm muộn gì hội gấp 10 lần cầm lại đến!" Dương Thần bên cạnh theo trong ao đầm leo ra bên cạnh lùm bầm nói.

"Tiểu Thần Tử, quân tử báo thù mười năm không muộn, ngươi tuy nhiên không phải là quân tử gì, bất quá chờ cái vài năm có lẽ vẫn có thể làm được đây." Tạo Hóa bút theo trong ao đầm bắn ra, phiêu phù ở trên bờ Dương Thần bên người.

"Ngươi mới không phải quân tử!" Dương Thần tức giận trừng đạp Đào Đào, lập tức đánh giá bốn phía, chỉ thấy mặt đất tản mát ra chướng khí, như sương mù giống như mờ mịt, xa hơn trên đại thụ nhìn lại, đủ loại côn trùng nằm sấp trên tầng cây, phát ra tiếng kêu to.

Những côn trùng này cực đại vô cùng, chừng chén ăn cơm lớn như vậy, thấy Dương Thần da đầu run lên. Ông ông âm thanh truyền vào trong tai của hắn, hắn ngẩng đầu nhìn lại, một mét đến lớn lên cực lớn chuồn chuồn phe phẩy cánh, trong rừng bay tới bay lui, trên đại thụ côn trùng bị chuồn chuồn một miệng xâu đi.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta giống như đi tới Vu Sơn Cẩm khu?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, cảm giác được tình cảnh của mình tựa hồ có chút không ổn.

"Ngươi sợ cái gì, cái chỗ này thể nhưng mà cái khó được lịch lãm rèn luyện chi địa, một cái Bá Khí tu luyện giả như không thông qua sinh tử lịch lãm rèn luyện, cái kia còn tên gì Bá Khí tu luyện giả!" Đào Đào đánh giá bốn phía, khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ có nhẹ nhõm sung sướng, căn bản không biết là có nguy hiểm gì.

Dương Thần trợn trắng mắt, "Lịch lãm rèn luyện là tốt, thể nhưng mà ta chỉ là Bá Khí tam trọng thái điều mà thôi, ở cái địa phương này lịch lãm rèn luyện tựa hồ quá nguy hiểm a? Hơn nữa ta cái gì Bá thuật cũng sẽ không, cũng không thể để cho ta một mực thi triển Phong Lôi Bộ chạy trốn a?"

"Quanh co lòng vòng, ngươi còn không bằng trực tiếp nói với ta, ngươi muốn Bá thuật chẳng phải được." Đào Đào chẳng biết lúc nào đã ngồi ở Tạo Hóa trên ngai bút, trắng rồi Dương Thần liếc.

"Ta cũng không có nói." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười xấu xa nói: "Nếu như ngươi thật sự cho ta, cũng ngươi bắt buộc ta muốn đây."

Đào Đào tức giận hừ một tiếng, "Tốt, ta đây tựa không để cho ngươi rồi, tình ngươi nói là ta bức ngươi tiếp nhận đây."

"Hay nói giỡn mà thôi, ngươi tại sao lại chăm chú đi lên, quả nhiên là còn nhỏ độ lượng tự tiểu." Dương Thần cười hắc hắc nói.

Đào Đào bắt đầu đi lắc đầu, hần phát giác chính mình tựa hồ cùng nhầm người, cùng với không tốt? Vậy mà cùng loại này vô lại?

"Tại tu luyện Bá thuật trước khi, ngươi hay vẫn là trước tìm một chỗ đem được tán thoa lên người a, chờ tu luyện Bá thuật thời điểm, ngươi hấp thu được tán tự làm chơi ăn thật rồi." Đào Đào trầm ngâm nói: "Hai người kia chắc có lẽ không đơn giản buông tha cho, ngươi vẫn là đem cái gì kia chó má mặt nạ da người xé toang thì tốt hơn."

Dương Thần nhẹ gật đầu, đem mặt bên trên mặt nạ da người kéo xuống, lộ ra hần hơi có vẻ non nớt mặt, ngay sau đó, hần càng làm da chế áo khoác cỡi, hiện tại như Long Khôi cùng Phạm Thiên Lân chứng kiến hần mà nói, tuyệt đối sẽ không liên tưởng đến Tiểu Minh.

Nhìn xem trong tay mặt nạ da người, Dương Thần không khỏi lắc đầu thở dài: "Tiểu Minh a, ngươi cũng coi như tổ tiên tích đức, một ngày nào đó, nhất định sẽ bởi vì ta mà đại phóng dị sắc, ai, vậy cũng là vì ngươi Tiểu gia tổ tông làm về vang đi à nha?"

"Đi nhanh đi, chúng ta đi trước tìm một chỗ đem được tán bôi bên trên." Đào Đào mặc kệ Dương Thần, ngồi Tọa Hóa bút bay về phía xa xa. Dương Thần vội vàng đi theo, hai người không bao lâu liền đi tới một trong sơn động.

Đào Đào trước tiên vào trong sơn động điều tra về sau, hần mới dám gọi Dương Thần vào sơn động, ở loại địa phương này, bọn hần không thể không coi chừng.

Đi vào trong sơn động về sau, ánh sáng u ám, thạch nhũ rậm rạp, trên thạch bích bò đầy lông bài tay lớn nhỏ Tri Chu, không ngớt Tri Chu, mặt khác cổ cổ quái quái động vật cũng đặc biệt nhiều, chứng kiến những vật này, Dương Thần không khỏi nghĩ nói: "Tại đây như thế nào cùng Công viên kỷ Jura đồng dạng? Có thể hay không có khủng long?"

"Đừng phát ngậy người, nhanh lên đem quần áo cỡi, chờ ngươi thoa lên được tán ta sẽ dạy ngươi Bá thuật, ở cái địa phương này nếu như sẽ không Bá thuật, ngươi đoán chừng sẽ chết vô cùng nhanh." Đào Đào vội vàng thúc giục nói.

Dương Thần gật đầu cười, tìm nhanh sạch sẽ nham thạch ngồi xuống, cởi bỏ quần áo, lập tức bắt đầu bôi lên được tán, không bao lâu sẽ đem được tán bôi lên tốt rồi. Về này thoải mái đến mức tận cùng cảm giác lại truyền khắp toàn thân, theo được tán dung hợp, hần hấp thu Bá Khí tốc độ bỗng nhiên biến nhanh.

Bởi vì không phải lần đầu hấp thu được tán, cho nên tốc độ không có khả năng đặc biệt nhanh, bất quá loại tốc độ này đã tính toán kinh người rồi.

Đào Đào ánh mắt lần nữa nhìn về phía Dương Thần dưới háng, bắt đầu đi lắc đầu, nếu không là cái này được tán thật có thể tăng lên tốc độ tu luyện, hần nhất định sẽ hoài nghi được tán là **.

"Được tán hấp thu càng nhanh, ngươi tốc độ tu luyện lại càng nhanh, thông qua tu luyện Bá thuật cùng luyện tập khắc vẽ Đạo Văn phù, được tán hấp thu tốc độ nhất định sẽ nhanh hơn." Đào Đào sờ lên cằm, trầm ngâm nói: "Ta đang suy nghĩ có phải hay không nên mang ngươi đi săn giết vài đầu Bá Thú, như vậy ngươi hấp thu được tán tốc độ sẽ nhanh hơn!"

Dương Thần tức giận nói: "Ta lo lắng Bá Thú không có bị giết chết, mình đã trước quái diệu rồi."

"Cho nên ta muốn trước dạy ngươi Bá thuật, ngươi bây giờ đã có thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, nếu như hơn nữa vài loại lợi hại Bá thuật, đối phó những Phạm cấp kia Bá Thú có lẽ dư dả rồi." Đào Đào ngược lại là đối với Dương Thần tràn đầy tự tin, trong lòng của hần kỳ thật suy nghĩ, dù sao cũng không phải ta động thủ, đến lúc đó dù cho bị thương, cũng không phải đau tại trên người của ta.

"Tiểu Đào Tử, ngươi nói ta lúc nào có thể cùng hai người kia chính diện giao thủ?" Dương Thần một bên mặc lấy quần áo vừa hỏi.

"Ngươi?" Đào Đào dở khóc dở cười, tiểu tử này mới Bá Khí tam trọng mà thôi, vậy mà đã nghĩ đến cùng Bá Tông chính diện giao thủ?

"Ngươi biết cái gì? Ta đáp ứng qua tiểu Dương Thần muốn làm thiên hạ người mạnh nhất, nếu như ngay cả bọn hần đều đánh không thắng, còn làm cái rầm rịch thiên hạ người mạnh nhất!" Dương Thần không có để ý Đào Đào chê cười, trong nội tâm tràn đầy động lực.

"Tiểu Đào Tử, ngươi muốn dạy ta cái gì Bá thuật?" Dương Thần mặc quần áo từ tế nhìn xem Đào Đào, vẻ mặt chờ mong.

Đào Đào cũng không có nói cho Dương Thần rốt cuộc là cái gì Bá thuật, hần ngồi ở Tọa Hóa trên ngai bút, ngắm nhìn bốn phía, cuối cùng nhất, ánh mắt của hần ngừng lưu tại cách đó không xa thạch nhũ bên trên. Cái kia là một khối hơn mười mét cao thạch nhũ, như thủy tinh óng ánh sáng long lanh.

Dương Thần đã đoán được Đào Đào muốn làm gì rồi.

Ngón giữa, ngón trỏ, ngón cái, ba chỉ thành chộp, Đào Đào bỗng nhiên lẳng không cảm ra, Bá Khí phi tốc lưu động, ngưng tụ thành Kim Sắc long trào, kim quang sáng chói, mang theo chói tai tiếng xé gió, ầm ầm gian chộp vào thạch nhũ bên trên.

Ầm ầm! Thạch nhũ ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số đá vụn, chấn động âm thanh rầm rầm quanh quẩn, chấn đắc Dương Thần màng nhĩ đau nhức.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cầm Long thảo

"Tiểu Thần Tử, đây chính là ta muốn dạy ngươi Bá thuật!" Đào Đào nhìn về mặt ngọc trệ Dương Thần, vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé.

Dương Thần trừng mắt Đào Đào, "Ngươi có phải hay không tại đùa nghịch ta? Loại này Bá thuật ta có thể tu luyện sao?" Hắn không có quên Đào Đào, có chút Bá thuật tất yếu phóng ra ngoài Bá Khí mới có thể tu luyện.

"Loại này Bá thuật phi thường đặc biệt, hẳn là một loại Siêu phẩm Bá thuật, uy lực cực kỳ kinh người, hẳn đặc điểm lớn nhất tựu là có thể làm cho bất luận cái gì cảnh giới tu sĩ tu luyện." Đào Đào nhớ lại nói: "Loại này Bá thuật gọi 《 Cầm Long thảo 》, thế nhưng mà chủ nhân của ta bỏ ra phi thường đại một cái giá lớn mới lấy được."

"Ý của ngươi là nói? Ta có thể đủ tu luyện loại này Bá thuật?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, ức chế không ngớt nội tâm kích động.

"Loại này Bá thuật tu luyện càng sớm càng tốt, chờ ngươi về sau thực lực trở nên mạnh mẽ thời điểm, uy lực của hắn sẽ tùy theo tăng cường." Đào Đào trầm ngâm nói: "Muốn phát huy ra Siêu phẩm Bá thuật uy lực, ít nhất phải trở thành Bá Tông."

"Nói cách khác, ta nếu như muốn phát huy 《 Cầm Long thảo 》 uy lực, ít nhất phải đợi đến lúc trở thành Bá Tông?" Dương Thần cười nói: "Ta bây giờ là Bá Khí tam trọng, không biết có thể phát huy ra mấy tầng uy lực?"

"Mấy tầng uy lực?" Đào Đào trắng rồi Dương Thần liếc, "Lời nói cũng không thể nói như vậy, cho dù là cấp thấp nhất Bá thuật, nếu như dùng tại cường giả trong tay, cũng sẽ biết phát huy ra kinh thiên động địa uy lực, cái đó và thực lực của bản thân có lớn lao liên quan."

"Tiểu Đào Tử, mau đưa 《 Cầm Long thảo 》 lấy ra đi!" Dương Thần đã đợi không kịp, đưa tay chờ.

Đào Đào lắc đầu, nói ra: "Ngươi tạm thời vẫn không thể xem, tại tu luyện 《 Cầm Long thảo 》 trước khi, ngươi trước hết hoàn thành một sự kiện."

"Chuyện gì?" Dương Thần thất vọng nhìn xem Đào Đào.

"Muốn tu luyện 《 Cầm Long thảo 》, trước hết cường hóa ngón tay, nếu như ngón tay gân cốt không cách nào đạt tới yêu cầu, một khi thi triển Bá thuật, ngón tay tựu sẽ lập tức nát bấy." Đào Đào nghiêm nghị nói.

Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, không có khoa trương như vậy chứ? Hắn đến vậy khác mới biết được tu luyện Cao cấp Bá thuật khó khăn, ở trong đó ẩn chứa lớn lao nguy cơ, bất quá nguy cơ cùng thu hoạch là cùng tồn tại, ngươi muốn trở thành công nhất định phải trả giá thật nhiều.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi đem Bá Khí quán thâm trên tay, đồng thời không ngừng đập nện nhام thạch, thẳng đến ta cho rằng đạt tới yêu cầu mới thôi."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần triệt để bó tay rồi, tuyệt đối là trả thù! Cái này tiểu Đào đào đoán chừng là xem ta không vừa mất rồi, muốn tất cả biện pháp đến tra tấn ta, ai, không nghĩ tới hắn thoát nhìn cả người lẫn vật vô hại, tâm địa thật không ngờ ác độc!

Tuy nhiên trong nội tâm tại chửi bới Đào Đào, bất quá Dương Thần hay vẫn là theo lời trong huyết động đập nện khởi nhام thạch đến. Đem Bá Khí quán thâm trên tay về sau, làn da cứng cõi trình độ tăng cường, dù là như thế, ngón tay của hắn còn là vì đập nện nhام thạch mà máu tươi đầm đìa.

Đào Đào tựa hồ rất có tâm đức, vậy mà đã sớm theo ngoài động tìm tới vài loại dược liệu, đương Dương Thần ngón tay bị thương thời điểm, hắn vì Dương Thần lên dược, rồi sau đó mặt không đổi sắc nói: "Tiếp tục!"

Dương Thần không có cách nào, chỉ phải theo lời tiếp tục đập nện nhام thạch, hắn không thiếu khuyết nghị lực, mặt không đổi sắc đập nện lấy nhام thạch. Đào Đào nhìn về sau trong nội tâm không khỏi tán thưởng, có thiên phú tuy trọng yếu, nhưng Hậu Thiên siêu việt thường nhân cố gắng cũng là ắt không thể thiếu đấy.

Tàn phá hai tay của mình ba ngày sau, Đào Đào rút cục ra lệnh, Dương Thần rút cục không cần lại tra tấn chính mình rồi.

"Tiểu Thần Tử, cái này là 《 Cầm Long thảo 》, ngươi bây giờ có thể nhìn!"

Nói chuyện thời điểm, Đào Đào đã đem quyển trục ném đi qua, Dương Thần tiếp được quyển trục, không thể chờ đợi được triển khai, hắn bên trên viết: Siêu phẩm Bá thuật: Cầm Long thảo, tu luyện đến đại thành có thể bắt giữ Cự Long...

"Mỗi lần thi triển Cầm Long thảo thời điểm, phải đem trong cơ thể một phần mười Bá Khí quán thâm tại trên bàn tay, nếu như không có cường hãn gân

cốt, bàn tay chỉ sợ thật sự hội tại chỗ nát bấy." Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh.

"Bên ngoài hang động có một thác nước, người đi ra dưới thác nước mặt tu luyện Cầm Long thảo a, đương người có thể đem thác nước thảo mặc thời điểm, cái này 《 Cầm Long thảo 》 đoán chừng thì có tiểu thành rồi." Đào Đào dẫn đầu bay ra huyết động, Dương Thần theo sát phía sau.

Bên ngoài hang động cách đó không xa vách núi lên, thác nước như một đầu ngàn trượng lớn lên ngân sắc cự long từ trên trời giáng xuống, ầm ầm nhảy vào nhai xuống thủy đàm ở bên trong, trong đàm nước nước tràn ra, hội tụ thành dòng suối trôi hướng từng lăm ở chỗ sâu trong.

Trong đàm nước nhô lên mấy khối bóng loáng hòn đá, Dương Thần đạp trên hòn đá đi vào dưới thác nước, nhìn xem ầm ầm xông vào thủy đàm thác nước, bên tai của hắn ông tác hưởng, màng nhĩ sinh thương yêu không dứt.

"Tiểu Thần Tử, tu luyện 《 Cầm Long thảo 》 thời điểm phải đem toàn thân một phần mười Bá Khí dẫn vào ngón tay, đây là một cái tương đương nguy hiểm quá trình, người trước dẫn động một phần ngàn, sau đó chậm rãi gia tăng, như vậy mới sẽ không đem ngón tay của người chống đỡ bạo." Đào Đào nghiêm nghị dặn dò.

Dương Thần nhẹ gật đầu, hồi tưởng đến trên quyền trục ghi lại kinh mạch vận công tuyến đường, Bá Khí kinh đan điền về sau chảy về phía tay phải của hắn ba ngón tay. Ngón tay của hắn giống như bị Liệt Hỏa cháy giống như đau đớn.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ta như thế nào cảm giác ngón tay tùy thời đều đứt rồi?" Cảm giác được ngón tay đau đớn, Dương Thần cắn chặt hàm răng trên trán mồ hôi lạnh đổ rào rào mà xuống.

"Tiểu Thần Tử, lần thứ nhất đều là như thế này, người có phải hay không cảm giác lại đau có ngứa?"

Nghe được Đào Đào nháy mắt, Dương Thần khoe miệng không khỏi run rẩy, trong nội tâm thầm mắng, lão tử lại không phải nữ nhân, người con mẹ nó mới lần thứ nhất, lại đau lại ngứa?

Thầm mắng vài câu về sau, Dương Thần rốt cục cảm giác trên ngón tay cảm giác đau đớn biến mất, hắn nhìn xem trước người thác nước, ba chỉ thành chộp, chộp vào thác nước mà đi, Phanh! Mãnh liệt bành trướng thác nước trực tiếp đem tay của hắn cho giải khai, cánh tay của hắn giống như muốn đứt rời đồng dạng, kịch liệt đau nhức không thôi.

"Tiểu Thần Tử, xuất thủ của người quá chậm, đương Bá Khí dẫn vào ngón tay thời điểm, người phải tại cùng trong nháy mắt ra tay." Đào Đào nhàn nhả ngồi ở Tạo Hóa trên ngai bút nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần hồi tưởng đến Đào Đào trong huyết động thi triển Cầm Long thảo, đồng thời lần nữa đem Bá Khí dẫn vào trong ngón tay.

Bá Khí dẫn vào trong ngón tay lập tức, hắn lập tức ra tay, nhanh như Tật Phong, Phanh! Thác nước như tường, Dương Thần trên tay lực lượng tuy lớn, nhưng vẫn là bị thác nước bắn ra rồi.

Dương Thần cũng không có nhụt chí, trên mặt ngược lại lộ ra dáng tươi cười, hắn đã có thể rất tốt đem Bá Khí dẫn vào ngón tay. Lần nữa đem Bá Khí dẫn vào ngón tay, hắn không ngừng thi triển Cầm Long thảo.

Bất quá hắn không cách nào nắm giữ tốt ra tay thời cơ, cho nên mỗi lần đều thất bại, thế nhưng mà hắn y nguyên làm không biết mệt tu luyện. Chứng kiến Dương Thần biểu lộ, Đào Đào không khỏi cảm thán: "Thật là một cái tên điên!"

Dương Thần mất ăn mất ngủ yên lặng tại trong khi tu luyện, ngay cả mình cũng không biết đã qua hai ngày, hắn đã có thể đem toàn thân một phần mười lực lượng dẫn tới trong tay, bất quá vẫn không có nắm giữ dẫn khí nhập thủ sau ra tay thời cơ.

Loại này thời cơ chỉ có thể dựa vào cá nhân tại trong khi tu luyện nhận thức, bởi vì mỗi người thể chất bất đồng, Bá Khí hùng hậu trình độ cũng bất đồng. Đào Đào thì không cách nào trợ giúp Dương Thần, hết thảy chỉ có thể dựa vào Dương Thần chính mình.

Dương Thần đã không nhớ rõ đến cùng thử bao nhiêu lần, bất quá cuối cùng nhất vẫn không thể nào đem thác nước đục lỗ.

"Tê tê..."

Không biết từ chỗ nào truyền đến tiếng kêu ré, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, đúng lúc này, dưới mặt nước bỗng nhiên tóe lên bọt nước, một đầu dài lớn lên cái đuôi vung ra mà ra, thế tới cực kỳ tàn mãnh.

"Không tốt!" Dương Thần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ né tránh, tốc độ của hắn cực nhanh, nhảy cách dưới chân nam thạch nháy mắt, hắn mũi chân điểm nhẹ mặt nước, hướng xa xa nam thạch lao đi, Như Yển từ sao nước, nhẹ nhàng phiêu dật.

Thế nhưng mà đã muộn! Cái kia cái đuôi bỗng nhiên theo mặt nước nổ bắn ra mà ra, quán chặt lấy hắn đuôi phải, ngạnh sanh sanh đem hắn kéo vào dưới nước, Đào Đào vội mà không có ra tay cứu Dương Thần!

Dương Thần bị kéo vào dưới nước, mở to hai mắt nhìn xem cái kia giữ chặt đồ đặc của mình, cái kia dĩ nhiên là một đầu năm mét đến lớn lên Cự Xà, Cự Xà thân thể chỉ sợ có chén ăn cơm như vậy vừa thô vừa to, toàn thân đen kịt.

"Phạm cấp Bá Thú Hắc Huyền Mãng!" Dương Thần tại lão nghèo kiệt hủ lậu trên sách nhìn thấy qua loại này Bá Thú, loại này Bá Thú dùng lực lượng lấy xưng, nếu như bị hắn quán chặt lấy, hơn phân nửa cũng sẽ bị hắn tươi sống ghim chết. May mắn loại này Bá Thú chỉ là Phạm cấp, nếu như là sĩ cấp đã

ngoài Bá Thú, Dương Thần hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Hắc Huyền Mãng giương mở ra miệng rộng đánh về phía Dương Thần, Dương Thần không cần nghĩ ngợi dẫn khí nhập thủ, ba chi thành chop, mãnh liệt chop tới Hắc Huyền Mãng!

Dương Thần ba ngón tay tản mát ra kim quang, hẳn không cách nào phóng ra ngoài Bá Khí, nhưng là trong ngón tay tràn đầy lấy Bá Khí, khiến cho hắn thân thể lực lượng phát huy đã đến cực hạn, một trào này chỉ lực cực kỳ kinh người, trào qua chỗ, nước lập tức bốc lên bốc hơi, hình thành bọt khí phù hướng mặt nước.

Hắc Huyền Mãng bản năng cảm giác được nguy cơ, lập tức tự muốn né tránh, thế nhưng mà Dương Thần ra tay thật sự quá nhanh, trong chớp lát tự tới gần đầu lâu của hắn, Phanh! Máu tươi văng khắp nơi, huyết nhục bay ra ở trong nước, Hắc Huyền Mãng đầu lâu trực tiếp bị trào bạo!

Dương Thần sắc mặt tái nhợt, một phát bất được Hắc Huyền Mãng thi thể, hướng phía mặt nước bơi đi, hẳn không có chú ý tới, trong nước mỡ cái địa phương, Tạo Hóa bút đã sớm vận sức chờ phát động. Chỉ cần hắn không cách nào đánh chết Hắc Huyền Mãng, Đào Đào sẽ không chế được Tạo Hóa bút, dùng thế lôi đình vạn quân đuổi giết Hắc Huyền Mãng.

"Ai, giết đầu Tiểu Xà cũng như này cố sức, may mắn ta không có trào sĩ cấp Bá Thú để kích thích tiềm lực của hắn, nếu không tiềm lực còn chưa kịp kích phát, người đã chết vênh lên vênh lên rồi. Xem ra còn phải tranh thủ thời gian tăng lên thực lực của hắn, chút thực lực ấy thật sự nhược được đáng thương." Tạo Hóa bút bắn về phía mặt nước mà đi, Đào Đào thanh âm quanh quẩn ở trong nước.

Dương Thần tự nhiên không biết Hắc Huyền Mãng là Đào Đào chop tới, nếu như biết đến lời nói, hẳn đoán chừng sẽ cùng Đào Đào dốc sức liều mạng.

Cầm lấy Hắc Huyền Mãng đi vào trên bờ, Dương Thần trực tiếp nhuyển đến trên mặt đất, miệng lớn hô hấp lấy không khí, hơn nửa ngày hắn mới khôi phục lại. Nhìn xem hắc Huyền Mãng, hẳn không khỏi lộ ra đáng tươi cười: "May mắn mà có thăng này, nếu không ta còn không cách nào luyện thành 《 Cầm Long trào 》."

Đúng lúc này, Tạo Hóa bút bay tới, Đào Đào theo bút trong chui ra, chứng kiến Đào Đào nháy mắt, Dương Thần sờ lên cái mũi, cười nói: "Tiểu Đào Tử, người vừa rồi không thấy được ta đại hiển thần uy, ta đã luyện thành 《 Cầm Long trào 》 rồi."

"Không phải là tu luyện thành 《 Cầm Long trào 》 sao? Người có thể dùng cao hứng được quá sớm, muốn phát huy ra 《 Cầm Long trào 》 uy lực, chỉ bằng vào thực lực người bây giờ căn bản không đủ." Đào Đào lại bắt đầu giới nước lũ.

Dương Thần nhún vai, cũng không quan tâm Đào Đào, bỗng nhiên nhìn xem Hắc Huyền Mãng, cười nói: "Buổi tối hôm nay có lộc ăn."

Ban đêm tiến đến thời điểm, Dương Thần đã ngồi ở trong huyết động, nhóm lửa bắt đầu nướng măng xà thịt, mùi thơm bốn phía, dầu nhỏ tại trong ngọn lửa xuy xuy rung động, Dương Thần hưởng thụ lấy măng xà thịt mỹ vị, chờ mong lấy ngày hôm sau đến... M.n link cảm ơn nào...thankk

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Lôi Ngục kiếm

Hôm sau, trong rừng dâng lên sương mù, Phiêu Miểu như sa.

Dương Thần cảnh giác đi trong rừng, hẳn bị Đào Đào buộc ly khai huyết động, lại để cho hắn đến trong rừng săn giết Bá Thú. Trên người của hắn mang theo sát phạt chí khí, trong nhãn chứa đồ đã có mấy trương da thú, đều là Phàm cấp Bá Thú da thú, hơn nữa toàn bộ đều là hắn giết chết đấy.

Trước khi đi Đào Đào đối với Dương Thần nói: "Gặp nguy hiểm ta đình lấy, người chỉ để ý tìm Phàm cấp Bá Thú, đã tìm được liền giết mất."

Dương Thần giờ phút này đều còn nhớ rõ Đào Đào, thế nhưng mà nhiều lần gặp so sánh lợi hại Phàm cấp Bá Thú, chính mình thiếu chút nữa mất mạng, cái này chết tiệt Tiểu Đào Tử vậy mà thờ ơ, sừng sốt không có ý định cứu người.

Cho nên, Dương Thần đã không tin Đào Đào theo như lời nói rồi, xem ra chuyện gì đều chỉ có thể dựa vào chính mình.

"Tiểu Thần Tử, phía trước có người, người trước tìm một chỗ trốn đi." Đào Đào thanh âm bỗng nhiên theo Tạo Hóa bút trong truyền tới, đây là Đào Đào lần đầu nhắc nhở hắn. Hắn trên miệng nói không tin Đào Đào, nhưng trên thực tế, Đào Đào tiếng nói còn chưa rồi, hắn đã tại trong bụi cỏ ẩn dấu đi.

Dương Thần trốn lúc thức dậy, ba cái hơn hai mươi tuổi thanh niên đi tới, bọn hắn ăn mặc Liệp Thú Nhân chỉ mỗi hắn có quần áo, lưng đeo Bá Khí, ba

người chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, có được Bá Khí chỉ có thể là phạm phẩm

Ba người này sát khí trên người rất nặng, khoe mắt đuôi lông mày để lộ ra Hung Sát Chi Khí, cùng là Bá Sĩ cảnh, Liệp Thú Nhân chiến đấu thủ đoạn một loại muốn hung hãn chút ít, bọn họ là tại bên bờ sinh tử trong còn sống sót đấy.

Đào Đào không ra tay, trong ba người tùy ý một cái đều có thể giết chết Dương Thần.

"Cũng không biết đoàn trưởng là nghĩ như thế nào, vậy mà phái chúng ta tới tìm tòi dưới người kia rồi."

"Đúng rồi, nếu như ta thật sự gặp được người kia, chỉ sợ ngay cả chạy trốn cơ hội đều không có!"

"Nghe nói người nọ bị thương, ta muốn có lẽ rất nghiêm trọng a, nếu không đoàn trưởng sao lại, há có thể phái chúng ta tới tìm hắn?"

"Dù cho bị thương, chúng ta cũng không có khả năng thắng được người nọ."

...

Nghe được ba cái thanh niên đối thoại, Dương Thần không khỏi thầm nghĩ: "Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người? Bọn hắn đang nói ai? Dĩ nhiên là đoàn trưởng hạ đạt nhiệm vụ?"

"Đúng rồi, thứ này rốt cuộc là cái gì? Chúng ta đem hết toàn lực cũng không cách nào chém ra nó?" Hắn trong một thanh niên bỗng nhiên từ phía sau lưng trong bao lấy ra một khối màu đen ngọc thạch, màu đen ngọc thạch tán phát ra trận trận ô quang.

"Đây là? ..." Đào Đào kinh ngạc thanh âm bỗng nhiên rơi vào tay Dương Thần trong tai: "Tiểu Thần Tử, thứ này ngươi nhất định phải đến!"

Dương Thần không cách nào truyền âm, cho nên chỉ có thể nghe, trong lòng của hắn tuy nhiên phi thường nghi hoặc, bất quá cũng không dám mở miệng hỏi Đào Đào.

"Đúng vậy, quả nhiên là Hắc Ngọc Thạch, Tiểu Thần Tử, đợi tí nữa bọn hắn đi qua nơi này thời điểm, ta lập tức ra tay kích giết bọn hắn, ngươi tự trốn ở chỗ này không muốn đi ra." Đào Đào ngữ khí nghiêm nghị dặn dò.

"Ta thao, cái này Tiểu Đào Tử tuy nhiên thoát nhìn cả người lẫn vật vô hại, nói lên giết người đến nhưng lại ngay cả con mắt đều không nháy mắt." Dương Thần âm thầm kinh hãi, đây là hắn lần đầu làm giết người cướp của hoạt động, trong nội tâm đã kích động vừa khẩn trương, đáng tiếc không có tự mình tham dự.

Vèo! Tạo Hóa bút như thiểm điện bắn ra, cái kia ba cái thanh niên sắc mặt đều là kịch biến, bản năng tứ tán trốn tránh, thế nhưng mà đã muộn! Tạo Hóa bút lăng không kéo lê ba đạo bút mang, ben nhọn tiếng xé gió vang vọng từng lâm.

Tại ba cái thanh niên đồng tử kịch liệt co rút lại lúc, bút mang như thiểm điện tới, cắt tại trên cổ họng của bọn hắn, máu tươi bắn ra. Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, hắn thấy được ba khóa đầu lâu ném xa xa, thi thể ngã trên mặt đất.

Dương Thần tuy nhiên giết qua Bá Thú, nhưng cũng không có giết qua người, có lẽ hắn nằm mơ thời điểm tưởng tượng qua, thế nhưng mà hắn dù sao không có giết qua người, giờ phút này nhìn thấy ba cái chết ở trước mặt mình, khó tránh khỏi hội cảm thấy rung động.

Ngắn ngủi rung động về sau, hắn chậm rãi bình tĩnh trở lại, giết người mà thôi, cũng không khó. Gạt người cùng giết người chẳng lẽ không phải đều là đồng dạng, đều là hại người mà thôi, hắn nghĩ như vậy về sau, trong nội tâm đã cảm thấy không sao cả rồi.

"Tiểu Đào Tử, Hắc Ngọc Thạch đến cùng là vật gì?" Dương Thần theo trong bụi cỏ lướt đi, nhìn xem Tạo Hóa bút hỏi.

Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui ra, hắn lăng không một trào, trên mặt đất Hắc Ngọc Thạch bay đến trong tay của hắn, quay đầu nhìn Dương Thần, hắn cười nói: "Trước ly khai tại đây nói sau, máu tươi sẽ đem Bá Thú hấp dẫn tới." Nói xong đã đi đầu bay đi.

Dương Thần đem ba cái Liệp Thú Nhân bao khóa thu nhập trong nhẫn chứa đồ, vội vàng đi theo, hắn cũng không phải quên đại phát hoành tài.

Rời xa Liệp Thú Nhân thi thể về sau, Đào Đào cùng Dương Thần đồng thời dừng lại.

Đào Đào cũng không có nói cho Dương Thần Hắc Ngọc Thạch là vật gì, mà là nói ra: "Tiểu Thần Tử, đem vượn tay ra đến."

"Thò tay ra ngoài làm gì?" Tuy nhiên nghi hoặc, bất quá Dương Thần vẫn là đem vượn tay ra đã đến.

Đào Đào bỗng nhiên nắm Tạo Hóa bút, hướng phía Dương Thần ngón tay cắt tới, bởi vì không có đề phòng Đào Đào, hơn nữa Tạo Hóa bút tốc độ thật sự quá nhanh, thế cho nên Dương Thần căn bản chưa kịp né tránh, ngón trỏ lập tức bị Tạo Hóa nét bút phá, máu tươi chảy ra.

"Ngươi... Ngươi làm gì?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, tuy nhiên đây chỉ là một chút vết thương nhỏ, thế nhưng mà hắn hay vẫn là không rõ, Đào Đào tại sao phải làm như vậy?

"Ta cũng sẽ không hại ngươi, nhanh lên! Đừng đem huyết cho lãng phí!" Đào Đào đem Hắc Ngọc Thạch đưa tới Dương Thần thủ hạ, máu tươi nhỏ tại Hắc Ngọc Thạch lên, Hắc Ngọc Thạch lại đem máu tươi hút vào.

"Đây là?" Dương Thần chăm chăm vào Hắc Ngọc Thạch, trên mặt càng thêm nghi hoặc, tảng đá kia vậy mà hội hút máu, thật sự là không thể tưởng tượng!

Hắc Ngọc Thạch không ngừng hấp thu máu tươi, Dương Thần ngẩng đầu nhìn Đào Đào, không khỏi có mớ chửi người xúc động, "Tiểu Đào Tử, cái này phá Thạch Đầu rốt cuộc muốn hấp tới khi nào?"

"Lập tức là tốt rồi, ngươi yên tâm, ta dám cam đoan, ngươi tuyệt đối sẽ không hối hận khiến nó hấp máu của ngươi." Đào Đào thần bí nở nụ cười.

"Ta đã hối hận." Dương Thần tròn trắng mắt, nguyên tắc của hắc thà rằng nhưng người khác chịu thiệt, cũng tuyệt đối không để cho mình chịu thiệt, hiện tại chịu thiệt chính là mình, hắc sao lại, há có thể cao hứng được lên.

"Có thể ngươi, nhanh lên phong bế miệng vết thương a." Đào Đào nói ra.

Dương Thần dùng Bá Khí phong bế miệng vết thương, ánh mắt lại chăm chăm vào Đào Đào trong tay Hắc Ngọc Thạch, nghi hoặc hỏi: "Tiểu Đào Tử, cái này phá Thạch Đầu đến cùng có làm được cái gì?"

"Ngươi lập tức sẽ biết." Đào Đào cười cười, cũng không có nói cho Dương Thần, nhắm trúng Dương Thần lòng hiếu kỳ nổi lên.

Đúng lúc này, Dương Thần bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, tựa hồ là nhìn thấy gì không thể tưởng tượng nổi sự tình, chỉ thấy Hắc Ngọc Thạch chậm rãi biến hình, như thủy ngân giống như nhỏ mặt đất, trong nháy mắt, một mét đèn lớn lên Hắc Ngọc Thạch toàn bộ hòa tan trên mặt đất.

Làm người ta ngạc nhiên nhất chính là, Hắc Ngọc Thạch hòa tan về sau, trong đó thậm chí có một ngum kiếm, cái này lưỡi kiếm toàn thân màu xanh, trên chuôi kiếm có tia chớp hoa văn. Lãng lệ ác liệt kiếm khí bức người đuôi lông mày, sâm lãnh hàn quang đâm người nhãn cầu.

Ngoại trừ bảo kiếm bên ngoài, còn có một cuốn quyền trục, xem hắc bộ đáng tựa hồ là ghi lại Bá thuật sử dụng quyền trục.

"Cái này..." Dương Thần trong nội tâm không chỉ có khiếp sợ, còn có thật sâu nghi hoặc, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Trong viên đá vậy mà sẽ có bảo kiếm? Lại vẫn có Bá thuật?

"Hắc Ngọc Thạch là một loại phi thường kỳ lạ khoáng thạch, tự nhiên trạng thái hạ là trạng thái dịch, bất quá, một khi rót vào Bá Khí sau sẽ lập tức cứng lại. Loại này khoáng thạch một khi bao trùm Bá Khí về sau, Bá Khí chỉ mỗi hắc có khí tức sẽ bị hoàn toàn phong tỏa ở. Một ít cường giả lâm chung thời điểm, ưa thích đem Bá Khí được lưu giữ trong bên trong. Muốn sử dụng Hắc Ngọc Thạch lần nữa hòa tan, chỉ có dùng máu tươi nuôi nấng, cho nên phần lớn người đều không thể đạt được phong tồn tại bảo vật trong đó, bởi vì vì bọn họ không biết biện pháp này." Đào Đào giải thích nói.

Dương Thần bừng tỉnh đại ngộ, lập tức nhặt lên trên mặt đất bảo kiếm, bảo kiếm mỏng như cánh ve, trên thân kiếm có khắc "Lôi Ngục" hai chữ, Lôi Ngục kiếm!

"Cái này lưỡi kiếm phẩm cấp không phải đặc biệt cao, mới Trung phẩm Bá Khí mà thôi, ai, xem ra là ta cao hứng quá mức rồi, còn tưởng rằng là cái gì không được bảo vật." Đào Đào thất vọng hít thở dài.

"Trung phẩm Bá Khí còn không được tốt lắm?" Dương Thần một hồi im lặng, cái này Tiểu Đào Tử ánh mắt cũng quá cao chút ít a.

"Đợi một chút, cái này lưỡi kiếm tựa hồ có chút bất đồng." Đào Đào bỗng nhiên theo Dương Thần trong tay cầm đi kiếm, đánh giá cẩn thận đứng dậy, sau một lúc lâu về sau, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của hắc lộ ra sắc mặt vui mừng, "Dĩ nhiên là dùng Lôi Từ Tinh Thạch luyện chế, Tiểu Thần Tử, ngươi lần này nhặt được bảo rồi."

"Lôi Từ Tinh Thạch? Cái kia là vật gì?" Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ, lão nghèo kiết hủ lậu sách phần lớn đều là ghi lại được liệu, hắc đối với tài liệu luyện khí cũng không rõ ràng lắm.

"Ngươi tùy ý vung một kiếm thử xem xem!" Đào Đào cũng không có giải thích cái gì, trực tiếp đem Lôi Ngục kiếm đồ cho Dương Thần.

Dương Thần tiếp được Lôi Ngục kiếm, theo lời huy kiếm chém ra, xoát! Một đạo thanh sắc kiếm khí phá không Tật Trảm mà ra, cách đó không xa bụi cỏ bị ngay ngắn hướng chặt đứt, âm âm! Lôi Đình xuyên thẳng qua tại bề gãy trong bụi cỏ, bụi cỏ lập tức bị Lôi Đình Chi Lực đốt trụi.

"Cái này... Điều này sao có thể?" Dương Thần mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, vừa rồi trong nháy mắt đó, trong cơ thể hắc Bá Khí tiến vào bị Lôi Ngục kiếm hút vào, càng làm hắc không thể tưởng được chính là, hắc cái này tùy ý vung lên, lại có thể phóng xuất ra kiếm khí.

Muốn phóng xuất ra kiếm khí, phải có thể làm được phóng ra ngoài Bá Khí, thế nhưng mà hắc chỉ là Bá Khí tam trọng mà thôi, căn bản không cách nào phóng ra ngoài Bá Khí.

"Cái này khẩu Lôi Ngục kiếm chính là dùng Lôi Từ Tinh Thạch luyện chế, Lôi Từ Tinh Thạch phi thường hi hữu, nó có thể đem người thể Bá Khí cường ép nát vào đến. Cho nên, cái này khẩu Lôi Ngục kiếm đồng dạng có thể hấp thu nhân thể Bá Khí, cũng tạo thành ngươi có thể phóng ra ngoài Bá Khí biểu hiện giả dối." Đào Đào cười nói.

"Lại vẫn có loại vật này, thật sự là không thể tưởng tượng nổi." Dương Thần hưng phấn không thôi, đối với Lôi Ngục kiếm yêu thích không buông tay.

"Đối với Bá Sĩ cảnh đã ngoài người đến nói, cái này hấp thu Bá Khí công năng hoàn toàn là cái gân gà." Đào Đào trầm ngâm nói: "Lôi Từ Tinh Thạch còn

có một đặc điểm, nếu như đem đại lượng Bá Khí đưa vào trong đó, nó hội trở nên dị thường cường bạo. Lôi Ngục kiểm chế tạo cái kia sao mỏng, hẳn là muốn đầy đủ lợi dụng cái này đặc tính a."

Lúc nói chuyện, Đào Đào càng làm Dương Thần trong tay Lôi Ngục kiểm tiếp tới, hẳn nhìn cách đó không xa đại thụ, mãnh liệt huy kiểm bỏ tới, Lôi Ngục kiểm bỗng nhiên như điên cuồng lay động, như linh xà giống như du động, thật giống như có vô số dây lưng lụa trên không trung vung vẩy.

Bởi vì Lôi Ngục kiểm run run quá mức rất nhanh, Dương Thần tựa hồ thấy được tính ra hàng trăm kiểm tại huy động, rậm rạp chằng chịt bóng kiểm tung hoành chằng chịt, chói tai sức lực khí tiếng vang triệt không dứt.

Đào Đào đình chỉ rút vào Bá Khí thời điểm, xa xa đại thụ đã bị đâm thành ong vò vẽ ồ, rậm rạp chằng chịt, tất cả đều là kiểm đâm đi ra Tiểu Động. Đào Đào chỉ tùy ý chém ra một kiểm mà thôi, vậy mà đã tạo thành đáng sợ như thế phá hư!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Kiếp vật

"Quả nhiên cường bạo!" Dương Thần gắt gao chăm chăm vào bị kiểm đâm được không thành dạng đại thụ, trong nội tâm thật lâu không cách nào dẹp loạn.

"Tiểu Thần Tử, nếu như có thể tùy ý khống chế Lôi Ngục kiểm cường bạo tính, Lôi Ngục kiểm uy lực sẽ càng mạnh hơn nữa. Đáng tiếc, ta cũng nhóm không có khống chế Lôi Ngục kiểm kiểm pháp." Đào Đào bỗng nhiên tiếc hận.

Dương Thần bỗng nhiên nhìn về phía mới cùng Lôi Ngục kiểm cùng lúc xuất hiện quyền trục, Đào Đào cũng lập tức phản ứng đi qua, "Quyền trục!"

"Có lẽ đây là một bản ghi lại kiểm pháp Bá thuật!" Đào Đào cầm lấy quyền trục đến, chậm rãi triển khai.

Ngay tại hẳn triển khai quyền trục thời điểm, quyền trục trong rơi ra một khối tàn phá da thú, như lá rụng giống như phiêu nhiên rơi xuống.

Dương Thần thò tay tiếp được da thú, chứng kiến da thú bên trên vẽ lấy rậm rạp chằng chịt đồ án, hoặc núi hoặc nước, tựa hồ là đi thông địa phương nào địa đồ, chỉ có điều cũng không hoàn chỉnh.

"Địa đồ?" Đào Đào nhìn xem tàn đồ hỏi: "Tiểu Thần Tử, trên bản đồ ghi lại lấy cái gì đó?"

"Chỉ như gà bới, lão tử làm sao biết họa rất đúng cái gì, chính ngươi cầm lấy đi xem đi!" Dương Thần đem tàn đồ ném cho Đào Đào, hẳn cũng không có chú ý tới tàn đồ phía dưới cùng nhất có mấy cái chữ.

Đào Đào tiếp được địa đồ nháy mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi, hẳn thấy được tàn đồ nhất dưới đáy có chữ viết, đúng là mấy chữ này khiến cho sắc mặt của hẳn phải biến đổi, tàn đồ bên trên viết: Ta Đại Kiểm Tôn Giả, biết Kiếp Thủy xuất hiện, đặc đến Mãng Đẳng Sơn Mạch. . .

Tàn đồ bên trên cũng chỉ có mấy chữ này, cái này Đại Kiểm Tôn Giả đến cùng đuổi tới Mãng Đẳng Sơn Mạch làm gì, hẳn cũng không có nói. Vu Sơn tuy nhiên rất lớn, kỳ thật chẳng qua là Mãng Đẳng Sơn Mạch một hẻm lãnh mà thôi.

"Đại Kiểm Tôn Giả! Kiếp Thủy!" Đào Đào trừng lớn hai mắt, trên mặt cũng không biết là kích động hay vẫn là khiếp sợ.

"Đại Kiểm Tôn Giả?" Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, quai quai, cái này có thể cực kỳ khủng khiếp, cái này tàn đồ dĩ nhiên là một cái Tôn Giả lưu lại, Đại Hân Vương Triều đều không có cường giả loại này.

Đào Đào rốt cục khôi phục bình tĩnh, hẳn thở sâu nhìn xem Dương Thần, "Tiểu Thần Tử, ngươi cũng đã biết hẳn vì cái gì gọi Đại Kiểm Tôn Giả?"

"Chẳng lẽ hẳn Bá Khí là một ngụm đại kiểm?" Dương Thần sờ lên cái mũi, suy đoán nói.

"Tiểu Thần Tử, ngươi cũng không biết cái này 'Đại kiểm' hai chữ đại biểu được rồi cái gì, hẳn đại biểu chính là một cái Siêu cấp tông phái, cái này tông phái tên gọi là Đại Kiểm Tông!" Đào Đào sắc mặt nghiêm nghị nói: "Hắn đã dùng đại kiểm hai chữ vì tôn số, đại biểu hẳn là Đại Kiểm Tông đệ tử."

"Đại Kiểm Tông?" Dương Thần căn bản không có nghe nói qua cái này tông phái danh tự.

"Cái này tông phái mọi người sử dụng kiếm, những kiếm dài này đạt 2m đã ngoài, trăm trọng vô cùng, lực công kích cực kỳ kinh người, mà ngay cả chủ

nhân của ta năm đó cũng không dám đắc tội bọn hán." Đào Đào trầm ngâm nói: "Hán là một cái Tôn Giả, trên người làm sao có thể chỉ có Trung phẩm Bá Khí? Kỳ quái?"

"Tiểu Đào Tử, ta như thế nào chưa nghe nói qua Đại Kiếm Tông, cái này Đại Kiếm Tông cùng Vô Lượng cung so sánh với như thế nào đây?" Dương Thần hiếu kỳ hỏi.

"Hừ, Vô Lượng cung tính toán cái gì đó, người ta tùy tiện một người đệ tử đến cũng có thể diệt hán hơn trăm lần." Đào Đào trắng rồi Dương Thần liếc, "Trung Nguyên đại lục ở bên trên tông phái đầu chỉ ngàn vạn, Tiểu Thần Tử, ngươi nếu như có đầu rút cổ tại nơi này chim không ỉa phân trong trần nhỏ, căn bản không cách nào trở thành cường giả."

"Đại Kiếm Tông . ." Dương Thần bắt trụ thì thảo lấy, cái này thần bí và cường đại tông phái, đến cùng hội là cái dạng gì nữa trời?

"Tiểu Thần Tử, nếu để cho người khác biết rõ trong tay ngươi có cái này tám tàn đồ, mà ngay cả ta cũng không giữ được ngươi." Đào Đào đầy mặt nghiêm túc nói: "Cái này tám tàn đồ giá trị thật sự quá lớn, thượng diện ghi lại đồ vật đủ để khiến những cường giả kia điên cuồng."

"Cái kia vật trân quý nên không phải ngươi mới vừa nói Kiếp Thủy a? Kiếp Thủy là vật gì" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cái này trương pháp đồ cũng quá có thể gây chuyện đi à nha?

"Kiếp Thủy thuộc về Tứ đại kiếp vật một trong, năm đó chủ nhân của ta chỗ tông phái cũng có Kiếp Thủy. Theo ta được biết, những Siêu cấp kia cường giả độ kiếp qua đi, trong cơ thể hội lưu lại một loại kỳ dị nước, đương bọn hán sau khi chết, loại này nước hội hấp thu huyết nhục của bọn hán, hơn nữa hấp thu trong thiên địa một loại kỳ dị lực lượng, cái loại này lực lượng tựa hồ gọi là linh nguyên, tiếp theo sinh ra linh trí, hình thành Kiếp Thủy." Đào Đào kiên nhẫn giải thích nói.

"Có sinh mạng nước?" Dương Thần thở sâu, trong nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, nước vậy mà cũng có sinh mạng, cái này Tứ đại kiếp vật cũng quá trâu rồi chút ít a?

"Chúng ta chỗ sinh hoạt cái này thời kì được xưng là Cận Cổ thời kì, lại hướng lên thì là Trung Cổ thời kì, cái này hai cái thời kì đều không có Tứ đại kiếp vật, chỉ có Thái Cổ đã ngoài thời kì mới có, thời gian càng là đã lâu, Tứ đại kiếp vật càng dễ dàng hình thành. Không biết cái kia Đại Kiếm Tôn Giả phát hiện Kiếp Thủy là Thái Cổ thời kì, hay vẫn là càng thêm lâu dài thời kì chỗ hình thành đây." Đào Đào trầm ngâm nói.

"Tiểu Đào Tử, nếu như Kiếp Thủy có sinh mạng, nhưng lại sống thời gian lâu như vậy, dù cho chúng ta phát hiện lại có thể thế nào? Thực lực của bọn hán khẳng định rất cường." Dương Thần tức giận nói.

Đào Đào sờ lên cái ót, xấu hổ cười nói: "Cũng đúng, nếu như ngươi bây giờ gặp được Kiếp Thủy, khẳng định hán phải chết không thể nghi ngờ."

"Đúng rồi, Tiểu Đào Tử, vì cái gì một khi có cường giả phát hiện Kiếp Thủy sẽ điên cuồng đâu này?" Dương Thần nghi hoặc hỏi.

"Tứ đại kiếp vật đối với tu luyện giả có chỗ tốt rất lớn, hiện sẽ nói với ngươi ngươi cũng không hiểu, đến tương lai thời cơ đã đến ta lại nói cho ngươi cũng không muộn." Đào Đào lắc đầu, cũng không có ý định đối với Dương Thần nói cái gì.

"Không nói cho dù." Dương Thần hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn hướng về phía Đào Đào trong tay quyền trục, hỏi: "Tiểu Đào Tử, đây là cái gì Bá thuật?"

"Đây là một bộ kiếm pháp, đáng tiếc, dù cho đã có bộ kiếm pháp kia, ngươi cũng không cách nào không chế Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính. Bởi vì ngươi thực lực của bản thân quá yếu, trong cơ thể điểm này Bá Khí căn bản không đủ để kích phát Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính." Đào Đào bắt đầu dĩ lắc đầu.

Xác thực, Dương Thần huy kiếm thời điểm tối đa có thể phóng xuất ra kiếm khí, mà trốn đào tặc thì có thể đơn giản kích phát Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính, đây cũng là bởi vì Bá Khí hùng hậu trình độ bất đồng.

"Ngươi bây giờ tự tu luyện bộ kiếm pháp kia, đợi đến lúc trong cơ thể ngươi Bá Khí đầy đủ đầy đủ thời điểm, ngươi hơn phân nửa là có thể tùy ý không chế được Lôi Ngục kiếm rồi." Nói xong, Đào Đào đem quyền trục đưa cho ngươi Dương Thần.

Dương Thần cũng mặc kệ có thể hay không kích phát cái gì cuồng bạo tính, Lôi Ngục kiếm có thể khiến cho hán có thể phóng ra ngoài Bá Khí, nếu mà có được phù hợp kiếm pháp, thực lực của hán tất nhiên sẽ gia tăng thật lớn.

Triển khai quyền trục, trên quyền trục viết: Đại Kiếm Tông nhập môn Kiếm Quyết: Cừu Lôi Cương Kiếm Quyết, Kiếm Khí Như Lôi, Cương Kính Liệt Không. . .

"Lôi Ngục kiếm cùng nhập môn Kiếm Quyết? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Đường đường Tôn Giả vậy mà chỉ có những không nhập lưu này đồ vật. Hơn nữa, Đại Kiếm Tông người như thế nào hội dùng loại này đã hỏng lại ngắn thì kiếm?" Đào Đào trong nội tâm không khỏi nổi lên nghi ngờ, hán không nghĩ ra đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Dương Thần vẻ mặt tươi cười, hán cũng không biết Đào Đào trong nội tâm đang suy nghĩ gì, không nhập lưu cũng tốt, nhập lưu cũng thế, chỉ cần có thể tăng lên thực lực của mình là đồ tốt.

"Tiểu Thần Tử, ngươi trước đừng cao hứng quá sớm, Đại Kiếm Tông nhập môn kiếm pháp cũng không phải là dễ dàng như vậy tu luyện đấy." Đào Đào tái bút lúc gọi khởi nước lạnh đến.

Quả nhiên, Dương Thần đón lấy hướng quyền trục phía dưới nhìn lại, thượng diện ghi lại phương thức tu luyện quả thực không phải người có thể hoàn thành, tu luyện kiếm pháp thật đúng là một kiện khổ sai sự tình, hắn không khỏi nở nụ cười khổ.

« Cửu Lôi Cương Kiếm Quyết » nghe nói là theo lôi vận hành quỹ tích trong ngũ ra đến, muốn tu luyện thành kiếm pháp này, phải lĩnh ngộ Lôi Đình vận động quy luật, Dương Thần bắt đầu đi lắc đầu, trong nội tâm thầm mắng: "Ta thảo, đây là cái gì chó má Kiếm Quyết, lão tử đi chỗ nào lĩnh ngộ Lôi Đình vận động quy luật?"

"Tiểu Thần Tử, ngươi trước hết tu luyện trụ cột nhất xuất kiếm cùng thu kiếm, còn có một chút cơ bản nhất kiếm chiêu, về phần cao siêu hơn kiếm chiêu, chờ về sau tìm được có Lôi Đình địa phương tu luyện nữa cũng không muộn." Đào Đào trầm ngâm nói: "Ngươi phải không ngừng săn giết Bá Thú, đang cùng Bá Thú chém giết trong tu luyện kiếm chiêu, đây là mới có thể lấy được nhanh nhất tiến bộ."

Dương Thần nhẹ gật đầu, trong lòng của hắn minh bạch, Đào Đào thoát nhìn niên kỷ tuy nhỏ, bất quá nhưng lại một cái hiếm có hảo lão sư.

"Chuẩn bị một chút, chúng ta bên cạnh tìm kiếm Bá Thú bên cạnh tu luyện kiếm pháp, ngươi đã có thể phóng ra ngoài Bá Khí, chờ ngươi tu luyện tốt rồi trụ cột kiếm pháp, chúng ta nên đi săn giết sĩ cấp Bá Thú rồi." Đào Đào lùi về Tạo Hóa bút ở bên trong, vèo một tiếng cầm ở Dương Thần trên đai lưng.

"Sĩ cấp Bá Thú? Ngươi là để cho ta đi chịu chết à?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đem Liệp Thú Nhân bao khóa đánh tới, bên trong quả nhiên có không ít da thú.

Dùng Lôi Ngục kiếm đem da thú cắt lấy, Dương Thần đem Tạo Hóa bút rút ra đai lưng, cười nói: "Tiểu Đào Tử, ta ý định làm vô kiếm, tự uy khuất ngươi một chút." Nói xong dùng Tạo Hóa đầu bút lông lợi ngoi bút đâm rách da thú, lập tức đem bao khóa bên trên sợi tơ rút lấy xuống.

"Tiểu Thần Tử, ngươi lại dám đem lão tử đương châm sử, thật sự là tức chết ta rồi!" Đào Đào cầm giận bắt bình thanh âm truyền ra.

Dương Thần khoe miệng lộ ra cười xấu xa, cũng mặc kệ Đào Đào kêu la, đã bắt đầu may vô kiếm, không bao lâu vô kiếm tự may thành công, thanh kiếm phụ tại trên lưng về sau, hắn đứng dậy hướng phía rừng sâu ở chỗ sâu trong đi đến, chuẩn bị bắt đầu tu luyện kiếm pháp.

Hắn đã không thể chờ đợi được cùng với Liễu Dự cùng Trầm Kiếm Khiếu dạo sức rồi, dùng hắn thực lực bây giờ, trừ phi Trầm Kiếm Khiếu cùng Liễu Dự trở thành Bá Sĩ, nếu không không phải là đối thủ của hắn.

Dương Thần không có chú ý tới, trong nhãn trữ vật của hắn, một cái bao trong hiện lên một đạo quang mang, hào quang là trong bao một cuốn quyền trục phát ra, mà cái xách tay này là bị Tạo Hóa bút giết chết Liệp Thú Nhân còn sót lại đây.

Quyển trục lóe ra hào quang thời điểm, từng lâm trên không bay tới một chi Hắc Vũ đại điêu, cái này chi điêu cánh giương chừng nửa mét đến trường, xoay quanh tại rừng cây trên không, một đôi lợi hại con mắt bao quát lấy trong rừng cây Dương Thần, loại này điêu phi thường trừ danh, gọi là Hắc Linh điêu, bị Hứa đô thế lực nuôi nhốt, hắn có thể truy tung nhân hòa truyền tống tin tức.

Hắc Linh điêu bỗng nhiên vỗ cánh xoay quanh, hướng phía cùng Dương Thần phương hướng ngược nhau bay đi, đã bay không bao lâu, nó bỗng nhiên hướng phía trong rừng lao xuống xuống dưới. Nó lao xuống xuống dưới chỉ địa, dĩ nhiên là không lâu Dương Thần giết người cướp của địa phương.

Hai cái mặc da chế áo khoác trung niên nhân, một cái mọc ra mặt chữ quốc, một cái râu quai nón hoàn mặt, giờ phút này bọn hắn đứng ở đó ba bộ không đầu bên cạnh thi thể, Hắc Linh điêu đã rơi vào cái kia mọc ra mặt chữ quốc trung niên nhân trên vai.

Mọc ra râu quai nón trung niên nhân nhìn trên mặt đất ba cỗ thi thể, trầm ngâm nói: "Ngoại trừ người nọ bên ngoài, có lẽ không ai có thể như thế nhẹ nhõm kích giết bọn hắn."

"Hắn đã bị thương, không nghĩ tới còn có được bực này thực lực, chúng ta tuyệt đối không thể phớt lờ." Nói chuyện thời điểm, mặt chữ quốc trung niên nhân sờ lên Hắc Linh điêu đầu, "Dẫn đường!"

Hắc Linh điêu vậy mà nhân tính hóa nhẹ gật đầu, lập tức vỗ cánh bay lên, như tên rời cung, bắn về phía rừng sâu ở chỗ sâu trong. Hai người trung niên nhìn nhau, đột nhiên tất truy trên xuống, tốc độ của bọn hắn cực nhanh, vượt qua xa Dương Thần chỗ có thể so sánh.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tìm tòi

Chu Tiên trấn một tòa bình thường trong trạch viện, trong phòng trên bờ đoàn ngồi một cái lão già, lão già mặc trường bào màu xám, khuôn mặt gầy, râu bạc trắng rủ xuống ngực, hấn chính nhắm hai mắt ngồi xuống.

"Tam gia gia, Lam Nhi có việc yêu cầu người." Một cái thiếu nữ áo xanh đột nhiên bước liên tục đi vào giữa phòng, cái này thiếu nữ áo xanh vậy mà đứng là Ngụy Yên Lam.

"Lam Nhi, có phải hay không nhớ nhà, muốn cho Tam gia gia mang người trở về?" Lão già chậm rãi giương đôi mắt, ánh mắt thâm thúy tang thương, hấn chứng kiến Ngụy Yên Lam thòi điểm, trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra nụ cười hiền lành.

"Lam Nhi không muốn trở về, Lam Nhi có sự tình khác cầu Tam gia gia." Ngụy Yên Lam đến đến lão già bên người ngồi xuống, khoác ở lão già cánh tay.

Lão già ha ha cười cười, hỏi: "Nói đi, muốn cho gia gia giúp người làm cái gì."

Ngụy Yên Lam trên mặt đẹp lộ ra vẻ lo lắng, "Tam gia gia, Thần ca ca không thấy rồi, người có thể bang Lam Nhi tìm được hấn sao?"

"Nguyên lai là cái kia tiểu bại hoại, người yên tâm, hấn sẽ không để cho chính mình chịu thiệt đấy." Lão già tựa hồ đối với Dương Thần ấn tượng không phải đặc biệt tốt.

"Tam gia gia, Thần ca ca không là bại hoại." Ngụy Yên Lam lập tức mân mê miệng đến, nàng không thích người khác nói Dương Thần nói vậy.

"Tốt, tốt, Tam gia gia không nói hấn là bại hoại." Lão già lắc đầu cười cười, nói ra: "Tam gia gia cái này bang Lam Nhi nhìn xem, cái kia Tiểu Quỷ đến cùng đi chỗ nào rồi, nhắm trúng chúng ta Lam Nhi lo lắng như vậy."

"Tam gia gia!" Ngụy Yên Lam khuôn mặt ửng đỏ, lôi kéo lão già cánh tay làm nũng đến.

Lão già sủng nịch sờ lên Ngụy Yên Lam mái tóc, cười nói: "Cái kia Tiểu Quỷ theo sẽ không để cho chính mình chịu thiệt, loại tính cách này gia gia ngược lại là ưa thích." Nói xong chậm rãi nhắm mắt, đầu chậm rãi đi động, tựa hồ tại tập trung tinh lực tìm kiếm cái gì.

Ngụy Yên Lam xem đến lão già nhắm mắt lại về sau, lập tức không nói, nàng không dám quấy rầy lão già.

Khi lão già nhắm lại hai mắt thời điểm, một cỗ mệnh môn bao la bát ngát lực lượng từ trong phòng phóng xạ mà ra, dùng gian phòng làm trung tâm khuếch tán đến bốn phương tám hướng, cỗ lực lượng này vô ảnh vô hình, căn bản không có người xem tới được, càng không ai có thể cảm giác được.

Cơ hồ đồng thời, Tam Hợp hội nội một gian phòng trong phòng, Diệp Luân lão đầu cung kính đứng trang nghiêm lấy, tại hấn trước người một cái áo trắng trung niên nhân đứng chấp tay, Bạch y nhân này tướng mạo nho nhã, mày kiếm mắt sáng, khoe miệng mang theo nhàn nhạt đáng tươi cười, làm cho người như tắm rửa gió xuân.

Hấn bản đang nghe lấy Diệp Luân nói chuyện, bất quá đúng lúc này, hấn bỗng nhiên cảm giác có lực lượng thần bí theo trên người đảo qua, cái này cỗ lực lượng thần bí làm hấn cảm thấy sợ hãi, cái kia cỗ lực lượng thần bí trong truyền ra một đạo cười nhạt âm thanh: "Người trẻ tuổi không cần phải lo lắng, lão phu sẽ không đã thương hại người."

Cực đoan lập tức, lực lượng thần bí theo gian phòng đảo qua, thanh âm kia lại như cũ quanh quẩn tại Bạch y nhân trong tai, làm cho trên lưng của hấn đều chảy ra mồ hôi lạnh.

"Hội trưởng? Người làm sao vậy?" Diệp Luân lão đầu nghi hoặc nhìn Bạch y nhân, Bạch y nhân này dĩ nhiên là Tam Hợp hội Hội Trưởng Đại Nhân.

"Không có việc gì, nói tiếp a." Bạch y nhân trên mặt tuy nhiên khôi phục bình tĩnh, thế nhưng mà nhưng trong lòng không cách nào dẹp loạn, "Trên thị trấn nhỏ này thậm chí có cường giả loại này, hấn tại tìm tòi cái gì?"

"Hội trưởng, cái kia bán cho ta Đạo Văn phù Liệt Thú Nhân, nghe nói đã trốn vào Vu Sơn Cấm khu, hiện tại cũng không biết sống hay chết." Diệp Luân nói tiếp: "Những Đạo Văn kia phù ở bên trong, có mấy trương là gần đây mới chế tạo ra đến, ta đoán cái kia Liệt Thú Nhân vô cùng có khả năng là Đạo Văn Sư!"

Bạch y nhân trầm ngâm nói: "Xem ra ta phải đi Vu Sơn Cấm khu nhìn xem, hi vọng hấn còn sống, nếu không ta tựu một chuyến tay không rồi."

Không đề cập tới tại đây, lại nói Ngụy Yên Lam chỗ trong phòng, lão già chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn xem Ngụy Yên Lam, yêu thương cười nói: "Hấn bây giờ đang ở Vu Sơn lên, bất quá cũng không có gặp được nguy hiểm, người không cần thay hấn lo lắng."

"Vu Sơn? Dùng Thần ca ca thực lực, cái chỗ kia thật sự quá nguy hiểm, gia gia, người mau đưa hấn cứu ra!" Ngụy Yên Lam sắc mặt lo lắng năn nỉ.

"Tiểu quỷ đầu bên người có một giúp đỡ, đã có tự bảo vệ mình thực lực, Lam Nhi cứ việc yên tâm tựu là, vạn nhất hấn gặp được nguy hiểm, Tam gia gia nhất định sẽ ra tay đấy." Lão già cười nói.

Nghe đến lão già, Ngụy Yên Lam cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nhiều ngày không thấy lúm đồng tiền lần nữa hiển hiện tại tuyệt sắc trên khuôn mặt.

...

"Tiểu Đào Tử, cái này Vu Sơn có phải hay không đã không có Bá Thú rồi, muốn tìm cái luyện kiếm đối thủ đều không có." Dương Thần đi trong rừng, cả buổi không có đụng phải Bá Thú, không khỏi ồ ồ. Hắn cũng không biết, Ngụy Yên Lam, Quách Định, Tống Diêm Nhi, ba người đều nhanh sắp điên.

"Đừng nói chuyện, có cái gì đã tới!" Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền ra.

Dương Thần lười nhác bộ dạng đột nhiên biến mất, hần rút ra sau lưng Lôi Ngục kiếm, cảnh giác nhìn xem bốn phía, xuy xuy, trong bụi cỏ bỗng nhiên lao ra một đầu bóng đen, loại quỷ mị đánh về phía hắn đến!

Lập tức vật kia như thiểm điện đánh tới, Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ, mãnh liệt đạp địa mau né đến, vật kia bỏ nhào về phía trước mà không, Phan! Rơi trên mặt đất, Dương Thần xoay người nhìn lại, sắc mặt không khỏi biến đổi: "Cỗ heo thú!"

Cái này đầu cỗ heo thú dĩ nhiên là sĩ cấp Bá Thú, hần tướng mạo đặc biệt như heo, bắt quả trên chân lại không phải móng heo, mà là móng vuốt sắc bén, so lưỡi đao còn càng thêm sắc bén. Trong miệng dài khắp lấy có thể thiết cắt Cốt Đầu răng nhọn, trên sống lưng dựng thẳng lên một chuỗi cương châm tựa như bộ lông, hình thể đủ để so sánh sự tử mạnh mẽ.

Cỗ heo thú phát ra cùng loại với heo gọi thanh âm, thô lộ răng nanh, bỗng nhiên thả người đánh về phía Dương Thần, nhanh giống như tia chớp!

Cảm giác được Đào Đào không có ra tay giúp đỡ ý định, Dương Thần thầm mắng vài câu về sau, vội vàng nghiêng người né tránh, đồng thời huy kiếm Tật Trảm hướng cỗ heo thú, xuất kiếm như gió, màu xanh kiếm khí rồi đột nhiên bắn ra.

Phan! Một kiếm bỏ vào cỗ heo thú trên thân thể, cỗ heo thú không có đánh chết, Dương Thần ngược lại là thiếu chút nữa đau đến thảm kêu đi ra, trong nội tâm thầm nghĩ: "Ta thao, cái này đầu heo da cũng quá dày chút ít a!"

Cỗ heo thú tuy nhiên bị phách trong một kiếm, bắt quả lại không có bị thương nặng, chỉ là vết thương nhẹ mà thôi, nhưng mà hần hay vẫn là bị trên thân kiếm truyền đến lực đạo đánh bay ra vài mét có hơn.

Dương Thần bước chân tật động, như gió giống như lời, nhanh đến cực hạn, vây quanh cỗ heo thú không ngừng vòng quanh, như thiểm điện huy kiếm đâm ra, chuyên làm đánh lén, hoặc là dưới háng trọng yếu bộ vị, hoặc là hai mắt, hoặc là mũi heo từ...

"Ai, vậy mà dùng loại này vô lại đầu pháp, thật sự là ném lão tử mặt a!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào thở thật dài.

Kỳ thật Dương Thần cũng là bị buộc bất đắc dĩ, cỗ heo thú công kích thực lực tại cương mãnh, mấu chốt nhất chính là, cỗ heo thú có thể giống nhân loại giống như phóng ra ngoài Bá Khí, phúc căn, vung trào, vung đuôi, những động tác đơn giản này hội mang theo đáng sợ Bá Khí kinh lực, thật sự là như ám khí giống như khó lòng phòng bị.

Cho nên, Dương Thần chỉ có thể chơi xỏ lá, có thể chạy bỏ chạy, có thể trốn tẩu trốn, tìm được cơ hội tẩu ra tay độc ác, phải chịu thiệt người là người khác mà không phải mình, dù sao hần tuy nhiên có thể lợi dụng Lôi Ngục kiếm phóng ra ngoài Bá Khí, uy lực lại so ra kém cỗ heo thú công kích.

Hồng hồng hồng... Cỗ heo thú hai mắt đỏ thẫm, phát ra tiếng gầm, ngoại trừ con mắt bên ngoài, hần mặt khác yếu ớt bộ vị đều bị Dương Thần đánh trúng qua, hần sao lại, há có thể không giận?

Mãnh liệt đạp đất, cỗ heo thú tốc độ vậy mà quý dị nhanh hơn, trong một chớp mắt tẩu tới Dương Thần bên người, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng thả người nhảy lên, đồng thời huy kiếm đâm về cỗ heo thú con mắt!

Đáng tiếc cỗ heo thú né tránh quá nhanh, Dương Thần công kích lập tức thất bại, cỗ heo thú lần nữa đánh tới, há mồm cắn hướng cái mõng của hần.

"Bà mẹ nó, liền lão tử bỏ mõng đều muốn thè lưỡi ra liếm, cái này đầu heo thật đúng là bệnh trạng!" Dương Thần hùng hùng hổ hổ, vội vàng huy kiếm bỏ hướng phía sau, đồng thời thi triển Phong Lôi Bộ đi phía trước tật tung.

Đừng nhìn Dương Thần là tùy ý huy kiếm mà ra, kỳ thật hần đã sử dụng chính mình Bá Khí tam trọng đủ khả năng phát ra tất cả lực lượng. Đáng tiếc cỗ heo thú da dày thịt béo, nếu như không phải Lôi Ngục kiếm là Trung phẩm Bá Khí, bốn sự phi thường sắc bén, Dương Thần căn bản thương không đến hần!

Lôi Ngục kiếm bỏ vào cỗ heo thú trên đầu, chém đứt một đám bộ lông, ngay sau đó hóa hoa văng khắp nơi, vậy mà chém không đi vào da thịt ở trong, Dương Thần cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, cười khổ không thôi.

Một kiếm chém vào cỗ heo thú trên đầu, triệt để kích phát cỗ heo thú hung tính, cỗ heo thú như thoát cương chi mã, cuồng phóng tới Dương Thần, móng vuốt sắc bén chụp vào Dương Thần, mang theo chói tai tiếng xé gió.

Dương Thần sắc mặt kịch biến, không dám khinh thường, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ lui về phía sau, đồng thời lực rút bàn tay, trên ngón tay Kim Quang trập trập, Cầm Long trào nhô lên cao tật trào mà ra, một trào này chỉ lực mang theo bén nhọn tiếng xé gió!

Phan! Dương Thần cánh tay lập tức tê liệt, lão đảo rút lui bốn, năm bước mới đứng vững, hần không ngừng vận công bổ sung Bá Khí, đột nhiên, hần phát hiện mình trong đan điền Bá Khí vậy mà đã đạt đến bão hòa.

Cái kia cỗ heo thú cũng không có lập tức triển khai công kích, bởi vì hần đã bị Dương Thần Cầm Long trào oanh được ngược lại cắt ra ngoài, trên móng vuốt sắc bén của hần vậy mà chảy ra máu tươi, cái này Cầm Long trào chỉ uy lực quả nhiên là không thể tưởng tượng!

Giờ phút này Dương Thần đan điền tràn đầy lấy Bá Khí, hần không kịp đa tương, thêm mau vận công tốc độ, bốn phía Bá Khí không ngừng vọt tới, lập tức bị hần hấp thu, tiến vào trong đan điền của hần, khí mương xuy xuy rung động, sắp bị xé nát.

Bất quá đúng lúc này, cổ heo thú đã ổn định thân hình, hần bỗng nhiên đạp địa đánh tới, Dương Thần bỗng nhiên miệng vỡ kêu to: "Tiểu Đào Tử, người còn không ra tay, ta muốn phải quải điệu rồi!"

Đây là thời khắc mấu chốt, Dương Thần cũng không muốn như vậy buông tha cho đột phá cơ hội. Đào Đào nghe được Dương Thần tiếng kêu về sau, bỗng nhiên thao túng Tạo Hóa bút bay ra, ông! Ngồi bút huy động, sáng chói bút mang cắt tại cổ heo thú trên người, căn bản không có đã bị chút nào trở ngại, cổ heo thú thân thể trực tiếp bị cắt thành hai đoạn, đùng một tiếng trụ lạc trên mặt đất, máu tươi lưu địa phương.

Dương Thần đã sớm tại chỗ bắt đầu tĩnh tọa, chung quanh hần quanh quẩn mờ mịt như sương mù Bá Khí, những này Bá Khí không ngừng rót vào trong cơ thể của hần. Khí mương bị Bá Khí sinh sinh chen phá, đại lượng Bá Khí khuếch tán đến càng thêm rộng lớn trong đan điền.

Lực lượng lần nữa bắt đầu phản hồi, Dương Thần lại chìm đắm trong trong loại sáng khoái này, hần không tự chủ được nói ra: "Nếu có thể mỗi ngày đột phá thì tốt rồi."

Đào Đào vừa mới theo Tạo Hóa bút trong chui ra, nghe được Dương Thần những lời này thời điểm, hần trực tiếp theo Tạo Hóa trên ngồi bút ngã xuống, hần dờ khóc dờ cười nhìn xem Dương Thần, "Thằng này vậy mà muốn mỗi ngày đột phá?"

Đúng lúc này, Dương Thần chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt tinh mang chột tránh, khí thế rồi đột nhiên trở nên mạnh mẽ không ít, Bá Khí tứ trọng! Trong lòng của hần không khỏi mong đợi, lần này có thể đánh nát cực nhanh Kim Cương Bá Thạch?

Đào Đào cũng là đầy cõi lòng chờ mong, Bá Khí tam trọng thời điểm đánh nát chín khối, không biết Bá Khí tứ trọng có thể đánh nát mấy khối?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Huyền Thiết Khoáng

"Tiểu Thần Tử, nhanh thử xem có thể đánh nát mấy khối Kim Cương Bá Thạch!" Đào Đào không thể chờ đợi được mà nói.

Dương Thần nắm nắm nắm, hừ không vung quyền, không khí kích động, thử mấy quyền về sau, hần mới từ trong nhãn chứa đồ xuất ra Kim Cương Bá Thạch, tổng cộng mười bốn khối Kim Cương Bá Thạch. Đào Đào chứng kiến hần xuất ra mười bốn khối Kim Cương Bá Thạch về sau, sắc mặt không khỏi biến đổi, tiểu tử này cũng quá khoa trương đi?

Đem Kim Cương Bá Thạch bày đặt tốt về sau, Dương Thần vuốt vuốt nắm nắm, thở sâu, bỗng nhiên bước nhanh bước ra, một quyền oanh kích tại Kim Cương Bá Thạch lên! Lực lượng xuyên thấu hòn đá mà qua, một khối, hai khối... Đệ thập nhị khối thời điểm, cổ lực lượng này triệt để biến mất không thấy gì nữa.

"Hô! Mười hai khối!" Đào Đào lần nữa bị sợ đã đến, chủ nhân của hần tại Bá Khí tứ trọng thời điểm, cũng chỉ có chín khối mà thôi.

Dương Thần bốp bốp nắm tay, không có cảm giác nở nụ cười: "Dùng ta thực lực bây giờ, tuyệt đối đã đủ để đánh bại cái kia Liễu Dự rồi, bất quá, cái kia Trầm Kiếm Khiếu được xưng Lạc Hà trấn đệ nhất thiên tài, thực lực rất mạnh, ta không tin thực lực của hần chỉ có biểu hiện ra thoát nhìn điểm này!"

Hần đã có nắm chắc đánh bại Liễu Dự, bất quá Trầm Kiếm Khiếu sớm đã là Bá Khí Cửu Trọng rồi, nghe nói sắp trở thành Bá Sĩ, nếu như không cần Lôi Ngục kiếm, hần cũng không có nắm chắc đánh bại Trầm Kiếm Khiếu.

Bỗng nhiên, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hần chứng kiến Cổ Trư Thú bị phách mở đích trong thân thể, tựa hồ có một khối trứng gà lớn nhỏ Thạch Đầu, lóe ra ánh sáng hào quang.

"Cổ Trư Thú có một loại thiên phú, có thể tại dưới mặt đất tìm được khoáng thạch, thân thể của bọn hần chỉ như vậy cứng rắn, là vì cắn nuốt đại lượng khoáng thạch. Cái này màu tím thạch hần là cái này đầu Cổ Trư Thú nuốt vào khoáng thạch, xem ra, tựa hồ còn không có có tiêu hóa." Đào Đào bay vút đến Cổ Trư Thú bên người, nhặt lên Thạch Đầu.

"Thôn phệ khoáng thạch." Dương Thần không khỏi cười khò, khó trách vừa rồi chính mình như thế nào chém đều chém không thương Cổ Trư Thú, nguyên lai thẳng này liền khoáng thạch đều có thể tiêu hóa.

Đúng lúc này, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, "Huyền Thiết Khoáng!"

Dương Thần quay đầu nhìn Đào Đào, nghi hoặc hỏi: "Huyền Thiết Khoáng là cái gì?"

"Cái này Huyền Thiết Khoáng thế nhưng mà luyện khí tốt tài liệu, hẳn có thể tăng cường Bá Khí cứng rắn trình độ." Đào Đào liếm liếm đầu lưỡi, sắc mặt kích động nói: "Của ta bản thể bị hao tổn quá mức nghiêm trọng, làm cho rất nhiều năng lực không cách nào phát huy ra đến, nếu như có thể có đại lượng khoáng thạch cho ta nuốt mất, ta nói không chừng có thể khôi phục một bộ phận năng lực."

"Tiểu Đào Tử, ngươi mau đưa Huyền Thiết Khoáng nuốt mất a!" Dương Thần không thể chờ đợi được nói, không có khôi phục thực lực tự như sinh mệnh, nếu như khôi phục thực lực cái kia còn phải rồi.

Đào Đào trắng rồi Dương Thần liếc, "Cái này khối nhỏ Huyền Thiết Khoáng cho dù nuốt vào cũng không có dùng!"

"Vậy ngươi cao hứng mấy thứ gì đó?" Dương Thần tức giận hừ một tiếng, "Chúng ta lại không biết khoáng thạch nguyên nơi sản sinh ở địa phương nào, nếu Cổ Trư Thú không chết thì tốt rồi."

"Cổ Trư Thú tuy nhiên chết rồi, thế nhưng mà, chúng ta chưa hẳn không thể tìm được khoáng thạch." Đào Đào nhìn xem trong tay Huyền Thiết Khoáng, trầm ngâm nói: "Khối khoáng thạch này thượng diện dịch dạ dày rất ít, cơ hồ không có bị Cổ Trư Thú tiêu hóa mất, điều này nói rõ Huyền Thiết Khoáng ngay tại phụ cận."

"Đúng vậy, Cổ Trư Thú có thể là vừa mới ăn tươi Huyền Thiết Khoáng không bao lâu." Nói đến đây, Dương Thần bỗng nhiên nhíu mày: "Nếu như Huyền Thiết Khoáng chỉ có cái này một khối làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, Huyền Thiết Khoáng không có khả năng chỉ có cái này một khối, chúng ta nhanh lên đi phụ cận tìm xem xem!" Nói xong, Đào Đào lùi về Tào Hóa bút ở bên trong, cấm trở về Dương Thần trên đai lưng.

Dương Thần bắt đầu đi, chỉ phải theo lời tại phụ cận tìm tòi đứng dậy, dù sao, nếu như Đào Đào thực lực khôi phục thêm một điểm, đối với trợ giúp của mình càng lớn. Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi còn trong rừng tìm kiếm chính mình, vạn nhất thân phận của mình bị khám phá, đoán chừng thật sự tự khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi.

Ngay tại Dương Thần đi vào một cái sơn cốc bên trong đích thời điểm, Tào Hóa bút trong bỗng nhiên truyền xuất ra thanh âm: "Tiểu Thần Tử, ta cảm giác được Huyền Thiết Khoáng khí tức rồi, nó có lẽ tự tại trong cái sơn cốc này."

"Ta như thế nào cảm giác không thấy?" Dương Thần sờ lên cái mũi, tựa hồ muốn ngửi ra Huyền Thiết Khoáng hương vị.

"Ngửi cái rắm! Ta chỉ sờ đi có thể cảm giác được Huyền Thiết Khoáng, là vì ta bản thể ở trong chứa có đại lượng Huyền Thiết Khoáng, tiểu tử ngươi làm sao có thể ngửi được Huyền Thiết Khoáng hương vị!" Đào Đào thật là có hành hung Dương Thần xúc động.

Dương Thần cười hi hi rồi lại cười, ánh mắt chuyển động, đại lượng lấy sơn cốc, trong sơn cốc cây cối xanh tươi, xanh um tươi tốt, bất quá lại không có bất kỳ khoáng thạch.

"Không cần thôi lại, ngươi là nhìn không tới, Huyền Thiết Khoáng tại một cái huyết động ở chỗ sâu trong, nhưng là bây giờ huyết động đã bị người dấu che lại rồi." Tào Hóa bút bay ra, bỗng nhiên hướng phía sơn cốc ở chỗ sâu trong vọt tới, Dương Thần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ đuổi kịp.

Tào Hóa bút bay ra ngoài không bao xa về sau, bỗng nhiên đứng ở một khối trên đất trống, xoát! Xoát! Tào Hóa bút lẳng không kéo lê lưỡng bút, bút mang bắn ra, thiết cắt trên mặt đất, trên mặt đất bỗng nhiên kích thích trận trận vàng sáng, tách ra ra.

Vàng sáng tách ra qua đi, một cuốn quyền trục thành linh trôi nổi ở giữa không trung, hẳn bên trên xuất hiện hai cái cắt ngắn. Lại nhìn trên mặt đất, vậy mà lộ ra một cái huyết động đi ra, huyết động tĩnh mịch đen kịt, cũng không biết đến cùng nhiều bao nhiêu. Cửa động bốn phía thậm chí có liên tiếp dấu chân, có thú dấu móng tay, cũng có nhân loại vân chân.

"Tiểu Đào Tử, đây là có chuyện gì?" Dương Thần nhìn xem giữa không trung trôi nổi quyền trục, đã kinh lại kỳ.

"Cái này gọi là Huyền Ảnh Quyền Trục, có thể chế tạo ra ảo giác, loại này quyền trục giả cả có thể không rõ, chỉ sợ không có trên trăm vạn là mua không được đây." Đào Đào giải thích nói.

"Huyền Ảnh Quyền Trục?" Dương Thần trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, lại vẫn có loại vật này, thật sự là thần kỳ, thứ này được hay không được chế tạo ra mỹ nhân đi tắm ảo giác? Nghĩ tới đây, hẳn không khỏi liếm liếm bờ môi.

"Bên trong khẳng định có khoáng thạch, chúng ta nhanh lên vào đi thôi!" Tào Hóa bút trong truyền ra Đào Đào kích động thanh âm, vèo! Hắn đã gấp khó dẫn nổi bắn vào trong huyết động, hẳn căn bản không có chú ý tới Dương Thần cái kia ** biểu lộ.

"Đợi một chút ta!" Chứng kiến Đào Đào tiến vào huyết động, Dương Thần đành chỉ tưởng tượng, vội vàng nhảy vào trong huyết động.

Trong huyết động, Dương Thần đi theo Tào Hóa bút quẹo trái quẹo phải, cũng không biết vòng vo bao nhiêu cái loan, Dương Thần lộ ra cười xấu xa, lầm bầm nói: "Tiểu hài tử cuối cùng là tiểu hài tử, lạc đường cũng thuộc bình thường."

Đúng lúc này, huyết động ở chỗ sâu trong truyền đến tiếng cười: "Sur mọii, tại đây có nhiều như vậy khoáng thạch, chúng ta lần này cần phải phát đại tài rồi!"

Dương Thần cùng Tào Hóa bút đồng thời dừng lại, Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai: "Tạm thời không muốn đánh rần động cỏ, đợi tí nữa người cười ta thượng diện, chúng ta chậm rãi đi vào."

"Kỵ ở phía trên? Chậm rãi đi vào?" Dương Thần khoe miệng bỗng nhiên run rẩy đứng dậy, lập tức hấn sờ lên cái mũi, trong nội tâm cảm thán: "Ai, ta tại sao lại nghĩ lung tung rồi, ta vẫn còn con nít, nghĩ như vậy chỉ sợ không tốt sao?"

Dương Thần cảm thán thời điểm, Tào Hóa bút đã biến lớn, chừng đùi như vậy thô, Đào Đào thanh âm lần nữa truyền đến: "Mau lên đây!"

Nhẹ gật đầu, Dương Thần nhẹ nhàng bắn lên, cười Tào Hóa trên ngòi bút, Tào Hóa bút chậm rãi hiện lên, dán huyết động đỉnh di động, không bao lâu liền đi tới huyết động cuối cùng.

Trong huyết động vốn là u ám, Đào Đào cùng Dương Thần không có phát ra cái gì tiếng vang, vừa rồi phát ra tiếng cười người căn bản không biết bọn hấn đến.

Dương Thần bao quát lấy phía dưới, trong huyết động vậy mà khắp nơi đều là ám tử sắc khoáng thạch, những khoáng thạch này bám vào trên thạch bích, cũng không biết đến cùng có nhiều dày một tầng.

Trong huyết động còn hai người, một nam một nữ, niên kỷ đều tại hai mươi tuổi đã ngoài, nam tử kia thân mặc áo bào trắng, mặt lẳng tai tiêm, sắc mặt âm trầm, loại người này tuyệt đối là nguy hiểm nhân vật, Dương Thần đã đem người này xếp vào phải phòng bị sổ đen.

Nàng kia mặc áo trắng, quần áo đem có lỗi có lổm đường cong buộc vòng quanh đến, thân thể đầy đặn, tóc đen như thác nước, lông mày kẻ đen tinh mầu, da thịt thì đầu tuyết, ngũ quan tinh xảo, nàng cho người cảm giác là vũ mị, cặp kia hồn xiêu phách lạc con người, quả thực có thể muốn mạng người.

"Tiểu yêu tinh!" Dương Thần theo áo trắng nữ tử trắng nõn cái cổ xem tiếp đi, thấy được mê chết người **, hấn không tự giác nuốt một ngụm nước bọt, đây tuyệt đối là cái hại chết người không đền mạng yêu tinh.

"Đại sư huynh, chúng ta không đi bắt bảo sư phó sao?"

Nghe được áo trắng nữ tử chán âm thanh chán khí, hơn nữa xộp gòn đến người trong trái tim thanh âm, Dương Thần nổi da gà tất cả đứng lên rồi, thanh âm này thật sự quá câu hồn rồi, con mẹ nó! Đây rốt cuộc là cái kia thắng khốn sinh hạ đến yêu tinh?

"Sư phó lão nhân gia ông ta quý nhân sự tình bề bọn, hơn phân nửa không có thời gian tới nơi này, chúng ta tự không đi bắt bảo lão nhân gia ông ta rồi." Áo trắng nam tử nhân nhật cười cười, cái nụ cười này thật sự quá giả, làm cho người nhìn rất không thoải mái.

Dương Thần không khỏi cười lắc đầu, quý nhân sự tình bề bọn? Người muốn nuốt một mình cứ việc nói thẳng, làm gì dùng loại lý do này?

"Sư huynh nói đúng, sư phó lão nhân gia ông ta thật sự bận quá rồi, chúng ta không có lẽ đi quấy rầy lão nhân gia ông ta." Áo trắng nữ tử cười quyền rũ cười, mị đã đến cực hạn.

Dương Thần nghe được áo trắng nữ tử lúc, lập tức trợn mắt há hốc mồm, cái này Tiểu yêu tinh cũng không phải cái gì đèn đã cạn dầu a.

"Tiểu Thần Tử, bọn hấn chẳng qua là Bá Sư mà thôi, không cần Bá Tuyên tề, giết đoán chừng muốn phí chút ít công phu." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Giết chết?" Dương Thần nhìn xem áo trắng nữ tử, không khỏi do dự đứng dậy, loại này mỹ nhân, giết chết có phải hay không thật là đáng tiếc?

Thấy được Dương Thần trên mặt do dự, Đào Đào dở khóc dở cười, tiểu tử này mới mấy tuổi? Tự hồ chỉ có mười lăm tuổi a? Vậy mà yêu tinh bắt đầu muốn những chuyện này?

Đúng lúc này, cái kia áo trắng nam tử cười nói: "Sư muội, người biết đây là vật gì sao?" Bàn tay của hấn mở ra, trong tay xuất hiện một cái ngọc chế bình nhỏ.

Dương Thần nghe vậy không khỏi nhìn sang, cái kia áo trắng nữ tử cũng nhìn sang, chỉ nghe áo trắng nữ tử nghi hoặc hỏi: "Đại sư huynh, đây là cái gì?"

"Loại vật này gọi là 'Gió xuân vạn dặm', vừa mới phát hiện Huyền Thiết Khoáng thời điểm, ta cũng đã đem cái chai mở ra, cả cái huyết động trong đều tràn đầy 'Gió xuân vạn dặm', loại vật này vô sắc vô vị, cũng khó trách sư muội người không thấy." Áo trắng nam tử cười đắc ý, trong mắt cực nóng vô cùng.

"Bà mẹ nó! Đây không phải là ta cũng nghe thấy được?" Dương Thần sắc mặt kịch biến, hấn cũng không biết, trong bình chảy ra không màu khí thể tiến vào trong cơ thể của hấn lúc, vậy mà cùng trong cơ thể hấn được tán dung hợp đứng dậy, ngay sau đó bị được tán đồng hóa, căn bản không có đối với hấn tạo thành ảnh hưởng.

"Đừng sợ, nếu quả thật trúng độc, chúng ta lập tức chế phục hấn, ta có một ngàn loại biện pháp lại để cho hấn giao ra giải dược!" Đào Đào cười lạnh truyền âm.

Áo trắng nữ tử ngọc dung thất sắc, ngẩn ngơ khiếp sợ về sau, nàng vậy mà lập tức khôi phục bình tĩnh, cười quyền rũ nói: "Sư huynh, ta sẽ không theo người tranh giành Huyền Thiết Khoáng đấy."

Áo trắng nam từ từ bước tới gần áo trắng nữ từ, cười dâm nói: "Sư muội, nếu như ngươi có thể theo ta, những Huyền Thiết Khoáng này chính là chúng ta cùng sở hữu, còn dùng phân cái gì lẫn nhau."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tông Cấp Bá Thú

"Ngươi..." Áo trắng nữ từ sắc mặt bỗng nhiên trở nên đỏ ửng đứng dậy, khí tức mất trật tự, trước ngực bắt trụ pháp phòng lấy.

"Sư muội, cái này 'Gió xuân vạn dặm' tư vị như thế nào?" Áo trắng công tử tiếng cười dâm đãng càng tăng lên, đột nhiên đi vào áo trắng nữ từ bên người, thò tay ôm hường áo trắng nữ từ.

Áo trắng nữ từ bản muốn né tránh, thế nhưng mà nàng lại cảm thấy toàn thân bủn rủn vô lực, hơn nữa liền giống bị đặt ở lồng hấp trong chung nấu một loại, toàn thân kỳ nhiệt khó ngăn cản, nàng càng là chợt phát hiện, chính mình vậy mà muốn cỡi y phục xuống.

Ngay tại nàng thân bắt do kỷ thời điểm, áo trắng nam tử đã ôm lấy, nàng ra sức né tránh, hi! Ông tay áo của nàng lại bị xé rách xuống, lộ ra trắng bóng cánh tay ngọc.

"Bạch Triển, ngươi như dám đụng đến ta, ta Hoa Nguyệt Nô thề! Tất cho ngươi chết không yên lành!" Áo trắng nữ từ né tránh khai áo trắng nam tử lập tức, bỗng nhiên nhuyển đến trên mặt đất, nàng song má đỏ ửng, thò hồng học, thần trí đã bắt đầu mơ hồ.

"Chết không yên lành? Đợi tí nữa ta sẽ nhượng cho ngươi * móa, ha ha..." Bạch Triển dữ tợn cười rộ lên, tiếng cười quanh quẩn trong huyết động.

"Cầm thú!" Lập tức Bạch Triển nụ cười dâm đãng tới gần Hoa Nguyệt Nô, Dương Thần không khỏi thảm máng, lập tức hấn tại trong lòng thảm nhũ nói: "Tốt như vậy cô nương, sao có thể lại để cho loại này súc sinh chà đạp rồi, cùng hấn bị người khác chà đạp, còn không bằng để cho ta tới chà đạp!"

Hi! Hoa Nguyệt Nô trước ngực quần áo bị Bạch Triển xé ra, lộ ra màu trắng áo lót, cái kia mê người **, người xem hoa mắt. Mà ngay cả Dương Thần đều không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, thật sự là Tiểu yêu tinh, ai, ta tự lòng từ bi cứu cứu ngươi đi!"

Nghĩ tới đây, hấn lập tức hô: "Tiểu Đào Từ, mau ra tay!"

"Cái này tiểu sắc quỷ, nếu như là cái nam, hấn chắc chắn sẽ không cứu!" Đào Đào âm thầm khinh bỉ Dương Thần, vèo! Tào Hóa bút điện xạ hướng Bạch Triển, sắc bén ngồi bút như mũi tên giống như đâm thẳng hướng Bạch Triển mi tâm!

"Cái này... Vương phẩm Bá Khí!" Bạch Triển sắc mặt kịch biến, hoảng sợ lui về phía sau, vừa mới còn ** đốt người hấn, giờ phút này giống như đột nhiên đưa thân vào hầm băng, tinh đục lập tức đập tắt, chỉ còn lại có lập tức trốn chạy để khỏi chết ý niệm trong đầu.

"Chạy? Ngươi chạy trốn được sao?" Đào Đào không khỏi cười lạnh, ông! Tào Hóa bút đột nhiên nhỏ đi, hướng phía nhanh lùi lại hướng về sau Bạch Triển gấp bắn đi!

"Bà mẹ nó! Ngươi muốn đem lão tử ngã chết à?" Bởi vì Tào Hóa bút đột nhiên nhỏ đi, Dương Thần theo trên ngòi bút truy lạc, dứt khoát rơi xuống dưới luồng địa phương không cao lắm, Dương Thần văng vẳng rơi trên mặt đất.

Dương Thần vừa mới rơi xuống nháy mắt, bỗng nhiên có người từ phía sau lưng ôm hấn, hai luồng thịt mềm dán tại trên lưng của hấn, tại cổ của hấn bên cạnh hà hơi, thật sự là thổ khí như lan, làm cho người thần hồn phiêu đảng.

Cảm nhận được hai luồng thịt mềm ôn hòa, Dương Thần bụng dưới khô nóng đứng dậy, trong nội tâm thảm máng: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này Tiểu yêu tinh thật sự quá câu hồn rồi!"

"Ta muốn... Ta muốn..." Hoa Nguyệt Nô đôi mắt dễ thương nửa mở nửa khép, cặp môi đỏ mọng khẽ nhếch hơi đóng, ác mộng tựa như thì thảo lấy. Nàng cặp kia trắng nõn cánh tay chăm chú quấn quanh tại Dương Thần trên lưng, chậm rãi trượt xuống, hướng phía Dương Thần dưới háng sờ soạng.

"Tiểu yêu tinh, ngươi lại tiếp tục như vậy hội gặp rắc rối, lão tử cũng không phải là cái gì chính nhân quân tử!" Dương Thần vội vàng quay người, hấn bản muốn ra tay đánh gạt xiu Hoa Nguyệt Nô, thế nhưng mà một trương cặp môi đỏ mọng lại đột nhiên đến, đem miệng của hấn cho ngăn chặn.

"Đây chính là lão giả đời này nọ hôn đầu tiên a, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, bị chiếm tiện nghi rồi!" Dương Thần cố nén tâm viên ý mã, huy chương bỏ

vào Hoa Nguyệt Nô trên cổ, Hoa Nguyệt Nô lập tức bất tỉnh ngã xuống trong ngực của hắn.

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, dù là Dương Thần là người của hai thế giới, cũng thiếu chút không có đem cảm ở, ôm lấy Hoa Nguyệt Nô về sau, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, vậy mà không có phát hiện Tạo Hóa bút cùng Bạch Triển thân ảnh.

"Tiểu Đào Tử? Ngươi ở nơi nào?" Dương Thần cao giọng la lên, thế nhưng mà lại không có được Đào Đào trả lời, sắc mặt của hắn hơi đổi, chẳng lẽ Tiểu Đào Tử đã xảy ra chuyện?

"Àm ăm!" Cả cái huyết động đều chịu chấn động, đá vụn theo huyết động đỉnh bay thấp, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài hang động xuất hiện một cái cự đại thân ảnh, xem khối hình dáng chừng hơn mười mét cao, hung hãn khí tức cuộn cuộn đánh tới.

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần chứng kiến Tạo Hóa bút vây quanh quái vật chạy như bay, ngòi bút liên tục huy động, bắn ra ra vô số đạo bút mạng, ngay ngắn hướng chém về phía quái vật kia trên thân thể, xoẹt xẹt xoẹt xẹt... Bút mạng cùng quái vật thân thể ma sát ra trận trận hỏa hoa, âm thanh chói tai làm cho người đầu văng mắt hoa.

Làm cho Dương Thần khiếp sợ chính là, Tạo Hóa bút vậy mà không có chặt đứt quái vật kia thân thể, quái vật kia thân thể mạnh như thế nào hung hãn? Đây cũng không phải là Dương Thần có thể tưởng tượng được đâu rồi.

Quái vật kia biến bỗng nhiên nhảy vào huyết động đến, Dương Thần không khỏi nghẹn ngào kinh hô: "Cổ Trư Thú!"

Dày mấy chục mét Cổ Trư Thú? Chẳng lẽ là Sư cấp Bá Thú? Dương Thần sắc mặt kịch biến, loại này cấp bậc Bá Thú cũng không phải là hắn có thể đối phó đây.

"Tiểu Thần Tử, thằng này là Tông Cấp Bá Thú, ta ngăn trở hắn, ngươi nhanh lên ly khai son động!" Tạo Hóa bút bỗng nhiên bay vút đến Dương Thần trước người, ngòi bút chỉ phía xa Cổ Trư Thú.

"Tông Cấp Bá Thú!" Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này vận khí cũng thật sự là tốt về đến nhà rồi, ở loại địa phương này đều có thể gặp được Tông Cấp Bá Thú, đây chính là tương đương với nhân loại Bá Tông a.

Rống! Cổ Trư Thú bỗng nhiên thả người nhảy lên, móng vuốt sắc bén chụp vào Dương Thần mà đến, mang theo bén nhọn tiếng xé gió, trào phong gào thét mà ra.

Tạo Hóa bút biến lớn, hóa thành dài mười mét cự bút, ngòi bút như kiếm lưỡi kiếm sắc bén đâm về Cổ Trư Thú móng vuốt sắc bén, cùng lúc đó, Tạo Hóa bút nội, Đào Đào không ngừng bóp nát Bá Tuyên tề, không ngừng tiêu hao Bá Tuyên tề.

Cổ Trư Thú tựa hồ cũng ý thức được Tạo Hóa bút mũi nhọn, lập tức Tạo Hóa bút đâm tới, hắn vội vàng lùi về móng vuốt sắc bén, cùng lúc đó, một cái khác chỉ móng vuốt sắc bén tránh đi mũi nhọn, hoành chụp về phía Tạo Hóa bút!

Chứng kiến có cơ hội đào tẩu, Dương Thần cắn răng, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ lướt hướng huyết động bên ngoài, hắn đã ần ần đoán được Cổ Trư Thú tại sao phải điên cuồng công kích chính mình rồi, bởi vì vì trong huyết động này Huyền Thiết Khoáng hơn phân nửa là hắn đồ ăn.

Huyết động gấp ghe, Dương Thần ôm Hoa Nguyệt Nô chạy như điên, tuy nhiên đã rời xa Tạo Hóa bút cùng Cổ Trư Thú, thế nhưng mà, bên tai của hắn y nguyên có thể nghe được tiếng oanh minh, đánh nhau dị thường kịch liệt.

"Cái kia tám mươi vạn Bá Tuyên tề làm được đủ Tiểu Đào Tử công kích mười lần, cũng không biết Tiểu Đào Tử có thể hay không trốn tới?" Dương Thần trên mặt không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

Đúng lúc này, lối ra bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một đạo hùng hồn tiếng thanh âm: "Tiểu tử, ngươi xác định công kích người chính là Vương phẩm Bá Khí sao?"

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Gặp không may, giống như có người đến!"

"Đúng vậy, công kích của ta nhất định là Vương phẩm Bá Khí, hắn bị Cổ Trư Thú đã triển trụ, nếu không ta căn bản không cách nào đào thoát." Cái này dĩ nhiên là Bạch Triển thanh âm, hắn sợ đi theo Tạo Hóa bút trong tay đào tẩu, nguyên lai là Cổ Trư Thú giúp đại ân.

"Cổ Trư Thú?" Cái kia thanh âm hùng hồn lần nữa truyền đến.

"Đúng vậy, hắn là Tông Cấp Cổ Trư Thú, cái kia Vương phẩm Bá Khí có lẽ đã bị hao tổn rồi, nếu không Cổ Trư Thú sớm đã bị nó giết." Lại vẫn có người thứ 3 ở bên ngoài, giọng nói của người này hơi khàn khàn.

"Đúng vậy, Vu Sơn phụ cận mạnh nhất Cổ Trư Thú chỉ là Tông Cấp." Thanh âm hùng hồn người nói ra.

"Tiểu tử, xem tại sự phụ của người Nguyên Tông trên mặt mũi, ngươi đi đi!" Thanh âm khàn khàn người cười lạnh nói: "Nếu dám đem chuyện này nói ra, dù cho sự phụ của ngươi cũng không giữ được ngươi."

"Đúng, đúng, là, vẫn bối cáo lui!" Nói chuyện thời điểm, Bạch Triển giống như có lẽ đã đi ra.

Nghe đến đó, Dương Thần sắc mặt trở nên tương đương khó coi, nếu như hai người kia vào lời nói, Tiểu Đào Tử tự chạy trốn không khỏi nể nang rồi, làm

sao bây giờ? Hai người kia thực lực rất cường, nếu như không có xem Bá Tuyền tề, Tiểu Đào Tử căn bản ngăn không được hai người kia.

"Đã có, mặc kệ được hay không được, cũng chỉ có như vậy!" Dương Thần tìm cái ẩn nấp địa phương đem Hoa Nguyệt Nô buông, ngay sau đó mặt nạ da người đeo lên, trong chớp lát biến thành Tiêu Minh.

Đương hán giả trang thành Tiêu Minh thời điểm, hai người đi vào huyết động, Dương Thần nghe được tiếng bước chân về sau, bỗng nhiên cười lạnh nói: "Hai vị dừng bước, ta Phá Quân Liệp Thú Đoàn đoàn trưởng ở bên trong, các người như còn muốn mạng sống, tốt nhất nhanh chóng rời đi!"

Hai người kia đã đi tới Dương Thần cách đó không xa, trong lúc đó nghe được Dương Thần, hai người sắc mặt không khỏi biến đổi, "Phá Quân vậy mà đến rồi!"

Cái này hai người trung niên một cái mặt chữ quốc, một cái râu quai nón hoàn mặt, dĩ nhiên là dùng Hắc Linh điều truy tung Dương Thần hai người kia, đương nhiên, bọn hán cũng không biết chỗ truy tung người tặc là Dương Thần.

"Chẳng lẽ Phá Quân đã ở bên trong thu phục Vương phẩm Bá Khí?" Hai người nhìn nhau, trong nội tâm không hẹn mà cùng muốn.

"Nguyên lai là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn bằng hữu, đoàn trưởng đại nhân mệnh ta ở chỗ này trông coi, hi vọng nhị vị xem tại đoàn trưởng trên mặt mũi, hay vẫn là nhanh chóng rời đi thôi, nếu không tiểu nhân không tốt hướng đoàn trưởng bàn giao." Dương Thần thông dong nhìn xem hai người, mang trên mặt dáng tươi cười, không khăn trương chút nào chi sắc, kỳ thật trên lưng của hán đã chảy ra mồ hôi lạnh.

"Nguyên lai Phá Quân đoàn trưởng ở chỗ này, như vậy ta hai người đành phải tạm thời cáo lui, hi vọng tiểu huynh đệ thay ta nhóm hướng Phá Quân đoàn trưởng vãn an." Mặt chữ quốc trung niên nhân chỉ có thể cáo lui, hán biết rõ, nếu như hiện tại tiến vào huyết động ở chỗ sâu trong, một khi phá hủy Phá Quân thu phục Vương phẩm Bá Khí chuyện tốt, hai người bọn họ cũng sẽ không có kết cục tốt.

"Tiểu nhân chắc chắn chuyển cáo đoàn trưởng." Dương Thần cười nói.

Hai người trung niên cười cười, lập tức xoay người bước đi, bất quá đúng lúc này, bên ngoài hang động bay tới một đạo bóng đen, bóng đen rơi vào mặt chữ quốc trung niên nhân trên vai, bóng đen này dĩ nhiên là Hắc Linh điều!

Hắc Linh điều kêu vài tiếng về sau, bỗng nhiên theo mặt chữ quốc trung niên nhân trên vai bắn lên, vỗ cánh bay về phía huyết động ở chỗ sâu trong, hai người trung niên sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, "Chẳng lẽ ba người kia là Phá Quân giết?"

Bọn hán ngay ngắn hướng quay người, đương bọn hán quay người nháy mắt, chứng kiến Hắc Linh điều bỗng nhiên đánh về phía Dương Thần giả trang Tiêu Minh, Dương Thần không biết chuyện gì xảy ra, bản năng thi triển ra Cảm Long thảo, mãnh liệt chụp vào Hắc Linh điều!

Hắc Linh điều chớp liên tục trốn cơ hội đều không có, Dương Thần ba ngón tay xỏ xuyên qua lồng ngực của nó, máu tươi cùng lông vũ ngay ngắn hướng bay tán loạn.

"Dĩ nhiên là tiểu tử này!" Hai người trung niên sắc mặt lại là biến đổi.

Trong mặt chữ quốc kia năm người lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, hỏi: "Người có phải hay không giết ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn ba gã đoàn viên?"

Dương Thần trong nội tâm tuy nhiên khiếp sợ, bất quá trên mặt cũng lộ ra vẻ mờ mịt, "Đại nhân, ta không biết người đang nói cái gì, ta từ trước đến nay đoàn trưởng cùng một chỗ, căn bản không có giết qua Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Độc sức liều mạng

"Người nếu không có giết bọn hán mà nói, trên người tại sao có ta Phá Quân Liệp Thú Đoàn liên lạc quyền trục?" Râu quai nón trung niên nhân lạnh lùng nói ra.

"Gặp không may, nhất định là cái kia ba cái bao khóa!" Nghĩ tới đây, Dương Thần trên mặt giả ý lộ ra mờ mịt, "Liên lạc quyền trục? Cái kia là vật gì? Ta nhớ được đoàn trưởng bảo ta ở chỗ này trông coi, sau đó cho ta ba cái bao khóa, nói là ban thưởng cho ta đấy."

"Chẳng lẽ thật là Phá Quân động tay?" Hai người trung niên sắc mặt không khỏi biến đổi.

Đúng lúc này, không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo tiếng rên rì: "Ân..."

Nghe thế đạo tiếng rên rì, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hai người trung niên ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía thanh âm truyền đến chỗ, trong huyết động mấy khối thạch nhũ đằng sau, tiếng rên rì bỗng nhiên trở nên càng cao hơn.

Hai người trung niên cất bước mà ra, vừa ý định đi về hướng thanh âm truyền đến chỗ, Dương Thần bỗng nhiên chắn bọn họ trước người, cười nói: "Nhị vị, chỗ nào người thế nhưng mà đoàn trưởng phu nhân, các người tốt nhất hay vẫn là không muốn đi thì tốt hơn."

"Đoàn trưởng phu nhân?" Hai người trung niên sắc mặt không khỏi biến đổi, ánh mắt ngay ngắn hướng nhìn về phía Dương Thần, trong mắt chữ quốc kia năm người từng bước ép sát, cười lạnh nói: "Người mới vừa nói phát ra tiếng kêu người là ai?"

"Đoàn trưởng phu nhân." Dương Thần bản năng cảm giác được chính mình khả năng lộ ra chân ngựa rồi, bất quá trên mặt của hắn y nguyên bảo trì thông dong.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, người thật là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người sao? Chẳng lẽ người không biết Phá Quân cũng không gần nữ sắc sao?" Râu quai nón trung niên nhân cười lạnh nói: "Người rốt cuộc là ai? Lại dám ở ta hai người trước mặt giả danh lừa bịp?"

"Lão tử là cha người!" Dương Thần trong nội tâm thầm mắng một tiếng, như thiểm điện rút ra trên lưng Lôi Ngục kiếm, hướng phía huyết động trên đỉnh bồ đi ra ngoài, kiếm khí bồ vào đỉnh động, chỉ một thoáng đã vụn đầy trời trụ lạc, hướng phía hai người trung niên nện xuống!

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!" Hai người trung niên trong mắt đều lộ ra khinh thường, chỉ thấy trong mắt chữ quốc kia năm người nhẹ nhàng tay giờ lên, chỉ là tùy ý phát tay, tay qua chỗ xoay lên đầy trời Hóa Diễm, đem rút xuống đã vụn toàn bộ đốt cháy hầu như không còn.

"Con mẹ nó, người này quá mạnh mẽ, hay vẫn là đi trước thì tốt hơn." Dương Thần âm thầm nuốt nuốt nước bọt, chợt xoay người đào tẩu, thế nhưng mà trong râu quai nón kia năm người đã chắn trước người của hắn.

"Tiểu huynh đệ, dùng thực lực của người căn bản giết không hết ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, nói cho chúng ta biết, trên người của người bao khóa là làm sao tới hay sao?" Râu quai nón trung niên nhân cười nói.

"Ai, chuyện cho tới bây giờ, ta chỉ có đem chân tướng sự tình nói cho các người biết rồi, giết các người Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, tổng cộng có hai người, một người mặc áo bào hồng, sau lưng có một cái chữ Hỏa (火), một người mặc màu xanh bảo, sau lưng có một cái lôi chữ, đến cho bọn họ rốt cuộc là ai, ta tự không được biết rồi." Dương Thần thờ dãi nói: "Lúc ấy ta trốn ở phụ cận, bọn họ giết người đi rồi, ta đem bao khóa mang đi."

"Là bọn họ!" Râu quai nón trung niên nhân sắc mặt không khỏi kịch biến.

"Tiểu tử này nói mười câu lời nói, chỉ sợ có chín câu tự là giả dối, lão chiến, người cho rằng hắn nói rất đúng nói thật sao?" Trong mắt chữ quốc kia năm người đến chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Thần sau lưng, ôm đồm hướng Dương Thần cổ.

Cảm giác được sau lưng gió lạnh ào ào, Dương Thần sắc mặt kịch biến, vốn định thả người né tránh, có thể là địch nhân ra tay quá nhanh, dùng hắn thực lực bây giờ, căn bản không kịp né tránh.

Xoát! Một đạo sáng chói khí mang theo huyết động ở chỗ sâu trong phá không mà đến, dùng không gì sánh kịp tốc độ bồ về phía mặt chữ quốc trung niên nhân tay, mặt chữ quốc trung niên nhân sắc mặt không khỏi biến đổi, chỉ phải lùi về đã chụp vào Dương Thần tay.

Dương Thần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ hướng phía trước nhảy ra, cùng lúc đó, huyết động ở chỗ sâu trong bay tới một vật, đương phi đến Dương Thần trước người thời điểm bỗng nhiên biến lớn, cái này đột nhiên xuất hiện đồ vật dĩ nhiên là Tào Hóa bút!

Dương Thần vội vàng bắt lấy Tào Hóa bút, Tào Hóa bút mang theo Dương Thần bay vút hướng huyết động bên ngoài, thế nhưng mà hai người trung niên đã sớm chắn lối đi ra, chứng kiến Tào Hóa bút nhảy mất, trong mắt của bọn họ cùng lộ ra cực nóng, "Vương phẩm Bá Khí!"

"Tiểu Thần Tử, hai người này đều là Bá Tông, chúng ta xông không qua đi!" Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào bỗng nhiên truyền âm, ngữ khí lộ ra dị thường lo lắng.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta lui về, đem bọn họ dẫn tới Cổ Trư Thú nơi ở!" Dương Thần cười lạnh nói: "Cái kia Cổ Trư Thú chắc chắn cho là bọn họ là để cướp đoạt Huyền Thiết Khoáng đấy!"

"Tốt! Chúng ta cái này trở về!" Tào Hóa bút bỗng nhiên ở giữa không trung nhanh quay ngược trở lại, vèo! Mang theo Dương Thần bay về phía huyết động ở chỗ sâu trong mà đi, trong nháy mắt đã bị đen kịt nuốt hết.

"Truy!" Hai người trung niên phát đủ tất truy, hai chân bị Bá Khí bao vây lấy, chân không chạm đất, như đạp tuyết mà đi, như gió bay điện chớp nhanh chóng bắn nhập huyết động ở chỗ sâu trong. Cưng Phong nổi lên bốn phía.

Đương Dương Thần ngồi Tào Hóa bút bay nhanh đến huyết động cuối cùng thời điểm, nương theo lấy điên cuồng hét lên thanh âm, một mực móng vuốt sắc bén bỗng nhiên đánh tới, thế như Bôn Lôi. Dương Thần sắc mặt kịch biến, đúng lúc này, Tào Hóa bút bỗng nhiên nhanh quay ngược trở lại, mang theo Dương Thần tránh được cái này chỉ móng vuốt sắc bén.

Tuy nhiên tránh được móng vuốt sắc bén, bất quá, Dương Thần hay vẫn là bị móng vuốt sắc bén mang theo sức lực phong chà xát được quanh thân kịch liệt đau nhức, trong lòng của hắn không khỏi mắng: "Lợn chết tiệt, một ngày nào đó ta muốn đem người nướng!"

Rống... Cỗ Trư Thú một kích không có kết quả, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét dài, đúng lúc này, bên ngoài hang động bay tới hai cái bóng người, dĩ nhiên là cái kia hai người trung niên. Cỗ Trư Thú trong đôi mắt bắn ra hung quang, thả người mà lên, mãnh liệt đánh về phía hai người trung niên.

"Tông Cấp Bá Thú!" Hai người trung niên sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, bọn hắn cũng là sợ Cỗ Trư Thú, mà là cảm thấy bất ngờ mà thôi. Lập tức Cỗ Trư Thú đánh tới, hai người bọn họ ngay ngắn hướng lui về phía sau, rất nhanh tuyệt luân tránh được Cỗ Trư Thú một kích toàn lực.

Phanh! Cỗ Trư Thú móng vuốt sắc bén trào trên mặt đất, mặt đất như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, đá vụn vẩy ra.

"Huyền Thiết Khoáng!" Hai người trung niên vừa mới tránh đi Cỗ Trư Thú công kích, lập tức phát hiện trong huyết động nham bích bên trên khoáng thạch, trong mắt của bọn hắn đều là lộ ra vẻ không thể tin được, nhiều như vậy khoáng thạch, bọn hắn đời này đều chưa từng gặp qua.

Tự khi bọn hắn cao hứng thời điểm, Cỗ Trư Thú lần nữa thả người đánh tới, tiếng gầm gừ không ngừng, móng vuốt sắc bén như kiếm, nhô lên cao chụp xuống, mang theo chói tai tiếng xé gió, như cho hắn bắt được, Bất Tử cũng muốn mất lớp da.

Mặt chữ quốc trung niên nhân đạp địa nhảy lùi lại, đồng thời đột nhiên vùng vẫy oanh ra, một vùng oanh ra, quyền kinh cuộn cuộn mà ra, Bá Khí giống như thủy triều bắt đầu khởi động, ngưng tụ thành một thót Hỏa Diễm chi lang, tiếng hét dài ở bên trong, Hỏa Diễm chi lang lừng không chạy gấp, đánh giết hướng Cỗ Trư Thú!

Trong huyết động bay múa khởi đầu trời Hỏa Tinh, độ ẩm bỗng nhiên hạ thấp, Hỏa Diễm chi lang tại Hỏa Tinh tím tùm xuống, cùng Cỗ Trư Thú móng vuốt sắc bén va chạm kịch liệt cùng một chỗ, Rầm rầm, Hỏa Diễm chi lang sụp đổ, Hỏa Diễm dọc theo Cỗ Trư Thú móng vuốt sắc bén lan tràn trên xuống, thẳng đốt hướng Cỗ Trư Thú đầu lâu!

Trong râu quai nón kia năm người đồng thời ra tay, chỉ thấy hai tay của hắn véo ấn, trước người Bá Khí cực tốc lưu động, ngưng tụ thành một thanh màu xanh trường kiếm, Lôi Đình tràn ngập tại trường trên thân kiếm, cuồng bạo lực lượng công tác chuẩn bị ở trong đó. Theo hai tay của hắn đu vung, màu xanh trường kiếm Tật Trảm hướng về phía Cỗ Trư Thú đầu lâu!

Cỗ Trư Thú cánh tay đã bị Liệt Hỏa đốt trụi, giờ phút này lại có trường kiếm chém tới, thời khắc nguy cơ, trong hai mắt của hắn bỗng nhiên nổi lên tơ máu, rống! Hắn bỗng nhiên mở ra miệng rộng, như trường kinh hấp thủy giống như há miệng đại hấp, cuồng phong đột khởi, cái kia che kín Lôi Đình Chi Lực màu xanh trường kiếm lại bị Cỗ Trư Thú hút vào trong miệng, miệng lớn bắt đầu nhai nuốt.

"Không hổ là có thể thôn phệ khoáng thạch Bá Thú!" Hai người trung niên sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, cái này Cỗ Trư Thú lực cắn nuốt thật đúng là biến thái.

Xoát! Tự khi bọn hắn kinh ngạc thời điểm, Tào Hóa bút chẳng biết lúc nào vậy mà phá không đâm tới, thẳng bức trong râu quai nón kia năm người sau lưng, sắc bén ngồi bút mang theo chói tai tiếng xé gió.

Sau lưng âm người sự tình, có thể không ngớt Dương Thần ưa thích làm, Đào Đào tựa hồ cũng đặc biệt lành nghề. Đáng tiếc lần này Dương Thần thì không cách nào nhúng tay rồi, chỉ có thể ở xa xa quan sát, dù sao thực lực của hắn quá yếu, âm người cũng là phải có nhất định được thực lực làm trụ cột đấy.

Cảm giác được sau lưng chói tai tiếng xé gió, râu quai nón trung niên nhân cảm thấy trước nay chưa có nguy cơ, vội vàng ra sức hướng phía trước nhảy tới, đồng thời sau lưng phóng xuất ra Bá Khí, bảo hộ ở phía sau lưng của mình.

Mặt chữ quốc trung niên nhân Tào Hóa bút trộm râu quai nón trung niên nhân, sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn vừa muốn xuất thủ tương trợ, thế nhưng mà Cỗ Trư Thú lại như thiên thạch giống như từ phía trên đánh tới, bắt đầu đi phía dưới, hắn chỉ có thể buông tha cho trợ giúp râu quai nón trung niên nhân, ngược lại đối phó Cỗ Trư Thú.

Ở này tốc độ ánh sáng tầm đó, Tào Hóa bút đã tiếp cận râu quai nón trung niên nhân sau lưng, cái kia sắc bén ngồi bút, tùy thời cũng có thể đâm thủng râu quai nón trung niên nhân phía sau lưng mà qua.

Liền Dương Thần đều dùng vì lần này Đào Đào đánh lén đã đắc thủ, thế nhưng mà đúng lúc này, Tào Hóa bút tốc độ bỗng nhiên giảm bớt, khiến cho râu quai nón trung niên nhân rốt cục thoát khỏi Tào Hóa bút, bắt quả râu quai nón trung niên nhân cũng kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

"Gặp không may, Bá Tuyền tề dùng hết rồi!" Dương Thần lập tức đã minh bạch Tào Hóa bút giảm bớt nguyên nhân.

Râu quai nón trung niên nhân chợt xoay người, cuồng tiếu nói: "Quả nhiên đã bị hao tổn, không nghĩ tới ta Tông Chiến vậy mà có thể có được Vương phẩm Bá Khí!" Trong tiếng cười điên dại, hắn bước nhanh lướt đi, tránh đi Tào Hóa bút mũi nhọn, bàn tay bị Lôi Đình bao khóa, ôm đồm hướng Tào Hóa bút!

Ông! Tào Hóa bút ngồi bút nhanh quay ngược trở lại, tại quá gần nháy mắt, ngồi bút vậy mà đối với Tông Chiến lòng bàn tay đâm đi ra ngoài! Sắc bén ngồi bút đâm vào không khí mà qua, bén nhọn tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên.

Tông Chiến bàn tay có chút nghiêng chà xát, lần nữa tránh đi Tào Hóa bút mũi nhọn, huy chương vỡ vào Tào Hóa bút trên ngồi bút, ông! Tào Hóa bút kịch liệt run rẩy, nghiêng nghiêng đâm vào trên mặt đất! Mặt đất lập tức bị đâm rách một cái lỗ thủng.

Tông Chiến cuồng tiếu không thôi, bước nhanh bước ra, ôm đồm hướng cầm trên mặt đất Tào Hóa bút, bắt quả đúng lúc này, sau lưng của hắn bỗng nhiên phi chém tới một đạo kiếm khí, thẳng bức sau ót của hắn mười mà đến, huy kiếm công kích Tông Chiến người dĩ nhiên là Dương Thần!

Cảm giác được sau lưng có người công kích, Tông Chiến vội vàng bên cạnh núi né tránh, ở này một lát chậm trễ phía dưới, Tào Hóa bút đã theo trên mặt đất bay ra, vèo! Không trung nhanh quay ngược trở lại một cái vòng tròn về sau, đâm thẳng hướng Tông Chiến mi tâm!

"Hừ!" Tông Chiến hừ lạnh một tiếng, hai tay rất nhanh véo ấn, trước người Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành màu xanh trường kiếm, mũi kiếm đối với ngòi bút, Tật Trảm mà xuống, Phan! Màu xanh trường kiếm lập tức sụp đổ, hóa thành vô số Lôi Đình tơ mỏng, chạy trong huyết động.

"Một cái nho nhỏ Bá Tông mà thôi, vậy mà mưu toan cùng ta ngạnh kháng, thật sự là không biết tự lượng sức mình!" Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào không khỏi cười lạnh, cho dù là đã bị hao tổn rồi, hấn bản thể cũng y nguyên dị thường cứng rắn, như thế nào Tông Chiến khả năng công kích phá hư được đây.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thôn phệ Huyền Thiết Khoáng

"Không hổ là Vương phẩm Bá Khí!" Tông Chiến chứng kiến công kích của mình bị Tào Hóa bút hóa giải, trong nội tâm không khỏi khiếp sợ, ngăn ngại khiếp sợ về sau, trong lòng của hấn càng phát ra cao hứng, nếu như có thể đạt được Tào Hóa bút, hấn có thể cùng Bá Vương một trận chiến.

Tào Hóa bút hóa giải Tông Chiến công kích về sau, cũng không có dừng lại, ngòi bút gây xích mích, hướng phía Tông Chiến gấp bắn đi, lạng lẹ ác liệt bút mang tràn ngập bát phương, làm cho người chịu run rẩy!

Tông Chiến cười lạnh một tiếng, hấn cũng không e ngại bị hao tổn Tào Hóa bút, chỉ thấy hấn cả cánh tay đều bị Lôi Đình tràn ngập. Đương Tào Hóa bút phá không phóng tới thời điểm, hấn bỗng nhiên thả người né tránh, đồng thời một quyền oanh hướng Tào Hóa bút!

Lôi Đình chợt tiếng nổ, nắm đấm những nơi đi qua mang theo liên tiếp Lôi Đình sét đánh thanh âm, bá đạo quyền kinh giống như thủy triều áp hướng Tào Hóa bút. Ông! Tào Hóa bút ngòi bút nhanh quay ngược trở lại, đối với Lôi Đình quyền kinh liên tục huy động, bút mang tung hoành, lập tức vạch tìm tòi quyền kinh.

Vèo! Tào Hóa bút như mũi tên giống như bắn về phía Tông Chiến, thế nhưng mà Tông Chiến tốc độ lại nhanh hơn một ít, chỉ thấy trong tay của hấn nắm một thanh Lôi Đình ngưng tụ thành màu xanh trường kiếm, nhô lên cao Tật Trảm mà xuống.

Tào Hóa bút cùng màu xanh trường kiếm kịch liệt va chạm, oanh! Màu xanh trường kiếm âm âm sụp đổ, thế nhưng mà Tào Hóa bút cũng bị nổ tung chỉ lực đánh bay ra hơn mười thước có hơn, Tông Chiến chỉ là lui ra phía sau hai bước mà thôi.

"Đáng giận! Nếu là có thể đủ sự khôi phục sức khỏe lượng, loại này con sâu cái kiến đồng dạng đồ vật, đến một ngàn cái ta cũng có thể đem bọn họ giết!" Đào Đào đã tại Tào Hóa bút trong nỗi trận lôi đình.

"Đại sự không ổn a, Tiểu Đào Tử tựa hồ không phải chòm râu dài đối thủ!" Huyết động một góc, Dương Thần trên mặt không khỏi lộ ra vẻ lo lắng, hấn còn nhớ rõ Tiểu Đào Tử nói lời, Bá Tông đã ngoài cường già, hấn tạm thời còn không có hữu lực lượng đi đối phó.

Đột nhiên, Dương Thần nghẹn gắp sau lưng nham bích bên trên Huyền Thiết Khoáng, hấn vội vàng hướng phía Tào Hóa bút hô to: "Huyền Thiết Khoáng!"

Ai cũng không biết Dương Thần cái này cự lời nói là dụng ý gì, ngoại trừ Đào Đào bên ngoài. Đào Đào nghe được Dương Thần về sau, vội vàng trên không trung nhanh quay ngược trở lại một chỗ ngoặt, hướng phía trong huyết động nham bích bay đi.

"Truyền thuyết Vương phẩm Bá Khí linh tính mở rộng ra, có thể thông hiểu người đích thoại ngữ, chẳng lẽ tiểu tử kia vậy mà đã thu phục được Vương phẩm Bá Khí?" Tông Chiến sắc mặt không khỏi biến đổi, hấn không thể tin được, một cái Bá Sư mà thôi, lại có thể thu phục Vương phẩm Bá Khí.

Xoẹt xẹt! Tào Hóa bút hướng phía nham bích bên trên thiết cắt mà đi, sắc bén ngòi bút chạm đến nham bích bên trên Huyền Thiết Khoáng, mãnh liệt huy động, ngòi bút huy động qua đi, liên tiếp Huyền Thiết Khoáng theo nham bích bên trên thoát ly xuống.

Dưới những trụ lạc này đến Huyền Thiết Khoáng còn chưa rơi xuống đất, Tào Hóa bút trong bỗng nhiên lên tiếng một cỗ cường đại hấp dẫn chỉ lực, đem sở hữu trụ lạc Huyền Thiết Khoáng hấp thụ tại hấn lên, Huyền Thiết Khoáng lập tức sáp nhập vào Tào Hóa bút trong.

"Điều này sao có thể!" Tông Chiến sắc mặt không khỏi kịch biến, mà ngay cả xa xa vẫn còn cùng cỗ heo động thủ mặt chữ quốc trung niên nhân, sắc mặt cũng là bỗng nhiên biến đổi, bọn hấn có thể chưa nghe nói qua Vương phẩm Bá Khí có thể thôn phệ khoáng thạch.

Tạo Hóa bút hấp thu Huyền Thiết Khoáng về sau, cán bút bên trên bỗng nhiên "Rắc rắc rắc rắc" động tĩnh đứng dậy, một mảnh dài hẹp giống mạng nhện màu tím hoa văn xuất hiện tại hần lên, cán bút đột nhiên cho người một loại không thể phá vỡ cảm giác.

"Không tốt, không thể lại khiến nó thôn phệ xuống dưới!" Tông Chiến có thể không ngu, hẳn biết rõ nếu như tiếp tục lại để cho Tạo Hóa bút thôn phệ xuống dưới, đến lúc đó chỉ sợ phiền toái tựu lớn hơn, ai cũng không biết Tạo Hóa bút sẽ biến thành cái dạng gì.

Nghĩ tới đây, Tông Chiến thân hình đột nhiên lóc lên, loại quý mị đi vào Tạo Hóa bút bên cạnh, năm ngón tay thành chộp, nhô lên cao cầm ra, năm ngón tay bên trên Lôi Đình tràn ngập. Theo hần một trào này xu thế, Bá Khí cực tốc lưu chuyển, bỗng nhiên ngưng tụ thành năm khẩu màu xanh lợi kiếm, năm khẩu lợi kiếm nổ bắn ra hướng Tạo Hóa bút mà đi!

Ông! Tạo Hóa bút đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, lẳng không tạt hoa năm bút, năm đạo sáng chói bút mang phá không mà ra, hướng phía bay vụt mà đến màu xanh lợi kiếm chém giết mà đi, lẳng lẹ ác liệt bút mang mang bên nhọn tiếng xé gió, vang vọng cả cái huyết động.

"Vô dụng thôi!" Chứng kiến Tạo Hóa bút phản kích, Dương Thần không khỏi sửng sò, loại trình độ này công kích, căn bản cùng trước khi cũng không khác gì là, nhiều như vậy Huyền Thiết Khoáng, không phải bạch nuốt sao?

Tông Chiến trong lòng cũng là nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần Tạo Hóa bút hay vẫn là chỉ có loại trình độ này lực lượng, bằng chính hần, là hẳn có thể đủ thu phục Tạo Hóa bút, hẳn đối với chính mình vẫn có tự tin đây.

Đụng đụng •••••

Theo năm đạo tiếng va chạm trong huyết động vang lên, màu xanh lợi kiếm chém vỡ bút mang, thế nhưng mà Tạo Hóa bút đã biến mất không thấy gì nữa, màu xanh lợi kiếm mảnh liệt trầm tại nham bích lên, đụng đụng mấy tiếng, để lại năm đạo thật sâu vết kiếm.

Tạo Hóa bút đã sớm xuất hiện ở xa xa, tiếp tục huy động ngời bút, đem nham bích bên trên Huyền Thiết Khoáng cắt đứt xuống, trong nháy mắt lại hấp thu đi vào, quả thực như một không đáy.

"Còn chưa đủ?" Dương Thần không khỏi hít vào ngậm khí lạnh, cái này Tạo Hóa bút thật sự rất có thể cắn nuốt, thế nhưng mà cắn nuốt Huyền Thiết Khoáng về sau, căn bản tựu không gia tăng chút nào lực lượng, nghĩ tới đây, Dương Thần thì có xúc động mà chửi thề, lẳng phí đáng xấu hổ!

Tông Chiến cũng bị Tạo Hóa bút điên cuồng thôn phệ Huyền Thiết Khoáng cử động hù đến rồi, thứ này bắt được tay về sau, lão tử đến cùng đường không đường được sống? Chẳng lẽ lại mỗi ngày đều muốn uy Huyền Thiết Khoáng? Nghĩ tới đây, hẳn không khỏi nuốt nuốt nước bọt.

"Lão chiến, ngươi nếu không ngăn cản, nó tựu muốn đem Huyền Thiết Khoáng nuốt đã xong!" Xa xa cùng Cổ Trư Thú động thủ mặt chữ quốc trung niên nhân bỗng nhiên hét lớn.

Tông Chiến nghe vậy về sau, vội vàng thả người đánh về phía Tạo Hóa bút, trong tay Lôi Đình chột tiếng nổ, một thanh màu xanh trường kiếm thành linh nắm, xoát! Trường kiếm tạt bỏ về phía Tạo Hóa bút!

"Siêu phạm Bá thuật, Đại Bôn Lôi Kiếm!"

"Đợi lão tử khôi phục thực lực, ta nhất định phải đem cái này chòm râu dài giết!" Đào Đào vốn chính thôn phệ cao hứng, đột nhiên bị Tông Chiến quấy rầy đã đến, hẳn sao lại, há có thể cao hứng?

Lập tức Tông Chiến huy kiếm chém tới, Đào Đào không chế được Tạo Hóa bút lẳng không nhanh quay ngược trở lại, ngời bút thẳng chọn hướng Tông Chiến trường kiếm trong tay, Phanh! Cả hai kịch liệt va chạm, Tạo Hóa bút vừa vận bắn ngược đã đến Dương Thần bên người, Tông Chiến cũng bị chấn đắc lẳng không bay ngược mà ra.

"Tiểu Đào Tử, ngươi nuốt nhiều như vậy Huyền Thiết Khoáng, nếu thật còn không có bất kỳ tiến bộ, bọn hắn đoán chừng cũng không dám lại ra tay cướp đoạt ngươi rồi, nếu quả thật đem ngươi đoạt đi trở về, thật không biết cầm cái gì đó đến uy no bụng ngươi." Dương Thần tròn trắng mắt, nghĩ thầm: "Ngay cả ta đều cũng không biết nên lấy cái gì đến uy no bụng ngươi."

"Đây cũng là không có cách nào, nếu có Luyện Khí Sư thì tốt rồi, ta cũng không cần dựa vào chính mình thôn phệ khoáng thạch đến chữa trị tổn thương rồi." Đào Đào truyền âm cho Dương Thần: "Kỳ thật ta ngược lại muốn cho ngươi thành làm một cái Luyện Khí Sư, đáng tiếc, ngươi đã là Đạo Văn Sư, nhất định không cách nào trở thành Luyện Khí Sư rồi!"

"Vì cái gì?" Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ, cho dù là làm Đạo Văn Sư, tựa hồ cũng không có ai quy định không thể làm Luyện Khí Sư à?

"Ngươi không hiểu, có một số việc về sau ngươi tựu sẽ biết rồi." Truyền âm đồng thời, Đào Đào trong nội tâm thầm nghĩ: "Tiểu tử này thiên phú thật là kinh người, mới Bá Khí tứ trọng mà thôi, là có thể đánh nát mười hai khối Kim Cương Bá Thạch, nói không chừng hẳn có thể đánh vỡ thông thường, dùng Đạo Văn Sư chi thân trở thành Luyện Khí Sư, như có cơ hội, ta tựu đánh cuộc xem đi!"

"Àm âm!"

Cách đó không xa Cổ Trư Thú bỗng nhiên bay ngược hướng về sau, trùng trùng điệp điệp đập vào nham bích lên, phản xạ bị Liệt Diễm bị bóng khói đen tràn ngập. Trong mặt chữ quốc kia năm người đồng dạng không dễ chịu, hẳn cũng bay ngược mà ra, đập vào huyết động mọc lên san sát như rừng mà khói thạch nhũ lên, hơn mười thước cao thạch nhũ lập tức tựu bị đụng nát.

Cổ Trư Thú bị thương tuy nặng, bất quá hung tính lại bị hoàn toàn kích phát ra đến, rống! Một tiếng kinh thiên động địa thét dài về sau, Cổ Trư Thú xoay người mà lên, lẳng không bay vút mà lên, đánh về phía chưa ổn định thân hình mặt chữ quốc trung niên nhân!

Tông Chiến thấy như vậy một màn về sau, chỉ phải buông tha cho bất Tạo Hóa bút, lần nữa thi triển 《Đại Bôn Lôi Kiếm》, trong tay ngưng tụ ra màu xanh trường kiếm, bước nhanh chạy về phía mặt chữ quốc trung niên nhân nơi ở.

"Tiểu Đào Từ, bỏ đá xuống giềng thời điểm đã đến!" Dương Thần không khỏi xấu cười rộ lên, nhưng ngay sau đó, khoe miệng của hắn không khỏi run rẩy đứng dậy, cảm tình Đào Đào đã sớm phi bắn đi ra, căn bản không cần nhắc nhở của hắn.

"Cái này Tiểu Đào Từ trước kia nhất định thường xuyên đi theo chủ nhân làm chuyện loại này, nắm chắc thời cơ năng lực thật đúng là không phải bình thường cường." Dương Thần trong nội tâm không khỏi cảm khái, ngàn vạn không muốn đánh giá thấp cái này nhìn như cả người lẫn vật vô hại Tiểu Đào Từ.

Cổ Trư Thú như Mãnh Hổ lấy ra khỏi lồng hấp giống như tất đánh về phía mặt chữ quốc trung niên nhân, mặt chữ quốc trung niên nhân đã ổn định thân hình, nhưng chứng kiến khí thế hung hung Cổ Trư Thú, hắn cũng không khỏi không tạm lánh mũi nhọn, thân hình lướt ngang đến hơn mười thước có hơn.

Mặt chữ quốc trung niên nhân tránh được nhanh, Cổ Trư Thú cái kia thân hình cao lớn tốc độ lại không chậm, trong một chớp mắt lại nhào tới, giờ lên móng vuốt sắc bén đột nhiên trào xuống, mang theo một hồi kinh phong.

Phanh! Mặt chữ quốc trung niên nhân chưa ra tay, Cổ Trư Thú sau lưng đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, người nọ huy kiếm Tật Trảm tại Cổ Trư Thú phía sau lưng lên, chỉ một thoáng Tiên Huyết Phi Tiên, tiêu xạ hướng hơn mười thước có hơn.

Dương Thần trừng lớn hai mắt, trước đó không lâu, nhưng hắn là tận mắt thấy, mà ngay cả Đào Đào đều không thể đâm rách Cổ Trư Thú da thịt, không nghĩ tới lại bị Tông Chiến cho bỏ ra rồi.

Hắn cũng không biết, Tạo Hóa bút tuy nhiên sắc bén, nhưng cũng cần lực lượng để chống đỡ, nếu như Đào Đào có được Tông Chiến lực lượng, hơn nữa Tạo Hóa bút sắc bén, Cổ Trư Thú cơ hồ liền phản kháng cơ hội đều không có, tuyệt đối sẽ bị Tạo Hóa bút cắt thành hai nửa.

Rống..

Cổ Trư Thú bỗng nhiên kịch liệt gãy dựa thân thể cao lớn, trong huyết động chạy như điên đi loạn, rầm rầm rầm.. Vô số cao lớn thạch nhũ tất cả đều bị Cổ Trư Thú bị đâm cho nát bay, Cổ Trư Thú trên lưng lập tức đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Trong huyết động lập tức bị bay lên mà khởi đá vụn tràn ngập, cái kia Cổ Trư Thú giống như nổi điên đi loạn, mỗi lần va chạm đều kích thích trận trận phi thạch, suu suu suu tiếng xé gió không dứt bên tai.

"Họa và người vô tội a!" Dương Thần chặt vật thi triển Phong Lôi Bộ né tránh lấy phi thạch, không khỏi chửi ầm lên.

Tông Chiến đang tại vì kích thương Cổ Trư Thú mà cao hứng thời điểm, sau lưng bỗng nhiên đánh úp lại một hồi gió lạnh, hắn đến sắc mặt không khỏi kịch biến, vội vàng đạp địa hướng phía trước bắn ra, đồng thời như thiểm điện xoay người sang chỗ khác, trong tay của hắn đã nắm màu xanh trường kiếm.

Cơ hồ ngay tại hắn vừa mới muốn xoay người sang chỗ khác nhảy mất, sắc bén ngòi bút đã đâm vào ngang hông của hắn, hắn đau đến mặt mũi tràn đầy trắng đỏ mồ hôi lạnh. Tại quá ngắn nhảy mất, hắn đã huy động màu xanh trường kiếm bỏ vào Tạo Hóa trên ngòi bút.

Ông! Tạo Hóa bút mãnh liệt run rẩy lên, bởi vì nhận lấy màu xanh trường kiếm bỏ một phát chi lực, ngòi bút nhẹ nhàng xẹt qua Tông Chiến phần eo, chỉ lưu lại một đạo vết cắt, cũng không có chặt đứt Tông Chiến eo.

Tông Chiến chịu đựng kịch liệt đau nhức, vội vàng đạp địa nhanh lùi lại, đương hắn lui đến mặt chữ quốc trung niên nhân bên người lúc, đã mặt mũi tràn đầy tái nhợt, che phần eo trên tay đã dính đầy máu tươi, máu tươi theo khe hở diên cuồng chảy xuôi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Tự bạo

"Đánh lên đắc thủ rồi!" Chứng kiến Tông Chiến bị thương, Dương Thần trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, mặc dù không có giết chết Tông Chiến, thế

nhưng mà cái này đã đầy đủ rồi, hấn và Đào Đào hiện tại hoàn toàn có cơ hội đào tẩu.

Đào Đào vốn định thao túng Tạo Hóa bút tiếp tục công kích, thế nhưng mà đúng lúc này, cái kia bởi vì kịch liệt đau nhức mà nổi giận Cổ Trư Thú bỗng nhiên đánh tới, tiếng gầm gừ ở bên trong, hấn vùng mạnh móng vuốt sắc bén chụp vào Tạo Hóa bút, trào qua chỗ mang theo bên nhọn tiếng xé gió.

"Lộn chết tiệt! Muốn chết!" Đào Đào không lạnh hừ một tiếng, vèo! Tạo Hóa bút nhanh quay ngược trở lại cái loan, lách qua Cổ Trư Thú công kích, đâm về Cổ Trư Thú trên lưng miệng vết thương mà đi, đây mới gọi là danh xứng với thực bỏ đá xuống giếng.

Cổ Trư Thú trốn tránh không kịp, Tạo Hóa đầu bút lông lợi ngòi bút nghiêng nghiêng cắt tại trên lưng của hấn, xoát! Cổ Trư Thú lại bị nganh sanh sanh cắt thành hai đoạn, máu tươi đầy trời bắn ra, chỉ một thoáng như bay rơi traten traten huyết vũ.

Bởi vì Cổ Trư Thú còn ở vào vọt tới trước xu thế, hấn nửa phần trước phân thân thể một mực vọt tới hơn 10m có hơn mới ngã xuống đất không dậy nổi, bị gào thét âm thanh lập tức vang vọng cả cái huyết động.

Tông Chiến hai người chứng kiến Tạo Hóa bút giết chết Cổ Trư Thú, không khỏi hít vào ngum khí lạnh, thật là sắc bén Bá Khí!

Kỳ thật đơn phẩm hiện tại Đào Đào thực lực, còn chưa đủ để dùng như thế nhẹ nhõm giết chết Cổ Trư Thú, nếu không là vì Tông Chiến một kiếm kia kích thương Cổ Trư Thú, Đào Đào cũng không cách nào đem Cổ Trư Thú nganh sanh sanh cắt thành hai đoạn.

Đúng lúc này, Cổ Trư Thú ngực bỗng nhiên trướng đại, đáng sợ năng lượng công tác chuẩn bị ở trong đó, trong huyết động lập tức bị cuồng bạo năng lượng chấn động tràn ngập. Xuyên thấu qua Cổ Trư Thú ngực bành trướng da thịt nhìn lại, một khóa màu đỏ như máu hạt châu chính tán mất ra sáng chói huyết quang.

"Tự bạo Huyết tinh!" Sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, Huyết tinh là Bá Thú trái tim chỗ ngưng tụ ra đến đồ vật, ẩn chứa Bá Thú toàn bộ năng lượng, nếu như bạo tạc, uy đủ sức để đuổi giết Bá Tông.

"Tiểu Thần Tử, chúng ta nhanh ly khai tại đây!" Tạo Hóa bút bỗng nhiên biến lớn bay đến Dương Thần trước mặt, Đào Đào lo lắng truyền âm nói.

Dương Thần không dám lãnh đạm, đuổi vội vươn tay bắt lấy Tạo Hóa bút, Huyết tinh bạo tạc đó cũng không phải là đùa giỡn, nếu như còn tiếp tục lưu lại nơi này, làm không tốt hội vứt bỏ mạng nhỏ.

Tông Chiến cùng mặt chữ quốc trung niên nhân cũng không dám lưu lại, vội vàng hướng phía huyết động lối đi ra cực nhanh mà đi. Cùng lúc đó, Tạo Hóa bút chờ Dương Thần cũng đồng thời lướt hướng về phía lối đi ra.

Từ khi bọn hấn muốn lướt vào lối ra thời điểm, hai cái bóng người theo lối ra bên ngoài lướt vào huyết động, khi thấy Tạo Hóa bút lập tức, bọn hấn lập tức cuồng hi, "Chúng ta tìm lâu như vậy, không nghĩ tới Vương phẩm Bá Khí tự giấu ở chỗ này!"

Cái này đột nhiên xuất hiện hai người, dĩ nhiên là Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi!

"Triệu Mục!" Long Khởi chứng kiến trong mặt chữ quốc kia năm người thời điểm, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Bọn hấn xem ra cũng muốn cướp đoạt Vương phẩm Bá Khí, tuyệt đối không thể để cho bọn hấn thực hiện được, ngươi ngăn lại bọn hấn, ta chém giết Vương phẩm Bá Khí." Phạm Thiên Lân bỗng nhiên truyền âm cho Long Khởi, truyền âm nháy mắt, hấn đã thả người đánh về phía Tạo Hóa bút.

Long Khởi trên mặt có chút lộ ra vẻ âm trầm, lập tức biến mất không thấy gì nữa, hấn dựa theo Phạm Thiên Lân chỉ thị, công hướng về phía Triệu Mục cùng Tông Chiến. Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi đều không có chú ý tới Cổ Trư Thú thi thể, càng không có chú ý tới cái kia sắp bạo tạc Huyết tinh.

"Chậm đã! Huyết động ở bên trong..." Triệu Mục lời còn chưa nói hết, Long Khởi đã một chưởng đánh tới, chưởng qua chỗ, chỉ một thoáng xoáy lên ngập trời Liệt Diễm, Liệt Diễm uốn éo thành vô số Hỏa Diễm chi trụ, mấy chục đạo hỏa trụ lẫn lẫn lộn lộn, nổ bắn ra hướng Triệu Mục cùng Tông Chiến!

"Khinh người quá đáng!" Triệu Mục cùng Tông Chiến sắc mặt không khỏi biến đổi, bọn hấn vốn kiêng kỵ đối phương thể lực sau lưng, nhưng là bây giờ bọn hấn cũng không cần biết nhiều như vậy, chỉ phải ra tay phản kích.

Tại Long Khởi công hướng Triệu Mục cùng Tông Chiến thời điểm, Phạm Thiên Lân đã chặn Tạo Hóa bút trước khi, trong tay của hấn trống rỗng xuất hiện một thanh ám tử sắc đại chùy, chùy hiện ra hình trụ hình dáng, hấn bên trên điêu khắc lấy vô số Lôi Đình đồ án.

"Nhấn trừ vật!" Chứng kiến Phạm Thiên Lân trong tay phá không xuất hiện Bá Khí, Dương Thần ghen hướng tay của đối phương chỉ, tay của đối phương chỉ bên trên quả nhiên đeo nhấn trừ vật, có thể có được nhấn trừ vật người, đủ để nói rõ thân phận không đơn giản.

"Tiểu Thần Tử, trong nhân thủ này có Thượng phẩm Bá Khí, hơn nữa hấn bản thân thực lực cũng rất mạnh, dùng ta thực lực bây giờ, đoán chừng không cách nào xông ra đi." Đào Đào thao túng Tạo Hóa bút, vèo! Bỗng nhiên lại hướng phía huyết động ở chỗ sâu trong ngược lại bay trở về.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đừng để cho chúng ta chạy đi, nếu không một ngày nào đó ta muốn hấn gấp 10 lần hoàn trả!" Dương Thần trong nội tâm tức giận nằng không ngớt, hấn nguyên tắc làm người, đặc tội người của mình, về sau định phải nghĩ biện pháp trả thù.

"Muốn đi? Tại ta Phạm Thiên Lân trước mặt, ngươi có cơ hội đào tẩu sao?" Phạm Thiên Lân dưới chân vô trang vận giáp trụ, sửa mũ mào trước khi ra trận khí, đi nhanh như bay, đuổi vào trong huyết động mà đi, hấn chạy thời điểm ra đi, thân thể bốn phía không ngừng có Lôi Đình bạo tiếng nổ thanh âm.

"Tốc độ thật nhanh!" Ở phía trước chạy thực mạng Dương Thần sắc mặt không khỏi kịch biến, Phạm Thiên Lâm tốc độ so Tào Hóa bút nhanh hơn!

"Tiểu Thần Tử, đợi tí nữa ta đem ngươi buông, hấn muốn lấy được là ta, chắc có lẽ không ra tay đối phó ngươi." Nói chuyện thời điểm, Tào Hóa bút bỗng nhiên nhỏ đi, Dương Thần hú lên quái dị về sau, từ giữa không trung ngã xuống, lao đảo rơi xuống đất.

Đúng lúc này, Phạm Thiên Lâm nhảy vào trong huyết động, mắt hồ quét về phía Dương Thần, chỉ ở Dương Thần thân trên núi dừng lại ngăn ngừa lập tức, ánh mắt của hấn đã bị bay về phía trong huyết động Tào Hóa bút hấp dẫn.

Cất bước mà ra, Phạm Thiên Lâm không để ý Dương Thần, hướng phía Tào Hóa cực nhanh mà đi. Dương Thần đưa mắt nhìn lại, khi thấy Tào Hóa bút bay đi phương hướng lúc, sắc mặt của hấn không khỏi biến đổi, nguyên lai Tào Hóa bút vậy mà bay về phía Cổ Trư Thú thi thể.

Phạm Thiên Lâm chạy gấp ra hơn mười thước, trong lúc đó chứng kiến Cổ Trư Thú thi thể nháy mắt, sắc mặt của hấn cũng không có chút nào biến hóa, bất quá, đương hấn chứng kiến Cổ Trư Thú cái kia như bóng da giống như bành trướng ngực, sắc mặt của hấn không khỏi kịch biến.

"Tự bạo Huyết tinh!" Phạm Thiên Lâm không chút suy nghĩ, quay đầu bỏ chạy, chỉ có chạy đến bên ngoài hang động mới được là an toàn, Tông Cấp Bá Thú tự bạo cũng không phải là đùa giỡn đấy.

Thế nhưng mà ngay tại hấn quay người nháy mắt, hấn thấy được làm hấn sợ hãi một màn, Tào Hóa bút vậy mà bay đến Cổ Trư Thú trước người, ngòi bút huy động, trực tiếp đem Cổ Trư Thú bành trướng lồng ngực mở ra.

Hì! Giống như bóng da nhụt chí thanh âm bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó cuồng bạo lực lượng theo Cổ Trư Thú lồng ngực phóng xuất ra, tràn ngập cả cái huyết động. âm âm! Cổ Trư Thú trong lồng ngực Huyết tinh âm âm bạo tạc, bạo tạc chỉ lực dễ như trở bàn tay giống như phóng xạ mang tất cả bốn phía.

Năng lượng ảnh hưởng đến lướt qua, nhắc lên mặt đất khối vụn, mọc lên san sát như rừng thạch nhũ bị cái này cỗ năng lực trùng kích đến, lập tức hóa thành bột mịn, bạo tạc chỉ lực giống như thủy triều điên cuồng bắt đầu khởi động, quyền quyền phóng xạ mà ra, toàn bộ hết gì đó đều bị phá hủy.

Phạm Thiên Lâm chạy chính là nhanh, thế nhưng mà hấn y nguyên cách trong lúc nổ tung đặc biệt gần, năng lực sóng xung kích như vô hình như cự thạch đánh tới hướng phía sau lưng của hấn, khí thế hung hung, thời khắc nguy cơ, Phạm Thiên Lâm trong tay bỗng nhiên lập lòe ánh sáng màu xanh, một chỉ màu xanh hát nói thành linh ra hiện tại trong tay của hấn.

Đột nhiên quay người, Phạm Thiên Lâm tay trái bùng hát nói, tay phải như thiểm điện huy động đại chùy, đông! Đại chùy đánh rơi cổ mặt, cổ trong lập tức phóng xạ ra quyền quyền thanh sắc lôi quang, Lôi Quang dùng hấn làm trung tâm, phóng xạ bát phương!

Huyết tinh bạo tạc năng lực sóng xung kích lại bị Lôi Quang bắn ra, Phạm Thiên Lâm bốn phía 10m ở trong đều bị Lôi Quang bao phủ, theo hấn lần nữa kích trúng, Lôi Quang lần nữa phóng xạ tứ phương, năng lực sóng xung kích lần nữa bị suy yếu, bất quá, còn lại năng lực dư ba hay vẫn là trùng kích tại trên lồng ngực của hấn.

Phanh! Phạm Thiên Lâm kêu rên một tiếng, liên tiếp rút lui mười bước mới đứng vững, phun ra một ngụm máu tươi. Trong huyết động tràn đầy âm âm hồi âm, Dương Thần chỉ cảm thấy đầu văng mắt hoa, ngực dục nở ra một loại, màng tai tựa hồ tùy thời cũng có thể xé rách.

"Con mẹ nó, lão tử có phải hay không muốn chết rồi? Tiểu Đào Tử, ngươi sẽ không cũng quái diệu đi à nha..." Dương Thần mắt nổi đom đóm, hai mắt tràn ngập tơ máu, nhuyển ngồi trên mặt đất, căn bản vô lực lại đứng lên.

Phạm Thiên Lâm che ngực, không cam lòng nhìn xem bạo tạc trung tâm, hấn không tin Tào Hóa bút có thể ở bạo tạc phía dưới bảo tồn xuống. Thế nhưng mà đúng lúc này, con của hấn kịch liệt co rút lại, tựa hồ là nhìn thấy gì không thể tưởng tượng nổi sự tình.

"Tiểu Đào Đào..." Đã chói sáng đầu hoa mắt Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, dư âm nổ mạnh tán đi về sau, Tào Hóa bút vậy mà lông tóc không tổn hao gì xuất hiện ở trước mắt của hấn.

"Làm sao có thể? Chẳng qua là bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí mà thôi, làm sao có thể chống cự được đáng sợ như thế bạo tạc?" Phạm Thiên Lâm không khỏi hoảng sợ.

"Hừ! Ta Đào Đào là cái gì cấp bậc Bá Khí? Sao lại, há có thể liên điểm ấy bạo tạc đều chống cự không được!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trong nội tâm không khỏi cười lạnh, hấn sợ dĩ muốn mạng lấy Dương Thần ly khai, nhưng thật ra là không muốn làm cho Dương Thần bị thương, cũng không phải là nói hấn sợ hãi Cổ Trư Thú tự bạo.

"Tốt bảo vật, thứ này ta Phạm Thiên Lâm muốn định rồi!" Chứng kiến Tào Hóa bút vậy mà hoàn hảo không tổn hao gì, Phạm Thiên Lâm trong mắt cơ hồ sắp toát ra ánh lửa đi ra, chịu đựng trên người kịch liệt đau nhức, thân hình hấn đột nhiên lóe lên, cực nhanh hướng Tào Hóa bút mà đi.

"Hiện tại ngươi cũng bị thương, ta Đào Đào chẳng lẽ còn sợ ngươi không thành!" Đào Đào trong nội tâm cười lạnh một tiếng, thao túng Tào Hóa bút, như mũi tên giống như nổ bắn ra hướng Phạm Thiên Lâm, lợi hại đầu bút lông liên tục huy động, vô số bút mang phá không mà ra, chém giết hướng Phạm Thiên Lâm!

"Không muốn phản kháng, ngươi là của ta!" Phạm Thiên Lâm cười ha ha, một búa ném ra, chùy qua chỗ, giữa không trung bỗng nhiên tóe lên bảy đạo Lôi Đình, Lôi Đình hóa thành bảy đầu dài mấy mét Lôi Long, rống gầm tiếng vang triệt cả cái huyết động, bảy đầu Lôi Long xoay quanh giây dựa, mãnh liệt chụp một cái đi ra ngoài!

Bây đầu Lôi Long lẳng không múa, há miệng đem bút mang cắn nuốt sạch, ngay sau đó, Lôi Long gãy dựa thân hình, đột nhiên đánh về phía Tạo Hóa bút! Tạo Hóa bút lẳng không huy động, bên nhọn tiếng xé gió vang vọng không dứt, sáng chói bút mang như bạo vũ lê hoa giống như phóng xạ bát phương, chém giết hướng bảy đầu Lôi Long!

Lẳng lệ ác liệt bút mang nhảy lên không mà ra, bảy đầu Lôi Long lập tức đem chém thành vài khúc, hóa thành vô số Lôi Đình tơ mỏng, chạy tại cả cái huyết động trong.

"Thật là sắc bén!" Phạm Thiên Lân sắc mặt không khỏi biến đổi, ngăn ngừa biến sắc về sau, hần cẳng phát ra nghĩ đến đến Tạo Hóa bút, bước nhanh bước ra, hần mãnh liệt vùng chùy đánh tới hướng Tạo Hóa bút, mỗi một búa oanh kích mà ra, giữa không trung đều tóe lên bảy đầu Lôi Long.

"Gặp không may, Tiểu Đào Tử tựa hồ không phải là đối thủ của hần!" Dương Thần y nguyên nhuyển ngồi trên mặt đất lên, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Ngồi thu ngư ông thủ lợi

Trong huyết động lập tức tràn ngập rùng rợn thanh âm, vô số đầu Lôi Long lẳng không múa, tại những Lôi Long này vây khốn ở bên trong, Tạo Hóa bút ngồi bút liên tục huy động, giống như tại lẳng không viết văn vẽ, bút mang tung hoành phiêu dật, không ngừng chém giết lấy Lôi Long.

Đúng lúc này, bỗng nhiên lướt đến ba cái bóng người, tạt xông về Tạo Hóa bút chỗ phương hướng, cách đó không xa Dương Thần chứng kiến ba người này thời điểm, sắc mặt không khỏi kịch biến, ba người này không phải người khác, đúng là Triệu Mục, Tông Chiến, Long Khởi.

Nguyên lai, Long Khởi ba người đã nghe được trong huyết động tiếng nổ mạnh, cho nên tạm thời bỏ đi đầu, đương dư âm nổ mạnh sau khi biến mất, bọn hần ngay ngắn hướng nhảy vào trong huyết động xem, trùng hợp chứng kiến Phạm Thiên Lân cùng Tạo Hóa bút giao thủ.

Ba người bọn họ đồng đều nghĩ đến đến Tạo Hóa bút, vì vậy không chút do dự lựa chọn ra tay.

Bốn cái Bá Tông cảnh đồng thời đối phó Tạo Hóa bút, dùng Tạo Hóa bút hiện tại lực lượng, căn bản không có khả năng ngăn cản được. Dương Thần cố nén ngực kịch liệt đau nhức, lưng la lưng lay đứng lên đứng dậy, trong nội tâm ý niệm trong đầu thay đổi thật nhanh, tuy nhiên lại không thể tưởng được bất luận cái gì trợ giúp Đào Đào đích phương pháp xử lý.

Cũng may vậy công Tạo Hóa bút bốn người cũng không có liên thủ, Phạm Thiên Lân chứng kiến Triệu Mục cùng Tông Chiến lướt tới thời điểm, hần bỗng nhiên vùng chùy đánh tới hướng hai người, bảy đầu Lôi Long lập tức bay múa mà ra, chụp một cái đi ra ngoài.

Lập tức bảy đầu Lôi Long đánh tới, Triệu Mục cùng Tông Chiến hai người đồng thời ra tay phản kích.

"Siêu phẩm Bá thuật! Lang Diễm Quyền!"

"Siêu phẩm Bá thuật! Đại Bôn Lôi Kiếm!"

Hỏa Diễm cự lang cùng màu xanh trường kiếm ngay ngắn hướng bay nhào mà ra, cùng Lôi Long va chạm kịch liệt đứng dậy, ầm ầm âm thanh không dứt bên tai, khói đặc phiến cơn tứ phương, cả cái huyết động đều đang kịch liệt chấn động lấy.

"Bằng các ngươi cũng dám cùng ta đoạt Vương phẩm Bá Khí, thật sự là không biết sống chết!" Phạm Thiên Lân cười lạnh nói: "Ta khuyên các ngươi nhanh lên ly khai, nếu không đừng trách ta không để ý Bạch Khiếu Thiên mặt mũi!"

Triệu Mục cùng Tông Chiến sắc mặt tương đương khó coi, cái này Phạm Thiên Lân tuy nhiên cùng bọn họ đồng dạng là Bá Tông, tuy nhiên lại là Cửu Biến Bá Tông, nghe nói đã chỉ nửa bước bước vào Bá Vương cảnh. Hơn nữa Phạm Thiên Lân còn có Thượng phẩm Bá Khí, chiến lực rất mạnh, nghe nói người này đã từng cùng Bá Vương đã giao thủ, vậy mà có thể thông dong trở ra, từ đó về sau, mỗi người truyền thuyết, hần tại Bá Tông cảnh nội cơ hồ không có địch thủ.

Vào! Tự khi bọn hần nội đấu thời điểm, Tạo Hóa bút bỗng nhiên bay vút hướng huyết động nham bích, ngồi bút huy động, nham bích bên trên Huyền Thiết Khoáng lần nữa tróc ra mà xuống, bị hần lập tức tụ hấp thu mất, tốc độ ánh sáng tầm đó, Tạo Hóa bút đã huy động hơn mười bút, nham bích bên trên Huyền Thiết Khoáng cơ hồ bị thôn phệ còn thừa không có mấy.

"Hần đang làm gì đó? Không tốt! Không thể lại để cho hần thôn phệ xuống dưới!" Long Khởi cùng Phạm Thiên Lân sắc mặt không khỏi biến đổi, thứ hai bỗng nhiên há miệng rống to, tiếng hô rung trời, như lôi đình chột tiếng nổ, tám đạo sóng âm giống như vô hình kiếm lưỡi kiếm sắc bén đâm về Tạo

Hóa bút!

Vào! Tào Hóa bút hóa thành một đầu tàn ảnh, tránh được cái này tám đạo sóng âm, đụng đụng mấy tiếng nổ, sóng âm xuất tại nham bích lên, như trâu đất xuống biển, nham bích bữa nay lúc xuất hiện tám cái ngón cái lớn nhỏ lỗ thủng, giống mạng nhện khe hở thỉnh thoảng gào thét tại nham bích bên trên.

Răng rắc răng rắc... Khe hở nổi thành một mảnh, nham bích đột nhiên lõm xuống dưới, ầm ầm sụp đổ, khiến cho mọi người khiếp sợ chính là, cái này đột nhiên sụp đổ xuống dưới nham bích đằng sau, vậy mà lại là một cái huyết động.

Trong huyết động không ngừng có sương mù màu trắng cuộn cuộn mà ra, mờ mờ sương mù chỉ một thoáng tràn ngập cả cái huyết động, mọi người bị những sương mù này bao phủ ở về sau, sắc mặt ngay ngắn hướng kịch biến, "Tốt nồng đậm Bá Khí!"

Dương Thần vốn là bị Cổ Trư Thú tự bạo dư ba lan đến gần, toàn thân kịch liệt đau nhức không thôi, thế nhưng mà giờ phút này bị những nồng đậm này Bá Khí bao phủ lại về sau, trên người đau đớn vậy mà biến mất hơn phần nửa.

"Chẳng lẽ, tại đây thậm chí có..." Bá Khí nồng đậm trình độ đạt tới loại tình trạng này, tất cả mọi người trong nội tâm đồng đều nghĩ tới nguyên nhân, trên mặt ngay ngắn hướng lộ ra cuồng hi, hướng phía tản mát ra Bá Khí huyết động vọt lên đi vào!

Ngay tại Phạm Thiên Lân bọn người ý định nhảy vào trong huyết động thời điểm, rồi động huyết gần đây Tào Hóa bút bỗng nhiên thay đổi ngôi bút, vào! Hướng phía trong huyết động bắn tới, Phạm Thiên Lân sắc mặt không khỏi kịch biến, vội vàng sử xuất tốc độ cao nhất nhảy vào trong huyết động.

Dương Thần thờ sâu, tại tất cả mọi người tiến vào trong huyết động thời điểm, hần mới thi triển Phong Lôi Bộ cực nhanh nhập trong huyết động. Dương hần tiến vào trong huyết động thời điểm, Bá Khí nồng đậm trình độ càng thêm đại, như Phiêu Miêu sương mù.

Hồ hấp lấy nồng đậm Bá Khí, Dương Thần lập tức nói không nên lời thoải mái, chút bất tri bất giác, hần vậy mà đi tới huyết động cuối cùng. Dương hần đi vào huyết động cuối cùng thời điểm, chỉ thấy nham bích bên trên rậm rạp chằng chịt toàn bộ là màu trắng bạc hạt châu, chừng trứng gà lớn nhỏ.

"Bá Tuyền!"

Bá Tuyền khó được, cơ hồ là vật báu vô giá, phạm là tu luyện chi nhân thậm chí nghĩ đạt được loại này bảo vật, đã có loại này bảo vật, tốc độ tu luyện tất nhiên sẽ nhanh hơn. Nham bích bên trên khảm nham màu trắng bạc hạt châu đúng là Bá Tuyền, trong đó chỉ có một viên là thật sự, còn lại toàn bộ là giả dối.

Dương Thần ở trong sách đã từng gặp giới thiệu, thực Bá Tuyền hội chế tạo giả dối Bá Tuyền mê hoặc người khác. Dương nhiên, cái này cũng không đại biểu Bá Tuyền có sinh mạng, Bá Tuyền sinh ra đời nhảy mất, bởi vì Bá Khí đại lượng tiết ra ngoài, cùng trong không khí hạt cát dung hợp được, cho nên mới tạo thành giả dối Bá Tuyền.

Phạm Thiên Lân bọn người sớm đã đi tới trong huyết động, Dương Thần đại thật xa trụ thấy được bọn hần, lập tức dừng bước. Dương Thần không có chứng kiến Tào Hóa bút, sắc mặt không khỏi biến đổi, đúng lúc này, Đào Đào thanh âm không biết từ chỗ nào truyền đến trong tai của hần: "Tiểu Thần Tử, trước hết để cho bọn hần tranh giành, chúng ta ngồi thu ngư ông thủ lợi."

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, lại không có phát hiện Tào Hóa bút thân ảnh.

"Ta ở chỗ này, không chỉ nói lời nói, nếu không bọn hần sẽ phát hiện chúng ta." Khoảng cách Dương Thần cách đó không xa dưới mặt đất, trong đất bùn bỗng nhiên bắn ra một vật, bay về phía Dương Thần, vật kia mảnh như sợi tóc, dĩ nhiên là thu nhỏ lại về sau Tào Hóa bút.

Dương Thần mở to hai mắt nhìn, trước kia Tào Hóa bút không phải là không có nhỏ đi qua, thế nhưng mà lần này trở nên thật sự quá nhỏ đi à nha? Cũng khó trách Phạm Thiên Lân bọn người không có phát hiện Tào Hóa bút. Hần cũng không biết, Tào Hóa bút sở dĩ có thể trở nên nhỏ như vậy, hoàn toàn là vì cắn nuốt đại lượng Huyền Thiết Khoáng, khôi phục bộ phận năng lực.

Tào Hóa bút bay đến Dương Thần bên người, Đào Đào truyền âm cho Dương Thần, "Tiểu Thần Tử, bọn hần không cách nào phát hiện chính thức Bá Tuyền, bất quá ngươi nhưng có thể, đem ngươi Bá Khí dẫn vào Đạo Vãn, có thể cảm giác được chính thức Bá Tuyền!"

Dương Thần trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, vội vàng theo lời đem Bá Khí dẫn vào Đạo Vãn ở bên trong, mi tâm hiện lên hắc mang, trong lúc đó, trong mắt hần, nham bích bên trên cái kia lấy ngàn mà tính màu trắng bạc hạt châu, có một khóa vậy mà lộ ra đặc biệt sáng chói.

"Chờ bọn hần động thủ thời điểm, chúng ta tùy thời mà động." Đào Đào thanh âm lại từ Tào Hóa bút trong truyền vào Dương Thần trong tai.

Dương Thần nhẹ gật đầu, bất quá trên mặt lập tức lộ ra vẻ lo lắng.

Chứng kiến Dương Thần biểu lộ, Đào Đào lại nói: "Ta đã cắn nuốt rất nhiều Huyền Thiết Khoáng, tuy nhiên những Huyền Thiết Khoáng này quá ít, thế nhưng mà ta có lẽ đã có thể phát huy ra càng mạnh hơn nữa lực công kích, nếu như chúng ta đã nhận được Bá Tuyền, cho dù bọn họ bốn người liên thủ, ta cũng có thể mang theo ngươi an toàn phá vỡ vòng vây."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần không khỏi nở nụ cười, đã có Đào Đào những lời này, hần còn có cái gì không dám làm đấy.

"Nếu như ta không có nhìn lầm, cái kia chẳng qua là phẩm phẩm Bá Tuyền, tại đây tựa hồ là Nam Cực quận, ai, nên thấy đủ rồi, tại loại này căn cỗi địa phương, có thể tìm được phẩm phẩm Bá Tuyền đã không tệ rồi." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào thấp giọng thì thào.

Dương Thần tự nhiên nghe không được Đào Đào, giờ phút này, ánh mắt của hắn chính tập trung ở xa xa Phạm Thiên Lân bọn người trên thân. Triệu Mục cùng Tông Chiến vừa muốn ra tay hái nham bích bên trên màu trắng bạc hạt châu, Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi đã chắn nham bích trước, lạnh lùng xem của bọn hắn.

"Người là đại biểu Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn tranh đoạt Bá Tuyền? Hay vẫn là đại biểu chính mình?" Long Khởi nhìn xem Triệu Mục hai người cười lạnh nói.

"Đại biểu ai?" Dương Thần vốn là nghi hoặc, ngăn ngui nghi hoặc về sau, hắn hiểu được Long Khởi ý tứ của những lời này. Vô luận Triệu Mục bọn người đại biểu chính là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn còn là mình, đều không thể cang Long Khởi cùng Phạm Thiên Lân hai người chống lại.

Long Khởi cùng Phạm Thiên Lân hai người sau lưng tựa hồ có phi thường cường đại hậu trường, cho dù là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn, bọn hắn cũng chút nào không để vào mắt. Long Khởi hoàn toàn là uy hiếp Triệu Mục hai người, lại để cho hai người bọn họ nhanh chóng rời đi.

"Người!" Tông Chiến sắc mặt khó coi đến cực điểm, hắn có thể trở thành Bá Tông, nhất định Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn Phó đoàn trưởng, khi nào thụ qua loại này uy hiếp?

"Lão chiến, chúng ta đi thôi!" Ngay tại Tông Chiến giận không kềm được thời điểm, Triệu Mục bỗng nhiên duỗi ra đề xuống bờ vai của hắn.

Tông Chiến nghe được Triệu Mục về sau, hừ lạnh một tiếng, xem ra, bọn hắn thật sự chỉ phải trở mặt ly khai, nhìn xem Bá Tuyền rơi vào Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi trong tay. Nếu như chỉ có Long Khởi tại, bọn hắn có lẽ sẽ liên thủ giết chết Long Khởi, sau đó cướp lấy Bá Tuyền, nhưng là bây giờ bọn hắn không dám.

"Không tốt, bọn hắn phải đi rồi!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, trong nội tâm không khỏi mắng: "Hai cái lão bất tử, miệng cọt gan thối!"

"Xem ra chỉ có chờ cái kia hai cái Liệp Thú Nhân sau khi rời khỏi, chúng ta lại đột nhiên ra tay, đánh bọn hắn trở tay không kịp, hy vọng có thể cướp được Bá Tuyền." Đào Đào cũng phi thường bất đắc dĩ, người khác phải đi, người cũng không thể đi ra ngoài đem bọn họ giữ chặt a?

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào đều cho rằng Triệu Mục hai người thật sự muốn lúc rời đi, dị biến đột khởi, Triệu Mục cùng Tông Chiến vậy mà đột nhiên ra tay, trong tay phân biệt bắn ra một khóa huyết sắc hình cầu, hướng phía Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi đầu lâu bắn tới!

"Huyết tinh!"

Không chỉ là Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi khiếp sợ, mà ngay cả Dương Thần cũng bị kinh đã đến, Triệu Mục hai người vậy mà ý định kích nổ Huyết tinh, do đó thừa cơ cướp lấy Bá Tuyền. Huyết tinh bạo tạc uy lực đều rất cường, dù là chỉ là Sur cấp Bá Thú Huyết tinh, nếu như không tránh không né, cho dù là Phạm Thiên Lân cũng sẽ biết bị thương nặng.

Chứng kiến Huyết tinh phóng tới, Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi đồng thời thả người né tránh, ở này ngăn ngui nháy mắt, Triệu Mục cùng Tông Chiến đã đạp địa bắn về phía nham bích, ôm đồm hướng nham bích bên trên Bá Tuyền, bọn hắn không biết cái đó khóa thật sự, cho nên chỉ có thể lung tung trao lấy.

"Muốn chết!" Phạm Thiên Lân mặt như sương lạnh, trong tay đại chùy rời tay bay ra, đánh tới hướng Triệu Mục mà đi! Cùng lúc đó, hắn bỗng nhiên ngửa mặt lên trời rống to, Thiên Lôi bát âm cuộn cuộn bốc lên mà ra, nổ bắn ra hướng trước mặt mà đến Huyết tinh.

Ầm ầm! Huyết tinh bị sóng âm đánh trúng, ở giữa không trung đột nhiên bạo tạc, sương mù cuộn cuộn, năng lượng sóng xung kích phóng xạ tứ phương, lập tức nhắc lên trận trận cuồng phong. Phạm Thiên Lân bọn người quần áo bị thổi làm bay phát phới.

Cùng lúc đó, đại chùy đã đánh tới hướng Triệu Mục vai trái, Triệu Mục biến sắc, bước chân sự trượt, dôi ra hơn mười thước bên ngoài. Tại hắn né tránh đồng thời, hắn vùng quẫy oanh ra, Hóa Diễm cự lang lăng không chạy gấp mà đi, đánh về phía đại chùy!

Đại chùy cùng cự lang va chạm, cự lang lập tức hóa thành hừng hực Liệt Hỏa, đem đại chùy bao vây lại, tiến lên xu thế bỗng nhiên dừng lại. Xa xa Phạm Thiên Lân hừ không một trào, đại chùy hướng phía hắn bay đi, bị hắn trao trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tử vong nguy cơ

Dương Thần chứng kiến Phạm Thiên Lân lăng không thu lấy hồi đại chùy, không khỏi nhìn có chút há hê nở nụ cười, bởi vì, đại chùy bên trên bao khóa

Hỏa Diễm còn không có có dập tắt, dọc theo chùy chuỗi đốt hướng về phía Phạm Thiên Lân.

"Hừ!" Phạm Thiên Lân hừ lạnh một tiếng, phát tay vung vẩy đại chùy, Rầm rầm, Hỏa Diễm lập tức dập tắt. Hỏa Diễm dập tắt nháy mắt, ầm ầm! Cách đó không xa bỗng nhiên vang lên tiếng oanh minh, khói đặc trập trập, năng lượng sóng xung kích lần nữa phóng xạ tứ phương, nguyên lai là bắn về phía Long Khôi Huyết tinh đã xảy ra bạo tạc.

Hướng phía bạo tạc chỗ nhìn lại, khi thấy Long Khôi cũng không có bị thương thời điểm, Dương Thần không khỏi thầm kêu "Đáng tiếc", thực là vô dụng! Dù cho tạc Bất Tử, tốt xấu cũng muốn tạc thương tạc tàn nha.

Tông Chiến vốn là bị Tào Hóa bút ám toán bị thương, hiện tại lại để cho hấn đối phó Long Khôi, thật sự là có chút miễn cưỡng. Mà lại để cho Triệu Mục đối phó Phạm Thiên Lân, đã không thể nói miễn cưỡng, hoàn toàn là lấy trứng chọi đá.

Đã bị Triệu Mục hai người đột nhiên tập kích, Phạm Thiên Lân cùng Long Khôi sao lại, há có thể đơn giản thả bọn họ rời đi, nghĩ tới đây, Dương Thần mở cò trong bụng. Đánh đi, tốt nhất lưỡng bại câu thương, Đào Đào trong lòng cũng là nghĩ như vậy, hai người thật sự là ngư tử ngư, mã tử mã.

"Vốn định tha các ngươi đi, hiện tại, các ngươi đều lưu đứng lại cho ta a!" Phạm Thiên Lân mắt hồ sáng ngời, hai đầu lông mày bề ngễ cuồng ngạo, hấn thật sự nổi lên sát tâm, Triệu Mục cùng Tông Chiến không khỏi bị khí thế của hấn chỗ nhiếp.

"Các ngươi không phải nghĩ đến đến Bá Tuyền sao? Đi trong địa ngục cầm a!" Long Khôi cười lạnh một tiếng, thân hình chọt lên, nhanh như quỷ mị tựa như cực nhanh mà ra, trong tay ánh sáng màu đỏ chọt tránh, một cây toàn thân đỏ chói trường thương thỉnh linh nắm, ông! Trường thương múa, chọn đâm về Tông Chiến, đầu thương chỗ Liệt Diễm vòng qua vòng lại, như gió nổi giận cuốn.

Phạm Thiên Lân đồng thời ra tay, đi nhanh bước ra, trong tay đại chùy nhô lên cao oanh kích mà xuống, mang theo trập trập khí bạo âm thanh. Chỉ là thật xa nhìn xem, Dương Thần cũng đã thật sự rõ ràng cảm giác được, như chính mình bị đại chùy đánh trúng, hấn phải chết không thể nghi ngờ!

"Tiểu Thần Tử, chuẩn bị cho tốt, đợi tí nữa ta đem ngươi đưa đến nham bích bên cạnh, ngươi phải dùng tốc độ nhanh nhất tháo xuống Bá Tuyền, ta thay ngươi ngăn trở người tới." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, lại để cho Dương Thần chuẩn bị sẵn sàng.

Dương Thần thở sâu, loại này nhỏ rằng cộp sự tình phi thường nguy hiểm, hấn nói không sợ tuyệt đối là gạt người, ai cũng sẽ không biết cảm tánh mạng của mình hay nói giỡn.

"Bắt lấy ta!" Tào Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, theo Dương Thần bên người chạy như bay mà qua, Dương Thần như thiểm điện bắt lấy Tào Hóa bút, lập tức bị Tào Hóa bút mang theo bay về phía Bá Tuyền chỗ nham bích, tiếng gió bên tai ào ào.

Tào Hóa bút tốc độ cực nhanh, tốc độ ánh sáng tầm đó liền đi tới nham bích bên cạnh, ngay tại Dương Thần ý định thò tay hái Bá Tuyền thời điểm, tám đạo sóng âm nổ bắn ra mà đến, uốn éo thành một cổ, nổ bắn ra hướng Dương Thần mà đến, mang theo đinh tai nhức óc khí bạo âm thanh.

"Không tốt, mau tránh ra!" Đào Đào không khỏi kinh hãi, vội vàng truyền âm cho Dương Thần, đồng thời thao túng Tào Hóa bút, ông! Tào Hóa bút rồi đột nhiên nhỏ đi, ngòi bút đối với sóng âm bắn tới, Dương Thần buông ra Tào Hóa bút nháy mắt, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ lui ra phía sau, núp ở Tào Hóa bút dừng lại về sau.

Oanh! Tào Hóa bút nổ bắn ra tại sóng âm lên, ngòi bút run rẩy, cái kia thế tới cực mãnh liệt sóng âm lập tức bị ngòi bút đâm rách, hóa giải ở vô hình. Thế nhưng mà đúng lúc này, một thân ảnh đột nhiên đến, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Cái này đột nhiên tới người dĩ nhiên là Phạm Thiên Lân!

"Bằng ngươi cũng dám cùng ta đoạt Bá Tuyền? Ngươi chỗ bằng vào đúng là cái này Vương phẩm Bá Khí sao? Tốt! Ta tặc thu vua của ngươi phẩm Bá Khí!" Phạm Thiên Lân cười lạnh một tiếng, vung nện búa cổ, đông đông đông... Tiếng trống quanh quẩn cả cái huyết động.

Theo tiếng trống quanh quẩn, quyền quyền ánh sáng màu xanh theo cổ trong phóng xạ hướng Tào Hóa bút, như vô số thủy triều điệp cộng lại, uy lực kinh người.

Ngòi bút liên tục huy động, vô số đạo bút mang Phá Không Trảm giết mà ra, đem phóng xạ mà đến ánh sáng màu xanh trực tiếp bỏ ra. Bất quá, theo Phạm Thiên Lân không ngừng kích trống, ánh sáng màu xanh lần nữa phóng xạ mà đến, liên tục không ngừng, thế không thể đỡ!

Tào Hóa đầu bút lông lợi ngòi bút như thiểm điện huy động, bút mang tung hoành, không ngừng hóa giải lấy cổ trong phóng xạ đi ra ánh sáng màu xanh.

Phạm Thiên Lân kích trống đồng thời, đã đi nhanh đập hướng Tào Hóa bút, bỗng nhiên huy động đại chùy đánh tới hướng Tào Hóa bút, chùy phong gào thét, khí bạo âm thanh không ngừng. Mỗi chùy oanh kích mà ở dưới lực đạo đều trầm trọng vô cùng, coi như muốn đem hứ không đánh nát, thế nhưng mà Tào Hóa bút tốc độ rất nhanh, luôn có thể né tránh.

Ngay tại Phạm Thiên Lân cùng Tào Hóa bút giao thủ thời điểm, Dương Thần ánh mắt ghen hướng nham bích bên trên Bá Tuyền, không có đa tưởng, hấn thi triển Phong Lôi Bộ lướt tới, ôm đồm hướng Bá Tuyền, ngay tại hấn bắt lấy Bá Tuyền nháy mắt, một đầu Hỏa Diễm cự lang lẳng không chạy trì trì mà đến!

Cảm giác được cực nóng Hỏa Diễm tới gần, Dương Thần sắc mặt kịch biến, nắm Bá Tuyền, vội vàng kẻ sát đất phiến cõn né tránh. Hỏa Diễm cự lang theo Dương Thần trên người bay vút mà qua, Dương Thần vai trái quần áo lập tức bốc cháy lên.

Dương Thần vội vàng trên mặt đất phiến cỏ, trên vai Hỏa Diễm chạm đến mặt đất nhảy mất, lập tức đập tắt. Coi như hấn ý định bỏ lúc thức dậy, một thân ảnh lóe lên mà đến, ôm đồm hướng chưa đứng dậy Dương Thần, ra tay như điện.

Dương Thần vốn định né tránh, thế nhưng mà đối phương ra tay thật sự quá nhanh, khiến cho hấn căn bản trốn tránh không kịp, hấn vốn định huy kiếm công kích, thế nhưng mà cánh tay lại bị bắt chặt. Cái này đột nhiên người xuất thủ dĩ nhiên là Triệu Mục!

"Bằng ngươi còn không xứng đạt được Bá Tuyền, hay vẫn là quai quai được giao ra đây a!" Triệu Mục dữ tợn cười rộ lên, một cước đâm nát Dương Thần ngực, bỗng nhiên ra tay chụp vào Dương Thần trong tay Bá Tuyền.

"Ta con mẹ ngươi, một ngày nào đó lão tử muốn giẫm ngươi mười chân!" Dương Thần chửi ầm lên, huy kiếm bỏ về phía Triệu Mục, thế nhưng mà Triệu Mục lại cũng không thèm nhìn hấn, theo tay vung lên, Liệt Diễm cuộn cuộn, lập tức đem con đồng kiếm ngăn trở.

Dương Thần chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, Lôi Ngục kiếm cơ hồ rời tay bay ra, cực nóng Hỏa Diễm càng là dọc theo Lôi Ngục kiếm đốt hường bàn tay của hấn.

"Không tốt!" Chứng kiến Liệt Diễm lan tràn tới, Dương Thần vừa định ném mất Lôi Ngục kiếm, nhưng vào lúc này, Bá Tuyền chỗ phóng xuất ra Bá Khí, bỗng nhiên theo tay phải của hấn tiến vào trong cơ thể, ngay sau đó tiến vào đan điền của hấn, cuối cùng tiến nhập tay trái của hấn, bị Lôi Ngục kiếm hấp thu.

Biến cố bất thành linh này, khiến cho Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nhưng hấn vẫn không cách nào khống chế được Bá Tuyền trong Bá Khí lưu động. Bá Khí cuộn cuộn chảy vào Lôi Ngục kiếm ở bên trong, đại lượng Bá Khí rót vào kiếm trong về sau, Lôi Ngục kiếm ánh sáng màu xanh đại tác.

Lôi Ngục kiếm trùng kiếm khí bốn phía, phóng xạ bát phương, xoát xoát xoát... Lôi Ngục kiếm cơ hồ không bị Dương Thần khống chế, như tờ mang giống như quấy đứng dậy, bóng kiếm tung hoành, kiếm chỉ có một thanh, nhưng bởi vì kiếm không ngừng múa, thoạt nhìn tựa hồ có vô số chuôi ở giữa không trung múa.

"Bá Khí? Thượng phẩm Bá Khí?" Triệu Mục sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng thả người nhảy lùi lại, hấn không thể không lui, bởi vì Lôi Ngục kiếm lập tức biến trường, hướng phía hấn nổ bắn ra mà đến.

Một khi rót vào đại lượng Bá Khí về sau, Lôi Ngục kiếm sẽ gấp trở nên cuồng bạo, bởi vì không bị bất luận kẻ nào khống chế, Lôi Ngục kiếm mà là biến đoán, khi thì biến trường, hoặc là phía bên trái đâm, hoặc hướng phải đâm. Nhưng bởi vì Dương Thần cầm kiếm phương hướng nhắm ngay Triệu Mục, cho nên Lôi Ngục kiếm thêm nữa... Hay vẫn là đâm về Triệu Mục.

Dương Thần vốn căn bản không cách nào cầm chặt giờ phút này Lôi Ngục kiếm, nhưng là do ở Bá Khí y nguyên tại liên tục không ngừng rót vào Lôi Ngục kiếm ở bên trong, khiến cho bàn tay của hấn cùng Lôi Ngục kiếm giống như bị nhựa cao su dính, này đây Lôi Ngục kiếm cũng không có rời tay bay ra. Thế nhưng mà Dương Thần bàn tay lại bị Lôi Ngục kiếm cuồng bạo lực lượng đánh rách tả tơi, máu tươi không ngừng chảy ra.

Đã có đại lượng Bá Khí rót vào Lôi Ngục trong kiếm, giờ phút này Lôi Ngục kiếm tựa như giữ tại một cường giả trong tay, uy lực lập tức phát huy đã đến cực hạn. Thế nhưng mà Dương Thần trong cơ thể lại phát sinh long trời lở đất biến hóa, bởi vì đại lượng Bá Khí rót vào, trong đan điền của hấn Bá Khí lập tức tràn đầy.

Lôi Ngục kiếm đem Triệu Mục bức lui nhảy mất, cũng không có đình chỉ hấp thu Bá Khí, cảnh này khiến Dương Thần trong đan điền Bá Khí rót cực đạt đến cực hạn, hi! Trong đan điền khí mênh mông lập tức vỡ vụn, lực lượng phản hồi đến toàn thân của hấn, như hồng thủy vỡ đê mà đến.

Cái này cổ phản hồi mà đến lực lượng thức sự quá bá đạo cùng cuồng bạo, Dương Thần toàn thân đều bị chấn ra máu tươi đi ra, làn da, lỗ mũi, con mắt... Tí ti máu tươi chảy xuôi mà ra, Bá Tuyền vẫn không có đình chỉ rót vào Bá Khí, Bá Khí điên cuồng rót vào trong cơ thể của hấn.

Còn đang không ngừng múa Lôi Ngục kiếm đã không cách nào hấp thu càng nhiều nữa Bá Khí, cho nên, Bá Khí vậy mà toàn bộ rót vào Dương Thần trong cơ thể. Chứng kiến Dương Thần vậy mà tại hấp thu Bá Tuyền bên trong đích Bá Khí, Triệu Mục sắc mặt kịch biến, "Điều này sao có thể!"

Vô luận là ai đều không thể trực tiếp hấp thu Bá Tuyền bên trong đích lực lượng, chỉ có thể đem Bá Tuyền phóng tại bên người, chậm rãi hấp thu Bá Tuyền bên ngoài tràn ra tới Bá Khí, nếu không thân thể tất nhiên sẽ bị chống đỡ bạo, không có bất kỳ người đan điền có thể thừa nhận được ở Bá Tuyền nội tình thuần nhất, cũng là nhất cuồng bạo lực lượng.

Chứng kiến Dương Thần toàn thân là huyết thời điểm, Triệu Mục biết rõ, Dương Thần hấn phải chết không thể nghi ngờ, hấn lập tức kịp phản ứng, tuyệt đối không thể để cho Dương Thần dưới hấp thu như vậy đi, nếu không Bá Tuyền chắc chắn bị hủy diệt.

Ngay tại Triệu Mục ý định ra tay cướp đoạt Dương Thần trong tay Bá Tuyền lúc, Dương Thần bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, trong cơ thể cái kia cuồng bạo lực lượng khiến cho hấn thả người mà lên, như kiểu quỷ mị hư vô phóng lên trời.

Tiếng kêu gào giống như thủy triều phiến cỏ mà ra, quanh quẩn trong huyết động, đình tại nhức óc, tất cả mọi người ngay ngẩn hướng hướng phía dọc giữa không trung Dương Thần nhìn lại. Bọn hấn chứng kiến bởi vì trong thân thể tràn ngập lực lượng, thân thể đã trở nên đỏ thẫm Dương Thần.

Dương Thần thần chí không rõ, tăng thêm hấn vốn là để cướp đoạt Bá Tuyền, cảnh này khiến hấn căn bản không có vứt bỏ Bá Tuyền nghĩ cách, lại vẫn đem Bá Tuyền nắm ở trong tay, cho nên Bá Tuyền bên trong đích lực lượng y nguyên liên tục không ngừng rót vào trong cơ thể của hấn.

Hi! Trong đan điền khí mênh mông lần nữa vỡ vụn, tầng thứ năm khí mênh mông vỡ vụn, Dương Thần vậy mà đột phá đã đến Bá Khí lục trọng, thế nhưng mà Bá Khí

lại không có đỉnh chỉ rót vào, hơn nữa lực lượng phản hồi càng là vô hữu vô chỉ, căn bản không có dừng lại xu thế.

Cuồng bạo lực lượng theo Dương Thần trong cơ thể tán phát ra, vậy mà tạo thành vô hình khí lưu, ngành sanh sanh đem thân thể của hắn nắm tại trong giữa không trung, khiến cho hắn căn bản không cách nào rơi xuống.

Ánh mắt mọi người đều chăm chăm vào giữa không trung Dương Thần, Dương Thần trên người da thịt vậy mà bắt đầu xé rách, giờ phút này hắn đã hoàn toàn đã trở thành huyết nhân, hi! Hi! Lại là hai đạo tiếng vang, hắn trong đan điền khí mang lại xé rách hai tầng.

Tầng thứ bảy khí mang xé rách, Dương Thần vậy mà tại ngăn ngại khoảnh khắc đã đột phá đã đến Bá Khí bát trọng! Thế nhưng mà, bởi vì khí mang liên tục vỡ vụn, lực lượng phản hồi bỗng nhiên tăng lên, tràn ngập tứ chi của hắn bách hải.

Răng rắc răng rắc, hắn quanh thân khớp xương ầm ầm đứt gãy, làn da càng là tại đây cuồng bạo lực lượng hạ như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến.

"Hắn vậy mà tại hấp thu Bá Tuyền lực lượng!" Sở hữu đều hít vào ngậm khí lạnh, tiểu tử này thật đúng là không biết sống chết.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tạo Hóa Thiên Chương

"Không tốt, lại tiếp tục như vậy, Tiểu Thần Tử nhất định sẽ cái chết!" Đào Đào trong nội tâm kinh hãi, căn bản không dám trì hoãn, không chể được Tạo Hóa bút bay vút hướng Dương Thần mà đi, vèo! Tạo Hóa bút tạt bắn về phía Dương Thần trong tay Bá Tuyền.

Răng rắc! Bá Tuyền vỡ vụn thanh âm quanh quẩn trong huyết động, Phạm Thiên Lân bọn người sắc mặt kịch biến, bốn người ngay ngăn hướng thả người mà lên, hướng phía Dương Thần trong tay Bá Tuyền chớp tới.

Thế nhưng mà đã muộn!

Tạo Hóa bút ngòi bút tán phát ra trận trận ánh sáng tím, đem vỡ vụn Bá Tuyền bao, ngay sau đó ánh sáng tím lùi về ngòi bút mà đi. Vỡ vụn Bá Tuyền lại bị Tạo Hóa bút cắn nuốt sạch, thấy như vậy một màn, Phạm Thiên Lân lập tức ngốc trệ.

"Không chiếm được Bá Tuyền, nhất định phải bắt lấy cái này Vương phẩm Bá Khí!" Ngăn ngại ngốc trệ về sau, tất cả mọi người ra tay chớp tới Tạo Hóa bút, bốn cái Bá Tông ra tay, kinh thiên động địa, phương viên mười trượng nội Bá Khí cuộn cuộn, cuồng phong nổi lên bốn phía.

"Muốn bắt ta? Các ngươi đều phải chết!" Đào Đào trong nội tâm cười lạnh, sát cơ lộ ra, chỉ thấy Tạo Hóa bút cán bút bên trên màu tím hoa văn không ngừng lưu động, cán bút bên trên hình thành vô số màu tím văn tự, rậm rạp chằng chịt.

Màu tím văn tự xuất hiện tại cán bút bên trên nháy mắt, Tạo Hóa bút lẳng không viết, một số, lưỡng bút, ba bút... Tốc độ ánh sáng tầm đó đã lẳng không viết hơn một ngàn bút, hắn viết tốc độ cực nhanh, quả thực làm cho người không thể tưởng tượng.

Mỗi một số huy động đều dẫn động phương viên hơn mười trượng nội Bá Khí, hơn nữa mang theo chói tai sức lực khí thanh âm, giữa không trung, Bá Khí ngưng tụ thành vô số màu tím văn tự, từng chữ đều chừng lòng bài tay lớn nhỏ, những văn tự này tràn ngập đầy trời, rậm rạp chằng chịt, tán phát ra trận trận đáng sợ năng lượng chấn động.

Văn tự dùng Tạo Hóa bút làm trung tâm phóng xạ mà ra, như bạo vũ lệ hoa giống như nổ bắn ra mà ra, chói tai sức lực khí âm thanh không dứt bên tai, từng chữ đều tựa hồ có thể đem hư không đục lỗ, uy lực mạnh, làm cho người xem thế là đủ rồi.

Tại trong những văn tự này ương, có bốn chữ to chói mắt nhất, cái này bốn chữ to rõ ràng là "Tạo Hóa Thiên Chương", cái này bốn chữ to trong ẩn chứa lực lượng, chỉ từ năng lượng chấn động đến xem, vậy mà đủ để so sánh Tông Cấp Bá Thủ Huyết tinh tự bạo.

"Cái này... Làm sao có thể!" Phạm Thiên Lân, Long Khôi, Triệu Mục, Tông Chiến, bốn cái Bá Tông cường giả sắc mặt đều chịu kịch biến, cái này... Chẳng lẽ tự là Vương phẩm Bá Khí chính thức uy lực?

Chứng kiến màu tím văn tự phô thiên cái địa bao phủ mà đến, Phạm Thiên Lân bọn người ngay ngăn hướng nhanh lùi lại, tất cả mọi người sử xuất tốc độ cao nhất né tránh, thế nhưng mà màu tím văn tự nổ bắn ra mà đến tốc độ thật sự quá nhanh, nhất là trong nhất kia ương bốn chữ to nhanh hơn.

Tông Chiến vốn đã bị thương, hơn nữa hắn bản thân thực lực yếu nhất, này đây đương "Tạo Hóa Thiên Chương" bao phủ mà đến thời điểm, hắn trước hết nhất đã bị công kích, lập tức màu tím văn tự nổ bắn ra mà đến, hắn nhanh lùi lại đồng thời trong tay như thiểm điện bấm niệm pháp quyết, trước người

Bá Khí lưu động, ngưng tụ thành màu xanh trường kiếm.

"Siêu phẩm Bá thuật! Đại Bôn Lôi Kiếm!"

Một kiếm phi trăm mà ra, sát khí bốn phía, kiếm khí thấm nhuần bát phương, thế nhưng mà, màu tím vẫn tự lại dễ dàng xuyên thấu đầy trời tràn ngập kiếm khí, đục lỗ Tông Chiến trong tay Đại Bôn Lôi Kiếm, nổ bắn ra hương trên toàn thân của hắn xuống.

Tông Chiến chính là Bá Tông cường giả, thời khắc nguy cơ vội vàng thi triển Bá Khí võ trang, màu xanh Bá Khí bảo vệ toàn thân của hắn, thế nhưng mà loại này ô dù cũng chỉ có thể thoáng ngăn cản một lát mà thôi, tính ra hàng trăm màu tím vẫn tự âm âm sụp đổ, bất quá đằng sau lại có vẫn tự nổ bắn ra tới, lập tức đục lỗ Tông Chiến Bá Khí võ trang.

"Triệu Mục, cứu..." Tông Chiến mặt mũi tràn đầy sợ hãi, nhanh lùi lại đồng thời lớn tiếng cầu cứu.

Triệu Mục đã lui đến huyết động lối ra, nghe tới Tông Chiến tiếng kêu lập tức, hắn chần chờ một lát, nhưng ngay sau đó cắn răng, chột xoay người thoát đi huyết động. Cùng Triệu Mục đồng thời lướt đi thứ đồ vật người còn có Phạm Thiên Lân cùng Long Khởi, nghiêm khắc mà nói, hắn là Triệu Mục tại Phạm Thiên Lân hai người sau lưng.

"A..."

Tông Chiến tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn trong huyết động, truyền đến Triệu Mục ba người trong tai, làm cho ba người không khỏi da đầu run lên. Tông Chiến toàn thân đã bị màu tím vẫn tự đục lỗ, ngàn vết lõm loét trăm lỗ, hoàn toàn thay đổi, cả người âm âm bạo liệt, huyết nhục đầy trời bay tứ tung.

"Tạo Hóa Thiên Chương là dễ dàng như vậy né tránh đấy sao? Các ngươi cũng quá coi thường uy lực của nó rồi!" Đào Đào trong nội tâm cười lạnh, thao túng Tạo Hóa bút lăng không huy động, trong huyết động tính bằng đơn vị hàng nghìn vẫn tự âm âm gian bay vút xuất động huyết, truy tập lấy thoát đi mà đi Phạm Thiên Lân ba người mà đi.

"A..." Trong huyết động bỗng nhiên có vang lên thống khổ tiếng kêu, tiếng thét này dĩ nhiên là Dương Thần phát ra tới, nguyên lai đã mất đi Bá Tuyền về sau, vốn là nâng lên Dương Thần trôi nổi khí lưu bỗng nhiên biến mất, Dương Thần từ giữa không trung trụ lạc trên mặt đất.

"Không tốt, Tiểu Thần Tử có việc!" Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui ra, đập trên Tạo Hóa bút bay vút hướng Dương Thần, một bả ôm lấy Dương Thần, không chể được Dương Thần bay vút xuất động huyết.

Tạo Hóa bút bay vút xuất động huyết thời điểm, đi vào lối đi ra thời điểm, lối đi ra thành lĩnh có vô số giọt máu tươi, tựa hồ là có người nào đó bị thương, rất hiển nhiên, người bị thương nhất định là Phạm Thiên Lân trong ba người một cái.

"Tốt yếu đích khí tức, ai, Tiểu Thần Tử tốt hồ đồ, vậy mà trực tiếp hấp thu Bá Tuyền trong lực lượng, đây không phải tự tìm đường chết mà!" Đào Đào ôm toàn thân máu tươi, hôn mê bất tỉnh Dương Thần, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra trước nay chưa có lo lắng.

"Trong cơ thể của hắn có quá nhiều dư thừa lực lượng, phải đem những lực lượng này toàn bộ tháo bỏ xuống, thế nhưng mà như vậy đem những lực lượng này tháo bỏ xuống?" Đào Đào cảm giác được, giờ phút này Dương Thần trong thân thể lực lượng thức sự quá cuồng bạo, phải phóng xuất ra.

Ngay tại Đào Đào không biết nên như thế nào tháo bỏ xuống dư thừa lực lượng lúc, không biết từ chỗ nào truyền đến tiếng rên rỉ, "Ân... A..."

Nghe được tiếng rên rỉ thời điểm, Đào Đào sắc mặt hơi đổi, theo tiếng rên rỉ truyền đến chỗ nhìn lại, chỉ thấy mấy khối thạch nhũ về sau, một cái bạch y nữ tử con mắt nửa mở nửa合, khuôn mặt ứng hồng, thờ gấp không thôi. Nữ tử vậy mà tại xé rách lấy chính mình trước ngực quần áo, lộ ra mảng lớn trắng bóng làn da, nàng không phải người khác, đúng là Hoa Nguyệt Nô.

"Nhiệt..." Hoa Nguyệt Nô bên cạnh xé rách lấy y phục của mình, bên cạnh ác mộng tựa như rên rỉ lấy, xinh đẹp trên mặt xuân ý dạt dào, cái này mê chết người Tiểu yêu tinh giờ phút này đã triệt để mất phương hướng, căn bản không biết mình đang làm gì đó.

"Tháo bỏ xuống lực lượng..." Đào Đào lập tức đại hi, thao túng Tạo Hóa bút bay đến Hoa Nguyệt Nô bên người, đem toàn thân máu tươi Dương Thần đặt ở Hoa Nguyệt Nô bên người.

Dương Thần mấy có lẽ đã triệt để đã hôn mê, ý thức mơ hồ, hắn bỗng nhiên cảm giác có người ôm lấy chính mình, cái này ôm ấp làm hắn cảm thấy thoải mái ôn hòa, vì vậy hắn cũng thờ tay ôm lấy đối phương, ôm lấy Dương Thần người đương nhiên tự là Hoa Nguyệt Nô.

Hoa Nguyệt Nô ôm lấy Dương Thần nháy mắt, bỗng nhiên hướng phía Dương Thần trên môi thân tới, hai người ôm nhau hôn nồng nhiệt, không lớn trong chốc lát, Hoa Nguyệt Nô y phục trên người đã không thấy rồi, bọn hắn hoàn toàn là thăng thần thành khăn đối đãi, không hề giữ lại.

Một đầu trắng nõn Như Ngọc thân thể mềm mại cùng một đầu huyết nhục mơ hồ thân thể quần quanh, ôm nhau phiến cổn, đầm đìa thoải mái tiếng rên rỉ theo Hoa Nguyệt Nô trong môi đỏ truyền ra, xuân ý dạt dào, âm đậm mắt hôn, kiều diễm hương diễm...

Đào Đào ngồi ngay ngắn ở Tạo Hóa trên ngai bút, giống như xem tuồng giống như nhìn xem hai người, mặt không đỏ hơi thở không gấp, thấy mùi ngon, hắn sờ lên cằm cười nói: "Tuổi còn nhỏ tự như thế uy mãnh, tiền đồ bất khả hạn lượng a."

Dương Thần như đang ở trong mộng, hắn chỉ cảm thấy trong thân thể tràn đầy lực lượng không ngừng đổ xuống mà ra, tứ chi bách hài kịch liệt đau nhức cảm giác chậm rãi biến mất. Cái kia xé rách làn da kết nối lên sẹo, thật giống như khô hạn đại địa. Dùng để giả mạo Tiểu Minh mặt nạ da người cũng theo đó hủy diệt rồi.

Hai chân của hắn cùng trên sống lưng Cốt Đầu vốn đã đứt gãy, thế nhưng mà đúng lúc này, trong tuỷ sống của hắn đột nhiên chảy ra ti tia huyết sắc khí thể, những khí thể này rót vào xương cốt của hắn ở trong, hắn nguyên vốn đã đứt gãy Cốt Đầu đã chậm rãi càng hợp lại.

Dương Thần cũng không biết có khí thể chảy vào trong Cốt Đầu của hắn, dù cho đã biết, hắn cũng không có khả năng minh bạch, chính mình trong xương tuỷ tại sao phải có loại này khí thể.

Răng rắc răng rắc khớp xương khép lại âm thanh truyền vào Đào Đào trong tai, nghe thể đạo thanh âm nháy mắt, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, "Vậy mà khép lại rồi hả? Làm sao có thể?"

Hắn vốn tưởng rằng, dù cho Dương Thần đem dư thừa lực lượng tháo bỏ xuống cũng không cách nào nữa lần tu luyện rồi, cho rằng Dương Thần thân thể đã có thể nói phế bỏ, nhưng là bây giờ Dương Thần thân thể vậy mà tại tự động khép lại, đây quả thực làm hắn không thể tin được, tiểu tử này trong cơ thể đến cùng ẩn chứa cái gì lực lượng? Thậm chí ngay cả loại thương thể này đều có thể khép lại?

Dương Thần tuỷ sống bên trong đích khí thể lần nữa chảy ra, chảy về phía tứ chi của hắn bách hải, chảy về phía da của hắn cốt cách, thương thể của hắn dùng kinh người phương thức khép lại lấy, làn da bên trên sọc không ngừng thoát ly, lộ ra óng ánh sáng long lanh làn da đến.

"Tiểu tử này trên người liên bí truyền công pháp đều có, đủ để nói rõ thân phận của hắn đặc thù, có được cường hãn thể chất cũng chẳng có gì lạ, thế nhưng mà, ta biết rõ trong những thể lực kia, tựa hồ không có cái kia cái thể lực có được loại này đáng sợ thể chất." Đào Đào thì thầm tự nói, trong nội tâm khiếp sợ không thôi.

"Ấn..." Hoa Nguyệt Nô cùng Dương Thần chăm chú ôm nhau đứng dậy, thân thể cơ hồ co rút, hai người vậy mà ngay ngắn hướng mê man đi qua, ôm nhau ngủ, có thể nói là chính thức màn trời chiếu đất.

"Tiểu Thần Tử thương thể không sai biệt lắm đã tốt rồi, thế nhưng mà hắn liên tục đột phá đến Bá Khí bát trọng, căn cơ chỉ sợ bất ổn a, chờ hắn sau khi tỉnh lại phải lại để cho hắn chậm rãi củng cố tu vi." Tuy nhiên Dương Thần tu vi tăng lên, thế nhưng mà Đào Đào lại phi thường lo lắng.

Đào Đào nhìn về phía Hoa Nguyệt Nô, cười nói: "Tiểu nha đầu a, đầu gì cũng là Tiểu Thần Tử cứu được ngươi, ngươi làm như vậy cho dù báo đáp hắn a, hưởng chi, ngươi trở thành Tiểu Thần Tử nữ nhân cũng chưa hẳn là chuyện xấu, tiểu tử này ngày sau thành tựu nhất định không thấp."

...

Cứ như vậy đã qua hai ngày, Dương Thần chỉ cảm thấy đầu hỗn loạn, hắn muốn tỉnh lại, tuy nhiên lại vô luận như thế nào cũng vẫn chưa tỉnh lại, thân thể dị thường mỏi mệt. Hắn chỉ cảm thấy trong ngực tựa hồ ôm ngọc thạch, mềm mại trắng nõn, không nở tỉnh lại.

"Thật mềm, giống như bông..." Dương Thần trên mặt lộ ra hưởng thụ đáng tươi cười, hắn cũng không biết mình nắm đồ vật là cái gì, tựa hồ là hai luồng viên thịt, mềm yếu đã đến cực hạn.

"Ai, tiểu tử này." Đào Đào đã thủ hộ Dương Thần hai ngày hai đêm, chứng kiến Dương Thần cử động thời điểm, hắn thật sự là dở khóc dở cười, tiểu tử này đã có nữ nhân tựu không muốn lại đã tỉnh lại.

"Ấn..." Bởi vì nhận lấy quỷ rối, Hoa Nguyệt Nô lại bắt đầu rên rỉ, vô cùng mịn màng da thịt không khỏi đỏ ửng.

Hai người lần nữa chăm chú ôm nhau, tựu khi bọn hắn bốn môi vừa mới muốn tiếp xúc nháy mắt, Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên giương đôi mắt, khi thấy Dương Thần nháy mắt, nàng khuôn mặt kịch biến, ba! Dương Thần lập tức bị đánh cái tát, năm cái dấu tay thành linh hiển hiện tại trên mặt.

Kịch liệt đau nhức phía dưới, Dương Thần đột nhiên thanh tỉnh, mở hai mắt ra, hắn lập tức thấy được mặt mũi tràn đầy phẫn nộ Hoa Nguyệt Nô, hắn không khỏi muốn: "Lão tử vậy mà tại làm mộng xuân?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Diên cuồng nữ nhân

Cho Dương Thần một bạt tai về sau, Hoa Nguyệt Nô chợt phát hiện y phục trên người đã biến mất, đã xấu hổ vừa giận, đương nàng chứng kiến Dương Thần còn tại chăm chăm vào thân thể của mình xem lúc, nàng cơ hồ có muốn chết tức động.

"Dâm tặc! Nhanh nhắm mắt lại, nếu không ta lập tức giết ngươi!" Khẽ kêu thời điểm, Hoa Nguyệt Nô lần nữa cho một cái Dương Thần vang dội cái tát,

đồng thời vội vàng đem bên người quần áo kéo đi qua, bối rối che khuất thân thể mềm mại.

"Ai nha!" Dương Thần đau đến bụng kín mặt rồi, không thể tin được nhìn xem Hoa Nguyệt Nô, "Cái này... Đây không phải nằm mơ?"

"Ngươi!" Hoa Nguyệt Nô khí khuôn mặt trắng bệch, bộ ngực sữa phập phồng không ngừng, tiểu tử này vậy mà tưởng rằng đang nằm mơ? Thật sự là lẽ nào lại như vậy!

Dương Thần thấy Hoa Nguyệt Nô quần áo không chỉnh tề, lập tức nghĩ đến Hoa Nguyệt Nô trước khi trúng "Gió xuân vạn dặm", y phục của mình tựa hồ cũng không thấy rồi, chẳng lẽ lại chính mình cùng nàng chuyện gì xảy ra? Nghĩ tới đây, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Ngươi... Ngươi còn không nhắm mắt lại, ta muốn giết ngươi!" Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Dương Thần ngờ ngác nhìn mình, khuôn mặt đỏ bừng, hận không thể tìm một cái lỗ chui vào.

Dương Thần lập tức kịp phản ứng, hần vội vàng che hạ thân của mình, xấu hổ cười nói: "Ta lập tức rời đi, cô nương..."

"Cút!"

Nghe được Hoa Nguyệt Nô cuồng loạn tiếng kêu, Dương Thần cơ hồ là té chạy ra huyết động. Đào Đào tại huyết động lối đi ra vì Dương Thần canh chừng, chợt nghe tiếng kêu, phút chốc quay đầu đi qua, lập tức thấy được tron bóng đào tẩu huyết động Dương Thần.

"Tiểu Thần Tử, có phải hay không nữ nhân kia bảo nổi rồi hả?" Đào Đào giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần.

"Nàng không có bảo nổi, mà là nhanh điên mất rồi, Tiểu Đào Tử, chúng ta nhanh ly khai nơi này đi, nếu không ta lo lắng nàng sẽ đem ta giết." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã theo trong nháy mắt chứa đồ xuất ra y phục mặc lên.

Ai có thể nghĩ đến, như thế vũ mị Tiểu yêu tinh lại còn là trinh tiết liệt nữ, Dương Thần không khỏi trầm mắng, "Lão tử lần thứ nhất, vậy mà mơ hồ cho cái này Tiểu yêu tinh, con mẹ nó, Tiểu yêu tinh lại vẫn hồ đánh tiếng kêu giết? Chịu thiệt thế nhưng mà lão tử!"

"Tiểu Thần Tử, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không chế phục nàng?" Đào Đào cười nói: "Như nàng không theo, chúng ta dứt khoát đem nàng giết."

"Ta xem hay vẫn là không cần, nếu như ngươi động thủ, nàng hơn phân nửa tự sống không được." Dương Thần lắc đầu, Đào Đào động thủ, Hoa Nguyệt Nô ở đâu còn có mệnh tại, hần mặc dù đối với Hoa Nguyệt Nô không có cảm tình, nhưng cũng không muốn hại chết Hoa Nguyệt Nô.

"Tiểu dân tộc! Ta muốn giết ngươi!" Trong huyết động tay áo tiếng xé gió vang lên, Hoa Nguyệt Nô cực nhanh đi ra.

Cơ hồ ngay tại Hoa Nguyệt Nô theo trong huyết động cực nhanh đi ra nháy mắt, Đào Đào chui vào Tào Hóa bút ở bên trong, vèo! Tào Hóa bút chọc vào đã đến Dương Thần trên đai lưng, Đào Đào thanh âm truyền vào Dương Thần trong tai: "Nếu để cho người khác biết rõ sự hiện hữu của ta, chỉ biết cho ngươi mang đến họa sát thân, ngươi nếu không muốn giết nữ nhân này, ta hay vẫn là trước che dấu tốt, để tránh tiết lộ tin tức của ta."

"Khó trách Tiểu Đào Tử lấy người tác chiến thời điểm cũng không hiển lộ ra chân thân, thế nhưng mà, hần hiển lộ chân thân vì cái gì sẽ mang đến cho ta họa sát thân đâu này?" Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ, hần vừa định hỏi nguyên nhân, Hoa Nguyệt Nô đã theo trong huyết động lướt đi, cầm trong tay Kim Sắc nhuyễn tiên tử, lạnh lùng theo dõi hần.

"Rất tốt, ngươi vậy mà không có đi." Hoa Nguyệt Nô lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, sát cơ lộ ra.

"Cô nương, ta..."

Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, đột nhiên bị Hoa Nguyệt Nô cắt đứt, chỉ nghe Hoa Nguyệt Nô cười lạnh nói: "Hôm nay vô luận ngươi nói cái gì, ta đều muốn đem ngươi giết, nếu không ta Hoa Nguyệt Nô danh tự đào lại ghi!" Nói xong huy động nhuyễn tiên rút hướng Dương Thần.

"Nữ nhân điên!" Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ quay người tự trượt, nữ nhân này thế nhưng mà Bá Sư, chính mình tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng.

Ngay tại Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ nháy mắt, sắc mặt của hần không khỏi biến đổi, hần cảm giác mình lực lượng trong cơ thể trở nên mạnh mẽ rất nhiều, cơ hồ là nguyên lai gấp đôi đã ngoài. Hần cũng không biết mình đã là Bá Khí bát trọng, lực lượng đã gấp bội.

Hần vốn muốn hỏi Đào Đào, thế nhưng mà đã không còn kịp rồi, sau lưng "Ba" một tiếng khí bạo tiếng vang lên, nhuyễn tiên đã rút đến sau lưng của hần, rét thấu xương sức lực khí tập bên trên lưng, làm cho Dương Thần sắc mặt đại biến.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này nữ nhân điên thật sự muốn giết ta!" Dương Thần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ né tránh, đồng thời rút ra Lôi Ngục kiếm, huy kiếm bổ về phía nhuyễn tiên, làm hần ngoài ý muốn chính là, đương Lôi Ngục kiếm đem trên người hần Bá Khí hút vào trong đó thời điểm, xoát xoát xoát... Lôi Ngục kiếm vậy mà trở nên bắt đầu cuồng bạo, nhô lên cao như thiểm điện múa đứng dậy, bóng kiếm tung hoành, kiếm khí bốn phía.

Hoa Nguyệt Nô trong tay nhuyễn tiên lập tức bị kiếm khí bao phủ, nhuyễn tiên cùng Lôi Ngục kiếm va chạm đứng dậy, chói tai giao kích âm thanh không dứt bên tai, giống như sắt thép tại lẫn nhau ma sát, mang theo vô số hỏa hoa.

Dương Thần mở to hai mắt nhìn, cơ hồ không dám tương tin vào hai mắt của mình, mà ngay cả Đào Đào cũng khiếp sợ không thôi, "Làm sao có thể?"

Tiểu tử này mới Bá Khí bát trọng mà thôi, vậy mà có thể kích phát ra Lôi Ngục kiếm cường bạo tính."

Ngẩn ngui khiếp sợ về sau, Đào Đào bỗng nhiên nghĩ đến, Dương Thần Bá Khí tứ trọng thời điểm, tựa đã có được đánh nát mười hai khối Kim Cương Bá Thạch lực lượng, hiện tại đột phá đã đến Bá Khí bát trọng, sẽ có bao nhiêu lực lượng? Có thể đánh nát gấp khối Kim Cương Bá Thạch?

"Cái này..." Hoa Nguyệt Nô vũ mị trên dung nhan lộ vẻ vẻ khiếp sợ, nàng vốn tưởng rằng Dương Thần chẳng qua là Bá Khí bát trọng mà thôi, không nghĩ tới Dương Thần vậy mà có thể phóng ra ngoài Bá Khí. Càng làm cho nàng kinh ngạc chính là, Dương Thần vừa rồi công kích, thiếu chút nữa đem trong tay nàng nhuyễn tiên chấn đứt rồi khỏi tay, cái này càng làm nàng kinh ngạc.

"Tiểu dân tộc, vậy mà cố ý ẩn dấu thực lực!" Hoa Nguyệt Nô cười lạnh nói: "Ngươi muốn nhân cơ hội đối phó ta đi? Hừ, che dấu quả nhiên đủ sâu."

"Ngu ngốc nữ nhân! Nữ nhân điên!" Trong nội tâm thầm mắng vài tiếng, Dương Thần không muốn cùng Hoa Nguyệt Nô dây dưa xuống dưới, bỗng nhiên theo bên hông rút ra Tào Hóa bút, hét lớn một tiếng: "Đi!"

"Tiểu tử, nữ nhân này thứ trọng yếu nhất đã bị ngươi cầm, cũng khó trách nàng hội quán quít lấy ngươi không phóng, ha ha..." Đào Đào tiếng cười tại Dương Thần trong tai quanh quẩn đứng dậy, cười to đồng thời, Tào Hóa bút mang theo Dương Thần điện xạ hướng xa xa trong rừng mà đi!

"Hắn... Tốc độ của hắn? Trong tay hắn nắm cái gì? Vì cái gì tốc độ của hắn lại đột nhiên biến nhanh?" Hoa Nguyệt Nô tại chỗ kinh ngạc đến ngây người, khó có thể tin nhìn xem Dương Thần đi xa bóng lưng.

Dương Thần đương nhiên không có thấy Hoa Nguyệt Nô biểu lộ, giờ phút này hắn đã đi tới tầng lâm ở chỗ sâu trong, Tào Hóa bút chờ Dương Thần đi tới một cái sơn cốc ở bên trong, trong sơn cốc màu xanh hoa cỏ thành ẩm, cỏ thụ che bầu trời.

"Tiểu Thần Tử, ngươi chỉ sợ còn không biết, không lâu ngươi thiếu chút nữa sẽ chết mất rồi ha? Nếu không là nữ nhân kia, chúng ta bây giờ hơn phân nửa đã Âm Dương cách xa nhau." Đào Đào theo Tào Hóa bút trong chui ra, nhìn xem Dương Thần nói ra.

"Ta thiếu chút nữa chết rồi ha?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn còn thật không biết chỉ tới trước phân thân sự tình gì. Đào Đào lúc này đem chỗ có chuyện nói cho Dương Thần, nghe xong Đào Đào về sau, Dương Thần lòng còn sợ hãi.

"Tiểu Đào Tử, ta cũng không có chủ động hấp thu Bá Tuyền bên trong đích lực lượng, vì cái gì những lực lượng kia sẽ không ngừng rót vào trong cơ thể của ta đâu này?" Dương Thần mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Ta cũng nghĩ thế bởi vì Lôi Ngục kiếm, hấp thu Bá Tuyền trong lực lượng cũng không phải ngươi, ngươi chỉ có điều trùng hợp đã trở thành lực lượng quá độ cầu. Nếu như ta lúc ấy ra tay lại chậm một lát, ngươi chỉ sợ tựa thật sự đi gặp tổ đi trước." Đào Đào đồng dạng lòng còn sợ hãi, hấp thu Bá Tuyền mà Bất Tử, đây quả thực là hắn không cảm tưởng giống như sự tình.

"Ai, nói như vậy, hay vẫn là nữ nhân kia đã cứu ta mệnh?" Dương Thần vuốt cái mũi, không khỏi cười khổ, được rồi, dù cho nàng mắng ta dâm tộc, ta cũng không cùng nàng so đo.

"Tiểu Thần Tử, ngươi bây giờ căn cơ bất ổn, trong thời gian ngắn ngàn vạn không muốn thử trùng kích Bá Khí Cửu Trọng, trước hết nhiều học hỏi kinh nghiệm, đợi đến lúc có thể thuần thực không chế trong cơ thể Bá Khí thời điểm, ngươi lại trùng kích Bá Khí Cửu Trọng cũng không muộn." Đào Đào lời nói thâm thúy nói.

"Tiểu Đào Tử..." Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, trong sơn cốc bỗng nhiên truyền đến nói chuyện âm thanh: "Đội trưởng đưa tin đã đến, chúng ta nhanh lên đi tập hợp a!"

"Cũng không biết chuyện gì xảy ra, dĩ nhiên là khẩn cấp nhất Triệu Tập Lệnh!" Một người khác thanh âm truyền đến.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy tầng lâm bốn phương tám hướng cực nhanh đến hơn mười đạo bóng người, những người này hoặc là ba người thành đàn, hoặc là hai người thành đôi, hoặc là chỉ có một người, tất cả mọi người hướng phía một cái phương hướng mau chóng đuổi theo. Khi bọn hắn chỗ đi phương hướng, trong rừng bắn ra ánh lửa, ánh lửa phóng lên trời, ngẩn ngui lập tức liền ánh lửa biến mất không thấy gì nữa, cái này đạo hỏa quang đúng là Triệu Tập Lệnh.

"Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, Tông Chiến đã bị Tào Hóa bút giết, bất quá Triệu Mục lại chạy thoát, chẳng lẽ những mọi người này là Triệu Mục triệu tập mà đến hay sao?

"Tiểu Thần Tử, những người này cơ hồ đều là Bá Sĩ, dùng thực lực ngươi bây giờ, hơn nữa Lôi Ngục kiếm, có lẽ đủ để chiến thắng năm biến Bá Sĩ. Nếu như thật lực của đối thủ tại sáu biến Bá Sĩ đã ngoài, ngươi tốt nhất hay vẫn là không muốn theo chân bọn họ ngành binh." Đào Đào ngược lại là không có chút nào lo lắng bộ dạng, nghiêng chân ngồi ở Tào Hóa trên ngai bút, cười xem xa xa cực nhanh bóng người.

"Ngươi sẽ không muốn để cho ta đối phó những Liệp Thú Nhân này a?" Dương Thần quay đầu nhìn Đào Đào, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

"Đúng vậy, ta nói rồi, ngươi phải lịch lãm rèn luyện, những ngừng người này tốt nhất lịch lãm rèn luyện đối tượng." Đào Đào sờ lên cằm, cười nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết mất, thời khắc mấu chốt ta sẽ ra tay đây."

Dương Thần lập tức mặt tron trắng, thẳng này cũng quá có thể tra tấn người đi à nha? Vậy mà để cho ta đi đối phó Bá Sĩ? Tuy nhiên có được Lôi Ngục kiếm, thế nhưng mà Dương Thần lại căn bản không có tin tưởng.

"50 trượng bên ngoài có người đến, hấn chỉ là biến đổi Bá Sĩ, tựa dùng hấn đến luyện kiếm a. Dù sao đã đắc tội Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn, cũng không quan tâm rất hiếm có tội mấy lần." Đào Đào chui vào Tạo Hóa bút, vèo! Tạo Hóa bút như thiểm điện chọc vào hõn Dương Thần trên đai lưng.

Dương Thần nghe vậy chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, dùng Bá Sĩ đến luyện kiếm? Thằng này thật đúng là để mất ta. Bất đắc dĩ quy vô nại, hấn cũng đành phải y theo Đào Đào đi làm, rút ra sau lưng Lôi Ngục kiếm, đề xuống nội tâm khản trương, thi triển Phong Lôi Bộ xuyên thẳng qua trong rừng.

Một người mặc Liệp Thú Nhân áo da người bước nhanh bên tầu trong rừng, Dương Thần vừa mới cùng hấn trước mặt tương đối, cái này Liệp Thú Nhân tuổi còn trẻ, xem không thể đi lên vượt qua hai mươi tuổi. Tuổi của hấn tuy nhiên nhẹ, tuy nhiên lại phi thường cảnh giác, đương nghe được có người hướng hấn vội vàng chạy tới thời điểm, hấn cảnh giác dừng lại, đưa mắt xem xét lấy bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Người thợ săn

"Xuất hiện đi, ngươi cho rằng ta không có chứng kiến ngươi sao?" Tuổi trẻ Liệp Thú Nhân nhìn xem lùm cây sinh rừng cây, khoe miệng lộ ra cười lạnh.

Trong bụi cỏ che dấu Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh, "Nếu như ngươi thật sự chứng kiến ta, con mắt như thế nào không hướng ta chỗ phương hướng nhìn qua? Muốn lừa gạt lão tử? Lão tử gạt người thời điểm, ngươi còn không có có sinh ra đây này!"

"Chẳng lẽ thật không có người?" Liệp Thú Nhân thì thảo tự nói, cảnh giác nhìn chung quanh về sau, hấn phát đủ chạy gấp mà ra, hướng phía Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn tuyên bố sót ruột làm cho địa phương mau chóng đuổi theo.

Đương Liệp Thú Nhân bài kiến Dương Thần chỗ chỗ lúc, Lôi Đình chợt tiếng nổ, vô số đạo Lôi Đình kiếm khí bỏ ra bụi cỏ, Tật Trảm hướng Liệp Thú Nhân mà đi, lăng lệ ác liệt kiếm khí mang theo trận trận kinh phong, đem Liệp Thú Nhân trường bào thổi trúng bay phát phৌ.

"Không tốt!" Liệp Thú Nhân sắc mặt kịch biến, vội vàng thả người nhảy lùi lại, tốc độ của hấn mặc dù nhanh, tuy nhiên lại không nhanh bằng Lôi Ngục kiếm, lăng không cuồng loạn nhảy múa Lôi Ngục kiếm đã hướng phía hấn nổ bắn ra mà đến.

Liệp Thú Nhân chỉ phải cấp cấp rút ra bội đao, hướng phía Lôi Ngục kiếm bỏ tới, thế nhưng mà trong tay hấn chỉ là phạm phẩm Bá Khí mà thôi, sao lại há có thể ngăn cản được Lôi Ngục kiếm, đeo lập tức đoạn làm vô số đoạn, xuy xuy, bay đầy trời bắn.

"Như thế nào có thể..." Liệp Thú Nhân lời còn chưa nói hết, Lôi Ngục kiếm đã bỏ vào lồng ngực của hấn, không phải một kiếm, mà là vô số kiếm, không phải Dương Thần xuất kiếm tốc độ nhanh, mà là Lôi Ngục kiếm bản thân đã trở nên cuồng bạo, giống như hàng chục cá nhân đồng thời huy kiếm đâm ra.

Phanh! Liệp Thú Nhân ngã xuống đất không dậy nổi, ngực cơ hồ ngàn vết lổ loét trăm lỗ, ngũ tạng lục phủ đều chảy xuôi tại trên mặt đất.

Dương Thần theo trong bụi cỏ lướt đi, không khỏi hít vào ngậm khí lạnh, thật bá đạo Lôi Ngục kiếm, biến đổi Bá Sĩ căn bản không có phản kháng cơ hội.

"Sáu biến đã ngoài Bá Sĩ tốc độ rất nhanh, dù cho ngươi ra tay đánh lén, cũng có hơn phân nửa cơ hội làm cho đối phương mau né. Một khi đối phương lợi dụng tốc độ bên trên ưu thế đối phó ngươi, ngươi cũng chỉ có bị động phòng ngự cục diện." Đào Đào cười nói: "Bất quá ngươi không cần lo lắng, ta sẽ nhắc nhở ngươi sáu biến Bá Sĩ tại cái gì vị trí, như vậy ngươi tựa cũng không gặp gỡ bọn hấn rồi."

"Tiểu Đào Tử, nhanh lên nói cho ta biết người ở địa phương nào a!" Dương Thần đã không thể chờ đợi được, hấn muốn chính diện đối mặt Bá Sĩ, nhìn xem chính mình có không có lực đánh một trận.

"Bên trái 300 trượng chỉ có một người, là lưỡng biến Bá Sĩ!"

Nghe được Đào Đào, Dương Thần lập tức thi triển Phong Lôi Bộ cực nhanh mà ra, đã bắt đầu lại một lần giết chóc.

Loại này giết chóc giằng co hồi lâu, theo bắt đầu đánh lén càng về sau chính diện đối địch, Dương Thần là gan không thể nghi ngờ càng lúc càng lớn rồi. Vừa mới bắt đầu là hấn đi giết người khác, thế nhưng mà về sau, Liệp Thú Nhân chứng kiến hấn thời điểm, cho rằng thực lực của hấn cũng không được, cho nên chủ động công kích hấn, hấn không khỏi buồn cười, chính mình lại bị Liệp Thú Nhân trở thành săn giết đối tượng.

Liệp Thú Nhân tựa là như thế, chuyên môn dựa vào săn giết Bá Thú cùng cướp đoạt những người khác đồ vật mà sống, lúc bình thường, Liệp Thú Nhân cũng sẽ không tùy ý giết chóc cùng cướp đoạt, thế nhưng mà tại trong rừng này, nhân loại sinh tồn pháp tắc cơ hồ chỉ có giết chóc, đại đa số Liệp Thú Nhân đều là tham lam cùng giáo hoạt, cho nên gặp được Liệp Thú Nhân thời điểm phải cảnh giác.

Người khác đem mình làm dễ dàng bóp nát quả hồng mềm, chính mình cũng là đã giảm bớt đi tránh né đánh lén đích thủ đoạn, đương Liệt Thú Nhân đến công kích chính mình thời điểm, chính mình cho đối phương đến xuất kỳ bất ý, chẳng lẽ không phải rất tốt?

Vì vậy Dương Thần không chế được Đạo Văn, đem khí tức của mình áp chế tại mới vào Bá Sĩ, chờ giáo hoạt Liệt Thú Nhân mắc lừa.

Cứ như vậy, có rất nhiều Liệt Thú Nhân mắc lừa, chính hắn đều không nhớ rõ giết mấy cái Liệt Thú Nhân, thế nhưng mà, tại một lần giết chóc trong quá trình, vậy mà gặp mặt khác Liệt Thú Nhân, nếu không là Đào Đào ra tay, Dương Thần hơn phân nửa đã quai điệu rồi.

Không ít Liệt Thú Nhân thấy được trong rừng thi thể, hơn nữa trong những thi thể này, không ít người da mặt vậy mà biến mất, bọn hắn nhao nhao hoảng sợ, tin tức lan truyền nhanh chóng, theo nơi khác chạy đến Liệt Thú Nhân cũng lập tức cảm thấy nguy hiểm, chỉ phải tốp năm tốp ba tập hợp lại.

Đương những người này đuổi tới tập hợp địa thời điểm, bọn hắn đem chuyện này nói cho đội trưởng, Khiếu Thiên Liệt Thú Đoàn đội trưởng đều là Bá Sư cảnh, thực lực cực. Nghe tới tin tức này về sau, mấy cái đội trưởng chính là sắc mặt đều là kịch biến, bọn hắn trong nội tâm nhao nhao muốn: "Quả nhiên là người kia, người nọ thật sự tại trong sơn cốc này."

Dương Thần cũng không biết, Khiếu Thiên Liệt Thú Đoàn đám đội trưởng đem hắn đã coi như là người khác, giờ phút này hắn, đang tại thanh lý lấy hai cái Liệt Thú Nhân thi thể. Cái này hai cái Liệt Thú Nhân đột nhiên tập kích Dương Thần, không ngờ đánh giá thấp Dương Thần thực lực, ngược lại bị Dương Thần giết chết.

"Liệt Thú Nhân không hổ là Liệt Thú Nhân, trong bao vậy mà có nhiều như vậy da thú." Dương Thần lật xem lấy bọc đồ của bọn hắn, không khỏi nở nụ cười, hắn đã tưởng trí nhớ, chỉ cần da thú, còn lại thứ đồ vật không cần, lần trước cũng là bởi vì cầm toàn bộ bao khóa, mới có thể bị Triệu Mục bọn người truy tung đến.

"Tiểu Thần Tử, cái này hai cái Liệt Thú Nhân đến vậy công trước ngươi, tựa hồ đem cái gì đó đặt ở trong bụi cỏ, ngươi qua đi xem, nói không chừng là vật gì tốt." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Còn có cái gì?" Dương Thần khoe miệng lộ ra cười xấu xa, hướng phía cách đó không xa lùm cây đi đến, ngưng mắt trong triều mắt nhìn lại, quả nhiên có cái gì giấu ở trong đó, dĩ nhiên là cái cự đại túi.

Dương Thần cúi người đem túi mở ra, khi thấy bỏ túi đồ vật bên trong lúc, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Nữ nhân!"

Trong bao vài dĩ nhiên là nữ tử, nữ tử thân mặc hắc y, mái tóc áo choàng, ngũ quan tinh xảo xinh đẹp tuyệt trần, cao thẳng mũi khiến cho nàng nhìn về phía trên đặc biệt quật cường, nàng chẳng những có nữ tử tuyệt lệ, càng tràn đầy đặc biệt khí chất, cho người tư thể hiển ngang cảm giác.

Lãnh Ngạo, tuyệt lệ, quật cường... Chứng kiến nữ tử nháy mắt, Dương Thần không khỏi liên tưởng đến những này.

Túi mở ra nháy mắt, nữ tử đồng thời ngừng đầu đánh giá Dương Thần, ánh mắt hai người cứ như vậy đối mặt lấy, ai cũng không nói gì.

"Cô nương, ngươi như thế nào sẽ bị người khác rớt vào trong túi?" Dương Thần trước tiên mở miệng, cười hỏi.

Nữ tử cũng không trả lời Dương Thần, cũng không có theo trong túi đứng dậy, cứ như vậy ngồi ở trong túi, con ngươi đen nhánh nhìn chằm chằm Dương Thần, làm cho Dương Thần rất không được tự nhiên.

"Ngươi là không nói gì? Lung Tử?" Dương Thần trừng mắt cô gái mặc áo đen, tiếp hỏi liên tiếp mấy vấn đề, thế nhưng mà đều không có được trả lời.

Không có được trả lời, Dương Thần bắt đầu đi lắc đầu, giang tay ra, làm cái bắt đầu đi động tác, "Ta muốn đem ngươi theo trong túi ôm lấy đến, đáp ứng tự gạt đầu, không đáp ứng chỉ lắc đầu."

Cô gái mặc áo đen cũng không có gạt đầu, càng không có lắc đầu, khiến cho Dương Thần có loại muốn điên xúc động, trong lòng của hắn không khỏi nghĩ nói: "Nữ nhân này sẽ không phải là ngu ngốc hoặc là đầu óc tối dạ à?"

"Ngươi không trả lời, ta coi như ngươi chấp nhận." Dương Thần thò tay ôm lấy cô gái mặc áo đen mảnh khảnh eo thon, đem cô gái mặc áo đen bế lên.

Cô gái mặc áo đen trên ngọc dung có chút đỏ ửng lên, hai đầu lông mày toát ra vẻ nổi giận, Dương Thần cúi đầu nhìn xem cô gái mặc áo đen, cười nói: "Không chỗ hiểm xấu hổ, ta Dương Thần thế nhưng mà chính nhân quân tử, sẽ không phi lễ ngươi, ngươi để lại 120 cái tâm a!"

Dương Thần không có chứng kiến, cô gái mặc áo đen bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, cặp môi đỏ mọng cắn càng chắc hơn, ngay sau đó nhắm hai mắt lại.

"Người lớn như thế lại vẫn hội thẹn thùng, nói tất cả sẽ không phi lễ ngươi rồi." Dương Thần bắt đầu đi lắc đầu, cười nói: "Ta lập tức để lại ngươi xuống." Nói xong đem cô gái mặc áo đen nhẹ nhàng để xuống đất, lại để cho cô gái mặc áo đen dựa vào đại thụ.

"Ngươi thật là không nói gì sao? Ngươi không nói lời nào ta coi như ngươi chấp nhận?" Không có nghe được cô gái mặc áo đen trả lời, Dương Thần thờ dãi: "Ngươi quả nhiên là người câm, nói như vậy, ta ngay cả ngươi danh tự đều không thể biết rõ, đứng rồi, ngươi hội viết chữ sao?"

Cô gái mặc áo đen bỗng nhiên mở hai mắt ra, trừng mắt Dương Thần, tựa hồ có phần vì tức giận, trước ngực bắt trụ khi dễ.

"Không nên kích động, dù cho ngươi là không nói gì, ta cũng sẽ không biết xem thường ngươi đấy." Dương Thần ngồi ở cô gái mặc áo đen đối diện, cảm khái nói: "Ngươi toàn thân đã không cách nào nhúc nhích, lại vẫn có dũng khí sống đến bây giờ, thật là khiến người bội phục a."

Cô gái mặc áo đen mở to hai mắt nhìn, xem ra hận không thể lập tức đem Dương Thần ăn hết.

"Tiểu Thần Tử, cái này trên người nữ nhân không có chút nào Bá Khí chấn động, hẳn không phải là tu sĩ, chỉ là không biết tại sao phải bị Liệp Thú Nhân bắt lấy, chẳng lẽ là nhìn trúng vẻ đẹp của nàng sắc?" Đào Đào truyền âm nói ra.

Dương Thần cũng không khỏi kỳ quái, Liệp Thú Nhân bắt lấy nữ tử này làm gì? Sẽ không thật là vì vẻ đẹp của nàng sắc a?

"Ta khuyên ngươi làm rất muốn dẫn nàng đi, mang lên nàng sẽ liên lụy ngươi đấy." Đào Đào truyền âm nói: "Tự làm cho nàng ở chỗ này tự sinh tự diệt a."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, như hắn thật là người của thế giới này, hẳn có lẽ sẽ vứt bỏ cô gái mặc áo đen một mình ly khai, thế nhưng mà hắn dù sao không phải người của thế giới này, không cách nào làm được vứt bỏ một người tự sinh tự diệt, nội tâm của hắn ở chỗ sâu trong không cách nào tiếp nhận loại chuyện này.

Cô gái mặc áo đen chứng kiến Dương Thần sắc mặt biến hóa không ngừng, lông mày có chút dương, giống như có lẽ đã đoán được Dương Thần trong nội tâm suy nghĩ cái gì.

"Tiểu không nói gì, ta không biết nhà của ngươi ở đâu, sẽ đem ngươi đưa đến Chu Tiên trấn đi thôi, nếu như ngươi đồng ý tự gạt đầu." Dương Thần vốn tưởng rằng cô gái mặc áo đen chắc chắn sẽ không gạt đầu, vậy hắn tự xem như cô gái mặc áo đen lặng yên nhận thức, thế nhưng mà hắn vậy mà chứng kiến nữ tử gạt đầu.

Chứng kiến cô gái mặc áo đen gạt đầu, Dương Thần không khỏi nở nụ cười, "Ngươi bây giờ không thể động, ta đem ngươi vác tại trên lưng, ngươi ngàn vạn không phải sợ." Nói xong đem cô gái mặc áo đen bôi.

Cô gái mặc áo đen nhìn xem Dương Thần, trong mắt lóe ra khác thường hào quang, đáng tiếc Dương Thần nhìn không tới cô gái mặc áo đen biểu lộ cùng ánh mắt.

"Tiểu Thần Tử, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, Triệu Mục bọn người sẽ không dễ dàng dừng tay, nếu như ngươi gặp gỡ bọn hắn mà nói, ta chỉ có thể bảo hộ một mình ngươi, nữ tử này có thể không tại của ta bảo hộ trong phạm vi." Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, hắn đã nói muốn đem cô gái mặc áo đen mang về Chu Tiên trấn, tự tuyệt đối sẽ không đổi ý. Hiện tại hắn đã là Bá Khí bát trọng, cũng là thời điểm đi trở về, Quách Định vẫn chờ Viêm Long quả cứu mạng đây này.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tranh đoạt nữ nhân

Dương Thần lưng công cô gái mặc áo đen bước nhanh đi xuyên thẳng qua trong rừng, hẳn chỗ đi phương hướng đúng là Chu Tiên trấn nơi ở. Mới vào Vu Sơn Cẩm khu thời điểm, hắn và Đào Đào sở dĩ không lập tức hỏi Chu Tiên trấn, nhưng thật ra là bởi vì vì sợ hãi Phạm Thiên Lân bọn người ở tại nửa đường chặn đường bọn hắn.

Hiện tại Đào Đào trên tay có Bá Tuyền, tuy nhiên Bá Tuyền đã vỡ vụn, bất quá trong đó lực lượng đã bị trừ tồn tại Tạo Hóa bút nội. Hơn nữa Đào Đào thực lực của bản thân cũng sâu sắc tăng lên, cho nên cần bản không cần lo lắng Phạm Thiên Lân bọn người.

"Tiểu Thần Tử mau dừng lại, phía trước có thứ đồ vật!" Đào Đào bỗng nhiên truyền âm, ngữ khí có chút ngưng trọng.

Dương Thần nghe vậy không dám lãnh đạm, lập tức ngừng lại, đúng lúc này, Đào Đào thanh âm lần nữa truyền đến: "Có cái gì ở phía trước, khí tức rất cường đại, tựa hồ là Bá Thú."

"Bá Thú!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, có thể làm cho Đào Đào như thế coi trọng, tuyệt đối là Tông Cấp Bá Thú, hơn nữa tuyệt đối là Tông Cấp Bá Thú trong so sánh lợi hại Bá Thú.

Cô gái mặc áo đen chứng kiến Dương Thần bỗng nhiên dừng lại, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, tựa hồ phi thường kỳ quái Dương Thần vậy mà có thể phát hiện xa xa có Bá Thú, nàng cũng không biết là Đào Đào nói cho Dương Thần đấy.

"Cái này chỉ Bá Thú khí tức rất cường, đã đến gần vô hạn Vương cấp Bá Thú, không muốn tiếp cận hân, chúng ta nhanh đường vòng ly khai." Đào Đào nghiêm nghị nói: "Cùng cấp bậc Bá Thú vốn là so nhân loại còn mạnh hơn, cái này chỉ Bá Thú sắp thoát biến thành Vương cấp Bá Thú, thực lực cơ hồ cùng mới vào Bá Vương nhân loại tương xứng."

"Bá Vương!" Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, loại này cấp bậc cường giả nếu như ra hiện ở trước mặt của hân, hân căn bản không có bất luận cái gì phản kháng lực lượng, nhất định sẽ bị lập tức giết chết.

Nghĩ đến cách đó không xa trong rừng thậm chí có so sánh Bá Vương Tông Cấp Bá Thú, Dương Thần đại khí không dám thờ ơ, rón ra rón rén hướng về sau thối lui.

Cô gái mặc áo đen chứng kiến Dương Thần cử động, ánh mắt lộ ra vẻ hân thưởng, nàng đưa mắt nhìn về phía cách đó không xa, cái hướng kia truyền đến cường hân khí tức, cô hơi thở này làm cho người có loại muốn cảm giác hít thở không thông, nàng vậy mà biết rõ cái hướng kia có cường đại Bá Thú.

Dương Thần hướng lui về phía sau ra mấy trăm trượng về sau, căng cứng thần kinh rốt cục đạt được thư giãn, thế nhưng mà đúng lúc này, phía sau của hân truyền đến tiếng bước chân, nghe được tiếng bước chân nhảy mất, sắc mặt của hân không khỏi kịch biến.

"Tiểu tử, ngươi rút cuộc là ai, tại sao phải ra tay cứu nữ nhân này?" Dương Thần sau lưng đã đến hơn mười cá nhân, những người này toàn bộ đều là Liệp Thú Nhân, hơn nữa toàn bộ là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, nói chuyện chính là người cầm đầu.

Người cầm đầu tướng mạo tục tũn, trái trên mặt có vết đao chém, ăn mặc da chế ngắn tay áo lót, lộ ra lồng ngực cùng vừa thô vừa to cánh tay, cơ bắp từng cục, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng, tăng thêm sau lưng của hân lưng công quỹ đầu loan đao, khiến cho hân nhìn về phía trên càng thêm bực hân.

Dương Thần quay người đánh giá người cầm đầu, cười nói: "Ta phải cứu ai mệnh, tựa hồ không cần thương lượng với ngươi." Quay người nói chuyện thời điểm, hân đã không chế được Đạo Văn, sử khí tức của mình nhảy lên tới Thất Biến Bá Sư, dùng hân thực lực bây giờ, chỉ có thể làm được loại tình trạng này.

Mặt theo tựa hồ không ngờ rằng Dương Thần hội trẻ tuổi như vậy, Dương Thần chính thức niên kỷ mới 14 tuổi mà thôi, tuy nhiên trải qua mấy tháng này giết chóc cùng lịch lãm rèn luyện, quá khứ vài phần non nớt, bất quá y nguyên quá trẻ tuổi.

"Thật trẻ tuổi, tuổi của hân chỉ sợ còn chưa vượt qua hai mươi tuổi, không đến hai mươi tuổi Bá Sư?" Nghĩ tới đây, mặt theo trong nội tâm khiếp sợ không thôi, tuổi còn trẻ thì có loại thực lực này, thiếu niên này đến cùng là thân phận gì?

Ngẩn ngừ khiếp sợ về sau, mặt theo khách khí cười nói: "Vị bằng hữu kia, tại hạ Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn ba đội đội trưởng Chu Long, không biết cao tính đại danh?"

"Ta không có gì cao tính đại danh, chẳng qua là vô danh tiểu tốt mà thôi, nếu như các ngươi không có chuyện, ta tự đi trước rồi." Dương Thần cũng không muốn cùng những người này dây dưa xuống dưới, xa xa còn có một chi khuông bộ Bá Thú, không chừng lúc nào bão nổi, hay vẫn là đi trước thì tốt hơn.

Ngay tại Dương Thần ý định lúc rời đi, Chu Long bỗng nhiên dõng bước chặn trước người của hân, cười nói: "Bằng hữu phải đi, chúng ta tuyệt đối sẽ không ra tay ngăn trở, thế nhưng mà, bằng hữu phải buông trên lưng nữ tử."

Chu Long còn chưa có nói xong, phía sau hân mười cái Liệp Thú Nhân đã đem Dương Thần bao bọc vây quanh, khiến cho Dương Thần căn bản không có đào tẩu lộ tuyến. Mà đang ở Dương Thần bị vây ở thời điểm, cô gái mặc áo đen tắc thì đang đánh giá lấy Chu Long, khóe miệng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, nàng cũng không có nửa điểm e ngại chi sắc.

"Nếu như ta không buông ra nàng, các ngươi muốn làm sao bây giờ?" Dương Thần lạnh lùng nhìn xem Chu Long cùng còn lại mười cái Liệp Thú Nhân, giờ phút này trong lòng của hân xác thực phi thường khẩn trương, một cái Bá Sư cùng mười cái Bá Sĩ vây quanh chính mình, đối lại là mặt khác Bá Khí bát trọng người, đã sớm sợ tới mức lưu đái.

Chu Long nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, hân kiêng kỵ nhất người kỳ thật không phải Dương Thần, mà là cái kia cô gái mặc áo đen, tuy nhiên nghe đồn cái này cô gái mặc áo đen thực lực không lớn bằng lúc trước rồi, thế nhưng mà hân hay vẫn là không dám tùy tiện động thủ.

"Dùng nữ nhân này thân phận, vậy mà chịu làm cho nam nhân lưng công, nàng thật sự liền đi đường lực lượng cũng không có sao? Thiếu niên này rút cuộc là ai, bọn hân đến tốt cùng là quan hệ như thế nào?" Chu Long sắc mặt âm tình bất định, tâm niệm thay đổi thật nhanh, đột nhiên khóe miệng lộ ra nhẹ răng cười, "Thực lực của nàng tuyệt đối không có khôi phục, nếu không coi hân quen có làm việc phong cách, sao lại, há có thể không ra tay đối phó ta."

Cô gái mặc áo đen chứng kiến Chu Long dữ tợn cười lộ lên, sắc mặt hơi đổi, nhưng khi Chu Long Sĩ Đầu nhìn về phía nàng thời điểm, sắc mặt của nàng lập tức cải biến, trên khóe miệng hiện ra cười lạnh, trong con ngươi lộ vẻ khinh thường.

Chứng kiến cô gái mặc áo đen biểu lộ, Chu Long sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Không đúng, nữ nhân này tuyệt đối là ẩn dấu thực lực, muốn xuất kỳ bất ý giết chết ta!"

Tốc độ ánh sáng tầm đó, Chu Long cùng cô gái mặc áo đen đã đã tiến hành rất nhiều lần trong nội tâm đọ sức, Dương Thần đương nhiên không biết những này, hân còn tưởng rằng Chu Long là vì kiêng kỵ hân, cho nên không biết nên không nên động thủ.

"Người, ta sẽ không phóng, người như muốn động thủ, ta cam tâm tình nguyện phụng bồi." Dương Thần thông dong cười cười, kì thực nội tâm khẩn trương tới cực điểm, nếu như Liệt Thủ Nhân vậy công mà đến, hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ phải thỉnh Đào Đào xuất thủ.

"Tiểu tử này biểu hiện được coi như thông dong, có như vậy tâm trí, tương lai nhất định có thể thành châu báu." Đào Đào thấy được Dương Thần biểu hiện, trong nội tâm phi thường hài lòng, hắn sờ đi không lập tức ra tay đánh chết Chu Long bọn người, nhưng thật ra là muốn cho Dương Thần rèn luyện cơ hội.

"Đội trưởng!" Chúng Liệt Thủ Nhân ngay ngắn hướng nhìn về phía Chu Long, cùng đội Chu Long lên tiếng, thế nhưng mà Chu Long lại do dự bất định, tại nội tâm của hắn, đối với cô gái mặc áo đen thật sự sợ hãi tới cực điểm, thật sự không dám mạo hiểm hiểm.

Dương Thần đã đi ra thật xa, đương hắn cảm giác được Chu Long bọn người không có truy kích mà đến thời điểm, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, trên trán của hắn đã thấm đầy mồ hôi lạnh, nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa sẽ không đã lừa gạt đi.

"Muốn đi, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!" Đúng lúc này, xa xa từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh đến mấy chục cái bóng người, tay áo tiếng xé gió vang vọng không dứt, trong chớp lát, mấy chục cái Liệt Thủ Nhân xuất hiện tại Dương Thần trước người, cơ hồ đồng thời, Chu Long bọn người cũng từ đằng xa cực nhanh mà đến, lần nữa đem Dương Thần bao bọc vây quanh.

Đi vào Dương Thần trước mắt Liệt Thủ Nhân, trong đó có một cái ba mươi mấy tuổi, tướng mạo gầy gò người, khí tức vậy mà cùng Chu Long tương xứng, chắc hẳn cũng là đội trưởng.

"Nghiêm Khoan, người tới được vừa vặn, ta đã đưa tin cho đoàn trưởng, đoàn trưởng lập tức muốn đã đến, chúng ta trước vậy khôn năng nói sau." Chu Long nhìn xem tướng mạo gầy gò chỉ nhân, ha ha cười nói.

"Ta xem không cần chờ đoàn trưởng đã đến, nàng đã bị thương, chúng ta có thể đem nàng bắt." Nói chuyện thời điểm, Nghiêm Khoan đã bước nhanh bước ra, đánh về phía Dương Thần mà đi, đồng thời hắn cười lạnh nói: "Tiểu tử, không muốn chết liền phóng hạ nàng!"

"Người trước hết cho ta tìm kiếm hư thật a, nếu như thực lực của nàng thật không có khôi phục, ta động thủ lần nữa cũng không muộn." Chu Long cũng không có theo Nghiêm Khoan đồng thời ra tay, mà là xa xa đang trông xem thế nào.

"Bà mẹ nó, không phải là người câm sao? Dù cho rất xinh đẹp, cũng không cần nhiều người như vậy đến đoạt a!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ né tránh, như thêm điện lui ra phía sau hơn mười thước, thế nhưng mà Nghiêm Khoan chính là Bá Sư, luận tốc độ, Dương Thần sao lại, há có thể là Nghiêm Khoan đối thủ?

Chỉ thấy Nghiêm Khoan đạp địa tạt nhảy, như tên rời cung, bắn về phía Dương Thần mà đi, ôm đồm ra! Hai tay của hắn vậy mà mang theo cái bao tay, cái bao tay tựa hồ là dùng cái gì sợi tơ chế tác, tàn mát ra kim quang, đây là hắn Hạ phẩm Bá Khí, tơ vàng cái bao tay.

Hai tay bắt lấy nhảy mất, khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ, cái bao tay cùng không khí phát sinh ma sát, mang theo chói tai sức lực khí âm thanh. Dương Thần tuy nhiên dốc sức liều mạng lui ra phía sau, thế nhưng mà Nghiêm Khoan công kích thức sự quá, hắn căn bản không cách nào né tránh.

"Đáng giận, Tiểu Đào Tử đến cùng đang làm gì đó, chẳng lẽ thật muốn để cho ta chết sao?" Dương Thần sắc mặt kịch biến, lưng công cô gái mặc áo đen ra sức lui ra phía sau, thế nhưng mà Nghiêm Khoan hai tay thành chộp, đã tiếp cận hắn cái ót, lạng lẹ ác liệt trao phong chà xát được hắn mặt mũi tràn đầy đau nhức.

"Không sai biệt lắm, nên xuất thủ!" Ngay tại Đào Đào ý định ra tay nhảy mất, dị biến nổi lên, một ngón tay bàn tay như ngọc trắng theo Dương Thần sau lưng thò ra, nắm ngón tay thành chộp, căn bản không quan tâm Nghiêm Khoan có hay không Bá Khí, trực tiếp tay không cầm ra!

"Nàng đã bị thương, ta hà tất sợ nàng!" Ngăn ngừa biến sắc về sau, Nghiêm Khoan cũng không có tránh lui, cắn răng mãnh liệt cầm ra!

Cái con kia trên ngọc thủ bỗng nhiên hiện ra hơi mỏng Bá Khí võ trang, đột nhiên chộp vào tơ vàng cái bao tay lên, Phan! Tơ vàng cái bao tay nát bấy, hóa thành bột mịn bay tán loạn đầy trời, Nghiêm Khoan bay ngược mà ra, cánh tay máu tươi đầm đìa, răng rắc! Khớp xương đứt gãy thanh âm bỗng nhiên vang lên, xương cốt của hắn hiển nhiên đã đứt gãy.

"Nàng quả nhiên che giấu thực lực!" Xa xa Chu Long chứng kiến người xuất thủ dĩ nhiên là cô gái mặc áo đen, sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn vừa định quay người đào tẩu, tuy nhiên lại đột nhiên chứng kiến cô gái mặc áo đen khoe miệng tràn ra máu tươi, hắn lập tức cuồng hi.

Chúng Liệt Thủ Nhân chứng kiến Nghiêm Khoan bị thương nhảy mất, vốn định quay người đào tẩu, thế nhưng mà đúng lúc này, Chu Long bỗng nhiên đề khí hét lớn: "Toàn bộ đều lên cho ta!" Trong tiếng hét vang, hắn đã thả người cực nhanh hướng Dương Thần, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười.

Cơ hồ đồng thời, Dương Thần nghe được Chu Long tiếng quát về sau, lập tức theo trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại.

Nguyên lai, hắn vẫn còn khiếp sợ tại cô gái mặc áo đen xuất thủ cứu giúp sự tình, hắn vốn muốn hỏi đến tột cùng, nhưng khi hắn ghé mắt nhìn về phía cô gái mặc áo đen thời điểm, phát hiện cô gái mặc áo đen sắc mặt tái nhợt, khóe miệng tràn ra máu tươi, lập tức kinh hãi.

Giờ phút này nghe được chứng kiến mấy chục cái Liệt Thủ Nhân như sói đối tựa như đánh tới, hắn không chút nghĩ ngợi, chạy đi bỏ chạy.

"Tạm thời đừng vội ra tay, ta ngược lại muốn nhìn, nàng kia đến tột cùng là thân phận gì, lại đem ta Đào Đào đều dấu đi qua, che dấu thật đúng là sâu! Nàng tựa hồ bị thương, nếu như đã đến sống chết trước mắt, nàng còn không ra tay, ta lại ra tay cũng không muộn." Tạo Hóa bút bên trong đích

Đào Đào thăm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Truy cùng trốn

Chứng kiến Dương Thần đào tẩu, Chu Long cười lạnh nói: "Muốn đi? Ngươi đi được không?" Nói xong thì triển tốc độ cao nhất, truy hướng trốn hướng rừng sâu ở chỗ sâu trong Dương Thần, còn lại Liệp Thú Nhân đồng dạng chạy gấp mà ra, hướng phía Dương Thần vây quét đi qua.

Dương Thần tránh né Nghiêm Khoan công kích thời điểm, lộ ra lực bất tòng tâm, cái này cùng trên người hấn phát ra khí tức hoàn toàn bất đồng. Có được Bá Sư khí tức, cũng chỉ có mới vào Bá Sĩ tốc độ, tại Chu Long xem ra, chỉ có lưỡng loại khả năng, thứ nhất, Dương Thần có thể làm bộ thành Bá Sư, có được Bá Sư khí tức, thứ hai, Dương Thần vô cùng có khả năng bị thương, không cách nào phát huy ra chính thức lực lượng.

Vô luận là cái kia loại khả năng, Chu Long cũng có thể đánh bạo truy kích Dương Thần, cho dù là Dương Thần thực lực tựa là Thất Biến Bá Sư, hấn cũng không sợ.

Chu Long tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tựu tới gần Dương Thần, Dương Thần cảm giác được sau lưng tay áo tiếng xé gió vang lên, biết có người đuổi tới, trong nội tâm không khỏi trầm mắng, Tiểu Đào Tử, ngươi tên hỗn đản này! Lại không ra tay cứu ta mà nói..., lão tử thật sự muốn treo rồi!

Đúng lúc này, trong rừng bỗng nhiên lướt đi một đầu bạch sắc nhân ảnh, quý mị tựa như chắn Dương Thần trước người, khẽ kêu nói: "Tiểu dân tặc, bôn cô nương rốt cuộc tìm được người rồi, nhận lấy cái chết!"

"Nhận lấy cái chết" hai chữ vừa mới nói xong, nhuyễn tiên đã phá không rút đến, ba! Quất thẳng tới hướng Dương Thần lồng ngực, nhuyễn tiên bị màu xanh hàn khí bao vây lấy, những nơi đi qua xoáy lên trận trận hàn khí, cây roi chưa tới, Dương Thần đã cảm giác được phảng phất đưa thân vào băng thiên tuyết địa trong.

"Xú bà nương!" Dương Thần sắc mặt lộ vẻ sâu thâm, nữ nhân này lúc khác không đến, hết lần này tới lần khác tại trên máu chốt này ngăn lại chính mình, đây không phải thành tâm chỗ hiểm người chết sao? Cái này đột nhiên xuất hiện người dĩ nhiên là Hoa Nguyệt Nô!

Chu Long đột nhiên thấy có người chặn đường ở Dương Thần, sắc mặt đại hi, thật sự là trời cũng giúp ta! Hấn bước nhanh bước ra, ôm đồm hướng Dương Thần trên lưng cô gái mặc áo đen, bắt lấy nữ tử này, hấn tựu lập công lớn.

Vốn là công kích Dương Thần Hoa Nguyệt Nô, trong lúc đó chứng kiến Chu Long ra tay chụp vào Dương Thần, khuôn mặt không khỏi biến đổi, trong nội tâm vậy mà không hiểu lo lắng. Không hiểu thấu, cô tay của nàng vận vẹo, trong tay nhuyễn tiên đột nhiên cái biến phương hướng, ba! Quạt hướng Chu Long mà đi!

"Cái này nữ nhân điên đến cùng muốn làm gì?" Chu Long sắc mặt hoảng sợ, hấn có thể cảm thấy Hoa Nguyệt Nô nhuyễn tiên uy lực, bắt đắc dĩ phía dưới, chỉ phải người nhẹ nhàng lui về phía sau, nhanh như thiểm điện.

"Điên được tốt, điên được tốt, ha ha..." Dương Thần trong nội tâm cuồng hi, thừa dịp Chu Long bị Hoa Nguyệt Nô bức lui thời điểm, hấn lưng công cô gái mặc áo đen nhảy vào rừng sâu ở chỗ sâu trong mà đi, Phong Lô Bộ phát huy đã đến cực hạn.

Hấn mặc dù chỉ là Bá Khí bát trọng, nhưng trong cơ thể Bá Khí lại dị thường hùng hậu, cơ hồ có thể so với Bá Sĩ, hơn nữa hấn sở tu luyện Bá thuật Bát Phàm, khiến cho tốc độ của hấn so với bình thường mới vào Bá Sĩ còn nhanh. Còn lại vây quanh mà đến Liệp Thú Nhân đại đa số cũng chỉ là mới vào Bá Sĩ, hoặc là biến đổi Bá Sĩ, căn bản đuổi không kịp hấn.

Hoa Nguyệt Nô chợt xoay người, khi thấy Dương Thần lưng công một cái nữ nhân thời điểm, sắc mặt của nàng trở nên phi thường khó coi, hừ lạnh nói: "Quả nhiên là dâm tặc!" Tiếng hừ lạnh ở bên trong, nàng eo nhỏ nhún hoi vận, cực nhanh mà ra, đuổi sát Dương Thần mà đi.

Chu Long giờ phút này cũng còn tại không hiểu thấu, không ngừng mắng chửi "Nữ nhân điên", tức giận mắng vài tiếng về sau, hấn đồng dạng truy kích mà đi.

Hoa Nguyệt Nô cùng Chu Long tại sau lưng theo đuổi không bỏ, Dương Thần trong tai thỉnh thoảng truyền đến, "Tiểu dâm tặc!", "Hỗn đản!", "Tiểu ác tặc!" ... Mọi việc như thế tiếng mắng nối gót tới, làm cho Dương Thần khóe miệng không ngừng run rẩy.

"Cái này nữ nhân điên đến cùng muốn làm gì?" Dương Thần trong nội tâm không khỏi cảm thán, "Thà rằng đắc tội tiểu nhân, chớ để đắc tội nữ nhân!"

Ngay tại Dương Thần cảm thán thời điểm, sau lưng tay áo tiếng xé gió truyền đến, Hoa Nguyệt Nô nhanh đuổi theo tới, hần sắc mặt hơi đổi, tâm niệm thay đổi thật nhanh, bên trái nhất là không thể đi, chỗ ấy thế nhưng mà lại cường đại Bá Thủ, xem ra chỉ có đi bên phải rồi.

Bỗng nhiên, cô gái mặc áo đen đột nhiên mở miệng, "Phía trước có đầu sông, người hướng bên trái đi, chúng ta trốn đến cùng trong nước sông đi."

"Người... Người không phải không nói gì?" Dương Thần nghe vậy không khỏi cả kinh, cô gái mặc áo đen cho hần mang đến khiếp sợ thật sự nhiều lắm, nhìn như không có nửa điểm lực lượng, lại có thể nhẹ nhõm đánh bại Nghiêm Khoan, nhìn như không thể nói chuyện, nhưng bây giờ lại đột nhiên nói chuyện.

"Đừng... Nói nhảm... Đi mau..." Cô gái mặc áo đen khí tức lúc khi còn yếu cường, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, cơ hồ nói liên tục lời nói khí lực đều nhanh đã không có.

Dương Thần vốn muốn hỏi đến tột cùng, thế nhưng mà hần cũng biết bây giờ không phải là hỏi thời điểm, lúc này cần rằng, hướng phía bên phải tòng lâm ở chỗ sâu trong chạy gấp mà đi, không bao lâu hần tựu thấy được một đầu sông, hai bên bờ sông cây cối mọc phát, cảnh rủ xuồng vào nước mặt.

Đi vào bờ sông bên cạnh nháy mắt, Dương Thần không do dự, kéo đứt cây mây, đem mình cùng cô gái mặc áo đen một mực trôi lại, ngay sau đó lôi kéo bên cạnh bờ trên đại thụ rủ xuồng cây mây, một khối chìm vào trong sông. Nước sông lạnh buốt rét thấu xương, đục ngầu không rõ, nước chảy chảy xiết, cho dù là lôi kéo cây mây, Dương Thần cũng thiếu chút bị nước chảy cuốn đi.

Cô gái mặc áo đen mắt có lẽ đã hôn mê, nếu không là Dương Thần có dự kiến trước, dùng cây mây đem cô gái mặc áo đen trôi tại trên người mình, giờ phút này cô gái mặc áo đen chỉ sợ đã bị xông đi nha.

Dương Thần đã nghe được bờ sông thượng truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó Hoa Nguyệt Nô khẽ kêu âm thanh truyền đến: "Tiểu dân tộc, bọn cô nương sẽ không cứ như vậy bỏ qua người, người chạy không thoát!"

Tiếng kêu chậm rãi biến mất, Hoa Nguyệt Nô dọc theo bờ sông đi xuống, tựa hồ ý định dọc theo bờ sông tìm xuống dưới. Ngay tại Hoa Nguyệt Nô ly khai nháy mắt, Chu Long đã đến, hần đánh giá bốn phía, cười lạnh nói: "Dùng các người thực lực bây giờ, ta cũng không tin các người có thể chạy đến bầu trời đi." Trong tiếng cười lạnh, hần vậy mà cũng dọc theo bờ sông mau chóng đuổi theo.

Dương Thần cũng không dám lập tức đi ra, hần lo lắng Chu Long bọn người sẽ đi mà quay lại, quả nhiên, vèo! Một thân ảnh bay nhanh tới, dĩ nhiên là vừa mới rời đi Chu Long, hần cau mày nhìn chung quanh, lầm bầm nói: "Vậy mà thật sự không ở chỗ này." Tự nói gian, hần lần nữa rời đi.

"Bằng người điểm ấy một chút thủ đoạn cũng muốn lừa gạt lão tử, hừ!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh, nếu có người đem hần cho rằng mười tám tuổi hài tử nhìn, ngày sau tất nhiên sẽ hối hận.

Chứng kiến Chu Long bọn người rời đi, Dương Thần kéo nhanh cây mây, có chút dùng sức kéo một phát, hướng phía mặt nước phù đi lên, bất quá đúng lúc này, dị biến đột khởi, dòng sông bên trong đích thủy thể đột nhiên trở nên chảy xiết đứng dậy, ầm ầm âm thanh không dứt, hồng thủy trùng kích tới, đem hai người bọn họ cuốn vào chảy xiết thủy thể trong.

Dương Thần ra sức bắt lấy cây mây, thế nhưng mà đã muộn! Tại hồng thủy tàn sát bừa bãi xuồng, cây mây lập tức tức đoạn, hần và cô gái mặc áo đen bị hồng thủy bọc lấy, xông về hạ du, quanh thân tựa hồ bị vô số khối cự thạch ngăn chặn, liền khí đều thở không được đến.

"Tiểu Đào Tử! Người cái vương bát đần!" Dương Thần không khỏi tức giận mắng, thế nhưng mà ngay sau đó hồng thủy dừng mãnh vào trong miệng mũi của hần, sặc đến hần sắc mặt đỏ bừng, cơ hồ hít thở không thông, cùng lúc, cả người hần như bóng da giống như, tại hồng thủy vùng Trung Đông tung tẩy nhay, căn bản không cách nào khống chế được thân thể của mình.

"Ai, nữ nhân này thương thế quả nhiên rất nghiêm trọng, đều đã đến loại tình trạng này lại vẫn không ra tay." Đào Đào vội vàng khống chế được Tạo Hóa bút, vèo! Tạo Hóa bút tại trong sông vòng vo cái loạn, ngòi bút huy động, trực tiếp đem tới gần Dương Thần hồng thủy cắt đứt. Theo trên mặt sông nhìn lại, cả đầu sông vậy mà đều bị sặc bên đầu bút lông chặt đứt, trong lúc nhất thời vậy mà không cách nào nữa lần khép lại.

Cơ hồ đồng thời, Tạo Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, ngòi bút chọn tại Dương Thần trên người cây mây lên, vèo! Ngòi bút quay đầu, mang theo Dương Thần cùng cô gái mặc áo đen, hướng phía trên mặt sông vọt tới, qua trong giây lát liền đi tới trên mặt sông không, nước sông bỗng nhiên khép lại, chảy xiết hồng thủy tiếp tục tuôn ra hướng hạ du.

Tạo Hóa bút bay đến bên cạnh bờ, đem Dương Thần cùng cô gái mặc áo đen buông, ngay sau đó trở nên chỉ có một mét đến trường, Đào Đào từ trong đó chui ra, ngòi ngay ngắn ở cán bút lên, lầm bầm nói: "Cô gái này không có bị thương trước khi, thực lực tuyệt đối không kém, những Liệp Thú Nhân kia tại sao muốn bắt nàng?"

Khục khục... Nằm ở trên bờ Dương Thần ho ra mấy ngụm nước, bỗng nhiên ngồi dậy, nhìn xem Đào Đào, tức giận mắng: "Tiểu Đào Tử, người chết không yên lành, ta thiếu chút nữa bị người hại chết!"

"Người bây giờ không phải là không chết sao? Ta nói rồi, đương người có nguy hiểm tánh mạng thời điểm hội cứu người." Đào Đào cười hi hi rồi lại cười.

Dương Thần thở sâu, nhìn xuống hành hung Đào Đào xúc động, quay đầu nhìn về phía cô gái mặc áo đen, cô gái mặc áo đen giờ phút này đã hôn mê bất tỉnh, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, không có nửa điểm huyết sắc.

"Nàng bị trọng thương, trước khi trên người của nàng căn bản không có tàn mất ra bất luận cái gì khí tức, mà ngay cả ta cũng không có nhìn ra thực lực chân chính của nàng, nữ nhân này che giấu vô cùng sâu, ta đoán nàng là sợ hãi người thừa cơ đối với nàng bất lợi, cho nên cất giấu thực lực." Đào Đào

trăm ngàn nói.

"Nàng sẽ không Bắt Từ à?" Dương Thần đánh giá cô gái mặc áo đen, cô gái mặc áo đen dù sao đã cứu mạng của hắn, tuy nhiên cô gái mặc áo đen cũng là vì tự bảo vệ mình, thế nhưng mà Dương Thần hay vẫn là phải đem nhân tình này còn mất. Hắn nguyên tắc làm người, thiếu người, nhất định phải trả hết nợ, người khác thiếu nợ chính mình, nhất định phải gấp 10 lần cảm lại đến.

"Ta cũng không biết, ta cũng không phải y sư, căn bản không biết nàng bị cái gì thương." Đào Đào lắc đầu, bắt đắc dĩ nói: "Nàng trước khi ra tay cứu người, hoàn toàn là vì chính cô ta, người lại không có thiếu nợ nàng, làm gì cứu nàng, tự làm cho nàng ở chỗ này tự sinh tự diệt tốt rồi."

Dương Thần cười lắc đầu, cũng không có nhận thụ Đào Đào đề nghị, hắn đã từng nói qua muốn đem cô gái mặc áo đen mạng về Chu Tiên trấn, tự tuyệt đối sẽ không vi phạm lời hứa của mình, đây là hắn nguyên tắc làm người, cho dù là đã đến cái thế giới này, cái này nguyên tắc cũng sẽ không biết biến.

"Nhìn không ra tiểu tử ngươi còn rất trọng tình nghĩa đấy." Đào Đào bắt đắc dĩ lắc đầu, "Cứu biện pháp của nàng cũng không phải là không có, ta nơi này có một khóa đan dược, nói không chừng có thể tạm thời ổn định thương thế của nàng."

"Đan dược?" Dương Thần vươn tay ra, cười nói: "Mau đem tới a, cũng không nên nghĩ đến cùng ta đàm điều kiện gì."

"Ta là cái loại người này sao?" Đào Đào dở khóc dở cười, cảm tình tại tiểu tử này trong nội tâm, mình là một táng tận thiên lương, chuyên môn chiếm tiện nghi tiểu nhân. Bắt đắc dĩ lắc đầu, Đào Đào bàn tay mở ra, thỉnh thoảng xuất hiện một cái hộp ngọc, đem hộp ngọc đưa cho Dương Thần, tức giận nói: "Tiểu Thần Tử, ta Đào Đào thế nhưng mà người tốt."

Dương Thần tiếp nhận hộp ngọc, cười cười, "Đã biết, ngươi xác thực là người tốt."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Cẩm Huyết Hồng Liên

Đem đan dược uy nhập cô gái mặc áo đen trong miệng, cô gái mặc áo đen đã hôn mê, căn bản không cách nào ăn vào đan dược.

"Cô nương, ngươi nếu như nếu không muốn chết, tốt nhất đem đan dược ăn vào đi." Dương Thần bắt đắc dĩ cười khổ, cái này nên làm cái gì bây giờ? Cũng không thể ta đến lại để cho cho ngươi ăn a? Vừa mới nghĩ tới đây, hắn không khỏi nở nụ cười, "Đúng rồi, ngươi không cách nào phục dụng đan dược, ta có thể cho ngươi ăn a."

"Tiểu Thần Tử, ta khuyên ngươi hay vẫn là không muốn uy nàng tốt, vạn nhất nàng tỉnh lại, làm không tốt lại hội như lúc trước nữ nhân kia đồng dạng đuổi giết ngươi." Đào Đào giễu giễu nói.

Dương Thần không để ý đến Đào Đào, cúi đầu nhìn xem cô gái mặc áo đen, cười nói: "Cô nương chớ trách, ta chỉ là vì cứu ngươi, nếu có cái gì chỗ đắc tội, hi vọng thứ lỗi." Nói xong ngậm lấy đan dược, cúi người uy nhập cô gái mặc áo đen trong miệng.

Bốn môi đụng vào nhau nháy mắt, cô gái mặc áo đen hai mắt có chút mở ra, mơ mơ hồ hồ, nàng vậy mà thấy có người tại tự mình mình. Nàng vốn định giờ tay lên đem người này đẩy ra, thế nhưng mà trên người lại không có nửa điểm lực lượng, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Nàng chỉ cảm thấy có cái gì tiến vào trong yết hầu của mình, ngay sau đó tiến vào trong bụng, ảm áp cảm giác lập tức lan tràn toàn thân. Vốn là suy yếu thân thể dần dần khôi phục, sắc mặt chậm rãi trở nên đỏ ửng.

Bỗng nhiên, cô gái mặc áo đen mãnh liệt giương đôi mắt, nàng lập tức thấy được Dương Thần, trong mắt không khỏi lộ ra sát cơ, tốc độ ánh sáng tầm đó, nàng cái kia mảnh khảnh bàn tay như ngọc trắng đã nhéo ở Dương Thần yết hầu.

"Đại tỷ, ngươi làm..." Dương Thần lập tức không thở nổi, sắc mặt trắng đến đỏ bừng, hắn đã theo Đào Đào trong miệng biết được, cô gái này thực lực rất cường, thế nhưng mà không nghĩ tới vậy mà cường thành như vậy!

Cô gái mặc áo đen trên người sát khí lộ ra, bàn tay như ngọc trắng mãnh liệt dùng sức, tựa hồ thực ý định đem Dương Thần giết chết, bất quá đúng lúc này, không biết từ chỗ nào truyền đến bén nhọn tiếng xé gió. Đôi mắt dễ thương chuyển động, nàng chợt thấy có cái gì hướng phía nàng mi tâm phóng tới, thứ này phóng tới tốc độ cực nhanh, coi như thực lực bây giờ căn bản không cách nào tránh đi.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, vật kia tựa tới gần nàng mi tâm, lẳng lẽ ác liệt sức lực gió thổi được nàng tóc dài ngược lại phiêu.

Ngay tại cô gái mặc áo đen sắc mặt kinh hãi chi tề, Dương Thần ra sức kêu to: "Đừng giết nàng!"

Đột nhiên công kích hướng cô gái mặc áo đen đồ vật, dĩ nhiên là Tạo Hóa bút! Tạo Hóa bút nghe được Dương Thần thanh âm, lập tức đứng tại cô gái mặc áo đen mi tâm ba thôn trước khi, lại tiến lên ba thôn, cô gái mặc áo đen tất nhiên sẽ bị mất mạng.

"Vương phẩm Bá Khí!" Cô gái mặc áo đen sắc mặt ngưng trọng nhìn xem gần trong gang tấc Tạo Hóa bút, trên mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được, nàng căn bản không thể tin được, Dương Thần trong tay thậm chí có Vương phẩm Bá Khí.

"Đại tỷ, ngươi được hay không được, khục khục, trước tiên đem tiêu pha khai?" Dương Thần sắc mặt đỏ bừng, cơ hồ sắp hít thở không thông mất.

Cô gái mặc áo đen chân chờ một lát, buông lỏng tay ra, Dương Thần lao đảo ngược lại ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, xoa chính mình bị niết được đồ bùng cổ, oán hận nói: "Lão tử thế, về sau tuyệt không bang bất kỳ nữ nhân nào!"

"Giúp ta?" Cô gái mặc áo đen sắc mặt biến hóa, nàng bỗng nhiên cảm giác mình trong cơ thể tựa hồ tràn đầy cường đại được lực, đúng là cái này cổ được lực ổn định thương thế của mình, chẳng lẽ thật là trước mắt thiếu niên này cứu mình?

"Ta nói đại tỷ, ta tốt xấu cũng cứu được mạng của ngươi, ngươi cũng không cần lấy oán trả ơn à?" Dương Thần căm giận bất bình khẽ nói, nói chuyện thò tay chụp vào Tạo Hóa bút, đem Tạo Hóa bút chọc vào hõm trên đai lưng của mình.

Đào Đào từ đầu đến cuối đều không nói gì, hẳn không muốn làm cho cô gái mặc áo đen biết rõ sự hiện hữu của hắn.

"Dù cho... Dù cho ngươi đã cứu ta, cũng không nên..." Cô gái mặc áo đen sắc mặt hơi đỏ lên, nàng mặc dù không có đem nói cho hết lời, áy náy tư lại hiểu không qua.

Dương Thần xấu hổ sờ lên cái mũi, cũng may hân da mặt rất dày, cười nói: "Ta đó cũng là bị bắt đắc dĩ, ngươi không cách nào phục dụng đan dược, ta chỉ có thể sử dụng chút ít đặc thù biện pháp cho ngươi đem đan dược ăn hết."

"Đặc thù phương pháp?" Cô gái mặc áo đen có chút ngậy người về sau, sắc mặt bỗng nhiên lại là một hồng, ngăn người lập tức, nàng lại khôi phục Lãnh Ngao, trở mặt cực nhanh, quả thực làm cho Dương Thần mở rộng tầm mắt.

"Đại..." Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây đã bị cô gái mặc áo đen đánh gãy, chỉ nghe cô gái mặc áo đen cười lạnh nói: "Ngươi tuy nhiên rất nhỏ, nhưng là ta cũng không có như vậy lão, làm gì luôn gọi Đại tỷ của ta?"

Dương Thần gượng cười vài tiếng, đành phải đổi giọng nói: "Muội tử..."

Cô gái mặc áo đen đôi mắt dễ thương hiện lên lệ mang, ánh mắt kia cơ hồ có thể giết người, chứng kiến cô gái mặc áo đen ánh mắt, Dương Thần nuốt nước bọt, lần nữa đổi giọng: "Cô nương, ta gọi Dương Thần, có thể nói cho ta biết tên của ngươi sao?"

"Ta và ngươi không thân chẳng quen, dựa vào cái gì nói cho ngươi biết danh tự?" Cô gái mặc áo đen đạm mạc nói: "Dù cho ngươi đã cứu ta, cũng không thể bức ta đem danh tự nói ra."

Dương Thần không khỏi cười khổ, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, như thế nào gần đây gặp được nữ nhân đều là tên điên? Bắt đắc dĩ lắc đầu, "Cô nương, thương thế của ngươi đã tốt rồi, chúng ta như vậy chia tay a, cáo từ!" Nói xong đứng dậy đi về hướng trong rừng đi.

"Đứng lại, ngươi đã cứu ta mệnh, tự muốn như vậy đi rồi chưa?" Cô gái mặc áo đen đứng dậy, lạnh lùng nói ra.

Dương Thần trợn mắt há hốc mồm, quay đầu nhìn cô gái mặc áo đen, cứu người mệnh cũng phạm pháp? Vậy mà không cho lão tử đi? Nữ nhân này thật là cái tên điên.

"Tại ta không trả thanh nhân tình của ngươi lúc, ngươi phải cùng ở bên cạnh ta, chỗ nào cũng không thể đi!" Cô gái mặc áo đen thần sắc Lãnh Ngao, ngữ khí càng là bá đạo không thôi.

Dương Thần gượng cười vài tiếng, "Cô nương, ngươi buông tha ta được không? Ta không muốn ngươi đưa ta nhân tình rồi." Nói xong xoay người lần nữa mà đi, ý định ly khai.

"Không được, ta cũng không thiếu người, ngươi đã cứu ta mệnh, ta cũng muốn cứu ngươi mệnh, như vậy mới tính toán công bình." Cô gái mặc áo đen đi theo Dương Thần sau lưng, tựa hồ thật sự không có ý định ly khai Dương Thần.

"Tiểu Thần Tử, nữ nhân này thực lực tuy nhiên còn không có hoàn toàn khôi phục, bắt quá, cũng được cho không tệ, lưu nàng tại bên người, nói không chừng có thể cho ngươi mang đến đi nhiều trợ giúp. Chỉ có điều, tại đây đoạn tầm đó nội, ta không thể tái xuất hiện rồi." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Đợi trở lại Chu Tiên trấn về sau, ngươi lại làm cho nàng ly khai cũng không muộn."

Dương Thần nghe vậy, quay đầu nhìn về phía cô gái mặc áo đen, vừa mới muốn nói chuyện, cái kia cô gái mặc áo đen bỗng nhiên nghiêm mặt nói: "Đừng nói chuyện!" Nói xong bắt lấy Dương Thần cánh tay, giấu ở đại thụ về sau.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Dương Thần đem miệng tiến đến cô gái mặc áo đen bên tai, thấp giọng hỏi.

Cô gái mặc áo đen cảm giác được trận trận nhiệt khí thổi tới, nhắm trướng trong nội tâm nàng nổi lên rung động, nàng vội vàng ổn định tâm thần, truyền âm

nói: "Phía trước có người, thực lực không kém, hần hướng phía bên này đã tới."

Cơ hồ đồng thời, Đào Đào cũng truyền âm tới: "Tiểu Thần Từ, nàng nói không sai, hoàn toàn chính xác có người đến, khí tức không kém, cơ hồ cùng Phạm Thiên Lâm tương xứng."

"Sẽ không phải là Phạm Thiên Lâm à?" Đang lúc Dương Thần suy đoán thời điểm, xa xa trong rừng bỗng nhiên cực nhanh đến một thân ảnh, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, những nơi đi qua xoáy lên mặt đất vô số lá rụng, những lá rụng này qua trong giây lát tụ nát bấy, tựa hồ là bị trên thân người này Bá Khí cho làm vỡ nát.

Người tới tại khoảng cách Dương Thần cùng cô gái mặc áo đen 500m bên ngoài dừng lại, Dương Thần rốt cục thấy rõ hần tướng mạo, người tới mặc Thanh y, mày kiếm mắt sáng, tiêu sái tuấn lãng, tướng mạo cực kỳ nho nhã, giống như trọn vẹn học thư sinh.

"Mạc Thừa Hiên!" Cô gái mặc áo đen thấp giọng nói ra, thanh âm nhỏ nhất, nếu không là Dương Thần liên tiếp cô gái mặc áo đen, hần còn nghe không được ba chữ kia.

Cái kia gọi là Mạc Thừa Hiên nam tử đưa mắt nhìn quanh, xem xét lấy bốn phía, tới sau một lát, trong tay của hần phá không xuất hiện tám cuốn quyền trục cùng tám lưỡi kiếm. Chứng kiến những vật này, Dương Thần ánh mắt lập tức nhìn về phía Mạc Thừa Hiên ngón tay, hần trên ngón tay quả nhiên đeo chiếc nhẫn, đúng là nhẫn trữ vật.

"Hần muốn làm gì?" Cô gái mặc áo đen lông mày chau lên, thì thào lẩm bẩm.

Ngay tại Dương Thần cùng cô gái mặc áo đen trong nội tâm ngay ngắn hướng suy đoán thời điểm, Mạc Thừa Hiên bỗng nhiên ném ra ngoài kiếm trong tay, tám lưỡi kiếm bay lên trời, suu suu suu... Tám lưỡi kiếm ngay ngắn hướng cắm ở trên mặt đất, bao bọc vây quanh hần.

Ngay sau đó, Mạc Thừa Hiên lại cầm trong tay quyền trục ném, quyền trục phân biệt hướng phía tám lưỡi kiếm bay đi, rơi vào chuôi kiếm đỉnh nổi lo lừng. Cơ hồ đồng thời, Mạc Thừa Hiên trong tay lại xuất hiện một cuốn quyền trục, hần khẽ quát một tiếng, đem quyền trục cắm ở trên mặt đất.

"Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, càn, khôn, âm, dương, phong trận! Khải!" Mạc Thừa Hiên hai tay rất nhanh bấm niệm pháp quyết, lẳng không điểm ra Bát Chỉ, đem phiêu phù ở tám lưỡi kiếm bên trên quyền trục đột nhiên tản mát ra sáng chói hào quang, hào quang phóng xạ tứ phương, lập tức đem hần bao phủ lại.

Hào quang tán đi nháy mắt, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, quyền trục đã mở ra, mỗi cuốn trên quyền trục đều có một chữ, đúng là vừa rồi không ai thần hiên trong miệng đọc lên tám chữ.

"Hy vọng có thể vây khốn hần, Cẩm Huyết Hồng Liên sắp thành thực..." Tự nói thời điểm, Mạc Thừa Hiên chân dẫm nát lúc trước cắm vào mặt đất trên quyền trục, chỉ một thoáng, tám lưỡi kiếm cùng quyền trục bỗng nhiên bị sương mù nhàn nhạt bao phủ, toàn bộ biến mất, thật giống như hư không tiêu thất rồi.

"Ào giác sao?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bỗng nhiên, Mạc Thừa Hiên quay người bắn vào chỗ rừng sâu, thấy được Mạc Thừa Hiên phía sau lưng, sắc mặt của hần lần nữa biến đổi.

Mạc Thừa Hiên sau lưng thậm chí có cái "Khí" chữ, Phạm Thiên Lâm cùng không ai thần hiên chỗ mặc quần áo là giống nhau, chỗ bất đồng chỉ là nhan sắc mà thôi, bọn họ là đến từ đồng nhất tông phái, Dương Thần trong nội tâm lập tức nghĩ đến.

"Cẩm Huyết Hồng Liên!" Cô gái mặc áo đen sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Kề bên này thậm chí có loại này thứ tốt." Đào Đào có chút kinh ngạc, ngăn ngại kinh ngạc về sau, hần truyền âm cho Dương Thần, nói ra: "Tiểu Thần Từ, cái này Cẩm Huyết Hồng Liên là đồ tốt, chúng ta phải đem hần cướp đến tay."

Dương Thần sắc mặt biến hóa, hần tại lão nghèo kiệt hủ lậu trong nhà xem rất nhiều sách, tuy nhiên lại không có đã từng gặp Cẩm Huyết Hồng Liên, cho nên cũng không biết thứ này giá trị. Bất quá đã Đào Đào đều nói là đồ tốt rồi, vậy thì tuyệt đối là đồ tốt.

Đúng lúc này, cô gái mặc áo đen bỗng nhiên mở miệng nói: "Người ở chỗ này chờ ta, ta đi đi trở về!" Nói xong đã cất bước phóng ra, vậy mà hướng phía Mạc Thừa Hiên rồi đi phương hướng bước nhanh lao đi.

"Chẳng lẽ nàng cũng là vì Cẩm Huyết Hồng Liên?" Ngăn ngại thất thần về sau, Dương Thần theo sát phía sau, cười nói: "Đợi một chút, ta cùng người cùng đi."

Cô gái mặc áo đen vốn muốn cự tuyệt, bởi vì nàng biết rõ Dương Thần thực lực quá yếu, nhưng khi nàng chứng kiến Dương Thần trên đai lưng Tạo Hóa bút lúc, trong lúc đó đem lời nuốt xuống, có Tạo Hóa bút cùng chính cô ta tại, bảo hộ Dương Thần có lẽ tuyệt đối không có vấn đề.

Chương 37: Trộm bảo

Dương Thần cùng cô gái mặc áo đen cực nhanh trong rừng, không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, không bao lâu cô gái mặc áo đen bỗng nhiên dừng lại, Dương Thần cũng đi theo dừng lại. Hai người đồng thời tại trong bụi cây che dấu, ánh mắt xuyên thấu qua rừng cây nhìn phía xa hạp cốc.

Bọn hắn tầm mắt đạt tới chỗ, hơn mười m đến rộng đích hạp nơi miệng hang, thậm chí có một đầu hình thể cực đại Bá Thú chiếm cứ. Cái này chỉ Bá Thú từ đầu đến cuối chỉ sợ chừng năm mét đến trường, ngoại hình cực giống Hắc Báo, chỉ bất quá hân trên người hiện đầy màu đỏ như máu đường vân.

"Huyết Văn Ma Báo!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động, loại này Bá Thú cực kỳ cường hân, nghe nói sinh ra tựu là Sư cấp Bá Thú, từ nơi này chỉ Huyết Văn Ma Báo hình thể đến xem, hân tuyệt đối là Tông Cấp Bá Thú.

"Tiểu Thần Tử, trước khi tán mắt ra khí tức đúng là cái này đầu Bá Thú, hân sở dĩ chỉ tán mắt ra khí tức, đoán chừng là muốn đem người dọa lùi, Cẩm Huyết Hồng Liên có lẽ tựu tại trong hạp cốc, cho nên hân không dám rời xa hạp cốc." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Hân tại thủ hộ Cẩm Huyết Hồng Liên?" Dương Thần không khỏi nuốt nước bọt, có Huyết Văn Ma Báo thủ tại chỗ này, dù cho có Đào Đào tương trợ, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy cướp được Cẩm Huyết Hồng Liên a?

"Dĩ nhiên là cái này đầu súc sinh, như lúc trước ngược lại cũng không cần sợ hân, nhưng là bây giờ... Bất quá, cái kia Mạc Thừa Hiên bố trí trận pháp, chắc là dùng để đối phó cái này đầu súc sinh a, đoán chừng không cần phải ta động thủ." Cô gái mặc áo đen thấp giọng thì thào, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười.

Quả nhiên như cô gái mặc áo đen nói đồng dạng, Mạc Thừa Hiên đã thả người lướt hướng về phía hạp cốc, rơi vào hạp cốc bên cạnh trên một tảng đá lớn, cười vang nói: "Người đã suy nghĩ kỹ sao? Nếu như ngươi nguyện ý đem Cẩm Huyết Hồng Liên tặng cho ta, ta nguyện ý dùng Hóa Hình hoa cùng ngươi trao đổi."

"Hóa Hình hoa." Dương Thần sắc mặt hơi đổi, Bá Thú muốn tới đạt Hoàng Cấp mới có thể Hóa Hình, nếu mà có được Hóa Hình hoa, dù cho không có đạt tới Hoàng Cấp Bá Thú, cũng có ba tầng cơ hội Hóa Hình thành công.

Đương nhiên, nếu như đem Hóa Hình hoa luyện chế thành Hóa Hình Đan, tắc thì nhất định có thể Hóa Hình thành công, bất quá, Hóa Hình Đan thế nhưng mà Vương phẩm đan dược, có tiền mà không mua được, căn bản mua không được.

Huyết Văn Ma Báo nghe vậy bỗng nhiên đứng dậy, ngẩng đầu nhìn Mạc Thừa Hiên, huyết sắc trong con mắt bắn ra hung quang. Bỗng nhiên, chỉ nghe hân gầm lên trời hí, âm thanh chấn bát phương, mang theo trận trận cuồng phong, nhánh cây sần sật vang lên không ngừng, rất hiển nhiên, hân không đáp ứng Mạc Thừa Hiên yêu cầu.

"Ài, nếu như ngươi không đáp ứng, ta cũng chỉ có thể động thủ đã đoạt." Mạc Thừa Hiên cười cười, hai tay mở ra, trong tay bỗng nhiên xuất hiện bốn khẩu trường kiếm, chỉ thấy hân tiện tay bình ném ra ngoài trường kiếm, xoát xoát xoát xoát, trường kiếm phá không Tật Trảm hướng Huyết Văn Ma Báo mà đi!

"Toàn bộ là Trung phẩm Bá Khí?" Dương Thần không khỏi hít vào ngum khí lạnh, thăng này thật sự quá giàu có đi à nha? Phạm Thiên Lân trong tay cũng có Bá Khí, hơn nữa là Thượng phẩm Bá Khí, Mạc Thừa Hiên vô cùng có khả năng là đồng môn của hân, đơn theo tài đại khí thô điểm ấy đến xem, bọn hân ngược lại là cực kỳ tương tự.

Rống! Đương Dương Thần khiếp sợ thời điểm, Huyết Văn Ma Báo đã thả người mà lên, tốc độ nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng, tàn ảnh hiện lên về sau, hân đã tránh được bốn lưỡi phi kiếm. Tránh đi phi kiếm nháy mắt, thân hình của hân coi như trên không trung gấp, giống như tia chớp cực nhanh hướng về phía Mạc Thừa Hiên.

Thật nhanh! Chứng kiến Huyết Văn Ma Báo loại này không thể tưởng tượng tốc độ, Dương Thần sắc mặt kịch biến, hân được chứng kiến Cửu Biến Bá Tông Phạm Thiên Lân tốc độ, thế nhưng mà cùng Huyết Văn Ma Báo so với, lại kém không muốn một bậc.

Thế nhưng mà càng làm Dương Thần khiếp sợ chính là, vậy mà không có ở không ai hiện trên mặt chứng kiến bất luận cái gì về sợ hãi. Lập tức Huyết Văn Ma Báo từ đánh về phía Mạc Thừa Hiên, tốc độ ánh sáng tầm đó, Mạc Thừa Hiên bay vút mà lên, bắn ngược ra hơn 10m có hơn, lui ra phía sau nháy mắt, hai tay của hân véo lấy Ngự Kiếm Quyết, bốn lưỡi phi kiếm nhô lên cao nhanh quay ngược trở lại, vậy mà lần nữa chém về phía Huyết Văn Ma Báo.

Huyết Văn Ma Báo tốc độ đã rất nhanh, giờ phút này bốn lưỡi phi kiếm, tốc độ vậy mà không thể so với Huyết Văn Ma Báo chậm, trong chớp lát tựu tới gần Huyết Văn Ma Báo phía sau lưng, lăng lệ ác liệt kiếm khí bát phương bốn phía, thậm chí tràn ngập hơn mười trường.

Kiểm khí ảnh hưởng đến tứ phương nháy mắt, chặt đứt vô số nhánh cây, cành lá bay tán loạn đầy trời, sát khí bốn phía.

"Hảo cường!" Dương Thần đồng tử không khỏi co rút lại đứng dậy, Đào Đào đã từng nói qua, Huyết Văn Ma Báo thế nhưng mà Tông Cấp đỉnh phong Bá Thú, dù để so sánh mới vào Bá Vương cường giả, cái này Mạc Thừa Hiên vậy mà có thể cùng Huyết Văn Ma Báo giao chiến mà không rơi vào thế

hạ phong?

Cô gái mặc áo đen đồng dạng thấy được một màn này, trên mặt lại không có chút nào rung động chi sắc, ánh mắt của nàng thủy chung chăm chăm vào hạp cốc lối vào.

Đang! Đang! Đang! Đang!

Bốn lười phi kiếm lại bị Huyết Văn Ma Báo móng vuốt sắc bén trào phi, lập tức Hỏa Tinh văng khắp nơi, bắn ngược hướng giữa không trung phi kiếm nhô lên cao nhanh quay ngược trở lại, bay về phía Mạc Thừa Hiền. Tiếp được phi kiếm đồng thời, Mạc Thừa Hiền quanh thân tán phát ra trận trận cuồng phong, cuồng phong lại đem hấn bao khóa tại trong đó.

Vào! Cuồng phong ngược lại cuốn hướng từng lâm ở chỗ sâu trong mà đi, những nơi đi qua kéo ra một đầu thật sâu khe rãnh, bốn phía đại thụ tất cả đều bị cuồng phong nhô tận gốc, theo cuồng phong ngược lại cuốn mà đi.

Rống! Huyết Văn Ma Báo răng nanh thỏ lộ, đại trong tiếng hô, vậy mà chạy gấp mà ra, truy kích Mạc Thừa Hiền mà đi, trong nháy mắt vậy mà biến mất tại từng lâm ở chỗ sâu trong, Chứng kiến Mạc Thừa Hiền đột nhiên đào tẩu, Dương Thần lập tức nghĩ tới Mạc Thừa Hiền trước khi bố trí trận pháp, trận pháp tuyệt đối là dùng để đối phó Huyết Văn Ma Báo đấy.

"Đi, dùng không được bao lâu hấn tự sẽ trở lại!" Cô gái mặc áo đen bỗng nhiên thả người lướt đi ẩn thân rừng cây, cực nhanh hướng hạp cốc mà đi!

"Tiểu Thần Tử, nghe nàng đi vào trước trong hạp cốc nói sau!" Đào Đào không chế lấy Tào Hóa bút bay đến Dương Thần trước người, dẫn theo Dương Thần, cũng hướng phía trong hạp cốc lao đi.

Dương Thần đi vào trong hạp cốc thời điểm, chỉ thấy trong hạp cốc là một khối đất trống, bốn phía thẳng đứng ngàn nhận, giữa đất trống ương thành linh có đường kính ước mười trượng Huyết Trì, một đoá màu đỏ như máu Liên Hoa tại trong huyết trì, tán phát ra đạo đạo yêu dị huyết quang.

Cầm Huyết Hồng Liên!

Cô gái mặc áo đen bỗng nhiên quay đầu nhìn Dương Thần, "Ta giúp ngươi đạt được Cầm Huyết Hồng Liên, hai chúng ta không thiếu nợ nhau."

"Ngươi vốn sẽ không có thiếu nợ ta." Dương Thần cười nói: "Không đủ đã ngươi phải giúp ta mà nói..., ta sẽ không cự tuyệt đấy."

"Ta gọi Lạc Băng, không cần bảo ta Tiểu Ách Ba, nếu không ta sẽ giết ngươi!" Nói chuyện thời điểm, cô gái mặc áo đen đã lướt hướng về phía Huyết Trì, phi thân mà ra, ôm đồm hướng về phía trong huyết trì Liên Hoa.

"Tiểu Ách Ba?" Dương Thần ngượng ngùng cười cười, "Ta cam đoan về sau không bảo ngươi Tiểu Ách Ba, tối đa trong lòng gọi gọi mà thôi!"

Nghe được Dương Thần, Lạc Băng sắc mặt không khỏi biến đổi, thấp giọng nói: "Tiểu hồn đản!" Thấp giọng tự nói thời điểm, nàng đã sắp chạm đến Cầm Huyết Hồng Liên, thế nhưng mà đúng lúc này, Liên Hoa trong bỗng nhiên nổ bắn ra vô số huyết quang, huyết quang âm hàn vô cùng.

"Hừ!" Lạc Băng lạnh quát một tiếng, năm ngón tay một trào, đầu ngón tay bắn ra ra hàn khí, hàn khí lập tức tràn ngập tứ phương, cái kia hướng phía nàng nổ bắn ra mà đến huyết quang chỉ một thoáng bị đóng kết đứng dậy, lập tức nát bấy nhòa.

Hàn khí thế đi không ngớt, tràn ngập toàn bộ Huyết Trì, toàn bộ Huyết Trì đều bị đóng kết đứng dậy, Cầm Huyết Hồng Liên đồng dạng bị đóng kết. Lạc Băng mũi chân đạp trên đồng lại thành khối băng Huyết Trì, thò tay hái đi Cầm Huyết Hồng Liên, thân thể mềm mại uyển chuyển quay lại, lướt trở về trên bờ, phiến như kinh hồng!

"Nàng thật sự bị thương sao?" Dương Thần trong nội tâm không khỏi nhảy lên, nữ nhân này rốt cuộc là cái gì thực lực? Dù cho bị thương cũng mạnh như thế hung hãn.

"Làm sao có thể? Thậm chí có Bá Thú tiến trong hạp cốc rồi, chẳng lẽ tiểu tử kia không có vây khốn Huyết Văn Ma Báo? Tiểu Thần Tử, nhanh đến nữ nhân kia bên người đi!" Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, truyền âm nháy mắt, Tào Hóa bút bay đến Dương Thần trước người.

"Có Bá Thú trở lại rồi?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, không dám đa tương, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ thối lui đến Lạc Băng bên cạnh.

Rống... Đỉnh tai nhức óc tiếng hô truyền vào hạp cốc, tiếng hô truyền đến chi tế, Bá Thú xuất hiện ở Dương Thần cùng Lạc Băng trước mắt, cái này chỉ Bá Thú thân hình giống như Dã Lang, bắt quả đầu lâu lại cực giống gấu ngựa, hình thể cực đại vô cùng, so với Huyết Văn Ma Báo trọn vẹn lớn hơn gấp hai.

"Khuyển Hùng!" Lạc Băng cùng Dương Thần cơ hồ không hẹn mà cùng gọi ra Bá Thú danh tự, Khuyển Hùng cùng Huyết Văn Ma Báo chính là ngang cấp Bá Thú, thực lực không kém bao nhiêu, Khuyển Hùng lực lượng cường hấn, mà Huyết Văn Ma Báo tốc độ kinh người.

Khuyển Hùng đồng dạng tựa như con mắt nhìn quét Dương Thần cùng Lạc Băng, khi thấy Lạc Băng trong tay Cầm Huyết Hồng Liên nháy mắt, trong con mắt bắn ra hung quang, bỗng nhiên nâng lên móng vuốt sắc bén đột nhiên chụp được! Phương viên tâm hơn mười trượng Bá Khí đều theo hấn một trào này chỉ lực lưu động, một cỗ lực lượng đáng sợ giống như thủy triều áp hướng Lạc Băng cùng Dương Thần!

Cái này cỗ lực lượng khổng lồ áp qua chỗ, mặt đất ầm ầm sụp đổ, như giồng mạng nhện vỡ vụn ra đến, cuồng phong nổi lên bốn phía.

"Hừ, chết súc sinh! Cũng quá không đem ta Đào Đào nhìn ở trong mắt rồi!"

Đào Đào trong nội tâm không khỏi cười lạnh, không chế được Tạo Hóa bút, vèo! Tạo Hóa bút lẳng không thiết cắt, mang theo bén nhọn tiếng xé gió, bút mang Phá Không Trảm ra, cái kia cuộn cuộn tuôn hướng Dương Thần cùng Lạc Băng lực lượng bị ngành sanh sanh chặt đứt!

Rầm rầm, bút mang cắt trên mặt đất, che kín đá vụn mặt đất lập tức bị cắt mở cực lớn khe hở, đá vụn vấy ra.

Tạo Hóa bút chỉ mũi nhọn, làm cho Lạc Băng sắc mặt phải biến đổi, ngăn ngại biến sắc về sau, trong lòng của nàng không khỏi trầm nghĩ: "Cái này Vương phẩm Bá Khí giống như có lẽ đã bị hao tổn rồi..."

Đúng lúc này, Khuyển Hùng ngẩng đầu đưa mắt trừng mắt Tạo Hóa bút, hét lớn một tiếng, chân trước đột nhiên trào tại mặt đất, ầm ầm! Mặt đất ầm ầm vỡ vụn ra đến, mặt đất hòn đá cùng thổ nhưỡng bỗng nhiên nhô lên, ngưng tụ thành vô số cực lớn mà sắc bén cây cột, nổ bắn ra hướng Tạo Hóa bút mà đi!

"Súc sinh tự là súc sinh, không biết sống chết!" Đào Đào trong nội tâm cực kỳ khinh thường, căn bản không có đem Khuyển Hùng để vào mắt, rút ra lấy Bá Tuyền lực lượng, tại dưới không chế của hắn, vèo! Tạo Hóa bút lẳng không viết, một số, lưỡng bút, ba bút... Mấy dùng ngàn bút qua trong giây lát tự huy động mà ra.

Tạo Hóa Thiên Chương!

Mấy dùng ngàn vạn mà tính vẫn tự đầy trời phiêu đảng, uốn éo thành vô số cổ văn tự nước lũ trùng kích bát phương, mặt đất phóng tới cột đá lập tức bị vẫn tự xuyên thủng, ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số đá vụn bột phấn. Ngay sau đó, vẫn tự như mãnh liệt bành trướng hồng thủy giống như phóng tới Khuyển Hùng, phủ thiên cái địa, lập tức đem Khuyển Hùng đường ra toàn bộ phong kín!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Sử lừa gạt

Lập tức rậm rạp chẳng chịt vẫn tự bao phủ mà đến, Khuyển Hùng bốn phía cát đá ầm ầm bốc hơi mà lên, xuy xuy xùy... Phi Sa Tẩu Thạch, những cát đá này vây quanh Khuyển Hùng phi tốc nhanh quay ngược trở lại, vậy mà ngưng tụ thành dày đặc lấp kín tường, từ xa nhìn lại, giống như nửa vòng tròn hình mô đất đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Vẫn tự nước lũ nổ bắn ra tại Thổ trên đồi, lập tức đục lỗ mô đất mà qua, mô đất lập tức nát bấy, thế nhưng mà trong đó Khuyển Hùng cũng đã biến mất không thấy gì nữa. Trên mặt đất thỉnh thoảng xuất hiện cực lớn lỗ thủng, đen kịt tĩnh mịch, cũng không biết đến cùng hướng địa phương nào.

Đang lúc Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, tìm kiếm Khuyển Hùng hạ lạc thời điểm, Lạc Băng bỗng nhiên giữ chặt tay của hắn, khẽ kêu: "Lui!" Nói xong đã lôi kéo Dương Thần nhanh lùi lại ra hơn 10m có hơn, tốc độ cực nhanh.

Ầm ầm!

Lạc Băng cùng Dương Thần thả người nhảy lên nhảy mất, mặt đất đá vụn bay vọt mà lên, như như nước suối phun dừng, thẳng phá Thương Khung mà đi, ầm ầm chấn động âm thanh quanh quần tại trong hạp cốc, đình tai nhức óc.

Đã thối lui đến hơn 10m bên ngoài đi Dương Thần sắc mặt không khỏi kịch biến, như mới vừa rồi không có né tránh, cái này cổ trùng kích mà ra cát đá nước lũ tuyệt đối có thể đã muốn mạng của hắn.

"Nếu ta không có bị thương, bằng người cũng dám ở trước mặt ta hung hăng càn quấy!" Lạc Băng mặt lộ vẻ ra sát cơ, hừ lạnh một tiếng.

"Cho rằng chui vào dưới mặt đất ta tự không đối phó được người rồi sao?" Đào Đào trong nội tâm không khỏi xùy cười rộ lên, vèo! Tạo Hóa bút lẳng không nhanh quay ngược trở lại, bắn xuống mặt đất trong huyết động.

"Tiểu Đào Đào không có nguy hiểm a?" Dương Thần không khỏi vì Đào Đào lo lắng, tới gần Khuyển Hùng thế nhưng mà Tông Cấp đỉnh phong Bá Thú, lực công kích thật là kinh người, hắn vừa mới tận mắt nhìn đến qua.

"Đây là Cẩm Huyết Hồng Liên, ta đi trợ cái con kia bút đi!" Lạc Băng đem Cẩm Huyết Hồng Liên đưa tới Dương Thần trong tay, thân hình đột nhiên lóe lên, vậy mà lướt vào mặt đất trong huyết động.

Cầm Huyết Hồng Liên bị Lạc Băng dùng hàn khí đông lại đứng dậy, Dương Thần tiếp được Liên Hoa nháy mắt, rét thấu xương hàn khí lập tức tập chạy lên não. Hắn vội vàng đem Cầm Huyết Hồng Liên thu nhập trong nhẫn chứa đồ, ngay cả như vậy, bàn tay của hắn cũng đã bị đông cứng được đồ bưng.

"Ai, dù cho ngươi hận ta, cũng không cần phải như vậy âm ta đi?" Dương Thần nhìn xem đồ bưng bàn tay, sắc mặt có chút bất đắc dĩ.

Đúng lúc này, ầm ầm tiếng vang theo dưới mặt đất truyền đến, toàn bộ đại địa đều đang chấn động, giống như Thiên Bãng Địa Liệt giống như, mặt đất không ngừng sụp đổ. Dương Thần nhìn xem bốn phía mặt đất không ngừng sụp đổ, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Ba mươi sáu kế tẩu vi thượng, hay vẫn là trước ly khai tại đây nói sau!"

Tự nói thời điểm, Dương Thần đã thả người lướt đi hạp cốc, trong nháy mắt liền đi tới hạp cốc lối đi ra. Nhưng khi hắn đi vào hạp cốc lối đi ra thời điểm, một đạo khe khẽ âm thanh đột nhiên truyền đến: "Tiểu dân tặc, rốt cục lại để cho ta tìm được ngươi rồi!"

Dương Thần ngẩng đầu nhìn lại, trong rừng bước nhanh đi tới một nữ tử, cô gái này không phải người khác, đúng là Hoa Nguyệt Nô. Cái này xinh đẹp Tiểu yêu tinh bị Dương Thần cho rằng con mãnh thú và dòng nước lũ, tránh chỉ duy sợ không kịp.

"Ta tốt xấu cũng theo sư huynh của ngươi trong tay cứu được ngươi, ngươi tự giơ cao đánh khẽ bỏ qua cho ta đi, được không?" Dương Thần cười hi hi nói.

Chứng kiến Dương Thần trên mặt cười xấu xa, Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt có chút đỏ ửng đứng dậy, không biết như thế nào, nàng thật sự không dám nhìn thẳng loại nụ cười này. Coi như nàng nâng lên trán, lần nữa nhìn về phía Dương Thần nháy mắt, Dương Thần đã quay người đào trở về hạp cốc, chạy so bất luận kẻ nào đều nhanh hơn.

"Tiểu hỗn đản!" Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt trắng bệch, lập tức đến Dương Thần thân ảnh muốn chui vào trong hạp cốc, nàng vội vàng mau chóng đuổi nhập trong hạp cốc.

Dùng Dương Thần thực lực, sao lại, há có thể chạy trốn qua Hoa Nguyệt Nô? Mới vừa tiến vào trong hạp cốc nháy mắt, ba một tiếng, Hoa Nguyệt Nô nhuyển tiên đã phá không quật mà đến, cây roi qua chỗ xoáy lên đạo đạo âm phong, giống như khói đen phiên cồn.

"Nữ nhân điên!" Dương Thần trong nội tâm thầm nghĩ, nhuyển tiên rút đến nháy mắt, hắn chặt vật xoay người né tránh, nhuyển tiên cơ hồ là dán chặt lấy bộ ngực của hắn mà qua, gió lạnh đánh úp về phía toàn thân của hắn, giống như sắc bén lưỡi đao tại thiết cắt lấy.

Phanh! Dương Thần lao đảo mau né đến, kẻ sát đất phiên cồn mấy vòng mấy lúc sau phương mới đứng vững thân hình, trên mặt đất ngồi vũng vàng, nếu không là Hoa Nguyệt Nô không muốn giết hắn, hắn kỳ thật liền trước hết đều không thể né tránh ra.

"Tiểu hỗn đản, ngươi chạy à? Như thế nào không chạy?" Hoa Nguyệt Nô lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, bàn tay như ngọc trắng đùa bốn nhuyển tiên, từng bước tới gần.

Dương Thần mở ra hai tay, bất đắc dĩ nói: "Ta không chạy, ngươi nếu muốn giết ta mà nói..., tự lập tức động thủ đi, dù sao ta sẽ không phản kháng, hừ! Chỉ trách ta Dương Thần có mắt không trông, vậy mà cứu được cái lấy oán trả ơn người." Nói xong vậy mà thật sự nhắm mắt dài chết.

"Ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi sao?" Hoa Nguyệt Nô chỉ là hừ lạnh một tiếng, nhưng không có động thủ.

"Chỉ có đánh bạc, cái này Xú bà nương có lẽ sẽ niệm và ta đối với ơn cứu mệnh của nàng, nói không chừng sẽ bỏ qua ta." Trong nội tâm âm thầm an ủi chính mình vài câu, Dương Thần bỗng nhiên đánh bạo nói ra: "Cô nương, ngươi nhất định phải đem ta giết, ta tuy nhiên cứu được mạng của ngươi, nhưng là, cũng tại ngươi thần trí mơ hồ thời điểm làm ra có nhục cô nương trong sạch sự tình, thật sự tội ác tày trời, muốn lần chết khó từ hần tội trạng!"

Mấy câu nói đó nói được đồng dạng, phát ra từ đáy lòng, ánh mắt càng là kiên định vô cùng, giống như hồ đã làm tốt chịu chết chuẩn bị.

"Tốt! , ta sẽ thanh toán ngươi!"

Hoa Nguyệt Nô nhanh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, bỗng nhiên giơ lên nhuyển tiên, lập tức muốn quật mà ra, thế nhưng mà đúng lúc này, Dương bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Đợi một chút!"

"Như thế nào? Ngươi sợ chết rồi hả?" Hoa Nguyệt Nô khinh thường nhìn xem Dương Thần, trong ánh mắt tận là cười nhạo chi ý.

"Cô nương đã hiểu lầm, ta cũng là sợ chết, chỉ là muốn tại trước khi chết nói cho cô nương một câu." Dương Thần trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra thương cảm chi sắc, "Cô nương chỗ trong cái chủng loại kia độc căn bản không có thuốc nào chữa được, cho nên..."

Nói đến đây, Dương Thần cũng không nói gì xuống dưới, mà là thở dài một tiếng, lập tức nhắm lại hai mắt, lắc đầu nói: "Không có cho nên rồi, cô nương coi như Dương mỗ cũng không nói gì qua, nhanh lên giết Dương mỗ đi!" Trịnh thượng áp đặt nói, chữ chữ phát ra từ đáy lòng.

"Ngươi..." Hoa Nguyệt Nô giơ lên nhuyển tiên tay lập tức trở nên vô lực, Dương Thần cái kia bôi cười xấu xa lần nữa hiển hiện tại trong lòng của nàng, lái đi không được, trong mắt của nàng vậy mà ầm ầm đã có nước mắt.

"Xem ra hơn phân nửa thành công rồi, cái này Xú bà nương đáy lòng cũng là không tính xấu." Dương Thần hít hai mắt, thấy được Hoa Nguyệt Nô biểu lộ, trong nội tâm rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Ngay tại Dương Thần vừa mới trầm tĩnh lại nháy mắt, Hoa Nguyệt Nô đột nhiên vùng roi. Thấy Hoa Nguyệt Nô vùng roi động thủ, Dương Thần tâm

bỗng nhiên nâng lên cổ họng lên, ta Thao! Lão tử đều giả dạng làm như vậy, ngươi cái này Xú bà nương hay là muốn hạ độc thủ, tâm cũng quá đen tối a!

Ba! Hoa Nguyệt Nô nhuyển tiên cũng không có rút hướng Dương Thần, mà là đột nhiên quay người, nhuyển tiên đi theo nàng lẳng không quay lại, nhô lên cao rút ra!

"Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn đội trưởng!" Dương Thần đột nhiên giương đôi mắt, lập tức chứng kiến Long Chính theo hạp cốc bên ngoài cực nhanh mà đến, nguyên lai Hoa Nguyệt Nô muốn đối phó mục đích bản thân người không phải mình, mà là Long Chính.

"Ta là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, không muốn với ngươi là địch, ngươi tốt nhất không nên ép ta!" Long Chính nghiêng người mau né Hoa Nguyệt Nô công kích, lạnh lùng nói ra.

"Hừ! Ngươi muốn đối phó hần, tựa là cùng ta là địch, đừng tưởng rằng ngươi là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, ta coi như thực sợ ngươi!" Hoa Nguyệt Nô lạnh mắt thấy Long Chính, ngữ khí lẳng lệ ác liệt.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, mừng rỡ trong lòng, không có nghĩ đến cái này Xú bà nương hội giúp mình, xem ra vừa rồi những lời nói dối kia không có uống phí nói, cuối cùng dọn dẹp cái này nữ nhân điên.

"Tiểu tiện nhân, là chính ngươi muốn chết đấy!" Long Chính cười lạnh một tiếng, ra tay như điện, lẳng không chụp vào Hoa Nguyệt Nô, Bá Khí bỗng nhiên ngưng tụ thành một đầu màu đen con báo, con báo lẳng không chạy gấp mà đi, đánh về phía Hoa Nguyệt Nô mà đi!

"Đây là cái gì Bá thuật?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hần có thể tình huống cảm giác được, cái này đầu do Bá Khí ngưng tụ thành con báo ẩn chứa đáng sợ năng lượng, nếu như bộc phát, thể tất long trời lở đất!

"Hừ! Chút tài mọn!" Hoa Nguyệt Nô không khỏi cười lạnh, thân thể mềm mại cực nhanh mà lên, nhuyển tiên lẳng không quật mà ra, gió lạnh như sương mù dày đặc giống như cuộn cuộn bốc lên, chỉ một thoáng bao phủ phương viên hơn mười thước.

Nhuyển tiên tựa như linh xà múa trên không trung, quán quanh hướng cái kia lẳng không vội vàng chạy tới con báo, Rầm rầm, theo Hoa Nguyệt Nô mãnh liệt kéo một phát nhuyển tiên, con báo lập tức hóa thành vô số sợi hắc khí, bốn phía phiêu tán mà đi.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Long Chính đã thả người đánh tới, liên tiếp cảm ra vô số trảo, trong hạp cốc lập tức tràn đầy màu đen con báo, lẳng không chạy gấp, ngay ngắn hướng đánh về phía Hoa Nguyệt Nô mà đi, khói đen cuộn cuộn bốc lên, thật lâu không tiêu tan.

Dương Thần đã sớm thôi lui đến hơn 10m có hơn, bất quá, y nguyên bị như đao phong tựa như kinh phong chà xát được mặt mũi tràn đầy đau nhức, cho dù là hai cái Bá Sư cấp bậc người giao thủ, hần cũng không có những tay cơ hội, hần không khỏi cười khổ, "Thực lực của ta hay vẫn là quá yếu."

Ngay tại Dương Thần cười khổ chi tế, chỉ thấy Hoa Nguyệt Nô thân thể mềm mại tạt tung tạt roi, xuyên thẳng qua tại nồng đậm khói đen ở bên trong, trong tay nhuyển tiên mỗi lần huy động đều nát bấy một đầu con báo, hai người giao thủ dị thường kịch liệt.

"Ta cũng chưa chắc giúp không được gì." Dương Thần ánh mắt chuyển động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên thi triển Phong Lôi Bộ cực nhanh nhập vòng chiến ở trong.

Tiến vào vòng chiến nháy mắt, Dương Thần chu sinh như bị châm đâm, Hoa Nguyệt Nô nhuyển tiên trong phát ra hàn khí thật sự là bá đạo.

Cổ nén rét lạnh, Dương Thần bỗng nhiên kêu to: "Ha ha, sư phó cho ta ba khóa Sư cấp Bá Thú Huyết tinh, hiện tại rốt cục có thể phái bên trên công dụng rồi." Nói chuyện thời điểm, suu suu suu, ba khóa thứ đồ vật đã từ trong tay của hần bắn ra, bắn thẳng về phía Long Chính mà đi!

"Sư cấp Bá Thú Huyết tinh!" Long Chính sắc mặt kịch biến, hần đã sớm hoài nghi Dương Thần đã vô cùng có khả năng là cái nào đó thể lực lớn đệ tử, cho nên khi nghe được Dương Thần lúc, hần căn bản không có hoài nghi, lập tức ba khóa thứ đồ vật bay vút mà đến, hần vội vàng nhanh lùi lại né tránh.

Thế nhưng mà ngay tại hần né tránh nháy mắt, Hoa Nguyệt Nô nhuyển tiên đã quật tới. Sắc mặt không khỏi biến đổi, hần vừa định thả người né tránh, thế nhưng mà Huyết tinh đã bay vút mà đến, bắt đắc dĩ phía dưới, hần chỉ phải đã trúng Hoa Nguyệt Nô trước hết, ba! Hần cánh tay trái lập tức bắn ra ra máu tươi, cổ nén kịch liệt đau nhức, hần ra sức tạt tung mà lên, hướng phía xa xa tránh né mà đi.

Còn không có đợi hần ổn định thân hình, trước mắt của hần bỗng nhiên nổ bắn ra đến vô số kiếm khí, Kiếm Khí Như Lôi đình giống như lập loè, thật giống như có vô số Lôi Đình Phách Không mà qua, Lôi Đình tiếng vang triệt không ngừng.

Long Chính sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng lui ra phía sau né tránh, thế nhưng mà phía sau của hần bỗng nhiên truyền đến một tiếng tiếng xé gió, Hoa Nguyệt Nô nhuyển tiên quật mà đến, lập tức quán quanh tại trên cổ của hần. Theo Hoa Nguyệt Nô thủ đoạn vận vạo, nhuyển tiên kéo nhanh, Long Chính yết hầu lập tức bị cắt đứt, nhất thời bị mất mạng!

Cái kia xuất kiếm ngăn trở Long Chính người đứng là Dương Thần, toàn lực sử xuất một kiếm về sau, trong cơ thể hần Bá Khí lập tức bị tháo nước, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Hần cái này kiếm kỳ thật chỉ là hư có hần uy, nhưng không có chút nào cường đại lực công kích, 《Cửu Lôi Cương Kiếm Quyết》trong xưng là Huyền Lôi Thức, không cần linh ngộ, chỉ cần rót vào trong cơ thể sở hữu Bá Khí là được thi triển.

Nếu như Long Chính không do dự, trực tiếp ra tay công kích, Dương Thần hần phải chết không thể nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tử Khí Đông Lai

Hoa Nguyệt Nô thu hồi nhuyển tiên, Long Chính đầu lâu lập tức rơi xuống đất, thân thể cũng đi theo ngã xuống đất không dậy nổi. Đúng lúc này, nàng trên mặt đất thấy được vừa mới Dương Thần ném bắn ra đến đồ vật, trong cái đó kia là cái gì Huyết tinh, rõ ràng là ba cục đá nha.

"Tiểu hồn dân, cái này là ngươi lời vừa mới nói Huyết tinh sao?" Hoa Nguyệt Nô ngẩng đầu nhìn Dương Thần, cười lạnh nói: "Ngươi cũng đã biết, ngươi vừa rồi thuận túy là tại tìm chết!"

Dương Thần giờ phút này đã không có lợi dụng Đạo Văn ngự trang khí tức của mình, cho nên Hoa Nguyệt Nô rất dễ dàng tự nhìn ra thực lực chân chính của hắn, một cái Bá Khí bát trọng người, cũng dám mạo hiểm dùng giả dối Huyết tinh đe dọa Bá Sư, đây quả thật là có thể nói là cả gan làm loạn.

"Ta bây giờ không phải là không chết sao? Huống chi ta cũng không ngu, cũng không đi tìm chết, ta còn muốn sống lâu trăm tuổi đây này." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần khoe miệng lại lộ ra cười xấu xa.

Chứng kiến Dương Thần khoe miệng đáng tươi cười, Hoa Nguyệt Nô tâm hồn thiếu nữ giống như hươu chạy, trong nội tâm không khỏi thầm nghĩ: "Ta đây là có chuyện gì? Như thế nào như thế sợ nhìn đến cái này tiểu hồn dân đáng tươi cười."

Àm ầm! Trong hạp cốc bỗng nhiên truyền đến đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô sắc mặt đồng đều không khỏi biến đổi, ngay ngắn hướng quay đầu hướng trong hạp cốc nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh theo trong hạp cốc lướt đến, bên người còn đi theo một cây bút.

Cái này đột nhiên tới người đứng là Lạc Băng, tại Lạc Băng bên người đứng là Tạo Hóa bút.

Tạo Hóa bút vèo một tiếng bay trở về Dương Thần trên đai lưng, Đào Đào truyền âm nói: "Súc sinh kia đào đất bốn sự ngược lại là rất lớn, bằng không mà nói, cho dù là hấn tự bạo Huyết tinh, ta Đào Đào cũng phải đem hắn đã giết."

Dương Thần lập tức minh bạch, nhất định là Khuyển Hùng đã đào tẩu rồi, bất quá có thể khẳng định chính là, Khuyển Hùng đã bị thương nặng.

"Vương phẩm... Bá Khí..." Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Tạo Hóa bút toàn hồi Dương Thần trên đai lưng, hoa dung thất sắc, cái này tiểu hồn dân trên người thậm chí có Vương phẩm Bá Khí? Điều này sao có thể?

"Mạng của hắn là của ta, ta không biết ngươi tại sao phải giết hắn, thế nhưng mà ngươi từ nay về sau, ngươi tuyệt đối không thể động đến hắn nửa sợi lông." Ngay tại Hoa Nguyệt Nô cho rằng chứng kiến Tạo Hóa bút mà khiếp sợ thời điểm, Lạc Băng bỗng nhiên lạnh lùng nói.

Nghe được Lạc Băng, Hoa Nguyệt Nô sắc mặt không khỏi biến đổi, mà ngay cả Dương Thần sắc mặt cũng là biến đổi.

"Ngươi là ai? Ta dựa vào cái gì..." Hoa Nguyệt Nô lời còn chưa nói hết, Lạc Băng bàn tay như ngọc trắng đã véo tại trên cổ trắng của nàng, khiến cho nàng sắc mặt trắng đến đỏ bừng, căn bản không cách nào nói ra lời nói đến.

"Tiểu Ách Ba, nàng là bằng hữu của ta, trước khi chẳng qua là có hiểu lầm mà thôi, ngàn vạn không muốn làm bị thương nàng!" Dương Thần bản năng điện cũng tựa như bắt lấy Lạc Băng cánh tay, hấn sợ hãi lại chạm một lát, Hoa Nguyệt Nô chỉ sợ tự khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi.

"Bằng hữu?" Lạc Băng giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần, nàng thế nhưng mà nhớ rõ, Hoa Nguyệt Nô trước khi còn không ngừng ngậm lấy "Tiểu dâm tặc", độc sức liều mạng đuổi giết Dương Thần, nào biết được bây giờ lại biến thành bằng hữu.

"Ta mặc kệ nàng có phải hay không bằng hữu của ngươi, tóm lại ta không được người khác muốn mạng của ngươi." Nói chuyện thời điểm, Lạc Băng đã buông lỏng ra Hoa Nguyệt Nô.

Hoa Nguyệt Nô lạnh lùng nhìn xem Lạc Băng, vừa rồi nàng thậm chí không có chứng kiến Lạc Băng là như thế nào ra tay, loại tốc độ này cho dù là tại sư phó của hắn trên người, nàng cũng không biết, Lạc Băng giờ phút này còn thụ lấy thương, bằng không mà nói...

"Ai, nữ nhân này thật đúng là bá đạo, là ta Đào Đào ưa thích tính cách, Tiểu Thần Tử tương lai con dâu nên là như vậy nàng, hắc hắc..." Đào Đào thấy như vậy một màn, trong nội tâm không khỏi nở nụ cười, hấn vậy mà đang giúp Dương Thần xem xét tương lai lão bà.

Dương Thần căn bản không biết Đào Đào trong nội tâm đang suy nghĩ gì, hấn nhìn xem Lạc Băng cùng Hoa Nguyệt Nô, ngượng ngùng cười cười, ai, có hai cái nữ nhân điên tại bên người, thật đúng là đau đầu a.

Đúng lúc này, Dương Thần chứng kiến Lạc Băng sắc mặt đại biến, đây là Dương Thần lần thứ nhất chứng kiến Lạc Băng sắc mặt ngưng trọng như thế.

Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô theo Lạc Băng ánh mắt nhìn sang, lập tức thấy được từng lâm trên không bay tới màu tím Vân Hà, đầy trời phiến cỏ.

Từ khi bay tới lập tức, một đạo thần niệm càn quét mà đến, Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô tuy nhiên bị thần niệm quét trúng, tuy nhiên lại hồn nhiên chưa phát giác ra. Lạc Băng cùng Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào lại tinh tường cảm ứng được đạo này thần niệm.

"Không tốt, Tiểu Thần Tử, chúng ta nhanh ly khai tại đây!" Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, thanh âm có chút vội vàng, hiển nhiên là đối với phóng xuất ra thần niệm người phi thường kiêng kỵ.

Cơ hồ ngay tại Đào Đào truyền âm đồng thời, Lạc Băng cười lạnh nói: "Tôi tốt lắm nhanh, đuổi ta lâu như vậy, cuối cùng tự mình đến rồi." Ngữ khí biến đổi, nàng quay đầu nhìn Dương Thần, "Chính ngươi bảo trọng, ta chỉ sợ không thể thực hiện lời hứa rồi!" Nói xong vậy mà cất bước đi về hướng từng lâm, vậy mà ý định ly khai.

"Tiểu Ách Ba, ngươi muốn đi chỗ nào! Ta với ngươi cùng đi!" Dương Thần đã nghe được Đào Đào truyền âm, tuy nhiên không biết trốn đào vì cái gì lại để cho chính mình ly khai, thế nhưng mà hẳn biết rõ Đào Đào tuyệt đối sẽ không hại hắn, cho nên hắn ý định cùng Lạc Băng cùng đi.

Lạc Băng quay người nhìn xem Dương Thần, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên khác thường sáng rực, "Ngươi tại sao phải cùng ta cùng đi, ngươi có biết hay không, ta lập tức muốn gặp được nguy hiểm?"

"Nguy hiểm?" Đang lúc Dương Thần do dự thời điểm, Đào Đào truyền âm nói: "Nàng xác thực lập tức muốn gặp được nguy hiểm, thế nhưng mà, nếu như chúng ta tiếp tục lưu lại nơi này, đồng dạng gặp được nguy hiểm, trừ phi thực lực của ta lại khôi phục một điểm, nếu không căn bản không cách nào đối phó người tới, đáp ứng nàng, cùng nàng cùng đi!"

"Ta Dương Thần mệnh nanh, không sợ nhất gặp được đúng là nguy hiểm, huống chi trên người của ngươi có thương tích, ta lo lắng một mình ngươi ly khai." Dương Thần nghĩa chính ngôn từ nói, làm cho Lạc Băng lập tức cảm động không thôi.

"Tốt, tuy nhiên ta hiện tại bị thương, thế nhưng mà phục dụng ngươi đan dược về sau, chỉ cần cho ta ba ngày là có thể khôi phục thực lực, đến lúc đó ta chưa hẳn chỉ sợ bọn hắn!" Lạc Băng lần đầu lộ ra dáng tươi cười.

"Ta cũng muốn với các ngươi cùng đi!" Hoa Nguyệt Nô đột nhiên nói ra.

"Ngươi đi theo chúng ta đi chỉ biết chịu chết, tiểu nha đầu, ta khuyên ngươi hay vẫn là quý trọng tánh mạng của mình!" Lạc Băng cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên giữ chặt Dương Thần, hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi.

Hoa Nguyệt Nô vốn định đuổi theo mau, tuy nhiên lại đột nhiên đã nghe được Lạc Băng truyền âm "Ngươi nếu dám theo kịp, đừng trách ta thủ hạ vô tình, ta không chỉ có sẽ giết ngươi, còn sẽ giết hắn!"

Nghe được Lạc Băng, Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt không khỏi biến đổi quả thật không dám đuổi theo mau, ngăn ngừa lập tức, Dương Thần cùng Lạc Băng đã biến mất tại từng lâm ở chỗ sâu trong, nàng dù cho muốn đuổi theo cũng truy kích không đến rồi.

Ngay tại Lạc Băng cùng Dương Thần tiến vào từng lâm ở chỗ sâu trong thời điểm, xa xa trên bầu trời từ khí phiêu đảng mà đến, từ khí phía dưới, trong rừng chậm rãi đi tới hai người, hẳn một người trong dĩ nhiên là Triệu Mục!

Triệu Mục bên người còn có một người, người này mặc trường bào màu trắng, lớn tuổi ước 30 xuất đầu, mặt vuông tai lớn, hai đầu lông mày không giãn tự uy, uy mãnh khí khái khiến người tâm hồn.

Trên bầu trời từ khí chậm rãi biến mất, chui vào Bạch y nhân đỉnh đầu mà đi, Bạch y nhân thấy được Hoa Nguyệt Nô, Hoa Nguyệt Nô bị đạo này lăng lệ ác liệt ánh mắt chỗ nhiếp, đầu bỗng nhiên mê muội đứng dậy, cơ hồ tại chỗ té xỉu.

"Tiểu cô nương, ngươi vừa rồi có hay không xem một cái nữ nhân?" Bạch y nhân ngữ khí tràn đầy kỳ dị lực lượng, làm cho người cảm thấy phi thường thoải mái, trong nội tâm không khỏi sinh ra trả lời hắn vấn đề xúc động.

"Nàng đã đi rồi." Hoa Nguyệt Nô không tự chủ được trả lời Bạch y nhân, trong mắt lộ vẻ vẻ mờ mịt.

"Đoàn trưởng, nữ nhân kia đã bị thương, có lẽ chạy không được rất xa." Triệu Mục cung kính nhìn xem Bạch y nhân, theo trong lời nói của hắn có thể nghe ra, Bạch y nhân dĩ nhiên là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn đoàn trưởng Bạch Khiếu Thiên.

"Ta cố ý làm cho nàng biết rõ ta đã đến, nếu như đơn giản bắt lấy nàng, vậy thì không thú vị." Bạch Khiếu Thiên nhàn nhạt cười cười, "Thật lâu không có thú vị như vậy trò chơi rồi, Lạc Băng, hi vọng ngươi chạy nhanh chút ít, đừng làm cho ta đơn giản bắt được."

Giọng nói vừa chuyển, Bạch Khiếu Thiên sắc mặt kích động tự nói: "Mặt khác còn có một cổ hơi thở, vậy mà một kiện Vương phẩm Bá Khí chỗ phát ra, chỉ có điều cùng Đại Vũ Vương Triều Vương phẩm bá so với, khí tức nhược được quá nhiều, nếu như ta không có đoán sai, vậy hẳn là là một kiện bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí mới đúng, có ý tứ, cái trò chơi này càng ngày càng thú vị rồi, cái loại này cấp bậc Bá Khí, nếu như bị ta được đến..."

Nói chuyện thời điểm, Bạch Khiếu Thiên hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong đi đến, hẳn đi đường lúc dĩ nhiên là đạp không mà đi, hai chân căn bản không có tiếp xúc đến mặt đất, đây là dù cho Bá Tông cũng không cách nào làm được sự tình, chỉ có Bá Vương mới có thể đạp không mà đi.

Triệu Mục cung kính đi theo Bạch Khiếu Thiên về sau, trong mắt lộ vẻ cuồng nhiệt vẻ sùng kính.

...

Tùng lâm ở chỗ sâu trong, Dương Thần giờ phút này y nguyên tại nghỉ hoặc, vì cái gì Đào Đào đột nhiên gọi mình đi theo Lạc Băng ly khai.

Đúng lúc này, Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, vừa rồi có người phóng xuất ra một đạo thần niệm, hẳn đã phát hiện sự hiện hữu của ta, nếu như chúng ta không cùng Lạc Băng cùng đi, chỉ bằng vào chúng ta bây giờ lực lượng, căn bản không đối phó được hẳn."

"Dù cho có Bá Tuyền cũng không đối phó được người nọ." Dương Thần trong nội tâm không khỏi khiếp sợ, cái kia đột nhiên tiến đến người rút cuộc là ai? Lại có thể tạo thành Thiên Địa dị tượng? Giờ này khắc này, trong lòng của hắn y nguyên còn nhớ rõ phương đông bay tới cái kia đạo tử hà.

"Bạch Khiếu Thiên, người cô ý để cho ta biết rõ người đã tới rồi, không phải là muốn như mèo vờn chuột giống như trên đùa hí lộng ta sao? Ta Lạc Băng sẽ để cho người hối hận, người khẳng định không biết, ba ngày sau đó thương thế của ta sẽ khỏi hẳn." Lạc Băng ánh mắt ghen hướng về phía sau lưng, nằng neta hồ có thể xuyên thấu qua tầng tầng rậm rạp rừng cây, chứng kiến Bạch Khiếu Thiên cái kia đùa cợt đáng tươi cười.

Nhấn nhẹn ghen sau lưng về sau, Lạc Băng quay đầu nhìn về phía bên người Dương Thần, trong nội tâm bỗng nhiên thầm nghĩ: "Tiểu quỷ này rút cuộc là ai? Trên người không chỉ có có được Vương phẩm Bá Khí, còn có được Vương phẩm đan dược, hơn nữa, hắn vậy mà chịu dùng Vương phẩm đan dược cứu mạng của ta."

Nghĩ tới đây, Lạc Băng trong nội tâm sinh ra không hiểu tình cảm, Vương phẩm đan dược giá trị thực sự quá trân quý, không chỉ có có thể đem thương thế của nàng trị hết tốt, càng có thể trợ giúp nàng tăng thực lực lên, nằng neta hồ không hiểu, vì cái gì trước mắt cái này Tiểu Quỷ vậy mà chịu dùng tới cứu mình?

Dương Thần không biết Lạc Băng trong nội tâm đang suy nghĩ gì, nếu không nhất định sẽ dở khóc dở cười, lão tử nếu là biết rõ đó là Vương phẩm đan dược, chắc chắn sẽ không như vậy thoải mái xuất ra đi cứu người, ít nhất cũng phải trước chiếm hết tiện nghi nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Đại Vũ Vương Triều

"Người bây giờ đi còn kịp, ta gặp một cái phi thường địch nhân cường đại, nếu như người còn dãi ở bên cạnh ta, chỉ sợ hội khó giữ được cái mạng nhỏ này." Lạc Băng phục dụng Dương Thần đan dược, thiếu Dương Thần đại ân, nằng neta hồ không muốn lại để cho Dương Thần cùng tại bên cạnh mình, như vậy chỉ biết hại Dương Thần.

"Nữ nhân này coi như có lương tâm, thế nhưng mà ta là tuyệt đối không thể đi, nếu như người nọ đuổi theo, chỉ bằng vào Đào Đào cũng không phải là người nọ đối thủ." Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần lắc đầu, nói ra: "Ta như là đã đã đáp ứng người, tựu tuyệt đối sẽ không ly khai, người tựu yên tâm đi, tuy nhiên thực lực của ta không được, bất quá ta có năng lực tự bảo vệ mình."

Nghe được Dương Thần, Lạc Băng lần nữa bị cảm động một lần, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nàng không có khuyên nữa Dương Thần, mà là nhìn xem Dương Thần trên đai lưng cầm Tạo Hóa bút, thần sắc có phần tiếc hận nói: "Người cái kia kiện Vương phẩm Bá Khí tựa hồ bị hao tổn quá mức nghiêm trọng, căn bản không cách nào phát huy ra hắn chính thức lực lượng, đáng tiếc!"

"Vương phẩm Bá Khí?" Dương Thần ha ha cười cười, cũng không có giải thích.

"Đi nhanh đi, ta phải tìm một chỗ yên tĩnh luyện hóa trong cơ thể đan dược lực lượng, đến lúc đó cho dù hắn thật sự đã đến, chúng ta cũng không cần e ngại hắn." Nói chuyện thời điểm, Lạc Băng đã đi đầu lướt hướng rừng thâm ở chỗ sâu trong mà đi.

"Ai, ta gặp được những nữ nhân này như thế nào đều lợi hại như vậy?" Dương Thần không khỏi cười khổ vài tiếng, thi triển Phong Lôi Bộ theo sát Lạc Băng về sau. Mấy tháng này kinh nghiệm, khiến cho hắn càng phát ra cảm giác mình nhỏ yếu có thể lĩnh. Nếu không là Đào Đào, một cái nho nhỏ Liệt Thú Nhân đều có thể đã muốn mạng của hắn, hắn đối với lực lượng khát vọng càng thêm mãnh liệt.

Ngay tại Lạc Băng cùng Dương Thần hướng phía rừng thâm ở chỗ sâu trong lao đi nháy mắt, dị biến đột khởi! Rừng thâm ở chỗ sâu trong truyền đến bèn nhọn tiếng xé gió, một cây trường thương phá không nổ bắn ra mà đến, trường thương phóng tới nháy mắt nương theo lấy một đạo hét to âm thanh: "Ngàn! Diễm! Nghịch! Giết!"

Trường thương bên trên tán mát ra hùng lực Liệt Hỏa, càng làm người khiếp sợ chính là, mấy chục đầu Hỏa Diễm vây quanh trường thương không ngừng xoay tròn, trong đó ẩn chứa năng lượng, vậy mà làm cho những nơi đi qua không gian đều chịu vận vẹo, bốn phía đứng vững đại thụ bị sóng nhiệt lan đến gần, lập tức bốc cháy lên, lập tức hóa thành tro tàn, mặt đất tác cỏ diệt hết.

Dương Thần sắc mặt kịch biến, đây là cái gì lực lượng? Vậy mà làm cho không gian đều bắt đầu vặn vẹo, nếu như bị trường thương đánh trúng, chính mình nhất định sẽ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bị chết không thể chết lại.

"Mạc Triển Nguyên!" Lạc Băng sắc mặt đồng dạng kịch biến, tốc độ ánh sáng tầm đó, nàng đã thả người lướt đã đến Dương Thần trước người, Ngân Quang chột tránh, một thanh mỏng như cánh ve loan đao thỉnh linh nắm trong tay, xoát! Một đao bổ ra, hàn khí bốn phía, đao mang những nơi đi qua tất cả đều bị Hàn Băng bao trùm, loảng xoảng lang, sở hữu bị đóng kết lên thứ đồ vật âm âm nát bấy, hóa thành vô số băng tinh.

Cái kia nổ bắn ra mà đến trường thương lại bị khối băng đông lại đứng dậy, mà ngay cả trường thương trong bạo phát đi ra Hóa Diễm đều bị đóng kết, thấy như vậy một màn, Dương Thần khiếp sợ không thôi, thật đáng sợ hàn khí!

"Đi!" Lạc Băng đột nhiên bắt lấy Dương Thần tay, quay người trốn hướng về phía rừng sâu ở chỗ sâu trong, Dương Thần quay đầu nhìn Lạc Băng, sắc mặt không khỏi kịch biến. Lạc Băng sắc mặt tái nhợt tới cực điểm, khóe miệng tràn ra máu tươi, bị thương vậy mà chuyển biến xấu rồi!

"Tiểu Thần Tử, nàng vốn là có thương, vừa rồi nàng không để ý thương thể bên trong cơ thể sử xuất toàn lực, giờ phút này thương thể lần nữa tăng thêm, nàng phải tìm một chỗ tranh thủ thời gian luyện hóa trong cơ thể đan dược lực lượng, nếu không tánh mạng có thể lo." Truyền âm cho Dương Thần đồng thời, Đào Đào đã khổng chế được Tào Hóa bút bay ra, bỗng nhiên biến lớn, "Làm cho nàng bắt lấy ta, đằng sau người nọ rất nhanh sẽ đuổi theo!"

Dương Thần nghe vậy lập tức quay đầu nhìn về phía Lạc Băng, "Bắt lấy Tào Hóa bút!" Nói chuyện chỉ tế, chính mình đã trước thò tay bắt được Tào Hóa bút. Cùng thời khắc đó, Lạc Băng nhẹ gạt đầu, ngăn chặn thương thể bên trong cơ thể, thò tay bắt được Tào Hóa bút.

Vèo! Đào Đào không ngừng đem Bá Tuyền lực lượng rót vào Tào Hóa bút ở bên trong, Tào Hóa bút phá không bắn ra, chờ Dương Thần cùng Lạc Băng mũi tên một loại bắn về phía rừng sâu ở chỗ sâu trong.

Cơ hồ tựa khi bọn hắn bắn vào rừng sâu ở chỗ sâu trong nháy mắt, ba cái bóng người lóe lên tới, trong đó có hai người Dương Thần tuyệt đối nhận thức, dĩ nhiên là Phạm Thiên Lâm cùng Long Khởi, người cầm đầu đã nhập trung niên, người trung niên này thân mặc màu đỏ trường bào, tóc đỏ hồng mặt, tướng mạo cực kỳ tục tũn, uy mãnh dị thường.

"Dĩ nhiên là Vương phẩm Bá Khí, đáng tiếc giống như có lẽ đã bị hao tổn rồi." Nói chuyện thời điểm, trung niên nhân thò tay bắt được bị đóng kết lên trường thương, nhẹ nhàng dùng sức, trường thương bên trên khối băng lập tức nát bấy.

"Bạch sư thúc, cái kia Vương phẩm Bá Khí hẳn là một cái Liệt Thú Nhân, không nghĩ tới bây giờ vậy mà đã rơi vào một cái trong tay nữ nhân." Phạm Thiên Lâm thần sắc có chút ngoài ý muốn, trong miệng hắn theo như lời Liệt Thú Nhân, dĩ nhiên là là Dương Thần chỗ giả trang Tiểu Minh.

"Nữ nhân này địa vị cũng không nhỏ." Giọng nói vừa chuyển, Mạc Triển Nguyên thở dài: "Nếu không là nàng loại tử điện kim tinh vượn tử điện Cực Quang, mà ngay cả ta cũng không phải là của nàng đối thủ, nàng thật đúng là may mắn a, không chỉ có cướp được cái kia kiện đồ vật, bây giờ lại lại đã nhận được Vương phẩm Bá Khí."

"Lai lịch không nhỏ? Chẳng lẽ là nữ nhân kia?" Phạm Thiên Lâm cùng Long Khởi nhìn nhau, tựa hồ đoán được Lạc Băng thân phận.

"Dù cho ngươi không có bị thương, Vương phẩm Bá Khí ta cũng không phải đoạt không thể, huống chi ngươi bây giờ chẳng qua là nỗ lực hết đà mà thôi. Còn có, cái kia kiện đồ vật cũng là của ta, Bạch Khiếu Thiên, Hàn đồng ý, chờ các ngươi đuổi tới thời điểm, thứ đồ vật chỉ sợ đã rơi vào trong tay của ta rồi, ha ha..." Trong tiếng cười lớn, Mạc Triển Nguyên đã bước nhanh đi ra, cả người bị bốn phía Bá Khí xoa lấy, hắn vậy mà đạp không mà đi, truy kích hướng Dương Thần cùng Lạc Băng mà đi.

"Đã đuổi tới, cứ theo đà này, dù cho đem Bá Tuyền tiêu hao hết cũng không cách nào thoát khỏi hắn!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào phát giác được Mạc Triển Nguyên tất truy mà đến, trên khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Hướng bên phải đi, bọn hắn tuyệt đối không tin ta dám đi cái chỗ kia, có lẽ chúng ta có thể tranh thủ đến một ít thời gian." Lạc Băng bỗng nhiên nhìn xem Dương Thần, "Ở đâu hiện tại hẳn là an toàn nhất, đầu kia súc sinh có lẽ cũng tại tìm ta khắp nơi, tuyệt đối không thể tưởng được ta sẽ hồi nơi ở của hắn."

Dương Thần trong lúc nhất thời không biết nên không nên nghe Lạc Băng, đúng lúc này, Đào Đào truyền âm nói: "Chột nghe nàng, hiện tại đã không có địa phương khác có thể đi, ta cảm giác lại có vài đạo cường đại khí tức theo hắn địa phương chạy tới rồi."

"Tốt, chúng ta tựa hướng bên trái đi." Nghe được Đào Đào, Dương Thần nhìn xem Lạc Băng gạt đầu nói.

Vèo! Tào Hóa bút chờ hai người tất bắn về phía bên trái, tốc độ cực nhanh, như mũi tên, truyền tống rậm rạp đi ra mà qua, không bao lâu vậy mà thấy được một mảnh màu tím rừng cây, trong rừng cây cơ hồ toàn bộ hết gì đó đều là màu tím.

Tào Hóa bút chờ Dương Thần hai người tiến vào màu tím trong rừng cây, chui vào một cái huyết động trong mà đi, trong huyết động nam thạch tiến vào toàn bộ đều là màu tím, cũng không biết rốt cuộc là cái gì khoáng thạch.

"Hi vọng hắn không muốn trở về quá sớm, nếu không..." Lạc Băng theo Tào Hóa trên ngai bút rơi xuống, trên mặt không khỏi lo lắng.

"Ngươi ngay ở chỗ này luyện hóa đan dược a, ta ở bên ngoài cho ngươi hộ pháp, chỉ cần ta không chết, ta tựa cũng không khiến người khác tiến đến!" Dương Thần lần này cũng không có nói dối, xác thực là phát ra từ nội tâm, nếu như Lạc Băng không cách nào sự khôi phục sức khỏe lượng, hẳn và Đào Đào cũng sẽ có nguy hiểm. Những người kia không chỉ là vì tìm Lạc Băng mà đến, cũng là vì đạt được Tào Hóa bút.

"Người vì cái gì..." Lạc Băng lời còn chưa nói hết, Dương Thần đã lướt đi huyết động, nàng căn bản không có cơ hội đem nói cho hết lời.

Lạc Băng nhìn xem Dương Thần biến mất ở ngoài cửa động bóng lưng, trên mặt không khỏi lộ ra phiền muộn chi sắc, "Tiểu quý đầu, người tại sao phải đối với ta tốt như vậy." Đáng tiếc, Dương Thần đã nghe không được Lạc Băng, giờ phút này hắn đã đến huyết động bên ngoài.

"Tiểu Đào Tử, người cho ta đan dược rốt cuộc là cái gì phẩm cấp, dùng Tiểu Ách Ba thực lực, vậy mà cũng muốn bế quan luyện hóa?" Dương Thần nhìn xem phiêu phù ở trước mắt Tạo Hóa bút, nghi ngờ hỏi.

"Đương nhiên không phải là cấp thấp đan dược, ta Đào Đào trên người đều là cao cấp hàng." Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui đi ra, ngạo khí mười phần nhìn xem Dương Thần.

"Người không phải cần Bá Tuyền sao? Không bằng đem trong tay người bảo vật đều cầm lấy đi đấu giá, như vậy chẳng phải là có thể đổi đến rất nhiều Bá Tuyền." Dương Thần vuốt cái mũi cười cười.

"Hừ, người cho rằng ta không có nghĩ qua sao? Dùng thực lực người bây giờ, nếu như đem quá mức quý trọng đồ vật cầm lấy đi đấu giá, chi sợ không xuất ra ba canh giờ, người cũng sẽ bị nhìn chăm chăm vào, đến lúc đó người chết như thế nào cũng không biết." Đào Đào vênh lên vênh lên miệng, như liếc si giống như nhìn xem Dương Thần.

"Điện hạ, cái này phiền rừng cây thật kỳ quái, vô luận là Thạch Đầu hay vẫn là rừng cây đều, vậy mà đều là màu tím đây." Trong rừng cây bỗng nhiên truyền đến nói chuyện thanh âm, khiến cho Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Có người đến." Dương Thần vội vàng theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra mặt nạ da người, lúc trước hắn săn giết Liệp Thú Nhân thời điểm, thuận tiện đã làm ra rất nhiều mặt nạ da người. Lợi dụng Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn tên tuổi, nói không chừng có thể dọa lùi đối phó, hắn cũng không muốn quấy rầy trong huyết động bế quan Lạc Băng.

Đeo lên mặt nạ da người, mặc vào Liệp Thú Nhân quần áo về sau, Dương Thần lập tức biến thành hai mươi mấy tuổi Liệp Thú Nhân, tướng mạo bình thường, mang theo vài phần gian nan vất vả chi sắc, khí tức trên thân càng là lập tức tăng lên, mãi cho đến Thất Biến Bá Sư mới dừng lại đến.

Đúng lúc này, trong rừng cây đi tới mấy chục người, những thân người này xuyên giáp trụ, ăn mặc da chế quân giày, eo bội loan đao, ngực trái bên trên trên khải giáp thêu lên một cái "Vũ" chữ. Chứng kiến những người này, Dương Thần không khỏi nghĩ tới trên địa cầu cổ đại Chiến quốc, thời đại kia người tựa hồ cũng là loại này ăn mặc.

Người cầm đầu mặc áo giáp rõ ràng cao hơn cấp nhiều, hơn nữa nhan sắc cũng bất đồng, dĩ nhiên là màu vàng kim óng ánh đấy. Dương Thần đánh giá người cầm đầu, người này mặt như đao gọt, phong thần tuấn kiệt, hai đầu lông mày tràn đầy cao ngạo cùng lãnh khốc.

"Đại Vũ Vương Triều." Dương Thần cũng không phải lần đầu chứng kiến loại này ăn mặc người, hắn tại Chu Tiên trấn thời điểm đã từng gặp, chỉ có trong quân đội người mới sẽ ăn mặc áo giáp, trước ngực có "Vũ" chữ, nói rõ bọn họ là Đại Vũ Vương Triều người.

"Liệp Thú Nhân?" Cái kia người cầm đầu thấy được Dương Thần, trong mắt tràn đầy miệt thị, cũng không biết là miệt thị Dương Thần người, hay vẫn là Dương Thần Liệp Thú Nhân thân phận.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Một kiếm

"Dùng thực lực của người, hắn là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn đoàn trưởng a? Nghe nói Liệp Thú Nhân đều là tại giết chóc trong còn sống sót, ta Vũ Văn Dã hôm nay ngược lại thật muốn chiếu cố các người những Liệp Thú Nhân này." Cái kia ăn mặc Kim Sắc áo giáp thanh niên lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, tựa hồ có thâm cừu đại hận giống như.

"Bà mẹ nó, có phải hay không cái này khuôn mặt quá cần ăn đòn rồi hả? Xem ra sau này chọn lựa mặt nạ da người thời điểm, trước hết nhìn xem tướng mạo phải chăng vượt qua kiểm tra." Âm thầm khuyên bảo chính mình vài câu, Dương Thần mới nhìn lấy Vũ Văn Dã, cười nói: "Ta người này không thích tùy tiện cùng bị người động thủ, thật sự không cách nào phụng bồi rồi."

"Hừ! Người cho rằng người là ai? Cũng dám cãi lời điện ra lệnh!" Vũ Văn Dã sau lưng, một cái mọc ra mũi ưng trung niên nam tử bỗng nhiên cười lạnh nói.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nhìn xem mũi ưng nam tử, cười lạnh nói: "Một con chó mà thôi, người dựa vào cái gì nói chuyện với ta?"

"Muốn chết!" Mũi ưng trung niên nhân sắc mặt tái nhợt, bỗng nhiên cất bước bước ra, ý định ra tay giáo huấn Dương Thần, hần cũng là Bá Sư cảnh, hơn nữa còn là tám biến Bá Sư, cho nên hần căn bản không sợ Dương Thần. Huống chi, nhưng hần là biết rõ, chính mình bảo hộ vị này điện hạ tương đương thống hận Liệp Thú Nhân, mình làm như vậy tuyệt đối sẽ đạt được Vũ Văn Dã thưởng thức.

Ngay tại mũi ưng trung niên nhân cất bước bước ra thời điểm, Vũ Văn Dã lạnh lùng nói ra: "Chu Lệ, ta cho ngươi xuất thủ sao?"

"Thuộc hạ biết tội, kính xin điện hạ chuộc tội!" Chu Lệ nằm rạp người thờ dài, thần sắc cung kính, hần biết rõ Vũ Văn Dã tuyệt đối sẽ không xử phạt hần, chẳng qua là vì cùng cố chính mình uy vọng mà thôi.

"Nhớ kỹ, lần sau không có lệnh của ta, không muốn tự tiện ra tay." Nói chuyện thời điểm, Vũ Văn Dã quay đầu nhìn về phía Dương Thần, lạnh lùng nói ra: "Hôm nay ngươi phải cùng ta giao thủ, nếu không chỉ có một con đường chết."

"Thằng này tựa hồ phi thường cừu thị Liệp Thú Nhân, vậy mà muốn muốn mạng của ta? Vậy cũng tự trách không được ta rồi, nếu như ngươi đem ta xem thành dễ dàng niết quả hồng mềm, vậy thì mười phần sai rồi." Dương Thần trong nội tâm lạnh cười rộ lên, lão tử cũng mặc kệ ngươi Vũ Văn Dã là thân phận gì, chỉ cần chọc tới trên đầu của mình, Thiên Vương lão tử cũng muốn giết.

Đang lúc Dương Thần trong nội tâm sát cơ hiện lên thời điểm, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm tới: "Loại này Tiểu Vương hưởng người cũng dám tại ta Đào Đào trước mặt diễn võ dương oai, thật sự là không biết sống chết, Tiểu Thần Tử, ta giúp ngươi đem bọn họ giết a!"

Dương Thần đương nhiên cầu còn không được, hần nguyên tắc làm người tự là như thế, chính mình tuyệt đối không có thể ăn thiếu, đã người khác muốn muốn mạng của ta, tự nhiên muốn trước tiên đem người khác mệnh đã muốn.

Nhìn xem Vũ Văn Dã, Dương Thần khóe miệng lộ ra cười xấu xa, "Đao kiếm không có mất, chúng ta Liệp Thú Nhân chưa bao giờ hội lưu tình, ngươi chẳng lẽ không lo lắng bị ta giết chết sao?"

"Lớn mật!"

Sắc lang... Bọn binh lính ngay ngắn hướng rút ra bên hông bội đao, nghiêm nghị quát lớn, trong mắt lộ vẻ sát phạt chí khí, không thể so với Liệp Thú Nhân sát khí như, trong quân đội người cũng là theo giết chóc trong còn sống sót, luận thực lực căn bản không cần Liệp Thú Nhân chênh lệch.

"Tốt! Rất tốt, ta ngược lại muốn nhìn ngươi như thế nào đem ta giết chết!" Vũ Văn Dã không khỏi bật cười, tựa hồ là đã nghe được thế gian nhất dễ nghe chê cười, hần đã là Cửu Biến Bá Sư, sở học công pháp cùng Bá thuật càng là hàng thượng đẳng sắc, nếu như ngay cả Thất Biến Bá Sư đều không đối phó được, chẳng phải làm cho người chê cười.

Vũ Văn Dã quay đầu nhìn sát khí lộ ra bọn binh lính, khoát tay áo, ý bảo bọn binh lính an tĩnh lại, "Ai cũng không cho nhúng tay, nếu không quân quy xử trí!"

Sắc lang... Bọn binh lính ngay ngắn hướng đem bội đao cắm vào vỏ đao lại, chỉnh tề đứng trang nghiêm, cùng kêu lên hét lớn: "Dạ!" Thanh âm như cuộn cuộn Kinh Lôi, chấn động bát phương, quanh quần tại trong rừng cây thật lâu không tiêu tan.

"Tiểu tử này thoát nhìn phi thường có tự tin, điện hạ chỉ sợ vô lễ rồi, ta được gặp bội coi chừng, nếu như điện hạ xuất thế, ta chỉ sợ tính khó giữ được tánh mạng." Chu Lệ nhìn thật sâu Dương Thần liếc, không dám có chút chủ quan.

"Ta không giết vô danh chi nhân, nói ra tên của ngươi!" Vũ Văn Dã chậm rãi đi ra, khinh thường Dương Thần, trong mắt lộ vẻ miệt thị, cái này là Đại Vũ Vương Triều người, căn bản không đem bất luận kẻ nào để vào mắt.

"Ai, lão tử cũng muốn biết cái này da mặt chủ nhân là ai, thế nhưng mà ta hạ không được Địa Ngục, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không cách nào biết rõ hần tên thật rồi. Tiêu Minh lão huynh, chỉ có mượn đại danh của ngươi sử dụng rồi." Trong nội tâm cảm thán một tiếng, Dương Thần nhìn xem Vũ Văn Dã, nói ra: "Nhớ kỹ tên của ta, ta gọi Tiêu Minh!"

"Tiêu Minh..." Vũ Văn Dã cười lạnh nói: "Một cái nho nhỏ Liệp Thú Nhân mà thôi, ta sẽ cho ngươi biết, ngươi hội cái kia điểm Bá thuật ở trước mặt ta căn bản không chịu nổi một kích."

Dương Thần bỗng nhiên cười lắc đầu, "Thật sự đáng tiếc, ngươi chỉ sợ liền thi triển Bá thuật cơ hội cũng không có."

"Chẳng lẽ hần cất dấu thực lực!" Vũ Văn Dã sắc mặt không khỏi biến đổi, ngay tại hần kinh nghi thời điểm, vèo! Tào Hóa bút theo Dương Thần trên đai lưng bắn ra, tốc độ nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng, tàn ảnh hiện lên về sau, sắc bén ngời bút đã tới gần Vũ Văn Dã mi tâm, chói tai tiếng xé gió vang vọng bát phương.

"Không tốt, điện hạ gặp nguy hiểm!" Chu Lệ sắc mặt kịch biến, không chút nghĩ ngợi, lập tức thả người lướt đi, thế nhưng mà hần hay vẫn là chậm, hần còn chậm, binh lính còn lại thì càng thêm không có kịp phản ứng.

Bén nhọn tiếng xé gió quanh quần tại tất cả mọi người trong tai, tựa hồ là từ vọng chiều hồn âm, Vũ Văn Dã đồng tử kịch liệt co rút lại, tựa hồ thật không ngờ hội có cái gì đột nhiên công kích chính mình, càng không nghĩ đến, thứ này tốc độ vậy mà nhanh đã đến loại tình trạng này.

Thời khắc nguy cơ, càng là tốc độ ánh sáng tầm đó, Vũ Văn Dã trong tay chẳng biết lúc nào thậm chí có một cuốn quyền trục, răng rắc! Quyền trục vỡ vụn, hào quang bát phương tách ra, hình thành quang cầu, lập tức đem hần lung bao ở trong đó.

Phanh! Tào Hóa bút nổ bắn ra tại quang cầu phía trên, làm cho Dương Thần cùng Tào Hóa bút đều chịu khiếp sợ chính là, dùng Tào Hóa bút chỉ mũi nhọn, vậy mà không có đâm thủng quang cầu, cái này chỉ có thể nói rõ quang cầu ẩn chứa lực lượng mạnh hơn Đào Đào.

Chu Lệ bọn người nguyên vốn đã sợ hãi cơ hồ chịu hít thở không thông, nhưng khi chứng kiến Vũ Văn Dã trốn quang cầu nhảy mất, bọn hắn nhao nhao lộ ra sắc mặt vui mừng. Chỉ thấy bóng đen phiến cồn, bọn binh lính cực nhanh hướng Tào Hóa bút, sắc lang... Ánh đao lác lác, bọn hắn nhao nhao rút ra bội đao bổ về phía Tào Hóa bút! Lưỡi đao tiếng xé gió không dứt.

"Không biết sống chết, xem ra hôm nay ta Đào Đào muốn mở ra sát giới rồi!" Đào Đào trong nội tâm không khỏi cười lạnh, trong mắt hắn, những người cùng này con sâu cái kiến không có bất kỳ khác biệt.

Tào Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, chừng một mét đến trường, vèo! Ngồi bút lẳng không tạt hoa, chỉ một thoáng bút mang tung hoành, chém giết hướng bọn binh lính mà đi, sắc bén bút mang trực tiếp chặt đứt bọn hắn bội đao, dư thế không giảm, bổ về phía lồng ngực của bọn hắn mà đi.

Đụng đụng đụng... Mấy chục cái binh sĩ cơ hồ đồng thời ngã xuống đất, máu tươi từ chỗ ngực tung tóe ra, toàn bộ trình diện bị mất mạng.

"Tùy ý biến hóa lớn nhỏ... Vương phẩm..." Chu Lệ sắc mặt kịch biến, không chút suy nghĩ, quay người bỏ chạy, hắn đã dọa bể mật, Vương phẩm Bá Khí căn bản không phải hắn đủ khả năng chống lại, đủ để miêu sát hắn hơn vạn lần.

"Muốn đi? Người đi được không?" Đừng nhìn Đào Đào lớn lên cả người lẫn vật vô hại, tuy nhiên lại là cái giết người không chớp mắt mà đầu, đã đắc tội, nhất định phải đuổi tận giết tuyệt, cái này là Đào Đào nguyên tắc, Đào Đào cũng là như thế này dạy bảo Dương Thần, đáng tiếc Dương Thần còn chưa đủ hung ác.

Vèo! Tào Hóa bút nổ bắn ra hướng Chu Lệ, tốc độ nhanh đã đến cực hạn, vài trăm mét khoảng cách nhảy mất cho đến, tại một tiếng bén nhọn tiếng xé gió ở bên trong, Tào Hóa bút đã tới gần Chu Lệ cái ốt.

Cảm giác được cái ốt đánh úp lại gió lạnh, Chu Lệ trên sống lưng mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn hoảng sợ kêu sợ hãi: "Không muốn giết ta!"

Đáng tiếc đã muộn! Tào Hóa bút bỗng nhiên nhỏ đi, đâm thủng Chu Lệ cái ốt mà qua, mang theo một chuỗi máu tươi, Chu Lệ lập tức ngã xuống đất không dậy nổi, bị mất mạng tại chỗ.

Ngay tại Tào Hóa bút giết chết Chu Lệ thời điểm, Vũ Văn Dã đã cực nhanh hướng rừng cây ở chỗ sâu trong, vậy mà ý định đào tẩu. Thế nhưng mà Tào Hóa bút sao lại, há có thể lại để cho hắn đào tẩu, đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, vèo! Bén nhọn tiếng xé gió vang lên, Tào Hóa bút hướng phía Vũ Văn Dã ám sát mà đi!

Vũ Văn Dã nghe được sau lưng tiếng xé gió, sắc mặt kịch biến, hoảng sợ không thôi.

Nhưng vào lúc này, Vũ Văn Dã trong tay vậy mà lại xuất hiện một cuốn quyền trục, chứng kiến quyền trục nhảy mất, Dương Thần trừng mắt hai mắt, "Thằng này đến cùng là thân phận gì? Thật sự là giàu đến chảy mỡ à!"

Răng rắc! Vũ Văn Dã trong tay quyền trục lần nữa vỡ vụn, hào quang lần nữa đi tỏa ra, hình thành quang cầu bao lại hắn. Cơ hồ đồng thời, Tào Hóa bút bạo xuất tại quang cầu lên, Phanh! Tào Hóa bút đầu bút lông hạng gì sắc bén? Vậy mà y nguyên không cách nào xuyên thấu quang cầu.

"Hảo tiểu tử, ngươi có thể tự hào rồi, vậy mà làm cho ta phải sử dụng Bá Tuyền!" Đào Đào trong nội tâm giận dữ, giết một cái Bá Sư mà thôi, lại vẫn cần Bá Tuyền, quả thực là vô cùng nhục nhã.

Đương Đào Đào đem Bá Tuyền lực lượng rót vào Tào Hóa bút nhảy mất, Tào Hóa bút tốc độ tăng vọt, ngồi bút tản mát ra sáng chói hào quang, vèo! Quá ngắn cực nhanh lập tức, Tào Hóa bút lần nữa bắn về phía Vũ Văn Dã mi tâm.

"Thật nhanh!" Vũ Văn Dã sắc mặt kịch biến, lần này hắn liền xuất ra bài thi cơ hội đều không có, Tào Hóa bút tốc độ thật sự quá nhanh, ngồi bút chưa đến, chỗ mang theo lẳng lẽ ác liệt kinh phong, đã đem y phục của hắn thổi trúng bay phát phối, như thế làm cho người không thể tưởng tượng nổi một số, đủ để khiến người sợ.

Bỗng nhiên, không biết từ chỗ nào truyền đến hét to âm thanh: "Dám giết ta Đại Vũ Vương Triều vương tử, là ai cho các ngươi lá gan?"

Xoát! Hét to âm thanh truyền đến nhảy mất, rừng cây ở chỗ sâu trong phi chém tới một ngụm trường kiếm, trường kiếm Phách Không mà ra, như muốn bị không gian đều xuyên thủng, chói tai phá không tiếng điếc tai nhức óc.

Kiểm khí theo trường kiếm bên trên khuếch tán mà ra, vậy mà hình thành vô số đáng sợ Phong Bao, phương viên tầm hơn mười trượng nội che bầu trời đại thụ lập tức đã bị cản nát, hóa thành vô số bột mịn, trường kiếm mang theo thế không thể đỡ khí thế nổ bắn ra mà đến, quá ngắn nhảy mất, vậy mà đã xuất tại Tào Hóa trên ngồi bút!

Ông! Tào Hóa bút lại bị trăm phi mà ra, nghiêng nghiêng xuất tại xa xa trên mặt đất, tầm hơn mười trượng nội, mặt đất ầm ầm sụp đổ, giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, bất quá Tào Hóa trên ngồi bút lại không có bất kỳ tổn thương.

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ cực nhanh hướng Tào Hóa bút, nhưng vào lúc này, Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào bỗng nhiên truyền âm: "Đừng tới đây, đối phương rất cường!"

Cơ hồ ngay tại Đào Đào truyền âm nháy mắt, một người loại quý mị lướt đến Vũ Văn Dã bên người, Vũ Văn Dã chứng kiến người này về sau, lòng còn sợ hãi nói: "Sư phó, có Vương phẩm Bá Khí..."

"Người không cần phải nói rồi, vì sư đã thấy được." Người tới ngữ khí cực kỳ lạnh lùng, thanh âm khàn khàn chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Bá Vương giằng co

Cái này nói chuyện cực kỳ khàn khàn trung niên nhân, mặc Kim Sắc trường bào, hai gò má lõm, cực kỳ gầy gò, tựa như cương thi. Trung niên nhân trong tay nắm một thanh Kim Sắc trường kiếm, lăng lệ ác liệt kiếm khí bốn phía bát phương, bức người đuôi lông mày.

Trung niên nhân nhìn cách đó không xa Tạo Hóa bút, sắc mặt kích động nói: "Không cách nào tiếp được công kích của ta, chắc hẳn đã bị hao tổn, bất quá, dù cho đã bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí, cũng là hiếm có trọng bảo, nếu như bị ta được đến..."

Tự nói thời điểm, trung niên nhân đã lăng không bước ra, hướng phía Tạo Hóa bút cực nhanh đi qua, tốc độ nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng. Dương Thần chứng kiến trung niên nhân lướt hướng Tạo Hóa bút, sắc mặt không khỏi kịch biến.

Ngay tại Dương Thần sắc mặt kịch biến nháy mắt, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm tới: "Tiểu Thần Tử không cần lo lắng, hẳn chưa hẳn có thể bắt lấy ta!"

Vào! Đào Đào truyền âm cho Dương Thần nháy mắt, đã không chế được Tạo Hóa bút bay lên, lăng không nhanh quay ngược trở lại một cái vòng tròn về sau, Tạo Hóa bút hướng phía trung niên nhân bắn tới, mang theo bén nhọn tiếng xé gió.

"Tàn phá Vương phẩm Bá Khí mà thôi, lại dám dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, quả thực là không biết tự lượng sức mình!" Trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, kiếm quang lập loè không ngừng, kiếm của hắn đã đâm đi ra ngoài, cuồng phong vũ vũ vang lên không ngừng, Kim Sắc trường kiếm vậy mà đọc theo phong lưu động đâm ra.

Phương viên tầm hơn mười trượng nội đột nhiên bị cuồng phong bao phủ, trung niên nhân Kim Sắc trường kiếm thật giống như dung hợp tại trong cuồng phong, phong đến địa phương nào, kiếm tụ đâm về địa phương nào, trong lúc nhất thời kiếm khí tung hoành, sát khí bốn phía.

Tạo Hóa bút đưa thân vào trong gió lốc, tựa như cùng bị vô số kiếm khí vây quanh ở, không vài đạo kiếm khí ngay gần hướng chém giết tới, xuy xuy xùy... Quá ngắn nháy mắt, Tạo Hóa bút đã bị chém trúng vô số kiếm, cán bút bên trên ma sát ra vô số Hỏa Tinh.

"Tốt cứng rắn Vương phẩm Bá Khí!" Trung niên nhân sắc mặt không khỏi biến đổi, Đại Vũ Vương Triều cũng Vương phẩm Bá Khí, thế nhưng mà nếu chỉ luận cứng rắn trình độ, có lẽ còn so ra kém trước mặt cái này cây bút.

"Đáng giận, đáng giận, nho nhỏ Bá Vương mà thôi, nhớ năm đó ta Đào Đào không biết giết bao nhiêu cái, cái này con sâu cái kiến giống như đồ vật, lại vẫn vọng tưởng thu phục ta? Ta Đào Đào thề, chờ ta sự khôi phục sức khỏe lượng ngày nào đó, nhất định diệt các ngươi cả nhà!" Đào Đào khí đến sắc mặt trắng bệch, trong nội tâm tức giận mắng không thôi.

Trong nội tâm tức giận mắng vài tiếng về sau, Đào Đào cầm trong tay sở hữu Bá Tuyền bóp nát, lực lượng toàn bộ rót vào Tạo Hóa bút ở bên trong, chỉ một thoáng, Tạo Hóa trên ngòi bút màu tím hoa văn không ngừng nhúc nhích, hình thành vô số phong cách cổ xưa tang thương văn tự.

Tạo Hóa bút lăng không tạt vung, tốc độ ánh sáng tầm đó, đã lăng không kéo lê mấy dùng ngàn bút, theo ngòi bút huy động, Bá Khí không ngừng lưu động, hình thành vô số màu tím văn tự, từng chữ trong đều ẩn chứa đáng sợ mà cuồng bạo lực lượng.

Trong đó đặc biệt "Tạo Hóa Thiên Chương" bốn chữ to chói mắt nhất, ánh sáng tím sáng chói chói mắt, chiếu rọi phương viên tầm hơn mười trượng.

Vô số cổ văn tự nước lũ trùng kích bát phương, cùng bốn phía Phong Bạo kịch liệt va chạm, văn tự trong ẩn chứa năng lượng lập tức bạo tạc, ầm ầm âm thanh không dứt, khói đặc bốc lên, đáng sợ năng lượng dư ba phóng xạ bốn phía, giải khai bốn phía Phong Bạo.

Ông! Trung niên nhân trong tay Kim Sắc trường kiếm kịch liệt run rẩy lên, hẳn lại bị cái này bạo tạc chi lực ngạnh sanh sanh đẩy lui ba bước.

Ngay tại trung niên nhân lui về phía sau nháy mắt, do Bá Khí áp súc ngưng tụ thành bốn chữ to "Tạo Hóa Thiên Chương" nổ bắn ra tới, bốn chữ này ẩn chứa năng lượng, vậy mà trực tiếp làm cho không gian đều chịu vận vẹo, tựa hồ tùy thời cũng có thể sụp đổ vỡ vụn.

"Làm sao có thể? Không có bị hao tổn?" Trung niên nhân sắc mặt không khỏi biến đổi, ngăn ngại biến sắc về sau, hẳn không khỏi lạnh cười rộ lên, loại

trình độ này công kích còn chưa đủ để dùng nguy hiểm đến chính mình.

Xoát xoát... Trung niên nhân bước nhanh lui về phía sau, đồng thời huy kiếm tạt bỏ mà ra, mỗi bỏ ra một kiếm đều mang theo trận trận cuồng phong, kiếm khí theo cuồng phong mà ra, vậy mà cùng cuồng phong dung hợp. Phong thật là nhanh, kiếm của hắn tựa thật là nhanh, phong đến địa phương nào, kiếm của hắn đã đến địa phương nào.

Vô số Phong Bạo mang tất cả mà ra, bao phủ hướng "Tạo Hóa Thiên Chương" bốn chữ to, trong gió lốc kiếm khí tung hoành, lăng lệ ác liệt đến cực điểm.

Ầm ầm! Phong Bạo cùng bốn chữ to va chạm đứng dậy, bốn chữ to ầm ầm bạo tạc, năng lượng sóng xung kích cuộn cuộn cuộn cuộn mà ra, phóng xạ bát phương, phá tan Phong Bạo, dư thế không giảm, vậy mà tiếp tục hướng phía trung niên nhân ảnh hưởng đến mà đi.

Năng lượng sóng xung kích mang theo trận trận cuồng phong, trong rừng cây cành lá bay tán loạn, lập tức nát bấy, ở đây tất cả mọi người quần áo đều là bay phất phới, phiêu đảng không ngừng, cuồng phong chà xát được người quanh thân kịch liệt đau nhức không thôi, giống như đao cắt.

"Tốt một kiện Vương phẩm Bá Khí!" Trung niên nhân ánh mắt cực nóng, vô luận trả giá cái gì một cái giá lớn, hắn đều tốt đến Tạo Hóa bút.

Hắn cũng không biết, đây là Tạo Hóa bút cần nuốt Bá Tuyền lực lượng về sau, bạo phát đi ra mạnh nhất công kích, nếu như không có Bá Tuyền ủng hộ, Tạo Hóa bút uy lực sẽ sâu sắc yếu bớt.

Lập tức năng lượng sóng xung kích phóng xạ mà đến, trung niên nhân huy kiếm bỏ ra, kiếm qua chỗ xoáy lên trận trận Phong Bạo, những Phong Bạo này đem hắn cùng Vũ Văn Dã đoàn đoàn bao vây đứng dậy, đem năng lượng sóng xung kích chặn bên ngoài.

"Tiểu Thần Tử, chúng ta nhanh lên đi, đã không có Bá Tuyền, chúng ta căn bản không phải là đối thủ của hắn!" Tạo Hóa bút vèo một tiếng bay đến Dương Thần bên người, Đào Đào lo lắng truyền âm nói.

"Không được, Tiểu Ách Ba còn trong huyết động, chúng ta không thể cứ như vậy đi rồi, đã không có Bá Tuyền, chúng ta rất nhanh cũng sẽ bị hắn đuổi theo đây." Dương Thần không phải là không muốn đi, đã không có Bá Tuyền, dùng Tạo Hóa bút tốc độ bây giờ, căn bản không cách nào thoát khỏi trung niên nhân truy kích.

Tựa là cái này một lát chậm trễ, trung niên nhân cùng Vũ Văn Dã bốn phía Phong Bạo đã tan biến tại vô hình, lộ ra hai người thân ảnh đến, chỉ nghe trung niên nhân cười lạnh nói: "Tiểu tử, bằng ngươi căn bản không xứng đạt được Vương phẩm Bá Khí, chỉ cần ngươi đem Vương phẩm Bá Khí giao ra đây, ta có thể cho ngươi một con đường sống!"

Vũ Văn Dã sắc mặt hơi đổi, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, hắn cũng không muốn buông tha Dương Thần, nhưng là hắn không thể cãi lời sư phó, cho nên chỉ có thể câm miệng.

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng lời của ngươi sao? Nếu như ta thật sự mang thứ đó giao ra đây, ngươi hơn phân nửa hội giết ta đi?" Dương Thần không khỏi lạnh cười rộ lên, giờ phút này, hắn chỉ có thể kéo dài thời gian.

"Ta Viên Xích Kiêu còn không đến mức lừa gạt một cái tiểu bối, ngươi nên biết, ta như muốn động thủ đoạt, ngươi căn bản liền phản kháng lực lượng đều không có." Viên Xích Kiêu ngạo khí mùi phần nhìn xem Dương Thần, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn tựa hồ khinh thường tại cường ép cướp lấy Tạo Hóa bút.

"Ta như thế nào xui xẻo như vậy, trong một ngày vậy mà liên tiếp gặp được hai cái Bá Vương, những người này cao cao tại thượng, tới nơi này làm gì?" Dương Thần trong nội tâm cười khổ không thôi, Bá Vương cường đại đến hắn chỉ có thể nhìn lên, dù cho dựa vào Tạo Hóa bút lực lượng, hắn hiện tại cũng căn bản không cách nào đào tẩu.

"Tiểu tử, ngươi nghĩ kỹ không có, chỉ cần ngươi đem Vương phẩm Bá Khí giao ra đây, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!" Viên Xích Kiêu lần nữa cười lạnh nói.

Dương Thần còn không nói chuyện, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, đem ta giao đi ra ngoài đi, chờ hắn phân thân thời điểm, ta đột nhiên ra tay ám toán hắn, cam đoan lại để cho hắn không chết cũng phải trọng thương."

Nhàn nhạt cười cười, Dương Thần cũng không có đáp ứng Đào Đào, hắn không dám mạo hiểm hiểm, Viên Xích Kiêu cũng không phải là ngu ngốc, hắn sao lại, há có thể không đề phòng Đào Đào ám toán.

"Cái này Bá Khí ta ý định hiến cho đoàn trưởng đại nhân, Viên Diệp tiên bối nếu như nói muốn, đến lúc đó không ngại cùng đoàn trưởng chúng ta đi muốn." Dương Thần cười nói: "Đến tại đoàn trưởng chúng ta có đáp ứng hay không, ta cũng không dám cam đoan rồi."

"Tiểu tử, ngươi cho rằng dùng Bạch Khiếu Thiên tới dọa ta, ta chỉ sợ sao?" Viên Xích Kiêu cười lạnh nói: "Ta Viên Xích Kiêu muốn đồ vật, Bạch Khiếu Thiên chưa hẳn dám cảm!"

Viên Xích Kiêu lời của còn vì rơi xuống, một cái Bạch y nhân theo rừng cây ở chỗ sâu trong đạp không đi tới, cười vang nói: "Viên Xích Kiêu, ngươi khẩu khí thật là lớn, hắn là thực đã cho ta Bạch Khiếu Thiên sợ ngươi Đại Vũ Vương Triều sao?"

Bạch Khiếu Thiên vậy mà thật sự đến rồi!

"Tốt lắm, nếu như hai người kia đánh nhau, chúng ta nói không chừng có cơ hội đào tẩu." Dương Thần trong nội tâm mừng thầm.

"Nguyên lai lúc trước dùng thần niệm tìm tòi chúng ta là người này." Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào thấy được Bạch Khiếu Thiên, lập tức nghĩ tới lúc trước cảm ứng được thần niệm.

"Bạch Khiếu Thiên, hôm nay cái này Bá Khí là ta Đại Vũ Vương Triều, như thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn cướp sao?" Viên Xích Kiêu thật đúng là không có đem Bạch Khiếu Thiên đề vào mắt, đây cũng là sự thật, Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn cùng Đại Vũ Vương Triều căn bản vô pháp so sánh.

"Ta Bạch Khiếu Thiên bình sinh hận nhất người khác uy hiếp, ngươi nghĩ đến đến Vương phẩm Bá Khí, ta hết lần này tới lần khác không cho ngươi đạt được." Nói chuyện thời điểm, Bạch Khiếu Thiên đã rơi trên mặt đất, nhìn xem Dương Thần, hắn lại nói: "Huống chi, Vương phẩm Bá Khí tại ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn trong tay người, thứ đồ vật vốn là thuộc về ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn."

Viên Xích Kiêu cười lạnh nói: "Ngươi có bốn sự kia đạt được Vương phẩm Bá Khí sao? Chớ nói ngươi không có được, dù cho ngươi thật sự đã nhận được, ngươi có thực lực kia bảo trụ sao?" Cuối cùng mấy chữ cần được đặc biệt trọng, tựa hồ tại nhắc nhở Bạch Khiếu Thiên, không có thực lực cũng đừng có mưu toan đạt được Vương phẩm Bá Khí.

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta sao?" Bạch Khiếu Thiên sắc mặt bình tĩnh nhìn Viên Xích Kiêu, trên mặt nhìn không ra hi vọng đến, tỉnh táo làm cho người đáng sợ.

"Ngươi có thể như vậy lý giải!" Viên Xích Kiêu ánh mắt sắc bén chăm chăm vào Bạch Khiếu Thiên, phương viên trong vòng mấy trăm trượng, Bá Khí giống như có lẽ đã cứng lại, làm cho người không thở nổi, hai người bọn họ phát ra uy áp, làm cho Dương Thần có loại sắp cảm giác hít thở không thông.

"Thật sự thú vị, ta Bạch Khiếu Thiên hay vẫn là đầu lần bị người uy hiếp." Bạch Khiếu Thiên cũng không có tức giận, trái lại, trên mặt của hắn còn lộ ra nhân nhật đáng tươi cười, làm cho người đoán không ra trong lòng của hắn đến cùng đang suy nghĩ gì.

"Miệng nam mô, bụng một bồ dao găm, loại người tài giỏi này là đáng sợ nhất đấy!" Dương Thần âm thầm nhớ kỹ Bạch Khiếu Thiên danh tự, loại người này tuyệt đối phải đề phòng.

"Thú vị?" Viên Xích Kiêu nhân nhật cười cười, "Xác thực thú vị, Tam đại sơn thú đoàn đoàn trưởng, thuộc ngươi Bạch Khiếu Thiên nhất thâm bất khả trắc, ta hôm nay ngược lại muốn kiến thức kiến thức, ngươi Bạch Khiếu Thiên đến cùng có vài phần bốn sự."

"Tiểu Thần Tử, Viên Xích Kiêu cùng Bạch Khiếu Thiên đều là ba biển Bá Vương, bất quá ta cảm giác cái kia Bạch Khiếu Thiên thực lực xa xa không chỉ không sai, hắn đoán chừng cất giấu thực lực, nếu quả thật giao thủ, Viên Xích Kiêu chỉ sợ không phải Bạch Khiếu Thiên đối thủ." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Ba biển Bá Vương, trách không được, Tiểu Đào Tử hao hết sở hữu Bá Tuyền lực lượng tiến hành công kích, tuy nhiên lại y nguyên bị Viên Xích Kiêu hóa giải rồi." Nghĩ tới đây, Dương Thần không khỏi nghĩ tới cùng tiểu Dương Thần ước định, không muốn bị người khi dễ, làm thiên hạ mạnh nhất người, cái này ước định thật đúng là khó có thể hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tạo Hóa bút bí mật

"Bạch Khiếu Thiên, ngươi có thể dám cùng ta một trận chiến? Như ngươi thắng, Vương phẩm Bá Khí tự quy ngươi sở hữu." Viên Xích Kiêu trên mặt lộ ra mãnh liệt chiến ý, lạnh lùng nói ra.

Bạch Khiếu Thiên nhân nhật cười cười, không có đáp ứng cũng không có cự tuyệt, mà là nhìn về phía Dương Thần, cười nói: "Tiểu huynh đệ, cái này Bá Khí ngươi nguyện ý bắt hắn cho ai?"

Dương Thần cười cười, ánh mắt đảo qua Bạch Khiếu Thiên cùng Viên Xích Kiêu, cuối cùng mới nhìn hướng Bạch Khiếu Thiên, "Đoàn trưởng đại nhân, ta vốn là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, nếu như trong tay có bảo vật gì, tự nhiên cũng là Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn đấy."

"Ha ha..." Bạch Khiếu Thiên cười nói: "Nói hay lắm, từ hôm nay trở đi, ta chính thức bổ nhiệm ngươi vì Phó đoàn trưởng."

"Hảo tiểu tử, quả nhiên có sự can đảm." Giọng nói vừa chuyển, Viên Xích Kiêu cười lạnh nói: "Thế nhưng mà có sự can đảm còn phải có thực lực, nếu không thường thường bị chết rất nhanh, ngươi có thể nghĩ thông suốt, thứ đồ vật tốt cuộc muốn giao cho ai?"

"Viên Xích Kiều, ngươi không cần uy hiếp hắn, ngươi không phải muốn cùng ta giao thủ sao? Hôm nay ta sẽ hội ngươi cái này cầm quân tổng quản, nhìn xem ngươi đến cùng có bao nhiêu bản sự!" Bạch Khiếu Thiên trên mặt y nguyên mang theo dáng tươi cười, căn bản không giống sắp cùng người giao thủ bộ dạng.

"Tốt, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có thể tiếp ta mấy kiếm!"

Trong tiếng cười lạnh, Viên Xích Kiều đã huy kiếm chém về phía Bạch Khiếu Thiên, xoát! Kiếm khí những nơi đi qua xoáy lên trùn trùn Phong Bạo, Phong Bạo khuếch tán bát phương, kẻ sát đất mang tất cả hướng bạch rít gào thiên. Địa mặt âm âm sụp đổ, như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, phương viên tám hơn mười trượng nội che bầu trời đại thụ, càng là trực tiếp bị Phong Bạo cắn nát.

Một kiếm chỉ uy, vậy mà cường hãn đến tận đây, làm cho Dương Thần khiếp sợ không thôi, cái này là Bá Vương cảnh chính thức lực lượng sao?

Bạch Khiếu Thiên y nguyên bình tĩnh như cũ, lập tức Phong Bạo tịch cuốn tới, hắn nhẹ nhàng thả người mà lên, đạp không vội vàng thối lui, Dương Thần chỉ có thể cảm giác được tàn ảnh hiện lên, căn bản không cách nào thấy rõ Bạch Khiếu Thiên động tác, thật sự quá là nhanh! Căn bản không phải Bá Tông chỗ có thể so sánh đấy.

Lui ra phía sau đồng thời, Bạch Khiếu Thiên trong tay kim quang chợt tránh, một cái hình tròn Luân Bàn thỉnh linh ra hiện tại trong tay của hắn, Luân Bàn biên giới thậm chí có bánh răng, sắc bén vô cùng.

Bạch Khiếu Thiên ném Kim Sắc Luân Bàn, ông! Kim Sắc Luân Bàn bắn ra, không ngừng vòng qua vòng lại, phóng xạ ra quyền quyền kim quang, kim quang như đao, thiết cắt bát phương, lại đem xa xa rừng cây chặt đứt ra, càng là đem tịch cuốn tới Phong Bạo trực tiếp bỏ ra, Phong Bạo lập tức tiêu tán ở vô hình.

"Ngũ Hành Luân Bàn!" Viên Xích Kiều sắc mặt hơi đổi, hắn đương nhiên nghe nói qua, Bạch Khiếu Thiên trong tay có một bộ Thượng phẩm Bá Khí, nghe nói cùng sở hữu năm kiện, năm kiện đều xuất hiện, uy lực có thể lập tức gia tăng gấp năm lần, Thượng phẩm Bá Khí căn bản không dám nhận hắn mũi nhọn.

Mặc dù biết Ngũ Hành Luân Bàn lợi hại, thế nhưng mà Viên Xích Kiều lại càng thêm chiến ý dâng trào.

"Viên Xích Kiều, ngươi chỉ bằng chút thực lực ấy cùng ta đoạt Vương phẩm Bá Khí sao?" Bạch Khiếu Thiên thò tay một trào, Kim Sắc Luân Bàn lập tức bay trở về trong tay của hắn, hắn mang theo dáng tươi cười nhìn xem Viên Xích Kiều, cũng không biết là cười nhạt, hay vẫn là ý tứ gì khác.

Vô luận là có ý gì, tóm lại Viên Xích Kiều đã đem loại nụ cười này cho rằng cười nhạt, chỉ nghe Viên Xích Kiều cười lạnh nói: "Ngươi như chỉ tính toán ra một cái Luân Bàn, tuyệt đối không là đối thủ của ta."

"Có lẽ a..." Bạch Khiếu Thiên nhàn nhạt cười cười, cũng không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận.

Viên Xích Kiều cười lạnh một tiếng, ngay tại hắn ý định xuất kiếm thời điểm, một thân ảnh phá không lướt đến, tàn ảnh tận tránh mà qua, cái này cái bóng người vậy mà hướng phía Dương Thần bay đi, như Thiên Ngoại bay tới một mũi tên mũi tên, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng.

"Mau lui lại!" Đào Đào lo lắng truyền âm, truyền âm nhảy mắt, hắn đã không chế được Tạo Hóa bút nhắm ngay người tới bắn tới, mang theo chói tai tiếng xé gió.

Dương Thần còn không có kịp phản ứng chuyện gì phát sinh, Phan! Tạo Hóa bút đã đâm vào một cây trường thương lên, đầu thương đối với ngòi bút, ánh lửa văng khắp nơi, Tạo Hóa bút lập tức bị chấn đứt sau này bắn ngược!

Vèo! Tạo Hóa bút vậy mà ngược lại xuất tại Dương Thần sau lưng nham bích lên, toàn bộ bắn vào nham bích trong đi, nham bích như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến. Biến cố bất thành linh này khiến cho sở hữu sắc mặt cũng không khỏi biến đổi.

Tại đây tốc độ ánh sáng tầm đó tụt, Dương Thần thấy rõ công kích Tạo Hóa bút người, người tới tay cầm trường thương, dĩ nhiên là trước khi truy kích bọn hắn Mạc Triển Nguyên.

Mạc Triển Nguyên một đầu súng lui Tạo Hóa bút về sau, lập tức lảng không bước nhanh bước ra, tàn ảnh hiện lên về sau, hắn vậy mà lách qua Dương Thần, đi tới nham bích bên cạnh, ôm đồm hướng về phía cầm ở nham bích bên trên Tạo Hóa bút!

Cơ hồ ngay tại Mạc Triển Nguyên sắp thò tay bắt lấy Tạo Hóa bút nhảy mắt, Dương Thần huy động Lôi Ngục kiếm bỏ về phía Mạc Triển Nguyên, hắn biết rõ làm như vậy không đối phó được Mạc Triển Nguyên, thế nhưng mà hắn không thể lơ đãng nhìn Tạo Hóa bút rơi vào trong tay người khác.

"Không biết sống chết!" Mạc Triển Nguyên căn bản không có quay người, càng không có hoàn thủ, Bá Khí lộ ra ngoài, trực tiếp đem Lôi Ngục kiếm bắn ra.

Cực lớn lực phản chấn dọc theo Lôi Ngục kiếm truyền vào Dương Thần trên cánh tay, răng rắc Dương Thần cánh tay Cốt Đầu trực tiếp đứt gãy, cả người càng là trực tiếp bay rớt ra ngoài, ngã ở vài trăm mét bên ngoài, sinh tử không biết.

Tuy nhiên Dương Thần không có ngăn cản đến Mạc Triển Nguyên, tuy nhiên lại khiến cho Viên Xích Kiều cùng Bạch Khiếu Thiên hai người chạy tới.

Bạch Khiếu Thiên cùng Viên Xích Kiều cơ hồ đồng thời ra tay, theo hai bên trái phải, ngay ngắn hướng xuất chương đánh hướng Mạc Triển Nguyên, chương lực dẫn động Bá Khí, Bá Khí giống như thủy triều đánh về phía Mạc Triển Nguyên, chương lực lướt qua, cuồng phong ngược lại cuốn.

Mạc Triển Nguyên sắc mặt không khỏi biến đổi, chỉ phải bay lên trời, lên như điều gặp gió, tránh qua, tránh né hai người công kích, ầm ầm! Cơ hồ ngay tại hần né tránh nháy mắt, hai cổ chưởng lực va chạm, như là hai đạo sóng lớn va chạm, năng lực trùng kích bát phương, mặt đất ầm ầm hướng xuống sụp đổ mấy mét, khe hở lan tràn đến mấy gao trắng có hơn.

Cổ lực lượng này lan đến gần cách đó không xa nham bích lên, nham bích càng là vỡ vụn, Lạc Băng bế quan huyệt động cũng là ầm ầm sụp đổ, trong lúc nhất thời Phi Sa Tầu Thạch, cát tầng mạn thiên phi vũ, cuồng phong gào thét không ngớt.

Một mực tại đang xem cuộc chiến Vũ Văn Đà sắc mặt hoảng sợ, vội vàng thả người lui về phía sau, lui đến mấy trăm trượng có hơn về sau, rốt cục tránh được chưởng lực sau khi va chạm chỗ ảnh hưởng đến phạm vi. Tại hần cách đó không xa, đứng là Dương Thần, giờ phút này Dương Thần mắt nổi đom đóm, thiếu chút nữa không có đã bất tỉnh.

Cùng lúc đó, Tạo Hóa bút cũng bị chôn ở sụp xuống nham bích ở bên trong, căn bản nhìn không tới hần bóng dáng.

"Bạch Khiếu Thiên, ngươi vậy mà cùng Viên Xích Kiêu liên thủ, chẳng lẽ lại ngươi đã thành Đại Vũ Vương Triều chính là tay sai?" Giữa không trung, Mạc Triển Nguyên đáp không mà đứng, nhìn xem Bạch Khiếu Thiên, không khỏi xùy cười rộ lên.

"Đường đường Vô Lượng cung trưởng lão, vậy mà đánh lên ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn người, thân thể của ta vì Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn đoàn trưởng, đương nhiên không thể ngồi yên không lý đến, há sao nói là cùng Đại Vũ Vương Triều liên thủ?" Bạch Khiếu Thiên y nguyên bảo trì quen có dáng tươi cười, "Ngươi có phải là vì này kiện đồ vật mà đến a?"

"Ngươi chẳng lẽ không đúng sao?" Mạc Triển Nguyên nhàn nhạt cười cười.

Nghe được hai người, Viên Xích Kiêu trên mặt chỉ có nghi hoặc, "Bọn hần trong miệng theo như lời đồ vật là cái gì?"

Rắc rắc, ngay tại ba người nói chuyện thời điểm, Tạo Hóa bút từ nơi không xa đồng đá vụn trong bay vọt đi ra, chứng kiến Tạo Hóa bút nháy mắt, ba người sắc mặt đều là biến đổi.

"Vô cùng nhục nhã, ta Đào Đào thế, một ngày nào đó muốn tiêu diệt các ngươi cả nhà!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào hai mắt đỏ thẫm, giận không kềm được, đúng lúc này, hần chợt thấy Dương Thần nằm trên mặt đất, vậy mà bị thương, sắc mặt của hần không khỏi biến đổi, "Tiểu Thần Tử, ngươi có thể ngàn vạn không muốn chết rồi!"

Vèo! Tạo Hóa bút hướng phía Dương Thần bắn tới.

"Muốn đi?"

Bạch Khiếu Thiên, Mạc Triển Nguyên, Viên Xích Kiêu, ba người ngay ngắn hướng cực nhanh mà ra, hướng phía Tạo Hóa bút vọt tới.

Bạch Khiếu Thiên bọn người cũng không biết, Tạo Hóa bút vậy mà tự thành không gian, giờ phút này Đào Đào đang tại không gian ở trong, khi thấy Bạch Khiếu Thiên ba người vây quanh tới thời điểm, Đào Đào hai mắt đỏ thẫm, cười lạnh nói: "Như Tiểu Thần Tử có chuyện gì, dù cho liều mạng bản thể trọng thương, ta cũng phải đem các ngươi toàn bộ giết!"

Trong tiếng cười lạnh, chỉ thấy Đào Đào thò tay nhô lên cao kéo một phát, Tạo Hóa bút bên trong đích không gian vậy mà ầm ầm vỡ ra đến, xuyên thấu qua khe hở nhìn lại, trong đó dĩ nhiên là càng lớn không gian, trong đó khôn cùng vô tận, lộ vẻ hùng lực Liệt Hỏa.

Đương Đào Đào đem không gian vỡ ra đến, lộ ra hùng lực Liệt Hỏa nháy mắt, một giọng nói theo biển lửa ở chỗ sâu trong truyền đến: "Ta đã thấy được chuyện đã trải qua, ngươi là muốn mượn lực lượng của ta a?"

"Đừng nói nhảm, ta chỉ muốn biết, ngươi đến cùng có giúp ta hay không?" Đào Đào lạnh lùng nói ra.

"Ta dựa vào cái gì phải giúp ngươi? Ngươi đừng quên, như không là chủ nhân của ngươi, ta căn bản sẽ không bị khốn tại nơi này địa phương quỷ quái!" Biển lửa ở chỗ sâu trong đạo kia thanh âm cực kỳ phẫn nộ, tràn ngập vô tận oán hận.

"Ngươi cũng nên biết, nếu như ta chết mất, ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt!" Đào Đào lần nữa cười lạnh, trong mắt mang theo vẻ châm chọc.

"Ngươi chẳng lẽ sẽ vì cái kia Tiểu Quỷ đi chết sao? Ta không tin." Biển lửa ở chỗ sâu trong truyền đến giễu cợt âm thanh.

"Ta Đào Đào khi nào đã từng nói qua lời nói dối? Ngươi nếu như không tin, ta cũng không có bất kỳ biện pháp nào." Nói chuyện thời điểm, Đào Đào đột nhiên tay giơ lên, vậy mà ý định đem không gian bắt đầu phong tỏa.

Ngay tại Đào Đào sắp đem vết nứt không gian phong tỏa lúc thức dậy, trong biển lửa đột nhiên truyền đến thanh âm: "Ngươi bản thể bị hao tổn quá mức nghiêm trọng, ta không cách nào phát huy ra siêu việt Bá Vương cảnh giới lực lượng, cho nên không có biện pháp giúp ngươi giết người, chỉ có thể đủ giúp ngươi đánh lui bọn hần!"

"Tốt!" Đào Đào mừng rỡ trong lòng, bất quá trên mặt lại lạnh lùng như cũ.

Đào Đào cùng trong biển lửa thần bí kia tồn đang nói chuyện, chẳng qua là tốc độ ánh sáng tầm đó mà thôi. Mà tại bên ngoài, Bạch Khiếu Thiên đám người đã thò tay chớp tới bay về phía Dương Thần Tạo Hóa bút.

"Vương phẩm Bá Khí là của ta!"

Ba người cơ hồ là không hện mà cùng hét lớn một tiếng, thò tay chụp vào Tạo Hóa bút, đồng thời huy chương công hướng về phía đối phương, bọn hắn thậm chí nghĩ đem Tạo Hóa bút chiếm thành của mình, ra tay không chút nào để lối thoát.

"Dám đánh lão tử chú ý? Ta muốn cho các ngươi trả giá thật nhiều!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trong mắt hiện lên lệ mạng, sát cơ lộ ra.

Rầm rầm, ngay tại Bạch Khiếu Thiên ba người thò tay chụp vào Tạo Hóa bút nháy mắt, Tạo Hóa trên ngòi bút bộc phát ra hùng lực Liệt Hỏa, đem Tạo Hóa bút bao vây lại, Tạo Hóa bút lập tức trở nên toàn thân đỏ choét.

Bị ngọn lửa bao vây lại nháy mắt, Tạo Hóa bút trong tay mất ra đáng sợ khí tức, làm cho bốn phía không gian đều chịu vận vẹo.

Vèo! Ngòi bút nhanh quay ngược trở lại, Tạo Hóa bút lăng không huy động, ngòi bút xẹt qua về sau, đầy trời đều là Hỏa Diễm, những Hỏa Diễm này cực kỳ cực nóng, không gian từng khúc vận vẹo, quá ngắn lập tức, phương viên trong vòng mấy trăm trượng đều bị cực nóng Hỏa Diễm bao phủ lại.

Hỏa Diễm giống như thủy triều cuộn cuộn mà ra, thẳng áp hướng Bạch Khiếu Thiên, Mạc Triển Nguyên, Viên Xích Kiêu, thế không thể đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Vương cấp Bá Thú

"Điều này sao có thể!"

Bạch Khiếu Thiên ba người sắc mặt kịch biến, hoảng sợ nhanh lùi lại, lui ra phía sau đồng thời, ba người đồng thời ra tay ngăn cản.

Mạc Triển Nguyên tay cầm trường thương, hét lớn một tiếng sau đột nhiên chọc ra, trường thương phía trên tản mát ra hùng lực Liệt Hỏa, uốn éo thành vô số đầu hỏa trụ, quần quanh trường thương bắn về phía hướng hắn đánh tới biển lửa.

Viên Xích Kiêu hai tay nắm chặt trường kiếm, lăng không Tật Trảm mà xuống, kiếm khí lướt qua xoáy lên trận trận Phong Bạo, đồng dạng hướng phía biển lửa trùng kích mà đi, trong gió lốc kiếm khí Phách Không mà qua, phát ra chói tai sức lực khí âm thanh.

Bạch Khiếu Thiên trong tay hiện lên năm đạo quang mang, hào quang tán đi nháy mắt, trước người của hắn vậy mà nổi lên năm cái Luân Bàn, kim, thanh, bạch, hồng, hoàng, năm cái Luân Bàn quần thành vòng, không ngừng tạt chuyển, hướng phía biển lửa va chạm mà đi!

Ba người đồng thời ra tay, uy lực cực kỳ kinh người, phương viên trong vòng mấy trăm trượng Bá Khí như trong biển rộng nhấc lên sóng cả, mãnh liệt bành trướng, rung chuyển không ngớt. Bấy kiến Thượng phẩm Bá Khí ngay ngắn hướng trăm tại khí thế hung hung biển lửa lên, Phanh! Phanh! Phanh! ... Va chạm kịch liệt tiếng vang lên, Bạch Khiếu Thiên ba trong tay người Bá Khí toàn bộ bị đánh bay.

Tuy nhiên biển lửa đánh bay Bạch Khiếu Thiên ba người Bá Khí, thế nhưng mà cũng bị cái này tam trọng công kích vỡ ra đến, hóa thành đầy trời Hỏa Tinh. Cơ hồ đồng thời, Bạch Khiếu Thiên ba người kêu rên một tiếng, lão đảo rút lui, cho đến ngoài mấy chục thước mới đứng vững.

Vèo! Tạo Hóa bút ngòi bút run run, vòng qua vòng lại ra quyền quyền Hỏa Diễm, lăng không viết ra ba cái "Giết" chữ, ba chữ mang theo đáng sợ năng lượng, hướng ba người bắn tới, sóng nhiệt mang tất cả bát phương.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra!" Bạch Khiếu Thiên sắc mặt kịch biến, cái này Vương phẩm Bá Khí không phải đã bị hao tổn sao? Sao có thể đủ bộc phát đáng sợ như thể lực công kích?

Đúng lúc này, Mạc Triển Nguyên bỗng nhiên hét lớn: "Trước bắt lấy cái tiểu tử thú kia! Vương phẩm Bá Khí đã nhận thức hắn làm chủ!"

Hét lớn thời điểm, hắn tiếp được bị đánh bay ra ngoài trường thương, đi nhanh bước ra, một thương ném bắn về phía trước mặt mà đến "Giết" chữ. Ném ra ngoài trường thương nháy mắt, thân hình của hắn lần nữa lác lư, hướng phía nằm ở cách đó không xa Dương Thần bước nhanh đập đi.

Viên Xích Kiêu cùng Bạch Khiếu Thiên đồng thời kịp phản ứng, Vương phẩm Bá Khí đã nhận chủ, nếu như bắt lấy Dương Thần, chẳng lẽ không phải tương đương đã nhận được Vương phẩm Bá Khí? Nghĩ tới đây, bọn hắn căn bản không có do dự, triển khai tốc độ cao nhất né tránh trước mặt mà đến "Giết" chữ, đồng thời cực nhanh hướng Dương Thần mà đi.

"Muốn chết! Ta Đào Đào hôm nay định muốn giết các ngươi!" Đào Đào khí đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng không chể đợc Tạo Hóa bút bay vựt hướng Dương Thần.

Đúng lúc này, cách đó không xa trong rừng cây cực nhanh đến một người, loại quý mị xuất hiện tại Dương Thần trước người, hấn xuất hiện nháy mắt, một giọng nói quanh quẩn ra: "Đường đường Vô Lượng cung trưởng lão, vậy mà đánh lên một cái tiểu bối, buồn cười đến cực điểm."

Phanh! Cái này đột nhiên tới người đột nhiên ra tay, cùng đánh về phía Dương Thần mà đến Mạc Triền Nguyên chạm nhau một chường, hai chường tương giao, chường lực như nước chảy đổ xuống mà ra, trùng kích bát phương, trùng kích đến mặt đất nháy mắt, mặt đất âm âm sụp đổ, giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, xoáy lên đầy trời cát đá.

Mạc Triền Nguyên cùng người tới giao thủ thời điểm, Viên Xích Kiêu sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng cực nhanh hướng Dương Thần cách đó không xa Vũ Văn Dã, tay áo huy động, đem phóng tới Vũ Văn Dã chường lực cho ngăn cản xuống dưới, Vũ Văn Dã đã là lòng còn sợ hãi.

Hết thấy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, chường lực dư ba sau khi biến mất, cái kia ngăn tại Dương Thần trước người người, hai chân vậy mà chìm vào mặt đất vài tấc, mà Mạc Triền Nguyên tắc thì lẳng không rút lui, lui đến vài chục trượng bên ngoài mới đứng vững.

"Hàn Duẩn!" Mạc Triền Nguyên sắc mặt không khỏi biến đổi, tựa hồ đối với đột nhiên đã đến người phi thường kiêng kị, không chỉ là hấn, Bạch Khiếu Thiên cùng Viên Xích Kiêu trên mặt đồng dạng lộ ra kiêng kị chi sắc.

Cái này đột nhiên tới thân người mặc trường bào màu đen, 30 xuất đầu, hấn tướng mạo có lẽ không tính là anh tuấn, nhưng lại tràn đầy nam tính dương cương chi khí, bất quá cũng không để cho người bá đạo cảm giác, loại này nam tử thường thường là thụ nhất nữ hài tử ưa thích loại hình.

Nửa tỉnh nửa mê Dương Thần hí hai mắt, khi thấy nam tử này nháy mắt, hấn không khỏi nghĩ: "Xem thằng này tướng mạo, hấn không phải là người tốt lành gì, hơn nữa, hấn sở dĩ cứu ta, hơn phân nửa cũng là vì đạt đợc Đào Đào a..."

Hàn Duẩn cũng không biết Dương Thần trong nội tâm đang suy nghĩ gì, nếu không tất nhiên sẽ dở khóc dở cười.

"Người kia là ai? Tại sao phải cứu Tiểu Thần Tử?" Chứng kiến Hàn Duẩn ra tay cứu đợc Dương Thần, Đào Đào trong nội tâm không khỏi nổi lên nghi ngờ, hấn không dám hành động thiếu suy nghĩ, chi là không chể đợc Tạo Hóa bút nhắm ngay Hàn Duẩn, một khi Hàn Duẩn có đem Dương Thần bắt lại cử động, hấn tự sẽ lập tức phát động công kích.

Đúng lúc này, Viên Xích Kiêu nhân nhậ cười cười, "Hàn Duẩn, ngươi tới nơi này cũng là vì Vương phẩm Bá Khí a?"

"Ta tới nơi này làm gì, tựa hồ cũng không cần hướng ngươi Đại Vũ Vương Triều bẩm báo." Hàn Duẩn nhân nhậ nói ra.

"Ngươi!" Viên Xích Kiêu sắc mặt không khỏi biến đổi, khó coi đến cực điểm.

Đúng lúc này, Bạch Khiếu Thiên bỗng nhiên cười nói: "Hàn huynh, ngươi tới nơi này, có phải là vì tìm kiếm Lạc Băng mà đến a?" Hấn vậy mà tại thay Viên Xích Kiêu giải vây, cảnh này khiến Viên Xích Kiêu trong nội tâm không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Bạch huynh, chẳng lẽ ngươi biết nàng ở nơi nào?" Hàn Duẩn trên mặt không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, hấn vậy mà nhận thức Lạc Băng.

"Thằng này tìm Tiểu Ách Ba làm gì?" Dương Thần nghe đợc đối thủ của bọn hấn về sau, trong nội tâm không khỏi nổi lên nghi ngờ.

Viên Xích Kiêu cùng Mạc Triền Nguyên nghe đợc "Lạc Băng" hai chữ thời điểm, ngay ngấn hướng nhìn về phía Hàn Duẩn, thứ hai trong nội tâm thầm nghĩ: "Lần trước nếu không là Hàn Duẩn ra tay giúp trợ Lạc Băng, dùng Lạc Băng thực lực, căn bản không có khả năng đạt đợc cái kia kiện đồ vật."

"Lần trước tại cổ di tích ở bên trong, từ điện kim tinh vượn phóng xuất ra từ điện Cực Quang công kích chúng ta mấy người, Hàn huynh tuy nhiên thay Lạc Băng chặn đại bộ phận từ điện Cực Quang, thế nhưng mà Lạc Băng hay vẫn là bị thương, Hàn huynh chỉ sợ không biết a?" Bạch Khiếu Thiên sắc mặt nghiêm nghị mà nói.

"Cái gì! Nàng vậy mà bị thương?" Hàn Duẩn sắc mặt không khỏi biến đổi.

Nằm trên mặt đất Dương Thần chứng kiến Hàn Duẩn sắc mặt về sau, hấn không khỏi thầm nghĩ: "Thằng này sẽ không phải là Tiểu Ách Ba tình nhân a?" Chẳng biết tại sao, trong lòng của hấn cảm giác Toan Toan đấy.

"Hàn huynh cuối cùng ly khai cổ di tích, cho nên cũng không biết Lạc Băng bị trọng thương, theo của ta thủ hạ bẩm báo, Lạc Băng đã hồi vương thành chữa thương đi." Bạch Khiếu Thiên nghiêm mặt nói: "Hàn huynh, ngươi Đại Hàn Vương Triều có lẽ có chữa thương đan đợc a?"

Hàn Duẩn tựa như không có nghe đợc Bạch Khiếu Thiên đồng dạng, thân hình phút chốc lắc lư, quý mị lướt hướng về phía rừng cây ở chỗ sâu trong.

"Thằng này sẽ không như vậy ngu xuẩn a? Người khác tùy tiện nói vài câu hấn coi như thực." Dương Thần trong nội tâm không khỏi mắng lên, hấn cũng không biết, có chút thời điểm, cảm tình là có thể làm người mất đi lý trí đấy.

Cơ hồ ngay tại Hàn Duẩn rời đi nháy mắt, Bạch Khiếu Thiên cùng Mạc Triền Nguyên ngay ngấn hướng cực nhanh hướng Dương Thần, thế nhưng mà bọn hấn hiển nhiên chậm, Đào Đào đã sớm đề phòng của bọn hấn, tự khi bọn hấn ra tay nháy mắt, vèo! Tạo Hóa bút bay đến Dương Thần trước người, ngời bút lẳng không tấ hoa, Tạo Hóa Thiên Chường bỗng nhiên hình thành, vô số cổ văn tự nước lũ trùng kích mà ra, thế không thể đỡ, dễ như trở bàn tay!

"Đáng giận, cái này Vương phẩm Bá Khí lúc trước rõ ràng đã là bị hao tổn, hiện tại như thế nào phục hồi như cũ!" Bạch Khiếu Thiên cùng Mạc Triển Nguyên chỉ phải thi triển tốc độ cao nhất, sau này nhanh lùi lại!

"Muốn chạy trốn? Các ngươi toàn bộ đều phải chết!" Đào Đào cười lạnh không thôi, ngay tại hấn ý định lần nữa thi triển "Tạo Hóa Thiên Chương" thời điểm, Tạo Hóa bên trong đích biển lửa trong không gian truyền ra một giọng nói: "Ngươi bản thể đã không chịu nổi, ta không thể sẽ giúp ngươi rồi..."

Nghe được câu này, Đào Đào sắc mặt kịch biến, hấn bỗng nhiên cảm giác được, Tạo Hóa bút đã toàn thân đỏ choét, nếu như lại mượn nhờ trong biển lửa thần bí kia tồn tại lực lượng, tất nhiên sẽ lập tức vỡ vụn.

"Xem ra chỉ có trước tiên đem Tiểu Thần Tử đưa đến địa phương an toàn đi, những người này mệnh chỉ có thể về sau lại lấy." Đào Đào sắc mặt lộ vẻ không dám chỉ sắc, vèo! Tạo Hóa bút bay vụt hướng Dương Thần, ngòi bút chọn nhập Dương Thần trên đai lưng, đem Dương Thần mang theo bay lên.

"Muốn đi, hừ! Có dễ dàng sao như vậy?"

Dĩ nhiên là Viên Xích Kiều cực nhanh mà đến, thò tay chớp tới Dương Thần!

Chứng kiến Viên Xích Kiều đánh tới, Tạo Hóa bút trong không gian, Đào Đào lần nữa nhô lên cao kéo một phát, không gian xé rách, hấn hướng phía biển lửa hét lớn: "Mau đưa lực lượng cho ta mượn!"

Trong biển lửa yên tĩnh vô cùng, căn bản không có người trả lời Đào Đào, không có nghe được trả lời, Đào Đào sắc mặt không khỏi kịch biến.

Ngay tại Đào Đào không có biện pháp thời điểm, xa xa sụp xuống trong huyết động truyền đến "Ầm ầm" nổ mạnh, một cỗ năng lượng phá tan sụp xuống khối vụn bắn ra, thẳng phá Thương Khung mà đi!

"Đây là... Có người đột phá..." Bạch Khiếu Thiên, Mạc Triển Nguyên, Viên Xích Kiều, ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

Ông ông... Năng lượng khuếch tán bát phương, những nơi đi qua hòn đá lập tức nát bấy, cái này cỗ đáng sợ năng lượng biến mất nháy mắt, một đầu mây trắng hơn lớn lên Băng Phượng bay ra, hàn khí bức người.

"Băng! Phượng! Niết! Bàn!"

Theo đạo này thanh âm truyền ra, Băng Phượng huy động cánh tật đánh về phía Viên Xích Kiều, Viên Xích Kiều còn chưa kịp bắt lấy Dương Thần, Băng Phượng vậy mà đã tới gần, Băng Phượng những nơi đi qua tất cả đều bị khối băng đông lại.

Viên Xích Kiều sắc mặt kịch biến, hai tay như thiểm điện véo ấn, hấn trước người Bá Khí cực tốc lưu động, cuồng phong đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành phong chi bình chương, chắn Băng Phượng trước khi.

Phanh! Băng Phượng đụng vào phong chi bình chương lên, phong chi bình chương lập tức bị Hàn Băng đông lại, Băng Phượng ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số tuyết trắng đầy trời bay tán loạn. Viên Xích Kiều đã thối lui đến trăm trượng bên ngoài, thế nhưng mà hai cánh tay của hấn lại bị Hàn Băng đông lại, vừa rồi giao thủ, hấn đã thất bại!

"Cơ hội tốt!" Đào Đào biết rõ người xuất thủ là Lạc Băng, thế nhưng mà hấn đã chẳng quan tâm Lạc Băng rồi, hấn hiện tại trước hết mang Dương Thần ly khai. Vèo! Tạo Hóa bút hướng phía màu tím ngoài bìa rừng bắn đi ra ngoài!

Rống... Một đạo tiếng hô vang vọng rừng cây, tiếng hô truyền đến nháy mắt, đúng là Tạo Hóa bút bắn ra rừng cây thời điểm.

"Cái thanh âm này..." Đào Đào sắc mặt không khỏi kịch biến, xuyên thấu qua Tạo Hóa bút, hấn chứng kiến có cái gì theo chính phía trước đi nhanh đến, cái kia... Dĩ nhiên là một chỉ hơn mười mét cao màu tím Viên Hầu, đồng tử dĩ nhiên là Kim Sắc, hai tay thật dài, vậy mà rũ xuống đến mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Gặp nạn

"Vương cấp Bá Thú!" Vương cấp Bá Thú xuất hiện, xảo tốt chặn Đào Đào ly khai đường đi, lòng của hấn lập tức chìm xuống đến, dùng hấn hiện tại lực lượng, căn bản không đối phó được Vương cấp Bá Thú.

Không chỉ là Đào Đào, Bạch Khiếu Thiên ba người sắc mặt đồng dạng kịch biến, "Từ Điện Kim Tinh Viên!"

"Vương phẩm Bá Khí?" Từ Điện Kim Tinh Viên chứng kiến Tào Hóa bút nhảy mất, Kim Sắc trong con ngươi lộ ra nhân tính hóa kinh ngạc, hần vậy mà mở miệng nói chuyện, có thể miệng phun tiếng người, đây chính là trở thành Vương cấp Bá Thủ tiêu chí.

Vào! Ngay tại Từ Điện Kim Tinh kinh ngạc thời điểm, Tào Hóa bút chờ Dương Thần tránh đi Từ Điện Kim Tinh Viên, hướng phía xa xa từng lâm ở chỗ sâu trong vọt tới, nhanh như mũi tên.

"Đi vào bốn vương địa bàn, còn muốn đi sao? Cho bốn vương lưu lại!" Từ Điện Kim Tinh Viên trong đôi mắt bắn ra hai đạo tử sắc điện quang, như hai cái cầu vòng phá không mà ra, hướng phía Tào Hóa bút bắn tới.

Ngay tại màu tím điện quang nổ bắn ra hướng Tào Hóa bút nhảy mất, một đầu bóng trắng lóe lên tới, chấn Tào Hóa bút trước khi, chỉ thấy nàng mãnh liệt vung đao, một đao bổ ra, chỉ một thoáng hàn khí bốn phía, bốn phía toàn bộ hết gì đó đều bị đóng kết.

Cái kia hai đạo tử sắc điện quang đồng dạng có thể bị đóng kết ở, ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số băng tinh.

"Nguyên lai là ngươi, hừ! Bốn vương tìm lâu như vậy, không nghĩ tới ngươi vậy mà né qua bốn vương trong địa bàn!" Từ Điện Kim Tinh trong đôi mắt bắn ra khiếp người hào quang, "Mang thứ đó giao ra đây, bốn vương có thể đáp ứng tha cho ngươi một mạng!"

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao, cũng xứng tha ta một mạng?" Cái này đột nhiên xuất hiện người đứng là Lạc Băng, khí tức của nàng so với trước cường đại rồi mấy chục lần đều không ngớt, trên ngọc dung Lãnh Ngạo chỉ khí càng thêm khinh người.

Bạch Khiếu Thiên ba người nghe được Lạc Băng, trên mặt lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ, Lạc Băng cũng dám cùng Từ Điện Kim Tinh Viên khiêu chiến, còn đúng là dũng khí có thể khen, cần biết, trước mắt cái này đầu Vương cấp Bá Thủ, thực lực thế nhưng mà có thể so với Thất Biến Bá Vương.

"Lúc này không đi, càng dài khi nào." Đào Đào chứng kiến Lạc Băng chặn Từ Điện Kim Tinh Viên, không chút nghĩ ngợi, mang theo nửa tỉnh nửa mê Dương Thần bắn về phía từng lâm ở chỗ sâu trong.

"Không tốt, tiểu tử kia muốn chạy trốn!" Viên Xích Kiêu sắc mặt không khỏi biến đổi, hần vừa định thả người truy kích, tuy nhiên lại nghĩ đến Vũ Văn Dã còn ở chỗ này, nếu như mình rời khỏi, Vũ Văn Dã cơ hồ dữ nhiều lành ít. Nghĩ tới đây, hần thả người lướt hướng Vũ Văn Dã, một phát bắt được Vũ Văn Dã cánh tay, quát: "Đi!"

Wũ Văn Dã nhẹ gật đầu, hần cũng biết chính mình nếu như tiếp tục lưu lại nơi này, hơn phân nửa sẽ bị đầu kia Vương cấp Bá Thủ giết chết.

Lập tức Viên Xích Kiêu mang theo Vũ Văn Dã, hướng phía Tào Hóa bút rời đi phương hướng truy kích mà đi, thế nhưng mà Bạch Khiếu Thiên cùng Mạc Triển Nguyên vậy mà chưa cùng đi lên, ánh mắt của bọn hần đều tụ tập đã đến Lạc Băng trên người.

Không chỉ là hai người bọn họ, Từ Điện Kim Tinh Viên đồng dạng không để ý đến Tào Hóa bút rời đi, mà là gắt gao chăm chăm vào Lạc Băng, mục tiêu của hần vậy mà cũng là Lạc Băng, Lạc Băng trên người đến cùng có đồ vật gì đó? Vậy mà khiến cho bọn hần chịu buông tha cho Vương phẩm Bá Khí?

Dương Thần căn bản không biết Lạc Băng đang đứng ở trước nay chưa có trong nguy hiểm, hần đã bị Tào Hóa bút mang theo bay vào từng lâm ở chỗ sâu trong.

Bay nhanh xuyên thẳng qua trong rừng, Tào Hóa bút cũng không có dừng lại, Đào Đào cảm giác được có người tại sau lưng tạt truy mà đến, cho nên, Đào Đào không dám dừng lại xuống, một khi dừng lại, nhất định sẽ bị đôi phương đuổi theo.

"Đáng giận, lại tiếp tục như vậy, Tiểu Thần Tử khẳng định sẽ không toàn mạng!" Đào Đào trong nội tâm không khỏi khản trương lên, hần tuy nhiên cùng Dương Thần quen biết thời gian không dài, cũng đã đem Dương Thần đã coi như là bằng hữu tốt nhất.

Đào Đào cũng không biết, Dương Thần tuy sống trong bỗng nhiên chảy xuôi ra màu đỏ như máu khí thể, những khí thể này chảy vào hần tổn hại kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ, bị hao tổn bộ vị vậy mà đang không ngừng khép lại, ý thức của hần cũng đang dần dần khôi phục.

"Hảo tiểu tử, vậy mà không có bị Mạc Triển Nguyên đánh chết, lại vẫn có ý thức điều khiển Vương phẩm Bá Khí đào tẩu." Ở phía sau truy kích Viên Xích Kiêu trong nội tâm không khỏi kinh ngạc đứng dậy, nhưng hần là chứng kiến Dương Thần đã bị trọng thương, thế nhưng mà lại vẫn có thể điều khiển Tào Hóa bút, quả thực là không thể tưởng tượng.

Viên Xích Kiêu cũng không biết, Tào Hóa bút căn bản không phải Dương Thần tại điều khiển, mà là Đào Đào tại khống chế, cho dù là Dương Thần đã bất tỉnh, Tào Hóa bút y nguyên không sẽ phải chịu bất luận cái gì ảnh hưởng.

Ngay tại Viên Xích Kiêu tại sau lưng theo đuổi không bỏ thời điểm, Dương Thần thờ hồn hần nói ra: "Tiểu Đào Đào, chúng ta đây là muốn đi chỗ nào à?"

Nghe được Dương Thần, Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào sắc mặt đại hỉ, "Tiểu Thần Tử, lão tử còn tưởng rằng ngươi muốn chết, thật sự là lo lắng chết lão tử rồi!"

"Ngươi mới chịu chết..." Dương Thần tức giận hừ một tiếng, ngay tại hần ý định giương đôi mắt thời điểm, phát hiện bốn phía kinh phong gào thét không ngớt, bộ mặt giống như bị đao cắt giống như kịch liệt đau nhức không thôi. Nguyên lai là Tào Hóa bút phi hành tốc độ quá nhanh, khiến cho kinh phong quá nhanh nhanh chóng, lập tức hần liền con mắt đều không thể mở ra.

"Tiểu Đào Tử, là có người hay không lại truy chúng ta?" Dương Thần lập tức sẽ hiểu sự tình nguyên nhân, nếu như không có người truy kích, Đào Đào chắc chắn sẽ không mang theo chính mình chạy trốn.

"Đúng vậy, cái kia Đại Vũ Vương Triều Lão Cầu vẫn còn truy chúng ta, xem ra hẳn là không phải phải bắt được chúng ta không thể!" Đào Đào mặt lộ vẻ sát cơ, hẳn chưa từng thụ qua bức này si nhục?

"Tiểu Ách Ba đầu này? Trước khi ta cảm giác được có người ra tay đã cứu chúng ta, người kia hẳn là Tiểu Ách Ba mới đúng?" Dương Thần y nguyên nhắm hai mắt, hẳn tóc đen đã bị thổi trúng bay ngược mà lên, sắc mặt Tử Thanh.

"Lạc Băng đã đi rồi, hiện tại có lẽ đã an toàn." Đào Đào truyền âm nói, hẳn cũng không muốn đem chân tướng nói cho Dương Thần, hẳn hiểu rõ Dương Thần, tuy nhiên Dương Thần thoát nhìn bất cân đối, tuy nhiên lại phi thường trọng hứa hẹn, giảng nghĩa khí, nếu như biết rõ Lạc Băng gặp nguy hiểm, Dương Thần tất nhiên sẽ chạy trở về cứu người đấy.

Ngay tại Dương Thần muốn tiếp tục hỏi tiếp thời điểm, một trận gió bạo tịch cuốn tới, Rầm rầm, trực tiếp đem Tào Hóa bút cùng Dương Thần cuốn vào trong đó, trong gió lốc kiếm khí tung hoành, hướng phía Dương Thần giảo sát mà đi, lẳng lẽ ác liệt kiếm khí tiếng xé gió vang vọng không dứt.

Phong Bạo tịch cuốn tới nháy mắt, Viên Xích Kiêu cùng Vũ Văn Dã đi vào Dương Thần trước mắt, người phía trước cười lạnh nói: "Ngươi chạy không thoát!"

"Thối Lão Cầu!" Trong nội tâm không khỏi tức giận mắng, Đào Đào không chế được Tào Hóa bút kẻ sát đất bay qua, đem Dương Thần phóng trên mặt đất, đồng thời không chế được Tào Hóa bút, lẳng không huy động, bút mang phá không Tật Trảm mà ra, đem bao phủ mà đến Phong Bạo trực tiếp chém đứt ra, bốn phía bao phủ mà đến kiếm khí tức thì bị Tào Hóa thẳng tắp tiếp chém đứt!

"Chuyện gì xảy ra? Cái này cây bút lực lượng vậy mà giảm bớt?"

Viên Xích Kiêu sắc mặt không khỏi biến đổi, hẳn truy kích mà đến, vốn muốn trước trọng thương Dương Thần, làm cho Dương Thần không cách nào không chế Tào Hóa bút, tiếp theo đạt được Tào Hóa bút. Bởi vì lúc trước Tào Hóa bút chỗ bày ra lực lượng thật sự quá mạnh mẽ, hẳn biết rõ chính mình tuyệt đối không phải là Tào Hóa bút đối thủ.

Nhưng điều hẳn thật không ngờ chính là, hiện tại Tào Hóa bút lực lượng vậy mà trở nên yếu đi, tuy nhiên không rõ là nguyên nhân gì, thế nhưng mà hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cái này đại cơ hội tốt. Hẳn tốt nhất mặt mũi, đương Bạch Khiếu Thiên tại thời điểm, hẳn sẽ không mình đoạt một cái tiểu bối đồ vật, nhưng là bây giờ không có người tại, hẳn cũng sẽ không bận tâm nhiều như vậy.

Chỉ nghe Viên Xích Kiêu cười lạnh nói: "Bằng ngươi căn bản không xứng đạt được Vương phẩm Bá Khí, Vương phẩm Bá Khí là của ta!" Nói xong bước nhanh tung ra, ôm đồm hướng Tào Hóa bút!

Ông! Tào Hóa bút ngời bút nhanh quay ngược trở lại, hướng phía Viên Xích Kiêu lòng bàn tay đâm đi ra ngoài, như tên rời cung, mang theo bén nhọn tiếng xé gió.

"Hừ! Bằng ngươi bây giờ cái này điểm lực lượng, vậy mà còn dám phản kháng!" Viên Xích Kiêu cười lạnh một tiếng, năm ngón tay nhô lên cao một trào, khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ, Bá Khí phi tốc lưu động, ngưng tụ thành năm đạo phong chi gai nhọn hoắt, hướng phía Tào Hóa bút bắn tới!

"Đáng giận! Lão Cầu, ta Đào Đào một ngày nào đó muốn giết chết ngươi!" Đào Đào nghe được Viên Xích Kiêu tiếng cười khinh miệt, tức giận đến nổi trợn lồi đĩnh, vèo! Tào Hóa bút lẳng không tật hoa, năm đạo chói tai tiếng va chạm bỗng nhiên vang lên, phong chi gai nhọn hoắt lập tức bị Tào Hóa bút chém vỡ, hóa thành vô số sợi kinh phong bốn phía ra.

Thế nhưng mà Tào Hóa bút cũng bị lực phản chấn đánh bay, vèo một tiếng sau này cực tốc bắn ngược, những nơi đi qua, xuyên thủng vô số viên đại thụ, ầm ầm âm thanh không dứt, đại thụ ầm ầm sụp đổ, giờ lên đầy trời tro tâng.

Đúng lúc này, Vũ Văn Dã thanh âm truyền đến: "Su phò, ta đã bắt lấy tiểu tử này rồi!"

Viên Xích Kiêu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Thần bị Vũ Văn Dã dùng chân giẫm trên mặt đất, mặt dán đất, căn bản không cách nào nhúc nhích. Đã có Dương Thần chẳng khác nào đã có được Vương phẩm Bá Khí, Viên Xích Kiêu lập tức đại hi.

Cơ hồ ngay tại Dương Thần bị bắt chặt nháy mắt, vèo! Tào Hóa bút theo cuộn cuộn tro tâng trong bắn đi ra, chứng kiến Dương Thần bị cùng Vũ Văn Dã bắt lấy, Đào Đào sắc mặt kịch biến, chỉ phải không chế được Tào Hóa bút dừng lại.

"Con mẹ ngươi, ta Dương Thần thế, một ngày nào đó muốn giẫm ngươi mười chân, nếu không thế không làm ngươi!" Ghé mắt liếc xéo lấy Vũ Văn Dã, Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh, hẳn cũng không phải là quân tử, có cừu oán tất báo là nguyên tắc của hắn.

"Một thân phận thấp kém Liệp Thú Nhân mà thôi, vậy mà xem dùng ánh mắt như vậy xem ta, như thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn muốn báo thù ta hay sao?" Vũ Văn Dã dưới chân mãnh liệt dùng sức, Dương Thần phía sau lưng bữa nay lúc truyền đến một cỗ lực lượng khổng lồ, ngũ tạng lục phủ tựa hồ cũng sắp lệch vị trí, kịch liệt đau nhức không thôi, thế nhưng mà Dương Thần lại không có hừ nửa tiếng, vậy mà nhin xuống.

"Tiểu Thần Tử!" Đào Đào sắc mặt không khỏi kịch biến, vèo! Tào Hóa bút điện xạ mà ra, bắn về phía Vũ Văn Dã mi tâm mà đi!

"Hừ, ta nhìn ngươi là chán sống, vậy mà muốn đồng quy vu tận!" Viên Xích Kiêu huy kiếm Tật Trảm, kiếm qua chỗ xoáy lên trợn trợn Phong Bạo, đem Tào Hóa bút bao phủ tại trong đó.

Xoẹt xoẹt xoẹt... Hòa hoa vắng khắp nơi, Tào Hóa bút lẳng không tạt hoa, xé mở Phong Bạo, nhanh chóng bắn mà ra. Đào Đào đã tỉnh táo lại, cũng không có lần nữa công kích.

Viên Xích Kiều còn tưởng rằng mới vừa rồi là Dương Thần không chế Tào Hóa bút công kích Vũ Văn Dã, ý đồ đồng quy vu tận, hắn cũng không biết, Tào Hóa bút trong còn có Đào Đào tồn tại.

Quay đầu nhìn Dương Thần, Viên Xích Kiều cười lạnh nói: "Người là như thế nào không chế Vương phẩm Bá Khí hay sao? Vì cái gì cái này hắn hội nghe lời người lời nói, nhanh nói ra!"

"Nguyên lai cái này lão tạp chủng tưởng rằng ta đem Tào Hóa bút không chế được rồi, hắc hắc..." Trong nội tâm tựa hồ nghĩ tới điều gì kẻ sách, Dương Thần nhàn nhạt cười cười, nói ra: "Lão tiền bối, người Đại Vũ Vương Triều cũng có Vương phẩm Bá Khí, nên biết như thế nào thu phục Vương phẩm Bá Khí a?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Diệt Lạc

"Ta Đại Vũ Vương Triều Bá Khí là tổ tông truyền thừa, sao lại, há có thể bị người khác thu phục, tiểu tử người tốt nhất không muốn chuyển hướng chủ đề, nhanh lên đem không chế cái con kia bút phương pháp nói cho ta biết!" Viên Xích Kiều lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, ngữ khí cực kỳ lạnh như băng nói.

"Cũng cũng không biết như thế nào không Vương phẩm Bá Khí rồi." Dương Thần lập tức yên tâm lại, hắn biết rõ tánh mạng của mình tạm thời bảo trụ rồi.

"Tiểu tử, sự phụ ta đang hỏi người lời nói, người tại sao không trở về đáp?" Vũ Văn Dã dưới chân lần nữa dùng sức, giẫm được Dương Thần sau lưng kịch liệt đau nhức không thôi.

"Tiểu tạp chủng!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng về sau, Dương Thần mới không kịp thở nói: "Ta... Thân thể... Quá hư nhược, có thể không..."

Dương Thần chưa nói xong, Viên Xích Kiều đã mở miệng: "Buông hắn ra, có vị sư ở chỗ này, lượng hắn cũng chạy không thoát!"

Vũ Văn Dã nhẹ gạt đầu, sắp đem chân giờ lên lên nháy mắt, hắn đột nhiên dùng sức, Dương Thần kêu rên một tiếng, trên lưng lại bị đập một cước, thế nhưng mà hắn còn không có hừ nửa câu. Kỳ thật, nếu không là Vũ Văn Dã trong nội tâm sở hữu bận tâm, không có sử xuất toàn lực, Dương Thần sớm đã bị đập chết rồi, cần biết, Vũ Văn Dã thế nhưng mà hàng thật giá thật Bá Sư.

Viên Xích Kiều đương nhiên chứng kiến Vũ Văn Dã khiến ám chiêu, thế nhưng mà hắn cũng không có trách cứ Vũ Văn Dã, hắn nhìn xem Dương Thần, lạnh lùng nói ra: "Tiểu tử, hiện tại người có thể nói ra a?"

Dương Thần dùng tay chống mặt đất ngồi xuống, nhìn phía xa trôi nổi ở giữa không trung Tào Hóa bút, cười nói: "Muốn cho Vương phẩm Bá Khí quy thuận, đó cũng không phải là chuyện dễ dàng, ta cũng là dưới cơ duyên xảo hợp mới đã thu phục được hắn, hắn nếu muốn đi, ta y nguyên không cách nào lưu lại hắn."

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào nghe được Dương Thần về sau, không khỏi thở dài: "Tiểu Thần Tử, người vậy mà ám chỉ ta ly khai, thật sự quá xem thường ta Đào Đào rồi. Làm một ngày bằng hữu, chúng ta tự vĩnh viễn là bằng hữu, người như vậy có nghĩa khí, ta há có thể làm bội bạc người?"

Viên Xích Kiều căn bản không có nghe ra Dương Thần ý ở ngoài lời, hắn không kiên nhẫn cười lạnh nói: "Không muốn phé lời nói, nếu không đừng trách ta thủ hạ vô tình."

"Lão già này không phải tốt như vậy lừa gạt, ta cũng không hiểu được luyện khí, càng không hiểu được như thế nào thu phục Bá Khí, loạn nói lời, chỉ sẽ lộ ra sơ hở, nên làm cái gì bây giờ?" Trong nội tâm ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, thế nhưng mà Dương Thần lại căn bản không có nghĩ ra cùng biện pháp.

Chứng kiến Dương Thần cúi đầu trầm ngâm, một mực đều không có mở miệng, Viên Xích Kiều cười lạnh nói: "Người không cần phải nói rồi, ta đột nhiên nghĩ đến một biện pháp tốt, chỉ muốn người chết rồi, cái này Vương phẩm Bá Khí tự biến thành vật vô chủ!" Nói xong một bước bước ra, hướng phía Dương Thần cái ót đập đi!

Dương Thần sắc mặt kịch biến, vừa định đứng dậy lui về phía sau, không biết làm sao thân không có nửa điểm lực lượng, căn bản không cách nào di

động, chỉ có thể mặc người chém giết.

"Không tốt!" Đào Đào sắc mặt đồng dạng kịch biến, vèo! Tào Hóa bút nhanh chóng bắn mà ra, đâm thẳng hướng Viên Xích Kiều mà đi!

"Hừ!" Viên Xích Kiều hừ lạnh một tiếng, tay áo huy động, lập tức xoáy lên một hồi cuồng phong, cuồng phong như tường, chắn Tào Hóa bút.

Phanh! Phanh! ... Đào Đào không chế được Tào Hóa bút điên cuồng xuất tại phong chi bình chương lên, kích thích trận trận hỏa hoa, tuy nhiên lại căn bản không cách nào đâm thủng, Đào Đào trên mặt không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

"Tiểu tử, nhận lấy cái chết!" Viên Xích Kiều ngăn trở Tào Hóa bút công kích về sau, tay như thiểm điện chớp tới Dương Thần!

Dương Thần không khỏi nhô hô: "Lão tạp chủng, như lão tử Bất Tử, nhất định muốn ngươi chết không có chỗ chôn!" Trên mặt căn bản không có chút nào sợ hãi chi sắc, trong mắt bắn ra lăng lệ ác liệt hào quang.

Viên Xích Kiều lần nữa cười lạnh, căn bản không có đem Dương Thần để ở trong lòng, xa xa Vũ Văn Dã đồng dạng cười lạnh, hẳn có thể không có quên, trước khi Dương Thần thiếu chút nữa đem hắn giết chết.

Lập tức Viên Xích Kiều sắp một chương chụp chết Dương Thần, ở này tốc độ ánh sáng tầm đó, chỉ nghe "Vèo" một tiếng bén nhọn tiếng xé gió vang lên, một mũi tên phá không nổ bắn ra mà đến, trên tên tán phát ra trận trận màu đen âm khí, mũi tên những nơi đi qua, cỏ cây đều bị đóng kết đứng dậy, lập tức bị ăn mòn, hóa thành bột mịn.

Cái này mũi tên đến cực kỳ đột ngột, tốc độ càng là nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng, đáng sợ kia âm hàn chi khí càng là có hủy thiên diệt địa chi lực, tràn ngập Tịch Diệt tử khí, cái này mũi tên dĩ nhiên là hướng phía Viên Xích Kiều mi tâm phóng tới, thậm chí có người phải cứu Dương Thần tánh mạng.

"Đây là..." Viên Xích Kiều rồi đột nhiên nghe được mũi tên phá không mà đến, như thiểm điện ngừng đầu, lập tức chứng kiến âm hàn chi khí đem bốn phía cỏ cây ăn mòn, hắn hoảng sợ thất sắc, không khỏi kinh hô: "Huyền Minh cung!"

Kinh hô chi tế, hẳn không chút nghĩ ngợi, vội vàng thả người nhanh lùi lại, tốc độ của hắn cũng không chậm, thế nhưng mà dùng hắn Bá Vương cảnh tốc độ, vậy mà không cách nào thoát khỏi cái kia đột nhiên nổ bắn ra mà đến mũi tên.

Ở đây tất cả mọi người sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, cái này mũi tên rốt cuộc là ai phóng tới hay sao? Dùng Viên Xích Kiều Bá Vương cảnh thực lực, vậy mà cũng không cách nào né tránh cái này một mũi tên chi uy.

"Diệp Lạc, ta Đại Vũ Vương Triều cũng không có đắc tội qua ngươi, ngươi vì sao phải giết ta!" Viên Xích Kiều nhanh lùi lại đồng thời, khàn giọng hét lớn, trong thanh âm lộ vẻ phẫn nộ cùng không cam lòng, càng nhiều nữa thì là sợ hãi.

"Băng!" Không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo đậm đặc thanh âm, theo đạo này thanh âm truyền đến, cái kia bắn về phía Viên Xích Kiều mũi tên âm ảm sụp đổ, hóa thành vô số màu đen hàn khí, tiêu tán trong rừng.

Viên Xích Kiều rốt cục có thể dừng lại thở ra khí, lòng còn sợ hãi, mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn phía xa từng lâm ở chỗ sâu trong.

Một cái Bạch y nhân theo từng lâm ở chỗ sâu trong đi tới, cái này Bạch y nhân rõ ràng là ban đầu ở Tam Hợp hội ở bên trong, bị Diệp Luân xưng là Hội trưởng trung niên nhân, trên mặt của hắn y nguyên mang theo dáng tươi cười, lại để cho người như tắm rửa gió xuân, không khỏi sinh ra thân cận cảm giác.

Hắn trực tiếp đi về hướng Dương Thần, Đào Đào chứng kiến Bạch y nhân đi về hướng Dương Thần nháy mắt, không chế được Tào Hóa bút, vèo! Chấn Dương Thần trước người, ngòi bút đối với chi phía xa Bạch y nhân.

"Nếu như ta muốn hại ngươi, ta tự sẽ không xuất thủ cứu ngươi rồi." Bạch y nhân nhàn nhạt cười cười, cũng không có tiếp tục đi về hướng Dương Thần, mà là quay đầu nhìn về phía Viên Xích Kiều cùng Vũ Văn Dã, "Hắn là đồ đệ của ta, có lẽ không có có đắc tội Viên huynh a?"

"Đồ đệ?" Viên Xích Kiều cùng Vũ Văn Dã sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, trước mắt thực lực của người này rất cường, căn bản không phải hắn có thể đắc tội được rất tốt, Đại Vũ Vương Triều cũng sẽ không đắc tội cường giả như vậy.

Nghe được Bạch y nhân nói Dương Thần là đồ đệ của hắn, Viên Xích Kiều thái độ đột nhiên chuyển biến, cười nói: "Vị tiểu huynh đệ này đương nhiên không có có đắc tội chúng ta, Diệp huynh có thể thu đến bức này cao đồ, thật sự là thật đáng mừng."

"Đa tạ Viên huynh khích lệ." Bạch y nhân cười nói: "Hai thầy trò chúng ta có chuyện muốn nói, Viên huynh được hay không được lắng tránh lắng tránh."

"Lắng tránh?" Viên Xích Kiều cùng Vũ Văn Dã sắc mặt đồng đều trở nên tương đương khó coi, bọn hắn Đại Vũ Vương Triều người, khi nào thụ qua loại này ăn si nhục?

Ngăn ngại biến sắc về sau, Viên Xích Kiều đầy mặt dáng tươi cười nói: "Tại hạ cái này liền cáo từ rồi, không quấy rầy Diệp huynh cùng lệnh cao đồ nói chuyện." Nói xong chấp tay, cùng Vũ Văn Dã quay người đi vào từng lâm ở chỗ sâu trong, đương Viên Xích Kiều xoay người sang chỗ khác nháy mắt, sắc mặt của hắn lập tức âm trầm xuống.

Dương Thần trong nội tâm không khỏi khiếp sợ, "Người kia là ai? Thậm chí ngay cả Đại Vũ Vương Triều người cũng không dám đắc tội hắn? Hắn tại sao

phải nói ta là đồ đệ của hần?"

Ngay tại Dương Thần nghi hoặc chi tể, Bạch y nhân nói ra làm hần càng thêm khiếp sợ, chỉ nghe Bạch y nhân cười nói: "Đem mặt bên trên đồ vật hái xuống a, ngươi dấu điểm bắt trụ của ta."

Bạch y nhân vậy mà biết rõ chính mình mang theo mặt nạ da người, Dương Thần lập tức cả kinh, ngẩn ngời khiếp sợ về sau, hần lập tức khôi phục bình tĩnh, theo lời mặt nạ da người gỡ xuống, cười nói: "Diệp tiên bối, làm sao ngươi biết ta mang theo mặt nạ da người?"

"Thứ này gọi là mặt nạ da người sao? Hiểu kỳ đặc danh tự." Bạch y nhân đánh giá Dương Thần trong tay mặt nạ da người, nhàn nhạt cười cười, "Ta sờ đi có thể nhìn ra trên mặt của ngươi mang theo thứ đồ vật, là vì ta và ngươi đồng dạng, cũng là Đạo Văn Sư."

"Đạo Văn Sư!" Dương Thần lập tức cả kinh, Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào lại không có chút nào về khiếp sợ, hần sớm cảm ứng được Bạch y nhân trong thân thể có đạo văn, cho nên đã sớm biết rõ Bạch y nhân là Đạo Văn Sư.

"Có thể nói cho ta biết tên của ngươi sao?" Bạch y nhân ngữ khí cực kỳ bình thản, cũng không có bắt buộc Dương Thần ý tứ.

"Ngươi còn không có nói cho ta biết tên của ngươi, ta dựa vào cái gì nói cho ngươi biết tên của ta?" Dương Thần xấu cười rộ lên, hần còn không biết cái này Bạch y nhân cứu mục đích của hần, hần không muốn tùy ý lộ ra thân phận của mình.

Bạch y nhân nhàn nhạt cười cười, "Ta gọi Diệp Lạc, ngươi có thể nói cho ta biết tên của ngươi đi à nha?" Hần đột nhiên cảm giác được, trước mắt thiếu niên này rất đúng tính tình của hần, hần càng thường thức thiếu niên này dừng khí, mới Bá Khí bất trọng mà thôi, vậy mà đối với chính mình không hề sợ hãi, thật sự khó được!

"Ta cũng không có đáp ứng muốn nói cho ngươi tên của ta, là chính ngươi muốn nói ra được." Giọng nói vừa chuyển, Dương Thần sờ lên cái mũi, "Bất quá, ngươi đã đã cứu mạng của ta, ta tạm dứt khoát đem danh tự nói cho ngươi biết a, ta gọi Dương Thần, ngôi sao thần."

"Dương Thần..." Diệp Lạc nhớ kỹ Dương Thần danh tự, sau một lát mới vừa cười vừa nói: "Trong lòng ngươi khẳng định rất kỳ quái, ta tại sao phải cứu ngươi đi?"

"Đúng vậy, ta xem ra, ngươi cũng không phải là vì trên tay của ta Bá Khí." Dương Thần phi thường khẳng định nói: "Bởi vì ta là Đạo Văn Sư, cho nên ngươi mới ra tay cứu ta."

Diệp Lạc sắc mặt lần đầu phát sanh biến hóa, trong mắt hiện lên vẻ kinh nghi, hần cứu Dương Thần mệnh, xác thực là vì Dương Thần là Đạo Văn Sư, nếu như không là do ở nguyên nhân này, hần căn bản sẽ không để ý tới Dương Thần chết sống.

Dương Thần chứng kiến Diệp Lạc thần sắc đã xảy ra quá ngắn biến hóa, trong nội tâm càng thêm khẳng định suy đoán của mình là chính xác đấy.

"A? Ngươi dựa vào cái gì nói, ta không phải là vì trong tay ngươi Bá Khí mà cứu ngươi hay sao?" Diệp Lạc nhiều hứng thú nhìn xem Dương Thần, trong nội tâm càng phát ra thường thức Dương Thần, thiếu niên này biểu hiện ra ngoài trí tuệ cùng sức quan sát, căn bản không phải cái tuổi này có khả năng có được đấy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Kiếp Thủy Tinh Thạch

Diệp Lạc hỏi Dương Thần lời nói thời điểm, Dương Thần chợt phát hiện thương thế trên cơ bản đã khỏi hần, cái này lại để cho nội tâm của hần khiếp sợ không thôi, hần cũng không biết cái này là nguyên nhân gì, còn tưởng rằng là Đào Đào cho hần uống thuốc gì.

Ngẩn ngời khiếp sợ về sau, nội tâm của hần lại khôi phục bình tĩnh, dùng tay chống mặt đất đứng dậy, hần nhìn xem Diệp Lạc, vừa cười vừa nói: "Bởi vì lúc ngươi tới, lần đầu tiên thấy không phải Vương phẩm Bá Khí, cho nên ngươi cùng Viên Xích Kiêu bọn hần không giống với, ngươi căn bản không quan tâm trong tay của ta Vương phẩm Bá Khí."

"Cho dù như thế, ngươi lại làm sao biết, ta cứu ngươi mục đích thực sự là cái gì?" Diệp Lạc cười hỏi.

"Ngươi cũng không phải là vì trong tay của ta Vương phẩm Bá Khí, ta lại chẳng qua là bình thường tiểu hài tử mà thôi, có thể làm cho ngươi ra tay cứu mạng nguyên nhân, chỉ sợ cũng chỉ có ta Đạo Văn Sư thân phận." Dương Thần ngoài miệng thì nói như vậy, bất quá nhưng trong lòng thâm nghĩ: "Hi vọng người này không phải là vì Bất Hủ Vương Đình mà đến đấy."

"Đúng vậy, người tuổi còn nhỏ có thể có như vậy tâm trí, thật sự là đáng quý." Nở nụ cười vài tiếng về sau, Diệp Lạc nghiêm mặt nói: "Người có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?"

"Bái người làm thầy?" Dương Thần không khỏi kinh ngạc.

Ngay tại Dương Thần kinh ngạc chỉ tít, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, nói ra: "Tiểu Thần Tử, chúng ta tạm thời còn không biết thân phận của hắn, tuyệt đối không thể tùy tiện đáp ứng hắn."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần nhìn xem Diệp Lạc lắc đầu, "Đa tạ Diệp tiên bối hảo ý, ta đã có sư phó rồi, không muốn lại bái những người khác vì sư, hi vọng Diệp tiên bối thứ lỗi."

Diệp Lạc trên mặt có chút lộ ra vẻ thất vọng, bất quá hắn cũng không có tức giận, mà là cười nói: "Người có thể trở thành Đạo Văn Sư, khẳng định có sư phó, xem ra là chúng ta không có thầy trò duyên phận." Dứt lời thờ dài.

Dương Thần sờ lên cái mũi, hắn cũng sẽ không cảm thấy đáng tiếc, Đào Đào tư lịch so Diệp Lạc không biết cao bao nhiêu, hắn căn bản không có tất yếu lại bái sư. Hơn nữa hắn cũng minh bạch, nếu như bái Diệp Lạc vì sư, bí mật của mình vô cùng có khả năng tiết lộ ra ngoài, hắn không dám mạo hiểm.

"Đây là Tam Nguyên lệnh, đương người gặp được phiền toái thời điểm, người chỉ cần đem lệnh bài giao cho Tam Hợp hội người, bọn hắn tự nhiên có biện pháp thông tri đến ta, đến lúc đó ta sẽ ra tay giúp người." Diệp Lạc vứt cho Dương Thần một khối màu đen lệnh bài.

Dương Thần tiếp được lệnh bài xem xét, hắn trên có khắc lấy ba chữ, phân biệt là "Tần", "Thương", "Hán", hắn cũng không biết ba chữ kia hàm nghĩa, nhưng là hắn đã nghe được Diệp Lạc lời vừa mới nói, chỉ cần có cái này tấm lệnh bài, gặp được phiền toái cũng có thể đi tìm Diệp Lạc.

Kinh ngạc nhìn xem Diệp Lạc, Dương Thần hỏi: "Diệp tiên bối, người vì cái gì..."

"Người không cần hỏi ta, dùng không được bao lâu người tự sẽ biết rồi, đến lúc đó nếu như ta có việc muốn người làm, hi vọng người không nên cự tuyệt." Diệp Lạc nhạt cười nhạt nói, hắn tựa hồ cũng không có gì ác ý.

"Diệp tiên bối đã cứu mạng của ta, dù cho không để cho ta cái này tấm lệnh bài, ta cũng sẽ đáp ứng Diệp tiên bối đấy." Dương Thần cười xấu xa nói: "Huống chi Diệp tiên bối đã cho ta lệnh bài, ta thì càng hội đã đáp ứng."

Mới có lợi không cảm, đó là ngu ngốc, Dương Thần cũng sẽ không đem lệnh bài trả lại cho Diệp Lạc.

Nghe được Dương Thần, Diệp Lạc cười cười, "Đợi thời cơ đã đến, ta sẽ tìm đến người, ta tin tưởng người sẽ không nuốt lời đấy." Giọng nói vừa chuyển, hắn nói tiếp đi: "Dùng thực lực của người, mặc dù có Vương phẩm Bá Khí bảo hộ, ở cái địa phương này hay vẫn là vô cùng có khả năng chết, ta tự tiện người một đoạn đường a."

Dương Thần vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, hắn cảm giác mình trong thân thể được lực đã bị hấp thu hầu như không còn, trong đan điền Bá Khí vậy mà lần nữa đạt đến bão hòa, cuối cùng khí mạng vậy mà ầm ầm có bị xông phá xu thế.

"Tiểu Thần Tử, người không cần tận lực áp chế trong cơ thể Bá Khí rồi, trải qua mấy ngày nay tu luyện, người có lẽ có thể ném thử trùng kích Bá Khí Cửu Trọng rồi, về sau chắc có lẽ không xuất hiện căn cơ bất ổn tình huống." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào lập tức cảm thấy Dương Thần trong đan điền biến hóa, lập tức truyền âm nói.

Nghe được Đào Đào, Dương Thần ngồi xuống đất, bắt đầu bắt đầu tĩnh tọa, hắn cũng lo lắng Diệp Lạc sẽ ra tay, nếu như Diệp Lạc muốn giết hắn mà nói, căn bản không cần chờ tới bây giờ.

"Tiểu tử này bỗng nhiên muốn đột phá." Diệp Lạc dở khóc dở cười, tiểu tử này còn vậy mà muốn cho ta vì hắn hộ pháp, thật đúng là to gan lớn mật.

Đúng lúc này, Dương Thần bốn phía trong bữa tiệc đến trận trận Bá Khí, những Bá Khí này nhập như nước chảy vây quanh hắn lưu động, mang theo trận trận kinh phong, thổi bay tóc của hắn. Trong đan điền của hắn Bá Khí càng ngày càng nhiều, lập tức thì đến được cực hạn.

Xùy... Khí mạng lập tức bị Bá Khí phá tan, Bá Khí tràn đầy Dương Thần đan điền, lực lượng phản hồi lập tức bắt đầu, bá đạo lực lượng như hồng thủy giống như chảy - khắp toàn thân của hắn, làm hắn có loại ngửa mặt lên trời rồng to xúc động.

Khớp xương đùng đùng rung động, Dương Thần cảm giác trong cơ thể tràn ngập lực lượng, tay không xé nát mảnh thú căn bản không nói chơi, cuồng bạo khí tức theo trên người của hắn truyền ra, mang theo trên mặt đất trận trận tro tạt.

"Tiểu tử này thật cường hãn lực lượng!" Diệp Lạc mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, dùng suy đoán của hắn, Dương Thần giờ phút này lực lượng, ít nhất có thể đánh nát hai mươi khối Kim Cương Bá Thạch, cái này không phải do hắn không khiếp sợ.

Tại Diệp Lạc khiếp sợ trong ánh mắt, Dương Thần trên người phát ra lực lượng dần dần biến mất, bốn phía rốt cục khôi phục bình tĩnh, Dương Thần giơng đôi mắt, trong con ngươi hào quang chợt tránh, ánh mắt giống như lưới đao giống như lợi hại.

"Tiểu Thần Tử, tạm thời không muốn khảo thí lực lượng lớn nhỏ, dù sao hắn đem lệnh bài cho người rồi, không cần ngu sao mà không dùng." Truyền âm chỉ tít, Đào Đào không chế được Tạo Hóa bút, vèo! Cầm trở về Dương Thần trên đai lưng, Diệp Lạc căn bản không thể tưởng được là Đào Đào tại

không chế được Tạo Hóa bút.

Nghe được Đào Đào, Dương Thần lập tức nghi hoặc, hẳn cũng không có chuyện gì yêu cầu Diệp Lạc, ngay tại hẳn nghi hoặc chi tiết, Đào Đào lần nữa truyền âm: "Kỳ thật Lạc Băng cũng không có lý khai, nàng bị Mạc Triển Nguyên mấy người vây khốn rồi, chỉ có lại để cho cái này tính diệp ra tay, có lẽ mới có thể đem nàng cứu ra."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, không chút suy nghĩ, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn xem Diệp Lạc nói ra: "Diệp tiên bối, ta muốn cho người đi cứu một người, không biết..."

Hắn lời còn chưa nói hết, Diệp Lạc cũng đã gật đầu, chỉ nghe Diệp Lạc cười nói: "Ta nói rồi sẽ giúp người, người chỉ cần nói cho cùng phải cứu ai là được rồi."

"Ta nói Diệp tiên bối cũng chưa chắc biết rõ, hay vẫn là ta mang Diệp tiên bối đi thôi!" Nói chuyện chi tiết, Dương Thần đã dẫn đầu lướt hướng về phía rừng sâu ở chỗ sâu trong, hướng phía Tử Điện Kim Tinh Viên hang ổ chạy gấp mà đi.

Diệp Lạc nhàn nhạt cười cười, hẳn tựa hồ căn bản không lo lắng gặp được nguy hiểm gì, không chút do dự đi theo Dương Thần sau lưng.

Không bao lâu, Dương Thần cùng Diệp Lạc liền đi tới màu tím trong rừng cây, giờ phút này màu tím rừng cây vậy mà đã như mọc thành phiên sụp đổ, hoặc là bị Liệt Hỏa đốt trụi, hoặc là bị Hàn Băng đông lại... Sở hữu những này, đều đủ để nói rõ tại đây trải qua đại chiến.

"Đây là..." Diệp Lạc đánh giá bốn phía, thì thào tự nói: "Lạc Băng Huyền Băng kinh, Bạch Khiếu Thiên Ngũ Hành Luân Bàn, Mạc Triển Nguyên Thiên Diễm Nghịch Sát, còn có cái con kia Viên Hầu, cuối cùng một người... Không nghĩ tới Hàn Duẫn vậy mà cũng ở nơi đây, bọn hắn vì sao đánh đập tàn nhẫn?"

"Diệp tiên bối, người nhận thức tiểu ách..." Nói đến đây, Dương Thần cười cười xấu hổ, đột nhiên đổi giọng: "Người nhận thức Lạc Băng sao? Ta muốn người cứu người chính là nàng!"

Diệp Lạc cũng không có hỏi Dương Thần nguyên nhân, cũng không vấn đề Dương Thần cùng Lạc Băng quan hệ, mà là trầm ngâm nói: "Có Hàn Duẫn giúp nàng, nàng chắc có lẽ không có nguy hiểm tánh mạng, người không cần lo lắng."

Nghe được Diệp Lạc, Dương Thần nhẹ nhàng thở ra, chính mình rõ ràng đã đáp ứng Lạc Băng hộ pháp, thế nhưng mà... Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn vừa mắc cỡ day dứt.

"Bọn hắn vì cái gì động thủ?" Diệp Lạc không khỏi nhíu mày, đột nhiên, sắc mặt của hắn hơi đổi, thân hình đột nhiên lắc lư, như kiểu quý mị hư vô xuất hiện ở xa xa. Hẳn chỗ đi địa phương, dĩ nhiên là Lạc Băng trước khi bế quan chi địa, giờ phút này đã sụp đổ, biến thành phế tích.

"Tiểu Thần Tử, mau qua tới nhìn xem, hẳn tựa hồ phát hiện cái gì đó rồi." Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần nhẹ gật đầu, thì triển Phong Lôi Bộ đi nhanh mà ra, qua trong giây lát liền đi tới Diệp Lạc bên người, theo Diệp Lạc ánh mắt nhìn đi, Dương Thần tại đồng đá vụn trong thấy được vô số thật nhỏ màu xanh Tinh Thạch.

"Kiếp Thủy Tinh Thạch!" Tạo Hóa bút ở bên trong, đương Đào Đào chứng kiến những màu xanh này Tinh Thạch nháy mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi, ngăn ngừa biến sắc về sau, hắn trầm ngâm nói: "Ta tự nói những con người làm ra kia cái gì phải bắt được Lạc Băng, nguyên lai Lạc Băng trong tay có Kiếp Thủy Tinh Thạch. Nơi này là Lạc Băng bế quan chi địa, chắc là Lạc Băng đem trong đó lực lượng hấp thu, ả, thật sự là gặp may mắn, có Tiểu Thần Tử cho vua của nàng phẩm đàn được, hơn nữa Kiếp Thủy Tinh Thạch, nàng muốn không đột phá cũng khó khăn."

Đào Đào bỗng nhiên nghĩ đến, trước khi Lạc Băng sở dĩ dám một mình lưu lại, chắc là bởi vì thực lực lớn đại tăng lên. Đáng tiếc, Đào Đào thực lực đại tổn, lúc ấy mặc dù biết Lạc Băng thực lực tăng nhiều, nhưng lại không biết đến cùng đề thăng đến trình độ nào.

Ngay tại Đào Đào trầm ngâm thời điểm, Diệp Lạc vươn tay ra, ngón tay gây xích mích, đồng đá vụn trong mắt đi lực lượng Kiếp Thủy Tinh Thạch bay lên, rơi xuống trong tay của hắn, hắn chăm chăm vào Kiếp Thủy Tinh Thạch, lâm lâm nói: "Trách không được bọn hắn hội đánh nhau, đáng tiếc, trong thứ đồ vật này mặt năng lượng đã bị hấp thu, Vu Sơn thậm chí có Kiếp Thủy Tinh Thạch, chẳng lẽ Vu Sơn ở trong có Kiếp Thủy? Hay hoặc là, Kiếp Thủy ngay tại Mãng Đãng Sơn Mạch ở trong."

Mọi người ở đây, chỉ có Dương Thần không biết đây là vật gì, bất quá hắn theo Diệp Lạc biểu lộ đó có thể thấy được, thứ này tuyệt đối không phải phẩm

"Tiểu huynh đệ, người hay vẫn là mau rời khỏi Vu Sơn, tại đây không phải nơi ở lâu, ta cái này phải người tìm Lạc Băng, nếu có tin tức của nàng, ta sẽ đi Chu Tiên trấn tìm người." Lời còn chưa dứt, Diệp Lạc đã cất bước bước ra, tàn ảnh hiện lên về sau, hắn đã biến mất ở phía xa trong rừng.

"Tiểu Thần Tử, người cũng đã biết vừa rồi hắn lấy được đồ vật là cái gì?" Đào Đào bỗng nhiên theo Tạo Hóa bút trong chui ra, phiêu phù ở Dương Thần trước người.

Dương Thần vuốt cái mũi, trầm ngâm nói: "Ta tuy nhiên không biết cái kia là vật gì, bất quá ta có thể khẳng định, vật kia tuyệt đối là hiếm có bảo vật."

"Vật kia gọi Kiếp Thủy Tinh Thạch, nếu như ta đoán không sai, có lẽ cùng chúng ta lấy được tàn đồ có liên hệ. Bởi vì Kiếp Thủy Tinh Thạch là Kiếp Thủy tiến hóa thời điểm thuế ở dưới năng lượng tinh thể, nói không chừng tự là Đại Kiếm Tôn Giả phát hiện Kiếp Thủy chỗ thuế ở dưới." Đào Đào trầm ngâm nói.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Quách Định thương

"Dĩ nhiên là Kiếp Thủy thuê ở dưới năng lượng tinh thể." Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, Kiếp Thủy lại vẫn có thể tiến hóa, không hổ là có sinh mạng nước, không biết thứ này thực lực đến cùng cường đến mức nào?

"Đã họ Diệp chịu giúp người tìm Lạc Băng, hơn nữa bên cạnh của nàng lại có Hàn Duẫn, ta muốn nàng chắc có lẽ không có việc, chúng ta bây giờ trở về Chu Tiên trấn a, tại đây không phải nơi ở lâu, vạn nhất cái con kia Viên Hầu trở lại tựu không xong rồi." Nói chuyện thời điểm, Đào Đào đã lùi về Tạo Hóa bút bên trong.

Dương Thần lập tức nghĩ tới Tử Điện Kim Tinh Viên, nếu như cái con kia Bá Thú thật sự đã đến, hần và Đào Đào căn bản không có cơ hội đào tẩu. Nghĩ tới đây, hần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ, cực nhanh ra màu tím rừng cây.

Ly khai màu tím rừng cây về sau, Dương Thần gặp không ít Bá Thú, thế nhưng mà những Bá Thú này phần lớn cũng chỉ là Phàm cấp mà thôi, này đây cũng không có đối với hần tạo thành bao nhiêu phiền toái, ven đường lúc trở lại, trong nhãn trừ vật của hần chẳng biết lúc nào vậy mà nhiều hơn cái bao khóa, đó là hần chuyển môn cho Ngụy Yên Lam mang về đến đồ vật.

...

Ba ngày sau đó, Dương Thần rốt cục đi tới Vu Sơn bên ngoài, quay đầu lại nhìn xem rậm rạp bát ngát từng lâm, hần không khỏi nở nụ cười: "Ta còn sẽ trở lại." Nói xong hướng phía dưới núi chạy gấp hạ mà đi, hần chỗ đi phương hướng, đúng là Chu Tiên trấn chỗ.

Chu Tiên trấn, như cũ là cái kia gian cũ nát phòng nhỏ.

Dương Thần đạp vào giữa phòng nháy mắt, liền thấy được Quách Định, Quách Định trần trụi trên người, trát lấy trung bình tấn, nhô lên cao vung quyền, quyền phong gào thét. Loại này rèn luyện, Quách Định đã giữ vững được tám năm, cho dù hần trong cơ thể Bá Khí hàng năm đều không có gia tăng, hần vẫn kiên trì không ngừng, cái này là Quách Định!

Quách Định lỗ tai giật giật, bỗng nhiên nghẹn hướng cửa ra vào, khi thấy người đến là Dương Thần thời điểm, hần sắc mặt đại hỉ, bước xa lướt đến Dương Thần bên người, thò tay bắt lấy Dương Thần cánh tay, kích động nói: "Lão Đại, chúng ta lo lắng người chết bầm, người đến cùng đi chỗ nào rồi hả?"

"Quách Định, tay của ta cũng bị người niết đã đoạn." Dương Thần vui vẻ nở nụ cười, kiếp trước hần không có bạn tốt, kiếp này hần đặc biệt coi trọng phần này tình nghĩa huynh đệ.

Có một số việc, hần đời này là tuyệt đối sẽ không quên, hần và Quách Định bị người khác quản ấu thời điểm, bị đánh tới đa luân Quách Định. Cũng không phải Quách Định vô dụng, mà là Quách Định đem đại đa số quyền cước đều ngăn cản xuống dưới.

Hai người thoải mái cười to về sau, Dương Thần bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị nhìn xem Quách Định, đem Quách Định thân trúng hàn độc sự tình nói ra, Quách Định nghe xong tại chỗ ngây người, hần lập tức minh bạch tại sao mình không thể tu luyện rồi.

Dương Thần chứng kiến Quách Định sắc mặt tái nhợt, vội vàng đem đạt được Viêm Long quả tin tức nói ra, hần chỉ nói là chính mình đã trở thành Đạo Văn Sư, có thể chế tác Đạo Văn phù, dùng Đạo Văn phù đầu giá được Viêm Long quả, cũng không có đem chuyện đã trải qua nói cho Quách Định, càng không có đem gặp được Đào Đào sự tình nói ra.

Dương Thần đã đáp ứng Đào Đào, cho nên phải đem một sự tình giấu diếm xuống. Đào Đào từng từng nói qua, cũng không muốn làm cho người khác biết rõ sự hiện hữu của hần, nhiều người biết rõ, tin tức lại càng dễ dàng tiết lộ ra ngoài.

Nghe được Dương Thần về sau, Quách Định sắc mặt cái này mới khôi phục, hần thật sâu nhìn xem Dương Thần, trên mặt lộ ra vẻ cảm kích, hần cũng không có nói tạ, bởi vì như vậy là không tôn trọng cùng Dương Thần ở giữa tình huynh đệ.

"Đi, chúng ta đi tăng hàm ngâm, chỉ cần đem trong cơ thể người hàn độc khu trừ, từ nay về sau người có thể tu luyện rồi." Dương Thần cười vỗ vỗ Quách Định bả vai, đi đầu ra khỏi phòng, Quách Định theo sát phía sau.

Hai người không bao lâu liền đi tới tầng hầm ngầm, Dương Thần nhìn xem Quách Định, cười nói: "Quách Định, người trước tại chỗ ngồi xuống, chuyện gì đều không muốn muốn, đợi tí nữa người vô cùng có khả năng hội mê man đi qua, chờ người khi tỉnh lại, trên người của người hàn độc sẽ biến mất. Nhớ

kỹ, ngàn vạn không muốn mở to mắt, nếu không kiểm củi ba năm thiếu một giờ."

Không muốn mở to mắt, đây là Đào Đào phân phó Dương Thần nói, hắn cũng không muốn Quách Định biết rõ sự hiện hữu của hắn.

Quách Định kích động nhẹ gật đầu, trên cái thế giới này người đối với lực lượng khát vọng, đã đạt đến si mê tình trạng, chỉ có cường giả mới sẽ bị người tôn trọng, nếu không người chó má không phải.

Cho nên, khi biết mình có thể lúc tu luyện, Quách Định sao lại, há có thể không kích động? Hắn cơ hồ không chút nghĩ ngợi, vội vàng ngồi xuống đất, y theo Dương Thần phân phó bắt đầu tĩnh tọa.

Quách Định nhắm mắt về sau, Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, Viêm Long quả không thể trực tiếp phục dụng xuống dưới, bởi vì Viêm Long quả ẩn chứa lửa cháy độc, sẽ đem người phục dụng ngũ tạng lục phủ cháy hỏng, tại phục dụng trước khi, trước hết đem những hỏa độc này luyện hóa. Mà Cẩm Huyết Hồng Liên trùng hợp có thể hấp thu Viêm Long quả bên trong đích hỏa độc, cũng coi như người cái này huynh đệ mệnh không có đến tuyệt lộ, nếu không chỉ bằng vào lực lượng của ta bây giờ, căn bản không cách nào luyện hóa hỏa độc."

"Cẩm Huyết Hồng Liên." Dương Thần bàn tay mở ra, một đóa lóe ra yêu dị huyết quang Liên Hoa thình lình xuất hiện trong tay, hàn khí lập tức tràn ngập toàn bộ tầng hầm ngầm, vốn là đang gõ ngồi Quách Định, sắc mặt bỗng nhiên trở nên Tử Thanh sắc, hiển nhiên bị đông cứng được không nhẹ.

"Được nhanh lên, nếu không người cái này huynh đệ hơn phân nửa sẽ bị hàn khí chết cứng, trong cơ thể của hắn vốn thì có hàn độc, căn bản chịu không được Cẩm Huyết Hồng Liên bên trong đích hàn khí." Đào Đào theo Tọa Hóa bút trong chui đi ra, trong tay đã nắm một cái trái cây.

Cái này trái cây chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay, hỏa hồng sắc vỏ trái cây bên trên có màu tím đường vân, giống như Chân Long bàn nằm tại hắn bên trên, hắn bên trên tản mát ra mờ mờ ánh lửa, khiến cho tầng hầm ngầm độ ẩm bỗng nhiên lên cao.

"Tốt cực nóng năng lượng." Dương Thần nhìn xem Viêm Long quả, trong nội tâm không khỏi lo lắng, thứ này bị Quách Định ăn hết về sau, hội sẽ không phát sinh cái gì ngoài ý muốn?

Tựa hồ là nhìn ra Dương Thần trong lòng lo lắng, Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, người không cần lo lắng, ta có mười tầng nắm chắc có thể y tốt tiểu tử ngốc này, tuyệt đối sẽ không phát sinh vấn đề đấy."

Dương Thần lập tức yên tâm lại, dù sao đến bây giờ mới thôi, Đào Đào còn không để cho hắn thất vọng qua.

Đúng lúc này, Đào Đào hư không một trảo, Dương Thần trên tay Cẩm Huyết Hồng Liên bay đến đứng dậy, rơi xuống trong tay của hắn. Chỉ thấy Đào Đào gỡ xuống Liên Hoa bên trong đích một khóa hạt sen, ngay sau đó đem hạt sen đặt tại Viêm Long quả trong.

Hạt sen bản năng kháng cự, không chỉ có như thế, Viêm Long quả cũng tản mát ra cực nóng năng lượng, bài xích lấy hạt sen tiến vào, xuy xuy... Cực hàn chi lực cùng cực gây chi lực hình thành quyền quyền năng lượng rung động, không ngừng va chạm lấy.

"Hừ, hai cái không có linh trí từ vật mà thôi, tiến vào còn muốn chống cự, thật sự là không biết tự lượng sức mình!" Đào Đào hừ lạnh một tiếng, dùng sức đem hạt sen theo như vào Viêm Long quả ở bên trong, chỉ một thoáng, Viêm Long quả bỗng nhiên tại Đào Đào trong tay không ngừng nhảy lên, tùy thời đều giãy giụa đi ra ngoài.

Trận trận sóng nhiệt phóng xạ mà ra, Dương Thần bị sóng nhiệt trọng trùng kích đến, lập tức cảm giác quanh thân kỳ nhiệt vô cùng, giống như bị Liệt Hỏa thiêu đốt lấy.

"Kỳ quái, Viêm Long quả lực lượng như thế nào sẽ lớn như vậy?" Đào Đào không khỏi mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn xem Viêm Long quả, giờ phút này hắn đã dùng hai tay nắm Viêm Long quả, hơn nữa đã dùng hết toàn lực, tuy nhiên lại thiếu chút nữa không có khống chế được, cái này sao lại, há có thể không làm hắn khiếp sợ.

"Tiểu Đào Tử làm sao vậy? Chẳng lẽ Viêm Long quả xảy ra vấn đề gì?" Dương Thần nhìn xem sắc mặt kinh nghi Đào Đào, trong nội tâm cũng đi theo nổi lên nghi ngờ.

Đúng lúc này, Đào Đào chợt thấy Viêm Long quả phía trên vạch tìm tòi khe hở, trong cái khe lộ ra ngân bạch sắc quang mang, những hào quang này phóng xạ bốn phương tám hướng, lập tức đem toàn bộ tầng hầm ngầm đều chiếu sáng lên.

Cổ lực lượng này dị thường kỳ dị, tại cổ lực lượng này bao phủ xuống, Quách Định vậy mà ngất đi, mà ngay cả Dương Thần cũng đầu chóng váng não trạng, cơ hồ không có đứng vững.

"Đây là... Viêm Long nguyên!" Nhìn xem trong tay Viêm Long quả, Đào Đào trừng lớn hai mắt, "Khó trách tại đấu giá hội thời điểm, Phạm Thiên Lân bọn hắn không nên đạt được Viêm Long quả không thể, nguyên lai cái này khóa Viêm Long quả bên trong đã sinh ra đời Viêm Long nguyên!"

Dương Thần cắn cắn đầu lưỡi, cảm giác đau đớn khiến cho hắn lập tức tỉnh táo lại, hắn nhìn xem Đào Đào, hỏi: "Tiểu Đào Tử, đây rốt cuộc là chuyện gì đây?"

"Người cái này ngốc huynh đệ đi xa, cái này khóa Viêm Long quả không ngờ có thể hấp thu trong cơ thể hắn hàn độc, còn đối với hắn ngày sau tu luyện có không ai trợ giúp lớn!" Đào Đào thốn thức không thôi, "Viêm Long quả lần sinh ra Viêm Long nguyên tỷ lệ nhỏ nhất, nó ẩn chứa phi thường tinh thuần Hỏa thuộc tính năng lượng, loại này năng lượng phi thường ôn hòa, phục dụng xuống dưới về sau, hội tiềm phục tại trong cơ thể con người, không ngừng rèn luyện lấy người dùng thân thể, nhưng lại có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện."

"Như vậy ngu?" Dương Thần trừng lớn hai mắt, cái này... Quách Định tiểu tử này thật sự quá đi xa, trong lòng của hắn chỉ có cao hứng, cũng không có chút nào ghen ghét, càng sẽ không đem Viêm Long nguyên chiếm thành của mình.

Ngẩn ngui khiếp sợ về sau, Dương Thần nhìn xem Đào Đào, vội vàng nói: "Tiểu Đào Tử, mau đưa Viêm Long quả cho Quách Định ăn hết a!"

"Gấp cái gì? Người còn sợ ta ăn hết hay sao?" Đào Đào trắng rồi Dương Thần liếc, lập tức bay vút đến Quách Định bên người, dùng tay đem Viêm Long quả bên trong đích Viêm Long nguyên rút lấy ra, bàn tay lập tức nổi lên lũng tí ti bạch khí, những vật này tựa là Viêm Long nguyên.

Màu trắng khí thể không ngừng tụ lại, cuối cùng nhất ngưng tụ thành một khối màu trắng bạc hạt châu, Đào Đào đem hạt châu uy nhập Quách Định trong miệng. Phục dụng Viêm Long nguyên về sau, Quách Định lập tức mặt đỏ tới mang tai, tựa lông tóc đều biến thành màu hồng đỏ thắm.

"Tiểu Đào Tử, Quách Định thật sự không có việc gì a?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, Quách Định đều nhanh biến thành heo sữa quay rồi, cái này còn gọi không có chuyện, cái kia tình huống như thế nào còn gọi có việc?

"Yên tâm, Viêm Long nguyên ẩn chứa lực lượng phi thường ôn hòa, hắn sở dĩ sẽ biến thành như vậy, là vì Viêm Long nguyên lực lượng không ngừng rót vào toàn thân của hắn, một khi rót vào hoàn tất về sau hắn sẽ không sợ tình rồi, đến lúc đó hàn độc cũng tự nhiên mà vậy hội biến mất." Đào Đào ôm hai tay, mười phần tự tin mà nói.

"Quá trình này đại khái muốn bao lâu à?" Dương Thần tò mò hỏi.

"Ít thì một tháng, nhiều thì ba tháng, ta đây cũng không dám cam đoan, chúng ta hay vẫn là trước ly khai tại đây, chờ qua một thời gian ngắn lại đến xem hắn a, dù sao hắn không có nguy hiểm, người tựa yên tâm đi." Nói chuyện chỉ tế, Đào Đào rút về Tạo Hóa bút.

Dương Thần sờ lên cái mũi, cảm thấy Đào Đào nói rất có lý, hướng chi, hắn còn muốn đi gặp Ngụy Yên Lam cùng Tống Diêm Nhi, lại để cho cái kia hai cái cô gái nhỏ biết rõ mình đã bình an trở lại. Nghĩ tới đây, hắn ly khai tầng hầm ngầm, hướng phía Ngụy Yên Lam trong nhà đi đến.

Đi tại trên đường phố, Dương Thần vuốt cái mũi của mình, trong đầu hiện ra một cái lão nhân gương mặt, lão nhân này đúng là Ngụy Yên Lam Tam gia, hắn sợ nhất nhìn thấy người tựa là cái này Tam gia gia.

Mỗi lần chứng kiến Ngụy Yên Lam Tam gia gia, trong lòng của hắn tựa không khỏi sợ hãi, hắn tổng cảm giác cái gì cũng dấu diếm bất tự vị này Tam gia gia, hắn chán ghét bị người khác nhìn thấu cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Mỹ hảo nhớ lại

Dương Thần lười nhác đi trên đường, hướng phía Ngụy Yên Lam trong nhà đi đến thời điểm, bỗng nhiên có người vỗ vỗ bờ vai của hắn, hắn quay đầu đi, lại không có phát hiện bất luận kẻ nào, thế nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên lại có người vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Chợt xoay người, Dương Thần vừa muốn ra tay chụp vào chộc gheo người của mình, thế nhưng mà đúng lúc này, hắn bỗng nhiên ngừng tay đến, dờ khóc dờ cười nói: "Lão nghèo kiết hủ lậu, nguyên lai là người."

Lão nghèo kiết hủ lậu không hổ là lão nghèo kiết hủ lậu, quần áo tả tơi, cự được không thể lại cự, bất quá hắn mặc lại phi thường chỉnh tề. Tuổi của hắn tuy nhiên đã không nhỏ, song tóc mai đã hoa râm, thế nhưng mà nếp nhăn trên mặt lại không nhiều, hơn nữa hắn luôn mang theo dáng tươi cười, làm cho người không khỏi sinh ra thân cận cảm giác.

"Tiểu Thần Tử, người sẽ không phải lại muốn đi trộm được liệu của ta đi à nha?" Lão nghèo kiết hủ lậu giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần, "Người tiểu quý này đầu, luôn thừa dịp ta không lúc ở nhà vụng trộm ra tay, xem ra sau này muốn trong nhà thiết điểm cơ quan, lại để cho tiểu tử người ăn chịu đau khổ."

"Lão nghèo kiết hủ lậu, người cũng không nên vu ta, ta Dương Thần nhưng cho tới bây giờ không ăn trộm người khác thứ đồ vật." Dương Thần cười hi hi rồi lại cười, "Huống chi, dù sao người những được liệu kia phóng trong nhà cũng vô dụng, ném đi tựa ném đi."

"Hừ, Xú tiểu tử, được tiện nghi còn khoe mẽ, cái này trên thị trấn người xấu nhất chính là người, ngay cả ta lão nhân này đều muốn khi dễ!" Lão nghèo kiết hủ lậu dựng râu trừng mắt nhìn.

"Lão nghèo kiết hủ lậu, cái trán trên này người xấu nhất là người, người có thể là sư phụ của ta, ta nếu như xấu, người chẳng phải là tệ hơn?" Dương Thần sờ lên cái mũi, xấu cười rộ lên.

"Xú tiểu tử, tốt xấu chúng ta cũng là thầy trò một hồi, tự không cùng người so đo rồi." Lão nghèo kiết hủ lậu hừ một tiếng, ngữ khí bỗng nhiên biến đổi, cười nói: "Người hơn phân nửa là muốn đi tìm cái kia hai cái tiểu nha đầu a? Ta khuyên người hay vẫn là không nên đi, các nàng căn bản không tại trên thị trấn."

"Các nàng không tại trên thị trấn?" Dương Thần lập tức sững sờ.

"Người tiểu tử này mắt tích mấy tháng, cho nên, hai cái tiểu nha đầu mỗi ngày đều muốn tới Vu Sơn bên ngoài đi, ta muốn các nàng hiện tại đại khái tại Ma Thiên Nhai lên, ai, cũng không biết người là cái kia cuộc đời đã tu luyện phúc khí." Lão nghèo kiết hủ lậu lắc đầu thờ dãi.

Dương Thần trắng rồi lão nghèo kiết hủ lậu liếc, chợt xoay người, hướng phía thị trấn nhỏ cửa Đông chạy gấp mà đi, trước khi đi nháy mắt, hần cười to nói: "Lão nghèo kiết hủ lậu, người được liệu kỳ thật chính là ta trộm đấy."

Lão nghèo kiết hủ lậu cũng không có ngoài ý muốn, chỉ là nhàn nhạt cười cười, già nua ánh mắt nhìn biến mất trong đám người Dương Thần, hần thấp giọng thì thào: "Bá Khí Cửu Trọng, tiểu tử này vậy mà có thể tu luyện rồi, hơn nữa hần lực lượng trong cơ thể tựa hồ không nhỏ... Có ý tứ..."

Dương Thần căn bản không có cơ hội nghe được lão nghèo kiết hủ lậu, hần đã đi tới Vu Sơn bên trên.

Xuyên qua rậm rạp rừng rậm, Dương Thần đi tới Ma Thiên Nhai, một khi gặp không vui sự tình, hần tổng là ưa thích tới nơi này mang theo, nhìn ra xa cái kia cuộn cuộn đông trôi qua Giang Thủy, hần có thể quên mất trong lòng phiền não.

Dĩ vãng hàng năm Diễm Vô Đường khảo nghiệm qua về sau, hần tổng hội tới nơi này, có thể là lúc sau sẽ không rồi, bởi vì hần đã không phải là cái kia không thể tu luyện Dương Thần.

"Cái này hai cái cô gái nhỏ quả nhiên ở chỗ này." Dương Thần thấy được Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi, hai thiếu nữ ngồi ở sườn đồi lên, đồng thời ngăm nhìn cuộn cuộn Đông Lưu Giang Thủy.

Ngay tại Dương Thần ý định theo ra rừng rậm nháy mắt, Tống Diễm Nhi bỗng nhiên mặt ủ mày chau nói: "Lam tỷ tỷ, ca ca đã đi ra hơn mấy tháng rồi, hần thật sự không có chuyện gì sao?"

Nghe được Tống Diễm Nhi, Dương Thần đã ngừng lại bước chân, cũng không có lập tức đi qua.

"Thần ca ca không có việc gì, Tam gia gia nói hần hội an toàn trở lại, Diễm Nhi cứ việc yên tâm tốt rồi." Ngụy Yên Lam cười nhìn về phía Tống Diễm Nhi, trong lòng của nàng kỳ thật cũng đang lo lắng Dương Thần.

"Ai, Thần ca ca không cách nào tu luyện, một người ở bên ngoài nhất định sẽ ăn rất nhiều khổ đấy." Tống Diễm Nhi trên mặt lộ vẻ lo lắng.

Ngụy Yên Lam không phải là không như thế, thế nhưng mà hần tin tưởng nàng ba lời của gia gia, đã Tam gia gia nói Dương Thần không có chuyện gì đâu lời nói, Dương Thần tự tuyệt đối sẽ không có việc.

Hai thiếu nữ lúc nói chuyện, mặt trời dần dần lặn về phía tây, chân trời đã là một mảnh hỏa hồng, ánh nắng chiều đầy trời, sắc trời dần dần âm đạm xuống. Đột nhiên, sườn đồi bốn phía bay tới vô số quang điểm, tại những điểm sáng này làm nổi bật xuống, hai thiếu nữ thoát nhìn đặc biệt kiều diễm.

"Đây là..." Hai thiếu nữ ngay ngắn hướng nhìn về phía bốn phía bay tới quang điểm, sắc mặt đồng thời biến đổi, không hẹn mà cùng chuyển qua trán, nhìn về phía sườn đồi sau đích rừng rậm ở chỗ sâu trong.

"Lam Nhi, Diễm Nhi, hai các người lo lắng lâu như vậy, những đom đóm này tự xem như đèn bù tồn thất a." Dương Thần cười theo rừng rậm ở chỗ sâu trong đi ra, trong tay của hần có một cái túi, trong đó không ngừng bay ra sáng chói quang điểm, nhìn kỹ lại, những điểm sáng này dĩ nhiên là côn trùng phát ra đấy.

Dương Thần theo Vu Sơn Cẩm khu lúc trở lại, thuận tiện bắt được những đom đóm này, bởi vì hần biết rõ Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi từ nhỏ tự ưa thích những côn trùng này, đương nhiên, người của thế giới này là không biết loại này côn trùng gọi là đom đóm đấy.

Vài năm trước khi, bọn hần lần thứ nhất tại Vu Sơn nhìn thấy đom đóm thời điểm, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi lập tức thích loại này hội sáng lên côn trùng. Dương Thần vì những hội này sáng lên côn trùng lấy cái danh tự, đương nhiên, cái này không tính là hần lấy danh tự, chẳng qua là lấy trộm mà thôi, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi vậy mà đối với hần bội phục đầu rạp xuống đất.

Đến nay Dương Thần đều còn nhớ rõ, lúc ấy Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi kéo cánh tay của hần, cao hứng nói: "Đom đóm, tên thật đẹp, Thần ca ca, người thật lợi hại, vậy mà có thể lấy ra như vậy danh tự."

Dù là Dương Thần mặt mo dày da, lúc ấy cũng không khỏi xấu hổ đứng dậy, lão tử lợi hại cái rắm, chẳng qua là so hai người các người cô gái nhỏ sống lâu mấy ngày này mà thôi.

Đương Dương Thần nhớ lại lấy chuyện cũ thời điểm, Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam đã chạy đến bên cạnh của hần, Ngụy Yên Lam so sánh rụt rè, thế nhưng mà Tống Diễm Nhi lại nhào tới Dương Thần trong ngực, khóc nức nở nói: "Ca, Diễm Nhi thật sự thật lo lắng cho người, người về sau ngàn vạn không muốn bỏ lại ta nhóm."

Dương Thần vỗ vỗ Tống Diễm Nhi bổi, cười an ủi: "Đừng khóc, lại khóc tự khó coi." Nói chuyện thời điểm, hần hướng phía Ngụy Yên Lam lắc cái túi trong tay, "Lam Nhi, đây chính là ta chuyên môn cho các người trao được đom đóm."

Tống Diễm Nhi ly khai Dương Thần ôm ấp hoài bão, ghé mắt nhìn xem Dương Thần cái túi trong tay, nín khóc mỉm cười, "Ca, người bắt bọn nó toàn bộ thả ra đi."

Dương Thần nhẹ gạt đầu, đem trong túi đom đóm toàn bộ phóng ra, chỉ một thoáng, cả khối sùn đồi bên trên lộ về Ngân Quang Diễm Diễm, như trong bầu trời đêm ngôi sao, sáng chói chói mắt.

"Thật xinh đẹp!" Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi ngay ngắn hướng ngẩng đầu nhìn không trung đom đóm, vui sướng nở nụ cười, lập tức quên mất mấy ngày nay ưu sầu.

"Hai cái cô gái nhỏ, mới vừa rồi còn tại khóc suốt mướt, nhưng bây giờ cười thành cái dạng này." Cười lắc đầu, Dương Thần bỗng nhiên nhìn lên Thương Khung, thì thào tự nói: "Tiểu Dương Thần, chúng ta bốn cái ước định, ta sẽ không quên đấy... Trầm Kiếm Khiếu, ta sẽ nhượng cho người bỏ ở trước mặt ta cầu xin tha thứ đấy."

...

Ban đêm hàng lâm thời điểm, ba người hướng phía dưới núi Chu Tiên trần đi đến, ban đêm từng lâm là phi thường nguy hiểm, cũng không phải nơi ở lâu.

Trở lại trên đường, Dương Thần đem mình có thể tu luyện sự tình nói cho Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam, Ngụy Yên Lam đã sớm biết rõ, trong nội tâm như trước vui mừng, bất quá lại không có Tống Diễm Nhi biểu hiện cái kia dạng kinh hi.

Một tháng sau tựu là tam đại thế lực đến trên thị trấn chọn lựa đệ tử thời gian, tuy nhiên Dương Thần có thể một lần nữa tu luyện, thế nhưng mà Tống ngọt cùng Ngụy Yên Lam hay vẫn là không khỏi vì Dương Thần lo lắng, các nàng cũng không biết Dương Thần thực lực chân chánh.

Kỳ thật Dương Thần cũng không muốn gia nhập những thế lực lớn này, bởi vì hần đã có Đào Đào cái này hay sư phó. Bất quá, Đào Đào lại yêu cầu hần phải gia nhập những thế lực lớn này, bởi vì như vậy có thể gặp được càng nhiều nữa đối thủ, đối với thực lực tăng lên có trợ giúp rất lớn.

Về đến trong nhà về sau, Dương Thần đến xuống đất thất, mới vừa tiến vào tầng hầm ngâm nháy mắt, sóng nhiệt bỗng nhiên cuộn cuộn mà đến. Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, Quách Định y nguyên nhắm mắt ngồi dưới đất, toàn thân đỏ thắm, xem ra, hần còn không có có hấp thu hết Viêm Long nguyên lực lượng.

"Cũng không biết Quách Định có thể hay không đuổi được một tháng trước về sau tuyển bạt thi đấu." Dương Thần không khỏi vì Quách Định lo lắng, càng nhiều nữa lo lắng thì là Quách Định có thể hay không phá vòng vây mà ra.

Chứng kiến Dương Thần dáng vẻ lo lắng, Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, người yên tâm, người cái này huynh đệ nếu quả thật đem Viêm Long nguyên hấp thu, ít nhất cũng đã đạt đến Bá Khí bát, cửu trọng, thực lực chưa hẳn so người yếu."

"Bá Khí bát, cửu trọng? Nếu như Quách Định thật sự đột phá, có thể hay không căn cơ không tổn sức?" Dương Thần lần nữa lo lắng.

"Nếu như hần hấp thu chính là lực lượng khác, nhất định sẽ căn cơ không tổn sức, thế nhưng mà hần hấp thu chính là Viêm Long nguyên, là một loại cực kỳ nhu hòa lực lượng, dễ dàng bị khống chế, cho nên sẽ không đối với hần căn cơ tạo thành ảnh hưởng." Đào Đào trầm ngâm nói, ngữ khí thập phần tự tin.

"Nếu như Quách Định thật sự đột phá đến Bá Khí Cửu Trọng, nhất định có thể bị chọn trúng." Dương Thần đối với Quách Định có lòng tin, Quách Định phi thường cố gắng, từ nhỏ tựu không ngừng cố gắng tu luyện cơ bản chiến đấu kỹ xảo, tuy nhiên không biết cái gì cường đại Bá thuật, bất quá lại đủ để ứng phó đại đa số đối thủ.

Ngay tại Dương Thần vì Quách Định lo lắng thời điểm, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, tại trong tháng này, người hay vẫn là nắm chặt thời gian tu luyện a, nếu không, đến lúc đó nói không chừng hội lật thuyền trong mương."

"Cũng đúng, tuyển bạt thi đấu không thể sử dụng Lôi Ngục kiếm, ta chỉ có thể dựa vào lực lượng của mình, đến lúc đó nếu như đột nhiên toát ra cái Bá Sĩ, ta hơn phân nửa không phải là đối thủ của người ta." Dương Thần cũng không phớt lờ, hần kiếp trước cũng đã minh bạch, tuyệt đối không thể đánh giá thấp đối thủ, nếu không chịu thiệt nhất định là chính mình.

"Người nếu không không thể dùng Lôi Ngục kiếm, càng không thể dùng 《Cầm Long thảo》, đây chính là Siêu phẩm Bá thuật, nếu để cho bị người đã biết, người nhất định sẽ gặp nguy hiểm, thất phu vô tội, mang ngọc có tội." Đào Đào truyền âm khuyên bảo nói.

"Tiểu Đào Tử, xem ra ta còn phải lại học vài loại Phẩm phẩm Bá thuật, ta nói có đúng không?" Dương Thần sờ lên cái mũi, trên mặt lộ ra cười xấu xa, hần lại muốn nhân cơ hội xảo trá Đào Đào rồi.

"Người tiểu tử này, lại đang đánh chủ ý của ta." Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui đi ra, tức giận hừ một tiếng, "Tại trong tháng này, ta chỉ dạy người hai chủng Bá thuật, còn lại thời gian, người phải quai quai luyện tập chế tác Đạo Văn phù."

Dương Thần gạt đầu cười, vô luận nói như thế nào, cuối cùng là chính mình chiếm tiện nghi... Bất quá, về sau trong một tháng, hần lại muốn đi vào buồn tẻ tu luyện sinh sống.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Một tháng sau

Đối với tu luyện người đến nói, một tháng thật sự quá ngắn, trong nháy mắt tức thì. Tại trong tháng này, trải qua Đào Đào nghiêm khắc huấn luyện, Dương Thần thực lực tiến bộ không ít, đương nhiên, chủ yếu là bởi vì hần tu luyện thành hai chủng Bá thuật.

Ngay tại Dương Thần tu luyện chi tế, vốn là nhập định bất tỉnh Quách Định bỗng nhiên giật giật, ngay sau đó, trên người tán phát ra trận trận khí lãng, vòng qua vòng lại bát phương, nhấc lên mặt đất trận trận tro tâng.

"Quách Định muốn tỉnh!" Dương Thần chợt xoay người nhìn xem Quách Định, sắc mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

"Hảo cường khí tức." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cảm nhận được Quách Định trên người truyền đến khí tức, cổ hơi thở này tuy nhiên so Dương Thần đột phá đến Bá Khí Cửu Trọng thời điểm yếu chút, thực sự phi thường cường hãn. Theo Đào Đào đoán chừng, Quách Định lực lượng ít nhất có thể đánh nát 16 khối Kim Cương Bá Thạch, đây vẫn chỉ là bảo thủ đoán chừng mà thôi.

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào mong mỏi Quách Định tỉnh lại thời điểm, Quách Định nguyên vốn đã khôi phục bình thường làn da, vậy mà lại trở nên đỏ ửng đứng dậy, càng làm người khiếp sợ chính là, theo hần làn da biến hóa, tầng hầm ngâm độ ẩm vậy mà bỗng nhiên lên cao.

"Cái này... Đã xảy ra chuyện gì?" Dương Thần sắc mặt kịch biến, lo lắng nói: "Tiểu Đào Tử, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Người không phải nói Quách Định hội không có chuyện sao?"

Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui ra, nhìn cả người đỏ thắm Quách Định, sắc mặt của hần cũng không khỏi biến đổi, "Chuyện gì xảy ra? Viêm Long nguyên lực lượng phi thường nhu hòa, căn bản sẽ không đối với người dùng tạo thành tổn thương, cái này..."

Mặc dù đối với chính mình phi thường có tự tin, nhưng khi chứng kiến Quách Định không ngừng biến hồng làn da lúc, Đào Đào trong nội tâm cũng không khỏi dao động đứng dậy, chẳng lẽ Quách Định không thể phục dụng Viêm Long nguyên?

Đột nhiên, Dương Thần khàn giọng kêu to: "Tiểu Đào Tử, người nhanh cứu cứu Quách Định, da của hần giống như muốn thiêu cháy rồi!"

Đào Đào nhìn về phía Quách Định, quả nhiên, Quách Định làn da bên trên tán phát ra trận trận nhiệt khí, xuy xuy... Bốn phía không khí lập tức bốc hơi, hóa thành vô số sương mù, tràn ngập toàn bộ tầng hầm ngâm.

"Chỉ có thể đem hần lực lượng trong cơ thể hấp đi ra." Đào Đào ôm đồm hướng Quách Định, ngay tại tay của hần sắp chạm đến Quách Định nháy mắt, Râm râm, Quách Định trên người vậy mà bốc cháy lên, quá ngắn lập tức, Quách Định đã bị Liệt Hỏa bao trùm, những Hỏa Diễm này là màu tím, chỗ phát ra nhiệt lượng cực kỳ cực nóng.

"Quách Định!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, muốn cũng không có muốn, bước xa lướt hướng Quách Định, hần cũng không biết nên như thế nào bang Quách Định, nhưng là hần quán không được nhiều như vậy, dù cho dùng hai tay của mình, hần cũng phải đem Quách Định ngọn lửa trên người dập chết!

"Không muốn đi qua, người đi qua chỉ là muốn chết mà thôi!" Đào Đào đột nhiên xuất hiện tại Dương Thần sau lưng, ngạnh sanh sanh túm rơi xuống Dương Thần.

"Thả ta ra!" Dương Thần như là thay đổi cá nhân tựa như, sắc mặt lộ vẻ điên cuồng chi sắc, hai mắt càng là đã trở nên đỏ thắm.

Đúng lúc này, Quách Định bỗng nhiên mở miệng: "Lão Đại, ta không có... Sự tình... Người không cần lo lắng..."

Nghe được Quách Định, Dương Thần cùng Đào Đào không khỏi khẽ giật mình, ngay ngắn hướng nhìn về phía Quách Định, giờ phút này Quách Định y nguyên bị bao khóa tại ngọn lửa màu tím bên trong, nhưng điều người kỳ quái chính là, trong ngọn lửa Quách Định lại lông tóc không tổn hao gì.

"Ngọn lửa màu tím, chẳng lẽ đây..." Đào Đào sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, tựa hồ nghĩ tới điều gì thứ đồ vật.

"Quách Định, người làm sao vậy? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?" Dương Thần nhìn xem Quách Định, lo lắng hỏi.

"Ta..." Lời còn chưa nói hết, Quách Định ngọn lửa trên người chậm rãi biến mất, không bao lâu tựa biến mất tại dưới da dẻ của hần.

Cơ hồ đồng thời, Quách Định mi tâm bỗng nhiên tán phát ra màu tím ánh lửa, một khóa màu tím hạt châu bay ra, cái khóa hạt châu này chừng ngón cái lớn

nhỏ, trôi nổi ở giữa không trung, tản mát ra sáng chói hào quang, chiếu rọi toàn bộ tầng hầm ngầm.

Quách Định nhắm hai mắt, tựa hồ hoàn toàn không biết trước mắt chuyện đã xảy ra.

"Đây là vật gì?" Dương Thần ngẩng đầu nhìn màu tím hạt châu, khiếp sợ không thôi.

"Tiểu tử này đến cùng là thân phận gì, trên người thậm chí có Giới Châu." Đào Đào sắc mặt đồng dạng lộ ra vẻ khiếp sợ, "Đúng rồi, ngọn lửa màu tím, chẳng lẽ hẳn là thể lực nào người, đúng vậy, cũng chỉ có những người tài giỏi kia có được loại năng lực này."

Dương Thần cũng không có nghe được Đào Đào, hẳn giờ phút này chính chăm chăm vào giữa không trung màu tím hạt châu, chỉ thấy hạt châu chính giữa ánh sáng tím chột tránh, liên tiếp màu tím văn tự bay vào Quách Định mi tâm.

Thấy như vậy một màn, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, chính hắn ý định ra tay ngăn cản thời điểm, Đào Đào bỗng nhiên nói: "Không muốn quấy rầy hắn, hắn chính đang tiếp thụ truyền thừa, người bây giờ ngăn cản, chỉ biết hại hắn."

"Tiếp nhận truyền thừa? Tiểu Đào Tử, cái này hạt châu đến cùng là vật gì?" Dương Thần nghi hoặc không thôi, hắn đến bây giờ đều vẫn không rõ chuyện gì xảy ra.

"Thứ này gọi là Giới Châu, công năng cùng nhẫn trữ vật không sai biệt lắm, nó có thể dung hợp tại người trong máu. Nếu như có được Giới Châu người không muốn, dù cho người đem có được Giới Châu người giết chết, y nguyên không cách nào đạt được Giới Châu." Đào Đào giải thích nói.

"Giới Châu, Quách Định lại vẫn có loại vật này."

Ngay tại Dương Thần kinh nghi chi tế, cái kia bắn vào Quách Định mi tâm văn tự chậm rãi biến mất, lập tức, Giới Châu xuất vào Quách Định mi tâm, bốn phía rốt cục khôi phục bình tĩnh, Quách Định chậm rãi giương đôi mắt.

Quách Định giương đôi mắt nháy mắt, Đào Đào đã rút về Tạo Hóa bút, Quách Định cũng không biết có Đào Đào tồn tại.

Cơ hồ ngay tại Quách Định tỉnh táo lại nháy mắt, tầng hầm ngầm bên ngoài lướt đến hai cái thon thả thân ảnh, người tới dĩ nhiên là Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi.

Dương Thần đã đem Quách Định sự tình nói cho các nàng, cho nên bọn hắn đã biết rõ Quách Định tại tầng hầm ngầm hấp thu Viêm Long quả, này đây không dám tùy tiện tiến đến, thế nhưng mà, hiện tại các nàng lại sắc mặt lo lắng xông vào, điều này nói rõ các nàng nhất định gặp cái gì việc gấp.

"Thần ca ca, hôm nay tựu là tuyển bạt thời gian, chúng ta nếu không đi, chỉ sợ không còn kịp rồi." Ngụy Yên Lam ngữ khí có chút dồn dập.

Dương Thần vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên nghẹn thấy Quách Định y nguyên trần truồng, hắn vội vàng ngăn tại Quách Định trước người, xấu hổ cười nói: "Tuy nhiên ta biết rõ cái này thị sự tình rất gấp, thế nhưng mà các người tốt xấu cũng muốn chờ Quách Định đem y phục mặc lên nói sau."

Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi trên mặt lập tức đỏ ửng, ngay ngắn hướng chuyển qua thân thể mềm mại, chạy đi như bay ra tầng hầm ngầm, Quách Định da mặt dù sao so ra kém Dương Thần, đã là đầy mặt đỏ bừng.

...

Không bao lâu, Dương Thần cùng Quách Định đã đi ra tầng hầm ngầm, cùng Ngụy Yên Lam còn có Tống Diễm Nhi hướng phía Diễn Võ Đường tiến đến. Dương Thần tuy nhiên muốn hỏi tình huống Quách Định, trên người của hắn đến cùng xảy ra chuyện gì, bất quá giờ phút này cũng chỉ có thể tạm thời nhịn xuống trong lòng nghi hoặc, bởi vì tuyển bạt thi đấu hàng năm chỉ có một lần.

Tuyển bạt thi đấu hàng năm cử hành địa điểm đều bất đồng, năm trước tại Lạc Hà trấn, năm nay thì là tại Chu Tiên trấn, đến lúc đó, Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều, Vô Lượng cung mọi người cùng lúc đã đến.

Vì công bình để đạt được mục đích, tam đại thế lực đạt thành hiệp nghị, thủ trước tiến hành thiên phú khảo thí, thì ra là xem đánh nát Kim Cương Bá Thạch bao nhiêu, điểm mấu chốt là đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, cho nên nói, muốn đi vào thứ hai hạng khảo thí, ít nhất cũng phải đột phá đến Bá Khí Cửu Trọng.

Về phần thứ hai hạng trắc, thì là Bá thuật tỷ thí.

Đương Dương Thần bốn người tới Diễn Võ Đường thời điểm, Diễn Võ Đường trong đã tụ đầy người, thế nhưng mà tam đại thế lực người lại chậm chạp chưa tới. Người xung quanh xem Dương Thần cùng Quách Định ánh mắt y nguyên, khi bọn hắn xem ra, Dương Thần cùng Quách Định loại này phế vật, căn bản sẽ không bị chọn trúng.

Lần trước thậm chí có Liệt Thú Nhân chọn lấy Dương Thần, đây quả thực làm cho sở hữu đều không thể tiếp nhận, cũng may về sau Dương Thần cũng không có bị bắt làm đệ tử, nếu không bọn hắn nhất định sẽ bị chôn hoạt khí chết.

Dương Thần lúc tiến vào, nhạy cảm phát hiện có người theo dõi hắn, hắn chuyển mục nhìn lại, theo dõi hắn người nguyên lai là Mạc Khoa. Chứng kiến Mạc Khoa cái kia quả thực có thể giết mất người thân, Dương Thần dờ khóc dờ cười, lão tử vừa rồi không có đắc tội người, người làm gì như vậy nhìn xem lão tử?

"Phế vật mà thôi, hôm nay qua đi, người nhất định không thể cùng nàng cùng một chỗ." Mạc Khoa nhìn về phía Ngụy Yên Lam, hấn đối với Ngụy Yên Lam yêu thương, cơ hồ toàn bộ Chu Tiên trấn người cũng biết, đáng tiếc... Ngụy Yên Lam căn bản không có con mắt xem qua hấn.

"Tiểu Thần Tử, tiểu tử kia vậy mà chủ, mắng người phế vật, người có lẽ tìm một cơ hội cho hấn chút giáo huấn." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào chợt nghe Mạc Khoa, cùng lúc tự truyền âm nói cho Dương Thần.

"Người khác không chọc ta, ta tự nhiên sẽ không gây người khác, nếu không..." Dương Thần khoe miệng lộ ra cười lạnh, hấn cũng không phải là người tốt lành gì, điển hình người xấu, tuyệt đối sẽ không thương cảm vũ nhục người của mình.

Đúng lúc này, Dương Thần chứng kiến có một thân hình cao lớn, khôi ngô đến cực điểm đàn ông đi vào đại sảnh, hấn từ kia lớn lên rất giống Đồ Thân, kỳ thật tự là Đồ Thân nhi tử Đồ Chiến, nghe nói thực lực của người này rất mạnh, mỗi lần Diễn Võ Đường khảo thí thời điểm, hấn căn bản không có đem hết toàn lực.

Đồ Chiến tiến vào đại sảnh về sau, căn bản không có xem Dương Thần, trong ánh mắt chỉ có Mạc Khoa, cũng may Dương Thần đã bị người khác bỏ qua quan rỗi, cũng không thấy được có cái gì không thoải mái đây.

Cơ hồ ngay tại Đồ Chiến đi vào đại sảnh nháy mắt, lại có một thanh niên đi tới, người thanh niên này tướng mạo gầy gò, sắc mặt tái nhợt, cho người bệnh trạng cảm giác. Bất quá, người như cứ như vậy xem thường hấn, chắc chắn trả giá trầm trọng một cái giá lớn, bởi vì người này là Chu Tiên trấn Tứ đại cường giả một trong, Hạ Giáp nhi tử Hạ Phong, thực lực đồng dạng thâm bất khả trắc, hấn cho tới bây giờ không đem toàn bộ thực lực bày ra qua.

Hạ Phong vậy mà hướng phía Dương Thần bốn người chỗ địa phương đã đi tới, ánh mắt chăm chăm vào Tống Diễm Nhi, đồng dạng đem Dương Thần bỏ qua rỗi.

"Lại đây một tên phiền toái." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, hấn đột nhiên cảm giác được cái này tuyển bạt thi đấu thú vị đứng đây, có Đồ Chiến, Hạ Phong, Mạc Khoa, Trầm Kiếm Khiếu... Những người này làm vì đối thủ của mình, muốn bắt hữu thú đều không được.

"Diễm Nhi, cha ta cho ta một ít Tụ Khí Tán, có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện, hi vọng người có thể thu xuống." Hạ Phong phong độ nhẹ nhàng nhìn xem Tống Diễm Nhi, bàn tay mở ra, quả thật có một bao được tràn ra hiện trong tay.

Tống Diễm Nhi lông mày hơi Dương, muốn cũng không có muốn liền định cự tuyệt, thế nhưng mà Dương Thần lại đột nhiên cười nói: "Diễm Nhi, nếu là người ta tặng không, người làm gì cự tuyệt, nhanh lên thu hạ."

Dương Thần không đợi Tống Diễm Nhi mở miệng, đón lấy còn nói: "Tiểu cô nương da mặt mỏng, ai, ta cái này làm ca ca tự thay người nhận lấy a." Nói xong thò tay cầm đi Hạ Phong trong tay được tán.

Hạ Phong khoe miệng lập tức run rẩy, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, cười nói: "Cũng đúng, thứ này đối với Diễm Nhi hơn phân nửa không có bao nhiêu tác dụng, người đã không cách nào tu luyện, ta đem hấn tặng cho người a."

Đúng lúc này, Đồ Thân cái kia sét đánh tựa như thanh âm truyền khắp toàn bộ đại sảnh: "Yên tĩnh, Xã Tắc Học Viện đại nhân tới rồi."

Nghe được Đồ Thân, tất cả mọi người nhìn về phía Diễn Võ Đường cửa lớn, không dám tái mở miệng nói chuyện, Dương Thần lại như cũ là cái kia phó lười nhác bộ dạng, hấn cũng mặc kệ đến là người nào.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Xã Tắc Học Viện

Dương Thần nhìn về phía Diễn Võ Đường cửa ra vào, chỉ thấy mười mấy người đi vào trong đại sảnh, những thân người này mặc màu xanh trường bào, vải vóc cắt quần áo vô cùng tốt, cho người một loại cao quý cảm giác, những người này đúng là Đại Hàn Vương Triều Xã Tắc Học Viện chi nhân.

Làm cho Dương Thần kỳ quái chính là, Từ Dương Học Viện cùng Vô Lượng cung vậy mà chưa có tới, đến chỉ có Xã Tắc Học Viện. Càng làm Dương Thần kỳ quái chính là, cầm đầu người dĩ nhiên là cái xinh đẹp nữ tử.

Nữ tử Thanh Tì áo choàng, xuân sơn lông mày kẻ đen, mũi cao thẳng, lộ ra dị thường cao quý, quần áo cắt quần áo vừa người, buộc vòng quanh có lỗi có lõm đường cong, gọi cảm mười phần.

Chứng kiến nữ nhân này, Dương Thần không khỏi cảm thán: "Cái thể giới này nữ nhân phát dục thật tốt!"

"Thần ca ca, nàng rất đẹp sao?" Ngay tại Dương Thần chăm chăm vào nữ tử xem thời điểm, Ngụy Yên Lam giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn, hỏi hắn trở tay không kịp.

Dương Thần vô ý thức sờ lên cái mũi, thấp giọng cười nói: "Không có nhà của chúng ta Lam Nhi xinh đẹp."

"Người là ai nhóm gia hay sao?" Ngụy Yên Lam khuôn mặt ửng đỏ, vậy mà thẹn thùng cúi đầu, không dám nhìn nữa Dương Thần, cô gái nhỏ này da mặt xác thực không thể nào dày, ít nhất không có Dương Thần dày.

Ngay tại Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ thời điểm, Đồ Thân, Vũ Liệt, Mạc Tang, Hạ Giáp, Chu Tiên trấn Tứ đại cường giả đã đem Xã Tắc Học Viện người thỉnh đã đến trong đại sảnh trên khán đài.

Đương Xã Tắc Học Viện mọi người ngồi vào chỗ của mình thời điểm, Đồ Thân cười nói: "Không thể tưởng được năm nay là Mộ Dao tiểu thư đã đến, chúc mừng Mộ Dao tiểu thư trở thành đạo sư."

"Đồ tiên sinh quá khen." Mộ Dao nhân nhật cười cười, ngay sau đó ngữ khí khẽ biến, nói ra: "Năm nay chỉ có ta Xã Tắc Học Viện đến Chu Tiên trấn, Từ Dương Học Viện cùng Vô Lượng cung sẽ không lại đến rồi."

Lời vừa nói ra, mọi người đều bị kinh ngạc, Từ Dương Học Viện cùng Vô Lượng cung vậy mà đừng tới? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Chu Tiên trấn đắc tội cái này hai cái bọn hắn?

"Mộ Dao tiểu thư, cái này..." Mạc Tang bốn người sắc mặt không khỏi biến đổi, ngay ngắn hướng nhìn về phía Mộ Dao.

"Các người không nên hiểu lầm, bọn hắn sợ dĩ không đến, là vì đã phân biệt đi Lạc Hà trấn cùng Xích Viêm trấn, mà chúng ta Xã Tắc Học Viện tắc thì phụ trách đến Chu Tiên trấn tuyển bạt." Mộ Dao cười giải thích: "Năm nay quy củ đã sửa lại, không phải tập trung lại tuyển bạt, mà là tách ra chọn lựa, nói cách khác, Chu Tiên trấn người một khi được chọn trúng, cũng chỉ có thể đi Xã Tắc Học Viện."

Nghe được Mộ Dao giải thích, mọi người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, trong nội tâm thầm nghĩ: "Cái nào chết tiết định quy củ? Thực là nói như vậy, ta tựu không cách nào gặp được Trầm Kiếm Khiếu cùng Liễu Dự rồi, nếu như bọn hắn tiến nhập Từ Dương Học Viện hoặc là Vô Lượng cung, ta càng không có cơ hội đụng phải bọn hắn!"

"Lão Đại, nghe nói Đại Hàn Vương Triều chờ tam đại thế lực mỗi vài năm đều cử hành trận đấu, đến lúc đó chúng ta lại đối phó bọn hắn cũng không muộn." Quách Định hướng phía Dương Thần xem đi qua, trầm ngâm nói.

"Ai, tiểu Dương Thần, xem ra ta và người ở giữa ước định muốn kéo dài sau hoàn thành." Trong nội tâm lộ vẻ phiền muộn, hiện tại, hẳn dù cho không muốn đi Xã Tắc Học Viện, cũng phải cố gắng tranh thủ cái danh ngạch rồi, bởi vì hắn phải đi hoàn thành cùng tiểu Dương Thần ước định.

Tại Dương Thần cùng Quách Định phiền muộn thời điểm, Mộ Dao bỗng nhiên cười nói: "Tốt rồi, Mạc Tang tiên sinh, chúng ta lập tức bắt đầu khảo thí a."

Mạc Tang bốn người nhẹ gật đầu, mà Đồ Thân tắc thì theo trên khán đài đứng dậy, đi tới trong đại sảnh, lớn tiếng nói: "Hạng thứ nhất khảo thí, đều cho ta chuẩn bị xong, nếu như ai không cách nào đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, chạy nhanh xéo ngay cho ta!" Nói chuyện thời điểm, ánh mắt vậy mà hướng phía Dương Thần cùng Quách Định xem đi qua.

Những thứ khác thiếu niên cũng xem đi qua, ánh mắt cổ quái vô cùng, Xã Tắc Học Viện người cũng đều xem đi qua, bọn hắn nhưng lại không biết mọi người vì cái gì nhìn về phía Dương Thần, chẳng lẽ thiếu niên này thiên phú rất cao?

Dương Thần nhân nhật cười cười, cũng không để ý gì tới hội chúng người ánh mắt khác thường.

"Cái này thẳng ranh con chẳng lẽ nghe bất đồng lời nói của ta sao? Lại vẫn không ly khai?" Đồ Thân nhú mày, thần sắc có chút không vui.

"Phế vật này lại vẫn có mặt ở chỗ này mặt mặt xấu hổ?" Mạc Khoa cùng Hạ Phong trong nội tâm không khỏi lạnh cười rộ lên, chỉ có Đồ Chiến không có phản ứng chút nào, phảng phất chỗ có chuyện đều mặc kệ chuyện của hắn.

Chứng kiến Dương Thần cùng Quách Định thật sự không có ý định đi rồi, Đồ Thân cũng đành phải bắt đầu đi lắc đầu, cao giọng nói ra: "Dem Kim Cương Bá Thạch đặt lên đến, Đồ Chiến, người lên trước đến khảo thí!"

"Vâng!" Đồ Chiến lớn tiếng đồng ý, ngẩng đầu mà bước đi đến trong đại sảnh, cơ hồ đồng thời, Kim Cương Bá Thạch đã vì hắn chuẩn bị cho tốt.

"Sur tỷ, thiếu niên này hẳn là Đồ Thân nhi tử a, nghe nói thiên phú rất cường." Đồ Chiến đi đến trong đại sảnh nháy mắt, Mộ Dao sau lưng một người nam tử vừa cười vừa nói, nam tử này tướng mạo coi như anh tuấn, thể nhưng mà hai đầu lông mày đã có loại vẻ âm tàn.

"Phương Hải, người có lẽ đã nghe nói qua, Chu Tiên trấn có thể đánh nát mười khối đá ngoài Kim Cương Bá Thạch người, cái này Đồ Chiến chỉ là một cái trong số đó, nghe nói còn có bốn cái người như vậy, viện trưởng thế nhưng mà bỏ ra rất lớn một cái giá lớn, mới đạt được đến Chu Tiên trấn danh ngạch." Mộ Dao nhìn xem trong đại sảnh các thiếu niên, thấp giọng trầm ngâm nói.

"Bốn cái, xem ra chúng ta Xã Tắc Học Viện vừa muốn nhiều mấy cái ưu tú học viện rồi." Nói chuyện thời điểm, Phương Hải nhìn về phía trong đại sảnh,

trong mắt bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, "Hắn lại muốn khiêu chiến mười bốn khối, thiên phú quả nhiên không tệ."

Mà ngay cả Mạc Tang bọn người sắc mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn hắn tựa hồ cũng thật không ngờ Đồ Chiến hội khiêu chiến mười bốn khối.

"Mới mười bốn khối mà thôi, ngạc nhiên." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào khinh thường nhìn xem mọi người, truyền âm cho Dương Thần, "Loại thiên phú này, tại chủ nhân của ta trong gia tộc, tối đa tính toán cái Ngoại Môn Đệ Tử mà thôi, căn bản không có thành vi đệ tử hạch tâm cơ hội."

"Cái này Tiểu Đào Tử..." Dương Thần không khỏi lắc đầu, hắn thực muốn nhìn một chút, Đào Đào chủ nhân chỗ gia tộc là dạng gì, phải chăng thật sự cường giả như mây.

Đúng lúc này, trong đại sảnh Đồ Chiến đã làm tốt xem chuẩn bị, hét lớn một tiếng, Đồ Chiến như sắt chùy giống như nắm đấm đã oanh kích tại Kim Cương Bá Thạch phía trên, răng rắc răng rắc... 14 đạo giòn vang về sau, mười bốn khối Kim Cương Bá Thạch vậy mà toàn bộ vỡ vụn.

"14 nhanh..." Mạc Khoa cùng Hạ Phong sắc mặt đồng thời biến đổi, trên mặt chỉ có ngoài ý muốn cùng vẻ khiếp sợ.

"Cái này là Đồ Thân nhi tử sao? Quả nhiên ấn dấu quá kỳ." Mạc Tang chờ Tam đại cường giả trong nội tâm đều âm tình bất định, bọn hắn tuy nhiên đã sớm nghĩ tới Đồ Chiến cất dấu thực lực, thế nhưng mà kết quả đã vượt quá dự liệu của bọn hắn.

"Đại ca năm đó cũng mới 16 khối mà thôi, dùng tiểu tử này thiên phú, tương lai nhất định có thể đủ đến trong vương cung tu luyện." Phương Hải ánh mắt lập lòe bất định, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Đồ Thân cho tới bây giờ đều là xụ mặt, giờ phút này trên mặt cũng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, Dương Thần chứng kiến về sau, vội vàng dụi dụi mắt con ngươi, nghĩ thầm: "Lão tử không có nhìn lầm à? Lão Đồ phu vậy mà cũng sẽ biết cười?"

Ngay tại Dương Thần kinh ngạc chỉ tít, Đồ Thân đáng tươi cười biến mất, hắn quay đầu nhìn về phía Hạ Phong, "Thứ hai khảo thí người, Hạ Phong!"

Hạ Phong nghe vậy đi vào trong đại sảnh, cười nói: "Ta khiêu chiến mười bốn khối." Nói chuyện thời điểm nhìn về phía xa xa Đồ Chiến, ánh mắt tựa hồ muốn bắn ra hỏa hoa.

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, trong đại sảnh tựa bầy đất tốt rồi Kim Cương Bá Thạch, tất cả mọi người đưa ánh mắt tụ tập tại Hạ Phong trên người.

Hạ Phong đề khí thả người mà lên, một quyền oanh tại Kim Cương Bá Thạch phía trên, răng rắc răng rắc... Vậy mà đồng dạng đánh nát 14 nhanh khối.

"Cái trán trên này người thiên phú thật sự kinh người a, viện trưởng ánh mắt thật sự là độc ác." Mộ Dao chứng kiến Hạ Phong sau khi thành công, đối với cái kia cả ngày không có việc gì viện trưởng bắt đầu bội phục.

Hạ Phong đánh nát Kim Cương Bá Thạch nháy mắt, ánh mắt chuyển qua Mạc Khoa trên người, khoe miệng lộ ra khiêu khích đáng tươi cười.

Mạc Khoa chứng kiến cái kia khiêu khích đáng tươi cười về sau, chỉ là nhàn nhạt cười cười, cũng không có quá mức để ý, hắn biết rõ chính mình đánh giá thấp Hạ Phong cùng Đồ Chiến, hắn nhưng lại không biết, có người như xem kịch vui giống như xem của bọn hắn, người này đúng là Dương Thần.

"Có ý tứ, vậy mà bắt đầu nội đấu nhau." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, quay đầu nhìn Quách Định, "Quách Định, có tin tưởng còn hơn bọn hắn sao?"

Quách Định nhẹ gật đầu, trên mặt tràn ngập tự tin.

"Chỉ cần có thể ngăn chặn bọn hắn là được rồi, ngàn vạn không muốn sử dụng toàn bộ lực lượng." Dương Thần bỗng nhiên nhắc nhở Quách Định cùng Ngụy Yên Lam bọn người, hắn cũng không muốn Quách Định bọn người đem toàn bộ thực lực bộc lộ ra đến, mọi thứ giấu, đây là hắn nguyên tắc làm người.

Quách Định bọn người vẫn gật đầu, bọn hắn tin tưởng Dương Thần, cũng không phải bọn hắn không có chủ kiến của mình, như ai đánh giá thấp trí tuệ của bọn hắn, khẳng định gặp nhiều thua thiệt.

"Thứ ba cái, Mạc Khoa!"

Nghe được Đồ Thân tiếng la, Mạc Khoa đi tới trong đại sảnh, vậy mà cũng muốn cầu khiêu chiến mười bốn khối Kim Cương Bá Thạch. Không bao lâu Kim Cương Bá Thạch tựa chuẩn bị xong, hắn đề khí thả người mà lên, vùng quyền oanh kích tại Kim Cương Bá Thạch phía trên, răng rắc răng rắc... Mười bốn khối ngay ngắn hướng vỡ vụn.

"Còn có hai người, không biết hai người kia thiên phú so với Top 3 người như thế nào?" Mộ Dao trên ngọc dung lộ ra vẻ chờ mong.

"Đệ tứ, Tống Diêm Nhi!"

Tống Diêm Nhi nghe vậy nhìn về phía Dương Thần, mỉm cười ngọt ngào cười, "Ca, ta muốn khiêu chiến mấy khối?" Thanh âm của nàng tuy nhiên không lớn, bất quá lại dị thường thanh thúy.

Tất cả mọi người đã nghe được thanh âm của nàng, ngay ngắn hướng biến sắc, kinh ngạc không thôi, "Có lẽ khiêu chiến mấy khối? Tiểu nha đầu này khẩu khí cũng quá lớn chút ít a?"

"Cô gái nhỏ, đây không phải thành tâm hại ta nha." Dương Thần dở khóc dở cười, chỉ phải trả lời nói: "Người tự khiêu chiến mười lăm khối a."

"Tự... Mười lăm khối?" Mọi người nghe được Dương Thần, lần nữa biến sắc.

Một Dao càn là kinh ngạc không thôi, tiểu nha đầu này chẳng lẽ thật có thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch? Không chỉ là nàng, mặt khác Xã Tắc Học Viện người học viện càng là khiếp sợ không thôi, cái này yếu đuối tiểu nha đầu thực sự thực lực kia sao?

"Ca, ta nghe lời người, tự khiêu chiến mười lăm khối." Nói chuyện thời điểm, Tống Diêm Nhi chạy tới trong đại sảnh, Đồ Thân đã đem Kim Cương Bá Thạch chuẩn bị xong.

Tống Diêm Nhi nhìn xem kim quang bá thạch, thon thon tay ngọc nắm lại, kiêu quát một tiếng về sau, thân thể mềm mại bay vút mà lên, một quyền đánh vào Kim Cương Bá Thạch phía trên, răng rắc răng rắc...

Thanh thúy tiếng vang quanh quẩn trong đại sảnh, ngoại trừ Dương Thần ba người bên ngoài, tất cả mọi người hít vào ngụm khí lạnh, cái này nũng nịu tiểu nha đầu vậy mà chính đem mười lăm khối Kim Cương Bá Thạch đánh nát rồi!

Hơn nữa, xem tiểu nha đầu này bộ dạng, tựa hồ căn bản không có đem hết toàn lực, nếu như nàng đem hết toàn lực rồi, đến cùng có thể đánh nát mấy khối Kim Cương Bá Thạch?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Khiếp sợ bốn tòa

"Còn có thừa lực? Tiểu Thần Tử, người cái này muội muội thiên phú có lẽ không thể so với người chênh lệch." Chứng kiến Tống Diêm Nhi nhẹ nhõm đánh nát Kim Cương Bá Thạch, Đào Đào không khỏi sợ hãi than.

Đào Đào sợ hãi thán phục chỉ tế, Tống Diêm Nhi đã ở mọi người chú mục trong về tới Dương Thần bên người, thần thái thân mật lần lượt Dương Thần.

Những Xã Tắc Học Viện kia đệ tử đều dùng ánh mắt kỳ dị nhìn xem Dương Thần, trong nội tâm đồng đều muốn: "Tiểu tử này thiên phú chỉ sợ cũng không kém."

"Cái này tiểu phế vật!" Hạ Phong chứng kiến Tống Diêm Nhi cùng Dương Thần thân mật thần thái, trong nội tâm không khỏi cười lạnh.

"Cô gái nhỏ, không hổ là Chu Tiên trấn bên trên Tiểu Thiên Tài." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười lắc đầu, thanh âm của hắn nhỏ nhất, chỉ có người bên cạnh mới có thể nghe được.

"Diêm Nhi mới không phải người, ca mới được là Chu Tiên trấn bên trên cực kỳ có thiên phú người, ai cũng so ra kém ca." Tống Diêm Nhi hướng về phía Dương Thần thề lưỡi, thần thái có chút nghịch ngợm.

Đúng lúc này, Đồ Thân thanh âm như sét đánh tựa như truyền tới: "Kế tiếp..." Nói chuyện thời điểm, ánh mắt của hắn quét về phía Dương Thần bọn người, hắn đương nhiên không phải muốn chọn lựa Dương Thần, mà là muốn chọn lựa Ngụy Yên Lam.

Bởi vì Dương Thần lợi dụng Đạo Văn che dấu ở khí tức, cho nên khi Đồ Thân ánh mắt theo Dương Thần trên người đảo qua nháy mắt, cũng không biết Dương Thần thực lực đã tăng lên.

Bất quá khi hắn nhìn về phía Quách Định lập tức, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, Quách Định cũng không có che giấu khí tức đồ vật, hắn Bá Khí Cửu Trọng khí tức hoàn toàn bạo lộ tại Đồ Thân trong mắt.

Chứng kiến Đồ Thân sắc mặt, Mạc Tang chờ Tam đại cường giả ngay ngắn hướng nhìn về phía Quách Định, đương nhiên rõ ràng Quách Định thực lực về sau, sắc mặt của bọn hắn đồng dạng biến đổi, "Tiểu tử này không thì không cách nào tu luyện sao? Như thế nào..."

"Đồ huấn luyện viên, kế tiếp chính là ta a!" Chứng kiến ánh mắt của mọi người rơi vào Quách Định trên người, Dương Thần bỗng nhiên cất bước bước ra, vừa cười vừa nói.

"Người?" Đồ Thân lập tức ngạc nhiên, không chỉ là hắn, phạm là Chu Tiên trấn người đều là như thế, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, Dương Thần mới Bá Khí nhất trọng mà thôi, cũng dám xung phong nhận việc ra tới khiêu chiến.

"Mặc tiên sinh, nếu như ta không có nhìn lầm, thiếu niên này có lẽ chỉ là Bá Khí nhất trọng mà thôi, hần cũng muốn tham gia khảo thí sao?" Mộ Dao chân mày cau lại, sắc mặt có chút không vui nhìn xem Mạc Tang.

"Hừ! Xã Tắc Học Viện cũng không phải là thu phế vật địa phương, Mặc tiên sinh, thừa dịp chúng ta còn không có có cái biến chủ ý thời điểm, ngươi mau gọi hần đi, nếu không đừng trách chúng ta bất cận nhân tình." Phương Hải lạnh lùng nhìn xem Mạc Tang, tựa hồ đang trách tội hần quản lý không nghiêm, vậy mà lại để cho cái phế vật ra tới quấy rối.

Mạc Tang bọn người sắc mặt khó coi, ngay ngắn hướng nhìn về phía trong đại sảnh Dương Thần, chỉ nghe Mạc Tang cười lạnh nói: "Dương Thần, ngươi cũng đã biết Xã Tắc Học Viện tuyển bạt quy củ của học viện? Chẳng lẽ ngươi muốn phá hư cái quy củ này sao?"

"Cái này tiểu phế vật lại vẫn muốn tham gia tuyển bạt, thật sự là không biết lượng sức!" Trong đại sảnh các thiếu niên nhao nhao trào phúng.

"Ta đương nhiên biết rõ xã tắc quy củ của học viện, phải có thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch mới tham ngộ thêm hạng thứ nhất khảo thí." Dương Thần nhàn nhạt cười nói: "Ai nói ta không thể đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch, ai nói ta ý định phá hư quy củ?"

"Hừ, Bá Khí nhất trọng mà thôi, đã dám ở chỗ này đồng dục!" Phương Hải lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, cười khẩy nói: "Ta cho ngươi một cơ hội, tại vừa rồi khảo thí trong đám người chọn một cái, nếu như ngươi có thể tiếp được bọn hần một quyền, thứ hai hạng khảo thí cũng không cần rồi, ngươi lập tức có thể trở thành Xã Tắc Học Viện người."

"Phương Hải, ngươi làm như vậy chỉ sợ không ổn đâu?" Mộ Dao lông mày chau lên, thần sắc có chút không vui, đó có thể thấy được, nàng tuy nhiên không vui, nhưng lại chỉ có thể đem loại này không vui cường nện xuống, nàng tựa hồ không muốn đắc tội Phương Hải.

"Sư tỷ yên tâm, thứ hai hạng khảo thí vốn là tỷ thí Bá thuật, đem tỷ thí sớm mà thôi, sao lại, há có thể có chỗ không ổn." Phương Hải về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói, hần tựa hồ căn bản không quan tâm Mộ Dao cách nhìn.

Nghe được Phương Hải, Mạc Tang bọn người chỉ phải ngậm miệng không nói, Phương Hải tuy nhiên không phải người đầu lĩnh, tại Đại Hàn Vương Triều địa vị so với Mộ Dao cao hơn nhiều, bọn hần cũng không dám đắc tội Phương Hải.

"Giao thủ với chúng ta?" Hạ Phong cùng Mạc Khoa sắc mặt đồng đều lộ ra vẻ trào phúng, bọn hần không biết Dương Thần dựa vào cái gì dám ra đây tham gia tuyển bạt, thế nhưng mà bọn hần cũng không cho rằng, Dương Thần có cùng bọn họ động thủ tư cách.

Quách Định ba người cũng không khỏi thay Dương Thần lo lắng, Dương Thần mặc dù nói hần đã có thể tu luyện, nhưng Quách Định ba người cũng không biết thực lực của hần đến cùng như thế nào, phải chăng có thể đánh bại Mạc Khoa bọn người, bọn hần còn thực không dám xác định.

"Tiểu tử, ngươi cũng có thể mời giúp đỡ, bất quá khiêu chiến người tự nhiên muốn tương ứng gia tăng." Phương Hải vừa cười vừa nói, hần không muốn tại Chu Tiên trấn bên trên lãng phí thời gian, tại hần xem ra, đây mới là nhanh nhất chọn lựa phương thức.

"Mời giúp đỡ?" Cười cười, Dương Thần quay đầu nhìn Quách Định cùng Ngụy Yên Lam, nói ra: "Theo chúng ta ba cái a."

Dương Thần vốn là lo lắng Quách Định không có Bá Khí Cửu Trọng lực lượng, mà cũng không đủ chiến đấu kinh nghiệm, đã đến thứ hai hạng khảo thí thời điểm, hơn phân nửa không phải Mạc Khoa bọn người đối thủ.

Thế nhưng mà, nếu như ba người liên thủ đối phó Mạc Khoa ba người, Quách Định nhược điểm tất nhiên sẽ bị dấu che lại, đến lúc đó Quách Định nhất định có thể đủ nhẹ nhõm vượt qua kiểm tra.

"Như vậy tuyển bạt quá chậm, ta đột nhiên cái biến chủ ý." Phương Hải ánh mắt quét về phía trong đại sảnh các thiếu niên, cười nói: "Các ngươi cùng một chỗ động thủ đi, có thể kiên trì đến cuối cùng bảy người, có thể đạt được tiến vào Xã Tắc Học Viện danh ngạch."

Trong đại sảnh không ít thiếu niên nghe được Phương Hải, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, Mạc Khoa, Hạ Phong, Đồ Chiến, Ngụy Yên Lam, Tổng Diêm Nhi, năm người này đã chiếm được năm cái danh ngạch, nói cách khác, bọn hần hiện tại chỉ có hai cái danh ngạch rồi.

Hàng chục cá nhân tranh đoạt hai cái danh ngạch, loại này tuyển bạt thật đúng là tàn khốc.

Đúng lúc này, Phương Hải đứng dậy, hướng phía trong đại sảnh lẳng không kéo lê một ngón tay, chỉ mang phá không mà ra, Rầm rầm, trên sàn nhà lại bị chỉ mang kéo lê một đạo xâm nhập vài tác dấu vết.

"Tự lấy cái này đầu tuyển vị giới, như ai ly khai chạy tới giới tuyển bên ngoài, lập tức hủy bỏ tiến vào Xã Tắc Học Viện tư cách!"

Nghe được Phương Hải, các thiếu niên đều là kích động, bọn họ là không cách nào đánh bại Mạc Khoa bọn người, nhưng là bọn hần cũng không phải là không có cơ hội, bởi vì còn có hai cái danh ngạch.

"Rất đáng tiếc, đến lúc đó các ngươi chỉ sợ không có danh ngạch rồi." Nhìn xem các thiếu niên khát vọng ánh mắt, Dương Thần nhàn nhạt cười cười, hần cũng sẽ không đem danh ngạch lại để cho người khác.

"Tốt rồi, các ngươi có thể đã bắt đầu, nhớ kỹ, muốn đi vào Xã Tắc Học Viện, ngàn vạn không muốn hạ thủ lưu tình!" Nói chuyện thời điểm, Phương Hải thấp giọng nở nụ cười: "Luôn tại trong học viện đợi, liên chút việc vui đều tìm không thấy, hôm nay cuối cùng tìm được điểm việc vui."

"Hừ, dựa vào gia tộc bỏ lên gia hỏa, đã biết rõ làm chút ít loại chuyện này, cũng không biết viện trưởng tại sao phải lại để cho loại người này đi theo ta!"

Mộ Dao ngay tại Phương Hải trước người, nghe tới Phương Hải lúc, trong nội tâm nàng không khỏi lạnh cười rộ lên.

Ngay tại Mộ Dao cầm gậy bắt bình thời điểm, các thiếu niên đã đi tới giới tuyến ở trong, Dương Thần bọn bốn người cùng một chỗ, Mạc Khoa, Hạ Phong, Đồ Chiến, ba người này lại riêng phần mình tại một phương, cũng không có ý định ra tay, người khác căn bản không dám tới gần bọn hắn.

Thế nhưng mà danh ngạch chỉ có bảy cái, muốn đạt được danh ngạch, cũng chỉ có hai chủng lựa chọn, một loại là đánh bại Mạc Khoa chờ ba cái Tiểu Thiên Tài bên trong một cái, một loại là đem Dương Thần cùng Quách Định trước đuổi đi, nói như vậy, bọn hắn khẳng định có hai cái danh ngạch.

Mấy chục cái thiếu niên nhìn nhìn Mạc Khoa và ba người, lại đưa ánh mắt chuyển qua Dương Thần bọn người trên thân, tất cả mọi người cùng lúc lên đích lời nói, cho dù là Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi liên thủ, cũng lấy không đến bất luận cái gì tiện nghi a?

Nghĩ tới đây, không ít người đã kích động, bọn hắn ý định đem Quách Định cùng Dương Thần đuổi ra giới tuyến bên ngoài, sau đó bọn hắn tại tranh đoạt cuối cùng hai cái danh ngạch.

"Tiểu Thần Tử, nhìn xem những mọi người này đem ngươi xem thành dễ dàng nuốt quả hồng mềm rồi, đợi tí nữa ngươi ngàn vạn muốn cho bọn hắn điểm trí nhớ, lại để cho bọn hắn chung thân khó quên!" Đào Đào bỗng nhiên cười truyền âm cho Dương Thần, nhắc nhở Dương Thần không muốn nhân từ.

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, hắn cũng không phải là người tốt lành gì, nếu quả thật có người muốn đối phó chính mình, mình tuyệt đối sẽ không nhân từ nương tay. Hắn lo lắng chính là Quách Định, tiểu tử này căn bản không có trải qua cái gì chiến đấu rèn luyện, càng không có gì kinh nghiệm thực chiến, thời điểm chiến đấu nhất định sẽ chịu thiệt đấy.

Chứng kiến Dương Thần thông dong thân thái, Đồ Thân chờ trong lòng người đều nghi hoặc không thôi: "Tiểu tử này tựa hồ phi thường tự tin, chẳng lẽ hắn đã có thể một lần nữa tu luyện rồi hả? Thế nhưng mà ngay cả như vậy, ngăn ngăn trong vòng một năm, hắn cũng không có khả năng có bao nhiêu thành tựu."

Nhưng vào lúc này, bọn hắn bỗng nhiên nghĩ tới Quách Định, Quách Định bây giờ lại đã đột phá đã đến Bá Khí Cửu Trọng, bọn hắn không thể không hoài nghi, chẳng lẽ Dương Thần tiểu tử thái này cũng đột phá đã đến Bá Khí Cửu Trọng?

Nếu như là thật sự, Dương Thần cùng Quách Định cái này lưỡng tên tiểu tử rốt cuộc là làm sao làm được, chẳng lẽ lại bọn hắn ăn hết cái gì thiên tài địa bảo, hay hoặc là gặp cái gì cao nhân?

Các loại suy đoán lập tức hiển hiện tại Đồ Thân chờ Tứ đại cường giả trong nội tâm.

Đúng lúc này, không biết ai rống lên một tiếng, "Lên, đem cái này hai cái phế vật đuổi đi ra, chúng ta thì có hai cái danh ngạch rồi!"

Nghe thế đạo tiếng hô, mấy chục cái thiếu niên đồng thời phóng tới Dương Thần bọn bốn người mà đi, khí thế như cầu vồng, tuy nhiên những mọi người này chỉ có đánh nát chín khối Kim Cương Bá Thạch chỉ lực, thế nhưng mà thanh thế to lớn, tuyệt đối không thể khinh thường.

Chứng kiến Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi lộ ra vẻ lo lắng, Dương Thần nở nụ cười: "Lam Nhi, Diễm Nhi, ta cùng Quách Định không có việc gì, không cần phải lo lắng chúng ta, buông tay đi đối phó người khác là được!"

"Vâng, ca!"

"Thần ca ca, chính ngươi phải cẩn thận!"

Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi đều tỉnh tường Dương Thần tính cách, hắn tuyệt đối không để cho mình chịu thiệt, đã hắn nói không cần lo lắng, vậy thì thật sự không cần lo lắng rồi, vì vậy các nàng không chút do dự cực nhanh mà ra, công hướng về phía bốn phía vọt tới người.

Đây là từ đối với Dương Thần hào vô điều kiện tín nhiệm, từ nhỏ đến lớn, Dương Thần cũng xác thực không làm bọn hắn thất vọng qua.

"Quách Định, ngươi vừa mới đột phá, trước chọn mấy cái yếu địch luyện luyện tập, không phải ly khai ta quá xa!" Dương Thần vỗ vỗ Quách Định bả vai, đã đi đầu cực nhanh mà ra, hắn cũng không có thi triển Phong Lôi Bộ, nhưng là tốc độ đã so bình thường Bá Khí Cửu Trọng người nhanh.

"Bá Khí Cửu Trọng! Tiểu tử này che dấu thật sâu!" Đồ Thân chờ Tứ đại cường giả sắc mặt đều là hơi đổi, bọn hắn suy đoán, Dương Thần vô cùng có khả năng thật lâu trước khi cũng đã có thể tu luyện rồi, tuy nhiên lại ẩn nhẫn không phát.

"Có ý tứ, tiểu tử này vậy mà hiểu được che dấu khí tức bí pháp." Phương Hải không khỏi quý dị nở nụ cười, đáng tiếc Dương Thần cũng không có chứng kiến đạo này nụ cười quý dị.

"Cái này tiểu phế vật vậy mà..." Mạc Khoa cùng Hạ Phong sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, Dương Thần tựa hồ cho bọn hắn rất lớn khiếp sợ, làm bọn hắn khó có thể tiếp nhận.

"Diễm ấy tốc độ còn không đáng đến làm cho ta ra tay." Đồ Chiến trên mặt đồng dạng lộ ra vẻ kinh ngạc, thế nhưng mà lập tức lại khôi phục bình tĩnh, hắn cũng không có đem Dương Thần để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Có dám một trận chiến?

Khiếp sợ không chỉ là Đồ Thân bọn người, những hướng phía kia Dương Thần cùng Quách Định phóng đi người cũng là khiếp sợ không thôi.

"Quách Định, đem bọn họ toàn bộ đánh đi ra ngoài, một cái đều không muốn lưu lại!" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã xông vào trong đám người, hai tay đều xuất hiện, tay qua chỗ, người bên cạnh đã bị hấn chưởng lực đánh bay mà ra, trực tiếp bay ra giới tuyến bên ngoài mà đi.

"Lực lượng rất mạnh!" Mặc Khoa ba người sắc mặt không khỏi biến đổi, cho tới giờ khắc này, bọn hấn mới bắt đầu coi trọng Dương Thần, bởi vì Dương Thần chưởng lực mấy có lẽ đã cùng bọn họ tương xứng.

Đồ Thân bọn người ánh mắt lại theo chân bọn họ bất đồng, bọn hấn chứng kiến chính là Dương Thần ra tay thời cơ, lực lượng, tốc độ... Phối hợp cực kỳ hoàn mỹ, nếu như không có đại lượng thực chiến huấn luyện, căn bản làm không được điểm này.

"Ra tay không lưu tình, thủ đoạn độc ác, tiểu tử này tuyệt đối không đơn giản!" Mộ Dao như có điều suy nghĩ nhìn xem Dương Thần, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Đúng lúc này, Quách Định cũng xuất thủ, hấn xác thực không có gì lợi hại chiến đấu kỹ xảo, càng không có gì kinh nghiệm thực chiến, thế nhưng mà lực lượng của hấn đã vượt qua đối phương, cho nên khi hấn ra quyền thời điểm, đối phương căn bản không có chống cự cơ hội, trực tiếp bay ra giới tuyến bên ngoài.

"Làm sao có thể!" Mặc Khoa bọn người ở tại này bị khiếp sợ đến, Quách Định lực lượng vậy mà cũng cùng bọn họ tương xứng, bọn hấn cũng không biết, Quách Định căn bản không có sử xuất toàn lực, nếu không đoán chừng bọn hấn hội tức giận đến thổ huyết.

"Cái này lưỡng tên tiểu tử tuyệt đối là đã nhận được cái gì trân quý dược liệu, nếu không căn bản không có khả năng một lần nữa tu luyện, càng không khả năng có được loại lực lượng này." Tất cả mọi người trong nội tâm đều là như thế này suy đoán đầy.

Dương Thần đã ngờ tới mọi người có thể như vậy muốn, bất quá hấn cũng không lo lắng, bởi vì hấn biết rõ, muốn tại Xã Tắc Học Viện đạt được rất tốt đãi ngộ, thể hiện ra nhất định được thực lực là phải đấy.

Nếu có người hỏi thực lực của mình vì sao tăng lên, hấn có Diệp Lạc làm tám mộc, chỉ muốn xuất ra Diệp Lạc cho lệnh bài, tin tưởng vẫn chưa có người nào dám đối với hấn bất lợi, nhưng hấn là tận mắt thấy qua, Diệp Lạc liền Đại Vũ Vương Triều mọi người không để vào mắt.

"Tất cả mọi người liên thủ, không muốn tách ra, thực lực của hấn cường thịnh trở lại cũng sẽ không biết là đối thủ của chúng ta!"

Các thiếu niên ngay ngắn hướng hét lớn, tụ lại đứng dậy, hướng phía Dương Thần cùng Quách Định vọt tới, ngay ngắn hướng vung quyền công kích mà ra, chỉ một thoáng quyền phong gào thét, giống như xoáy lên trận trận kinh phong.

"Quách Định, ngươi coi như cũng được sao?" Dương Thần ghé mắt nhìn xem Quách Định.

"Lão Đại, ngươi cứ việc yên tâm tốt rồi, ta còn không có đánh đủ đây này!" Quách Định trên mặt chiến ý dâng trào, giờ phút này hấn, chiến đấu kinh nghiệm đã tích lũy không ít, khí thế trên người lẫm liệt vô cùng.

Từ khi bọn hấn nói chuyện chi tiết, mười mấy người đã bao quanh vây công tới, quyền kinh cương mãnh dị thường, trong không khí phát ra vô số khí bạo âm thanh.

"Là thời điểm sử xuất Tiểu Đào Tử giáo được Bá thuật rồi!"

Tâm niệm vừa động, Dương Thần tránh được mọi người quyền kinh, nhanh giống như tia chớp lướt đã đến trong đám người, một quyền oanh ra, quyền phong gào thét, chỉ một thoáng quyền ảnh tung hoành, quyền kinh như sóng biển điệp cộng lại, áp hướng người chung quanh.

Phạm phạm Bá thuật, Diệp Lăng Quyền!

Quyền kinh phiên cồn mà ra, chỉ nghe bang bang âm thanh không ngừng, sở hữu cái đồng thời bay ngược mà ra, bay đến giới tuyến bên ngoài, trùng trùng điệp điệp trụ lạc trên mặt đất.

"Không hổ là lão Đại!" Quách Định trừng lớn hai mắt, cơ hồ không thể tin được trước mắt chuyện đã xảy ra thật sự.

Không chỉ là Quách Định, cơ hồ tất cả mọi người không thể tin được đây là Dương Thần có thể làm được, muốn đồng thời đánh bại nhiều như vậy người,

chỉ sợ muốn có được Bá Sĩ thực lực mới có thể làm được... Hiện tại người xuất thủ chẳng qua là Bá Khí Cửu Trọng mà thôi.

"Thần ca ca, Lam Nhi đã biết rõ, ngươi tuyệt đối sẽ không bình thường cả đời đấy!"

"Ta đã sớm nói, ta ca thế nhưng mà Chu Tiên trấn thượng thiên phú người tốt nhất, xem về sau còn có ai dám nói hấn là phế vật!"

Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi ngay ngắn hướng nhìn về phía Dương Thần, trên ngọc dung đồng đều lộ ra mừng rỡ đáng tươi cười.

"Xem ra chúng ta đều bị tiểu tử này lừa, trước kia hấn khẳng định ở sau lưng cười nhạo chúng ta!" Hạ Phong cùng Mạc Khoa sắc mặt đều là khó coi không thôi, bọn hấn có loại bị chơi xỏ cảm giác.

"Cái này lực lượng... Không sai biệt lắm có thể đánh nát 16 khối Kim Cương Bá Thạch đi à nha? Đại ca nếu như chứng kiến tiểu tử này, có thể hay không lại để cho hấn tiếp tục sống sót đầu này? Tiểu tử này nếu như có thể cho ta sử dụng, hắc hắc..." Phương Hải gắt gao chăm chăm vào Dương Thần, giống như nhìn thấy gì hiếm thấy trân bảo.

"Nghe nói cái này ba đứa bé đều là cái kia lão tửu quý thu dưỡng, cái kia lão tửu quý ánh mắt thật đúng là độc ác a!" Mạc Tang chờ trong lòng người không khỏi nghĩ tới lão tửu quý.

Đúng lúc này, đi một mình đã đến Dương Thần bên người, nhàn nhạt nói: "Ngươi rất cường, có dám tiếp nhận khiêu chiến của ta?"

Người này thân phụ phía sau lưng loan đao, dĩ nhiên là Đồ Chiến!

Đồ Thân chứng kiến Đồ Chiến khiêu chiến Dương Thần, sắc mặt không khỏi biến đổi, tựa hồ có chút lo lắng, tuy nhiên lại không có ngăn cản.

"Khiêu chiến?" Dương Thần nhìn xem Đồ Chiến, cùng cao lớn khô ngô Đồ Chiến so với, Dương Thần dáng người đã có thể nhỏ đến nhiều lắm, cơ hồ là ngửa đầu mới có thể cùng Đồ Chiến nói chuyện.

Dương Thần còn chưa có tới cấp mở miệng, Ngụy Yên Lam bỗng nhiên đi vào Dương Thần bên người, cười nói: "Người cao to, ngươi muốn khiêu chiến Thần ca ca, trước hết qua ta cái này quan!"

"Lam tỷ tỷ nói không sai, muốn khiêu chiến ta ca, trước hết qua chúng ta cái này quan!" Tống Diễm Nhi vậy mà cũng đi tới Dương Thần bên người.

"Hai cái cô gái nhỏ." Dương Thần cười cười, nói ra: "Các ngươi yên tâm, hấn còn đánh không chết ta, mạng của ta thế nhưng mà rất cứng đấy."

Nghe được Dương Thần, Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam chỉ phải lui về sau khai, bọn hấn tuy nhiên tín nhiệm Dương Thần, thế nhưng mà hay vẫn là không khỏi vì Dương Thần lo lắng, dù sao trong mắt bọn hấn, cái này người cao to thật sự quá dọa người rồi.

"Tốt, ta tiếp nhận ngươi khiêu chiến!" Dương Thần ngẩng đầu nhìn Đồ Chiến, cười trả lời.

Xã Tắc Học Viện người chứng kiến hai người yếu quyết đấu, tuy nhiên lại không có ngăn cản ý tứ, Mạc Tang bọn người chứng kiến Đồ Thân cũng không có ngăn cản ý đồ, này đây đều không có phản đối, huống hồ, bọn hấn còn muốn nhìn một chút Dương Thần thực lực chân chính!

Nghe được Dương Thần trả lời, Đồ Chiến khí thế rồi đột nhiên biến đổi, trong mắt tàn nhẫn ra mãnh liệt chiến ý, nghiêm mặt nói ra: "Hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng." Nói xong đi nhanh bước ra, cúi người ôm đồm hướng Dương Thần lồng ngực, nhanh chóng như Bôn Lôi.

"Thật nhanh!" Mạc Khoa bọn người sắc mặt hơi đổi.

Dương Thần lại sắc mặt như cũ, Đồ Chiến nhanh, hấn so Đồ Chiến nhanh hơn, dưới chân Phong Lôi Bộ động đứng dậy, tiếng sấm chọt tiếng nổ, tàn ảnh hiện lên, hấn đã đi tới Đồ Chiến sau lưng, một quyền oanh hướng về phía Đồ Chiến phía sau lưng.

"Tốt!" Đồ Chiến cười lớn một tiếng, thân thể tại chỗ chọt xoay người, một quyền oanh đi ra ngoài!

Mọi người đồng đều cho rằng Dương Thần hội tránh đi, thế nhưng mà Dương Thần cũng không có tránh, nắm đấm cùng nắm đấm va chạm đứng dậy, đụng một tiếng bạo tiếng nổ, giống như kim loại ma sát thanh âm, chói tai đến cực điểm.

Ra ngoài ý định chính là, mọi người cũng không có chứng kiến Dương Thần bay rút ra ngoài, mà là thấy được Đồ Chiến lao đảo rút lui, lui ra phía sau bảy bước mới đứng vững. Dương Thần vậy mà cũng không lui lại nửa bước, vững vàng đứng tại nguyên chỗ.

"Chiến nhi vậy mà tại trên lực lượng thua..." Tất cả mọi người khiếp sợ, nhưng Đồ Thân khiếp sợ trong lòng là lớn nhất, hấn biết rõ Đồ Chiến lực lượng đến cùng có bao nhiêu, thế nhưng mà vậy mà đã thua bởi Dương Thần, đây quả thực làm hấn khó có thể tiếp nhận, đây là cái kia phế vật sao?

"Hấn tuyệt đối có thể đánh nát 16 khối Kim Cương Bá Thạch, ta Xã Tắc Học Viện bao năm qua đến ưu tú nhất lưỡng một thiên tài, bọn hấn tại Bá Khí Cửu Trọng thời điểm, đồng dạng đánh nát 16 khối Kim Cương Bá Thạch!" Mộ Dao nhìn xem Dương Thần, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lóe ra dị quang, bỗng nhiên nhìn về phía Tống Diễm Nhi, "Tiểu nha đầu này che giấu thực lực, nói không chừng..."

Nghĩ tới đây, Mộ Dao trái tim kịch liệt nhảy lên, kích động không thôi, nếu như Xã Tắc Học Viện đã nhận được cái này hai cái đệ tử, tương lai tuyệt đối năng lực áp mặt khác lưỡng cái thế lực.

"Người đáng giá ta sử dụng Bá Khí." Đồ Chiến bỗng nhiên lấy xuống loan đao, tay cầm loan đao, cả người hấn khí thế càng hung hiểm hơn.

Ngay tại Đồ Chiến gỡ xuống loan đao nháy mắt, Đồ Thân bỗng nhiên nói ra: "Chiến nhi, người không phải là đối thủ của hấn, thanh đao thu lại!"

Cơ hồ tất cả mọi người kinh ngạc nhìn xem Đồ Thân, mà ngay cả Đồ Chiến cũng không ngoại lệ.

"Cha, ta..."

Đồ Chiến còn chưa có nói xong, Đồ Thân bỗng nhiên cắt đứt hấn mà nói, nói ra: "Không cần nói nữa, chẳng lẽ người không tin cha sao? Thanh đao thu lại!"

Đồ Chiến do dự một chút, cuối cùng nhất hay là nghe theo Đồ Thân lời nói, mọi người thấy như vậy một màn, đều là thất vọng không thôi.

"Tiểu Thần Tử, coi như lão tiểu tử đó thức thời, nếu không dùng kiếm thuật của người, dù cho không có Lôi Ngục kiếm cũng có thể nhẹ nhõm đánh bại con của hấn." Đào Đào cười truyền âm, căn bản không có đem Đồ Chiến để vào mắt.

"Lão tiểu tử?" Nghe được Đào Đào Đồ Thân gọi là lão tiểu tử, Dương Thần dở khóc dở cười.

"Tốt rồi, tiến vào Xã Tắc Học Viện danh ngạch tựu là trong nội tâm giới tuyến ở trong bảy người a, ba ngày sau các người bảy người cũng có thể đi Xã Tắc Học Viện báo danh, chúng ta bây giờ tựu cho các người trúng tuyển chứng minh!" Nói chuyện thời điểm, Mộ Dao hướng người đứng phía sau khiến nháy mắt.

Phía sau nàng chỉ nhân lập tức đem trúng tuyển chứng minh giao cho Dương Thần bọn người.

Đem trúng tuyển chứng minh giao cho Dương Thần bọn người về sau, Mộ Dao mang theo Xã Tắc Học Viện người đã đi ra Chu Tiên trấn, nàng muốn vừa mau đưa tin tức tốt nói cho viện trưởng, trên Chu Tiên trấn này thế nhưng mà có mấy cái thiên tài.

Mộ Dao bọn người đi rồi, Dương Thần cùng Quách Định đoạt được nhập học danh ngạch sự tình truyền khắp toàn bộ Chu Tiên trấn, tất cả mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, theo dấu đường nghị luận đã đến cuối phố.

Giờ phút này, Dương Thần đang tại chiếu khán lấy lão tửu quý, lão tửu quý đã say đến bất tỉnh nhân sự, ngã xuống giường khò khè nói nhiều ngủ say.

Dương Thần bên người, Quách Định, Tống Diễm Nhi, Ngụy Yên Lam, ba người sắc mặt lo lắng nhìn xem lão tửu quý, bọn hấn không khỏi nghĩ đến, nếu như ly khai Chu Tiên trấn đi Xã Tắc Học Viện, đến cùng ai tới chiếu cổ lão tửu quý?

"Diễm Nhi, Quách Định, Lam Nhi, ba ngày sau các người đi trước Xã Tắc Học Viện, ta lưu lại chiếu cổ lão tửu quý." Dương Thần bên cạnh dùng khăn mặt cho lão tửu quý lau mặt, bên cạnh vừa cười vừa nói.

"Lão Đại."

"Ca, chúng ta cũng không đi."

"Thần ca ca, Lam Nhi cũng không đi."

Ngụy Yên Lam ba người đồng thời lắc đầu, bọn hấn cũng không muốn làm cho Dương Thần một mình lưu lại, huống hồ, bọn hấn đồng dạng lo lắng lão tửu quý.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Dạ đàm

"Các người ở tại chỗ này lại có làm được cái gì?"

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã đem lão tửu quý trên mặt vết bẩn lau sạch sẽ, chợt nhìn đi, lão tửu quý thật đúng là hình dáng đường đường.

"Thần ca ca, ta có thể cầu Tam gia gia chiếu Cố thúc thúc, nói như vậy, chúng ta có thể yên tâm đi Xã Tắc Học Viện rồi." Ngụy Yên Lam bỗng nhiên nghĩ tới chính mình Tam gia gia, có nàng Tam gia gia tại, lão tửu quý tuyệt đối sẽ không gặp được nguy hiểm.

"Tam gia gia?" Dương Thần vượt cái mũi, lâm vào suy tư, nếu như muốn hoàn thành cùng tiểu Dương Thần ước định, bang tiểu Dương Thần báo thù, hẳn nhất định phải đi ra Chu Tiên trấn, lão tửu quỷ giao cho Ngụy Yên Lam Tam gia gia chiếu cố, có lẽ là biện pháp tốt nhất.

"Lam Nhi, người về trước đi với người Tam gia gia thương lượng, nếu như hẳn thật sự có thể chiếu cố lão tửu quỷ, chúng ta tự cùng đi Xã Tắc Học Viện." Suy tư sau một lát, Dương Thần rốt cục làm ra quyết định, hẳn phải hoàn thành cùng tiểu Dương Thần bốn cái ước định.

"Thần ca ca, ta cái này đi theo gia gia nói." Hướng Dương Thần cười cười, Ngụy Yên Lam nhìn về phía Tổng Điem Nhi cùng Quách Định, "Điem Nhi, Quách Định, các người cần phải bang Thần ca ca chiếu Cố thúc thúc, ta đi về trước." Nói xong vẫy tay từ biệt, rời khỏi phòng.

Nhìn xem Ngụy Yên Lam bóng lưng rời đi, Dương Thần không khỏi nở nụ cười: "Cô gái nhỏ này căn bản không phải đi thương lượng, mà là trực tiếp cầu nài Tam gia gia hỗ trợ."

"Ca, ta không nở cha." Tổng Điem Nhi nhìn xem ngã xuống giường bất tỉnh lão tửu quỷ, cong cong lông mi bên trên vậy mà ần ần đã có nước mắt.

"Xã Tắc Học Viện tại Đại Hàn Vương Triều trong vương thành, cách Vu Sơn cũng không phải rất xa, chúng ta tùy thời đều có thể trở về." Dương Thần vượt vượt Tổng Điem Nhi mái tóc, vừa cười vừa nói.

"Điem Nhi, lão Đại nói không sai, chúng ta tùy thời đều có thể trở về, đến lúc đó cho lão ba mang một ít rượu trở lại, hẳn nhất định sẽ cao hứng đấy." Quách Định cũng nhìn về phía Tổng Điem Nhi, vừa cười vừa nói, nụ cười của hắn nhìn về phía trên thành thật.

"Ta xem chúng ta không có lẽ cho lão tửu quỷ mang rượu tới trở lại, có lẽ mang một ít tinh rượu được mới đúng." Dương Thần bắt đầu đi lắc đầu, chín năm trước lão tửu quỷ còn có thể nói với hắn mấy câu, thế nhưng mà mấy năm gần đây, bọn hắn nửa câu lời nói đều không có đã từng nói qua.

Lão tửu quỷ không ngớt chưa cùng Dương Thần nói chuyện, cũng không có cùng Tổng Điem Nhi cùng Quách Định nói chuyện.

Quách Định cùng Tổng Điem Nhi nghe được Dương Thần, cũng không khỏi nhẹ nhàng thở dài đứng dậy, bọn hắn cũng muốn biết, vì cái gì lão tửu quỷ cả ngày say rượu, thế nhưng mà lão tửu quỷ chưa bao giờ theo chân bọn họ nói chuyện, bọn hắn căn bản không thể nào hỏi.

"Điem Nhi, Quách Định, các người về phòng trước ngủ đi thôi, có ta ở đây tại đây nhìn xem lão tửu quỷ là được rồi." Dương Thần vỗ vỗ Quách Định cùng Tổng Điem Nhi bả vai, vừa cười vừa nói.

"Ca, ta không đi, chúng ta cùng một chỗ chiếu cố cha." Tổng Điem Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ không muốn rời đi Dương Thần.

Dương Thần cho Quách Định đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Quách Định lập tức đã minh bạch Dương Thần ý thức, nhìn xem Tổng Điem Nhi, cười nói: "Điem Nhi, chúng ta đi thôi, chờ lão ba khi tỉnh lại, lão Đại hội bảo chúng ta đấy." Nói xong đã đi đầu đứng dậy đi ra gian phòng.

Tổng Điem Nhi chứng kiến Quách Định đi rồi, chỉ phải nhẹ gật đầu, theo sát Quách Định về sau rồi đi.

"Ai, cô gái nhỏ này, nếu như ngày nào đó ta không tại bên người nàng, cũng không biết nàng đến cùng nên làm cái gì bây giờ." Lắc đầu, Dương Thần quay đầu nhìn trên giường lão tửu quỷ, thở dài: "Lão tửu quỷ, người cái này thân quần áo không sai biệt lắm hai năm không đổi đi à nha, ai. . ."

Than nhẹ trong tiếng, Dương Thần theo trong nháy mắt chứa đồ xuất ra một bộ màu đen quần áo, lẩm bẩm nói: "Lão tửu quỷ, ta hỏi người nhiều lần như vậy, người vì cái gì không chịu nói cho ta biết, người vì cái gì cam chịu."

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã bang lão tửu quỷ thay đổi thân quần áo, người dựa vào ăn mặc, lão tửu quỷ sau khi mặc quần áo, nhất thời trở nên tinh thần, đáng tiếc, cái kia tiêu tụy trên mặt y nguyên tái nhợt.

Nhìn xem vẫn hôn mê bất tỉnh lão tửu quỷ, Dương Thần chỉ có thở dài, chín năm trước lão tửu quỷ còn có thể mang ít đồ hồi đưa cho bọn hắn, nhưng khi Dương Thần bốn người có thể nuôi sống chính mình thời điểm, lão tửu quỷ tự chỉ lo chính mình uống rượu.

Đương nhiên, Dương Thần sở dĩ có thể nuôi sống chính mình, đơn giản là làm chút ít hãm hại lừa gạt hoạt động.

"Lão tửu quỷ, chúng ta muốn đi Xã Tắc Học Viện rồi, về sau người có thể muốn hảo hảo chiếu cố chính mình, rượu tuy nhiên là đồ tốt, thế nhưng mà hay vẫn là uống ít thì tốt hơn, mượn rượu tiêu sầu buồn càng buồn. . ." Dương Thần lời kéo chân mền cho lão tửu quỷ đắp lên, lập tức đi ra gian phòng.

Dương Thần cũng không có chứng kiến, đương hắn rời đi thời điểm, lão tửu quỷ trong hai mắt vậy mà chảy ra nước mắt.

Chậm rãi giương đôi mắt, lão tửu quỷ thấp giọng tự nói: "Mượn rượu tiêu sầu buồn càng buồn. . . Hài tử, người cũng đã biết, ta là người vô dụng, ta sống lấy rất thống khổ, thế nhưng mà ta lại không có dũng khí đi chết. . ."

Dương Thần căn bản không có nghe được lão tửu quỷ, ngay tại hắn rời khỏi phòng cửa ra vào nháy mắt, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm: "Bọn hắn quả nhiên đã đến, lúc này tự ở bên ngoài, hơn nữa bốn người đều đã đến."

"Thật sự tới rồi sao? Xem ra bọn hắn nhất định là đến đề ra nghi vấn ta đấy, ta muốn nhìn, bọn hắn ý định như thế nào đề ra nghi vấn ta." Tự nói chi tế, Dương Thần khỏe miệng mang theo cười xấu xa, đi ra nhà cửa, đi vào trên đường phố, giờ phút này đêm đã khuya, bầu trời đêm như biển, bốn phía yên tĩnh im ắng.

Đêm tối ở chỗ sâu trong, không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo tiếng cười, "Không nghĩ tới lão phu còn chưa tiến vào tìm ngươi, ngươi vậy mà chính mình tự đi ra."

Theo tiếng cười truyền đến, một người theo trong đêm tối đi tới, người này dĩ nhiên là Mạc Tang, Mạc Tang đánh giá Dương Thần, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc, hắn cũng không có chứng kiến Dương Thần trên mặt có bất luận cái gì vẻ ngoài ý muốn.

"Mạc tiên bối tựa hồ là chuyên đến tìm văn bối, không biết là vì chuyện gì?" Dương Thần thật đúng là không có đem Mạc Tang để vào mắt, có Đào Đào tại, Bá Sư cảnh hoàn toàn có thể miêu sát.

"Dương tiểu hữu thật đúng là sự can đảm quả nhiên." Mạc Tang cười cười, bỗng nhiên ghé mắt nhìn về phía đêm tối ở chỗ sâu trong, cao giọng nói: "Chư vị đã đến, cần gì phải trốn trốn tránh tránh."

"Quả nhiên dấu điểm bất trụ Mạc huynh."

Trong đêm tối, theo phương hướng bất đồng đi tới ba người, ba người này dĩ nhiên là Chu Tiên trấn còn lại Tam đại cường giả, Đồ Thân, Vũ Liệt, Hạ Giáp.

"Dương tiểu hữu, nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi trước kia tựa hồ không cách nào tu luyện, nhưng bây giờ vì sao lại có thể một lần nữa tu luyện rồi hả? Nhưng lại thể hiện ra như thế thiên phú hơn người? Cái này thật là khiến người tốt kỳ a." Hạ Giáp cười tùm tùm nhìn xem Dương Thần, nụ cười kia làm cho người sợ hãi.

"Nếu như văn bối không nói ra nguyên nhân đến, bốn vị tiền bối sẽ hay không ra tay bức ta?" Dương Thần cười cười, ánh mắt quét về phía Mạc Tang bốn người, trên mặt không một chút e ngại chi sắc.

"Tiểu tử này như thế tinh táo, xem ra hắn đã sớm biết rõ chúng ta muốn tới tìm hắn, chẳng lẽ hắn thật sự gặp cái gì chỗ dựa? Nếu không, hắn há sẽ như thế tinh táo?" Mạc Tang bốn người tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức có rất nhiều suy đoán.

"Dương tiểu hữu nói đùa, nếu như đây là Dương tiểu hữu bí mật, chúng ta há sẽ ra tay bức bách."

Vũ Liệt nhất mở miệng trước, hắn cũng không dám tùy tiện đối phó Dương Thần, dù cho Dương Thần không có chỗ dựa, chỉ cần Dương Thần hiện tại bày ra thiên phú, cũng đủ để khiến Xã Tắc Học Viện trọng điểm bồi dưỡng.

Bị Xã Tắc Học Viện coi trọng, cái này chẳng khác nào đã có Xã Tắc Học Viện làm chỗ dựa, hắn cũng không muốn đắc tội Xã Tắc Học Viện.

"Mấy lão già này sở dĩ không dám vì khó ta, hơn phân nửa là sợ Xã Tắc Học Viện trách tội, xem ra ta tạm thời không cần đem Diệp Lạc chuyển đi ra." Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần hay vẫn là quyết định lộ ra điểm tin tức cho bọn hắn, lại để cho bọn hắn đoán một trận.

Nghĩ tới đây, Dương Thần bắt đầu nói: "Bốn vị tiền bối có chỗ không biết, bang trợ người của chúng ta không cho phép chúng ta nói ra danh hào của hắn, văn bối thật sự không dám vi phạm hắn mà nói, kính xin bốn vị tiền bối thứ lỗi."

"Quả nhiên có người giúp bọn hắn!" Mạc Tang bốn người nhìn nhau, trong nội tâm đồng đều muốn, về sau tuyệt đối không thể đắc tội Dương Thần cùng Quách Định.

"Dương tiểu hữu, đêm khuya quấy rầy thật sự qua ý không dậy nổi, ngươi yên tâm, chúng ta tự đối với sẽ không đem sự tình hôm nay nói ra." Nói xong, Mạc Tang quay đầu nhìn Đồ Thân ba người, cười nói: "Chư vị, chúng ta đi thôi, không muốn quấy rầy Dương tiểu hữu rồi."

Đồ Thân ba người nhẹ gật đầu, ngay sau đó bốn người đồng thời tạt tung mà lên, quý mị tựa như chui vào đêm tối.

"Tiểu Đào Tử, ngươi vì cái gì không cho ta đem bọn họ giết, tránh khỏi về sau phiền toái." Đào Đào truyền âm nói ra, người này súc vô hại gia hỏa vậy mà lại muốn giết người rồi.

"Ngươi không muốn cả ngày nghĩ đến giết người được không?" Dương Thần dờ khóc dờ cười, thẳng này như thế nào bắt được cơ hội tự lại để cho chính mình giết người, thật không biết hắn trước kia chủ nhân là như thế nào giáo huấn đấy.

Ngay tại Dương Thần cùng Mạc Tang bốn người nói chuyện thời điểm, Ngụy Yên Lam giờ phút này đang tại cầu lấy chính mình Tam gia gia.

"Tam gia gia, Lam Nhi muốn cùng Thần ca ca cùng đi Xã Tắc Học Viện, ngươi tự đáp ứng Lam Nhi a." Ngụy Yên Lam lời kéo Tam gia gia cánh tay, một cái kinh làm nũng.

"Ai, ngươi nha đầu kia, nếu để cho cha ngươi đã biết, nàng nhất định sẽ hung hăng phạt ngươi đấy." Tam gia gia sùng nịch nhìn xem Ngụy Yên Lam, thần sắc có chút bất đắc dĩ, hắn thật sự không đành lòng cự tuyệt cái này cháu gái yêu cầu.

"Cha có thể không nở phạt ta, Tam gia gia tự cứ thả 100% mà yên tâm a tốt rồi." Ngụy Yên Lam nháy mắt to, cười tươi như hoa.

"Được rồi, bất quá ngươi phải đáp ứng Tam gia gia một cái yêu cầu, hai năm sau phải cùng Tam gia gia ly khai." Lần này nói chuyện, Tam gia gia ngữ khí phi thường chăm chú.

"Tam gia gia, có thể thư thả. . ."

Nguy Yên Lam lời còn chưa nói hết, Tam gia gia đã bắt đầu lắc đầu, "Không được, người nên biết, chuyện kia đối với người có trọng yếu bao nhiêu, người phải trở về."

"Tam gia gia, Lam Nhi đã biết. . ." Nguy Yên Lam cắn cập môi đỏ mọng, thần sắc âm đạm, nước mắt đầy tràn hốc mắt.

"Người đi Xã Tắc Học Viện hai năm qua, gia gia sẽ chăm sóc tốt cái kia tửu quý, người tự yên tâm đi." Tam gia gia sờ lên Nguy Yên Lam mái tóc, yêu thương nói.

Trên cái miệng của hắn tuy nhiên nói như thế, thế nhưng mà nhưng trong lòng tại tự nói: "Một người tâm như chết rồi, còn sống chẳng qua là thể xác mà thôi, cái này so chết đi càng thêm thông khô, ta có thể bảo hộ ở người thể xác, nhưng không cách nào cứu sống lòng của người. . . Dương Lân, người làm hết thảy. . . Thật sự đáng giá sao?"

Nguy Yên Lam cũng không biết nàng Tam gia gia trong nội tâm đang suy nghĩ gì, giờ phút này nàng, hoàn toàn yên lặng tại thất lạc bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Cực Hàn Chi Địa

Ba ngày thời gian đảo mắt tức qua, Dương Thần bọn người đã đi ra Chu Tiên trấn, tại Đồ Thân dưới sự dẫn dắt, hướng phía Đại Hàn Vương Triều vương thành tiến đến.

Nghe nói trong vương thành Bá Sĩ nhiều như heo chó, chỉ có Bá Sư đã ngoài người mới sẽ đạt được coi trọng. Bá Tông cấp bậc cường giả, tất bị Đại Hàn Vương Triều coi là khách quý, quyền lợi thật lớn, cho dù ở trong vương thành bên đường giết người cũng sẽ không có người quản.

Muốn đạt tới vương thành, phải xuyên qua Cực Hàn Chi Địa, thời gian dùng không được bao lâu, hai ngày là đủ.

Cực Hàn Chi Địa quanh năm bị trắng như tuyết trắng bao trùm, trời đông giá rét, cho dù là cường như Đồ Thân, cũng không cách nào xâm nhập Cực Hàn Chi Địa trung ương, dù là biết rõ trung ương khu vực có rất nhiều thiên tài địa bảo, cũng không có có bao nhiêu người dám vào nhập trong đó.

Đương nhiên, Bá Tông cường giả có thể nhẹ nhõm tiến vào trong đó, bọn hắn có được Bá Khí võ trang, hàn khí bất xâm, căn bản không sợ rét lạnh.

Đồ Thân mang theo Dương Thần chờ bảy cái thiếu niên hành tẩu tại trong gió tuyết, phong tuyết gào thét không ngớt, khá tốt bọn hắn chỉ là ở ngoại vi hành tẩu, cho nên cũng không biết là rét lạnh, đều là thần thái sáng lạng.

Chứng kiến Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi thân mật lần lượt Dương Thần, Hạ Phong cùng Mạc Khoa trong nội tâm lão Đại không phải tư vị, không ngừng tính toán nên như thế nào giáo Dương Thần, bọn hắn trong nội tâm đã bắt đầu hối hận, vì sao trước khi không có đem cái này tiểu phế vật giết.

"Tiểu Thần Tử, nhìn lưỡng tên tiểu tử bộ dạng, tựa hồ muốn tính toán người, người cần phải lo lắng a, đừng trong khe cổng ngầm lật thuyền rồi." Đào Đào cười cười, hắn chỉ là cùng Dương Thần hay nói giỡn mà thôi, kỳ thật cũng không lo lắng Mạc Khoa hai người, dù sao thực lực của bọn hắn quá yếu, nhắc lên không dậy nổi sóng gió gì đến.

"Dù sao hiện tại nhân rồi nhàm chán, nếu như bọn hắn muốn chơi, ta cũng không phải chú ý cùng bọn hắn chơi đùa." Sờ lên cái mũi, Dương Thần khoe miệng lộ ra cười xấu xa.

Ngay tại Dương Thần công tác chuẩn bị lấy kẻ sách thời điểm, ầm ầm... Đất tuyết kịch liệt chấn động, tựa như Thiên Bãng Địa Liệt, thanh thế làm cho người ta sợ hãi, phong tuyết càng gấp, như đao một loại thiết cắt lấy Dương Thần bọn người, trong thiên địa lộ vẻ như là lông ngỗng nhẹ bay bông tuyết, nhao nhao không ngừng.

"Không tốt, bão tuyết!" Đồ Thân sắc mặt kịch biến, Cực Hàn Chi Địa mỗi cách vài năm đều có bão tuyết, thế nhưng mà thời gian cũng không cố định, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lại để cho chính mình gặp.

"Phía trước có cái sơn cốc, chúng ta trốn đến trong sơn cốc!"

Phát ra tiếng la người Dương Thần, Đồ Thân chờ trong lòng người không khỏi nghi hoặc, vì sao chúng ta không có chứng kiến sơn cốc?

Bọn hắn cũng không biết, phát hiện sơn cốc người cũng không phải Dương Thần, mà là Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào, Đào Đào thần niệm cường đại cỡ nào, tuy nhiên sơn cốc tại rất xa bên ngoài, nhưng lại chạy không thoát Đào Đào tìm tòi.

"Lam Nhi, Diêm Nhi, Quách Định, chúng ta đi mau!" Dương Thần cũng mặc kệ Đồ Thân bọn người chết sống, hắn đã mang theo Ngụy Yên Lam bọn người hướng phía xa xa mau chóng đuổi theo.

"Chiến nhì, các người cũng nhanh theo sau a!" Đồ Thân trong nội tâm tuy nhiên còn tồn tại nghi hoặc, thế nhưng mà hắn giờ phút này nhưng lại không thể không tin tưởng Dương Thần, nếu như đợi tí nữa Phong Bạo trở nên càng lớn đứng dậy, bọn hắn ngay cả chạy trốn cơ hội cũng không có.

Nghe được Đồ Thân, Đồ Chiến bọn người không do dự, đuổi theo Dương Thần bọn người chạy như bay mà đi, Đồ Thân thì tại cuối cùng

Dương Thần bọn người ở tại trong gió lốc đi nhanh không bao lâu, chỉ thấy xa xa dãy núi không ngớt, Tuyết Phong xuyên thẳng Vân Tiêu, quả nhiên có sơn cốc tồn tại, mọi người vội vàng tiến vào tuyết cốc ở trong mà đi.

Tiến vào tuyết cốc nháy mắt, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, "Tiểu Thần Tử, cái này tuyết cốc ở chỗ sâu trong có phi thường nồng đậm Thuần Âm Bá Khí, nếu như ta không có nhìn lầm, trận này Phong Bạo sở dĩ hình thành, hơn phân nửa cũng là bởi vì những Thuần Âm Bá Khí này."

"Thuần Âm Bá Khí..."

Dương Thần tại lão nghèo kiệt hủ lậu trong nhà sách vở bên trong xem qua, Bá Khí thế giới Bá Khí có tính chất chi phân, cái này Thuần Âm Bá Khí là trở thành Bá Sĩ chỗ phải một loại Bá Khí.

Bá Khí thế giới người, đỉnh đầu đều có Tàng Thần Cung, muốn trở thành Bá Sĩ, phải dẫn động Tàng Thần Cung, khiến cho thần niệm có thể phóng ra ngoài, sau đó dùng thần niệm thăm thấu lòng đất Thuần Âm Thái Hư, hấp thu thể gian tinh khiết nhất Thuần Âm Bá Khí, trong đan điền ngưng tụ ra khí huyết, lại vừa trở thành Bá Sĩ.

Như thế nào Thuần Âm Thái Hư? Thuần Âm Thái Hư là vô tận lòng đất một cái thần bí không gian, nhìn không tới, cũng không ai có thể tìm được nó xác thực vị trí, bất quá nó xác thực tồn tại, tại Thuần Âm Thái Hư ở trong, có thể gian tinh khiết nhất Thuần Âm Bá Khí.

Hiện tại Đào Đào vậy mà nói tuyết cốc trong có Thuần Âm Bá Khí, cái này đã có thể làm cho Dương Thần nghi ngờ, Thuần Âm Bá Khí không phải tại Thuần Âm Thái Hư ở trong sao?

"Tiểu Thần Tử, người có lẽ có chỗ không biết, Thuần Âm Bá Khí tuy nhiên tại Thuần Âm Thái Hư ở trong, tuy nhiên lại sẽ ở bất đồng địa phương tiết lộ ra ngoài, một khi tiết lộ ra ngoài về sau, sẽ tạo thành thiên tượng đại biến, đây rốt cuộc là nguyên nhân gì, đến nay cũng không người nào biết." Nhìn ra Dương Thần nghi hoặc, Đào Đào giải thích nói.

"Thì ra là thế." Dương Thần bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là Thuần Âm Thái Hư bay hơi rồi, ai, thật đúng là tai họa thiên hạ a, tùy tiện rò rỉ khí liên khiến cho được Thiên Địa biến sắc.

"Nếu như trong tuyết cốc này thật sự có Thuần Âm Bá Khí tiết lộ ra ngoài, sẽ cho người mang đến đại Tào Hóa." Đào Đào kích động truyền âm: "Có Cẩm Huyết Hồng Liên, hơn nữa tuyết trong cốc Thuần Âm Bá Khí, người nhất định có thể đột phá trở thành Bá Sĩ."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần trái tim thẳng thẩn nhảy lên, trong tuyết cốc này vậy mà có thể làm chính mình đột phá, xem ra phải đi một chuyến rồi.

"Người tại Bá Khí Cửu Trọng tự có được đánh nát 27 khối Kim Cương Bá Thạch chi lực, tại đột phá Bá Sĩ thời điểm, Tàng Thần Cung nhất định dĩ thường vững chắc, nếu như không tá trợ tiết ra ngoài Thuần Âm Bá Khí, dù cho mượn nhờ trên người của người những thuốc kia tán, đột phá cơ hội cũng không đến bốn tầng." Đào Đào lo lắng truyền âm: "Cho nên người tuyệt đối không thể lãng phí cơ hội này."

Dương Thần thở sâu, quay đầu lại nhìn xem Quách Định ba người, "Quách Định, Lam Nhi, Diêm Nhi, các người ở chỗ này chờ ta, ta đi tuyết cốc ở chỗ sâu trong một chuyến." Nói xong định quay người rời đi.

"Thần ca ca, chúng ta với người cùng đi!"

"Ca, ta cũng muốn đi!"

"Lão Đại, ta cũng đi theo người!"

Ngụy Yên Lam ba người tuy nhiên không biết Dương Thần muốn đi tuyết cốc ở chỗ sâu trong làm gì, bất quá bọn hắn tuyệt đối sẽ không lại để cho Dương Thần độc tự rời đi, bọn hắn lo lắng Dương Thần an nguy.

"Tiểu Thần Tử, người có Cẩm Huyết Hồng Liên, nhất định có thể tiếp nhận được tiết ra ngoài Thuần Âm Bá Khí, thế nhưng mà bọn hắn căn bản không chịu nổi, người tuyệt đối không thể dẫn bọn hắn đi, nếu không sẽ có nguy hiểm tánh mạng." Đào Đào vội vàng truyền âm cho Dương Thần.

"Nguy hiểm tánh mạng!" Dương Thần nghe được mấy chữ này về sau, lập tức bỏ đi mang Ngụy Yên Lam ba người đi ý niệm trong đầu, lắc đầu nói ra: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm, các người cho ta quai quai ở chỗ này chờ, ta lập tức sẽ trở lại, ngàn vạn không muốn theo tới, nếu không..."

Nếu không cái gì, Dương Thần cũng không có đem nói cho hết lời, cũng đã chột xoay người, cực nhanh hướng tuyết cốc ở chỗ sâu trong

Nguy Yên Lam cùng Tống Diêm Nhi vốn định theo sau, thế nhưng mà các nàng bỗng nhiên nghĩ tới Dương Thần, Dương Thần không cho bọn hắn đi, nhất định có nguyên nhân của hắn, nếu như theo sau cho Dương Thần thêm phiền làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, các nàng lập tức dừng bước lại đến, chỉ phải tại tuyết cốc lối ra chờ Dương Thần.

Tuyết cốc ở chỗ sâu trong, bốn phía Tuyết Phong vạn trượng, trong cốc tán phát ra trận trận hàn khí, hàn khí hình thành phong hàn lưu, vòng qua vòng lại tại tuyết cốc ở bên trong, đây cũng không phải là bình thường hàn khí, trong đó kẹp lấy lấy Thuần Âm Bá Khí.

Dương Thần trong tay nắm Cẩm Huyết Hồng Liên, đương hàn khí tới gần bên cạnh hắn thời điểm, lại bị Cẩm Huyết Hồng Liên hấp thu.

"Tiểu Thần Tử, cái này Cẩm Huyết Hồng Liên cũng là bởi vì Thuần Âm Bá Khí tiết lộ, mới do bình thường Liên Hoa thoát biến mà thành, cho nên nó căn bản không e ngại những hàn khí này." Nói chuyện thời điểm, Đào Đào theo Tào Hóa bút trong chui ra, phiêu phù ở Dương Thần trước người.

"Quả nhiên, nó giống như tại hấp thu hàn khí." Dương Thần nhìn xem trong tay Cẩm Huyết Hồng Liên, kinh ngạc không thôi.

"Ngay ở chỗ này dừng lại a, ngươi dựa theo sở học công pháp, đem Cẩm Huyết Hồng Liên hạt sen ăn tươi, sau đó ném thử hấp thu bốn phía Thuần Âm Bá Khí, thử dẫn động Tàng Thần Cung." Đào Đào bỗng nhiên dừng lại, quay người nhìn xem Dương Thần.

Nhẹ gật đầu, Dương Thần tại chỗ ngồi xuống, đem Cẩm Huyết Hồng Liên đặt ở trên mặt tuyết về sau, theo trên người lấy ra dược tán, lần này hắn cũng không có đem dược tán bôi lên tại trên thân thể, mà là nuốt vào.

Bất Hủ Vương Đình bên trên chính là như vậy ghi lại, trùng kích Bá Sĩ thời điểm, phải đem dược tán ăn hết, Dương Thần tuy nhiên rất hoài nghi những lời này tính là chân thật, nhưng vẫn là cứng ngắc lấy lá gan nuốt vào.

Ăn tươi dược tán về sau, Dương Thần theo Cẩm Huyết Hồng Liên bên trên lấy khóa hạt sen, đem hạt sen cũng nuốt vào, lập tức bắt đầu nhắm mắt ngồi xuống.

Đào Đào ngồi ở Tào Hóa trên ngai bút, phiêu phù ở Dương Thần trước người, lầm bầm: "Hi vọng tiểu tử này có thể duy nhất một lần thành công, nếu không về sau sẽ rất khó tìm được loại cơ hội này rồi."

Cẩm Huyết Hồng Liên hạt sen tuy nhiên ẩn chứa cái này thuần âm chi lực, thế nhưng mà lực lượng lại phi thường nhu hòa, sẽ không đối với Dương Thần tạo thành tổn thương.

Dương Thần đem hạt sen hút vào trong Đan Điền, chỉ có mượn nhờ hạt sen thuần âm chi lực, hắn mới càng có cơ hội hình thành chính mình cái thứ nhất khí huyết. Bá Sĩ cảnh tu luyện, biến đổi một huyết, tăng thêm lúc ban đầu trở thành Bá Sĩ nháy mắt ngưng tụ trung ương khí huyết, Cửu Biến về sau, trong đan điền sẽ ngưng tụ ra mười cái khí huyết.

Dương Thần dựa theo 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 vận công tuyến đường vận công, hấp thu lấy bốn phía Thuần Âm Bá Khí, trong đan điền của hắn đã có hạt sen, hạt sen sẽ tự động hấp thu Thuần Âm Bá Khí, cho nên cũng là giảm đi hắn không ít công phu.

Ngẩn ngừ khoảnh khắc, Dương Thần kinh mạch đã bị Thuần Âm Bá Khí đông lại đứng dậy, thân thể của hắn mặt ngoài càng là kết nổi lên băng tinh, trong Đan Điền, Bá Khí số lượng dự trữ đã đạt đến cực hạn.

Bá Khí số lượng dự trữ đạt đến cực hạn về sau, Dương Thần lập tức cảm thấy trên người tràn đầy lực lượng, hắn dựa theo công pháp bên trên theo như lời đích phương pháp xử lý, đem những lực lượng này tập trung lại, hướng phía đỉnh đầu của mình trùng kích mà đi.

Dương Thần bỗng nhiên có thể chứng kiến đỉnh đầu của mình tựa hồ có một thần bí không gian, tại cái không gian này ở trong, có một khóa lớn đóng, mạnh như ở trước mắt cát bụi, nếu như nếu không nhìn kỹ, căn bản không cách nào phát hiện nó.

Cái này thần bí không gian cũng không phải Tàng Thần Cung, cái kia mạnh như ở trước mắt cát bụi lớn đóng mới thật sự là Tàng Thần Cung!

Chỉ có dẫn động Tàng Thần Cung, mới có thể phóng ra ngoài thần niệm, do đó thăm thấu đến vô tận lòng đất, câu thông Thuần Âm Thái Hư, ngưng tụ khí huyết, trở thành Bá Sĩ!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Thuần Âm Thái Hư

"Cái này là Tàng Thần Cung nha..."

Dương Thần nội thị đỉnh đầu thần bí màu xám không gian, thấy được cái kia thật nhỏ lổm đóm, hẳn biết rõ cái này khóa lổm đóm tựu là Tàng Thần Cung, chỉ cần ngưng tụ toàn thân tất cả lực lượng, dẫn động Tàng Thần Cung, là hẳn có thể đủ phóng ra ngoài thần niệm.

Một khi có thể phóng ra ngoài thần niệm, dùng thần niệm thăm thấu Thuần Âm Thái Hư, hấp thu Thuần Âm Bá Khí tồn ở đan điền, ngưng tụ ra khí huyết, hẳn tựu đại công cáo thành rồi, quá trình này phi thường nguy hiểm, nếu như thần niệm không đủ cường đại, bị nhốt tại Thuần Âm Thái Hư bên trong, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Dương Thần đương nhiên biết rõ ở trong đó nguy hiểm, thế nhưng mà tu luyện vốn là nghịch thiên mà đi, nếu như nội tâm đã sinh ra sợ hãi, cái kia còn nói gì tu luyện?

Này đây, Dương Thần không chút do dự điều động trên người tất cả lực lượng, hóa thành một cỗ lực lượng nước lũ, trùng kích hướng Tàng Thần Cung, đây là đủ để đánh nát 27 khối Kim Cương Bá Thạch chi lực, cực kỳ cương mãnh!

Tuy nhiên cỗ lực lượng này cực kỳ cương mãnh, nhưng điều Dương Thần khiếp sợ chính là, cái kia nhìn như mãnh như ở trước mắt cát bụi Tàng Thần Cung vậy mà không chút sút mẻ, lớn như thế lực lượng vậy mà không cách nào rung chuyển một khóa lổm đóm, cái này sao lại, há có thể không làm hắn khiếp sợ.

Đúng lúc này, do ở đan điền nội hạt sen không ngừng hấp thu ngoại giới Thuần Âm Bá Khí, khiến cho hắn trong đan điền Bá Khí không ngừng co lại lung, hình thành vô số ngân bạch tơ mỏng, vây quanh hạt sen không ngừng xoay tròn.

Cái này dĩ nhiên là hình thành khí huyết dấu hiệu, đương nhiên, đây chỉ là hạt sen cùng được tán chi lực có thể phát huy tác dụng, cũng không phải thật sự muốn hình thành khí huyết, riêng lấy những Thuần Âm Bá Khí này, căn bản không cách nào ngưng tụ ra khí huyết.

Bất quá do ở đan điền nội tâm thời xuất hiện giả đối khí huyết, lực lượng của hắn đột nhiên tăng vọt, 29, 30, ba mươi mốt... Ngán ngùi lập tức, hắn đã đã có được có thể đánh nát bốn mươi khối Kim Cương Bá Thạch chi lực.

Cỗ lực lượng này mãnh liệt trùng kích tại Tàng Thần Cung lên, Tàng Thần Cung khẽ run lên, thế nhưng mà y nguyên không cách nào rung chuyển Tàng Thần Cung.

Đột nhiên, Dương Thần ăn vào được tán chi lực phát huy ra đến, lực lượng của hắn lần nữa gia tăng, qua trong giây lát tựu đã có được đánh nát 50 khối Kim Cương Bá Thạch chi lực.

Lực lượng uốn éo thành một cỗ, lần nữa hướng phía Tàng Thần Cung trùng kích mà đi, Tàng Thần Cung rốt cục bắt đầu chuyển động, bắt đầu tại chỗ xoay tròn, Dương Thần lập tức cảm giác được, chính mình thần niệm (Tinh Thần Lực) theo mi tâm tán phát ra.

Mênh mông thần niệm thăm thấu nhập đất tuyệt, không ngừng xuyên thẳng qua, cũng không biết xuyên thẳng qua bao lâu, Dương Thần cảm giác được đi tới một cái kỳ dị không gian, trong không gian này khôn cùng vô tận, tràn đầy Thuần Âm Bá Khí.

Những Bá Khí này cực kỳ tinh thuần, không ngừng tắm bổ lấy hắn thần niệm, làm cho hắn thoải mái vô cùng.

Cái chỗ này đúng là Thuần Âm Thái Hư!

Dương Thần không ché cái này thần niệm hấp thu lấy trong đó Thuần Âm Bá Khí, thần niệm như ống hút, đem Thuần Âm Bá Khí hút vào bên trong đan điền của hắn.

Trong Đan Điền có Cẩm Huyết Hồng Liên hạt sen, những Thuần Âm Bá Khí này tiến vào trong Đan Điền về sau, lập tức hướng phía hạt sen tụ lại mà đi, hạt sen lập tức bị Thuần Âm Bá Khí bao vây lại, hình thành màu tím hình cầu.

Đột nhiên, Dương Thần tuy sống giữa dòng chảy ra tí ti màu đỏ khí thể, những khí thể này chảy vào bên trong đan điền của hắn, càng là trực tiếp chảy vào màu tím cầu trong cơ thể.

Màu tím hình cầu bạo liệt, vậy mà tạo thành ba cái màu trắng bạc hình tròn vòng xoáy, cái này màu trắng bạc vòng xoáy đúng là khí huyết, thế nhưng mà kỳ quái chính là, Dương Thần thậm chí có ba cái khí huyết.

Bất luận kẻ nào trở thành Bá Sĩ nháy mắt, đều chỉ có thể có một cái khí huyết, được xưng là trung ương khí huyết, nhưng là Dương Thần lại không có ba trong đó khí huyết, đây quả thực làm cho người không thể tin được.

Ngưng tụ ra khí huyết nháy mắt, Dương Thần thần niệm y nguyên tại hấp thu lấy Thuần Âm Thái Hư nội Thuần Âm Bá Khí, cái này quy trình đối với mới vào Bá Sĩ người đến nói đặc biệt trọng yếu.

Hấp thu Thuần Âm Bá Khí thời gian ước chừng, khí huyết phẩm chất càng cao, ngày sau đan điền đủ khả năng dung nạp Bá Khí cũng sẽ thêm nữa..., Vô Lượng là lực lượng hay vẫn là tốc độ, đều so hấp thu Thuần Âm Bá Khí ít, vắng người cường.

Căn nhắc Bá Sĩ ngày sau tu luyện thiên phú, tựa là xem hần theo Thuận Âm Thái Hư hấp thu Bá Khí bao nhiêu.

Nói chung, Bá Khí Cửu Trọng chín có thể đánh nát siêu việt mười khối Kim Cương Bá Thạch chi nhân, tại hần trở thành Bá Sĩ nháy mắt, hần hấp thu Thuận Âm Bá Khí thời gian cũng sẽ biết càng dài.

Hấp thu Thuận Âm Bá Khí thời khắc, tu luyện giả hội tiến vào không linh trạng thái, căn bản cảm giác không thấy bên người chuyện gì xảy ra.

Hần cũng không biết, tại hần hấp thu Thuận Âm Bá Khí thời điểm, trên người phát ra khí tức, vậy mà mang theo trận trận Phong Bạo, những Phong Bạo này xoáy lên bông tuyết, đem hần vây quanh ở trong đó,

"Tiểu tử này đến cùng đã làm mấy thứ gì đó?" Đào Đào chứng kiến phát sinh trước mắt một màn, trừng lớn hai mắt.

Ngay tại Đào Đào khiếp sợ chi tế, Dương Thần chung quanh Phong Bạo chậm rãi biến mất, hần lại bị bông tuyết che che lại, nếu như nếu không nhìn kỹ, căn bản không biết có người ở chỗ này.

Mà cơ hồ đồng thời, bốn phía tiết ra ngoài đi ra Thuận Âm Bá Khí cũng chậm rãi biến mất, trở nên bình tĩnh vô cùng, dù cho hiện tại có người tiến đến, trong tay không có Cẩm Huyết Hồng Liên, cũng quả quyết không có nguy hiểm tánh mạng rồi.

"Tiểu Thần Tử có lẽ vẫn còn hấp thu Thuận Âm Bá Khí, dùng lúc trước hần bày ra thiên phú, hấp thu Thuận Âm Bá Khí thời gian tuyệt đối sẽ không đoán." Nhủu này, Đào Đào thì thảo tự nói: "Vừa rồi rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, mới Bá Sĩ mà thôi, vậy mà hội đã tạo thành động tĩnh lớn như vậy, kỳ quái, kỳ quái..."

Đột nhiên, một giọng nói truyền tới: "Sur huynh, khá tốt có cái này tuyết cốc, bằng không mà nói, chúng ta nhất định sẽ bị bão tuyết cuốn đi."

"Có người..." Đào Đào chui vào Tạo Hóa bút ở bên trong, vèo! Tạo Hóa bút bắn vào trong đồng tuyết, biến mất vô tung vô ảnh.

Tạo Hóa bút biến mất nháy mắt, một đám người đã đi tới, đi đầu hai người mặc hòa hồng sắc trường bào, sau lưng đều đeo lên một cái "Hỏa" chữ, bọn hần dĩ nhiên là Vô Lượng cung người, xem hần khí tức, dĩ nhiên là Bá Sư cảnh.

Tại hai người kia sau lưng, đi theo sáu cái thiếu niên, những thiếu niên này phần lớn đều là mười lăm, sáu tuổi, khí tức không được, toàn bộ đều là Bá Khí Cửu Trọng.

Bọn hần cũng không phải theo Dương Thần trước khi tiến vào tuyết cốc địa phương mà đến, điều này nói rõ còn có địa phương khác có thể tiến vào tuyết cốc.

Dương Thần đã bị bông tuyết che che lại, này đây bọn hần cũng không biết có người tại tuyết cốc ở bên trong, càng không biết trốn đào đang tại dưới mặt tuyết xem của bọn hần, nếu như bọn hần phát hiện Dương Thần, Đào Đào tất nhiên sẽ không chút do dự công kích.

"Sur huynh, cũng không biết trận này Phong Bạo lúc nào dừng lại, nếu như chúng ta hồi đi trễ, nhất định sẽ bị trách phạt đấy." Cái kia hai cái Vô Lượng cung trong hàng đệ tử, một người tướng mạo khôi ngô nam tử nói ra.

Cái khác mọc ra râu quai nón nam tử cười nói: "Sur đệ không cần lo lắng, chúng ta chỉ cần nói gấp bão tuyết, Đại sư huynh là sẽ không trách phạt chúng ta đấy."

Tướng mạo khôi ngô nam tử nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng thở ra, hần tựa hồ phi thường e ngại cái kia vị Đại sư huynh.

"Các người tại chỗ nghỉ ngơi đi, chờ bão tuyết dừng lại về sau, chúng ta mới ly khai cái này tuyết cốc." Mọc ra râu quai nón trung niên nhân nhìn về phía sau lưng sáu cái thiếu niên, nhật nhưng cười nói.

"Đa tạ sư huynh!" Cái này sáu cái thiếu niên cung kính lên tiếng, lập tức ngồi ở trên mặt tuyết nghỉ ngơi.

Những thiếu niên này mới vừa vận ngồi xuống, bỗng nhiên truyền đến một đạo bén nhọn tiếng xé gió, tựa hồ có đồ vật gì đó bắn đi qua, mọi người còn không có có thấy rõ là vật gì, chỉ nghe một tiếng kêu đau đớn, cái kia tướng mạo khôi ngô nam tử, ngực lại bị trường thương xuyên thủng mà qua.

Tướng mạo khôi ngô nam tử trừng lớn hai mắt, chết không nhắm mắt, hần đến chết cũng không biết là ai giết mình, Phanh! Ngã xuống trên mặt tuyết, máu tươi rầm rầm chảy xuôi, đất tuyết lập tức bị nhuộm đỏ.

Sáu cái thiếu niên tại chỗ ngây người, tại trong những hài tử này, một người tướng mạo bình thường, nhưng ánh mắt lại dị thường Linh Động hài tử, tại ngắn ngủi khiếp sợ về sau, vậy mà lập tức hồi phục bình tĩnh, đáng tiếc, tất cả mọi người không có chứng kiến hần sắc mặt biến hóa.

"Ai!" Cái kia mọc ra râu quai nón nam tử nguyên xoay người, đưa mắt nhìn quanh, lại căn bản không có phát hiện bất luận kẻ nào bóng dáng, sắc mặt lập tức ngưng trọng vô cùng.

"Tại hạ Vô Lượng cung Thần Hỏa bộ Chu Thanh, các hạ vì sao giết ta Vô Lượng cung chi nhân?" Mọc ra râu quai nón nam tử cao giọng nói ra, nói chuyện thời điểm, ánh mắt y nguyên tại tìm kiếm bốn phía, bất quá vẫn là không có phát hiện bất luận kẻ nào.

"Không cần thoái lại, ta ngay tại phía sau ngươi." Ngay tại Chu Thanh đưa mắt nhìn quanh chi tế, sau lưng của hần đã xuất hiện một người.

Chu Thanh chột xoay người, ngay tại hấn xoay người lại nháy mắt, vừa rồi xuyên thủng khôi ngô nam tử trường thương, vậy mà đã chỉ vào mi tâm của hấn.

Tay cầm trường thương chỉ nhân, mặc Liệp Thú Nhân thể chất áo da, giữ lại tóc ngắn, trái trên mặt có cái mặt sẹo, bằng thêm hấn vài phần cuồng dã, hấn dĩ nhiên là sẵn thú hấn, hơn nữa nhìn bộ ngực hấn huy chương, vậy mà viết cái "Phá" chữ.

Hấn dĩ nhiên là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người.

Cách đó không xa còn có một người, người này cũng là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người, phát ra áo choàng, hai gò má lõm, hấn ngồi ở trên mặt tuyết, cười tùm tùm nhìn xem cái kia sáu cái thiếu niên.

Cái kia sáu cái thiếu niên vốn định đứng dậy đào tẩu, nhưng là cái kia tóc rối bù chỉ nhân chỉ là lẳng không lẳng không ấn xuống, sáu cái thiếu niên lại bị vững vàng đặt tại trên mặt tuyết, ngồi đằng hoàng xuống, căn bản không cách nào đào tẩu.

"Các ngươi hấn là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người a? Ta Vô Lượng cung tựa hồ cũng không có đắc tội các ngươi, các ngươi..."

Chu Thanh lời còn chưa nói hết, cái kia dùng trường thương chỉ vào hấn Liệp Thú Nhân cuồng tiếu nói: "Muốn dùng Vô Lượng cung làm chúng ta sợ sao? Ta Mộ Dung Kiệt không sợ ngươi Vô Lượng cung, ngươi cho ta quai quai im lặng, nếu không ta lập tức muốn mạng của ngươi!"

Nói đến đây, Mộ Dung Kiệt quay đầu nhìn cái kia rồi tung lấy tóc dài chỉ nhân, cười nói: "Tham Lang, tìm được người không vậy?"

"Nghe nói lúc ấy đứa bé kia che mặt, ai cũng không thấy được diện mục thật của hấn, chỉ nghe nói hấn vô cùng có khả năng là Gia Long trấn người." Cái kia gọi là Tham Lang người đánh giá sáu cái thiếu niên, cười nói: "Cái này mấy cái thiếu niên đều là Gia Long trấn người, bất quá đến cùng phải hay không chúng ta người muốn tìm, ta cũng không dám khẳng định."

"Tìm người?"

Dưới mặt tuyết, Đào Đào nhìn trước mắt chuyện đã xảy ra, trong nội tâm lập tức hiếu kỳ, Phá Quân Liệp Thú Đoàn người vậy mà vì giết Vô Lượng cung người, mà nguyên nhân dĩ nhiên là vì tìm một người, cái này đủ để nói rõ người kia trọng yếu.

Cần biết, Phá Quân Liệp Thú Đoàn thực lực căn bản không cách nào cùng Vô Lượng cung chắc hấn, bọn hấn dám mạo hiểm lấy phong hiểm giết người, nói rõ có đầy đủ lợi ích lại để cho bọn hấn như vậy đi làm, mà về phần lợi ích rốt cuộc là cái gì, khẳng định cùng bọn họ người muốn tìm có quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Cảm ứng

"Chỉ cần trả lời ta một vấn đề, ta tựu tha các ngươi đi, đương nhiên, câu trả lời của các ngươi phải làm cho ta thoả mãn." Tham Lang nhìn xem sáu cái thiếu niên, cười tùm tùm nói: "Ngần vạn không chỉ nói dối, nếu không..."

Hấn lời còn chưa nói hết, Mộ Dung Kiệt đã hiểu ý, trong tay trường thương như thêm điện đâm ra, Chu Thanh căn bản liền cơ hội phản ứng đều không có, lông mày đầu đã bị trường thương xò xuyên qua mà qua, máu tươi bắn ra.

"Cái này huyết hương vị coi như không tệ." Mộ Dung Kiệt đem trường thương theo Chu Thanh trên đầu rút ra, vậy mà tại trường thương bên trên thè lưỡi ra liếm, hấn vậy mà tại nhăm nháp máu tươi tư vị.

Thấy như vậy một màn, sáu cái thiếu niên sắc mặt trở nên cực kỳ tái nhợt, một cái Bá Sư dĩ nhiên cũng làm như vậy bị giết chết, cái kia hai người kia thực lực... Bọn hấn đã không dám ở nghĩ tiếp.

"Các ngươi là không có cơ hội đào tẩu, cho nên nhất định phải trung thực trả lời của ta lời nói." Tham Lang cười nói: "Vấn đề thứ nhất, trong các ngươi có ai đi qua Mãng Đẳng Sơn Mạch?"

Sáu cái thiếu niên lập tức không biết nên trả lời như thế nào, đến cùng trả lời thế nào mới sẽ không bị giết? Bọn hấn trong nội tâm tâm thần bất định bất an.

"Ta... Chưa từng đi..." Sau một lát, sáu cái thiếu niên sợ hãi nói.

"Thật không có đi qua sao?" Tham Lang giống như cười mà không phải cười nhìn xem sáu cái thiếu niên, người xem không khỏi có loại sợ hãi cảm giác.

"Thật sự... Thật không có." Sáu cái thiếu niên ngay ngắn hướng gật đầu, căn bản không dám nhìn thẳng Tham Lang ánh mắt.

"Tham Lang, đem bọn họ đều mang về a, thà rằng giết lầm, cũng không thể buông tha." Mộ Dung Kiệt chẳng biết lúc nào đã đi tới sáu cái thiếu niên bên người, hấn trường thương vẫn còn nhỏ máu.

"Tốt, mang về cho đoàn trưởng trực tiếp xử hèn, ta cũng không tin tìm không thấy hấn!" Nói chuyện thời điểm, Tham Lang tay giờ lên, trên thủ đoạn của hấn thậm chí có cái Kim Sắc thủ trục.

Vèo! Kim Sắc thủ trục bay ra, bỗng nhiên biến lớn, kim quang lập loè qua đi, thủ trục đã trở nên cực đại vô cùng, đem sáu cái thiếu niên bao quanh vây ở trong đó.

Thủ trục phát ra kim quang, tựa như Kim Sắc bột khí giống như, đem sáu cái thiếu niên bao vây lại, Tham Lang ngón tay nhảy lên, sáu cái thiếu niên lại bị thủ trục mang theo bay lên, cách cách mặt đất cao đến ba thước.

"Đi thôi, đoàn trưởng đoán chừng đã đợi được không kiên nhẫn được nữa." Tham Lang cười cười, quay người hướng phía tuyết cốc bên ngoài đi đến, Mộ Dung Kiệt theo sát phía sau.

Sáu cái thiếu niên bị tức phao bao trùm, bột khí nghe theo Tham Lang chỉ huy, mang của bọn hấn đi theo Tham Lang sau lưng, các thiếu niên căn bản không có chút nào sức phản kháng.

"Dùng thiên thạch chế tạo Thượng phẩm Bá Khí, thứ này nếu như bị ta nuốt mất, của ta bản thể nhất định sẽ khôi phục không ít." Dưới mặt tuyết Đào Đào chứng kiến thủ trục nháy mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ vẻ kích động.

Thế nhưng mà hấn bỗng nhiên nghĩ tới Dương Thần, Dương Thần vẫn còn hấp thu Thuần Âm Bá Khí, nếu như mình ly khai, sẽ không có người bảo hộ hấn rồi. Nghĩ tới đây, Đào Đào không khỏi thất vọng hít thở dài.

Rắc rắc rắc rắc... Dương Thần trên người Băng Tuyết bỗng nhiên vỡ vụn ra đến, nghe được Băng Tuyết vỡ vụn thanh âm, Đào Đào vội vàng không chế được Tạo Hóa bút chui ra đất tuyết.

"Xem ra đã hấp thu xong rồi, nói như vậy, trên kiện kia phẩm Bá Khí chính là ta Đào Đào được rồi, chỉ là, cái kia gọi Tham Lang người thực lực rất cường, vô cùng có khả năng là Cửu Biến Bá Tông, dùng ta thực lực bây giờ, căn bản không phải là đối thủ của hấn." Đào Đào bỗng nhiên nhíu mày.

Đúng lúc này, Dương Thần mở hai mắt ra, trong mắt tinh mang chợt tránh, trên người khớp xương rắc rắc rắc vang lên không ngừng, hấn cảm giác trên người tràn đầy lực lượng, cỗ lực lượng này so không có có trở thành Bá Sĩ trước khi mạnh gấp 10 lần đều không ngớt.

Hấn nội thị đan điền của mình, nhìn xem trong đan điền ba cái trung ương khí huyết, hấn kinh nghi không thôi, tại sao có thể có ba cái trung ương khí huyết?

Đào Đào chứng kiến Dương Thần kinh nghi biểu lộ, hỏi: "Tiểu Thần Tử, chuyện gì phát sinh rồi hả?"

"Tiểu Đào Tử, mới vào Bá Sĩ có lẽ chỉ có một cái trung ương khí huyết a?" Dương Thần đứng dậy nhìn xem Đào Đào, không dám khẳng định nói.

"Đúng vậy, một người chỉ có thể có một cái trung ương khí huyết." Nói đến đây, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, kinh nghi nói: "Người như thế nào hội hội vấn đề này, chẳng lẽ..."

Dương Thần nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, trong đan điền của ta không chỉ một cái trung ương khí huyết, mà là ba cái!"

"Ba cái!" Đào Đào trừng lớn mắt xem, cái này... Điều này sao có thể? Một người thậm chí có ba cái trung ương khí huyết, đây chẳng phải là nói, trong cơ thể hấn có khả năng ăn chứa Bá Khí là người bình thường gấp ba.

Cái này hoàn toàn đã vượt qua Đào Đào đủ khả năng lý giải phạm trù, hấn căn bản không rõ đây là có chuyện gì, chẳng lẽ tiểu tử này đan điền đã xảy ra dị biến, bằng không mà nói, hấn sao lại, há có thể có ba cái trung ương khí huyết?

Nếu như hấn thật sự có ba cái trung ương khí huyết, đây chẳng phải là nói, đương hấn trở thành Cửu Biến Bá Sĩ thời điểm, trong đan điền của hấn sắp có được ba mươi khí huyết, trọn vẹn là người khác gấp ba, nghĩ tới đây, Đào Đào hoàn toàn không dám còn muốn giống như xuống dưới.

"Tiểu Đào Tử, có ba cái khí huyết, chắc có lẽ không ra cái vấn đề lớn gì a?" Dương Thần nuốt nước bọt, hấn cũng cảm thấy bất an.

Đào Đào thở sâu, đề xuống nội tâm khiếp sợ, nghiêm nghị nói ra: "Tiểu Thần Tử, người ngàn vạn không muốn đem người có ba cái trung ương khí huyết sự tình nói ra, nếu không ta lo lắng người hội gặp nguy hiểm."

"Gặp nguy hiểm?" Ngắn ngủi sững sờ âm thanh về sau, Dương Thần lập tức hiểu được, trung ương khí huyết nhiều hơn, chứa đựng Bá Khí số lượng tất nhiên sẽ gia tăng, bản thân lực lượng cũng sẽ biết tùy theo gia tăng.

Chỉ cần là người tu luyện chi nhân, nhất định muốn biết loại này có thể gia tăng lực lượng đích phương pháp xử lý, đến lúc đó chính mình nhất định sẽ lâm vào trong nguy hiểm.

"Ta cũng không biết trên người của ngươi chuyện gì xảy ra, bất quá ít nhất kể từ bây giờ đến xem, loại biến hóa này đối với ngươi là phi thường có lợi đấy. Ngươi có được ba cái trung ương khí huyết, cái này đem sử chiến lực của ngươi sâu sắc tăng lên, nếu như ngươi đã trở thành Bá Vương, thậm chí rất cao cảnh giới, thực lực của ngươi nhất định là đồng cấp trong mạnh nhất..." Nói đến đây, Đào Đào đã ức chế không nổi tâm kích động.

Dương Thần bóp bóp nắm tay, hắn cũng cảm giác được, hiện tại chính mình vốn có lực lượng, căn bản không phải bình thường mới vào Bá Sĩ người có thể so đo đấy.

Tê tê... Dương Thần bỗng nhiên cảm giác được trong nhẫn chứa đồ có cái gì tại động, thần niệm thâm thấu nhập trong nhẫn chứa đồ, đang run động đồ vật dĩ nhiên là cái kia trương Đại Kiếm Tôn Giả lưu lại tàn đồ.

"Tiểu Đào Tử, cái kia tấm tàn đồ giống như tại động." Dương Thần mãnh liệt ngẩng đầu nhìn Đào Đào, kinh nghi nói.

Đào Đào bản tại vì Dương Thần có ba cái trung ương khí huyết mà kích động, đột nhiên nghe được Dương Thần, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tàn đồ tại động?"

"Đúng vậy, tàn đồ tựa hồ nhận lấy cái gì đó hấp dẫn." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra tàn đồ, tàn đồ quả nhiên tại động, hơn nữa tán phát ra trận trận hào quang.

"Cảm ứng là từ cái gì phương hướng truyền đến hay sao?" Đào Đào lập tức kích động lên.

"Cái hướng kia!" Dương Thần thò tay chỉ vào xa xa, cái hướng kia dĩ nhiên là Tham Lang bọn người rời đi phương hướng.

"Chẳng lẽ một cái khác tấm tàn đồ tại trên người bọn họ?" Đào Đào sắc mặt hơi đổi, nhìn xem Dương Thần nói ra: "Tiểu Thần Tử, nếu như ta đoán không sai, tàn đồ tấm đó mới có thể lẫn nhau cảm ứng, chỉ cần chúng ta đi theo tàn đồ sở cảm ứng phương hướng mà đi, nhất định có thể tìm được một cái khác tấm tàn đồ."

"Một cái khác tấm tàn đồ!" Dương Thần liếm liếm môi khô ráo, cái kia tàn đồ bên trên thế nhưng mà ghi lại lấy Kiếp Thủy nơi ở, nếu như đã nhận được tàn đồ, thế tất có thể tìm được Kiếp Thủy, nghĩ tới đây, hắn không khỏi kích động lên.

"Phía trước có hai người thực lực rất cường, nếu như bọn hắn liên thủ, ta tuyệt đối không phải đối thủ của bọn hắn." Đào Đào lúc này đem Dương Thần trùng kích Bá Sĩ thời điểm chuyện đã xảy ra nói ra.

Sau khi nói xong, hắn thần sắc có chút bất đắc dĩ, đã không có Bá Tuyền, hắn tối đa có thể cùng yếu một ít Bá Tông giao thủ.

Thế nhưng mà Tham Lang cùng Mộ Dung Kiệt cũng không phải mới vào Bá Tông, Đào Đào tuy nhiên cắn nuốt Huyền Thiết Khoáng, có thể cũng chỉ là khôi phục một chút thực lực mà thôi, muốn đánh bại bọn hắn, căn bản không có khả năng.

Tuy nhiên không cách nào đánh bại, thế nhưng mà bọn hắn có thể âm thầm tìm tìm cơ hội, dùng Đào Đào hiện tại lực lượng, thời khắc mấu chốt mang theo Dương Thần đào tẩu còn không có vấn đề đấy.

"Tiểu Đào Tử, chỉ cần chúng ta có thể an toàn đào tẩu, mạo hiểm cũng chưa hẳn không thể." Dương Thần cười cười, Đào Đào nói Kiếp Thủy đối với tu luyện có trọng dụng, đã như vậy, hắn tự không có ý định buông tha cho một cái khác tấm tàn đồ.

"Tốt, ta Đào Đào thực lực mặc dù không có khôi phục, bất quá cũng chưa chắc sợ bọn hắn."

Nói chuyện chi tiết, Đào Đào không chế được Tạo Hóa bút, đi đầu bắn đi ra ngoài, Dương Thần cố tình muốn thử xem lực lượng của mình, này đây không có dựa vào Tạo Hóa bút, mà là thi triển Phong Lôi Bộ cực nhanh mà ra.

Tiếng sấm chớp tiếng nổ, Dương Thần như kiều quý mị hư vô tạt bắn mà ra, tốc độ nhanh được kinh người, Đạp Tuyết Vô Ngân.

Dương Dương Thần cùng Tạo Hóa bút đuổi tới tuyết cốc lối ra thời điểm, chỉ thấy trên mặt tuyết máu tươi gồ ghề, dĩ nhiên là chiến đấu về sau dấu vết, xa xa càng là truyền đến trận trận âm âm chấn động âm thanh.

"Có người tại động thủ." Dương Thần ngừng lại, đưa mắt nhìn phía xa bay tán loạn không ngừng bông tuyết.

"Đúng vậy, tựa là vừa rồi ta theo như lời những người kia, ồ, lại vẫn có người quen." Tạo Hóa bút ở bên trong Đào Đào lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Người quen?" Dương Thần ngăn người.

"Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn Phó đoàn trưởng Triệu Mục cũng tới, bọn hắn tựa hồ tại tranh đoạt những thiếu niên kia." Đào Đào trầm ngâm nói: "Bọn hắn đến cùng tranh đoạt những thiếu niên kia làm gì?"

"Đã đến nhiều người như vậy, ta hay vẫn là không muốn đem chân diện mục lộ ra tốt, nếu không ngày sau phiền toái có thể liền có hơn. Mà quân xem bọn hắn làm khi gió gì tranh đoạt những người khô kia cái gì, dù sao mục tiêu của chúng ta chỉ có một." Nói xong, Dương Thần lấy ra mặt nạ da người mang lên, lập tức biến thành tướng mạo bình thường thanh niên.

Hắn cũng định tranh đoạt tàn đồ, hơn nữa Đào Đào căn bản không cách nào đem tất cả mọi người diệt khẩu, nếu như bị để lộ thân phận, tương lai tất

nhiên sẽ mang đến rất nhiều phiền toái, hẳn không thể không cẩn thận.

"Tiểu Thần Tử, đem tàn đồ cho ta, ta nhìn xem một cái khác tẩm tàn đồ đến cùng tại ai trên người." Đào Đào bỗng nhiên chui ra Tạo Hóa bút, nhìn xem Dương Thần nói ra.

Dương Thần theo lời đem tàn đồ đưa cho Đào Đào, Đào Đào đem thần niệm rót vào tàn đồ ở bên trong, ngay sau đó phóng thích thần niệm quét về phía xa xa trong vòng chiến người, những người kia bị thần niệm đảo qua về sau, vậy mà hồn nhiên chưa phát giác ra.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Tính toán

"Không tại trên người bọn họ?" Đào Đào thần niệm đảo qua Tham Lang bọn người, vậy mà không có phát hiện tàn đồ khí tức, điều này làm hắn khiếp sợ không thối.

"Tiểu Đào Tử, chuyện gì xảy ra? Liền người cũng tìm không thấy tàn đồ tại ai trên người sao?"

Dương Thần trên mặt lộ vẻ vẻ ngoài ý muốn, thậm chí ngay cả Tiểu Đào Tử cũng không cách nào tìm được tàn đồ, chẳng lẽ căn bản không có một cái khác tẩm tàn đồ, nhưng vì cái gì trong tay mình tàn đồ hội phát ra cảm ứng đâu này?

"Kỳ quái, rõ ràng có cảm ứng, tuy nhiên lại tìm tòi không đến..." Đào Đào kinh nghi không thôi, hẳn có thể kết luận, một cái khác tẩm tàn đồ khẳng định ở phía xa trong vòng chiến người nào đó trên người, thế nhưng mà vì cái gì tìm tòi không đến?

"Tiểu Đào Tử, có cái gì không thứ đồ vật có thể ngăn cách thần niệm tìm tòi?" Dương Thần vuốt cái mũi trầm ngâm

"Có thể ngăn cách thần niệm đồ vật đương nhiên là có, thế nhưng mà ta không tin, bằng bọn hắn căn bản không cách nào đạt được loại đồ vật này." Đào Đào khinh thường nói.

Dương Thần trợn trắng mắt, Tiểu Đào Tử thực chất bên trong cao ngạo là sửa không được rồi, hẳn trước kia chủ nhân đoán chừng cũng không tốt đến địa phương nào đi.

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào vì tìm không thấy tàn đồ mà kỳ quái thời điểm, xa xa bông tuyết bay tán loạn trong vòng chiến, Tham Lang cùng Mộ Dung Kiệt đang cùng hai người khác đánh chính là tui bụi.

Trong hai người này, hẳn một người trong dĩ nhiên là là Triệu Mục, một cái khác tướng mạo cao lớn khôi ngô, râu quai nón hoàn mặt, trần trụi trên người, lộ ra dài khắp lông tơ lông ngực, Đồ Thần đáng người cùng người này so với, quả thực là cùng tiểu hài tử không giống.

"Tham Lang, ta Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn muốn đồ vật, ngươi còn không có bổn sự kia lấy đi!" Khôi ngô Đại Hán ha ha cuồng tiếu, trong tay của hắn nắm một căn hai trượng dư lớn lên màu đen gậy gộc, cũng không biết chỉ dùng để cái gì tài liệu chế tạo ra đến đấy.

Trong tiếng cười điên dại, hắn đột ngột từ mặt đất mọc lên, hắc côn như trường thương giống như đậm hương Tham Lang, hắc côn những nơi đi qua, khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ, Bá Khí phiên cồn.

"Nguyên Bá, cái này sáu cái thiếu niên ta muốn định rồi, bằng ngươi còn ngăn không được ta!" Tham Lang hừ lạnh một tiếng, tay cầm Kim Sắc vừa vòng mãnh liệt đánh tới hướng hắc côn.

Phanh! Hai kiện Bá Khí va chạm, kích thích trận trận Phong Bạo, mang tất cả bát phương, mặt đất bông tuyết lập tức bị nhấc lên bay lên. Nguyên Bá cùng Tham Lang đồng thời lui về phía sau, hiển nhiên ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

Nguyên Bá trong tay Thượng phẩm Bá Khí, tên là bát trọng súp đồ diệt côn, có thể cường hóa người sử dụng lực lượng, mà Tham Lang trong tay ngôi sao Kim Cương vòng đồng dạng có thể cường hóa lực lượng, muốn phân ra thắng bại phi thường khó.

Ngay tại Tham Lang cùng vốn là giao thủ thời điểm, hắn trong một thiếu niên bỗng nhiên đứng dậy, hướng phía tuyết cốc bên ngoài cực nhanh mà đi, ánh mắt của hắn ngốc trệ, tựa như không có thần trí đưa đầu đất.

Chứng kiến thiếu niên này đảo tẩu, Nguyên Bá cùng Tham Lang sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng bỏ đi đầu, hướng phía thiếu niên truy kích mà đi, dùng tốc độ của bọn hắn, thiếu niên kia căn bản không có hy vọng chạy trốn, thế nhưng mà thiếu niên kia tốc độ lại đột nhiên tăng vọt, ngăn ngừa lập tức,

tốc độ vậy mà có thể so với Bá Tông.

"Che giấu thực lực, nhất định là chính là hần!" Nguyên Bá cùng Tham Lang sắc mặt lần nữa biến đổi, vội vàng thi triển toàn lực truy kích, bọn hần đã khẳng định, người này chính là bọn họ người muốn tìm.

Mộ Dung Kiệt cùng Triệu Mục cũng không có đuổi theo, bọn hần ngay ngắn hướng nhìn về phía còn lại năm cái thiếu niên.

Cơ hồ tựa khi bọn hần nhìn sang thời điểm, cái này năm cái thiếu niên vậy mà đột nhiên bị mất mạng, miệng phun máu tươi, ngã xuống trên mặt tuyết, vậy mà bị mất mạng tại chỗ.

"Chuyện gì xảy ra?" Triệu Mục cùng Mộ Dung Kiệt ngay ngắn hướng cực nhanh đi qua, thần niệm quét về phía năm cái thiếu niên, khi xác định cái này năm cái thiếu niên thật đã chết rồi về sau, sắc mặt của bọn hần không khỏi biến đổi.

"Là vừa mới thiếu niên kia làm, lại ở tại chỗ này cũng không có gì dùng."

Nghĩ tới đây, Triệu Mục cùng Mộ Dung Kiệt chợt ngừng đầu lên, nhìn nhau cười lạnh, lập tức chợt xoay người, lướt hướng tuyết cốc bên ngoài, như hai cái quỷ mị.

Bọn hần rời đi về sau, trên mặt đất nằm năm cỗ thi thể ở bên trong, bỗng nhiên có người bỗng nhiên ngồi dậy, thiếu niên này tướng mạo bình thường, hai mắt dị thường Linh Động, hần vậy mà không có chết!

"Cuối cùng đã đi." Thiếu niên lau miệng môi vết máu, bỗng nhiên đứng dậy, hướng phía tuyết cốc ở chỗ sâu trong phản hồi, tốc độ của hần căn bản không phải Bá Khí Cửu Trọng tu luyện vốn có, bất quá cũng chỉ tương đương với Bá Sĩ tốc độ.

Thiếu niên phản hồi tuyết cốc ở chỗ sâu trong về sau, Rầm rầm, dưới mặt tuyết vậy mà chui ra một người đến, người này đứng là Dương Thần.

"Người này rốt cuộc là ai? Hần tại sao phải giả chết?" Dương Thần cau mày, thì thào tự nói.

"Tiểu Thần Tử, vừa rồi hần theo trên mặt tuyết đi qua thời điểm, ta cảm giác trên người của hần có tàn đồ khí tức." Dương Thần trên đai lưng Tạo Hóa bút ở bên trong, truyền ra Đào Đào hưng phấn vô cùng thanh âm.

"Tàn đồ tại trên người của hần." Dương Thần sắc mặt hơi đổi, "Tuổi của hần cùng ta không kém bao nhiêu đâu? Vậy mà đã là Bá Sĩ cảnh tu vi."

"Đừng suy nghĩ nhiều, tại không đi truy hần mà nói, chúng ta tựa không được đến tàn đồ rồi." Nói chuyện chi tiết, Tạo Hóa bút đã phi thân mà ra, Dương Thần vội vàng đi theo.

Không bao lâu, Dương Thần lại thấy được thiếu niên kia, thiếu niên kia tiến nhập tuyết cốc bên trong đích một cái trong sơn động, Dương Thần không do dự, đi theo Tạo Hóa bút lướt vào sơn động.

Dương Thần vừa bước vào sơn động, Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền đến: "Không nên cử động, tiểu tử kia thực giáo hoạt, hần tại cửa động thả kiện đồ vật." Nói xong, Đào Đào không chế được Tạo Hóa bút, hướng xuống đất lảng không kéo lê một số.

Bút mang phá không mà ra, trảm trên mặt đất, xoát! Mặt đất Băng Tuyết lập tức bị cắt mở, trong đó thậm chí có một cuốn quyền trục, bút mang cũng không có cắt đến quyền trục.

"Tiểu Đào Tử, đây là cái gì?" Dương Thần nhìn xem quyền trục hỏi.

"Một khi có người dẫm lên trên, quyền trục tựa sẽ lập tức bạo tạc, Tiểu Thần Tử, ngươi cần phải hướng trong huyết động tiểu tử kia học một ít." Nói chuyện thời điểm, Đào Đào đã cực nhanh hướng về phía huyết động ở chỗ sâu trong.

"Học hần? Lão tử âm người thời điểm, hần còn không có có sinh ra đây này!" Cười cười, Dương Thần nhặt lên quyền trục, thi triển Phong Lôi Bộ theo sát bên trên Tạo Hóa bút.

Huyết động ở chỗ sâu trong, thiếu niên kia đưa mắt nhìn quanh, khi xác định chính mình không có gặp nguy hiểm thời điểm, hần rốt cực nhẹ nhàng thờ ra, tại chỗ ngồi xuống, lâm lâm nói: "Vốn định lần vào Vô Lượng cung tránh đầu gió, hiện tại chỉ sợ không thể đi Vô Lượng cung rồi, xem ra chỉ có ở chỗ này trốn vài ngày, chờ những chết tiệt kia Liệp Thú Nhân đi rồi, sẽ rời đi tuyết cốc cũng không muộn."

"Ngươi con đường kia cũng không thể đi, chỉ có một đầu chết đường có thể đi!"

U ám trong huyết động bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng cười, theo đạo này tiếng cười truyền đến, bên nhon lợi khí tiếng xé gió vang lên, Tạo Hóa bút như mũi tên giống như bay vút mà đến, thẳng bức thiếu niên mi tâm mà đi!

"Không tốt!" Thiếu niên sắc mặt kịch biến, làm cho người khiếp sợ chính là, trong tay của hần vậy mà tùy thời đều nắm một cuốn quyền trục, tựa hồ thời khắc đều tại đề phòng lấy người khác, đương Tạo Hóa bút nổ bắn ra mà đến nháy mắt, răng rắc, trong tay hần quyền trục lập tức vỡ vụn.

Quyền trục vỡ vụn nháy mắt, Ngân Quang hiện ra, đưa hần bao vây lại, trong tay hần dĩ nhiên là loại hình phòng ngự quyền trục.

Phanh! Tạo Hóa bút nổ bắn ra tại quang cầu phía trên, quang cầu lên tiếng mà toái, thế nhưng mà thiếu niên đã kẻ sát đất lăn đến xa xa, tránh được Tạo

Hóa bút mũi nhọn.

"Cái này... Vương phẩm Bá Khí, không phải, chỉ bằng vào điểm ấy uy lực, hẳn không phải là Vương phẩm Bá Khí, thế nhưng mà..." Thiếu niên bắn người mà lên, kinh nghi nhìn xem Tào Hóa bút, hẳn vốn định thoát đi huyết động, thế nhưng mà Tào Hóa bút đã chặn đường đi của hắn.

"Hừ! Ta cũng không tin trên người của ngươi còn có phòng ngự quyền trục!" Đào Đào trong nội tâm cười lạnh, không chế được Tào Hóa bút, vèo một tiếng nổ bắn ra hướng thiếu niên mà đi.

Thiếu niên sắc mặt kịch biến, lập tức Tào Hóa bút nổ bắn ra mà đến, trong tay của hắn thậm chí có xuất hiện một cuốn quyền trục, răng rắc, quyền trục vỡ vụn, thiếu niên lần nữa bị quang cầu bao phủ lại.

Phanh! Quang cầu lần nữa bị Tào Hóa bút đâm rách, thiếu niên kia kẻ sát đất phiến cổn, bỗng nhiên tung nhảy dựng lên, hướng phía bên ngoài hang động cực nhanh mà đi, thế nhưng mà còn không có chạy ra rất xa, hắn bỗng nhiên ngừng lại, sắc mặt kịch biến!

"Như thế nào không chạy?" U ám trong huyết động bỗng nhiên xuất hiện một người, vẻ mặt cười xấu xa nhìn xem thiếu niên, hẳn không phải người khác, đúng là Dương Thần.

"Là ngươi đem huyết động cửa vào quyền trục chôn ở chỗ này hay sao?" Thiếu niên lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, nguyên lai Dương Thần đã đem quyền trục một lần nữa giấu đi, thiếu niên này giờ phút này chính đâm nát quyền trục phía trên.

"Ngươi đem hắn chôn ở dưới mặt đất, không phải là vì âm toan người khác sao? Ta chẳng qua là hoàn thành ý nguyện của ngươi mà thôi." Dương Thần vuốt cái mũi cười nói: "Ta cũng không biết thứ này uy lực, bất quá ngươi có lẽ hiểu rõ, hiện tại ngươi cũng không nên hành động thiếu suy nghĩ."

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần trong nội tâm không khỏi cảm thán, cái thế giới này Luyện Khí Sư thật đúng là lợi hại, lại có thể chế tạo ra "Địa lôi", sáng tạo năng lực thật đúng là kinh người.

Chỉ có Luyện Khí Sư mới có thể chế tạo ra quyền trục, nghiêm khắc mà nói, quyền trục coi như là một loại Bá Khí, chỉ có điều đại đa số đều là duy nhất một lần Bá Khí, bởi vì luyện chế quá trình phi thường phiền toái, tăng thêm lại chỉ có thể dùng một lần, cho nên số lượng rất thưa thớt, chính là bởi vì rất thưa thớt, cho nên giá trị tài cao.

"Ngươi là ai? Đến cùng muốn làm gì? Ta tựa hồ không có có đắc tội ngươi?" Ngăn ngừa biến sắc về sau, thiếu niên bình tĩnh nhìn Dương Thần.

"Ngươi không cần biết rõ ta là ai, ngươi chỉ cần cho ta một kiện đồ vật, ta lập tức thả ngươi."

Ngay tại Dương Thần lúc nói chuyện, vèo! Tào Hóa bút bay tới, cắm ở Dương Thần trên đai lưng.

"Cái này Bá Khí dĩ nhiên là hắn, hắn đến cùng là người nào? Vậy mà có được loại này cấp bậc Bá Khí." Thiếu niên trong nội tâm suy đoán, Tào Hóa bút vô cùng có khả năng là bị hao tổn Vương phẩm Bá Khí, có thể ngay cả như vậy, chỉ cần còn có linh tính, hẳn giá trị tự không thể đo lường.

"Suy nghĩ kỹ càng có hay không? Chỉ có ngươi nguyện ý cho ta một kiện đồ vật, ta lập tức ra tay cứu ngươi." Dương Thần cười nói.

"Ngươi muốn từ trên người của ta được cái gì thứ đồ vật?" Thiếu niên ánh mắt chuyển động, thần nhiên nói.

"Một tấm tàn đồ." Dương Thần bàn tay mở ra, Đại Kiếm Tôn Giả tàn đồ thành hình ra hiện tại trong tay của hắn.

Thiếu niên chứng kiến tàn đồ lập tức, sắc mặt hơi đổi, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, nếu như không phải Dương Thần mất sắc, căn bản phát hiện không được thiếu niên trên mặt biến hóa.

"Ai, ngươi đi đi, tự để cho ta ở chỗ này tự sinh tự diệt tốt rồi, trên người của ta căn bản không có ngươi muốn đồ vật." Thiếu niên lắc đầu, biểu lộ thập phần thành khẩn.

"Muốn gạt ta? Lão tử gạt người thời điểm, ngươi chỉ sợ vẫn còn bú sữa mẹ." Trong nội tâm không khỏi cười lạnh, Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn xem thiếu niên, hỏi: "Có thể nói cho ta biết, ngươi tại sao phải ấn dấu thực lực sao? Còn có, Phá Quân cùng Khiếu Thiên hai đại Liệt Thú Đoàn tại sao muốn bắt ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Hợp tác

Nghe được Dương Thần câu hỏi, thiếu niên rốt cuộc không cách nào giữ vững bình tĩnh, sắc mặt rốt cục thay đổi, "Hắn là làm sao biết hai đại Liên Thú Đoàn tại truy kích ta sao? Chẳng lẽ hắn một mực tại phụ cận nhìn xem, như vậy..."

"Ta biết rõ ngươi muốn nói cái gì, ngươi muốn nói, ta có phải hay không chứng kiến ngươi già chết, đúng không?" Dương Thần cười cười, người này tâm cơ tuy nhiên rất nặng, thế nhưng mà cùng hắn so với hay vẫn là non rồi.

"Ta cũng không có ngươi muốn đồ vật, cho nên, ngươi chắc chắn sẽ không cứu ta, đã như vậy, chúng ta bây giờ cũng tựu không thể nói gì nữa rồi." Thiếu niên cười lạnh một tiếng, đã nhắm lại hai mắt, không muốn lại cùng Dương Thần nói chuyện.

"Tiểu Thần Tử, nói với hắn nhiều như vậy nói nhằm làm gì, trực tiếp giết chết chẳng phải được." Đào Đào không kiên nhẫn truyền âm.

Ngay tại Đào Đào truyền âm nháy mắt, thiếu niên kia bỗng nhiên nghiêng người ngã xuống đất, ngược lại trong sát na, hắn vậy mà lại bóp nát một cuộn quyền trục, quang cầu lập tức đem hắn bao vây lại.

Đây hết thấy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, tại thiếu niên ngược lại trong sát na, Dương Thần cùng Đào Đào đồng thời kịp phản ứng, vèo! Tạo Hóa bút bắn ra, Dương Thần ôm đồm tại Tạo Hóa trên ngòi bút.

Ầm ầm! Quyền trục bạo tạc, năng lượng sóng xung kích phóng xạ ra, bát phương bắt đầu khởi động, chỉ một thoáng khối băng bay vút, cả cái huyết động đều tại lay động.

Cũng may Tạo Hóa bút tốc độ rất nhanh, mang theo Dương Thần bay khỏi huyết động, nếu không chắc chắn bị cái này bạo tạc chi lực nổ thịt nát xương tan.

Đương Dương Thần bị Tạo Hóa bút mang theo bay ra huyết động nháy mắt, cả cái huyết động ầm ầm sụp đổ, ngay tại huyết động nhanh bị khối băng diên vùi lên nháy mắt, một thân ảnh điện xạ mà ra.

Cái này đột nhiên đi ra người dĩ nhiên là thiếu niên kia, cũng không biết chuyện gì xảy ra, tốc độ của hắn vậy mà biến nhanh, nhưng lại từ lúc đem sụp xuống huyết động lướt đi ra, bất quá hắn hai mắt đã trở nên đỏ thẫm, trên trán căng là nổi gân xanh.

Hắn quét mắt cách đó không xa Dương Thần, ngay sau đó thi triển tốc độ cao nhất trốn hướng về phía tuyết cốc bên ngoài, tốc độ có thể so với Bá Tông!

"Tiểu Thần Tử, thằng này tựa hồ là ăn đan dược gì, hắn chạy không xa, chúng ta mau đuổi theo!"

Nghe được Đào Đào, Dương Thần lập tức nhảy lên Tạo Hóa bút, ngồi Tạo Hóa bút truy kích mà đi, tựa như mũi tên.

"Không tốt, hắn giống như đuổi tới, cái này Phong Ma Giám Thọ Đan cũng không biết còn có thể chi trì bao lâu, vừa rồi vì dẫn dắt rồi đi Liên Thú Nhân dùng một khóa, hiện tại cuối cùng một khóa đã bị ta ăn hết, nếu như còn không cách nào thoát khỏi hắn mà nói, ta Đông Phương Bạch tựu chỉ có một con đường chết rồi." Quay đầu lại chứng kiến Dương Thần truy kích mà đến, Đông Phương Bạch mặt sắc mặt ngưng trọng, thì thào tự nói.

Nguyên lai, trước khi Tham Lang bọn người truy kích mà đi thiếu niên phục dụng Phong Ma Giám Thọ Đan, cho nên tốc độ mới lại đột nhiên biến nhanh.

Thiếu niên kia rõ ràng cho thấy bị Đông Phương Bạch dùng phương pháp gì khống chế được rồi, nếu không căn bản sẽ không mặt mũi tràn đầy ngốc trẻ, càng sẽ không phục dụng Phong Ma Giám Thọ Đan.

Đông Phương Bạch tuy nhiên phục dụng Phong Ma Giám Thọ Đan, cũng không dám cùng Dương Thần động thủ, hắn phi thường kiêng kỵ Tạo Hóa bút, một chỉ hư hư thực thực Vương phẩm Bá Khí bút, đến cùng lại đột nhiên bộc phát ra bao nhiêu lực lượng đi ra? Hắn không cách nào tưởng tượng, cho nên hiện tại chỉ tính toán đào tẩu.

"Bà mẹ nó, thằng này đến cùng ăn chút gì đó này nọ? Tốc độ như thế nào đột nhiên trở nên nhanh như vậy?" Đằng sau truy kích Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, một người tốc độ vậy mà có thể đột nhiên nhanh hơn nhiều như vậy, đây quả thực là không thể tưởng tượng.

"Yên tâm, hắn nếu quả thật ăn hết cái gì kích phát tiềm lực đan dược, chỗ có thể chi trì thời gian nhất định không dài, đến lúc đó chúng ta nhất định có thể đủ bắt lấy hắn." Đào Đào căn bản không lo lắng Đông Phương Bạch có cơ hội đào tẩu.

Đúng lúc này, Dương Thần bỗng nhiên cười nói: "Tốc độ của hắn biến chậm, chúng ta nhanh đuổi theo mau!"

Đào Đào nghe vậy khống chế được Tạo Hóa bút, vèo! Hướng phía Đông Phương Bạch bắn tới.

Tạo Hóa bút chờ Dương Thần tới gần Đông Phương Bạch nháy mắt, bốn đầu thân ảnh lóe lên tới, hắn một người trong người cười lạnh nói: "Hừ, ngay cả chúng ta ngươi cũng dám đùa nghịch? Ta nhìn ngươi là chán sống!"

"Không tốt, dĩ nhiên là bọn hắn trở lại rồi!" Dương Thần đưa mắt nhìn xem người tới, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cái này đột nhiên tới người dĩ nhiên là Tham Lang bọn bốn người, đương Dương Thần đưa mắt xem của bọn hắn thời điểm, bọn hắn đồng dạng nhìn về

phía Dương Thần.

Chứng kiến Tào Hóa bút nháy mắt, bốn người sắc mặt ngay ngắn hướng kịch biến, "Cái này... Vương phẩm Bá Khí!" Ngoại trừ Triệu Mục bên ngoài, người còn lại đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đúng vậy, tựa là cái này cây bút, đem Vương phẩm Bá Khí giao ra đây!" Triệu Mục đã không biết mang lên mặt nạ da người Dương Thần, thế nhưng mà hần lại nhận thức Tào Hóa bút, hần biết rõ Tào Hóa bút đã bị hao tổn, cho nên không chút do dự ra tay.

Chứng kiến Triệu Mục cũng dám ra tay đối phó Vương phẩm Bá Khí, Tham Lang ba người sắc mặt không khỏi biến đổi, đây là có chuyện gì? Triệu Mục có phải hay không sống không kiên nhẫn được nữa?

"Ta thao, lại là này gia hỏa!"

Chứng kiến Triệu Mục đánh tới, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, ngay tại hần biến sắc thời điểm, ông! Tào Hóa bút đột nhiên thu nhỏ lại, trở nên chỉ có một mét đến trường, hướng Triệu Mục đầu lâu bắn tới!

Dương Thần lập tức từ giữa không trung ngã rơi xuống, vũng vàng đã rơi vào trên mặt tuyết, hần đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy Triệu Mục một quyền oanh ra, xoáy lên đầy trời Liệt Diễm, Liệt Diễm hóa thành cự lang, gào thét tâm đó, đánh về phía Tào Hóa bút!

Rầm rầm! Tào Hóa bút lẳng không tạt hoa, bút mang bắn ra, sắc bén bút mang lập tức mở ra Liệt Diễm cự lang, thế nhưng mà bút mang cũng tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

"Không đúng, cái này Vương phẩm Bá Khí lực công kích cũng không được!" Tham Lang ba người sắc mặt đại hi, không chút nghĩ ngợi, bước nhanh bước ra, vây công hướng về phía Tào Hóa bút.

Đồng Phung Bạch vốn đã bị vây chấn ở bên trong, hần bản cho là mình hần phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng mà những người này lại đột nhiên vây công hướng về phía Tào Hóa bút, hần lập tức đại hi, lúc này không trốn, càng tại khi nào? Hần lập tức triển khai tốc độ cao nhất chạy trốn.

Tham Lang bốn người vốn đã công hướng về phía Tào Hóa bút, nhưng khi bốn hần chứng kiến Đồng Phung Bạch đào tẩu nháy mắt, do dự một chút về sau, bốn hần chợt xoay người, tạt tung mà lên, đem Đồng Phung Bạch vây quanh ở trung ương.

Đối với bốn họ mà nói, Đồng Phung Bạch giá trị vậy mà so Tào Hóa bút càng lớn, cái này làm cho Dương Thần kinh ngạc không thôi, cái này Đồng Phung Bạch đến cùng là thân phận gì, hay hoặc là trên người của hần cất dấu bí mật gì?

"Tàn đồ!" Ngần ngừ nghi hoặc về sau, Dương Thần bỗng nhiên nghĩ tới Đại Kiểm Tôn Giả lưu lại tàn đồ, cũng chỉ có một Tôn Giả lưu lại tàn đồ, mới có thể có như thế lực hấp dẫn cực lớn.

Nếu như ai đã nhận được tàn đồ, không chỉ có thể có được Đại Kiểm Tôn Giả di vật, còn có thể có được Kiếp Thủy, cái này thật sự quá mê người rồi.

"Mang thứ đó giao ra đây, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!" Nguyên Bá nâng cao cái kia lông xù lông ngực, cuồng ngạo nhìn xem Đồng Phung Bạch, chỉ cần Đồng Phung Bạch không giao ra thứ đồ vật, bất trọng Băng Diệt Côn sẽ mời đến đi lên!

"Mang thứ đó giao cho chúng ta, chúng ta có thể bảo vệ ngươi Bất Tử." Tham Lang cười tùm tùm nhìn xem Đồng Phung Bạch, hần ánh mắt xéo qua lại như cũ chăm chăm vào cách đó không xa Tào Hóa bút cùng Dương Thần, kỳ thật không chỉ là hần, người còn lại đều là như thế, bốn hần cũng không muốn không công đem Vương phẩm Bá Khí để cho chạy.

Đồng Phung Bạch ánh mắt cấp tốc chuyển động, bỗng nhiên nhìn về phía cách đó không xa Dương Thần, bị Đồng Phung Bạch chứng kiến nháy mắt, Dương Thần lập tức minh bạch, thằng này hơn phân nửa sẽ đem mình cũng có tàn đồ sự tình nói ra.

Chứng kiến Dương Thần biểu lộ, Đồng Phung Bạch giống như cười mà không phải cười thu hồi ánh mắt, nhìn xem Tham Lang bốn người, "Nếu như ta mang thứ đó giao cho Phá Quân Liệp Thú Đoàn, Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn định sẽ không bỏ qua ta, cái này đã có thể bảo ta khó làm rồi."

Tham Lang cùng Mộ Dung Kiệt ngay ngắn hướng nhìn về phía Nguyên Bá hai người, ánh mắt của hai người như nam châm giống như hấp dẫn đứng dậy, hiển nhiên, ai cũng sẽ không nhường bộ.

Ai trước bắt được hần, ai tựa có thể có được muốn đồ vật, bốn người cơ hồ đồng thời ra tay, quý mị tựa như đánh về phía Đồng Phung Bạch mà đi.

Phong Ma Giảm Thọ Đan được lực còn không có có hao hết, Đồng Phung Bạch cũng chỉ có hết sức đánh cuộc một lần rồi, thế nhưng mà hần cũng sẽ không cứ như vậy ngồi chờ chết, ngay tại hần sắp ra tay lập tức, ánh mắt của hần lần nữa nghen hướng về phía Dương Thần.

"Thằng này tại nguy hiểm ta, nếu như không ra tay bang hần mà nói, hần nhất định sẽ đem ta cũng có tàn đồ sự tình nói ra!" Dương Thần sao lại, há có thể không đến Đồng Phung Bạch trong nội tâm suy nghĩ, thế nhưng mà hần hiện tại cũng chỉ có thể lựa chọn trợ giúp Đồng Phung Bạch.

Làm như vậy không chỉ là vì tàn đồ, cũng là vì an toàn của mình, càng là vì trả thù dục cướp đoạt Tào Hóa bút người.

"Tiểu Đào Tử, chuẩn bị đánh lên!" Dương Thần truyền âm cho Đào Đào nháy mắt, Triệu Mục cùng Mộ Dung Kiệt đã hướng hần cực nhanh mà đến.

"Xem ra chúng ta đánh lén không được nữa!" Đào Đào bất đắc dĩ cười cười, vèo! Thao túng Tào Hóa bút bay lên, lẳng không tạt hoa, cán bút bên trên màu tím đường vân không ngừng nhúc nhích, hình thành vô số phong cách cổ xưa văn tự.

Theo Tào Hóa bút đầu bút lông huy động, giữa không trung lập tức xuất hiện vô số màu tím văn tự, đây là một quyển sách Tào Hóa Thiên Chương, Đoạt Thiên địa chi Tào Hóa, ngưng tụ Bất Hủ chi văn chương, đầu bút lông mới được là giết người chi lớn nhất lợi khí!

Giữa không trung lưu loát mấy dòng ngàn vạn chữ, như Mạn Thiên Hoa Vũ, hướng phía Triệu Mục cùng Mộ Dung Kiệt bắn tới, từng chữ đều ẩn chứa cực lớn năng lượng, ngưng tụ thành vô số văn tự nước lũ, uy lực càng tăng lên!

Triệu Mục cùng Mộ Dung Kiệt cấp cấp lui về phía sau, ngay ngắn hướng ra tay, chỉ thấy Mộ Dung Kiệt tay cầm trường thương, mãnh liệt chọn đâm mà ra, ông! Đầu thương lướt qua kích thích trận trận gió lốc, bát phương mang tất cả, gào thét không ngớt.

Triệu Mục vùng quyền oanh kích, Liệt Diễm đầy trời, hóa thành Hỏa Lang lẳng không chạy gấp mà ra, tiếng thét dài ở bên trong, Hỏa Lang đã xông về văn tự nước lũ bên trong, ầm ầm bạo tạc, Hỏa Diễm bắn tán loạn ra bốn phía.

Ông! Tào Hóa bút đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, xuyên thấu Hỏa Diễm cùng gió lốc cách trở, thẳng bức Triệu Mục mi tâm vọt tới.

Mộ Dung Kiệt vốn định vùng đoạt tương trợ, thế nhưng mà vừa muốn đâm ra trường thương bỗng nhiên dừng lại, lại bỏ đi trợ giúp Triệu Mục nghĩ cách, hấn ước gì Triệu Mục chết mất, há hội xuất thủ cứu giúp.

Lập tức Tào Hóa bút muốn đâm trúng Triệu Mục, Triệu Mục vội vàng thả người lui về phía sau, đồng thời hai tay bấm niệm pháp quyết, trước người Bá Khí cực tốc lưu chuyển, ngưng tụ thành một đạo hỏa diễm bình chương.

Ông! Tào Hóa bút lẳng không nhanh quay ngược trở lại, bắn về phía không trung, tránh đi Hỏa Diễm bình chương, ở giữa không trung quán cái loan, đáp xuống, tiếp tục nổ bắn ra hướng Triệu Mục, mang theo chói tai tiếng xé gió.

Thế nhưng mà đã muộn, Triệu Mục đã người nhẹ nhàng lui về phía sau, vọt đến hơn 10m có hơn.

Từ đầu đến cuối, Dương Thần đều chỉ có thể ở xa xa nhìn xem, căn bản không cách nào nhúng tay, dù sao hấn mới chỉ là mới vào Bá Sĩ mà thôi, biến đổi Bá Sĩ cũng không phải, trừ phi như Đông Phương Bạch dưới ăn như vậy Phong Ma Giảm Thọ Đan, nếu không hấn căn bản không cách nào gia nhập loại này cấp bậc chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Lăn nhau uy hiếp

Ngay tại Triệu Mục tránh đi Tào Hóa bút nháy mắt, Mộ Dung Kiệt đột nhiên ra hiện tại phía sau của hấn, trên mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn.

"Muốn cùng ta Phá Quân Liệt Thú Đoàn tranh giành thứ đồ vật, chỉ có một con đường chết." Dữ tợn trong tiếng cười, Mộ Dung Kiệt tay cầm trường thương, ông! Trường thương bên trên chọn, đâm thẳng hướng Triệu Mục sau lưng, lướt lê qua chỗ, lập tức xoáy lên gió lốc, vòng qua vòng lại không ngớt.

Triệu Mục sắc mặt kịch biến, vội vàng tránh né, nhưng lại tại hấn hướng phía trước tung nhảy dựng lên nháy mắt, Tào Hóa bút bỗng nhiên phá không phóng tới, sắc bén ngòi bút tán mát ra sâm lãnh hàn quang, bức người đuôi lông mày!

Lập tức Tào Hóa bút nổ bắn ra mà đến, Triệu Mục hét lớn một tiếng, một quyền oanh ra, xoáy lên đầy trời Liệt Diễm, hóa thành vô số Hỏa Lang, lẳng không chạy gấp, đánh về phía Tào Hóa bút mà đi!

Vùng quyền công hướng Tào Hóa bút nháy mắt, Triệu Mục đã bên cạnh sinh lướt ngang ra, Mộ Dung Kiệt trường thương lập tức đâm vào không khí.

Bất quá Mộ Dung Kiệt trường thương bỗng nhiên nhanh quay ngược trở lại, như như giòi trong xương, theo sát Triệu Mục phía sau lưng đâm tới, mang theo chói tai bén nhọn tiếng xé gió.

Bị gió lốc bao trùm trường thương đâm vào Triệu Mục sau trên lưng, xuyên thấu qua sau lưng mà qua, lập tức máu tươi bão táp, phun ra tại trên mặt tuyết.

"Mộ Dung Kiệt, ngươi dám giết ta? Ta cũng sẽ không khiến ngươi sống khá giả!" Triệu Mục cũng chưa chết, bị đâm trúng nháy mắt, hấn hướng phía

trước tạt tung, trường thương lập tức theo trên lưng của hắn rút ra, máu tươi lần nữa bắn ra.

Thế nhưng mà Triệu Mục trên mặt chỉ có điên cuồng chỉ sắc, hắn căn bản không để ý thương thế của mình, chợt xoay người đánh về phía Mộ Dung Kiệt, cuồng tiếu nói: "Ta muốn ngươi theo giúp ta cùng chết!"

"Hắn muốn tự bạo!" Mộ Dung Kiệt sắc mặt kịch biến, vội vàng thả người lui về phía sau, thế nhưng mà ở đây là, ông! Một đạo bén nhọn tiếng xé gió vang lên, Tào Hóa bút đột nhiên phá không tới, hướng phía sau ót của hắn muôi đâm đi qua.

"Bỏ đá xuống giếng cơ hội há có thể buông tha, Tiểu Đào Tử làm không sai!" Xa xa Dương Thần không khỏi nở nụ cười, hắn vốn đang lo lắng Tào Hóa bút không đối phó được Triệu Mục hai người, không nghĩ tới hai người vậy mà khỏi nội hồng rồi, đây quả thực là trời ban cơ hội tốt.

"Đáng giận!"

Mộ Dung Kiệt sắc mặt kịch biến, bỗng nhiên đem trường thương trong tay ném mà ra, vèo! Trường thương hướng phía Triệu Mục bay đi. Cơ hồ đồng thời, Mộ Dung Kiệt chợt xoay người, hai tay kết ấn, trong lòng bàn tay Bá Khí lưu động, phi tốc ngưng tụ, hóa thành một khối năng lượng kết tinh.

Oanh! Theo Mộ Dung Kiệt song chương bên ngoài trở mình, năng lượng kết tinh hướng phía Tào Hóa bút bắn tới, những nơi đi qua mang theo trận trận gió lốc, gào thét không ngớt.

Tào Hóa đầu bút lông lợi ngòi bút đâm vào năng lượng kết tinh phía trên, Phanh! Năng lượng kết tinh lập tức bạo tạc, dư âm nổ mạnh phóng xạ bát phương, nhắc lên trên mặt tuyết bông tuyết, mạn thiên phi vũ.

Bạo tạc khói đặc ở bên trong, vèo! Tào Hóa bút bay vút đi ra, chứng kiến Tào Hóa bút hoàn hảo không tổn hao gì, Mộ Dung Kiệt sắc mặt không khỏi biến đổi, "Không hổ là Vương phẩm Bá Khí, dù cho đã không cách nào phát huy ra toàn bộ lực lượng, hắn cứng rắn trình độ cũng không phải Thượng phẩm Bá Khí chỗ có thể so sánh đây."

Ngay tại Mộ Dung Kiệt khiếp sợ thời điểm, Triệu Mục nhẹ nhàng cười âm thanh bỗng nhiên truyền đến: "Cho ta chết!" Tay cầm Mộ Dung Kiệt trường thương, tạt đập mà đến, một lưỡi lê hướng Mộ Dung Kiệt đầu lâu!

Nguyên lai vừa rồi Mộ Dung Kiệt ném đi ra ngoài trường thương cũng không có làm bị thương Triệu Mục, ngược lại rơi xuống Triệu Mục trong tay, Triệu Mục chứng kiến Mộ Dung Kiệt bị Tào Hóa bút cuốn lấy, há sẽ bỏ qua cơ hội báo thù.

Lập tức trường thương đâm tới, Mộ Dung Kiệt sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng nghiêng người né tránh, thế nhưng mà đã muộn, trường thương đâm vào trên vai trái của hắn, trực tiếp xỏ xuyên qua bả vai mà qua, mang theo liên tiếp máu tươi.

"Cơ hội tốt!" Xa xa Dương Thần sắc mặt đại hỉ, nếu như Đào Đào hiện tại ra tay đánh lên, nhất định có thể đánh chết Mộ Dung Kiệt.

Đào Đào đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, vèo! Tào Hóa bút phá không bắn ra, một tiếng bén nhọn tiếng xé gió vang lên về sau, Tào Hóa bút đã tới gần Mộ Dung Kiệt sau lưng, tại đi phía trước đâm ra ba thốn, Mộ Dung Kiệt hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Dương Thần cùng Đào Đào cũng đã nhận định Mộ Dung Kiệt hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng vào lúc này, Tham Lang Tinh Thần Kim Cương Quyền bỗng nhiên bay tới, đụng vào Tào Hóa trên ngòi bút.

Phanh! Hóa hoa văng khắp nơi, Tào Hóa bút bị đâm cho bắn ngược ra mấy chục thước có hơn, Tinh Thần Kim Cương Quyền đồng dạng bay ngược mà ra, đã rơi vào xa xa Tham Lang trong tay.

"Tiểu Thần Tử, truyền âm cho tiểu tử kia, lại để cho hắn toàn lực phá vòng vây, chỉ cần hắn có thể phá vòng vây, chúng ta tự có biện pháp dẫn hắn đi!" Tào Hóa bút bay đến Dương Thần trước người, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

Dương Thần nhẹ gật đầu, lập tức truyền âm cho Đông Phương Bạch: "Nghĩ biện pháp phá vòng vây, chỉ cần ngươi có thể phá vòng vây, ta có thể mang ngươi cùng đi."

Đông Phương Bạch nghe vậy sắc mặt hơi đổi, ánh mắt rất nhanh chuyển động, tựa hồ tại do dự cái gì, ngăn ngừa do dự về sau, hắn cắn răng, bàn tay mở ra, trong tay của hắn thậm chí có hai khóa Huyết tinh.

"Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh!" Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, theo Huyết tinh thể tích có thể phán đoán, Đông Phương Bạch trong tay không thể nghi ngờ đúng là Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh.

Thằng này thực rất cuộc là cái gì chi tiết? Phòng ngự quyền trực, che dấu khí tức, giả chết, Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh... Trên người của hắn đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

Chứng kiến Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh, Tham Lang cùng Nguyên Bá sắc mặt ngay ngắn hướng kịch biến, không chút nghĩ ngợi, lập tức lui về phía sau, nếu như bị thứ này tạc đến, bọn hắn tuy nhiên sẽ không chết, nhưng là tuyệt đối sẽ trọng thương.

Đông Phương Bạch chứng kiến Nguyên Bá hai người lui ra phía sau nháy mắt, chợt xoay người, triển khai tốc độ cao nhất đào tẩu, hắn nhanh chóng rõ ràng đã biến chậm, Phong Ma Giám Thọ Đan được lực đang tại dần dần biến mất.

"Tiểu Thần Tử, nhanh ngòi trên đến!"

Theo Đào Đào truyền âm, Tào Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, chừng dài hơn mười trượng. Dương Thần không có đa tướng, lập tức nhảy lên Tào Hóa bút, vèo! Tào Hóa bút điện xạ đến Đông Phương Bạch bên người.

"Đi lên!" Dương Thần ghé mắt nhìn về phía Đông Phương Bạch, cắn răng quát to một tiếng. Đông Phương Bạch nghe vậy lập tức thả người mà lên, ngồi ở Tào Hóa trên ngòi bút, vèo! Tào Hóa bút hướng phía tuyết cốc bên ngoài bắn đi ra ngoài, tạt như mũi tên!

"Muốn đi! Ngươi đi được không?" Tham Lang cùng Nguyên Bá hai người ngay ngắn hướng hừ lạnh một tiếng, quanh thân tán phát ra trận trận Bá Khí, theo của bọn hắn phát đủ chạy gấp, những Bá Khí này hình thành khí lưu, thời động bọn hắn rất nhanh tiến lên, tốc độ bỗng nhiên tăng vọt.

Trước mặt mà đến không khí cùng trên người bọn họ Bá Khí vô trang lẫn nhau mà sát, kích thích trận trận hóa hoa, tốc độ của bọn hắn thật sự quá nhanh, nhanh đến cơ hồ muốn đập không bay vút mà lên, đáng tiếc bọn hắn tuyệt đối không cách nào đập không mà đi.

Đập không mà đi, đó là Bá Vương tài năng có năng lực.

"Tốc độ thật nhanh!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, vội vàng nhìn xem trước người Đông Phương Bạch, "Trên người của ngươi có bao nhiêu Bá Tuyền tệ?"

Đông Phương Bạch sắc mặt hơi đổi, rõ ràng do dự một lát, mới mở miệng nói: "50 vạn!"

"Không muốn gạt ta, nếu như ngươi muốn mạng sống, phải cho ta 300 vạn Bá Tuyền tệ." Dương Thần sắc mặt nghiêm nghị nói.

Đông Phương Bạch căn bản không biết Dương Thần muốn Bá Tuyền tệ làm gì, khi thấy Dương Thần cái kia rất nghiêm túc thần sắc thời điểm, hắn chỉ cần cần rằng nói ra: "Tốt, ta cho ngươi 300 vạn!"

Dương Thần nhìn xem Đông Phương Bạch trên ngón trỏ nhả trừ vật, nói ra: "Đem Bá Tuyền tệ trực tiếp phóng xuất ra là được, không nên hỏi nguyên nhân, lập tức ngươi đã biết rõ vì cái gì rồi!"

Đông Phương Bạch theo lời đem trong nhẫn chứa đồ Bá Tuyền tệ phóng xuất ra, giữa không trung lập tức rơi là tả vô số Bá Tuyền tệ, chỉ thấy Tào Hóa bút ngòi bút tán phát ra trận trận hào quang màu tím, bị những hào quang màu tím này chiếu xạ đến, sở hữu Bá Tuyền tệ lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Vèo! Hấp thu Bá Tuyền tệ, Tào Hóa bút tốc độ tăng vọt, như mũi tên giống như tạt bắn mà ra, mang theo trên mặt tuyết trận trận bông tuyết bay múa.

Tào Hóa bút tạt bắn mà ra nhảy mất, ngòi bút lần nữa tàn mất ra hào quang màu tím, đem ngòi ở cán bút bên trên Dương Thần hai người bao quanh bao phủ lại. Tào Hóa bút tốc độ bỗng nhiên biến nhanh, Tham Lang cùng Nguyên Bá lập tức bị bỏ qua, thoáng qua tầm đó cũng chưa có bóng dáng.

Quay đầu lại nhìn xem biến mất Tham Lang hai người, Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra, Đông Phương Bạch giờ phút này lại ở vào trong lúc khiếp sợ, tốc độ thật nhanh!

Ngay tại Đông Phương Bạch khiếp sợ chi tế, Tào Hóa bút vậy mà đã bay khỏi Cực Hàn Chi Địa, đi tới cổ thụ mọc lên san sát như rừng trong rừng, trước sau bất quá ngắn ngủn mấy tức thời gian, tốc độ cực nhanh, quả thực không thể tưởng tượng.

"Không tốt, Tiểu Đào Tử như thế nào đem ta mang đến nơi này, Lam Nhi bọn hắn vẫn còn tuyết cốc chờ ta đây này!" Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, bất quá khi hắn chứng kiến trước người Đông Phương Bạch nhảy mất, hắn lập tức nghĩ tới tàn đồ, như là đã đem tiểu tử này cứu được đi ra, hay vẫn là trước lấy được tàn đồ, sau đó lại trở về cùng Lam Nhi các nàng tụ họp a!

Nghĩ tới đây, Dương Thần truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, mau dừng lại đến, chờ cầm tàn đồ về sau, chúng ta còn phải trở về cùng Lam Nhi bọn hắn tụ họp!"

"Ha ha, ta như thế nào đem chuyện này đã quên." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cười sò lên đầu, cũng không trách hắn hội quên, hắn vừa rồi hoàn toàn chìm đắm trong rất nhanh chạy như bay ở bên trong, không hề cố kỵ sử dụng Bá Tuyền tệ, làm hắn tựa hồ về tới lúc trước, không thể tự thoát ra được.

Nghe được Dương Thần truyền âm, Đào Đào gượng cười vài tiếng, lập tức không chế được Tào Hóa bút ngừng lại, bỗng nhiên nhỏ đi, cắm vào Dương Thần đai lưng, cùng thời khắc đó, Dương Thần cùng Đông Phương Bạch rơi trên mặt đất.

"Đem tàn đồ giao ra đây, ta chỉ cho ngươi một cơ hội, như ngươi còn ý định lừa gạt ta mà nói..., hắc hắc, ngươi nên biết sẽ có cái gì kết cục." Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn xem Đông Phương Bạch.

Dương Thần vốn định trực tiếp giết chết Đông Phương Bạch, thế nhưng mà tiểu tử này trên người bí mật quá nhiều, hơn nữa giàu đến chảy mỡ, nếu như hắn cùng Quách Định đồng dạng, trên người có cùng loại Giới Châu đồ vật, thật sự giết chết hắn mà nói, ngược lại không cách nào đạt được tàn đồ.

Huống chi, Đông Phương Bạch trong tay còn có Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh, nếu quả thật mà liều khỏi mệnh đến, Dương Thần chưa hẳn có thể chiếm được tiện nghi.

"Ta người này không thích nhất bị người khác uy hiếp, đúng vậy, tàn đồ đúng là trên người của ta." Cười cười, Đông Phương Bạch giọng nói vừa chuyển, "Thế nhưng mà nếu như ngươi thật sự đem ta giết, ta dám cam đoan, ngươi tuyệt đối không cách nào đạt được tàn đồ."

"Ta cũng không thích bị người khác uy hiếp." Dương Thần sờ lên cái mũi, nhàn nhạt cười cười, "Ta dám cam đoan, ngươi nếu thật không đem tàn đồ giao ra đây, ta nhất định sẽ đem ngươi giết!"

Hai người đều là mạng theo dáng tươi cười nhìn đối phương, ai cũng không có thỏa hiệp ý tứ.

"Ngươi giết không được ta đấy, chẳng lẽ ngươi không biết trên tay của ta có Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh sao?" Ngắn ngủi giằng co về sau, Đông Phương Bạch nhàn nhạt cười cười, bàn tay mở ra, trong tay xác thực có hai khóa Huyết tinh.

"Ta giết được ngươi, ngươi nên biết, trong tay của ta có Vương phẩm Bá Khí, ngươi vừa rồi đã được chứng kiến tốc độ của nó rồi, ta dám đoán chắc, tại ngươi kịp nổ Huyết tinh trước khi..." Nói đến đây, Dương Thần giọng nói vừa chuyển, từng chữ nói: "Trên cô họng của ngươi sẽ thêm ra một cái lỗ thủng."

"Chúng ta đây tự thử xem xem, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi cái con kia bút như thế nào tại ta yết hầu bên trên lưu lại cái lỗ thủng." Đông Phương Bạch nhàn nhạt cười cười, trên mặt căn bản không có chút nào e ngại chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Vô Lượng cung

"Lập tức tự đã tới rồi, ngàn vạn không nên quên lời nói của ta, nếu như xúc phạm môn quy, hình pháp trường lão là sẽ không lưu tình đấy."

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch ánh mắt như nam châm giống như hấp dẫn cùng một chỗ, đứng lúc này, trong rừng truyền đến một đạo thanh âm lạnh lùng, nghe thể đạo thanh âm, hai người đồng thời bắn lên, giấu ở phụ cận trong bụi cỏ, khí tức trên thân cơ hồ đồng thời biến mất.

Cơ hồ tự khi bọn hắn trốn đi nhảy mất, một đám người đi tới, tổng cộng bốn người, hai nữ hai nam.

"Hai cái Vô Lượng cung người, đó là... Tiêu Cúc Thần cùng Tiêu Y Y hai huynh muội, đứng rồi, Vô Lượng cung người đi Lạc Hà trấn, dùng thiên phú của bọn hắn, nhất định sẽ bị chọn trúng." Dương Thần nhìn nhìn trong đó hai người quần áo và trang sức, vậy mà cùng Phạm Thiên Lân cực kỳ tương tự, điều này nói rõ bọn hắn hơn phân nửa cũng là Vô Lượng cung người.

Trong miệng hắn theo như lời Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần, đúng là Vu Sơn bên trên Lạc Hà trấn hai cái Tiểu Thiên Tài, cái kia gọi Tiêu Cúc Thần thiếu niên cùng tuổi của hắn tương tự, một bộ Thanh y, mây kiếm bay xéo, mũi cao thẳng, lăng mục như sao.

Tiêu Y Y mọc ra một trương tinh xảo mặt trái xoan, mặt như bông sen, da thịt thi đấu tuyết, hai đầu lông mày cho người Linh Động díp dóm cảm giác, Dương Thần lần đầu chứng kiến tiểu cô nương này thời điểm, không khỏi trầm thán: "Quả thực là tai họa nhân gian yêu tinh a."

Đương Dương Thần nhìn xem Tiêu Y Y huynh muội thời điểm, Đông Phương Bạch khoe miệng lộ ra nụ cười quý dị, hắn vậy mà đột nhiên theo trong bụi cỏ cực nhanh đi ra ngoài.

"Hắn muốn làm gì?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Có người!"

Chứng kiến Đông Phương Bạch đột nhiên xuất hiện, cái này Vô Lượng cung hai người sắc mặt không khỏi biến đổi, bản năng chuẩn bị ra tay.

"Tại hạ là Gia Long trấn người, bị Vô Lượng động các sư huynh chọn trúng, đã xem như Vô Lượng cung đệ tử." Đông Phương Bạch lòng còn sợ hãi giải thích, "Có thể là chúng ta tại nửa đường bên trên gặp Liệt Thú Nhân, các sư huynh đã bị giết chết."

"Cái gì, Liệt Thú Nhân giết ta Vô Lượng cung người?" Cái kia hai cái Vô Lượng cung trong đám người, một người mặc hỏa hồng sắc trường bào, tướng mạo tuấn dật thanh niên sắc mặt kịch biến.

Một người khác Vô Lượng cung nữ tử sắc mặt đồng dạng kịch biến, nữ tử này mặc màu xanh da trời váy dài, xuân sơn lông mày kẻ đen, Băng Cơ Ngọc Cốt, Lãnh Ngao tinh xảo trên ngực dung mang theo vài phần khí khái hào hùng.

"Sư huynh, trước tiên đem sự tình lên tiếng hỏi rõ, có lẽ hắn cũng không phải ta Vô Lượng cung người." Cô gái áo lam lạnh lùng nhìn xem Đông Phương Bạch, tựa hồ muốn nhìn mặc Đông Phương Bạch nội tâm.

"Diệp huynh đệ, người trước xuất hiện đi, đem chúng ta chứng kiến sự tình đều nói rõ ràng, nếu không sư tỷ cùng sư huynh là sẽ không tin tưởng chúng ta đây." Đông Phương Bạch nhẹ khẽ thở dài thở dài, quay đầu nhìn về phía Dương Thần chỗ ẩn thân.

"Diệp huynh đệ?" Dương Thần sắc mặt hơi đỏ, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, Đông Phương Bạch là muốn cho chính mình giả trang Gia Long trấn người, nghĩ tới đây, hẳn chỉ phải kiên trì nhảy ra bụi cỏ.

Vô Lượng cung hai người cùng Tiểu Cúc Thần huynh muội, trên mặt của bọn hắn đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, người này che dấu đích thủ đoạn thật sự là cao minh.

"Người cũng là Gia Long trấn người? Vừa rồi vì cái gì không đi ra?" Thân mặc màu đỏ trường bào thanh niên lạnh lùng đánh giá Dương Thần, cười lạnh nói: "Nếu như các người thật là ta Vô Lượng cung chọn trúng chỉ nhân, vừa mới nhìn đến chúng ta thời điểm vì cái gì không đi ra?"

"Ài, ta bản nghĩ ra được, thế nhưng mà Đông Phương đại ca đột nhiên để cho ta tạm thời không muốn đi ra, cho nên..." Nói đến đây, Dương Thần ngây ngốc nhìn về phía Đông Phương Bạch, "Đông Phương đại ca, người vừa rồi vì cái gì bảo ta tạm thời không muốn lộ diện?"

"Hảo tiểu tử, vậy mà ngược lại đánh ta một bữa cào, lần này tính toán ta thua, bọn chúng ta đợi lấy nhìn." Trong nội tâm tuy nhiên tại chửi bới, thế nhưng mà Đông Phương Bạch trên mặt lại điềm nhiên như không có việc gì, đối với áo bào hồng thanh niên giải thích nói: "Chúng ta tại Cực Hàn Chi Địa gặp được đánh lên thời điểm, Liệp Thú Nhân giả trang thành Vô Lượng cung người, cho nên..."

"Thì ra là thế, trách không được Đông Phương đại ca để cho ta tạm thời không muốn đi ra, nguyên lai là muốn bảo hộ tiểu đệ." Dương Thần cảm kích nhìn Đông Phương Bạch, thần thái chân thành vô cùng, mọi người ở đây căn bản nhìn không ra có bất kỳ mãnh khỏe.

"Tiểu tử này đến cùng mấy tuổi rồi hả? Quả thực so sống trên trăm năm lão quái còn muốn giáo hoạt!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào nhìn trước mắt phát sinh hết thấy, trợn mắt há hốc mồm.

Nghe được Dương Thần cùng Đông Phương Bạch, cô gái áo lam trầm ngâm một lát, lập tức nhìn xem Dương Thần cùng Đông Phương Bạch, lạnh lùng nói: "Theo chúng ta hồi cung, đem các người nhìn thấy sự tình bẩm báo cung chủ, nếu như các người nói dối... Chỉ có một con đường chết."

"Đi Vô Lượng cung? Nghe nói Vô Lượng cung cường giả như mây, bọn hắn có thể hay không phát hiện Tạo Hóa bút?" Dương Thần trên mặt tuy nhiên không hề biến hóa, nhưng trong lòng lo lắng, vội vàng truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, xem ra chúng ta phải đi chuyển Vô Lượng cung rồi, Vô Lượng cung người có lẽ phát hiện không được người đi?"

"Chỉ cần ta không phóng xuất ra bất luận cái gì năng lượng chấn động, bọn hắn không có khả năng phát hiện ta, bất quá trong đoạn thời gian này, ta chỉ sợ không giúp được người rồi." Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu tử kia hơn phân nửa cũng muốn theo trên người của người đạt được tàn đồ, người phải coi chừng."

"Tiểu tử này muốn cùng ta đấu trí, ta hãy theo hắn chơi đùa, nhìn xem đến cùng ai cười đến cuối cùng." Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn nhện Đông Phương Bạch.

Hắn và Đào Đào cũng biết, hiện tại đã không phải là động thủ đánh chết Đông Phương Bạch thời cơ tốt nhất, nếu như hiện tại động thủ, Vô Lượng cung người thế tất sẽ ra tay, đến lúc đó Đông Phương Bạch đột nhiên ném một khóa Huyền tinh tới, vậy cũng tự nguy hiểm.

Đông Phương Bạch ánh mắt xéo qua đồng dạng nhện hướng Dương Thần, khỏe miệng hiện ra nụ cười quỷ dị, hắn bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần: "Nhớ kỹ người bây giờ danh tự, người gọi là Diệp Bất Phàm, mà ta gọi Đông Phương Bạch."

"Diệp... Bất... Phàm?" Dương Thần khỏe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, danh tự cũng quá thuộc loại trâu bò chút ít a?

"Sư muội, ta xem hãy để cho bọn hắn trước tiên đem chuyện đã trải qua nói ra." Ánh mắt chuyển động hướng Dương Thần hai người, áo bào hồng thanh niên lạnh lùng nói ra: "Các người đem sự tình bái kiến nói rõ ràng, nếu như dám có giấu diếm, đừng trách ta đối với các người không khách khí."

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch nhìn nhau, Đông Phương Bạch tiếp tục diễn lại đại ca nhân vật, đem Liệp Thú Nhân như thế nào giả trang Vô Lượng cung người, như thế nào Cực Hàn Chi Địa đánh lên bọn hắn, bọn hắn như thế nào đào tẩu... Đợi một chút toàn bộ nói ra.

Tại Đông Phương Bạch sinh động như thật kể chuyện xưa thời điểm, Dương Thần thỉnh thoảng thêm mắm thêm muối, hai người tuy nhiên là địch nhân, lại phối hợp không chê vào đâu được, lần này diễn dịch, đem Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào khiến cho trợn mắt há hốc mồm, "Bọn hắn không phải là thần huynh đệ a?"

Áo bào hồng nhân hòa cô gái áo lam nghe xong kinh tâm động phách câu chuyện về sau, trong nội tâm đã tin bảy, tám phần.

Cái kia gọi là Tiêu Y Y thiếu nữ lại thủy chung chăm chăm vào Dương Thần, xinh đẹp tuyệt trần cau lại, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, chứng kiến Tiêu Y Y nghi hoặc bộ dạng, Dương Thần trong nội tâm không khỏi nhảy dựng, "Tiểu nha đầu này sẽ không nhận ra ta đi à nha?"

"Muội muội, người làm sao vậy?" Tiểu Cúc Thần nghi hoặc nhìn Tiêu Y Y.

"Ca, ta tựa hồ ở địa phương nào bái kiến hắn." Truyền âm cho Tiểu Cúc Thần nhảy mắt, Tiêu Y Y nhìn về phía Dương Thần, cười hỏi: "Ta tựa hồ ở địa phương nào bái kiến người, chúng ta là không phải đã gặp mặt sao?"

"Cô nương chắc là nhận lầm người, ta cơ hồ không có xảy ra Gia Long trấn, cho nên căn bản không có khả năng bài kiến cô nương." Dương Thần tuy nhiên đang cười, thế nhưng mà nhưng trong lòng ngất đem hân, "Cô gái nhỏ này trí nhớ thật đúng là tốt, lại vẫn nhớ rõ ta cái phế vật này."

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng cười lạnh: "Các người trốn thật nhanh, vậy mà chạy đến nơi đây, hừ! Hiện theo ý ta các người hướng chạy đi đâu!"

Tiếng cười lạnh truyền đến chỉ tế, hai cái bóng người tạt bắn mà đến, quý mị tựa như đã rơi vào Dương Thần bọn người trước mặt, cái này đột nhiên tới chi nhân dĩ nhiên là Nguyên Bá cùng Tham Lang, bọn hân vậy mà đuổi theo tới.

"Liệp Thú Nhân!" Sở hữu sắc mặt đều là biến đổi.

"Vô Lượng cung người!" Nguyên Bá cùng Tham Lang sắc mặt hơi đổi, lập tức mặt lộ vẻ sát cơ, bọn hân đã giết Vô Lượng cung người, hiện tại cũng không quan tâm nhiều hơn nữa giết mấy cái.

"Hừ, quái tội trách các người không nên ở chỗ này xuất hiện, hôm nay cho dù là Vô Lượng cung người, chúng ta cũng phải giết!" Nguyên Bá cùng Tham Lang bản là địch nhân, giờ phút này mục tiêu lại hoàn toàn giống nhau, trước hết giết Vô Lượng cung chi nhân, lại cướp đoạt Đông Phương Bạch... Còn có Vương phẩm Bá Khí.

Nghe được Nguyên Bá hai người, Tiêu Y Y bọn người sắc mặt không khỏi biến đổi, những Liệp Thú Nhân này vậy mà thật sự dám giết Vô Lượng cung người, hiện tại bọn hân rốt cục hoàn toàn đã tin tưởng Dương Thần cùng Đông Phương Bạch đã nói câu chuyện.

"Động thủ!" Nguyên Bá cùng Tham Lang cười lạnh một tiếng, ngay ngắn hướng ra tay, tạt tung mà lên, té ra Thượng phẩm Bá Khí, lập tức Bá Khí cuộn cuộn, sát khí bốn phía.

Tinh Thần Kim Cương Quyền cùng bát trọng Băng Diệt Côn đều là Thượng phẩm Bá Khí, hơn nữa bọn hân Cửu Biến Bá Tông thực lực, Dương Thần bọn người căn bản không thể nào là đối thủ, dù cho áo bào hồng thanh niên cùng cô gái áo lam là Bá Sư tu vi, y nguyên không có khả năng tới chống lại.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào đã vận sức chờ phát động, chỉ cần Dương Thần một gặp nguy hiểm, hân tự sẽ lập tức ra tay, nếu như là người khác gặp nguy hiểm, hân cũng sẽ không quản, đương nhiên, nếu như có thể thừa cơ đạt được Đông Phương Bạch trên người tàn đồ, hân đồng dạng sẽ không bỏ qua loại này cơ hội tốt.

Nguyên Bá bát trọng Băng Diệt Côn vậy mà hướng phía cái kia xinh đẹp cô gái áo lam đánh qua, còn qua chỗ Bá Khí cuộn cuộn, khí bạo âm thanh đột nhiên thanh âm, cái này một cơn chỉ lực thật là kinh người, đủ để Băng Sơn liệt thạch.

"Thằng này cũng quá không hiểu được thương hương tiếc ngọc đi à nha..." Dương Thần ghen gặp Nguyên Bá công kích cô gái áo lam, trong nội tâm không khỏi âm mắng lên.

"Cảm thương ta Vô Lượng cung người, người muốn chết!"

Ở này tốc độ ánh sáng tầm đó, một đầu thon thả thân ảnh đến tòng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh đến, nàng tay trắng nõn nà vung lên, Bá Khí quay chung quanh ngọc thủ của nàng tạt chuyển, ngưng tụ thành một đạo một trượng dư lớn lên màu đen đao mang, chọt lóc qua, bổ vào bát trọng Băng Diệt Côn bên trên.

Phanh! Ánh lửa vậy ra, bát trọng Băng Diệt Côn thượng truyền đến kịch liệt lực phản chấn, đem Nguyên Bá đẩy lui ba bước, cái kia màu đen đao mang âm âm sụp đổ, hóa thành vô số giọt nước, ngay sau đó hóa thành vô số khói đen, nhạt nhòa không thấy.

"Hắc Thủy Âm Sát đao, người là Vô Lượng cung Thần Thủy bộ chi nhân!" Nguyên Bá đưa mắt nhìn xem người tới, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cách đó không xa vốn định công kích áo bào hồng thanh niên Tham Lang bỗng nhiên dừng tay, đồng dạng hướng phía người tới nhìn sang, "Tuyệt Y Vũ!"

"Đại sư tỷ!" Cái kia sống sót sau tai nạn cô gái áo lam quay đầu nhìn người tới, trên ngọc dung lộ ra sắc mặt vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Thần bí thiếu niên

"Đại sư tỷ?"

Dương Thần nhìn về phía người tới, người tới mặc màu xanh da trời thiếp thân trang phục, dịu dàng eo nhỏ không kham một nắm, thân thể thướt tha, bộ ngực sữa cao thẳng, đầu kia màu xanh da trời tóc thẳng đứng trên vai thon, lại che không được nâng cái kia xinh đẹp tuyệt trần dung nhan, lông mày kẻ đen Như Yên, mặt như bông sen, tàn mắt ra cao ngạo lạnh lùng khí chất.

Cái kia gọi là Tuyết Y Vũ nữ tử, lạnh mắt thấy Nguyên Bá hai người, cực kỳ bá đạo nói: "Là ai cho các ngươi gan chó? Ngay cả ta Vô Lượng cung mọi người dám đối phó?"

"Tốt nhanh nhen đừng mánh nữ nhân." Dương Thần không tự giác nuốt nuốt nước bọt, thật sự là người không thể xem bề ngoài a, như vậy nữ nhân xinh đẹp, nói chuyện thật không ngờ bá đạo lạnh lùng.

Không chỉ là Dương Thần như vậy cảm thấy, Đông Phương Bạch cùng Tiêu Cúc Thần sắc mặt cũng là hơi đổi.

Nghe được Tuyết Y Vũ, Nguyên Bá cùng Tham Lang sắc mặt trở nên tương đương khó coi, trước mắt nữ nhân này thực lực cùng bọn họ không sai biệt lắm, cũng dám đối với hắn như vậy nhóm nói chuyện, đây quả thực là không đem bọn họ để vào mắt.

Bọn hắn đã sớm giết Vô Lượng cung người, nếu để cho Tuyết Y Vũ còn sống trở về, thế tất sẽ để cho Vô Lượng cung người biết rõ, đến lúc đó phiền phức của bọn hắn sẽ càng lớn.

Tham Lang cùng Nguyên Bá lần nữa đã đạt thành ăn ý, người phía trước cười lạnh nói: "Tuyết Y Vũ, chúng ta muốn cho ngươi biết, không có Vô Lượng cung làm hậu thuẫn, ngươi cái gì cũng không phải!"

Hai người ngay ngắn hướng ra tay, chỉ thấy Tham Lang trên cổ tay Tinh Thần Kim Cương Quyền rời tay bắn ra, ông một tiếng va chạm hướng Tuyết Y Vũ, những nơi đi qua tán phát ra trận trận ngôi sao hào quang.

Cái này Tinh Thần Kim Cương Quyền tuy nhiên không phải Vương phẩm Bá Khí, bất quá nhưng lại Thượng phẩm Bá Khí bên trong đích hàng thượng đẳng sắc, hơn nữa bởi vì luyện chế đích thủ đoạn cùng tài liệu đặc thù, khiến cho nó có thể tùy ý biến hóa lớn nhỏ, như không phải nó không có linh tính, uy lực tất nhiên sẽ càng mạnh hơn nữa.

Nguyên Bá cuồng cười một tiếng, bước nhanh bước ra, đương Tinh Thần Kim Cương Quyền vọt tới Tuyết Y Vũ thời điểm, hắn đã lướt đến Tuyết Y Vũ phía bên phải, vèo! Bát trọng Băng Diệt Côn quét ngang mà ra.

Thằng này căn bản không có gì thương hương tiếc ngọc ý niệm trong đầu, thấy xa xa Dương Thần không khỏi lo lắng, như vậy một cái mỹ nhân, bị đánh chết thật sự đáng tiếc.

"Hừ, hai người các ngươi đồng thời ra tay thì như thế nào?" Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, thân thể mềm mại nhẹ nhàng bắn lên, giống như Phi Yến giống như người nhẹ nhàng hướng về sau, nhanh như Tật Phong, lui ra phía sau nháy mắt, ngọc thủ của nàng nhô lên cao liên tiếp đánh xuống.

Bá Khí lưu chuyển bốc lên, trong đó Thủy thuộc tính Bá Khí lập tức bị hút ra đi ra, ngưng tụ thành màu đen đao mang, trong đó ẩn chứa đậm đặc Âm Sát chi khí, đao mang điện thiểm mà ra, chém giết tứ phương.

Đụng đụng... Tham Lang huy động Tinh Thần Kim Cương Quyền, ngôi sao hào quang tách ra mà ra, đem bốn phía chém giết mà đến đao mang từng cái chấn vỡ, Nguyên Bá hai tay nắm côn, côn phong gào thét tâm đó, hắn cũng chống đỡ đỡ được không ít đao mang.

Hồng bào nam tử cùng cô gái áo lam mặc dù có tâm hỗ trợ, không biết làm sao căn bản không cách nào tới gần vòng chiến, chỉ phải vội vàng lui về phía sau, tránh đi bay đầy trời trĩu đao mang, Dương Thần cùng Đông Phương Bạch lẫn mất nhanh hơn, đã sớm xuất hiện ở xa xa an toàn vị trí.

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch cũng không có thừa cơ đào tẩu, nếu như Tuyết Y Vũ đánh bại Tham Lang hai người, quay đầu lại lại tìm bọn hắn, lại phát hiện bọn hắn không thấy rồi, đến lúc đó bọn hắn là được Vô Lượng cung phản đồ, cái này tội danh có thể to lắm.

Bọn hắn cũng không muốn bị Vô Lượng cung đuổi giết.

"Tiểu Thần Tử, tiểu nha đầu này thi triển Bá thuật thật đúng là bá đạo, cho dù ở Siêu phẩm Bá thuật bên trong cũng là cực kỳ trân quý." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào tinh khiết truyền âm nói: "Xem ra ta xem thường cái chỗ này tông phái rồi, vậy mà có được loại này Bá thuật."

Nếu như loại này Bá thuật không cường đại, sao lại, há có thể làm cho Nguyên Bá cùng Tham Lang không cách nào tới gần? Nhìn xem Tuyết Y Vũ thành thạo chạy tại Tham Lang giữa hai người, Dương Thần không khỏi tán thưởng: "Nữ nhân này thực lực thực cường, chắc chắn, đáng người cũng không tệ."

"Cái này tiểu tiện nhân hảo cường thực lực!" Nguyên Bá cùng Tham Lang trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, Tham Lang trước kia mặc dù đã gặp Tuyết Y Vũ, nhưng cũng không có đã giao thủ, hiện tại hắn mới nhận thức đến nữ nhân này đáng sợ.

"Vô Lượng cung có chín đại Chân Truyền Đệ Tử, nghe nói Thần Lôi bộ Phạm Thiên Lân thực lực mới được là mạnh nhất, không nghĩ tới Tuyết Y Vũ thực lực cũng mạnh như thế hung hãn." Nguyên Bá đã mộng sinh ra thoái ý, thế nhưng mà hắn cũng biết, nếu như không đem Tuyết Y Vũ giết chết, về sau Vô Lượng cung điện chỉ nhân chắc chắn truy giết bọn hắn.

Nghĩ tới đây, Nguyên Bá bỗng nhiên truyền âm: "Tham Lang, nếu như chúng ta không xuất toàn lực, là giết không được nàng đấy."

Tham Lang nghe vậy nhẹ gật đầu, song tay nắm lấy Tinh Thần Kim Cương Quyền, đương ngực giơ lên, Bá Khí không ngừng hướng Tinh Thần Kim

Cương Quyền trong tay lại mà đi, Kim Cương trong vòng lập tức trở nên như bầu trời đêm giống như đen kịt, trong đó tràn ngập vô số sáng chói quang điểm.

Theo Tham Lang nhô lên cao đầy, Tinh Thần Kim Cương Quyền trong lập tức nổ bắn ra một đạo màu đen khí lưu, trong chốc lát tựa tới gần Tuyết Y Vũ, khí này lưu uy lực cực lớn, nếu như bị đánh trúng, dù cho có Bá Khí võ trang, đoán chừng cũng sẽ biết chết.

"Cái này..." Dương Thần bọn người lập tức kinh ngạc đến ngây người, loại trình độ này công kích, có ai cái kia ngăn cản?

Tuyết Y Vũ tự nhiên sẽ không ngạnh kháng, đương màu đen khí lưu nổ bắn ra mà đến thời điểm, nàng eo nhỏ nhún hơi vắn, thân thể mềm mại phút chốc lóe lên, vậy mà trốn tránh mở.

Thế nhưng mà đúng lúc này, ba một tiếng tiếng xé gió vang lên, một căn màu đen trường côn vậy mà hướng phía Tuyết Y Vũ chọc đi qua, ra tay chỉ nhân dĩ nhiên là Nguyên Bá.

Tuyết Y Vũ sắc mặt không khỏi biến đổi, thân hình phút chốc lóe lên, thân thể mềm mại dán bát trọng Băng Diệt Côn mà qua, tránh qua, tránh né Nguyên Bá công kích, cơ hồ đồng thời, trong tay của nàng bỗng nhiên xuất hiện một khóa màu xanh da trời hạt châu, trong không khí lập tức xuất hiện vô số bọt nước, hướng phía màu xanh da trời hạt châu tụ lại mà đi.

Đương Tuyết Y Vũ trong tay xuất hiện màu xanh da trời hạt châu nháy mắt, Tham Lang trong tay Tinh Thần Kim Cương Quyền lần nữa nhắm ngay nàng, màu đen khí lưu lần nữa nổ bắn ra mà ra, xoáy lên mặt đất vô số lá rụng, lá rụng lập tức nát bấy.

Lập tức màu đen khí lưu nổ bắn ra mà đến, Tuyết Y Vũ bỗng nhiên bóp nát màu xanh da trời hạt châu, nước chảy vẩy ra, như tơ mạng giống như, vây quanh nàng không ngừng xoay tròn, giờ phút này nàng tựa như tựa tiên tử siêu phàm thoát tục.

Theo Tuyết Y Vũ lẳng không phát tay, những to bằng cánh tay này nước chảy trùng kích mà ra, như Giao Long Xuất Hải, hướng phía màu đen khí lưu nhào tới, hơn mười đạo nước chảy lập tức chui vào màu đen khí lưu bên trong.

Tham Lang Tinh Thần Kim Cương Quyền ở bên trong, bỗng nhiên chui ra hơn mười đạo nước chảy, hướng phía ngực của hắn ** bắn đi. Tham Lang sắc mặt kịch biến, chỉ phải đem Tinh Thần Kim Cương Quyền quăng đi ra ngoài.

Tinh Thần Kim Cương Quyền trong bắn ra màu đen khí lưu lập tức biến mất, vô số đạo nước chảy vây quanh Tinh Thần Kim Cương Quyền xoay tròn, lại đem Tinh Thần Kim Cương Quyền nâng lên trôi nổi tại trong giữa không trung.

"Vừa rồi cái kia khóa màu xanh da trời hạt châu ngược lại là vật gì?" Dương Thần hít vào ngậm khí lạnh.

"Cái kia khóa hạt châu cũng là một kiện Thượng phẩm Bá Khí." Tựa hồ là thấy được Dương Thần nghi hoặc, Đào Đào truyền âm giải thích nói.

Đúng lúc này, Tuyết Y Vũ eo nhỏ nhún hơi vắn, lập tức đi tới Tinh Thần Kim Cương Quyền bên cạnh, những quán quanh lấy kia Tinh Thần Kim Cương Quyền nước chảy bỗng nhiên tụ lại, cuối cùng nhất ngưng tụ thành màu xanh da trời hạt châu, phi rơi xuống Tuyết Y Vũ trong tay ngọc.

Tinh Thần Kim Cương Quyền cũng đã rơi vào Tuyết Y Vũ trong tay.

"Không tốt! Của ta Tinh Thần Kim Cương Quyền!" Tham Lang sắc mặt kịch biến, lạnh lùng nói: "Tuyết Y Vũ, đem Tinh Thần Kim Cương Quyền giao ra đây!"

Xa xa Nguyên Bá thấy như vậy một màn, sắc mặt không khỏi biến đổi, nếu như Tham Lang đã không có Tinh Thần Kim Cương Quyền, hai người bọn họ dù cho liên thủ cũng chưa hẳn là Tuyết Y Vũ đối thủ.

"Trả lại cho người? Người có bản lĩnh có thể đoạt lại đi!" Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng.

"Nữ nhân này về sau ngàn vạn không thể đắc tội." Dương Thần âm thầm nhắc nhở chính mình.

Tham Lang sắc mặt trở nên dị thường khó coi, đã không có Tinh Thần Kim Cương Quyền, hắn khẳng định không phải Tuyết Y Vũ đối thủ.

Bỗng nhiên, trong rừng truyền đến tiếng bước chân, mọi người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, hướng phía tiếng bước chân truyền đến chỗ nhìn lại.

Chỉ thấy hai người chậm rãi đi ra rừng lâm, đi đầu một thiếu niên ước chừng chừng mười lăm tuổi, một bộ áo trắng, Bạch Y Thắng Tuyết, mặt như đao gọt, phong thần tuấn đạt, hai đầu lông mày tản mát ra bức người cao quý chi khí, loại khí chất này không chỉ có ý giả vờ, mà là trời sinh như thế.

Hắn xem ánh mắt của người không có chút nào coi rẻ, cũng không có chút nào bất kính, cho người bình dị gần gũi cảm giác.

Cổ quái khí chất, đây là Dương Thần chứng kiến thiếu niên này thời điểm nghĩ đến đây.

Thiếu niên sau lưng đi theo một trung niên nhân, cái này thân mặc hắc bào trung niên nhân tướng mạo bình thường, ngạch cốt cao thẳng, khỏe mắt khỏe mặt đã có nếp nhăn, hẳn thủy chung cách thiếu niên có một mét khoảng cách, không nhiều không ít, vừa mới một mét.

"Quấy rầy các vị rồi, xin hỏi các người có biết hay không, Đại Hàn Vương Triều vương thành ở địa phương nào?" Thiếu niên lộ ra nhân nhật đáng tươi cười, ánh mắt quét về phía mọi người.

"Đại Hàn Vương Triều vương thành?" Mọi người không khỏi sửng sò, người này dĩ nhiên là tới hỏi lộ đấy.

Tại mọi người kinh ngạc chỉ tít, Nguyên Bá bỗng nhiên lạnh lùng nói: "Tiểu Quỷ, tại đây không phải nơi hỏi đường địa phương, nhanh cút cho ta!"

Thiếu niên cũng không có tức giận, cười nhìn về phía Nguyên Bá, "Tại đây cũng không phải nơi sở hữu tư nhân chi địa, ta vì sao không thể tới? Người có thể không trả lời vấn đề của ta, nhưng không thể đối với ta vô lễ, nếu như người hướng ta nói xin lỗi, ta có thể tha thứ người vừa rồi vô lễ."

"Người nọ là không phải đâu có tật xấu?" Dương Thần dở khóc dở cười, thẳng này vậy mà gọi Nguyên Bá cho hắn xin lỗi.

"Người nói cái gì? Ta xin lỗi người?" Nguyên Bá ha ha cuồng tiếu, "Tiểu Quỷ, ta đã cho người mạng sống cơ hội, là người không biết quý trọng."

"Người cho ta mạng sống cơ hội?" Thiếu niên cười hỏi: "Ta sống phải hảo hảo, tại sao phải người khác tha mạng?"

"Người nơi này, chúng ta cũng sẽ không lại để cho bọn hắn còn sống ly khai, vừa rồi ta cho người đi, người không có nắm lấy cơ hội, cho nên ta nói người không quý trọng mạng của mình." Nguyên Bá cười lạnh một tiếng: "Vì phòng ngừa người đem tại đây tin tức tiết lộ ra ngoài, người chỉ có thể đem mệnh lưu lại."

Đúng lúc này, trung niên nhân kia bỗng nhiên mở miệng, lạnh lùng nói: "Thiếu gia nhà ta cũng cho người mạng sống cơ hội, người vì cái gì không hiểu được quý trọng."

Nói chuyện thời điểm, trung niên nhân theo tay vung lên, một đạo khí lưu theo Nguyên Bá trên người mang tất cả mà qua, quá ngắn nháy mắt, bốn phía tựa khôi phục bình tĩnh, tất cả mọi người không biết chuyện gì xảy ra.

Nguyên Bá lại trừng lớn hai mắt, đến mi tâm của hắn bắt đầu, một đầu dài nhỏ miệng vết thương thình lình xuất hiện, theo mi tâm lan tràn đến mũi, yết hầu, lồng ngực... Máu tươi mũi tên một loại bắn ra mà ra, Phanh! Hắn vậy mà ngã xuống đất bị mất mạng.

"Cái này..." Trên mặt mọi người cùng lộ ra không thể tưởng tượng nổi, trung niên nhân theo tay vung lên, dĩ nhiên cũng làm giết chết Nguyên Bá, điều này sao có thể?

"Ta cho người giết người sao?" Thiếu niên kia sắc mặt không khỏi biến đổi, quay đầu lại lạnh lùng nhìn xem trung niên nhân, tựa hồ phi thường mất hứng.

"Lão nô biết tội, thỉnh thiếu gia trách phạt!" Trung niên nhân bỗng nhiên quỳ xuống, thần thái cung kính vô cùng.

"Thiếu niên này rốt cuộc là ai?" Chứng kiến trung niên nhân cho thiếu niên quỳ xuống, sắc mặt của mọi người lần nữa biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Mười phong

"Ai, đứng lên đi." Thiếu niên khe khẽ thở dài, lập tức quay đầu nhìn về phía mọi người, nhạt cười nhạt nói: "Chư vị có thể nói cho ta biết Đại Hàn Vương Triều vương thành ở địa phương nào?"

"Từ nơi này đi về phía đông, dùng không được bao lâu có thể chứng kiến vương thành." Dương Thần nhìn xem thiếu niên, cười trả lời.

"Đa tạ." Thiếu niên gật đầu cười, "Tại hạ Quách Tung Dương, còn chưa thỉnh giáo bằng hữu cao tính đại danh?"

"Tại hạ Diệp Bất Phàm." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần tổng cảm giác là lạ, danh tự thật sự quá thuộc loại trâu bò rồi.

"Diệp huynh tựa hồ gặp điểm phiền toái nhỏ." Nói chuyện thời điểm, Quách Tung Dương quay đầu nhìn Tham Lang, "Ta tuy nhiên không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng mà vị này Diệp huynh đã là bằng hữu của ta, hi vọng các hạ không muốn khó xử Diệp huynh."

Tham Lang nhìn nhìn nằm trên mặt đất Nguyên Bá, có nhìn nhìn trung niên nhân kia, trong nội tâm mãnh liệt nhảy, tiểu tổ tông của ta, ta làm sao dám đắc tội người.

"Tại hạ cái này ly khai, về sau tuyệt đối sẽ không tìm hắn gây phiền phức, cáo từ, cáo từ..." Nói chuyện thời điểm, Tham Lang cơ hồ là té chạy vào rừng lâm ở chỗ sâu trong.

"Diệp huynh, chúng ta sẽ thấy này sau khi từ biệt a, hi vọng ngày sau còn có tương kiến thời điểm." Quách Tung Dương chấp tay, quay người đi vào từng lăm ở chỗ sâu trong, trung niên nhân theo sát phía sau.

Tất cả mọi người hướng phía Dương Thần xem đi qua, trên mặt kinh ngạc không thôi, tiểu tử này chỉ có điều cho người khác chỉ chỉ đường, dĩ nhiên cũng làm cầu kết lại người khác, đây quả thực không thể tưởng tượng.

"Ha ha..." Dương Thần cười sờ lên cái mũi, nghĩ thầm: "Người này có lẽ thật là đầu có tật xấu, chỉ có điều cho hắn chỉ đường mà thôi, dùng được lấy cùng ta xưng huynh gọi đệ sao?"

"Uỷên Đình, đến cùng chuyện gì xảy ra?" Nói xong, Tuyết Y Vũ nhìn về phía Dương Thần bọn người, "Những chính là người này tuyên trở lại người sao?"

Tuyết Y Vũ trong miệng chỗ gọi "Uỷên Đình", đúng là cái kia cô gái áo lam, tên là Khúc Uỷên Đình, Vô Lượng cung Thần Thủy bộ chi nhân.

Khúc Uỷên Đình lúc này đem Liệp Thú Nhân đánh lên sự tình nói ra, đương nhiên, nàng chỉ là càng làm Dương Thần hai người theo như lời câu chuyện lặp lại một lần, bất quá nàng kể chuyện xưa năng lượng so về Dương Thần hai người đến, vậy cũng còn kém rất nhiều.

Nghe xong Khúc Uỷên Đình về sau, Tuyết Y Vũ hai đầu lông mày mang theo sát khí, tựa hồ hận không thể lập tức đuổi theo mau giết chết Tham Lang.

"May mắn không có có đắc tội nữ nhân này." Dương Thần chứng kiến Tuyết Y Vũ trên mặt sát khí, trong nội tâm rung mình.

"Về trước cung bẩm báo cung chủ, Khiếu Thiên Liệp Thú Đoàn cùng Phá Quân Liệp Thú Đoàn, hừ! Bọn hắn sẽ biết đắc tội Vô Lượng cung kết cục đây." Tuyết Y Vũ cười lạnh một tiếng, đi đầu xoay người bước đi.

Dương Thần bọn người vội vàng đuổi theo đi, Đông Phương Bạch bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần: "Đã đến Vô Lượng cung, ta không nói ra bí mật của ngươi, ngươi cũng không nên nói ra bí mật của ta."

"Đó là đương nhiên, chúng ta thế nhưng mà huynh đệ, hắc hắc, ngươi sở dĩ đem ta nói thành là Gia Long trấn người, hẳn là không muốn thả ta đi, nghĩ đến đến trên người của ta tàn đồ a?" Dương Thần dùng ánh mắt còn lại ghen hướng Đông Phương Bạch, xấu cười rộ lên.

"Chúng ta thế nhưng mà huynh đệ, ngươi như thế nào đem ta muốn không chịu được như thế." Đông Phương Bạch khóe miệng lộ ra quỷ dị cười gian.

Tự khi bọn hắn truyền âm chi tế, bọn hắn đã đi ra từng lăm, trước mắt rộng mở trong sáng, đưa mắt nhìn lại, trên mặt của bọn hắn đồng đều lộ ra rung động chi sắc.

Tại trước mắt của bọn hắn, thỉnh linh sừng sững lấy mười ngọn xuyên thẳng Vân Tiêu ngọn núi, núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt, kỳ thanh tú nhiều vẻ, màu ngọc bích vạn đầu theo mây dày rủ xuống, bao phủ ở mười ngọn cao điểm, mờ mờ sương mù vây quanh ngọn núi lượn lờ bốc hơi.

Trung ương một cái ngọn núi cao nhất rất, còn lại cửu tòa ngọn núi quay chung quanh bốn phía, trên ngọn núi kỳ trân dị thảo nhiều vô số kể, chim bay cá nhảy nghỉ lại tại rừng cây tâm đó, sinh cơ dạt dào, lầu các cung điện chiếm giữ tại trên ngọn núi, khí thế rộng rãi.

Mỗi tòa ngọn núi trên đỉnh, cũng có một tòa lớn nhất cung điện, cấu trúc không đồng nhất, nhưng không một không tráng lệ, khí phái mười phần.

"Nếu như ở kiếp trước, đây là trong truyền thuyết Thiên Cung a..." Dương Thần mở to hai mắt nhìn, cơ hồ không thể tin được trước mắt chứng kiến thật sự.

"Đừng phát ngáy người." Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, Dương Thần bọn người cái này mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Ánh mắt theo Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần trên người đảo qua về sau, Tuyết Y Vũ nhìn về phía Khúc Uỷên Đình, phân phó nói: "Trước đem bọn họ mang đến Thần Thủy bộ, chờ xác định bọn hắn sở tu luyện công pháp thuộc tính về sau, tại an bài bọn hắn nơi đi."

"Vâng, sư tỷ!" Khúc Uỷên Đình mở ra bàn tay, trong tay đã nắm một chỉ Tiêu, theo nàng thổi tiêu vang lên, trong đó một cái ngọn núi bên trên bay tới sáu chỉ chim to.

"Tiên Hạc?" Chứng kiến bay tới chim to, Dương Thần lập tức sững sờ, cái thế giới này Tiên Hạc cũng quá lớn chút ít a? Chỉ sợ so đã điều còn có đại a?

Ngay tại Dương Thần nhìn xem Tiên Hạc sững sờ thời điểm, Khúc Uỷên Đình cùng Tiêu Cúc Thần huynh muội đã ngồi Tiên Hạc bay đi, trong nháy mắt trụ biến mất tại Phiêu Miểu trong mây mù, cái kia áo bào hồng thanh niên đồng dạng cười một chỉ Tiên Hạc rời đi.

"Đừng phát ngáy người, mau lên đây!" Tuyết Y Vũ bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, Dương Thần xấu hổ sờ lên cái mũi, hắn thả người nhảy lên Tiên Hạc trên lưng.

Tiên Hạc bồi cực kỳ rộng lớn, thật giống như ngồi ở trên đất bằng, Dương Thần ôm Tiên Hạc vừa thô vừa to cái cổ, trong nội tâm không khỏi tán thưởng: "Cái này Vô Lượng cung là cùng Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều tính xưng tam đại thế lực, quả nhiên không giống bình thường."

"Tiểu Thần Tử, đợi tí nữa ngươi nói chuyện cũng phải cẩn thận một chút, ta cảm giác được đỉnh núi có vài đạo cường đại khí tức, hiện tại ta phải phong bế trên người của ta tất cả lực lượng, nếu không nhất định sẽ bị bọn hắn phát hiện, ngươi tự giải quyết cho tốt." Nhắc nhở hết Dương Thần về sau, Đào Đào triệt để đóng cùng Dương Thần liên hệ.

Dương Thần ngẩng đầu nhìn trung ương này tòa xuyên thẳng Vân Tiêu ngọn núi, trong lòng thầm nghĩ: "Lần trước Tiểu Đào Tử sở dĩ bị Bạch Khiếu Thiên phát hiện, cũng là bởi vì không có phong bế trên người lực lượng, đây là Vô Lượng cung ngọn núi chính, đỉnh núi có lẽ cũng có Bạch Khiếu Thiên cường giả như vậy a, Bá Vương..."

Vô Lượng cung cùng sở hữu mười phong, ngọn núi chính được xưng là Thiên Thượng Phong, còn lại Cửu Phong phân biệt xưng là Thần Thủy Phong, Thần Mộc Phong, Thần Lôi Phong, Thần Hỏa Phong, Thần Phong Phong, Thần Thổ Phong, Thần Kim Phong, Thần Khí Phong, Thần Dược Phong, Cửu Phong bên trên có chín bộ, phân biệt là Thần Thủy bộ...

Thiên Thượng Phong ở lại lấy Vô Lượng cung sở hữu trưởng lão, những thực lực của trưởng lão này rất mạnh cường hãn, cho dù là Bá Vương cảnh cường giả, cũng không dám đơn thương độc mã xông vào Thiên Thượng Phong, cái kia cơ hồ tương đương chịu chết.

Còn lại Cửu Phong tắc thì ban cho chín đại Chân Truyền Đệ Tử, Tuyết Y Vũ, Phạm Thiên Lâm, Long Khởi... Ba người này đúng là chín đại Chân Truyền Đệ Tử chi ba, Chân Truyền Đệ Tử không ngớt chín người này, nhưng là có thể bị ban cho ngọn núi chi nhân, chỉ có chín cái!

Thiên Thượng Phong trước cung điện phương là một cái cự đại hình tròn quảng trường, Dương Thần bọn người cười Tiễn Hạc đáp xuống trên quảng trường, tại Tuyết Y Vũ dưới sự dẫn dắt, Dương Thần đi tới trang nghiêm túc mục trước đại điện.

"Thần Thủy bộ Tuyết Y Vũ cầu kiến Hình Pháp trưởng lão, có chuyện quan trọng bẩm báo!" Tuyết Y Vũ thanh âm vừa mới rơi xuống, trong đại điện đảo qua một đạo thần niệm, thần niệm đã rơi vào Tuyết Y Vũ trên người, phóng xuất ra thần niệm chi nhân tựa hồ tại cùng Tuyết Y Vũ nói chuyện.

Đương thần niệm biến mất nháy mắt, Tuyết Y Vũ quay đầu nhìn Dương Thần cùng Đông Phương Bạch, "Đội tí nữa đem các người biết đến sự tình toàn bộ nói ra, ngàn vạn không muốn giấu diếm." Nói xong đi đầu đi vào đại điện.

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch nhìn nhau, đi theo, dùng thực lực của bọn hắn, căn bản không có phát giác được vừa rồi đạo kia thần niệm.

Xuyên qua vô số lối đi nhỏ, Dương Thần đám người đi tới một gian trong phòng, gian phòng không không đăng đăng, chỉ có một trung niên nhân ngồi ở trên bồ đoàn ngồi xuống, trung niên nhân mặt vuông tai lớn, tướng mạo cực kỳ uy mãnh, không giận sinh uy, trung niên nhân này đúng là Vô Lượng cung Hình Pháp trưởng lão khẩu hình.

"Các người hai người đem chứng kiến đến sự tình toàn bộ nói ra, nếu như giấu diếm, theo như Vô Lượng cửa cung quy xử trí!" Khẩu hình ngẩng đầu nhìn Dương Thần cùng Đông Phương Bạch, cái kia lạnh điện tựa như ánh mắt chấn đắc hai đầu người chấn động mê muội.

"Hảo cường!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động.

Hai người tuy nhiên bị khẩu hình ánh mắt chỗ chấn nhiếp đã đến, bất quá cái kia cũng chỉ là một lát thời gian mà thôi, bọn hắn đều nói là dối chuyên gia, dù cho đối mặt chính là Bá Vương, cũng chưa chắc có thể làm bọn hắn nói ra nói thật đến.

Lúc này, hai người lại nói một lần câu chuyện, câu chuyện như trước sinh động, bọn hắn trong nội tâm cũng không có yên lòng, đến cùng có thể hay không lừa gạt đến lão gia hỏa này?

Nghe được câu chuyện về sau, khẩu hình mày rậm đứng đấy, sát khí lộ ra, cười lạnh nói: "Tốt, Bạch Khiếu Thiên cùng Phá Quân lá gan thật là càng lúc càng lớn rồi, cũng dám khi dễ đến ta Vô Lượng cung trên đầu."

"Xem ra lão gia hỏa này đã tin tưởng." Dương Thần cùng Đông Phương Bạch trong nội tâm có chút nhẹ nhàng thở ra, Tham Lang bọn người xác thực giết Vô Lượng cung người, bọn hắn kỳ thật cũng nói đại bộ phận sự thật, chỉ là đem một phần nhỏ chấn tướng cho che giấu.

"Trưởng lão, những Liệt Thú Nhân kia nói phát hiện cái gì tàn đồ, cho nên mới bốn phía bắt người, ta muốn bọn hắn sở dĩ giết ta Vô Lượng cung người, khẳng định cùng cái này tàn đồ có quan hệ." Đông Phương Bạch khiếp đảm nhìn xem khẩu hình, nói ra.

Có quan hệ tàn đồ tin tức, bọn hắn phải lộ ra một bộ phận cho Vô Lượng cung biết rõ, như vậy bọn hắn mới ngược lại sẽ an toàn hơn.

"Tàn đồ?" Khẩu hình sắc mặt hơi đỏ, hỏi: "Bọn hắn có hay không nói là cái gì tàn đồ?"

"Trưởng lão, chúng ta cái này biết rõ những này, về phần rốt cuộc là cái gì tàn đồ, chúng ta tự không được biết rồi." Dương Thần đồng dạng giả bộ như khiếp đảm bộ dạng, căn bản không dám nhìn thẳng khẩu hình, Bá Khí Cửu Trọng đệ tử, đối mặt Bá Vương cảnh cường giả tự là cái dạng này, bọn hắn hành động thật đúng là cao minh a.

Khẩu hình trầm mặc sau một lát, nhìn xem Tuyết Y Vũ, "Dẫn bọn hắn đi xuống đi, chuyện này tuyệt tạm thời đừng cho người khác biết rõ."

Tuyết Y Vũ nhẹ gật đầu, mang theo Dương Thần cùng Đông Phương Bạch lui ra ngoài, tự khi bọn hắn rời đi thời điểm, khẩu hình thần niệm đảo qua toàn bộ đại điện, trong đại điện không biết từ chỗ nào bỗng nhiên phóng xuất ra ba đạo thần niệm, bốn đạo thần niệm tiến hành cái này trao đổi.

"Cung chủ, người cũng nghe được đi à nha."

"Đã nghe được, ta tự mình đi chiếu cố Bạch Khiếu Thiên cùng Phá Quân, nếu như bọn hắn không muốn tiếp tục làm Liệt Thú Đoàn đoàn trưởng, ta không ngại thay đổi người, ài, những năm này rất ít đi ra ngoài đi một chút, Cốt Đầu đều nhanh già sệt..."

"Cung chủ, hãy để cho chúng ta đi a."

"Không cần, các người lưu tại Thiên Thượng Phong."

Bốn đạo thần niệm chậm rãi biến mất, trong đại điện lại khôi phục bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Chân dài muội tử

Tuyết Y Vũ đem Dương Thần lưỡng người tới Thần Thủy Phong, như một Nữ Vương tựa như ngồi ở trên ghế ngồi, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần hai người.

Nhìn xem Tuyết Y Vũ, Dương Thần trong đầu không khỏi huyền nhớ tới, một người mặc da chế nội y gọi cảm nữ tử, tay cầm nhuyễn tiên. . . Nếu như bị Tuyết Y Vũ biết rõ Dương Thần suy nghĩ đồ vật, đoán chừng sẽ đem hấn thảo thành tám khối.

"Đây là Vô Lượng cung chín bộ tư liệu, sau khi xem, nói cho ta biết quyết định của các người, bất quá có một điểm ta phải nhắc nhở các người, không thể lựa chọn Thần Thủy bộ." Nói chuyện thời điểm, Tuyết Y Vũ tay trắng nổi nà vùng lên động, hai quyền sách phiêu đã rơi vào trong tay bọn họ.

"Không thể lựa chọn Thần Thủy bộ?" Dương Thần cùng Đông Phương Bạch đồng thời nhú lông mày, hiển nhiên rất ngạc nhiên vì cái gì không thể lựa chọn Thần Thủy bộ.

Bất quá bọn hấn cũng không dám hỏi Tuyết Y Vũ, chỉ phải quai quai được đọc qua khởi sách đến, khi thấy Thần Khí bộ nháy mắt, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hấn không có lại trở mình xem tiếp đi, ngẩng đầu nói ra: "Ta tuyển Thần Khí bộ."

"Thần Khí bộ?" Tuyết Y Vũ hơi đổi, nhìn về phía Đông Phương Bạch, "Người thì sao? Người muốn đi chỗ nào?"

"Thần Hòa bộ." Đông Phương Bạch thu về sách đến, cung kính trả lời.

"Các người đã đã đã chọn, tự không cần lại ở tại chỗ này người, các người đi ra ngoài chờ xem, rất nhanh ta tự sẽ phái người tiễn đưa các người đi!" Nói chuyện thời điểm, Tuyết Y Vũ đã đi ra đại sảnh.

"Nữ nhân này có phải hay không bị nam nhân từ bỏ, cho nên xem người nam nhân nào đều không vừa mắt?" Dương Thần sờ lên cái mũi, xấu cười rộ lên.

"Hảo huynh đệ, xem ra chúng ta lập tức tự phải chia tay, ai, ta còn thật không nỡ người." Đông Phương Bạch bỗng nhiên quay đầu nhìn Dương Thần, vừa cười vừa nói.

"Kỳ thật ta cũng rất không nỡ người, người yên tâm, chúng ta nhất định sẽ gặp lại đây." Nói xong, Dương Thần cúi đầu để sát vào Đông Phương Bạch, thấp giọng cười nói: "Hảo hảo đảm bảo tàn đồ, ngàn vạn đừng ngoáy ném đi."

"Người cũng muốn hảo hảo đảm bảo tàn đồ, ngàn vạn đừng ngoáy ném đi, làm ca ca nhưng là sẽ khó chịu đấy." Đông Phương Bạch đồng dạng đem đầu tới gần Dương Thần, bọn hấn cơ hồ là mặt dán mặt.

Đúng lúc này, cửa đại sảnh truyền đến một đạo ngọt ngào thanh âm: "Ồ? Sư tỷ, hai người bọn họ đại nam nhân đang làm gì đó?"

"Hừ, hai cái không biết cảm thấy thẹn đồ vật, vậy mà tại ta Thần Thủy bộ làm chuyện loại này!" Một đạo cực kỳ thanh âm lạnh lùng truyền đến, nghe hấn thanh âm, người tới dĩ nhiên là cái kia gọi là Khúc Uyển Đình nữ tử.

"Chúng ta làm chuyện gì rồi hả? Không biết cảm thấy thẹn?"

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch nhìn nhau ngạc nhiên, ngay ngắn hướng quay đầu nhìn cửa đại sảnh, quay đầu lập tức, bọn hấn lập tức hiểu được, cảm tình chính mình hai người bị người khác hiểu lầm. . . Các nàng sẽ không cho rằng, chúng ta tại hôn môi a?

Nghĩ tới đây, hai người lập tức đánh cho cái rùng mình, cái này hai cái tiểu mỹ nhân sức tưởng tượng cũng mẹ nó quá phong phú đi à nha.

"Hai vị sư tỷ, kỳ thật vừa rồi. . ."

Dương Thần còn chưa có nói xong đã bị đánh đoạn, chỉ nghe Khúc Uyển Đình cười lạnh nói: "Ngươi không cần đối với ta giải thích, ta cũng không muốn nghe, nếu không là Đại sư tỷ phân phó ta tiễn đưa các ngươi đi, ta căn bản chẳng muốn xem các ngươi liếc."

Nói xong, Khúc Uyển Đình lời kéo bên người nữ tử xoay người bước đi, nàng kia mặc màu xanh da trời quần áo, quần dài đem một đôi thon dài đùi ngọc chăm chú bao vây lại, cái này hai chân thật sự quá đẹp, lại dài lại cân xứng.

Chân dài nữ tử trát lấy thật dài bím tóc đuôi ngựa, làn da trắng nõn, cái kia trương trên mặt trái xoan mang theo hai cái thật sâu má lúm đồng tiền, nói không nên lời đáng yêu hồn nhiên.

"Cô gái nhỏ này nếu là đến trên địa cầu, mặc vào màu đen tất chân, lại mặc vào đầu váy ngắn, chắc chắn. . ." Nhìn xem chân dài nữ tử, Dương Thần lại bắt đầu miễn mạn bất định, hai mắt hiện quang.

"Đi thôi, nếu như ngươi lại nhìn, ta dám cam đoan các nàng nhất định sẽ đem ánh mắt của ngươi móc ra." Đông Phương Bạch cười cười, đã đi đầu đi ra đại sảnh.

Dương Thần cười sờ lên cái mũi, đi theo đi ra ngoài.

Ly khai đại sảnh đi vào trong rừng cây thời điểm, bốn chỉ Tiên Hạc đã sớm chờ đã lâu, Khúc Uyển Đình lạnh lùng nhìn xem Dương Thần hai người, "Sau khi rời khỏi, không có kinh cho phép không được tái nhập Thần Thủy Phong, đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi."

"Dù cho ngươi cầu lão tử, lão tử cũng sẽ không biết lại đến." Trong nội tâm chửi bới một tiếng, Dương Thần nhảy lên Tiên Hạc, trong lòng của hắn tuy nhiên đang mắng Khúc Uyển Đình, bất quá trên mặt lại như cũ bảo trì thân mật đáng tươi cười.

Bốn người ngồi trên Tiên Hạc về sau, Dương Thần cùng cái kia chân dài nữ tử hướng phía Thần Khí Phong bay đi, mà Khúc Uyển Đình cùng Đông Phương Bạch tắc thì hướng phía Thần Hỏa Phong bay đi, tách ra trước khi, Khúc Uyển Đình quay đầu lại nhìn xem cái kia chân dài nữ tử, lời nói thăm thía nói: "Thanh Loan, ngàn vạn không muốn cùng người khác nói chuyện!"

Cái kia gọi là Thanh Loan nữ tử nhu thuận nhẹ gật đầu, gật đầu lập tức, nàng nhìn nhin ghen Dương Thần, hảo tốt Dương Thần cũng hướng nàng xem tới, mặt của nàng vậy mà đỏ lên.

"Ai, cô gái nhỏ này da mặt cũng quá mỏng đi à nha? Nếu quả thật làm cho nàng mặc vào tất chân. . . Đoán chừng nàng liền tâm muốn chết đều có." Dương Thần không khỏi lắc đầu thờ dài đứng dậy, cũng không biết là tiếc hận, hay vẫn là đáng tiếc.

Đang tại Dương Thần tiếc hận chi tế, Tiên Hạc đã bay vào tại Phiêu Miểu tầng mây ở bên trong, không bao lâu tự rơi xuống Thần Khí Phong lên, bốn phía lộ vẻ xanh um tươi tốt rừng cây.

"Sư tỷ, cái này Thần Khí bộ trên chân núi địa phương nào?" Dương Thần theo Tiên Hạc trên lưng nhảy xuống, ngẩng đầu nhìn y nguyên ngồi ở Tiên Hạc trên lưng Thanh Loan cô nương, hắn cũng không biết, cô nương này danh tự kỳ thật gọi là Lý Thanh Loan.

Lý Thanh Loan bị Dương Thần như vậy chăm chú nhìn, trên mặt lại hiện ra đỏ ửng, cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Sư tỷ không cho ta đã nói với ngươi lời nói."

"Ngươi không phải đã nói chuyện với ta sao?" Dương Thần vượt cái mũi, cười xấu xa nói: "Nói sau, ta cũng là Vô Lượng cung người, đã là sư đệ của ngươi, sư tỷ cùng sư đệ nói chuyện, cũng không có cái gì chỗ không ổn."

"Thực. . . Thật vậy chăng?" Lý Thanh Loan cao hứng nhìn xem Dương Thần, nhưng khi phát hiện Dương Thần hay vẫn là đỉnh lấy chính mình xem thời điểm, nàng lại thẹn thùng cúi đầu, bàn tay như ngọc trắng cầm lấy góc áo, thấp giọng nói: "Ta thật sự có thể nói cho ngươi lời nói sao?"

Chứng kiến Lý Thanh Loan cái kia thẹn thùng khiếp đảm bộ dạng, Dương Thần không khỏi nở nụ cười, "Chúng ta đương nhiên có thể nói chuyện, huống hồ, chúng ta không phải mới vừa đã nói tốt mấy câu sao?"

Tựa hồ nghĩ đến vừa rồi thật sự cùng Dương Thần đã từng nói qua tốt mấy câu, Lý Thanh Loan sắc mặt trở nên càng đỏ, thấp giọng nói: "Ta cái này mang ngươi đi Thần Khí bộ, thế nhưng mà, ngươi. . . Ngươi ngàn vạn không muốn cùng sư tỷ nói, ta. . . Ta đã nói với ngươi nói chuyện."

"Sư tỷ yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không đem chuyện này nói ra." Dương Thần vỗ bộ ngực cam đoan, hắn càng ngày càng cảm thấy cô gái nhỏ này thú vị.

Đã nhận được Dương Thần cam đoan, Lý Thanh Loan nhẹ nhàng nhảy xuống Tiên Hạc, đỏ mặt nói: "Ta cái này mang ngươi đi, ngươi. . . Ngươi đi theo ta đằng sau, ngàn vạn không muốn đi loạn." Nói xong cũng không dám nhìn nữa Dương Thần, vội vàng đi về hướng rừng cây ở chỗ sâu trong.

"Tốt chân, tốt chân. . ." Dương Thần đi theo Lý Thanh Loan sau lưng, đánh giá người ta chân dài, trong nội tâm không ngừng tán thưởng.

Thưởng thức Lý Thanh Loan chân dài, Dương Thần bất tri bất giác liền đi tới Thần Khí Phong đỉnh núi, đỉnh núi dài khắp màu tím cây trúc, tươi mát tự nhiên, sương mù Phiêu Miểu, làm cho người không tự giác gian sinh ra cách một thế hệ cảm giác.

Dương Thần đánh giá bốn phía trúc lâm, trong nội tâm bỗng nhiên nghĩ đến: "Tứ Trúc Lâm? Nơi này không có Quan Âm Bồ Tát à?"

"Đến. . . Đã đến, càng đi về phía trước vài dặm đã đến, ta. . . Ta. . ." Lý Thanh Loan quay đầu lại nhìn xem Dương Thần, thẹn thùng cúi đầu xuống, lắp bắp nói: "Ta. . . Ta phải đi."

"Đi? Sư tử, người cũng không thể đi, sư đệ ta ở chỗ này chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu như lạc đường làm sao bây giờ?"

Dương Thần vốn chỉ là muốn trêu chọc cái này đáng yêu cô nương, thế nhưng mà Lý Thanh Loan bỗng nhiên lo lắng nói: "Hào hào, ta không đi, ta không đi." Những câu nói đó nói thanh thanh sở sở, phi thường lo lắng, nàng tựa hồ thật sự sợ Dương Thần mất tích.

Khóe miệng không tự giác run rẩy đứng dậy, Dương Thần không khỏi hoài nghi, cô gái nhỏ này có phải hay không tại giả ngây giả dại? Trên đời này có đơn thuần như vậy người sao?

"Người... Người không phải sợ, ta sẽ không đi đâu." Chứng kiến Dương Thần trên mặt cơ bắp run rẩy đứng dậy, Lý Thanh Loan càng thêm lo lắng, cơ hồ nhanh gấp đến độ khóc lên.

Nghe được Lý Thanh Loan, Dương Thần cuối cùng là tin, trên thế giới này vẫn thật là có đơn thuần như vậy người.

Đột nhiên, Dương Thần nghe được có người ở sau lưng nói chuyện: "Tiểu hữu, ta xem người tướng mạo, phát hiện người thật sự là bách niên khó gặp luyện khí kỳ tài, người có nguyện ý hay không bái ta làm thầy?"

"Luyện khí kỳ tài?" Dương Thần lập tức sững sờ, ngăn ngừa người về sau, hắn chậm rãi quay người nhìn xem người nói chuyện, người nói chuyện mặc màu vàng trường bào, tím râu hoàn mặt, một đầu rối bờ tóc, tựa như tên ăn mày, thật là có cao nhân phong phạm a.

"Tiền bối, tại bái người làm thầy trước khi, ta có thể hỏi hay không người một vấn đề?" Dương Thần nhìn xem cái này bề ngoài giống như tên ăn mày người, chăm chú hỏi.

"Tiểu hữu, người có vấn đề gì cho dù hỏi, lão nhân gia ta bên trên biết năm trăm năm, hạ biết năm trăm năm, không gì không biết." Nói chuyện thời điểm, tên ăn mày theo trên đai lưng lấy kế tiếp hồ lô rượu, ừng ực ừng ực uống lên rượu đến.

"Ta vừa rồi tựa hồ là đưa lưng về phía tiền bối, thế nhưng mà tiền bối lại nói thấy được của ta tướng mạo, cái này thật là làm ta nghi hoặc khó hiểu a." Dương Thần chăm chăm vào tên ăn mày, giống như cười mà không phải cười nói.

Sửng sốt sau nửa ngày, tên ăn mày xấu hổ vuốt chính mình rối bờ tóc, không dám ở cùng Dương Thần nói chuyện, nhìn về phía Dương Thần sau lưng Lý Thanh Loan, cười nói: "Tiểu sư muội, người như thế nào hội tới nơi này, tiểu tử này là ai?"

"Tiểu sư muội?" Dương Thần trừng lớn hai mắt, "Lão gia hỏa này dĩ nhiên là cô gái nhỏ này sư huynh? Cái này... Điều này sao có thể?"

"Tử Vũ sư huynh, người... Người tại sao lại giả trang thành như vậy?" Cùng tên ăn mày lúc nói chuyện, Lý Thanh Loan thanh âm rất nhỏ, tuy nhiên thẹn thùng, nhưng lại không có giống cùng Dương Thần lúc nói chuyện như vậy xấu hổ.

"Ai, liền Tiểu sư muội đều có thể nhận ra ta đến, xem ra ta cái này Dịch Dung Thuật vẫn bị thất bại." Cái kia gọi Tử Vũ tên ăn mày lắc đầu thờ dài đứng dậy, thần sắc có chút không cam lòng.

"Dịch Dung Thuật?" Dương Thần khóe miệng co giật đứng dậy, trên thế giới này lại vẫn có người nghiên cứu Dịch Dung Thuật, thật đúng là làm hắn ngoài ý muốn.

"Tiểu tử, người là ai, trước kia như thế nào đều chưa từng gặp qua người, người tới Thần Khí Phong làm gì?" Mới vừa rồi còn thần sắc cô đơn Tử Vũ, giờ phút này lại trở nên sinh long hoạt hổ đứng dậy, tò mò nhìn Dương Thần, cười hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đại sư huynh

"Ta là tới gia nhập Thần Khí bộ đấy." Nói đến đây, Dương Thần giọng nói vừa chuyển, hỏi: "Người sẽ không phải là Thần Khí bộ người a?"

"Gia nhập Thần Khí bộ?" Tử Vũ giống như cười mà không phải cười nói: "Tiểu tử, người cũng đã biết, chín bộ bên trong, khó khăn nhất tiến đúng là ta Thần Khí bộ, chúng ta Thần Khí bộ đến bây giờ mới thôi cũng chỉ có ba người mà thôi, người cảm thấy người có tư cách gia nhập Thần Khí bộ sao?"

"Ba cái?" Dương Thần nuốt nước bọt, hắn còn thật không biết Thần Khí bộ có khó như vậy gia nhập, hắn sở dĩ muốn gia nhập Thần Khí bộ, nhưng thật ra là ở trong sách thấy được một đầu tin tức: Chín bộ bên trong, Thần Khí bộ chỉ nhân có thể tự do ly khai Vô Lượng cung, không bị bắt luận cái gì ước thúc.

Vô luận ly khai Vô Lượng cung là làm gì, hay hoặc giả là ly khai bao lâu thời gian, cũng sẽ không có người hỏi đến, chính là vì chứng kiến cái này đầu môn quy, cho nên hần mới muốn gia nhập Thần Khí bộ.

Còn lại Bát Bộ người không phải không có khả năng khai Vô Lượng cung, mà là có rất nhiều hạn chế, thí dụ như, nhất định phải đạt được phần quan trọng Chân Truyền Đệ Tử cho phép mới có thể ly khai, đợi một chút...

Dương Thần có thể không tin, mình có thể tại trong thời gian ngắn giao hảo một cái Chân Truyền Đệ Tử.

Ngụy Yên Lam bọn người vẫn còn Cực Hàn Chi Địa chờ hần, hần không thể ở chỗ này ở lâu, một khi đạt được Đông Phương Bạch trong tay tàn đồ, hần sẽ lập tức rời đi Vô Lượng cung.

Đương nhiên, nếu như trong thời gian ngắn không cách nào đạt được tàn đồ, hần cũng có thể lợi dụng Thần Khí bộ đệ tử thân phận ly khai Vô Lượng cung, lại để cho Ngụy Yên Lam chờ người yên tâm lại, sau đó lại phản hồi Vô Lượng cung, cướp lấy Đông Phương Bạch trong tay tàn đồ.

Đông Phương Bạch trăm phương ngàn kế lẫn vào Vô Lượng cung, trong thời gian ngắn, Dương Thần không tin hần hội lập tức rời đi.

"Sư huynh, người tự lại để cho hần... Hần lưu lại a." Đang lúc Dương Thần kinh ngạc thời điểm, Lý Thanh Loan đối với Từ Vũ nói ra.

"Tiểu sư muội, tiểu tử này tuy nhiên lớn lên xấu xí một chút, bất quá tổng thể thoát nhìn coi như thuận mắt, ta ngược lại là sẽ không làm khó hần, thế nhưng mà Đại sư huynh cùng Nhị sư huynh tự khó mà nói rồi." Từ Vũ bất đắc dĩ dao động ngừng đầu lên.

"Bà mẹ nó, người mới lớn lên xấu!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi chú mắng lên, tuy nhiên hiện tại cái này bức tướng mạo không phải mình, thế nhưng mà nghe được người khác chửi mình xấu, trong lòng của hần hay vẫn là đặc biệt không thoải mái.

Lý Thanh Loan then thùng nhìn xem Dương Thần, thấp giọng nói ra: "Đúng... Thực xin lỗi, ta không giúp được người."

Đúng lúc này, trực lâm trên không bay tới một chi Tiên Hạc, Tiên Hạc bên trên người rõ ràng là Khúc Uyển Đình, nàng phiêu nhiên rơi xuống, nhìn xem Lý Thanh Loan, trách cứ: "Thanh Loan, ta không phải đã nói với người, không muốn cùng tiểu tử này nói chuyện sao? Người như thế nào không nghe lời của ta?"

"Sư tỷ, ta..." Lý Thanh Loan thấp cúi thấp đầu, không dám tái mở miệng nói chuyện.

"Ai, như thế nào ta gặp được nữ nhân, không phải tên điên tự là ngu ngốc, hay vẫn là Lam Nhi cùng Diêm Nhi tốt." Chứng kiến Khúc Uyển Đình cái kia phò hung thần ác sát bộ dạng, Dương Thần trong nội tâm cảm khái không thôi.

"Khúc sư muội, người những lời này tự không đúng. Thanh Loan sư muội có nàng nói chuyện quyền lợi, người sao có thể cướp đoạt..."

Từ Vũ rung đùi đắc ý bắt đầu thuyết giáo, thế nhưng mà hần lời còn chưa nói hết, Khúc Uyển Đình cái kia giết ánh mắt của người bỗng nhiên ghen hướng hần, hần lập tức ngậm miệng lại, không dám nói nhiều một câu.

"Người cũng không phải vật gì tốt!" Khúc Uyển Đình lạnh lùng quát to một tiếng, quay đầu nhìn Lý Thanh Loan, "Thanh Loan, cùng sư tỷ đi!"

"Nữ nhân điên!" Dương Thần không khỏi thảm mắng một tiếng.

Khúc Uyển Đình căn bản không biết Dương Thần đang mắng nàng, nàng đã lôi kéo Lý Thanh Loan ngồi trên Tiên Hạc, hướng phía Từ Trúc Lâm bên ngoài trên không bay vút mà đi, qua trong giây lát tự biến mất vô tung vô ảnh.

"Ai, nữ nhân này càng ngày càng đầy đặn rồi, bất quá tính tình cũng càng ngày càng táo bạo rồi, bất quá ta ưa thích." Từ Vũ đưa mắt nhìn xem rồi đi Khúc Uyển Đình, liếm liếm đầu lưỡi, đón lấy quay đầu nhìn Dương Thần: "Đi theo ta, ta mang người đi gặp Đại sư huynh, nếu như người có thể qua Đại sư huynh của người cái kia một cửa, người có thể chính thức trở thành Thần Khí bộ người."

"Đại sư huynh? Không biết cái này Đại sư huynh chính không bình thường?" Chứng kiến Từ Vũ bộ dạng, Dương Thần đã đối với Đại sư huynh hình tượng giảm bớt đi nhiều.

"Tiểu Thần Tử, ta vốn định tìm một cơ hội cho người trở thành Luyện Khí Sư, xem ra cơ hội này ngay tại trước mắt." Đem lực lượng toàn bộ phong bế lên Đào Đào, giờ phút này vậy mà truyền âm cho Dương Thần.

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, vội vàng truyền âm nói: "Hiện tại chúng ta vẫn còn Vô Lượng cung, người không sợ bị phát hiện sao?"

"Yên tâm, cái chỗ này cách những người kia rất xa, chỉ cần ta không đem lực lượng phát ra, bọn họ là không cách nào phát hiện được ta." Theo Đào Đào trong thanh âm có thể nghe ra, hần phi thường tự tin.

"Vậy là tốt rồi." Dương Thần rút cục nhẹ nhàng thở ra, truyền âm hỏi: "Tiểu Đào Tử, người nói muốn cho ta trở thành Luyện Khí Sư, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ai, ta muốn cho người đem ta chữa trị tốt, tuy nhiên ta biết rõ cơ hội này phi thường xa vời, thế nhưng mà ta hay vẫn là nghĩ hết lực thử xem." Đào Đào âm thầm nói: "Ta cũng không tin người khác, cho nên chỉ có thể cho người tới giúp ta."

"Trở thành Luyện Khí Sư?" Dương Thần truyền âm nói: "Ý của ngươi là nói, muốn cho ta dừng lại ở Vô Lượng cung? Không được, Lam Nhi bọn hắn đều đi Xã Tắc Học Viện, ta sao có thể một mình ở lại Vô Lượng cung."

"Ngươi đã quên sao? Hiện tại cũng không phải Dương Thần, mà là Diệp Bất Phàm, ngươi có thể dùng Diệp Bất Phàm thân phận trở thành Luyện Khí Sư, ở lại Vô Lượng cung tu luyện, sau đó dùng Dương Thần thân phận đi Xã Tắc Học Viện." Đào Đào vội vàng truyền âm nói.

"Thế nhưng mà, ta..." Vừa vừa nói đến đây, Dương Thần bỗng nhiên nghĩ tới cái kia về Thần Khí bộ môn quy, Thần Khí bộ người có thể tùy ý xuất nhập Vô Lượng cung, không bị bất luận cái gì ước thúc.

Dùng Diệp Bất Phàm thân phận trở thành Vô Lượng cung đệ tử, tựa hồ cũng không ảnh hưởng chính mình đi Xã Tắc Học Viện, thế nhưng mà, chính mình thật có thể trở thành Luyện Khí Sư sao? Cần biết, cũng không phải mỗi người đều có thể trở thành Luyện Khí Sư đấy.

Nghĩ tới đây, Dương Thần truyền âm nói: "Tiểu Đào Tử, ngươi nên sẽ không cho là ta có thể trở thành Luyện Khí Sư a?"

"Ngươi đã là Đạo Văn Sư, vốn là căn bản không cách nào nữa trở thành Luyện Khí Sư, thế nhưng mà, trong đan điền của ngươi có ba cái trung ương khí huyết, ta dám khẳng định, chỉ cần ngươi có một như dạng sư phó, ngươi tuyệt đối có thể trở thành Luyện Khí Sư." Đào Đào đối với Dương Thần tin tưởng mười phần.

"Là Đạo Văn Sư tự không cách nào trở thành Luyện Khí Sư sao?" Dương Thần lập tức nghi hoặc.

"Ài, về sau ngươi tự sẽ rõ, hiện tại còn không phải nói cho chẳng lẽ thời điểm." Đào Đào bỗng nhiên chuyển hướng chủ đề, "Theo ta được biết, muốn trở thành Luyện Khí Sư, cơ bản nhất yêu cầu là, tấn thăng làm Bá Sĩ thời điểm, trong đan điền khí huyết so thường nhân càng lớn, ngươi đã thỏa mãn yêu cầu này."

"Vậy được rồi, ta tự thử xem xem, cái kia Đại sư huynh đến cùng để cho hay không ta gia nhập Thần Khí bộ." Dương Thần đã đáp ứng Đào Đào yêu cầu.

"Ngươi trở thành Luyện Khí Sư so người khác càng có ưu thế, bởi vì ngươi cũng là Đạo Văn Sư, luyện khí thời điểm, phải sử dụng Đạo Văn phù, ngươi căn bản không cần phải lo lắng không có Đạo Văn phù." Đào Đào cười truyền âm, nhưng trong lòng muốn: "Có lẽ, ngươi sẽ là người thứ nhất trở thành Luyện Khí Sư Đạo Văn Sư."

Đương Dương Thần cùng Đào Đào truyền âm thời điểm, Tử Vũ đã mang theo Dương Thần đi tới Đại sư huynh chỗ ở.

Tại Dương Thần trước mắt, Tử Trúc Lâm trong thình lình có một gian phòng trúc, phòng trúc đơn sơ, cùng với khác mấy cái phong so với, cái này Thần Khí Phong thật đúng là đơn sơ có thể lĩnh.

"Cùng ta hãy đi đi, Đại sư huynh mấy ngày hôm trước đi ra ngoài thu thập tài liệu luyện khí, tuy nhiên lại bị người khác nhanh chân trước được, ai, hắc cái này hôm nay tính tình thế nhưng mà tương đương chênh lệch, ngươi lúc nói chuyện cũng phải cẩn thận chút ít." Tử Vũ lộ ra nhìn có chút hã hê biểu lộ.

Dương Thần rất ngạc nhiên, Tử Vũ đến cùng trường cái dạng gì? Chắc có lẽ không thật sự chòm râu dài tên ăn mày a.

"Ngươi đang suy nghĩ gì? Yên tâm, đại sư huynh của ta sẽ không đem ngươi ăn hết đấy." Tử Vũ cười an ủi.

Dương Thần cười cười, nói ra: "Ta cũng không có lo lắng, ta là đang nghĩ, là tên vương bát đản kia đã đoạt Đại sư huynh đồ vật, thật sự là không biết sống chết."

"Ai, ta cũng rất muốn biết tên vương bát đản kia là ai, thế nhưng mà mà ngay cả Đại sư huynh cũng không biết, ai, không nói, đi, cùng ta hãy đi đi." Tử Vũ cười cười, đi đầu tiến vào phòng trúc ở trong.

Dương Thần theo sát lấy Tử Vũ bước vào phòng trúc, đương đi vào phòng trúc nháy mắt, hắn bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, "Cái này..."

Trong phòng trúc này nguyên lai có khác Động Thiên, căn vốn không muốn bên ngoài thoạt nhìn như vậy đơn sơ, phòng trúc hiện lên hình chữ nhật, chỉ sơ đủ có mấy trăm m đến trường, kỳ nội bày đầy cái giá đỡ, tầng tầng phân bố, hắn bên trên đồ đầy đủ loại khoáng thạch, càng có đủ loại Bá Khí đặt ở trên kệ.

Đương nhiên, đại đa số đều là phẩm phẩm Bá Khí cùng Hạ phẩm Bá Khí.

Bất quá, phòng trúc ở trong không có bất kỳ người, Đại sư huynh căn bản không tại.

"Ồ, Đại sư huynh đi chỗ nào rồi hả?"

Ngay tại Tử Vũ kinh ngạc thời điểm, phòng trúc bên ngoài truyền đến một giọng nói: "Tam sư đệ, ngươi đã quên Thần Khí bộ quy củ không? Thần Khí Phong bên trên là không thể theo bên cạnh dẫn người đi lên đấy."

Dương Thần cùng Tử Vũ ngay ngắn hướng quay người, lập tức xem tới cửa đứng đầy một người, chứng kiến người này nháy mắt, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Nguyên lai tên vương bát đản kia tựa là lão tử!"

Người tới dĩ nhiên là Mạc Thừa Hiến, ban đầu ở Vu Sơn Cẩm khu dẫn đi Từ Văn ma báo chỉ nhân, hẳn dĩ nhiên cũng làm là Thần Khí Phong Đại sư huynh.

Dương Thần mới vừa rồi còn đang mắng cái kia cướp đi Đại sư huynh thứ đồ vật người, không nghĩ tới bị hắn mắng làm vương bát đản người, dĩ nhiên cũng làm là chính bản thân hắn.

"Đại sư huynh, hẳn là vừa vặn tuyển bạt đến đệ tử, hẳn nói hẳn muốn gia nhập Thần Khí bộ." Từ Vũ nhạt cười nhạt nói.

"Gia nhập Thần Khí bộ?" Mạc Thừa Hiến nhìn xem Dương Thần, nhạt cười nhạt nói: "Người rất có dũng khí, đã rất rất nhiều năm không ai dám gia nhập Thần Khí Phong rồi, người là gần mười năm đến cái thứ nhất."

Chứng kiến Mạc Thừa Hiến cùng Từ Vũ trên mặt cái kia nhìn như "Thân mật" đáng tươi cười, Dương Thần không tự giác đánh cho cái rùng mình, hẳn cảm giác mình chỉ sợ muốn xui xẻo, chính mình hơn phân nửa đã đến cái không nên tới địa phương.

"Đại sư huynh, ta có thể hỏi hay không hỏi, vì cái gì không ai dám gia nhập Thần Khí bộ?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, hỏi.

"Bởi vì Thần Khí bộ không thu phế vật." Mạc Thừa Hiến nhàn nhạt cười cười, "Không cách nào trở thành Luyện Khí Sư người, chúng ta thì đem bọn hắn xưng là phế vật."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Cô gái xinh đẹp (Canh [2])

"Không thể luyện khí người tự kêu là phế vật? Bề ngoài giống như... Cái này Vô Lượng cung cũng chỉ có Thần Khí bộ nhân tài có thể hội luyện khí." Dương Thần lập tức im lặng, nếu như dựa theo Mạc Thừa Hiến theo như lời nói, Vô Lượng cung người chẳng lẽ không phải toàn bộ đều là phế vật?

"Nếu như muốn chứng minh người không phải phế vật, tự đi theo ta, lại để cho ta nhìn người có hay không luyện khí thiên phú." Mạc Thừa Hiến căn bản không tại ở Dương Thần cái kia im lặng biểu lộ, đã quay người hướng phía Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong đi đến.

"Người bây giờ đổi ý còn kịp." Từ Vũ cười cười, dẫn theo hồ lô rượu, hấp tấp đi theo Mạc Thừa Hiến sau lưng.

"Cũng không phải cái gì núi đao biển lửa, lão tử còn sợ các người đem ta ăn hết không thành!" Dương Thần cười sò lên cái mũi, phát đủ đuôi theo.

Đi theo Mạc Thừa Hiến hai người về sau, Dương Thần đi tới chính Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong, một cái chỗ đặc thù, cái chỗ này kiến tạo lấy một cái đường kính ước 10m hình tròn bình đài, tại bình đài bốn phía, có cái này bốn cái hình tròn huyết động.

Phía đông trong huyết động tán phát ra trận trận gió lốc, những gió lốc này hiện lên màu xanh da trời, như phún dũng mà ra như nước suối, cuộn cuộn không dứt, phía tây huyết động phát ra đồ vật dĩ nhiên là nước, những nước này đồng dạng hiện lên màu xanh da trời.

Phía nam phát ra dĩ nhiên là hừng hực Liệt Hỏa, mà nhất phương Bắc huyết động tác thì tán phát ra trận trận Lôi Đình, ùng ùng vang lên không ngừng, trong huyết động phát ra tuyệt đối không phải bình thường phong, nước, hỏa, lôi.

Dương Thần tại đây bốn loại thứ đồ vật trong cảm thấy kỳ lạ năng lượng, cái kia... Tựa hồ là Bá Tuyền khí tức, hẳn không khỏi suy đoán, chẳng lẽ chúng cùng Bá Tuyền có quan hệ?

"Cái này... Đây là vật gì?" Dương Thần trừng trừng mắt hỏi.

"Người trước không vội lấy hỏi đây là vật gì." Nhân nhạt cười cười, Mạc Thừa Hiến nghiêm mặt nói: "Người muốn trở thành Luyện Khí Sư, nhất định phải có điều khiển những Hư Kiếp vật này."

"Hư Kiếp vật?" Dương Thần lập tức sững sờ, Hư Kiếp vật là vật gì? Ta như thế nào cho tới bây giờ đều không có nghe nói qua.

"Nếu như người thật sự có thể trở thành Luyện Khí Sư, về sau tự sẽ biết Hư Kiếp vật là vật gì, đi, cùng ta đến Luyện Khí Đài bên trên." Nói xong, Mạc Thừa Hiến đã nhẹ nhàng thả người mà lên, quý mị tựa như đã rơi vào nguyên hình trên sân thượng.

"Luyện Khí Đài?" Mang nghi hoặc, Dương Thần nhảy đến Luyện Khí Đài lên, Tam sư huynh Từ Vũ cũng không có theo chân bọn họ đi qua, mà là ngồi xuống đất, nâng lên hồ lô rượu uống lên rượu đến.

"Muốn trở thành Luyện Khí Sư, phải có được hơn người khí lực, thì ra là hùng hậu Bá Khí." Mạc Thừa Hiên quay đầu nhìn Luyện Khí Đài bốn phía phong, hòa, nước, lôi, nghiêm mặt nói: "Bởi vì Luyện Khí Sư luyện khí sở dụng đồ vật tựa là Hư Kiếp vật."

"Luyện khí không phải dùng thiết chùy sao?" Dương Thần vuốt cái ót, mặt mũi tràn đầy cười ngây ngô nhìn xem Mạc Thừa Hiên, hần bỗng nhiên phát giác chính mình hỏi cái ngu xuẩn vấn đề.

Quả nhiên, Mạc Thừa Hiên như liếc si đồng dạng nhìn xem hắn, tức giận nói: "Thiết chùy là thợ rèn dùng, Luyện Khí Sư luyện chế chính là Bá Khí, cũng không phải thợ rèn!"

Dương Thần ngưng ngừng cười cười, không dám lại xen vào nói lời nói.

"Muốn trở thành Luyện Khí Sư, phải có thể thuần thực điều khiển nhiều loại Hư Kiếp vật, cái này đối với Bá Khí tiêu hao trình độ thật lớn, cho nên người bình thường căn bản không làm được Luyện Khí Sư." Dừng một chút, Mạc Thừa Hiên bổ sung nói: "Còn có, dù cho có được cường hãn khí lực, nếu như không có Hư Kiếp vật, cũng không cách nào trở thành Luyện Khí Sư."

Nghe đến đó, Dương Thần đã đối với Luyện Khí Sư đã có nhất định hiểu rõ, có được cường hãn khí lực người, lại có Hư Kiếp vật, có thể trở thành Luyện Khí Sư, đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của hắn.

"Bá Sĩ Cửu Trọng thời điểm, nếu như có thể ổn định điều khiển ở ba sợi Hư Kiếp vật, thì đến được trở thành Luyện Khí Sư yêu cầu thấp nhất." Nói xong, Mạc Thừa Hiên nhô lên cao một trào, theo tán mắt ra phong trong huyết động rút ra ba sợi màu xanh da trời gió lốc.

Loại này phong phi thường đặc thù, nhìn kỹ lại, nó xác thực là phong, tuy nhiên lại bao giờ cũng không tản mát ra cực nóng năng lượng, lại để cho người cảm giác nó giống như Hỏa Diễm, nếu không là nó tại Mạc Thừa Hiên trong tay không ngừng vòng qua vòng lại, phát ra vù vù tiếng gió, Dương Thần nhất định sẽ bắt nó trở thành Hỏa Diễm.

"Thứ này gọi là Hư Kiếp phong, người nếu như có thể khống chế ở nó, người tựa là đã có được trở thành Luyện Khí Sư tiềm lực."

Nói xong, không ai thần hiên trong tay Hư Kiếp phong bay về phía Dương Thần.

Dương Thần thò tay bắt lấy ba sợi Hư Kiếp phong, lập tức cảm nhận được cực nóng khí tức phốc tay mà đến, bất quá Mạc Thừa Hiên hiển nhiên không biết Dương Thần thực lực chân chánh, hắn căn bản không phải Bá Khí Cửu Trọng, mà là mới vào Bá Sĩ.

Ba đạo Hư Kiếp phong rơi vào Dương Thần trong tay, lập tức trở nên an tĩnh lại, Dương Thần không cần tốn nhiều sức tựa khống chế được Hư Kiếp phong.

Vốn là tại uống rượu Tử Vũ đột nhiên nâng cốc phun tới, không thể tin được nhìn xem Dương Thần, "Cái này... Điều này sao có thể?"

Mạc Thừa Hiên cũng không thể tin được nhìn xem Dương Thần, thật không ngờ nhẹ nhõm khống chế được Hư Kiếp phong, thằng này rốt cuộc là cái gì quái thai?

"Đại sư huynh, ta thông qua khảo nghiệm sao?" Dương Thần đưa mắt nhìn xem Mạc Thừa Hiên, cười hỏi.

Mạc Thừa Hiên nuốt nuốt nước bọt, đề xuống nội tâm kích động cùng khiếp sợ, chậm rãi nói: "Thông qua được, từ hôm nay trở đi, người tựa là Thần Khí bộ người."

Tử Vũ thật sâu nhìn xem Dương Thần, lẩm bẩm nói: "Xem ra Thần Khí bộ vừa muốn nhiều tiểu quái vật rồi, thằng này thiên phú chỉ sợ xa xa không chỉ không sai a, bất quá, đây chỉ là trở thành Luyện Khí Sư bước đầu tiên mà thôi, không biết hắn có thể đi thật xa."

...

Trở thành luyện khí bộ người về sau, Dương Thần được an bài tại Tử Trúc Lâm bên trên phòng trúc ở trong, Mạc Thừa Hiên cho hắn một bản 《Luyện Khí Nhập Môn》，vậy mà lại để cho hắn trong vòng một ngày xem hết, quyển sách này thể nhưng mà khoảng chừng mấy ngàn trang.

"Tiểu Đào Tử, Hư Kiếp vật đến cùng là vật gì, sẽ không phải cùng kiếp vật có cái gì liên quan a?" Phòng trúc ở trong, Dương Thần bên cạnh đảo sách, bên cạnh nghĩ ngợi hỏi.

"Hư Kiếp vật cùng kiếp vật không có nửa điểm quan hệ, càng không có nửa điểm có thể so sánh tính." Đào Đào truyền âm nói: "Kiếp Phong, Kiếp Thủy, Kiếp Hỏa, Kiếp Lôi, cái này Tử đại kiếp vật đều là trong thiên địa sinh ra đời linh vật, có được hủy thiên diệt địa chi năng, mà cái kia cái gọi là Hư Kiếp vật, chẳng qua là Luyện Khí Sư vì luyện khí mà con người làm ra sáng tạo ra, tạo ra đến, cho nên ta nói chúng căn bản không thể so sánh."

"Con người làm ra sáng tạo ra, tạo ra đến hay sao?" Dương Thần nghi ngờ hỏi: "Tiểu Đào Tử, người ngược lại là đem lời nói rõ ràng a, cái này Hư Kiếp vật rốt cuộc là như thế nào sáng tạo ra, tạo ra đến đây."

"Kỳ thật, cái gọi là Hư Kiếp vật, danh như ý nghĩa tựa là giả dối kiếp vật, lúc ban đầu sáng tạo ra, tạo ra đến Hư Kiếp vật người, nhưng thật ra là muốn mưu toan sáng tạo ra, tạo ra có thể so với kiếp vật đồ vật, thể nhưng mà, hắn nhất định là muốn thất bại, kiếp vật là trong thiên địa độc nhất vô nhị thứ đồ vật, há là nhân loại có thể chế tạo ra đến đây."

Khinh thường hừ một tiếng. Đào Đào nói tiếp đi: "Bất quá, nếu như không có cái kia sáng tạo ra, tạo ra Hư Kiếp vật người, có lẽ căn bản không có nhiều như vậy Luyện Khí Sư, tại thật lâu trước khi, muốn trở thành Luyện Khí Sư, phải có được kiếp vật."

"Chắc chắn, nếu cái thế giới này có độc quyền quyền thi tốt rồi, cái kia phát minh Hư Kiếp vật người nhất định sẽ phát đại tài." Dương Thần không khỏi cảm khái.

Đào Đào căn bản không biết, Dương Thần thẳng này suy nghĩ phát đại tài sự tình, hắn nói tiếp: "Theo ta được biết đạo, chế tạo Hư Kiếp hóa có hai chủng biện pháp, loại thứ nhất là lợi dụng Bá Tuyên, phối hợp trận pháp, đem Bá Tuyên bên trong đích Phong, Thủy, Lôi, Hỏa, bốn loại năng lượng đề lấy ra, do đó chế tạo ra Hư Kiếp vật, loại thứ hai là lợi dụng Ngũ Hành khoáng thạch, về phần cụ thể cách làm ta tựa không được biết rồi."

"Thì ra là thế." Nghe Đào Đào nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã đem 《Luyện Khí Nhập Môn》 xem hơn phân nửa, đối với như thế nào vận dụng Hư Kiếp vật đã có nhất định hiểu rõ, đương nhiên, cái này không thể nói hắn lập tức sẽ trở thành Luyện Khí Sư.

Muốn trở thành Luyện Khí Sư, ngoại trừ có được thiên phú hơn người bên ngoài, còn cần có Hậu Thiên cố gắng huấn luyện.

Đúng lúc này, phòng trúc bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một đạo chán đến thực chất bên trong tiếng cười, "Công tử, ta có thể đi vào sao?"

"Nữ nhân? Cái này Thần Khí Phong có nữ nhân sao?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, đứng dậy mở ra trúc môn, hắn mở cửa nháy mắt, một đầu thon thả bóng người lóe lên mà vào, đi tới phòng trúc ở trong.

Dương Thần quay đầu nhìn lại, người tới quả nhiên là nữ tử, cô gái này mặc hồng nhạt váy dài, làn da như tuyết, mọc ra một trương tinh xảo mặt trái xoan, cặp kia hai mắt thật to, linh khí bức người, thế nhưng mà... Trên mặt của nàng lại thoa khắp son phấn, thực sự quá đẹp đẽ!

Chứng kiến nữ nhân này, Dương Thần toàn thân nổi da gà đều đi ra, cô nàng này cũng quá đẹp đẽ rồi, nuốt nuốt nước bọt, Dương Thần cười nói: "Cô nương, người đi nhầm cửa rồi, chúng ta tựa hồ không biết."

"Ân..." Cô gái xinh đẹp bỗng nhiên đánh về phía Dương Thần, Dương Thần thật giống như gặp được con mãnh thú và dòng nước lũ, vội vàng mau né đến, nàng kia lập tức vồ hụt, ba, ngã ngã trên mặt đất, phát ra "Ồ!" kêu khiêu âm thanh.

Nghe thế đạo tiếng kêu, Dương Thần toàn thân thẳng đánh rùng mình, vội vàng ổn định tâm thần, Dương Thần cúi người nhìn xem cô gái xinh đẹp, "Cô nương, thực xin lỗi a, ta không phải cố ý đấy."

"Ta sao cam lòng quái công tử." Cô gái xinh đẹp dùng tay khôi động thân thể mềm mại, xảo cười dịu dàng nhìn Dương Thần, "Công tử có thể vịn ta sao?" Nói xong đem bàn tay như ngọc trắng đưa về phía Dương Thần.

Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, trong nội tâm phòng tuyến cuối cùng nhất hay vẫn là bị vỡ tung, duỗi tay nắm chặt cô gái xinh đẹp bàn tay như ngọc trắng, cô gái xinh đẹp trên người hương khí trận trận đánh tới, tựa như U Lan.

Đang lúc Dương Thần hỏi cái này cổ hương vị thất thần thời điểm, cô gái xinh đẹp bỗng nhiên thuận thế ngã xuống Dương Thần trong ngực, mị âm thanh mị khí nói: "Công tử như thế nào như vậy sợ ta, ta có sẽ không ăn công tử."

Ôn hương nhuyển ngọc trong ngực, cho dù là cái quân tử đều khó có khả năng ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, huống chi Dương Thần thẳng này căn bản không phải quân tử, lập tức tâm viên ý mã, hạ thân bản năng đã có điểm phản ứng.

"Công tử, người thật là xấu!" Cô gái xinh đẹp hướng Dương Thần vút ra cái mị nhãn, ăn ăn nở nụ cười.

Dương Thần cúi đầu nhìn xem cô gái xinh đẹp, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên sắc mặt kịch biến, như là nhìn thấy gì chuyện đáng sợ, mãnh liệt đẩy ra cô gái xinh đẹp, giống như bay chạy ra khỏi phòng trúc.

Lao ra phòng trúc bên ngoài, Dương Thần bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, oa một tiếng phun ra, nhả xong sau, hắn bỗng nhiên ngửa mặt lên trời kêu to: "Ông trời, người nhanh dùng lôi đem ta đánh chết a! Lão tử không muốn sống chẳng!"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Ba cái không bình thường sư huynh (Canh [3])

"Công tử, êm đẹp, người như thế nào muốn tìm cái chết đâu này?" Cô gái xinh đẹp chẳng biết lúc nào vậy mà đi tới Dương Thần sau lưng.

Dương Thần bỗng nhiên đứng dậy, cuống quýt lui về phía sau, như chứng kiến quỷ tựa như nhìn xem cô gái xinh đẹp, "Người... Người rốt cuộc là ai? Người căn bản không phải nữ nhân!"

"Công tử, người sao có thể nói như vậy ta, ta thế nhưng mà thanh bạch thân nữ nhi." Nói chuyện thời điểm, cô gái xinh đẹp vậy mà che mặt khóc nức nở đứng dậy, xem ra căn bản không giống làm bộ.

"Nữ nhân?" Dương Thần nhìn xem cô gái xinh đẹp yểu hậu, "Nữ nhân có hầu kết sao?"

Cô gái xinh đẹp nghe được Dương Thần, bỗng nhiên đình chỉ thút thít nỉ non, cười khanh khách nói: "Tiểu sư đệ thực nghịch ngợm, Nhị sư huynh ta vốn chính là nữ nhân, người nói như thế nào ta là nữ tử đây này." Nàng tiếng nói bỗng nhiên trở nên cá tính.

"Hai... Nhị sư huynh?" Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, thằng này vậy mà là của mình Nhị sư huynh, nghĩ đến chính mình vừa rồi đem hân ôm vào trong ngực, Dương Thần bỗng nhiên lại đã có nôn mửa xúc động.

"Tiểu sư đệ, đến, cùng Nhị sư huynh nói chuyện phiếm, Đại sư huynh cùng Tam sư đệ đều quá già rồi." Nói đến đây, thanh âm của hân bỗng nhiên biến đổi, kiều mỵ cười nói: "Nhị sư huynh tựa ưa thích tiểu sư đệ còn trẻ như vậy đấy." Nói xong vậy mà hướng phía Dương Thần nhào tới.

Dương Thần lập tức da đầu tê dại phiền, không chút nghĩ ngợi, quay người bỏ chạy, tốc độ của hân đã rất nhanh, thế nhưng mà đột nhiên, Nhị sư huynh cái kia đẹp đẽ mặt đột nhiên ra hiện tại hân trước mắt.

"Tiểu sư đệ, người hãy theo ta trò chuyện a, ta cực kỳ tịch mịch." Nhị sư huynh nháy như nước trong veo mắt to, nói không nên lời đẹp đẽ động lòng người, đáng tiếc, cái này nhìn như đẹp đẽ người là cái chính cống nam tử.

"Nhị sư huynh, ta có thể nói thiệt tình lời nói sao?"

"Người nói à? Ta ưa thích nghe người nói chuyện."

"Ta muốn ói!" Dương Thần chợt xoay người, oa một tiếng phun ra.

"Tiểu sư đệ, đến, lau lau miệng." Thanh âm truyền đến nháy mắt, một chỉ trắng nõn ngọc như bàn tay đến mặt của hân bên cạnh, trong tay nắm bắt một khối khăn gấm, hân bên trên thêu lên đủ mọi màu sắc đoá hoa, điểm lệ vô cùng.

Dương Thần thiếu chút nữa không có trực tiếp đã bất tỉnh, chạy đi bỏ chạy, giống như bay lướt vào Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong.

"Ai, Tiểu Thần Tử, người không bằng liền từ hân a, hân tuy nhiên là cái nam, bất quá vẫn là có phần có vài phần tư sắc." Tạo Hóa bút ở bên trong. Đào Đào trêu tức cười rộ lên.

"Tiểu Đào Tử, người cầm miệng cho ta!" Dương Thần ánh mắt kia cơ hồ có thể đem người giết, hân giờ phút này thăm nghĩ nhanh lên thoát khỏi cái kia nhân yêu.

Ngay tại Dương Thần dốc sức liều mạng chạy vội tại Từ Trúc Lâm bên trong đích thời điểm, một đạo mảnh mai thanh âm truyền đến: "Người... Người coi như không tới."

Dương Thần vốn tưởng rằng là Nhị sư huynh đã đến, thế nhưng mà quay đầu nhìn lại, Từ Trúc Lâm trong thanh tú động lòng người đứng đấy một nữ tử, dĩ nhiên là Lý Thanh Loan, cô gái nhỏ này chứng kiến hân thời điểm, hay vẫn là như vậy thẹn thùng, xấu hổ được giống như quả táo.

"Sư tỷ!" Dương Thần dừng bước lại, sững sờ nhìn xem Lý Thanh Loan.

Bị Dương Thần như vậy chăm chăm vào, Lý Thanh Loan mắc cỡ cúi đầu, thấp giọng nói ra: "Người có thể theo giúp ta trò chuyện sao?"

"Cùng người nói chuyện?" Dương Thần dờ khóc dờ cười, lão tử đều cái này bức mặt mày rồi, lại vẫn có thể thông đồng đến nữ nhân, cái này cũng thật là không có thiên lý a?

"Sư tỷ các nàng đã đi ra Thần Thủy Phong, ta một người vô cùng... Rất sợ hãi..." Lý Thanh Loan mặt rớt cục không phải đồ như vậy, cô gái nhỏ này giống như hồ đã bắt đầu thói quen cùng Dương Thần nói chuyện rồi.

Thần Thủy Phong người đã đi ra Vô Lượng cung, mục đích là vì ra đi đối phó Liệt Thú Nhân, bất quá các nàng cũng không có đem Lý Thanh Loan mang lên, không chỉ là Thần Thủy Phong người, ngoại trừ Thần Khí bộ cùng thần dược bộ bên ngoài, còn lại bảy phong người cũng đều phải rất nhiều người đi ra ngoài, chỉ để lại bộ phận người lưu thủ.

Dù cho Vô Lượng cung không có bất kỳ đệ tử, cũng tuyệt đối không người nào dám xông vào Vô Lượng cung, Thiên Thượng Phong mấy cái lão gia hỏa cũng không phải là ăn chay đấy.

"A! ..."

Từ Trúc Lâm trong không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo cuồng loạn tiếng gầm gừ, tiếng gầm gừ như kiểu tiếng sấm rền truyền khắp bát phương.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Là... Là Mạc sư huynh, hẳn lại nổi giận rồi." Lý Thanh Loan ngẩng đầu nhìn thanh âm truyền đến chỗ, trên ngọc dung mang theo vẻ lo lắng, cô gái nhỏ này đáy lòng xác thực thiện lương.

"Đại sư huynh nổi giận rồi hả?" Dương Thần không khỏi sửng sò, nghi hoặc nhìn về phía Lý Thanh Loan, hỏi: "Sư tỷ, vừa rồi thật là đại sư huynh nổi giận sao?"

"A! ..." Lại là một đạo tiếng gầm gừ truyền đến, trong thanh âm mang theo vô tận thống khổ, theo đạo này thanh âm truyền đến, Từ Trúc Lâm trong cực nhanh đến một thân ảnh, như như bốn lồi thiểm điện, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng, hẳn vậy mà hướng phía Lý Thanh Loan vọt tới.

"Ai!" Dương Thần vội vàng lướt đến Lý Thanh Loan bên người, một phát bắt được Lý Thanh Loan, hai người kề sát đất phiến cỏ, tránh qua, tránh né người nọ.

Dương Thần ôm thật chặt Lý Thanh Loan, quay đầu nhìn người tới, đương thấy rõ người tới diện mạo lúc, sắc mặt của hắn không khỏi biến đổi, "Đại sư huynh!"

Người này vậy mà thật là Đại sư huynh, giờ phút này Đại sư huynh, tóc rối tung, hai mắt đỏ thẫm, ở đâu còn muốn đi thường như vậy phong độ nhẹ nhàng, Lý Thanh Loan nói Đại sư huynh đã nổi giận rồi, nguyên lai là xác thực thật sự.

"Giết! Giết! ..." Mạc Thừa Hiến hoa chân múa tay vui sướng, hư không vùng quyền, mỗi quyền chém ra đều mang theo khí bạo thanh âm, mỗi quyền uy lực đều cực kỳ kinh người, quyền kinh phiến cỏ lướt qua, vô số cây trúc tất cả đều sụp đổ, âm âm nát bấy.

Bốn phía lập tức xoáy lên trận trận kinh phong, Dương Thần cùng Lý Thanh Loan đều phi thường tới gần Mạc Thừa Hiến, lập tức cảm giác được quanh thân như bị đao cắt, kịch liệt đau nhức không thôi. Mạc Thừa Hiến Bá Khí bên cạnh lộ, cổ hơi thở này phóng xạ bốn phía, ép tới Dương Thần cùng Lý Thanh Loan cơ hồ nhanh không thở nổi.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lực lượng của hắn tựa hồ so tại Vu Sơn thời điểm còn mạnh hơn, cơ hồ cùng Bá Vương lực lượng tương xứng." Dương Thần khiếp sợ không thôi.

"Giết!" Mạc Thừa Hiến hai mắt đỏ ngầu quét về phía té trên mặt đất hai người, bỗng nhiên thả người mà lên, như chim to giống như đánh về phía Dương Thần cùng Lý Thanh Loan, năm ngón tay thành chộp, nhô lên cao trào xuống, mang theo năm đạo bén nhọn tiếng xé gió.

"Tiểu Đào Tử, ngăn lại hắn!" Dương Thần dùng thân thể che chở Lý Thanh Loan, thân thể kề sát đất phiến cỏ, đồng thời ra sức hét lớn một tiếng!

Vèo! Tào Hóa bút bay ra, ngòi bút nhanh quay ngược trở lại, hướng phía Mạc Thừa Hiến mi tâm bắn tới, mang theo chói tai tiếng xé gió, vang vọng trúc lâm.

"Chết!" Mạc Thừa Hiến căn bản không có nửa điểm e ngại bộ dạng, trong tay Ngân Quang hiện ra, thỉnh thoảng xuất hiện hai phản trường kiếm, xoát! Xoát! Hai phản trường kiếm ngay ngắn hướng phá không bay ra, phách trăm hướng Tào Hóa bút.

Phanh! Phanh! ... Hóa hoa văng khắp nơi, Tào Hóa bút cùng lưỡng không trường kiếm không ngừng va chạm, mũi kiếm đối với ngòi bút, kích thích trận trận tiếng cọ xát chói tai, bút mang cùng kiếm khí bốn phía bay ra, bốn phía cây trúc bị ngay ngắn hướng chặt đứt, âm âm sụp đổ!

Răng rắc răng rắc, hai phản trường kiếm bỗng nhiên vỡ vụn, theo mũi kiếm bắt đầu nát bấy, hóa thành bột mịn.

Ngay tại Tào Hóa bút a hai phản trường kiếm đánh nát thời điểm, Dương Thần cùng Lý Thanh Loan đã cực nhanh hướng về phía trúc lâm ở chỗ sâu trong, thế nhưng mà, Mạc Thừa Hiến vậy mà đuổi theo, cặp mắt kia càng thêm đỏ thẫm, thật giống như tùy thời đều phun ra lửa diễm.

"Đại sư huynh, dừng tay!"

Hai cái bóng người theo trúc lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đến, Rầm rầm, Rầm rầm, hai cái xiềng xích theo trong tay của bọn hắn bắn ra, khấu trừ tại Mạc Thừa Hiến trên cổ tay, cái này đột nhiên xuất hiện hai người dĩ nhiên là nhị sư huynh kia cùng Tam sư huynh.

Nhị sư huynh cùng Tam sư huynh dùng xiềng xích khóa lại Đại sư huynh về sau, ra sức kéo trời chặt liệm, phát đủ chạy gấp, hướng phía Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong mau chóng đuổi theo.

Đại sư huynh ra sức giãy dụa, thế nhưng mà cái kia xiềng xích lại phi thường kỳ lạ, đương hắn giãy dụa nháy mắt, dùng dùng, trận trận Lôi Đình Chi Lực theo xiềng xích chảy vào toàn thân của hắn, đem hắn điện được dễ bảo, trong nháy mắt, Đại sư huynh đã bị Nhị sư huynh cùng Tam sư huynh kéo đi.

"Tiểu sư đệ, chúng ta đi đem Đại sư huynh dần xếp đứng dậy, không quấy rầy người tán gái rồi!" Tam sư huynh Từ Vũ tiếng cười vang vọng Từ Trúc Lâm, làm cho Dương Thần dở khóc dở cười.

"Ta rốt cuộc biết, vì cái gì Thần Khí Phong chỉ có ba người rồi, có cái này ba cái quái vật tại, còn có ai dám đến Thần Khí Phong." Dương Thần không khỏi cười khô, khó trách ngày đó tự người nói lựa chọn Thần Khí Phong thời điểm, Tuyệt Y Vũ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Ngay tại Dương Thần cười khổ không thôi chỉ tế, Lý Thanh Loan khiếp đảm mà hỏi: "Sư... Sư đệ, tán gái là có ý gì?"

Dương Thần khỏe miệng co giật đứng dậy, chậm rãi quay đầu nhìn Lý Thanh Loan, nghiêm trang nói: "Cái này tán gái, ý tứ chính là một cái nam nhân đi tìm một cái nữ nhân nói chuyện phiếm." Hắn kỳ thật muốn nói: "Một người nam nhân đi thông đồng một cái đơn thuần thiếu nữ."

"Sur... Sur đệ, vừa rồi thật sự là cảm ơn người rồi." Lý Thanh Loan buông xuống trán, giờ phút này mặt của nàng đã không hồng, nàng giống như hồ đã có cùng Dương Thần nói chuyện dừng khí.

"Sur đệ cứu sư tỷ là thiên kinh địa nghĩa, sư tỷ làm gì khách khí với ta." Dương Thần ha ha cười cười, giọng nói vừa chuyển, hỏi: "Sư tỷ, người có biết hay không Đại sư huynh tại sao phải nổi giận?"

"Tiểu tử này, còn thiên kinh địa nghĩa, hừ, trọng sắc khinh hữu gia hỏa." Dương Thần sau lưng, Đào Đào khổng chế được Tạo Hóa bút, thần không biết quỷ không hay bay tới, đâm vào Dương Thần trên đai lưng, trong miệng không ngừng mắng Dương Thần.

"Đại sư huynh thường xuyên nổi giận, chúng ta cũng không biết là nguyên nhân gì." Nói xong, Lý Thanh Loan cắn môi, không hảo ý nói là: "Đừng... Thực xin lỗi, ta thật sự không biết."

"Cô gái nhỏ này, làm sao lại biết rõ cùng ta nói xin lỗi." Trong nội tâm buồn cười, Dương Thần cũng không dám mở miệng trêu chọc nàng, hắn biết rõ cô gái nhỏ này trêu chọc không được, trêu chọc sẽ xông đại họa.

"Ta... Có phải là rất vô dụng hay không, cái gì cũng không biết." Lý Thanh Loan chứng kiến Dương Thần không nói lời nào, vậy mà đột nhiên để lại nước mắt, thấp giọng khóc ồ lên.

"Má ơi, lão tử cái này đều gặp được mấy thứ gì đó nữ nhân, như thế nào mỗi lần đều bị các nàng tra tấn."

Trong nội tâm âm thầm kêu khổ, Dương Thần vừa định mở miệng an ủi Lý Thanh Loan, đúng lúc này, trúc lâm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên cực nhanh đến một thân ảnh, một chùm chớp về phía Dương Thần lồng ngực, ra tay cực kỳ tàn nhẫn.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cơ hồ là bản năng thi triển ra Phong Lôi Bộ, chỉ một thoáng thân thể nhanh lùi lại hướng về sau hơn mười thước, tránh qua, tránh né người tới công kích, người tới phát ra "Ồ" kinh nghi thanh âm, tựa hồ phi thường kinh ngạc Dương Thần có thể né tránh công kích của hắn.

Ngưng mắt nhìn xem người tới, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, ra tay công kích người của hắn, dĩ nhiên là lúc trước dẫn bọn hắn đến Vô Lượng cung áo bào hồng thanh niên.

"Tiểu tử, người đến cùng đối với Thanh Loan làm cái gì?" Cái này áo bào hồng thanh niên lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, hận không thể đem Dương Thần nuốt vào.

"Ta đã làm nên trò gì?" Dương Thần không biết là nên khóc hay nên cười, hôm nay thật đúng là không may, vốn là gặp được cá nhân yêu, đón lấy gặp được cái tên điên, bây giờ lại lại gặp bình dân chua, thời vận bất lực, lưu năm bất lợi a.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Ly khai (Canh [1])

Chứng kiến áo bào hồng thanh niên ra tay đối phó Dương Thần, Lý Thanh Loan dời bước ngăn tại Dương Thần trước người, nhìn xem áo bào hồng thanh niên, cắn răng nói ra: "Long sư huynh, người không nên thương tổn hắn!" Lời nói vừa mới nói xong, mặt của nàng vậy mà có chút đỏ ửng đứng dậy, cũng không biết là sinh khí hay vẫn là thẹn thùng bối trí.

Áo bào hồng thanh niên chứng kiến gần đây người nhất gan Lý Thanh Loan vậy mà chủ động bảo hộ người khác, trong mắt như muốn bắn ra ra Hỏa Diễm đến, có thể nghĩ, hắn giờ phút này có nhiều ghen ghét Dương Thần.

"Tiểu tử, người nếu muốn tại Vô Lượng cung đãi xuống dưới, ta khuyên người tốt nhất không cần tới gần Thanh Loan." Nói đến đây, áo bào hồng thanh niên giọng nói vừa chuyển, cười lạnh nói: "Nếu không, đừng trách ta không niệm tình đồng môn."

Trong nội tâm thầm mắng một câu "Ngu ngốc!", Dương Thần không sao cả nhún vai, nhàn nhạt nói: "Ta cũng không đem người trở thành làm đồng môn, hơn nữa, ta muốn cùng ai nói lời nói là tự do của ta, liên quan gì đến người."

"Người nói cái gì?" Áo bào hồng thanh niên biến sắc, bỗng nhiên bước nhanh bước ra, vượt qua Lý Thanh Loan, ôm đồm hướng Dương Thần lồng ngực,

hắn căn bản không có đem Dương Thần để vào mắt, bởi vì Dương Thần chỗ phát ra khí tức chỉ là Bá Khí Cửu Trọng mà thôi.

Hắn là Bá Sĩ cảnh tu vi, kích thương Dương Thần quả thực là dễ dàng, nếu không là Vô Lượng cung có môn quy không được đồng môn tự giết lẫn nhau, hắn tuyệt đối đi lên tự ra sát chiêu.

"Tiểu Thần Tử, tiểu tử này là bốn biển Bá Sĩ, coi chừng!"

Đào Đào thanh âm là ở áo bào hồng thanh niên ra tay nháy mắt truyền ra, nghe được Đào Đào truyền âm nháy mắt, Dương Thần đã làm ra phản kích, ngón giữa, ngón trỏ, ngón cái, ba chỉ thành chộp, mãnh liệt chộp vào áo bào hồng thanh niên lòng bàn tay.

Một trào cảm ra, cường hãn lực lượng chấn động tứ phương, oanh! Khí bạo tiếng vang lên, áo bào hồng thanh niên bản năng cảm thấy nguy cơ, vội vàng điều động toàn thân lực lượng, thuận thế nắm tay, oanh kích mà ra.

Phanh! Áo bào hồng thanh niên toàn bộ cánh tay lập tức tê liệt, hắn lập tức dừng chân bất ổn, lao đảo lui ra phía sau ba bước mới đứng vững.

Dương Thần lui ra phía sau một bước về sau cũng đã ổn định thân hình, ngón tay của hắn đồng dạng tê liệt, cái này áo bào hồng thanh niên thực lực tuyệt đối không thể khinh thường. Bất quá, Dương Thần đã mới vào Bá Sĩ tu vi đánh lui áo bào hồng thanh niên, đã xem như thắng.

"Ngươi, hảo tiểu tử, ngươi vậy mà che giấu thực lực." Ngắn ngủi khiếp sợ về sau, áo bào hồng thanh niên cười lạnh nói: "Ngươi bắt quá là vừa mới gia nhập ta Vô Lượng cung mà thôi, dĩ nhiên cũng làm đã có được Bá Sĩ tu vi, thật đúng là đáng quý, bắt quá..."

Dừng một chút, áo bào hồng thanh niên quý dị cười nói: "... Ngươi cũng đã biết ẩn dấu thực lực hậu quả là cái gì? Các trưởng lão nếu như biết rõ ngươi che giấu thực lực, ngươi muốn bọn hắn xử lý như vậy xử trí ngươi?"

"Sur huynh, ngươi... Ngươi đừng vì khó sư đệ, hắn... Hắn..." Lý Thanh Loan vốn định thay Dương Thần giải vây, thế nhưng mà nhưng lại không biết đến cùng nên nói cái gì.

"Hừ, ngươi cho rằng lão tử là bị sợ đại mà!" Trong nội tâm không khỏi cười lạnh, Dương Thần sắc mặt bình tĩnh nhìn áo bào hồng thanh niên, cười nói: "Ẩn dấu thực lực thì như thế nào? Vô Lượng cung tựa hồ không có cái kia môn quy nói không thể ẩn dấu thực lực, hắc hắc, sư huynh, sư đệ thế nhưng mà đã đem môn quy xem xong rồi."

"Ha ha, môn quy xác thực chưa nói không thể ẩn dấu thực lực." Áo bào hồng thanh niên cười nói: "Thế nhưng mà, nếu như ngươi cùng Liệt Thú Nhân cầu kết, mưu toan lẫn vào Vô Lượng cung, cho nên cố ý ẩn dấu thực lực, ngươi đoán các trưởng lão hội như vậy xử phạt ngươi?"

Ngay tại áo bào hồng thanh niên cười ha ha thời điểm, một thân ảnh đột nhiên đứng ở phía sau của hắn, vừa cười vừa nói: "Long Dương sư đệ, ngươi vì cái gì oan uổng ta Thần Khí bộ người? Còn có, chưa của ta cho phép, ngươi vì cái gì tự tiện xông vào Thần Khí Phong?"

Đột nhiên có người xuất hiện ở sau lưng, Long Dương lập tức bị lại càng hoảng sợ, hắn chột xoay người, khi thấy người đến là ai thời điểm, vẻ mặt tươi cười nói: "Nguyên lai là Nhị sư huynh, ta là phụng mệnh tới lấy Bá Khí, cũng không có tự tiện xông vào Thần Khí Phong."

Người tới dĩ nhiên là Tử Vũ, thế nhưng mà giờ phút này Tử Vũ thay đổi hoàn toàn cái dạng, căn bản không còn là cái kia mặt mộc đầy râu tên ăn mày, mà là một cái mặc chỉnh tề, lông mày xanh đôi mắt đẹp, tựa như thư sinh thanh niên.

Bất quá, cái kia cái hồ lô rượu y nguyên đọng ở trên đai lưng.

"Ta rốt cuộc biết... Thuật dịch dung của hắn vì cái gì tổng bị khám phá." Dương Thần nhìn xem hồ lô rượu, trong nội tâm thật sự buồn cười, treo lớn như vậy cái dấu hiệu, chỉ cần là Vô Lượng cung người, chắc hắn cũng có thể nhận ra diện mục thật của hắn.

"Đại sư huynh nổi giận rồi, hôm nay ngươi hay vẫn là tạm thời đi về trước đi, nếu không..." Tử Vũ cười ha hả nói: "Nếu không, ta cũng không dám cam đoan Đại sư huynh biết làm xảy ra chuyện gì đến."

Long Dương sắc mặt hơi đổi, nhìn về phía Lý Thanh Loan, "Thanh Loan, chúng ta..."

Hắn còn chưa có nói xong, Tử Vũ lại cười ha hả nói: "Long Dương sư đệ yên tâm, ta sẽ phụ trách Thanh Loan sự mọi an toàn, ngươi hay vẫn là đi về trước đi, a, đúng rồi, Nhị sư huynh gần đây rất tịch mịch, muốn tìm người trẻ tuổi đích sư đệ nói chuyện phiếm, nếu như..."

Tử Vũ giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Long Dương sắc mặt không khỏi biến đổi, không chút nghĩ ngợi, quay người bỏ chạy, rất nhanh tự biến mất tại trong rừng trúc.

"Cái này Thần Khí Phong thật đúng là tiếng xấu lan xa a..." Dương Thần nhìn xem chạy trốn Long Dương, hời hợt nuốt đều thanh rồi.

Đúng lúc này, Lý Thanh Loan bỗng nhiên ngừng đầu nhìn Tử Vũ, nghi hoặc hỏi: "Sư huynh? Ta tại sao lại ở chỗ này?"

Khí chất của nàng rồi đột nhiên cải biến, căn bản không hề như trước khi như vậy thẹn thùng cùng nhát gan.

Tử Vũ chứng kiến Lý Thanh Loan khí chất đột nhiên cải biến, sắc mặt hơi đổi, vừa cười vừa nói: "Sư mọi chẳng lẽ quên rồi sao? Ngươi cùng Long Dương sư đệ tới lấy Bá Khí, Long Dương sư đệ đã đi trước."

Lý Thanh Loan đôi mi thanh tú cau lại, muốn sau một lát, nói ra: "Ta như thế nào không nhớ rõ, kỳ quái, ta nhớ được ta cùng Thanh Loan sư muội cùng một chỗ, như thế nào hội đi tới Thần Khí Phong?"

"Thanh Loan... Sư muội?" Dương Thần mở to hai mắt nhìn, chẳng lẽ là mình hoa mắt, trước mắt người này không phải là Lý Thanh Loan sao? Nàng như thế nào hội nói mình cùng Thanh Loan sư muội cùng một chỗ?

"Sư huynh, Thanh Loan sư muội ở địa phương nào? Ta nhớ được nàng không lâu còn cùng ta cùng một chỗ?" Lý Thanh Loan ngẩng đầu nhìn Từ Vũ, nghi hoặc hỏi.

"Àn..." Từ Vũ ha ha cười cười, tựa hồ suy nghĩ cho trả lời thế nào, muốn chỉ chọc lát, hần mới cười nói: "Thanh Loan sư muội đã hỏi Thần Thủy Phong rồi, Tàn sư muội nếu muốn tìm nàng..., tự đi Thần Thủy Phong xem một chút đi."

"Đa tạ sư huynh." Lý Thanh Loan nhẩn nhẹn nghẹn Dương Thần, đôi mi thanh tú cau lại, tựa hồ đang suy nghĩ gì, muốn sau một lát, hần cực nhanh hướng trúc lâm ở chỗ sâu trong, hiển nhiên là tiến đến Thần Thủy Phong mà rồi.

Nhìn nhìn rồi đi Lý Thanh Loan, Dương Thần bỗng nhiên quay đầu lại, nghi hoặc nhìn Từ Vũ, "Tam sư huynh, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Ai, về sau có cơ hội tại nói cho người biết a." Lắc đầu hít thở dài, Từ Vũ trầm ngâm nói: "Ta hiện tại muốn đi cho Đại sư huynh tìm một chút được, trong khoảng thời gian này người tự an tâm nhìn xem cái kia bản 《 Luyện Khí Nhập Môn 》."

Nói chuyện chi tiết, Từ Vũ đã quay người rồi đi, rồi đi nháy mắt, thanh âm của hần tại truyền đến: "Đương nhiên, người cũng có thể xuống núi tìm một chút khoáng thạch, chính mình trước thử luyện khí, dù sao cái này hôm nay chúng ta đều không có thời gian dạy người, chính người nhìn xem xử lý a..."

"Ta... Tự chính mình nhìn xem xử lý?" Dương Thần có loại xúc động mà chửi thề, những cái thứ này thật sự là không chịu trách nhiệm, vậy mà lại để cho lão tử chính mình lực lộ, thật đúng là để mất lão tử.

"Tiểu Thần Từ, đã hần nói người có thể xuống núi, người hay vẫn là đi trước Cực Hàn Chi Địa nhìn xem, Quách Định bọn hần đoán chừng còn đang chờ người." Đào Đào nhắc nhở Dương Thần.

"Ai, cũng chỉ có như vậy, Đông Phương Bạch tên kia có lẽ còn có thể ở lại Vô Lượng cung, nghe nói Xã Tắc Học Viện cũng không hạn chế học viên tự do, đến lúc đó ta còn có thể trở về tìm hần, hừ, hần không phải cũng muốn đạt được trong tay của ta tàn đồ sao? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, tàn đồ cuối cùng đến rơi vào trong tay ai." Nghĩ tới đây, Dương Thần phát đủ chạy gấp, bay thẳng đến dưới núi lao đi.

Roi xuống Thần Khí Phong về sau, Dương Thần hướng phía Cực Hàn Chi Địa chạy gấp mà đi, hần ly khai Cực Hàn Chi Địa không sai biệt lắm nhanh hai ngày rồi, mặc dù không có chứng kiến Ngụy Yên Lam bọn người biểu lộ, thế nhưng mà Dương Thần hoàn toàn có thể tưởng tượng nét mặt của các nàng .

Không bao lâu, Dương Thần liền đi tới Cực Hàn Chi Địa, đương hần đi vào tuyết cốc cửa vào thời điểm, cũng không có chứng kiến Ngụy Yên Lam bọn người, sắc mặt của hần không khỏi biến đổi, "Chẳng lẽ Lam Nhi bọn hần đã đi rồi?"

Đúng lúc này, một đạo kinh hi thanh âm theo tuyết cốc ở chỗ sâu trong truyền đến, "Thần ca ca, người rốt cục trở lại rồi!"

Theo tuyết cốc ở chỗ sâu trong đi ra người, dĩ nhiên là Ngụy Yên Lam, Tống Diễm Nhi, Quách Định, Đồ Thân, Hạ Phong, Mạc Khoa lại không tại, Dương Thần bỗng nhiên nghĩ đến, Mạc Khoa ba người nhất định là đi trước Xã Tắc Học Viện đi.

"Ca, người đi chỗ nào rồi, chúng ta đã tìm người hai ngày." Tống Diễm Nhi cắn cặp môi đỏ mọng từng mắt Dương Thần, trong mắt lộ vẻ trách cứ.

Quách Định cũng không nói gì, chỉ là cao hứng nhìn xem Dương Thần, chỉ cần Dương Thần không có việc gì là được, hần chưa bao giờ hỏi Dương Thần làm việc nguyên nhân.

Dương Thần cười cười, "Ta đây không phải hảo hảo trở về rồi sao, đi, chúng ta nhanh đi Xã Tắc Học Viện a, nếu không đi, chúng ta tự không có cơ hội rồi, Xã Tắc Học Viện khai nhập học thời gian giống như tự là hôm nay."

Ngụy Yên Lam ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, trước khi các nàng một mực đang lo lắng Dương Thần, lại đem nhập học sự tình quên.

Bốn người không dám lại dừng lại, vội vàng ly khai Cực Hàn Chi Địa, hướng Đại Hàn Vương Triều vương thành tiến đến.

...

Đại Hàn Vương Triều vương thành tọa lạc tại bình nguyên phía trên, hùng vĩ nghiêm túc và trang trọng tường thành đem thành trì bao bọc vây quanh, cái này tòa thành trì cực kỳ hùng vĩ, tung hoành mấy vạn dặm, một đầu cực lớn đại lộ nối thẳng trung ương Vương Cung, Vương Cung vàng son lộng lẫy, khí thế rộng rãi.

Đại lộ kéo dài ra vô số tiểu đạo, đem trong vương thành sở hữu kiến trúc xâu chuỗi đứng dậy, trên đường phố người đến người đi, quan lại tụ tập, ngựa xe như nước, nhất phái phồn hoa cảnh tượng, toàn bộ vương thành ở trong người chỉ sợ đều biết dùng trăm vạn người, đám người như con kiến giống như nối đuôi nhau vào cửa thành ở trong.

Dương Thần bốn người tới trong vương thành thời điểm, Quách Định cùng Tống Diễm Nhi lập tức bị bốn phía rực rỡ muôn màu thương phẩm hấp dẫn,

Ngụy Yên Lam lại biểu hiện phi thường bình tĩnh, đối với vương thành ở trong đồ vật căn bản không có hứng thú.

"Quả nhiên là Bá Sĩ nhiều như heo chó a." Dương Thần đánh giá bốn phía người đi đường, khoe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, theo vào thành bắt đầu đến bây giờ, hẳn đã thấy được ít nhất hai mươi Bá Sĩ, có Liệp Thú Nhân, có thể gia đệ tử...

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Số mười tám (Canh [2])

Dọc theo đường cái mà đi, Dương Thần đánh giá đường đi hai bên cửa hàng, trong nội tâm cảm khái không thôi, "Không hổ là vương thành."

Hí hí... Ngay tại Dương Thần bốn người đi tại trên đường phố thời điểm, bỗng nhiên truyền đến một hồi ngựa hí thanh âm, ngay sau đó trên đường phố lái tới một cỗ mã tri, kéo xe mã toàn thân huyết hồng, hình thể dị thường khoẻ mạnh, bơm ngựa nghênh Phong Phi Dương.

Cái kia đánh xe chính là cái mặc trang phục trung niên Đại Hán, cực kỳ khôi ngô, hẳn căn bản không có chút nào gấp giảm tốc độ ý tứ, vẫn vùng roi đuổi mã.

"Huyết Long mã!" Dương Thần không khỏi khẽ giật mình, đây là một loại Phàm cấp Bá Thú, đã bị người loại phục tùng, nó tuy nhiên phàm là cấp Bá Thú, bất quá tốc độ kia lại có thể so với Bá Sĩ.

Quân giới người đem loài ngựa này cần làm chiến mã, có chút thể lực lớn hơn thể gia súc thì đem loài ngựa này với tư cách tọa kỵ, người bình thường căn bản không cách nào có được loài ngựa này, bởi vì này ngựa giống cũng không phải người bình thường chăn nuôi được rất tốt đấy.

Cho nên nói, cái này xe ngựa chủ nhân tuyệt đối không phải cái gì người bình thường, đương xe ngựa vội vàng chạy tới thời điểm, trên đường phố người đi đường nhao nhao né tránh ra, Dương Thần liền vội vàng kéo Ngụy Yên Lam, đương hẳn muốn thò tay kéo Tống Diễm Nhi thời điểm, xe ngựa đã bay nhanh tới, thời gian đã không còn kịp rồi.

Tống Diễm Nhi cùng Quách Định đột nhiên quay người, lập tức thấy được trước mặt mà đến xe ngựa, sắc mặt của bọn hắn ngay ngắn hướng biến đổi, vội vàng hướng đường đi hai bên né tránh.

Từ khi bọn hắn thả người né tránh nhảy mất, cái kia đánh xe Đại Hán tròn mục nộ trọn, phát ra một tiếng Kinh Lôi tựa như hét to: "Cút ngay!" Nói xong vùng roi quật hướng Tống Diễm Nhi, ba một tiếng rung động.

Tống Diễm Nhi kêu hừ một tiếng, vừa muốn ra tay, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện tại trước người của nàng, thò tay bắt được nhuyển tiên, ra tay chỉ nhân dĩ nhiên là Dương Thần, cảm lấy nhuyển tiên, Dương Thần cười lạnh nói: "Người dám đánh nàng, ta tụt đoạn người hai tay!"

Lời còn chưa dứt, Dương Thần lui về sau nửa bước, cánh tay mãnh liệt dùng sức, ngạnh sanh sanh đem Đại Hán túm xuống dưới, Đại Hán lão đảo roi xuống đất, thiếu chút nữa không có đứng vững, tức giận đến dựng râu tròng mắt.

Cái này Đại Hán cũng là Bá Sĩ cảnh tu vi, thế nhưng mà chẳng qua là biến đổi Bá Sĩ mà thôi, căn bản không thể nào là Dương Thần đối thủ, bởi vì Dương Thần trong Đan Điền có được ba cái trung ương khí huyết.

Từ lần trước cùng Long Dương giao thủ tình huống xem, Dương Thần đoán chừng, mình tuyệt đối có thể đánh thắng ba biến Bá Sĩ, về phần bốn biến đã ngoài... Cái kia chính là không biết số lượng rồi, bởi vì chính thức giao thủ còn muốn xem sở tu luyện Bá thuật mạnh yếu.

Cái này Đại Hán đã chạm đến Dương Thần trong nội tâm điểm mấu chốt, bất luận kẻ nào cũng không thể khi dễ Tống Diễm Nhi, Ngụy Yên Lam, Quách Định, nếu không cho dù là Thiên Vương lão tử, Dương Thần cũng muốn lại để cho hắn trả giá thật nhiều.

"Lớn mật, người cũng đã biết ai vậy xe ngựa?" Đại Hán lạnh quát một tiếng, cánh tay cơ bắp căng cứng, hẳn vốn định kéo về roi ngựa, thế nhưng mà Dương Thần lại vững như bàn thạch đứng tại nguyên chỗ, hẳn căn bản không cách nào rung chuyển Dương Thần, càng đừng đề cập rút về roi ngựa rồi.

"Người tại trên đường cái mạnh mẽ đâm tới, còn tưởng là phổ đánh người, lại vẫn nằng ta lớn mật, thật sự buồn cười đến cực điểm." Dương Thần cười nhìn xem bốn phía người vây xem, cao giọng nói ra: "Các vị, các người ngược lại là bình luận phân xử, rốt cuộc là ta lớn mật, hay là hắn cả gan làm loạn!"

Bốn phía người vây xem do dự một chút, nhao nhao chỉ vào Đại Hán, kêu lên: "Là hắn cả gan làm loạn! ..."

Thấy như vậy một màn, Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam khanh khách nở nụ cười.

"Các ngươi muốn chết!" Đại Hân trợn mắt nhìn quét mọi người, mọi người bị hân trừng, không khỏi khiếp đảm đứng dậy, có thể sử dụng Huyết Hồng Mã đến kéo xe người, tại trong vương thành tuyệt đối là có uy tín danh dự người, căn bản không phải bọn hân đủ khả năng đắc tội đây.

"Tiểu tử, sự tình hôm nay ta không so đo với ngươi, nhanh lên đem roi ngựa trả lại cho ta, nếu không..."

Đại Hân giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Dương Thần bỗng nhiên tiếp lời: "Nếu không như thế nào? Chẳng lẽ lại ngươi còn muốn đem ta giết không thành."

Nói đến đây, Dương Thần đưa mắt nhìn xem người xung quanh, lòng đầy căm phẫn nói: "Hay hoặc là, ngươi còn muốn đem tại đây tất cả mọi người giết, dùng che dấu ngươi phóng ngựa hành hung việc ác!"

Phóng ngựa hành hung? Đại Hân nghẹn họng nhìn trân trối nhìn xem Dương Thần, chính mình lúc nào phóng ngựa hành hung rồi hả?

Bốn phía người vây xem sắc mặt đều là biến đổi, nhao nhao lui về phía sau cảnh giác nhìn xem Đại Hân, cái dạng kia, giống như thực sợ Đại Hân giết bọn chúng đi.

Mọi người ở đây cảnh giác nhìn xem Đại Hân chỉ tế, cửa sổ xe nội bỗng nhiên phóng tới một khóa màu đen cục đá, vèo! Cục đá hướng phía Dương Thần đích cổ tay đánh tới, mang theo chói tai sức lực khí âm thanh.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng rút tay về, tốc độ của hân đã rất nhanh, thế nhưng mà cái kia cục đá tốc độ nhanh hơn, trong chớp lát tụt tới gần cổ tay của hân, mà hân thậm chí còn chưa kịp mở ra nhuyển tiên.

Trốn không thoát vậy thì không né, cái khó ló cái khôn phía dưới, Dương Thần sử xuất Cầm Long trào, thủ đoạn vận vẹo, hướng phía cục đá bắt đi ra ngoài, mọi người lập tức chứng kiến Dương Thần ngón tay bắn ra ra sáng chói kim quang.

Phanh! Cục đá lập tức bị Dương Thần bẻ vụn, hóa thành vô số bột phấn, thế nhưng mà Dương Thần ngón tay cũng đã tê liệt, kỳ đau nhức không thôi.

"Tiểu Thần Tử, trong xe ngựa người hân là Bá Tổng cảnh tu vị, ngươi không phải là đối thủ của hân, hiện tại người quá nhiều, ta bất tiện ra tới giúp ngươi, không muốn cùng hân dây dưa xuống dưới." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào truyền âm nói.

"Đi!" Trong xe ngựa người cũng không có đi ra, chỉ là lạnh lùng nói một câu nói, xác thực mà nói, hân là một chữ.

"Là cái nữ nhân..." Dương Thần lông mi nhảy lên, trong nội tâm phi thường khó chịu, lão tử tại sao lại tại trong tay nữ nhân chịu thiệt rồi hả?

Đại hân kia nghe được trong xe người phản phó, trên mặt lộ ra sợ hãi chi sắc, không dám đa tường, vội vàng nhảy lên xe ngựa, vung roi vội vàng xe ngựa, hướng phía cửa thành chạy tới, bọn hân tựa hồ ý định ly khai vương thành.

Nhìn xem theo bên người chạy qua xe ngựa, Dương Thần theo cửa sổ xe khe hở đi vào, chợt thấy một đôi mắt. Lạnh như băng, nhưng lại tràn đầy mỉa mai hoặc, loại này ánh mắt là không thể nào đồng thời xuất hiện tại một người trong mắt, tuy nhiên lại hết lần này tới lần khác xuất hiện.

Dương Thần vội vàng lắc lắc đầu, thờ sấu: "Thối **, thật đáng sợ ánh mắt, tốt ánh mắt quái dị, bắt quá, ngươi cũng đừng làm cho lão tử biết rõ ngươi là ai, nếu không, hắc hắc..."

Cũng không biết... Thằng này trong nội tâm tại công tác chuẩn bị lấy cái gì đáng sợ quỷ kế.

Đúng lúc này, ánh mắt của hân nghẹn hướng về phía vừa rồi xe ngựa dừng lại địa phương, trên mặt đất thỉnh thoảng có nhanh hình vuông Kim Bài.

"Cái này là địa phương nào? Chẳng lẽ là cái kia thối ** mất đồ vật?" Dương Thần nhặt lên Kim Bài, trên đó viết "Số mười tám" ba chữ, đây là ý gì? Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Ca, ngươi đang làm gì đó?"

"Thần ca ca, trong tay ngươi cầm chính là cái gì?"

Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi hiếu kỳ đánh giá Dương Thần trong tay Kim Bài.

"Ta cũng không biết..." Lắc đầu, Dương Thần xoa hai cái cô gái nhỏ mái tóc, cười nói: "Đi thôi, tới trước Xã Tắc Học Viện đi, nếu ngươi không đi, chúng ta thật sự không vào được học được." Nói xong đi đầu mà đi, Quách Định ba người theo sát phía sau.

...

Xã Tắc Học Viện ở vào liên tiếp Vương Cung, luận kiến trúc quy mô, gần với Vương Cung, dù sao Xã Tắc Học Viện thế nhưng mà Đại Hân Vương Triều là tối trọng yếu nhất cơ cấu, một cái Vương Triều, nếu không có liên tục không ngừng huyết dịch rót vào, tất nhiên sẽ đi vào suy bại.

Dương Thần bốn người đi vào Xã Tắc Học Viện đại môn, phóng nhãn nhìn lại lộ vẻ san sát nối tiếp nhau phòng ốc, người đến người đi, toàn bộ mặc thiên trường bào màu lam, đoán chừng đều là Xã Tắc Học Viện người.

"Chúng ta nên đi chỗ nào báo danh đầu này?" Dương Thần bắt đầu đi lác đầu, cái này Xã Tắc Học Viện kiến lớn như vậy làm gì? Làm hại lão tử liên báo danh địa phương đều tìm không thấy.

"Lão Đại, không bằng chúng ta chia nhau đi tìm a, như vậy có lẽ nhanh một ít." Quách Định nhìn xem Dương Thần, vừa cười vừa nói.

Dương Thần nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi, lập tức thấy được hai người cong lên miệng, tức giận, cái này hai cái cô gái nhỏ lại không đã làm, hiển nhiên là muốn cùng hắn cùng đi.

"Lam Nhi, Diễm Nhi, các ngươi yên tâm, lần này ta tuyệt đối sẽ không mất tích." Dương Thần cười hi hi nhìn xem Ngụy Yên Lam hai người, chấp tay trước ngực, giống như cầu thần bái Phật bái.

"Được rồi, nếu như lần này Thần ca ca tại chính mình chạy trốn, ta cùng Diễm Nhi tự không để ý tới ngươi rồi." Ngụy Yên Lam giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần, cái kia xinh đẹp trong con ngươi lóe ra sáng tỏ hào quang.

Tống Diễm Nhi giống như học giả Ngụy Yên Lam, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần, thấy Dương Thần không khỏi đánh cho cái rùng mình.

"Cô gái nhỏ này..." Dương Thần vuốt cái mũi nhẹ gật đầu, xoay người bước đi, hắn đi đâu tư thế vẫn là lười như vậy tán, vẫn là như vậy cần ăn đòn.

Quay người nháy mắt, Dương Thần bàn tay mở ra, trong tay nắm không lâu nhặt được Kim Bài, cau mày thì thảo tự nói: "Đây rốt cuộc là vật gì? Số mười tám là có ý gì?"

Bỗng nhiên, tiền phương của hắn xuất hiện hai người, hai người kia tại hắn trước người ngừng lại, người cầm đầu lạnh lùng hỏi: "Tiểu tử, trong tay ngươi đồ vật là từ chỗ nào trộm đến hay sao?"

Dương Thần ngẩng đầu nhìn người nói chuyện, người này mặc trường bào màu lam, mặt vuông tai lớn, dáng người khô ngô, phía sau hắn người nọ xấu xí, khóe mắt đuôi lông mày gian mang theo lệ khí.

"Các ngươi đang nói chuyện với ta phải không?" Dương Thần nhìn xem hai người kia, kinh ngạc hỏi, hai người kia vậy mà nói mình trộm cái gì đó?

"Tiểu tử, chớ ở trước mặt ta giả ngây giả dại." Dáng người khô ngô chỉ nhân cười lạnh nói: "Nói mau, trong tay ngươi đồ vật là cái gì từ chỗ nào lấy được?"

"Trong tay của ta đồ vật?" Dương Thần xem lấy trong tay Kim Bài, lập tức sững sờ, "Bọn hắn sẽ không phải là vì cái này khối rách rưới đến a?"

"Hàn Dương, nhìn xem tiểu tử chứa, tiểu tử này căn bản không phải Xã Tắc Học Viện người, trong tay thậm chí có Kim Bài, ta xem nhất định là hắn trộm đến đây." Cái kia xấu xí người nhìn xem Dương Thần, cười lạnh nói.

"Hàn Vũ, ngươi nói không sai, bất quá, dùng tiểu tử này thực lực, vậy mà có thể trộm được Kim Bài, thật đúng là kỳ quái?" Hàn Dương sắc mặt hơi đổi.

"Này, ta muốn nhắc nhở các ngươi thoáng một phát, thứ nhất, ta cũng không phải ăn trộm, căn bản không có trộm cái gì đó, thứ hai, ta xác thực là Xã Tắc Học Viện đệ tử, các ngươi tốt nhất trước tiên đem sự tình biết rõ ràng." Nếu không là ở Xã Tắc Học Viện ở trong, Dương Thần căn bản sẽ không theo bọn hắn nói nhảm.

"Hừ, còn muốn nói sáo, ngươi nếu quả thật chính là Xã Tắc Học Viện người, chúng ta như thế nào chưa từng có đã từng gặp ngươi?" Hàn Dương cười lạnh nói: "Ngươi tốt nhất nói nhanh một chút lời nói thật, còn có, đem trong tay ngươi đồ vật giao ra đây."

"Hai cái ngu ngốc!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần không nhìn thẳng hai người, xoay người bước đi, hắn cũng không muốn tại Xã Tắc Học Viện nháo sự.

"Muốn đi, ngươi đi được không?" Hàn Dương cùng Hàn Vũ hừ lạnh một tiếng, ngay ngắn hướng thả người mà lên, lướt đến Dương Thần trước người, chặn Dương Thần đường đi, căn bản không có ý định để cho chạy Dương Thần.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Mộ Dao (Canh [3])

"Tiểu Thần Tử, dứt khoát trực tiếp đem bọn họ giết." Chứng kiến Hàn Dương hai cái ngăn chặn Dương Thần, Đào Đào bỗng nhiên cười truyền âm nói.

Dương Thần trợn trắng mắt, thẳng này làm sao lại biết rõ giết người, nếu như mình thật sự tại Xã Tắc Học Viện giết người, đoán chừng liền cửa trường đều còn chưa đi ra đi, Xã Tắc Học Viện đám đạo sư sẽ đuổi giết mà đến.

"Tiểu tử, nhanh mang thứ đó giao ra đây!" Hàn Dương quát lên một tiếng lớn, một quyền oanh hướng Dương Thần, quyền qua chỗ xoáy lên trận trận Hỏa Diễm, cực nóng Hỏa Diễm khiến cho bốn phía độ ẩm bỗng nhiên lên cao.

"Người đương lão tử thật sự sợ người sao!" Cười lạnh một tiếng, Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ, đi như Tật Phong, xảo diệu tránh được Hàn Dương công kích, vây quanh Hàn Dương sau lưng.

"Người cũng tiếp ta một quyền!" Quát lạnh trong tiếng, Dương Thần đã vung quyền oanh hướng về phía Hàn Dương sau lưng, quyền kinh như sóng hoa giống như tầng tầng điệp điệp, thẳng áp hướng Hàn Dương sau lưng.

Hàn Dương sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng nghiêng người né tránh, cái kia giống như thủy triều trút xuống mà đến quyền kinh, mãnh liệt oanh kích trên mặt đất, một tiếng ầm vang, mặt đất như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, đá vụn vẩy ra.

Chứng kiến trên mặt đất vết rách, Hàn Dương cùng Hàn Vũ sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tiểu tử này lực lượng rất mạnh."

Ngán ngại khiếp sợ về sau, Hàn Dương hai người nhìn nhau, ngay ngắn hướng ra tay, quyền phong gào thét, vây công hướng Dương Thần, hai người bọn họ đều là Bá Sĩ cảnh tu vi, hai người đồng thời ra tay, thanh thế to lớn, quyền qua chỗ nhắc lên trận trận Hỏa Diễm.

Dương Thần cười lạnh một tiếng, sử xuất Phong Lôi Bộ, động như Lôi Điện, thân thể hướng về sau phiêu khởi, thối lui đến hơn mười thước bên ngoài, lui ra phía sau đồng thời, hai tay của hắn như thiểm điện giống như kết ấn, trước người Bá Khí lưu động, ngưng tụ thành một khối màu xanh tím chắn, trên tím chắn đùng đùng vang lên không ngừng, vậy mà tràn ngập Lôi Đình.

Đây chính là Đào Đào giao hắn loại thứ hai Phạm phẩm Bá thuật, Lôi Thuần Sát!

Màu xanh tím chắn chắn mãnh liệt phốc mà đến Liệt Hỏa, ngay sau đó, tím chắn hóa thành tí ti Lôi Đình, những Lôi Đình này bỗng nhiên ngưng tụ thành vô số kiếm quang, xoát xoát... Lôi Đình kiếm quang phá không mà ra, chém giết hướng Hàn Dương hai người.

"Đây là cái gì Bá thuật!" Hàn Dương hai người sắc mặt hoảng sợ, cấp cấp lui về phía sau, tốc độ của bọn hắn rất nhanh, tuy nhiên lại không nhanh bằng trước mặt mà đến Lôi Đình kiếm quang, bên nhọn tiếng xé gió vang lên về sau, kiếm quang đã tiếp cận.

Lập tức bọn hắn sẽ bị kiếm quang chém giết, một đầu thon thả bóng người đột nhiên đến, chắn Hàn Dương hai người trước người, người tới thò tay lằng không một trào, tiện tay sờ, phương viên hơn mười thước Bá Khí đều bị nằng không chế được.

Hơn mười đạo kiếm quang lập tức sụp đổ nát bấy, biến mất vô tung vô ảnh, bốn phía khôi phục bình tĩnh.

Nhìn xem cái này đột nhiên tới chi nhân, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, "Cô gái này người thực lực hảo cường, không hổ là Xã Tắc Học Viện đạo sư."

Người tới dĩ nhiên là lúc trước đi Chu Tiên trấn chọn lựa học viện Mộ Dao, Mộ Dao ăn mặc màu xanh da trời đạo sư trường bào, đem ngạo nhân đường cong buộc vòng quanh đến, khí chất cao ngạo cao quý.

"Vài ngày không thấy, nữ nhân này vóc người đẹp như trời nên càng đầy đặn rồi..." Trong nội tâm âm thầm khinh nhờn vị này nữ đạo sư, Dương Thần cười thầm nói: "Mộ Dao đạo sư, người tới vừa vặn, hai người bọn họ ngại nói ta không phải Xã Tắc Học Viện người, đi lên tựu hồ đánh tiếng kêu giết, người cần phải thay ta làm chủ a."

Mộ Dao chân mày cau lại, ngoái đầu nhìn lại nhìn xem Hàn Dương hai người, hỏi: "Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

"Hừ, tiểu tử thú này trộm vào cung Kim Bài, Mộ Dao, người còn không bắt lấy hắn!" Hàn Dương vênh vao tự đắc trừng mắt Mộ Dao, căn bản không có đem cái này đạo sư để vào mắt.

Nghe được Hàn Dương, Dương Thần mở rộng tầm mắt, hai người kia không phải Xã Tắc Học Viện người sao? Cũng dám như vậy đối với đạo sư nói chuyện.

"Đây là đang Xã Tắc Học Viện, ta khuyên các người đừng hư mất quy củ của học viện." Mộ Dao lạnh lùng nhìn xem Hàn Dương hai người, "Căn cứ quy củ của học viện, các người có lẽ xưng ta là đạo sư, viện trưởng đại nhân tính tình các người là biết đến, nếu như cho hắn biết các người không tuân thủ quy củ, các người biết rõ sẽ có cái gì kết cục."

Hàn Dương cùng Hàn Vũ sắc mặt hơi đổi, ngay ngắn hướng hừ lạnh một tiếng, bọn hắn tựa hồ phi thường khó chịu, tuy nhiên lại không dám như vừa rồi như vậy vênh vao tự đắc.

"Tiểu tử này, lần trước tại Chu Tiên trấn thời điểm, tại Diễn Võ Đường lấy người quyết đấu, không nghĩ tới lần này mới vừa tới đến học viện, lại chọc phải Hàn gia cái này hai cái phá gia chi tử." Trong nội tâm âm thầm nói thầm vài câu, Mộ Dao quay đầu nhìn Dương Thần, hỏi: "Trong tay người vào cung Kim Bài là từ chỗ nào có được vậy?"

"Vào cung Kim Bài? Tựa là cái này khối rách rưới sao?" Dương Thần nhìn xem trong tay Kim Bài, nhún vai, bất đắc dĩ nói: "Nếu như ta nói vật này là ta

theo trên đường cái nhất được, ngươi tin hay không?"

Mộ Dao lông mày nháy lên, hiển nhiên là không tin Dương Thần, Hàn Dương hai người cũng là cười lạnh, mặc cho ai nghe được Dương Thần, đoán chừng đều sẽ không tin tưởng.

"Ta nói rất đúng nói thật, tin hay không có ngươi, cái này rách rưới ta lấy lấy lại vô dụng, trả lại cho ngươi a!" Dương Thần cười lắc đầu, đem Kim Bài vứt cho Mộ Dao, ném ra ngoài Kim Bài đồng thời, hắn đã xoay người bước đi.

"Muốn đi? Không đem lời nói nói rõ ràng, ngươi đừng muốn rời đi!" Hàn Dương hai người bước xa lướt đi, lần nữa chặn Dương Thần đường đi.

Dương Thần ngẩng đầu nhìn hai người, cười lắc đầu, quay đầu lại nhìn xem Mộ Dao, "Mộ Dao đạo sư, ta nói lại lần nữa xem, ta cũng không có trộm cái gì vào cung Kim Bài, ta khuyên ngươi hay vẫn là gọi bọn hắn tránh ra, của ta nhẫn nại là có hạn độ đấy."

Nghe được Dương Thần, Hàn Dương hai người ngay ngắn hướng cười lạnh: "Hừ, toàn bộ Xã Tắc Học Viện đều là ta Đại Hàn Vương Triều, có ai dám bảo chúng ta tránh ra?"

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, lập tức nhún vai cười cười, thì ra là thế, hai người kia họ Hàn, chắc là Đại Hàn Vương Triều dòng chính, khó trách vừa rồi cùng Mộ Dao lúc nói chuyện, hội như vậy vênh vào tự đắc.

Cái kia Kim Bài đến cùng là vật gì, vì cái gì liền Đại Hàn Vương Triều hai cái dòng chính đều coi trọng như vậy? Dương Thần trong nội tâm càng thêm nghi hoặc.

"Tiểu tử, vào cung Kim Bài chỉ có hạch tâm đệ tử mới có tư cách có được, là tiến vào Vương Cung trong cấm địa tu luyện lệnh bài, những lệnh bài này tổng cộng chỉ có hai mươi khối, hiện tại toàn bộ đều đã có chủ nhân, bằng thực lực của ngươi, căn bản không cách nào theo trên những thân người này cướp được Kim Bài, nói mau! Cái này khối Kim Bài ngươi rốt cuộc là từ chỗ nào lấy được." Hàn Vũ cười lạnh nói.

"Hai cái loạn căn người Chó Điền." Dương Thần cười lạnh một tiếng, "Ta đã nói qua nguyên nhân, chỉ là các ngươi không tin mà thôi."

Nói xong, Dương Thần cất bước đi ra, ánh mắt ghen ghét hướng Hàn Dương hai người, khinh thường cười cười: "Muốn động thủ, vậy thì nhanh lên, ta còn muốn đi báo danh."

Chứng kiến Dương Thần cái kia khinh thường bộ dạng, Hàn Dương cùng Hàn Vũ sắc mặt tái nhợt, nắm chặt nắm đấm giẫm chặn tại chỗ mà ra.

Tự khi bọn hắn muốn động thủ thời điểm, Mộ Dao bỗng nhiên quát lạnh nói: "Xã Tắc Học Viện cấm chế tư đấu, Hàn Dương, chẳng lẽ các ngươi quên cái này đầu quy củ sao?"

Hàn Dương cùng Hàn Vũ sắc mặt hơi đổi, hung hăng trừng mắt Dương Thần, người phía trước cười lạnh nói: "Tiểu tử, chúng ta tự cho ngươi nhiều hung hăng càn quấy vài ngày, ta khuyên ngươi tốt nhất dừng lại ở học viện không muốn đi loạn, nếu như chúng ta ở bên ngoài đụng phải ngươi, vậy cũng tự không tính trái với nội quy trường học rồi."

"Ta hiện tại tự dẫn hắn đi điều tra, nếu như các ngươi có ý kiến, đại khái có thể đi đối với viện trưởng nói." Nói đến đây, Mộ Dao quay đầu nhìn Dương Thần, nói ra: "Đi theo ta." Nói xong đã đi đầu mà đi.

Dương Thần nhìn xem Hàn Dương hai người, nhún vai, nhún vai cười nhún vai nói: "Hi vọng chúng ta còn có cơ hội gặp lại." Nói xong quay người đi theo Mộ Dao sau lưng.

"Đáng giận, nếu không là Mộ Dao cái này tiểu tiện nhân đến, chúng ta nhất định có thể lấy được vào cung Kim Bài rồi." Hàn Vũ vẻ mặt âm tàn nhìn xem Mộ Dao cùng Dương Thần.

"Hừ, ta vốn tưởng rằng tiểu tử này hội là lạ đem Kim Bài giao ra đây, nói như vậy, chúng ta có thể mạo danh thế thân đi cấm địa tu luyện, nhưng là bây giờ Mộ Dao đã biết chuyện này, hơn nữa Kim Bài đã rơi vào Mộ Dao trong tay, hiện tại, dù cho lấy được Kim Bài cũng không có dùng." Hàn Dương mặt lộ vẻ sát cơ, hận ý ngập trời.

"Tiểu tử này xấu đại sự của chúng ta, chẳng lẽ cứ như vậy buông tha hắn?" Hàn Vũ không cam lòng cắn răng.

"Đương nhiên không phải, hắn nói không nên lời Kim Bài lại lịch, chúng ta nguyên nhân có thể đối phó hắn." Hàn Dương âm hiểm nở nụ cười, "Chúng ta đi tìm đại ca hỗ trợ, ta cũng không tin không đối phó được tiểu tử này."

Hai người nhìn nhau, đều âm cười lộ lên...

Dương Thần căn bản không biết Hàn Vũ bọn người ở tại tính toán hắn, giờ phút này, hắn đang ngồi ở Mộ Dao trong phòng, Mộ Dao nhìn xem Dương Thần, nghiêm mặt nói: "Như lời ngươi nói đều có thật không vậy?"

Nguyên lai, Dương Thần đã đem nhất được Kim Bài trải qua nói cho Mộ Dao, Kim Bài vô cùng có khả năng là từ trên xe ngựa đến rơi xuống đấy.

"Ta Dương Thần cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo, Mộ Dao đạo sư, đã Kim Bài đều đã có chủ nhân, hơn nữa trên đó viết số mười tám, ngươi có thể đi điều tra thêm, nhìn xem cái này Kim Bài rốt cuộc là ai, đến lúc đó sự tình chẳng phải rõ ràng." Dương Thần bắt đầu hít thở dài, tùy tiện nhún vai giục tự dẫn xuất phiền toái nhiều như vậy, thực mẹ nó xui!

Mộ Dao nhẹ gật đầu, vừa muốn nói chuyện, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Mộ Dao đạo sư có ở đây không?"

Dương Thần phút chốc xoay người sang chỗ khác, lập tức thấy được Ngụy Yên Lam, Tống Diễm Nhi, Quách Định, còn có một tướng mạo tuấn lãng, bất quá làn da hơi có vẻ ngăm đen thiếu niên.

Nguyên lai, Ngụy Yên Lam ba người tại học viện ở trong không ngừng nghe ngóng, những nam kia đệ tử chứng kiến Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi cái này hai cái tiểu mỹ nhân, nhao nhao nịnh nọt ton hót, thậm chí, vội vàng xung phong nhận việc, đem Ngụy Yên Lam bọn người trực tiếp đã mang đến tại đây.

Cái kia xung phong nhận việc chi nhân, đúng là cái kia sắc mặt hơi có vẻ ngăm đen thiếu niên, thiếu niên này tên là Thượng Quan Viêm.

"Thần ca ca, Lam Nhi đã biết rõ, người nhất định sẽ so với chúng ta tới trước."

"Ca, người thật lợi hại, nhanh như vậy đã tìm được báo danh địa phương."

Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam chứng kiến Dương Thần nháy mắt, trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, các nàng vốn đang suy nghĩ đi chỗ nào tìm Dương Thần, không nghĩ tới Dương Thần vậy mà trước đến nơi này.

Thượng Quan Viêm nghe được Tống Diễm Nhi hai người, sắc mặt hơi đổi, hướng phía Dương Thần nhìn sang, thấp giọng thì thầm: "Tiểu tử này là ai? Các nàng như thế nào hội gọi hắn ca ca? Chẳng lẽ bọn họ là huynh muội?"

Dương Thần nhìn xem đi theo Ngụy Yên Lam bọn người sau lưng Thượng Quan Viêm, lông mi chớp chớp, "Thằng này là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Người không xứng (Canh [1])

Ngay tại Dương Thần cùng Thượng Quan Viêm lẫn nhau dò xét thời điểm, Mộ Dao cười nói: "Đây là các người riêng phần mình ký túc xá dãy số." Nói xong đưa cho mọi người riêng phần mình một khối mộc bài.

Tống Diễm Nhi nhìn mình mộc bài, lại nhìn một chút Dương Thần mộc bài, bỗng nhiên bĩu môi nhìn về phía Mộ Dao, "Ta muốn cùng ca cùng một chỗ, ta có thể không muốn cái này khối mộc bài sao?"

"Không được!" Mộ Dao trực tiếp không nhận Tống Diễm Nhi nghĩ cách, "Xã Tắc Học Viện đệ tử đều là nam nữ dừng chân, bất luận kẻ nào cũng không thể trái với cái này quy định, dù cho các người là huynh muội cũng không được."

Tống Diễm Nhi u oán nhìn xem Dương Thần, đúng lúc này, Ngụy Yên Lam lôi kéo tay của nàng, cười nói: "Diễm Nhi, chúng ta không phải còn ở cùng một chỗ nhà."

Nghe được Ngụy Yên Lam, Tống Diễm Nhi lại lộ ra nụ cười ngọt ngào, ngẩng đầu nhìn Dương Thần, nàng bĩu môi nói ra: "Vậy được rồi, ca, người có thể nhớ rõ muốn tới xem chúng ta."

"Diễm Nhi yên tâm, ta nhất định sẽ nhìn người đấy." Dương Thần nở nụ cười, vuốt vuốt Tống Diễm Nhi tóc.

...

Phân phối tốt rồi ký túc xá về sau, Dương Thần bọn người hướng phía ký túc xá đi đến, phong cách cổ xưa ký túc xá ở trong, thang lầu hành lang đều là dùng Mộc Đầu chế tác mà thành, công nghệ tinh xảo, Dương Thần cùng Quách Định chỗ ký túc xá, đánh số một lẻ chín.

Đương bọn hắn tiến vào ký túc xá thời điểm, trong túc xá căn bản không có người, bốn cái giường gỗ bên trên không không đăng đăng, không có cái gì.

"Lão Đại, nguyên lai từng ký túc xá đều an bài bốn người, nhưng là bây giờ giống như chỉ có hai người chúng ta." Quách Định đánh giá ký túc xá, vừa cười vừa nói.

"Không nghĩ tới người cũng ở đây cái ký túc xá." Đúng lúc này, đi một mình nhập ký túc xá, người này dĩ nhiên là Thượng Quan Viêm.

Dương Thần cùng Quách Định quay người nhìn xem Thượng Quan Viêm, đúng lúc này, Thượng Quan Viêm cười nói: "Ta gọi Thượng Quan Viêm, không biết nhị vị cao tính đại danh?"

"Đây là lão Đại ta Dương Thần, không nghĩ tới ngươi cũng ở đây cái ký túc xá." Quách Định có chút ngoài ý muốn nhìn xem Thượng Quan Viêm, nguyên lai, trước khi Thượng Quan Viêm mang Quách Định ba người đi tìm Mộ Dao thời điểm, Quách Định đã nhận thức Thượng Quan Viêm.

"Nguyên lai là Dương huynh." Thượng Quan Viêm nhạt cười nhạt nói: "Dương huynh thật đúng là tốt phúc khí, thậm chí có Ngụy cô nương các nàng tốt như vậy muội muội."

"Bà mẹ nó, cái này hai cái cô gái nhỏ thật đúng là sẽ cho ta gây phiền toái." Dương Thần sao lại, há có thể nhìn không ra Thượng Quan Viêm đối với Ngụy Yên Lam hai người nghĩ cách, nghe được Thượng Quan Viêm, hần nhàn nhạt cười cười, "Đâu có đâu có, ta cái này hai cái muội muội tính tình có thể không thể nào tốt."

"Ân? Dương huynh há có thể nói như vậy, trong mắt ta, các nàng đều là phi thường xuất sắc nữ tử." Thượng Quan Viêm cười nói.

Dương Thần gật, cười nói: "Không biết Thượng Quan huynh nói với ta những lời này là có ý gì?"

Thượng Quan Viêm lập tức một hồi, không nghĩ tới Dương Thần hội trực tiếp như vậy hỏi hần, ngẩn ngời thất thần về sau, hần nhạt nhưng cười nói: "Ta cùng với ngươi công bình cạnh tranh."

Nghe được Thượng Quan Viêm, Quách Định sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng nhìn về phía Dương Thần, hần vốn tưởng rằng Dương Thần hội sinh khí, thế nhưng mà Dương Thần lại nhún vai, nhạt cười nhạt nói: "Ta dựa vào cái gì phải đáp ứng ngươi? Loại chuyện nhảm chán này, ngươi hay là đi tìm người khác chơi a."

"Ngươi sợ sao? Ngươi sợ bại bởi ta?" Thượng Quan Viêm cười khẩy nói: "Liên loại chuyện này cũng không dám đáp ứng, ngươi căn bản không xứng ưa thích nàng."

Dương Thần còn không nói chuyện, Quách Định đã trước cười lạnh nói: "Hừ, lão Đại ta mới sẽ không sợ ngươi."

"Vậy sao? Nếu như hần không sợ, vì cái gì không dám nhận thụ khiêu chiến của ta?"

Thượng Quan Viêm lần đầu chứng kiến Ngụy Yên Lam thời điểm, cũng đã giật nảy mình, đương hần chứng kiến Ngụy Yên Lam xem Dương Thần thần thái lúc, lập tức đã biết rõ, muốn đạt được nữ tử này tâm, phải chứng minh chính mình so Dương Thần càng thêm ưu tú.

Cho nên, Thượng Quan Viêm mới đưa ra cùng Dương Thần công bình cạnh tranh thuyết pháp, hần căn bản không tin tưởng Dương Thần có thể thắng hần.

Chứng kiến Dương Thần căn bản không dám nhận thụ khiêu chiến của mình, Thượng Quan Viêm càng thêm không có đem Dương Thần để vào mắt, loại người này căn bản không đáng hần con mắt xem xét.

Nhìn xem Quách Định, Thượng Quan Viêm lắc đầu thờ dãi: "Cũng không phải ta xem thường ngươi vị đại ca kia, mà là hần quá làm cho ta thất vọng rồi."

Bỗng nhiên, Dương Thần thanh âm truyền đến: "Đã ngươi muốn cùng ta công bình cạnh tranh, nói đi, muốn cùng ta so cái gì?"

Thượng Quan Viêm quay đầu nhìn Dương Thần, cười nói: "Cho ta xem xem, ngươi có hay không bảo hộ thực lực của nàng!" Nói xong, hần đã bước nhanh bước ra, ôm đồm hướng về phía Dương Thần, ra tay như điện.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, thi triển ra Phong Lôi Bộ hướng về sau vội vàng thoái lui, tránh qua, tránh né Thượng Quan Viêm công kích, đồng thời giảm chậm tại chỗ về phía trước, một quyền oanh hướng về phía Thượng Quan Viêm lồng ngực.

Thượng Quan Viêm có chút lộ ra vẻ kinh ngạc, bất quá lập tức lại bị dáng tươi cười thay thế, lập tức Dương Thần vùng quyền công tới, thân thể của hần quỹ dị hướng về sau co rút lại, tránh được Dương Thần công kích.

Càng làm người khiếp sợ chính là, thân thể của hần coi như ở giữa không trung gấp giống như, bỗng nhiên lướt đã đến Dương Thần sau lưng, năm ngón tay thành trảo, mãnh liệt trảo xuống, mang theo năm đạo chói tai tiếng xé gió.

"Thật nhanh!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ hướng phía trước bước ra nửa bước, đồng thời trở tay cầm ra một trảo.

Siêu phẩm Bá thuật, Cầm Long trảo!

Một đạo khí bạo tiếng vang qua về sau, Dương Thần tản mát ra kim quang ngón tay đã chộp tới Thượng Quan Viêm, Thượng Quan Viêm sắc mặt rốt cục thay đổi, thân thể của hần lần nữa quỹ dị vận vẹo, quỹ mị tựa như nhảy đến xa xa trên giường gỗ.

Dương Thần lập tức trảo không, bất quá bởi vì hần thi triển ra Cầm Long trảo bức lui Thượng Quan Viêm, khiến cho hần lại lấy được chủ động.

Thân hình phút chốc lóe lên, Dương Thần như thiểm điện lướt hướng giường gỗ, Cầm Long trảo lần nữa thi triển mà ra, ôm đồm hướng Thượng Quan Viêm, đình tại nhức óc tiếng xé gió lần nữa vang lên, trong tức xá kim quang đại tác.

Quách Định chứng kiến Dương Thần đại phát thần uy, kích động không thôi, hấn lại không biết, Dương Thần trong nội tâm đã ngưng trọng vô cùng, bởi vì Dương Thần biết rõ, Thượng Quan Viêm tuyệt đối không có sử xuất toàn lực.

Vào! Thượng Quan Viêm thân hình phút chốc lóe lên, vậy mà biến mất tại trên giường gỗ, Dương Thần ôm đồm tại trên giường gỗ, ầm ầm! Giường gỗ ầm ầm nghiền nát, hóa thành vô số mảnh gỗ vụn bay tán loạn không ngừng, mảnh gỗ vụn tràn ngập toàn bộ ký túc xá.

Dương Thần xoay người nhìn lại, Thượng Quan Viêm vậy mà đã xuất hiện ở cửa ra vào, như thể quỷ dị khó lường tốc độ, thật là khiến người không thể tưởng tượng.

"Tiểu Thần Tử, không muốn cùng hấn so tốc độ, dùng Lôi Thuần Sát đối phó hấn!" Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

Dương Thần nghe vậy không do dự, hai tay kết ấn, trước người Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành vô số màu xanh kiếm quang, xoát xoát... Màu xanh kiếm quang phá không mà ra, hướng phía Thượng Quan Viêm chém giết mà đi.

Thượng Quan Viêm sắc mặt hơi đổi, hướng phía cửa ra vào bên ngoài thối lui, lui ra phía sau đồng thời, hai tay của hấn vậy mà biến thành màu đen, khói đen trập trập, hấn tựa hồ ý định thi triển nào đó công kích.

Thế nhưng mà đúng lúc này, sau lưng của hấn bỗng nhiên phiến cồn mà đến vô số màu xanh da trời sương mù, không! Không phải sương mù, những sương mù này tựa hồ tại thiêu đốt, cái này đột nhiên cuộn cuộn mà đến đồ vật, tựa hồ là sương mù thái Hóa Diễm.

Hóa Diễm vượt qua Thượng Quan Viêm, đem cửa trước ** đến màu xanh kiếm quang bao vây lại, xuy xuy... Màu xanh kiếm quang lập tức bị thiêu đốt hầu như không còn, bốn phía độ ẩm kịch liệt lên cao, tựa như đưa thân vào chung trong lồng, hơi nước Phiêu Miểu như sa.

"Đây là..." Ở đây sắc mặt của mọi người đều là biến đổi.

Đương hơi nước tán đi thời điểm, Thượng Quan Viêm sau lưng bỗng nhiên xuất hiện một người, người này nhạt cười nhạt nói: "Các ngươi tựa hồ không có thăm cừu đại hận, làm gì liều cái ngươi chết ta sống."

"Quách Tung Dương!" Dương Thần trong nội tâm như nhắc lên sóng to gió lớn, cái này đột nhiên xuất hiện người dĩ nhiên là ngày đó cái kia hỏi đường thiếu niên, chỉ có điều người trung niên kia tựa hồ cũng không có đi theo bên cạnh của hấn.

Quách Tung Dương tại sao phải xuất hiện ở chỗ này, đúng rồi, lúc trước hấn tựa hồ tại hỏi thăm Đại Hàn Vương Triều đường đi, hiện tại hấn vậy mà đi tới Xã Tắc Học Viện, chẳng lẽ lại hấn đã là Xã Tắc Học Viện người?

"Các ngươi cũng là cái này ký túc xá người sao? Xem ra sau này chúng ta tựu là đồng học rồi, ta gọi Quách Tung Dương, các ngươi tên gì?" Nói chuyện thời điểm, Quách Tung Dương chạy tới ký túc xá ở trong.

"Tại nói cho ngươi biết danh tự trước khi, ta hi vọng với ngươi độ sức độ sức." Thượng Quan Viêm lạnh lùng nói ra.

Quách Tung Dương quay đầu nhìn Thượng Quan Viêm, nhạt cười nhạt nói: "Ngươi trách ta ra tay giúp ngươi, ngươi muốn chứng minh thực lực của ngươi chưa hấn so với ta yếu, ta nói rất đúng sao?"

"Là thì như thế nào?" Nói xong, Thượng Quan Viêm quay đầu nhìn Dương Thần, "Nếu như không phải hấn ra tay, người thua đoán chừng sẽ là ngươi."

"Nếu như ngươi còn muốn đánh nhau, ta cam tâm tình nguyện phụng bồi." Dừng một chút, Dương Thần nhạt cười nhạt nói: "Thuận tiện nói cho ngươi biết một sự kiện, vừa rồi ta sở dĩ không tiếp thụ ngươi khiêu chiến, thực sự không phải là sợ ngươi rồi, mà là ngươi căn bản không xứng để cho ta ra tay, muốn lợi dụng một cuộc tỷ thí tới đến cảm tình, loại người này..."

Nói đến đây, Dương Thần cũng không có nói thêm gì đi nữa, mà là cười lắc đầu, quay đầu lại nhìn xem Quách Định, "Quách Định, chúng ta đi ra ngoài đi một chút, nghe nói Xã Tắc Học Viện lại rất nhiều mỹ nữ, không nhìn ngu sao mà không xem." Nói xong vỗ vỗ Quách Định bả vai, cùng Thượng Quan Viêm gặp thoáng qua.

"Lão Đại, chờ ta một chút." Quách Định vội vàng đuổi theo, trong tức xá chỉ còn lại có Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm.

"Người này thật thú vị..." Quách tung yên nhìn xem Dương Thần bóng lưng rời đi, nhàn nhợt cười cười.

"Không thể tưởng được thậm chí có người nói ta Thượng Quan Viêm không xứng cùng hấn động thủ, đúng vậy, người này xác thực rất có ý tứ." Thượng Quan Viêm cũng nhìn xem Dương Thần bóng lưng rời đi, bật cười.

...

Dương Thần mang theo Quách Định ly khai ký túc xá về sau, cũng không có thật sự nhìn mỹ nữ, mà là đã đi ra Xã Tắc Học Viện, đi tới trong vương thành Tam Hợp hội, Bát Hủ Vương Đình bên trên ghi lại, trở thành Bá Sĩ đã không cách nào dùng được tán đến nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Bá Sĩ cảnh tu luyện, phải không ngừng hấp thụ Thuần Âm Bá Khí, sử dụng đan điền trung ương khí huyết mở rộng, tiếp theo khiến cho trung ương khí huyết đạt tới bão hòa, nhưng sau khi ngưng tụ thành thứ hai khí huyết, thứ ba cái khí huyết... Mỗi ngưng tụ ra một cái khí huyết, xưng là biến đổi, Cửu Biến về sau, có được mười cái khí huyết, tức thì có thể trùng kích Bá Sư cảnh.

Mỗi người, chỉ có trở thành Bá Sĩ lập tức, mới có thể hấp thu Thuần Âm Thái Hư nội Thuần Âm Bá Khí, tại Hậu Thiên trong khi tu luyện, cũng chỉ có dựa vào bản thân sở tu luyện công pháp, không ngừng nhắc đến luyện hấp thụ trong không khí Thuần Âm Bá Khí, đạt tới ngưng tụ khí huyết, tăng lên tu vi mục đích.

Mà Bất Hủ Vương Đình bên trên ghi lại đan dược cách điều chế, tắc thì có thể nhanh hơn loại này hấp thu tốc độ, đúng vậy, Dương Thần ý định luyện chế đã không phải là dược tán, mà là đan dược, hẳn cũng không biết Tam Hợp hội có thể hay không tụ toàn bộ luyện chế đan dược dược liệu.

Bất quá, dầu gì cũng là Đại Hàn Vương Triều nội lớn nhất chợ giao dịch chỗ, có lẽ không có khả năng thiếu khuyết trân quý dược liệu.

Không bao lâu, Dương Thần mang theo Quách Định đi tới Tam Hợp hội, Quách Định nghi hoặc nhìn Dương Thần, "Lão Đại, ngươi tới nơi này làm gì?"

"Đến đấu giá hội, đương nhiên là mua đồ." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đi đầu đi vào Tam Hợp hội, Quách Định theo sát phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Có lệnh bài chỗ tốt (Canh [2])

Cùng trong vương thành Tam Hợp hội so với, Chu Tiên trấn bên trên Tam Hợp hội thật sự quá keo kiệt rồi, Dương Thần dù sao là người của hai thế giới, cũng không có bị Tam Hợp hội trắng lẹ bố trí hù đến.

Thế nhưng mà Quách Định lại bất đồng, trong đại sảnh bày đầy đủ loại giao dịch phẩm, có Bá Khí, dược liệu, công pháp, Bá thuật... Thấy Quách Định hoa mắt.

Trong đại sảnh bồi bàn chứng kiến Dương Thần cùng Quách Định hai người tuổi còn trẻ, thực lực càng là thấp không được, hơn nữa Dương Thần cùng Quách Định ăn mặc, quả thực là ở nông thôn tiểu tử bộ dáng, rõ ràng không phải trong vương thành người, bọn hắn liền sinh ra ngạo mạn khinh miệt thái độ.

"Thực xin lỗi, hai vị tiên sinh, tiến vào tầng thứ nhất giao dịch đại sảnh thấp nhất kiểm giữ kim ngạch là 50 vạn Bá Tuyền tệ, nếu như nhị vị chỉ là muốn gấp từng trải, còn xin dừng bước." Một người mặc màu trắng bồi bàn trường bào thanh niên ngăn tại Dương Thần hai người trước người, mang theo lễ phép đáng tuổi cười nói ra.

Dương Thần cùng Quách Định lập tức khẽ giật mình, Quách Định mặc dù biết Dương Thần là Đạo Văn Sư, thế nhưng mà đến cùng Đạo Văn Sư có hay không 50 vạn Bá Tuyền tệ, hẳn thật đúng là không rõ ràng lắm, nghe được bồi bàn, hẳn không khỏi chột dạ đứng dậy, đến cùng có đi hay không?

"A, ý của ngươi là nói, hai người chúng ta người cũng phải có 50 vạn Bá Tuyền tệ, cộng lại tổng cộng một trăm vạn, mới có thể bước vào Tam Hợp hội đại môn, ta nói có đúng không?" Dương Thần sờ lên cái mũi, cười tủm tỉm nhìn xem bồi bàn.

Bồi bàn nhàn nhạt cười cười, "Đúng vậy, cho nên hay vẫn là thỉnh nhị vị ly khai a." Nói xong làm cái thỉnh động thủ, hiển nhiên là thỉnh Dương Thần hai người ly khai.

Trong đại sảnh giao dịch người hiển nhiên cũng nhìn thấy一幕 này, bất quá bọn hắn cũng chỉ là tùy ý ghen tức, căn bản không có để ý loại chuyện nhỏ nhặt này, bởi vì loại chuyện này thường xuyên phát sinh, trong vương thành người có loại trời sinh cảm giác về sự ưu việt, căn bản xem thường theo người ngoại lai.

Đương nhiên, có hai chủng người ngoại lai ngoại lệ, một loại là đặc biệt người có tiền, một loại là đặc biệt người có thực lực, mà Dương Thần hai người dù thế nào xem đều không thuộc về cái này hai loại người.

"Thật có lỗi, ta cũng không muốn rời đi, mà ta lại cảm không xuất ra nhiều tiền như vậy đến, ngươi nói nên làm cái gì bây giờ?" Dương Thần nhún vai, vừa cười vừa nói.

Bồi bàn nghe được Dương Thần, sắc mặt không khỏi biến đổi, mà ngay cả Quách Định sắc mặt cũng là biến đổi, hẳn là kéo Dương Thần ống tay áo, thấp giọng nói: "Lão Đại, ta trước ly khai a."

Dương Thần không nói gì, mà là quay đầu nhìn Quách Định, chớp chớp mắt, động tác này người khác không biết là cái gì ý nghĩa, nhưng là Quách Định lại biết, động tác này có ý tứ là gọi hắn không muốn lo lắng.

Khi còn bé bộn hấn gặp được phiên toái thời điểm, chỉ cần Dương Thần đối với hấn chớp mắt con ngươi, đã nói lên Dương Thần có nắm chắc giải quyết phiên toái.

Cho nên, chứng kiến Dương Thần chắc chắn thần sắc, Quách Định đành phải không nói thêm gì nữa.

"Tiểu tử, ta khuyên ngươi không muốn tại Tam Hợp hội gây phiền toái." Bồi bàn cười lạnh nói: "Nếu như nếu ngươi không đi, tự không còn có đi cơ hội, ngươi cũng không nên hành động theo cảm tình."

Chứng kiến bồi bàn cùng Dương Thần dính chắc rồi, trong đại sảnh giao dịch người ngay ngắn hướng xem đi qua, thương cảm nhìn xem Dương Thần, cho dù là Đại Hàn Vương Triều vương thất người, đều phải tuân thủ Tam Hợp hội quy củ, ai... Người trẻ tuổi huyết khí phương cương, tự là dễ dàng xúc động a.

"Thật xin lỗi, ta hôm nay thật đúng là không muốn đi rồi." Dương Thần mang theo cười xấu xa, thông dong nhìn xem bồi bàn, vậy mà thật sự không có ý định ly khai.

Bồi bàn sắc mặt trầm xuống, ghen hướng bốn phía thị vệ, phát phát tay, "Hảo hảo giáo huấn một chút tiểu tử này."

Theo mệnh lệnh của hấn phát ra, mười cái thị vệ đem Dương Thần cùng Quách Định vây lại, những thị vệ này toàn bộ mặc trang phục, eo bội loan đao, tướng mạo dị thường buru hấn, những người này vậy mà toàn bộ đều là Bá Sĩ tu vi.

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh lùng: "Tất cả lui ra."

Nghe thể đạo thanh âm, bộn thị vệ sắc mặt không khỏi biến đổi, ngay ngắn hướng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người mặc trường bào màu đen thanh niên đi tới, thanh niên này tướng mạo gầy gò, biểu lộ lạnh lùng, ánh mắt giống như lưỡi đao giống như lợi hại.

Bất luận kẻ nào chứng kiến người này, cũng không khỏi cảm nhận được lãnh ý, trong đại sảnh bỗng nhiên có người thấp giọng lầm bầm: "Nguyên lai là Tam Hợp hội thị Vệ tổng quản Lý Mục, hấn tới nơi này làm gì, thiếu niên này bất quá là Bá Sĩ mà thôi, chẳng lẽ hấn muốn đích thân ra tay đối phó thiếu niên này?"

Những thị vệ kia chứng kiến người đến là Lý Mục, ngay ngắn hướng khom người thăm viếng: "Tham kiến tổng quản!"

Lý Mục lạnh lùng nhẹ gật đầu, lập tức cái kia ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Dương Thần, lạnh lùng nói ra: "Ngươi là ai? Tới nơi này làm gì?"

Kỳ thật Lý Mục đã sớm ở phía xa nhìn xem sự tình phát sinh trải qua, đương hấn chứng kiến Dương Thần bị bộn thị vệ bao vây lại, trên mặt lại không có chút nào sợ hãi chi sắc, trên mặt còn lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, hấn cũng đã suy đoán đến, Dương Thần thân phận nhất định không đơn giản.

Có thể làm được Tam Hợp hội thị Vệ tổng quản, Lý Mục ánh mắt sao lại, há có thể cùng những bình thường này thị vệ đồng dạng, này đây, đương hấn nhìn ra Dương Thần cái kia không có sợ hãi bộ dạng lúc, hấn lập tức mệnh lệnh bộn thị vệ dừng tay.

Không muốn đơn theo thực lực hoặc bên ngoài xem một người, đây là hấn qua nhiều năm như vậy học được, chính vì hấn nhớ kỹ những lời này, cho nên hấn có thể đủ làm được vị trí này.

Đương nhiên, nếu như Dương Thần thật sự chỉ là tới nơi này nháo sự, hấn tuyệt đối sẽ tự mình ra tay giải quyết Dương Thần.

"Ta tới nơi này, tự nhiên là tới tham gia giao dịch hội, bất quá..." Nói đến đây, Dương Thần cười cười, ánh mắt ghen hướng cái kia bồi bàn, "Bất quá, vị bằng hữu kia tựa hồ phi thường xem thường ta, không muốn làm cho ta tham gia giao dịch hội, còn muốn đem ta đuổi đi."

"Đây là Tam Hợp hội quy củ, hấn cũng không có trái với, cho nên chuyện này cũng không khó trách hấn." Lý Mục lạnh lùng nói ra, hấn tựa hồ căn bản không biết cười, hoặc là đã quên như thế nào đi cười.

"Quy củ?" Dương Thần cười sờ lên cái mũi, lập tức bàn tay một phen, trong tay xuất hiện một tấm lệnh bài, trong đại sảnh người chỉ là chứng kiến Ngân Quang lóe lên, cũng không có nhìn rõ ràng là vật gì.

Thế nhưng mà... Lý Mục lại thanh thanh sờ sờ thấy được trên lệnh bài chữ, "Tần", "Thương", "Hán", chứng kiến ba chữ kia nháy mắt, sắc mặt của hấn không khỏi biến đổi, bất quá lập tức lại khôi phục lạnh như băng.

"Quả nhiên đúng vậy, cái này Diệp Lạc địa vị thật đúng là đại." Chứng kiến Lý Mục biểu lộ, Dương Thần trong nội tâm cũng không khỏi kinh ngạc đứng dậy, Lý Mục thân phận hiển nhiên không thấp, thế nhưng mà hay vẫn là bị cái này tấm lệnh bài hù đến rồi, xem ra cái này Diệp Lạc địa vị rất lớn.

Hấn sờ dĩ cao điệu làm việc, kỳ thật chính là vì kiểm nghiệm cái này khối "Tam Nguyên làm cho" tác dụng đến cùng có bao nhiêu, hiện tại xem ra, cái này tấm lệnh bài tác dụng thật đúng là đại, hơn nữa là phi thường đại, cái này Diệp Lạc... Không đơn giản a, Mãnh Nhân một cái, nếu không cũng sẽ không biết liên Đại Vũ Vương Triều mọi người không để vào mắt.

Đúng lúc này, Lý Mục cung kính nói: "Tại hạ Tam Hợp hội thị Vệ tổng quản Lý Mục, vừa rồi nhiều có đắc tội, kính xin tiểu huynh đệ đừng nên trách."

Mọi người thấy đến đường đường thị Vệ tổng quản thật không ngờ cung kính đối với Dương Thần nói chuyện, sắc mặt đều là biến đổi, không khỏi thầm nghĩ: "Thiếu niên này là ai? Thậm chí ngay cả Lý Mục đều đối với hấn cung kính như thế?"

Cái kia muốn đuổi Dương Thần đi bởi bàn sắc mặt lập tức trắng bệch, "Cái này... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra..."

"Tiểu huynh đệ, Tam Hợp hội giao dịch đại sảnh cùng sở hữu ba tầng, dùng thân phận của ngươi, có thể tiến vào tầng thứ ba." Nói xong, Lý Mục cung kính tránh ra đã đến, làm cái thỉnh động tác.

"Thiếu niên này thân phận tuyệt không đơn giản." Trong đại sảnh không ít mọi người đem Dương Thần bộ dạng ghi xuống, loại người này chỉ có thể lôi kéo, tuyệt đối không thể đắc tội, hay nói giỡn, mà ngay cả Tam Hợp hội thị Vệ tổng quản đều đối với người ta cung kính như thế, như thế nào còn có người dám đắc tội.

Dương Thần nhìn xem Quách Định, nhạt cười nhạt nói: "Quách Định, ta nói không sai a, chúng ta nhất định sẽ không có chuyện gì đâu, đi thôi." Nói xong vỗ vỗ Quách Định bả vai, đi đâu mà đi.

"Lão Đại không hồ là lão Đại." Quách Định cười đi theo, kỳ thật, trong lòng của hắn căn bản không rõ, Dương Thần đến cùng dùng biện pháp gì, đem Tam Hợp hội người dọa thành cái dạng này.

Nhìn xem Dương Thần cùng Quách Định lên lầu ba, trong đại sảnh không ít mọi người xì xào bàn tán, suy đoán Dương Thần cùng Quách Định thân phận.

Mà cũng ngay lúc đó, Lý Mục ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía này bởi bàn, bị đạo này lưỡi đao giống như ánh mắt nhìn đến, bởi bàn sắc mặt càng thêm tái nhợt, thân thể đã run rẩy đứng dậy, sắc mặt dị thường sợ hãi.

"Trong nhà người còn có những người nào?" Lý Mục đi đến bởi bàn bên người, lạnh lùng mà hỏi.

"Hồi bẩm tổng quản, tiểu nhân phụ thân đã qua trôi qua, chỉ có mẫu thân còn tại, ta..."

Bởi bàn lời còn chưa nói hết, Lý Mục đã mở miệng, "Ta sẽ phái người cho mẹ của ngươi một điểm tiền, đầy đủ nàng sống sót rồi."

Nói xong, Lý Mục đã hướng phía trên lầu đi đến, đi qua bởi bàn thời điểm, hắn vỗ vỗ bởi bàn bả vai, lạnh lùng nói: "Ngươi nên biết nên làm như thế nào."

Lý Mục rời đi về sau, bởi bàn mặt xám như tro, "Đa... Đa tạ tổng quản."

Tất cả mọi người biết rõ, Lý Mục đã tuyên án cái này bởi bàn tử hình.

...

Dương Thần cùng Quách Định căn bản không biết dưới lầu chuyện đã xảy ra, giờ phút này bọn hắn đã đi tới lầu ba giao dịch đại sảnh, lầu ba giao dịch đại sảnh cũng không phải rất lớn, nhưng lại là dược liệu, bảo vật... Sở hữu vật trân quý tụ tập chi địa.

Có chút phi thường trân quý hi hữu đồ vật, thậm chí liền Bá Tuyền tề đều không thể mua được, chỉ có thể lấy vật đổi vật.

"Tiểu Thần Tử, người nơi này thực lực đều rất cường, toàn bộ đều là Bá Tông, tuy nhiên trên người của ngươi có Diệp Lạc đưa cho ngươi Tam Nguyên lệnh, bất quá ngươi hay là muốn cẩn thận chút thì tốt hơn." Đào Đào truyền âm nhắc nhở: "Bất quá, cũng không người nào dám tại Tam Hợp hội ở trong động thủ, ngươi chỉ cần lo lắng không nên bị bọn hắn nhìn chằm chằm vào là được."

"Cái này Tam Hợp hội thật đúng là thuộc loại trâu bò, ban đầu ở Chu Tiên trấn thời điểm, liền Vô Lượng cung mọi người dám uy hiếp, mà Phạm Thiên Lâm hai người liền cái rắm cũng không dám phóng một cái, nói như vậy, cái này Tam Hợp hội cũng là một cái tông phái a." Bên cạnh đánh giá bốn phía, Dương Thần bên cạnh truyền âm cho Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào.

"Tam Hợp hội cũng không phải một cái tông phái, nghe nói hắn là do ba cái thế lực lớn cộng đồng thành lập, cho nên mới gọi là Tam Hợp hội, về phần rốt cuộc là cái đó ba cái thế lực lớn, ta tựu không được biết rồi." Đào Đào truyền âm nói: "Có lẽ chủ nhân của ta biết rõ, bất quá ta cũng không có hỏi qua hắn."

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào truyền âm chi tế, Lý Mục bỗng nhiên đi tới, bài trừ đi ra cứng ngắc đáng tươi cười: "Tiểu huynh đệ, đây là Tam Hợp hội thê khách quý, về sau lúc ngươi tới, có thể trực tiếp đi lên lầu ba, đúng rồi, ngươi nếu có cái gì cần muốn giúp đỡ địa phương, cứ việc phản phó tại hạ đi làm."

Có tiện nghi không cảm, đó cũng không phải là Dương Thần nguyên tắc, nghe được Lý Mục, Dương Thần lấy ra một tờ giấy, cười nói: "Thỉnh giúp ta đem thượng diện dược liệu tề tựu." Nói xong đem giấy đưa cho Lý Mục.

Trên giấy ghi lại dược liệu, đúng là hắn luyện đan cần thiết dùng đấy.

Chương 73: Thiên Địa Nhân ba bản (Canh [3])

Tiếp nhận Dương Thần đưa tới trang giấy về sau, Lý Mục sắc mặt hơi đổi, phía trên này đều là chút ít phi thường trân quý dược liệu, hẳn vốn định dùng tiền của mình cho Dương Thần mua dược tài, do đó nhìn nọt Dương Thần, nhưng là bây giờ hẳn không khỏi tại trong lòng nở nụ cười khổ.

Nếu quả thật lại để cho chính mình xuất ra những mua thuốc này tiền, chính mình chỉ sợ lập tức muốn phá sản rồi.

Dương Thần có thể nói là cáo già, sao lại, há có thể nhìn không ra Lý Mục trong nội tâm nghĩ cái gì, trong nội tâm âm thầm buồn cười, "Người không phải muốn nhìn nọt lão tử sao? Lão tử xem người làm sao bây giờ."

"Người trẻ tuổi kia có Tam Nguyên lệnh, thân phận khẳng định không tầm thường, chỉ có đánh cuộc một keo rồi." Lý Mục cắn răng, rốt cục hạ quyết định, ngẩng đầu nhìn Dương Thần, hẳn bài trừ đi ra cường ngạnh đáng tươi cười: "Tiểu huynh đệ cứ việc yên tâm, ta nhất định sẽ vì người tề tựu thượng diện dược liệu."

"Cái kia tựu đa tạ tổng quản rồi." Dừng một chút, Dương Thần cười hỏi: "Tổng quản, không biết Tam Hợp hội có mua hay không một vật?"

"Không biết tiểu huynh đệ muốn mua cái gì đó? Ta Tam Hợp hội tuy nhiên không dám nói cái gì cần có đều có, bất quá chỉ cần tiểu huynh đệ có thể nói ra được thứ đồ vật, đoán chừng vẫn có thể lấy ra đấy." Lý Mục ngoài miệng nói như thế, kỳ thật trong lòng tại cầu nguyện: "Tổ tông của ta ơ, người hay vẫn là đuổi đi nhanh đi."

"Tổng quản nên biết Hư Kiếp vật?"

Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Lý Mục sắc mặt "Xoát" biến đổi, "Người... Người sẽ không phải muốn mua Hư Kiếp vật a?"

"Đương nhiên không phải, ta muốn mua đồ vật là Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp." Dương Thần cười hi hi nhìn xem Lý Mục.

Vốn, Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp khẳng định so Hư Kiếp vật muốn đắt đỏ nhiều, thế nhưng mà Lý Mục lại ngược lại nhẹ nhàng thở ra, "Nếu như tiểu huynh đệ thật sự nghĩ đến đến Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp, cũng chỉ có thể tham gia buổi đấu giá hôm nay rồi."

"Chẳng lẽ hôm nay đấu giá đồ vật..."

Dương Thần lời còn chưa nói hết, Lý Mục đã nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, hôm nay đấu giá hội bên trên đấu giá đồ vật không chỉ có có Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp, còn có Ngũ Hành Tinh Thạch."

"Ngũ Hành Tinh Thạch!" Dương Thần trái tim thẳng thẩn kịch liệt nhảy lên, cái này Ngũ Hành Tinh Thạch thế nhưng mà luyện chế Hư Kiếp vật thứ trọng yếu nhất, hẳn nếu như muốn trở thành Luyện Khí Sư, nhất định phải đạt được cái này Ngũ Hành Tinh Thạch.

"Tiểu huynh đệ, cách đấu giá hội còn có trong chốc lát, ta trước mang người đi phòng khách quý đi, có thể hay không đạt được Ngũ Hành Tinh Thạch, không thể dựa vào tiểu huynh đệ rồi." Nói xong, Lý Mục đi đầu mà đi, phía trước dẫn đường.

Dương Thần cùng Quách Định theo sát phía sau, không bao lâu liền đi tới phòng khách quý ở trong. Lý Mục tắc thì cáo từ mà đi, vì Dương Thần thu thập dược liệu đi.

"Lão Đại, nhìn tổng quản biểu lộ, cái này Ngũ Hành Tinh Thạch tựa hồ đặc biệt trân quý, người có nắm chắc đấu giá được sao?" Quách Định quay đầu nhìn Dương Thần, lo lắng mà hỏi.

"Quách Định, người tựu yên tâm đi, nếu như không có nắm chắc, ta tựu cũng không làm ở chỗ này rồi." Dương Thần cười cười, kỳ thật trong lòng của hắn thật đúng là không có yên lòng, nơi này chính là vương thành, trên người mình điểm này tiền... Cũng không biết có thể hay không đấu giá được Ngũ Hành Tinh Thạch.

"Tiểu Thần Tử, người bây giờ đã là Bá Sĩ, người như thế nào không thử xem thử có thể không thể tiến vào trong hắc sắc tiểu đình?" Đào Đào truyền âm nói: "Người không phải nói, hắc sắc tiểu đình hấp thu một khóa Bá Tuyền sao? Nếu như có thể đem Bá Tuyền lấy ra, tuyệt đối có thể đấu giá được Ngũ Hành Tinh Thạch."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt hơi đổi, đúng vậy, Bát Hư Vương Đình là mở ra hắc sắc tiểu đình cái chìa khóa, mình bây giờ đã là Bá Sĩ, nếu như hiện tại đem Bá Khí rót vào Bát Hư Vương Đình, mới có thể mở ra hắc sắc tiểu đình đi à nha?

Nghĩ tới đây, Dương Thần quay đầu nhìn Quách Định, "Quách Định, bang ta nhìn cửa ra vào, tạm thời đừng cho người tiến đến."

"Đã biết, lão Đại, người tựu yên tâm đi." Quách Định căn bản không có hỏi Dương Thần muốn làm gì, trực tiếp đáp ứng Dương Thần, thân hình lóe lên, đã rời khỏi phòng, giữ vững vị trí cửa ra vào.

Quách Định đi rồi, Dương Thần đem trong nhẫn chứa đồ Bát Hư Vương Đình đem ra, thò tay đặt tại đình lên, trong đan điền, ba cái trung ương khí huyết

chuyển động đứng dậy, hùng hậu Bá Khí cuộn cuộn tuôn ra, chảy vào Bát Hủ Vương Đình trong mà đi.

Bát Hủ Vương Đình kịch liệt run rẩy lên, tán phát ra trận trận kim quang, Dương Thần lần nữa thấy được hắc sắc tiểu đình bên trong đích Thần Bí Không Gian, còn có đạo kia thần bí cửa đá.

Thế nhưng mà, đây chẳng qua là quá ngắn lập tức mà thôi, trước mắt của hắn bỗng nhiên một hắc, ánh mắt bị một cỗ lực lượng thần bí bức lui trở lại.

Giương đôi mắt, Dương Thần cúi đầu nhìn xem trên cổ hắc y Tiểu Đình, bắt đầu đi lắc đầu, "Tiểu Đào Tử, vẫn chưa được, lực lượng của ta bây giờ hay vẫn là không đủ mở ra nó."

"Ài, xem ra chỉ có ta ra tay giúp ngươi rồi, may mắn trên người của ta còn có mấy khóa đan dược, đến lúc đó nếu quả thật hết cách rồi, cũng chỉ có dùng đan dược đến trao đổi rồi." Đào Đào tròn trắng mắt, "Nếu ngươi có thể thành làm một cái Nhị phẩm Đạo Văn Sư thì tốt rồi, nói như vậy, chúng ta căn bản không cần lo lắng mua không được Ngũ Hành Tinh Thạch."

Dương Thần tròn trắng mắt, "Ta còn muốn trở thành Tam phẩm Đạo Văn Sư đâu rồi, như vậy chúng ta có thể tại vương thành ở trong đi ngang rồi."

"Cái kia Diệp Lạc tựu là Tam phẩm Đạo Văn Sư, tiểu tử, ngươi nên biết người ta là cái gì thực lực a? Bằng ngươi bây giờ thực lực này, còn muốn trở thành Tam phẩm Đạo Văn Sư?" Đào Đào tức giận hừ một tiếng.

"Ồ? Tiểu Đào Tử, Bát Hủ Vương Đình bên trên lại xuất hiện chữ rồi." Dương Thần vốn muốn đem Bát Hủ Vương Đình thu lại, tuy nhiên lại chợt phát hiện đình bên trên lại nhiều chỗ mấy hàng chữ đến.

"Cái gì chữ?" Đào Đào kinh ngạc mà hỏi.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy đình bên trên viết: Cực Đạo Quy Nguyên Công, chính là ta tộc bí truyền công pháp, tu chi khác hẳn với thường nhân, tầng thứ hai đại thành ngày, mượn Kiếp Thủy Chi Lực, có thể đạt tới Bá Sư chi cảnh, không phải ta tộc chi nhân không thể tu chi, nhớ lấy! Nhớ lấy!

"Mượn Kiếp Thủy Chi Lực mới có thể trở thành Bá Sư?" Dương Thần cùng Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào đều là mở to hai mắt nhìn.

Ngẩn ngời khiếp sợ về sau, Đào Đào hít vào ngụm khí lạnh, "Tu chi khác hẳn với thường nhân, trách không được Tiểu Thần Tử trong đan điền sẽ có ba cái trung ương khí huyết, không phải ta tộc không thể tu chi, Tiểu Thần Tử thân phận không đơn giản a..."

Dương Thần cũng không biết Đào Đào đang suy nghĩ gì, giờ phút này hắn, tròn mắt há hốc mồm nhìn xem Bát Hủ Vương Đình, "Bà mẹ nó, cái này lại để cho lão tử như thế nào tu luyện a, lại muốn mượn nhờ Kiếp Thủy Chi Lực, lão tử đi nơi nào tìm Kiếp Thủy?"

Chứng kiến Dương Thần cơ hồ sắp nổi giận, Đào Đào vội vàng nói: "Tiểu Thần Tử, ngươi đã quên sao? Chúng ta không phải đã có Kiếp Thủy hạ lạc sao?"

Dương Thần mở ra tay đến, Đại Kiếm Tôn Giả lưu lại tàn đồ thành linh ra hiện tại trong tay của hắn, nhìn xem tàn đồ, hắn không khỏi cười khò: "Tiểu Đào Tử, dưới thu thập như vậy đi, chúng ta muốn ngày tháng năm nào mới có thể thu thập đến sở hữu tàn đồ?"

"Chúng ta không phải đã có một khác một tấm tàn đồ hạ lạc sao? Hơn nữa, ngươi đừng quên rồi, ngươi đi ra tu luyện 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 bên ngoài, căn bản không cách nào tu luyện một khác công pháp." Đào Đào bắt đầu đi nói: "Ngươi bây giờ muốn đổi ý cũng không được, chỉ có thể nghĩ biện pháp nhanh lên tìm được Kiếp Thủy hạ lạc."

"Xem ra cũng chỉ có thể như vậy." Dương Thần thở sâu, trong lòng của hắn căn bản không có nửa điểm nắm chắc, có thể tìm được Kiếp Thủy, càng không có nắm chắc có thể bắt lấy Kiếp Thủy.

Đúng lúc này, ngoài cửa Quách Định bỗng nhiên nói ra: "Tổng quản, ngươi bây giờ không thể đi vào."

"A, tiểu huynh đệ, ta là tới đưa tài, chẳng lẽ cũng không thể đi vào sao?"

Nghe được Lý Mục, Dương Thần lập tức đem Bát Hủ Vương Đình thu lại, cười nói: "Lý tổng quản, ngươi vào đi."

Răng rắc, Quách Định cùng Lý Mục nghe vậy, đẩy cửa ra ngay ngắn hướng đi đến.

"Tiểu huynh đệ, đây là ngươi muốn dược liệu, về phần ngươi cần có Bá Tuyền tệ, ta cũng toàn bộ đặt ở nhẫn trữ vật bên trong." Nói chuyện thời điểm, Lý Mục đem nhẫn trữ vật đưa cho Dương Thần, hắn tuy nhiên đang cười, thế nhưng mà trong nội tâm cũng tại nhỏ máu, cho dù hắn là Tam Hợp hội tổng quản, tại mua những vật này về sau, cũng đau lòng a.

Còn có, hắn nhẫn trữ vật chỉ có hai cái, hôm nay cho Dương Thần một cái, cái này như tại sao không gọi lòng hắn đau nhức?

"Đa tạ tổng quản." Dương Thần cười ha hả tiếp nhận nhẫn trữ vật, trong nội tâm âm thầm cười nói: "Là chính ngươi bạch đưa cho ta, lão tử nếu như không cảm, cái kia thật có thể là ngu ngốc rồi."

Lý Mục không biết Dương Thần trong nội tâm đang suy nghĩ gì, nếu không hắn nhất định sẽ tức giận đến thổ huyết, hắn bài trừ đi ra đáng tươi cười, hỏi: "Tiểu huynh đệ, các ngươi hẳn là Xã Tắc Học Viện học viện a?"

"Tổng quản vì cái gì nói chúng ta là Xã Tắc Học Viện người?" Dương Thần cùng Quách Định hơi sững sờ.

"Dùng các người cái tuổi này, lại là người ngoại lai, hơn nữa, các người hay vẫn là tại Xã Tắc Học Viện khai giảng thời điểm đến, cho nên, ta suy đoán các người là Xã Tắc Học Viện đệ tử." Lý Mục cười nói: "Ta có kiện đồ vật, các người có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú đây."

Nói xong, Lý Mục bàn tay mở ra, trong tay xuất hiện một cuốn quyển trục, hẩn ngừng đầu nhìn Dương Thần cùng Quách Định, cười nói: "Không biết lưỡng vị tiểu huynh đệ có hay không nghe nói qua Thiên Địa Nhân ba bảng?"

"Thiên Địa Nhân ba bảng?" Dương Thần tò mò hỏi: "Cái kia là vật gì?"

"Các người mới vừa tới đến vương thành, nhất định phải đối với này Thiên Địa Nhân ba bảng có chỗ hiểu rõ." Nói chuyện thời điểm, Lý Mục tại phòng khách quý trên mặt bàn mở ra quyển trục, trên quyển trục rậm rạp chằng chịt, toàn bộ đều là văn tự.

Dương Thần cùng Quách Định bọn người nhìn lại, trên quyển trục ghi nội dung dĩ nhiên là ba cái bài danh, cái thứ nhất bài danh vi Thiên Bảng bài danh, thứ hai bài danh vi Địa Bảng bài danh, thứ ba cái bài danh làm người bảng bài danh.

"Phạm Thiên Lâm!" Dương Thần vậy mà tại trên Thiên bảng thấy được Phạm Thiên Lâm danh tự, nhưng điều hẩn ngoài ý muốn chính là, dùng Phạm Thiên Lâm thực lực, vậy mà không cách nào sắp xếp nhập Top 3, chỉ có thể sắp xếp đến thứ tư mà thôi.

Thiên Bảng Top 3 vậy mà không có Vô Lượng cung người, đây quả thật là vượt quá Dương Thần dự kiến.

Cái này còn không phải nhất làm hẩn ngoài ý muốn, đương hẩn chứng kiến Nhân Bảng thời điểm, sắc mặt kịch biến, "Trầm Kiếm Khiếu!"

Nhân Bảng đệ nhất dĩ nhiên là Trầm Kiếm Khiếu danh tự, cái này như thế nào không cho Dương Thần khiếp sợ, giờ phút này hẩn thật là hoài nghi, là không phải mình hoa mắt, Trầm Kiếm Khiếu trở thành Bá Sĩ, hẩn cũng hơi cảm thấy ngoài ý muốn, thế nhưng mà tại đây phần trên bảng danh sách vậy mà có thể xếp đến thứ nhất, cái này làm hẩn không thể tin được rồi.

Quách Định cũng nhìn thấy Trầm Kiếm Khiếu danh tự, sắc mặt đồng dạng kịch biến, "Lão Đại... Ta có phải hay không nhìn lầm rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Lại thấy Hoa Nguyệt Nô (đệ nhất)

Dương Thần gắt gao chăm chú nhìn lấy trên quyển trục "Trầm Kiếm Khiếu" ba chữ, "Quách Định, người không có nhìn lầm, phía trên này người xác thực là Trầm Kiếm Khiếu, không thể tưởng được tiểu tử này thực lực tiến bộ nhanh như vậy, xem ra là ta xem thường hẩn rồi."

"Tiểu huynh đệ, Nhân Bảng bài danh cũng không hoàn toàn dựa vào cảnh giới cao thấp, hơn nữa là dựa vào thiên phú mạnh yếu, nghe nói cái này Trầm Kiếm Khiếu mặc dù chỉ là ba biến Bá Sĩ, nhưng là thiên phú rất mạnh lại rất mạnh, đã bị Đại Vũ Vương Triều Vương gia thu làm thân truyền đệ tử." Lý Mục cũng không biết là tận lực vẫn có ý, nói xong lời cuối cùng mấy chữ thời điểm, ngữ khí có ý tăng thêm rất nhiều.

Nhân Bảng xác thực là căn cứ thiên phú đến quyết định bài danh, mà Thiên Bảng cùng Địa Bảng tắc thì có chỗ bất đồng, cần muốn đi vào Thiên Bảng Top 10, phải có được Cửu Biến Bá Tông thực lực, nếu như có thể tiến vào Thiên Bảng Top 10, nói rõ người này đã có trở thành Bá Vương khả năng.

Muốn đi vào Địa Bảng Top 10, đồng dạng cần dùng có được Cửu Biến Bá Sư thực lực, đồng dạng đã có được trở thành Bá Tông khả năng, hơn nữa những người này sau khi đột phá, cho dù là mới vào Bá Tông, thực lực cũng nhất định cực kỳ cường hãn, vượt qua xa một loại mới vào Bá Tông chỉ nhân có thể so sánh với.

"Bị Đại Vũ Vương Triều Vương gia thu làm thân truyền đệ tử!" Dương Thần cùng Quách Định sắc mặt đồng thời biến đổi.

Ngẩn ngừ khiếp sợ về sau, Dương Thần rõ ràng nhàn nhạt nở nụ cười, nghĩ thầm "Khá lắm Trầm Kiếm Khiếu, ta vốn tưởng rằng có thể nhẹ nhõm giết người, thay tiểu Dương Thần báo thù, xem ra hiện tại không thể không hoa chút ít công phu rồi."

Nghĩ tới đây, Dương Thần khoe miệng lộ ra cười xấu xa, thì thầm tự nói: "Như vậy cũng tốt, nếu như dễ dàng như vậy sẽ đem người giết, chẳng phải là tiện nghi người, tiếp qua không lâu, tam đại thế lực muốn cử hành thi đấu, đến lúc đó ta ngược lại muốn nhìn, người bái một cái Bá Vương vi sư, đến cùng có thể học được bao nhiêu thứ."

Biết rõ Trầm Kiếm Khiếu trở thành Đại Vũ Vương Triều Vương gia thân truyền đệ tử về sau, Dương Thần càng thêm quyết định, phải tìm được Kiếp

Thủy, chỉ có tìm được Kiếp Thủy, mới có thể trở thành Bá Sư, mới có chống lại Trầm Kiếm Khiếu vốn liếng.

Lý Mục nhìn mặt mà nói chuyện, tự nhiên tìm được Dương Thần cùng Trầm Kiếm Khiếu có cừu oán, hẳn vốn muốn khích lệ Dương Thần không muốn đi gây Đại Vũ Vương Triều, nhưng là muốn đến Dương Thần trong tay có Tam Nguyên lệnh, hẳn cũng tự không tái mở miệng rồi.

Bỗng nhiên, phòng khách quý truyền ra bên ngoài đến vài đạo cùng loại với chung tiếng nổ thanh âm, nghe thế vài đạo thanh âm, Lý Mục bài trừ đi ra đáng tuổi cười, "Tiểu huynh đệ, giao dịch hội đã bắt đầu rồi, tại hạ tự không hề tại đây quấy rầy." Nói xong thối lui ra khỏi phòng khách quý.

Lý Mục đi rồi, Quách Định nhìn xem Dương Thần, liếm liếm đầu lưỡi, "Lão Đại, ngươi cũng quá độc ác a, cái này Lý tổng quản hôm nay thật là lớn cháy máu rồi."

"Quách Định, hẳn sở dĩ đối với chúng ta như vậy cung kính, nhưng thật ra là thấy được lệnh bài, muốn mượn cơ hội nịnh nọt ta." Giọng nói vừa chuyển, Dương Thần cười nói: "Nếu như chúng ta không có cái này tam lệnh bài, đoán chừng cái thứ nhất đuổi chúng ta đi người chính là hắn, như loại này bợ đất nịnh bợ tiểu nhân, nếu như không hung hăng làm thịt hắn, ta tự không gọi Dương Thần rồi."

Đúng lúc này, phòng khách quý bên ngoài trên đài đấu giá, một đạo kiều mỵ thanh âm truyền đến: "Hoan nghênh các vị tới tham gia lần này giao dịch hội, ta là lần này đấu giá hội người chủ trì Hoa Nguyệt Nô."

"Hoa Nguyệt Nô!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, phút chốc quay đầu nhìn bàn đấu giá, trên đài đấu giá áo trắng nữ tử, vậy mà thật là Hoa Nguyệt Nô, nữ nhân này dĩ nhiên là Tam Hợp hội đấu giá sư?

Hoa Nguyệt Nô ngày đó sinh Mị Cốt, trời sinh mị nhãn... Trên người không một không mị, một cái nhãn mày một nụ cười, đều lay động lấy sở hữu huyết khí phương cương thanh niên, cũng không biết có phải hay không là bởi vì cùng Dương Thần thông đồng qua, nữ nhân này tựa hồ trở nên càng thêm thành thực, cũng càng thêm có lực hấp dẫn.

Nhìn xem Hoa Nguyệt Nô cái kia tùy ý phát ra mị thái, Dương Thần sờ lên cái mũi, lắc đầu thờ dài: "Thật là một cái mê chết người không đền mạng Tiểu yêu tinh."

"Các vị có lẽ đã biết rõ đấu giá đồ vật rồi, ta tự không quanh co lòng vòng." Mị cười một tiếng, Hoa Nguyệt Nô nói tiếp đi: "Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp tự ghi lại tại trên quyền trục này, nghe nói là một vị Trung Cổ thời kì Đạo Văn Sư sở sáng tạo, giá bắt đầu là 5000 vạn Bá Tuyền tệ, đương nhiên, nếu như chư vị có thể xuất ra đồng giá đồ vật đến trao đổi cũng được."

"5000... Vạn!" Quách Định mở to hai mắt nhìn, miệng đồng dạng giương thật to, hẳn thật sự bị sợ đã đến.

Mà ngay cả Dương Thần cũng không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, không khỏi chửi ầm lên: "Bà mẹ nó, không phải là một cuốn phá quyền trục sao? Về phần mắc như vậy sao?"

"Tiểu Thần Tử, ta đã sớm đối với ngươi đã nói, cho ngươi có chuẩn bị tâm lý, cái này Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp đều là bất truyền bí mật, giá cả đương nhiên hội quý một ít." Đào Đào không hề là bài kiến các mặt của xã hội người, truyền âm thời điểm mặt không đổi sắc.

"Quý một ít?" Dương Thần cười khổ, trên người mình tuy nhiên còn có mấy trương Đạo Văn phù, thế nhưng mà cái kia chẳng qua là như muối bỏ biển mà thôi, như tự cấp hắn mấy tháng thời gian, hẳn ngược lại là có thể dốc sức liều mạng khắc xuất đạo văn phù, sau đó dùng Đạo Văn phù đến trao đổi, thế nhưng mà... Hiện tại căn bản không còn kịp rồi.

"Tiểu Thần Tử, nếu như cái này Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp là cận đại sáng tạo ra, tạo ra đến, giá trị tất nhiên sẽ giảm bớt đi nhiều." Đào Đào truyền âm nói: "Thế nhưng mà ngươi cũng đã nghe được, trong thế nhưng mà này thời cổ kỳ đồ vật, giá trị đương nhiên hội cao."

Đúng lúc này, không biết là cái kia gian phòng khách quý nội truyền ra một đạo già nua tiếng cười: "Ha ha, đã không có người kêu giá, vậy thì do lão phu mở ra cái đầu a, 5000 linh một trăm vạn."

Người này vậy mà mở miệng tự bỏ thêm một trăm vạn, Dương Thần không khỏi cười khổ, "Trong vương thành người ra tay thật đúng là xa xỉ a."

Nghe được báo giá, một gian phòng khách quý ở trong, một cái áo lam thanh niên ngồi ở dựa vào trên mặt ghế, nhàn nhạt cười cười, "Nguyên lai là Văn lão quý, không nghĩ tới hắn cũng tới."

Áo lam thanh niên mặt vuông tai lớn, tướng mạo uy vũ, lạnh điện tựa như hai mắt, làm cho người không dám nhìn gần, tại đây áo lam thanh niên sau lưng còn có hai người, hai cái đều là Dương Thần người quen.

Hai người kia dĩ nhiên là Hàn Vũ cùng Hàn Dương, vốn là ngang ngược càn rỡ hai người, giờ phút này lại cung kính đứng tại áo lam thanh niên về sau, nếu như Dương Thần chứng kiến, tất nhiên sẽ kinh ngạc không thôi.

"Đại ca, ngươi cũng không phải Luyện Khí Sư, tại sao lại muốn tới tham gia loại này đấu giá hội đâu này?" Hàn Dương bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Cái này áo lam thanh niên dĩ nhiên là Hàn Dương đại ca, chắc hẳn cũng là Đại Hàn Vương Triều dòng chính.

"Đôi khi, chính mình không cần đồ vật, cũng phải nghĩ biện pháp lấy được." Áo lam thanh niên cười nói: "Bởi vì ngươi có thể dùng những vật này đến lôi kéo một ít người."

Nói đến đây, áo lam thanh niên giọng nói vừa chuyển, nhàn nhạt hỏi: "Cho các người đi thăm dò sự tình, các người có lẽ tra được đi à nha?"

"Đại ca, đã tra được rồi, số mười tám lệnh bài là Cửu ca đấy..." Nói đến đây, Hàn Dương mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Cửu ca căn bản không trong thành, hơn nữa hần hôm nay cũng không có đi cấm địa tu luyện, chúng ta căn bản tìm không thấy hần."

"Hàn thận là Thất Biến Bá Sư, hần lệnh bài sao lại, há có thể rơi xuống một cái Bá Sĩ cảnh tiểu tử trong tay." Áo lam thanh niên sắc mặt hơi đổi.

"Đại ca, Cửu ca là của chúng ta bên này người, có phải hay không là nhị ca động thủ với hần rồi hả?" Nói chuyện thời điểm, Hàn Vũ trên mặt lộ vẻ về mặt ngưng trọng.

Rất hiển nhiên, bọn hần những Đại Hàn này Vương Triều dòng chính chia làm lưỡng cái thế lực, bọn hần đứng là áo lam thanh niên cái này phương người.

"Hàn Trương..." Nhớ kỹ cái tên này thời điểm, áo lam thanh niên trên mặt lộ ra thật sâu kiêng kỵ, "Cái này cũng không như tác phong của hần, hai người các người cho ta chăm chăm tăng cường đạt được lệnh bài chi nhân."

"Vâng, đại ca." Hàn Vũ cùng Hàn Dương ngay ngắn hướng gật đầu, thứ hai nói tiếp: "Đại ca, chúng ta vốn muốn cướp hồi tiểu tử kia lệnh bài, thế nhưng mà bị Mộ Dao cái kia tiểu tiện nhân phá hủy..."

Hàn Dương lời còn chưa nói hết, áo lam thanh niên bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, "Các người chỉ sợ không phải muốn cướp hồi lệnh bài, mà là muốn lợi dụng lệnh bài đi cấm địa tu luyện à? Ta có thể nói cho các người biết, ngàn vạn không muốn ở trước mặt ta đùa nghịch cái gì tiểu thông minh."

Áo lam thanh niên tiếng hừ lạnh truyền ra nháy mắt, Bá Khí bên cạnh rờ, Hàn Vũ hai người lập tức bị uy áp ép tới quỷ trên mặt đất, mồ hôi lạnh chảy ròng, về mặt tái nhợt, có thể nghĩ, bọn hần nhất định thừa nhận lấy áp lực cực lớn.

"Đây chỉ là cho các người trừng phạt nho nhỏ, đứng lên đi." Theo áo lam thanh niên thoại âm rơi xuống, Hàn Vũ cùng Hàn Dương trên người áp lực bỗng nhiên biến mất, hai người đứng một tiếng nhuyển ngồi trên mặt đất, cơ hồ hư thoát.

Đúng lúc này, lại có người kêu giá.

"5000 linh 200 vạn!"

Đấu giá trong phòng lại truyền tới tiếng gọi giá, nghe được tiếng gọi giá, trên đài đấu giá Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm thầm nghĩ: "Nghe nói Bạch Triền Đồ là Luyện Khí Sư, chắc hần cái này Hư Kiếp vật luyện chế phương pháp, hần là tình thế bất buộc, bất quá, lần này tới Luyện Khí Sư có thể không phải hần một người, huống chi còn có Luyện Khí Sư, tiếp tục như vậy, giá cả chỉ biết tăng cao, tuyệt đối sẽ không giảm xuống, chúng ta nhận lấy lợi ích cũng sẽ biết càng lớn."

Nghĩ tới đây, Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên lộ ra cười mà quyến rũ, thì thảo lắm bả: "Đại Vũ Vương Triều, Vũ Văn Liệt cũng tới, nhưng hần là cái Luyện Đan Sư, tuyệt đối sẽ không buông tha cho lần đấu giá này, hần lập tức muốn bắt đầu kêu giá a."

Quả nhiên không xuất ra Hoa Nguyệt Nô sở liệu, một gian phòng khách quý nội, bỗng nhiên lại có người kêu giá: "5000 linh 500 vạn!"

Cái này gọi là giá chi nhân đứng là Vũ Văn Liệt.

Dương Thần nghe đến mấy cái này kêu giá, bất đắc dĩ lắc đầu, truyền âm cho Đào Đào, "Tiểu Đào Tử, người ngược lại là cho ta muốn cái biện pháp, là chính người muốn cho ta làm Luyện Khí Sư, hiện tại tốt xấu cũng muốn xuất ra điểm thành ý đến."

"Người tiểu tử này, trên người của ta cái này ít đồ một ngày nào đó cũng bị người ép khô, người có thể đừng quên, lần trước vì cứu nữ nhân kia, ta còn đáp thương một khóa đan dược." Đào Đào tức giận hừ một tiếng, "Vốn là muốn vì người tìm lão bà, hiện tại vừa vặn rất tốt, người đi chỗ nào cũng không biết rồi."

"Lão bà?" Dương Thần dở khóc dở cười, "Tiểu Đào Tử, người đừng chủ đề kéo xa được không, nếu như chúng ta tại không được động, thứ đồ vật sẽ bị người cầm đi."

"Người yên tâm, ta nhất định sẽ giúp người đấy." Đào Đào trầm ngâm nói: "Ta vốn là lo lắng, nếu như người đã nhận được lần này chỗ đấu giá đồ vật, vô cùng có khả năng rước lấy phiền toái, bất quá hiện tại xem ra ta là đa tướng rồi, Diệp Lạc tiểu tử kia không có nói dối, hần đưa cho người cái này tám lệnh bài coi như có tác dụng, đến lúc đó, nếu như ai dám ra tay đoạt đồ đặc của người, người sẽ đem lệnh bài giao cho Tam Hợp hội người, lại để cho bọn hần đem Diệp Lạc tìm đến."

"Diệp Lạc? Tiểu tử?" Dương Thần dở khóc dở cười, "Đúng vậy, đến lúc đó lại để cho Diệp Lạc làm của ta tay chân, ta xem ai dám đoạt đồ đặc của ta!"

Chương 75: Chế tạo biểu hiện giả dối (thứ hai)

Đương đầu giả trong phòng người không ngừng kêu giá thời điểm, một đạo cha âm thanh cha khí, mềm mại thanh âm quyền rũ truyền khắp đầu giả thất, "Ai nha, các ngươi thật đúng là keo kiệt, mỗi lần vậy mà chỉ dám thêm một trăm vạn."

Nghe thế đạo thanh âm, chỉ cần là cái nam nhân, trên người cũng không khỏi sinh ra nổi da gà đi ra, đây là cái kia lăng ló đang gọi?

"Cái thanh âm này... Rất quen thuộc..." Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, hắn không dám lại nghĩ tiếp, hắn đã ần ần đoán được người nói chuyện là ai.

"Các ngươi nhỏ mọn như vậy có thể không làm được, truyền đi người khác hội nói các ngươi keo kiệt, tự lại để cho ta tới giúp các ngươi tăng giá a." Người nói chuyện cười khanh khách vài tiếng, "Ta ra 6000 vạn!"

Xoạt!

Sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, trở nên tương đương khó coi, sở hữu phòng khách quý ở bên trong, tổng cộng hơn mười đạo thần niệm, vậy mà ngay ngắn hướng quét về phía phát ra âm thanh phòng khách quý.

"Tiêu Ngọc Nhân, nguyên lai ngươi là!" Những thần niệm này đảo qua thanh âm phát ra phòng khách quý về sau, toàn bộ phần nộ không thôi.

"Ồi, ta thế nhưng mà cái đại cô nương, chứ vị như thế nào tùy tiện nhìn lên ta." Cái kia gọi là Tiêu Ngọc Nhân chi nhân âm dương quái khí nở nụ cười, khi thì giống như nam tử tiếng cười, khi thì giống như nữ tử tiếng cười, làm cho người sờn hết cả gai ốc.

"Tiểu Thần Tử, hắn sẽ không phải là truy ngươi đã đến rồi a?" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào giữu giữu nói: "Ngươi cái này Nhị sư huynh thật đúng là sắc đảm ngập trời, vậy mà truy đến nơi đây rồi."

"Sắc cái đầu của ngươi!" Dương Thần tức giận hừ một tiếng, "Nguyên lai Nhị sư huynh tên gọi là Tiêu Ngọc Nhân, bà mẹ nó, đặt tên đều như vậy hiếm thấy, khó trách cả ngày âm dương quái khí đấy."

Đúng lúc này, một gian phòng khách quý nội bỗng nhiên truyền đến một đạo hừ lạnh: "Tiêu Ngọc Nhân, ngươi đến cùng muốn làm gì!"

"Khanh khách, Bạch Triền Đồ, ngươi không nghe thấy ta kêu giá sao? Ta như là đã kêu giá, tự nhiên là tới tham gia đấu giá đấy." Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách đứng dậy, tiếng cười quanh quần bốn phương tám hướng, làm cho người không khỏi sinh ra nổi da gà.

"Các vị, nơi này là Tam Hợp hội, mời các ngươi tuân thủ Tam Hợp hội quy củ." Hoa Nguyệt Nô cười quyền rũ nói: "Tại đây bất kể là ai đều có tham gia đấu giá quyền lợi."

Nghe được Hoa Nguyệt Nô, mọi người chỉ phải tạm thời nhịn xuống cái này khẩu điều khí, Tam Hợp hội quy củ là không thể phá hư, cho dù là tam đại thể lực cũng không thể phá hư, người nơi này cũng biết đạo lý này.

"Vừa rồi Tiêu... Tiên sinh đã kêu giá 6000 vạn, không biết còn có ai so giá tiền của hắn rất cao?" Hoa Nguyệt Nô mỉa cười dịu dàng, trong nội tâm âm thầm cao hứng, có người đem giá cả rất cao, năng sao lại, há có thể mất hứng.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta là không phải nên xuất thủ?" Dương Thần truyền âm nói: "Lại dưới chút ít này đi, giá tiền này chỉ biết càng ngày càng cao."

Đào Đào còn không nói chuyện, nhất bắt đầu trước kêu giá cái kia Vân lão quý, bỗng nhiên cười ha hả nói: "Ta ra sáu ngàn lẻ một vạn."

"Sáu ngàn một trăm vạn" đạo này thanh âm, đúng là theo Vũ Văn Liệt chỗ phòng khách quý ở trong truyền tới đấy.

Ngay tại Dương Thần cho rằng cái kia Vân lão quý muốn kêu giá thời điểm, Vân lão quý vậy mà không có kêu giá, Dương Thần cũng không biết, Vân lão quý sở dĩ không kêu giá, là vì cái kia áo lam thanh niên thần niệm, bỗng nhiên xuất vào Vân lão quý chỗ phòng khách quý.

"Vân lão quý, ta nguyện ý giúp ngươi mua xuống cái này cuốn quyền trục." Thần niệm bắn vào phòng khách quý nháy mắt, áo lam thanh niên thanh âm quanh quần tại phòng khách quý nội.

"Hàn Chương!" Vân lão quý sắc mặt hơi đổi, cái này Vân lão quý vẻ mặt nếp nhăn, như bị đao bổ phủ chính qua, một bộ áo xám, đương Hàn Chương thần niệm thâm thấu tiến vào hắn phòng khách quý nháy mắt, trong mắt của hắn rõ ràng hiện lộ ra kiêng kỵ chi sắc.

Ngẩn ngừ biến sắc về sau, Vân lão quý ha ha cười nói: "Tốt, chỉ cần Hàn huynh bang ta được đến quyền trục, ngày khác Hàn huynh có chuyện quan trọng thời điểm, lão phu nhất định hết sức nỗ lực."

"Tốt!" Hàn Chương cười cười, lập tức mở miệng kêu giá: "Sáu ngàn lượng trăm vạn!"

Cơ hồ ngay tại Hàn Chương kêu giá nháy mắt, Dương Thần chỗ phòng khách quý ở trong, Đào Đào thanh âm xuất nhập truyền ra: "Ta dùng Vạn Niên

Thạch Nhũ đòi lấy quyền trục, chẳng biết có được không?"

"Vạn Niên Thạch Nhũ!"

Mọi người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, hướng phía Dương Thần chỗ phòng khách quý nhìn sang, người kia là ai? Thậm chí có Vạn Niên Thạch Nhũ!

Kỳ thật Dương Thần giờ phút này cũng ở vào nghi hoặc bên trong, hắn cũng không biết cái này Vạn Niên Thạch Nhũ là vật gì.

Đúng lúc này, Đào Đào truyền âm nói: "Đối với bình thường tu luyện giả mà nói, cái này Vạn Niên Thạch Nhũ có thể so sánh Hư Kiếp vật trọng yếu nhiều hơn, bởi vì hắn có thể trợ giúp Bá Tông đã ngoài người rèn luyện kinh mạch, đương nhiên, chỉ giới hạn ở tu luyện Hóa thuộc tính công pháp chi nhân, bất quá ngay cả như vậy, nó cũng là chí bảo, ta Đào Đào cũng không tin, còn có ai có thể xuất ra so với ta càng đồ tốt!"

Quả nhiên, đương Đào Đào nói ra Vạn Niên Thạch Nhũ về sau, đấu giá trong phòng lập tức lâm vào yên lặng, mà ngay cả Hoa Nguyệt Nô cũng đầy mặt vẻ khiếp sợ.

"Cái này... Vị tiên sinh này, không phải ta không tín nhiệm người, mà là Tam Hợp hội có quy củ, phải xác định trao đổi đồ vật có phải là thật hay không đây." Hoa Nguyệt Nô đưa mắt nhìn xem Dương Thần chỗ phòng khách quý.

"Tiểu nha đầu, chờ đấu giá hội sau khi chấm dứt, người có thể phải cá nhân đến giám định một chút." Đào Đào có ý giả ra thanh âm giả nua, nói ra: "Các người sẽ không sợ ta chạy trốn à?"

"Đương nhiên không phải." Hoa Nguyệt Nô nhàn nhạt cười cười, ánh mắt quét về phía sở hữu phòng khách quý, "Các vị... Còn có hay không muốn ra giá hay sao?"

"Khanh khách, tiểu muội muội, tỷ tỷ ta còn muốn ra giá." Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách, "Bất quá, ta ra giá muốn mua đồ vật là Vạn Niên Thạch Nhũ."

Dương Thần vốn tưởng rằng Tiêu Ngọc Nhân vừa muốn nháo sự, tâm đều nâng lên cổ họng lên, thế nhưng mà hắn lại nghe đến Tiêu Ngọc Nhân nói muốn mua Vạn Niên Thạch Nhũ, sắc mặt của hắn không khỏi biến đổi, "Cái này Nhị sư huynh, hắn đến cùng muốn làm gì?"

"Cái này Vạn Niên Thạch Nhũ ta cũng muốn." Hàn Chương vậy mà cũng mở miệng nói muốn mua Vạn Niên Thạch Nhũ.

Dương Thần lập tức minh bạch, nói không chừng hai người kia đều là tu luyện Hóa thuộc tính công pháp chi nhân, thế nhưng mà hắn bỗng nhiên lại cảm thấy kỳ quái, cái này Tiêu Ngọc Nhân tựa hồ không muốn tu luyện Hóa thuộc tính người, giống như là tu luyện thủy thuộc tính công pháp đấy.

"Đã hai vị muốn mua đồ vật là Vạn Niên Thạch Nhũ, cái kia không ngại đợi đến lúc đấu giá hội sau khi chấm dứt rồi nói sau." Dừng một chút, Hoa Nguyệt Nô cười quyền rũ nói: "Như vậy, ghi lại luyện chế Hư Kiếp vật phương pháp quyền trục, tự thuộc về vừa rồi xuất ra Vạn Niên Thạch Nhũ lão tiên sinh rồi."

Hoa Nguyệt Nô cũng không biết, trong miệng hắn lão tiên sinh kỳ thật tự là Đào Đào, càng không biết, lúc trước nàng cùng Dương Thần trong sơn động triển niên thời điểm, cái này "Lão tiên sinh" còn ở bên cạnh đang xem cuộc chiến.

"Khanh khách, cô nương nói rất đúng, là ta nóng lòng." Tiêu Ngọc Nhân tiếng cười lần nữa quanh quẩn bốn phía, làm cho tất cả mọi người có loại không rét mà run cảm giác.

Dương Thần nghe thế trận tiếng cười duyên, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình đã từng ôm qua Tiêu Ngọc Nhân, nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên lại đã có muốn ới xúc động.

Bỗng nhiên, bốn đạo thần niệm bỗng nhiên theo phòng khách quý bên ngoài thâm thấu mà đến, Dương Thần cùng Quách Định tự nhiên cảm giác không thấy cái này bốn đạo thần niệm, thế nhưng mà Đào Đào có thể cảm giác được.

"Nếu như các người tự mình ra tay, dùng ta thực lực bây giờ căn bản không đối phó được các người, hừ, thế nhưng mà các người vậy mà dùng thần niệm tiến hành nhìn trộm, đây là các người tự tìm đường chết."

Đào Đào cười lạnh một tiếng, trong tay bỗng nhiên xuất hiện vô số Bá Tuyền tệ, răng rắc, theo Bá Tuyền tệ bị bóp nát hấp thu, mi tâm của hắn phóng xuất ra một đạo thần niệm, bắn ra Tạo Hóa bút, bắn ra phòng khách quý, hướng phía ngoại giới phóng tới bốn đạo thần niệm quét ngang mà đi, nếu như nói ngoại giới đúng vậy bốn đạo thần niệm là dòng suối nhỏ, cái kia Đào Đào thần niệm tự là Giang Hà.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Bốn đạo thần niệm bị mãnh liệt bắn ra, căn bản không cách nào thâm thấu nhập Dương Thần chỗ phòng khách quý, càng không cách nào nhìn trộm đến Dương Thần.

Cùng lúc đó, bốn gian phòng khách quý ở bên trong, Hàn Chương nơi ở, chỉ thấy Hàn Chương kêu rên một tiếng, lão đảo lui về phía sau ba bước mới đứng vững, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, con của hắn mãnh liệt co rút lại: "Bá Vương!"

"Bá Vương!" Lại một gian phòng khách quý ở bên trong, Vân lão quỷ đồng dạng sắc mặt tái nhợt lui về phía sau ba bước, hoảng sợ tự nói.

Lại một gian phòng khách quý ở bên trong, một người mặc áo trắng, tướng mạo anh tuấn, mày kiếm mắt sáng thanh niên, hần đồng dạng lui về phía sau ba bước, hoảng sợ tự nói: "Bá Vương!"

Người này là Đại Hàn Vương Triều một trong tam đại thế gia, Bạch gia chi nhân, Bạch Triền Đồ!

Lại một gian phòng khách quý ở bên trong, một người mặc áo đen, tóc cao búi tóc, mặt như đao gọt thanh niên, nét mặt của hần và những người khác không có bất kỳ khác nhau, hần đồng dạng học ra hai chữ: "Bá Vương!"

Người nọ là Đại Vũ Vương Triều chi nhân, Vũ Văn Liệt!

Cơ hồ đồng thời, Đào Đào dùng thần niệm bức lui Hàn Chương bốn bốn người nhảy mất, Tam Hợp hội chỗ gian phòng nội, một người tướng mạo cương nghị, tràn ngập dương cương chi khí thanh niên bỗng nhiên cảm thấy thần niệm va chạm chấn động.

Thanh niên vốn định phóng xuất ra thần niệm điều tra Dương Thần chỗ phòng khách quý, thế nhưng mà cuối cùng vẫn là bỏ đi ý nghĩ này, hần thì thảo luận bầm "Bá Vương sao? Đại ca không tại, người này không thể đắc tội, chỉ cần hần bắt loạn đến, tự do hần đi thôi."

Kỳ thật, kể cả cái này tướng mạo cương nghị thanh niên ở bên trong, tất cả mọi người không biết, Đào Đào Tinh Thần lực tuy mạnh, thực lực lại không bằng bọn hần, bọn hần chính giữa bất kỳ một cái nào, cũng có thể đánh bại Đào Đào.

Ngay tại Hàn Chương bốn người suy đoán phóng xuất ra thần niệm chi nhân thực lực lúc, Hoa Nguyệt Nô về mặt cười mà quyền rũ nói: "Các vị, hạ một kiện đồ vật là Ngũ Hành Tinh Thạch, giá bắt đầu là đồng dạng là 5000 vạn."

Đương Hoa Nguyệt Nô lúc nói chuyện, Ngũ Hành Tinh Thạch đã bị trên đài trên đài đấu giá, như thủy tinh bảo thạch một loại, tán phát ra trịnh trịnh sáng chói hào quang, chói mắt dị thường.

Vô Lượng là cái loại này luyện chế Hư Kiếp vật phương pháp, nguyên vật liệu đều không thể thiếu Ngũ Hành Tinh Thạch, hoặc là Bá Tuyền, cho nên nói, Dương Thần nếu muốn luyện chế ra Hư Kiếp vật, còn phải đấu giá được Ngũ Hành Tinh Thạch.

Kỳ quái chính là, đương Hoa Nguyệt Nô nói ra giá quy định thời điểm, đấu giá trong phòng vậy mà không người nào dám kêu giá, cho dù là Tiêu Ngọc Nhân cũng không có mở miệng, bởi vì vì bọn họ đối với Đào Đào sinh ra kiêng kỵ.

Vừa rồi cái kia đạo thần niệm căn bản không phải Bá Tông cảnh người chỗ có thể có được, bọn hần đã đem Đào Đào nhận định vì là Bá Vương cảnh cường giả, cho nên, bọn hần buông tha cho tranh đoạt Ngũ Hành Tinh Thạch nghĩ cách.

"Tiểu Thần Tử, bọn hần đã bị ta hù dọa, ta đoán, bọn hần tuyệt đối không dám lại với người tranh đoạt Ngũ Hành khoáng thạch." Đào Đào cũng hiếm thấy lộ ra cười gian, cười gian thời điểm, hần đã đem thần niệm phóng ra đi ra ngoài, quét về phía Ngũ Hành Tinh Thạch.

Đương thần niệm chạm đến Ngũ Hành Tinh Thạch nhảy mất, Đào Đào sắc mặt lập tức cứng lại: "Đây là..."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Ngoài ý muốn (thứ ba)

"Tiểu Đào Tử, ngươi làm sao vậy, tại sao không nói chuyện?" Dương Thần truyền âm hỏi.

Dương Thần không có chú ý tới, ngay tại hần truyền âm thời điểm, Quách Định nghi hoặc nhìn Dương Thần, thì thảo tự nói: "Lão Đại làm sao vậy? Theo tiến đến bắt đầu tự làm bầm lâu bầu, thứ đồ vật cũng đã đấu giá hết một kiện rồi, lão Đại vậy mà vẫn không nói gì, chẳng lẽ lão Đại đã bỏ đi rồi hả? Đúng vậy, lão Đại khẳng định đã bỏ đi rồi."

Nghĩ đến vừa rồi cái kia giá trị hơn sáu nghìn vạn quyền trực, cuối cùng lại bị người khác dùng cái gì Vạn Niên Thạch Nhũ mua đi rồi, Quách Định tự thay Dương Thần thương tiếc, hần căn bản không biết, dùng Vạn Niên Thạch Nhũ đổi lấy quyền trực người tự là Dương Thần.

"Tiểu Thần Tử, cái này Ngũ Hành Tinh Thạch trung tâm thậm chí có Kiếp Thủy Tinh Thạch." Đào Đào đề xuống nội tâm kích động, truyền âm cho Dương Thần.

"Kiếp Thủy Tinh Thạch?" Dương Thần lập tức sững sờ, truyền âm nói: "Tiểu Đào Tử, nếu như Ngũ Hành Tinh Thạch ở trong thật sự có Kiếp Thủy Tinh

Thạch, Tam Hợp hội người sao lại, há có thể lấy ra cho rằng Ngũ Hành Tinh Thạch đấu giá?"

"Hừ, đó là bọn họ không biết Kiếp Thủy Tinh Thạch ở bên trong, muốn phát hiện Ngũ Hành Tinh Thạch ở trong Kiếp Thủy Tinh Thạch, ít nhất cần Bá Vương cảnh đã ngoài tu vi, bởi vì, chỉ cần Bá Vương thần niệm mới có thể xuyên thấu Ngũ Hành Tinh Thạch. Ta đoán chừng Diệp Lạc căn bản không có tự mình xem qua cái này khối Ngũ Hành Tinh Thạch, nếu không dùng Diệp Lạc thực lực, sao lại, há có thể nhìn không ra Kiếp Thủy Tinh Thạch đang ở bên trong." Đào Đào truyền âm nói.

"Tiểu Đào Tử, cái này Kiếp Thủy Tinh Thạch đến cùng có làm được cái gì? Lúc trước, liền Tiểu Ách Ba các nàng đều vì thứ này đánh đập tàn nhẫn." Dương Thần nghi ngờ hỏi.

"Kiếp vật ẩn chứa cực lớn năng lượng, nó thuê ở dưới kiếp vật Tinh Thạch đồng dạng ẩn chứa cực lớn năng lượng, hơn nữa, cổ lực lượng này đã trở nên tương đương ôn hòa, hấp thu cổ lực lượng này về sau, có thể tăng thực lực lên." Nói đến đây, Đào Đào vậy mà lắc đầu thở dài: "Đáng tiếc, thực lực càng cao, tăng lên trình độ lại càng thấp, mà thực lực quá thấp, tắc thì căn bản không có thể hấp thu, nếu không, thân thể tất nhiên sẽ bị năng lượng cường đại chống đỡ bạo."

"Chống đỡ bạo!" Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, lão tử nếu như đem cái này Kiếp Thủy Tinh Thạch hấp thu, sẽ không phải cũng bị chống đỡ nổ đi?

Bỗng nhiên, Dương Thần nghĩ tới Bất Hủ Vương Đình chỗ ghi lại văn tự, thượng diện không phải nói, nếu như muốn đột phá Bá Sĩ, trở thành Bá Sur, phải mượn nhờ Kiếp Thủy, chính mình chẳng qua là Bá Sĩ cảnh giới tu vi mà thôi, cho dù là Kiếp Thủy Tinh Thạch, đoán chừng đều sẽ đem mình chống đỡ bạo, huống chi là Kiếp Thủy.

Nghĩ tới đây, Dương Thần khoe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, vội vàng truyền âm cho Đào Đào, "Tiểu Đào Tử, ta sở học công pháp có thể hay không ai làm ra đến lừa người hay sao? Vậy mà lại để cho lão tử mượn nhờ Kiếp Thủy Chi Lực? Đây không phải muốn đem ta hướng trong chết cả mà!"

"Ai, kỳ thật ta sớm tự nghĩ đến cái này vấn đề, thế nhưng mà ngươi phải biết rằng, ngươi sở học công pháp là thế nhưng mà bí truyền công pháp, nói không chừng thật sự phải mượn nhờ một ít thủ đoạn phi thường." Đào Đào cười sè lên cái ót, kỳ thật hắn cũng biết, trực tiếp hấp thu Kiếp Thủy tiến hành tu luyện, vậy cơ hồ là muốn chết, thế nhưng mà, Dương Thần đã không có đường lui.

Nếu như muốn trở nên mạnh mẽ, Dương Thần nhất định phải muốn đánh cuộc một keo, nếu không nhất định chỉ có thể bình thường cả đời, hơn nữa, Dương Thần nhiều lần theo bên bờ sinh tử đi bỏ lại đến, điều này nói rõ hắn sở tu luyện công pháp tuyệt đối không phải lừa người đấy.

Bí truyền công pháp đều là có chút đặc thù gia tộc nhiều thế hệ tương truyền, trừ phi có gia tộc thể chất hoặc là huyết mạch, nếu không căn bản không cách nào tu luyện, Đào Đào tin tưởng, Dương Thần đã có thể tu luyện bí truyền công pháp, tuyệt đối không phải người bình thường.

Nói không chừng, Dương Thần thật có thể đủ trực tiếp hấp thu Kiếp Thủy.

"Thủ đoạn phi thường?" Dương Thần trợn trắng mắt, xem ra chính mình đã đi rồi một đầu không đường về, chỉ có thể tiếp tục đi tới đích rồi.

"Cái này Kiếp Thủy Tinh Thạch ngươi phải lấy được, nếu như đến lúc đó tìm không thấy Kiếp Thủy, ngươi tự dùng Kiếp Thủy Tinh Thạch thay thế Kiếp Thủy." Truyền âm thời điểm, Đào Đào mở miệng kêu giá: "Ta dùng ba khóa Thượng phẩm đan dược đổi lấy Ngũ Hành Tinh Thạch, tiểu nha đầu, ngươi cảm thấy có thể chứ?"

Nghe được Đào Đào, tất cả mọi người nao nao, "Chẳng lẽ hắn là Luyện Đan Sư?"

"Ba khóa Thượng phẩm đan dược, đương nhiên có thể đổi lấy Ngũ Hành Tinh Thạch..."

Hoa Nguyệt Nô chưa nói xong, đấu giá trong phòng bỗng nhiên lướt vào ba đạo nhân ảnh, ba người này tốc độ cực nhanh, hình cùng quỷ mị tựa như xuất hiện ở trên đài đấu giá.

Hắn một người trong người ôm đồm hướng Hoa Nguyệt Nô, ra tay cực nhanh, Hoa Nguyệt Nô hoa dung thất sắc, răng rắc, trong tay của nàng chẳng biết lúc nào vậy mà đã nắm một cuốn quyền trục, quyền trục bị nàng bóp nát nháy mắt, lập tức Ngân Quang đại tác, hình thành màn sáng chắn trước người của nàng.

Phanh! Người nọ ôm đồm tại màn sáng phía trên, lực phản chấn lập tức đem hắn đẩy lui ba bước, quét sạch màn lại hoàn hảo không tổn hao gì.

Đương Hoa Nguyệt Nô bị tập kích thời điểm, trên đài đấu giá Ngũ Hành Tinh Thạch cùng luyện chế Hư Kiếp vật quyền trục, vậy mà đã bị hai người khác cướp đi, nhìn kỹ lại, cái này đột nhiên xuất hiện ba người vậy mà phủ lấy áo đen, căn bản không cách nào chứng kiến bọn hắn bên ngoài.

Thứ đồ vật bị cướp đi, trước sau bất quá mấy cái thời gian hô hấp, trước mặt mọi người người theo phòng khách quý trong cực nhanh mà ra thời điểm, ba cái Hắc bào nhân đã hướng phía đài giá bên ngoài bỏ chạy.

"Truy!" Hàn Chương, Văn lão quý... Tất cả mọi người hướng phía đài giá bên ngoài cực nhanh mà đi.

Hoa Nguyệt Nô cắn răng, mãnh liệt bóp nát một cuốn quyền trục, Tam Hợp hội chỗ gian phòng nội, cái kia vẻ mặt cương nghị thanh niên sắc mặt kịch biến, thân hình phút chốc lóe lên, lướt đi gian phòng, hiển nhiên cũng là truy kích ba cái Hắc bào nhân mà đi rồi.

"Quách Định, ngươi về trước Xã Tắc Học Viện!" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã cực nhanh ra phòng khách quý, đồng dạng truy kích Hắc bào nhân mà đi, Kiếp Thủy Tinh Thạch đối với hắn trọng yếu phi thường, tuyệt đối không thể rơi vào bị trong tay người.

...

Tam Hợp hội đại môn bên ngoài, ba cái Hắc bào nhân cực nhanh mà ra, thân hình phút chốc nhoáng một cái, phân tán ra đến, nhảy lên nóc nhà, tại nóc nhà tầm đó không ngừng tung nhảy, động tác mau lẹ, tốc độ nhanh đã đến cực hạn.

Ba người này tuy nhiên là tách ra đào tẩu, nhưng là đào tẩu phương hướng đều là thành bên ngoài, Hàn Chương nhóm người bắt đắc dĩ, chỉ có thể tách ra truy kích, bọn hắn chỉ có thể đánh bạc, ai vận khí tốt, ai có thể đuổi tới có Ngũ Hành Tinh Thạch Hắc bào nhân.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta nên truy ai?" Dương Thần nhìn xem không ngừng đi xa ba cái Hắc bào nhân, truyền âm hỏi.

"Thứ đồ vật tại nhất gánh phía đông cái kia Hắc bào nhân trên người, chúng ta tỵ truy hắn!"

Nghe được Đào Đào, Dương Thần theo trong nháy mắt chứa đồ xuất ra mặt nạ da người, lần này hắn giả trang lên một cái tướng mạo già nua trung niên nhân, hơn nữa lợi dụng Đạo Văn lực lượng, khiến cho khí tức của mình không ngừng nhắc đến thẳng, thẳng đến Bá Tông cảnh mới dừng lại đến, lập tức hắn thả người mà lên, nhảy lên nóc nhà, hướng phía Hắc bào nhân đuổi theo.

Tất cả mọi người không có chú ý tới, đương bọn hắn rời đi thời điểm, Tam Hợp hội trong đi ra một cái áo đen trung niên nhân, người trung niên này tướng mạo bình thường, lông tóc mai hoa rậm, hai đầu lông mày toát ra lệ khí.

Trung niên nhân nhìn xem Dương Thần rời đi phương hướng, lâm bảm nói: "Có thể tăng lên khí tức của mình, là Đạo Văn Sư sao? Tuy nhiên không biết tiểu tử này là thân phận gì, bất quá có thể khẳng định chính là, hắn tuyệt đối không phải Bá Vương, nếu không..."

Thì thảo tự nói gian, trung niên nhân đã hướng phía thành bên ngoài đi đến.

Dương Thần cũng không biết có người suy đoán hắn là Đạo Văn Sư, giờ phút này, hắn đang tại đuổi sát lấy Hắc bào nhân, bất quá dùng thực lực của hắn, còn không có có thể đuổi theo ra rất xa, phía trước đã không có người ảnh.

"Tiểu Đào Tử, ta căn bản đuổi không kịp bọn hắn, làm sao bây giờ?" Nhìn về phía trước hóa thành điểm đen bóng người, Dương Thần lắc đầu cười khổ.

Đào Đào quay đầu lại, xuyên thấu qua Tạo Hóa bút, nhìn xem vương thành Vương Cung, lâm bảm nói: "Nếu như phóng xuất ra lực lượng, nhất định sẽ bị nó phát hiện, ai, mặc kệ, hay vẫn là trước bang Tiểu Thần Tử cướp được Kiếp Thủy Tinh Thạch nói sau."

Nghĩ tới đây, Đào Đào không chể được Tạo Hóa bút bay đến Dương Thần trước người, truyền âm nói: "Đi lên!" Truyền âm nhảy mất, Tạo Hóa bút bỗng nhiên biến lớn.

Dương Thần nhẹ gật đầu, nhảy lên Tạo Hóa bút, Tạo Hóa bút ngồi bút bỗng nhiên tản mát ra hào quang màu tím đem Dương Thần bao phủ lại, vèo! Tạo Hóa bút như mũi tên, hướng phía Hắc bào nhân bắn tới.

Từ xa nhìn lại, vương thành trên không tựa hồ xẹt qua một đạo màu tím cầu vồng, nội thành người toàn bộ ngẩng đầu nhìn màu tím cầu vồng, khiếp sợ không thôi.

Đại Hàn Vương Triều trong vương cung, thỉnh linh có một tòa trang nghiêm túc mục đại điện, cửa đại điện trên tấm bảng viết "Dừng lại thương" hai chữ.

Từ cửa đại điện nhìn lại, có thể thấy rõ ràng, trên đại điện không thậm chí có vô số khí lưu tại vòng qua vòng lại, hình thành vô số Bá Khí vòng xoáy, những Bá Khí này như cột nước giống như chảy vào trong đại điện mà đi, tựa hồ bị cái gì đó hấp thu mất.

Loại trình độ này Bá Khí phun ra nuốt vào lượng, quả thực có thể dùng không thể tưởng tượng để hình dung.

Đương Tạo Hóa bút chở Dương Thần rời đi thời điểm, toàn bộ đại điện ầm ầm chấn động, toàn bộ Vương Cung cũng tùy theo chấn động lên.

Tại đại điện ở trong, vậy mà nổi lơ lửng một thanh dài kích, cái thanh này trường kích dài ước chừng mười trượng, toàn thân đen nhánh, tán phát ra trận trận ô quang, chính là vì trường kích chấn động, mới khiến cho đại điện chấn động lên.

Đương trường kích chấn động lên nhảy mất, mấy đạo thần niệm quét về phía đại điện, trong đó cường hãn nhất một đạo thần niệm nói ra: "Bằng hữu cũ, chuyện gì phát sinh rồi hả?"

"Trong vương thành có Vương phẩm đã ngoài Bá Khí xuất hiện, khí tức của nó không ổn định, khoảng cách quá xa, ta không cách nào cảm ứng được nó xác thực phẩm cấp, bất quá có thể khẳng định chính là, hắn ít nhất là Vương phẩm Bá Khí, có lẽ... Hắn đã bị hao tổn rồi, cho nên khí tức mới không ổn định." Mở miệng nói chuyện không phải người, mà là đại điện ở trong trường kích.

Đại Hàn Vương Triều Vương phẩm Bá Khí, dừng lại thương kích!

Chỉ có Vương phẩm đã ngoài Bá Khí mới có thể mở miệng nói chuyện, lúc này Bá Khí đã có tánh mạng, đã không phải là một kiện đơn thuần vũ khí, có thể tự hành tu luyện, luận thực lực, tuyệt đối không thua Bá Vương.

"Vương phẩm Bá Khí!"

Nghe được dừng lại thương kích, trong vương cung mấy đạo thần niệm lẫn nhau trao đổi.

"Đại ca, nếu quả thật chính là Vương phẩm Bá Khí, một khi chúng ta đã nhận được nó, Đại Hàn Vương Triều thế tất hội lực áp Đại Vũ Vương Triều."

"Đúng vậy, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đuổi mau động thủ đi!"

"Đại ca, Vương phẩm Bá Khí đã bị hao tổn, ta một người đủ để bắt nó."

Cái kia cuối cùng người nói chuyện nói dứt lời về sau, hần thần niệm đột nhiên biến mất, hiển nhiên là đã đi ra Vương Cung.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Thần bí trung niên nhân

Vương thành bên ngoài, cổ xưa tang thương trong rừng.

Một đạo màu tím cầu vòng phá không xệt qua, xuyên thẳng qua tại cổ xưa trong rừng, mang theo trận trận kinh phong, xoáy lên vô số lá rụng, đến người đứng là Dương Thần.

Đương Dương Thần đi vào trong rừng thời điểm, cách đó không xa đã truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau, vòng chiến ở trong, cây cối tất cả đều sụp đổ, phương viên trăm trượng ở trong cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Cùng Hắc bào nhân giao thủ chỉ nhân dĩ nhiên là Vân lão quỷ cùng Bạch Triển Đồ, Hắc bào nhân căn bản không phải hai người kia đối thủ, bất quá làm cho người khiếp sợ chính là, Hắc bào nhân trên người tuy nhiên bị thương, lại không có chảy ra máu tươi.

Dương Thần theo Tạo Hóa trên ngời bút rút xuống, vèo! Tạo Hóa bút cản trở về thất lung của hần phía trên, Dương Thần cũng sẽ không ngốc đến bây giờ tự ra tay, chờ bọn hần đánh lúc mệt mỏi, chính mình ra lại đi kiếm tiện nghi, làm gì lãng phí khí lực.

Thế nhưng mà đúng lúc này, một người bỗng nhiên ra hiện tại hần sau lưng, cười nói: "Các hạ chắc là vì Ngũ Hành Tinh Thạch mà đến a?"

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, chợt xoay người, khi thấy người tới thời điểm, hần lập tức khôi phục tỉnh táo, nhàn nhạt cười cười, "Là thì như thế nào?"

Cái này đột nhiên tới người dĩ nhiên cũng làm là trong áo đen kia năm người, hần đánh giá Dương Thần, cười nói: "Nếu như ta không có nhìn lầm, người hần là một cái Đạo Văn Sư a?"

Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi, lập tức truyền âm cho Đào Đào, "Tiểu Đào Tử, người này cũng là Đạo Văn Sư sao?"

"Không phải, hần hần không phải là Đạo Văn Sư, khí tức của hần có chút kỳ quái, chợt cao chợt thấp." Đào Đào truyền âm nói: "Ta muốn hần có lẽ có thương tích tại thân, trước đừng hành động thiếu suy nghĩ, xem hần đến cùng muốn làm gì."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần nhìn xem trung niên nhân, cười nói: "A? Ngươi vì cái gì nói ta là một cái Đạo Văn Sư đâu này?"

"Theo ta được biết, nếu như không có đặc thù bí pháp, muốn tăng lên khí tức, cũng chỉ có Đạo Văn Sư mới có thể làm được." Ngũ khí một châu, trung niên nhân giống như cười mà không phải cười nói: "Cho nên ta đoán ngươi là Đạo Văn Sư, đương nhiên, ngươi cũng có thể có thể tu luyện có thể tăng lên khí tức bí pháp."

"Lão gia hỏa này rốt cuộc là ai?" Dương Thần nhìn xem trung niên nhân, cười nói: "Ngươi là làm sao biết, ta tăng lên khí tức?"

"Ngươi đây tự không cần đã biết." Trung niên nhân nhàn nhạt cười cười, "Thực lực của ngươi cũng không được, nếu như ta muốn ra tay đối phó ngươi, ngươi căn bản không có cùng ta cơ hội nói chuyện."

"A? Vậy cũng chưa hẳn!" Dương Thần trấn định cười nói: "Muốn đối phó ta, ngươi có thể sẽ trả giá rất lớn một cái giá lớn, làm không tốt, cuối cùng không nói gì cơ hội người... Là ngươi cũng nói không chừng."

"Ta cũng không muốn với ngươi động thủ, chúng ta có thể hợp tác." Trung niên nhân rất nghiêm túc nói: "Ta cần một cái Đạo Văn Sư, nếu như ngươi có thể trợ giúp ta mà nói..., ta sẽ đem Ngũ Hành Tinh Thạch tặng cho ngươi."

"Hợp tác? Dem Ngũ Hành Tinh Thạch đưa cho ta?" Dương Thần sờ lên cái mũi, cười nhạo nói: "Ta dựa vào cái gì tin tưởng lời của ngươi? Ngũ Hành Tinh Thạch căn bản không trong tay ngươi."

"Ta sẽ nhượng cho ngươi tin tưởng đấy." Nói chuyện thời điểm, trung niên nhân thân hình lóe lên, hướng phía xa xa Bạch Triển Đồ bọn người giao thủ chỉ địa cực nhanh mà đi.

"Tiểu Thần Tử, trước đuổi kịp hần, dùng ta thực lực bây giờ, dù cho đánh không lại hần, mang ngươi đào tẩu vẫn là dư sức có thừa." Đào Đào truyền âm nói.

Nghe được Đào Đào truyền âm, Dương Thần gật đầu đi theo, trung niên nhân kia quay đầu lại nhìn nhìn Dương Thần, nhàn nhạt cười cười, đương hần quay đầu nháy mắt, nụ cười trên mặt trở nên tương đương quý dị.

Bạch Triển Đồ cùng Vân lão quỷ chứng kiến trung niên nhân cùng Dương Thần, sắc mặt đều là biến đổi, người tới càng nhiều, bọn hần cướp được Ngũ Hành Tinh Thạch cơ hội càng nhỏ, bọn hần sao lại, há có thể cao hứng.

Ngay tại Bạch Triển Đồ cùng Vân lão quỷ phân thần thời điểm, bị bọn hần vây ở chính giữa Hắc bào nhân bỗng nhiên ra tay, một chương chụp về phía Vân lão quỷ, chương lực bá đạo vô cùng, oanh một tiếng vang thật lớn quanh quần bát phương.

Vân lão quỷ hừ lạnh một tiếng, trong tay màu đen quyền trọng mãnh liệt vùng đánh mà ra, trọng qua chỗ xoáy lên trận trận huyết vụ, mùi máu tươi tràn ngập tứ phương.

Cái kia Hắc bào nhân căn bản không có né tránh, vậy mà dùng tay tiếp được Vân lão quỷ quyền trọng, tiếp được quyền trọng nháy mắt, hần lập tức bị đẩy lui ba bước, bàn tay lập tức đã bị huyết vụ ăn mòn, huyết nhục mơ hồ.

Làm cho Dương Thần khiếp sợ chính là, Hắc bào nhân liên hừ đều không có hừ một tiếng, bắt lấy quyền trọng nháy mắt, lập tức vùng quyền oanh hướng Vân lão quỷ mặt, quyền phong gào thét, hần tựa hồ căn bản không biết cái gì Bá thuật, chỉ là thuần túy dùng man lực tiến hành công kích.

"Tên điên!" Vân lão quỷ sắc mặt biến đổi đột ngột, chỉ phải buông ra quyền trọng, thả người nhanh lùi lại.

"Cơ hội tốt!" Bạch Triển Đồ tuy nhiên kiêng kỵ trung niên nhân cùng Dương Thần, bất quá giờ phút này gặp được cơ hội tốt như vậy, hần há sẽ buông tha cho bắt lấy Hắc bào nhân cơ hội, chỉ thấy hần đạp địa thả người mà lên, hướng phía Hắc bào nhân sau lưng vùng quyền công tới.

Bạch Triển Đồ ra tay nháy mắt, trung niên nhân quý dị cười cười.

Chứng kiến trung niên nhân nụ cười quý dị, Dương Thần mày kiếm nhảy lên, "Lão gia hỏa này như thế nào không ra tay? Hần đến cùng muốn làm gì?"

Tựa hồ là nhìn ra Dương Thần nghi hoặc, trung niên nhân cười nhạt một tiếng, "Không sai biệt lắm..."

"Không sai biệt lắm?"

Ngay tại Dương Thần nghi hoặc chỉ tề, chỉ thấy Hắc bào nhân chợt xoay người, quay người nháy mắt, hần vậy mà hướng trung niên nhân quăng ra một cái màu đen bao khóa, thấy như vậy một màn, Dương Thần kinh nghi không thôi.

Đương Hắc bào nhân đem bao khóa ném cho trung niên nhân nháy mắt, Bạch Triển Đồ đã một quyền oanh tại trên lồng ngực của hần, Hắc bào nhân bỗng nhiên thò tay bắt lấy Bạch Triển Đồ cánh tay, thân thể như bóng da giống như trường đại.

"Đây là... Tự bạo?" Dương Thần biến sắc, Hắc bào nhân vậy mà lựa chọn tự bạo, cái này sâu sắc ngoài Dương Thần dự kiến, không kịp đa tưởng, hần lập tức thả người lui về phía sau, nếu như tại đội ở chỗ này, nhất định sẽ bị tạc chết.

Xa xa Vân lão quỷ đồng dạng cấp tốc lui ra phía sau, mặt sắc mặt ngưng trọng vô cùng.

"Chuyện gì xảy ra?" Bạch Triển Đồ hoảng sợ thất sắc, ra sức theo kéo ra tay của mình, cấp cấp nhanh lùi lại, thế nhưng mà Hắc bào nhân lại đột nhiên hướng hần lao đến, hơn nữa thân thể y nguyên đang không ngừng trường đại.

Ầm ầm!

Hắc bào nhân rốt cục bạo tạc, huyết nhục bay tứ tung, năng lượng sóng xung kích phóng xạ bốn phương tám hướng, nhấc lên trận trận cát đá, cây cối thành phiến sụp đổ, tiếng oanh minh không dứt bên tai, đỉnh tai nhức óc!

Làm cho Dương Thần ngoài ý muốn chính là, Bạch Triển Đồ vậy mà không có chết, dư âm nổ mạnh biến mất về sau, hần cầm trong tay một cái màu xanh cái túi xuất hiện tại mọi người trước mắt, sắc mặt của hần cực kỳ tái nhợt, trừ lần đó ra, hần căn bản không có bị thương.

Trung niên nhân chứng kiến Bạch Triển Đồ vậy mà không có chết, trên mặt cũng lộ ra vẻ ngoài ý muốn, bất quá khi hần chứng kiến Bạch Triển Đồ cái túi trong tay lúc, hần bỗng nhiên nở nụ cười, "Nguyên lai là dựa vào kiện này Thượng phẩm Bá Khí, khó trách..."

"Các ngươi là ai?" Bạch Triển Đồ lạnh lùng nhìn xem trung niên nhân cùng Dương Thần, rất hiển nhiên, hần đã đem Dương Thần cùng trung niên nhân cho rằng một đám, dù sao giờ phút này Dương Thần cũng là cái trung niên người.

Dương Thần cũng không có giải thích, đã Ngũ Hành Tinh Thạch đã rơi vào trung niên nhân trong tay, tạm thời cùng hắn trở thành một đám cũng chưa hẳn không thể, đương nhiên, nếu có cơ hội lời nói, hẳn nhất định sẽ thừa cơ đem Ngũ Hành Tinh Thạch cướp đi.

"Tên của ta? Dùng thân phận của ngươi, nói ra ngươi cũng sẽ không biết." Trung niên nhân ngạo mạn nhìn xem Bạch Triển Đồ.

Bạch Triển Đồ sắc mặt trở nên tương đương khó coi, hắn giận quá thành cười, "Khẩu khí thật lớn, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi dám kiêu ngạo như vậy! Bằng chính là cái gì!"

Lời còn chưa dứt, Bạch Triển Đồ bỗng nhiên mở ra cái túi trong tay, trong túi bỗng nhiên phóng xuất ra vô số đạo phong nhận, xuy xuy xùy... Phong nhận như đao, xoay tròn chạy như bay, hướng phía trung niên nhân chém giết mà đi!

"Thượng phẩm Bá Khí cũng chia mạnh yếu, ngươi kiện này Thượng phẩm Bá Khí mặc dù cũng được cho không tệ, bất quá nhưng không cách nào cùng của ta đánh đồng..." Trung niên nhân giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, phô thiên cái địa phong nhận đã giao sát mà đến.

Trung niên nhân cười nhạt một tiếng, trong tay ánh sáng màu xanh lóe lên, một căn một mét đến lớn lên màu xanh trường châm thỉnh linh ra hiện tại trong tay của hắn, mờ mịt màu xanh khí thể tràn ngập quần quanh tại thanh châm phía trên, như tơ mạng giống như múa.

Tay cầm thanh châm, trung niên nhân như nắm trường thương một loại đâm đi ra ngoài, dùng cây kim làm trung tâm, màu xanh khí thể như như gió lốc mang tất cả ra, phong nhận lập tức bị chấn màu xanh khí thể bên ngoài, va chạm kịch liệt âm thanh không dứt bên tai.

Phong nhận thật giống như bỏ vào thép tấm lên, hóa hoa văng khắp nơi.

"Của ta Thượng phẩm Bá Khí, gọi là Thiên Mộc Thần Châm." Trung niên nhân nhàn nhạt cười cười, bước nhanh bước ra, Thiên Mộc Thần Châm mãnh liệt đâm đi ra ngoài, Thần Châm đã đâm chỗ xoáy lên trận trận ánh sáng màu xanh.

"Vây cũng là Thượng phẩm Bá Khí sao?" Dương Thần không khỏi hít vào ngum khí lạnh, hắn chỗ trải qua Bá Khí bên trong, lợi hại nhất chỉ sợ sẽ là hôm nay Mộc Thần châm rồi.

"Hừ, bất quá là một kiện không nhập lưu Thượng phẩm Bá Khí mà thôi, có cái gì tốt kinh ngạc, Tiểu Thần Tử, tầm mắt của ngươi thật sự quá thấp, như loại này cấp thấp mặt hàng, ngươi làm gì để vào mắt." Đào Đào tức giận hừ một tiếng, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dạng.

Dương Thần tròn trắng mắt, mặc kệ hội Đào Đào.

Đúng lúc này, Thiên Mộc Thần Châm đã tới gần Bạch Triển Đồ, kinh phong nổi lên bốn phía, thổi trúng Bạch Triển Đồ tóc dài ngược lại phiêu.

Bạch Triển Đồ sắc mặt kịch biến, vội vàng nhanh lùi lại, lui ra phía sau nháy mắt, hắn lần nữa mở ra cái túi, trong túi phóng xuất ra vô số phong nhận, hướng phía Thiên Mộc Thần Châm bổ tới, mang theo một hồi chói tai tiếng xé gió.

Lập tức phong nhận bổ tới, trung niên nhân nắm chặt Thiên Mộc Thần Châm, mãnh liệt đâm đi ra ngoài, ông! Cây kim run rẩy, vòng qua vòng lại ra trận trận ánh sáng màu xanh, phong nhận toàn bộ đều bị bắn ra, cách đó không xa cây cối lập tức bị chém đứt, ầm ầm sụp đổ.

Bắn ra phong nhận nháy mắt, trung niên nhân thả người nhảy lên, nắm chặt Thiên Mộc Thần Châm, chọn đâm về Bạch Triển Đồ mà đi, từ đầu đến cuối, cái kia Văn lão quỷ đều tại đang xem cuộc chiến, cũng không có tính toán ra tay ý tứ.

"Tiểu Đào Tử, theo ta thấy, nếu như chúng ta động thủ ngạnh đoạt, căn bản không có cơ hội cướp được Ngũ Hành Tinh Thạch cùng luyện chế Hư Kiếp vật quyền trục." Dương Thần chứng kiến trung niên nhân thực lực, trong nội tâm lập tức nguội lạnh một nửa.

"Hắn đã từng nói qua, hẳn cần một cái Đạo Văn Sư, cũng không biết có phải hay không là thật sự." Đào Đào trầm ngâm nói: "Nếu như hắn thật sự cần Đạo Văn Sư, chúng ta không ngại trước cùng hắn hợp tác, tìm được cơ hội tốt nhất lại ra tay đoạt."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 78: Tiêu Dao cung

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào truyền âm thời điểm, trung niên nhân đã nắm Thiên Mộc Thần Châm đâm về Bạch Triển Đồ.

Bạch Triển Đồ biến sắc, vội vàng thả người lui về phía sau, hần vồn tưởng rằng trung niên nhân hội truy kích mà đến, thế nhưng mà ra ngoài ý định chính là, trung niên nhân lại đột nhiên dừng tay, cười nói: "Người không là đối thủ của ta, nếu như ngươi cho rằng có thể đánh thắng ta mà nói..., có thể đuổi theo!"

Nói xong, trung niên nhân chợt xoay người, đi đến Dương Thần bên người, cười nói: "Muốn Ngũ Hành Tinh Thạch, vậy thì đi theo ta." Nói xong thả người mà lên, lướt vào từng lâm ở chỗ sâu trong.

Dương Thần không do dự, đi theo.

"Thực lực của người này rất cường, chúng ta làm gì tự rước lấy nhục." Vân lão quý ha ha cười cười, không có ý định đuổi theo mau, thế nhưng mà Bạch Triển Đồ nghe được Vân lão quý về sau, bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, vậy mà phát đủ chạy gấp mà đi.

Nhìn xem Bạch Triển Đồ bóng lưng rời đi, Vân lão quý quý dị nở nụ cười: "Tâm cao khí ngạo chỉ nhân, thường thường cái chết rất nhanh, ta sẽ thay ngươi nhặt xác đây." Quý dị nở nụ cười vài tiếng về sau, hần cất bước phóng ra, chỗ đi phương hướng, đúng là Bạch Triển Đồ cùng Dương Thần bọn người phương hướng ly khai.

...

Dương Thần cũng không biết Bạch Triển Đồ bọn người còn cùng tại sau lưng, hần chính theo sát tại trung niên nhân sau lưng, cũng may trung niên nhân cũng không có đi quá nhanh, nếu không hần căn bản theo không kịp, thực lực của hần dù sao vẫn là quá yếu.

"Tiểu Đào Tử, tại Tam Hợp hội cướp đoạt thứ đồ vật ba cái Hắc bào nhân, đoán chừng cùng người trung niên này là cùng." Dương Thần truyền âm nói: "Thế nhưng mà, cho dù là cùng, cái kia Hắc bào nhân cũng không cần phải vì trung niên nhân này cùng người khác đồng quy vu tận."

"Tiểu Thần Tử, nếu như cái kia Hắc bào nhân còn sống, là sẽ không theo người khác đồng quy vu tận, thế nhưng mà hần đã chết." Đào Đào ngữ khí ngưng trọng truyền âm

"Chết rồi hả?" Dương Thần sắc mặt hơi đỏ, "Ý của ngươi là nói, cái kia ba cái Hắc bào nhân đã bị chết?"

"Đúng vậy, theo ba người kia trên người, ta cảm giác không thấy bất luận cái gì sinh cơ, nói cách khác, bọn hần đã sớm chết đi rồi." Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần không thể tin mà hỏi: "Nếu như bọn hần thật là người chết, làm sao có thể cùng người khác giao thủ?"

"Ta cũng không biết đây là có chuyện gì, bất quá có thể khẳng định chính là, trung niên nhân này tuyệt không đơn giản, ba người kia hơn phân nửa là nhận lấy khổng chế của hần, lại có thể điều khiển người chết, người này rốt cuộc là làm sao làm được?" Đào Đào mình cũng kinh nghi không thôi.

"Tiểu Đào Tử, ngươi với người chủ nhân lâu như vậy, chẳng lẽ tự không có nghe đã từng nói qua ai có loại năng lực này sao?" Dương Thần truyền âm hỏi.

Đào Đào trầm ngâm một lát sau, truyền âm nói: "Chủ nhân của ta nói với ta tối đa đúng là luyện chế Đạo Văn phù, những vật khác nói cũng không nhiều, nếu như chủ nhân của ta còn sống, khẳng định biết rõ người này vì sao có thể điều khiển người chết."

Dương Thần tròn mắt, "Cái này Tiểu Đào Tử, thật đúng là tín nhiệm hần cái này chủ nhân."

"Đã đến!"

Trung niên nhân thanh âm bỗng nhiên truyền đến, Dương Thần ngưng mắt xem xét, nguyên lai trung niên nhân đem hần dẫn tới một cái trong sơn cốc, trong sơn cốc sương mù Phiêu Miêu, cây cối sum suê, cảnh sắc như vẽ.

"Người dẫn ta tới nơi này làm gì?" Dương Thần cười nói: "Nếu như ngươi muốn Đạo Văn phù, tùy tiện tìm một chỗ ta sẽ có thể giúp ngươi khác đi ra, không cần chạy đến nơi đây."

Trung niên nhân khinh thường hừ một tiếng, "Nếu như ta cần Đạo Văn phù, có thể đi đấu giá hội mua sắm, làm gì tìm ngươi, ta cần chính là ngươi Đạo Văn."

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bất quá rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, "Ngươi cũng không phải Đạo Văn Sư, cho dù tìm được Đạo Văn, cũng không có bao nhiêu tác dụng, nói đi, ngươi đến cùng muốn cho ta giúp ngươi làm cái gì?"

"Ta xác thực cần Đạo Văn, bất quá ta cũng biết, ta không cách nào khổng chế Đạo Văn lực lượng." Trung niên nhân cười nói: "Các ngươi Đạo Văn Sư thật đúng là gặp may mắn, đi thôi, đi theo ta, ngươi lập tức đã biết rõ ta muốn cho ngươi làm gì rồi." Nói xong, trung niên nhân đã quay người đi vào sơn cốc.

"Lão gia hỏa này rốt cuộc muốn mạng đến làm gì?" Tự nói thời điểm, Dương Thần đã đi theo trung niên nhân đi vào sơn cốc.

Đi vào trong sơn cốc một chỗ thạch bích trước khi, trung niên nhân ngừng lại, quay đầu lại nhìn xem Dương Thần, hần cười nói: "Đã quên nói cho ngươi biết, ta gọi Viên Mục."

Nói xong, Viên Mục quay người hướng phía che kín rêu xanh thạch bích đi đến, làm cho Dương Thần khiếp sợ một màn đã xảy ra, Viên Mục vậy mà đi vào thạch bích ở trong, thạch bích thật giống như mặt nước giống như nổi lên quyền quyền rung động.

"Người làm sao vậy? Vì cái gì không tiến đến?" Thạch bích về sau bỗng nhiên truyền đến Viên Mục thanh âm

Dương Thần thở sâu, vừa muốn cất bước bước vào thạch bích ở bên trong, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Đợi tí nữa nếu như hấn đánh lên người, ta sẽ lập tức ra tay, người ngàn vạn phải cẩn thận."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần nhẹ gật đầu, lúc này mới đi vào thạch bích trong. Giống như đột nhiên xuyên qua một tầng khí lưu, Dương Thần đi tới thạch bích về sau, trung niên nhân cũng không có ra tay đối phó hấn.

Đi vào thạch bích về sau, Dương Thần xem lấy cảnh tượng trước mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi, thạch bích về sau vậy mà có khác Động Thiên, cây cối che bầu trời Cổ Mộc mọc lên san sát như rừng cao ngất, tang thương khí tức đập vào mặt.

"Cái này... Cái này là địa phương nào?" Dương Thần thở sâu, nhìn xem trung niên nhân hỏi.

Viên Mục nhàn nhạt cười cười, "Vấn đề của người nhiều lắm, có một số việc, người hay vẫn là không biết thì tốt hơn." Nói xong đi về hướng rừng thâm ở chỗ sâu trong.

"Nếu như người không có nói, ta lập tức tự ly khai." Dương Thần y nguyên đứng tại nguyên chỗ, cười nói: "Ta không thích bị động cảm giác, nói cho ta biết cái này là địa phương nào!"

Viên Mục quay người nhìn xem Dương Thần, cười lạnh nói: "Người nên biết, ta nếu như muốn đối phó lời của người, người căn bản không có hoàn thủ cơ hội."

"A? Vậy sao?" Dương Thần cười nhạt một tiếng, "Vì cái gì người không ra tay đâu này? Nếu như người cho rằng ta là dễ dàng như vậy giết, người tự mình phản sai rồi."

"Hừ, người cho rằng nói như vậy ta cũng không dám động thủ sao?" Viên Mục cười lạnh một tiếng, "Người ly khai Tam Hợp hội thời điểm, chẳng qua là một cái mười mấy tuổi thiếu niên, đương người đeo lên một khối kỳ quái đồ vật về sau, tự biến thành hiện tại cái này bức bộ dáng, về phần thực lực của người, cũng chẳng qua là lợi dụng Đạo Văn chế tạo ra đến biểu hiện giả dối mà thôi, ta nói có đúng không?"

Dương Thần sắc mặt biến hóa, "Thằng này chẳng lẽ một mực đi theo phía sau của ta?"

"Tiểu Thần Tử, ta cũng không có cảm giác được có người theo dõi chúng ta." Đào Đào phi thường chắc chắn nói: "Thực lực của ta mặc dù lớn giảm, nhưng là còn không đến mức bị người theo ở phía sau cũng không biết."

"Không muốn kinh ngạc, ta là ở người ly khai Tam Hợp hội thời điểm, thấy được người giả trang thành người khác quá trình." Viên Mục cười nói: "Ta phi thường tò mò, người mang lên mặt đồ vật là cái gì, vậy mà có thể giả trang thành một người khác."

Nghe được Viên Mục, Dương Thần nhẹ nhàng thở ra, Viên Mục xác thực chưa cùng tại phía sau mình, nói như vậy, hấn có lẽ không biết Tạo Hóa bút tồn tại, mình còn có cuối cùng đòn sát thủ.

Nhìn xem Viên Mục, Dương Thần cười nói: "Cái này có tính không người để cho ta bang thứ hai bề bộn? Nếu như tính toán, ta sẽ đem giả trang thành người khác phương pháp nói cho người biết."

"Ta chỉ là hiếu kỳ, cũng chưa nói ta muốn biết." Giọng nói vừa chuyển, Viên Mục khinh thường nói: "Người không cần ở trước mặt ta làm bộ thực lực cao thâm, ta biết rõ người đến cùng có bao nhiêu cân lượng, quai quai nghe ta phân phó, chờ sau khi chuyện thành công, ta sẽ đem Ngũ Hành Tinh Thạch đưa cho người, về phần những chuyện khác, người tốt nhất đừng hỏi."

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, đột nhiên hỏi: "Ta rất kỳ quái, người tại sao phải đi Tam Hợp hội đoạt Ngũ Hành Tinh Thạch?"

Viên Mục sắc mặt hơi đổi, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, nói ra: "Ta nói rồi, người cái gì cũng không nên hỏi, chỉ cần nghe theo của ta phân phó là được, đi mau!" Nói xong xoay người bước đi.

"Tiểu Thần Tử, đã hấn cho rằng có thể khống chế được người, chúng ta không ngại tạm thời che dấu một ít thực lực." Đào Đào cười gian vài tiếng, truyền âm nói: "Đến lúc đó sau lưng âm hấn một bả, lại để cho hấn trọn đời thoát thân không được."

"Ta cũng là nghĩ như vậy, lão gia hỏa này cho là mình rất thông minh, kỳ thật tự là ngu ngốc một cái, nếu như ta thật không có cùng hấn chống lại đích thủ đoạn, sao lại, há có thể mạo hiểm cùng hấn tới nơi này." Dương Thần lộ ra một vòng cười xấu xa.

"Người vừa rồi hỏi hấn vì cái gì chém giết Ngũ Hành Tinh Thạch, hấn cố ý chuyển hướng chủ đề không trả lời người, theo ta thấy, hấn hơn phân nửa theo chúng ta đồng dạng, đã biết Ngũ Hành Tinh Thạch ở trong có Kiếp Thủy Tinh Thạch, cho nên mới ra tay cướp đoạt." Đào Đào trầm ngâm nói: "Khí tức của hấn lúc cao lúc thấp, hơn phân nửa là bị thương, hấn cướp đoạt Kiếp Thủy Tinh Thạch, đoán chừng là vì chữa thương."

"Thế nhưng mà, người không phải nói, hấn chỉ có..." Nói đến đây, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Dù cho bị thương, hấn cũng có Bá Tông đỉnh phong thực lực, nếu như hấn không có bị thương, đây chẳng phải là..."

"Người đoán không sai." Đào Đào vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Ngàn vạn đừng cho hắn có hấp thu Kiếp Thủy Tinh Thạch chữa thương cơ hội, nếu không đủ cho ta sử xuất toàn lực, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn."

Dương Thần há lại không biết cái này kiện chuyện nghiêm trọng tính, nếu như Viên Mộc thật là Bá Vương, một khi lại để cho hắn khôi phục thực lực, bọn hắn cũng chỉ có trốn chạy để khỏi chết phần, đến lúc đó, chỉ sợ muốn đem trên người sở hữu Bá Tuyền tiêu hao hết, đoán chừng mới có cơ hội đào tẩu.

"Đi nhanh đi, nếu như người nếu không theo sau, hắn khẳng định nghĩ đến người trốn đi nha." Đào Đào truyền âm nói.

Nghe được truyền âm, Dương Thần hướng phía rừng sâu ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi, không bao lâu tự thấy được Viên Mộc, Viên Mộc đã ngừng lại.

Hướng Viên Mộc chỗ phương phía trước nhìn lại, Dương Thần trên mặt lộ ra thật sâu rung động chi sắc, nguyên lai cái này trong rừng còn có một tòa cự đại cung điện, cung điện đột ngột từ mặt đất mọc lên, đứng vững trong rừng, trang nghiêm túc mục.

Cung điện lối đi ra viết: Tiêu Dao cung.

"Đội tí nữa cũng không nên tùy tiện đi loạn, nếu như bị nhốt tại trong cung điện, ta có thể không có biện pháp tự người." Nói chuyện thời điểm, Viên Mộc đã đi vào cung điện, Dương Thần nhàn nhạt cười cười, theo sát phía sau.

Dương Thần cùng Viên Mộc tiến vào cung điện thời điểm, bọn hắn chỗ vào thạch bích bên ngoài, Bạch Triền Đồ đột nhiên xuất hiện.

Dò xét son cóc này bốn phía, Bạch Triền Đồ cau mày, "Dấu chân đến nơi đây tự biến mất."

Hắn dĩ nhiên là đi theo Dương Thần cùng Viên Mộc dấu chân mà đến đây.

Cúi đầu nhìn xem trên mặt đất bên trên dấu chân, Bạch Triền Đồ ánh mắt nhìn hướng về phía thạch bích, dấu chân đã đến thạch bích trước khi mới biến mất không thấy gì nữa, chứng kiến cái này kỳ quái hình tượng, hắn cau mày thì thảo tự nói: "Không thấy rồi, bọn hắn lại không thể xuyên tường mà qua."

Bỗng nhiên, sắc mặt của hắn mãnh liệt biến đổi, hô ra bốn chữ "Xuyên tường mà qua!"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tính toán Viên Mộc

"Chẳng lẽ bọn hắn thật sự vào bên trong đi?" Bạch Triền Đồ đi về hướng thạch bích, trong nội tâm suy đoán nói.

Hắn còn chưa đi ra vài bước, một đạo khanh khách tiếng cười duyên truyền tới: "Bạch Triền Đồ, ta cùng người thật đúng là có duyên a."

Tiếng cười duyên truyền đến nháy mắt, tay áo âm thanh xé gió "Vèo" vang lên, một đầu thon thả bóng người một lướt mà ra, đã rơi vào cách Bạch Triền Đồ cách đó không xa trên đại thụ.

Người tới ngồi ở trên cành cây, chấp chõm lấy hai chân, cười khanh khách: "Người tựa hồ đang tìm cái gì thứ đồ vật? Đúng rồi, người không phải cũng đi theo một cái Hắc y nhân sao? Hắc y nhân kia hiện tại đi chỗ nào rồi hả?"

"Tiêu Ngọc Nhân, người đi theo ta cái gì?" Bạch Triền Đồ lạnh lùng nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân.

"Ta cũng không có đi theo người." Tiêu Ngọc Nhân hé miệng cười cười, "Người quá già rồi, không phải ta ưa thích loại hình."

Bạch Triền Đồ chứng kiến Tiêu Ngọc Nhân mặt mũi tràn đầy mỉa mai, lập tức cảm thấy buồn nôn dục nhả, nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân, hắn cười lạnh nói: "Người đến cùng muốn làm gì?" Hắn thật sự không muốn nhìn nhiều Tiêu Ngọc Nhân liếc, thế nhưng mà hắn nhưng bây giờ không thể ly khai.

"Ta muốn làm gì?" Tiêu Ngọc Nhân nhàn nhạt cười cười, Thu Thủy tựa như con người nhìn về phía thạch bích, "Nếu như ta không có đoán sai, cái này thạch bích về sau có lẽ có khác Động Thiên a?"

Bạch Triền Đồ mày kiếm nhảy lên, không nghĩ tới hay vẫn là bị phát hiện rồi.

"Đại Hân Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều người tự là yếu trốn trốn tránh tránh, đã đã đến, vì cái gì còn không ra?" Tiêu Ngọc Nhân đùa bỡn bên

tóc mai phát ra, vũ mị cười cười: "Chẳng lẽ còn sợ ta ăn hết các ngươi hay sao?"

"Hừ, ngươi cái này có khó không nữa không nữa đồ vật, ai hội sợ ngươi!"

Hàn Chương cùng Vũ Văn Liệt theo trong rừng cây đi tới, cái kia người nói chuyện đúng là Hàn Chương.

"Ta là nữ nhân, các ngươi nói như thế nào ta nam không nam nữ không nữ đâu này?" Tiếng cười duyên ở bên trong, Tiêu Ngọc Nhân "Xoát" một tiếng theo trên cây lướt xuống, đã rơi vào thạch bích trước khi.

Ngoài đầu nhìn lại nhìn xem Bạch Triển Đồ bọn người, Tiêu Ngọc Nhân hé miệng nhong nhong cười, "Chúng ta truy Hắc bào nhân đã tự làm lộ, Bạch huynh đệ, cuối cùng này Hắc bào nhân... Có phải hay không đã tiến vào?"

Bạch Triển Đồ nếu như nói không phải lời nói, ngược lại sẽ nhầm trúng người khác càng thêm hoài nghi, hần cười cười, nói ra: "Đúng vậy, ta xác thực là theo dõi cái kia Hắc bào nhân mà đến, bất quá khi ta cùng đến nơi đây thời điểm, chân của hần ẩn đột nhiên biến mất rồi."

Hàn Chương cùng Vũ Văn Liệt nghe được Bạch Triển Đồ, sắc mặt hơi đổi, ngay ngắn hướng nhìn về phía thạch bích.

"Đã như vậy, ta tự đi vào trước, nếu như chư vị sợ hãi, khanh khách... Tốt nhất không nên vào đến, khanh khách..."

Nói xong, Tiêu Ngọc Nhân đã thả người lướt vào thạch bích, chỉ để lại tiếng cười quanh quẩn.

Bạch Triển Đồ ánh mắt lóe lên, theo sát phía sau, cũng thả người lướt vào thạch bích về sau, Hàn Chương cùng Vũ Văn Liệt nhìn nhau, ngay ngắn hướng đi theo mà vào.

Mọi người đi rồi, một người đột nhiên xuất hiện tại thạch bích trước khi, cái này đột nhiên xuất hiện chi nhân dĩ nhiên là Vân lão quý, hần nhìn xem thạch bích, sắc mặt kích động thi thảo: "Môn vị ảo thuật, một loại đã thất truyền bí pháp, nghe nói chỉ có Thái Cổ thời đại cường giả mới có thể, chẳng lẽ... Đây là Thái Cổ di tích?"

Vân lão quý sắc mặt kích động lướt vào thạch bích về sau, hần cũng không có chú ý tới, phía sau mình trong rừng còn có một người, người này đúng là Tam Hợp hội bên trong, cái kia người tướng mạo cương nghị thanh niên.

"Môn vị ảo thuật..." Tự nói thời điểm, thanh niên ở bên cạnh trên đại thụ trước mắt hai chữ "Diệp Tường", sau đó tiến vào thạch bích bên trong, thanh niên này danh tự tựa hồ tự kêu là Diệp Tường, bất quá hần tại sao phải đem danh tự ở lại trên cành cây?

Dương Thần cũng không biết bên ngoài chỗ chuyện đã xảy ra, lúc này hần đã đi theo Viên Mục đi tới Tiêu Dao cung ở trong.

Tiêu Dao cung nội, đi ra quanh co, giống như mê cung, làm cho Dương Thần kinh nghi chính là, trong cung điện sở hữu trong phòng đều không có một bóng người, toàn bộ cung điện tràn ngập tĩnh mịch cảm giác, cũng không biết đến cùng có bao nhiêu năm không có người ở chỗ này sinh sống.

"Bà mẹ nó, lão gia hỏa này có phải hay không lạc đường?" Dương Thần đi ở phía trước Viên Mục, trong nội tâm thầm mắng, "Còn gọi lão tử không muốn đi loạn, ta nhìn ngươi lão gia hỏa này tựa là tại đi loạn."

Trong nội tâm tuy nhiên đang mắng Viên Mục, thế nhưng mà Dương Thần lại biết, Viên Mục xác thực không có đi loạn, hần tựa hồ đã sớm đã tới cái chỗ này, phi thường quen thuộc tại đây đường, nếu để cho Dương Thần chính mình dẫn đường, đoán chừng đã sớm lạc đường.

"Đã đến." Viên Mục bỗng nhiên dừng lại, tại trước mặt của hần, cuối thông đạo rõ ràng là một đạo 10m đến cao cửa đá, trên cửa đá có khắc rậm rạp chẳng chịt, tựa như nòng nọc đồ án.

"Đạo Văn đồ!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, trên cửa đá có khắc đồ án, vậy mà cùng hần Đạo Văn trên sách ghi lại đồ án cực kỳ tương tự, bất quá, đơn theo đồ án phức tạp trình độ mà nói, trên cửa đá đồ án không thể nghi ngờ càng thêm phức tạp.

"Đúng vậy, những xác thực này là Đạo Văn đồ." Viên Mục ghé mắt nhìn về phía Dương Thần, lạnh lùng nói: "Giúp ta phá giải phía trên này bí mật, đem thạch cửa mở ra, sau khi chuyện thành công, ta lập tức đem Ngũ Hành Tinh Thạch cùng luyện chế Hư Kiếp vật quyền trục cho ngươi."

"Đem Ngũ Hành Tinh Thạch cho ta?" Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh.

Ngũ Hành Tinh Thạch ở trong có Kiếp Thủy Tinh Thạch, Viên Mục sao lại, há có thể cam lòng giao ra đây, chỉ sợ sau khi chuyện thành công, lấy được không phải Ngũ Hành Tinh Thạch, mà là họa sát thân.

Dù cho đã biết Viên Mục quỷ kế, Dương Thần cũng sẽ không biết hiện tại tự cùng Viên Mục trở mặt, hần nhàn nhạt cười nói: "Ta tận lực thử xem." Nói xong đi về hướng cửa đá, ngẩng đầu ngó nhìn lấy trên cửa đá Đạo Văn đồ án.

"Tiểu Thần Tử, phía trên này ghi lại Đạo Văn đồ quá phức tạp đi, chỉ sợ cho dù chủ nhân của ta còn sống, cũng hiểu thấu đáo không được những Đạo Văn này đồ." Đào Đào truyền âm nói: "Ngươi chỉ là Nhất phẩm Đạo Văn Sư mà thôi, căn bản không có khả năng coi bỏ trên cửa đá bí mật, càng đừng đề cập mở ra cửa đá rồi."

Dương Thần có tự mình hiểu lấy, đương nhiên biết rõ, chính mình căn bản không cách nào hiểu thấu đáo trên cửa đá bí mật, nếu như ngay cả Đào Đào chủ nhân thế cũng không cách nào hiểu thấu đáo, như vậy dù cho Diệp Lạc đã đến, đoán chừng còn thì không cách nào hiểu thấu đáo.

Thế nhưng mà, hần hiện tại cũng chỉ có thể làm bộ thấy hiểu, trước hết nghĩ biện pháp lấy được Ngũ Hành Tinh Thạch, lại cùng Viên Mục vạch mặt.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta được muốn cái biện pháp trước hù dọa Viên Mục lão gia hòa này, sau đó nghĩ biện pháp cướp được Ngũ Hành Tinh Thạch." Dương Thần tuy nhiên đang đánh giá lấy cửa đá, kỳ thật cũng tại cùng Đào Đào truyền âm, "Bất quá, muốn như thế nào mới có thể lại để cho lão gia hòa này mang thứ đó lấy ra đâu này?"

"Đúng vậy, lão gia hòa này cũng sẽ không ngờ đến chủ động đem Ngũ Hành Tinh Thạch giao cho ngươi." Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần mày kiếm nhảy lên, nghĩ thầm: "Lại để cho hần cam tâm tình nguyện xuất ra Ngũ Hành Tinh Thạch? Đến cùng nên làm như thế nào?"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Dương Thần bỗng nhiên linh quang lóe lên, quay đầu lại nhìn xem Viên Mục, tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng mà lại bỗng nhiên nhin được, tiếp tục quay đầu nhìn cửa đá.

Viên Mục nhìn thấy Dương Thần biểu lộ, trong nội tâm khẽ động, "Tiểu tử này hần là đã tìm được mở ra cửa đá bí mật? Thế nhưng mà hần vì cái gì không nói với ta? Chẳng lẽ hần muốn chính mình đi vào?"

Nghĩ tới đây, Viên Mục hừ lạnh một tiếng, "Tiểu tử, ngươi có phải hay không có phát hiện gì rồi hả?"

"Không có." Dương Thần căn bản không có xem Viên Mục, tự nhiên trả lời Viên Mục.

"Tiểu tử, ngươi tốt nhất không muốn đùa nghịch hoa chiêu gì, nói nhanh một chút, ngươi đến cùng phát hiện cái gì?" Viên Mục sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói.

Dương Thần quỷ dị cười cười, quay đầu nhìn Viên Mục, "Ngươi nên biết, mỗi loại Đạo Văn đều có đặc biệt tác dụng, nói thí dụ như luyện đan sở dụng Tội Dược Phù, còn có luyện khí sở dụng Phòng Ngự Phù."

"Những ta này cũng biết!"

Những cơ bản này Đạo Văn thường thức, Viên Mục hay vẫn là hiểu rõ, hần không kiên nhẫn nhìn xem Dương Thần, cười lạnh nói: "Nhanh nói điểm chính!"

Dương Thần sờ lên cái mũi, tiếp tục nói: "Chúng ta Đạo Văn Sư ở bên trong, có thể dùng Đạo Văn đồ tiến hành câu thông, trong mắt của chúng ta, Đạo Văn đồ thật giống như văn tự, vừa rồi ta quan sát trên cửa đá đồ án thời điểm, đã từ phía trên nhìn ra một ít tin tức."

"Cái gì tin tức?" Viên Mục biểu lộ kích động dị thường, hần cũng không phải Đạo Văn Sư, hơn nữa cũng cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua thần bí Đạo Văn Sư, này đây, hần cũng không biết Dương Thần nói thật hay giả.

Bất quá, hần tin thành phần nhiều hơn một chút.

"Theo trên cửa đá, ta sẽ giải thích đến, muốn mở ra cửa đá, phải mượn nhờ Hư Kiếp vật." Nói đến đây, Dương Thần bắt đầu hít thở dài, "Đáng tiếc, ta căn bản không có Hư Kiếp vật."

Viên Mục sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tiểu tử này sẽ không phải nói dối gạt ta a? Nếu như mở ra cửa đá thật sự cần Hư Kiếp vật, ta chẳng phải là phải đem Ngũ Hành Tinh Thạch cho hần."

"Lão gia hòa này quả nhiên không phải tốt như vậy lừa gạt, bất quá..." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, quay đầu nhìn cửa đá, đáng tuổi cười trở nên tương đương quỷ dị, "Nếu như cửa đá nội đồ vật có cũng đủ lớn lực hấp dẫn, hần nhất định sẽ mạo hiểm tin tưởng ta, Ngũ Hành Tinh Thạch với hần mà nói, căn bản là không trọng yếu."

"Tiểu Thần Tử, ngươi chiêu này có lẽ có tác dụng, bất quá, lão gia hòa kia mặc dù đáp ứng muốn cho ngươi Ngũ Hành Tinh Thạch, cũng sẽ biết đem Kiếp Thủy Tinh Thạch trước lấy đi đấy." Đào Đào không cam lòng hừ một tiếng.

Dương Thần không chỉ có muốn cho Viên Mục đem Ngũ Hành Tinh Thạch giao ra đây, còn muốn cho Viên Mục giúp hần đem Hư Kiếp vật thuận tiện luyện chế ra đến, cho nên, hần mới có thể nói, muốn mở ra cửa đá, nhất định phải Hư Kiếp vật.

Viên Mục nếu như muốn tiến vào cửa đá ở trong, cũng chỉ có lựa chọn tin tưởng Dương Thần.

Quả nhiên, Viên Mục mở miệng nói chuyện.

"Ta hiện tại đã giúp ngươi đem Hư Kiếp vật luyện chế ra đến." Giọng nói vừa chuyển, Viên Mục cười lạnh nói: "Nếu như đến lúc đó ngươi mở không ra cửa đá, ta tự lập tức lấy tính mệnh của ngươi!"

"Lấy tính mạng của ta? Đến lúc đó lão tử vỗ vỗ bờ mông tự rời đi, ngươi đuổi đến đến lão tử sao?" Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần lại giả vờ làm bắt đầu đi bộ dạng, cười khổ nói: "Dùng thực lực của ngươi, nếu như ta thật sự lừa ngươi rồi, ngươi sẽ đem ta giết chết a, bất quá rất đáng tiếc, ngươi chỉ sợ không có giết chết cơ hội của ta rồi, bởi vì ta nói đều là nói thật."

"Hừ!" Viên Mục hừ lạnh một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa, bàn tay mở ra, Ngũ Hành Tinh Thạch cùng quyền trực thành linh xuất hiện trong tay.

Đem quyền trục mở ra, Viên Mục nhìn xem luyện chế Hư Kiếp vật phương pháp, khỏe miệng không khỏi run rẩy.

"Lão gia hỏa này làm sao vậy? Chẳng lẽ quyền trục có vấn đề sao?" Dương Thần chứng kiến Viên Mục kỳ quái biểu lộ, trong nội tâm không khỏi nghi hoặc.

Dương Dương Thần nghi hoặc thời điểm, Viên Mục bỗng nhiên theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra một đồng dược liệu cùng khoáng thạch, nguyên lai luyện chế Hư Kiếp vật còn cần những thứ khác phụ trợ tài liệu.

Dương Thần trong nội tâm âm thầm buồn cười, may mắn không phải mình luyện chế Hư Kiếp vật, nếu không, chỉ là làm cho đều phụ trợ tài liệu, chính mình chỉ sợ muốn táng gia bại sản, cái này Viên Mục thật đúng là người tốt a.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Luyện chế Hư Kiếp vật

"Tài liệu ta đã chuẩn bị xong, bất quá còn kém cuối cùng một vật, luyện chế Hư Kiếp vật cần bố trí Hóa Kiếp đại trận, mà bố trí Hóa Kiếp đại trận, phải mượn nhờ Đạo Văn Sư lực lượng mới được." Viên Mục đem quyền trục đồ cho Dương Thần, nói ra: "Chính ngươi xem đi!"

Dương Thần tiếp được quyền trục, triển khai xem xét, bố trí "Hóa Kiếp đại trận" quả nhiên cần Đạo Văn Sư, đơn mà nói, tựa là trên mặt đất khắc ra trên quyền trục chỗ họa đồ án.

Đào Đào cùng Dương Thần bỗng nhiên suy đoán, chẳng lẽ sáng tạo ra, tạo ra loại phương pháp này người là cái Đạo Văn Sư?

"Ngươi phụ trách bố trí Hóa Kiếp đại trận, ta phụ trách luyện chế Hư Kiếp vật, chúng ta phân công làm việc, chờ mở ra cửa đá về sau, cái này Hư Kiếp vật sẽ là của ngươi." Viên Mục nhàn nhạt cười cười, xem hắn biểu lộ, tựa hồ thực ý định đem Hư Kiếp vật cho Dương Thần.

"Ta nếu là thật tin ngươi, vậy thì thật là ngu ngốc rồi." Trong nội tâm âm thầm cười cười, Dương Thần theo trên đai lưng rút ra Tạo Hóa bút, bắt đầu khắc "Hóa Kiếp đại trận".

Chỉ cần Tạo Hóa bút không thả ra cường đại khí tức, Viên Mục căn bản không có khả năng phát hiện Tạo Hóa bút là cao phẩm cấp Bá Khí.

Quả nhiên, Viên Mục chỉ là tùy tiện nhìn nhìn, ánh mắt tựa dòi đi, tại hắn xem ra, Tạo Hóa bút chẳng qua là Đạo Văn Sư khắc Đạo Văn công cụ mà thôi, cũng không phải cái gì vật trân quý.

Không bao lâu, Dương Thần tựa trên mặt đất khắc thì tốt rồi "Hóa Kiếp đại trận", cái gọi là "Hóa Kiếp đại trận", nhưng thật ra là bốn cái đường kính ước chừng một mét hình tròn đồ án.

Khắc xong sau, Dương Thần sắc mặt tái nhợt, bởi vì Bá Khí cùng Tinh Thần Lực đều tiêu hao rất nhiều, đương nhiên, kỳ thật hắn cũng không trở thành như vậy, trong đó cũng có biểu diễn thành phần.

Lại để cho địch nhân đánh giá thấp chính mình, ngươi mới có cơ hội cho địch nhân một kích trí mạng.

"Tốt rồi, kế tiếp tựa giao cho ngươi rồi." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần thở hỗn hển mấy khẩu đại khí.

"Ta có thể nhắc nhở ngươi, dừng tại ta luyện chế Hư Kiếp vật thời điểm làm mấy thứ gì đó, nếu không ngươi biết hậu quả là cái gì." Viên Mục hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó khoanh chân ngồi xuống, bàn tay mở ra, Ngũ Hành Tinh Thạch lập tức xuất hiện.

Ngũ Hành Tinh Thạch tuy nhiên tên là Ngũ Hành, kỳ thật không chỉ có đựng Ngũ Hành vật chất, còn đựng Phong Lôi vật chất, luyện chế Hư Kiếp vật bước đầu tiên, phải đem những vật chất này tách ra đến.

Dùng Dương Thần thực lực bây giờ còn làm không được điểm ấy, bất quá Viên Mục nhưng có thể.

Chứng kiến Viên Mục đem Bá Khí rút vào Ngũ Hành Tinh Thạch ở bên trong, Dương Thần trong nội tâm nở nụ cười: "Lão gia hỏa này thật đúng là chính cống đại thiện nhân."

Xuy xuy... Ngũ Hành Tinh Thạch bắt đầu vỡ vụn, Viên Mục nhanh chóng phóng xuất ra Bá Khí, bao trùm sắp vỡ vụn Ngũ Hành Tinh Thạch, Bá Khí tại

dưới điều khiển của hắn, chậm rãi thăm thấu tiến vào Ngũ Hành Tinh Thạch trong.

Chứng kiến Viên Mục đối với Bá Khí không chế trình độ như thế thuần thực, Dương Thần cũng không khỏi ám thầm bội phục đứng dậy, lão gia hỏa này tuy nhiên không phải vật gì tốt, bất quá thực lực xác thực rất cường.

Nếu như là Đào Đào nghe được hắn mà nói, tất nhiên sẽ mất trọn trắng, "Thực lực mạnh yếu, lấy người phẩm rất xấu có rắm quan hệ!"

Đúng lúc này, Viên Mục đã đem Ngũ Hành Tinh Thạch chia lìa thành bảy bột lọc mịn, tại dưới điều khiển của hắn, đựng phong một đoàn phiêu đăng mà ra, vũng vàng đã rơi vào "Hóa Kiếp đại trận" bên trong, ngay sau đó là mặt khác ba đoàn...

Dương Thần ánh mắt lóe lên, chứng kiến Viên Mục trong tay có một khóa ngón cái lớn nhỏ Tinh Thạch, hào quang bắn ra bốn phía, cái này... Đúng là Kiếp Thủy Tinh Thạch, cường đại và ôn hòa năng lượng như thủy triều tựa như phiên cồn tứ phương.

Cơ hồ ngay tại Dương Thần chứng kiến Kiếp Thủy Tinh Thạch nháy mắt, Viên Mục lăng lệ ác liệt ánh mắt nhấn nhay ghen Dương Thần, đồng thời bàn tay nắm chặt, lập tức, hắn sẽ đem Kiếp Thủy Tinh Thạch thu vào.

Bị Viên Mục dùng lăng lệ ác liệt ánh mắt chăm chăm vào, Dương Thần chỉ là ngượng ngùng cười cười, tựa như không có phát sinh bất cứ chuyện gì đồng dạng, quay đầu nhìn về phía rồi "Hóa Kiếp đại trận".

Phong, Thủy, Lôi, Hỏa, đã phân biệt rơi vào bốn cái hình tròn trong đại trận, chỉ cần Viên Mục đem bao trùm những vật chất này Bá Khí bỏ chạy, những vật chất này tất nhiên sẽ như tro tã giống như biến mất trong không khí.

Hiện tại mới được là luyện chế Hư Kiếp vật nhất chỉ cần thời khắc.

Dương Thần xem qua quyền trục, biết rõ kế tiếp nên làm gì, kế tiếp phải đem phụ trợ tài liệu gia nhập trận pháp ở trong. Không đợi Viên Mục mở miệng, Dương Thần đã đem đem được liệu để vào đại trận ở trong.

Được liệu để vào đại trận nháy mắt, tại Viên Mục cường hãn Bá Khí bao phủ phía dưới, sở hữu được liệu tất cả đều nát bấy, hóa thành bột mịn.

Ông ông ông... Đại trận lập tức đem những bột phần này hấp thu mất, trận trận chói mắt hào quang tán phát ra, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện bốn cái cự đại nửa vòng tròn hình bột khí.

Dương Thần tinh thần phấn chấn phao ở trong nhìn lại, chỉ thấy vốn là tại trung tâm của trận pháp Phong, Thủy, Lôi, Hỏa, bốn đoàn vật chất bỗng nhiên tụ lại, ngưng tụ thành bốn khóa hạt châu, không ngừng xoay tròn, từ trong đại trận hấp thu lấy năng lượng.

Máu chốt nhất trình tự rốt cục hoàn thành, đương đại trận năng lượng bị hấp thu hoàn tất về sau, Hư Kiếp vật cũng tựu luyện chế thành công rồi. Đến lúc đó chỉ cần đem Hư Kiếp vật hấp thu tiến vào khí trong huyết âm cần sẵn sác, đợi một thời gian, Hư Kiếp vật uy lực sẽ càng ngày càng lớn mạnh.

Viên Mục sắc mặt đã trở nên tương đương tái nhợt, vừa rồi chia lìa Ngũ Hành Tinh Thạch thời điểm, hắn xác thực tiêu hao rất nhiều Bá Khí, ngẩng đầu nhìn Dương Thần, hắn thở sâu, "Tốt rồi, dùng không được bao lâu có thể đã luyện thành."

"Đợi Hư Kiếp vật luyện chế tốt rồi về sau, ngươi có thể mở ra cửa đá rồi." Con mắt đi lòng vòng, Dương Thần hiếu kỳ hỏi: "Cửa đá về sau đến cùng có đồ vật gì đó? Còn có, cái này Tiêu Dao cung là địa phương nào?"

"Ngươi thật giống như quên lời nói của ta rồi." Viên Mục lạnh lùng nhấn nhay ghen Dương Thần.

Dương Thần vuốt cái mũi cười cười, "Không nói đừng nói." Hắn giờ phút này là cái trung niên người, động tác này làm sau khi đi ra, cho người chẳng ra cái gì cả cảm giác, thật giống như một cái ngoan đồng.

"Tiểu Thần Tử, Hư Kiếp vật vừa mới luyện chế thành thời điểm, lực lượng nhất nhu hòa, thực lực của ngươi tuy nhiên rất yếu, nhưng có lẽ đủ để đem bọn họ hấp thu. Trên người của ta còn có rất nhiều Bá Tuyền tệ, cuốn lấy Viên Mục có lẽ dư xài, nhớ kỹ! Trong đoạn thời gian này, ngươi phải đem Hư Kiếp vật hấp thu luyện hóa." Đào Đào ngữ khí nghiêm túc truyền âm cho Dương Thần.

"Tiểu Đào Tử, ngươi cứ yên tâm đi, ta biết rõ nên làm như thế nào!"

Ngay tại Dương Thần truyền âm cho Đào Đào nháy mắt, Viên sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, quay đầu ghen hướng lối đi nhỏ cuối cùng, "Là ai? Chẳng lẽ còn muốn ta thỉnh người đi ra không?"

Viên Mục thanh âm quanh quẩn tại trong lối đi nhỏ, thế nhưng mà cả buổi cũng không có ai đáp lại.

"Hừ!" Viên Mục cười lạnh một tiếng, trong tay ánh sáng màu xanh lóe lên, Thiên Mộc Thần Châm thỉnh linh nắm, tàn ảnh lóe lên, hắn đã biến mất ngay tại chỗ, quý mị tựa như lướt đã đến lối đi nhỏ cuối cùng, một châm đâm đi ra ngoài!

Lối đi nhỏ cuối cùng cũng không có người, hắn vậy mà hướng phía không khí đâm đi ra ngoài.

Ông! Thiên Mộc Thần Châm phát ra nhẹ minh thanh, mang theo trận trận sáng chói ánh sáng màu xanh, bát phương mang tất cả!

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười lạnh truyền đến: "Ta không đi ra, cũng không phải sợ ngươi rồi!"

Trong tiếng cười lạnh, một người vẩy mà từ không trung đột nhiên đi ra, huy kiếm Tật Trảm mà ra, kiếm qua chỗ xoáy lên trập trập Lôi Đình, đùng đùng vang lên không ngừng, màu xanh Lôi Đình lập tức tràn ngập ra đến.

Phanh! Thiên Mộc Thần Châm đâm vào trường kiếm phía trên, Viên Mộc cùng cái kia xuất kiếm chỉ nhân đồng thời rút lui, cái kia xuất kiếm chỉ nhân rút lui năm, sáu bước mới đứng vững, hiển nhiên, tại vừa rồi trong lúc giao thủ, hắn hoàn toàn đang ở hạ phong.

Dương Thần nhìn xem xuất kiếm chỉ nhân sau lưng, giữa không trung vậy mà nổi lên lừng quyền trực, chắc hẳn chính là vì cái này cuốn quyền trực, xuất kiếm chỉ nhân mới có thể vô thanh vô tức che dấu.

Hắn cũng không biết, xuất kiếm chỉ nhân đúng là không lâu tham gia đấu giá hội Vũ Văn Liệt, Vũ Văn Liệt bọn người tiến đến Tiêu Dao cung về sau, cũng đã mỗi người đi một ngã, cho nên Hàn Chương bọn người cũng không có xuất hiện ở chỗ này.

"Thực lực còn có thể, bất quá y nguyên quá yếu." Viên Mộc cười lắc đầu, căn bản không có đem Vũ Văn Liệt để vào mắt.

Vũ Văn Liệt biến sắc, cười lạnh nói: "Đồng dạng!"

Trong tiếng cười lạnh, Vũ Văn Liệt bước nhanh bước ra, trong tay màu xanh trường kiếm chém thẳng vào hướng Viên Mộc đầu lâu mà đi, trên lưỡi kiếm quần quanh lấy vô số Lôi Đình, tàn sát ra cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực.

Chứng kiến Vũ Văn Liệt cùng Viên Mộc đánh nhau, Dương Thần xấu cười lộ lên, "Tốt nhất có thể chết một người, nếu như hai cái đều chết mất vậy thì càng tốt hơn."

"Tiểu Thần Tử, đợi tí nữa ta tìm cơ hội đánh lên bọn hắn, ngươi xem rồi Hư Kiếp vật, một khi luyện chế thành công, lập tức hấp thu!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào đã bắt đầu xoa tay, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Xuy xuy... Do "Hóa Kiếp đại trận" chỗ hình thành bốn cái bọt khí đột nhiên biến mất, đang giằng phao bên trong đích bốn khóa hạt châu bay đến giữa không trung, rã rã... Bốn khóa hạt châu đột nhiên vỡ vụn ra đến, giữa không trung nổi lên lừng bốn đoàn như lửa mào đỏ vật.

Cái này bốn đoàn màu tím đỏ vật tựa là Hư Kiếp vật, Hư Kiếp Phong, Hư Kiếp hỏa, Hư Kiếp lôi, Hư Kiếp Thủy.

"Ngay tại lúc này!"

Theo Đào Đào thanh âm truyền đến, Dương Thần đạp địa nhảy lên, phóng xuất ra Bá Khí bao trùm bàn tay, hai tay đều xuất hiện, bắt được Hư Kiếp hỏa cùng Hư Kiếp lôi, Bá Khí bao lấy hai chủng Hư Kiếp vật, theo gân mạch tiến nhập đan điền của hắn khí huyết.

Ngay tại hắn ý định thò tay bắt lấy mặt khác hai luồng Hư Kiếp vật thời điểm, một đạo tiếng cười chói tai truyền đến: "Khắc khắc... Hư Kiếp vật là lão phu, ai cũng đừng muốn cướp đi!"

Một đầu thân ảnh như chim to tựa như đánh tới, đoạt trước một bước bắt được Hư Kiếp Thủy cùng Hư Kiếp Phong, cái này đột nhiên xuất hiện người dĩ nhiên là Vân lão quỷ!

"Muốn chết!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào biến sắc, lập tức không chế được Tạo Hóa bút bắn ra, vèo! Một tiếng bén nhọn tiếng xé gió vang lên, Tạo Hóa bút đã bắn về phía Vân lão quỷ yết hầu.

Vân lão quỷ sắc mặt kịch biến, vung mạnh lên Hắc Xà trượng, chặn Tạo Hóa bút.

Phanh! Tạo Hóa bút xuất tại Hắc Xà trượng phía trên, kích thích liên tiếp hòa hoa, lực phản chấn đem Vân lão quỷ đẩy lui vài chục bước.

Còn chưa chờ Vân lão quỷ đứng vững, vèo! Tạo Hóa bút lạng không một cái nhanh quay ngược trở lại, sắc bén ngời bút lần nữa hướng hắn nổ bắn ra mà đến, như mũi tên!

"Đây là vật gì!" Vân lão quỷ căn bản không có thấy rõ hướng hắn phóng tới đồ vật là cái gì, bất quá phản ứng của hắn trả thù nhanh, đương Tạo Hóa bút nổ bắn ra mà đến nháy mắt, hắn vội vàng thả người nhanh lùi lại!

Thế nhưng mà ngay tại hắn lui ra phía sau thời điểm, Dương Thần thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên truyền vào trong tai của hắn: "Lôi Thuần Sát!"

Vân lão quỷ ánh mắt một ngẹn, lập tức chứng kiến vô số Lôi Đình kiếm khí Phách Không mà đến, nếu là bình thường, loại trình độ này công kích với hắn mà nói, căn bản không cách nào tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng là bây giờ hắn đối mặt không chỉ là những kiếm khí này.

Thời khắc nguy cơ, Vân lão quỷ sử dụng xuất Bá Khí võ trang, Bá Khí như áo giáp tựa như bao trùm toàn thân.

Cơ hồ đồng thời, hai tay của hắn nắm Hắc Xà trượng, chấn cổ họng mình trước khi, Phanh! Tạo Hóa bút nổ bắn ra tại Hắc Xà trượng phía trên, hòa hoa vang khắp nơi, tiếng cộ xát chói tai lập tức vang lên.

Vân lão quỷ lao đảo lui về phía sau ba bước, hai tay lập tức tê liệt, đúng lúc này, Lôi Đình kiếm khí bổ vào trên người của hắn, như bổ chém vào sắt thép phía trên, căn bản không cách nào phá vỡ Vân lão quỷ Bá Khí võ trang.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Cửa đá sau lưng

Bá Tông có được Bá Khí võ trang, dùng Dương Thần tu vi, căn bản không cách nào phá vỡ Bá Khí võ trang, dù cho Dương Thần là Bá Sư, cũng không được!

"Loại trình độ này công kích cũng muốn làm tổn thương ta? Không biết tự lượng sức mình!" Vân lão quý cười lạnh một tiếng, nhô lên cao một trào, Bá Khí lưu động, ngưng tụ thành năm đạo huyết sắc cầu vòng, thẳng bức Dương Thần mà đi!

Dương Thần biến sắc, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ lui về phía sau né tránh, tốc độ của hắn đã rất nhanh, nhưng lại chạy không thoát cái này năm đạo huyết sắc cầu vòng truy tập.

Lập tức Ngũ đạo trường cầu vòng muốn tới gần, vèo! Tào Hóa bút lẳng không nhanh quay ngược trở lại, bay đến trước người của hắn.

Xoát xoát xoát... Tào Hóa bút lẳng không huy động, sắc bén đầu bút lông dùng hư không vì giấy, viết Tào Hóa Thiên Chương!

Mấy dùng ngàn vạn mà tính vẫn tự đầy trời trời nổi, uốn éo thành hơn mười đạo văn tự nước lũ, trùng kích mà ra, huyết sắc cầu vòng lập tức bị văn tự đục lỗ, hóa thành vô số tơ máu.

"Cái này... Đây là chỉ cái gì bút?"

Vân lão quý nuốt nuốt nước bọt, khiếp sợ không thôi, vội vàng người nhẹ nhàng lui về phía sau, lui về phía sau nháy mắt, hắn huy động Hắc Xà trượng, xoay lên đầy trời huyết vụ, huyết vụ như nước thủy triều, lao thẳng tới hướng văn tự nước lũ mà đi!

Huyết vụ cùng chữ viết nước lũ phiên cồn đan vào đứng dậy, xuy xuy... Lập tức nhấc lên cuộn cuộn khói đặc.

Khói đặc tán đi nháy mắt, Viên Mục cùng Vũ Văn Liệt bỗng nhiên xuất hiện, chứng kiến hai người kia, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Dám đoạt đồ đặc của ta, ngươi muốn chết!" Viên Mục nhìn xem Vân lão quý, vẻ mặt sát khí.

"Muốn chết?" Vân lão quý nhàn nhạt cười cười, "Tuổi của ta mặc dù lớn rồi, thế nhưng mà còn muốn sống thêm vài năm, đương nhiên, càng sẽ không đi tìm chết."

Vũ Văn Liệt ánh mắt lại chăm chăm vào Tào Hóa bút, trên mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi, "Cái này... Chẳng lẽ là Vương phẩm Bá Khí?"

Nghe được Vũ Văn Liệt, Vân lão quý cùng Viên Mục ngay ngắn hướng nhìn về phía Tào Hóa bút.

"Vương phẩm Bá Khí?" Viên Mục nhàn nhạt cười cười, "Nếu quả thật chính là Vương phẩm Bá Khí, chúng ta còn có mệnh sống ở chỗ này sao?"

Vũ Văn Liệt cùng Vân lão quý nghe vậy, bỗng nhiên bình tĩnh đại ngộ, cái này cây bút hơn phân nửa đã là tàn thứ phẩm, cho nên không cách nào phát huy ra Vương phẩm Bá Khí uy lực.

"Ngươi chẳng lẽ quên chúng ta trước khi hiệp nghị sao?" Dương Thần nhìn nhìn Viên Mục, lại nhìn về phía Vân lão quý, "Hắn đã đem Hư Kiếp Thủy cùng Hư Kiếp Phong cướp đi."

Vân lão quý sắc mặt trầm xuống, nhưng hắn là thấy tận mắt qua Viên Mục thực lực, mình tuyệt đối không là đối thủ, thế nhưng mà... Lại để cho chính mình đơn giản buông tha cho Hư Kiếp vật, đó là tuyệt đối không có khả năng đấy.

"Hiệp nghị?" Viên Mục ánh mắt rất nhanh chuyển động, cũng không biết đang suy nghĩ gì, nếu như là tại trước kia, hắn khẳng định mặc kệ cái gì hiệp nghị, nhưng là bây giờ Dương Thần có Vương phẩm Bá Khí tương trợ, hắn tự nhiên thể không cần nhắc, muốn hay không tuân thủ cái hiệp nghị này rồi.

Cho dù là tàn thứ phẩm, có được Vương phẩm Bá Khí tên tuổi, vẫn có thể hù đến người đấy.

Vũ Văn Liệt cũng mặc kệ cái gì hiệp nghị, hắn vốn là để cướp đoạt Ngũ Hành Tinh Thạch, hiện tại đã có sẵn Hư Kiếp vật, hắn đương nhiên muốn ra tay cướp đoạt, cho dù là đối phương có Vương phẩm Bá Khí, hắn cũng muốn đoạt!

Nếu có cơ hội lời nói, hẳn liền Vương phẩm Bá Khí cũng muốn đã đoạt.

Cười lạnh một tiếng, Vũ Văn Liệt bỗng nhiên bước nhanh bước ra, huy kiếm chém về phía Dương Thần, một kiếm bỏ ra, Lôi Đình như hào quang tách ra, bát phương bốn phía.

"Ta thao, một kiếm này lão tử nhớ kỹ!" Dương Thần thầm mắng một tiếng, vội vàng lui về phía sau né tránh.

Vèo! Tạo Hóa bút bút chuyển hướng, lăng không huy động, bút mang giao nhau chém ra, trực tiếp đem đánh tới Lôi Đình phách trăm ra, ông! Đầu bút lông lún nửa một chuyển, Tạo Hóa bút như tên rời cung, hướng phía Vũ Văn Liệt bắn tới.

"Hừ, bất quá là một cái tàn thứ phẩm mà thôi, hôm nay ta muốn đem ngươi thu!" Vũ Văn Liệt cười lạnh một tiếng, huy kiếm bỏ về phía Tạo Hóa bút, kiếm qua chỗ mang theo đạo đạo lôi điện, giống như bầu trời đêm đột nhiên đáp xuống tia chớp.

Bên kia, Viên Mục nhìn xem Vân lão quý, lạnh lùng nói ra: "Đem Hư Kiếp vật giao ra đây!"

Vân lão quý cười lạnh một tiếng, hẳn sao lại, há có thể đem Hư Kiếp vật giao ra đi, Viên Mục thực lực tuy mạnh, cũng chẳng qua là Bá Tông mà thôi, cũng không phải Bá Vương, chỉ cần không phải Bá Vương, hẳn sẽ không sợ, đánh không lại, trốn còn không được?

"Xem ra ngươi là không muốn giao ra đây, hừ, xem ra ngươi muốn cho ta bức ngươi, ngươi mới bằng lòng giao ra đây!" Viên Mục hừ lạnh một tiếng, cũng định ra tay.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Vân lão quý bỗng nhiên nghẹn hướng trước cửa đá Dương Thần, quý dị cười cười, hẳn vậy mà hướng phía Dương Thần cực nhanh mà đi.

"Không tốt!" Viên Mục sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng thả người đuổi theo.

Dương Thần chứng kiến Vân lão quý hướng chính mình lao đến, sắc mặt kịch biến, "Ta thao, lão gia hỏa này như thế nào cũng vừa ý ta rồi hả?"

Ngẩn ngừ kinh nghi về sau, hẳn lập tức minh bạch, chính mình cùng Viên Mục đã đạt thành hiệp nghị, nếu như Vân lão quý bắt lấy lời của mình, nhất định có thể sử dụng chính mình đến áp chế Viên Mục.

"Ngươi căn bản không phải lão phu đối thủ, ta khuyên ngươi hay vẫn là không muốn phản kháng!" Vân lão quý dữ tợn cười một tiếng, ôm đồm hướng Dương Thần.

Dương Thần cấp cấp lui về phía sau, hai tay không ngừng véo ấn, trước người Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành một khối màu xanh tím chắn.

Thi triển ra "Lôi Thuần Sát" ngăn trở tại Vân lão quý trước người, Dương Thần tiếp tục lui về phía sau, thế nhưng mà đúng lúc này, hẳn phát hiện mình đã tựa vào trên cửa đá, căn bản không cách nào nữa lui về sau rồi.

Phanh! Màu xanh tím chắn hồng ầm ầm vỡ vụn, Vân lão quý một nhảy ra, lần nữa thò tay chụp vào Dương Thần!

"Ta thao, chẳng lẽ thật muốn chết tại đây Lão Cầu trong tay!"

Ngay tại Dương Thần không có biện pháp chi tề, sau lưng của hắn cửa đá, còn có cổ của hắn bên trên treo hắc sắc tiểu đỉnh, vậy mà đồng thời chấn động lên,

Hắc sắc tiểu đỉnh vậy mà theo Dương Thần trên cổ gãy giữa, bay lên, trên cửa đá thành linh có một nhỏ nhất lỗ khâm, hắc sắc tiểu đỉnh khâm nhập trong đó, biến cố bất thành linh này, khiến cho tất cả mọi người nhìn về phía cửa đá.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, cửa đá kịch liệt chấn động lên, răng rắc, khe cửa chậm rãi biến lớn, tang thương khí tức cuộn cuộn mà ra, cổ hơi thở này hình thành mạnh mẽ khí lưu, thổi trúng tất cả mọi người rút lui mấy chục bước.

Dương Thần tức thì bị thổi trúng bay lên, may mắn Tạo Hóa bút bay tới, bỗng nhiên biến trường, chắn phía sau của hắn, nếu không hẳn nhất định sẽ bị thổi tới mấy trăm trượng bên ngoài.

Hắc sắc tiểu đỉnh theo trên cửa đá rơi xuống, bay trở về Dương Thần bên người, Dương Thần một phát bắt được hắc sắc tiểu đỉnh, về mặt mờ mịt, "Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

Cuồng phong y nguyên tại gào thét, thổi trúng người không thờ nổi, cửa đá vẫn còn tiếp tục mở ra, đương đại môn toàn bộ mở ra thời điểm, cuồng phong rốt cục dừng lại, mọi người hướng cửa đá ở trong nhìn lại, sắc mặt ngay ngẩn hướng biến đổi.

Một đạo bạch sắc màn sáng cửa đá về sau đồ vật hoàn toàn ngăn trở, mọi người căn bản nhìn không tới cửa đá về sau là cái gì.

"Mở ra, mở ra..." Viên Mục gần như điên cuồng nỗ lực cười, căn bản không có do dự, vọt vào màn sáng, màn sáng nổi lên quyền quyền rung động, nhưng là rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

Vũ Văn Liệt cùng Văn lão quý cẩn rằng, cuối cùng nhất cũng tiến nhập màn sáng về sau.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta có nên hay không đi vào?" Dương Thần nhìn xem màn sáng, chần chờ.

Đào Đào theo Tạo Hóa bút trong chui ra, đứng ở màn sáng, trầm ngâm nói: "Đã với người hắc sắc tiểu đỉnh có quan hệ, cái kia nên đi vào."

"Ta cảm giác cửa đá về sau có đồ vật gì đó, tựa hồ tại kêu gọi ta." Dương Thần mở ra tay đến, nhìn xem trong tay hắc sắc tiểu đỉnh, lập tức ngừng đầu nhìn màn sáng, cất bước đi vào màn sáng bên trong, Đào Đào ngồi ở Tạo Hóa trên ngai bút, theo sát phía sau.

Vừa tiến vào màn sáng nháy mắt, Dương Thần tựu cảm thấy đầu mê muội, ánh sáng cực kỳ chói mắt, khiến cho hắc căn bản không cách nào mở hai mắt ra.

Dương con mắt đau đớn cảm giác biến mất nháy mắt, Dương Thần chậm rãi mở to mắt, hắc phát hiện trước người rõ ràng là rậm rạp chẳng chịt, không cùng vô tận cực lớn thạch điều, những thạch điều này đứng vững tại trong thiên địa, như cổ thụ giống như sừng sừng muôn đời, bao quát bao la mờ mịt đại địa.

Thạch điều chỉ có hình người, nhưng không có mặt mũi, cái này tựa hồ là tự nhiên hình thành, cũng không phải vì sao, bởi vì không có điều khắc dấu vết.

Ngoại trừ thạch điều bên ngoài, Dương Thần còn chứng kiến hằng hà nhân loại, không chỉ là nhân loại, thậm chí còn có Bá Thú, bọn hắc đều ngồi ở thạch điều trước khi, đóng chặt hai mắt, trên người không có nửa điểm sinh cơ, giống như có lẽ đã sớm chết đi.

Thế nhưng mà... Bọn hắc nếu quả thật chết đi, thì thế vì cái gì không có mục nát?

Tĩnh mịch, hoang vu, tang thương... Tựu là cái chỗ này cho người cảm giác, tại đây thiên, tựa hồ cùng ngoại giới thiên bất đồng, tựa hồ căn bản không có chút nào sinh cơ, tại đây không khí, cũng dị thường nặng nề, làm cho người lại cảm giác hít thở không thông.

Đúng lúc này, Dương Thần ánh mắt lăm lăm, hắc thấy được Viên Mục ba người, ba người giờ phút này đang ngồi ở một tòa tượng đá trước, khoanh chân mà ngồi, nhắm chặt hai mắt.

"Tiểu Đào Tử, bọn hắc đang làm gì đó?" Dương Thần nghi hoặc nhìn Viên Mục ba người.

"Bọn hắc tựa hồ tiến nhập một loại kỳ dị trạng thái." Đào Đào cau mày, mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Người nhìn kỹ, bọn hắc tựa hồ phi thường già yếu, tựa hồ tại chịu đựng lấy cái gì thống khổ."

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, Viên Mục ba người quả nhiên tại liều mạng già yếu, nhưng là bọn hắc vì cái gì không tỉnh lại, chẳng lẽ... Không phải bọn hắc không muốn tỉnh lại, mà là căn bản vẫn chưa tỉnh lại?

Nghĩ tới đây, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tại đây đến cùng là địa phương nào? Tại sao phải có nhiều người như vậy? Còn có, bọn hắc thật sự đã bị chết sao?"

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần thò tay chạm đến bên người một tòa thạch điều người bên cạnh, đó là một người tướng mạo chất phác thanh niên, đương bị Dương Thần sờ đến nháy mắt, thân thể của hắc lập tức khô quắt, qua trong giây lát tựu biến thành cây khô.

"Quả nhiên đã bị chết... Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, có loại sờ hết cả gai ốc cảm giác, nhìn xem nhiều như vậy người chết, chỉ sợ chỉ cần là cá nhân tựu sẽ cảm thấy sợ hãi.

"Tiểu Đào Tử, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Bọn hắc rõ ràng đã bị chết, thế nhưng mà thi thể lại không có mục nát, còn có..." Ánh mắt chuyển hướng Viên Mục ba người, Dương Thần nói tiếp đi: "Ba người bọn hắc đến cùng làm sao vậy? Vì cái gì cùng những người này đồng dạng, vậy mà ngồi dưới đất bất động rồi."

Đào Đào tròn trắng mắt, "Ta ngược lại là muốn biết, thế nhưng mà không có người có thể nói cho ta biết."

Dương Thần thở sâu, ngừng đầu nhìn thạch điều, trầm ngâm nói: "Những mọi người này ngồi ở thạch điều bên cạnh, chẳng lẽ lại cái chết của bọn hắc, cùng những thạch điều này có quan hệ..."

Lời còn chưa nói hết, Dương Thần đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trước mắt bỗng nhiên một bông hoa, bỗng nhiên cảm giác, nguyên bản không có mặt mũi thạch điều, đột nhiên sinh ra một đôi mắt, một đôi thâm thúy yêu dị con mắt, khiến người linh hồn đều tựa hồ muốn lăm vào trong đó.

Chứng kiến đôi mắt này nháy mắt, Dương Thần lập tức đã mất đi ý thức, thời khắc cuối cùng, hắc nghe được Đào Đào lớn tiếng gọi: "Tiểu Thần Tử, nhanh tỉnh lại!"

Thế nhưng mà... Thân thể của hắc đã không bị khống chế rồi, như vậy đã hôn mê.

Chương 82: Nhập môn chết ngay lập tức

Dương Thần khi tỉnh lại, phát hiện mình vậy mà nằm ở hơn mười mét rộng đích trên bệ đá, hấn ngẩng đầu nhìn lên, dọc theo bệ đá trên xuống, dĩ nhiên là một tòa thang đá, thang đá bị sương mù dày đặc bao phủ, căn bản nhìn không tới cuối cùng.

Thang đá bốn phía thì là đen kịt thế giới, như đêm tối giống như yên tĩnh.

"Cái này là địa phương nào?" Dương Thần đứng dậy, nhìn xem bốn phía đen kịt thế giới, trên mặt lộ vẻ vẻ mờ mịt, hấn tiếng nói quanh quẩn tại đen kịt trong thế giới, thật lâu không có người trả lời.

"Tiểu Đào Tử! Tiểu Đào Tử! ..."

Dương Thần ngửa mặt lên trời không ngừng kêu to, ngoại trừ hồi âm bên ngoài, y nguyên không có người trả lời.

"Bà mẹ nó, đây rốt cuộc là địa phương nào?" Miệng vờ mắng vài tiếng, Dương Thần không khỏi cười khổ: "Nhất định là cặp mắt kia, kỳ quái? Thạch điều bên trên rõ ràng không có có mắt, nhưng là, vì cái gì đương ta nhìn về phía thạch điều thời điểm, đột nhiên chứng kiến có ánh mắt đang ngó chừng ta?"

Đúng lúc này, Dương Thần thấy được thang đá trên có khắc lấy chữ, mảy kiếm nhảy lên, hấn thấp giọng đọc: "Đạt kiều chi Bỉ Ngạn, có thể thoát ly khổ hải."

"Thoát ly khổ hải?" Dương Thần không khỏi sững sờ, "Ý tứ của những lời này, chẳng lẽ là nói, chỉ có đi đến thang đá mới có khả năng khai tại đây?"

Dương Thần thở sâu, xem ra muốn ly khai tại đây, cũng chỉ có thể bỏ hết cái này chết tiết phá thang đá rồi.

Cẩn rằng, Dương Thần đi lên thang đá, trong miệng thì thảo tự nói: "Lão tử cũng không thể chết ở cái địa phương này, Lam Nhi các nàng đoán chừng hội thương tâm cái chết, ta cũng không tin cái này phá kiều thật có thể vây khổn lão tử."

Một ngày...

Dương Thần không nhớ ra được chính mình bò lên bao nhiêu cấp thêm đá, nhưng điều hấn bắt đắc dĩ chính là, đương hấn ngẩng đầu hướng bên trên xem thời điểm, thêm đá cuối cùng đã giấu ở trong sương mù dày đặc, vẫn không có cuối cùng, mà thân thể của hấn... Cơ hồ sắp hư thoát.

Thế nhưng mà đúng lúc này, hấn thấy được trên thêm đá có một người ảnh, người này dĩ nhiên là Vân lão quỷ, Vân lão quỷ sắc mặt tái nhợt, thể lực tựa hồ cũng nhanh tiêu hao hết rồi.

Dương Thần nghi hoặc không thôi, Vân lão quỷ thế nhưng mà Bá Tông, làm sao có thể leo đến loại địa phương này tự hư thoát?

Vân lão quỷ ghé mắt nhìn phía sau Dương Thần, cười khổ không thôi: "Ngươi cũng tới." Hấn hiện tại đã không có khí lực đối phó Dương Thần rồi.

"Dùng thực lực của ngươi, có lẽ không đến mức biến thành cái dạng này mới đúng?" Dương Thần mảy kiếm nhảy lên, nghi hoặc nhìn Vân lão quỷ.

"Ta đã bò lên mười ngày..." Vân lão quỷ trên mặt chỉ có đắng chát, "Không chỉ là ta, bọn hấn cũng cùng ta đồng dạng, dùng không được bao lâu, ngươi sẽ chứng kiến bọn hấn rồi."

"Mười ngày?" Dương Thần khê giạt mình, bò lên mười ngày, vì cái gì còn ở nơi này? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

"Lập tức ngươi tự sẽ biết nguyên nhân rồi." Vân lão quỷ cười khổ vài tiếng, tiếp tục hướng bên trên bò.

Dương Thần nhú mảy, cũng hướng trên thêm đá bò đi, muốn muốn cõng bỏ trong lòng nghi hoặc, cũng chỉ có tiếp tục hướng bên trên bò.

Không bao lâu, Dương Thần cùng Vân lão quỷ ngay gần hướng ngừng lại, tại tiền phương của bọn hấn, thêm đá biến mất, dĩ nhiên là một tòa cung điện, cung điện bốn phía phiêu đảng lấy sương mù, thêm đá trực tiếp thông hướng cung điện đại môn.

"Cái này là địa phương nào?" Dương Thần nghi hoặc đánh giá cung điện.

"Đi vào ngươi sẽ biết." Vân lão quỷ cười khổ nói: "Ngươi nếu như không tương tin lời của ta, cũng có thể không tiến đến." Nói xong đã đi trước vào cung điện.

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, đi theo đi vào, ở cái địa phương này, Vân lão quỷ bản thân đã khó bảo toàn, căn bản sẽ không nhàn rồi không có việc

gì làm đến hại hần, cho nên hần có thể người can đảm tiến vào cung điện.

Đi vào cung điện, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy cung điện ở trong không không đặng đặng, không có bất kỳ vật gì, hấp dẫn người ta nhất chú mục chính là là, trong cung điện lại vẫn có ba đạo đại môn.

Trừ hần ra đi vào cung điện ngoài cửa lớn, cung điện ba mặt trên tường, riêng phần mình còn có một đạo môn, cửa bị màn sáng che đầy đứng dậy, màn sáng bên trên vậy mà viết chữ, chữ không ngừng tản mát ra kim quang.

Chính phía trước đại môn, màn sáng bên trên viết: Chúng sinh cùng tu sĩ lớn nhất khác biệt là cái gì? Trả lời là được nhập cửa này.

Bên trái đại môn, màn sáng bên trên viết: Không thể trả lời người, thỉnh từ nay về sau môn rồi đi, trọng treo lên thang đá, nếu không trọn đời rơi vào Khô Hải.

Bên phải đại môn, màn sáng bên trên viết: Không thể nhập, vừa vào chết ngay lập tức!

"Vừa vào chết ngay lập tức?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, đây rốt cuộc là địa phương nào? Tùy tiện vào cái môn đều phải chết.

"Chúng ta ba người đã xông vào cửa trước." Vân lão quý cười khổ không thôi, "Kết quả chẳng những không có ly khai, ngược lại lại nhớ tới nguyên điểm, hơn nữa, trên người lực lượng cũng toàn bộ biến mất, cùng người bình thường không có bất kỳ khác nhau."

"Các ngươi sẽ không phải lại xông một lần a? Bằng không mà nói, ngươi như thế nào hội liên tục bò lên mười ngày?" Dương Thần như liếc si đồng dạng nhìn xem Vân lão quý.

"Chúng ta một lần nữa lại tới đây về sau, cũng không có một lần nữa xâm nhập cửa trước." Vân lão quý quay đầu nhìn bên trái môn, nói ra: "Chúng ta không cách nào trả lời vấn đề, cho nên chúng ta đi vào bên trái cánh cửa này, khi chúng ta tiến vào đại môn về sau, lại nhớ tới nguyên điểm, thế nhưng mà trên người lực lượng lại khôi phục một bộ phận."

Dương Thần bình tĩnh đại ngộ, bọn hần sợ dĩ không ngừng trọng bò thang đá, hơn phân nửa là muốn chạy nhanh sự khôi phục sức khỏe lượng, bởi vì mỗi nhiều bò một lần, thể lực tuy nhiên tiêu hao rất nhiều, thế nhưng mà cảnh giới lại hội dần dần khôi phục.

"Ngươi tại sao phải nói cho ta biết những này, nếu để cho ta cũng xâm nhập phía trước, các ngươi không phải lại thêm cái bận sao?" Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn xem Vân lão quý.

"Bởi vì thực lực của ngươi rất thấp, căn bản không cách nào đối với ta tạo thành uy hiếp..."

Vân lão quý giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Viên Mục cùng Vũ Văn Liệt hai người bỗng nhiên đi vào cung điện, chỉ nghe Viên Mục nhạt cười nhạt nói: "Ngươi sợ dĩ đem tình hình thực tế nói cho hần biết, là vì ngươi nghĩ đến trên người hần hắc đỉnh, ta nói có đúng không?"

"A, ta vì cái gì nghĩ đến đến cái kia hắc đỉnh đâu này? Ta xem là ngươi nghĩ đến đến a?" Vân lão quý nhàn nhạt cười cười.

Viên Mục nhìn nhìn Vân lão quý, lại nhìn về phía Dương Thần, cười nói: "Hần sợ dĩ đem tình hình thực tế nói cho ngươi biết, là muốn cho ngươi đối với hần buồn lòng cảnh giác, sau đó đem trên người của ngươi hắc đỉnh đã đoạt."

"Hắc đỉnh?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, không rõ Vân lão quý vì cái gì muốn cướp chính mình hắc đỉnh, thế nhưng mà nghĩ lại, hần lập tức minh bạch, Tiêu Dao cung nội cửa đá là trên người mình hắc sắc tiểu đỉnh mở ra, Vân lão quý sợ dĩ nghĩ đến đến hắc sắc tiểu đỉnh, hơn phân nửa là cho rằng hắc sắc tiểu đỉnh có thể dẫn hần ly khai tại đây.

Nghĩ tới đây, Dương Thần dở khóc dở cười, nếu như hắc sắc tiểu đỉnh thật có thể dẫn người ly khai cái này địa phương quỷ quái, chính mình sao lại, há có thể còn ở tại chỗ này?

"Các ngươi sẽ không đã cho ta trên tay hắc đỉnh có thể mang bọn ngươi ly khai a?" Dương Thần ánh mắt quét về phía Vũ Văn Liệt ba người, lắc đầu cười nói: "Nếu như nó thật có thể dẫn người ly khai, tự chính mình tự cũng không đi tới nơi này."

Vân lão quý chỉ là nhàn nhạt cười cười, Viên Mục cùng Vũ Văn Liệt cũng là nhàn nhạt cười cười, bọn hần chưa nói tin tưởng Dương Thần, cũng không có nói không tin tưởng Dương Thần đấy.

"Ta thao, cái này ba cái gia hỏa xem ra đều tại đánh chủ ý của ta." Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh, Đào Đào không tại, ở cái địa phương này, hần chỉ có thể dựa vào chính mình, cũng may trước mắt ba người này thực lực đã yếu bớt, chính mình có lẽ có hoàn thủ lực lượng.

Đúng lúc này, Viên Mục nhìn xem Dương Thần cười cười, "Ta tin tưởng, trong tay ngươi hắc đỉnh xác thực không thể dẫn người ly khai, bất quá hai người bọn hần chưa hần tin tưởng, ngươi đem hắc đỉnh giao cho ta đảm bảo, ta cam đoan bọn hần không cách nào cướp đi."

"Ngươi cho ta là ngu ngốc sao?" Trong nội tâm thầm mắng một câu, Dương Thần cười nói: "Đáng tiếc, ta người này cũng không thích đem đồ đặc của mình giao cho người khác đảm bảo."

"Đã hần không muốn đem đỉnh cho các ngươi, nói rõ hần nhất định là muốn cho ta, ta đây tự không khách khí!"

Lời còn chưa dứt, Vũ Văn Liệt đã bước nhanh bước ra, ôm đồm hướng Dương Thần trên cổ hắc sắc tiểu đỉnh, ra tay như điện!

"Hừ! Ngươi cho rằng ngươi hay vẫn là Bá Tông sao?" Dương Thần hừ lạnh một tiếng, ba chỉ thành chop, Cầm Long trao mãnh liệt cầm ra, khí bạo âm thanh bỗng nhiên vang lên, kim quang sáng chói, một trao này chỉ lực, đủ để xé rách mấy trăm khối Kim Cương Bá Thạch.

Vũ Văn Liệt sắc mặt không khỏi biến đổi, năm ngón tay thành chop, đón nhận Cầm Long trao, Phan! Như sắt thép va chạm, hai người ngay ngắn hướng lui về phía sau, trên mặt đất để lại mấy cái dấu chân thật sâu.

Dương Thần vậy mà cùng Vũ Văn Liệt lực lượng ngang nhau.

Vân lão quỷ cùng Viên Mục lộ ra vẻ kinh ngạc, thật là lợi hại Bá thuật!

"Lão phé vật, không nghĩ tới ngươi còn có chút bản sự!"

Vũ Văn Liệt cho rằng Dương Thần là cái trung niên người, một trung niên nhân cũng chỉ là cái Bá Sĩ, xác thực là chính cống phé vật, cho nên Vũ Văn Liệt mới gọi Dương Thần vì lão phé vật.

"Ngươi bây giờ liền phé vật đều đánh không lại, chẳng phải là liền phé vật đều không bằng?" Dương Thần giễu cợt nói.

"Lão phé vật, ngươi muốn chết!" Vũ Văn Liệt nghe vậy sắc mặt đột biến, lấy ra trong nhẫn chứa đồ trường kiếm, huy kiếm Tật Trảm hướng Dương Thần!

Dương Thần mãnh liệt lui về phía sau, hai tay véo ấn, trước người Bá Khí lưu chuyển, chỉ một thoáng ngưng tụ thành vô số kiếm khí, nổ bắn ra mà ra!

Vũ Văn Liệt hừ lạnh một tiếng, kiếm ra như điện, vô số Lôi Đình hóa thành kiếm khí phá không mà ra, kiếm khí cùng kiếm khí va chạm, chói tai tiếng va chạm không dứt bên tai, hóa hoa vẩy ra.

Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ, giống như Tật Phong giống như lướt động, đột nhiên xuất hiện tại Vũ Văn Liệt bên phải, trong tay chẳng biết lúc nào đã nắm Lôi Ngục kiếm, ông! Lôi Ngục kiếm nhô lên cao đánh xuống, bóng kiếm tung hoành, tiếng sấm chột tiếng nổ, vô số tia chớp nhô lên cao bổ về phía Vũ Văn Liệt!

Vũ Văn Liệt sắc mặt không khỏi biến đổi, thủ đoạn vạn vạ, ông! Mũi kiếm nhanh quay ngược trở lại, bổ về phía trước mặt mà đến tia chớp, hấn huy kiếm mà ra nháy mắt, đồng dạng xoáy lên vô số Lôi Điện.

Lôi Điện đối với Lôi Điện, trong cung điện lập tức bị cuồng bạo Lôi Đình tràn ngập, Lôi Điện như du xà giống như xuyên thẳng qua, lẫn nhau va chạm, kích thích trận trận khói đặc, khí bạo âm thanh không ngừng.

Ngay tại Dương Thần bước nhanh bước ra, muốn huy kiếm lần nữa công nháy mắt, năm đạo huyết sắc cầu vòng đột nhiên phóng tới, bắt đầu đi phía dưới, hấn chỉ phải huy kiếm chém về phía huyết sắc cầu vòng, kiếm qua chỗ xoáy lên đầy trời Lôi Đình, dừng dừng.

Sương mù màu máu gặp được Lôi Đình, lập tức hóa thành vô số tơ máu, ngay sau đó hóa thành vô số biến mất không thấy gì nữa.

"Khắc khắc, đỉnh là của ta!" Vân lão quỷ quý mị tựa như xuất hiện tại Dương Thần sau lưng, ôm đồm hướng về phía thất ở Dương Thần trên cổ hắc sắc tiểu đỉnh.

"Bà mẹ nó, còn Bá Tông, vậy mà hai cái đánh một cái!" Dương Thần không khỏi chửi ầm lên, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ né tránh, giống như Tật Phong lại như Bôn Lôi, lập tức lướt ngang ra hơn mười thước.

Bất quá ngay tại hấn mau né Vân lão quỷ thời điểm, lại một tay trao đi qua, ra tay chỉ nhân dĩ nhiên là Viên Mục.

Dương Thần xoay người bắn lên, mấy cái bổ nhào về sau, rơi trên mặt đất, cuối cùng tránh được Viên Mục, thế nhưng mà đúng lúc này, một đạo Lôi Đình Phách Không mà đến, thẳng bức lồng ngực của hấn.

"Đáng giận, ba cái Bá Tông đánh một cái Bá Sĩ, các ngươi còn có xấu hổ hay không!" Dương Thần bên cạnh mắng vừa lui, thế nhưng mà Viên Mục ba người lại căn bản không có để ý đến hấn.

Bỗng nhiên, Vân lão quỷ kêu to: "Không muốn lui ra phía sau!" Trong tiếng kêu to, Vân lão quỷ thi triển toàn lực phóng tới Dương Thần mà đi.

"Ngươi cho ta là ngu ngốc sao? Không lui, còn không bị sét đánh chết!" Nhìn xem phá không mà đến Lôi Đình kiếm khí, Dương Thần không dám không lui.

"Đừng lui!" Lần này gọi Dương Thần đừng lui người vậy mà không ngớt Vân lão quỷ, còn có Vũ Văn Liệt cùng Viên Mục.

Dương Thần không khỏi sững sờ, thế nhưng mà ở này ngay người một lát, hấn chợt phát hiện... Chính mình tựa hồ tiến vào trong đó trong một cánh cửa mặt, bởi vì hấn cảm giác được màn sáng chiếu xuất tại trên người, đương bị màn sáng chiếu xạ cảm giác sau khi biến mất, hấn phát hiện mình thật sự đã tiến nhập trong đó trong một cánh cửa mặt.

Chương 83: Đấu Phật, Không

Màn sáng bên trên viết: Không thể nhập, vừa vào chết ngay lập tức!

Dương Thần rút cuộc biết, Viên Mục bọn người tại sao gọi là hắn không muốn lui. Thế nhưng mà hắn hiện tại đã tới không kịp lui ra ngoài, hắn đã đi tới đại môn về sau, thế nhưng mà hắn cũng chưa chết.

Nhìn xem phía sau cửa thế giới, Dương Thần đập lớn hơn con mắt, tại hắn trước người, rõ ràng là một tòa cự đại Phật tượng, Phật tượng tán phát ra trận trận sáng chói kim quang, chói mắt kim quang, khiến cho hắn thiếu chút nữa mất mở không ra.

"Cái này... Cái này là địa phương nào?" Dương Thần nhìn xem mấy trăm tượng đến cao Đại Phật, nuốt nuốt nước bọt, "Cái thế giới này cũng có Phật sao?"

"Đây là nơi người hỏi vấn đề thứ nhất sao?" Phật tượng vậy mà mở miệng nói chuyện, thanh âm cuộn cuộn như sấm.

Dương Thần trừng lớn hai mắt, không thể tin được ngẩng đầu nhìn Phật tượng, "Người là người sao?"

"Ta?" Đại Phật tựa hồ cười cười, "Người không tin ánh mắt của người sao? Ta chẳng qua là Phật tượng mà thôi, cũng không phải người."

"Không phải người!" Dương Thần biến sắc, lão tử đến cùng đi tới địa phương nào? Như thế nào liền Phật tượng đều rất biết nói chuyện?

"Thí chủ, người đã thâm phá sinh tử, cùng ta Phật hữu duyên, cho nên, người nếu có cái gì nghi vấn, ta đều có thể trả lời." Phật tượng biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, cũng không biết là vui là nộ.

"Sâm phá sinh tử?" Dương Thần dở khóc dở cười, thiên hạ này sở hữu thâm phá sinh tử, cũng luân không đến ta Dương Thần trên đầu, cái này thuần túy là hiểu lầm a, tuy nhiên là hiểu lầm, bất quá hắn cũng sẽ không ngốc đến đem chuyện đã trải qua nói ra.

"Lão hòa thượng, người là ai? Tại đây là địa phương nào?" Dương Thần ngẩng đầu nhìn Phật tượng, hỏi.

"Ta là ai?" Phật tượng nhàn nhạt cười cười, "Tại trước đây thật lâu, người khác đều gọi ta là Đấu Phật, Không!"

"Đấu Phật!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, bị người khác gọi là Đấu Phật? Chẳng lẽ cái này pháp danh vì "Không" người, trước kia phi thường hiểu chiến sao?

"Tại đây cũng không phải người chỗ thế giới, là người khác tạo ra đến đây." Đấu Phật "Không" hít thở dài, nói tiếp: "Tạo ra người của thế giới này, ta cũng không biết tên của hắn là cái gì, cho nên ta chỉ có thể nói cho người biết nhiều như vậy."

"Nhân tạo đi ra đây... Thế giới?" Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, tại đây dĩ nhiên là người khác tạo ra đến thế giới? Người này mạnh như thế nào? Vậy mà có thể tạo ra thế giới đến.

Tới thật lâu Dương Thần mới từ trong lúc khiếp sợ bình tĩnh trở lại, ngẩng đầu nhìn Đấu Phật "Không", hắn lại hỏi: "Người tại sao phải ở cái địa phương này?"

"Cái chỗ này cửa vào là Tiêu Dao cung, ta tới nơi này, là vì cùng Tiêu Dao cung chủ tỷ thí." Đấu Phật "Không" thở dài một tiếng, có chút tiếc hận nói: "Đáng tiếc, khi ta tới, Tiêu Dao cung chủ đã bị giết."

"Bị giết?" Ngẩn ngừ kinh ngạc về sau, Dương Thần bỗng nhiên nói: "Chẳng lẽ nơi này chính là Tiêu Dao cung chủ sáng tạo ra, tạo ra đến đây sao?"

"Không phải, bởi vì thực lực của hắn cũng không so với ta mạnh hơn, ta làm không được sự tình, hắn cũng không thể nào làm được." Đấu Phật "Không" ngao khí mười phần mà nói.

"Không phải nói, người xuất gia không tranh danh lợi sao? Lại vẫn tìm người quyết đấu! Cái này tính toán cái gì Phật?" Dương Thần âm thầm khinh bỉ Đấu Phật "Không", bất quá hắn cũng không dám thật sự trách mắng đến.

"Đã Tiêu Dao cung chủ đã bị giết, người vì cái gì còn ở tại chỗ này?" Dương Thần nghi hoặc nhìn cự lớn Phật tượng.

Đấu Phật "Không" tiếng thở dài quanh quẩn đứng dậy, "Ta cũng không muốn ở lại chỗ này, thế nhưng mà ta cũng không có cách nào, bởi vì có người để cho ta thủ tại chỗ này, thời gian chưa tới trước khi, ta không thể ly khai."

"Có người cho người lưu lại? Người kia là ai?" Dương Thần lần nữa hỏi.

Đầu Phật "Không" trả lời làm cho Dương Thần có loại muốn đánh người xúc động, bởi vì Đầu Phật trả lời là: "Không biết."

"Người liên là ai cho người lưu lại cũng không biết, vậy người vì sao còn muốn lưu lại?" Nói đến đây, kỳ thật Dương Thần còn muốn nói một câu: "Người như vậy như vậy ngu xuẩn!" Đáng tiếc hắn không dám nói ra.

"Bởi vì để cho ta lưu lại cũng không phải người, mà là một người ý niệm, hắn cưỡng ép đem ta vây ở tại đây, tuy nhiên ta thử rất nhiều biện pháp, thế nhưng mà cuối cùng đều không thể ly khai." Đầu Phật "Không" trong giọng nói ngâm lấy đáng chất cùng bất đắc dĩ.

"Một người đấy... Ý niệm?" Dương Thần tại chỗ ngây người, con mẹ nó, rốt cuộc là ai như vậy thuộc loại trâu bò, chỉ bằng vào ý niệm là có thể đem người sống vây ở chỗ này, nếu như là bản thân của hắn đích thân đến...

Thở sâu, Dương Thần lại hỏi: "Tại đây đến cùng phát cái gì chuyện gì? Vì cái gì bên ngoài có nhiều như vậy thạch điêu, thạch điêu bên cạnh có nhiều như vậy người chết?"

"Tiêu Dao cùng bị địch nhân xâm lấn, tất cả mọi người chết trận, mà người tại thạch điêu bên cạnh chứng kiến người chết, kỳ thật đều là do năm xâm lấn người của Tiêu Diêu Cung. Nhưng năm ta chạy tới nơi này thời điểm, bọn hắn chính giữa, cái kia người cầm đầu đang tại cùng Tiêu Dao cùng cung chủ giao thủ." Đầu Phật "Không" thở dài nói: "Người của Tiêu Diêu Cung khởi động phong ấn đại trận, đem tất cả mọi người vây ở cửa đá về sau, ta cũng bị khốn."

"Thế nhưng mà người bây giờ như thế nào hội tại đây?" Dương Thần bỗng nhiên đã cắt đứt Đầu Phật.

"Bởi vì sáng tạo ra, tạo ra người của thế giới này, hắn cần người giúp hắn trông coi ở nơi này, hắn chọn trúng ta, đem ta đưa vào thạch điêu ở trong, người bây giờ đã ở thạch điêu nội." Đầu Phật "Không" nói ra.

"Ta đã ở thạch điêu nội?" Dương Thần không biết là nên khóc hay nên cười.

"Đương phong ấn đại trận khởi động thời điểm, ý niệm của hắn thức tỉnh, triệt để tàn phá tất cả mọi người, chỉ có ta còn sống, hắn để cho ta ở chỗ này chờ người, ta đã không nhớ rõ đợi đã bao nhiêu năm, người là người thứ nhất người tới nơi này." Đầu Phật "Không" tựa hồ lâm vào trong hồi ức.

Một đạo ý niệm đều có thể gạt bỏ tất cả mọi người, Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh.

Thở sâu về sau, Dương Thần lại hỏi: "Người đến cùng đang đợi ai?"

Đầu Phật "Không" còn nói ra một câu làm cho Dương Thần có chửi mẹ xúc động: "Không biết."

Dương Thần trợn trắng mắt, người con mẹ nó đến cùng biết chút ít cái gì! Mỗi lần hỏi chuyện trọng yếu, chỉ biết là nói với ta không biết.

"Hắn nói với ta, chỉ cần có người có thể đến nơi đây chứng kiến ta, tựu vô cùng có khả năng là ta sở muốn đợi người." Đầu Phật "Không" nhàn nhạt cười cười, "Nói cách khác, người cũng có thể sao nói là ta phải đợi người."

"Ta?" Dương Thần giọng cười vài tiếng, "Người khả năng đã hiểu lầm, ta tuyệt đối không phải người phải đợi người."

Dương Thần trong nội tâm tĩnh tường, chính mình căn bản không phải tự nguyện vào, mà là bị người khác bức tương lai, thâm phá sinh tử? Cái kia thuần túy là tán gẫu!

"Người như là đã đến nơi này, tựu là người hữu duyên."

Đầu Phật "Không" lời của vừa mới rơi xuống, cái kia mấy trăm trọng cao cực lớn Phật tượng bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, cực lớn Phật chương lăng không đánh về phía Dương Thần, mang theo trận trận cuồng phong, gào thét không ngớt!

"Ta Thao!" Chứng kiến cực lớn Phật chương đánh tới, Dương Thần sắc mặt kịch biến, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ né tránh, thế nhưng mà tốc độ của hắn quá chậm, cái kia Phật chương tuy nhiên cực lớn, bắt quả đánh tới tốc độ lại nhanh đến cực hạn, hắn căn bản trốn không thoát.

Ầm ầm!

Phật chương ầm ầm chụp được, Dương Thần cứ như vậy bị cự chương đặt ở dưới mặt, mà ngay cả Dương Thần đều tin tưởng chính mình hắn phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng mà hắn vẫn chưa có chết, đương hắn mở hai mắt ra nháy mắt, phát hiện mình vậy mà tại một khối tầm hơn mười trọng đến lớn lên trên tảng đá, phóng nhãn nhìn lại, bốn phía sương mù dày đặc phiêu đảng.

"Vù vù..." Dương Thần thở hào hển, lòng còn sợ hãi đánh giá phụ cận, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời mắng to: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, không! ! Người cái vương bát đản! ! Ta thao nãi nãi của người! ! Người sinh nhi tử không có **! ! ! !..."

Tức giận mắng âm thanh quanh quẩn không ngừng, loại này tức giận mắng âm thanh giằng co thật lâu mới dừng lại đến, Dương Thần đã mắng được cuồng hống đều ách rồi.

Vuốt vuốt yết hầu, Dương Thần đứng dậy đánh giá bốn phía, "Đây rốt cuộc là địa phương nào?"

Ông ông ông... Cỗ của hắn bên trên hắc sắc tiểu đình kịch liệt run rẩy lên, hắc sắc tiểu đình trong tán phát ra trận trận sáng chói hào quang, hào quang phóng xạ ra, bao trùm phương viên mấy trăm trượng.

"Cái này..." Dương Thần nhìn xem trời nổi lên hắc sắc tiểu đình, kinh nghi không thôi.

Cũng không biết đã qua bao lâu, hắc sắc tiểu đình trong phát ra hào quang chậm rãi biến mất, bốn phía khôi phục bình tĩnh.

Dương Thần nhìn xem dưới chân cái kia khối cự thạch, sắc mặt không khỏi biến đổi, giờ phút này cự thạch đã trở nên óng ánh sáng long lanh. Lại để cho hắn khiếp sợ chính là, cái này khối cự thạch hình dạng dĩ nhiên là hình người. Xem hắn bộ dáng, vậy mà cùng ngoại giới thạch điều giống như đúc.

"Người rốt cuộc đã tới..." Không biết từ chỗ nào bay tới một đạo nhân nhật tiếng cười.

"Là ai?" Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, lại căn bản không có phát hiện bất luận kẻ nào.

"Người dưới chân đồ vật gọi là đạo thai, đem máu của ngươi nhỏ vào đi, hắn có thể biến thành phân thân của ngươi." Đạo kia thần bí thanh âm phi thường thân mật, nhân nhật cười nói: "Đương ngươi đem giọt máu đi vào thời điểm, ngươi đã biết rõ như thế nào ly khai tại đây rồi..."

"Người rốt cuộc là ai!" Dương Thần ngắm nhìn bốn phía, ra sức kêu to, tuy nhiên lại không chiếm được như thế nào người trả lời.

Bất đắc dĩ lắc đầu, Dương Thần cúi đầu nhìn xem thần bí thanh âm theo như lời "Đạo thai", thần bí kia thanh âm vậy mà lại để cho chính mình nhỏ máu ở bên trong, hắn đến cùng là dụng ý gì?

"Chỉ cần đem giọt máu tại 'Đạo thai' bên trong, có thể để cho ta ly khai tại đây." Dương Thần vuốt cái mũi, thì thảo tự nói: "Chỗ tốt này thật đúng là mê người, hắn đến cùng muốn làm gì?"

"Hắn căn bản không có tất yếu lừa gạt ta, bởi vì ta căn bản không có bất luận cái gì giá trị lợi dụng, bất quá hắn đến cùng muốn làm gì?" Dương Thần cũng không phải là ngu ngốc, tuyệt đối sẽ không đơn giản tin tưởng người khác.

Do dự thật lâu về sau, Dương Thần cắn răng, "Chỉ có đánh cuộc nhìn, nếu như vừa rồi người nói chuyện tự là vậy khốn 'Không' người, vậy hắn căn bản không có tất muốn hãm hại ta."

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần cắn nát ngón tay, đem máu tươi nhỏ tại dưới chân "Đạo thai" lên, máu tươi lập tức bị "Đạo thai" hấp thu.

Máu tươi bị hấp thu nháy mắt, Dương Thần trong đầu lập tức truyền đến về đạo thai tin tức, đạo thai là trong thiên địa thai nghén đi ra chí bảo, chỉ cần hấp thu người huyết dịch, có thể trở thành người phân thân.

Cái này phân thân cực kỳ cường hãn, chỉ cần không ngừng hấp thu Bá Tuyền, lực lượng tự sẽ không ngừng tăng lên, căn bản không sẽ phải chịu cảnh giới trói buộc, nói cách khác, chỉ cần cho hắn đầy đủ Bá Tuyền, hắn tự sẽ không ngừng tăng thực lực lên.

Ngưng tụ thành phân thân quá trình sẽ rất chậm trường, Dương Thần cũng không biết cần bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Ngưng tụ phân thân

Vốn là óng ánh sáng long lanh đạo thai hấp thu máu tươi về sau, trong đó vậy mà ngưng tụ ra tựa như mạng nhện mạch máu, trong mạch máu chảy xuôi theo Dương Thần huyết dịch, đây là thai nghén phân thân bước đầu tiên.

Đương mạch máu cùng kinh mạch ngưng tụ sau khi đi ra, đạo thai đem sẽ tiếp tục ngưng tụ ra ngũ tạng lục phủ đợi một chút... Cuối cùng nhất đem sẽ biến thành cùng Dương Thần không có bất kỳ khác nhau người. Đương nhiên, là có chủ yếu và thứ yếu chi phần đích, phân thân dù sao chỉ là phân thân, sẽ phải chịu Dương Thần khống chế.

Dương Thần nhìn xem đạo thai trong hình thành mạch máu, mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin.

Đúng lúc này, hắn chứng kiến đạo thai trái tim bộ vị có một khóa đầu người giống như lớn nhỏ Bá Tuyền, cái này Bá Tuyền cũng không biết là ai đặt ở

đạo thai trong cơ thể, chỉ xem Bá Tuyền lớn nhỏ liền khiến cho được hấn khiếp sợ không thôi.

"Cái này... Đây là cái gì phẩm cấp Bá Tuyền? Thật lớn!" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, lần nữa bị thật sâu rung động đã đến.

Đạo thai bên trong đích vừa mới ngưng tụ ra đến mạch máu toàn bộ kéo dài nhập Bá Tuyền bên trong, Bá Tuyền giống như trái tim, theo Bá Khí chảy vào mạch máu, vô số sợi tơ giống như thật nhỏ mạch máu tiếp tục diễn sinh, trong nháy mắt, đạo thai nội đã tràn đầy thật nhỏ mạch máu.

Bá Khí ngoại trừ rót vào mạch máu bên ngoài, vậy mà đang không ngừng tiết ra ngoài đi ra, phương viên tâm hơn mười trượng nội lộ về nồng đậm mờ mịt Bá Khí, đưa thân vào nồng đậm Bá Khí ở bên trong, Dương Thần toàn thân lỗ chân lông đều tại trường đại, làm hấn thoải mái cơ hồ nhanh rên rỉ đi ra.

Như thế nồng đậm Bá Khí, ngoại trừ Thuần Âm Thái Hư ở trong bên ngoài, Dương Thần cơ hồ không có ở địa phương khác đã từng gặp, đương nhiên, những Bá Khí này tuy nhiên nồng đậm, cũng tuyệt đối không cách nào cùng Thuần Âm Thái Hư ở trong Bá Khí so sánh với.

Căn bản không có khả năng hấp thu, Bá Khí tự chảy vào Dương Thần trong cơ thể, tiến nhập trong đan điền của hấn, không ngừng bị ba cái trung ương khí huyết hấp thu.

"Cơ hội tốt!" Dương Thần sắc mặt đại hi, hấn há sẽ bỏ qua loại cơ hội này, liền vội khoanh chân mà ngồi, vận khởi 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》, không ngừng hấp thu Bá Khí, thế nhưng mà tốc độ lại không có rõ ràng đề cao.

"Ài, cái này phá công pháp nhất định phải phục dụng tương ứng đan dược, mới có thể cực nhanh tốc độ tu luyện, nếu không cơ hồ cùng không có vận công không sai biệt lắm"

Nghĩ tới đây, Dương Thần vội vàng theo trong nhẫn chứa đồ xuất ra Bát Hủ Vương Đình, đem tại Tam Hợp hội trong mua được sở hữu dược liệu cùng Bá Tuyền tề ném vào trong đình, hấn muốn luyện đan, loại đan dược này đúng là hấn Bá Sĩ cảnh chỗ phải đan dược.

Không có loại đan dược này, 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 so bình thường công pháp còn kém, tốc độ tu luyện quá chậm.

Dược liệu cùng Bá Tuyền tề phóng như Bát Hủ Vương Đình về sau, Bát Hủ Vương Đình trong lập tức bốc cháy lên, hừng hực Liệt Hỏa thậm chí theo nắp đình bên trên lỗ nhỏ trong phun ra đến, bốn phía độ ẩm bỗng nhiên lên cao.

Đạo thai hấp thu Bá Tuyền thời điểm, Bá Khí sẽ không ngừng tiết lộ ra ngoài, Dương Thần há sẽ bỏ qua loại này tốt tu luyện cơ hội, hấn phải nắm chặt thời gian đem đan dược luyện chế ra đến, tranh thủ thời gian hấp thu tiết lộ ra ngoài Bá Khí.

Đan dược tự động bắt đầu luyện chế thời điểm, Dương Thần nhắm mắt ngồi xuống, vận công hấp thu lấy Bá Khí, chậm rãi cùng đợi...

Cũng không biết đã qua bao lâu, Bát Hủ Vương Đình bên trong đích Hòa Diễm chậm rãi biến mất, Dương Thần mở hai mắt ra, nở nụ cười: "Luyện tốt rồi!"

Mở ra nắp đình, trập trập nhiệt khí đập vào mặt, Dương Thần ngưng mắt nhìn về phía đình cuối cùng, thấy được hơn mười khóa màu trắng bạc đan dược, đan hương bốn phía, thấm vào ruột gan, giống như mật hoa giống như ý nghĩ ngọt ngào dạt dào.

Liếm liếm đầu lưỡi, Dương Thần dùng bình ngọc đem sở hữu đan dược trang, ngay sau đó như ăn đậu phộng tựa như, đem đan dược ném vào trong miệng. Lập tức, Dương Thần toàn thân đều cảm giác ấm áp, giống như đưa thân vào ôn hòa dưới ánh mặt trời.

Viên thuốc này, tên là Thuần Âm Bá Khí đan!

Đem Thuần Âm Bá Khí đan ăn vào đi về sau, Dương Thần khoanh chân mà ngồi, trong cơ thể bắt đầu vận chuyển 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》, công pháp vận khởi nháy mắt, chung quanh hấn lập tức xoáy lên trập trập gió lốc, Bá Khí uốn éo thành vô số cổ, rót vào trong thân thể của hấn mà đi.

Đáng sợ như thế hấp thu tốc độ, làm cho người ghen hòng nhìn trần trời.

Trong đan điền, ba cái trung ương khí huyết không ngừng nhắc đến lấy ra Thuần Âm Bá Khí, hút vào trong đó, theo Thuần Âm Bá Khí gia tăng, ba cái khí huyết không ngừng vòng qua vòng lại, không ngừng khuếch trương tăng, nội thị đan điền nhìn xem khí huyết, Dương Thần không khỏi nghĩ đến trên địa cầu Ngân Hà.

Ba cái trung ương khí huyết bên trong đích Thuần Âm Bá Khí đạt tới bão hòa về sau, Dương Thần trong đan điền phát sanh biến hóa, mỗi cái trung ương khí huyết lại phân liệt ra một cái khí huyết, lập tức, Dương Thần trong đan điền đã có được sáu cái khí huyết.

Người bình thường tấn thăng làm lưỡng biến Bá Sĩ, chỉ cần do trung ương khí huyết phân liệt ra một cái khí huyết là được, thế nhưng mà Dương Thần lại phân liệt ra ba cái, mới tấn thăng làm lưỡng biến Bá Sư.

Ba cái trung ương khí huyết ở bên trong, ba cái bình thường khí huyết tại bên ngoài, Dương Thần lập tức cảm giác được, sáu cái khí huyết mỗi lần chuyển động qua đi, trên người mình lập tức tự tràn đầy dùng không hết lực lượng, cực kỳ bá đạo lực lượng!

Dương Thần đóng chặt hai mắt, hoàn toàn yên lặng tại trong loại cảm giác tuyệt vời này, 《Cực Đạo Quy Nguyên Công》 tiếp tục vận chuyển, tiếp tục hấp thu Bá Khí, lúc sau bình thường khí huyết chất lọc ra Thuần Âm Bá Khí, khiến cho bình thường khí huyết không ngừng mở rộng.

Một ngày, hai ngày... Dương Thần đã không nhớ rõ đến cùng đã qua bao nhiêu ngày, hân y nguyên yên lặng tại loại này điên cuồng trong khi tu luyện.

Bỗng nhiên, Dương Thần đột nhiên mở hai mắt ra, "Bá Khí biến mất."

Nguyên lai đạo thai nội tiết lộ đi ra Bá Khí biến mất, Dương Thần cúi đầu nhìn mình dưới chân đạo thai, chỉ thấy đạo thai đã bị dày đặc huyết sắc ti kén bao vây lại, trách không được Bá Khí không cách nào tiết lộ đi ra.

Lắc đầu, Dương Thần đứng dậy thở sâu, nội thị đan điền, đương phát hiện mình trong đan điền khí huyết số lượng thời điểm, sắc mặt của hắn không khỏi biến đổi, "Mười tám cái khí huyết... Năm biến Bá Sĩ..."

Ngẩn ngui khiếp sợ về sau, Dương Thần dè xuống nội tâm khiếp sợ, lẩm bẩm nói: "Ta đến cùng ở chỗ này đã bao lâu?"

"Người đã chờ đợi một năm rồi." Một giọng nói phiêu dang mà đến.

"Không!" Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, "Người nói là sự thật sao? Ta thật sự đã ở chỗ này một năm rồi?"

"Đúng vậy, người xác thực đã ở chỗ này một năm rồi." Đầu Phật "Không" cười cười, nói tiếp đi: "Người tựa hồ phi thường lưu luyện tại đây, đã không muốn đi rồi."

"Một năm..." Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tiểu Đào Tử còn ở bên ngoài, ta ở chỗ này chờ đợi một năm, hắn có thể hay không về sau ta đã bị chết? Còn có, ta nhớ được thân thể của ta vẫn còn thạch điều bên cạnh, vậy bây giờ ta đây là ai? Nếu như thân thể của ta thật sự tại thạch điều bên cạnh, đây chẳng phải là đã mục nát rồi."

"Người tại thạch điều bên cạnh thân thể, căn bản không có chính thức tánh mạng."

Nghe được Đầu Phật "Không", Dương Thần sắc mặt kịch biến, "Người... Ý của người là nói, ta đã bị chết?"

"Ha ha..." Đầu Phật "Không" cười to vài tiếng, "Người cũng chưa chết, bởi vì ngoại giới thạch điều lời bộc bạch thân thể là giả dối, chẳng qua là tại đây pháp tắc tạo ra đến đây."

"Giả dối?" Dương Thần sững sờ, lập tức nhẹ nhàng thở ra, tức giận hừ một tiếng, "Không, người có phải hay không cố ý đùa nghịch ta?"

"Người xuất gia không đánh lời nói dối, bản tăng là sẽ không gạt người đấy." Đầu Phật "Không" cười cười, lại nói: "Người tuy nhiên ở chỗ này chờ đợi một năm, kỳ thật ngoại giới mới đã qua một canh giờ mà thôi, ta khuyên người hay vẫn là không nên ở chỗ này đợi quá lâu, tại đây thời gian tốc độ chạy quá nhanh, người biết về già cái chết."

"Chết già!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, chửi ầm lên: "Bà mẹ nó, người như thế nào không nói sớm!"

"Người tại tu luyện, cho nên ta không muốn quấy rầy người." Đầu Phật "Không" cười nói: "Đạo thai ngưng tụ phân thân quá trình phi thường dài đằng đặc, đương người sau khi rời khỏi, toàn bộ Tiêu Dao cung đem độn xuống dưới đất, trừ phi phân thân ngưng tụ thành công, từ bên trong đem Tiêu Dao cung mở ra, nếu không bất luận kẻ nào cũng không cách nào tiến đến. Đã người muốn rời đi, ta tựu tiễn người một đoạn đường!"

Nói xong, sương mù dày đặc tràn ngập trên bầu trời, sương mù ngưng tụ thành một chỉ cực lớn bàn tay, ầm ầm chụp được, thẳng áp hướng Dương Thần mà đi, mang theo trận trận cuồng phong, thổi trúng Dương Thần quần áo cổ đẳng mà lên, bay phát phới!

"Bà mẹ nó! Không, người tên hỗn đản này! ! Tại sao lại dùng chiêu này! ! !"

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, Dương Thần đã bị cự chưởng ngăn chặn, đương hắn lần nữa khi tỉnh lại, vậy mà về tới ngoại giới, ngồi ở thạch điều trước khi, mà ở bên cạnh hắn, quả nhiên có một đồng dạng "Dương Thần" tại.

Ngay tại Dương Thần xuất hiện nháy mắt, cái này giống như đúc Dương Thần lập tức biến thành bột phấn, biến mất vô tung vô ảnh. Dương Thần vừa mới mở to mắt, tựu thấy được Tạo Hóa bút phiêu phù ở trước mắt hắn.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào kích động cười nói: "Tiểu Thần Tử, người rốt cục tỉnh!"

"Tiểu Đào Tử, người yên tâm, ta cũng sẽ không dễ dàng như vậy sẽ chết mất." Dương Thần cười cười.

"Tiểu Thần Tử, vừa rồi rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Người vì cái gì đột nhiên đã bất tỉnh rồi."

Dương Thần chưa tới kịp trả lời Đào Đào, vèo! Một đoàn hùng hực Liệt Hỏa đột nhiên hướng hắn nổ bắn ra mà đến, Hỏa Diễm những nơi đi qua, hỏa hoa vẩy ra.

"Không tốt!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng sử xuất Phong Lôi Bộ lui về phía sau, thế nhưng mà tốc độ của hắn hay vẫn là chậm, cái kia đoàn hùng hực Liệt Hỏa đã đập vào mặt.

Ông! Tạo Hóa bút đột nhiên bay đến Dương Thần trước người, sắc bén đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, lẳng không huy động, bút mang tung hoành phi trầm mà ra, Hỏa Diễm lập tức bị chém thành vô số đoàn, ngay sau đó biến mất tại trên bầu trời.

"Quả nhiên là tàn thứ phẩm, nếu như là hoàn hảo không tổn hao gì Vương phẩm Bá Khí, không có khả năng chỉ có cái này điểm công kích lực." Cái kia công kích Dương Thần người, dĩ nhiên là Hàn Chương!

Chứng kiến Hàn Chương xuất hiện, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, truyền âm nói: "Tiểu Đào Tử, có nắm chắc hay không đánh bại hắn?"

"Đánh bại hắn rất khó, mang người ly khai lại không có vấn đề." Đào Đào truyền âm nói: "Từ nơi này người khí tức xem, hắn hẳn là Bá Tông đỉnh phong."

"Không nghĩ tới bằng người loại thực lực này, vậy mà cũng có thể lại để cho Vương phẩm Bá Khí nhận chủ." Hàn Chương khinh thường nhìn xem Dương Thần, "Người như muốn mạng sống, lập tức đem Vương phẩm Bá Khí giao ra đây."

"Giao con em người!" Dương Thần trong nội tâm thầm mắng một câu, lập tức truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, quân tử báo thù mười năm không muộn, chúng ta đi trước!"

Thế nhưng mà tựu lúc này, lại có người theo cửa đá bên ngoài đi vào, cái này đột nhiên tới người dĩ nhiên là Bạch Triền Đồ, Bạch Triền Đồ nhìn xem Tạo Hóa bút, sắc mặt không khỏi biến đổi, thế nhưng mà phát giác được Tạo Hóa bút khí tức cũng không so với chính mình cường đại thời điểm, ánh mắt của hắn không khỏi sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Giao dịch

Chứng kiến Bạch Triền Đồ, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Gặp không may, hiện tại muốn đi chỉ sợ khó khăn rồi."

"Không nghĩ tới điện hạ cũng ở nơi đây." Bạch Triền Đồ chứng kiến Hàn Chương nhảy mất, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Bạch hiền đệ, nếu như chúng ta đem cái này Vương phẩm Bá Khí mang về, được cho một cái công lớn." Hàn Chương cười nhạt một tiếng, "Người cũng cũng tìm được rất nhiều chỗ tốt đây."

"Điện hạ nói rất đúng, ta nhất định hết sức phối hợp điện hạ, đem Vương phẩm Bá Khí mang về." Bạch Triền tuy nhiên đang cười, nhưng trong lòng phi thường khó chịu, thế nhưng mà hắn cũng không dám đắc tội Hàn Chương, bởi vì toàn bộ Đại Hàn Vương Triều đều là Hàn gia, mà Hàn Chương vô cùng có khả năng là kế tiếp Vương gia.

Đắc tội một cái tương lai Vương gia, đối với hắn không có bất kỳ chỗ tốt. Nếu như trợ giúp Hàn Chương đem Vương phẩm Bá Khí cầm sẽ đi, tương lai nếu là Hàn Chương làm tới Vương gia, hắn lấy được chỗ tốt sẽ thêm nữa....

"Tốt, chúng ta hai người liên thủ, hắn tuyệt đối chạy không thoát!" Trong tiếng cười lớn, Hàn Chương đạp đi lên, cực nhanh hướng Dương Thần cùng Tạo Hóa bút mà đi, tốc độ cực nhanh, như mũi tên!

Bạch Triền Đồ cười cười, thân hình loại quý mị lóe lên, theo mặt khác một bên lướt hướng về phía Dương Thần, hai người lập tức đem Dương Thần cùng Tạo Hóa bút vây lại.

"Trừ phi là Bá Vương đích thân đến, nếu không bằng các người chút thực lực ấy, ta nếu muốn đi, các người còn ngăn không được ta!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cười lạnh một tiếng.

Chỉ cần có đại lượng Bá Tuyền tệ cho Đào Đào thôn phệ, Hàn Chương hai người xác thực ngăn không được Đào Đào.

Lập tức Hàn Chương cực nhanh mà đến, Đào Đào lập tức truyền âm cho Dương Thần, "Tiểu Thần Tử, đi lên nhanh một chút!"

Truyền âm thời điểm, Đào Đào đã bóp nát đại lượng Bá Tuyền tệ, há miệng trực tiếp cắn nuốt sạch, cắn nuốt sạch Bá Tuyền tệ nháy mắt, Đào Đào không chế được Tạo Hóa bút bay đến Dương Thần bên người, bỗng nhiên biến đổi.

Dương Thần cắn răng, ra sức nhảy lên Tạo Hóa bút cán bút phía trên, Tạo Hóa bút ngời bút lập tức tản mát ra ánh sáng tím, đem Dương Thần bao quanh bao vây lại, vèo! Như mũi tên tựa như nổ bắn ra đi.

"Muốn đi! Không dễ dàng như vậy!" Hàn Chương lạnh quát một tiếng, trong tay giữa ngón tay lập tức tản mát ra đầu đầu Hỏa Diễm, trong tay của hắn vậy mà nắm một khóa náo nhiệt sắc hạt châu, Hỏa Diễm đứng là theo trong tay hắn hạt châu phát ra đây.

Hàn Chương đi nhanh bước ra, đem trong tay hạt châu mảnh liệt ném mà ra, hạt châu bị hừng hực Hỏa Diễm bao trùm, dùng hạt châu làm trung tâm, phương viên mấy chục thước bên ngoài lập tức bị Liệt Hỏa bao trùm.

Hỏa Diễm lần lần lộn lộn, lập tức hóa thành một đầu Hỏa Diễm Giao Long, cái kia hỏa hồng sắc hạt châu biến thành Giao Long độc nhãn, Giao Long giãy dụa mấy chục thước đến lớn lên thân thể, tạt đánh về phía Tào Hóa trên ngai bút Dương Thần mà đi!

"Phệ Hỏa Châu!" Bạch Triển Đồ chứng kiến hỏa hồng sắc hạt châu thời điểm, sắc mặt hơi đổi, lập tức trong nội tâm không khỏi cười lạnh: "Nếu không là dựa vào kiện này Thượng phẩm Bá Khí, Hàn Chương căn bản không cách nào sắp xếp nhập Thiên Bảng Top 10!"

"Tiểu Đào Tử, đằng sau có cái gì đuổi tới!" Dương Thần nhìn lại Hỏa Diễm Giao Long, sắc mặt kịch biến.

"Hừ, bất quá là nhỏ nhỏ Thượng phẩm Bá Khí mà thôi, cũng dám tại ta Đào Đào trước mặt hung hăng càn quấy!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào hừ lạnh một tiếng, không chế được Tào Hóa bút, ông! Đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, lông không viết, lưu loát mấy dùng ngàn vạn cái chữ đầy trời phát phối.

Dùng Tào Hóa chi bút, viết Tào Hóa Thiên Chương!

Hỏa Diễm Giao Long lập tức bị năng lượng ngưng tụ mà thành văn tự vây quanh, từng chữ đều ẩn chứa cực kỳ lực lượng kinh người, lập tức đục lỗ Hỏa Diễm Giao Long thân thể, xé rách thành vô số đoàn Liệt Hỏa.

"Tuy nhiên là tàn thứ phẩm, uy lực vậy mà cũng kinh người như thế, Vương phẩm Bá Khí không hổ là Vương phẩm Bá Khí!" Hàn Chương không giận ngược lại cười, cực nhanh mà ra, một phát bắt được Phệ Hỏa Châu, Rầm rầm, Phệ Hỏa Châu đột nhiên bộc phát ra hừng hực Liệt Diễm, vậy mà ngưng tụ thành Hỏa Diễm trường kiếm!

Cầm trong tay Hỏa Diễm trường kiếm, Hàn Chương bước nhanh bước ra, huy kiếm mảnh liệt bỏ về phía Tào Hóa bút, một kiếm ra, Hỏa Diễm kiếm khí xoát một tiếng phá không mà đi.

"Tiểu Đào Tử, không cần phải xen vào ta, trước tiên đem thằng này giết!"

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã theo Tào Hóa trên ngai bút rút xuống, cái này Hàn Chương chẳng qua là Bá Tông mà thôi, giết chỉ cũng không khó. Đã hấn hừng hồ dọa người, Dương Thần sao lại, há có thể cho hắn tiếp tục sống sót.

Đào Đào nghe được Dương Thần, khoe miệng không khỏi lộ ra cười lạnh, "Tốt, hôm nay ta muốn cho bị người biết rõ, muốn bắt ở cửa ta hậu quả bất luận kẻ nào đều không thể thừa nhận được, cho dù là Bá Vương, ta Đào Đào cũng muốn lại để cho hắn trả giá thật nhiều!"

Nói xong, Đào Đào đã không chế được Tào Hóa bút, ông! Đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, Tào Hóa bút lông không tạt hoa mà qua, mũi tên cũng tựa như tới gần Hàn Chương, sắc bén ngời bút tán phát ra trận trận hàn quang, nhanh đâm mà ra!

Hàn Chương sắc mặt không khỏi biến đổi, Bá Khí bên cạnh rò, quanh thân lập tức tản mát ra Bá Khí võ trang, Bá Khí võ trang xuất hiện nháy mắt, tốc độ của hắn tăng vọt, lập tức tránh được Tào Hóa bút công kích.

Né tránh Tào Hóa bút công kích nháy mắt, Hàn Chương cười quái dị một tiếng, huy động hỏa chi kiếm, lông không Tật Trảm hướng Tào Hóa bút cán bút, kiếm qua chỗ, Hỏa Tinh bốn phía, sát khí bốn phía.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Đào Đào lần nữa cắn nuốt Bá Tuyên tệ, Tào Hóa bút lập tức nhỏ đi, như thật nhỏ sợi tóc, vèo! Nhỏ đi Tào Hóa bút lập tức tránh được bổ tới Hỏa Diễm chi kiếm, bay vút đã đến Hàn Chương mặt trước khi.

Ông! Tào Hóa bút lần nữa biến lớn, sắc bén ngời bút đâm thẳng hướng Hàn Chương mi tâm mà đi, cực nhanh một số, vậy mà mang theo trận trận lăng lệ ác liệt sức lực phong, thổi trúng Hàn Chương tóc dài ngược lại phiêu.

"Thật nhanh!" Hàn Chương sắc mặt hoảng sợ, cấp cấp lui về phía sau, lui ra phía sau nháy mắt, trong tay Hỏa Diễm chi kiếm lập tức sụp đổ, hình thành hỏa chi bình chương, chặn nhanh đâm mà đến Tào Hóa bút.

Phanh! Tào Hóa bút mảnh liệt đâm vào hỏa chi bình chương lên, xoẹt xẹt! Hỏa chi bình chương lập tức vỡ ra đến, thế nhưng mà Hàn Chương cũng đã thả người mà lên, sau này bay ngược ra hơn 10m.

"Cái này là ngươi muốn bắt ở cửa ta một cái giá lớn, bất quá những còn chưa đủ này!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cười lạnh một tiếng, lần nữa thao túng Tào Hóa bút, ông! Nổ bắn ra hướng Hàn Chương mà đi.

Ở phía xa đang trông xem thế nào Bạch Triển Đồ chứng kiến Hàn Chương bại lui, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Thật là lợi hại Vương phẩm Bá Khí, may mắn hắn đã là tàn thứ phẩm, nếu không..."

Nói đến đây, Bạch Triển Đồ ánh mắt bỗng nhiên ghen hướng về phía Dương Thần, hắn quý dị cười cười, bỗng nhiên tạt tung mà lên, hướng Dương Thần nơi ở cực nhanh mà đi, nhanh giống như quỷ mị!

"Ta Thao! Thằng này muốn đối phó ta!" Chứng kiến Bạch Triển Đồ cực nhanh tới, Dương Thần trong nội tâm không khỏi chửi bới, vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ, chọt xoay người đào tẩu, hắn cũng không nhận ra, bằng chính mình Bá Sĩ tu vi có thể đối phó Bạch Triển Đồ.

"Nếu ngay cả ngươi đều bắt không được, ta Bạch Triển Đồ ba chữ có thể đảo lại đã viết." Bạch Triển Đồ nhàn nhạt cười cười, thân hình tạt tung, cơ hồ là một bước 10m, qua trong giây lát liền đi tới Dương Thần sau lưng.

"Khanh khách, một cái Bá Tông vậy mà ra tay đối phó Bá Sĩ, ta thật sự nhìn không được rồi." Một đạo kiều mỹ tiếng cười bỗng nhiên truyền đến, theo tiếng cười truyền đến, vèo! Một đầu thon thả âm thanh bóng người bay vút mà đến, chắn Bạch Triển Đồ trước người.

"Nhị sư huynh!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi nhẹ nhàng thở ra, cũng không biết vì cái gì, hắn cảm giác mình cái này Nhị sư huynh tuy nhiên âm dương quái khí, thế nhưng mà tựu đối với sẽ không đối với hắn ra tay.

"Tiêu Ngọc Nhân, ngươi ngăn lại ta làm gì?" Bạch Triển Đồ cười khẩy nói: "Ngươi nên sẽ không thích bên trên lão gia hỏa này đi à nha?"

"Ai nha, Bạch ca ca, chẳng lẽ ngươi ghen ghét sao?" Tiêu Ngọc Nhân hé miệng cười cười, cho Bạch Triển Đồ vút ra cái mị nhãn, "Đáng tiếc, ta vô luận như thế nào cũng sẽ không thích coi trọng ngươi, ngươi người này miệng cộp gan thô."

Nói đến "Miệng cộp gan thô" thời điểm, Tiêu Ngọc Nhân ánh mắt xéo qua ghen hướng về phía Bạch Triển Đồ dưới háng, cười khanh khách.

Bạch Triển Đồ sắc mặt phát lạnh, "Tiêu Ngọc Nhân, ngươi muốn chết!"

Trong tiếng cười lạnh, Bạch Triển Đồ quý mị tựa như đánh về phía Tiêu Ngọc Nhân, lẳng không một cái cổ tay chặt bỏ ra, xoát! Một ngọn gió nhận đột nhiên ngưng tụ mà ra, Tật Trảm hướng Tiêu Ngọc Nhân!

"Khanh khách, thật ác độc tâm nam nhân, liền ta đều không buông tha!" Tiêu Ngọc Nhân thần thái thông dong cười cười, eo nhỏ hơi vặn, cả người đột ngột từ mặt đất mọc lên, tàn ảnh lóe lên về sau, hắn vậy mà đã biến mất ngay tại chỗ, đột nhiên xuất hiện tại Bạch Triển Đồ sau lưng.

Xoát! Một đầu màu trắng dây lưng lụa bỗng nhiên theo Tiêu Ngọc Nhân trong tay bắn ra, thẳng bức Bạch Triển Đồ sau lưng mà đi, dây lưng lụa phía trên tán phát ra trợn trợn hàn khí, không khí lập tức bị đóng kết đứng dậy, hình thành vô số băng tinh nhẹ nhàng rơi xuống.

"Hừ!" Bạch Triển Đồ khinh thường hừ một tiếng, chợt xoay người, trong tay thành linh đã nắm một cái túi, túi mở ra nháy mắt, vô số phong nhận phá không mà ra, bổ về phía dây lưng lụa mà đi.

"Khanh khách, Thích Phong Đại, tốt một kiện Thượng phẩm Bá Khí, đáng tiếc cũng không phải hàng thượng đẳng sắc." Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách, thủ đoạn vận vẹo, dây lưng lụa lẳng không múa, quyền quyền vòng qua vòng lại, bức người hàn khí như gió bão phóng xạ ra.

Phong nhận lại bị hàn khí đông lại đứng dậy, loảng xoảng lang... Sở hữu phong nhận tất cả đều nát bấy, hóa thành vô số băng tinh.

"Ngươi không phải ta đối thủ, đánh nhau không có ý nghĩa, khanh khách... Hàn Chương thực lực so với ngươi còn mạnh hơn, ta đi tìm hắn đánh tới."

Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách cười, vừa ý định hướng Hàn Chương chỗ phương hướng lao đi, Dương Thần bỗng nhiên truyền âm cho hắn: "Trên người của ta có Vạn Niên Thạch Nhũ, giúp ta đối phó Bạch Triển Đồ, ta sẽ đem nó cho ngươi!"

"Vạn Niên Thạch Nhũ!" Tiêu Ngọc Nhân cái kia yêu khí mùi phần con ngươi, xoát nhìn về phía Dương Thần.

"Ta nói thật sự, ngươi nếu muốn đạt được Vạn Niên Thạch Nhũ, đã giúp ta đối phó hắn!" Truyền âm cho Tiêu Ngọc Nhân nháy mắt, Dương Thần lộ ra một vòng cười xấu xa, nhìn xem Bạch Triển Đồ.

"Khanh khách, tốt! Ta đáp ứng ngươi, thế nhưng mà, như ngươi lừa gạt ta, đến lúc đó ta nhưng là sẽ nổi giận đấy." Cười khanh khách vài tiếng về sau, Tiêu Ngọc Nhân eo nhỏ hơi uốn éo, Phi Yến tựa như lướt hướng về phía Bạch Triển Đồ.

"Tiêu Ngọc Nhân, ngươi đến cùng muốn làm gì!" Bạch Triển Đồ sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn biết rõ mình tuyệt đối không phải Tiêu Ngọc Nhân đối thủ, bởi vì Tiêu Ngọc Nhân cũng là Thiên Bảng Top 10 người, có thể đi vào Thiên Bảng Top 10, thực lực sao lại, há có thể yếu.

Không chút nào khoa trương mà nói, đồng dạng là Cửu Biến Bá Tông, Thiên Bảng Top 10 người có thể lấy một địch hai, thậm chí lấy một địch ba, tại Thiên Bảng ở bên trong, bài danh càng đến gần trước, thực lực không thể nghi ngờ càng cường.

Tiêu Ngọc Nhân bài danh cũng không gần phía trước, nhưng lại không phải chót nhất vĩ, hắn là Thiên Bảng thứ bảy!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Cửa đá đóng cửa

"Cái này Nhị sư huynh thoát nhìn tuy nhiên âm dương quái khí, bất quá, thực lực của hắn xác thực rất cường, cái kia họ Bạch tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn." Dương Thần không khỏi nuốt nước bọt, thật sự là người không được tướng mạo a.

Ngay tại Dương Thần âm thầm khiếp sợ tại Tiêu Ngọc Nhân thực lực thời điểm, Tiêu Ngọc Nhân trong tay bỗng nhiên bắn ra hai cái dây lưng lụa, suru suru, dây lưng lụa như mũi tên, thẳng tắp bắn về phía Bạch Triển Đồ.

"Điện nữ..." Bạch Triển Đồ vốn định mắng nữ nhân điện, thế nhưng mà, hắn bỗng nhiên nghĩ đến Tiêu Ngọc Nhân căn bản không phải nữ tử, vội vàng đem lời thu trở về, cấp cấp nhanh lùi lại!

"Ta cũng sẽ không ăn hết ngươi, ngươi chạy cái gì?" Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách cười, thủ đoạn vận vẹo, dây lưng lụa nhanh quay ngược trở lại, như như giòi trong xương, truy đánh úp về phía Bạch Triển Đồ, dây lưng lụa những nơi đi qua, bông tuyết bay tán loạn không ngừng.

Bỗng nhiên, một đạo hùng hậu bá đạo, khiếp người tâm hồn tiếng cười lạnh truyền đến: "Hừ! Vô Lượng cung tiểu bối, ta Bạch gia chi nhân cũng ngươi có thể tùy tiện khi dễ đấy sao?"

Tiếng cười truyền đến nháy mắt, một người đáp không mà đến, tốc độ kia nhanh được không thể tưởng tượng, qua trong giây lát tự xuất hiện ở Bạch Triển Đồ trước người, chỉ thấy hắn tự tay hư không một trảo, phương viên mấy trăm trượng Bá Khí đều cực tốc lưu chuyển đứng dậy, lâm vào trong lòng bàn tay của hắn.

Chỉ thấy hắn bỗng nhiên nắm tay, vốn là cao tốc lưu chuyển Bá Khí, vậy mà theo hắn cái này nắm chặt quyền, lập tức tụ lại! Tự tập lại Bá Khí, tựa như vô hình cự thạch, âm âm áp hướng Tiêu Ngọc Nhân, những nơi đi qua, mặt đất âm âm sụp đổ, mạng nhện tựa như vỡ vụn ra đến.

Tiêu Ngọc Nhân sắc mặt kịch biến, cấp cấp nhanh lùi lại, tốc độ của hắn đã rất nhanh, thế nhưng mà cái kia ngàn vạn cân nặng Bá Khí năng lượng khối, đã cuộn cuộn áp đến. Đáng sợ áp lực, khiến cho hắn oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi đi ra.

"Không tốt!"

Dương Thần vội vàng truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, nhanh cứu người!"

Tạo Hóa bút bỗng nhiên đình chỉ công kích Hàn Chương, ông! Đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, bay vút đến Tiêu Ngọc Nhân trước người, dùng thiên vi giấy, lẳng không viết, mỗi kéo lê một số, Bá Khí đều hướng phía ngòi bút cực tốc lưu động mà đến, ngưng tụ thành một cái màu tím phù triện, ẩn chứa kinh thiên năng lượng.

Một phần ngàn nháy mắt, Tạo Hóa bút đã viết ra 3000 bút, 3000 cái phù triện bỗng nhiên tụ lại, hình thành một cái "Phá" chữ, cái này "Phá" chữ ẩn chứa năng lượng, làm cho không gian đều chịu vận vẹo.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào đã đem sở hữu Bá Tuyên tề cũng đã hấp thu đã xong, đây là hắn giờ phút này có thể phát ra một kích mạnh nhất.

"Phá" chữ nổ bắn ra mà ra, cùng áp hướng Tiêu Ngọc Nhân Bá Khí năng lượng khối va chạm! Âm âm! Hai đạo bá đạo vô cùng năng lượng va chạm đứng dậy, như hai đạo sóng biển kịch liệt va chạm, năng lượng dư ba bát phương mạng tất cả.

Năng lượng ảnh hưởng đến đến mặt đất nháy mắt, mặt đất âm âm sụp đổ, lập tức trầm xuống mấy mét, nhấc lên trận trận tro tã, bay đầy trời dương.

Tiêu Ngọc Nhân khoe miệng lần nữa tràn ra máu tươi, lão đảo lui về phía sau, thẳng đến hơn mười thước bên ngoài mới đứng vững, mà Tạo Hóa bút đồng dạng lẳng không bắn ngược, vèo! Thẳng đến hơn mười thước bên ngoài mới trên không trung ổn định.

Cũng may Tạo Hóa bút bản thể đầy đủ cứng rắn, dù cho nhận lấy năng lượng trùng kích, cũng không có tạo thành tổn thương, thế nhưng mà Tiêu Ngọc Nhân lại khẳng định đã bị trọng thương, sắc mặt của hắn đã cực kỳ tái nhợt.

Bay đầy trời dương bụi đất rơi xuống về sau, Bạch Triển Đồ trước người bỗng nhiên xuất hiện một trung niên nhân, trung niên nhân này tuyệt đối là vừa mới ra tay chi nhân.

Bạch Triển Đồ tướng mạo cùng người trung niên này có năm phần tương tự, Dương Thần chứng kiến trung niên nhân này nháy mắt, trong lòng lập tức biết rõ, Bạch Triển Đồ cùng người trung niên này tuyệt đối có quan hệ, làm không tốt tự là phụ tử.

Kỳ thật Dương Thần đoán không sai, trung niên nhân này xác thực là Bạch Triển Đồ phụ thân, Đại Hàn Vương Triều một trong tam đại thế gia, Bạch gia gia chủ Bạch Hàn. Hàn gia cũng là một trong tam đại thế gia, bất quá Hàn gia còn có một cái khác địa vị, cái kia chính là Đại Hàn Vương Triều vương thất.

"Ngươi quả nhiên đã bị hao tổn." Bạch Hàn khoe miệng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, nhìn xem Tạo Hóa bút nói: "Ngươi có bằng lòng hay không đi ta Đại Hàn Vương Triều, ta Đại Hàn Vương Triều nguyện ý toàn lực giúp ngươi phục hồi như cũ."

"Hắn tại cùng Đào Đào nói chuyện!"

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, quay đầu nhìn về phía Tạo Hóa bút, truyền âm nói: "Tiểu Đào Tử, ngươi không phải nói ngươi không thể tiết lộ thân phận

sao? Làm sao bây giờ?"

"Hắn đem ta đã coi như là Vương phẩm Bá Khí, Vương phẩm Bá Khí có thể miệng phun tiếng người, dù cho cùng hắn nói chuyện, cũng sẽ không biết bạo lộ thân phận của ta." Truyền âm cho Dương Thần nhảy mắt, Đào Đào đối với trung niên nhân nói: "Hừ, bằng người Đại Hàn Vương Triều, chỉ sợ không cách nào đem ta chữa trị a?"

Bạch Hàn cũng không có bởi vì Đào Đào ngữ khí mà tức giận, mà là cười nói: "Nếu như ngay cả ta Đại Hàn Vương Triều đều không thể đem người chữa trị tốt, kẻ bên này chỉ sợ tự không có gì thể lực có thể giúp người rồi."

Nói đến đây, Bạch Hàn nhìn về phía Dương Thần, khinh thường nói: "Hắn, càng không được!"

"Lão tạp chủng!" Dương Thần trong nội tâm hừ lạnh một tiếng, "Tạo Hóa bút căn bản không phải Vương phẩm Bá Khí, hừ! Người cho rằng Đại Hàn Vương Triều thật có thể chữa trị tốt Tạo Hóa bút sao? Si tâm vọng tưởng!"

Bạch Hàn cũng không biết Dương Thần đang mắng hắn, hắn chính cười tủm tỉm nhìn xem Tạo Hóa bút, cùng đợi Tạo Hóa bút trả lời. Một kiện Vương phẩm Bá Khí đối với một cái Vương Triều mà nói, thực sự quá trọng yếu, hắn trọng yếu trình độ xa siêu việt hơn xa một cái Bá Vương cảnh cường giả.

Bởi vì, Bá Vương nếu như không cách nào đột phá, tuổi thọ dù sao có hạn, sớm muộn gì sẽ chết, thế nhưng mà Vương phẩm Bá Khí tắc thì bằng không thì, Vương phẩm Bá Khí tuổi thọ thật dài, cho nên có thể trấn thủ một cái Vương Triều vô số năm.

Còn có, nếu như Bá Vương cảnh cường giả tay cầm Vương phẩm Bá Khí, thực lực tất nhiên sẽ tăng vọt, cho nên, Vương phẩm Bá Khí giá trị cực kỳ trân quý.

"Nếu như ta không đáp ứng người thì sao?" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào nhàn nhạt nở nụ cười.

"Không đáp ứng?" Giọng nói vừa chuyển, Bạch Hàn lạnh lùng nói: "Ta đây cũng chỉ có thể cưỡng ép đem người mang về rồi, người nên biết, dùng thực lực người bây giờ, căn bản không phải đối thủ của ta!"

"Hừ, ta nhắc nhở người một câu, ta không thích nhất bị người uy hiếp!" Đào Đào cười lạnh nói.

"Ta cũng không thích người khác vi phạm của ta lời nói." Bạch Hàn cười nhạt một tiếng, ánh mắt bỗng nhiên chuyển hướng Dương Thần, "Ta rất ngạc nhiên, thực lực của người này như thế nhỏ yếu, người như thế nào sẽ cùng hắn cùng một chỗ? Chớ không phải là trên người hắn có chỗ đặc biệt gì?"

Lời còn chưa dứt, Bạch Hàn thân hình lập tức biến mất, đột nhiên xuất hiện tại Dương Thần trước người, cười đối với Dương Thần nói: "Cũng không có chỗ đặc biệt gì, loại này phế vật lưu trên đời này căn bản không có cái gì dùng."

Nói xong, Bạch Hàn bỗng nhiên tay giơ lên, tay giơ lên nhảy mắt, hắn ánh mắt xéo qua ghen ghét về phía Tạo Hóa bút, khi thấy Tạo Hóa bút bất vi sở động thời điểm, hắn nhạt cười nhạt nói: "Bất quá, giết loại này phế vật, quả thực ô uế tay của ta, không giết cũng thể."

Dương Thần trên sống lưng đã đã chảy đầy mồ hôi lạnh, hắn há lại không biết Bạch Hàn tại thăm dò Tạo Hóa bút, nhìn xem Tạo Hóa bút đối với mình là hay không coi trọng, nếu như coi trọng, Bạch Hàn tất nhiên sẽ bắt lấy chính mình, không cần tốn nhiều sức có thể thu phục Tạo Hóa bút.

Cách đó không xa Tiêu Ngọc Nhân kỳ thật đã bước ra một bước, hắn vốn định ý định ra tay cứu Dương Thần, bất quá chứng kiến Dương Thần không ngại thời điểm, hắn lại dừng bước.

"Ta cuối cùng cho người một cơ hội, có theo hay không ta sẽ Đại Hàn Vương Triều?" Bạch Hàn quay người nhìn xem Tạo Hóa bút, cười nhạt một tiếng.

"Muốn cho ta với người trở về, si tâm vọng tưởng!" Đào Đào khinh thường hừ một tiếng, dùng hắn cao ngạo, sao lại, há có thể quy thuận một cái Bá Vương.

"Hừ, vậy thì đừng trách ta..."

Bạch Hàn giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, bốn phương tám hướng thạch điều kịch liệt run rẩy lên, ngăn ngại lập tức, khôn cùng vô tận, hằng hà thạch điều tất cả đều sụp đổ nát bấy, âm âm sụp đổ!

Cái này đại địa đều đang run rẩy, Thiên Bảng Địa Liệt, trên mặt đất xé mở vô số mấy trăm trượng đến rộng đích cự một khe lớn, thiên hôn địa ám.

Tất cả mọi người hoảng sợ vô cùng, căn bản không biết chuyện gì xảy ra, chỉ có Dương Thần biết rõ, Đấu Phá "Không" đã từng nói qua, tại đây lập tức muốn vĩnh viễn đóng cửa, chỉ có chờ đạo thai phân thân ngưng tụ sau khi thành công, do đạo thai phân thân từ bên trong, mới có thể một lần nữa mở ra cửa đá.

Nghĩ tới đây, Dương Thần không chút nghi ngại, hướng phía Tạo Hóa bút cùng Tiêu Ngọc Nhân, hét lớn: "Đi mau, cửa đá lập tức muốn giam lại rồi!"

Nghe được Dương Thần, Đào Đào lập tức không chế được Tạo Hóa bút, vèo! Bay đến Dương Thần trước người, bỗng nhiên biến lớn.

Dương Thần thả người nhảy lên Tạo Hóa bút, quay đầu nhìn Tiêu Ngọc Nhân, "Mau lên đây!"

"Ta là nữ hài tử, nam nữ..." Tại loại nguy cơ này thời khắc, Tiêu Ngọc Nhân lại vẫn hướng phía Dương Thần vút mị nhãn, làm cho Dương Thần có loại

xúc động mà chửi thề.

"Đừng nói nhảm! Mau lên đây!"

Nghe được Dương Thần hét to thanh âm, Tiêu Ngọc Nhân khanh khách cười mà quỵn rũ, khinh thân lướt đã đến Tào Hóa trên ngai bút, dưới váy dài, một đôi thon dài trắng nõn chân dài lộ liễu đi ra.

"Bà mẹ nó! Cái này còn gọi là nam nhân sao?" Dương Thần vốn tưởng rằng, Tiêu Ngọc Nhân trên đùi có lẽ dài khắp chân mao, thế nhưng mà sự thật lại vượt quá dự liệu của hắn, cái này hai chân quả thực so đại đa số nữ nhân chân còn phải đẹp.

Ngay tại Dương Thần về kinh ngạc, vèo! Tào Hóa bút ngai bút tẩn mát ra hào quang màu tím, bao phủ ở Dương Thần cùng Tiêu Ngọc Nhân, hướng phía cửa đá bắn tới.

"Hừ, ngươi không chạy thoát được đâu!" Bạch Hàn đập không mà đi, đi vào Bạch Triển Đồ bên người, một phát bắt được Bạch Triển Đồ, mau chóng đuổi Tào Hóa bút mà đi, tốc độ của hắn cực nhanh, căn bản không phải Tào Hóa bút có thể so sánh đây.

Đương Dương Thần cùng Bạch Hàn bọn người hướng phía cửa đá mau chóng đuổi theo nháy mắt, ba cái từ trên trời giáng xuống, rơi vào bốn phía sụp đổ trên mặt đất, bọn hắn dĩ nhiên là Viên Mục, Vân lão quý, Vũ Văn Liệt ba người.

Chứng kiến mặt đất không ngừng sụp đổ, ba người sắc mặt kịch biến, ngay ngắn hướng hướng phía cửa đá mau chóng đuổi theo.

Dương Thần quay đầu lại chứng kiến Vân lão quý ba người, trong nội tâm không khỏi thầm mắng: "Không! Ngươi là tên khôn kiếp! ! Như thế nào đem cái này ba cái so ngươi cùng hồn đản người cũng phóng ra! !"

Răng rắc răng rắc... Cửa đá đã bắt đầu đóng cửa, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Nhanh lên, Tiểu Đào Từ!"

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào bắt đắc dĩ lắc đầu, "Bá Tuyền tề đã dùng hết rồi, ta muốn mau đứng lên đều không được."

"Có bao nhiêu Bá Tuyền tề, nhanh lên lấy ra!" Dương Thần "Xoát" quay đầu lại nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân, sắc mặt lo lắng mà nói.

Tiêu Ngọc Nhân ngăn người, lập tức đem trong nhẫn chứa đồ Bá Tuyền tề lấy đi ra, lách vào lách vào mũi, "Một trăm vạn, có đủ hay không?"

Dương Thần trên trán lập tức toát ra hắc tuyến, Tiêu Ngọc Nhân lấy ra dĩ nhiên là Bá Tuyền tề, mà không phải Bá Tuyền tề!

"Ngươi tại sao không đi chết!" Dương Thần chửi ầm lên, khí được sắc mặt tái nhợt, xiết chặt nắm đấm, hắn thật muốn đau nhức nằm bẹp dí Tiêu Ngọc Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Hợp mưu

"Làm sao vậy? Một trăm vạn còn chưa đủ sao?" Tiêu Ngọc Nhân ngăn người, lại từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một tờ Bá Tuyền tề, cười quỵn rũ nói: "200 vạn có lẽ đã đủ rồi a?"

"Không cần, chính ngươi giữ đi." Dương Thần thở sâu, trợn trắng mắt.

"Muốn từ ta không coi vào đầu đào tẩu? Các ngươi có thực lực kia sao?" Bạch Hàn vậy mà đột nhiên xuất hiện tại Tào Hóa bút về sau, khinh thường hừ một tiếng, tại hắn xem ra, Tào Hóa bút chẳng qua là tàn lần đích Vương phẩm Bá Khí mà thôi, hắn há hội để vào mắt?

Mà Tiêu Ngọc Nhân chẳng qua là Bá Tông đỉnh phong mà thôi, Bạch Hàn đồng dạng sẽ không đem Tiêu Ngọc Nhân để vào mắt, về phần Dương Thần, tắc thì trực tiếp bị Bạch Hàn bỏ qua rồi, Bá Sĩ trong mắt hắn quả thực liền con sâu cái kiến đều không bằng.

"Không tốt, Tiểu Đào Từ, hắn đuổi theo tới!" Dương Thần sắc mặt kịch biến.

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, "Cái này Bạch Hàn cho dù ở Bá Vương bên trong, cũng tuyệt đối được cho cường giả, dùng ta thực lực bây giờ, dù cho cho ta nhiều hơn nữa Bá Tuyền tề, cũng không có khả năng đánh lui hắn! Xem ra chỉ có cầu hắn rồi, bất quá dùng hắn thói tính tình, hắn chắc chắn sẽ không bang ta đây, mặc kệ, chỉ có thử xem nhìn!"

Nói đến đây, Đào Đào nắm ngón tay thành chuông, lẳng không đánh xuống, Tào Hóa bút trong lập tức vỡ ra một đầu vết nứt không gian, biển lửa bốc lên, cực nóng Hòa Diễm đập vào mặt.

"Trước kia ngươi là tuyệt đối sẽ không tới gặp ta đây, không nghĩ tới gần đây ngươi vậy mà liên tiếp đã đến hai lần, dùng ngươi hợp lý năm ngạo khí, căn bản sẽ không cầu người khác, ha ha, chẳng lẽ bởi vì thực lực của ngươi trở nên yếu đi, cho nên ngạo khí cũng tùy theo biến mất sao?" Trong biển lửa, thần bí kia tồn tại cười ha ha, hân cười lúc thức dậy, biển lửa bốc lên càng thêm kịch liệt.

"Hừ, ngươi không cần mở miệng kích thích ta, ta không ăn ngươi cái này một bộ, một câu, ngươi đến cùng có giúp ta hay không?" Đào Đào cười lạnh nói.

"Lần trước ta đã đối với ngươi đã nói, ngươi bản thể quá yếu ớt, nếu như nhiều lần mượn lực lượng của ta, ngươi nên biết sẽ có cái gì kết cục!" Thần bí kia tồn tại nghiêm nghị nói ra: "Ngươi muốn chết, không muốn kéo lên ta."

"Hừ, ngươi cũng nên biết, nếu như ta không muốn, bất luận kẻ nào đều đừng muốn cho ta khuất phục, nếu như ta rơi xuống bị trong tay người, ta thà rằng tự bạo, cũng tuyệt đối sẽ không quy thuận người khác!" Đào Đào ngạo khí mười phần nói.

"Ngươi tại uy hiếp ta?" Thần bí kia tồn tại phản nộ quát: "Ngươi với ngươi chủ nhân cũng không phải vật gì tốt, hân đáng đời bị người vây công, ngươi cũng xứng đáng bị đánh thành trọng thương!"

Đào Đào không giận ngược lại cười, "Ha ha... Ta bị đánh thành trọng thương thì như thế nào? Tổng số khá giả ngươi vĩnh viễn không chiếm được tự do."

"Tự do? Tự do? Ha ha ha..." Trong biển lửa thần bí kia tồn tại bỗng nhiên cuồng tiếu, theo trong tiếng cười có thể nghe ra, hân cực kỳ phẫn nộ, cực kỳ không cam lòng, thế nhưng mà lại cực kỳ bất đắc dĩ.

"Ngươi nếu như muốn đạt được tự do, đã giúp ta!" Đào Đào quỷ dị cười nói.

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng ngươi sao? Đây là ngươi chủ nhân bố trí phong ấn, ngươi thì không cách nào phá giải đây." Thần bí tồn tại không khỏi cười lạnh.

"Ta thì không cách nào cởi bỏ, thế nhưng mà ngươi chẳng lẽ quên, bên cạnh ta có một thiếu niên." Đào Đào nghiêm mặt nói: "Thiên phú của hân ngươi cũng thấy đây, so chủ nhân của ta cao hơn quá nhiều, hân tuyệt đối có khả năng đạt tới chủ nhân của ta độ cao, thậm chí vô cùng có khả năng siêu việt."

"Thiếu niên kia?" Thần bí tồn tại lập tức lâm vào trầm mặc, sau một lát hân chậm rãi mở miệng: "Thiên phú của hân xác thực là ta đã thấy người cho rằng xuất sắc nhất, ai, dù sao cũng đợi nhiều năm như vậy, ta tự đánh cuộc xem đi."

"Ngươi đã đáp ứng?" Đào Đào trong nội tâm lập tức đại hỉ, thế nhưng mà trên mặt lại giả vờ làm phi thường bình tĩnh.

"Ta đáp ứng ngươi, ngươi bản thể bị hao tổn quá nghiêm trọng, ta tối đa có thể sẽ giúp ngươi hai lần, nhiều hơn nữa, ngươi bản thể nhất định sẽ sụp đổ." Thần bí tồn tại lạnh lùng nói ra.

Đào Đào rốt cục nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên biến sắc, hân chứng kiến Bạch Hàn lẳng không chớp tới Tào Hóa bút, hân vội vàng hư không kéo một phát, vết nứt không gian lập tức khép lại.

Cơ hồ đồng thời, trong biển lửa thần bí kia tồn tại đã đem lực lượng rót vào Tào Hóa bút, Tào Hóa bút trở nên toàn thân đỏ choét, ông! Tào Hóa bút đầu bút lòng đảo ngược, nhắm ngay ôm đồm đến Bạch Hàn, lẳng không viết!

3000 bút lập tức viết mà thành, mỗi nét bút động mà ra, ngòi bút đều tản mát ra hùng lực Liệt Hỏa, những Liệt Hỏa này ẩn chứa lực lượng, vậy mà khiến cho không gian đều chịu vận vẹo.

3000 cái phù trận lập tức trôi nổi ở giữa không trung, lập tức tụ lại, ngưng tụ thành một cái cự đại "Giết" chữ, cái này "Giết" lời là do Hòa Diễm cấu thành, ẩn chứa cuồng bạo đáng sợ này năng lượng, bốn phía không khí lập tức bốc hơi, xuy xuy âm thanh không dứt.

"Giết" chữ như như đạn pháo nổ bắn ra mà ra, thẳng bức Bạch Hàn mà đi!

"Làm sao có thể! Chẳng lẽ hân cũng không có bị hao tổn?"

Bạch Hàn sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng lôi kéo Bạch Triển Đồ lui về phía sau, đồng thời hai tay véo ấn, trước người của hân Bá Khí lưu chuyển, hình thành vô số phong nhận, phong nhận không ngừng tụ lại, như là lưỡi đao giống như cực lớn phong nhận lập tức hình thành.

Siêu phạm Bá thuật! Phong Nghịch Sát Trảm!

Phanh! Lưỡng đạo cự đại năng lượng va chạm, Liệt Diễm bay đầy trời tán, trong đó kẹp lấy lấy vô số phong nhận, phong nhận như đao, thiết cắt bát phương!

Năng lượng dư ba khuếch tán tứ phương, Bạch Hàn vùng tay lên, bắn ra cổ năng lượng này dư ba, nếu như không phải Bạch Hàn ngăn tại Bạch Triển Đồ trước người, Bạch Triển Đồ tất nhiên sẽ bị cổ năng lượng này dư ba sinh sinh đánh chết!

Va chạm dư ba biến mất về sau, Bạch Hàn ngưng mắt nhìn lại, Tào Hóa bút đã sớm chờ Dương Thần cùng Tiêu Ngọc Nhân bay ra cửa đá, cửa đá không ngừng khép lại, chỉ sợ dùng không được bao lâu muốn đóng cửa.

"Không tốt, cửa đá thật sự muốn đóng cửa!" Bạch Hàn biến sắc, vội vàng bắt lấy Bạch Triền Đồ cánh tay, đập không mà đi, lướt hướng cửa đá mà đi.

Đương Bạch Hàn cùng Bạch Triền Đồ xuyên qua trên cửa đá màn sáng, đi vào Tiêu Dao cung ở trong thời điểm, cửa đá trong lại lướt đi bốn đạo nhân ảnh, dĩ nhiên là Hàn Chương, Vũ Văn Liệt, Viên Mục, Vân lão quỷ.

Àm ầm! Cơ hồ ngay tại Vũ Văn Liệt bốn người lướt đi cửa đá nháy mắt, cửa đá đóng cửa!

"Cái kia kiện Vương phẩm Bá Khí khẳng định không có lý khai quá xa, chia nhau đuổi theo!" Bạch Hàn quay đầu nhìn về phía Bạch Triền Đồ cùng Hàn Chương hai người, phân phó một câu về sau, người đã đập không rời đi.

Hàn Chương sắc mặt hơi đỏ, hiển nhiên rất không thoải mái Bạch Hàn như vậy phân phó hẳn làm việc, thế nhưng mà hẳn cũng biết, mình bây giờ cũng không phải Vương gia. Huống chi, nếu như hẳn đắc tội Bạch Hàn, phụ thân của hẳn cũng sẽ không biết vì hẳn mà trách cứ Bạch Hàn, bởi vì làm một cái Bá Vương tầm quan trọng so với hẳn càng lớn.

"Điện hạ, chúng ta mau đuổi theo a, nếu như đã nhận được Vương phẩm Bá Khí, người tại Vương gia trong lòng địa vị, nhất định sẽ đề cao thật lớn." Nói chuyện thời điểm, Bạch Triền Đồ đã đi đầu lý khai.

"Tạm thời vẫn không thể đắc tội Bạch gia, chờ ta leo lên vương vị về sau, lại đối phó bọn hẳn cũng không muộn." Hàn Chương quý dị cười cười, theo sát Bạch Triền Đồ về sau đã đi ra Tiêu Dao cung.

"Tuyệt đối không thể để cho Đại Hàn Vương Triều đã nhận được Vương phẩm Bá Khí, nếu không..."

Vũ Văn Liệt sắc mặt hơi đỏ, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một quyền trục, răng rắc, quyền trục bóp nát, hẳn chỗ bóp nát chính là đưa tin quyền trục, rất hiển nhiên, hẳn tại thông tri Đại Vũ Vương Triều cường giả, bóp nát quyền trục nháy mắt, hẳn hướng phía Tiêu Dao cung bên ngoài cực nhanh mà đi.

"Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều đồng thời ra tay, chuyện này hay vẫn là không muốn nhúng tay, nếu không ta tánh mạng của mình chỉ sợ cũng khó bảo toàn." Vân lão quỷ ngược lại là người thông minh, hẳn cũng không có tự đại đến đi theo lưỡng thế lực lớn tranh đoạt bảo vật, vậy khẳng định là muốn chết.

"Đáng tiếc thực lực của ta cũng không có khôi phục, nếu không, hừ loại này tiểu Vương triều, ta chưa hẳn tự hội để vào mắt!" Trong nội tâm cười lạnh một tiếng, Viên Mục trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra không cam lòng thần sắc, "Vì tìm được cái chỗ này, ta thậm chí không tiếc phản giáo, nhưng là bây giờ vậy mà cái gì cũng không có được, đáng giận!"

Bỗng nhiên, Viên Mục nghĩ tới Dương Thần giả trang lão giả, trên mặt lộ ra nghi hoặc, "Tiểu tử này tiến nhập tử môn, vậy mà có thể còn sống đi ra, chẳng lẽ, hẳn tại tử môn ở trong đã nhận được cái gì đó?"

Nghĩ tới đây, Viên Mục sắc mặt không khỏi biến đổi, quý dị nở nụ cười: "Phải bắt lấy hẳn hảo hảo hỏi một chút, nếu như hẳn thật sự đã nhận được cái gì đó, hắc hắc..."

Bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Vân lão quỷ, Viên Mục cười nói: "Người như chịu giúp ta bắt lấy cái kia có được Vương phẩm Bá Khí tiểu tử, người cướp đi Hư Kiếp vật sự tình, chúng ta tự xóa bỏ, người là người thông minh, nên biết cùng ta hợp tác mới được là nhất lựa chọn chính xác."

Vân lão quỷ sắc mặt hơi đỏ, bất quá hẳn cũng tâm cơ rất nặng chi nhân, biết rõ chính mình căn bản không phải Viên Mục đối thủ, giờ phút này trước hết tạm thời đáp ứng hẳn, nghĩ tới đây, hẳn cười nói: "Tốt, ta đáp ứng người."

Hai người đánh thành hiệp nghị về sau, cùng một chỗ đã đi ra Tiêu Dao cung.

...

Viên Mục cùng Vân lão quỷ hợp mưu truy kích Dương Thần thời điểm, Tào Hóa bút chính chờ Dương Thần cùng Tiêu Ngọc Nhân xuyên thẳng qua trong rừng.

Tào Hóa bút tốc độ nhanh đã đến cực hạn, những nơi đi qua mang theo liên tiếp Hỏa Tinh, trong rừng nhánh cây lập tức bị đốt cháy hầu như không còn. Trong biển lửa thần bí kia tồn đang không ngừng đem lực lượng rót vào Tào Hóa bút ở bên trong, lúc này mới khiến cho Tào Hóa bút tốc độ trở nên nhanh như vậy.

"Người bản thể đã đến cực hạn, ta không thể sẽ giúp người rồi, lần sau nếu như còn muốn cho ta giúp người, người phải chữa trị tốt bản thể, cho dù là chữa trị tốt một phần nhỏ cũng được, nếu không, người bản thể nhất định sẽ duy trì không được..." Trong biển lửa, thần bí kia tồn tại thanh âm dần dần biến mất.

Cùng lúc đó, vốn là trở nên đồ bùng Tào Hóa bút lại khôi phục bình thường, tốc độ bỗng nhiên giảm bớt.

"Ồ? Thật kỳ quái, người cái này cây bút tốc độ như thế nào biến chậm?" Tiêu Ngọc Nhân cảm giác được tốc độ biến chậm, nghi hoặc nhìn Dương Thần.

Dương Thần ghé mắt nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân, tức giận nói: "Nếu như ngươi có thể xuất ra đại lượng Bá Tuyền tệ, mà không phải Bá Tuyền tạp, tốc độ của hân tự cũng không giảm bớt."

"Nguyên lai ngươi muốn chính là Bá Tuyền tệ, ngươi như thế nào không nói sớm?" Hồn dỗi thời điểm, Tiêu Ngọc Nhân thò tay thon dài trắng nõn ngón tay, thần niệm đảo qua hân trữ vật, lập tức, Bá Tuyền tệ theo trong hân chứa đồ bay ra.

Cái này quả thật là Bá Tuyền tệ, chứng kiến những Bá Tuyền này tệ, Dương Thần trong lúc nhất thời vậy mà nói không ra lời, nhìn hơn nửa ngày mới chửi ầm lên: "Ngươi vì cái gì không còn sớm điểm lấy ra! Hồn đàn!"

"Ta thế nhưng mà nữ hài tử, ngươi làm gì thế như vậy mắng chửi người gia?" Tiêu Ngọc Nhân nhìn trộm, kiều mỵ sáng giọng.

Dương Thần chứng kiến cái kia phó mị thái về sau, bỗng nhiên có loại muốn ói xúc động, cái này... Con mẹ nó, hân đến cùng phải hay không nam nhân?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Kiếp thuật

Tiêu Ngọc Nhân đem trong hân chứa đồ Bá Tuyền tệ phóng xuất ra nháy mắt, Tạo Hóa bút ngòi bút tản mát ra hào quang màu tím, lập tức đem sở hữu Bá Tuyền tệ đều bao trùm, mà những Bá Tuyền này tệ cuối cùng nhất đều rơi xuống Đào Đào trong tay.

Đào Đào há miệng đem đại lượng Bá Tuyền tệ thôn phệ, ngay sau đó thao túng Tạo Hóa bút, vèo! Hướng phía tầng lâm ở chỗ sâu trong bay đi, như mũi tên, những nơi đi qua mang theo vô số lá rụng, lẳng không lượn vòng.

Tạo Hóa bút không có bay ra ngoài rất xa, Dương Thần bỗng nhiên cảm giác, chính mình đan điền khí trong huyết Hư Kiếp Hóa cùng Hư Kiếp Lôi xao động đứng dậy, Hư Kiếp Hóa cực nóng vô cùng, Hư Kiếp Lôi cuồng bạo dị thường, như hai đạo khói xanh tựa như, tại hân khí trong huyết tán loạn.

Cảm giác được trong đan điền biến hóa, Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Chuyện gì xảy ra?"

"Tiểu Thần Tử, ngươi làm sao vậy, chuyện gì phát sinh rồi hả?" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào chứng kiến Dương Thần sắc mặt, truyền âm hỏi.

"Hư Kiếp Hóa cùng Hư Kiếp Lôi phát sanh biến hóa, trở nên dị thường bạo động, thật giống như tùy thời đều theo trong đan điền nhảy ra đồng dạng." Dương Thần bên cạnh điều động Bá Khí áp chế Hư Kiếp Hóa cùng Hư Kiếp Lôi, bên cạnh truyền âm cho Đào Đào, sắc mặt ngưng trọng dị thường.

"Không có khả năng, ngươi tại Hư Kiếp vật vừa mới luyện chế thành công thời điểm, sẽ đem Hư Kiếp vật hấp thu đã luyện hóa được, hiện tại bọn hân căn bản sẽ không bài xích ngươi!" Đào Đào sắc mặt hơi đổi.

Dương Thần cau mày, "Thế nhưng mà, Hư Kiếp vật căn bản không bị khống chế của ta, cái loại cảm giác này thật giống như... Giống như bị người khác tại thao túng, giống như hồ tùy thời đều thoát ly thân thể của ta."

"Không tốt!" Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Làm sao vậy, Tiểu Đào Tử, chẳng lẽ ngươi biết nguyên nhân?" Theo Đào Đào trong giọng nói, Dương Thần có thể nghe ra, chính mình trong đan điền biến hóa tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.

Đào Đào thở sâu, mở miệng nói: "Ngươi có lẽ không biết, trên thế giới này ngoại trừ Bá thuật bên ngoài, còn có Kiếp thuật."

"Kiếp thuật?" Dương Thần lập tức sững sờ, "Kiếp thuật là cái gì? Cùng Bá thuật có cái gì bất đồng?"

"Cái gọi là Kiếp thuật, nhưng thật ra là thông qua điều khiển kiếp vật, tiến hành chiến đấu một loại bí thuật." Nói đến đây, Đào Đào lắc đầu, "Đáng tiếc, kiếp vật thực sự quá rất thưa thớt, ngoại trừ có được kiếp vật thể lực lớn bên ngoài, cơ hồ không có người hội Kiếp thuật."

"Điều khiển kiếp vật!" Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, lại vẫn có thể điều khiển kiếp vật tiến hành chiến đấu, cũng không biết là ai nghĩ ra loại biện pháp này, thật sự là gan lớn bao thiên.

"Bất quá, ngoại trừ kiếp vật bên ngoài, về sau có người sáng tạo ra, tạo ra đã đến Hư Kiếp vật, cho nên, nắm giữ Kiếp thuật người cũng tự tùy theo tăng nhiều. Thế nhưng mà Hư Kiếp vật dù sao chỉ là Hư Kiếp vật, căn bản không cách nào cùng kiếp vật so sánh với, cho nên căn bản không cách nào phát huy ra Kiếp thuật uy lực." Đào Đào đón lấy còn nói.

"Tiểu Đào Tử, chẳng lẽ... Trong cơ thể ta Hư Kiếp vật sở dĩ phát sinh biến hóa, cùng như lời người nói Kiếp thuật có quan hệ?" Dương Thần suy đoán nói.

Đào Đào nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, người trong đan điền Hư Kiếp vật chỉ đã phát sinh biến hóa, xác thực cùng Kiếp thuật có quan hệ, có người thì triển Kiếp thuật, không chế được trong đan điền của người Hư Kiếp vật."

"Làm sao có thể? Tiểu Đào Tử, Hư Kiếp vật đã bị ta luyện hóa, làm sao có thể còn có người có thể không chế được?" Dương Thần biến sắc, không thể tin được mà nói.

Đào Đào vừa định giải thích, thế nhưng mà đúng lúc này, một đạo chói tai lưỡi dao sắc bén tiếng xé gió vang lên, một căn màu xanh trường châm nổ bắn ra mà đến, châm qua chỗ ánh sáng màu xanh trần trần, cái này đột nhiên phóng tới đồ vật dĩ nhiên là Viên Mộc Thiên Mộc Thần Châm.

Thiên Mộc Thần Châm như mũi tên, đâm thẳng hướng Tào Hóa trên ngai bút Dương Thần, châm là đâm về Dương Thần vai trái, hiển nhiên, Viên Mộc cũng không muốn Dương Thần mệnh.

"Viên Mộc!" Dương Thần chứng kiến Thiên Mộc Thần Châm, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Lão gia hỏa này thật đúng là Âm Hồn Bất Tán!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào hừ lạnh một tiếng, thao túng Tào Hóa bút, thay đổi đầu bút lông, một số đâm vào Thiên Mộc Thần Châm bên trên.

Phanh! Giống như cây kim so với cọng râu, lưỡng lấy va chạm nhảy mất, hòa hoa vẩy ra, Thiên Mộc Thần Châm bị Tào Hóa bút đâm trúng về sau, ông một tiếng bắn ngược trở về, cây kim thậm chí có thật nhỏ khe hở.

Hai cái bóng người đột nhiên theo từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà ra, hẳn một người trong người một tay tiếp được Thiên Mộc Thần Châm. Cái này đột nhiên xuất hiện hai người, quả thật là Viên Mộc cùng Vân lão quỷ.

"Vương phẩm Bá Khí không hổ là Vương phẩm Bá Khí, cho dù là tàn thứ phẩm, cũng không thể coi thường." Viên Mộc tiếp được Thiên Mộc Thần Châm, chứng kiến Thần Châm bên trên khe hở nháy mắt, sắc mặt hơi đổi.

"Khanh khách..." Tiêu Ngọc Nhân nhìn xem Vân lão quỷ, mỉa cười lộ lên: "Vân lão quỷ, người làm gì thế đuổi theo ta không phóng, lão sắc quỷ!"

"Lão sắc quỷ?" Dương Thần dở khóc dở cười.

Vân lão quỷ tắc thì khí đến sắc mặt trắng bệch, cắn răng cười lạnh nói: "Tiêu Ngọc Nhân, người cái này bắt nam bắt nữ yêu quái, đừng tại lão phu trước mặt tác quái, nếu không..."

"Nếu không người thì phải làm thế nào đây?" Tiêu Ngọc Nhân thò tay sửa sang bên tóc mai phát ra, khanh khách cười mà quyến rũ, "Người chẳng lẽ lại còn có thể đem ta giết hay sao?"

"Người..." Vân lão quỷ lập tức nghẹn lời, không biết nên nói cái gì, Tiêu Ngọc Nhân là cao thủ trên Thiên bảng, tuy nhiên hẳn cũng là Bá Tông đỉnh phong, thế nhưng mà nếu thật cùng Tiêu Ngọc Nhân động thủ, hẳn hơn phân nửa không phải là đối thủ.

Huống chi, Tiêu Ngọc Nhân sau lưng còn có hẳn vô luận như thế nào cũng không dám đắc tội Vô Lượng cung.

"Đồ vô dụng!" Trong nội tâm cười lạnh một tiếng, Viên Mộc ngẩng đầu nhìn Tiêu Ngọc Nhân cùng Dương Thần, cười nói: "Tiểu tử, ta tới tìm người, chỉ là vì hỏi người một vấn đề, nếu như câu trả lời của người có thể làm cho ta thoả mãn, ta có thể thả người đi."

"Bằng người lão gia hỏa này cũng xứng thả ta đi? Chê cười!" Âm thầm cười lạnh một tiếng, Dương Thần cười hỏi: "Người muốn hỏi cái gì?"

"Người rõ ràng đã vào tử môn, vì cái gì còn có thể còn sống đi ra?" Viên Mộc cười nói.

Vân lão quỷ xoay chuyển ánh mắt, hẳn cũng phi thường kỳ quái, Dương Thần vì cái gì có thể còn sống, chẳng lẽ tử môn căn bản không phải tử môn?

"Tại trả lời vấn đề của người trước khi, người có thể hay không trả lời ta một vấn đề?" Dương Thần cười cười.

Viên Mộc cau mày, theo tức nhân nhạ nở nụ cười, "Người muốn hỏi vấn đề gì, cho dù hỏi đi."

"Liên Đại Hàn Vương Triều Bá Vương đều chưa đuổi kịp chúng ta, người là làm sao tìm được đến chúng ta hay sao?" Dương Thần cười hỏi: "Các người đến cùng dùng biện pháp gì?"

Vân lão quỷ quay đầu nhìn về phía Viên Mộc, Viên Mộc ánh mắt lóe lên, trầm mặc sau một lát mới nói: "Trên người của người có kiện đồ vật, ta có thể lợi dụng cái kia kiện đồ vật đuổi tới người, ta chỉ có thể nói cho người biết nhiều như vậy."

"Tiểu Thần Tử, hai người bọn họ trên tay có Hư Kiếp Thủy cùng Hư Kiếp Phong, cùng trong cơ thể người Hư Kiếp vật là đồng thời luyện chế ra đến, lẫn nhau chỉ gian có phi thường đại liên hệ. Bọn hắn không chế được Hư Kiếp Thủy hoặc là Hư Kiếp Phong, do đó có thể gián tiếp cảm ứng được người trong Đan Điền Hư Kiếp vật, cho nên mới đuổi theo chúng ta!" Đào Đào truyền âm nói.

"Nguyên lai là cái này hai lão này giờ trò quý."

Dương Thần nghe được Đào Đào truyền âm, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nếu như không phải có Đào Đào tại, hẳn cho dù bị người theo dõi rồi, đến cuối cùng cũng không biết đến cùng chuyện gì xảy ra.

"Tiểu tử, hiện tại đến phiên ngươi trả lời ta vấn đề!" Viên Mục chứng kiến Dương Thần một mực không có mở miệng nói chuyện, vội vàng thúc giục nói.

"Tiểu tử?" Tiêu Ngọc Nhân cùng Vân lão quý trong nội tâm đều là nghi hoặc không thôi, vì cái gì Viên Mục sẽ đem Dương Thần gọi là "Tiểu tử".

Dương Thần cùng Viên Mục cũng không biết Tiêu Ngọc Nhân trong lòng hai người đang suy nghĩ gì, hắn nhìn xem Viên Mục, vuốt cái mũi cười cười, "Ta tiến vào tử môn về sau, tựa tể xiu rồi, lúc tỉnh lại rồi đi rồi, cái này là chuyện đã trải qua."

"Ngươi đùa bỡn ta?" Viên Mục sắc mặt phát lạnh, "Ngươi khẳng định đã nhận được vật gì tốt, ta nói không sai a?"

Dương Thần như liếc si đồng dạng nhìn xem Viên Mục, cười nhạo nói: "Ngươi cho rằng bảo vật là tốt như vậy lấy được sao? Ta không có công phu cùng ngươi, ngươi tiếp tục làm mộng đẹp của ngươi a."

Nói xong, Tào Hóa bút bút chuyển hướng, lập tức muốn bắn về phía rừng lâm ở chỗ sâu trong. Bất quá Viên Mục cũng sẽ không như vậy mà đơn giản lại để cho Dương Thần đi, chỉ thấy Viên Mục tạt tung mà lên, quý mị tựa như lướt đã đến Tào Hóa bút trước khi.

"Hừ, không đem ngươi có được đồ vật gì đó giao ra đây, mơ tưởng đi!" Lạnh quát một tiếng, Viên Mục nắm chặt Thiên Mộc Thần Châm đâm về Tào Hóa trên ngai bút Dương Thần, cây kim đã đâm chỗ ánh sáng màu xanh như như gió vòng qua vòng lại.

"Bà mẹ nó, lão tử thật không có lấy được cái gì đó! Ta nói rất đúng nói thật, ngươi làm sao lại là không tin ta?"

Dương Thần xác thực đã nhận được thứ đồ vật, cái kia chính là đạo thai, thế nhưng mà đạo thai bây giờ còn đang Tiêu Dao cung ở trong, nói cách khác, hẳn xác thực không có từ Tiêu Dao cung nội mang ra cái gì đó, hẳn xác thực không có nói sai.

Lập tức Thiên Mộc Thần Châm nổ bắn ra mà đến, Tiêu Ngọc Nhân mị cười một tiếng, "Lại để cho ta tới giúp ngươi đối phó hắn, như vậy chúng ta tự lượng không thiếu nợ nhau rồi!"

Nói chuyện thời điểm, Tiêu Ngọc Nhân đã theo Tào Hóa trên ngai bút bay vút mà lên, như bay yển tựa như nhảy lên không mà ra, trong tay áo bắn ra hai cái dây lưng lụa, như mũi tên nhọn giống như bắn về phía Viên Mục lồng ngực.

Viên Mục ánh mắt lăm lệt, chỉ phải thu hồi châm về Dương Thần Thiên Mộc Thần Châm, cây kim nhanh quay ngược trở lại, ông! Đâm thẳng hướng dây lưng lụa mà đi.

"Khanh khách... Thực lực của ngươi rất cường, ta ưa thích đánh với ngươi."

Tiêu Ngọc Nhân cười mà quyến rũ liên tục, thủ đoạn vận vẹo, trong tay dây lưng lụa như nước trung bình động con cá, lại như bầu trời lướt đi chìm chóc, lách qua Thiên Mộc Thần Châm, lạng không nhanh quay ngược trở lại, vậy mà vây quanh Viên Mục sau lưng, xoát một tiếng đâm xuống dưới!

"Nhị sư huynh rõ ràng đã bị Bạch Hãn đã thương, không nghĩ tới trong thời gian ngắn như vậy, thương thế vậy mà đã bị hắn chế trụ, thật sự là lợi hại!" Dương Thần âm thầm bội phục, nhân yếu cũng là rất lợi hại đại!

Ngay tại Dương Thần cho rằng Viên Mục cũng bị dây lưng lụa đâm trúng thời điểm, Viên Mục huy động Thiên Mộc Thần Châm, trở tay nhảy lên, đem dây lưng lụa đẩy ra. Thiên Mộc Thần Châm tiếp xúc dây lưng lụa nháy mắt, lập tức bị hàn khí đông lại, hàn khí cực tốc lan tràn đến Viên Mục bàn tay mà đi.

"Cái này bất nam bất nữ đồ vật, không nghĩ tới còn có mấy phần thực lực!" Viên Mục hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn run lên, Thiên Mộc Thần Châm bên trên Hàn Băng lập tức nát bấy.

"Khanh khách..." Tiêu Ngọc Nhân cười mà quyến rũ không ngừng, "Không muốn luôn nói ta bất nam bất nữ, nếu không ta nhưng là sẽ nổi giận đấy."

Dương Thần nuốt nước bọt, "Cái này Nhị sư huynh nổi giận lên, không biết hội làm ra những chuyện gì đi ra."

Dương Thần, Viên Mục, Tiêu Ngọc Nhân, ba người đều không có chú ý tới, Vân lão quý ánh mắt đang không ngừng chớp động, khi thấy ba người chú ý lực đều không hề trên người mình thời điểm, hắn chợt xoay người, mũi tên cũng tựa như xuất vào rừng lâm ở chỗ sâu trong.

Viên Mục chứng kiến Vân lão quý vậy mà đào tẩu rồi, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Chương 89: Kịch đấu

Vân lão quỷ đã đảo tẩu, chỉ bằng vào Viên Mộc một người, căn bản không thể nào là Tiểu Ngọc Nhân cùng Tạo Hóa bút đối thủ. Viên Mộc đương nhiên biết rõ điểm này, cho nên khi chứng kiến Vân lão quỷ trốn sau khi đi, sắc mặt của hắn trở nên tương đương khó coi.

"Tiểu Đào Tử, thừa dịp hắn bệnh muốn hắn mệnh, nhanh lên động thủ!" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã theo Tạo Hóa trên ngòi bút nhảy xuống, trên mặt lộ ra cười xấu xa.

Nghe được Dương Thần, Đào Đào cười cười, "Hôm nay tuyệt đối không thể để cho lão gia hỏa này còn sống ly khai, nếu không chúng ta về sau phiền toái sẽ liên tiếp không ngừng, Tiểu Thần Tử, ngươi yên tâm, có người cái này Nhị sư huynh tương trợ, lão gia hỏa này tuyệt đối chạy không được!"

Viên Mộc biến sắc, một mình đối mặt Tạo Hóa bút hoặc là Tiểu Ngọc Nhân, hắn có tất thắng nắm chắc, thế nhưng mà nếu như đồng thời đối phó hai cái, hắn tuyệt đối không có khả năng thắng. Huống chi, hắn phi thường kiêng kỵ Tạo Hóa bút, một kiện Vương phẩm Bá Khí, dù cho đã là tàn thứ phẩm, đủ khả năng bạo phát đi ra lực lượng, cũng là cực kỳ kinh người.

"Khanh khách..." Tiểu Ngọc Nhân mỉm cười một tiếng, "Có thể cùng Vương phẩm Bá Khí hợp tác, ta thật sự là tam sinh hữu hạnh!"

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào nghe vậy cười nói: "Thực lực của ta chưa hẳn so với người còn mạnh hơn, người khiến chế trụ hắn, ta đột nhiên tập kích, cam đoan hắn trọn đời thoát thân không được."

"Khanh khách, tốt, ngươi yên tâm đi, ta nhất định có thể cuốn lấy hắn!" Cười mà quyến rũ thời điểm, Tiểu Ngọc Nhân đạp địa bắn lên, thân pháp nhẹ nhàng bay vút hướng về phía Viên Mộc, suu suu, trong tay dây lưng lụa như mũi tên giống như nổ bắn ra hướng Viên Mộc, hàn khí bốn phía, bốn phía cây cối lập tức đông lại khỏi màu trắng khối băng.

"Xem ra chỉ có thể trước tẩu vi thượng rồi, chờ về sau tìm được cơ hội về sau, lại đến trảo tiểu tử này. Vân lão quỷ, ngươi cho rằng ta lợi dụng trên người của người Hư Kiếp vật đến thi triển Kiếp thuật, chỉ là vì tìm người sao? Hừ! Đã Hư Kiếp vật đã bị ta chạm qua, tung tích của người ta cũng có thể rất nhanh tìm được, đến lúc đó, ta sẽ nhượng cho người sống không bằng chết!"

Viên Mộc trong nội tâm không ngừng tính toán, cuối cùng nhất quyết định trước tẩu vi thượng, lập tức Tiểu Ngọc Nhân trong tay dây lưng lụa nổ bắn ra mà đến, hắn chợt xoay người, mấy cái tung nhảy về sau, cũng đã xuất hiện ở hơn 10m bên ngoài, tốc độ cực nhanh, làm cho người không thể tưởng tượng.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Tạo Hóa bút đột nhiên chấn hắn chỗ đi phương hướng, ông! Tạo Hóa bút run rẩy lên, bỗng nhiên biến trường, như trường kích giống như nổ bắn ra hướng tới, sắc bén ngòi bút cùng không khí ma sát, hòa hoa vậy ra.

Viên Mộc ánh mắt lăm lệt, trong tay ánh sáng màu xanh tách ra, Thiên Mộc Thần Châm thành linh ra hiện tại trong tay của hắn, hắn nắm chặt Thiên Mộc Thần Châm, cánh tay mãnh liệt dùng sức, hướng phía Tạo Hóa bút mãnh liệt đâm mà đi!

Phanh! Thiên Mộc Thần Châm cùng Tạo Hóa bút ngòi bút va chạm, xoẹt xẹt! Tiếng cọ xát chói tai vang lên, Thiên Mộc Thần Châm cây kim lập tức vỡ vụn, Thượng phẩm Bá Khí cứng rắn trình độ căn bản không cách nào cùng Tạo Hóa bút đánh đồng.

"Tốt cứng rắn Vương phẩm Bá Khí!" Viên Mộc sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Khanh khách... Người như thế nào đem ta quên?" Tiểu Ngọc Nhân đột nhiên lướt đến Viên Mộc sau lưng, trong tay dây lưng lụa uốn éo thành một đầu, hắn bên trên kết khởi Hàn Băng, trong tay hắn dây lưng lụa lập tức trở nên như là lợi kiếm.

Xoát! Dây lưng lụa nhanh đâm hướng Viên Mộc sau lưng, rét thấu xương hàn khí lập tức bao phủ Viên Mộc toàn thân, Viên Mộc sắc mặt lần nữa biến đổi.

Mà ngay cả xa xa Dương Thần đều cho rằng Viên Mộc hắn phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng mà đúng lúc này, từng lâm ở chỗ sâu trong bóng nhiên lướt đến một đạo bóng đen, bóng đen đột nhiên lướt đến Viên Mộc trước người, hai tay như thiểm điện duỗi ra.

Cái này đột nhiên xuất hiện chi nhân, vậy mà muốn tay không tiếp được dây lưng lụa, làm cho Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Người này chẳng lẽ không muốn sống chăng?"

Như kiểu lưỡi kiếm sắc bén bắn về phía Viên Mộc dây lưng lụa, vậy mà thật sự bị đột nhiên xuất hiện người hai tay nắm, dây lưng lụa bên trên hàn khí lập tức lan tràn đến bàn tay của hắn, cánh tay, ngực.

Đột nhiên xuất hiện chi nhân bàn tay lại bị dây lưng lụa chặt đứt, theo lòng bàn tay bộ vị bắt đầu, nửa cánh tay chường trụ lạc mặt đất, thế nhưng mà hắn nhưng lại ngay cả cổ họng đều không có thốt một tiếng, càng làm người khiếp sợ chính là, trên tay của hắn thậm chí ngay cả huyết đều không có chảy ra.

"Điều này sao có thể!" Dương Thần, Tiểu Ngọc Nhân, Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào, trên mặt của bọn hắn đồng đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cái này đột nhiên xuất hiện người là cái Hắc bào nhân, áo đen đem hắc toàn thân bao khóa cực kỳ chặt chẽ, khiến cho người khác căn bản không cách nào chứng kiến hắc tướng mạo, cho nên, không có ai biết hắc đến tột cùng có đau hay không khổ.

"Ngăn lại bọn hắc!" Viên Mộc căn bản không có xem Hắc bào nhân liếc, chợt xoay người, hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi!

"Không tốt, lão gia hỏa này muốn chạy trốn!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng bay đến Dương Thần trước người, quát: "Mau lên đây, chúng ta đi truy hắc, như là đã đắc tội hắc, không thể lại để cho hắc tiếp tục sống sót!"

Như lúc trước, Dương Thần đoán chừng còn có thể do dự, nhưng là bây giờ Dương Thần lại sẽ không do dự, hắc cũng không muốn vĩnh viễn đề phòng lấy Viên Mộc, nếu không muốn đề phòng, tự đứt khoát đem Viên Mộc giết chết!

Nhảy lên Tạo Hóa bút, Tạo Hóa bút ngồi bút tàn mát ra hào quang màu tím, đem Dương Thần bao phủ lại, vèo! Tạo Hóa bút như tên rời cung, bay vút hướng từng lâm ở chỗ sâu trong, truy kích Viên Mộc mà đi.

Thế nhưng mà cái kia Hắc bào nhân lại đột nhiên chặn Tạo Hóa bút trước khi, Dương Thần nhìn kỹ Hắc bào nhân, thế mới biết, nguyên lai cái này Hắc bào nhân, đúng là ban đầu ở Tam Hợp hội đánh cấp Ngũ Hành Tinh Thạch Hắc bào nhân một trong.

"Tiểu Đào Tử, bọn hắc liên tục bạo còn không sợ, ngươi cũng phải cẩn thận!" Dương Thần mặt sắc mặt ngưng trọng nhắc nhở.

"Bọn hắc vốn tự đã bị chết, tự nhiên liên tục bạo còn không sợ, nếu như chúng ta tiếp tục đuổi Viên Mộc, hắc nhất định sẽ dùng tự bạo đến ngăn lại chúng ta." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt đồng dạng lúng túng.

"Khanh khách, các người đi trước truy lão gia hỏa kia, người này giao cho ta là tốt rồi, chờ ta giết cái này Hắc bào nhân về sau, lại đi giúp các người." Tiêu Ngọc Nhân kiều mỹ tiếng cười truyền tới, tiếng cười truyền đến thời điểm, hắc đã huy động dây lưng lụa công hướng về phía Hắc bào nhân.

"Cái này Nhị sư huynh tuy nhiên điên điên khùng khùng, bất quá xác thực là người tốt!" Dương Thần không khỏi đối với cái này Nhị sư huynh sinh ra một chút hảo cảm.

"Tiểu Thần Tử, đã có người cuốn lấy hắc, chúng ta trước hết đi thôi, Nhị sư huynh người cho những Bá Tuyền kia của ta bút, đầy đủ ta tiêu xài rồi, hôm nay chúng ta phải đem lão gia hỏa kia giết, nếu để cho hắc sống sót, ngày khác sau tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp ám toán chúng ta." Cười lạnh một tiếng, Đào Đào thao túng Tạo Hóa bút tạt bắn mà ra.

Tạo Hóa bút bị Hắc bào nhân ngăn lại chỉ là ngăn ngại lập tức, Viên Mộc thực lực tuy mạnh, lại không có chạy ra rất xa, huống chi giờ phút này Đào Đào trong tay có rất nhiều Bá Tuyền tề, luận tốc độ, Viên Mộc còn chưa hắc là Tạo Hóa bút đối thủ.

Quả nhiên, Tạo Hóa bút không có bay ra rất xa, Viên Mộc tự xuất hiện ở cách đó không xa trong rừng.

Viên Mộc nhìn lại, khi thấy chỉ có Tạo Hóa bút đuổi theo thời điểm, khoe miệng của hắc lộ ra cười lạnh, "Người đuổi theo là vì chịu chết sao?"

"Chịu chết?"

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, cũng không nói gì thêm, Thiên Mộc Thần Châm đã hư hao, Viên Mộc chính thể thực lực đã giảm bớt đi nhiều, dùng Đào Đào thực lực bây giờ, đủ để cuốn lấy Viên Mộc.

Cái kia Hắc bào nhân cũng không có tánh mạng, tuy nhiên hiểu được dốc sức liều mạng, nhưng thực lực của bản thân hay vẫn là quá yếu, dùng Tiêu Ngọc Nhân thực lực, đủ để đánh chết Hắc bào nhân. Chỉ cần có thể cuốn lấy Viên Mộc, đợi đến lúc Tiêu Ngọc Nhân đuổi tới, hợp Tạo Hóa bút cùng Tiêu Ngọc Nhân chi lực, tuyệt đối có thể đánh chết Viên Mộc.

"Vậy mà các người chạy đi tìm cái chết, ta sẽ thanh toán các người!" Viên Mộc cười lạnh nói: "Vương phẩm Bá Khí, không phải loại người như người người có thể có được đấy."

Lời còn chưa dứt, Viên Mộc dương tay lăng không chụp vào Tạo Hóa trên ngồi bút làm lấy Dương Thần, ống tay áo của hắc trong vậy mà bắn ra năm căn màu xanh cây mây, như mũi tên giống như phá không tạt bắn mà ra.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, mãnh liệt đập Tạo Hóa bút cán bút, thân thể bay lên trời, lăng không lật ra mấy cái bổ nhào về sau, đã rơi vào cách đó không xa trên cành cây, trên cành cây hạ lay động, cành lá bay tán loạn không ngừng.

Cùng lúc đó, vèo! Tạo Hóa bút bỗng nhiên thu nhỏ lại, trở nên như sợi tóc giống như thật nhỏ, theo năm căn cây mây trong xuyên qua, thẳng bức Viên Mộc mà đi!

"Không hổ là Vương phẩm Bá Khí!" Chứng kiến Tạo Hóa bút cũng không có mất đi biến hóa lớn nhỏ năng lực, Viên Mộc càng phát ra nghĩ đến đến Tạo Hóa bút, nếu như có thể nghĩ biện pháp khôi phục Tạo Hóa bút thực lực, dù cho gặp được Bá Vương cảnh cường giả, hắc cũng có sức đánh một trận.

"Đợi ta hấp thu Kiếp Thủy Tinh Thạch, khôi phục thực lực đến Bá Vương cảnh, hơn nữa cái này cây bút, dù cho gặp được Thất Biến đã ngoài Bá Vương, ta cũng không sợ!" Nghĩ tới đây, Viên Mộc đã ức chế không nổi kích động trong lòng.

Lập tức Tạo Hóa bút nổ bắn ra mà đến, hắc chỉ có thể ngăn chặn nội tâm kích động, thủ đoạn vắn vèo, vung vẩy trong tay năm căn cây mây, cây mây

lăng không vòng qua vòng lại múa, phương viên mấy trăm trượng Bá Khí rất nhanh lưu chuyển, xoáy lên cuồng bạo gió lốc.

Chung quanh trong vòng trăm trượng cây cối nhỏ tận gốc, lập tức bị gió lốc cuốn vào trong đó, ầm ầm vỡ vụn, hóa thành bột mịn.

"Cái này..." Dương Thần trừng lớn hai mắt, không nghĩ tới cái này Viên Mục thực lực mạnh như vậy, hắn không khỏi vì Đào Đào lo lắng.

Trở nên hấp mãnh như bộ lông Tào Hóa bút cũng bị cuốn vào trong gió lốc, theo gió lốc xoay tròn, Đào Đào chỉ phải khống chế được Tào Hóa bút, bỗng nhiên biến lớn, ánh sáng tím tách ra qua đi, 10m đến lớn lên Tào Hóa bút lập tức xuất hiện tại trong gió lốc.

Ông! Tào Hóa đầu bút lông lợi đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, lại nhanh quay ngược trở lại, lăng không viết, mấy dùng ngàn vạn văn tự xuất hiện tại trong gió lốc, như như đạn pháo đục lỗ gió lốc, suu suu suu... Nổ bắn ra trên mặt đất, nổ bắn ra tại bốn phía trên đại thụ, đại thụ lập tức đã bị đục lỗ.

Vèo! Tào Hóa bút bay vụt ra gió lốc, ông! Bỗng nhiên nhỏ đi, như là trường thương, sắc bén đầu bút lông phá toái hư không, nổ bắn ra hướng Viên Mục mà đi!

"Người cùng sai chủ nhân, ta mới xứng trở thành chủ nhân của người!" Viên Mục cười quái dị một tiếng, thân hình đột nhiên lóe lên, tránh đi Tào Hóa bút, suu suu suu suu vèo, trong tay áo lần nữa bắn ra năm căn cây mây, lăng không múa, quần quanh hướng Tào Hóa bút!

Cùng Tào Hóa bút cứng đối cứng không được, Viên Mục định dùng cây mây vây khốn Tào Hóa bút, tiếp theo thu phục Tào Hóa bút.

"Một cái nhỏ nhỏ Bá Vương mà thôi, vậy mà cũng vọng muốn trở thành chủ nhân của ta, buồn cười!"

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào kinh thường hừ một tiếng, nói chuyện thời điểm, Tào Hóa bút đã lăng không kéo lê mấy dùng ngàn bút, ngưng tụ thành vô số màu tím phù triện, phù triện ngưng tụ thành năm cái cự đại "Phá" chữ, đạn pháo tựa như bắn về phía năm căn cây mây.

Đụng đụng... Năm đạo tiếng va chạm vang lên, năm cái "Phá" chữ đồng thời xuất tại cây mây phía trên, ầm ầm bạo tạc, cây mây lập tức bị tạc vỡ đi ra, hóa thành vô số mảnh gỗ vụn bay tán loạn.

"Cái này Viên Mục thực lực so Đào Đào dự tính còn mạnh hơn, cũng không biết, Bá Tuyền tề có đủ hay không ủng hộ đến Nhị sư huynh chạy đến." Đứng tại trên cành cây đang xem cuộc chiến Dương Thần, cũng không có bởi vì cây mây vỡ vụn mà cao hứng, ngược lại lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Vây giết

Năm căn Thanh Đằng bị đánh nát nháy mắt, Viên Mục ống tay áo ở trong vậy mà lần nữa bắn ra năm căn Thanh Đằng, những Thanh Đằng này cũng không biết là cái gì thực vật, đã bị chặt đứt, lại vẫn có thể một lần nữa sinh dài ra.

Viên Mục bỗng nhiên nghẹn hướng cách đó không xa trên cành cây Dương Thần, quý dị nở nụ cười, tay như thiểm điện giơ lên, Thanh Đằng như mũi tên giống như bay vụt hướng Dương Thần mà đi, chói tai tiếng xé gió truyền khắp từng lâm.

Dương Thần ánh mắt lăm lăm, vội vàng theo trên cây rút xuống, thể nhưng mà đúng lúc này, Viên Mục thủ đoạn nhẹ nhàng vận vèo, Thanh Đằng nhanh quay ngược trở lại, trên không trung quần cái loạn, hướng phía hắn nổ bắn ra mà đến.

Lập tức Dương Thần sẽ bị Thanh Đằng đâm trúng, vèo! Tào Hóa bút đột nhiên xuất hiện, chắn Dương Thần trước người, sắc bén ngòi bút đâm thẳng hướng Thanh Đằng mà đi, Phanh! Thanh Đằng lập tức bạo liệt ra đến, hóa thành vô số mảnh gỗ vụn.

Nhưng điều Dương Thần khiếp sợ chính là, Viên Mục trong tay đứt gãy Thanh Đằng vậy mà lần nữa sinh trưởng, năm căn Thanh Đằng quần quanh, uốn éo thành một căn cây mây nhuần tiên, theo Viên Mục huy động cánh tay, Thanh Đằng mang theo chói tai tiếng xé gió, lách qua Tào Hóa bút, thẳng bức Dương Thần mà đến!

Viên Mục vậy mà buông tha cho đối phó Tào Hóa bút, chỉ công kích Dương Thần.

"Đáng giận, lão gia hỏa này thật đúng là âm hiểm." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào hừ lạnh một tiếng, lần nữa cắn nuốt sạch đại lượng Bá Tuyền tề, điều khiển Tào Hóa bút ngăn tại Dương Thần trước người, xoát xoát xoát... Theo Tào Hóa bút lăng không viết, một ngàn cái màu tím phù triện thành linh xuất hiện.

Màu tím phù thiên không ngừng tụ lại, vậy mà hóa thành màu tím đào mang, bốn phía Hóa thuộc tính Bá Khí không ngừng bị đào mang hấp thu, Đào Đào vậy mà dùng Tạo Hóa bút đến thi triển Bá thuật.

Siêu phẩm Bá thuật! Diễm Nguyệt Đào!

Tàn mát ra hùng lực Liệt Hỏa màu tím đào mang, mãnh liệt bổ về phía nổ bắn ra mà đến Thanh Đằng, Thanh Đằng lập tức bị chém thành hai khúc, Rầm rầm, Hóa Diễm theo Thanh Đằng lan tràn, lập tức đem Thanh Đằng đốt đốt thành tro bụi.

Màu tím đào mang dư thế chưa giảm, mang theo dễ như trở bàn tay xu thế, Phá Không Trảm thẳng hướng Viên Mục!

Đào mang chém qua chỗ, cùng không khí phát ra tiếng cọt xát chói tai, một đào chi lực, vậy mà cường hãn đến tận đây, thật sự không thể tưởng tượng!

"Tạo Hóa bút vậy mà có thể thi triển Bá thuật!" Dương Thần mở to hai mắt nhìn, trên mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi, hắn chỉ thấy qua Đào Đào thi triển Bá thuật, lại căn bản không có bá kiến Đào Đào lợi dụng Tạo Hóa bút thi triển Bá thuật, hôm nay một màn này thật là làm hắn mở rộng tầm mắt.

Lập tức màu tím đào mang Phá Không Trảm giết mà đến, Viên Mục sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp nhanh lùi lại, lui ra phía sau nháy mắt, hắn đột nhiên mở ra hai tay, suu suu, trong tay áo bắn ra hai cây Thanh Đằng.

Thanh Đằng quán chặt lấy cách đó không xa đại thụ, theo Viên Mục hét lớn một tiếng, đại thụ lập tức bị nhổ tận gốc, ngang trời bay về phía hắn, chắn trước người của hắn.

Diễm Nguyệt Đào ầm ầm bổ vào lưng trên gốc đại thụ, Phan! Phan! Mấy người mới có thể ôm hết đại thụ vậy mà lập tức đã bị chặt đứt, đào mang phía trên tàn mát ra đi Hóa Diễm, càng là trực tiếp khiến cho đại thụ bốc cháy lên.

Rầm rầm, lưng gốc đại thụ lập tức hóa thành tro tàn.

Dương Thần nuốt nước bọt, "Cái này là Siêu phẩm Bá thuật chính thức uy lực sao?"

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới chính mình sở học 《Cầm Long trào》, nếu như tu luyện đến đại thành, uy lực kia đến cùng nên nhiều đến bao nhiêu?

Siêu phẩm Bá thuật uy lực tuy mạnh, thế nhưng mà liên tiếp chặt đứt lưng gốc đại thụ về sau, uy lực hay vẫn là sâu sắc yếu ớt, đương bổ tới Viên Mục trước ngực nháy mắt, vốn là cao vài trượng đào mang, yếu ớt trở nên chỉ có một trượng đến trường, đào mang bên trên Hóa Diễm càng là trở nên yếu đi rất nhiều.

Viên Mục huy động trong tay Thanh Đằng, lẳng không vung vẩy, xoáy lên trận trận gió lốc, Diễm Nguyệt Đào lập tức lâm vào trong gió lốc, theo gió lốc xoay tròn gia tốc, Diễm Nguyệt Đào hóa thành vô số Hóa Diễm tinh diễm, ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Hóa giải Tạo Hóa bút công kích, Viên Mục sắc mặt lại bỗng nhiên biến đổi, chợt xoay người, ngay tại hắn quay người nháy mắt, u ám từng lâm ở chỗ sâu trong nổ bắn ra đến một đầu dây lưng lụa, dây lưng lụa bên trên kết nối lên Hàn Băng.

Cái này đầu dây lưng lụa tựa như là kiểu lưỡi kiếm sắc bén sắc bén, một đường phá toái hư không, thẳng bức Viên Mục mà đến, những nơi đi qua, bốn phía cây cối toàn bộ bị hàn khí đông lại, lập tức kết nối lên khối băng.

Cái này đột nhiên tập kích đến đột ngột đến cực điểm, cơ hồ là tại Viên Mục toàn lực ngăn trở Tạo Hóa bút công kích nháy mắt, dây lưng lụa mới nổ bắn ra mà đến, đoán chắc Viên Mục giờ phút này lực phòng ngự là kém cỏi nhất đấy.

Viên Mục quay người nháy mắt, liền chứng kiến đã bay vọt đến trước mắt dây lưng lụa, hắn sắc mặt kịch biến, vội vàng cắn răng nhanh lùi lại, đồng thời huy động trong tay Thanh Đằng, đối với dây lưng lụa bắn tới.

Thế nhưng mà Viên Mục lại đánh giá thấp một kích này lực lượng, Tiêu Ngọc Nhân đã súc thế đã lâu, một kích này đã lấy hết toàn lực, toàn thân Bá Khí đều cơ hồ quán chú tại trên một kích này, há lại hắn vội vàng phía dưới đủ khả năng ngăn cản được đấy.

Rầm rầm, Thanh Đằng lập tức bị dây lưng lụa xuyên thủng mà qua, Thanh Đằng lập tức bạo liệt ra đến, hóa thành bột mịn.

Dây lưng lụa đánh nát Thanh Đằng nháy mắt, qua trong giây lát tựa tới gần Viên Mục ngực, lẳng lẹ ác liệt rét lạnh sức lực khí, thối trúng Viên Mục toàn thân quần áo cổ裳, toàn thân trên người càng là lập tức tụ kết nối lên băng.

Phan! Bị Hàn Băng che che lại dây lưng lụa, như lợi kiếm tựa như đâm vào Viên Mục ngực, kích đâm thủng ngực mà qua, mang theo liên tiếp máu tươi, máu tươi vậy mà lập tức đã bị hàn khí đông lại.

Vèo! Tạo Hóa bút đột nhiên bay vọt đến Viên Mục trước người, sắc bén ngời bút đâm thẳng nhập Viên Mục yết hầu, máu tươi bắn ra, Viên Mục mở to hai mắt nhìn, giống như hồ không thể tin được mình đã bị mất mạng.

"Hô... Lão gia hỏa này rốt cục chết rồi." Dương Thần rốt cục có thể nhả ra khí.

Từng lâm ở chỗ sâu trong, một đầu thon thả thân ảnh cực nhanh mà đến, rơi vào Viên Mục trước người cách đó không xa, nhìn xem Viên Mục, cười quyền rũ nói: "Ta đã từng nói qua, không chỉ nói ta bất nam bất nữ, nếu không ta hội nổi giận, ngươi hết lần này tới lần khác không tin."

Cái này đột nhiên xuất hiện người, đương nhiên tự là vừa vọt đánh lên Viên Mục Tiêu Ngọc Nhân.

Dương Thần nghe được Tiêu Ngọc Nhân, toàn thân không khỏi đã ra động tác rung mình, "Ngàn vạn không thể đắc tội cái này Nhị sư huynh."

"Cho người xem kiện đồ vật, người nhất định sẽ cảm thấy hứng thú đấy." Tiêu Ngọc Nhân bỗng nhiên nhìn về phía Dương Thần, vọt ra cái mũi, ngay sau đó xoay người sang chỗ khác, vung tay lên, một đầu dây lưng lụa theo trong tay áo nổ bắn ra mà ra, bắn về phía từng lâm ở chỗ sâu trong mà đi.

Dây lưng lụa giống như hồ quần chặt lấy cái gì, lập tức thẳng băng, Tiêu Ngọc Nhân mỉm cười một tiếng, dùng sức kéo một phát, đương dây lưng lụa thu hồi lại nhảy mất, Phan! Một cái Hắc bào nhân đã rơi vào Dương Thần trước mặt.

Hắc bào nhân áo đen đã rách mướp, lộ ra hân diện mạo thật, sắc mặt của hân cực kỳ tái nhợt, không có nửa điểm huyết sắc, hiển nhiên là cái đã chết đã lâu người.

Trên da dẻ của hân tàn nát ra màu đồng cổ hào quang, khiến cho da của hân nhìn về phía trên giống như đồng da.

"Cái này là cái kia Hắc bào nhân sao? Da của hân giống như có chút kỳ quái." Dương Thần đánh giá Hắc bào nhân làn da.

"Đúng vậy, ta đã kiểm tra da của hân, da của hân phi thường cứng rắn, căn bản không giống người loại làn da." Tiêu Ngọc Nhân sửa sang phát ra, cười quyền rũ nói: "Hơn nữa, hân rõ ràng đã bị chết, lại vẫn có thể cùng ta giao thủ, thật đúng là kỳ quái."

"Muốn biết người chết vì cái gì có thể lấy người giao thủ, phải theo Viên Mục trên người ra tay." Không chế được Tào Hóa bút bay đến Hắc bào nhân trước người, Đào Đào nói ra: "Bởi vì người này nhận lấy Viên Mục không chế."

"Đúng rồi, tại Viên Mục trên người tìm xem xem, nói không chừng có thể tìm được không chế người chết đích phương pháp xử lý." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần chạy tới Viên Mục bên cạnh thi thể, tại Viên Mục trên người điều tra.

Đương Dương Thần sờ đến Viên Mục cánh tay thời điểm, đã tìm được năm căn cánh tay giống như dài ngắn Thanh Đằng, đúng là vừa rồi Viên Mục dùng để chiến đấu Thanh Đằng.

"Thứ tốt!" Dương Thần sờ lên cái mũi, không khách khí đã thu vào nhẫn trữ vật.

Tiêu Ngọc Nhân cũng không nói gì thêm, chỉ là nhẹ nhàng cười cười, nếu như không nhìn hân yết hầu bên trên hầu kết, còn thật không có người nhìn ra được hân là cái nam nhân.

Dương Thần đón lấy điều tra, cũng không có tại Viên Mục trên người tìm được cái gì đó, cuối cùng hân nhìn về phía Viên Mục trên tay nhẫn trữ vật.

Gỡ xuống nhẫn trữ vật, Dương Thần phóng thích thần niệm thâm thấu nhập trong nhẫn chứa đồ, lập tức thấy được mấy trương Bá Tuyền tập, toàn bộ cộng lại, chỉ sợ có mấy ngàn vạn, Dương Thần không khỏi hít vào ngum khí lạnh, con mẹ nó, phát tài!

Thần niệm tiếp tục tìm tòi, Dương Thần phát hiện không ít được liệu, đón lấy tìm tòi xuống dưới, vậy mà thấy được Kiếp Thủy Tinh Thạch, điều này làm hân kích động không thôi, đè xuống nội tâm kích động, hân tiếp tục tìm tòi, thấy được một cuốn quyền trục.

"Tiểu Đào Tử, lão gia hỏa này nhẫn trữ vật bên trong có quyền trục." Chứng kiến quyền trục nhảy mất, Dương Thần lập tức truyền âm cho Đào Đào.

Một khi nhẫn trữ vật đã nhận chủ, muốn muốn mạnh mẽ phá vỡ, chỉ có một loại biện pháp, cái kia chính là có được so nhẫn trữ vật chủ nhân càng mạnh hơn nữa thần niệm, dùng thần niệm cưỡng ép phá vỡ nhẫn trữ vật.

Đào Đào nghe vậy, thao túng Tào Hóa bút bay đến Dương Thần bên người, cường hân thần niệm phóng xuất ra, như như nước suối rót vào trong nhẫn chứa đồ, đem trong đó quyền trục cưỡng ép lấy đi ra.

Đừng nhìn Dương Thần cùng Đào Đào chú ý lực đều tại nhẫn trữ vật lên, kỳ thật bọn hân thời khắc đều tại đề phòng lấy Tiêu Ngọc Nhân.

Dương Thần tại Vu Sơn Cẩm khu lịch lãm rèn luyện qua, đương nhiên biết rõ muốn thời khắc đề phòng người khác, Đào Đào lại càng không cần phải nói, nhưng hân là sống trên trăm năm Bá Khí, sao lại, há có thể đơn giản tin tưởng người khác.

Không bao lâu, Đào Đào đem quyền trục lấy đi ra, Dương Thần tiếp được quyền trục, triển khai xem xét, trước mắt không khỏi sáng ngời, "Khô Lỗi Thuật!"

"Khô Lỗi Thuật?" Tiêu Ngọc Nhân nghe được Dương Thần, sắc mặt hơi đổi.

Dương Thần tiếp tục xem tiếp, đương đem trên quyền trục nội dung toàn bộ xem hết thời điểm, không khỏi hít vào ngum khí lạnh, "Vậy mà có thể dùng người chết đến luyện chế Khô Lỗi, đây quả thực là một kiện hình người Bá Khí!"

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sờ lên cằm, đối với Dương Thần nói: "Khô Lỗi Thuật? Ta nhớ ra rồi, chủ nhân đã từng đối với đã từng nói qua, giống như có một tông phái, phi thường giỏi về chế tác Khô Lỗi. Lúc ấy ta không có quá để ý, chủ nhân của ta cũng chỉ là tùy tiện nói ra thoáng một phát, cho nên, hiện tại ta cũng nhớ không nổi đến tận cùng là cái nào tông phái."

"Viên Mục lão gia hỏa kia hội Khô Lỗi Thuật, chẳng lẽ lại hân chính là người theo như lời chính là cái kia tông phái?" Dương Thần hỏi.

"Dù cho không phải, chắc hẳn cũng có lớn lao liên quan." Nói đến đây, Đào Đào bỗng nhiên nở nụ cười, "Tiểu Thần Tử, chúng ta không phải đã có sẵn tài liệu nha, nếu như đem Viên Mộc luyện chế thành Khôi Lỗi, không biết hẳn còn có thể giữ lại vài phần thực lực?"

"Đem Viên Mộc luyện chế thành Khôi Lỗi." Dương Thần liếm liếm bờ môi, trái tim thẳng thắn kịch liệt nhảy lên, nếu quả thật có thể đem Viên Mộc luyện chế thành Khôi Lỗi, bên cạnh mình không liền có hơn cái miễn phí tay chân.

Tiêu Ngọc Nhân nghe được Dương Thần cùng Đào Đào đối thoại, khóe miệng không khỏi run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Đánh không lại, trốn!

Ngay tại Dương Thần thu hết Viên Mộc tài sản thời điểm, Tiêu Dao cung nội, cửa đá trước khi xuất hiện hai người, hẳn một người trong dĩ nhiên là cái kia gọi Diệp Tường thanh niên, một người khác dĩ nhiên là Diệp Lạc.

Dương Thần bọn người cũng không biết, đương bọn hắn theo cửa đá nội lúc đi ra, Diệp Tường sớm đã đi tới Tiêu Dao cung, mắt thấy bọn hắn cửa đá đóng cửa toàn bộ quá trình. Lúc ấy, biết rõ Diệp Tường ẩn núp trong bóng tối người, chỉ sợ chỉ có Đào Đào cùng Bạch Hàn.

Đương tất cả mọi người rời đi về sau, Diệp Tường một mực dừng lại ở Tiêu Dao cung, biết rõ Diệp Lạc đã đến, hẳn đem sở hữu chứng kiến sự tình đều nói cho Diệp Lạc.

"Thật thâm ảo Đạo Văn đồ." Diệp Lạc đánh giá trên cửa đá đồ án, nhú mày, trầm ngâm nói: "Chỉ sợ chỉ có Lục phẩm đã ngoài Đạo Văn Sư mới có thể đánh nhau khai đạo này cửa đá."

"Lục phẩm?" Diệp Tường biến sắc, hẳn cũng không có chứng kiến là ai đem thạch cửa mở ra, thế nhưng mà, hẳn thấy được sở hữu theo cửa đá trong đi ra người, những người kia, mạnh nhất cũng chỉ là Bá Vương Bạch Hàn mà thôi.

Một cái Bá Vương, căn bản không có khả năng trở thành Lục phẩm Đạo Văn Sư, huống chi Bạch Hàn căn bản cũng không phải là Đạo Văn Sư.

Cho nên, Diệp Tường mới có thể kinh nghi không thôi, chẳng lẽ những người kia chính giữa cất dấu một cái Lục phẩm Đạo Văn Sư? Nghĩ tới đây, chính hắn đều cảm thấy phi thường vỡ vụn.

"Ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi, ở loại địa phương này, không có khả năng xuất hiện Lục phẩm Đạo Văn Sư." Diệp Lạc nhàn nhạt cười cười, "Có lẽ hẳn là dùng những biện pháp khác mở ra cửa đá đấy."

"Cái kia trước hết nhất ly khai trung niên nhân trên tay có Vương phẩm Bá Khí, chi tiếc là kiện tàn thứ phẩm, Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều người đã theo dõi cái kia kiện Vương phẩm Bá Khí." Diệp Tường cười cười, nói tiếp đi: "Đại ca, cùng hắn rơi vào trong tay người khác, không bằng chúng ta đem hắn đã đoạt."

"Tàn phá Vương phẩm Bá Khí, cho dù tìm được rồi, cũng muốn tổn hao đại lượng tinh lực mới có thể chữa trị, tựu lại để cho bọn hắn chém giết a." Diệp Lạc ánh mắt y nguyên nhìn xem cửa đá, so về Vương phẩm Bá Khí đến, hẳn đối với Đạo Văn đồ giống như hồ cang thêm cảm thấy hứng thú.

"Vậy được rồi, tựu lại để cho bọn hắn chém giết, bất quá, đến lúc đó bọn hắn nhất định sẽ đến cầu chúng ta, giúp bọn hắn chữa trị Vương phẩm Bá Khí." Diệp Tường nhún vai, tự nói: "Cũng không biết, cuối cùng cái con kia bút đến cùng hội rơi đến trong tay ai?"

"Bút?" Diệp Lạc ánh mắt bỗng nhiên theo cửa đá chuyển dời đến Diệp Tường trên người, "Vương phẩm Bá Khí là một cây bút sao?"

Diệp Tường ngẩn người, hồi đáp: "Cái kia kiện Vương phẩm Bá Khí xác thực là một cây bút, cán bút bên trên có một ít màu tím đường vân."

"Chẳng lẽ là hắn?" Diệp Lạc sắc mặt hơi đổi, quay đầu nhìn Diệp Tường, phản phó nói: "Tìm người thủ ở nơi này." Nói xong, thân hình của hắn đột nhiên lóe lên, hướng phía Tiêu Dao cung bên ngoài cực nhanh mà đi.

...

Diệp Lạc ly khai Tiêu Dao cung thời điểm, Dương Thần đã đem Viên Mộc thứ ở trên thân thu cạo sạch sẽ.

Ngẩng đầu nhìn Tiêu Ngọc Nhân, Dương Thần cười nói: "Đây là Vạn Niên Thạch Nhũ." Nói xong đem một cái bình ngọc đưa cho Tiêu Ngọc Nhân.

"Khanh khách... Ta còn tưởng rằng ngươi đã quên đây này." Tiêu Ngọc Nhân tiếp nhận bình ngọc, vậy mà không có mở ra xem, bàn tay một phen, sẽ đem bình ngọc thu vào.

"Ngươi không sợ ta cho ngươi giả dối Vạn Niên Thạch Nhũ sao?" Dương Thần sờ lên cái mũi, vừa cười vừa nói.

"Ta tin tưởng ngươi sẽ không gạt ta đấy." Tiêu Ngọc Nhân vứt ra cái mũi, cười quyền rũ nói: "Ta còn muốn chạy trốn về cứu người, hi nhìn qua về sau còn có thể nhìn thấy ngươi, ngươi người này rất thú vị." Nói xong, người đã cực nhanh hướng từng lâm ở chỗ sâu trong, như Tật Phong Phi Yến.

"Cứu người?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, "Hắn phải cứu người, sẽ không phải là Đại sư huynh a?"

"Tiểu Thần Tử, trước tiên đem cái này lưỡng cổ thi thể thu lại, đây chính là luyện chế Khôi Lỗi có sẵn tài liệu, tuyệt đối không thể lãng phí." Đào Đào cười nói: "Huống chi, Viên Mục lão gia hỏa này trước kia hẳn là cái Bá Vương, nếu như có thể đem hắn luyện chế thành Khôi Lỗi, thực lực tuyệt đối so với cái kia ba cái Hắc bào nhân cường."

Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, đem Viên Mục cùng Hắc bào nhân thi thể đã thu vào trong nhẫn chứa đồ.

Ngay tại Dương Thần đem thi thể thu lại nháy mắt, một thân ảnh từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào Dương Thần trước người, cái này đột nhiên xuất hiện chi nhân dáng người dị thường khôi ngô, tóc ngắn râu quai nón, hai mắt giống như chuông đồng, hai đầu lông mày không gợn tự uy.

Cái này đột nhiên xuất hiện Đại Hán, sau lưng vậy mà gánh vác lấy một trọng đến lớn lên Cự Phù, toàn thân huyết hồng, trần trần mênh mông như nước thủy triều khi tức, theo Đại Hán trên người phóng xạ ra, ép tới Dương Thần lui ra phía sau nửa bước.

"Bá Vương!" Dương Thần trong nội tâm rung mình, chỉ có Bá Vương mới có thể phóng xuất ra loại này khí tức, làm hắn sản không sinh ra năng lực phản kháng khí tức.

"Tiểu Thần Tử, đi mau, người này khó đối phó!" Tào Hóa bút đột nhiên biến lớn, bay đến Dương Thần trước người, Đào Đào mặt sắc mặt ngưng trọng truyền âm nói.

Nghe được Đào Đào, Dương Thần không do dự, lập tức thả người nhảy lên Tào Hóa bút, vèo! Tào Hóa bút như mũi tên giống như, hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong tạt bắn đi.

"Hừ! Muốn đi, ngươi đi được rồi chứ?"

Râu quai nón Đại Hán hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên rút ra sau lưng huyết sắc Cự Phù, hai tay nắm chặt Cự Phù, ầm ầm đánh xuống!

Một búa bổ xuống, một đạo huyết sắc khí mang nhảy lên không mà ra, thẳng bức Tào Hóa trên ngai bút Dương Thần mà đi, huyết sắc khí mang những nơi đi qua, phương viên mấy trăm trọng Bá Khí giống như thủy triều cuộn cuộn không ngừng, hướng phía khí mang bắt đầu khởi động mà đi.

Khí mang những nơi đi qua, mặt đất ầm ầm sụp đổ, mang theo trần trần kinh phong, khiến cho bốn phía cây cối nhỏ tận gốc.

Tốc độ ánh sáng chỉ gian, huyết sắc khí mang đã chém giết đến Dương Thần sau lưng, khí mang chưa đến, lăng lệ ác liệt sức lực phong đã như là lưỡi dao thiết cắt hướng Dương Thần, làm cho Dương Thần hoảng sợ không thôi!

"Không tốt!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt kịch biến, đem sở hữu Bá Tuyền tề toàn bộ thôn phệ, liên tục không ngừng năng lượng rót vào Tào Hóa bút ở bên trong, Tào Hóa trên ngai bút ánh sáng tím tách ra, ngăn ngừa lập tức, Tào Hóa bút tốc độ tăng vọt.

Vèo! Ánh sáng tím phá toái hư không, Tào Hóa bút lăng không nhanh quay ngược trở lại, mang theo Dương Thần tránh được sau lưng bổ tới huyết sắc khí mang.

Ầm ầm! Huyết sắc khí mang lập tức trảm trên mặt đất, trực tiếp trảm xuống mặt đất, mấy chục trăm trọng hồ sâu thình lình xuất hiện, sâu không thấy đáy, một búa chi lực, vậy mà cường hãn đến tận đây!

"Không hổ là Vương phẩm Bá Khí, ta Đại Vũ Vương Triều đã chấm ngươi!" Râu quai nón Đại Hán chứng kiến Tào Hóa bút mang theo Dương Thần đào tẩu, chẳng những không có sinh khí, ngược lại cười như điên, giống như hồ đặc biệt vui vẻ.

Trong tiếng cười điên dại, râu quai nón Đại Hán đạp không đi nhanh, nhanh như điện chớp truy hướng Tào Hóa bút, tốc độ của hắn vậy mà cùng cán nuốt đại lượng Bá Tuyền tề Tào Hóa bút, tương xứng!

"Dĩ nhiên là Đại Vũ Vương Triều người! Tiểu Đào Tử, thực lực của hắn giống như hồ so Bạch Hân còn mạnh hơn, đã đuổi theo tôi." Dương Thần quay đầu lại nhìn xem vội vàng chạy tới râu quai nón Đại Hán, sắc mặt ngưng trọng dị thường.

"Người này ít nhất là sáu biến Bá Vương, chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn, đáng giận! Lại tiếp tục như vậy, chúng ta nhất định sẽ bị hắn đuổi theo đấy." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cắn chặt hàm răng, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Đào Đào đã đem Bá Tuyền tề toàn bộ nuốt xuống, một khi năng lượng tiêu hao hết rồi, nhất định sẽ bị râu quai nón Đại Hán đuổi theo.

"Tiểu Đào Tử, chúng ta về trước Đại Hàn Vương Triều, chỉ cần có thể tiến vào vương thành, Đại Vũ Vương Triều người tuyệt đối không dám xằng bậy." Dương Thần cắn răng, ngữ khí ngưng trọng mà nói.

"Tốt, chúng ta trực tiếp đi Tam Hợp hội đi tìm Diệp Lạc, đến lúc đó, cho dù là Đại Hàn Vương Triều người cũng không dám đối phó chúng ta." Đào Đào đồng ý Dương Thần đích phương pháp xử lý, thao túng Tạo Hóa bút, hướng phía Đại Hàn Vương Triều phương hướng mau chóng đuổi theo.

Phía sau bọn họ râu quai nón Đại Hán chứng kiến bọn hắn chỗ đi phương hướng, sắc mặt hơi đổi, "Bọn hắn... Muốn đi Đại Hàn Vương Triều!"

Nghĩ tới đây, râu quai nón Đại Hán bỗng nhiên huy động trong tay Cự Phù, vèo! Cự Phù rời tay bay ra, hướng phía Tạo Hóa bút phía trước bay đi, cùng lúc đó, râu quai nón Đại Hán hét lớn một tiếng, hai chân bên trên cơ bắp hồ ra, tốc độ của hắn lập tức tăng vọt.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cảm giác sau lưng có cái gì bay tới, thần niệm quét đi ra ngoài, đương phát hiện là Cự Phù Phá Không Trảm đến từ lúc, cười lạnh nói: "Bằng loại này hạ đẳng Bá Khí, vậy mà cũng muốn ngăn trở ta?"

Ông! Tạo Hóa bút lăng không nhanh quay ngược trở lại, lăng không viết, trong hư không lập tức xuất hiện vô số phù triện, ngưng tụ thành một cái "Giết" chữ, nổ bắn ra huyết sắc Cự Phù mà đi!

Cùng lúc đó, Tạo Hóa bút gấp quay tới, lần nữa lăng không viết, viết ra vô số phù triện, ngưng tụ thành một cái "Độn" chữ, phiêu phù ở sắc bén ngòi bút trước khi.

Cái này "Độn" phiêu phù ở Tạo Hóa bút ngòi bút trước khi, đột nhiên tạt bắn mà ra, những nơi đi qua xoáy lên trận trận gió lốc, đem đằng sau Tạo Hóa bút bao phủ tại trong gió lốc, Tạo Hóa bút tốc độ lập tức nhanh hơn.

Viết ra "Độn" cùng "Giết" chữ, chẳng qua là tại tốc độ ánh sáng chỉ gian mà thôi, đương huyết sắc Cự Phù phi trảm mà đến thời điểm, Tạo Hóa bút đã đi xa, mà "Giết" chữ tắc thì bạo xuất tại huyết sắc Cự Phù phía trên.

Phanh! Huyết sắc Cự Phù sắc bén lưỡi búa trảm tại "Giết" chữ phía trên, "Giết" chữ ầm ầm bạo tạc, Cự Phù lập tức bao phủ tại bạo tạc khói đặc bên trong. Mà trùng hợp tại lúc này, râu quai nón Đại Hán đột nhiên đến, bắt tay vurun vào khói đặc ở bên trong, một phát bắt được huyết sắc Cự Phù.

"Tốt một kiện Vương phẩm Bá Khí, của ta Thiết Huyết chiến phủ thể nhưng mà Thượng phẩm Bá Khí bên trong đích thượng đẳng phẩm, vậy mà không cách nào phá vỡ công kích của hắn!" Nói chuyện thời điểm, râu quai nón Đại Hán tay cầm Cự Phù, tiếp tục đuổi theo.

Phía trước, Tạo Hóa bút mang theo Dương Thần xuyên thẳng qua trong rừng, hướng phía Đại Hàn Vương Triều chỗ phương hướng mau chóng đuổi theo.

Tạo Hóa bút ngòi bút trước khi "Độn" chữ chậm rãi biến mất, cuối cùng nhất hóa thành vô số Bá Khí khí lưu, biến mất không thấy gì nữa, Tạo Hóa bút tốc độ lập tức giảm bớt.

"Phong! Nghịch! Sát! Trảm!"

Một đạo quát lạnh âm thanh truyền khắp từng lâm, tiếng quát truyền đến nháy mắt, vô số phong nhận từ trên trời giáng xuống, không ngừng tụ lại, hóa thành cao vài trượng đao hình phong nhận, Tật Trảm hướng trong rừng chạy như bay Tạo Hóa bút mà đến.

Phong Nhận Trảm khai rậm rạp từng lâm, vô số vừa thô vừa to thân cây lập tức đứt gãy, đứt gãy thân cây, lập tức bị bốn phía ra phong nhận cắn nát, hóa thành bột mịn.

"Bách Hàn!" Dương Thần sắc mặt kịch biến.

"Đáng giận, nếu ta có thể khôi phục thực lực thì tốt rồi!"

Đào Đào không cam lòng cắn răng, vội vàng không chế Tạo Hóa bút nhanh quay ngược trở lại, lăng không bị dựng lên, ngòi bút cực tốc huy động, lấy ngàn mà tính văn tự lập tức phiêu nổi giữa không trung, hình thành văn tự nước lũ, phóng tới đao hình phong nhận mà đi!

Dương Thần ôm thật chặt Tạo Hóa bút, nếu như không có Tạo Hóa bút ngòi bút phóng xuất ra ánh sáng tím bảo hộ, hắn nhất định sẽ té xuống.

Oanh! Văn tự nước lũ trùng kích tại đao hình phong nhận phía trên, lập tức thanh đao hình phong nhận đục lỗ, xé rách ra, vô số phong nhận bốn phía phi chém ra đến, bốn phía như mọc thành nghìn cây cối lập tức bị chém đứt, ầm ầm sụp đổ!

Cơ hồ đồng thời, Tạo Hóa bút đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, mang theo Dương Thần hướng từng lâm ở chỗ sâu trong tiếp tục đào tẩu!

Chương 92: Diệt Lạc Vương phẩm Bá Khí

Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều, vậy mà đồng thời vòng vây Dương Thần, thật đúng là lại để cho Dương Thần có loại "Thụ sùng nhược kinh" cảm giác.

"Tiểu Đào Tử, vừa rồi công kích người của chúng ta là Bạch Hàn, Đại Hàn Vương Triều người cũng đuổi tới." Dương Thần mặt sắc mặt ngưng trọng nói.

"Chúng ta bây giờ không thể đi Đại Hàn Vương Triều rồi, sợ là chúng ta còn không có đuổi tới Tam Hợp hội, Bạch Hàn sẽ đuổi tới chúng ta." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trầm ngâm nói: "Chính người hồi Đại Hàn Vương Triều, ta đem bọn họ dẫn dắt rồi đi."

"Tiểu Đào Tử, người cho ta là ngu ngốc sao? Người là có thể đem bọn họ dẫn dắt rồi đi, thế nhưng mà cuối cùng nhất định sẽ bị bọn hắn bắt lấy." Dương Thần tức giận hừ một tiếng, "Người cho rằng ta Dương Thần là cái loại này không có nghĩa khí người mà!"

"Ai, Tiểu Thần Tử, người nên biết, nếu như người lưu lại, cũng vụ sự vô bổ, bọn hắn vì bắt lấy ta, nhất định sẽ đem người giết. Nếu như hai người chúng ta tách ra, mục tiêu của bọn hắn cũng chỉ có ta, người mới hội an toàn." Đào Đào hít thở dài, thần sắc có chút bất đắc dĩ.

Ngay tại hai người lúc nói chuyện, Bạch Hàn cùng cái kia râu quai nón Đại Hán đã xuất hiện ở phía sau bọn họ cách đó không xa.

Bạch Hàn chứng kiến râu quai nón Đại Hán nháy mắt, sắc mặt hơi đổi, "Vũ Văn Thương, không nghĩ tới người cũng tới."

"Người Đại Hàn Vương Triều có thể tới, ta vì sao không thể tới, có ta ở đây, người chỉ sợ không có có cơ hội lấy được Vương phẩm Bá Khí!" Vũ Văn Thương cười ha ha, râu quai nón bất trụ run run.

"Hừ! Không tới cuối cùng, thứ đồ vật là ai hay vẫn là không biết số lượng." Bạch Hàn hừ lạnh một tiếng, Vũ Văn Thương thực lực xác thực so với hắn cường, bất quá hắn há sẽ được mà buông tha cho tranh đoạt Vương phẩm Bá Khí.

Nói chuyện thời điểm, Bạch Hàn đi đầu cực nhanh hướng Tạo Hóa bút cùng Dương Thần chỗ phương hướng.

"Ha ha..." Vũ Văn Thương cuồng tiếu nói: "Hôm nay có ta Vũ Văn Thương tại, người Đại Hàn Vương Triều tuyệt đối không cách nào đạt được Vương phẩm Bá Khí." Trong tiếng cười điên dại, hắn đáp không cực nhanh mà ra.

Tạo Hóa bút đã đem Bá Tuyền tệ tiêu hao hầu như không còn, tốc độ bỗng nhiên giảm bớt, Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương lập tức tự đuổi theo.

Chứng kiến gần trong gang tấc Tạo Hóa bút, Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn sắc mặt đại hi, cơ hồ đồng thời ra tay, lăng không chụp vào Tạo Hóa bút!

"Tiểu Thần Tử, nhanh nhảy đi xuống, để ta chặn lại ở bọn hắn!"

Truyền âm cho Dương Thần nháy mắt, Đào Đào đã thao túng Tạo Hóa bút, lăng không viết, viết ra Tạo Hóa Thiên Chương, mấy dùng ngàn vạn mà tính văn tự nổ bắn ra mà ra, bao phủ hướng Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương mà đi!

Không có đại lượng Bá Tuyền tệ cung cấp năng lượng, loại trình độ này công kích đối với Bá Vương căn bản không có dùng, chỉ thấy Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn theo tay vung lên, xoáy lên trận trận Bá Khí vòng xoáy, sở hữu bay vút hướng bọn hắn văn tự đều biến mất không thấy gì nữa.

Dương Thần từ đầu đến cuối đều tại Tạo Hóa trên ngai bút, cũng không có nghe Đào Đào một mình đào tẩu, chứng kiến Đào Đào công kích bị hóa giải, hắn bỗng nhiên mở ra bàn tay, Viên Mộc nhẫn trữ vật thành linh ra hiện tại trong tay của hắn.

"Trợn to ánh mắt của các người nhìn xem, trong lúc này có cái gì!" Giơ tay lên, Dương Thần bỗng nhiên hướng phía Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn hét lớn một tiếng.

Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn sững sờ, vô ý thức dùng thần niệm đảo qua Dương Thần trong tay nhẫn trữ vật, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi: "Kiếp Thủy Tinh Thạch!"

Chứng kiến Kiếp Thủy Tinh Thạch nháy mắt, Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn trong mắt tựa hồ muốn toát ra ánh lửa, có thể nghĩ, cái này Kiếp Thủy Tinh Thạch đối với bọn họ lực hấp dẫn đến cỡ nào cực lớn.

"Thả chúng ta đi, nếu không ta lập tức đem Kiếp Thủy Tinh Thạch hủy!" Dương Thần lạnh lùng nhìn xem Vũ Văn Thương hai người.

"Hừ, thả người đi? Chúng ta nếu không không cách nào đạt được Kiếp Thủy Tinh Thạch, cuối cùng liền Vương phẩm Bá Khí cũng sẽ biết chạy trốn!" Bạch Hàn cười lạnh một tiếng, hắn cũng không phải là ngu ngốc, sao lại, há có thể để cho chạy Dương Thần.

"Đem Kiếp Thủy Tinh Thạch cùng Vương phẩm Bá Khí đều giao ra đây, ta có lẽ sẽ cân nhắc tha cho người một mạng!" Vũ Văn Thương cười lạnh nói: "Nếu không, dù cho cái gì đều không muốn, ta cũng muốn giết người!"

"Uy hiếp ta? Ngươi cho rằng ta là bị sợ đại đấy sao?" Trong nội tâm cười lạnh, Dương Thần ánh mắt đảo qua Bạch Hàn hai người, từng chữ nói: "Không muốn khảo nghiệm sự kiên nhẫn của ta, đối với các ngươi mà nói, Kiếp Thủy Tinh Thạch tầm quan trọng muốn viễn siêu Vương phẩm Bá Khí. Chỉ cần các ngươi có thể thả ta đi, ta lập tức giao ra Kiếp Thủy Tinh Thạch."

Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn ánh mắt đồng thời chớp động, tâm niệm thay đổi thật nhanh, cuối cùng, Vũ Văn Thương mở miệng nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi!"

Bạch Hàn cắn răng, cũng đành phải nói: "Tốt, ta cũng đáp ứng ngươi."

"Đợi tí nữa ta sẽ đem nhẫn trữ vật ném ra không trung, các ngươi ai có thể cướp được, phải nhờ vào thực lực của các ngươi rồi." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, chậm rãi nắm khởi tay, ánh mắt chuyển động, hần suy nghĩ, đến cùng đem nhẫn trữ vật ném ra địa phương nào đi.

Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn ánh mắt đi theo Dương Thần đi động, chỉ cần Dương Thần đem nhẫn trữ vật ném ra ngoài, bọn hắn tự sẽ lập tức ra tay cướp đoạt.

"Tiếp tốt rồi!" Dương Thần bỗng nhiên hét lớn một tiếng, đem nhẫn trữ vật vứt cho xa xa từng lăm trên không, cơ hồ đồng thời, Đào Đào khổng lồ chế được Tào Hóa bút, đầu bút lông nhanh quay ngược trở lại, vèo! Hướng phía Đại Hàn Vương Triều phương hướng mau chóng đuổi theo.

Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương không chút suy nghĩ, thân hình lóc lên, hóa thành hai cái cầu vồng, hướng phía nhẫn trữ vật rơi xuống chỉ địa mau chóng đuổi theo.

Hai người ngay ngắn hướng rơi trong rừng, ôm đồm hướng chưa rơi xuống đất nhẫn trữ vật, khi thấy đối phương thò tay chụp vào nhẫn trữ vật thời điểm, bàn tay của bọn hắn ngay ngắn hướng lật qua lật lại, đột nhiên cái biến phương hướng, công hướng về phía đối phương!

Oanh! Hai chương tương giao, hùng hồn bá đạo chương lực dật tán ra đến, khí lưu vòng xoáy phóng xạ bát phương, dùng hai người làm trung tâm, phương viên mấy trăm trượng cây cối ầm ầm sụp đổ, cành lá đầy trời bay tán loạn, Phi Sa Tẩu Thạch.

Bạch Hàn liên tiếp lui ra phía sau mười bước mới đứng vững, mà Vũ Văn Thương tắc thì lui ra phía sau bảy bước tự ổn định thân hình, rất rõ ràng, Vũ Văn Thương thực lực so Bạch Hàn mạnh một bậc.

Vèo! Vèo! Hai người ổn định thân hình nháy mắt, đồng thời đạp đất, như mũi tên giống như bắn về phía đã rơi trên mặt đất nhẫn trữ vật.

"Hừ!" Vũ Văn Thương hừ lạnh một tiếng, bay vút hướng nhẫn trữ vật nháy mắt, hần đã rút ra sau lưng Thiết Huyết Chiến Phủ, phát tay vung ra Thiết Huyết Chiến Phủ, ông ông ông... Thiết Huyết Chiến Phủ lẳng không xoay tròn, hướng phía Bạch Hàn chém giết mà đi!

Bạch Hàn biến sắc, hai tay như thêm điện kết ấn, Bá Khí lưu chuyển, vô số phong nhận tụ lại đứng dậy, hóa thành cao vài trượng đao hình phong nhận, xoát! Đón Thiết Huyết Chiến Phủ chém đi ra ngoài!

Phanh! Thiết Huyết Chiến Phủ cùng đao hình phong nhận kịch liệt va chạm, đao hình phong nhận lập tức sụp đổ, hóa thành vô số lông bài tay lớn nhỏ phong nhận, phi trăm bốn phương tám hướng, chiến phủ tắc thì bay ngược hướng Vũ Văn Thương mà đi.

Cùng lúc đó, Vũ Văn Thương đã theo trên mặt đất nhặt lên nhẫn trữ vật, nhặt lên nhẫn trữ vật nháy mắt, hần không khỏi cuồng tiếu: "Bạch Hàn, thứ đồ vật đã trong tay ta rồi." Cuồng tiếu thời điểm, hần tự tay tiếp được hướng hần bay tới Thiết Huyết Chiến Phủ.

"Hừ!" Bạch Hàn hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt không cam lòng.

Vũ Văn Thương chứng kiến Bạch Hàn không cam lòng bộ dạng, ha ha cười cười, đương hần cúi đầu nhìn xem nhẫn trữ vật lúc, bỗng nhiên sắc mặt đại biến!

Chứng kiến Vũ Văn Thương sắc mặt trầm xuống, Bạch Hàn lập tức khẽ giật mình, vội vàng dùng thần niệm quét về phía nhẫn trữ vật, khi thấy trong nhẫn chứa đồ cũng không có Kiếp Thủy Tinh Thạch nháy mắt, hần không khỏi bật cười: "Vũ Văn Thương, xem ra chúng ta đều bị người khác đùa nghịch rồi!"

"Muốn chết!" Vũ Văn Thương nổi giận, dùng sức đem nhẫn trữ vật bóp nát, mảnh liệt đạp đi lên, rõ ràng cho thấy muốn đuổi bắt Dương Thần cùng Tào Hóa bút.

Thế nhưng mà ngay tại hần đạp không mà khởi thời điểm, toàn bộ từng lăm tựa hồ cũng chấn động lên, cây cối càng là tả hữu lắc lư không ngừng.

Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương ngay ngắn hướng nhìn về phía u ám từng lăm ở chỗ sâu trong, từng lăm ở chỗ sâu trong truyền đến trợn trợn khí lạnh, như biển gầm giống như thiên c吼 mà đến, Rầm rầm một tiếng, bọn hắn trước mắt cây cối toàn bộ sụp đổ.

Một chỉ dài mấy chục thước màu đen mũi tên phá không tạt bắn mà đến, cái kia đem rừng cây san thành bình địa khí lạnh, dĩ nhiên cũng làm là cái này mũi tên bay tới thời điểm chỗ mang theo sức lực phong.

Mũi tên bắn qua chỗ, Âm Sát chi khí bốn phía ra, phóng xạ bốn phương tám hướng, khiến cho vừa mới sụp đổ xuống dưới cây cối hóa thành tro tàn, thật đáng sợ Âm Sát chi khí!

Theo mũi tên bay vút mà đến phương hướng nhìn lại, mấy trăm trượng bên ngoài, một cái Bạch y nhân cầm trong tay màu đen gương cung, tay của hần vừa mới theo dây cung bên trên buông, bắn tên chỉ nhận tự là cái này Bạch y nhân.

"Diệp Lạc!" Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn sắc mặt kịch biến, vội vàng thả người nhanh lùi lại!

Lui ra phía sau nháy mắt, bọn hắn cơ hồ đồng thời cắn răng nói ra: "Diệp Lạc, chúng ta khi nào đắc tội qua ngươi, ngươi vì sao phải đối phó chúng ta?"

"Các ngươi có từng truy kích ta một cái có được Vương phẩm Bá Khí người?" Diệp Lạc thanh âm lạnh lùng quanh quẩn ra.

Vũ Văn Thương cùng Bạch Hàn nghe được Diệp Lạc, sắc mặt kịch biến, "Gặp không may, chẳng lẽ người nọ cùng Diệp Lạc có quan hệ?"

"Hiện tại các ngươi nên biết, ta tại sao phải đối với trả cho các ngươi đi à nha?" Diệp Lạc lúc nói chuyện, cái con kia dài mấy chục thước màu đen mũi tên đã tới gần Vũ Văn Thương hai người trước người mười trượng bên ngoài.

"Diệp Lạc, hắn đã đào tẩu rồi, chúng ta cũng chưa đuổi kịp hắn, ngươi làm gì còn muốn đối phó chúng ta." Vũ Văn Thương nhìn xem không ngừng tới gần mũi tên, cắn răng nói ra.

"Diệp Lạc, chúng ta về sau tuyệt đối sẽ không tìm hắn gây phiền phức, ngươi làm gì đắc tội Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều." Bạch Hàn bên cạnh ra sức lui về phía sau, bên cạnh lớn tiếng nói.

"Ngươi tại uy hiếp ta sao?" Diệp Lạc nhàn nhạt cười cười.

"Không có, ta sao lại, há có thể uy hiếp ngươi, chẳng qua là không muốn Đại Hàn Vương Triều cùng Tam Hợp hội phát sinh xung đột mà thôi." Bạch Hàn vội vàng giải thích, trên trán của hắn đã thấm ra mồ hôi lạnh.

"Hôm nay ta chẳng qua là muốn với các ngươi luận bàn một chút mà thôi, về sau như có cơ hội, ta còn có thể đi tìm các ngươi." Nói chuyện thời điểm, Diệp Lạc đã quay người ly khai, ly khai nháy mắt, trong miệng của hắn nhỏ ra một cái "Sụp đổ" chữ.

"Sụp đổ" chữ quanh quẩn ra, cái kia nổ bắn ra hướng Vũ Văn Thương hai người mũi tên ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số khói đen, lượn lờ bốc hơi, bay về phía không trung mà đi, bốn phía rất cực khôi phục bình tĩnh.

Chứng kiến bay vút mà đến mũi tên biến mất, Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương ngay ngắn hướng dừng lại, trong nội tâm đồng đều muốn: "Diệp Lạc vậy mà dùng Huyền Minh cung đối phó chúng ta, người nọ cùng hắn đến cùng là quan hệ như thế nào?"

...

Dương Thần cũng không biết Diệp Lạc ra tay giúp hắn, giờ phút này hắn đang ngồi lấy Tọa Hóa bút xuyên thẳng qua trong rừng, hướng phía vương thành tiến đến.

Thế nhưng mà đúng lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn lên, thấy được sau lưng từng lâm trên không nổi lơ lửng vô số hắc khí, hắn bỗng nhiên đối với Đào Đào nói: "Tiểu Đào Tử, ngươi mau nhìn!"

Đào Đào xuyên thấu qua Tọa Hóa bút nhìn lại, hắc khí trôi nổi lên địa phương, đúng là Bạch Hàn cùng Vũ Văn Thương nơi ở.

Chứng kiến những hắc khí này, Đào Đào sắc mặt hơi đổi, "Lần trước Diệp Lạc đối phó Viên Xích Kiều thời điểm, bắn ra một mũi tên, cuối cùng, cái con kia mũi tên tựa hồ tựa là biến thành loại hắc khí này."

"Chẳng lẽ Diệp Lạc đã đến?" Dương Thần hỏi.

"Ta cũng không biết, hay vẫn là về trước vương thành rồi nói sau, nếu như bọn hắn thật không có đuổi theo, chúng ta cũng không cần đi tìm Tam Hợp hội rồi." Nói chuyện thời điểm, Đào Đào không chế được Tọa Hóa bút, vèo! Bắn về phía từng lâm ở chỗ sâu trong.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Học viện thi đấu

Dương Thần cùng Tọa Hóa bút cũng không có gặp được bất luận kẻ nào chặn đường, an toàn về tới vương thành ở trong, tiến vào vương thành về sau, Dương Thần đem mặt nạ da người xé toang, khôi phục diện mạo như trước.

"Tiểu Thần Tử, lần này còn may mà ngươi dùng nhẫn trữ vật đem bọn họ dẫn dắt rời đi, nếu không chúng ta căn bản không cách nào thoát khỏi bọn hắn." Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần mở ra bàn tay, lại một quả nhẫn trữ vật ra hiện tại trong tay của hắn, nhìn xem nhẫn trữ vật, sờ lên cái mũi, cười nói: "May mắn Lý Mộc đưa ta một quả nhẫn trữ vật, nếu không ta phải đem mình nhẫn trữ vật ném ra bên ngoài rồi."

Nguyên lai, hắn đem Lý Mộc đưa cho hắn nhẫn trữ vật ném ra ngoài, giờ phút này trong tay hắn, đúng là phóng có Kiếp Thủy Tinh Thạch nhẫn trữ vật.

"Cái kia hai lão này hiện tại khẳng định tại tranh đoạt nhẫn trữ vật, nếu như bọn hắn phát hiện trong nhẫn chứa đồ cái gì cũng không có, có thể hay không tức chết?" Dương Thần trên mặt lộ ra một vòng cười xấu xa.

"Ta xem bọn hắn hơn phân nửa hội tức giận đến giận sôi lên." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cũng xấu cười rộ lên.

"Tiểu Đào Tử, bọn hắn cũng không có đuổi theo, ta xem chúng ta không cần phải lại đi Tam Hợp hội, hay vẫn là về trước Xã Tắc Học Viện đi thôi, Quách Định tiểu tử kia khẳng định đang lo lắng ta." Dương Thần truyền âm nói ra.

"Cũng tốt, về trước Xã Tắc Học Viện tránh đầu gió, Bạch Hàn chắc chắn sẽ không nghĩ đến ngươi là Xã Tắc Học Viện người." Nói đến đây, Đào Đào hỏi: "Tiểu Thần Tử, khí tức của ngươi so trước kia mạnh gấp bội, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Dương Thần cười cười, lúc này đem tại gặp được Đầu Phật "Không" sự tình toàn bộ nói cho Đào Đào.

Đào Đào nghe xong Dương Thần về sau, không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, "Không nghĩ tới Tiểu Dao cung bên trong thậm chí có cái loại này cường giả."

"Tiểu Đào Tử, cái kia Đầu Phật 'Không' thực lực rất cường, lại bị người khác ý niệm vây ở Tiểu Dao cung nội, ngươi nói đạo kia ý niệm chủ nhân rốt cuộc là cái gì cảnh giới?" Dương Thần đột nhiên hỏi.

"Ta cũng không biết, bởi vì ta chủ nhân năm đó cũng không có loại thực lực này." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào lắc đầu.

"Ngươi cũng không biết?" Dương Thần âm thầm lưu luyến, người này rốt cuộc là ai?

"Tiểu Thần Tử, trong đan điền của ngươi có mười tám cái khí huyết, đã vượt qua Bá Sĩ cảnh mười cái khí huyết cực hạn, nói cách khác, dùng thực lực ngươi bây giờ, cho dù là bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi."

Dùng một chút, Đào Đào nói tiếp đi: "Bá Sĩ cảnh tu sĩ, tối đa chỉ có thể có mười cái khí huyết, bởi vậy, khí huyết lớn nhỏ liền quyết định tu sĩ lực lượng cao thấp, đồng dạng là Cửu Biến Bá Sĩ, khí huyết đại nhân lực lượng khẳng định càng lớn."

Giọng nói vừa chuyển, Đào Đào lại nói: "Dựa theo như lời ngươi nói, ngươi khí huyết tựa hồ cũng không biến lớn, nói cách khác, ngươi cùng người khác bất đồng, ngươi gia tăng lực lượng phương thức là dựa vào gia tăng khí huyết số lượng, mà không phải dựa vào khí huyết không ngừng mở rộng. Bất luận kẻ nào khí huyết đều không thể không hạn chế mở rộng, cái này đã hạn chế lực lượng gia tăng. Mà ngươi tắc thì bất đồng, ngươi khí huyết tuy nhiên không lớn, thế nhưng mà số lượng lại nhiều, cho nên ta nói, bình thường Cửu Biến Bá Sĩ chỉ có mười cái khí huyết, căn bản không phải là đối thủ của ngươi!"

"Tiểu Đào Tử, thế nào mới có thể khiến khí huyết mở rộng?" Dương Thần tò mò hỏi.

"Mỗi người trở thành Cửu Biến Bá Sĩ về sau, đều phải nghĩ biện pháp mở rộng trong đan điền mười cái khí huyết, dùng thu nạp càng nhiều nữa Thuần Âm Bá Khí. Có người có tốt công pháp, cho nên bọn hắn có thể sử dụng khí huyết mở rộng, mà có người tắc thì có được đáng sợ thân thể thiên phú, bọn hắn chỉ cần tu luyện, khí huyết tự sẽ không ngừng mở rộng." Đào Đào truyền âm giải thích.

"Chỉ cần tu luyện có thể mở rộng khí huyết." Dương Thần không khỏi thở dài: "Những người này thật đúng là gặp may mắn a!"

Đào Đào tròn trắng mắt, tức giận nói: "Chính ngươi chẳng phải gặp may mắn mà! Ngươi khí huyết tuy nhiên không cách nào mở rộng, tuy nhiên lại có thể phân liệt ra càng nhiều nữa khí huyết, cái này có thể so sánh mở rộng khí huyết càng thêm đáng sợ!"

Dương Thần sờ lên cái ót, gượng cười vài tiếng, "Tiểu Đào Tử, ngươi vừa rồi có ý tứ là nói, dùng ta thực lực bây giờ, chỉ có thể đánh bại không có mở rộng khí huyết Cửu Biến Bá Sĩ sao?"

"Đúng vậy, bình thường Cửu Biến Bá Sĩ chỉ có mười cái khí huyết, tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi, bất quá, nếu như ngươi gặp gỡ đã sớm trở thành Cửu Biến Bá Sĩ, khí huyết khuếch trương tăng đến cực hạn người, ngươi chưa chắc sẽ là đối thủ của bọn hắn." Đào Đào truyền âm nhắc nhở.

"Nếu có cơ hội, ta ngược lại muốn cùng Cửu Biến Bá Sĩ đọ sức đọ sức." Nói đến đây, Dương Thần giọng nói vừa chuyển, hỏi: "Tiểu Đào Tử, vì cái gì trở thành vì Cửu Biến Bá Sĩ thời điểm, muốn khuếch trương tăng khí huyết đầu này?"

"Bởi vì chỉ có lại để cho mười cái khí huyết đều khuếch trương tăng đến cực hạn, mới có thể thu nạp đủ nhiều Thuần Âm Bá Khí, do đó trùng kích Bá Sư cảnh." Đào Đào cười nói: "Bất quá ngươi là ngoại lệ, ngươi cũng không cần khuếch trương tăng khí huyết, Bất Hủ Vương Đình bên trên đề cập tới, đương ngươi trở thành Cửu Biến Bá Sĩ thời điểm, ngươi phải mượn nhờ Kiếp Thủy mới có thể trở thành Bá Sư."

"Kiếp Thủy..." Dương Thần bất đắc dĩ hít thở dài.

"Người yên tâm, chúng ta bây giờ đã có Kiếp Thủy Tinh Thạch, nếu như đến lúc đó thật sự tìm không thấy Kiếp Thủy, tạm dùng Kiếp Thủy Tinh Thạch thử xem xem, nói định cũng có thể giúp người trở thành Bá Sư." Đào Đào cười cười, nói tiếp đi: "Trong cơ thể của người có mười tám cái khí huyết, nếu có người có thể dùng thần niệm quan sát, nhất định sẽ bị phát hiện."

Nói đến đây, Đào Đào bàn tay mở ra, một cái thủ trục ra hiện tại trong tay của hắn, thủ trục trên có khắc lấy mặt trời mặt trăng và ngôi sao.

"Đây là Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục, người đeo lên về sau, chỉ cần đem Đạo Văn chỉ lực đưa vào bên trong, có thể ngăn cản cách thần niệm tìm tòi." Nói xong, Đào Đào trong tay Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục bay ra Tào Hóa bút, đã rơi vào Dương Thần trong tay.

"Ngăn cách thần niệm!" Dương Thần nhìn xem thủ trục, liếm liếm đầu lưỡi, "Tiểu Đào Tử, Đông Phương Bạch trên người cũng có ngăn cách thần niệm đồ vật a, nếu không lúc trước người như thế nào hội tìm tòi không đến trên người hắn tàn đồ."

"Cái kia Đông Phương Bạch thân phận tuyệt đối không đơn giản, nếu như nói trên người của hắn có ngăn cách thần niệm đồ vật, cũng không kỳ quái." Đào Đào nhắc nhở: "Người phải coi chừng hắn, người này cũng khó đối phó."

"Yên tâm, ta Dương Thần cũng không phải dễ đối phó như vậy người." Cười cười, Dương Thần đem Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục mang tại lấy cổ tay bên trên.

Chứng kiến Dương Thần đeo lên thủ trục, Đào Đào truyền âm nói: "Đem Đạo Văn chỉ lực đưa vào trong vòng tay mặt, sau đó lại đem Đạo Văn chỉ lực dẫn vào trong Đan Điền khí trong huyết, có được Đạo Văn chỉ lực khí huyết, cho dù là Bá Vương dùng thần niệm quan sát, cũng căn bản không cách nào chứng kiến."

Dương Thần theo lời đem Đạo Văn chỉ lực đưa vào Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục, ngay sau đó càng làm Đạo Văn chỉ lực dẫn vào đan điền khí huyết, chín sợi màu đen Đạo Văn chỉ lực, phân biệt gia nhập chín cái khí trong huyết.

Đào Đào dùng thần niệm đảo qua Dương Thần đan điền, lập tức chỉ có thể nhìn đến chín cái khí huyết, nói cách khác, dù cho thực lực so Dương Thần mạnh người dùng thần niệm quan sát Dương Thần đan điền, cũng chỉ có thể chứng kiến chín cái khí huyết, cho là hắn là tám biến Bá Sĩ.

Đúng lúc này, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, "Tiểu Đào Tử, ta như thế nào cảm giác lực lượng trở nên yếu đi rất nhiều."

"Tiểu Thần Tử, có kiện sự tình đã quên nói cho người biết, Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục có một khuyết điểm." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào xấu hổ vuốt cái ót, "Một khi chảy qua Nhật Nguyệt Tinh Thần Trục Đạo Văn chỉ lực đưa vào khí huyết, khí huyết sẽ đình chỉ vận chuyển, nói cách khác, thực lực của người sẽ lập tức yếu bớt."

Dương Thần tròn mắt, chịu đựng muốn mắng chửi người xúc động, hỏi: "Cái này phá thủ trục có cái gì không tác dụng phụ?"

"Không có, chỉ cần người không chế được Đạo Văn chỉ lực, đem Đạo Văn chỉ lực theo khí trong huyết hút ra đi ra, thực lực của người sẽ khôi phục." Đào Đào cười nói.

Nghe được Đào Đào, Dương Thần cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần cùng Đào Đào đã đi tới Xã Tắc Học Viện.

"Tiểu hữu, người cũng là Xã Tắc Học Viện đệ tử a?" Dương Thần mới vừa tiến vào Xã Tắc Học Viện, một cái lưng tóc mai hoa râm trung niên nhân ra hiện tại hắn trước người, cười ha hả nhìn xem hắn.

Trung niên nhân mặc áo bào xám, mặt mũi hiền lành, trên mặt luôn mang theo dáng tươi cười, lại để cho người không khỏi sinh ra thân cận cảm giác.

Nhìn xem trung niên nhân, Dương Thần cười trả lời: "Đúng vậy, ta xác thực là Xã Tắc Học Viện đệ tử, lão tiên sinh, người cũng là Xã Tắc Học Viện người sao?"

"Ha ha, xem như thế đi." Trung niên nhân cười ha hả nói: "Hôm nay là Sơ cấp đệ tử tỷ thí thời gian, không tham gia tỷ thí người, nhưng là sẽ bị Xã Tắc Học Viện khai trừ, dùng thực lực của người, ta muốn người có lẽ hay vẫn là một cái Sơ cấp đệ tử a?"

"Sơ cấp đệ tử tỷ thí?" Dương Thần lập tức sững sờ, hắn còn thật không biết có loại chuyện này.

Không tham gia tỷ thí vậy mà sẽ bị khai trừ? Nghĩ tới đây, Dương Thần nhìn xem trung niên nhân, vội vàng hỏi: "Lão tiên sinh, ở địa phương nào tham gia tỷ thí?"

"Đang ở đó bên cạnh!" Trung niên nhân thò tay chỉ vào xa xa hùng vĩ kiến trúc.

Dương Thần không chút suy nghĩ, đã hướng phía trung niên nhân chỗ chỉ phương hướng cực nhanh mà đi.

"Ha ha, người trẻ tuổi kia thực lực không tệ, mới có thể tiến vào Top 10 a." Cười cười, trung niên nhân chấp tay cất bước đi ra, hắn chỗ đi phương hướng, vậy mà cũng là tỷ thí chỉ địa.

...

Dương Thần cũng không biết trung niên nhân đi theo phía sau hắn, giờ phút này hắn đã đi tới Sơ cấp học viện tỷ thí chi địa, hắn đuổi tới thời điểm, bốn phía đã người ta tập nập, toàn bộ đều là cùng niên kỷ của hắn không sai biệt lắm thiếu niên.

Chứng kiến thấy rành mạch thử nơi, Dương Thần khoe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, "Đây quả thực là một cái La Mã đấu thú trường mà!"

Nguyên lai, tỷ thí nơi dĩ nhiên là cái hình tròn kiến trúc, trung ương là mười cái hình vuông lõi đài, lõi đài chu vi vòng quanh vô số vòng khán đài, khán đài thành sườn dốc hình dáng kéo dài, thật đúng là có vài phần La Mã đấu thú trường hương vị.

Dương Thần mới vừa tới đến sân thi đấu, tựu thấy được Quách Định bốn người, không cần đoán, là hắn biết, Ngụy Yên Lam ba người nhất định là tại chờ mình.

Tại Ngụy Yên Lam bốn người bên người, Dương Thần còn chứng kiến một người khác, đứng là Thượng Quan Viêm.

"Tiểu Thần Tử, tiểu tử này cũng dám với người tranh giành nữ nhân, chúng ta dứt khoát tìm một cơ hội đem hắn đã giết." Tạo Hóa bút ở bên trong. Đào Đào sò lên cầm, cả người lẫn vật vô hại trên khuôn mặt nhỏ nhắn, không biết khi nào vậy mà lộ ra sát cơ.

Dương Thần trợn trắng mắt, tức giận nói: "Nếu như ta thật sự động thủ với hắn, cái kia đã nói lên ta sợ hắn, người cho rằng ta hội làm sao như vậy?"

"Thần ca ca!" Ngụy Yên Lam lôi kéo Tống Diễm Nhi cánh tay ngọc, đại thật xa tựu kêu lên.

"Ca, chúng ta đã đợi người đã lâu rồi, người như thế nào hiện tại mới đến?" Tống Diễm Nhi cong lên miệng, tức giận nhìn xem Dương Thần.

Chung quanh những thiếu niên kia đủ để giết ánh mắt của người, vậy mà đều hướng Dương Thần xem đi qua, Dương Thần chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, hai cái tiểu nha đầu, cái này không phải cố ý cho ta chế tạo địch nhân mà!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Tam đại phe phái

"Người kia là ai?"

Chứng kiến Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam thân mật đi đến Dương Thần bên người, luận võ tròng một góc, một cái bị ba cái thanh niên túm tụm thiếu niên áo trắng sắc mặt phát lạnh, nhìn người bên cạnh hỏi.

Thiếu niên áo trắng tướng mạo Bất Phàm, âm nhu tuấn lãng, mặt như Quan Ngọc, hơn nữa cái kia thân đẹp đẽ quý giá áo bào trắng, khiến cho hắn càng thêm lộ ra xuất chúng. Loại người này vô luận đi đến địa phương nào, đều trở thành tiêu điểm.

"Thiếu gia, nghe nói người nọ là Tống tiểu thư ca ca, bất quá hắn cũng không họ Tống, hắn gọi là Dương Thần." Thiếu niên áo trắng bên cạnh thanh niên mở miệng.

"Không là cùng họ, cái kia cũng không phải là Diễm Nhi thân ca ca." Thiếu niên áo trắng cười lạnh nói: "Thực lực của người này như thế nào? Hắn cũng là đến tham gia luận võ đấy sao?"

Ba cái thanh niên nhìn nhau, đều không biết trả lời như thế nào, bởi vì vì bọn họ cũng không biết Dương Thần thực lực chân chính.

"A?" Thiếu niên áo trắng lạnh lùng nhìn về phía ba cái thanh niên, hừ lạnh một tiếng: "Ba cái phế vật, thậm chí ngay cả điểm ấy việc nhỏ cũng không biết."

"Thuộc hạ biết tội!" Ba cái thanh niên trên mặt hiện lên vẻ sợ hãi, ngay ngắn hướng quì xuống, sợ hãi không thôi.

Đúng lúc này, hai cái thanh niên đi tới, cười nói: "Phương Lâm, chúng ta cùng họ Dương tiểu tử này đã giao thủ, thực lực của hắn cũng không được, căn bản không phải đối thủ của chúng ta."

Hai người kia dĩ nhiên là Hàn Vũ cùng Hàn Dương.

"Ân? Nguyên lai là các người." Phương Lâm nhàn nhạt cười cười, theo trong ngữ khí của hắn có thể nghe ra, hắn căn bản không có đem Hàn Dương hai người để vào mắt.

Hàn Dương cùng Hàn Vũ hai người trong mắt, rõ ràng hiện lên không vui chỉ sắc, thế nhưng mà, bọn hắn vậy mà lập tức sẽ đem loại này không vui ản dấu đi, tựa hồ ..... bọn hắn cũng không nghĩ đắc tội cái này gọi là Phương Lâm người.

Tại Đại Hàn Vương Triều ở trong, có thể cùng Hàn gia nói như vậy người, chỉ có mặt khác lưỡng gia tộc, hẳn một người trong là Bạch gia, cái khác thì là Phương gia, hơn nữa, tại đây ba gia tộc ở bên trong, Phương gia thực lực cơ hồ cùng thân là vương thất Hàn gia tương xứng.

Ba đại thế gia bên trong, Bạch gia thực lực là yếu nhất đấy.

"Ài, cái kia họ Dương thật đúng là diễm phúc sâu, lại đem chúng ta học viện xinh đẹp nhất hai cái nữ hài đều lừa gạt tới tay." Hàn Vũ nhìn phía xa Dương Thần, cũng không biết là cố ý hay vẫn là không có ý, vậy mà đang tại Phương Lâm mặt nói ra những lời này để.

"Đúng vậy, họ Dương chẳng qua là cái ở nông thôn tiểu tử mà thôi, thế nhưng mà vận khí của hắn thật đúng là không tệ." Một bên Hàn Dương phụ họa theo đuôi.

"Hừ!" Phương Lâm nhìn xem Hàn Vũ hai người hừ lạnh một tiếng, "Các ngươi tựa hồ cùng hắn có cừu oán, cho nên muốn mượn tay của ta đối phó hắn a?"

Hàn Vũ cùng Hàn Dương nhàn nhạt cười cười, cũng không có thừa nhận, "Chúng ta nếu như muốn đối phó cái này họ Dương, cần gì phải mượn người khác tay."

Phương Lâm cười lạnh một tiếng, hướng phía Dương Thần ngồi ở phương hướng đi đến, bên cạnh hắn ba cái thanh niên theo sát phía sau.

Hàn Vũ hai người nhìn nhau nở nụ cười, cười đến tương đương quỷ dị.

Xa xa, Dương Thần bỗng nhiên đánh cho cái phun nước mắt, sờ lên cái mũi, hắn nở nụ cười, "Khẳng định có ai đang nói ta nói bậy!"

"Thần ca ca, làm sao ngươi biết có người đang nói nói xấu ngươi?" Ngụy Yên Lam nháy mắt, tò mò nhìn Dương Thần.

Dương Thần còn chưa kịp trả lời, khán đài trung ương cửa ra vào chỗ bỗng nhiên đi ra ba người, hẳn một người trong người phát ra hùng hậu thanh âm "Yên tĩnh, tỷ thí lập tức muốn bắt đầu."

Cái này tiếng người nói chuyện giống như sét đánh, chấn đắc người ở chỗ này màng nhĩ ông ông tác hưởng, tất cả mọi người lập tức an tĩnh lại.

"Tiểu Thần Tử, người này ít nhất là Thất Biến Bá Tông." Đào Đào thanh âm quanh quẩn tại mắt thần trong tai.

"Thất Biến Bá Tông ....." Dương Thần nhìn về phía người nói chuyện, chỉ thấy người nói chuyện mặc thiên trường bào màu lam, dáng người khôi ngô, mặt vuông tai lớn, phối hợp một đầu tóc ngắn, lộ ra dị thường buru hân.

"Xã Tắc Học Viện chia làm Tam đại phe phái, phân biệt là vũ phái, Thương phái, chương phái, vừa rồi người nói chuyện tên là Hàn động, thuộc về chương phái." Thượng Quan Viêm lại cười lấy cùng Dương Thần nói chuyện lên đến.

Dương Thần mình cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, ngăn người, hắn mới nhìn lấy Thượng Quan Viêm, cười nói: "Nếu như ta đoán không sai, hai người khác, có lẽ thuộc về mặt khác hai phái a?"

"Đúng vậy, bên trái cái kia nữ gọi phương dạ tuyết, thuộc về vũ phái, bên phải người nam kia gọi Hàn mục, thuộc về Thương phái." Thượng Quan Viêm nhìn xem leo lên trung ương khán đài ba người, cười đối với Dương Thần nói.

Phương dạ tuyết một bộ áo tím, mặt trái xoan, da trắng nõn nà, khi sương tái tuyết, cao ngạo lạnh lùng, Thanh Ti áo choàng, dáng người cao gầy, bộ ngực sù a cao thẳng, làm cho Dương Thần không khỏi âm thầm tán thưởng: "Cô nàng này nếu như đi làm người mẫu, tuyệt đối có tiền đồ!"

Về phần cái kia gọi Hàn mục thanh niên, trực tiếp bị Dương Thần bỏ qua rồi.

Đúng lúc này, Phương Lâm chậm rãi đi tới, nhìn xem Dương Thần, hắn nhàn nhạt cười cười, "Ngươi tựa là Dương Thần a?"

"Nếu như tại đây không có thứ hai Dương Thần, ta muốn, ta có lẽ chính là ngươi trong miệng theo như lời Dương Thần." Dương Thần cười nhún vai.

"Lão Đại, ngươi không có ở mấy ngày nay, thằng này một mực quần quít lấy Diễm Nhi." Quách Định bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Diễm Nhi? Cô gái nhỏ này, vậy mà cho ta tìm đến như vậy đại một cái phiền phức." Dương Thần sờ lên cái mũi, chỉ có thể lắc đầu cười khổ, xem ra không ngờ Lam Nhi cô gái nhỏ này sẽ chọc cho phiền toái, Diễm Nhi cũng kém không đi đến nơi nào.

Đúng lúc này, Phương Lâm nhìn về phía Tổng Diễm Nhi, cười hỏi: "Diễm Nhi, vị này Dương huynh thật là ca ca của ngươi sao?"

Tổng Diễm Nhi lời kéo Dương Thần cánh tay, nghi hoặc hỏi: "Ca, người kia là ai? Hắn tại sao phải hỏi ngươi có phải hay không ta thân ca ca đâu này?"

"Người này ..... là ai?" Dương Thần khoe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, Quách Định tiểu tử này không phải nói, thằng này một mực quần quít lấy Diễm Nhi sao? Diễm Nhi như thế nào liền đối phương là ai cũng không biết.

Phương Lâm cũng bị Tống Diễm Nhi những lời này khiến cho sững sờ sững sờ, phía sau hần ba cái thanh niên, sắc mặt càng là tái nhợt, bọn hần vị thiếu gia này thế nhưng mà đã sớm đem danh tự nói cho Tống Diễm Nhi rồi, thế nhưng mà ..... cái cô nương này tựa hồ căn bản sẽ không nhớ kỹ Phương Lâm danh tự.

Tất cả mọi người không có chứng kiến, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi nhìn nhau, mở trừng hai mắt, trong mắt cùng lộ ra giáo hoạt chi sắc.

Dương Thần bỗng nhiên nghẹn gấp hai cái cô gái nhỏ ánh mắt, trong nội tâm bỗng nhiên hiểu rõ, âm thầm buồn cười, "Cái này hai cái cô gái nhỏ, nguyên lai Diễm Nhi là cố ý làm như vậy đây."

"Diễm Nhi cô nương, ta gọi Phương Lâm, có thể là chúng ta thật lâu không gặp mặt, cho nên người đem ta quên." Phương Lâm cố nén tức giận trong lòng, tao nhã nở nụ cười.

"Người gọi Phương Lâm?" Tống Diễm Nhi nháy mắt to, cười ngọt ngào nói: "Tốt bình thường danh tự, căn bản không có ta ca danh tự êm tai."

Dương Thần tròn trĩnh mắt, chỉ có thể cười khổ, "Cô gái nhỏ này, vậy mà so với ta còn có thể sửa chữa người."

Phương Lâm sắc mặt không khỏi biến đổi, bất quá hần rất nhanh tựu khôi phục bình tĩnh, cười cười, hần quay đầu nhìn Dương Thần, "Người cũng là tới tham gia tỷ thí à? Hi vọng người có thể xâm nhập Top 10, ta rất muốn cùng người đo sức đo sức."

Lời nói xoay chuyển, Phương Lâm bỗng nhiên cười khẩy nói: "Được rồi, coi như ta chưa nói qua, dùng thực lực của người, chỉ sợ liền vòng thứ nhất đều không có biện pháp thông qua. Người theo ta chênh lệch thật sự quá lớn, thật sự để cho ta không cách nào dẫn lên hứng thú."

Nói xong, Phương Lâm đã quay người rồi đi, phía sau hần ba cái thanh niên nhìn xem Dương Thần, cười khẩy nói: "Ta gọi thiếu gia thế nhưng mà Nhân Bảng thứ bảy, mà người ..... chẳng qua là xa xôi trong trấn nhỏ đến phế vật mà thôi, đừng vọng tưởng cùng thiếu gia nhà ta tỷ thí, người không có khả năng thắng đây."

Giữa cột vài tiếng về sau, ba cái thanh niên quay người rồi đi, hấp tấp đi theo Phương Lâm sau lưng.

Ngụy Yên Lam, Tống Diễm Nhi, Quách Định nghe được ba cái thanh niên giữa cột thanh âm, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, nhất là Ngụy Yên Lam, nàng xem thấy đi xa Phương Lâm, trong mắt đã lộ ra sát cơ.

"Ca, ta đi giúp người dạy hần!" Tống Diễm Nhi tức giận cất bước mà ra, bất quá lại bị Dương Thần kéo lại.

Nhìn xem Tống Diễm Nhi, Dương Thần vượt cái mũi nở nụ cười, "Diễm Nhi, làm gì cùng loại người này sinh khí, coi như bị Chó Diên cắn một miếng."

Tống Diễm Nhi cùng Ngụy Yên Lam đồng thời nở nụ cười, thế nhưng mà các nàng ánh mắt của hai người, tuy nhiên cũng tập trung ở đi xa Phương Lâm trên người, cái kia cái ánh mắt, quả thực có thể giết người.

"Ai ....." thấy như vậy một màn, Thượng Quan Viêm than nhẹ một tiếng, thần sắc có chút bất đắc dĩ, hần hiểu được, Ngụy Yên Lam đối với Dương Thần cảm tình, người khác đã không cách nào rung chuyển.

Tại Dương Thần bọn người cách đó không xa, một cái thiếu niên mặc áo đen khinh thường hừ một tiếng, "Cái này chính là các người muốn cho ta ra tay đối phó người sao? Bị người gọi là phế vật cũng không dám ra ngoài tay, căn bản không xứng để cho ta xuất kiếm!"

Cái này thiếu niên mặc áo đen thanh âm tuy nhiên không lớn, lại cũng không nhỏ, lập tức tựu truyền đến Dương Thần bọn người trong tai.

Dương Thần quay đầu nhìn lại, nói chuyện thiếu niên mặc áo đen tướng mạo lãnh khốc, mặt như đao gọt, cặp mắt kia tựa như lưỡi đao giống như lợi hại, sau lưng của hần lưng công một ngụm ô vô trường kiếm, cả người bộc lộ tài năng, giống như sắp lợi kiếm ra khỏi vỏ!

Người này rất cường!

Lạnh như băng, vô tình, kiêu ngạo ..... cái này là thiếu niên mặc áo đen cho Dương Thần cảm giác, thực lực của người này tuyệt đối là Cửu Biến Bá Sĩ, hơn nữa trong đan điền mười cái khí huyết kháng định đã được đến khuếch trương tăng, về phần khí huyết có hay không khuếch trương tăng đến cực hạn, Dương Thần không được biết rồi.

Mà tại nơi này thiếu niên mặc áo đen bên người, rõ ràng là Hàn Dương cùng Hàn Vũ hai người.

"Ta ca mới không phải phế vật, người mới được là phế vật!" Tống Diễm Nhi lạnh lùng nhìn xem thiếu niên mặc áo đen, phi thường không khách khí cười lạnh.

Ngụy Yên Lam cũng không nói lời nào, thế nhưng mà theo ánh mắt của nàng đã đó có thể thấy được, nàng cũng tức giận phi thường.

Thượng Quan Viêm nhìn về phía Dương Thần, nhàn nhạt cười cười, hần cùng Dương Thần đã giao thủ, tự nhiên biết rõ Dương Thần thực lực mạnh như thế nào, hần cũng sẽ không đem Dương Thần cho rằng phế vật.

Tức giận không chỉ là Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi, Quách Định sắc mặt cũng là biến đổi, trong nội tâm không khỏi cười lạnh: "Nếu như lão Đại ta là phế vật, toàn bộ Xã Tắc Học Viện người chỉ sợ cũng đều là phế vật."

"Bạch Triển kiều, ngươi không có nghe sao? Tiểu nha đầu này vậy mà chửi, mắng ngươi là phế vật!" Hàn Vũ nghe được Tống Diễm Nhi mắng thiếu niên mặc áo đen, há sẽ bỏ qua thừa cơ châm ngòi cơ hội.

Bạch Triển kiều lười đao tựa như ánh mắt quét về phía Hàn Vũ, lạnh như băng hàn khí lập tức bao phủ Hàn Vũ toàn thân, Hàn Vũ hoảng sợ lui về phía sau, sắc mặt lập tức trắng bệch.

"Ta chưa bao giờ cùng nữ nhân động thủ, nếu như ngươi dám lại nói nhiều một câu, ta lập tức giết ngươi!" Bạch Triển kiều âm thanh lạnh như băng quanh quẩn ra, nghe hẳn nói lời nói ngừ khí, hẳn tựa hồ thực có can đảm đem Hàn Vũ giết.

"Nếu như không phải hần ca ca Bạch Triển Đồ cùng đại ca kết minh, hẳn tuyệt đối sẽ không giúp chúng ta, tiểu tử này là cái chi biết tu luyện tên điên, ngàn vạn không thể đắc tội hẳn!" Hàn Vũ liếm liếm môi khô ráo, không dám lại nói thêm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Vũ Nguyệt

"Không phải là nhặt được một khối Kim Bài sao? Như thế nào dẫn xuất phiên toái nhiều như vậy đến?"

Dương Thần chứng kiến tại Bạch Triển kiều bên người Hàn Vũ hai người, lập tức tự mình bạch, hơn phân nửa lại là vì lần trước nhặt được Kim Bài sự kiện kia.

Hàn Vũ hai người lại vẫn dây dưa lấy chính mình không phóng, xem ra phải nghĩ biện pháp đem cái này hai cái giải quyết hết mới được, nếu không ngày sau tất nhiên sẽ sinh ra thêm nữa... Phiên toái, Dương Thần đã dậy rồi sát tâm.

Đúng lúc này, Bạch Triển kiều lạnh lùng nhìn Dương Thần liếc, xoay người bước đi, quay người nhảy mắt, hẳn đối với Hàn Vũ hai người nói: "Hắn còn không xứng ta rút kiếm, về sau không để cho ta để đối phó loại người này."

Hàn Vũ hai người sắc mặt hơi đổi, không dám nói thêm cái gì.

"Đợi một chút!" Mở miệng chi nhân dĩ nhiên là Dương Thần, Dương Thần lười nhác nhún vai, chậm rãi đi về hướng thiếu niên mặc áo đen.

Chứng kiến Dương Thần đi về hướng thiếu niên mặc áo đen đi đến, Ngụy Yên Lam bọn người sắc mặt hơi đổi, không khỏi vì Dương Thần lo lắng, thực lực của bọn hắn không kém, sao lại, há có thể nhìn không ra Bạch Triển kiều thực lực đến.

Chính là bởi vì biết rõ thiếu niên mặc áo đen thực lực rất cường, cho nên bọn hắn mới có thể lo lắng Dương Thần.

Bạch Triển kiều nghe được Dương Thần, quay người nhìn xem Dương Thần, lạnh lùng nói: "Bằng thực lực của ngươi, còn không xứng ta xuất kiếm, ta không muốn giết ngươi."

"A? Nói như vậy, kiếm pháp của ngươi có lẽ rất tốt đúng không?" Dương Thần nhàn nhạt cười cười, "Không bằng chúng ta đánh cuộc, ta cũng luyện qua kiếm pháp, nếu như ta có thể tại kiếm pháp bên trên còn hơn ngươi, ngươi tự vĩnh viễn làm của ta thù hạ."

Nghe được Dương Thần, sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, bao khóa Ngụy Yên Lam bọn người.

Bất quá, ngán ngùi lập tức, Ngụy Yên Lam tự khôi phục bình tĩnh, nằng thập giọng thì thào: "Trong cây bút kia mặt tiểu hài tử, có lẽ dạy Thần ca ca kiếm pháp, nếu không dùng Thần ca ca tính cách, tuyệt đối sẽ không nói ra loại lời này."

"Tại kiếm pháp bên trên đánh bại ta?" Bạch Triển kiều nở nụ cười, nụ cười của hắn phi thường cứng ngắc, hẳn giống như có lẽ đã quên làm như thế nào cười, điều này nói rõ hẳn xác thực rất vô tình, đem chỗ có sinh mạng đều hiến cho mình kiếm.

Hàn Vũ cùng Hàn Dương như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Thần, "Tiểu tử này nhất định là không muốn sống chẳng, phóng nhãn Đại Hàn Vương Triều, Bá Sĩ cảnh ở trong, tuyệt đối không có so Bạch Triển kiều kiếm pháp rất tốt chi nhân."

"Đúng vậy, ta xác thực muốn với ngươi tỷ thí kiếm pháp." Dương Thần cũng không có để ý chung quanh miệt thị ánh mắt, thần thái thông dong nhìn xem Bạch Triển kiều.

"Tốt! Ta tại trên lối đài chờ ngươi." Nói xong, Bạch Triển kiều tự xoay người rời đi, hẳn đi qua chỗ, sát khí bốn phía, tất cả mọi người tránh ra nói tới,

căn bản không ai dám ngăn trở.

"Tiểu Thần Tử, thực lực của người này rất cường, theo hấn phát ra khí tức, ta có thể suy đoán, hấn trong đan điền mười cái khí huyết, vô cùng có khả năng đã khuếch trương tăng đến cực hạn, hấn tùy thời cũng có thể đột phá trở thành Bá Sư." Đào Đào truyền âm nói: "Hấn sở dĩ không đột phá, đoán chừng là hấn cố ý áp chế, do đó tích lũy càng nhiều nữa Thuần Âm Bá Khí."

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, truyền âm nói: "Ta biết rõ, tại trên người hấn... Ta cảm thấy nguy hiểm khí tức, hấn xác thực là cái khó chơi đối thủ."

"Đã biết người còn khiêu chiến hấn?" Đào Đào tròn mắt, "Người cũng đã biết, một khi hấn đột phá đến Bá Sư, so bình thường Sơ cấp Bá Sư còn muốn cường hoành hơn vài lần, người vậy mà muốn cùng loại người này tỷ thí!"

Hoàn toàn chính xác, Dương Thần hiện tại chẳng qua là năm biến Bá Sĩ, tuy nhiên hấn có được mười tám cái khí huyết, so Cửu Biến Bá Sĩ còn nhiều hơn tám cái.

Thế nhưng mà cái này cũng không đại biểu hấn có thể nhẹ nhõm chiến thắng Cửu Biến Bá Sĩ, bởi vì hấn khí huyết không cách nào khuếch trương tăng, một khi gặp được khí huyết bắt đầu khuếch trương tăng, lực lượng tăng lên gấp bội Cửu Biến Bá Sĩ, hấn tám chín phần mười thất bại.

Cần biết, khí huyết khuếch trương tăng, nhưng là sẽ thành gia tăng gấp bội tu sĩ lực lượng, có thể rất khoa trương mà nói, khí huyết một khi khuếch trương tăng, thực lực tất nhiên sẽ gấp bội, khí huyết khuếch trương tăng qua Cửu Biến Bá Sĩ, có thể lập tức đánh bại bình thường Cửu Biến Bá Sĩ.

Trừ phi thực lực của hấn lần nữa tăng trưởng, đạt tới sáu biến, hoặc là Thất Biến Bá Sĩ, có được hai mươi bốn khí huyết, đến lúc đó, hấn mới có thắng nắm chắc.

"Tiểu Đào Tử, ta biết rõ cái này Bạch Triền kiều thực lực rất cường, thế nhưng mà lần này ta phải ra tay." Dương Thần sắc mặt tuy nhiên còn mang theo đáng tươi cười, thế nhưng mà ánh mắt lại dị thường kiên định, tựa hồ thật sự đặt quyết tâm rồi.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt hơi đổi, "Thằng này có phải hay không bị vừa rồi Phương Lâm theo như lời nói kích thích? Không đúng, thằng này tuyệt đối sẽ không lại để cho chính mình chịu thiệt, hấn làm như vậy khẳng định có lý do của hấn."

Đào Đào cũng không biết, Dương Thần sở dĩ muốn cùng Bạch Triền kiều động thủ, là vì cùng chết đi tiểu Dương Thần có bốn cái ước định.

Hấn một người trong ước định, tựa là không thể lại bị người khi dễ cùng vũ nhục, muốn làm mạnh nhất chi nhân.

Cho nên, Dương Thần mới hạ quyết tâm muốn cùng Bạch Triền kiều giao thủ, cái kia bốn cái ước định, hấn hội dùng đời này đi hoàn thành, hấn có lẽ không phải người tốt, nhưng tuyệt đối là thủ hứa hẹn chi nhân.

Đúng lúc này, Tống Diễm Nhi lời kéo Dương Thần cánh tay, vẻ mặt lo lắng nói: "Ca, người thật sự muốn cùng người kia so kiếm sao?"

"So tiện?" Dương Thần sờ lên cái mũi, dở khóc dở cười, cô nàng này là không phải cố ý nói như vậy.

"Thần ca ca, người thật sự muốn tham gia tỷ thí sao?" Ngụy Yên Lam cũng là trên mặt lo lắng nhìn xem Dương Thần.

"Như thế nào? Chẳng lẽ các người không tham gia tỷ thí?" Dương Thần chỉ ngây ngốc nhìn xem Ngụy Yên Lam bọn người, nghĩ thầm: "Không phải nói, học viện tỷ thí phải tham gia nha, nếu không cũng sẽ bị khai trừ sao?"

"Học viện tỷ thí có thể tự nguyện tham gia, tiến vào trước top 3 người, có thể đạt được viện trưởng khen thưởng." Thượng Quan Viêm cười nói: "Người sẽ không phải ngay cả điều này cũng không biết à?"

Dương Thần tròn mắt, khóe miệng co giật không thôi, "Bà mẹ nó! Bị cái kia Xú lão đầu lừa, hấn vậy mà nói với ta... Không tham gia tỷ thí người sẽ bị khai trừ!"

Thế nhưng mà hấn hiện tại đã không thể đổi ý, bởi vì Bạch Triền kiều vừa rồi đã nói, sẽ ở trên lời đài chờ hấn, nếu như hấn không đi, chuyện này tựa sẽ biến thành chê cười.

"Cái kia Xú lão đầu rốt cuộc là ai? Cũng dám lừa gạt lão tử đến địa phương quý quái này!" Dương Thần dở khóc dở cười, chính mình lại bị người khác lừa, xem ra, càng là thoát nhìn trung thực người, nói ra được lời nói càng là không đáng tin cậy.

"Hết cách rồi, đã đã ta đã đã đáp ứng Bạch Triền kiều, cũng chỉ có thể đi tham gia tỷ thí rồi, yên tâm, ta không có việc gì đâu." Dương Thần vuốt vuốt Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi mái tóc, thần thái thông dong cười cười.

Như là đã quyết định muốn tham gia, Dương Thần cũng chỉ lấy được chỗ ghi danh báo danh, tại Ngụy Yên Lam bọn người cùng đi phía dưới, Dương Thần rất nhanh báo đã xong tên.

Báo danh thời điểm, Dương Thần phát hiện, Thượng Quan Viêm vậy mà không có báo danh, theo nét mặt của hấn đó có thể thấy được, hấn căn bản không nhìn trọng viện trưởng khen thưởng.

Ngụy Yên Lam không tham gia, hoàn toàn ở Dương Thần trong dự liệu, cô gái nhỏ này chưa bao giờ chủ động cùng người khác động thủ.

Tổng Điem Nhi cũng giống như thế, từ nhỏ đến lớn, nàng cũng sẽ không chủ động ra tay, nếu như nàng xuất thủ, cũng chỉ lại đối phó một loại người, cái kia chính là khi dễ Quách Định cùng Dương Thần người.

Về phần Quách Định tiểu tử này, kỳ thật đã sớm kích động, thế nhưng mà hắn biết rõ thực lực của mình còn chưa đủ cường, hơn nữa Dương Thần cũng tham gia tỷ thí, hắn sợ hãi sẽ ở trên lôi đài sớm gặp được Dương Thần, cho nên cũng không có tham gia.

"Tham gia tỷ thí nhân mã bên trên lên đài!"

Dương Thần vừa mới báo danh xong không bao lâu, ngồi ở khán đài trung ương Hàn động chậm rãi mở miệng, thanh âm như Kinh Lôi, truyền khắp toàn bộ luận võ tràng.

"Số 10 lôi đài."

Dương Thần cúi đầu nhìn trong tay mình một chế dây số bài, quay đầu lại hướng Ngụy Yên Lam bốn người nhẹ gật đầu, lập tức đi về hướng Số 10 lôi đài, hắn lười nhác đi đường tư thế, đưa tới trên khán đài mấy song khinh bỉ ánh mắt.

Những ánh mắt này chủ nhân, đoán chừng muốn nói: "Thằng này là ai? Liền đi cái lộ đều đi bất ổn, rõ ràng là được bệnh nặng, lại vẫn tới tham gia tỷ thí!"

"Quy tắc cũng là đơn giản, chỉ cần đem người đánh rút xuống lôi đài tựu thắng, ngoại trừ không thể giết chết đối thủ bên ngoài, còn lại như thế nào thủ đoạn cũng có thể dùng." Dương Thần mang theo một vòng cười xấu xa, thi thảo tự nói thời điểm, hắn đã đi tới Số 10 lôi đài.

Lôi đài chừng cao đến năm thước, những cho rằng kia Dương Thần được bệnh nặng người, âm thầm giấu cợt, "Tiểu tử này khẳng định không thể đi lên!"

Thế nhưng mà bốn người bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, Dương Thần chỉ là nhẹ nhàng đề khí, lập tức thả người mà lên, đập trên thạch bích, mượn lực đập một cái, tựu nhẹ nhõm nhảy đến trên lôi đài không, vững vàng rơi xuống đất.

Cơ hồ tại Dương Thần rơi vào trên lôi đài nhảy mất, một đầu hỏa hồng sắc thân ảnh phiêu nhiên bay thấp, đồng dạng vững vàng rơi vào trên lôi đài.

Chứng kiến rơi vào trên lôi đài người, Dương Thần ánh mắt trì trệ, cười khổ không thôi, "Thế nào lại là nàng!"

"Tiểu dam tặc, không nghĩ tới ngươi vậy mà cũng có thể đến Xã Tắc Học Viện?"

Người nói chuyện tựu là vừa vặn rơi vào trên lôi đài người, người này mặc hỏa hồng sắc sức lực trang, buộc vòng quanh đầy đà đường cong, lông mày Như Yên, ngũ quan tinh xảo, mang theo ba phần nam tử chí mới có đích khí khái hào hùng, càng có một loại dã man khí chất.

Tối dẫn người chủ mục chính là là nàng cái kia hỏa tóc dài màu đỏ, khiến cho nàng nhìn về phía trên càng thêm dã man.

Kỳ thật, thân hình của nàng mới được là tối dẫn người chủ mục chính là, bởi vì thân hình của nàng phi thường nóng nảy, ngực quần áo đều bị chống phồng lên đứng dậy, tựa hồ tùy thời đều xé rách.

"Ai, dùng Vũ Liệt lão đầu cái kia phó mặt mày, vậy mà hội sinh ra loại này con gái, kỳ tích a!" Nhìn thấy cái này áo đỏ nữ tử, Dương Thần không khỏi cảm thán, cảm thán thời điểm, ánh mắt của hắn... Lại chăm chăm vào áo đỏ nữ tử ngực.

Cái này áo đỏ nữ tử đúng là Vũ Liệt con gái, Vũ Nguyệt! Nàng so Dương Thần sớm hai năm tiến nhập Xã Tắc Học Viện, lại nói tiếp, nàng vẫn còn so sánh Dương Thần đại hai tuổi.

Chứng kiến Dương Thần nhìn mình cảm chăm, nhưng lại đang không ngừng cảm thán, Vũ Nguyệt vốn là sững sờ, lập tức cúi đầu nhìn xem lồng ngực của mình, trên mặt hiển hiện một vòng đỏ bừng.

"Dương Thần, ngươi... Ngươi hay vẫn là tính chết, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi rồi!" Theo cái này phần nộ tiếng quát truyền ra, Vũ Nguyệt đã đạp địa nhảy lên, như bay yển tựa như lướt hướng về phía Dương Thần, tốc độ của nàng rất nhanh, tuyệt đối không thể khinh thường!

"Cái này bà điên, lần trước đã bị nàng đuổi đến đây trốn chạy, hôm nay tại sao lại bạo nổi rồi!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, vội vàng thả người lui về phía sau, quý mị tựa như sau này bay ra hơn mười thước.

Chứng kiến Dương Thần tránh qua, tránh né chính mình, Vũ Nguyệt trong nội tâm không khỏi chấn động, "Cái này tiểu dam tặc trước kia căn bản không cách nào tu luyện, không thể tưởng được hiện tại trở nên lợi hại như vậy!"

"Bà điên, ta hôm nay tựa hồ không có có đắc tội ngươi, ngươi tại sao lại nổi điên rồi hả?" Dương Thần sờ lên cái mũi, vẻ mặt cười xấu xa nhìn xem Vũ Nguyệt.

"Ngươi mới được là bà điên!" Vũ Nguyệt lạnh quát một tiếng, eo nhỏ nhắn hơi vặn, thân hình đột nhiên đi phía trước tung đi, bàn tay như ngọc trắng như đao, cách không bỏ về phía Dương Thần ngực mà đi!

Xoát! Một đạo hỏa diễm thủ ấn phá không mà ra, Tật Trảm hướng Dương Thần ngực, mang theo chói tai tiếng xé gió!

"Bà mẹ nó, cái này bà điên đến thật sự!"

Dương Thần không dám lười biếng, vội vàng nghiêng người né tránh, tàn ảnh lóe lên, hần như thiểm điện tránh được Hòa Diễm thủ ấn, Hòa Diễm thủ ấn trầm tại trên lôi đài phiến đá lên, lập tức đem sàn nhà mở ra một đạo cháy đen lỗ hổng!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Thật lớn a! ! !

"Tiểu dâm tặc, ngươi coi như là cái nam nhân sao? Đã biết rõ trốn!" Vũ Nguyệt trừng mắt Dương Thần, lạnh nói trào phúng.

"Ta không tính nam nhân?" Dương Thần sờ lên cái mũi, cười xấu xa nói: "Ngươi lại không có cùng ta thử qua, làm sao ngươi biết ta không tính nam nhân?"

Vũ Nguyệt ngẩn người, nàng cũng không biết Dương Thần ý tứ của những lời này, bất quá cách khấn đài gần người xem lại nghe rõ Dương Thần, nhao nhao bật cười.

Nghe đến mấy cái này tiếng cười, Vũ Nguyệt lập tức kịp phản ứng, trên mặt hiển hiện một vòng đỏ ửng, bất quá nàng lập tức khôi phục lại bình tĩnh, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, nàng khẽ kêu nói: "Tiểu dâm tặc, hôm nay ta quán không được ngươi!"

Lời còn chưa dứt, nàng mũi chân đã đạp đây, mũi tên cũng tựa như bay vút hướng về phía Dương Thần, một cái cổ tay chặt bỏ về phía Dương Thần mặt, cổ tay chặt cắt xuống nhảy mất, Hòa Diễm thủ ấn Tật Trảm mà ra!

"Tiểu Thần Tử, đối phó loại nữ nhân này, muốn dùng bạo chế bạo, nhanh lên động thủ đi!" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trên mặt lộ vẻ trêu tức đáng cười.

Dương Thần trợn trắng mắt, hần tuy nhiên đã tới cái thế giới này rất nhiều năm, bất quá muốn cho hần đau nhức nằm bẹp dí một cái nữ nhân, nhất là, nữ nhân này còn là một mỹ nữ, hần thật đúng là không hạ thủ được.

Bất quá đến lúc này, cũng không được phép Dương Thần không ra tay rồi, hần bắt đắc dĩ cười cười, "Cái này bà tiên chỉ là năm biến Bá Sĩ, tự dùng năm biến Bá Sĩ lực lượng cùng nàng động thủ đi!"

Nghĩ tới đây, Dương Thần không chế được Đạo Văn chi lực, thông qua Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc, tiếp theo thẩm thấu nhập đan điền khí huyết, lập tức, hần trong đan điền khí huyết, chỉ còn lại có sáu cái không có Đạo Văn chi lực.

Nói cách khác, hần hiện tại lực lượng tự tương đương với bình thường năm biến Bá Sĩ.

Ngăn chặn trong đan điền lực lượng về sau, Dương Thần đáp địa lui về phía sau, đồng thời vung quyền oanh ra, Phàm phẩm Bá thuật, Diệt Lăng Quyền!

Quyền kinh điệp gia, thẳng áp hơ lửa diễm thủ ấn, Phanh! Như thủy triều mãnh liệt quyền kinh, lập tức thanh hỏa diễm thủ ấn đánh nát, hóa thành vô số Hỏa Tinh, giống như Thiên Nữ Tán Hoa tựa như phi vụ ra đến.

Vũ Nguyệt khuôn mặt khẽ biến, khiếp sợ không thôi, ngăn ngừa khiếp sợ qua đi, nàng cắn răng tự nói: "Ta cũng không tin, mới ngăn ngừa hai năm mà thôi, cái này tiểu dâm tặc hội trở nên ta càng mạnh hơn nữa!" Dứt lời, thân hình của nàng lần nữa lóe lên, bước chân bước qua chi địa, lóe ra Đóa Đóa hỏa hoa.

"Hỏa Hành Bộ!" Trước kia tại Chu Tiên trấn Diễn Võ Đường thời điểm, Dương Thần gặp Vũ Liệt thi triển qua, đây là vũ mọi nhà truyện Bá thuật, người mà thi triển tốc độ hội lập tức nhanh hơn.

Quả nhiên, đương Vũ Nguyệt sử xuất "Hỏa Hành Bộ" về sau, tốc độ của nàng bỗng nhiên tăng lên, những nơi đi qua càng là mang theo xuyên xuyên sáng chói Hỏa Diễm, hết sức làm cho người ta chú mục, luận võ trong tràng, không ít ánh mắt của người đều hướng về phía Số 10 lôi đài.

Vũ Nguyệt tốc độ tăng vọt, ánh lửa hiện lên về sau, nàng đột nhiên lướt đã đến Dương Thần sau lưng, năm ngón tay thành chộp, mang theo năm đạo hỏa quang, thẳng chụp vào Dương Thần sau lưng.

"Ta ngược lại muốn nhìn, là của ngươi 《 Hỏa Hành Bộ 》 nhanh, còn là của ta 《 Phong Lôi Bộ 》 nhanh!"

Dương Thần thông dong nở nụ cười, Bá Khí rót vào hai chân, theo cước bộ của hần động đứng dậy, tốc độ của hần tăng vọt. Mọi người chỉ thấy hần tàn ảnh tạt tránh, ngay sau đó hần đã tránh qua, tránh né Vũ Nguyệt công kích.

"Làm sao có thể!" Vũ Nguyệt lập tức ôm đồm không, chứng kiến Dương Thần lần nữa tránh qua, tránh né công kích của mình, trong lòng của nàng khiếp sợ không thôi.

"Bà điên, ta tại phía sau ngươi!" Dương Thần cười xấu xa âm thanh bỗng nhiên theo Vũ Nguyệt sau lưng truyền đến.

"Không tốt!" Vũ Nguyệt sắc mặt đột biến, chợt xoay người, thế nhưng mà ngay tại nàng quay người nháy mắt, Dương Thần hai tay bỗng nhiên gắt gao đè xuống hai vai của nàng, khiến cho nàng căn bản không cách nào nhúc nhích, càng không cách nào xoay người sang chỗ khác.

Từ xa nhìn lại, thật giống như Dương Thần theo Vũ Nguyệt sau lưng, đem Vũ Nguyệt một mực ôm lấy, cái này thân mật cử động, khiến cho không ít người thiếu niên nhao nhao hoan hô, nghe được những tiếng hoan hô này, Vũ Nguyệt mấy hồ đã có muốn chết xúc động.

"Tiểu dân tộc, ngươi mau buông ta ra! Nếu không ta không tha cho ngươi!" Kiêu quát một tiếng, Vũ Nguyệt huy động khuỷu tay mãnh kích hướng Dương Thần xương sườn, ra tay không lưu tình.

"Đúng là điên bà tử!" Dương Thần vội vàng buông ra hai tay, đạp địa bắn ngược hướng về sau, tránh qua, tránh né Vũ Nguyệt công kích.

Vũ Nguyệt đạt được tự do về sau, chợt xoay người, xông về phía trước tiến đến, lại là một cái cổ tay chặt đánh xuống, Hóa Diễm thủ ấn phá không bỏ về phía Dương Thần đầu!

"Bà mẹ nó, cái này bà điên đã bắt đầu dốc sức liều mạng rồi." Dương Thần không dám khinh thường, thi triển Phong Lôi Bộ tránh đi Hóa Diễm thủ ấn, bởi như gương cung, đột nhiên đạp địa bắn về phía Vũ Nguyệt, như tên rời cung!

Chứng kiến Dương Thần tốc độ biến nhanh, xa xa trên lôi đài đã sớm chiến thắng Phung Lâm, hán vẫn không có con mắt xem Dương Thần, bởi vì hán đã nhìn ra, Dương Thần chẳng qua là năm biến Bá Sĩ mà thôi, căn bản không thể nào là đối thủ của hán!

Bất quá, Vũ Nguyệt lại bị Dương Thần cái này đột nhiên bộc phát ra tốc độ hù đến rồi, chứng kiến Dương Thần đánh tới, nàng vội vàng lui về phía sau, thế nhưng mà đã muộn! Dương Thần đã cướp được trước người của nàng, như thiểm điện ra tay chụp về phía lồng ngực của nàng.

Vũ Nguyệt cả ngày dừng lại ở Xã Tắc Học Viện, kinh nghiệm thực chiến dù sao quá ít, hán lại bị Dương Thần lăng lệ ác liệt thể công chỗ nhiếp, trong lúc nhất thời vậy mà quên ra tay đón đỡ.

Dương Thần chứng kiến Vũ Nguyệt ngờ ngác nhìn mình, căn bản không có ra tay đón đỡ, vội vàng thu hồi lực lượng, hán tuy nhiên thu hồi lực lượng, thế nhưng mà hay vẫn là đã muộn, tay phải của hán đã đặt tại Vũ Nguyệt trên ngực.

Cầm chặt Vũ Nguyệt ngực phải, Dương Thần nhin không được bật thốt lên tán thưởng: "Thật lớn! ! !"

Toàn trường giống như chết yên tĩnh, mà ngay cả ở chính giữa người xem Hàn Động, Hàn Mục, Phung Dạ Tuyết, ánh mắt của bọn hán cũng bị cái này đột nhiên yên tĩnh hấp dẫn tới, khi thấy Dương Thần cử động thời điểm, Hàn Động cùng Hàn Mục mặt không khỏi run rẩy đứng dậy, thầm nghĩ trong lòng: "Bội phục!"

"Vô si!" Phung Dạ Tuyết ánh mắt quả thực có thể giết người, mặt như sương lạnh.

"Ngươi..." Vũ Nguyệt rốt cục tổng đang thù người khôi phục lại, nhưng khi nàng chứng kiến Dương Thần cử động thời điểm, nàng cơ hồ thiếu chút nữa trư ngất đi.

"Hiểu lắm, hiểu lắm..." Bình tĩnh cười cười, Dương Thần chậm rãi rút tay về, như không có phát sinh chuyện gì đồng dạng.

Nguy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi đỏ bừng cả khuôn mặt, trong nội tâm không có trách cứ Dương Thần, ngược lại trách cứ Vũ Nguyệt, ngươi như thế nào không nhanh chút né tránh!

"A..." Vũ Nguyệt cuồng loạn hét rầm lên, điên cuồng đánh về phía Dương Thần, giờ phút này nàng hoàn toàn không có cao thủ phong phạm, rất giống cái người đàn bà chanh chua.

"Bà mẹ nó, cái này bà điên thật sự điên rồi!"

Dương Thần vội vàng lui về phía sau, thế nhưng mà Vũ Nguyệt lại coi như đột nhiên biến nhanh, đã thả người đánh tới.

Dương Thần thuận thế né tránh, tay phải bắt lấy Vũ Nguyệt ngọc bích, nhẹ nhàng dựa thế hất lên, Vũ Nguyệt vậy mà theo trên lôi đài ngã xuống. Cũng may nàng tuy nhiên ở vào điên cuồng bên trong, lại còn có thể tự nhiên ổn định thân hình, văng vẳng rơi trên mặt đất.

"Nữ nhân này đã điên rồi, hay vẫn là đi trước thì tốt hơn!" Dương Thần đem Vũ Nguyệt vung xuống dưới về sau, lập tức theo mặt khác một bên lôi đài nhảy xuống, cũng như chạy trốn lướt đã đến Nguy Yên Lam bọn người bên người.

"Dương Thần, ta chết cũng sẽ không biết tha thứ ngươi! !" Vũ Nguyệt tiếng thét chói tai quanh quẩn tại loạn vũ tràng, sử không ít mọi người nhớ kỹ Dương Thần danh tự.

"Lão Đại, về sau ngươi hỏi Chu Tiên trấn thời điểm, khẳng định lại sẽ bị nàng đuổi đến đầy trán chạy." Quách Định dùng đồng tình ánh mắt nhìn Dương

Thần.

Dương Thần bắt đắc dĩ giang tay, cười khổ không thôi, "Ta cũng không muốn đắc tội cái này bà điên."

Nói đến đây, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, bởi vì hắn nhìn thấy Thượng Quan Viêm sau lưng chẳng biết lúc nào, vậy mà nhiều hơn một cái lão già, lão già tóc hoa râm, trên mặt hiện đầy đao gọt tựa như nếp nhăn.

Dương Thần xem người ánh mắt tuyệt đối sẽ không sai, lão già này cặp kia chim ưng giống như ánh mắt lợi hại, đã đủ để nói rõ... Hắn tuyệt đối không phải người bình thường.

Cảm giác được Dương Thần nhìn về phía chính mình, lão già gật đầu cười, cũng không có gì ác ý. Dương Thần cũng là cười cười, cũng không có tiếp tục chăm chăm vào lão già xem.

"Thiếu gia, người người trẻ tuổi không đơn giản, hắn cặp mắt kia cùng tuổi của hắn tựa hồ... Tựa hồ không tương xứng." Lão già chuyển mục nhìn xem Thượng Quan Viêm, truyền âm nói ra.

"Không tương xứng? Long thúc, người đa tường rồi, ta đã phái người điều tra hắn, hắn chẳng qua là Chu Tiên trấn bên trên người bình thường mà thôi." Thượng Quan Viêm nhàn nhạt cười cười, truyền âm cho lão già.

Trên bị kia quan viêm xưng là Long thúc lão già truyền âm nói: "Thiếu gia, nếu như người thật sự vừa ý Ngụy tiểu thư, không bằng lại để cho lão nô giúp người đem tiểu tử kia giải quyết..."

Hắn mà nói vừa vừa nói đến đây, đã bị Thượng Quan Viêm đánh gãy: "Ta làm một chuyện gì cũng có thể không từ thủ đoạn, duy chỉ có chuyện này không được, ta muốn dùng lực lượng của mình đi thử thử, không có mệnh lệnh của ta, người tuyệt đối không thể động đến hắn! Ta cùng với hắn công bình cạnh tranh!"

"Vâng! Lão nô đã minh bạch!" Long thúc già nua ánh mắt lập loè bất định, cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì.

Đúng lúc này, khán đài trung ương, Hàn Động sét đánh tựa như thanh âm lần nữa quanh quẩn ra: "Thứ hai lạ thường thử bắt đầu, lập tức lên đài!"

Nguyên lai, vừa rồi Thượng Quan Viêm cùng Long thúc truyền âm thời điểm, bởi vì Dương Thần đã tiến nhập đợt thứ hai, luận võ tràng bồi bàn cầm một khối dây số bài cho Dương Thần, kế tiếp tỷ thí, hắn tại Số 8 lời đài.

Nghe được Hàn Động, Dương Thần đi tới bên cạnh lời đài, thả người nhảy lên, khi thấy trên lời đài người thời điểm, sắc mặt của hắn hơi đổi, "Phương Lâm!"

"Không nghĩ tới, người nhanh như vậy tự đi tìm cái chết rồi!" Phương Lâm chứng kiến đối thủ là Dương Thần, cũng cảm thấy phi thường ngoài ý muốn, bất quá ngoại trừ ngoài ý muốn bên ngoài, hắn thêm nữa... Là cao hứng.

"Tiền đưa thi?" Dương Thần vuốt cái mũi cười cười, "Nguyên lai người ưa thích người khác đem thi tặng cho người, đáng tiếc, vật kia thật sự quá thô, người còn tại chính mình đi trong nhà vệ sinh cầm đi đi!"

"Người muốn chết!" Nghe được Dương Thần, Phương Lâm nổi giận, như mũi tên giống như nổ bắn ra hướng Dương Thần, năm ngón tay như trào, ôm đâm ra!

Dương Thần đã đề phòng lấy Phương Lâm, đương Phương Lâm ra tay nháy mắt, hắn đã đem khí trong huyết Đạo Văn chỉ lực hút ra, lập tức, hắn trong đan điền khí huyết, có mười cái không có Đạo Văn chỉ lực.

Lực lượng của hắn, đủ để chống lại bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, lập tức Phương Lâm ôm đâm đến, hắn lập tức ra tay, ngón cái, ngón trỏ, ngón giữa, ba chỉ thành chộp, đón Phương Lâm tay, như thiểm điện cầm ra!

Một trào cầm ra, ba ngón tay bên trên kim quang sáng chói, bắn ra ra chói mắt chói mắt hào quang, mạnh mẽ lực lượng, càng là mang theo rồi" tê" một tiếng tiếng xé gió.

"Tiểu tử này che giấu thực lực!" Phương Dạ Tuyết sắc mặt hơi đổi, không chỉ là nàng, Hàn Động cùng Hàn Mục sắc mặt cũng không khỏi biến đổi.

Phanh! Luồng trào tương giao, kinh khí bốn phía, giữa hai người phiến đá lập tức vỡ vụn ra đến, mà bọn hắn cũng bị cực lớn lực phản chấn chấn lui về phía sau, khí bạo âm thanh quanh quẩn toàn bộ luận võ tràng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Sát ý

"Làm sao có thể, tiểu tử này lực lượng..." Giờ phút này Phuong Lâm đã là về mặt khiếp sợ, hắn hoàn toàn không ngờ rằng, Dương Thần hội bộc phát ra cùng hắn tương xứng lực lượng.

Thượng Quan Viêm trên mặt cũng có chút lộ ra vẻ kinh ngạc, lầm bầm: "Lúc này mới như lời, nếu không ngươi căn bản không xứng làm đối thủ của ta, lần trước cùng ta động thủ thời điểm, thực lực của ngươi quá yếu, nguyên lai... Ngươi cũng che giấu thực lực?"

Đúng lúc này, trên lôi đài Phuong Lâm trong tay Ngân Quang lóe lên, hắn vậy mà theo trong nháy mắt chứa đồ lấy ra một thanh màu trắng bạc trường kiếm, trường kiếm tản mát ra mờ mờ màu trắng hàn khí, toàn bộ lôi đài lập tức đã bị hàn khí bao phủ lại.

Ngụy Yên Lam cùng Tống Diêm Nhi không khỏi vì Dương Thần lo lắng, bỗng nhiên, có đạo thanh âm truyền vào Ngụy Yên Lam trong tai: "Tiểu thư, muốn hay không thuộc hạ ra tay?"

"Không cần, nhìn xem là được, trừ phi vạn bất đắc dĩ, nếu không ngàn vạn không muốn ra tay! Ta không muốn làm cho Thần ca ca biết rõ ta tại bảo hộ hắn." Ngụy Yên Lam con ngươi lóe lên, truyền âm cho âm thầm thân bí kia chỉ nhân.

Đi theo Thượng Quan Viêm sau lưng Long thúc lông mi nháy lên, có chút nhũn mỳ, thấp giọng tự nói: "Kỳ quái? Ta như thế nào cảm giác lại người nào giấu ở phụ cận, chẳng lẽ là ảo giác?"

Trên lôi đài, Phuong Lâm tay cầm màu bạc trường kiếm, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, "Ngươi có thể tự hào rồi, từ khi ta được đến Huyền Băng kiếm, còn chưa từng có dùng nó để đối phó qua người khác."

"Tiểu Thần Tử, ngươi cẩn thận chút, cái này lưỡi kiếm thế nhưng mà Trung phẩm Bá Khí." Chứng kiến màu bạc trường kiếm, Đào Đào truyền âm nhắc nhở.

"Tiểu Đào Tử, ngươi yên tâm, ta chưa bao giờ đánh giá thấp địch nhân của mình." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, "Hắn không phải nói ta là phế vật sao? Hôm nay ta muốn cho hắn nhìn xem, ta cái phế vật này là như thế nào đem hắn trên Nhân Bảng này đích thân tài đánh ngã đây."

Dương Thần cũng không có ý định dùng Lôi Ngục kiếm, Lôi Ngục kiếm thế nhưng mà vì Bạch Triển kiều chuẩn bị, hiện tại cũng không thể sớm lấy ra.

"Nếu như ngươi chết, tiểu nha đầu kia chính là ta được rồi." Phuong Lâm quay đầu nhìn về phía xa xa Tống Diêm Nhi, liếm liếm đầu lưỡi, cười tà nói: "Đến lúc đó, ta sẽ muốn tất cả biện pháp, năng nhất định sẽ đối với ta dễ bảo!"

Dương Thần trong đôi mắt lập tức tuôn hướng ra kinh thiên sát cơ, hắn vậy mà chủ động phát khởi công kích, đột nhiên đạp địa bạo lên, ba chỉ thành chop, mãnh liệt chụp vào Phuong Lâm yết hầu mà đi!

Cầm Long trảo phá không chop tới khí bạo tiếng vang triệt bát phương, Phuong Lâm ánh mắt lăm lăm, vội vàng huy kiếm bỏ về phía Dương Thần ngón tay, xoát! Màu trắng bạc kiếm khí Phách Không mà ra, những nơi đi qua, không khí lập tức bị hàn khí đông lại, băng tinh mạn thiên phi vũ.

Dương Thần cười lạnh một tiếng, toàn thân một phần ba Bá Khí rót vào ngón tay, trên ngón tay kim quang tách ra, giờ phút này ngón tay của hắn giống như Bá Khí giống như cứng rắn.

Phanh! Chỉ hàn đến lạnh, giống như băng đao kiếm khí, lại bị Dương Thần tay không nắm, theo Dương Thần toàn lực sò, răng rắc, lập tức sụp đổ, hóa thành vô số băng tinh rơi là tả mặt đất.

Bóp nát kiếm khí nháy mắt, Dương Thần đã sử xuất Phong Lôi Bộ, mũi tên cũng tựa như bắn về phía Phuong Lâm, ba chỉ thành chop, lần nữa mãnh liệt chụp vào Phuong Lâm yết hầu, mang theo khí bạo âm thanh.

Giờ phút này Dương Thần, giống như tức giận độc xà, ra tay tàn nhẫn, căn bản không để lối thoát.

Phuong Lâm là Phuong gia thiếu gia, căn bản không có Dương Thần kinh nghiệm thực chiến phong phú, lập tức bị Dương Thần cái này lăng lệ ác liệt thể công làm cho lao đảo lui về phía sau.

Dương Thần chỉ công kích Phuong Lâm chỗ hiểm, hơn nữa mỗi lần công kích đều bắt được thời cơ tốt nhất, nếu không là Phuong Lâm bản thực lực viễn siêu bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, hắn đã chết tại Dương Thần trong tay.

"Tiểu tử này còn độc ác thủ đoạn công kích, Phuong Lâm... Chỉ sợ muốn thất bại." Khán đài trung ương, Hàn Động quay đầu nhìn Phuong Dạ Tuyết, nhàn nhạt cười cười.

"Vậy cũng chưa hẳn!" Phuong Dạ Tuyết cười lạnh nói: "Tiểu tử kia kinh nghiệm chiến đấu tuy nhiên so với Phuong Lâm cường, thế nhưng mà hắn chẳng qua là bình thường Cửu Biến Bá Sĩ mà thôi, hơn nữa, Phuong Lâm trong tay còn có Trung phẩm Bá Khí, chỉ cần Phuong Lâm thích ứng tiểu tử kia công kích, là hắn có thể thay đổi bại cục."

"A?" Hàn Mục cũng quay đầu nhìn về phía Phương Dạ Tuyết, cười nói: "Không bằng chúng ta đánh cuộc xem, bọn hán đến cùng ai thắng."

"Đánh bạc? Ngươi muốn đánh cuộc như thế nào?" Phương Dạ Tuyết lạnh lùng nhìn xem Hàn Mục.

"Một kiện Trung phẩm Bá Khí, như thế nào? Nếu như Dương Thần thắng, ngươi cho Dương Thần Trung phẩm Bá Khí, nếu như Phương Lâm thắng, ta tới cấp cho!" Hàn Mục nhàn nhạt cười nói.

"Ta đây tự để cho ta tới đương chứng nhân tốt rồi." Hàn Động ha ha cười cười.

"Tốt! Ta đáp ứng ngươi!" Nói xong, Phương Dạ Tuyết ánh mắt đã chuyển hướng về phía lôi đài.

Trên lôi đài, Phương Lâm quả nhiên đã thời gian dần qua thích ứng Dương Thần công kích, hán vậy mà đã bắt đầu huy kiếm phóng phản công, Huyền Băng kiếm mỗi lần chém ra, đều tản mát ra lạnh như băng kiếm khí.

Kiểm khí chưa tới, Dương Thần cũng đã cảm thấy lạnh lẽo thấu xương, kiếm khí tới gần, Dương Thần thi triển Phong Lôi Bộ xảo diệu tránh tới.

Thế nhưng mà Phương Lâm đã cướp được trước người của hán, cười lạnh nói: "Chết!" Nói xong hai tay huy kiếm Tật Trảm hướng Dương Thần đầu lâu!

Dương Thần quý dị nở nụ cười, càng làm đan điền khí trong huyết Đạo Văn chỉ lực hút ra đi ra, lập tức, trong đan điền của hán có mười ba cái khí huyết không có Đạo Văn chỉ lực, lực lượng lập tức kéo lên!

Tốc độ ánh sáng tầm đó, Dương Thần bước chân lóe lên, Phong Lôi Bộ phát huy đã đến cực hạn, quý mị tựa như tránh được Phương Lâm công kích. Cùng lúc đó, thân hình của hán phút chốc hướng phía trước bắn ra, như mũi tên, cướp được Phương Lâm trước người!

Bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, hoặc là Cửu Biến Bá Sĩ trở xuống đích người, căn bản không có thấy rõ Dương Thần là như thế nào tránh đi Huyền Băng kiếm, lại là như thế nào xuất hiện tại Phương Lâm trước người đây.

Lướt đến Phương Lâm trước người nháy mắt, Dương Thần đột nhiên sử xuất Cầm Long thảo, ba chỉ thành chớp, như Giao Long Xuất Hải, chớp vào Phương Lâm trên ngực!

Đây chính là quán chú Dương Thần toàn thân một phần ba Bá Khí, hán lực đạo hạng gì trăm trọng?

Phương Lâm tuy nhiên vận khí bảo vệ ngực, nhưng lại dốc sức liều mạng lui về phía sau giảm bớt lực, thế nhưng mà đúng là vẫn còn đã chậm. Bá đạo hùng hồn lực lượng, như ngàn vạn khối cự thạch đồng thời đụng vào lồng ngực của hán.

Răng rắc, thanh thúy Cốt Đầu tiếng vỡ vụn truyền khắp bát phương, Phương Lâm trong miệng máu tươi cuồng phun, tại chỗ ngã xuống đất, sinh tử không biết, luận võ tràng lập tức lâm vào tĩnh mịch...

Dương Thần biết rõ chính mình đem Phương Lâm đánh thành trọng thương về sau, tất nhiên sẽ lọt vào Phương gia trả thù, thế nhưng mà... Phương Lâm đã đối với Tổng Điem Nhi nổi lên tà niệm, cho nên Dương Thần phải ra tay đối phó Phương Lâm.

Nếu như Phương gia chỉ nhân dám ra tay đối phó hán, hán có thể dùng Tam Nguyên làm cho đi mời tay chân, cái kia tay chân tự là Diệt Lạc!

Mà ngay cả Ngụy Yên Lam cùng Tổng Điem Nhi, kể cả Quách Định, bọn hán cũng không nghĩ tới, Dương Thần vậy mà hội hạ như thế trọng tay. Bất quá, mặc kệ chuyện gì phát sinh, bọn hán đều đứng tại Dương Thần bên người.

Một đạo thân ảnh màu tím bay xuống lôi đài, phá vỡ luận võ tràng tĩnh mịch, ánh mắt mọi người đều nhìn về cái này thân ảnh màu tím.

Xuất hiện tại trên lôi đài người dĩ nhiên là Phương Dạ Tuyết, nàng cho Phương Lâm cho ăn... Một khóa đan dược, lập tức nâng lên trán, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, "Ngươi dám làm tổn thương ta Phương gia chi nhân!"

Thanh âm lạnh lùng quanh quẩn ra, tất cả mọi người vì Dương Thần ngắt đem mồ hôi lạnh, tại Đại Hàn Vương Triều ở trong, đắc tội Phương gia người, tuyệt đối sẽ không có cái gì kết cục tốt.

Dương Thần biểu hiện, khiến cho tất cả mọi người cảm nhận được ngoài ý muốn, chỉ thấy Dương Thần nhún vai, thông dong cười cười: "Ta cũng không có giết người, cho nên cũng không có trái với luận võ quy củ, ngươi Phương gia người vậy mà tại người khác tỷ thí thời điểm, vô duyên vô cớ leo lên đài, nhưng lại mở miệng uy hiếp đối phương, chẳng lẽ ngươi cho rằng... Xã Tắc Học Viện là người Phương gia đây sao?"

Xã Tắc Học Viện đương nhiên không phải Phương gia, mà là Đại Hàn Vương Triều Hàn gia, Dương Thần nói ra những lời này để, có thể nói ác độc vô cùng!

Phương Dạ Tuyết sắc mặt không khỏi biến đổi, cười lạnh nói: "Xã Tắc Học Viện đương nhiên là Đại Hàn Vương Triều, ngươi rất tốt, ta Phương Dạ Tuyết nhớ kỹ ngươi rồi!"

Nói xong, Phương Dạ Tuyết mũi chân điểm nhẹ mặt đất, Phi Yến tựa như lướt đã đến trên khán đài, tựa như Tiên Tử. Nàng vậy mà không có mang đi Phương Lâm, mà là tùy ý Phương Lâm hôn mê tại trên lôi đài.

Hàn Mục chứng kiến Dương Thần dăm ba câu bức lui Phương Dạ Tuyết, khóe miệng hiện ra nhàn nhạt đáng tươi cười, "Xem ra, được mang tiểu tử này

đi gặp nhị ca, tiểu tử này không chỉ có riêng có tu luyện thiên phú."

Dương Thần cũng không biết Hàn Mục tại chú ý hấn, hấn nhìn xem Phuong Dạ Tuyết đi xa bóng lưng, vuốt cái mũi, xấu cười rộ lên: "Xem ra ta rất có mị lực, liên loại này đại mỹ nhân cũng đã đem ta nhớ kỹ rồi."

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh cực nhanh mà đến, thả người nhảy đến trên lôi đài, theo hấn xuất hiện, đến hấn nhảy đến trên lôi đài, trước sau bất quá mấy cái thời gian hô hấp.

Người tới lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, hỏi: "Người tự là Dương Thần?"

"Hàn Chương!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hấn không biết Hàn Chương tại sao phải nhận biết mình, thì tại sao lại đột nhiên chạy đến nơi đây tìm đến mình, chẳng lẽ lại, hấn đã nhận ra người trung niên kia là ta già trang hay sao?

Cái này đột nhiên xuất hiện tại trên lôi đài người, xác thực là Hàn Chương, làm cho người kỳ quái chính là, Hàn Chương trong ngực lại vẫn ôm một người, một cái chừng hai mươi tuổi, tướng mạo Bất Phàm thanh niên.

Người thanh niên này rất rõ ràng đã chết đi, Hàn Chương ôm người chết làm gì?

"Cửu đệ!" Chứng kiến cái này chết tiết đi thanh niên, khán đài trung ương Hàn Mục cùng Hàn Động sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, đột nhiên thả người mà lên, nhảy đến trên lôi đài.

"Cửu đệ?" Dương Thần không khỏi khẽ giật mình, cái này chết tiết mất thanh niên dĩ nhiên là Hàn gia chi nhân.

Luận võ trong tràng, ánh mắt mọi người đều nhìn về Dương Thần chỗ lôi đài, trên mặt kinh nghi không thôi, Hàn thận lại bị giết, rốt cuộc là ai làm hay sao?

"Không lâu trước khi, người đã nhận được ta Cửu đệ cầm địa Kim Bài, cái kia về sau ta Cửu đệ tự mất tích." Giọng nói vừa chuyển, Hàn Chương lạnh lùng chăm chăm vào Dương Thần, từng chữ nói: "Ta Cửu đệ chết khẳng định với người có quan hệ!"

Nghe được Hàn Chương, luận võ tràng một mảnh xôn xao!

Nguy Yên Lam, Tống Diễm Nhi, Quách Định, ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

"Ta muốn hỏi, người Cửu đệ là cái gì cảnh giới? Ta vậy là cái gì cảnh giới?" Dương Thần phi thường thông dong cười cười.

Mọi người nghe vậy, đồng đều nhìn về phía Hàn Chương, đúng vậy a, Dương Thần chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, tựa hồ căn bản không có khả năng giết chết Hàn thận.

Hàn Chương cười lạnh một tiếng, "Ta khi nào nói Cửu đệ là người giết chết hay sao? Ta chỉ nói là với người có quan hệ, người nếu không pháp nói rõ ràng từ chỗ nào lấy được cầm địa Kim Bài, ta cũng chỉ có thỉnh người đến Vương Triều trong đại lao ở thêm mấy ngày!"

Vương Triều đại lao! Mọi người sắc mặt nhao nhao biến đổi, cái chỗ kia thế nhưng mà có Đại Hàn Vương Triều Bá Vương trấn thủ, cho dù là Bá Tông cường giả bị nhốt vào đi, cũng tuyệt đối không cách nào chạy đến.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ba chiêu

"Ta đã nói qua, cái kia rách rưới Kim Bài là ta trên đường nhặt được, các người nếu như hay vẫn là không tin, ta cũng không có biện pháp." Dương Thần bất đắc dĩ giang tay.

"Trên đường nhặt được hay sao?"

Mọi người nghe được Dương Thần giải thích, không khỏi sửng sò, cầm địa Kim Bài, có thể nói là hạch tâm đệ tử tiến vào cầm địa cái chìa khóa, nếu như không có cầm địa Kim Bài, cho dù là Hàn gia dòng chính cũng không thể tiến vào cầm địa tu luyện.

Thế nhưng mà... Dương Thần vậy mà nói tại trên đường cái nhặt được cầm địa Kim Bài, ai cũng sẽ không tin tưởng loại lời này. Kỳ thật, dù cho Dương

Thần chính mình nghe được câu này, cũng chắc chắn sẽ không tin tưởng, ai sẽ có loại này vận khí cúrt chó? Vậy mà có thể ở trên đường cái nhậ được bảo vật!

"Trên đường nhậ được hay sao?" Hàn Chương cười lạnh một tiếng, đem Hàn thận thi thể buông, chậm rãi đi về hướng Dương Thần, nói tiếp đi: "Nếu như ta Đại Hàn Vương Triều cấm địa Kim Bài, tùy tiện đến đường lớn bên trên có thể nhậ được, như vậy mỗi người cũng có thể bước vào cấm địa, còn được xưng tụng cái gì cấm địa?"

Dương Thần bắt đắ dĩ cười cười, "Đã nguoi không tương tin lời của ta, ta cũng không thể nói gì nữa."

"Hừ!" Hàn Chương hừ lạnh một tiếng, "Nguoi sẽ đem biết đến sự tình đều nói ra được, hiện tại, nguoi trước hết đến ta Đại Hàn Vương Triều đại lao như vậy dài vài ngày!"

Lời còn chưa dứt, Hàn Chương bỗng nhiên một bước bước ra, ra tay như điện, ôm đồm hướng Dương Thần!

"Đáng giận! Sớm biết như vậy nên tại Tiêu Dao cung ở bên trong đem hấn đã giết!" Trong nội tâm hừ lạnh một tiếng, Dương Thần cấp cấp nhanh lùi lại!

Dương Thần tốc độ là nhanh, tuy nhiên lại không nhanh bằng Hàn Chương, Hàn Chương thế nhưng mà Bá Tông đỉnh phong, càng là cao thủ trên Thiên bảng. Dù cho Dương Thần trở thành Bá Tông cũng không thể nào là Hàn Chương đối thủ, huống chi là hiện tại.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, đang lúc hấn ý định ra tay thời điểm, một thân ảnh đột nhiên chắn Dương Thần trước người, cái này đột nhiên xuất hiện nguoi dĩ nhiên là Hàn Mục!

"Đại ca, sự tình còn không có có tra rõ ràng, làm gì bắt nguoi!" Hàn Mục nhàn nhậ cười cười.

Kỳ thật Hàn Chương cũng không phải thật sự muốn đem Dương Thần bắt lại, hấn ra tay mục đích chẳng qua là thăm dò mà thôi, nhìn xem Dương Thần đến cùng có hay không che dấu lợi hại thủ đoạn, nếu như nếu như mà có, hấn mới có thể không chút do dự bắt đi Dương Thần.

Thế nhưng mà, đương hấn chứng kiến Hàn Mục giữ gìn Dương Thần thời điểm, trong lòng của hấn không khỏi nghĩ đến: "Tam đệ cùng Nhị đệ là cùng, hiện tại Tam đệ nói rõ muốn bảo vệ tiểu tử này, chẳng lẽ lại tiểu tử này là Nhị đệ nguoi?"

Nghĩ tới đây, Hàn Chương lập tức cải biến nghĩ cách, nếu như hấn không đem Dương Thần bắt lại, nguoi khác nhất định sẽ cho rằng, hấn sợ chính mình cái vị kia Nhị đệ.

Bởi vì mọi người tại đây chính giữa, đại bộ phận cũng biết, có thể cùng hấn tranh đoạt vương vị chi nhân, chỉ có hấn Nhị đệ Hàn Tương, mà Hàn Mục tắc thi nghe lệnh bởi Hàn Tương, nếu như mình hiện tại nhượng bộ, há không phải là sợ Hàn Tương?

Dương Thần cũng không biết, Hàn Mục giúp hấn, ngược lại khiến cho hấn lâm vào Đại Hàn Vương Triều vương vị tranh đoạt bên trong.

"Tam đệ, chẳng lẽ lại nguoi muốn vì một ngoại nhân cùng ta động thủ?" Hàn Chương cười lạnh nói: "Hôm nay ta phải đem hấn bắt lại, nếu như nguoi muốn ngăn ở ta mà nói..., cũng đừng trách ta không niệm tình huynh đệ!"

Nói xong, Hàn Chương đã bước nhanh bước ra, vượt qua Hàn Mục, lần nữa ra tay chớp tới Dương Thần!

"Bà mẹ nó, thật đúng là cho rằng lão tử là mặc nguoi niết quả hồng mềm sao?" Dương Thần vội vàng lùi về phía sau, trong nội tâm không khỏi cười lạnh, chỉ cần có cơ hội, hấn nhất định sẽ âm Hàn Chương một bữa, lại để cho Hàn Chương vĩnh viễn không ngẩng thân!

"Tiểu tử này có đáng giá hay không được ta ra tay giúp hấn?"

Hàn Mục ánh mắt chớp động, do dự đứng dậy, ngay tại hấn do dự thời điểm, Hàn Chương đã lướt đã đến Dương Thần trước người, ôm đồm ra!

"Tiểu Đào Tử, chuẩn bị ra tay!" Dương Thần biết rõ, mình tuyệt đối không cách nào ngăn trở Hàn Chương, cho nên khi chứng kiến Hàn Chương ra tay thời điểm, hấn lập tức truyền âm cho Đào Đào.

Lôi đài xa xa, Tổng Diêm Nhi sắc mặt không khỏi biến đổi, "Lam tỷ tỷ, bọn hấn muốn đối phó ca, chúng ta nhanh đi hỗ trợ!"

Nói xong nàng đã bước nhanh bước ra, Quách Định xem Tổng Diêm Nhi chạy về phía lôi đài, cũng vội tới.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Tổng Diêm Nhi lại bị Ngụy Yên Lam thò tay giữ chặt, Tổng Diêm Nhi sắc mặt lo lắng quay đầu lại nhìn xem Ngụy Yên Lam, "Lam tỷ tỷ, nguoi làm gì!"

Quách Định cũng là nghi hoặc nhìn Ngụy Yên Lam, hỏi: "Lam tỷ, nguoi như thế nào không để cho chúng ta đi giúp lão Đại?"

Thượng Quan Viêm chứng kiến Ngụy Yên Lam cử động, mày kiếm nhảy lên, cũng là có chút ngoài ý muốn, hấn vốn định lấy, nếu như Ngụy Yên Lam cũng ra tay giúp trợ Dương Thần, mình cũng chỉ phải ra tay, thế nhưng mà... Ngụy Yên Lam vậy mà không có ý định ra tay, cái này thật là làm hấn phi thường ngoài ý muốn.

"Dùng thực lực của các nguoi, đi cũng không có dùng." Nói đến đây, Ngụy Yên Lam nhìn về phía lôi đài, nghiêm nghị nói ra: "Diêm Nhi, Quách Định, các nguoi tin tưởng ta, ta tuyệt đối sẽ không lại để cho Thần ca ca có việc đấy!"

Tổng Trìem Nhi cùng Quách Định cần rắng, cuối cùng nhất đều nhẹ gặt đầu, từ nhỏ đến lớn, chỉ cần Dương Thần không tại, làm chủ người tự là Ngụy Yên Lam, Ngụy Yên Lam đồng dạng không để cho bọn hắn thất vọng qua.

Thượng Quan Viêm trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc, hắn cũng không rõ, Ngụy Yên Lam dựa vào cái gì nói ra những lời này để.

Đúng lúc này, Hàn Chương đã đánh về phía Dương Thần, tốc độ của hắn cực nhanh, như hắn muốn đối phó Dương Thần, mọi người ở đây thật đúng là không có mấy cái có thể ngăn cản hắn.

Dương Thần trên đai lưng Tạo Hóa bút bắt đầu run rẩy, tùy thời đều bắn ra, thẳng bức Hàn Chương mà đi. Bất quá đúng lúc này, một đạo lăng lệ ác liệt kiếm khí Phá Không Trảm thẳng hướng Hàn Chương ngực, kiếm khí tiếng xé gió lập tức vang vọng toàn bộ luận võ trường.

Hàn Chương sắc mặt hơi đổi, có thể hắn căn bản không có né tránh, tựa hồ, một kiếm này căn bản không cách nào đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Mà sự thật cũng là như thế, chỉ thấy Hàn Chương dùng Bá Khí bảo vệ bàn tay, vốn là chụp vào Dương Thần tay đột nhiên cải biến phương hướng, hướng phía kiếm khí Chop tới, cái kia lăng lệ ác liệt kiếm khí lập tức bị Hàn Chương nắm, theo hắn có chút dùng sức, Rầm rầm, lập tức sụp đổ!

Mọi người ngay ngắn hướng hướng phía công kích Hàn Chương người nọ nhìn lại, khi thấy ra tay chỉ nhân lúc, sắc mặt của bọn hắn không khỏi biến đổi!

"Bạch Triền Kiều!" Dương Thần kinh nghi không thôi, Bạch Triền Kiều vậy mà hội giúp mình? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Cũng khó trách Hàn Chương không có đem vừa rồi công kích để vào mắt, dùng Bạch Triền Kiều Cửu Biến Bá Sĩ thực lực, dù cho Hàn Chương đứng tại nguyên chỗ cho hắn dùng kiếm bỏ, hắn cũng không cách nào bỏ ra Hàn Chương Bá Khí võ trang.

"Người lại dám bang tiểu tử này?" Hàn Chương lạnh lùng nhìn xem Bạch Triền Kiều, "Xem tại đại ca ngươi phân thượng, ta có thể không truy cứu việc này, bất quá, ngươi phải cho ta cái lý do, ngươi tại sao phải bang tiểu tử này!"

Bạch Triền Kiều căn bản không có bị Hàn Chương khí tức chồ nhiếp, hắn y nguyên thẳng nâng cao cái eo, cả người như ném lao một loại, lạnh lùng nhìn xem Hàn Chương, "Ta cùng hắn còn có quyết đấu ước hẹn, ngươi bây giờ không thể đem hắn bắt đi!"

"Nghe nói cái này Bạch Triền Kiều là cái chỉ biết tu luyện tên điên, không nghĩ tới thậm chí có người dám tìm hắn quyết đấu."

"Đúng vậy a, nghe nói, trước đó không lâu hắn vậy mà khiêu chiến Bá Sư, mặc dù đối phương chỉ là mới vào Bá Sư, thế nhưng mà cái kia dù sao cũng là Bá Sư, không nghĩ tới hắn vậy mà đánh bại đối phương."

"Cái này Bạch Triền Kiều thiên phú vốn là kinh người, hơn nữa hắn chỉ biết là tu luyện, sự tình khác cái gì cũng mặc kệ, cho nên, hắn có thể đủ tại mười lăm tuổi liền trở thành Cửu Biến Bá Sĩ."

"Ai, cái kia gọi Dương Thần tiểu tử tuy nhiên đánh bại Phương Lâm, thế nhưng mà sao lại, há có thể là Bạch Triền Kiều đối thủ?"

"Đúng vậy, thằng này thật sự quá cuồng vọng rồi, cũng dám khiêu chiến Bạch Triền Kiều!"

"Bạch Triền Kiều thậm chí ngay cả Hàn Chương đều dám đắc tội, thật đúng là to gan lớn mật a!"

...

Luận võ trong trường, mọi người biết rõ Dương Thần lại muốn cùng Bạch Triền Kiều quyết đấu, nhao nhao nghị luận lên, đại đa số cũng không nhìn tốt Dương Thần.

Hàn Chương nghe được bốn phía tiếng nghị luận, nhìn về phía Bạch Triền Kiều, bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, "Lý do này cũng không thể để cho ta thả hắn, ta cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất, lập tức ly khai tại đây, thứ hai, cùng tiểu tử này liên thủ, nếu như các ngươi có thể tiếp ta ba chiêu, ta lập tức tự đi, tuyệt đối không làm khó dễ các ngươi!"

"Ba chiêu?"

Dương Thần cùng Bạch Triền Kiều sắc mặt hơi đổi, Hàn Chương thế nhưng mà Cửu Biến Bá Tông, cho dù là một chiêu, bọn hắn cũng chưa chắc có thể ở không bị thương tình huống hướng hạ tiếp được, huống chi là ba chiêu!

"Tốt! Ta tự tiếp ngươi ba chiêu!" Bạch Triền Kiều vậy mà đã đáp ứng, hơn nữa đáp ứng phi thường dứt khoát.

Dương Thần khoe miệng không khỏi run rẩy đứng dậy, "Thằng này, thật đúng là cái tên điên!"

Đã Bạch Triền Kiều đã đáp ứng, Dương Thần cũng chỉ có thể ra tay, trong lòng của hắn bỗng nhiên muốn: "Chúng ta cũng chưa chắc không phải là không có cơ hội, Hàn Chương cũng không biết thực lực chân chính của ta..."

Hàn Chương chứng kiến Bạch Triền Kiều cũng dám đáp ứng chính mình, nhàn nhạt cười cười, quay đầu hướng Hàn Động nói: "Đem Cửu đệ tiễn đưa hội Vương Cung, lại để cho phụ vương thanh tra mệnh vết thương của hắn."

Hàn Động nhẹ gạt đầu, ôm Hàn thận thi thể đã đi ra lối dài, mà đã đã hôn mê Phương Lâm, tất bị Phương gia người giờ lên xuống lối dài.

"Các ngươi có thể bắt đầu công rồi." Hàn Chương ánh mắt khinh miệt quét về phía Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều, nhàn nhạt cười cười, "Trong vòng ba chiêu, nếu như ta không cách nào đánh bại các ngươi cho rằng một cái, cho dù ta thua!"

"Tốt!" Bạch Triển Kiều lạnh lùng nở ra một chữ, thân hình đã biến mất tại nguyên chỗ, sắc lang! Kiếm của hắn cũng đã ra khỏi vỏ, người kiếm như là lập tức dung hợp lại với nhau, huyết quang hiện lên về sau, sắc bén mũi kiếm, đã tới gần đến Hàn Chương yết hầu!

"Thật nhanh!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn đã biết rõ Bạch Triển Kiều thực lực rất cường, bắt quá lại không nghĩ rằng hội cường thành cái dạng này.

Luận võ người trong sân cũng bị Bạch Triển Kiều một kiếm này khiếp sợ đã đến, thật nhanh kiếm pháp, khó trách hắn liền Bá Sư đều có thể đánh bại!

Dương Thần khiếp sợ chẳng qua là trong tích tắc mà thôi, cơ hồ là Bạch Triển Kiều ra tay lập tức, hắn đã đem Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc cỡi, lực lượng lập tức tăng vọt, như thiểm điện lướt đã đến Hàn Chương sau lưng!

Mọi người lần nữa bị khiếp sợ đến, cái này không có danh tiếng gì Dương Thần, hắn cùng Phương Lâm động thủ thời điểm, khẳng định không có sử xuất toàn lực!

Đương Dương Thần xuất hiện tại Hàn Chương sau lưng thời điểm, Bạch Triển Kiều kiếm đã tới gần Hàn Chương ngực, chưa đủ ba thôn xa, chỉ cần kiếm đi phía trước đâm ra ba thôn, sắc bén mũi kiếm tất nhiên sẽ đâm vào Hàn Chương ngực.

Cùng lúc đó, Dương Thần trong tay cũng xuất hiện một ngưng kiếm, đúng là Lôi Ngục kiếm!

Bá Khí rút vào con dòng kiếm bên trong, Dương Thần cắn răng huy kiếm bỏ về phía Hàn Chương cái cổ, hùng hậu Bá Khí lập tức đem Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính kích phát, xoát xoát xoát... Lôi Ngục kiếm trong phóng xuất ra trận trận Lôi Đình Chi Lực.

Lôi Đình Chi Lực theo trên thân kiếm dạt tản ra đến, lập tức, Dương Thần, Bạch Triển Kiều, Hàn Chương, ba người đều bị Lôi Đình Chi Lực bao vây lại.

Theo Dương Thần huy kiếm bỏ về phía Hàn Chương cái cổ, sở hữu Lôi Đình đều hướng phía Hàn Chương cái cổ oanh kích mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Dừng trí

Đối mặt Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều vây công, Hàn Chương vậy mà đứng tại nguyên chỗ bất động, dù cho chứng kiến Dương Thần hai người thực lực xa xa vượt ra khỏi dự liệu của mình, trên mặt của hắn cũng chỉ là có chút lộ ra vẻ kinh ngạc mà thôi.

Hàn Chương trên người đột nhiên hiện ra Bá Khí võ trang, như áo giáp tựa như che trùm lên toàn thân của hắn.

Xoẹt xẹt! Bạch Triển Kiều kiếm đâm tại Bá Khí võ trang phía trên, giống như đâm vào thép tấm lên, hỏa hoa văng khắp nơi, căn bản không cách nào tại đi phía trước đâm ra, cho dù là một tia khoảng cách!

Dương Thần Lôi Ngục kiếm cũng bỏ vào Hàn Chương trên cổ, bốn phía mấy trăm đạo Lôi Đình càng là điên cuồng đánh xuống, ầm ầm... Lôi Đình đập nện tại Bá Khí võ trang bên trên thời điểm, khói đặc trập trập, lập tức đem Hàn Chương cho bao phủ lại.

Toàn trường xôn xao!

Chẳng lẽ Hàn Chương bị thương? Phần lớn người đều là nghĩ như vậy, thế nhưng mà Hàn Mục cùng Phương Dạ Tuyết, những Bá Tông này cảnh người lại biết, Hàn Chương căn bản sẽ không bị thương.

Cho dù là Bá Sư toàn lực công kích, cũng trên cơ bản không có khả năng phá vỡ Hàn Chương Bá Khí võ trang.

Quả nhiên, đương khói đặc tán đi nháy mắt, Hàn Chương y nguyên thân thái thong dong đứng tại nguyên chỗ, ánh mắt của hắn đảo qua Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều, khinh thường nói: "Ta còn tưởng rằng, các ngươi ít nhất có thể cho ta ly khai tại chỗ, đáng tiếc, Bá Sĩ cuối cùng bắt quá là Bá Sĩ..."

Lời còn chưa dứt, Hàn Chương đột nhiên đạp địa bắn lên, động như Bôn Lô, trong chốc lát tụt lướt đã đến Bạch Triển Kiều trước người, một chương chụp về phía Bạch Triển Kiều, hùng hồn bá đạo chương lực mãnh liệt bành trướng đè ép đi ra ngoài!

Bạch Triển Kiều mặt lạnh lùng bên trên lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, hần vội vàng thả người lui về phía sau, lui về phía sau nháy mắt, hai tay của hần nắm chặt kiếm, trên cánh tay nổi gân xanh, toàn thân Bá Khí toàn bộ rót vào lợi kiếm bên trong.

Đương hần đem Bá Khí rót vào lợi kiếm bên trong lúc, trước người của hần, trong không khí Bá Khí cuộn cuộn cuộn cuộn mà đến, bị hần lợi kiếm hấp thu mà vào.

"Giết!" Lạnh quát một tiếng, Bạch Triển Kiều mãnh liệt huy kiếm chém xuống!

Một kiếm chém ra, kiếm trong bắn ra 99 đạo huyết sắc kiếm khí, nổ bắn ra mà ra, lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm khí, vậy mà cùng hùng hồn bá đạo chương lực va chạm, kiếm khí giống như bổ chém vào cự thạch phía trên.

Đứng đứng... Bá đạo chương lực trực tiếp làm vỡ nát 99 đạo huyết sắc kiếm khí, dư thế không giảm, oanh kích tại Bạch Triển Kiều trên ngực, Bạch Triển Kiều phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra hơn 10m bên ngoài.

Cũng may cái kia 99 đạo huyết sắc kiếm khí đã cản trở bộ phận chương lực, hơn nữa Hàn Chương cũng không có đánh chết Bạch Triển Kiều nghĩ cách, cho nên Bạch Triển Kiều mặc dù trọng thương, bất quá cũng sẽ không có nguy hiểm tánh mạng.

Đây chỉ là Hàn Chương chiêu thứ nhất mà thôi!

Kích thương Bạch Triển Kiều nháy mắt, Hàn Chương thân hình tại chỗ chuyển động, phút chốc đạp đi lên, cực nhanh hướng về phía Dương Thần.

"Còn có hai chiêu!" Hàn Chương tựa như mèo trên đùa hí lộng con chuột một loại, căn bản không có đem Dương Thần để vào mắt.

Ngụy Yên Lam ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, luận võ tròng một chỗ, âm thầm đạo kia thần bí thanh âm lần nữa rơi vào tay Ngụy Yên Lam trong tai: "Tiểu thư, thuộc hạ có thể xuất thủ sao?"

"Tại hần đã thương Thần ca ca trước khi, lập tức giết hần đi!" Ngụy Yên Lam lạnh lùng nhìn xem trên lời đài Hàn Chương, truyền âm cho âm thầm thần bí nhân kia.

"Vâng! Tiểu thư!" Âm thầm thần bí nhân kia thanh âm truyền vào Ngụy Yên Lam trong tai.

Cùng lúc đó, trên lời đài, Hàn Chương đã một chương chụp về phía Dương Thần, hần căn bản không có thi triển bất luận cái gì Bá thuật.

Đối với bất kỳ một cái nào Bá Tông mà nói, nếu như ngay cả đối phó một cái Bá Sĩ đều muốn thi triển Bá thuật, cái kia không thể nghi ngờ là sỉ nhục lớn nhất.

Thời khắc nguy cơ, Dương Thần trong tay áo bỗng nhiên bắn ra năm căn Thanh Đằng, Thanh Đằng như phá không bay vút đi ra mũi tên, mang theo chói tai tiếng xé gió.

"Địa phương nào?"

Hàn Chương sắc mặt không khỏi biến đổi, không chỉ là hần, ở đây sắc mặt của mọi người đều là biến đổi.

Dương Thần cũng không biết, tại phía sau của hần, hư không bỗng nhiên có chút bắt đầu vặn vẹo, rất nhỏ vặn vẹo trong hư không, có người thấp giọng thì thào: "Thiên Mộc Thanh Đằng..."

Người này vậy mà có thể che dấu tại trong hư không, càng làm người khiếp sợ người, vậy mà không có bất kỳ người có thể phát hiện hần!

Đương rất nhỏ vặn vẹo không gian hồi phục bình tĩnh nháy mắt, Dương Thần trong tay Thiên Mộc thanh đằng đã hướng phía Hàn Chương bắn tới!

Làm cho Dương Thần khiếp sợ, cũng khiến cho mọi người khiếp sợ chính là, Thiên Mộc Thanh Đằng vậy mà lập tức xuyên qua Hàn Chương hùng hồn bá đạo chương lực, dư thế không giảm, thẳng bức Hàn Chương ngực mà đi!

Hàn Chương chương đủ sức để khai bia liệt thạch, thế nhưng mà vậy mà không cách nào ngăn trở Thiên Mộc Thanh Đằng!

"Chuyện gì xảy ra?" Hàn Chương biến sắc, lui về phía sau một bước, mãnh liệt vùng quỳ oanh ra, một quyền oanh ra, xoáy lên đầy trời Hỏa Diễm, Hỏa Diễm đánh về phía Thiên Mộc Thanh Đằng mà đi!

Rầm rầm, Thiên Mộc thanh đằng lập tức bốc cháy lên, Dương Thần vội vàng huy động Thiên Mộc Thanh Đằng, Thiên Mộc thanh đằng lập tức hóa thành tro tàn, chỉ để lại ngắn ngủn một đoạn tại trong tay của hần.

Không có người chú ý tới, Dương Thần đã thở hổn hển không thôi, sắc mặt càng là đã biến thành tái nhợt.

Ngày đó Viên Mục thi triển Thiên Mộc Thanh Đằng thời điểm, phát huy ra lớn lao uy năng, nghĩ đến ngày đó Viên Mục tay cầm Thiên Mộc Thanh Đằng, mà ngay cả Tạo Hóa bút cũng chỉ có thể tạm lánh mũi nhọn, vì vậy Dương Thần liền đem Thiên Mộc Thanh Đằng đem ra, lập tức dùng để đối phó Hàn

Chương

Thế nhưng mà lại để cho Dương Thần thật không ngờ chính là, đương hấn đem Bá Khí rót vào Thiên Mộc thanh Đăng Sát cái kia, Thiên Mộc Thanh Đăng vậy mà như một không cách nào uy no bụng quý đối, vậy mà độc sức liều mạng hấp thu hấn Bá Khí.

Chỉ là ngăn ngừa khoảnh khắc, trong cơ thể hấn Bá Khí tự không sai biệt lắm bị hấp thu hơn phân nửa.

Thiên Mộc Thanh Đăng uy lực tuy mạnh, thế nhưng mà mỗi lần công kích tiêu hao Bá Khí cũng phi thường to lớn, dùng Dương Thần hiện tại chỉ có điều Bá Sĩ tu vi, căn bản không cách nào thời gian dài sử dụng Thiên Mộc Thanh Đăng.

Hơn nữa, vừa rồi sở dĩ có thể bức lui Hàn Chương, hoàn toàn là vì Hàn Chương không ngờ rằng Thiên Mộc Thanh Đăng lợi hại, hướng chi, hấn liền Bá thuật đều không có sử xuất, cho nên mới phải bị bức lui một bước.

Hiện tại Hàn Chương đã có chuẩn bị, tất nhiên sẽ toàn lực tiến công, dù cho Dương Thần sử dụng Thiên Mộc Thanh Đăng, cũng y nguyên không cách nào ngăn trở Hàn Chương, cho dù là một chiêu, cũng không được!

"Tiểu tử, rất tốt, ngươi vậy mà chặn của ta đệ nhị chiêu." Hàn Chương không giận ngược lại cười, "Nếu như cái kia mấy cây Thanh Đăng sẽ là của ngươi dựa, ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi tuyệt đối không cách nào ngăn trở của ta đệ tam chiêu!"

Lập tức Hàn Chương muốn ra tay, Dương Thần bỗng nhiên nói: "Đợi một chút, ta đột nhiên muốn đổi loại tỷ thí phương pháp, không biết được hay không được?"

Nghe được Dương Thần, tất cả mọi người quảng đã đến ánh mắt trào phúng, phần lớn người đều cho rằng, Dương Thần là sợ Hàn Chương, cho nên mới cố ý kéo dài thời gian.

"Đổi loại tỷ thí phương pháp?" Hàn Chương nhàn nhạt cười cười, "Tốt, ngươi muốn như thế nào so? Chỉ đề ý nói ra."

Hấn nói như vậy, không thể nghi ngờ là đã đáp ứng Dương Thần, dùng thực lực của hấn, căn bản không sợ Dương Thần sẽ dùng thủ đoạn gì.

Dương Thần trong cơ thể Bá Khí mấy có lẽ đã hao hết, giờ phút này dùng nói là Hàn Chương, coi như là mới vào Bá Sĩ chi nhân cũng có thể đánh bại hấn, nói hấn cố ý kéo dài thời gian, cũng xác thực thật sự.

Chứng kiến Hàn Chương đã đáp ứng chính mình, Dương Thần ánh mắt chuyển động, tự hỏi ứng đối Hàn Chương đích phương pháp xử lý, bỗng nhiên, ánh mắt của hấn bị luận võ tràng hấp dẫn.

"Hình tròn..." Dương Thần ngấm nhìn bốn phía, nhìn xem hình tròn luận võ tràng, hai mắt tỏa sáng, hấn tựa hồ nghĩ tới biện pháp!

Cười sờ lên cái mũi, Dương Thần nắm kiếm trong tay, hướng bên bờ lối đài đi đến, tê... Hấn vậy mà sử dụng kiếm tại trên lối đài bắt đầu huy động.

"Tiểu Thần Tử muốn làm gì?" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào vẽ mặt nghi hoặc, không chỉ là Đào Đào, ở đây sắc mặt của mọi người đều là vẻ nghi hoặc.

"Tiểu tử này muốn làm cái gì?" Hàn Chương này kiếm nhảy lên, xem không hiểu Dương Thần cử động.

Phương Dạ Tuyết đôi mắt dễ thương lóe lên, khoe miệng hiện ra cười lạnh, "Giả vờ giả vịt!"

"Hấn đến cùng muốn làm cái gì, chẳng lẽ hấn thực nghĩ tới đối với Phó đại ca đích phương pháp xử lý?" Hàn Mục nhiều hứng thú nhìn xem Dương Thần, hấn thật sự rất ngạc nhiên, một cái Bá Sĩ rốt cuộc muốn như thế nào chiến thắng một cái Bá Tông?

"Lam tỷ tỷ, ca đang làm gì đó?" Tống Diêm Nhi nháy mắt to, nghi hoặc nhìn Ngụy Yên Lam

"Thần ca ca muốn làm cái gì, ta cũng không biết." Ngụy Yên Lam lắc đầu, lông mày nhảy lên, nghĩ thầm: "Thần ca ca, ngươi thật sự đã nghĩ tới biện pháp sao?"

"Hừ, cái này tiểu dân tặc chẳng qua là ra về trấn định mà thôi!" Vũ Nguyệt lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, nhanh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nhìn bộ dáng của nàng, quả thực muốn đem Dương Thần ăn hết.

Tại mọi người nghi hoặc ở bên trong, Dương Thần đã tại trên lối đài vẽ lên một cái vòng tròn, cái này tròn trùng hợp đem Hàn Chương cùng chính hấn vây quanh ở trong đó.

"Chỉ cần ta khiến cho ngươi ly khai cái này vòng tròn, cho dù ngươi thua, như thế nào? Ngươi có dám hay không cùng ta so?" Dương Thần cầm trong tay Lôi Ngục kiếm, kiếm chỉ Hàn Chương, mang trên mặt nụ cười tự tin.

"Ha ha..."

Nghe được Dương Thần, Hàn Chương nhin xuống không cười ha ha, không chỉ là hấn, người còn lại cũng ồ ào cười to, như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Thần.

Hàn Mục, Phương Dạ Tuyết hai người trên mặt cơ bắp không khỏi run rẩy đứng dậy, thằng này sẽ không phải là điên rồi à? Cũng dám cùng Hàn Chương như vậy ỷ thế?

"Thần ca ca, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?" Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi trừng trừng mắt nhìn xem Dương Thần, thật sự không rõ Dương Thần đến tột cùng là làm cái gì.

"Lão Đại nhất định sẽ thắng, ta tin tưởng lão Đại!" Quách Định cắn răng, hấn lựa chọn tin tưởng Dương Thần.

"Thú vị, ta rất ngạc nhiên, hấn đến cùng muốn làm như thế nào." Thượng Quan Viêm sờ lên cằm, thật có hứng thú nhìn xem Dương Thần.

"Xem ra ta đã tới chậm chút ít." Thượng Quan Viêm sau lưng, đột nhiên xuất hiện một thiếu niên, thiếu niên nhìn xem trên lôi đài Dương Thần, trên mặt cũng lộ ra mãnh liệt rất hiếu kỳ.

Thiếu niên này đúng là Quách Tung Dương!

Thượng Quan Viêm quay đầu lại nhìn xem Quách Tung Dương, cười nói: "Ngươi cũng không có tới muộn, tỷ thí giờ mới bắt đầu."

"Nói như vậy, ta tới muộn cũng không có tới muộn." Cười cười, Quách Tung Dương thấp giọng tự nói: "Ta đã sớm nói quách hấn là cái người thú vị, quả nhiên không tê, hấn vậy mà có thể nghĩ ra loại biện pháp này, Hàn Chương... Hấn nhất định phải thua!"

Trên lôi đài, Hàn Chương cười to về sau, ánh mắt bề ngễ nhìn xem Dương Thần, "Ta đáp ứng ngươi, chỉ cần khiến cho ta ly khai cái này vòng tròn, thua đúng là ta!"

"Đường đường Đại Hàn Vương Triều đại vương tử theo như lời nói, ta Dương Thần đương nhiên tin tưởng!" Dương Thần cười cười, bỗng nhiên thả người nhảy lên, nhảy ra vòng tròn.

Vòng tròn nội Hàn Chương sắc mặt không khỏi biến đổi, không chỉ là hấn, còn lại sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, thằng này như thế nào tự động nhảy ra vòng tròn rồi hả?

"Nếu như ngươi không muốn thua, tự quai quai dừng lại ở tròn trong vòng, ngàn vạn không muốn đi ra, ta đi trước!" Dương Thần quay đầu lại nhìn xem Hàn Chương, về mặt cười xấu xa.

Nghe được Dương Thần, mọi người bùng tính đại ngộ, thằng này vậy mà sử lừa gạt! Hiện tại Hàn Chương nếu như đã đi ra vòng tròn, khẳng định phải thua không thể nghi ngờ!

"Ngươi! ..." Hàn Chương giận quá thành cười: "Tốt! Tốt! Không thể tưởng được ta Hàn Chương hôm nay vậy mà trông trong tay ngươi!"

"Đã ngươi đã nhận thua, ta đây liền cáo từ rồi!" Dương Thần cười cười, thả người nhảy xuống lôi đài.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Xá Lợi Tử

Dương Thần nhảy xuống lôi đài thời điểm, luận võ tràng lập tức xôn xao.

"Tiểu tử này thật đúng là xảo trá, thậm chí ngay cả Hàn Chương cũng dám tính toán!"

"Hừ, ngươi như có bản lĩnh, cũng đi khiêu chiến một cái Bá Tông đi, nhìn xem có thể hay không tính toán đến người khác!"

"Đúng vậy, ngươi cũng là Bá Sĩ cảnh tu vi, nếu quả thật đối mặt Bá Tông, ngươi chỉ sợ đã sợ đến nói nói không ra lời, hừ, lại vẫn có mặt nếu nói đến ai khác đùa nghịch lừa dối!"

Chỉ sợ liên Dương Thần chính mình cũng không biết, có người vậy mà bởi vì hấn mà nhao nhao, thậm chí còn có đánh đập tàn nhẫn xu thế.

Mọi người ở đây nghị luận nhao nhao thời điểm, một đạo tang thương thanh âm tại luận võ tràng quanh quẩn ra: "Hôm nay luận võ dừng ở đây, còn lại tỷ thí hủy bỏ..."

Nghe thể đạo thanh âm, luận võ trên trận người nhao nhao chấn động.

"Viện trưởng vậy mà hủy bỏ tỷ thí."

"Đúng vậy, vừa rồi người nói chuyện đúng là viện trưởng!"

"Viện trưởng?" Nghe được mọi người, Dương Thần sờ lên cái mũi, thì thảo lắm bầm: "Cái thanh âm này như thế nào quen như vậy tất? Ta có phải hay không ở địa phương nào nghe qua?"

Ngay tại Dương Thần cau mày suy tư thời điểm, Tống Diễm Nhi bỗng nhiên đi vào sau lưng của hắn, ôm lấy hắn eo, bùi môi nói: "Ca, vừa rồi thật sự là hủ chết Diễm Nhi rồi."

"Diễm Nhi, ca của ngươi ta thế nhưng mà dễ dàng như vậy chịu thiệt người, ngươi tự yên tâm đi." Dương Thần quay người vuốt Tống Diễm Nhi mái tóc, miễn cưỡng cười cười, giờ phút này trên mặt của hắn thoát nhìn cực kỳ tái nhợt, khí tức càng là mất trật tự không thôi.

"Thần ca ca, ngươi làm sao vậy?" Ngụy Yên Lam chứng kiến Dương Thần sắc mặt tái nhợt, khuôn mặt không khỏi biến đổi.

Nghe được Ngụy Yên Lam, Tống Diễm Nhi liền bẽ bộn ngẩng đầu nhìn Dương Thần, lo lắng nói: "Ca, ngươi làm sao vậy, có phải hay không vừa rồi tỷ thí thời điểm bị thương?"

"Trong cơ thể hủ Bá Khí đã tiêu hao không còn, cho nên mới phải biến thành như vậy, các ngươi không cần lo lắng." Cách đó không xa Quách Tung Dương nhìn xem Dương Thần, vừa cười vừa nói: "Nếu như ngươi muốn cho hủ khôi phục thể lực, tốt nhất hiện tại tự lại để cho hủ trở về ngôi xuống vận công."

Nghe được Quách Tung Dương, Ngụy Yên Lam cùng Tống Diễm Nhi sắc mặt không khỏi biến đổi, quả thật không dám lại quần quít lấy Dương Thần, lập tức hộ tống Dương Thần hướng học viện ký túc xá đi đến.

Thượng Quan Viêm chứng kiến Ngụy Yên Lam thân mật theo tại Dương Thần bên người, bắt đầu dĩ hất thán, phía sau hủ lão giả ánh mắt chớp động, không biết đang suy nghĩ gì.

Trên đường không ít thiếu niên cũng đã nhận ra Dương Thần, khi thấy Dương Thần bên người có hai cái xinh đẹp nữ hài thời điểm, bọn hủ đều quăng đến xem thường ánh mắt, thẳng này liền Hàn Chương cũng có thể lừa, không chừng... Cái này hai cái nữ hài cũng là bị hủ lừa đấy.

Cái này thật là làm Dương Thần dở khóc dở cười, hết cách rồi, hủ cũng chỉ có thể mảy dạn mặt dày, đối với những người này cười cười.

Đi vào ký túc xá cửa ra vào, nữ tử không được nhập nam sinh ký túc xá, cho nên, hai cái cô gái nhỏ cũng đành phải trên mặt lo lắng đưa mắt nhìn Dương Thần tiến vào ký túc xá, đương Dương Thần tiến vào ký túc xá về sau, các nàng mới quay người ly khai.

"Lão Đại, cái gì kia cầm địa Kim Bài rõ ràng chính là người tại trên đường cái nhặt được, bọn hủ dĩ nhiên cũng làm là không tin người!" Đi vào ký túc xá ở trong, Quách Định nhìn xem Dương Thần, oán hận mà nói.

"Quách Định, không cần phải xen vào bọn hủ, thanh giả tự thanh." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã khoanh chân ngồi ở trên giường gỗ.

Chứng kiến Dương Thần ý định bắt đầu ngồi xuống vận công, Quách Định cười nói: "Lão Đại, ta giúp ngươi đi ra ngoài nhìn xem người." Nói xong đã đẩy cửa ra đi ra ngoài, ba, tiện tay gài cửa lại.

"Tiểu Thần Tử, lần này còn may mà ngươi nghĩ ra biện pháp, nếu không thân phận của ta muốn bại lộ." Quách Định sau khi rời khỏi, Đào Đào thanh âm theo Tạo Hóa bút trong truyền ra.

"Ta cũng là được ăn cả ngã về không." Dương Thần trầm ngâm nói: "Ta muốn Hàn Chương tuyệt đối sẽ không tự khinh địch như vậy buông tha ta, mặc dù không là hủ Cửu đệ sự tình, hủ cũng phải nghĩ biện pháp tìm về hôm nay vứt bỏ mặt mũi."

"Hừ, chúng ta hà tất sợ hủ, chỉ muốn rời đi Đại Hàn Vương Triều, hủ căn bản không làm gì được chúng ta!" Đào Đào hừ lạnh một tiếng: "Như là thực lực của ta khôi phục, loại này không nhập lưu Vương Triều, ta tiện tay có thể đem bọn họ đã diệt."

Dương Thần trợn trắng mắt, người này, cả ngày chỉ biết là tưởng tượng trước kia uy phong bát diện sự tình, cũng không muốn muốn sự thật tình huống.

"Xem ra, muốn có tự bảo vệ mình thực lực, trước hết tăng lên lực lượng của mình." Dương Thần than nhẹ một tiếng, hủ chợt phát hiện chính mình thật sự quá ỷ lại Tạo Hóa bút sức mạnh, phải nắm chặt thời gian tu luyện, đó mới là tốt nhất kế sách a.

Nghĩ tới đây, Dương Thần đem thần niệm rót vào nhẫn trữ vật, ý định xuất ra Thuần Âm Bá Khí đan, nhưng khi hủ thần niệm rót vào nhẫn trữ vật nháy mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Đây là cái gì?"

Nhẫn trữ vật ở trong, thậm chí có khóa ngón cái lớn nhỏ, tán mát ra kim quang ngọc thạch, trong nhẫn trữ vật này đều bị kim quang tràn ngập.

"Tiểu Thần Tử, phát cái gì chuyện gì?" Đào Đào chứng kiến Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, liền vội vàng hỏi.

Dương Thần đem trong nhẫn chứa đồ Kim Sắc ngọc thạch xuất ra, nói ra: "Tiểu Đào Tử, ngươi xem, đây là vật gì?"

"Xá Lợi Từ!" Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tiểu Thần Từ, người từ chỗ nào đạt được cái này khóa Xá Lợi Từ hay sao?"

"Ta cũng không biết, thứ này như thế nào sẽ ở trong nhẫn trữ vật của ta?" Nhìn xem Xá Lợi Từ, Dương Thần về mặt nghi hoặc.

Bỗng nhiên, Dương Thần biến sắc, "Xá Lợi Từ chỉ có người trong Phật môn mới có, chẳng lẽ..."

"Tiểu Thần Từ, ý của ngươi là nói, cái này Xá Lợi Từ là Đâu Phật 'Không' đặt ở trong nhẫn trữ vật của ngươi mặt hay sao?" Đào Đào lập tức kịp phản ứng

"Đúng vậy, ta đã thấy trong đám người, chỉ có Đâu Phật 'Không' tên vương bát đản kia mới được là người trong Phật môn, cho nên, cái này khóa Xá Lợi Từ hơn phân nửa là hắn đặt ở trong nhẫn trữ vật của ta mặt đấy." Dương Thần trầm ngâm nói.

Đúng lúc này, Dương Thần trong tay Xá Lợi Từ bỗng nhiên kịch liệt run rẩy lên, kim quang càng thêm sáng chói, lập tức tràn đầy toàn bộ ký túc xá.

Cùng lúc đó, Đào Đào bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên: "Không tốt, Tiểu Thần Từ, mau đưa Xá Lợi Từ ném đi!"

Nhưng mà, đương Dương Thần kịp phản ứng lúc sau đã không còn kịp rồi, Xá Lợi Từ đột nhiên theo Dương Thần bàn tay bay vụt mà lên, vèo! Như thiểm điện bắn vào Dương Thần mi tâm mà đi!

"Đáng giận...'Không', người quả nhiên là cái vương bát đản!" Dương Thần hai mắt đột nhiên trắng dã, như vậy bất tỉnh ngã xuống trên giường.

Đã bất tỉnh Dương Thần, chợt nghe Đâu Phật "Không" tiếng cười: "Thí chủ, ngươi cùng ta Phật hữu duyên, hiện tại ta truyền thụ cho ngươi 《 chín pháp áo nghĩa 》 một trong 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》, còn lại tám loại áo nghĩa, cần chính ngươi đi tìm, có thể tu luyện hay không, cũng chỉ có thể dựa vào ngươi Phật duyên rồi..."

Đâu Phật "Không" thanh âm biến mất về sau, 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 nội dung không ngừng truyền vào Dương Thần trong đầu... Cùng lúc đó, cái kia bắn vào hán mi tâm Xá Lợi Từ bỗng nhiên hòa tan, hình thành Kim Sắc năng lượng, cỗ năng lượng này giúp hắn mở ra thứ hai thức hải, một cái tối tăm lu mờ mật không gian.

Mỗi người đều chỉ có một thức hải, trong đó có Tàng Thần Cung, thế nhưng mà Dương Thần nhưng bây giờ đã có hai cái.

Cũng không biết đã qua bao lâu, đương Dương Thần lúc tỉnh lại, phát hiện mình trong cơ thể tồn thất Bá Khí vậy mà đã khôi phục, hơn nữa so trước kia còn càng thêm hùng hậu, hắn thế mới biết, nguyên đến chính mình cũng không phải đang nằm mơ.

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào chứng kiến Dương Thần tỉnh lại, vốn là căng cứng thần kinh rốt cục có thể buông lỏng, hắn thở sâu, hỏi: "Tiểu Thần Từ, vừa rồi đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Dương Thần hồi tưởng đến vừa rồi chuyện đã xảy ra, không có giấu diếm, toàn bộ đều nói cho Đào Đào.

Đào Đào sau khi nghe xong, khiếp sợ không thôi, sau một lát hắn mới nhẹ nhàng thở ra, trầm ngâm nói: "Ta cũng chưa nghe nói qua 《 chín pháp áo nghĩa 》, về phần ngươi trong đầu đột nhiên xuất hiện không gian, ta muốn hắn là thức hải."

"Thứ hai thức hải?"

Dương Thần nghe vậy không khỏi chấn động, 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 pháp môn tu luyện, đã thật sâu khắc ở trong đầu của hắn, căn cứ pháp môn tu luyện theo như lời, tu luyện 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 phải mở ra thứ hai thức hải.

Không nghĩ tới chính mình vậy mà dần dần, u mê mở ra thứ hai thức hải, này bằng với nói, mình bây giờ có thể bắt đầu tu luyện 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》.

Bởi vì tu luyện 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 mấu chốt nhất một bước tựu là mở thứ hai thức hải, một khi mở ra thứ hai thức hải về sau, chỉ cần không ngừng hấp thu Đâu Chiến bốn nguyên, chứa đựng tại thứ hai trong thức hải.

Một khi đã có đầy đủ Đâu Chiến bốn nguyên, có thể thi triển ra "Đâu Chiến ấn" !

Dựa theo 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 theo như lời, Đâu Chiến bốn nguyên càng nhiều, "Đâu Chiến ấn" uy lực sẽ càng cường.

"Tiểu Thần Từ, ngươi như thế nào lại đột nhiên nhiều ra một cái thức hải đi ra?" Đào Đào sắc mặt lo lắng nói: "Sẽ không phải là Đâu Phật 'Không' tên vương bát đản kia giờ trò quỷ a?"

"Ta cũng không biết 'Không' đến cùng muốn làm gì..." Dương Thần mày kiếm nhảy lên, về mặt nghi hoặc, Đâu Phật "Không" đến cùng đang giờ trò quỷ gì, tại sao phải đem 《 Đâu Pháp Áo Nghĩa 》 truyền thụ cho chính mình? Cái gì cùng Phật hữu duyên, hắn căn bản tựu sẽ không tin tưởng loại này nói nhảm!

Ngay tại Dương Thần cùng Đào Đào đều lâm vào nghi hoặc bên trong đích thời điểm, ký túc xá ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Ta gọi là Hân Huyền, xin hỏi ngươi là ai? Có thể nói cho ta biết Dương Thần có ở đây không không tại ký túc xá sao?"

"Ta gọi Quách Định, lão Đại ta tại trong ký túc xá, ngươi tìm lão Đại ta làm gì?" Ngoài cửa Quách Định hỏi.

"Có người tìm ta?" Dương Thần từ trên giường nhảy xuống, thò tay mở cửa, lập tức thấy được cái kia tìm đến mình người.

Người tới một bộ Thanh y, niên kỷ cùng Dương Thần không sai biệt lắm, mày kiếm nhập tóc mai, môi hồng răng trắng, tướng mạo Bất Phàm, hấn giữ lại tóc ngắn, lộ ra phi thường tinh thần, hấn cho người bình dị gần gũi cảm giác, không có chút nào lăng lệ ác liệt khí thế.

Là trọng yếu hơn là, hấn họ Hàn, nếu như hấn cũng là Hàn gia dòng chính, như vậy hấn tự là Dương Thần gặp được qua Hàn gia chi nhân chính giữa, thoát nhìn nhất thuận mắt người.

"Ta gọi Hàn Huyền, các hạ có lẽ tự là Dương huynh a?" Hàn Huyền đánh giá Dương Thần, lộ ra thân mật đáng tươi cười.

"Đúng vậy, ta chính là Dương Thần." Ngần người, Dương Thần vuốt cái mũi, cười hỏi: "Xin hỏi người tìm ta làm gì? Chúng ta tựa hồ cũng nhận thức."

"Người sai rồi, chúng ta đã nhận thức, bởi vì người biết rõ ta gọi Hàn Huyền, ta cũng biết người gọi Dương Thần." Hàn Huyền cười cười, nói tiếp đi: "Ta là dâng tặng nhị ca mệnh lệnh tới tìm người."

"Nhị ca?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, nghĩ thầm: "Hấn nhị ca là ai? Tại sao phải tìm ta? Chẳng lẽ lại là vì hấn Cửu đệ chết?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Hàn Tương mời

Hàn Huyền mời, khiến cho Dương Thần không thể không hoài nghi, cái này sẽ không phải là Hồng Môn Yến a? Mời chính mình đi, ám trùng mai phục sát thủ, đem mình tiêu diệt, sau đó hủy thi diệt tích...

Bất quá, Dương Thần lập tức tự không nhận loại ý nghĩ này, đường đường Đại Hàn Vương Triều muốn giết chính mình, làm gì làm ra nhiều chuyện như vậy đến, trực tiếp phái cái cao thủ đến đem mình giết chẳng phải được.

Vì vậy Dương Thần đã đáp ứng Hàn Huyền mời, đã đi ra ký túc xá, mặc dù biết không có nguy hiểm tánh mạng, bất quá Dương Thần cũng không mang Quách Định đi, tất yếu coi chừng hay vẫn là phải có.

Trên đường, thông qua cùng Hàn Huyền nói chuyện, Dương Thần mới biết được Hàn Huyền nhị ca gọi Hàn Tương, hấn cũng không biết Hàn Tương là ai, bất quá, đơn theo Đại Hàn Vương Triều đệ Nhị vương tử thân phận có thể suy đoán, cái này Hàn Tương tuyệt đối không phải cái gì nhân vật đơn giản.

Không bao lâu, Hàn Huyền mang theo Dương Thần đi tới trong vương thành, một gian cấu trúc to lớn phủ chỗ ở trước khi, cửa lớn trên tám bảng viết: Tương phủ.

Hàn Huyền rất dễ dàng sẽ đem Dương Thần dẫn vào Tương phủ bên trong, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, thiếu chút nữa cho rằng đi tới kiếp trước địa cầu Tô Châu lâm viên, giả nước suối, đình tạ ban công... Làm cho người không kịp nhìn.

Đi vào một tòa gian phòng trước khi, Hàn Huyền đứng tại cửa ra vào, cười nói: "Nhị ca, ta đã đem người đã mang đến."

"Vào đi." Mở miệng người nói chuyện dĩ nhiên là nữ tử, thanh âm thanh thúy dễ nghe, giống như chim hoàng oanh.

"Cái này Nhị vương tử sẽ không phải cũng là nhân yêu a?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, toàn thân không khỏi đã ra động tác rung mình.

Hàn Huyền kỳ quái nhìn xem Dương Thần, "Dương huynh, người không sao chứ?"

"Không có việc gì, không có việc gì." Dương Thần gượng cười vài tiếng, trong nội tâm lại nói: "Người nhị ca sẽ không phải có cái gì kỳ quái ham mê a?"

"Dương huynh, chúng ta hãy đi đi." Hàn Huyền cười cười, đi đầu đẩy cửa đi nhập trong phòng.

Dương Thần lắc đầu, vội vàng đem nhân yêu sự tình quên mất, theo sát lấy Hàn Huyền đi vào giữa phòng.

Ngay tại hấn đi vào giữa phòng nháy mắt, vèo! Đột nhiên có người lướt đến trước người của hấn, bay lên một cước, như như đạn pháo đá hướng cái cằm của hấn, một cước này đá tới cực kỳ đột ngột, tốc độ càng là nhanh đến cực hạn, làm cho người khó lòng phòng bị!

"Ai!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bản năng sử xuất Phong Lôi Bộ, nghiêng người né tránh, như thiểm điện lướt ngang đến 2m có hơn, công kích của đối phương lập tức thất bại.

"Hừ!" Đối phương kêu quát một tiếng, bay vút đã đến Dương Thần trước người, thon thon tay ngọc như thiểm điện chụp vào Dương Thần ngực, cô gái này ra tay chỉ có thể dùng một chữ để hình dung, cái kia chính là "Nhanh", nhanh lắm cho người khác không cách nào phốc bắt!

"Xú bà nương, lão tử lúc nào đắc tội ngươi rồi!"

Chửi ầm lên một tiếng, Dương Thần không chế được mặt trời mặt trăng và ngôi sao vòng tay, đem lực lượng tăng lên tới cùng bình thường Cửu Biến Bá Tông tương xứng, ba chỉ trường trảo, như thiểm điện chụp vào nữ tử tay, chỉ một thoáng kim quang tách ra, khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ.

"Ngươi mới được là Xú bà nương!" Nữ tử nộ quát một tiếng, mảnh khảnh tay như Xuyên Hoa Hồ Điệp tựa như tránh được Dương Thần công kích, thẳng Chop tới Dương Thần yết hầu, năm ngón tay như câu, mang theo năm đạo chói tai tiếng xé gió.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, con mẹ nó, cái này Xú bà nương tốc độ thật nhanh!

Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần lần nữa tăng lên lực lượng, có thể so với khí huyết đã bắt đầu khuếch trương tăng Cửu Biến Bá Sĩ, tốc độ của hắn lần nữa biến nhanh, Phong Lôi Bộ sử xuất về sau, hắn như Tật Phong tựa như lui ra phía sau ba mét.

Nữ tử công kích lần nữa thất bại, nhưng điều người khiếp sợ chính là, nữ tử mũi chân chia xuống đất, vậy mà như mũi tên giống như lướt đã đến Dương Thần trước người, cùng lúc đó, trong tay của nàng vậy mà đã nắm lấy một thanh sắc bén dao găm.

Hắn quang lóe lên, dao găm đâm thẳng hướng Dương Thần yết hầu mà đi, nàng sử xuất dao găm về sau, ra tay tốc độ tựa hồ trở nên nhanh hơn.

"Bà mẹ nó! Cái này Xú bà nương rốt cuộc là ai! Lão tử lại không có đem nàng gian rồi, nàng vậy mà muốn đưa ta vào chỗ chết!"

Cho dù trong nội tâm nghi hoặc không thôi, thế nhưng mà Dương Thần đã không có thời gian suy nghĩ những chuyện khác, hắn chỉ có thể lui về phía sau né tránh, đồng thời sử xuất Cầm Long trảo Chop tới nữ tử đích cô tay.

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!" Nữ tử khinh thường hừ một tiếng, dao găm trong tay mũi nhọn một chuyển, đâm về Dương Thần bàn tay.

Nàng làm như vậy kỳ thật phạm vào một cái trí mạng sai lầm, Dương Thần đã sử xuất Cầm Long trảo, giờ phút này ngón tay của hắn cơ hồ có thể so với Hạ phẩm Bá Khí, căn bản không e ngại dao găm!

Ông! Cầm Long trảo mãnh liệt Chop vào dao găm phía trên, nữ tử dao găm trong tay lập tức rời khỏi tay, cắm ở trên vách tường.

Nữ tử kêu rên một tiếng, cánh tay lập tức tê liệt, đúng lúc này, Dương Thần như mũi tên giống như lướt đã đến nữ tử trước người, lần nữa sử xuất Cầm Long trảo, như thiểm điện chụp vào nữ tử yết hầu!

Nữ tử cấp cấp lui về phía sau, thế nhưng mà Dương Thần sao lại, há có thể lại để cho nữ tử đào tẩu, cô gái này nói rõ muốn mạng của hắn, hắn há có thể buông tha nữ tử này. Nếu như lúc này thời điểm còn thả nữ tử này, cái kia không gọi thương hương tiếc ngọc, chỉ có thể gọi là làm ngu ngốc!

Lập tức nữ tử sẽ bị Dương Thần nắm yết hầu, một đạo tiếng cười truyền đến: "Dương huynh đệ hạ thủ lưu tình."

Thanh âm truyền đến thời điểm, Dương Thần bỗng nhiên cảm thấy mình sau lưng đột nhiên xuất hiện một người, người này thật giống như U Linh, trống rỗng xuất hiện tại phía sau của hắn.

Đương người này xuất hiện tại Dương Thần sau lưng nháy mắt, Tạo Hóa bút run rẩy thoáng một phát, đã có bắn ra xu thế, nhưng khi phát hiện sau lưng người nọ không có ra tay đối phó Dương Thần thời điểm, Tạo Hóa bút lại yên tĩnh trở lại.

Cảm giác được sau lưng có người, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn cũng không có dừng tay, mà là cười lạnh nói: "Ta không biết ngươi là ai, bắt quá người có lẽ quá ngây thơ rồi, nàng muốn giết ta, ngươi cho rằng ta còn sẽ bỏ qua nàng sao?"

Nói chuyện thời điểm, Dương Thần Cầm Long trảo đã tới gần nữ tử yết hầu chỉ ba tấc đầu, xa hơn tiến đến ba thốn, nữ tử hắn phải chết không thể nghi ngờ!

"Ai..." Dương Thần sau lưng người nọ căn bản không có sinh khí, chỉ là than nhẹ một tiếng, than nhẹ trong tiếng, người nọ thân ảnh phút chốc lóe lên, đi tới Dương Thần bên cạnh, thò tay bắt được Dương Thần cánh tay.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn phát hiện cánh tay của mình, tựa như bị sắt kẹp, căn bản không cách nào nhúc nhích.

"Nàng là của ta tỷ nữ, Dương huynh, xem tại trên mặt mũi của ta, cũng đừng có cùng nàng so đo." Nói chuyện thời điểm, người nọ buông lỏng ra Dương Thần cánh tay.

Dương Thần quay đầu nhìn người nói chuyện, người này thân mặc bạch y, dáng người thon dài, tóc dài xõa vai, đương Dương Thần chứng kiến người này tướng mạo thời điểm, không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, con mẹ nó, thẳng này lớn lên cũng quá đẹp trai xuất sắc rồi a!

Người này khí chất dị cao quý, hắn tướng mạo xác thực như Dương Thần theo như lời, có loại yêu dị tuấn mỹ thái độ, thẩm mỹ thật sự quá hư không

tường nổi, làm cho người không dám nhìn gần!

Chứng kiến Dương Thần nhìn mình chăm chăm, cái này sướng được đến hư không tường nổi thanh niên cười nói: "Dương huynh đệ, trên mặt của ta có cái gì tưng tửu đồ vật sao?"

"Không có, không có..." Dương Thần gượng cười vài tiếng, trong nội tâm lại muốn: "Người này xác thực có làm nhân yêu tiềm chất, cùng Nhị sư huynh xác thực hiểu được liều mạng!"

Đúng lúc này, vừa rồi công kích Dương Thần nữ tử chạy đến xinh đẹp thanh niên bên người, tức giận nói: "Công tử, thằng này thực đáng giận, hắn vừa rồi vậy mà muốn giết hầu gái, ngươi cần phải thay hầu gái làm chủ!"

Cô gái này trát lấy hai cái thật dài mái tóc, rũ xuống đến trước ngực, mang trên mặt hai cái má lúm đồng tiền, hơn nữa nàng không cao lắm, nhưng lại phát dục phi thường nóng nảy đáng người, khiến cho Dương Thần không khỏi nghĩ đến rồi" loli" hai chữ.

"Tiểu Thiên, là chính ngươi ra tay trước, hướng chi ngươi ra tay thời điểm căn bản không để lối thoát, cho nên Dương huynh mới có thể nổi lên sát tâm, ngươi cũng không nên trách Dương huynh." Hàn Huyền theo trong phòng các ở trong đi ra, vừa cười vừa nói.

"Tiểu Thiên? Thiên Nữ U Hồn?" Nghe được nữ hài danh tự, Dương Thần không khỏi liên tưởng đến kiếp trước xem qua điện ảnh 《 Thiên Nữ U Hồn 》.

Cái kia gọi là Tiểu Thiên nữ tử chứng kiến Dương Thần nhìn mình chăm chăm, bỗng nhiên hung dữ trừng mắt Dương Thần, "Nhìn cái gì vậy, lại nhìn ta đem ánh mắt ngươi chọc mù rồi!"

"Xú bà nương." Dương Thần thấp giọng hừ một tiếng, thanh âm của hắn tuy nhiên không lớn, bất quá nhưng vẫn là bị Tiểu Thiên đã nghe được.

"Hỗn đản, ngươi mới được là Xú bà nương!" Tiểu Thiên đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, khí đến sắc mặt trắng bệch.

Xinh đẹp thanh niên bắt đầu dĩ cười cười, quay đầu nhìn Tiểu Thiên, nói ra: "Tiểu Thiên, không muốn ồn ào rồi, ta còn có chuyện muốn cùng Dương huynh nói."

"Có việc nói với ta?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn rốt cuộc biết cái này xinh đẹp thanh niên là ai, hắn tự là Đại Hàn Vương Triều Nhị vương tử Hàn Tương!

Tiểu Thiên nghe được Hàn Tương, bỗng nhiên trừng Dương Thần liếc, không dám ở nói thêm cái gì.

"Cái này Xú nha đầu là vừa mới cái kia ra tay tàn nhẫn nữ nhân sao?" Nếu không là tự thể nghiệm qua Tiểu Thiên ám sát đích thủ đoạn, Dương Thần căn bản sẽ không tin tưởng, người này súc vô hại tiểu nha đầu vậy mà lợi hại như vậy.

Bình thường Cửu Biến Bá Sĩ gặp được tiểu nha đầu này, tuyệt đối sẽ bị miểu sát.

"Dương huynh, xin theo ta vào đi." Hàn Tương cười cười, quay người đi vào trong phòng các ở trong.

Cái nụ cười này thật sự quá mỉ, thật sự câu hồn, Dương Thần không khỏi đã ra động tác rung mình, thầm nghĩ trong lòng: "Đại sự không ổn a, làm không tốt thằng này thật là nhân yêu."

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào chứng kiến Dương Thần biểu lộ, mang theo trêu tức đáng cười, truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, thằng này có thể so sánh Nhị sư huynh người xinh đẹp nhiều hơn, xem ra ngươi điểm phúc sâu a, ha ha ha ha..."

Dương Thần tròn mắt, "Cái này thế gia nhân yêu thật đúng là nhiều, lại bị ta gặp hai cái, hi vọng hắn sẽ không lưu ta xuống qua đêm."

Trong phòng các ở trong, bố trí cực kỳ thanh nhã, treo trên vách tường tranh sơn thủy, giá sách, lư hương, Cầm... Những vật này cấu thành duy mỹ hình ảnh, làm cho Dương Thần có loại trở lại Trung Quốc cổ đại Thư Hương thế gia, thân ở u cư nhĩ thất cảm giác.

Đi vào nội các nội ngồi vào chỗ của mình về sau, Dương Thần nhìn trước mắt trên mặt bàn đồ vật, hai mắt ngẩn ngơ, nghĩ thầm: "Đồ uống trà? Không có nghĩ đến người của thế giới này cũng sẽ biết uống trà."

Bốn cái ấm trà, mười cái chén trà, toàn thân màu xanh lá cây, phong cách cổ dật dào, đồ trên bàn xác thực là đồ uống trà.

"Hừ, ngươi cái này ở nông thôn tiểu tử khẳng định chưa thấy qua những vật này a?" Tiểu Thiên nhếch lên miệng, hướng phía Dương Thần đắc ý hừ một tiếng.

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, cảm tình tại Đại Hàn Vương Triều nội, chỉ có quý tộc mới có thể hưởng dụng trà, tiểu nha đầu này có lẽ không biết, tại cổ xưa Trung Quốc, trà văn hóa thế nhưng mà bắt nguồn xa, dòng chảy dài.

Nếu là ở kiếp trước, hắn có lẽ không dám nói chính mình là hiểu trà người trong nghề, thế nhưng mà tại đây Bá Khí thế giới, chi cần hắn nói thứ hai, không ai dám nói thứ nhất, thường thức trà, thế nhưng mà hắn kiếp trước làm lừa đảo cường hạng!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Dương Thần thưởng thức trà

Dương Thần nghe được Tiểu Thiên cái kia tiếng cười khinh miệt, chỉ là nhàn nhạt cười cười, thuần túy đem Tiểu Thiên đương ngu ngốc nhìn.

Tiểu Thiên còn tưởng rằng, là mình theo như lời nói làm cho Dương Thần không phản bác được, nàng cười đến càng thêm vui vẻ.

Hàn Huyền trên mặt áy náy nhìn xem Dương Thần, bất đắc dĩ cười cười, trên mặt hân biểu lộ không giống làm bộ, Dương Thần không khỏi đối với hân ấn tượng thay đổi rất nhiều, người này tựa hồ không có có thân là quý tộc cái giá đỡ.

"Tiểu Thiên, Dương huynh là khách nhân, đối với khách nhân cũng không thể vô lễ như vậy, ngươi quên ta giáo đồ đặc của ngươi sao?" Hàn Tương nhìn xem Tiểu Thiên, yêu dị trên khuôn mặt tuần mỹ, mang theo bình tĩnh mà ôn nhu đáng tươi cười.

Tiểu Thiên thè lưỡi, nhẩn nhẩn ngẹn Dương Thần, không dám nói nữa cái gì khó xử Dương Thần.

"Dương huynh, vừa rồi ngươi chứng kiến những đồ uống trà này thời điểm, tựa hồ cảm thấy phi thường ngoài ý muốn, chẳng lẽ ngươi cũng uống qua trà?" Hàn Tương dùng cái kia song tràn ngập mỉa mai lực đối mắt nhìn xem Dương Thần, làm cho Dương Thần không khỏi sợ hãi.

"Xem ra người của thế giới này, thật đúng là đem trà xem thành quý tộc chuyên dụng đồ vật." Trong nội tâm âm thầm suy đoán, Dương Thần mở miệng nói: "Uống qua mấy lần, cũng không phải rất lành nghề."

"Uống qua mấy lần?"

Hàn Tương trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên vẻ kinh ngạc, Dương Thần căn bản không biết, trà loại vật này ở cái thế giới này phi thường rất thưa thớt, hơn nữa phi thường khó có thể chuyển lật vật, cơ hồ là có tiền mà không mua được.

Nghe được Dương Thần chỗ vậy mà uống qua mấy lần trà, cũng khó trách Hàn Tương hội cảm thấy kinh ngạc, Hàn Huyền cũng lộ ra phi thường kinh ngạc, mà Tiểu Thiên tắc thì lộ ra xem thường ánh mắt, hân cho rằng Dương Thần là nói hư nói vượn.

Cho dù ở Đại Hàn Vương Triều, cũng không có mấy người có thể uống đến khỏi trà, cũng không trách Tiểu Thiên hội hoài nghi Dương Thần.

"Không cần khoa trương như vậy chứ?" Dương Thần chứng kiến Hàn Tương ba người biểu lộ, trong nội tâm đã đoán được, cái thế giới này trà có lẽ thật sự rất ít, hơn phân nửa là bởi vì khí hậu cùng gieo trồng thủ đoạn quan hệ, cho nên số lượng cực kỳ ít ỏi.

"Tiểu Thần Tử, ta nhớ được chủ nhân của ta trước kia cũng rất thích uống loại vật này, lá trà chia làm thượng, trung, hạ Tam phẩm, ta còn nhớ rõ, năm đó chủ nhân của ta vì mua được Thượng phẩm lá trà, trọn vẹn nhiều lời hơn mười trương Đạo Văn phù." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào lâm vào nhớ lại.

"Hon mười trương Đạo Văn phù!" Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, Đào Đào chủ nhân, cũng không phải là hân loại này Đê Phẩm Đạo Vĩ Sư, cái kia hơn mười trương Đạo Văn phù giá trị, chỉ sợ chừng mấy ngàn vạn đều không ngót.

"Dương huynh nếu là hiểu trà chi nhân, đợi tí nữa không ngại phẩm phẩm Hân mỡ chỗ pha trà, như Hân mỡ phao không tốt, kính xin Dương huynh đừng nên trách." Hàn Tương nói mấy câu nói đó hoàn toàn là lời khách sáo, hân không cho rằng Dương Thần thật sự hiểu được nhắm nháp.

Hàn Huyền cũng giống như thế, về phần Tiểu Thiên, hoàn toàn cho rằng Dương Thần là già vờ già vịt mà thôi, cho dù là vương thành ở trong rất nhiều thế gia đệ tử, đều chưa hân có cơ hội uống đến trà, huống chi là Dương Thần.

Dương Thần há lại không biết Hàn Tương chờ trong lòng người đang suy nghĩ gì, bất quá hân chỉ là nhàn nhạt cười cười, cũng không có làm giải thích quá nhiều.

Đúng lúc này, Hàn Tương đã bắt đầu pha trà.

Theo trên lò nhắc tới nấu nước sôi, Hàn Tương đem ấm trà cùng chén trà nóng bị phỏng, ngay sau đó đem ấm trà cùng trong chén trà nước đều rửa qua. Lập tức, Hàn Tương đem màu xanh lá lá trà phương tại hầu bao ở trong, để vào ấm trà.

Làm đến nơi đây, Hàn Tương lại từ trên lò nhắc lên ấm nước, đem nước đổ vào ấm trà ở trong, nhiệt khí bốc hơi, hương trà bốn phía.

Ngâm vào nước trà hoàn tất về sau, Hàn Tương thay Dương Thần ngược lại rót rồi trà, lộ ra có thể mê nữ nhân chết tiệt đáng tươi cười, "Dương huynh, thỉnh uống trà!"

"Cái này... Cái này là thưởng thức trà?" Dương Thần trong nội tâm lập tức im lặng, cái thế giới này thưởng thức trà văn hóa cũng quá đơn bạc đi à nha?

"Dương huynh? Như thế nào, Hàn mỗ ngâm vào nước trà có cái gì chỗ không đúng sao?" Hàn Tương sắc mặt khẽ biến thành lộ vẻ được không vui, bất quá hẳn cũng không có tức giận.

Tiểu Thiên sắc mặt cũng là phi thường lúng túng, thằng này thật không có lễ phép, công tử nhà ta là thân phận gì? Vì hẳn kính trà, hẳn cũng dám không tiếp!

"Đa tạ! Đa tạ! ..." Dương Thần cười cười xấu hổ, vội vàng tiếp được Hàn Tương bưng trà đến.

"Dương huynh khách khí." Hàn Tương vẫn là cái kia phó tao nhã bộ dạng, tựa hồ căn bản sẽ không bởi vì như thế nào sự tình mà tức giận.

Dương Thần cười cười, nâng chung trà lên nước nghe thấy, Tiểu Thiên chứng kiến Dương Thần bộ dạng về sau, nhếch lên cái miệng nhỏ nhắn hừ một tiếng, "Giả vờ giả vịt!"

Hàn Tương chứng kiến Dương Thần nghe thấy hương trà cử động, cũng là hơi sững sờ, lập tức ánh mắt của hắn nhìn về phía Dương Thần bưng trà tư thế, sắc mặt lại là hơi đổi.

Dương Thần bưng trà thời điểm, chỉ dùng đề tay phải ngón tay cái cùng ngón trỏ cầm chặt chén trà, tay trái nâng chén trà chén ngọn nguồn. Loại này tư thế phi thường ưu nhã, cũng phi thường đẹp mắt, loại này tư thế là Hàn Tương chưa bao giờ thấy qua, trong đôi mắt của hắn không khỏi lộ ra dị sắc.

Hàn Huyền trong mắt cũng lộ ra khác thường sáng rọi, nghĩ thầm: "Hắn mới vừa nói hẳn hội thưởng thức trà, có lẽ là thật sự..."

"Trà là trà ngon, đáng tiếc..." Dương Thần khẽ nhấp một cái nước trà, trên mặt toát ra vẻ tiếc nuối.

"Đáng tiếc cái gì? Chẳng lẽ Hàn mỗ trà có vấn đề gì sao?" Hàn Tương thu hồi khinh thị tâm tính, trên mặt đáng tuổi cười, chân thành nhìn xem Dương Thần.

Tiểu Thiên chứng kiến Dương Thần lắc đầu thở dài bộ dạng, tức giận hừ một tiếng, nghĩ thầm: "Thằng này lại đang giả vờ giả vịt, thậm chí ngay cả công tử đều bị hắn lừa!"

"Hàn huynh, có thể cho người mượn đồ uống trà dùng một lát?" Dương Thần cười nói: "Nếu như Hàn huynh tin được Dương mỗ, Dương mỗ ý định mượn Hàn huynh đồ uống trà... Vì Hàn huynh pha trà."

"Đồ uống trà dễ dàng được, hiểu trà chi nhân khó cầu, Dương huynh cho dù dùng!" Hàn Tương nhẹ nhàng cười cười, dùng hắn xem người ánh mắt, tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, hắn tin tưởng Dương Thần tuyệt đối là hiểu trà chi nhân.

Đã nhận được Hàn Tương đáp ứng, Dương Thần theo trên lò nhắc tới ấm nước, đem sôi nước đổ vào mặt khác hai cái không trong ấm trà, nóng bị phỏng ấm trà, ngay sau đó đem trong ấm trà nước đổ.

Hàn Tương lập tức nghi hoặc, nghĩ thầm: "Hắn tại sao phải bị phỏng hai cái ấm trà, chẳng lẽ hẳn muốn pha hai ấm trà?" Tuy nhiên nghi hoặc, thế nhưng mà hắn không muốn quấy rầy Dương Thần, cho nên không có mở miệng hỏi.

Tiểu Thiên nhếch lên miệng đến, trong nội tâm hừ lạnh nói: "Hừ, thằng này chẳng qua là bất chước công tử mà thôi, cũng dám nói mình hiểu trà? Đồng dạng!"

Thế nhưng mà...

Đón lấy đến Dương Thần cử động, lại khiến cho Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, mà Hàn Tương trong đôi mắt, cũng lộ ra trước nay chưa có hào quang.

Dương Thần ngâm vào nước trà động tác cùng Hàn Tương hoàn toàn không giống nhau, hắn đem ấm nước đề được rất cao, nước tự chút cao đặt cược, sử dụng lá trà tại trong bầu phiên cồn, tản ra.

Pha trà đồng thời, Dương Thần hết sức chăm chú chăm chăm vào ấm trà, cười giải thích: "Cái này gọi là cao xông, dùng càng đầy đủ phao ra trà vị."

Dương Thần trong ấm trà nước đã đủ rồi về sau, Dương Thần định chỉ rót nước, cười nói: "Kế tiếp là thấp phao, đem phao trà ngon súp đổ vào chung trà, lúc này ấm trà hồ nước cùng chung trà ở giữa khoảng cách, dùng thấp vì tốt, để tránh cháo bột nội chi hương khí không có hiệu quả phát ra, cho nên xưng là 'Thấp phao'. đệ nhất pha trà súp cùng thứ hai pha trà súp tại chung trà nội hỗn hợp, hiệu quả càng tốt; thứ ba pha trà súp cùng thứ tư pha trà súp hỗn hợp, dùng cái này suy ra..."

"Cái gì gọi là chung trà?" Hàn Tương nghi hoặc nhìn Dương Thần.

Dương Thần gượng cười vài tiếng, giải thích nói: "Cái gọi là chung trà, kỳ thật tựu là một loại quá độ tính khí mãnh, trước tiên đem trong ấm trà trà đồ vào chung trà, để tránh lá trà lâu phao mà biến khô, cần uống trà thời điểm, lại từ chung trà ở trong đem trà đồ vào chén trà ở trong, người tại đây không có chung trà, ta tựu dùng một cái khác ấm trà thay thế rồi."

"Nguyên lai là như vậy, khó trách vừa rồi hắn dùng nước sôi nóng hai cái ấm trà, nguyên lai là dùng để làm chung trà dùng." Hàn Tương bừng tỉnh đại

ngộ.

Đúng lúc này, Dương Thần đã đem trong ấm trà trà nước đổ vào một cái khác trong ấm trà (cái này ấm trà bị dùng làm chung trà).

Mà Nhị vương tử Hàn Tương... Bên cạnh nghe Dương Thần giải thích, bên cạnh nhìn không chuyển mắt chăm chăm vào Dương Thần ngâm vào nước trà động tác, đã hoàn toàn bị hấp dẫn.

"Kế tiếp là phân trà, danh như ý nghĩa, thì ra là châm trà cho người khác uống, dưới bình thường tình huống, chỉ ngược lại bảy phần đầy." Dương Thần cười cười, đem chung trà nội trà đổ vào chén trà ở trong, không nhiều không ít, vừa mới bảy phần đầy.

"Đón lấy đến thì là bung trà chén động tác, phải dùng ngón tay cái cùng ngón trỏ nắm chén trà, sau đó dùng tay trái nâng chén trà chén ngọn nguồn. Thường thức trà trước khi, trước nghe hương trà, có thể sử tâm tình khoan khoái dễ chịu, sau đó mới bắt đầu cái miệng nhỏ thưởng thức trà." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã bung lên trong đó một ly trà, đưa đến Hàn Tương trước mặt.

Hàn Tương nhìn thật sâu xem Dương Thần, lập tức dựa theo Dương Thần dạy tư thế, đem chén trà tiếp được, nghe nghe hương trà về sau, hần mới bắt đầu cái miệng nhỏ nhâm nhi thưởng thức.

Tiểu Thiên chứng kiến chính mình công tử cái kia u nhã động tác, ánh mắt không khỏi ghen hường về phía trên bàn chén trà, ánh mắt lộ ra khát vọng, tiểu nha đầu này tựa hồ cũng muốn thử xem thưởng thức trà tư vị.

Kỳ thật không chỉ là Tiểu Thiên, mà ngay cả Hàn Huyền cũng kích động.

"Tiểu Thần Tử, nhìn không ra ngươi hay vẫn là hiểu trà chi nhân, những vật này, cho dù là chủ nhân của ta cũng không biết, ngươi vậy mà có thể nói được đạo lý rõ ràng." Đào Đào trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, chính mình có phải hay không quá mức khoe khoang rồi hả? Nếu như...

Không có nếu như, Hàn Tương đã đặt chén trà xuống, cười hỏi: "Dương huynh, theo ta được biết, quê hương của ngươi tại Chu Tiên trấn, chỗ đó tựa hồ không có trà, thế nhưng mà ngươi tựa hồ phi thường hiểu được thưởng thức trà?"

"trang bức' trang quá mức rồi..." Trong nội tâm ngầm cười khổ, Dương Thần linh cơ khẽ động, cười giải thích: "Chu Tiên trấn bên trên có một phi thường hiểu trà lão giả, hần trước kia chuyên môn làm người pha trà, những vật này là hần dạy ta."

"Không nghĩ tới Chu Tiên trấn bên trên còn có loại người này!" Hàn Tương ánh mắt lóe lên, cười nói: "Nếu như về sau có cơ hội, ngươi cần phải mang ta đi Chu Tiên trấn nhìn xem lão tiên sinh kia."

"Nhất định, nhất định..." Dương Thần ha ha cười cười, trong nội tâm cười gian: "Lão nghèo kiệt hủ lậu, đến lúc đó nếu như hần thật sự đi Chu Tiên trấn, ta cũng chỉ có thể đem sự tình toàn bộ đẩy ngã trên người của ngươi rồi."

Chứng kiến Hàn Tương còn muốn hỏi cái gì, Dương Thần liền vội mở miệng: "Hàn huynh, không biết lần này ngươi tới tìm ta tại đây làm gì?"

Hàn Tương quả nhiên không có hỏi lại Dương Thần về trà vấn đề, mà là cười nói: "Ta muốn hỏi trước Dương huynh một vấn đề, Dương huynh đối với Xã Tắc Học Viện Tam đại phe phái có ý kiến gì không?"

"Đối với Tam đại phe phái có ý kiến gì không?" Ngán ngùi nghi hoặc về sau, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hỏi "Hàn huynh, cái này Tương phải thủ lĩnh có lẽ chính là ngươi a?"

Hàn Tương gật đầu cười.

Chứng kiến Hàn Tương gật đầu, Dương Thần rốt cuộc biết Hàn Tương mời chính mình đến mục đích, chính mình chỉ sợ đã quán vào Đại Hàn Vương Triều vương vị tranh đoạt, kiếp trước xem qua rất nhiều tranh đoạt vương vị kịch truyền hình, nếu như làm sai đội, cuối cùng chết như thế nào cũng không biết... Mặc dù có Tạo Hóa bút tại, hần chắc chắn sẽ không chết, thế nhưng mà, hần thật sự không có rảnh cuốn vào trong loại đấu tranh này.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Bị tập kích

"Ta đem Hàn Chương ám toán rồi, mà cái này Nhị vương tử lại mời ta uống trà, cái này không bày rõ ra, bọn hán tuyệt đối không hợp, hai cái thân là vương tử người, vì cái gì không hợp? Bởi vì nữ nhân? Còn là vì quyền lợi? Ta xem, hơn phân nửa là bởi vì cái kia chí cao vô thượng vương vị mới đúng." Dương Thần trong nội tâm bất đắc dĩ cười cười, xem ra chính mình không nên tới uống trà.

"Dương huynh, ngươi còn không hỏi đáp vấn đề của ta." Chứng kiến Dương Thần bất đắc dĩ bộ dạng, Hàn Tương nhiều hứng thú nhìn xem Dương, cười nói.

"Ta người này kiến thức nông cạn, nói ra được đều là chút ít nói nhảm, Hàn huynh... Không, Nhị vương tử hay là hỏi người khác a." Dương Thần giả ngây giả dại cười cười.

"Hừ, ngươi vốn chính là cái kiến thức nông cạn người, coi như ngươi còn có chút tự mình hiểu lấy." Tiểu Thiên nghe được Dương Thần, mân mê miệng cười nói.

Hàn Tương cũng không có để ý Dương Thần, lạnh nhạt cười nói: "Ngươi đã đắc tội đại ca của ta, nếu như hán đối với người bên cạnh ngươi ra tay, ngươi có nắm chắc bảo vệ tốt bọn hán sao?"

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, ngăn ngừa lập tức, sắc mặt của hán lại khôi phục bình tĩnh.

Hàn Tương ánh mắt hạng gì lợi hại, đã đem Dương Thần trên mặt biến hóa thu tại trong mắt, trên mặt lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười.

Đương hán biết được Dương Thần tại trên lời đại phóng sáng rọi, hán cũng đã phái người đi Chu Tiên trấn điều tra qua Dương Thần, hán há lại không biết, Dương Thần đặc biệt quan tâm người bên cạnh... Hai cái xinh đẹp nữ tử, còn có một tướng mạo thuần hậu thiếu niên.

Hán coi trọng Dương Thần tu luyện thiên phú cùng cơ trí, cho nên muốn lại để cho Dương Thần vì hán làm việc, cho nên, hán mới mời Dương Thần tới nơi này thấy hán.

Kỳ thật, mà ngay cả Tiểu Thiên ra tay đối phó Dương Thần, đều là hán là trước an bài tốt, hán là muốn tận mắt nhìn xem Dương Thần thiên phú như thế nào, mà bây giờ, hán thì là tại khảo nghiệm Dương Thần trí tuệ cái sức quan sát.

Đúng lúc này, Dương Thần nhìn xem Hàn Tương, "Ý của ngươi là nói, Hàn Chương sẽ đối với ta bằng hữu bên cạnh ra tay?"

"Đúng vậy, ta rất hiểu rõ của ta vị đại ca kia, ngươi đã đắc tội hán, hán nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách đối phó ngươi, thậm chí là bên cạnh ngươi thân nhân." Hàn Tương nghiêm nghị nói.

"Yêu nhân kia vương tử khẳng định cho rằng, ta sẽ sợ Hàn Chương, sau đó trở thành thủ hạ của hán, thế nhưng mà hán cũng không biết, ta nếu muốn giết Hàn Chương, cũng không phải việc khó gì." Dương Thần trong nội tâm không khỏi buồn cười.

"Ngươi có lẽ có bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn, thế nhưng mà người bên cạnh ngươi lại thủy chung đứng ở trong vương thành, ta đại ca thế lực rất lớn, bọn hán tùy thời đều gặp được nguy hiểm đấy." Hàn Tương đón lấy còn nói.

Nghe đến đó, Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động, xác thực, nếu như tại vương thành ở trong, hán còn thực không có nắm chắc đồng thời bảo hộ ở Lam Nhi ba người, dù sao nơi này chính là Đại Hàn Vương Triều vương thành, Bá Vương thì có một đồng, huống chi còn có Vương phẩm Bá Khí.

Diệp Lạc mặc dù sẽ giúp mình, thế nhưng mà nếu như mình thật sự đắc tội Đại Hàn Vương Triều, Diệp Lạc có chịu hay không ra tay, hán cũng là không biết số lượng.

"Xem ra, chỉ có yêu nhân kia vương tử mới có năng lực bảo hộ ở Lam Nhi bọn hán." Nghĩ tới đây, Dương Thần ánh mắt chớp động, cười nói: "Đang nói ra ta đối với Xã Tắc Học Viện Tam đại phe phái cách nhìn trước khi, ta muốn hỏi lại Hàn huynh một vấn đề, Vũ Phái cùng Chương Phái thủ lĩnh là ai?"

"Vũ Phái thủ lĩnh là Phương gia con trai trưởng Phương Dạ Vũ." Nói đến đây, Hàn Tương trong mắt rõ ràng hiện lên kiêng kỵ chi sắc.

Dương Thần sức quan sát cũng không thể so với Hàn Tương chênh lệch, hán lập tức bắt đã đến Hàn Tương trong mắt biến hóa, "Cái này Phương Dạ Vũ tuyệt không đơn giản!"

"Chương Phái thủ lĩnh tự là đại ca của ta Hàn Chương." Hàn Tương nói tiếp đi.

"Phương gia? Hàn gia?" Dương Thần ánh mắt chớp động, trầm ngâm nói: "Theo mặt ngoài xem, ba người thủ lĩnh trong ngũ xuẩn nhất người tự là Phương Dạ Vũ."

Tiểu Thiên cùng Hàn Huyền nghe được Dương Thần đối với Phương Dạ Vũ cách nhìn, sắc mặt đều là hơi đổi.

"Hừ, ngươi mới ngu xuẩn, người ta thế nhưng mà Đại Hàn Vương Triều đệ nhất thiên tài." Tiểu Thiên như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Thần, nằng nặt không rõ, chính mình công tử tại sao phải mời chào loại này chỉ biết nói hươu nói vượn người.

"Dương huynh, ngươi sẽ không phải là nói sai rồi a?" Hàn Huyền gượng cười vài tiếng.

Chỉ có Hàn Tương, vẫn đang mang theo tao nhã đáng tươi cười, cũng không nói thêm gì.

"Ta muốn hỏi các ngươi một vấn đề, Xã Tắc Học Viện là thuộc về ai hay sao?" Dương Thần không có để ý Tiểu Thiên cười nhạo, mà là cười hỏi lại.

"Đương nhiên là thuộc về Đại Hàn Vương Triều." Tiểu Thiên lại quăng cho Dương Thần một cái khinh bỉ ánh mắt.

"Đại Hàn Vương Triều là ai hay sao?" Câu hỏi thời điểm, Dương Thần nâng chung trà lên uống.

Tiểu Thiên hừ lạnh một tiếng, "Đương nhiên là Hàn gia đấy."

Nghe đến đó, Hàn Huyền đột nhiên đã minh bạch cái gì, nhìn về phía Dương Thần ánh mắt lập tức cái biến.

"Xã Tắc Học Viện có Tam đại phe phái, trong đó có hai cái phe phái là thuộc về Hàn gia, hần Phương gia dựa vào cái gì thành lập một cái phe phái?" Dương Thần hừ lạnh một tiếng, "Nói được không dễ nghe, tựa là lòng muốn dạ thủ, hần trở thành Vũ Phái, chẳng lẽ là muốn cùng Hàn gia chi nhân tranh đoạt vương vị hay sao? Cho nên ta nói, theo biểu hiện ra xem, cái này Phương Dạ Vũ là cái ngu ngốc, cũng dám thành lập Vũ Phái!"

Hàn Tương khoe miệng lộ ra vui mừng đáng tươi cười, hần biết rõ mình quả thật không có nhìn lầm người.

Nha hoàn Tiểu Thiên nghe được Dương Thần, lập tức im lặng, bất quá nàng hay vẫn là không cam lòng, bĩu môi nói: "Đã ngươi đã đem hần nói thành ngu ngốc, vì cái gì còn nói là từ biểu hiện ra xem? Chẳng lẽ lại ngươi muốn đẩy, đưa trở mình chính mình theo như lời nói?"

Dương Thần cũng không có lập tức giải thích, mà là nâng chung trà lên nước đưa đến Hàn Tương trước mặt, cười nói: "Cái này muốn hỏi Nhị vương tử rồi."

Lúc trước hần một mực sửa Hàn Tương vì Hàn huynh, giờ phút này lại đem xưng hô cái thành Nhị vương tử, chi tiết này chỉ có Hàn Tương chú ý tới, nghe được Dương Thần sửa lại xưng hô, Hàn Tương trong nội tâm nở nụ cười: "Hần đã đáp ứng của ta mời chào rồi."

Cười tiếp nhận chén trà, phẩm nước trà về sau, Hàn Tương nhìn xem Dương Thần, cười nói: "Ngươi muốn cho ta nói cái gì?"

"Vừa rồi Nhị vương tử nói Phương Dạ Vũ là Vũ Phái thủ lĩnh thời điểm, tựa hồ đối với cái này phi thường kiêng kị, nếu như cái kia họ Phương thật là ngu ngốc, có lẽ không đáng Nhị vương tử kiêng kị mới đúng." Dương Thần cười nói: "Cho nên ta suy đoán, Xã Tắc Học Viện Tam đại phe phái bên trong đích Vũ Phái, chỉ sợ không phải họ Phương chính mình thành lập a? Lại có lẽ, là vì nào đó bất đắc dĩ nguyên nhân, cho nên hần không thể không thành lập?"

Tiểu Thiên cùng Hàn Huyền sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, lần này mà ngay cả Tiểu Thiên xem Dương Thần ánh mắt đều chỗ không có cùng rồi.

"Tiểu Thần Tử vốn chính là cao ứng mỗ chuyên gia, có thể nhìn ra những chuyện này cũng không kỳ quái." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào căn bản không có kinh ngạc, ngược lại sờ lên cằm, thì thảo tự nói: "Thế nhưng mà thằng này mới mười tám tuổi? Dù cho theo trong bụng mẹ học tập làm âm mưu cùng gạt người, cũng không có khả năng lợi hại như vậy a?"

"A cật!" Dương Thần đột nhiên hắt hơi một cái, thầm nghĩ trong lòng: "Cái nào vương bát đần đang nói lão tử nói bậy?"

"Ngươi đoán không sai, Phương Dạ Vũ sở dĩ thành lập Vũ Phái, xác thực là bị bất đắc dĩ, về phần nguyên nhân, về sau ta sẽ nói cho ngươi biết." Hàn Tương cười cười, cười đến phi thường ưu nhã.

"Con mẹ nó, nếu như ta là nữ nhân, ta cũng sẽ thích cái này Nhị vương tử." Dương Thần chứng kiến Hàn Tương nở nụ cười, trong nội tâm thầm than không thôi.

Ngay tại Dương Thần cảm thán thời điểm, vốn là ngồi ở chiếc ghế bên trên uống trà Hàn Tương ánh mắt lóe lên, có chút vận vẹo chén trà trong tay, nước trà lập tức theo trong chén trà vẩy ra mà khởi!

Tung tóe đi ra ngoài nước trà chỉ có năm tích, nhưng khi cái này năm tích nước trà bay khỏi chén trà nháy mắt, trong phòng Bá Khí rất nhanh lưu chuyển, hướng phía nước trà cuộn cuộn bắt đầu khởi động mà đi.

Bá Khí lập tức bị năm tích nước trà hấp thu mà vào, Rầm rầm, năm đạo to bằng cánh tay cột nước bay thẳng hướng nóc nhà mà đi! Từ xa nhìn lại, thật giống như năm chuỗi sắc bén trường kiếm xuyên thẳng vòm trời!

Đây hết thảy lại nói tiếp rất chậm, bất quá tựa thời điểm một phần ngàn nháy mắt, đương Dương Thần cùng Hàn Huyền bọn người ngẩng đầu nhìn hướng nóc nhà nháy mắt, năm đạo lợi kiếm tựa như cột nước đã xuyên thủng nóc nhà.

Loảng xoảng lang! Mái ngói bay tán loạn nát bấy, tro tã cuộn cuộn ba tán xuống, thế nhưng mà tán ở dưới tro tã lại bị một tầng hơi mỏng nửa vòng tròn hình màn nước ngăn trở, căn bản không cách nào rơi xuống.

Nguyên lai màn nước là Hàn Tương bấm tay bắn ra nước trà biến thành thành đấy!

"Nhân yêu... Như thế nào đều lợi hại như vậy..." Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh.

A! Ngay tại Dương Thần khiếp sợ tại Hàn Tương thực lực thời điểm, bị năm đạo cột nước đánh nát trên nóc nhà bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó, một thân ảnh theo trên nóc nhà nghiền nát mở đích lỗ thủng rơi xuống phía dưới.

Phanh! Roi xuống đất dĩ nhiên là cái Hắc y nhân, hắc y lỏng ngực bị xuyên thủng không cái lỗ thủng, máu tươi như nước suối chảy ra.

"Tiểu Thần Tử, Hắc y nhân ít nhất là bốn biển Bá Tông, cái kia gọi Hàn Tương người lại có thể một chiêu đánh chết Hắc y nhân, thật sự là lợi hại. Ta đã thấy nhiều như vậy Cửu Biển Bá Tông, cũng không có mấy người so với hắn càng mạnh hơn nữa, dùng không được bao lâu, hắn tuyệt đối có thể trở thành Bá Vương." Đào Đào truyền âm cho Dương Thần.

"Hắc y nhân kia dĩ nhiên là bốn biển Bá Tông?" Dương Thần không khỏi hít vào ngum khí lạnh, con mẹ nó, dù cho Hàn Tương là Cửu Biển Bá Tông, cũng không trở thành miêu sát Bá Tông a?

Bỗng nhiên, hắn thâm nghĩ Lý Mục cho hắn xem qua Thiên Địa Nhân ba bảng, Nhân Bảng cùng Địa Bảng Top 10 tên đều ghi chép phi thường toàn diện, thế nhưng mà Thiên Bảng trước top 3 lại không có bất kỳ ghi chép, cho nên hắn căn bản không biết Thiên Bảng Top 3 là ai.

Trước mắt Hàn Tương thực lực so cùng là Thiên Bảng Top 10 Tiêu Ngọc Nhân, Hàn Chương bọn người mạnh hơn nhiều, chẳng lẽ lại hắn tự là Thiên Bảng Top 3? Nghĩ tới đây, Dương Thần bỗng nhiên nghĩ tới Phương Dạ Vũ, Hàn Tương kiêng kỵ như vậy Phương Dạ Vũ, làm không tốt cái kia Phương Dạ Vũ cũng là Thiên Bảng Top 3 một trong.

"Dương huynh, hôm nay thật sự thật có lỗi, ta trước hết để cho huyền đệ tiễn đưa ngươi trở về, chờ đem chuyện nơi đây xử lý xong rồi, ta lại thỉnh ngươi tới thưởng thức trà." Nói đến đây, Hàn Tương tiếc hận nhìn xem chén trà trong tay, thấp giọng thở dài: "Đáng tiếc một ly trà ngon..."

Từ đầu đến cuối, hắn đều không thấy Hắc y nhân thi thể, thậm chí tại hắn đánh chết Hắc y nhân thời điểm, hắn cũng không có con mắt xem qua Hắc y nhân, trên mặt thủy chung mang theo đậm mạc biểu lộ.

"Dương mỗ chính mình trở về có thể, không cần những người khác tiễn đưa, Nhị vương tử tự lại để cho Hàn huynh ở tại chỗ này tốt rồi." Dương Thần chấp tay, vừa cười vừa nói.

"Vây được rồi, cái này tám lệnh bài có thể điều động Tương phủ thị vệ, hơn nữa có thể tự do xuất nhập Tương phủ, nếu như ngươi có phiền toái, cho dù tới tìm ta." Hàn Tương gấp Dương Thần không muốn làm cho người cùng hắn ly khai, không nói thêm gì nữa, mà là đưa cho Dương Thần một tám lệnh bài.

Dương Thần tiếp nhận lệnh bài, thối lui ra khỏi gian phòng.

...

Đi ra Tương phủ về sau, Dương Thần hướng phía Xã Tắc Học Viện mà đi, nghĩ thầm: "Đã ta đã đáp ứng Hàn Tương, hắn có lẽ sẽ phái người bảo hộ Lam Nhi bọn hắn, bất quá, ta phải được tìm một cơ hội, đem Hàn Chương dẫn xuất vương thành, thừa cơ đem hắn đã giết!"

Như là đã biết rõ Hàn Chương làm người có thù tất báo, không thể lại để cho Hàn Chương tiếp tục sống sót.

"Tiểu Thần Tử, ngươi đáp ứng hắn đúng, dùng thực lực ngươi bây giờ, chỉ cần tại vương thành ở trong, căn bản không đủ để chống lại Hàn Chương." Đào Đào truyền âm nói: "Về sau như tại vương thành bên ngoài gặp được Hàn Chương, chúng ta phải nghĩ biện pháp giết chết hắn!"

Đào Đào nghĩ cách đã cùng Dương Thần không mưu mà hợp, không thể không nói, cùng Đào Đào sống lâu rồi, Dương Thần sát tính cũng dần dần tăng thêm rất nhiều.

Ngay tại Dương Thần ý định truyền âm cho Đào Đào nhảy mất, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm: "Coi chừng, phụ cận mai phục lấy rất nhiều người!"

Đào Đào lời còn chưa dứt, ngõ nhỏ bốn phía trong phòng, bỗng nhiên có mười cái Hắc y nhân phá cửa sổ tung ra, toàn bộ tay cầm trường kiếm, hướng phía hắn tạt phốc mà đến, những người này động tác nghiêm chỉnh huấn luyện, trên người càng là mang theo đậm đặc sát khí.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, tại vương thành ở trong, Tạo Hóa bút tạm thời không thể động thủ, nếu không tất nhiên sẽ bị Đại Hàn Vương Triều Vương phẩm Bá Khí phát hiện, cũng tự nói, hắn hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Lam Nhi ra tay

Trong hẻm nhỏ đột nhiên xuất hiện những hắc y nhân này, thực lực đều không kém, toàn bộ đều là Bá Sĩ cảnh, bọn hắn phân tán ra đến, vậy mà ý định đem Dương Thần bao bọc vây quanh.

Dương Thần sao lại, há có thể lại để cho bọn hắn thực hiện được, cười lạnh một tiếng, rút ra Lôi Ngục kiếm bỏ ra, một kiếm bỏ ra, Lôi Đình mang tất cả bốn phương tám hướng, trực tiếp đem trước mặt vọt tới Hắc y nhân bức lui ra.

Nhưng điều Dương Thần đau đầu chính là, vừa mới bức lui mấy cái vòng vây tới Hắc y nhân, lại có mấy cái Hắc y nhân vòng vây mà đến. Phóng nhãn chung quanh, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nguyên lai toàn bộ trong hẻm nhỏ cũng đã bị Hắc y nhân phá hỏng.

Rậm rập chẳng chịt Hắc y nhân ánh, chỉ sợ không dưới mấy trăm người!

"Bà mẹ nó! Ta đây là đắc tội ai rồi hả?"

Dương Thần sắc mặt phi thường khó coi, nếu như hiện tại lại để cho Đào Đào ra tay, nhất định có thể đủ miếu sát những người này, thế nhưng mà một khi Đào Đào tiết lộ ra khí tức đến, Đại Hàn Vương Triều Bá Vương nhất định sẽ phát giác, đến lúc đó chính mình sẽ càng nguy hiểm.

"Giết!"

Chúng Hắc y nhân phát ra không mang theo cảm tình quát lạnh thanh âm, tay cầm sắc bén trường kiếm, theo bốn phương tám hướng hướng phía Dương Thần lao đến.

"Tiểu Thần Tử, hướng thành bên ngoài chạy, chỉ đã tới rồi thành bên ngoài, chúng ta cũng không cần sợ bọn họ rồi!" Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai.

Dương Thần nghe vậy nhẹ gật đầu, thi triển Phong Lôi Bộ bay nhanh mà ra, nhảy vào hắc y trong đám người mà đi, thi triển ra 《Cửu Lôi Cương Kiếm Quyết》, tả hữu bổ chém, kiếm khí tung hoành, Lôi Đình như điện lưới tựa như phóng xạ ra.

Lập tức có không ít Hắc y nhân bị Lôi Ngục kiếm chém thương, thậm chí có những người này trực tiếp bị chặt thành hai đoạn, máu tươi bay đầy trời tung tóe. Cái lúc này, Dương xe cũng không dám lưu thủ, ra tay tựa hướng trong chét chém.

Cái này đầu trong hẻm nhỏ tiếng đánh nhau không ngừng, tuy nhiên lại không có bất kỳ người đi ra, nhất định là bị những hắc y nhân này là trước hết giết mất, hoặc là thực hiện đuổi đi, nếu không căn bản không sẽ như thế yên tĩnh.

Cũng may những hắc y nhân này mạnh nhất cũng chẳng qua là bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, Dương Thần đem lực lượng phát huy đến cực điểm gây nên về sau, đủ để đối phó những người này.

Bất quá những hắc y nhân này số lượng thật sự quá nhiều, Dương Thần căn bản giết không hết, hơn nữa, trên người của hắn còn đã thụ thương không ít.

Ông! Kim quang chói mắt, Dương Thần sử xuất Cầm Long trảo, trực tiếp đem bỏ bỏ về phía chính mình lợi kiếm bẻ vụn, Cầm Long trảo lực lượng không giảm, trực tiếp trảo mặc Hắc y nhân ngực, máu tươi bắn ra!

Máu tươi đã tung tóe đầy Dương Thần toàn thân, dù cho ngày đó tại Vu Sơn ở trong, hắn cũng không có trải qua loại này giết chóc.

Thật vất vả giết chảy máu đường, hẻm nhỏ cửa vào lại vọt tới mười cái Hắc y nhân, chứng kiến những hắc y nhân này, Dương Thần sắc mặt trở nên tương đương khó coi, "Rốt cuộc là ai muốn giết ta? Chẳng lẽ là Hàn Chương? Hoặc là Phương gia người?"

Nhảy vào hẻm nhỏ trong hắc y nhân, thay thế chỉ nhân cười lạnh nói: "Người trốn không thoát, ta khuyên ngươi hay vẫn là không muốn lãng phí khí lực!"

Nói xong, mười cái Hắc y nhân ngay ngắn hướng xông về Dương Thần, lần này những hắc y nhân này thực lực toàn bộ đều không kém, tuyệt đối không phải bình thường Cửu Biến Bá Sĩ.

"Móa, bất kể là Hàn Chương hay vẫn là Phương gia, đừng làm cho ta chạy đi, nếu không ta ai cũng sẽ không bỏ qua!" Dương Thần trong mắt hiện lên một vòng lệ mang, bỗng nhiên, hắn ánh mắt xéo qua ghen hướng về phía cách đó không xa, trong tay bắn ra Thiên Mộc Thanh Đẳng.

Lần này hắn chỉ dám phóng xuất ra một căn, một khi toàn bộ phóng xuất ra, hắn hơn phân nửa hội duy trì không được.

Thiên Mộc thanh đẳng xuất tại cách đó không xa phòng trên mái hiên, Dương Thần mãnh liệt kéo một phát Thiên Mộc Thanh Đẳng, thân thể như đạn pháo tựa như bay đến nóc nhà.

Quay đầu lại nhìn xem chỉ có thể giương mắt nhìn Hắc y nhân, Dương Thần dùng dính đầy máu tươi ngón tay cái sờ lên cái mũi, cười vang nói: "Trở về nói cho cho các người giết người của ta, vô luận hắn là ai, ta nhất định sẽ đến tìm hắn đấy!"

Trong tiếng cười lớn, Dương Thần bước nhanh bước ra, đập trên nóc nhà, tại nóc nhà tại nóc nhà tầm đó tung nhảy, động tác mau lẹ, như quỷ mị tựa như đi xa.

Thế nhưng mà còn không có đợi Dương Thần chạy ra rất xa, tiền phương của hắn nóc nhà bỗng nhiên muốn nổ tung lên, mảnh gỗ vụn bay tán loạn, mười cái Hắc y nhân theo phá vỡ nóc nhà nhảy ra ngoài, chắn trước người của hắn.

"Người đi không hết, chúng ta cũng không cản trở về bẩm báo chủ nhân." Hắc y nhân cười lạnh một tiếng, ngay ngắn hướng đánh về phía Dương Thần.

"Hừ, muốn đối phó Thần ca ca, phải hỏi hỏi ta có đáp ứng hay không!"

Bỗng nhiên truyền đến một đạo khẽ kêu thanh âm, theo đạo này thanh thúy tiếng quát truyền đến, một đầu bóng hình xinh đẹp đột nhiên lướt đã đến Dương Thần bên người.

"Lam Nhi!" Dương Thần chứng kiến cái này đột nhiên xuất hiện người, sắc mặt không khỏi biến đổi, cô gái nhỏ này làm sao biết ta ở chỗ này?

"Là Quách Định nói cho ta biết người bị Đại Hàn Vương Triều người mời đi đấy." Ngụy Yên Lam ghé mắt nhìn xem Dương Thần, lộ ra nụ cười ngọt ngào, "Lam Nhi lo lắng, cho nên tự theo tới rồi."

"Coi chừng!" Dương Thần bỗng nhiên huy kiếm bỏ ra, một kiếm bỏ ra, như tia chớp xẹt qua, kiếm pháp cực nhanh, mang theo trận trận cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực.

Nguyên lai tại Ngụy Yên Lam cùng Dương Thần nói chuyện thời điểm, Hắc y nhân đã lướt đã đến bọn hắn trước người, huy kiếm đâm về Ngụy Yên Lam.

Dương Thần một kiếm này bỏ ra về sau, hơn mười đạo cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực chắn Hắc y nhân trước người, khiến cho bọn hắn không thể không hồi kiếm đón đỡ.

Đứng đứng... Mười cái Hắc y nhân ngay ngắn hướng xuất kiếm, kiếm khí bốn phía, lập tức đem Lôi Đình bỏ ra, phá vỡ Lôi Đình nháy mắt, bọn hắn ngay ngắn hướng giẫm chân tại chỗ, cướp được Dương Thần hai người trước người, xoát xoát... Sắc bén mũi kiếm hướng phía Dương Thần hai người quanh thân chỗ hiểm đâm tới!

"Lam Nhi, mau lui lại!" Dương Thần vừa định xuất kiếm, Ngụy Yên Lam đã đoạt xuất thủ trước, trong tay ngọc của nàng đột nhiên hiện lên kim sắc quang mang, hào quang chói mắt chói mắt, nhìn kỹ lại, cái này tán mát ra kim quang đồ vật dĩ nhiên là một ngục kiếm!

Một ngục có thể tán mát ra kim quang, toàn thân trong suốt Kim Sắc trường kiếm.

"Thần ca ca, Lam Nhi giúp người đối phó bọn hắn!" Nói chuyện thời điểm, Ngụy Yên Lam eo nhỏ nhấn hơi vặn, dưới chân kim quang hiện lên về sau, cô gái nhỏ này đột nhiên lướt đã đến Hắc y nhân bọn người sau lưng, trên bầu trời xẹt qua mấy đạo kim sắc kiếm quang, nhanh giống như tia chớp!

A a... Tiếng kêu thảm thiết lập tức quanh quẩn đứng dậy, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy mười cái Hắc y nhân trường kiếm toàn bộ rời tay, đang nhìn những người này đích cổ tay, vậy mà đều tại chỗ máu.

Dương Thần trên mặt cơ bắp không khỏi run rẩy đứng dậy, "Con mẹ nó, vừa rồi lão tử có phải hay không chứng kiến ảo giác rồi hả? Cô gái nhỏ này cũng thật là đáng sợ a?"

"Thần ca ca, Lam Nhi không phải cố ý muốn đá thương bọn hắn đấy." Chứng kiến Dương Thần quái dị biểu lộ, Ngụy Yên Lam cho rằng Dương Thần quái nàng ra tay vô cùng ngoan độc, cần cấp mỗi đồ mạng nói: "Ai gọi bọn hắn muốn hại người, kỳ thật Lam Nhi đã lưu tình liễu."

Bỗng nhiên, Dương Thần chứng kiến trên nóc nhà lại có mười cái Hắc y nhân nhảy đi lên, biến sắc, hắn kéo lại Ngụy Yên Lam, "Lam Nhi, trước đừng nói những thứ này, chúng ta hay vẫn là trước ly khai tại đây nói sau."

Lời còn chưa dứt, Dương Thần đã lôi kéo Ngụy Yên Lam quay người cực nhanh mà đi.

Ngụy Yên Lam bị Dương Thần ở bàn tay nhỏ bé, khuôn mặt hơi đỏ lên, bên cạnh đi theo Dương Thần chạy gấp, bên cạnh quay đầu lại nhìn phía sau mau chóng đuổi đến Hắc y nhân, nhỏ giọng tự nói: "Các người cũng không nên truy tìm, nếu không Thần ca ca..." Đẳng sau mấy chữ, đã thấp không thể nghe thấy, nàng khuôn mặt càng là đỏ đến không thể lại hồng.

Ở phía xa trong hư không, không gian có chút nổi lên rung động, thậm chí có người tại thì thảo tự nói âm thanh: "Ai, tiểu thư, người nếu là gặp nguy hiểm gì, thuộc hạ trở về làm như thế nào bàn giao? Theo ta thấy, tiểu tử thái này cũng không có gì hay, bắt quá, so về những ý vào kia tổ tông hoành hành ngang ngược người, tiểu tử thái này xác thực tốt nhiều lắm, ài, mặc kệ, chỉ cần tiểu thư không xuất ra sự tình, yêu chơi như thế nào cứ như vậy chơi a, tại đây Đại Hàn Vương Triều, có lẽ không ai có thể đối với tiểu thư bất lợi..."

Dương Thần căn bản không biết có người đang ngó chừng hắn, giờ phút này hắn tại lôi kéo Ngụy Yên Lam tại trên nóc nhà chạy gấp lấy, hắn tuy nhiên kiến thức Ngụy Yên Lam lợi hại, tuy nhiên lại không dám để cho Ngụy Yên Lam đi theo chính mình mạo hiểm.

Nếu như lâm vào đẳng sau những hắc kia ngân người trong vòng vây, bị thương đoán chừng là không thể tránh được, Dương Thần thật sự không muốn xem đến Ngụy Yên Lam bị thương, cho nên, hắn mới lôi kéo Ngụy Yên Lam trực tiếp chạy đi khai trốn.

Bọn hắn bỏ chạy phương hướng đúng là vương thành bên ngoài, chỉ đã tới rồi vương thành bên ngoài, Đào Đào có thể không chế được Tạo Hóa bút đại khai sát giới rồi. Đương nhiên, bọn hắn cũng không cần chạy trốn tới vương thành bên ngoài, chỉ cần chạy trốn tới nhiều người địa phương, Hắc y nhân cũng đồng dạng không dám động tay.

"Lam Nhi, đi theo ta!" Đào Đào đã từng nói qua, tạm thời không cho người biết rõ sự hiện hữu của hắn, cho nên Dương Thần không có lựa chọn chạy trốn tới vương thành bên ngoài, mà là lôi kéo Ngụy Yên Lam, theo cửa sổ lướt vào một nhà khách sạn ở trong.

Dương Thần cũng không biết, kỳ thật từ lúc Chu Tiên trấn lên, Ngụy Yên Lam đã đã biết Tạo Hóa bút tồn tại.

Vừa mới đẩy ra cửa sổ nhảy nhập trong phòng, Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam đồng thời sững sờ, Ngụy Yên Lam khuôn mặt đỏ bừng, Dương Thần lại mở to hai mắt nhìn.

Nguyên lai trong phòng có nữ tử tại thùng gỗ ở trong tắm rửa, tán mạn cánh hoa thùng gỗ ở trong, một cái xinh đẹp động lòng người nữ tử đắm chìm trong trong đó, thùng tắm ở trong nước, vừa vặn bao phủ đến nữ tử hai ngọn núi.

Thậm chí, Dương Thần đã thấy được nữ tử trên hai vú phẫn nộ hai khóa điểm đỏ.

Nữ tử tướng mạo cực kỳ thanh thuần khả nhân, bên phải khoe mắt bên trên có khóa nho nhỏ nốt ruồi, ướt sũng Thanh Ti choàng tại phẫn nộ trên vai thơm, hơn nữa bởi vì tắm rửa mà trở nên phẫn hồng làn da, trần ngập mị hoặc, hướng chi năng còn không có mặc quần áo.

Cho nên Dương Thần tự không khách khí chăm chăm vào nữ tử nhìn lại, theo đi vào phòng bắt đầu mắt sẽ không có nháy qua.

Trong thùng tắm nữ tử nâng lên trán, bình tĩnh Dương Thần, đạm mạc hỏi: "Nhìn đủ chưa?"

Theo nữ tử trên mặt biểu lộ, căn bản nhìn không ra bất luận cái gì hi nộ, bất quá càng như vậy, lại càng tăng đáng sợ!

"Đại tỷ, kỳ thật ta là mù lòa, cái gì cũng không có thấy, ngươi tiếp tục, ta đi trước." Gượng cười vài tiếng, Dương Thần như thiểm điện giữ chặt Ngụy Yên Lam bàn tay như ngọc trắng, chột xoay người, mũi tên cũng tựa như hướng ngoài cửa sổ cực nhanh mà đi!

"Muốn đi? Hừ!"

Dương Thần chỉ nghe được nữ tử tiếng hừ lạnh, ngay sau đó một đầu bóng đen đột nhiên xuất hiện tại phía trước cửa sổ, chặn đường đi của hắn.

Đột nhiên ngăn tại phía trước cửa sổ người, vậy mà đúng là tại trong thùng tắm tắm rửa nữ tử, giờ phút này, nữ tử trên người chỉ bọc lấy một đầu hồng nhạt ga giường, lộ ra thon dài hai đùi trắng nõn.

"Đại tỷ, mặc ít như thế dễ dàng sinh bệnh, ngươi hay vẫn là nhanh lên hồi trong thùng tắm đi thôi, không cần tiễn đưa chúng ta." Dương Thần gượng cười vài tiếng, lôi kéo Ngụy Yên Lam bàn tay như ngọc trắng lui ra phía sau vài bước.

Lui ra phía sau nháy mắt, Dương Thần đột nhiên truyền âm cho Ngụy Yên Lam: "Lam Nhi, cái này Xú bà nương thực lực rất cường, ta xem hẳn là Bá Tông, đợi tí nữa ta ngăn lại nàng, ngươi là nữ nhân, nàng sẽ không làm khó ngươi, đợi tí nữa ta ngăn lại nàng thời điểm, ngươi đi nhanh lên!"

"Không được!" Ngụy Yên Lam trả lời tương đương dứt khoát, câu trả lời của nàng không phải truyền âm, mà là trực tiếp lớn tiếng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Ngực to mà không có não

Nghe được Ngụy Yên Lam, Dương Thần chỉ bất đắc dĩ cười cười, cô gái nhỏ này, ai...

"Ta khuyên ngươi hay vẫn là không muốn hành động thiếu suy nghĩ, thực lực của ngươi quá yếu, căn bản không cách nào theo bốn cô nương thủ hạ đào tẩu." Hắt lên ga giường nữ tử nhàn nhạt cười cười, "Ngươi tin hay không? Tại ngươi còn không có có lý khai gian phòng này, ta có thể đánh gãy hai chân của ngươi."

"Vậy cũng chưa hẳn." Dương Thần trên mặt không có chút nào vẻ sợ hãi, cười nói: "Thực lực của ngươi tuy mạnh, chưa hẳn có thể tại ta rời phòng trước khi đánh gãy hai chân của ta."

"A?" Nữ tử lắc lắc rần nước tựa như eo nhỏ, bước liên tục đi về hướng Dương Thần, nhếch miệng lên một vòng đáng tươi cười, "Nếu ngươi không tin, có thể thử xem xem."

Ngụy Yên Lam nhìn xem Dương Thần, lông mày nhẹ chau lại, thầm nghĩ: "Thần ca ca đến cùng muốn làm gì?"

Cô gái nhỏ này phi thường tin nhiệm Dương Thần, chỉ cần Dương Thần nói ra được lời nói, hơn phân nửa không có giả, thế nhưng mà nàng hay vẫn là

không khỏi vì Dương Thần lo lắng.

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên truyền vào Ngụy Yên Lam trong tai: "Tiểu thư, cần thuốc hạ ra tay sao?"

"Thần ca ca tựa hồ nghĩ đến đối phó nữ nhân này đích phương pháp xử lý rồi, ngươi trước hãy chờ xem, nếu như nàng muốn Thần ca ca bắt lợi, ngươi lại ra tay đối phó nàng, tóm lại, tuyệt đối không thể để cho Thần ca ca bị thương." Ngụy Yên Lam đôi mắt dễ thương lóe lên, truyền âm cho chỗ tối người nọ.

"Vâng! Tiểu thư!" Chỗ tối người nọ cung kính đồng ý.

Âm thầm thần bí nhân kia cùng Ngụy Yên Lam truyền âm thời điểm, Dương Thần cười cười, mở miệng nói: "Nếu như tại ta rời phòng trước khi, ngươi không cách nào đánh gãy hai chân của ta, có phải hay không tự thả chúng ta ly khai?"

"Tha các ngươi ly khai?" Nữ tử nhàn nhạt cười cười, ánh mắt bỗng nhiên nghiêng hướng Ngụy Yên Lam, "Nếu như tiểu nha đầu này tắm rửa thời điểm bị người khác chứng kiến, ngươi hỏi một chút nàng, nàng hội như thế nào đối phó nhìn lên nàng tắm rửa chi nhân."

Dương Thần không có ngờ tới nữ tử sẽ nói ra loại những lời này, lập tức sững sờ, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Bỗng nhiên, Ngụy Yên Lam buông xuống trán, mặc cỡ đồ mặt, thấp giọng tự nói: "Nếu như... Nếu như nhìn lên Lam Nhi tắm rửa người là thần... Thần ca ca, Lam Nhi tự nhiên sẽ không trách thần..."

Dương Thần tròn trắng mắt, cô gái nhỏ này, đây không phải rõ ràng cổ vũ ta đi rình coi nha.

"Tiểu Thần Tử, đã người ta nữ hài tử đã mở miệng, ngươi cũng không nên buông tha cho cái này đại cơ hội tốt." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào giễu giễu nói.

Nữ tử nghe được Ngụy Yên Lam, dở khóc dở cười, nàng ngược lại là hoàn toàn không ngờ rằng Ngụy Yên Lam dám trả lời như vậy.

"Ai, tiểu thư, ngươi... Ngươi sao có thể nói ra loại những lời này?" Gian phòng nơi hẻo lánh, không gian có chút rung rung đứng dậy, thần bí nhân kia đồng dạng dở khóc dở cười.

Dương Thần gượng cười vài tiếng, theo rình coi Lam Nhi tắm rửa trong tương tượng tĩnh lại, nhìn xem tóc còn ướt sũng nữ tử, cười nói: "Đề nghị của ta thế nào, ngươi có dám hay không cùng ta đánh cược?"

"Đánh cược?" Nữ tử hừ nhẹ một tiếng, "Ta dựa vào cái gì tốt đánh với ngươi đánh bạc."

"Ta xác thực không có gì vốn liếng đánh với ngươi đánh bạc, bất quá, chẳng lẽ dùng thực lực của ngươi, lại vẫn sợ bại bởi một cái Cửu Biến Bá Sĩ?" Dương Thần cười nhạo nói: "Nếu như ngươi thật sự sợ, liền trực tiếp nhận thua tốt rồi."

"Tốt, ta đáp ứng ngươi!" Nữ tử nhàn nhạt cười nhạo nói: "Lúc rời đi gian phòng trước khi, chỉ cần ngươi không bị ta đánh gãy hai chân, ta sẽ tha cho các ngươi hai cái."

Dương Thần quay đầu nhìn Ngụy Yên Lam, cười nói: "Lam Nhi, ngươi thay ta hơn, đếm tới ba thời điểm, ta mà bắt đầu thoát đi gian phòng."

"Thần ca ca, ngươi thật sự muốn cùng nàng đánh cược sao?" Ngụy Yên Lam vẻ mặt lo lắng nhìn xem Dương Thần.

"Lam Nhi, tin tưởng ta, ta chắc chắn sẽ không thua." Dương Thần vuốt vuốt Ngụy Yên Lam đầu, mặt mũi tràn đầy tự tin mà nói.

Ngụy Yên Lam cắn răng nhẹ gật đầu, "Thần ca ca, Lam Nhi tin tưởng ngươi, ngươi tuyệt đối sẽ không thua."

Nói chuyện thời điểm, cô gái nhỏ này đột nhiên truyền âm cho thần bí nhân kia: "Ngàn vạn đừng cho nữ nhân kia làm bị thương Thần ca ca."

"Thuộc hạ biết rõ!" Thần bí nhân kia thanh âm lần nữa truyền vào Ngụy Yên Lam trong tai.

Dương Thần cùng tên kia nữ tử cũng không biết trong phòng còn có người thứ năm.

"Lam Nhi, bắt đầu mấy a!" Dương Thần thở sâu, cười đối với Ngụy Yên Lam nói.

Ngụy Yên Lam nhẹ gật đầu, nhìn nhìn cái kia hắt lên ga giường nữ tử, lập tức nhìn về phía Dương Thần, trong miệng thốt ra một cái "Một" chữ.

"Hai..."

Đương "Ba" chữ bị Ngụy Yên Lam nói ra khỏi miệng nháy mắt, Dương Thần thân hình phút chốc lóe lên, phòng nghỉ môn mũi tên cũng tựa như bắn tới!

"Hừ!" Nữ tử khinh thường hừ lạnh một tiếng, uyển chuyển thân thể mềm mại lẳng không cực nhanh, bàn tay như ngọc trắng như câu, hướng phía Dương Thần sau lưng trao tới. Dương Thần tốc độ cùng nữ tử so với, căn bản không cách nào đánh đồng!

"Thần ca ca!" Ngụy Yên Lam sắc mặt kịch biến, trong tay kim quang lóe lên, Kim Sắc trường kiếm lập tức nơi tay, ngay tại nàng ý định ra tay lập tức,

Dương Thần thanh âm truyền đến: "Không muốn ra tay!"

Nghe được Dương Thần, Ngụy Yên Lam cắn cắn cặp môi đỏ mọng, quả thật không có ra tay.

Cùng lúc đó, cửa gian phòng, nàng kia bàn tay như ngọc trắng đã tới gần Dương Thần phía sau lưng, lẳng lẽ ác liệt chỉ phong lập tức đem Dương Thần bao phủ lại, thời trùng y phục của hắn cổ đẳng mà lên, bay phát phối!

"Còn thiếu một ít!"

Dương Thần cắn chặt hàm răng, đương nữ tử tay rút cục chạm đến sau lưng của hắn, hắn cảm giác được toàn tâm đau đớn thoi điểm, suu suu suu suu vào, sau lưng của hắn quần áo đột nhiên xé rách, năm căn Thiên Mộc Thanh Đăng ngay ngắn hướng nổ bắn ra mà ra.

Thiên Mộc Thanh Đăng như mũi tên giống như nổ bắn ra mà ra, tinh chuẩn bắn về phía nữ tử tay, ngực, mi tâm, yết hầu, lập tức Thiên Mộc Thanh Đăng nổ bắn ra mà đến, nữ tử sắc mặt kịch biến, hơn nữa là... Kinh nghi!

"Cái này điểm công kích đối với ta vô dụng!" Nữ tử sắc mặt lập tức tự khôi phục bình tĩnh, chỉ thấy nàng tay trắng nõn nà vung lên, năm căn Thiên Mộc Thanh Đăng lập tức bị nàng trao trong tay.

Làm cho người kỳ quái chính là, nữ tử vậy mà không có lần nữa ra tay, mà là ngừng ngay tại chỗ, nhìn xem trong tay Thiên Mộc Thanh Đăng.

Đúng lúc này, loảng xoảng lang, mảnh gỗ vụn bay tán loạn, Dương Thần đã phá cửa rời khỏi phòng, quay người nhìn xem nữ tử, trên mặt của hắn nghi hoặc không thôi, cái này Xú bà nương làm sao vậy? Vậy mà cố ý nhận thua?

Ngụy Yên Lam chứng kiến nữ tử chủ động nhận thua, trên mặt đẹp đồng dạng lộ ra nghi hoặc.

"Người từ chỗ nào đạt được Thiên Mộc Thanh Đăng hay sao?" Nữ tử ngẩng đầu nhìn Dương Thần, lạnh lùng mà hỏi.

"Thiên Mộc Thanh Đăng?" Dương Thần nhìn xem nữ tử trong tay Thanh Đăng, "Thứ này gọi là Thiên Mộc Thanh Đăng sao?"

"Người như là đã đã nhận được Thiên Mộc Thanh Đăng, như vậy người có lẽ nhận thức một thứ tên là Mộc Nguyên người a?" Nữ tử hỏi.

"Mộc Nguyên là ai?" Dương Thần càng thêm nghi hoặc, "Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Mộc Nguyên."

"Thiên Mộc Thanh Đăng?" Ngụy Yên Lam nghe hai người đối thoại, lông mày nhẹ chau lại, nàng cũng chưa nghe nói qua Thiên Mộc Thanh Đăng là vật gì.

"Tiểu thư, thuộc tính đã từng gặp được qua một người, hắn và thuộc hạ là bằng hữu, hắn chỗ tông phái có một khóa Thiên Mộc thần thụ, Thiên Mộc Thanh Đăng đúng là từ nơi này thân cây mọc ra từ." Trong phòng thần bí nhân kia truyền âm nói: "Cái kia chẳng qua là một cái tiểu tông phái, tiểu thư không có nghe đã từng nói qua cũng là bình thường đây."

"Thần ca ca trên người tại sao có thể có Thiên Mộc Thanh Đăng đầu này? Chẳng lẽ lại hắn và miệng người trong theo như lời tông phái có cái gì liên quan?" Ngụy Yên Lam truyền âm hỏi.

"Cái thuộc hạ này cũng không biết." Âm thầm thần bí nhân kia truyền âm nói: "Ta vị bằng hữu kia chỗ tông phái tại Trung Nguyên đại lục Bắc Cực quận, mà Chu Tiên trấn thì tại Nam Cực quận, thuộc hạ cho rằng... Bọn hắn chắc có lẽ không có cái gì liên quan."

"Chẳng lẽ cô gái này là Bắc Cực quận người?" Ngụy Yên Lam bỗng nhiên nhìn về phía nữ tử, đôi mắt dễ thương lóe lên.

Nữ tử căn bản không có chú ý tới Ngụy Yên Lam ánh mắt, nàng cúi đầu trầm ngâm: "Nói như vậy, Mộc Nguyên tên kia có lẽ che giấu chính mình tên thật."

Trầm ngâm sau một lát, nàng xem thấy Dương Thần, nói: "Thiên Mộc Thanh Đăng hắn là người theo một trung niên nhân tay ở bên trong lấy được a?"

"Tiểu Đào Tử, chẳng lẽ cái này Xú bà nương cùng Viên Mộc có quan hệ?" Vừa mới truyền âm đến nơi đây, Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Viên Mộc? Mộc Nguyên? Chẳng lẽ cái này Xú bà nương trong miệng theo như lời người tự là Viên Mộc?"

"Tiểu Thần Tử, cái này Xú bà nương tựa hồ nhận thức Thiên Mộc Thanh Đăng, nói như vậy, nàng tuyệt đối có khả năng nhận thức Viên Mộc. Viên Mộc đào lại tự Mộc Nguyên, ta muốn cái này Xú bà nương thật sự nhận thức Viên Mộc lão gia hỏa kia." Đào Đào truyền âm nói.

"Cái này Xú bà nương cùng Viên Mộc đến cùng là quan hệ như thế nào? Nếu có thù khá tốt, thế nhưng mà nếu như không có thù, ngược lại là tình nhân cũ, ta đây chẳng phải là nguy hiểm?" Nghĩ tới đây, Dương Thần sắc mặt hơi đổi.

"Người đang suy nghĩ gì? Vì cái gì không trả lời của ta lời nói?" Chứng kiến Dương Thần âm tình bất định sắc mặt, nữ tử giống như cười mà không phải cười mà hỏi.

"Ha ha..." Dương Thần vuốt cái mũi cười cười, đánh giá nữ tử thon dài hai chân, "Ta suy nghĩ cô nương chân vì cái gì tốt như vậy xem"

"Người tốt nhất chó ở trước mặt ta nói hươu nói vượn, coi chừng ta đào đầu lưỡi của người." Quay đầu nhìn Ngụy Yên Lam, nữ tử cười nói: "Cho người

không có biện pháp lại dùng đồ ngon đồ ngọt lừa gạt cái tiểu nha đầu này."

"Người mới là tiểu nha đầu." Ngụy Yên Lam tức giận hừ một tiếng. "Người cũng chưa chắc so với ta to được bao nhiêu." Ít hội tức giận Ngụy Yên Lam, vậy mà lần đầu tiên nóng giận.

"Tiểu nha đầu, ta xác thực so người lớn rất nhiều." Nữ tử giống như cười mà không phải cười chăm chăm vào Ngụy Yên Lam chưa phát dục hoàn toàn ngực, giễu giễu nói: "Người muốn cùng ta so, đoán chừng còn phải đợi hơn mấy năm."

Ngụy Yên Lam sắc mặt hơi đỏ, ngán ngùi biến sắc về sau, nàng lập tức hồi phục bình tĩnh, cười nói: "Thần ca ca từng từng nói qua, có loại nữ nhân gọi là ngực to mà không có não, nói chắc hẳn chính là người loại nữ nhân này a."

Dương Thần trừng lớn hai mắt, con mẹ nó, cô gái nhỏ này nói những lời này thật sự là quá buru hân rồi.

Nữ tử khi được sắc mặt tái nhợt, hơn nửa ngày mới nhịn xuống nộ khí, "Tiểu nha đầu, chờ ta hỏi xong người tiểu tình nhân, lại để đối phó người."

Quay đầu nhìn Dương Thần, nữ tử cười hỏi: "Dùng Mộc Nguyên lão gia hỏa kia tính cách, tuyệt đối sẽ không đem Thiên Mộc Thanh Đăng đơn giản giao cho người khác, người đến cùng dùng biện pháp gì? Vậy mà có thể được đến Mộc Nguyên lão gia hỏa kia Thiên Mộc Thanh Đăng?"

"Nghe khẩu khí của nàng, nàng cùng Viên Mục quan hệ cũng không tốt, chỉ có đánh cuộc nhìn, nếu không cái này Xú bà nương khỏi xướng diễn đến, nói không chừng sẽ đối với Lam Nhi bất lợi." Nghĩ tới đây, Dương Thần cười đối với nữ tử nói: "Như lời người nói Mộc Nguyên dùng tên giả vì Viên Mục, tại không lâu trước khi đã bị Vô Lượng cung người giết chết."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Đấu kiếm

"Mộc Nguyên đã bị chết?" Nữ tử nghe được Dương Thần, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Đại tỷ, ta đã đem biết đến đều nói cho người biết rồi, người bây giờ có thể thả chúng ta đi đi à nha?" Dương Thần cười nói: "Nếu như người muốn biết Mộc Nguyên đến tốt cùng là chết như thế nào, không bằng đi Vô Lượng cung hỏi một chút."

"Hừ, người để cho ta đi Vô Lượng cung, chỉ sợ không có an cái gì hảo tâm a?" Nữ tử giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần, "Nghe nói Vô Lượng cung là phụ cận tam đại thế lực một trong, người vậy mà bảo ta đi Vô Lượng cung?"

"Dùng đại tỷ thực lực của người, làm gì e ngại Vô Lượng cung?" Dương Thần gượng cười vài tiếng.

"Người không cần kích ta, về sau ta sẽ đích thân đi Vô Lượng cung hỏi thăm minh bạch đấy." Nữ tử cười lạnh một tiếng. "Người đã biết rõ Mộc Nguyên đã bị chết, vậy người khẳng định biết rõ hẳn trước khi chết đi qua địa phương nào."

"Người sẽ không phải muốn cho ta mang người đi cái chỗ kia a?" Dương Thần cười sờ lên cái mũi.

"Đúng vậy." Nữ tử cười nói: "Người tốt nhất đừng có đùa hoa chiêu gì, cũng đừng vẫn tưởng đồ đào tẩu, nếu không người nên biết hậu quả."

"Người hay vẫn là hiện tại sẽ đem ta giết a." Dương Thần tức giận nói: "Dù cho ta mang người đi cái chỗ kia, người cũng chưa chắc sẽ bỏ qua ta, cùng hẳn nói như vậy, còn không bằng hiện tại sẽ đem ta giết."

"Thần ca ca cũng sẽ không lại để cho chính mình chịu thiệt, hẳn lại đang suy nghĩ gì mưu ma chước quỷ rồi hả?" Ngụy Yên Lam nháy mắt nhìn xem Dương Thần, như có điều suy nghĩ.

"Hừ, ta lúc nào nói sẽ không bỏ qua người?" Nữ tử cười lạnh nói: "Chỉ cần người dẫn ta đi cái chỗ kia, ta lập tức tự đem các người thả."

"Vừa rồi chúng ta đánh cuộc, không biết người thua là ai?" Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn xem nữ tử, "Có ít người đã thua trận rồi, tuy nhiên lại không tuân thủ hứa hẹn, thật sự là..."

Nói xong lời cuối cùng, Dương Thần lắc đầu thờ dãi.

Nữ tử nghe được Dương Thần, khuôn mặt biến đổi, lúc này mới nhớ tới vừa rồi đánh cuộc xác thực là mình thua trận rồi, như thế nói đến, mình quả thật

có lẽ thả Dương Thần hai người.

"Xem ra ngươi đã nghĩ tới." Dương Thần cười nói: "Ngươi bây giờ sẽ không bỏ qua chúng ta, về sau chẳng lẽ tặc sẽ bỏ qua chúng ta sao? Cho nên ngươi còn không bằng hiện tại tặc đem chúng ta giết."

"Hừ, ta Mộc Y Lâm khi nào đã từng nói qua lời nói dối? Đã ta đã thua, tặc nhất định sẽ buông tha các ngươi." Mộc Y Lâm nhàn nhạt cười cười, "Các ngươi hiện tại có thể ly khai."

Nghe được Mộc Y Lâm, Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam đều là hơi sững sờ, không nghĩ tới cái này Xú bà nương đáp ứng như thế dứt khoát.

Sững sờ sau một lát, Dương Thần lời kéo Ngụy Yên Lam bàn tay như ngọc trắng, cười đối với Mộc Y Lâm nói: "Mộc đại tỷ, chúng ta đây liền cáo từ rồi, hữu duyên gặp lại." Nói xong đã lời kéo Ngụy Yên Lam lướt đi gian phòng.

Nhìn xem Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam bóng lưng rời đi, Mộc Y Lâm giống như cười mà không phải cười tự nói: "Hiện tại ta đã thả ngươi nhóm, đợi tí nữa nếu như các ngươi lại bị ta bắt lấy, có thể thì không thể trách vật vì phạm lời hứa rồi."

Khách sạn bên ngoài, Dương Thần lời kéo Ngụy Yên Lam lướt đến đường lớn lên, ly khai khách sạn nháy mắt, Dương Thần bỗng nhiên đối với Ngụy Yên Lam nói: "Lam Nhi, cái kia Xú bà nương nhất định sẽ đuổi theo, chúng ta tách ra đi, nàng tuyệt đối sẽ không làm khó dễ ngươi đấy."

"Thần ca ca, Lam Nhi không đi, ngươi đi chỗ nào, Lam Nhi cũng muốn đi chỗ nào." Ngụy Yên Lam quật cường nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần bắt đầu đi lác đác, cuối cùng chỉ phải nhẹ gật đầu, lời kéo Ngụy Yên Lam lướt vào một đầu trong ngõ nhỏ đi, hẩn chỗ đi phương hướng, đúng là Xã Tắc Học Viện nơi ở.

"Thần ca ca, ngươi tặc yên tâm đi, nữ nhân kia khẳng định không có biện pháp đuổi theo, Lam Nhi cam đoan với ngươi!" Ngụy Yên Lam nhìn xem Dương Thần, dí dỏm cười cười, trong nội tâm yên lặng nói ra.

"Tiểu nha đầu này rốt cuộc là cái gì địa vị? Thậm chí ngay cả cái loại này cấp bậc cao thủ đều cam tâm đến bảo hộ nàng." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trầm ngâm nói: "Người khác có lẽ cảm giác không thấy, tuy nhiên lại không thể gạt được ta Đào Đào, mỗi lần tiểu nha đầu này xuất hiện, phụ cận sẽ xuất hiện một cỗ cường đại khí tức, ừ, Tiểu Thần Tử, ngươi thật đúng là đi vận khí cứt chó, vậy mà có thể thông đồng đến cái tiểu nha đầu này..."

Ngay tại Dương Thần ly khai lướt vào hẻm nhỏ nháy mắt, một người mặc hồng nhạt trang phục nữ tử theo khách sạn cửa sổ nhảy xuống tới, đã rơi vào Dương Thần vừa mới rời đi địa phương, người này thành linh tặc là Mộc Y Lâm.

"Nếu như không là vì Mộc Nguyên, ta cũng sẽ không biết bị thương." Mộc Y Lâm bắt đầu đi lác đác, "Mộc Nguyên lão gia hỏa này sở dĩ bị giết, nhất định là bởi vì thực lực không có khôi phục, xem ra ta cũng phải cẩn thận một chút, cho dù ở Nam Cực quận loại này rút lại phía sau căn cứ địa phương, cường giả cũng số lượng cũng không ít. Tại không có khôi phục Bá Vương thực lực trước khi, tạm thời vẫn không thể đắc tội tại đây tam đại thế lực."

"Cái kia Tiểu Quý chạy ngược lại là nhanh, bắt quá muốn từ thủ hạ ta đào tẩu, hừ, đó là tuyệt đối không có khả năng đấy." Cười lạnh một tiếng, Mộc Y Lâm hướng phía Dương Thần rời đi phương hướng cực nhanh mà đi.

Thế nhưng mà nàng vẫn chưa ra khỏi vài bước, bỗng nhiên cảm giác mình bên người, phương viên tầm hơn mười trượng Bá Khí chậm rãi lưu động đứng dậy, không gian càng hơi hơi vận vẹo, như nước mặt nổi lên rung động.

Lập tức! Mộc Y Lâm đã bị vô hình giam cầm chi lực, nganh sanh sanh ngăn chặn, đột nhiên ngừng ngay tại chỗ, toàn thân cao thấp như bị ngàn vạn cân cự thạch ngăn chặn, trầm trọng vô cùng!

Mộc Y Lâm khuôn mặt kịch biến, đồng tử kịch liệt co rút lại, trên trán đổ mồ hôi đầm đìa, nàng thở sâu, nhìn xem bốn phía, "Văn bối Thần Mộc Vương cốc Mộc Y Lâm, tiền bối vì sao phải khó xử văn bối, chẳng lẽ văn bối có cái gì chỗ đắc tội?"

"Mộc Kiếm Hành lão gia hỏa kia còn sống không?" Không biết từ chỗ nào quanh quẩn khởi thanh âm già nua.

Nghe thế đạo thanh âm, Mộc Y Lâm khuôn mặt khẽ biến, cắn răng nói: "Gia phụ khá tốt, tiền bối chẳng lẽ nhận thức gia phụ?"

"A? Mộc Kiếm Hành thậm chí có con gái? Ha ha, kỳ lạ quý hiếm kỳ lạ quý hiếm, hẩn vậy mà đã lấy lão bà rồi." Đạo kia thanh âm già nua cười lên ha ha.

Mộc Y Lâm nghe thế lão già lời nói, cũng không biết là nên khi hay nên cười.

"Tiểu nha đầu, ngươi đã là lão gia hỏa kia con gái, lão phu ta tặc không làm khó dễ ngươi rồi. Bất quá, có chuyện phải nhắc nhở ngươi, ngàn vạn không tốt tội tiểu thư nhà ta, nếu không, dù cho ngươi là Mộc Kiếm Hành con gái, cũng đừng trách ta không niệm tình xưa."

Thanh âm già nua chậm rãi biến mất, Mộc Y Lâm trên người cái kia cổ vô hình giam cầm chi lực cũng tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

"Tiểu thư?" Mộc Y Lâm sắc mặt không khỏi biến đổi, "Chẳng lẽ là vừa rồi tiểu nha đầu kia sao?"

Nghĩ tới đây, Mộc Y Lâm không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, "Tiểu nha đầu kia rốt cuộc là ai? Thậm chí ngay cả cái loại người này cũng cam nguyện làm thủ hạ của nàng?"

...

Dương Thần cũng không biết Mộc Y Lâm đã bị người ngăn trở, cho nên hắn một khắc không ngừng chạy tới Xã Tắc Học Viện, đương hắn trả lời Xã Tắc Học Viện thời điểm, hắn nhìn xem Ngụy Yên Lam nở nụ cười, trong nội tâm rất cực nhọc nhằng thờ ra.

Thế nhưng mà trong lòng của hắn lại đột nhiên nổi lên nghi ngờ, cái kia Xú bà nương chẳng lẽ thật không có đuổi theo? Không đúng nha, dùng cái kia Xú bà nương thực lực, dù cho chính mình toàn lực đào tẩu, nàng cũng có thể rất nhanh có thể đuổi theo mới đúng.

Càng muốn, Dương Thần càng cảm thấy nghi hoặc.

Bỗng nhiên, một đạo âm thanh lạnh như băng truyền đến: "Ta đã chờ ngươi đã lâu rồi."

Dương Thần cùng Ngụy Yên Lam ngưng mắt nhìn lại, người nói chuyện dĩ nhiên là Bạch Triền Kiều, Bạch Triền Kiều bản Hàn Chương đã thương, thế nhưng mà bây giờ nhìn lại lại như không có việc gì đồng dạng, không thể không nói, Bạch gia chữa thương thủ đoạn thật đúng là cường hãn.

"Ngươi là một đối thủ không tệ, xứng để cho ta rút kiếm." Bạch Triền Kiều lưỡi đao giống như ánh mắt lợi hại, gắt gao chăm chăm vào Dương Thần.

"Đã ngươi muốn làm của ta thù hạ, ta sẽ thanh toán ngươi." Dương Thần cười nhạt một tiếng, "Có ngươi như vậy một thù hạ, cũng không phải kiện chuyện xấu."

"Thần ca ca, ngươi có nắm chắc không?" Ngụy Yên Lam lo lắng hỏi, nàng cũng không có khích lệ Dương Thần hiện buông tha cho quyết đấu, bởi vì nàng biết rõ, dù cho khuyên cũng không có dùng.

"Lam Nhi, ngươi tự yên tâm đi." Dương Thần vuốt vuốt Ngụy Yên Lam đầu, cười nói: "Ta chưa bao giờ làm không có nắm chắc sự tình."

Trên thực tế, trong lòng của hắn xác thực không có nắm chắc, chỉ bất quá hắn không có đối với Ngụy Yên Lam nói mà thôi.

Học viện bốn phía chứng kiến Dương Thần cùng Bạch Triền Kiều sắp quyết đấu, nhao nhao ngừng chân quan sát, phải biết rằng, hiện tại Dương Thần cũng không phải là vô danh tiểu tốt, theo học viện thi đấu ngày đó, đại danh của hắn cũng đã truyền ra, đã có hảo sắc tên tuổi, lại có lừa đảo tên tuổi...

Bạch Triền Kiều tên tuổi cũng không nhỏ, Bạch gia tu luyện thiên tài, cái này tên tuổi cũng không phải là thổi phồng đi ra đấy.

Hơn nữa, Dương Thần xem qua Thiên Địa Nhân ba bảng, Bạch Triền Kiều thế nhưng mà Nhân Bảng thứ ba, đây càng đủ để nói rõ giương kiêu chổ đáng sợ.

"Trầm Kiếm Khiếu thế nhưng mà Nhân Bảng thứ nhất, nếu như ta ngay cả Bạch Triền Kiều đều đánh không thắng, còn thế nào đi giết Trầm Kiếm Khiếu?" Dương Thần trong mắt hiện lên tinh quang, trận chiến này, hắn chỉ có thể thắng, tuyệt đối không thể thua.

Ngẩng đầu nhìn Bạch Triền Kiều, Dương Thần trong tay Lôi Quang lóe lên, Lôi Ngục kiếm thỉnh linh nơi tay, kiếm chỉ Bạch Triền Kiều, hắn cười nói: "Nhớ kỹ đánh cuộc của chúng ta, nếu như ngươi thua, phải trở thành của ta thù hạ!"

"Ta sẽ không thua!"

Bạch Triền Kiều cười lạnh một tiếng, đột nhiên bạo lên, người này như là ra khỏi vỏ kiếm, hướng phía Dương Thần bay đi, cùng lúc đó, kiếm của hắn đã ra khỏi vỏ, sâm lãnh kiếm khí bát phương bốn phía.

Cảm giác được trên thân kiếm chỗ phát ra sát khí, đang xem cuộc chiến các học viên sắc mặt đều là biến đổi.

Dương Thần lại không có bị cái này cổ sát khí chỗ nhiếp, lập tức Bạch Triền Kiều huy kiếm đâm tới, hắn cũng động, thi triển ra Phong Lôi Bộ, hắn tránh đi Bạch Triền Kiều sắc bén mũi kiếm.

Tránh đi Bạch Triền Kiều công kích, Dương Thần huy động Lôi Ngục kiếm, đâm thẳng hướng Bạch Triền Kiều yết hầu mà đi, hắn thi triển kiếm pháp mặc dù chỉ là Đại Kiếm Tông nhập môn kiếm pháp, không chút nào không cần Bạch Triền Kiều kiếm pháp yếu.

Thậm chí trong mắt người chung quanh, Dương Thần chỗ thi triển kiếm pháp ngược lại càng cao hơn mình.

Bất quá Bạch Triền Kiều sao lại, há có thể lại để cho Dương Thần đơn giản công kích được, thân hình của hắn có chút lướt ngang, thủ đoạn có chút vận vẹo, ông! Mũi kiếm nhanh quay ngược trở lại, đẩy ra Lôi Ngục kiếm, kích thích liên tiếp hòa hoa.

Ông! Bạch Triền Kiều mũi kiếm lần nữa nhanh quay ngược trở lại, hắn kiếm pháp thật sự là nhanh đến cực hạn, càng là hung ác đã đến cực hạn, một kiếm đâm ra, mang theo bốn phía 10m nội Bá Khí đi theo lưu chuyển đứng dậy, như gió bạo tựa như vây quanh Dương Thần xoay tròn.

Dương Thần lập tức cảm giác được, bốn phía tịch cuốn tới Bá Khí vòng xoáy ở bên trong, lưu động Bá Khí hình thành vô số kiếm khí, kiếm khí như châm, phô thiên cái địa tựa như hướng chính mình bao phủ mà đến!

"Con mẹ nó, đây là cái gì kiếm pháp?"

Dương Thần ánh mắt lăm lăm, không ngừng hướng Lôi Ngục kiếm rút vào Bá Khí, lập tức, Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính chất bị kích phát đứng dậy,

theo Dương Thần huy kiếm bỏ ra, dài nhỏ Lôi Ngục kiếm như linh xà giống như lãng không múa đứng dậy, xoát xoát xoát kiếm minh thanh không ngừng.

Trong lúc nhất thời, Dương Thần bốn phía rậm rạp chằng chịt, toàn bộ đều là Lôi Đình, tựa như lưới đánh cá.

Hướng phía Dương Thần bao phủ mà đến kiếm khí, lập tức bị những này mật như lưới đánh cá Lôi Đình ngăn trở, lập tức cuốn vào Lôi Đình bên trong tan biến tại vô hình.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Thắng thảm

Mọi người thấy đến Bạch Triền Kiều kiếm pháp, đã là tán thưởng không thôi, bất quá, khi thấy Dương Thần hóa giải Bạch Triền Kiều lãng lệ ác liệt công kích thời điểm, sắc mặt của bọn hắn lần nữa biến đổi, Dương Thần kiếm pháp cũng rất mạnh!

Vũ nguyệt chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở bên cạnh, khi thấy Dương Thần có thể cùng Bạch Triền Kiều đánh chính là tương xứng thời điểm, sắc mặt của nàng tương không dám đương nổi xem, "Hai năm trước, cái này tiểu đám tặc rõ ràng không thể tu luyện, nhưng là bây giờ như thế nào trở nên lợi hại như vậy?"

"Nếu như ngày đó tại Vu Sơn thời điểm hắn không có ẩn dấu thực lực, như vậy thực lực của hắn tăng lên cũng quá nhanh chút ít a?" Mộ Dao chẳng biết lúc nào cũng xuất hiện ở cách đó không xa.

Nàng còn nhớ rõ ngày đó nhìn thấy Dương Thần thời điểm, đối phương chẳng qua là Bá Khí Cửu Trọng mà thôi, không nghĩ tới, bây giờ lại đã trở thành Cửu Biến Bá Sĩ, cái này thật là làm nàng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Cho nên, nàng suy đoán ngày đó Dương Thần vô cùng có khả năng che giấu thực lực.

"Bỏ đi, bỏ đi, bị chống đỡ chúng ta mà nói." Đang xem cuộc chiến trong đám người đột nhiên đi tới hai người, hai người kia dĩ nhiên là Hàn Vũ cùng Hàn Dương.

Chứng kiến là cái này hai cái nhị thế tổ, các học viên chỉ phải nén giận tránh ra nói tới.

"Dương Thần cái này tiểu tạp chủng tại sao có thể là Bạch Triền Kiều đối thủ, ta xem hắn lần này hơn phân nửa sẽ chết tại Bạch Triền Kiều dưới thân kiếm."

"Đúng vậy, Bạch Triền Kiều thế nhưng mà Nhân Bảng thứ ba, tiểu tử thú kia tại sao có thể là Bạch Triền Kiều đối thủ!"

Theo đám người đi tới thời điểm, Hàn Vũ cùng Hàn Dương âm dương quái khí châm chọc lấy Dương Thần, thế nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của bọn hắn bỗng nhiên trở nên tương đương khó coi, hai cái ngay ngắn hướng trừng lớn hai mắt: "Cái này. . . Điều này sao có thể?"

Nguyên lai bọn hắn chứng kiến Dương Thần vậy mà cùng Bạch Triền Kiều đánh chính là khó phân thắng bại, hơn nữa. . . Tựa hồ cũng không có bị thua xu thế.

Trên thực tế, Dương Thần hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu, mặc dù không có bị thua, nhưng nếu muốn thắng, cũng cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Huy kiếm công kích Bạch Triền Kiều đồng thời, một hồi kim quang bỗng nhiên tách ra, Dương Thần đột nhiên sử xuất Cầm Long trào, ôm đồm hướng Bạch Triền Kiều ngực mà đi, một trào này chỉ lực, mang theo chói tai khí bạo thanh âm, chừng khai bia liệt thạch chỉ uy.

Bạch Triền Kiều thủ đoạn khê nhúc nhích, ông! Mũi kiếm nhanh quay ngược trở lại, hướng Dương Thần bàn tay đâm tới, một kiếm đâm ra, mang theo vô số huyết sắc kiếm khí, phô thiên cái địa tựa như bao phủ mà ra.

Bất quá những huyết sắc này kiếm khí lập tức bị bất long trào trào được sụp đổ, cùng lúc đó, Dương Thần không lùi mà tiến tới, bước xa bắn về phía Bạch Triền Kiều, Lôi Ngục kiếm nhanh đâm hướng Bạch Triền Kiều yết hầu mà đi!

Đùng đùng, chu vi khắp nơi đều là Lôi Đình, như to bằng cánh tay, theo Dương Thần một kiếm này đâm ra, những Lôi Đình này ngay ngắn hướng oanh kích hướng Bạch Triền Kiều, thế không thể đỡ!

Mọi người thấy đến Dương Thần một kiếm này, nhao nhao cả kinh, không khỏi thay Bạch Triển Kiều ngất đem mồ hôi lạnh.

Lập tức Lôi Ngục kiếm đâm đến, Bạch Triển Kiều cấp lùi về phía sau, lui ra phía sau nháy mắt, hai tay của hắn đã nắm chặt lợi kiếm, bỗng nhiên phát ra quát khê một tiếng: "Huyết ngục Cuồng Kiếm giết!"

Tiếng quát chưa dứt, Bạch Triển Kiều đã một kiếm đâm ra, Bá Khí phiến côn, hướng phía hắn lợi kiếm cuộn cuộn mà đi, lập tức bị lợi kiếm hấp thu, 99 đạo huyết sắc kiếm khí phá không nổ bắn ra mà ra!

Kiếm khí lăng lệ ác liệt tiếng xé gió vang vọng bát phương, sát khí bốn phía, người xung quanh nhao nhao rung mình: "Hảo cường sát khí!"

99 đạo huyết sắc kiếm khí, mãnh liệt bỏ vào tịch cuốn tới Lôi Đình phía trên, vậy mà trực tiếp đem những Lôi Đình này bỏ ra, chém thành vô số Lôi Đình tơ mỏng, bốn phía bay ra.

Bất quá huyết sắc kiếm khí cũng tùy theo tiêu tán không thấy.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Bạch Triển Kiều tiếng quát lần nữa vang lên: "Huyết ngục Cuồng Kiếm giết!"

Một kiếm đâm ra, 99 đạo huyết sắc kiếm khí hướng phía Dương Thần chém giết mà đi, kiếm khí mang theo trận trận lăng lệ ác liệt sức lực phong, như đao giống như thiết cắt hướng bốn phương tám hướng, bốn phía đang xem cuộc chiến người nhao nhao lui về phía sau, sắc mặt khiếp sợ không thôi.

"Tiểu Thần Tử, coi chừng! !" Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi.

Dương Thần há lại không biết một kiếm này đáng sợ, lập tức kiếm khí phô thiên cái địa giống như bao phủ mà đến, hai tay của hắn nắm chặt Lôi Ngục kiếm, lăng không đánh xuống!

Một kiếm đánh xuống về sau, Dương Thần cơ hồ đem toàn thân Bá Khí đều rót vào Lôi Ngục kiếm ở bên trong, Lôi Ngục kiếm lập tức trở nên cuồng bạo không thôi, vốn là mỏng như cánh ve mũi kiếm lăng không múa, xuy xuy xùy. . . Mũi kiếm đâm vào không khí mà qua, kích thích Đóa Đóa hỏa hoa.

Phượng viên hơn mười thước ở trong Bá Khí giống như thủy triều phiến côn đứng dậy, hóa thành vô số to bằng cánh tay Lôi Đình, rậm rạp chằng chịt, như vạn mã lao nhanh, hướng phía huyết sắc kiếm khí bắn tới!

Mọi người thấy đến Dương Thần một kiếm này uy lực, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, "Thật đáng sợ kiếm pháp!"

Bọn hắn nhưng lại không biết, đó cũng không phải Dương Thần dựa vào lực lượng của mình thi triển đi ra, mà là dựa vào Lôi Ngục kiếm lực lượng.

Bỗng nhiên, đùng đùng đùng, đùng đùng đùng, vô số đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ mạnh vang vọng không ngừng, kiếm khí bốn phía, Lôi Đình tràn ngập, kích thích trận trận khói đặc, Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều lập tức bao phủ tại trong sương mù dày đặc.

Mọi người ngay ngắn hướng đưa ánh mắt tăng tại trong sương mù dày đặc, muốn biết cuối cùng nhất rốt cuộc là ai thắng.

"Thần ca ca. . ." Ngụy Yên Lam trên ngọc dung lộ vẻ vẻ lo lắng.

"Ha ha. . ." Hàn Vũ cùng Hàn Dương ngay ngắn hướng cười to: "Cái này tiểu tạp chủng khẳng định chết rồi!"

Mộ Dao lạnh lùng ghen hướng Hàn Vũ hai người, trong mắt lộ vẻ xem thường chỉ sắc.

Đúng lúc này, cuộn cuộn cuộn cuộn khói đặc dạt tăn ra đến, lộ ra Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều thân ảnh đi ra, mọi người ngưng mắt nhìn lại, Dương Thần cùng Bạch Triển Kiều y phục trên người đã rách tung toé, trên người cang là đã máu tươi đầm đìa.

Hai người sắc mặt đều dị thường tái nhợt, hiển nhiên đều tiêu hao đại lượng Bá Khí, bất quá hai người đều không có ngã xuống.

Thế nhưng mà. . . Dương Thần Lôi Ngục kiếm lại khoác lên Bạch Triển Kiều trên vai, thấy như vậy một màn, tất cả mọi người biết rõ Bạch Triển Kiều thua trận rồi, thế nhưng mà mọi người khó hiểu chính là, Dương Thần là như thế nào thắng hay sao?

"Người thua. . ." Dương Thần thờ hờn hờn, nhàn nhạt cười cười, ngắn ngủn ba chữ, xác thực in dấu thật sâu khắc ở trong lòng mọi người, trong lòng mọi người cũng đã minh bạch, Thiên Địa Nhân ba trên bảng chắc chắn sẽ thêm ra Dương Thần danh tự đến.

Kỳ thật, ngày đó Dương Thần đánh bại Phượng Lâm thời điểm, tên của hắn đã xuất hiện ở Nhân Bảng trên, bất quá cùng Bạch Triển Kiều so với, Phượng Lâm tên tuổi thật sự quá nhỏ rồi, rất hiển nhiên, đánh bại Bạch Triển Kiều khiến cho oanh động muốn lớn rất nhiều.

"Ta thua. . ." Bạch Triển Kiều đồng dạng thờ hờn hờn, nói ra ba chữ kia thời điểm, hắn vậy mà cùng Dương Thần cùng một chỗ té xỉu trên đất.

Mọi người thế mới biết, hai người thậm chí ngay cả đứng vững khí lực đều đã không có.

Té xỉu lập tức, Dương Thần đã nghe được Ngụy Yên Lam ân cần thanh âm: "Thần ca ca. . ."

Chuyện sau đó hắn tự không nhớ rõ, đương hắn khi tỉnh lại, hắn phát hiện mình nằm ở trong túc xá trên giường. Quách Định ngồi trên giường vì hắn sát được, cách đó không xa còn có hai người, dĩ nhiên là Quách Tung Dương cùng Thương Quan Viêm.

"Quách Định, ta có phải hay không đã chết mất. . ." Dương Thần muốn hoạt động thoáng một phát thân thể, tuy nhiên lại phát hiện toàn thân đau nhức vô cùng, căn bản không cách nào từ trên giường đứng lên, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười.

Quách Định còn chưa kịp trả lời Dương Thần, Thượng Quan Viêm đã trước cười mở miệng: "Thật xin lỗi, ngươi tạm thời còn chết không hết."

"Lão Đại, biết rõ thương thế của ngươi thế không ngại, Điem Nhi các nàng mới đi đấy." Quách Định cười nói: "Nếu không là lão Đại khôi phục nhanh, ta đoán chừng các nàng đêm nay nhất định sẽ lưu lại chiếu cố ngươi."

"Hai cái cô gái nhỏ, cũng dám đến nam sinh ký túc xá, lá gan thật đúng là đại, nếu là bị Mộ Dao đạo sư biết rõ, các nàng đã có thể thảm rồi." Dương Thần cười nói.

"Vậy cũng chưa hẳn, các nàng lúc tiến vào, nhân viên quản lý đã té xỉu, cho nên. . ." Quách Tung Dương cười nói: "Nếu như chúng ta không nói ra đi, là không có ai biết các nàng đã tới ký túc xá đấy."

"Ai đem nhân viên quản lý đánh ngất xỉu rồi hả?" Dương Thần dờ khóc dờ cười, chẳng lẽ là cái kia hai cái cô gái nhỏ đánh ngất xỉu nhân viên quản lý?

"Lão Đại, nhân viên quản lý là Quách đại ca bọn hắn đánh ngất xỉu đấy." Quách Định quay đầu nhìn Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm.

"Các ngươi?" Dương Thần không khỏi sững sờ.

"Không phải ta." Quách Tung Dương lắc đầu cười nói: "Nếu như là ta mà nói..., ta tuyệt đối sẽ không đánh ngất xỉu hắn, ta sẽ cùng hắn tiến giảng đạo lý, nói không chừng hắn hội cho phép cái kia hai cái nữ hài tử tiến đến."

Thượng Quan Viêm nhìn nhện Quách Tung Dương, "Biện pháp của ta hữu hiệu nhiều hơn, nếu như là ngươi đi, vô luận ngươi nói cái gì, hắn cũng sẽ không khiến Ngụy cô nương các nàng vào, bởi vì hắn tuyệt đối không dám trái với quy củ của học viện."

"Cái kia cũng chưa chắc, ngươi không có đi ném thư, làm sao ngươi biết không được đâu này?" Quách Tung Dương y nguyên kiên trì ý nghĩ của mình.

Dương Thần tròn mắt, nghĩ thầm: "Giảng đạo lý? Cái thế giới này đạo lý thì không cách nào giải nghĩa sở, lực lượng cường đại tột là đạo lý."

"Ta cũng sẽ không đi ném thư." Thượng Quan Viêm cười lắc đầu, hắn tựa hồ cũng cùng Dương Thần là một loại người.

Không thể không nói, Dương Thần bắt đầu thích loại tức xá này sinh hoạt cảm giác rồi, có lẽ là kiếp trước không có niệm qua sách, cho nên cảm thấy đặc biệt mới lạ a.

. . .

Dương Thần tại ký túc xá dưỡng thương thời điểm, Tương trong phủ, một gian bố trí trang nhã trong phòng, Hàn Tương học Dương Thần pha trà trình tự, khéo miệng mang theo nụ cười ưu nhã, chìm đắm trong pha trà cùng thưởng thức trà niềm vui thú bên trong.

Hàn Tương mỗi động tác đều cùng Dương Thần không sai biệt lắm, là trọng yếu hơn là, khí chất của hắn trời sinh tự phi thường ưu nhã, cho nên, hắn tuy nhiên tại học Dương Thần thưởng thức trà, thế nhưng mà đã trở giỏi hơn thầy.

Tiểu Thiên ở một bên dùng tay ngăn chặn quai hàm, thưởng thức trước mắt vị này xinh đẹp công tử nhất cử nhất động.

"Hắn thật là Chu Tiên trấn người sao? Chu Tiên trấn bên trên căn bản không có người có thể dạy ra hắn loại này đồ đệ. . ." Hàn Tương bên cạnh hưởng thụ lấy thưởng thức trà niềm vui thú, bên cạnh thì thảo luận nói.

Đúng lúc này, bên ngoài gian phòng truyền đến một giọng nói: "Chủ nhân, Phương gia người quả nhiên đối với cái kia gọi Dương Thần thiếu niên động thù."

"Nói tiếp." Hàn Tương xem cũng không có xem bên ngoài gian phòng, vẫn tự rót uống một mình, tiếp tục hưởng thụ lấy trà hương vị.

"Phương gia người đã thất bại, họ Dương thiếu niên đào tẩu rồi, bắt quá, hắn trở lại Xã Tắc Học Viện về sau, còn đã xảy ra một việc." Bên ngoài gian phòng người nọ cung kính bẩm báo.

"A? Sự tình gì?" Hàn Tương trong mắt hiện lên một vòng tinh quang.

"Hắn đánh bại Bạch Triển Kiêu!"

"Bạch Triển Kiêu. . ." Hàn Tương khéo miệng trời lên nhân nhật đáng tươi cười, "Đi xuống đi, hắn có ba người bằng hữu, bảo vệ tốt hắn ba người bằng hữu, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn gặp chuyện không may."

"Vâng!" Một đạo bóng đen biến mất tại bên ngoài gian phòng, tựa như quỷ mị.

"Công tử, ngươi biết rất rõ ràng có người hội phục kích hắn, thế nhưng mà ngươi vì cái gì không phải người cứu hắn đâu này?" Tiểu Thiên nghi hoặc nhìn Hàn Tương.

"Đây là ta đối với hần cuối cùng khảo nghiệm, nếu như hần liền cái này Quan đô qua không được, lưu ở bên cạnh ta cũng không có dùng." Nhân nhạ cười cười, Hàn Tương nâng chung trà lên, nhẹ nhẹ nhấp một ngụm trà.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Vô Lượng Quy Khư

Đại Hàn Vương Triều bên ngoài, từng lâm ở chỗ sâu trong.

Một cái thiếu niên mặc áo đen đi nhanh trong rừng, bước nhanh bước ra lập tức, tiếng sấm chột tiếng nổ, hần cực nhanh mà lướt qua chi địa, mang theo mặt đất từng mảnh lá rụng, kinh phong ào ào.

"Chiến đấu quả nhiên là tăng thực lực lên biện pháp nhanh nhất." Hắc y thiếu bồng nhiên bóp bóp nắm tay, lẩm bẩm: "Sáu biến Bá Sĩ, dùng ta thực lực bây giờ, đánh bại Bạch Thiên Kiêu, căn bản không cần dốc sức liều mạng."

"Nếu như không là thể chất của người hơn người, hơn nữa Thuần Âm Bá Khí đan, người cũng chưa chắc có thể đột phá nhanh như vậy. Hơn nữa, cùng Bạch Thiên Kiêu thời điểm chiến đấu, người chẳng qua là ý vào Lôi Ngục kiếm uy lực, mới miễn cưỡng chiếm được thượng phong mà thôi." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào đột nhiên cho Dương Thần giới nước lã.

Dương Thần bất đắc dĩ nhún vai, "« Cừu Lôi Cương Kiếm Quyết » phải lĩnh ngộ cái gì kia... Chớ má Lôi Đình vận động quy luật, ta xem nhất thời bán hội cũng không cách nào đã luyện thành."

"Người cho rằng 'Không' để lại cho người « Đấu Pháp Áo Nghĩa » là tốt rồi tu luyện sao? Đấu Chiến bốn nguyên cũng không phải là tốt như vậy thu thập đến đây." Đào Đào tức giận hừ một tiếng.

"Hiện tại cũng chỉ có thể đi Vô Lượng cung nhìn xem, đến cùng có thể hay không lấy được tiến vào Vô Lượng Quy Khư lệnh bài, nếu như có thể tiến vào Vô Lượng Quy Khư, nhất định có thể thu thập đến đầy đủ Đấu Chiến bốn nguyên." Dương Thần bất đắc dĩ cười cười.

Nguyên lai, Dương Thần sở dĩ ly khai Đại Hàn Vương Triều, mục đích là muốn phản hồi Vô Lượng cung, đạt được tiến vào Vô Lượng Quy Khư lệnh bài.

Vô Lượng Quy Khư là một chỗ Trung Cổ di tích, có hằng hà bảo vật, thiên tài địa bảo, càng có Trung Cổ thời đại còn sót lại Bá thuật, tuyệt đối là mạo hiểm giả Nhạc Viên.

Nếu như là Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều người, bọn hần muốn đi vào Vô Lượng Quy Khư, trước hết gia nhập Vương Triều Quân đội. Một khi đã trở thành binh sĩ, có thể theo đại quân tiến vào Vô Lượng Quy Khư.

Loại cơ hội này hàng năm chỉ có một lần, năm nay, quân đội đã sớm tiến nhập Vô Lượng Quy Khư, cho nên Dương Thần căn bản không cách nào thông qua loại biện pháp này tiến vào Vô Lượng Quy Khư.

Tại lão nghèo kiệt hủ lậu trong nhà, có ghi lại Vô Lượng Quy Khư sách vở, Dương Thần đã từng xem qua, từ phía trên ghi lại đến xem, tam đại thế lực hàng năm đều sẽ phái người tiến vào Vô Lượng Quy Khư, lại để cho môn hạ chỉ nhân thu thập Vô Lượng Quy Khư ở trong bảo vật.

Thu thập đến bảo vật đương nhiên không cần nộp lên, đây thật ra là một loại tội luyện đệ tử đích thủ đoạn.

Bởi vì Vô Lượng Quy Khư lối vào ngay tại Vô Lượng cung phụ cận, cho nên Vô Lượng cung chỉ nhân, tiến vào Vô Lượng Quy Khư danh ngạch cũng tựu tương ứng nhiều một ít, có thể nói, tại Vô Lượng Quy Khư ở trong, năm người trong không sai biệt lắm thì có ba cái Vô Lượng cung đệ tử.

Dương Thần sở dĩ muốn đi Vô Lượng Quy Khư, hoàn toàn là vì hấp thu Đấu Chiến bốn nguyên, chiến đấu càng thêm kịch liệt chi địa, Đấu Chiến bốn nguyên thì càng nhiều. Vô Lượng Quy Khư có thể tính toán làm là tam đại thế lực đại chiến chiến trường, khẳng định có đủ nhiều Đấu Chiến bốn nguyên.

Vô Lượng cung đệ tử, muốn đi vào Vô Lượng Quy Khư, nhất định phải đến Trường Lão Hội phân phát lệnh bài, không có lệnh bài, căn bản không cách nào tiến vào Vô Lượng Quy Khư.

Không bao lâu, giả trang thành Diệp Bất Phàm Dương Thần liền đi tới Thần Khí Phong, Thần Khí bộ người có thể tự do xuất nhập Thần Khí Phong, cho nên Dương Thần cũng không có bị bất luận kẻ nào ngăn trở, rất nhanh tựu leo lên Thần Khí Phong.

Thần Khí Phong, Từ Trúc Lâm.

Đương Dương Thần đi vào Từ Trúc Lâm thời điểm, đột nhiên có người vỗ vỗ bờ vai của hắn, phút chốc xoay người sang chỗ khác, hắn lập tức chứng kiến Tam sư huynh Từ Vũ.

Từ Vũ tại bên môi dựng thẳng lên ngón trỏ, nhỏ giọng nói: "Đừng nói chuyện, cùng ta tới." Nói xong quay người lướt hướng Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong.

"Cái này Tam sư huynh đến cùng muốn làm gì?" Dương Thần sờ lên cái mũi, mang nghi hoặc đi theo.

Từ Vũ đi vào một chỗ sương mù mờ mịt bên vách núi dừng lại, theo trong nháy mắt đồ xuất ra hai cây thật dài thứ đồ vật, xem hắn hình dạng, có chút giống ống tuýp, hắn bên trên hiện đầy màu tím đường vân.

"Tiểu sư đệ, ngươi có thể ngàn vạn không sẽ đối Đại sư huynh cùng Nhị sư huynh nói chuyện này, đến, cái này cho ngươi!" Nói chuyện thời điểm, Từ Vũ cầm trong tay cái kia cùng loại ống tuýp đồ vật đồ cho Dương Thần.

"Tam sư huynh, đây là vật gì?" Dương Thần chỉ ngây ngốc nhìn xem trong tay đồ vật, nghi hoặc hỏi.

"Đây chính là ta dùng tại Vô Lượng Quy Khư bên trong tìm được luyện khí đồ chế tạo đi ra, ngươi chỉ cần học ta làm, đã biết rõ nó là lấy làm gì được rồi." Từ Vũ quay đầu lại cười cười, "Ta đem hắn gọi là Thiên Lý Nhân!"

Nói xong, Từ Vũ đem "Thiên Lý Nhân" đặt ở trước mắt, xuyên thấu qua sương mù dày đặc nhìn về phía xa xa ngọn núi.

"Thiên Lý Nhân?" Dương Thần dở khóc dở cười, không nghĩ tới cái này Từ Vũ sư huynh vậy mà chế tạo đi ra kính viễn vọng, bất quá, cái này Tam sư huynh đến cùng muốn dùng kính viễn vọng nhìn cái gì?

Nghĩ tới đây, Dương Thần học giả Từ Vũ động tác đem "Thiên Lý Nhân" đặt ở trước mắt, nhìn về phía xa xa ngọn núi.

Không thể không nói, cái thế giới này kính viễn vọng thật đúng là cường đại, thậm chí ngay cả sương mù dày đặc đều trực tiếp xem thấu, xuyên thấu qua sương mù dày đặc, Dương Thần thấy được đối diện trên ngọn núi xuất hiện vô số cung điện, xuyên thẳng qua tại trên ngọn núi.

"Đây là... Thần Thủy Phong?" Dương Thần trừng lớn hai mắt, cảm tình chính mình dùng "Thiên Lý Nhân" xem địa phương, dĩ nhiên là Thần Thủy Phong.

Thần Thủy Phong lên, lấy ngàn mà tính đệ tử, thuần một sắc đồ lam nữ tử, những đệ tử này mỗi người mỹ mạo, nhất là... Thần Thủy Phong bên trên thậm chí có không ít suối nước nóng, trong đó thậm chí có không ít nữ đệ tử tại tắm rửa.

"Tiểu sư đệ, đây chính là bí mật của ta và ngươi, Đại sư huynh làm người quá mức cũ kỹ, Nhị sư huynh lại chỉ thích nam nhân, cho nên ta không có đem 'Thiên Lý Nhân' cho bọn hắn." Từ Vũ vừa thương thức lấy Thần Thủy Phong bên trên kiều diễm xuân quang, bên cạnh cười gian nói.

Dương Thần tròn trắng mắt, "Tam sư huynh, chúng ta như vậy nhìn lên người khác, tựa hồ không tốt lắm đâu, nếu như bị Thần Thủy Phong Đại sư tỷ phát hiện, chỉ sợ..."

Nghĩ đến Tuyết Y Vũ bảo nổi lên bộ dáng, Dương Thần thì có loại không rét mà run cảm giác.

"Thần Thủy Phong Đại sư tỷ?" Từ Vũ nghe được Dương Thần, trên mặt vậy mà lộ ra nghĩ mà sợ chỉ sắc, đành phải nuốt nuốt nước bọt, "Không có sao, nếu như Tuyết Y Vũ đã đến, Đại sư huynh hội thay chúng ta đánh lấy, tiểu sư đệ không cần sợ."

"Chính ngươi cũng đã sợ? Còn gọi ta không cần sợ?" Dương Thần trong nội tâm tức giận hừ một tiếng, bỗng nhiên, sắc mặt của hắn hơi đổi, hắn tại "Thiên Lý Nhân" trong thấy được Lý Thanh Loan.

Thần Thủy Phong bên trên mỗi gian trong phòng, Lý Thanh Loan ngồi ở phía trước cửa sổ, kéo lấy quai hàm, trên mặt buồn nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Bỗng nhiên, trong phòng đi vào một nữ tử, nữ tử này dĩ nhiên là Tuyết Y Vũ, Tuyết Y Vũ thay đổi đối mặt Dương Thần lúc bá đạo lạnh lùng, trên mặt đáng tươi cười nhìn xem Lý Thanh Loan, tựa hồ muốn nói cái gì.

"Bà mẹ nó, cái này Xú bà nương nguyên lai cũng sẽ biết cười." Dương Thần chứng kiến Tuyết Y Vũ vậy mà nở nụ cười, không khỏi cảm khái.

Không bao lâu, Tuyết Y Vũ đã đi ra Lý Thanh Loan gian phòng, Dương Thần trước mắt "Thiên Lý Nhân" chậm rãi di động, giống như theo dõi khí giống như, đi theo Tuyết Y Vũ chậm rãi di động.

Tuyết Y Vũ tại trên hành lang quẹo trái quẹo phải, cuối cùng tiến nhập trong phòng... Biến mất tại Dương Thần trong tầm mắt, ngay tại Dương Thần ý định đem "Thiên Lý Nhân" dời thời điểm, Tuyết Y Vũ xuất hiện lần nữa tại trong tầm mắt của hắn.

Xuyên thấu qua cửa sổ, Dương Thần thấy được Tuyết Y Vũ chậm rãi cởi áo ra, lập tức trên người cũng chỉ còn lại có thiếp thân áo lót, có lòi có lõm, đầy đủ say lòng người đáng người lập tức hiện lộ ra đến.

Nhìn đến đây, Dương Thần thiếu chút nữa phun ra máu mũi đi ra, cô nương kia, lão tử có phải hay không quá hạ lưu rồi hả?

"Tiểu sư đệ, ngươi nhìn thấy gì?" Tam sư huynh Từ Vũ bỗng nhiên nghẹn gặp Dương Thần biểu lộ, hiếu kỳ hỏi.

"Tam sư huynh, ngươi có may mắn được thấy rồi." Dương Thần hướng Từ Vũ chớp chớp mắt.

Từ Vũ liếc liếc đầu lưỡi, nhìn nhìn Dương Thần đoán phương hướng, lập tức di động tới "Thiên Lý Nhân", cũng nhìn sang. Hắn nhìn sang thời điểm, Tuyết Y Vũ vừa mới đem thiếp thân áo lót cởi, đáng tiếc... Tuyết Y Vũ là đưa lưng về phía bọn hắn.

Bọn hắn chỉ có thể nhìn đến Tuyết Y Vũ cái kia khi sương tái tuyết lưng trắng, càng đáng tiếc chính là, bởi vì bị cửa sổ ngăn trở, bọn hắn chỉ có thể nhìn đến Tuyết Y Vũ phía sau lưng, về phần vật gì đó khác, bọn hắn đều không thể chứng kiến.

Tại Tuyết Y Vũ trước người, là cái thùng tắm, cùng đại đa số nữ tử tắm rửa đồng dạng, Tuyết Y Vũ tắm rửa trong thùng tắm cũng rót đầy cánh hoa, trong thùng tắm nhiệt khí bốc hơi, trong phòng xuân sắc dạt dào.

"Như thế nào không quay tới?" Từ Vũ cùng Dương Thần nhìn nhau, trong mắt vậy mà đều lộ ra vẻ tiếc nuối.

Đúng lúc này, Tuyết Y Vũ đi tới thùng tắm bên cạnh, Dương Thần cùng Từ Vũ đồng thời trừng lớn hai mắt, thiếu chút nữa phun ra máu mũi.

Tuyết Y Vũ cái kia đầy dãi đường cong không hề giữ lại hiện ra tại hai người này trước mắt, mặc dù chỉ là mặt sau, lại khiến cho hai người này thấy trọn mắt há hốc mồm.

Phần nộn cặp mông đầy đặn, thon dài hai chân, mảnh khảnh eo thon... Hai người bọn họ đã triệt để ngây người.

Ngay tại hai người này mong mỏi Tuyết Y Vũ bước vào thùng tắm thời điểm, Tuyết Y Vũ quả nhiên như bọn hắn suy nghĩ, chậm rãi đi về hướng thùng tắm, hai người bọn họ yết hầu trở nên tương đương khô ráo.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Tuyết Y Vũ bỗng nhiên ngừng lại, hữu ý vô ý ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía Dương Thần cùng Từ Vũ chỗ phương hướng.

"Không tốt!" Từ Vũ cùng Dương Thần ngay ngắn hướng biến sắc, bối rối thu hồi "Thiên Lý Nhân", giống như bay hướng Từ Trúc Lâm chạy đi.

"Tiểu Thần Tử, ta cảm tưởng ngươi cam đoan, dùng nữ nhân kia thực lực, khẳng định đã phát hiện các ngươi, ngươi tự tự cầu nhiều phúc rồi..." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào cười truyền âm, ngữ khí trên trức.

"Đáng giận, cái này Từ Vũ sư huynh thật đúng là trọng nghĩa, thời khắc mấu chốt chạy so với ta còn nhanh!" Dương Thần oán hận mắng vài câu, vội vàng thi triển toàn lực, hướng phía Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong, chính mình trụ sở chạy tới.

Từ Vũ tốc độ xác thực rất nhanh, Dương Thần mới vừa vặn chạy ra hơn mười thước xa, hắn đã đã mất đi bóng dáng, hắn tốc độ chạy trốn cực nhanh, thật là khiến người tắc lưỡi.

Ngay tại Dương Thần chạy đến Từ Trúc Lâm nháy mắt, trên bầu trời quanh quẩn khởi một tiếng Tiên Hạc kêu to thanh âm, ngay sau đó một chỉ Tiên Hạc từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào Từ Trúc Lâm ở bên trong, mà ở Tiên Hạc trên lưng ngồi người, thành linh tự là Tuyết Y Vũ!

Nữ nhân này... Sắc mặt lãnh như tuyết sương lạnh, nếu như ánh mắt có thể giết người, Dương Thần đã bị chết vô số lần.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Thiên Bảng cường giả cuộc chiến

"Ngươi thật giống như rất sốt ruột? Có phải hay không gặp phiền toái gì?"

Tuyết Y Vũ như Quảng Hàn Tiên Tử hạ phàm trần, lạnh lùng cao ngạo ngồi ở Tiên Hạc phía trên, bao quát lấy Dương Thần.

"Phiền toái?" Dương Thần chỉ ngây ngốc nhìn xem Tuyết Y Vũ, vuột cái ót nói: "Đại sư tỷ, sư đệ không có gặp được phiền toái gì nha?"

"A?" Tuyết Y Vũ theo Tiên Hạc bên trên rơi xuống, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, "Ngươi vừa rồi đi địa phương nào? Có thể nói cho Đại sư tỷ sao?"

"Ồ? Đại sư tỷ, người như thế nào trong lúc đó như vậy quan tâm sư đệ?" Ngán ngùi nghi hoặc về sau, Dương Thần làm ra bình tĩnh đại ngộ bộ dạng. "Đại sư tỷ, người làm gì như vậy quan tâm sư đệ? Sư đệ ta tuy nhiên tên là Diệp Bất Phàm, kỳ thật trên người không có nửa điểm chỗ bất phàm."

Ngữ khí một châu, Dương Thần cười đùa tí tởm nói: "Đại sư huynh anh vĩ Bất Phàm, lại hiểu được luyện khí, nếu như Đại sư tỷ muốn tìm cái nam nhân, tự đi tìm Đại sư huynh a, tiểu sư đệ ta thật sự vô phúc tiêu thụ, cáo từ, cáo từ!"

Nói xong, Dương Thần đã chột xoay người, cực nhanh hướng Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong, thế nhưng mà hắn còn không có có chạy ra rất xa, Tuyết Y Vũ đột nhiên chắn trước người của hắn, nàng chậm rãi tay giờ lên, tại trong tay của nàng thỉnh linh nắm một khóa màu xanh da trời hạt châu.

Cái khóa hạt châu này bị mờ mịt hơi nước bao khóa, tán phát ra trận trận u lam hào quang, phương viên vài chục trượng ở trong, trong không khí tràn ngập vô số tích thủy châu, như trận châu tựa như phiêu đảng ở giữa không trung, rậm rạp chẳng chịt.

Dương Thần lập tức bị những bọt nước này bao vây lại, tựa như lâm vào vùng bùn bên trong, vậy mà không cách nào nhúc nhích nửa bước.

"Ta thao, đây là cái gì Bá Khí?"

Dương Thần đến sắc mặt không khỏi biến đổi, lần trước nhìn thấy Tuyết Y Vũ cùng Tham Lang bọn người kịch chiến thời điểm, hắn mặc dù biết Tuyết Y Vũ trong tay có khóa thần bí hạt châu, uy lực cực lớn.

Nhưng là bây giờ tự mình thể nghiệm cái khóa hạt châu này uy lực, hắn mới ý thức tới, cái khóa hạt châu này uy lực, xa siêu việt hơn xa tưởng tượng của mình.

"Tiểu Đào Tử, người còn không ra tay!" Dương Thần lập tức truyền âm cho Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào.

"Nữ nhân này tựa hồ đối với người không có sát ý, trừ phi nàng thật sự muốn giết người, nếu không ta sẽ không xuất thủ. Nếu như ta ở cái địa phương này cùng nữ nhân này đánh đập tàn nhẫn, Vô Lượng cung những lão gia hỏa kia nhất định sẽ phát hiện được ta, đến lúc đó phiền phức của chúng ta sẽ càng lớn!" Đào Đào truyền âm nói.

Dương Thần trợn trắng mắt, nghĩ thầm: "Không có sát ý? Lão tử như thế nào cảm thấy cái này Xú bà nương là sát khí lộ ra ngoài."

"Ta cho người thêm một cơ hội, nói cho ta biết, trước người đến cùng ở địa phương nào?" Tuyết Y Vũ cười lạnh nói.

"Đại sư tỷ, ai, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng chỉ có thể đối với người nói thật." Dương Thần nhẹ khê thờ dài thờ dài.

Cách đó không xa, có người giấu ở Từ Trúc Lâm trong, đương hắn nghe được Dương Thần lúc, sắc mặt không khỏi biến đổi: "Không xong, tiểu sư đệ muốn đem ta cung cấp đi ra."

Người này rõ ràng là Tam sư huynh Từ Vũ.

"A? Người rốt cục chịu nói thật." Tuyết Y Vũ sắc mặt lập tức trầm xuống, trong mắt sát cơ lộ ra.

"Đại sư tỷ, kỳ thật..."

Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Từ Vũ đột nhiên theo Từ Trúc Lâm trong lao ra, đại thật xa tự kêu lên: "Nguyên lai là Thần Thủy bộ Đại sư tỷ, hôm nay Đại sư tỷ như thế nào có rảnh đến Thần Khí bộ, chẳng lẽ lại muốn cho Đại sư huynh cho người chế tạo một kiện Bá Khí?"

Từ Vũ chạy tới thời điểm, cho Dương Thần đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ý tứ kia lại hiểu không qua, rõ ràng là không muốn làm cho Dương Thần nói ra sự thật.

"Thằng này rốt cục chịu đi ra." Dương Thần trong nội tâm âm thầm cười cười, làm bộ không rõ Từ Vũ ý tứ, đón lấy đối với Tuyết Y Vũ nói: "Đại sư tỷ..."

"Tiểu sư đệ, Đại sư huynh không phải gọi người đi học tập luyện khí sao? Người còn ở nơi này làm gì? Còn không nhanh!" Từ Vũ lập tức đã cắt đứt Dương Thần.

Tuyết Y Vũ chứng kiến hai người biểu lộ, bỗng nhiên cười lạnh nói: "Hai người các người ở đâu cũng không thể đi!"

Từ Vũ ngưng ngưng cười cười, đối với Tuyết Y Vũ nói: "Đại sư tỷ, đến cùng chuyện gì phát sinh rồi hả? Người dùng như thế nào Thủy Linh Châu đem ta tiểu sư đệ khốn?"

"Hừ, chỉ cần người cái này tiểu sư đệ có thể nói cho ta biết, lúc trước hắn có chưa từng đi các người Thần Khí Phong Tọa Vọng nhai, ta lập tức sẽ buông hắn ra." Tuyết Y Vũ lạnh lùng nhìn xem Từ Vũ, ngữ khí cực kỳ bá đạo.

"Tiểu sư đệ, người ngàn vạn muốn nói thật, nếu không, cho dù là Tam sư huynh ta, cũng không cách nào giúp người." Từ Vũ cố ý đem "Ngàn vạn" hai chữ nhấn được đặc biệt trọng.

"Bà mẹ nó, cái này Tam sư huynh cũng quá hội trốn tránh trách nhiệm rồi." Trong nội tâm âm thầm khinh bỉ Từ Vũ, Dương Thần cười nói: "Đại sư tỷ, ta đến Thần Khí Phong thời gian cũng không dài, căn bản không biết Thần Khí Phong tốt có Tọa Vọng nhai cái chỗ này, càng đừng đề cập đi qua rồi."

Những lời này nói ngược lại là nói thật, hẳn xác thực không biết vừa rồi chỗ đi địa phương tự là Tọa Vọng nhai.

"Như vậy, vừa rồi ngươi như thế nào hội theo Tọa Vọng nhai chỗ phương hướng đã chạy tới?" Tuyết Y Vũ lạnh lùng chăm chăm vào Dương Thần, cái kia ánh mắt, làm cho người không khỏi cảm giác được trận trận khiếp người áp lực.

"Ai..." Dương Thần thờ dài một tiếng, ánh mắt chuyển hướng Từ Vũ, bất đắc dĩ nói: "Tam sư huynh, xin lỗi rồi, ta phải đem chuyện của ngươi nói ra, tuy nhiên, ta cũng không biết Đại sư tỷ vì cái gì không phải hỏi ta chuyện này, thế nhưng mà đã Đại sư tỷ đã lên tiếng, ta cũng chỉ có thể đem biết rõ sự tình đều nói ra, bằng không thì Đại sư tỷ là sẽ không bỏ qua của ta."

"Tiểu sư đệ, ngươi muốn tính toán, có một số việc, một khi nói ra, chúng ta sẽ có đại phiền toái, làm không tốt còn sẽ có nguy hiểm tánh mạng." Từ Vũ nuốt nước bọt, ngữ khí ngưng trọng nói.

Dương Thần bất đắc dĩ lắc đầu, quay đầu nhìn Tuyết Y Vũ, nói ra: "Đại sư tỷ, kỳ thật, vừa rồi ta nhìn thấy rồi..."

"Ngươi nhìn thấy gì?" Tuyết Y Vũ bỗng nhiên cắt đứt Dương Thần, mặt như sương lạnh, sát khí nghiêm nghị, nàng đã cơ bản xác định, Dương Thần nhất định là nhìn lên người của nàng, đã động sát tâm.

"Kỳ thật, ta vừa mới nhìn đến Tam sư huynh cùng Nhị sư huynh, tại... Tại làm sự tình như này, ta lúc ấy rất sợ hãi, sợ bị Từ Vũ sư huynh phát hiện, cho nên ta chạy đi bỏ chạy." Nói đến đây, Dương Thần quay đầu nhìn Từ Vũ, thờ dài nói: "Nhị sư huynh, ngươi ngàn vạn chớ có trách ta, ta cũng không được nói ra chuyện này đến, nếu không phải Đại sư tỷ bức ta..."

"Đã đủ rồi, ngươi đừng bảo là." Từ Vũ bỗng nhiên thờ dài một tiếng, quay đầu nhìn Tuyết Y Vũ, "Nguyên lai Đại sư tỷ một mực đang giám thị lấy ta cùng Nhị sư huynh, trách không được... Đại sư tỷ hội như vậy kịp thời chạy tới chất vấn tiểu sư đệ."

Tuyết Y Vũ bị Từ Vũ nói sững sờ sững sờ, cái này đều cái gì cùng cái gì à?

"Đại sư tỷ, nguyên lai ngươi cũng thích Nhị sư huynh." Từ Vũ thờ dài: "Đại sư tỷ, ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không lại quẩn quít lấy Nhị sư huynh, ngươi tự yên tâm đi, đem tiểu sư đệ thả a, tiểu sư đệ là người vô tội đấy."

"Nhị sư huynh, tiểu sư đệ ta... Thật sự là quá bội phục ngươi rồi!" Dương Thần quay đầu nhìn Từ Vũ, tự đáy lòng truyền âm cho Từ Vũ.

"Ngươi không cần bội phục ta, chờ Đại sư tỷ đi rồi, chúng ta sư huynh đệ mới hảo hảo tính toán toán sổ sách." Từ Vũ truyền âm nói: "Nhị sư huynh gần đây đối với người thiếu niên rất cảm thấy hứng thú, ta sẽ tác hợp ngươi cùng Nhị sư huynh, hắc hắc..."

Bỗng nhiên, Tuyết Y Vũ cười lạnh nói: "Chớ ở trước mặt ta nói hươu nói vượn, ta Tuyết Y Vũ há sẽ thích được Tiêu Ngọc Nhân cái kia bất nam bất nữ yêu nhân."

"Tuyết Y Vũ? Ngươi đang nói ai bất nam bất nữ? Ta thế nhưng mà thanh bạch thân nữ nhi, hừ! Ta nhìn ngươi mới được là bất nam bất nữ yêu nhân!"

Tiêu Ngọc Nhân tiếng cười duyên bỗng nhiên truyền khắp toàn bộ Từ Trúc Lâm, theo tiếng cười của hắn truyền đến, một thân ảnh cực nhanh mà đến, uyển như liễu quý mị hư vô xuyên thẳng qua tại trong rừng trúc.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, cái này đầu bóng đen tự lướt đã đến Tuyết Y Vũ sau lưng, suu suu, hai cái bị Hàn Băng đông lại lên dây lưng lụa, uyển như mũi tên giống như phá không bắn ra, thẳng bức Tuyết Y Vũ sau lưng mà đi!

"Hừ, Tiêu Ngọc Nhân, bằng ngươi cũng muốn làm tổn thương ta? Không biết tự lượng sức mình!" Tuyết Y Vũ cười lạnh một tiếng, eo nhỏ nhún hơi vắn, thân thể mềm mại đằng không bay lên, phiến như kinh hồng.

Đằng không bay lên nháy mắt, Thủy Linh Châu cũng cùng nhau bị nàng mang đi, Dương Thần lập tức khôi phục tự do, đạt được tự do nháy mắt, hắn lập tức thả người lui về phía sau, thối lui đến hơn 10m có hơn.

Từ Vũ đột nhiên xuất hiện tại Dương Thần bên người, xoa xoa tay, kích động nói: "Tiểu sư đệ, có trò hay để nhìn, chúng ta Thần Khí Phong thật lâu không có náo nhiệt như vậy rồi."

Dương Thần không khỏi tròn mắt, "Tam sư huynh, ngươi không đi hỗ trợ sao?"

"Nhị sư huynh đánh nhau thời điểm, chưa bao giờ muốn ta hỗ trợ." Từ Vũ ha ha cười nói: "Huống chi, Đại sư tỷ cũng chưa hẳn là Nhị sư huynh đối thủ."

"Đúng vậy, Đại sư tỷ đứng hàng Thiên Bảng thứ sáu, Nhị sư huynh thì là Thiên Bảng thứ bảy, Nhị sư huynh dù cho đánh không thắng, cũng tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm gì." Nghĩ tới Tiêu Ngọc Nhân cùng Tuyết Y Vũ tại trên Thiên bảng bài danh, Dương Thần học Từ Vũ bộ dạng, an tâm xem không chiến đến.

Đúng lúc này, hai cái dây lưng lụa đâm đi qua, xa xa Tiêu Ngọc Nhân thủ đoạn khẽ nhúc nhích, dây lưng lụa bỗng nhiên lẳng không nhanh quay ngược trở lại, suu suu, hướng phía nhảy hướng giữa không trung Tuyết Y Vũ bắn tới!

Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, lẳng không đánh xuống hai phát cổ tay chặt, bàn tay như ngọc trắng bỏ qua chỗ, Bá Khí giống như thủy triều cuộn cuộn, hóa thành hai đạo màu đen dao mang, hướng phía dây lưng lụa phi trăm mà đi!

Đụng đụng, dây lưng lụa bị "Hắc Thủy Âm Sát đao" bổ trúng, lập tức cắt thành hai đoạn, bắt quá theo Tiêu Ngọc Nhân thủ đoạn run lên, dây lưng lụa lần nữa biến trường, tiếp tục nổ bắn ra hướng Tuyết Y Vũ mà đi, những nơi đi qua bông tuyết không ngừng phát phối.

"Hừ, ngươi cho rằng ta không đối phó được ngươi sao?" Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, trong tay Thủy Linh Châu đột nhiên tách ra chói mắt ánh sáng màu lam, ánh sáng màu lam phóng xạ ra, bao phủ phương viên tầm hơn mười trượng.

Răng rắc, Thủy Linh Châu bị Tuyết Y Vũ bóp nát, lập tức hóa thành một cỗ màu xanh da trời cột nước, cột nước như nhuyễn tiên, bị Tuyết Y Vũ nắm chặt tại trong tay ngọc.

Thủy nhuyễn tiên vây quanh Tuyết Y Vũ xoay tròn, quển quển vòng qua vòng lại, từ xa nhìn lại, Tuyết Y Vũ tựa như thiên nữ hạ phàm, màu ngọc bích hoàn thân, thánh khiết vô cùng.

"Đại sư tỷ làm việc tuy nhiên bá đạo, bất quá cũng tính là cái mỹ nhân." Từ Vũ liếm liếm đầu lưỡi, quay đầu nhìn Dương Thần, tiếc nuối thờ dài nói: "Tiểu sư đệ, nếu vừa rồi Đại sư tỷ không có phát hiện chúng ta thì tốt rồi, Đại sư tỷ cái kia đáng người, chắc chắn, thật sự là không tệ, đáng tiếc, đáng tiếc..."

"Đáng tiếc?" Dương Thần trong nội tâm tức giận khế nói: "Lần sau cho dù cho ta cơ hội, ta cũng sẽ không biết nhìn, cái kia thuần túy là muốn chết."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đại sư huynh ra tay

Từ Trúc Lâm nội, Dương Thần cùng Từ Vũ ngồi xổm ở phía xa, nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân cùng Tuyết Y Vũ giao thủ, Từ Vũ ngẫu nhiên còn có thể bình luận vài câu, khiến cho Dương Thần dở khóc dở cười.

Bởi vì Từ Vũ theo như lời đồ vật, cùng Tiêu Ngọc Nhân bọn hắn giao thủ không có nửa điểm quan hệ, hắn chỉ là không ngừng bình luận Tuyết Y Vũ đáng người như thế nào như thế nào, sau đó không ngừng lắc đầu thờ dài: "Đáng tiếc, Đại sư tỷ không thích nam nhân."

Dương Thần hỏi hần: "Chẳng lẽ Đại sư tỷ có mặt khác không bình thường háo sắc?"

Từ Vũ nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, nghe nói Đại sư tỷ chỉ thích nữ nhân, cho nên, chỉ cần có nam nhân tự tiện bước vào Thần Thủy Phong, nhất định sẽ bị Đại sư tỷ đánh chết."

Dương Thần không thể tron trắng mắt, "Cái này Vô Lượng cung tự không có mấy người bình thường người sao?"

Ngay tại hai người trò chuyện được khí thế ngất trời thời điểm, chỉ thấy Tuyết Y Vũ tạt phát tay trong nhuyễn tiên, hướng phía Tiêu Ngọc Nhân quật mà đi, những nơi đi qua, đầy trời đều là giọt nước.

"Tuyết Y Vũ, ngươi là Thiên Bảng thứ sáu, ta lại chẳng qua là Thiên Bảng thứ bảy, hôm nay ta ngược lại muốn nhìn, giữa chúng ta rốt cuộc là ai mạnh ai yếu?"

Tiêu Ngọc Nhân kiều mỹ cười cười, eo nhỏ có chút vặn, Phi Yến tựa như tránh được trước mặt mà đến thủy nhuyễn tiên, suru suru, trong ống tay áo của hắn nổ bắn ra hai cái dây lưng lụa, một đầu thẳng bức Tuyết Y Vũ mà đi, một đầu tắc thì quần quanh hướng về phía cái kia màu xanh da trời nhuyễn tiên.

Dây lưng lụa những nơi đi qua, hàn khí bốn phía, liền chung quanh trúc tía đều bị Hàn Băng đông lại.

"Không cần so cũng biết, nhất định là ta so ngươi cường!" Trong tiếng cười lạnh, Tuyết Y Vũ trong tay song tay nắm lấy màu xanh da trời nhuyễn tiên, hai tay một xé, nhuyễn tiên vậy mà phân liệt thành hai cây.

Một tay nắm lấy một căn màu xanh da trời nhuyễn tiên, Tuyết Y Vũ cổ tay trắng có chút uốn éo, nhuyễn tiên như rồng bay vút không mà ra, lập tức đem Tiêu Ngọc Nhân trong tay áo bắn ra hai cái dây lưng lụa cuốn lấy.

Cuốn lấy dây lưng lụa nháy mắt, Tuyết Y Vũ kiều quát một tiếng, mạnh mẽ kéo một phát trong tay nhuyễn tiên, Tiêu Ngọc Nhân lập tức bị kéo bay về phía Tuyết Y Vũ mà đến.

Tuyết Y Vũ bỗng nhiên vung vẩy nhuyễn tiên, Tiêu Ngọc Nhân lại bị vung được bay ra hơn mười thước bên ngoài, thế nhưng mà đúng lúc này, Tiêu Ngọc Nhân trong tay dây lưng lụa bỗng nhiên đứt gãy.

Dây lưng lụa đứt gãy nhảy mất, Tiêu Ngọc Nhân hướng phía xa xa lẳng không lướt đi mà đi, hần bỗng nhiên đâm nát cây trúc lên, cây trúc lập tức bị áp loan, tiếp được phân lực, hần mũi tên một loại bay vút hướng Tuyết Y Vũ.

"Tam Thiên Âm Thủy Trảm!"

Bay về phía tuyết theo đi nhảy mất, Tiêu Ngọc Nhân kiêu quát một tiếng, hai tay như thiểm điện kết ấn, trước người của hần Bá Khí kịch liệt cuộn cuộn đứng dậy, theo song chưởng của hần hướng ra phía ngoài mở ra, Bá Khí bỗng nhiên ngưng tụ thành 3000 đạo trong suốt như nước kiếm hình năng lượng ẩn.

3000 đạo kiếm hình năng lượng ẩn, phô thiên cái địa giống như bao phủ hướng Tuyết Y Vũ mà đi, những nơi đi qua, phương viên tầm hơn mười trượng nội cây trúc toàn bộ bị đóng kết, ngay sau đó bị ngay ngắn hướng chặt đứt, âm âm sụp đổ!

"Tốt... Lợi hại!" Dương Thần không khỏi hít vào ngum khí lạnh, nguyên lai lần trước đánh chết Viên Mục thời điểm, Tiêu Ngọc Nhân căn bản không có sử xuất toàn lực.

Dương Thần nhưng lại không biết, không phải Tiêu Ngọc Nhân không muốn sử xuất toàn lực, mà là lúc ấy trên người của hần có thương tích, xác thực không cách nào thi triển xuất toàn lực.

"Không tốt, nhanh lui về sau, Nhị sư huynh xuất toàn lực rồi!" Từ Vũ kéo lại Dương Thần, thả người lui về phía sau hơn 10m.

Tuyết Y Vũ ngọc dung biến đổi, vội vàng thả người lui về phía sau, lui về phía sau nhảy mất, song chưởng của nàng đột nhiên khép lại, hai cây nhuyễn tiên cũng tùy theo dung hợp lại với nhau, mãnh liệt vung vẩy cây roi, nhuyễn tiên lẳng không họa vòng, không ngừng xoay tròn, xoay lên trập trập Phong Bạo.

Phong Bạo kệp lầy lầy mưa, như vòi rồng tựa như trùng kích mà ra, bao phủ hướng 3000 đạo kiếm hình năng lượng ẩn, trong lúc nhất thời, Từ Trúc Lâm trong giống như rơi xuống mưa to mưa to.

"Không xong, các nàng định liều mạng! !" Từ Vũ chứng kiến hai người đều toàn lực đánh ra, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Dương Thần sắc mặt cũng là biến đổi, nghiêm khắc mà nói, Tuyết Y Vũ chết sống mặc kệ hần bất cứ chuyện gì, thế nhưng mà Tiêu Ngọc Nhân dù sao đã giúp hần, hơn nữa còn là hần Nhị sư huynh, hần thật sự không muốn xem đến Tiêu Ngọc Nhân gặp chuyện không may.

Đúng lúc này, Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong truyền đến vô số lưỡi dao sắc bén tiếng xé gió, Dương Thần cùng Từ Vũ ngay ngắn hướng quay đầu nhìn lại, thỉnh thoảng nhìn thấy trúc lâm ở chỗ sâu trong bay tới lầy ngàn mà tính trường kiếm.

Những trường kiếm này vậy mà toàn bộ đều là Hạ phẩm Bá Khí, tại trung ương nhất tám lưỡi kiếm, càng là Trung phẩm Bá Khí.

Trường kiếm đột nhiên bay vút đã đến Tiêu Ngọc Nhân cùng Tuyết Y Vũ trung ương, ông ông... Kiếm minh thanh vang vọng toàn bộ Từ Trúc Lâm, trường kiếm tựa hồ nhận lấy người nào đó không chế, hóa thành ở giữa không trung làm thành một vòng tròn.

Mấy ngàn lưỡi kiếm, thường thường trôi nổi ở giữa không trung, chuỗi kiếm tương đối, mũi kiếm chỉ phía xa bốn phương tám hướng, âm âm xoay tròn, như mâm tròn tựa như lẳng không xoay tròn, rậm rạp chằng chịt kiếm khí phóng xạ ra!

Cái kia 3000 đạo kiếm hình năng lượng ẩn, còn có bởi vì nhuyễn tiên quấy mà hình thành Phong Bạo, lập tức bị cái này phóng xạ ra kiếm khí trăm phá, hóa giải ở vô hình, va chạm mang theo trập trập khí lẳng, giống như thủy triều phiên cồn ra.

Toàn bộ trúc lâm đều tại lắc lư, vang sào sạt, lá trúc bay tán loạn không ngừng.

"Đại sư huynh!" Từ Vũ cùng Tiêu Ngọc Nhân sắc mặt đều là biến đổi.

"Mạc Thừa Hiên!" Tuyết Y Vũ ngọc dung biến đổi, đôi mắt dễ thương nhìn về phía Từ Trúc Lâm ở chỗ sâu trong, đi một mình đi qua.

"Không hổ là Thiên Bảng thứ năm, thực lực quả nhiên càng tốt hơn!"

Dương Thần âm thầm khiếp sợ, Thiên Bảng thứ năm cùng Thiên Bảng thứ sáu thực lực sai biệt thật đúng là đại, Mạc Thừa Hiên vậy mà có thể nhẹ nhõm hóa giải Tuyết Y Vũ công kích, phải biết rằng, bọn hần tâm đó thế nhưng mà chỉ thua kém một cái bài danh mà thôi.

Mạc Thừa Hiên đi tới thời điểm, giữa không trung trôi nổi ngàn khẩu lợi kiếm, bỗng nhiên hướng hần bay đi, chỉ thấy hần tay giơ lên, trong nháy mắt chứa đầy hào quang lóe lên, toàn bộ lợi kiếm đều được thu vào trong đó.

"Tiểu Đào Tử, ta như thế nào cảm giác, Đại sư huynh thực lực so Phạm Thiên Lâm còn mạnh hơn? Nhưng là, Phạm Thiên Lâm bài danh lại vẫn tại Đại sư huynh phía trên." Dương Thần đột nhiên nghĩ đến Phạm Thiên Lâm.

"Ta cũng không biết, Phạm Thiên Lâm thực lực xác thực không có Đại sư huynh của ngươi cường." Đào Đào truyền âm nói, trong lòng của hần nghi hoặc không thôi.

Đúng lúc này, Mạc Thừa Hiên nhìn xem Tuyết Y Vũ, cười nói: "Tuyệt sư muội, ngươi tới ta Thần Khí Phong, chẳng lẽ là vì tìm ta Nhị sư đệ luận bàn?"

"Hừ, ta muốn tới làm gì, còn không cần hướng ngươi báo cáo!" Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, "Mạc Thừa Hiên, lần sau ta tuyệt đối sẽ không lại bại bởi

ngươi."

Nói xong, Tuyết Y Vũ lạnh lùng nhìn nhện Dương Thần ba người, lập tức lướt lên Tiên Hạc trên lưng, một tiếng hạc kêu về sau, nàng đã cười Tiên Hạc bay ra Từ Trúc Lâm.

"Tiểu sư đệ, không nghĩ tới ngươi cũng trở lại rồi."

Mạc Thừa Hiên vậy mà không hỏi Dương Thần ba người rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, mà là cười nói: "Ngươi đã tới Thần Khí bộ nhiều ngày như vậy, chắc hẳn cũng có thể học biết một chút luyện khí thủ pháp đi à nha?"

"Ta?" Dương Thần sùng sốt sau nửa ngày về sau, vuốt cái ót, cười ha hả nói: "Ai, mấy ngày nay vội vàng tu luyện, cho nên chưa kịp học tập luyện khí, bất quá Đại sư huynh yên tâm, về sau ta nhất định nắm chặt thời gian học tập luyện khí."

"Khanh khách, tiểu sư đệ, có phải hay không bởi vì không có Nhân Giáo ngươi, cho nên ngươi không biết nên như thế nào ra tay?" Tiêu Ngọc Nhân đối với Dương Thần vút ra cái mị nhãn, cười quyến rũ nói: "Ta luyện khí thủ pháp tuy nhiên so ra kém Đại sư huynh, bất quá cũng còn miễn cưỡng không có trở ngại, đến, cùng ta đi, lại để cho ta đến dạy ngươi!"

Nói xong, Tiêu Ngọc Nhân đã thò tay chụp tới Dương Thần cánh tay.

Dương Thần như đã gặp quỷ tựa như, cấp cấp nhanh lùi lại, đang đưa tay nói: "Không cần, không cần, ta hay vẫn là cùng Đại sư huynh học tốt được."

"Tiểu Thần Tử, theo ta thấy, ngươi cái này Nhị sư huynh cũng không tệ lắm, ngươi tự cùng hắn đi thôi, hắn nhất định sẽ kiên nhẫn dạy bảo ngươi đấy." Tạo Hóa bút ở bên trong Đào Đào ngữ khí đều tức truyền âm.

"Tiểu Đào Tử, ngươi còn dám nói lung tung, ta sẽ đem ngươi ném đến trong nhà xí!" Dương Thần hung dữ truyền âm.

"Nhị sư đệ, đã tiểu sư đệ không muốn làm cho ngươi giáo, vậy thì để ta làm giáo huấn a." Mạc Thừa Hiên quay đầu nhìn Dương Thần, "Tiểu sư đệ, đi với ta Luyện Khí Đài." Nói xong đã đi đầu xoay người bước đi.

Dương Thần vội vàng đi theo, hắn cũng không muốn tiếp tục dừng lại ở Tiêu Ngọc Nhân bên người.

...

Từ Trúc Lâm, Luyện Khí Đài.

Mạc Thừa Hiên đã leo lên Luyện Khí Đài, Dương Thần thì tại Luyện Khí Đài bên ngoài nhìn xem.

Dương Thần tuy nhiên đã xem qua Mạc Thừa Hiên cho hắn Luyện Khí Nhập Môn phương pháp, cũng biết luyện khí phải dùng Hư Kiếp vật, hoặc là kiếp vật, thế nhưng mà hắn cũng chưa từng gặp qua người khác luyện khí, cho nên, hắn hiện tại phi thường tò mò, cũng phi thường chờ mong.

"Tiểu Đào Tử, dùng Đại sư huynh thực lực đến xem, hắn rốt cuộc là mấy phẩm Luyện Khí Sư?" Chờ đợi đồng thời, Dương Thần truyền âm hỏi.

"Đại sư huynh của ngươi thực lực chỉ là Cửu Biến Bá Tông mà thôi, dùng ta xem, hắn nhiều lắm thì Trung phẩm Luyện Khí Sư, còn không cách nào luyện chế ra Thượng phẩm Bá Khí." Đào Đào truyền âm nói: "Có thể dùng Bá Tông cảnh thực lực trở thành Thượng phẩm Luyện Khí Sư, đây chính là luyện khí đích thiên tài, tại loại này vắng vẻ địa phương, chắc có lẽ không có loại người này."

Dương Thần tròn mắt, "Văng về địa phương?"

Chính mình chỗ sinh hoạt địa phương, lại bị người khác nói thành hoang vu chi địa, tuy nhiên hắn đối với cái chỗ này không có gì lòng trung thành, thế nhưng mà trong nội tâm hay vẫn là bao nhiêu có chút khó chịu.

Đúng lúc này, Mạc Thừa Hiên nói ra: "Tiểu sư đệ, ta muốn luyện chỉ là Hạ phẩm Bá Khí, ngươi có thể muốn thấy rõ sở tại luyện khí thủ pháp, còn có trình tự, quan trọng nhất là, ngươi muốn thấy rõ sở tại, ta là như thế nào lợi dụng Hư Kiếp vật đến luyện khí đấy."

Dương Thần ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Mạc Thừa Hiên đã theo trong nhàn chứa đồ lấy ra một ít tài liệu luyện khí, có khoáng thạch, cũng có rất nhiều vật liệu gỗ, những vật liệu gỗ này toàn thân đen nhánh, hiển nhiên không phải bình thường cây cối.

"Luyện khí cần luyện khí đồ, đối với Luyện Khí Sư mà nói, luyện khí đồ mới là trọng yếu nhất, cho nên, ngươi nếu thật muốn trở thành Luyện Khí Sư, về sau phải thu thập luyện khí đồ. Bất quá, cận đại thời kỳ sở dụng luyện khí đồ, phần lớn đều là Trung Cổ thời đại, hoặc là càng thêm lâu dài thời đại lưu truyền tới nay, thu thập tự phi thường khó khăn."

Than nhẹ một tiếng, Mạc Thừa Hiên nói tiếp đi: "Trung Cổ di tích cũng không phải là tốt như vậy tìm, mà đấu giá hội bên trong luyện khí đồ giá cả lại quá đắt, cơ hồ đều là có tiền mà không mua được, cho nên, cho dù là ta, trên người cũng không có mấy trương luyện khí đồ."

"Luyện khí đồ..."

Dương Thần xem qua 《Luyện Khí Nhập Môn》, đương nhiên biết rõ luyện khí đồ trọng yếu, cơ bản luyện khí trình tự, bất luận cái gì Luyện Khí Sư đều hiểu, thế nhưng mà, muốn luyện chế ra chính thức Bá Khí, chỉ dựa vào cơ bản luyện khí trình tự có thể không làm được, còn cần mảnh khảnh luyện khí

trình tự.

Luyện khí cần thiết tài liệu, mỗi loại tài liệu dùng lượng, cùng với Bá Khí cấu tạo, từng cấu tạo cần có tài liệu là bao nhiêu, cần dùng bao nhiêu Hư Kiếp vật đến rèn luyện, rèn luyện bao lâu thời gian... Những tự là này kỹ càng luyện khí trình tự.

Lần đầu chứng kiến những luyện khí này tri thức thời điểm, Dương Thần cũng bị thật sâu rung động đã đến, luyện khí quả thực so kiếp trước trên địa cầu chế tạo cỡ lớn máy móc còn muốn khó. Có thể nói, luyện khí đồ tự giống với chế tạo máy móc bản vẽ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Luyện khí

"Mấy năm trước, ta tại Vô Lượng Quy Khư nội đã nhận được luyện khí đồ, đáng tiếc, dưới chẳng qua là kia phẩm Bá Khí luyện khí đồ." Mạc Thừa Hiên khẽ thở dài. "Ta nhìn ra được, người đã là Bá Sĩ cảnh tu vi, chỉ cần siêng năng luyện tập, nói không chừng tại Bá Sĩ cảnh có thể trở thành Hạ phẩm Luyện Khí Sư."

Lần này tới Vô Lượng cung, Dương Thần tận lực đem thực lực của mình áp chế đứng dậy, tại người khác trong mắt, khí tức của hắn thật giống như ba biến Bá Sĩ.

Mạc Thừa Hiên trong nội tâm kỳ thật phi thường khiếp sợ, lần trước nhìn thấy Dương Thần thời điểm, hắn nhớ rõ Dương Thần chẳng qua là Bá Khí Cửu Trọng mà thôi, không nghĩ tới hôm nay vậy mà đã là ba biến Bá Sĩ, loại này tăng lên cảnh giới tốc độ, sao lại, há có thể không làm hắn cảm thấy khiếp sợ?

Bất quá, khiếp sợ ngoài, Mạc Thừa Hiên cùng hơn chỉ là kích động, hắn đối với Dương Thần đưa cho rất lớn kỳ vọng cao. Hắn xác thực đã đem Dương Thần đã coi như là tiểu sư đệ, ý định đem Dương Thần bồi dưỡng thành ưu tú Luyện Khí Sư.

"Tiểu sư đệ, tại luyện khí trước khi, người phải biết rõ sử dụng Hư Kiếp vật trình tự." Mạc Thừa Hiên nghiêm nghị nói: "Tứ đại Hư Kiếp vật, sử dụng trình tự theo thứ tự là, Hư Kiếp Hòa, Hư Kiếp Phong, Hư Kiếp Thủy, Hư Kiếp Lôi."

"Đại sư huynh, nếu như dùng kiếp vật luyện khí, sử dụng trình tự cũng giống như vậy sao?" Dương Thần đột nhiên hỏi.

Mạc Thừa Hiên khẽ giật mình, lập tức nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, sử dụng Hư Kiếp vật luyện khí trình tự, cùng sử dụng kiếp vật luyện khí trình tự là nhất trí đấy."

Nói xong lời cuối cùng, hắn khẽ thở dài: "Hư Kiếp vật đều là cực kỳ vật trân quý, huống chi là kiếp vật, Đại sư huynh chỉ sợ đời này đều không thể chứng kiến kiếp vật rồi, càng đừng đề cập dùng kiếp vật đến luyện khí rồi."

"Kiếp vật? ? ? ? ?" Dương Thần cũng khe khẽ thở dài, kiếp vật có thể là có sinh mạng đồ vật, hắn bản thân càng là có hủy thiên diệt địa chi lực, muốn tìm được kiếp vật đã rất khó, càng đừng đề cập bắt được rồi.

"Tiểu sư đệ, người hay vẫn là thành thành thật thật điều khiển tốt Hư Kiếp vật a, về phần cái kia kiếp vật, hay vẫn là không muốn suy nghĩ rồi." Than nhẹ một tiếng về sau, Mạc Thừa Hiên lảng không một trao, theo Luyện Khí Đài bốn phía chộp tới một cổ Hư Kiếp Hòa.

Hư Kiếp Hòa tựa như như quý hóa phiêu hương Mạc Thừa Hiên bàn tay, Mạc Thừa Hiên dùng Bá Khí bao lấy bàn tay của mình, này đây, Hư Kiếp Hòa cũng không đối với hắn tạo thành tổn thương.

Dùng Bá Tuyền vì năng lượng nguồn suối Hư Kiếp vật, uy lực tuy nhiên rất cường, tuy nhiên lại có rất lớn tai hại, cái kia cũng không cách nào rời xa Bá Tuyền. Mà dùng Ngũ Hành Tinh Thạch luyện chế Hư Kiếp vật, uy lực tuy nhiên xa không bằng trước người, bất quá nhưng có thể luyện hóa hấp thu nhập trong Đan Điền.

Mạc Thừa Hiên hiện trong tay Hư Kiếp Hòa, đúng là dùng Vô Lượng cung Bá Tuyền vì năng lượng nguồn suối, cho nên, căn bản không cách nào rời xa Luyện Khí Đài.

"Đại sư huynh muốn bắt đầu luyện khí rồi." Dương Thần tò mò nhìn Luyện Khí Đài bên trên Mạc Thừa Hiên, trong nội tâm phi thường chờ mong.

Quả nhiên, Mạc Thừa Hiên đã bắt đầu luyện khí.

Chỉ thấy Mạc Thừa Hiên lần nữa lảng không một trao, lại chộp tới hơn mười đạo Hư Kiếp Hòa, những này Hư Kiếp Hòa phiêu phù ở trong tay của hắn,

như nòng nọc giống như du động, tản mát ra cực nóng năng lượng.

Cùng lúc đó, Mạc Thừa Hiền đem đặt ở tài liệu trên đài tài liệu trao đi qua, hần chỗ chộp tới tài liệu, dĩ nhiên là một khối mấy 10cm lớn lên màu đen khoáng thạch.

"Đây là bước đầu tiên, đem trong tài liệu tạp chất để lấy ra, Hư Kiếp Hỏa tính chất vừa mới thích hợp chiết xuất." Nói chuyện thời điểm, Mạc Thừa Hiền tay phải vung lên, hơn mười đạo Hư Kiếp Hỏa tại dưới không chế của hắn, hướng phía khoáng thạch bay vút mà đi.

"Tiểu sư đệ, nhớ kỹ, muốn không chế tốt Hư Kiếp vật, ngoại trừ dùng Bá Khí bao lấy Hư Kiếp vật bên ngoài, còn phải dùng tinh thần lực của mình." Mạc Thừa Hiền ngữ khí ngưng trọng nói: "Người phải phóng xuất ra tinh thần lực của mình, dùng Tinh Thần Lực bao lấy Hư Kiếp vật, như vậy mới có thể linh hoạt không chế tốt Hư Kiếp vật."

"Đại sư huynh, ta tại người cho trên sách của ta xem qua, Bá Khí tuy nhiên có thể không chế được Hư Kiếp vật, tuy nhiên lại không cách nào cảm giác tài liệu đặc tính, cho nên không cách nào chiết xuất tài liệu. Mà Tinh Thần Lực chính là người cảm giác năng lực, chỉ có dùng Tinh Thần Lực phối hợp với Bá Khí, cả hai đồng thời bao trùm Hư Kiếp vật, mới có thể hữu hiệu nhất chiết xuất tài liệu tạp chất." Dương Thần nhớ lại lấy 《 Luyện Khí Nhập Môn 》 bên trên, nói ra.

"Rất tốt, người biết những này, cũng không cần ta nhiều hơn giải thích, nếu có cái gì chỗ nào không hiểu, người cho dù hỏi ta là được." Nói xong, Mạc Thừa Hiền đã dùng Bá Khí cùng Tinh Thần Lực bao trùm Hư Kiếp Hỏa, thành vây quanh xu thế, vây quanh khoáng thạch xoay tròn.

Lập tức, khoáng thạch mặt ngoài tràn ra vài giọt màu đen chất lỏng, ngay sau đó bị Hư Kiếp Hỏa thiêu đốt bốc hơi, những vật này tự là khoáng thạch nội tạp chất.

"Rất đủ." Mạc Thừa Hiền nhướng mày, lăng không một trào, lại chộp tới vài đạo Hư Kiếp Hỏa, Bá Khí cùng Tinh Thần Lực đồng thời không chế, tiếp tục ngưng khô lấy khoáng thạch.

Khoáng thạch bị hần dùng cường hãn Bá Khí nắm trong tay, khoảng cách tay của hắn chừng mấy thốn đến xa, này đây, Hư Kiếp vật cũng không có cháy đến bàn tay của hắn.

Muốn làm được một bước này, phải có được hùng hậu Bá Khí, cái này căn bản không phải người bình thường có thể làm được đấy.

Tinh Thần Lực tiêu hao, Bá Khí tiêu hao, tại luyện khí trong quá trình, vẫn còn như lưu thủy bàn nhật nhòa, nếu không có quả nhiên thiên phú cùng nghị lực hơn người, căn bản không cách nào chèo chống ở.

"Chẳng lẽ Đại sư huynh thực lực mạnh như vậy, hần hiện tại phát ra Bá Khí, trọn vẹn là bình thường Cửu Biến Bá Tông gấp hai đã ngoài." Dương Thần thầm giật mình.

"Tiểu Thần Tử, nếu như đơn tỉ Bá Khí hùng hậu trình độ, có thể với người đánh đồng chi nhân, toàn bộ Vô Lượng cung chỉ sợ tìm không thấy nữa cái." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trong nội tâm âm thầm cười nói: "Xem ra quyết định của ta đúng vậy, tiểu tử này quả thật có luyện khí thiên phú, sáu biến Bá Sĩ có được hai mươi một cái khí huyết, chắc chắn, thật sự là lợi hại? ? ? ? ?"

Đúng lúc này, Mạc Thừa Hiền đã đem tài liệu trên đài sở hữu tài liệu cũng đã chiết xuất tốt, hần nhẹ nhàng phát tay, hơn mười đạo Hư Kiếp Hỏa đã bay trở về.

"Lập tức muốn bắt đầu bước thứ hai rồi, muốn dùng Hư Kiếp Phong sao?" Dương Thần trong nội tâm suy đoán nói.

Quả nhiên, Mạc Thừa Hiền lăng không một trào, theo Luyện Khí Đài bên cạnh lốc xoáy trong rút ra hơn mười đạo Hư Kiếp Phong, Hư Kiếp Phong như khói nhẹ, không ngừng vòng qua vòng lại, chỗ phát ra năng lượng cũng không phải cực nóng, mà là tản mát ra lăng lệ ác liệt như đao sức lực phong.

"Đại sư huynh đối với Bá Khí cùng Tinh Thần Lực không chế năng lực thực cường, không hổ là có thể xếp nhập Thiên Bảng Top 10 người." Chứng kiến Mạc Thừa Hiền đối với Hư Kiếp vật không chế, Dương Thần đột nhiên cảm thấy, chính mình đối với Bá Khí cùng Tinh Thần Lực không chế, thật sự là thô ráp đến cực điểm.

"Tiểu Thần Tử, muốn trở thành một cái Luyện Khí Sư, ngoại trừ cường hãn Bá Khí bên ngoài, còn cần cường hãn Tinh Thần lực." Đào Đào truyền âm nói: "Cũng may người đã là cái Đạo Văn Sư, mà Đạo Văn Sư chỉ cần thông qua không ngừng khắc vẽ Đạo Văn phù, hần Tinh Thần Lực tự sẽ không ngừng tăng trưởng, cái này đối với người luyện khí thể nhưng mà có trợ giúp rất lớn!"

Nghe được Đào Đào, Dương Thần cái này mới phát hiện, tinh thần lực của mình xác thực so không có có trở thành Đạo Văn Sư mạnh cường hãn.

Đúng lúc này, Mạc Thừa Hiền đã không chế được Hư Kiếp Phong, đã bắt đầu luyện khí bước thứ hai.

Dương Thần tại 《 Luyện Khí Nhập Môn 》 bên trên xem qua, Hư Kiếp Phong chỉ dùng để đến rèn Bá Khí cấu tạo sở dụng, thí dụ như kiếm hình, đao hình sở hữu Bá Khí cấu tạo, đều phải dùng Hư Kiếp Phong.

Ở trong quá trình này, mỗi bộ phận cần bao nhiêu tài liệu, cần rèn bao lâu thời gian, cũng chỉ phải theo luyện khí đồ bên trên xem xét rồi, nếu không Bá Khí còn không có có luyện thành, không có thành hình tài liệu sẽ bạo tạc.

Mạc Thừa Hiền chỗ luyện chế Bá Khí là kiếm, tại dưới không chế của hắn, hơn mười đạo Hư Kiếp Phong chui vào khoáng thạch ở bên trong, ông ông

ông thiết cắt âm thanh lập tức vang lên, khoáng thạch rất nhanh tự biến thành kiếm hình.

Ngay sau đó, Mạc Thừa Hiền lắng không một trào, đặc thù vật liệu gỗ, Tinh Thạch toàn bộ hết gì đó đều bị hấn trào đi qua, đầu vào đáy dung hợp tại kiếm phôi phía trên.

Hư Kiếp Phong như cương châm giống như chui vào trong những tài liệu này, đem những tài liệu này nát báy, dung hợp tại kiếm phôi lên, mũi kiếm, thân kiếm mỗi bộ phận tài liệu dùng lượng đều bất đồng, dùng lượng tinh tế vô cùng.

Tại Mạc Thừa Hiền thuần thực không chế phía dưới, không bao lâu những tài liệu này toàn bộ sáp nhập vào kiếm phôi ở trong.

"Ài, xem ra muốn trở thành một cái hợp cách Luyện Khí Sư, cũng không phải dễ dàng như vậy a." Tuy nhiên chứng kiến Mạc Thừa Hiền luyện được phi thường nhẹ nhõm, bất quá Dương Thần lại biết, đó là bởi vì Mạc Thừa Hiền sớm đã là Trung phẩm Luyện Khí Sư, cho nên mới như thế nhẹ nhõm.

Nếu để cho chính mình đi luyện khí, Dương Thần có thể cam đoan đem sở hữu tài liệu đều luyện phế đi, cuối cùng cũng không chiếm được bất luận cái gì Bá Khí.

Lúc này, Mạc Thừa Hiền đã hoàn thành bước thứ hai, theo bước đầu tiên đến bước thứ hai, hấn chỉ dùng không đến nửa canh giờ mà thôi.

Kế tiếp là bước thứ ba, lợi dụng Hư Kiếp Thủy định hình.

Hư Kiếp Thủy đã bị Mạc Thừa Hiền chộp vào bàn tay, kiếm phôi bị Hư Kiếp Thủy bao vây lại, nhu hòa Thủy chi lực thâm thấu nhập kiếm phôi bên trong, lập tức, kiếm phôi tàn nát ra bức người kiếm quang.

Bá Khí mỗi bộ phận, hấp thu hư Kiếp Thủy Chi Lực lượng đều có chỗ bất đồng, phải căn cứ luyện khí đồ bên trên ghi lại, chính xác không chế hư Kiếp Thủy Chi Lực bao nhiêu, cái này đối với Hư Kiếp Thủy không chế năng lực yêu cầu rất cao.

"Đây chỉ là Hạ phẩm Bá Khí, cũng không cần Đạo Văn phù, nếu như là Trung phẩm Bá Khí, bước thứ ba thời điểm phải dùng đến Đạo Văn phù. Tại người không có có trở thành Hạ phẩm Luyện Khí Sư trước khi, người còn không cần giải những này."

Nói chuyện thời điểm, Mạc Thừa Hiền đã hoàn thành bước thứ ba.

"Bước thứ tư, lợi dụng Hư Kiếp Lôi gia cố Bá Khí, một khi sau khi thành công, Bá Khí cho dù luyện chế thành công rồi." Mạc Thừa Hiền bên cạnh hướng Dương Thần giải thích, bên cạnh chộp tới hơn mười đạo Hư Kiếp Lôi.

Tại Bá Khí cùng Tinh Thần Lực dưới sự khống chế, Hư Kiếp Lôi oanh kích tại Bá Khí phía trên, chui vào Bá Khí bên trong, không ngừng rèn luyện, Bá Khí tàn nát ra chói mắt sáng bóng, sắc bén mũi kiếm tàn nát ra bức người kiếm khí!

Bá Khí mỗi bộ phận hấp thu Hư Kiếp Lôi chi lực lượng cũng không giống nhau, đồng dạng căn cứ luyện khí đồ bên trên ghi lại tin tức đến không chế dùng lượng. Cái này đủ để nói rõ luyện khí đồ trọng yếu, không có luyện khí đồ, cơ hồ không cách nào luyện chế ra Bá Khí.

"Cái này là vừa mới luyện chế thành công Bá Khí, cho dù ta cho tiểu sư đệ lễ gặp mặt a "

Mạc Thừa Hiền bấm tay gảy nhẹ mũi kiếm, ông một tiếng kiếm minh, như rồng ngâm trời cao, kiếm lẳng không bay vút hướng Dương Thần mà đi.

"Đa tạ Đại sư huynh!" Tiếp được trường kiếm, Dương Thần vừa cười vừa nói, hấn biết rõ Mạc Thừa Hiền thật sự đem hấn coi như tiểu sư đệ, không có chút nào làm bộ, giờ khắc này, hấn cũng đem Thần Khí bộ người, chính thức cho rằng sư huynh.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Tiến vào Vô Lượng Quy Khư

Luyện khí sau khi chấm dứt, Dương Thần về tới chính mình phòng trú ở trong.

Tiến vào phòng trú nháy mắt, Đào Đào thanh âm theo Tạo Hóa bút trong truyền ra: "Tiểu Thần Tử, từ hôm nay trở đi, người phải học hội thuần thực không chế Hư Kiếp vật, chỉ có như vậy người mới có thể xưng là hợp cách Luyện Khí Sư."

"Ài, đáng tiếc Hư Kiếp Phong cùng Hư Kiếp Thủy đã đã rơi vào Vân lão quỷ trong tay, nếu như không dựa vào Thần Khí Phong bên trên Luyện Khí

Đài, dù cho ta thật có thể không chế mặt khác hai chủng Hư Kiếp vật, về sau còn thì không cách nào luyện khí." Dương Thần bắt đầu đi sờ lên cái mũi.

Hắn nói không sai, đã đi ra Thần Khí Phong, trên người hắn chỉ có Hư Kiếp Hỏa cùng Hư Kiếp Lôi, hắn căn bản không cách nào luyện khí.

"Tiểu Thần Tử, ngươi chẳng lẽ quên Kiếp thuật sao?" Đào Đào cười nói: "Bốn loại Hư Kiếp vật tầm đó có thể lẫn nhau cảm ứng, chỉ cần ngươi học hội Kiếp thuật, nhất định có thể tìm được Vân lão quý."

"Kiếp thuật." Dương Thần con mắt sáng ngời, thần niệm đảo qua nhấc trứ vật, trong tay lập tức xuất hiện một cuốn quyền trục, cái này cuốn quyền trục đúng là hắn theo Viên Mục trong nhấc chứa đồ lấy được, hắn bên trên chỗ ghi lại đúng là Kiếp thuật.

Kiếp thuật đại bộ phận đều là lợi dụng kiếp vật đến thi triển, bất quá, dù cho dùng Hư Kiếp vật thay thế cũng có thể thi triển, đương nhiên, Kiếp thuật uy lực tất nhiên sẽ giảm bớt đi nhiều.

Mở ra quyền trục, Dương Thần cẩn thận nhìn xem quyền trục, trên quyền trục ghi lại lấy điều khiển kiếp vật kỹ càng phương pháp, xem hết quyền trục về sau, hắn mới phát hiện, Mạc Thừa Hiến không chế Hư Kiếp vật thủ pháp thật sự là quá thô ráp rồi.

Mạc Thừa Hiến đã đem chính mình không chế Hư Kiếp vật thủ pháp ghi lại tại 《Luyện Khí Nhập Môn》 phía trên, lúc ấy Dương Thần còn cảm thấy những thủ pháp này phi thường tinh diệu, nhưng là bây giờ cùng trên quyền trục ghi lại thủ pháp so với, thật sự là kém khá xa.

Nếu như mình thật sự học xong trên quyền trục ghi lại thủ pháp, không chỉ có thể thi triển Kiếp thuật, còn có thể sử dụng làm luyện khí chỉ dụng. Đến lúc đó, đơn thuần không chế Hư Kiếp vật thủ pháp, cho dù là Mạc Thừa Hiến cũng chưa chắc có thể cùng Dương Thần so sánh với.

"Tiểu Đào Tử, chỉ sợ ta tạm thời không thể tu luyện Kiếp thuật rồi." Xem hết quyền trục về sau, Dương Thần bỗng nhiên khóc tang nổi lên mặt.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ trên quyền trục ghi lại đồ vật không hoàn chỉnh?" Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Không phải." Dương Thần thở dài: "Trên quyền trục ghi lại đồ vật phi thường nguyên vẹn, thượng diện thủ pháp là không chế Hư Kiếp Phong sử dụng, ta căn bản không có Hư Kiếp Phong, cho nên căn bản không cách nào tu luyện."

Đào Đào nghe vậy sắc mặt lại là biến đổi, sau đó hắn bắt đầu đi hít thở dài, "Xem ra, trong thời gian ngắn chúng ta không cách nào tìm được Vân lão quý rồi."

"Xem ra cũng chỉ có thể trước học hội Đại sư huynh 《Luyện Khí Thủ Pháp》 rồi..." Dương Thần bắt đầu đi lắc đầu.

"Tiểu sư đệ, ngươi muốn đồ vật, Đại sư huynh để cho ta tiễn đưa đến cấp ngươi rồi." Phòng trúc bên ngoài bỗng nhiên truyền đến Từ Vũ tiếng cười.

"Tiến vào Vô Lượng Quy Khư lệnh bài, từng Chân Truyền Đệ Tử hàng năm chỉ có thể nhận lấy mười miếng, xem ra Thần Khí bộ ít người cũng chưa hẳn là chuyện xấu." Dương Thần quay người nhìn xem Từ Vũ, trong nội tâm không khỏi nở nụ cười.

Thần Khí bộ lệnh bài thật sự quá nhiều, đôi khi, nếu như còn lại Bát Bộ người không có lệnh bài, Thần Khí bộ lệnh bài tự biến thành hàng bán chạy. Cũng may, Dương Thần đã trước tìm Mạc Thừa Hiến đã muốn một tấm lệnh bài, nếu không hắn chỉ sợ không có cơ hội tiến vào Vô Lượng Quy Khư rồi.

"Tiểu sư đệ, dùng thực lực ngươi bây giờ, ta có thể nhắc nhở ngươi, chỉ cần tại Vô Lượng Quy Khư bên ngoài là được, ngàn vạn không muốn hướng bên trong đi." Từ Vũ thu hồi dáng tươi cười, nghiêm nghị nói ra.

Chứng kiến Từ Vũ biểu lộ, Dương Thần nhẹ gật đầu, "Tam sư huynh yên tâm, ta còn muốn sống thêm vài năm, sẽ không đi bên trong chịu chết đấy."

"Ngươi biết là tốt rồi, ai, lần trước ta đi Vô Lượng Quy Khư thời điểm, thiếu chút nữa tự bị khốn trụ, nếu như không phải Đại sư huynh ra tay, ngươi bây giờ chỉ sợ tự nhìn không tới ta rồi." Nói chuyện thời điểm, Từ Vũ đã đem lệnh bài đưa cho Dương Thần, lại khôi phục hèn mọn bỉ ổi vui cười bộ dạng.

...

Cáo biệt Từ Vũ, Dương Thần đã đi ra Thần Khí Phong, hướng phía Vô Lượng Quy Khư tiến đến.

Vô Lượng Quy Khư khoảng cách Vô Lượng cung cũng không xa, không bao lâu Dương Thần liền đi tới Vô Lượng Quy Khư cửa vào, cửa vào là một cái cự đại hạp cốc, hạp cốc cửa vào đóng quân lấy tam đại thể lực đệ tử.

Những đệ tử này đều ở tại chính mình mở trong động phủ, chỉ cần có người muốn cưỡng ép tiến vào Vô Lượng Quy Khư, những đệ tử này tự sẽ lập tức ra tay.

"Tiểu Thần Tử, trong những động phủ này mặt người, thực lực kém cõi nhất cũng là Bá Sư, bất quá Bá Tông cảnh cũng chỉ có hai cái." Đào Đào truyền âm nói: "Những người này tuyệt đối ngăn không được Bá Vương."

Dương Thần tròn mắt, "Nếu quả thật có Bá Vương muốn đi vào Vô Lượng Quy Khư, căn bản không cần thông tri tam đại thể lực."

Tam đại thể lực thực lực tuy mạnh, thế nhưng mà bọn hắn lại sẽ không dễ dàng đắc tội Bá Vương, Bá Vương cảnh tu sĩ muốn đi vào Vô Lượng Quy Khư, bọn họ là ngần ngại ý đấy.

Ngay tại Dương Thần đi vào Vô Lượng Quy Khư cửa vào thời điểm, một giọng nói theo trong động phủ truyền đến: "Người là cái đó cái thể lực người?"

"Vô Lượng cung." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần mở ra bàn tay, lộ ra ngay lệnh bài.

"Lệnh bài không giả, xác thực là Vô Lượng cung đệ tử, người có thể tiến vào." Trong động phủ người nọ thần niệm đảo qua lệnh bài, lạnh lùng nói ra.

Dương Thần nghe vậy đi vào hạp cốc, mới vừa tiến vào hạp cốc, một cỗ tang thương Man Hoang khí tức bỗng nhiên trước mặt đánh tới, phóng nhãn nhìn lại, lộ vẻ khôn cùng vô tận từng lần, các loại kỳ dị cây cối, kỳ dị hoa cỏ, làm cho người hoa mắt.

"Cái này là Vô Lượng Quy Khư sao?" Dương Thần đánh giá trước mắt cái này lạ lắm đồng địa phương, lắm lắm.

"Tiểu Thần Tử, người cũng phải cẩn thận chút ít, cho dù là Bá Vương cảnh cường giả tiến vào Trung Cổ di tích, cũng có vẫn lạc khả năng." Đào Đào nhắc nhở: "Trong lúc này mặc dù có rất nhiều thiên tài địa bảo, bất quá cũng có hứa cường hãn bao nhiêu Bá Thú, mặc dù nhưng cái này Trung Cổ di tích quy mô không là rất lớn, thể nhưng mà theo ta thấy, tại đây ít nhất cũng có Vương cấp Bá Thú."

Dương Thần vuốt cái mũi cười cười, "Ta có tự mình hiểu lấy, một khi thu thập đến đủ nhiều Đấu Chiến bốn nguyên, sẽ lập tức tự ly khai cái chỗ này." Nói xong, hắn đi về hướng từng lần ở chỗ sâu trong.

Thế nhưng mà hắn vẫn chưa ra khỏi rất xa, trong bụi cây bỗng nhiên rớt xuống một đầu bóng đen, người này động tác cực nhanh, tựa như quỷ mị, như thiểm điện đánh về phía đi qua, một kiếm đâm về cổ họng của hắn!

Sâm lãnh kiếm khí lập tức bao phủ Dương Thần toàn thân, người này vậy mà muốn đưa Dương Thần ngọc tử địa.

"Bá Sư!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp nhanh lùi lại, tốc độ nhanh đã đến cực hạn, tiếng sấm chột tiếng nổ về sau, hắn đã thối lui đến mấy chục thước có hơn, trước ngực của hắn lại bị kiếm vạch phá một đầu lỗ hồng, bất quá cũng không có bị thương.

Cũng may tiến vào Vô Lượng Quy Khư thời điểm, hắn đã đem trong đan điền phong ấn cội bô, nếu không hắn căn bản không cách nào sử xuất tốc độ cao nhất, càng không cách nào né tránh một kiếm này.

"Ồ?" Người nọ chứng kiến Dương Thần tránh qua, tránh né công kích của hắn, kinh nghi không thôi, ngăn ngừi kinh nghi về sau, hắn lần nữa thả người nhảy lên, huy kiếm nhanh đâm hướng Dương Thần yết hầu, kiếm như độc xà!

"Bà mẹ nó, người này thể nhưng mà Bá Sư, Tiểu Đào Tử, người còn không ra tay!"

Truyền âm cho Đào Đào nhảy mất, Dương Thần lần nữa thả người nhanh lùi lại, những nơi đi qua tiếng sấm chột tiếng nổ, tốc độ của hắn đã hoàn toàn đã vượt qua bình thường Cửu Biến Bá Sĩ, nhanh như thiểm điện.

Lui ra phía sau đồng thời, Dương Thần ba chỉ thành chop, mãnh liệt cảm ra, mang theo đỉnh tai nhức óc khí bạo thanh âm, kim quang hiện lên về sau, do Bá Khí ngưng tụ thành Kim Sắc long trảo thẳng bức lợi kiếm mà đi!

Người nọ khinh thường hừ lạnh một tiếng, rất kiếm đâm hướng về phía Kim Sắc long trảo, ông! Lợi kiếm đâm vào Kim Sắc long trảo phía trên, cả chuỗi kiếm đều tại ông ông lắc lư, lực phản chấn đem người nọ chấn đắc lao đảo lui về phía sau.

"Làm sao có thể!" Người nọ sắc mặt không khỏi biến đổi, Dương Thần chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, vậy mà có thể bức lui hắn, cái này chẳng phải làm hắn khiếp sợ.

"Đại Vũ Vương Triều!" Dương Thần chứng kiến đánh lên mình người, vậy mà mặc Đại Vũ Vương Triều quân đội áo giáp, sắc mặt không khỏi biến đổi, chẳng lẽ mình chỗ giả trang cái này "Diệp Bất Phàm" đắc tội Đại Vũ Vương Triều?

Ngay tại Dương Thần nghi hoặc thời điểm, người nọ cười lạnh một tiếng, lần nữa huy kiếm đâm đi qua, sắc bén mũi kiếm thẳng bức cổ họng của hắn mà đến.

"Bà mẹ nó, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần theo trong nháy mắt đồ lấy ra Lôi Ngục kiếm, huy kiếm Tất Trảm mà ra, một kiếm bổ ra, Lôi Đình bốn phía, hơn mười đạo Lôi Đình bao phủ hướng người nọ mà đi!

"Tiểu tử này quả nhiên che giấu thực lực!" Trong nháy mắt kia chấn động, tuy nhiên Dương Thần thoạt nhìn vẫn là Bá Sĩ, thể nhưng mà hắn đã đem Dương Thần cho rằng Bá Sư, tại hắn nghĩ đến, Bá Sĩ cảnh không có khả năng có mạnh như thể hung hãn thực lực.

Lập tức hơn mười đạo Lôi Đình nổ bắn ra mà đến, hắn cấp cấp lui về phía sau, tránh qua, tránh né Dương Thần công kích.

Rầm rầm rầm... Lôi Đình oanh kích trên mặt đất, cát đất bay lên, đúng lúc này, Dương Thần theo bay lên mà khỏi cát đất trong xuyên qua, mấy cái tung nhảy về sau, hắn đã lướt đến đó thân người trước.

Ba chỉ thành trảo, Dương Thần lần nữa sử xuất Cầm Long trảo, Kim Sắc long trảo mãnh liệt chụp vào người nọ ngực mà đi, một trảo này chi lực, vậy mà khiến cho trong không khí đều phát ra trận trận hỏa hoa.

Người nọ sắc mặt không khỏi biến đổi, thời khắc nguy cơ, cổ tay của hắn có chút vận vẹo, trường kiếm tạt huy động, ông! Mũi kiếm nhanh quay ngược trở lại, đâm thẳng hướng Kim Sắc long chảo mà đi.

Một kiếm đâm ra, vô số phong nhận vây quanh mũi kiếm vòng qua vòng lại, phong nhận ma sát không khí chính là thanh âm vang vọng không dứt.

Phanh! Kim Sắc long chảo lập tức bị lợi kiếm đâm rách, hóa thành vô số kim quang, bất quá người nọ lợi kiếm cũng rời tay bay ra, nghiêng nghiêng cắm vào cách đó không xa trên đại thụ, ông ông lắc lư.

Cùng lúc đó, Dương Thần trong tay Lôi Ngục kiếm đã nhô lên cao chém xuống, hướng phía cổ của người nọ chém xuống.

Một kiếm đâm ra, bốn phương tám hướng Bá Khí cuộn cuộn lưu động, hóa thành vô số to bằng cánh tay Lôi Đình, hướng phía người nọ oanh kích mà đi!

Người nọ sắc mặt kịch biến, răng rắc, cái kia bỗng nhiên bóp nát một cuốn quyền trục, quyền trục vỡ vụn nháy mắt, một tầng hào quang đem hắn bao phủ.

Lôi Ngục kiếm mãnh liệt bổ vào màn sáng phía trên, cùng lúc đó, hơn mười đạo Lôi Đình cũng oanh tại màn sáng lên, màn sáng lập tức sụp đổ. Bất quá, người nọ đã quay người trốn hướng về phía tầng lâm ở chỗ sâu trong.

"Tiểu Đào Tử, cho ta ngăn lại hắn!"

Nghe được Dương Thần, Đào Đào rốt cục động, vèo! Tào Hóa bút bắn ra, lập tức tụt bay vút đến đó thân người trước, ông! Sắc bén ngòi bút lẳng không nhanh quay ngược trở lại, thẳng bức người nọ yết hầu mà đi!

"Vương phẩm Bá Khí!" Người nọ tại chỗ ngã người, hắn hoàn toàn đã mất đi đào tẩu tin tưởng, Vương phẩm Bá Khí uy danh, đủ để chấn nhiếp đến hắn.

Đào Đào cũng không có giết chết người nọ, đương Tào Hóa bút bay vút đến người nọ yết hầu chỉ ba tấc đầu xa lúc, bỗng nhiên ngừng lại.

Người nọ nuốt nuốt nước bọt, trên trán đã thấm đầy mồ hôi lạnh, đương hắn phát hiện Tào Hóa bút không có giết chết hắn lúc, hắn có chút nhẹ nhàng thở ra.

Mà đang ở cái này ngăn ngại sau khi giao thủ, Dương Thần thứ hai trong thức hải đã có tí ti Kim Sắc khí thể, những khí thể này đúng là Đấu Chiến bốn nguyên, chỉ có học hội 《Đấu Pháp Áo Nghĩa》, mở ra thứ hai thức hải người mới có thể hấp thu loại này lực lượng thần bí.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tiêu gia huynh muội

"Người là ai? Tại sao phải đánh lên ta?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần chạy tới thân người trước, cười tùm tùm nhìn đối phương.

Đối phương chẳng qua là mới vào Bá Sư mà thôi, cho nên hắn cũng không lo lắng đối phương hội lần nữa đánh lên hắn, còn nữa, Tào Hóa đầu bút lông lợi ngòi bút còn chỉ vào cổ họng của đối phương, hắn thì càng không cần lo lắng rồi.

Nhìn xem Dương Thần người nọ súc vô hại đáng tươi cười, cái này tướng mạo uy vũ tướng lĩnh ánh mắt chuyển động, nói ra: "Nếu như ta trả lời vấn đề của ngươi, ngươi sẽ bỏ qua ta sao?"

"Ta thề, chỉ cần ngươi nói cho ta biết ta muốn biết sự tình, ta tuyệt đối sẽ thả ngươi." Dương Thần cười nói.

Tướng lĩnh nghe được Dương Thần, cắn răng, "Ta là Đại Vũ Vương Triều người, sở dĩ muốn đánh lên ngươi, chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi."

"Phụng mệnh làm việc?" Dương Thần ngăn người, hỏi: "Chẳng lẽ có người cho ngươi tới giết ta?"

Tướng lĩnh nhìn nhìn chỉ vào cổ họng mình Tào Hóa bút, nuốt nuốt nước bọt, "Không phải, tướng quân đại nhân cũng không có để cho ta tới giết ngươi. Mà là ra lệnh cho chúng ta giết chết sở hữu Vô Lượng cung người."

"Giết chết sở hữu Vô Lượng cung người?" Ngán ngùi khiếp sợ về sau, Dương Thần hỏi: "Các người tại sao phải làm như vậy?"

"Ta cũng không biết, chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc, Vô Lượng Quy Khư ở trong, tam đại thế lực đã chém giết lẫn nhau rất nhiều thiên." Tên kia tướng lĩnh lúc nói chuyện, ánh mắt lập loè, tựa hồ có chỗ giấu diếm.

"Người tốt nhất nói thật, ta mặc dù nói qua sẽ bỏ qua người, thế nhưng mà đó là tại câu trả lời của người làm cho ta thoả mãn điều kiện tiên quyết." Dương Thần há lại không biết tương lai có chỗ giấu diếm.

Nghe được Dương Thần, Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào bỗng nhiên không chế được Tạo Hóa bút, sắc bén ngồi bút chống đỡ tại tướng lĩnh yết hầu lên, lập tức, tí ti máu tươi từ tướng lĩnh yết hầu thượng lưu xuống.

"Ta nói, ta nói!" Cái kia tướng lĩnh sắc mặt lập tức trắng bệch, vội vàng nói: "Chúng ta giết chết đối phương về sau, chỉ cần đem giết chết chỉ nhân máu tươi thu thập đứng đây, có thể đạt được quân công."

"Quân công?" Dương Thần bỗng nhiên cười nói: "Nói cách khác, nếu như Vô Lượng cung đệ tử giết chết người các người, có thể đạt được điểm công hiến."

Vô luận là điểm công hiến hay vẫn là quân công, cũng có thể dùng để đổi lấy bảo vật, hoặc là Bá Khí, hoặc là Bá thuật, hoặc là Linh Dược... Có thể nói, quân công cùng điểm công hiến đối với tam đại thế lực đệ tử mà nói là trọng yếu phi thường đấy.

"Đúng vậy, Vô Lượng cung đệ tử giết chúng ta... Xác thực có thể đạt được điểm công hiến."

Người này Đại Vũ Vương Triều tướng lĩnh, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, Dương Thần cũng là Vô Lượng cung người, hẳn sợ dĩ không đem tình hình thực tế nói ra, chính là sợ Dương Thần biết rõ chân tướng về sau hội nổi sát tâm.

"Người yên tâm, câu trả lời của người còn miễn cưỡng có thể làm ta thoả mãn." Dương Thần nhàn nhạt cười cười, "Cho nên ta sẽ không giết người."

Nghe được Dương Thần, người này tướng lĩnh rốt cục nhẹ nhàng thở ra, thế nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của hắn lần nữa biến đổi, bởi vì Dương Thần lại mở miệng nói chuyện: "Ta tuy nhiên đáp ứng không giết rồi, thế nhưng mà không có nghĩa là những người khác không thể giết người!"

Lời còn chưa dứt, vèo! Tạo Hóa bút hướng phía tướng lĩnh yết hầu nhanh đâm mà đi, sắc bén ngồi bút lập tức xuyên thủng yết hầu mà qua.

Cái này một số tốc độ thật sự quá nhanh, tướng lĩnh yết hầu bên trên thậm chí còn chưa kịp chảy ra máu tươi, hắn trừng lớn hai mắt, đến chết cũng không tin, chính mình dĩ nhiên cũng làm chết như vậy mất.

"Ta cũng không có giết người..." Cười cười, Dương Thần nhìn cách đó không xa trên đại thụ trường kiếm, lăng không một trảo, trường kiếm vèo một tiếng hướng phía hắn bay tới, đã rơi vào trong tay của hắn.

"Trung phẩm Bá Khí, xem ra thằng này tại Đại Vũ Vương Triều địa vị không thấp a." Nhìn xem kiếm trong tay, Dương Thần vuốt vuốt cái mũi, "Cũng may hắn chỉ là mới vào Bá Sư mà thôi, nếu không hôm nay hơn phân nửa sẽ đem hắn đã giết."

"Ta sớm đã biết rõ thực lực của hắn, nếu không người cho rằng ta sẽ để cho người một mình đối phó hắn sao?" Đào Đào cười nói: "Lần này là ta đối với khảo nghiệm của người, cũng may người không có làm cho ta thất vọng."

Dương Thần tròn trắng mắt, "Khảo nghiệm? Người thật đúng là để mất ta."

Ngoài miệng tuy nhiên là nói như vậy, thế nhưng mà trong lòng của hắn lại phi thường cảm kích Đào Đào.

"Đi vào Vô Lượng Quy Khư người cũng không phải tên xoàng xĩnh." Đào Đào trầm ngâm nói: "Tam đại thế lực người đã chém giết, chúng ta tốt nhất cần thận một chút, gặp được Bá Sư, chúng ta ngược lại không cần sợ, chúng ta chỉ cần đề phòng Bá Tông là được."

"Tam đại thế lực người đến cùng tại sao phải chém giết lẫn nhau?" Dương Thần chân mày cau lại, "Theo ta được biết, tam đại thế lực người mặc dù sẽ không định kỳ lẫn nhau tác chiến, tuy nhiên lại sẽ không lợi dụng quân công cùng điểm công hiến đảm đương làm chém giết ban thường phẩm."

"Vừa rồi người nọ đã từng nói qua, chỉ cần giết chết đối phương, hơn nữa thu thập đến đối phó huyết dịch, mới có thể đạt được quân công." Đào Đào trầm ngâm nói: "Ta muốn bọn hắn chém giết lẫn nhau nguyên nhân khẳng định cùng cái này có quan hệ."

"Thu thập máu tươi..." Dương Thần thì thảo tự nói, nghi hoặc không thôi.

"Tiểu Thần Tử, phía trước có người tới, một cái Bá Sư, còn có hai cái Bá Sĩ." Đào Đào bỗng nhiên nói ra.

"Là cái nào thực lực hay sao?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi.

"Cái kia Bá Sư là Đại Vũ Vương Triều người, cái kia hai cái Bá Sĩ là Vô Lượng cung người." Đào Đào thần niệm quét qua, lập tức đã đoán được từng lam ở chỗ sâu trong chỉ nhân thân phận.

"Xem ra là Đại Vũ Vương Triều người tại đuổi giết Vô Lượng cung chỉ nhân."

Nghĩ tới đây, Dương Thần lợi dụng Đạo Văn chỉ lực, đem khí tức của mình thu liễm.

Loại này thu liễm khí tức đích phương pháp xử lý, tối đa chỉ giấu điếm được Bá Tông, nếu như Bá Vương cảnh cường giả dùng thần niệm điều tra, vẫn có thể phát hiện trong đan điền của hắn có hai mươi một cái khí huyết.

Bất quá, Dương Thần có thể không tin lại đột nhiên xuất hiện Bá Vương cảnh cường giả.

Thu liễm khí tức về sau, Dương Thần giấu ở trong bụi cây, hướng phía phía trước đi nhanh mà đi, không bao lâu, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần: "Bọn hắn thì ở phía trước."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần giấu ở trong bụi cây, ngay tại hắn che dấu thời điểm, từng lần ở chỗ sâu trong lướt đến ba cái bóng người.

Chứng kiến phía trước hai người, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Tiêu Y Y, Tiêu Cúc Thần!"

Nguyên lai, Vô Lượng cung lưỡng người đệ tử tự là Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần hai huynh muội, cái kia Đại Vũ Vương Triều chi nhân tướng mạo khôi ngô, râu quai nón hoàn mặt, hất lên màu đen áo giáp, hai đầu lông mày sát khí lộ ra.

"Bằng thực lực của các ngươi? Cũng muốn theo ta Triển Khôi thủ hạ đào tẩu? Thật sự là không biết lượng sức!" Cái kia Đại Vũ Vương Triều Đại Hán cuồng cười một tiếng, đi nhanh tạt đập, mấy cái tung nhảy về sau, hắn đã rơi vào Tiêu Y Y huynh muội hai người trước người.

"Người này tuyệt đối không phải mới vào Bá Sư." Chứng kiến Triển Khôi động như Tật Phong thân pháp, Dương Thần trong nội tâm không khỏi rung mình, hắn biết rõ mình tuyệt đối không phải Triển Khôi đối thủ.

"Tiêu Thần Tử, người này hẳn là năm biến Bá Sư, ngươi nếu như cùng hắn động thủ, cơ hồ không có bất kỳ phần thắng." Đào Đào truyền âm nói: "Bên ngoài cái kia hai cái tiểu gia hỏa cũng là Cửu Biến Bá Sĩ, thế nhưng mà bọn hắn tuyệt đối không phải người này đối thủ."

"Cửu Biến Bá Sĩ?"

Dương Thần không khỏi cười khổ, con mẹ nó, lão tử tu luyện đã đủ dốc sức liều mạng rồi, hơn nữa còn chiếm được Tạo Hóa bút trợ giúp, thế nhưng mà ngay cả như vậy, cũng chẳng qua là sáu biến Bá Sĩ mà thôi, thế nhưng mà hai người này vậy mà đã là Cửu Biến Bá Sĩ, khó trách lão tử không cách nào dò xét khí tức của bọn hắn.

Đúng lúc này, Tiêu Cúc Thần cười nói: "Thực lực của ngươi rất cường, dùng chúng ta thực lực bây giờ, xác thực rất tránh khỏi đi."

Nghe được Tiêu Cúc Thần, Dương Thần không khỏi sững sờ: "Triển Khôi thế nhưng mà năm biến Bá Sư, bọn hắn giống như không có chút nào sợ hãi bộ dạng."

Không ngờ Dương Thần cảm giác kinh ngạc, mà ngay cả Triển Khôi bản thân cũng ngăn người, lập tức cuồng tiếu nói: "Hảo tiểu tử, quả nhiên có sự can đảm, nếu như không phải thượng cấp phân phó phải giết chết Vô Lượng cung người, ta còn thật không nỡ giết loại người như ngươi người."

Người này ngược lại là cá tính tình người trong, bất quá, Dương Thần bình thường đem loại người này cho rằng ngu ngốc.

"Chòm râu dài, ngươi thật giống như không có nghe hiểu ca ca ta." Tiêu Y Y tự nhiên cười nói, "Ca ca ta có ý tứ là nói, dùng chúng ta thực lực bây giờ không cách nào đào tẩu, cũng không phải nói chúng ta thật sự không có biện pháp đào tẩu."

Nghe được Tiêu Y Y, Triển Khôi bỗng nhiên cuồng tiếu, "Tiểu nha đầu, ngươi cảm thấy nói ra loại lời này có thể đem ta dọa đi sao?"

"Ta cũng không có ý định đem ngươi dọa đi." Cười cười, Tiêu Cúc Thần bỗng nhiên thu hồi đáng tươi cười, "Bởi vì ngươi căn bản không có cơ hội đào tẩu."

Nghe được Tiêu Cúc Thần, ắn núp trong bóng tối Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Thằng này đến cùng muốn làm gì?"

Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào trên mặt cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, lần nữa dùng thần niệm đảo qua Tiêu Cúc Thần huynh muội hai người, "Bọn hắn xác thực chỉ là Cửu Biến Bá Sĩ mà thôi, trên người cũng không có cái gì lợi hại Bá Khí, thế nhưng mà... Hắn bằng cái uy hiếp gì Triển Khôi?"

"Hừ, đồng dạng!" Triển Khôi cười lạnh nói: "Tiểu tử, trong vòng ba chiêu ta có thể lấy ngươi thủ cấp!"

Lời còn chưa dứt, Triển Khôi bỗng nhiên đạp địa nhảy lên, tạt đánh về phía Tiêu Cúc Thần mà đi, quyền phong gào thét mà qua, cái kia cứng như sắt thép nắm đấm mãnh liệt oanh hạ! Một quyền này chỉ lực, chừng Băng Sơn liệt thạch chi uy!

Dương Thần mặc dù không có tự mình đối mặt một quyền này, thế nhưng mà cũng cảm thấy một quyền này đáng sợ, thế nhưng mà Tiêu Cúc Thần vậy mà không có nửa điểm e ngại chi sắc, cái này làm cho Dương Thần khiếp sợ không thôi.

"Ta nói rồi, ngươi căn bản không có đi cơ hội, nói cách khác, mạng của ngươi ta đã muốn." Trong tiếng cười lạnh, Tiêu Cúc Thần khí tức bỗng nhiên tăng lên, cổ hơi thở này cực kỳ không lồ, như gió bão mang tất cả bốn phương tám hướng, Phi Sa Tẩu Thạch!

Dương Thần đồng tử mãnh liệt co rút lại.

"Chẳng lẽ là..." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cái kia gọi Tiêu Y Y xinh đẹp thiếu nữ, mang trên mặt dáng tươi cười, căn bản không có chút nào vẻ lo lắng.

Mọi người khiếp sợ thời điểm, Tiêu Cúc Thần trên mặt, cánh tay... Chỉ cần lộ tại quần áo bên ngoài làn da, toàn bộ phát sanh biến hóa, vô số ám tử sắc lân phiến hiển hiện tại làn da phía trên.

Những lân phiến này tựa như vảy rắn, lóe ra ám hào quang màu tím, con của hấn lập tức biến thành ám tử sắc, đồng thời, khốc mắt của hấn, trên trán đầu cũng hiện đầy lân phiến, khiến cho hấn nhìn về phía trên dị thường yêu dị.

Hết thấy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, đương Tiêu Cúc Thần trên người toàn bộ bị lân phiến bao trùm thời điểm, Triển Khôi đã một quyền oanh đến, Tiêu Cúc Thần nhếch miệng lên yêu dị dáng tươi cười, thân hình bỗng nhiên lóe lên, vậy mà quỷ dị biến mất không thấy gì nữa!

"Chuyện gì xảy ra!" Triển Khôi sắc mặt kịch biến.

"Mạng của ngươi, ta đã muốn!"

Lạnh lùng âm thanh lạnh như băng theo Triển Khôi sau lưng truyền đến, Triển Khôi còn chưa kịp quay người, một chỉ bị ám tử sắc lân phiến bao trùm bàn tay, vậy mà đặt tại trên sau lưng của hấn.

Rầm rầm, Tiêu Cúc Thần toàn bộ đầu cánh tay đều bị ám tử sắc Lôi Đình tràn ngập, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực, giống như lợi kiếm, xuyên thủng Triển Khôi ngực mà qua! Triển Khôi tại chỗ ngã xuống đất bị mất mạng, trên ngực thỉnh linh có cái cự đại lỗ thủng, máu tươi như nước suối phun dưng, ngũ tạng lục phủ đều chảy xuôi đi ra.

Ám tử sắc Lôi Đình Chi Lực tràn ngập tại Triển Khôi toàn thân, quay người tầm đó, Triển Khôi thi thể đã bị đốt trụi.

Một chương mà thôi, Triển Khôi lập tức đã bị Tiêu Cúc Thần đánh chết!

"Cái này... Điều này sao có thể?" Ân núp trong bóng tối Dương Thần đồng tử kịch liệt co rút lại.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Đấu Chiến ấn

Đánh chết Triển Khôi về sau, Tiêu Cúc Thần trên người lân phiến chậm rãi biến mất, biến mất tại làn da phía dưới, khí tức lập tức yếu bớt. Sắc mặt của hấn cực kỳ tái nhợt, rất rõ ràng, vừa rồi hấn tuy nhiên sử xuất lực lượng cường đại, bắt quả lại tiêu hao quá nhiều năng lượng.

"Ca, ngươi không có chuyện gì chứ?" Chứng kiến Tiêu Cúc Thần sắc mặt, Tiêu Y Y khuôn mặt hơi đổi.

"Không có việc gì." Tiêu Cúc Thần khoát khoát tay, thở hỗn hển mấy khẩu đại khí, lại nói: "Người này rất cường, nếu như ta không động dùng toàn bộ lực lượng, căn bản không cách nào giết chết hấn!"

Tiêu Y Y lập tức nghi hoặc, "Ca, hấn không phải mới vừa liên hoàn thủ cơ hội đều không có sao? Ngươi như thế nào biết nói rất khó đem hấn giết chết."

"Hấn công kích của ta thời điểm cũng không có sử xuất toàn lực, hơn nữa hấn cũng không có sử dụng Bá Khí." Tiêu Cúc Thần trầm ngâm nói: "Ta chính là nhìn ra hấn khinh thị ta, cho nên mới lập tức đem lực lượng toàn bộ phóng xuất ra, xuất kỳ bất ý mới đem hấn giết mất, nếu như ta vừa bắt đầu không xuất toàn lực, một khi lại để cho hấn đề cao cảnh giác, ta còn muốn giết hấn tựu phi thường khó khăn rồi."

"Ca, thằng này thật sự lợi hại như vậy sao? Ta vậy mới không tin!" Tiêu Y Y xem trên mặt đất bị Lôi Đình đốt trụi thi thể, ánh mắt có chút khinh thường.

"Y Y, ngươi chớ xem thường thằng này." Tiêu Cúc Thần bắt đầu dĩ cười cười, "Ngươi nên biết, ta vừa rồi có khả năng sử xuất lực lượng cũng không bền bỉ, một khi hấn chỉ tránh không công, đem của ta thể lực tiêu hao hết, ta chắc chắn sẽ không là đối thủ của hấn."

"Người này đến cùng là vật gì? Chẳng lẽ hấn không phải nhân loại?" Ân núp trong bóng tối Dương Thần nhíu mày, truyền âm cho Đào Đào.

"Ta cũng không biết, bất quá có thể khẳng định chính là, bọn hấn xác thực là nhân loại." Truyền âm cho Dương Thần thời điểm, Đào Đào nhưng trong lòng muốn: "Tiêu Thần Tử, hai người kia thân phận không đơn giản a, ta không nói cho ngươi thân phận của bọn hấn, là không muốn ngươi tự rước lấy"

họa a, người cũng đừng trách ta."

"Thậm chí ngay cả Tiểu Đào Tử cũng không biết hai người kia thân phận." Nghe được Đào Đào truyền âm, Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động: "Bọn hần thật là Lạc Hà trấn người sao? Ta như thế nào chưa nghe nói qua, Lạc Hà trấn thậm chí có hội sinh ra lân phiến người?"

"Ca, bọn hần đến cùng muốn cái gì làm gì, vì cái gì cho phép người khác chém giết lẫn nhau?" Ngay tại Dương Thần lâm vào nghi hoặc thời điểm thời điểm, Tiêu Y Y lấy Tiêu Cúc Thần hỏi.

"Ca cũng không biết." Tiêu Cúc Thần nhủ mảy, "Sự tình ra khác thường tất có yêu, tam đại thế lực người khẳng định tại công tác chuẩn bị lấy cái gì âm mưu."

"Âm mưu?" Chỗ tối Dương Thần mảy kiếm nhảy lên, "Tam đại thế lực người đến cùng vì cái gì thu thập máu tươi? Chẳng lẽ bọn hần thật sự tại công tác chuẩn bị lấy cái gì âm mưu."

Đúng lúc này, sau lưng của hần bỗng nhiên truyền đến một tiếng tiếng gào thét, nghe hần thanh âm, tựa hồ là Bá Thú thanh âm.

Cơ hồ ngay tại Bá Thú tiếng hô truyền đến nhảy mất, Đào Đào thanh âm theo Tào Hóa bút trong truyền ra: "Đi mau!"

"Bá Thú!" Dương Thần cắn răng, không do dự, đột nhiên theo trong bụi cây cực nhanh đi ra.

Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần hai huynh muội sắc mặt đồng dạng kịch biến, ngay ngắn hướng hướng phía Dương Thần lướt đi đến phương hướng nhìn lại.

Bọn hần còn kịp phản ứng, trong bụi cây lại chui ra một đầu thân ảnh, cái này theo sát Dương Thần về sau đi ra đồ vật, quả thật là Bá Thú!

"Tấn Mãnh Long!" Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cái này đột nhiên xuất hiện Bá Thú hai chân đứng đấy lập, hình thể có thể so với đà điều, toàn thân bao trùm lấy màu đỏ tím lông vũ, trên hai chân của hần móng vuốt sắc bén là dễ thấy nhất, tựa như liềm đao!

Dương Thần quay mắt xem xét, sắc mặt cũng là biến đổi: "Sur cấp Bá Thú!"

Tấn Mãnh Long thực lực có thể căn cứ thân thể của hần để phán đoán, Dương Thần từ nơi này đầu Tấn Mãnh Long cái đầu nhìn ra, cái này đầu Tấn Mãnh Long đúng là Sur cấp Bá Thú.

Loại này Bá Thú lực công kích rất mạnh, hần trên chân liềm đao hình dáng ngón chân, hần cứng rắn trình độ có thể so với Trung phẩm Bá Khí, cái này vùng Trung Đông tây lân thụ Luyện Khí Sư ưu ái, bởi vậy, hần cũng đã trở thành Liệp Thú Nhân thường xuyên săn giết đối tượng.

Đương nhiên, muốn săn giết Tấn Mãnh Long, cũng không phải là một hai cái Bá Sư là có thể thành công, bởi vì Tấn Mãnh Long trên người lông vũ cũng đặc biệt cứng rắn, cho nên, ít nhất phải bảy cái tả hữu Bá Sư hợp lực mới có thể đánh chết Tấn Mãnh Long.

Rống, rống, rống..

Tấn Mãnh Long lắc lư lấy thật dài cái đuôi, bỗng nhiên tạt tung mà lên, như thiểm điện đánh về phía Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần, liềm đao tựa như móng vuốt sắc bén lăng không trào xuống, mang theo chói tai tiếng xé gió.

Không chút nào khoa trương mà nói, nếu như Triển Khôi không có chết, hần gặp được Tấn Mãnh Long cũng sẽ biết không chút do dự hần đi, Tấn Mãnh Long thể nhưng mà so sánh Cửu Biến Bá Sư tồn tại, thậm chí so đại đa số Cửu Biến Bá Sư còn mạnh hơn.

"Y Y, mau lui lại!" Tiêu Cúc Thần vội vàng lôi kéo muội muội của mình cấp cấp nhanh lùi lại.

"Cơ hội tốt!" Dương Thần chứng kiến Tấn Mãnh Long đánh về phía Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần, không chút nghĩ ngợi, lập tức quay người lướt hướng về phía tầng lâm ở chỗ sâu trong.

Cùng lúc đó, Tiêu Cúc Thần khí tức đột nhiên tăng vọt, ám tử sắc lân phiến lần nữa phù hiện tại trên da dẻ của hần, tốc độ của hần lập tức biến nhanh.

Lập tức Tấn Mãnh Long muốn đánh tới, Tiêu Cúc Thần năm ngón tay thành chộp, lăng không kéo một phát, đùng đùng, giữa năm ngón tay bắn ra ra năm đạo ám tử sắc Lôi Đình, nổ bắn ra hướng Tấn Mãnh Long mà đi!

Cơ hồ đồng thời, hần lôi kéo Tiêu Y Y hướng phía Dương Thần rời đi phương hướng tạt tung mà đi.

Tại hần quay người rời đi nhảy mất, năm đạo Lôi Đình oanh kích tại Tấn Mãnh Long trên người, Tấn Mãnh Long lập tức bị oanh phi mà ra, trùng trùng điệp điệp trụ lạc trên mặt đất.

Thế nhưng mà Tấn Mãnh Long lập tức tự nhảy dựng lên, ngửa mặt lên trời gào rú một tiếng về sau, tạt tung nhảy lên, hướng của bọn hần truy kích mà đi, tốc độ nhanh đã đến cực hạn, cái kia liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén, đem trên đường sở hữu chướng ngại toàn bộ cắt ra.

"Bà mẹ nó, hai người này như thế nào đuổi theo ta đã đến." Dương Thần quay đầu lại chứng kiến Tiêu Cúc Thần hai người, không khỏi chửi ầm lên.

Giờ phút này Tiêu Cúc Thần lại khôi phục bình thường, bắt quá sắc mặt của hần lại trở nên cực kỳ tái nhợt, hiển nhiên, vừa rồi hần đối phó Tấn Mãnh Long thời điểm tiêu hao rất nhiều năng lượng.

Hiện tại, đã biến thành Tiêu Y Y lôi kéo Tiêu Cúc Thần, ở phía sau chăm chú đuổi theo Dương Thần.

"Y Y, người này nói không chừng đã phát hiện bí mật của chúng ta, tuyệt đối không thể để cho hắn sống sót." Tiêu Cúc Thần bên cạnh cố gắng khôi phục gắng sức lượng, bên cạnh đối với Tiêu Y Y nói ra.

"Ca, người còn nhớ rõ ấy ư, hắn hình như là chúng ta vừa tới Vô Lượng cung thời điểm nhìn thấy cái kia người." Tiêu Y Y nhớ tới Dương Thần, đương nhiên, nàng nhớ tới hắn là "Diệp Bất Phàm".

"Bất kể là ai, chúng ta đều phải đem hắn giết chết, một khi bí mật của chúng ta tiết lộ ra ngoài..." Tiêu Cúc Thần lời còn chưa dứt, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hắn cảm giác được sau lưng có cái gì đuổi theo tới, không cần nhìn hắn cũng biết chắc là Tần Mãnh Long.

"Ca, hay vẫn là để ta làm đôi phó cái này đầu súc sinh a, người đi giết phía trước người nọ." Tiêu Y Y nhún nhún gheo sau lưng Tần Mãnh Long, nói ra.

"Không được, người tạm thời vẫn không thể vận dụng cái loại này lực lượng." Tiêu Cúc Thần lắc đầu, "Người thế nhưng mà Tiêu gia ta hi vọng cuối cùng, ta không muốn làm cho người gặp chuyện không may."

Tiêu Y Y sắc mặt hơi đổi, thần sắc cô đơn, "Ca, chỉ bằng vào hai người chúng ta lực lượng, căn bản không phải đối thủ của bọn hắn, phụ thân thực lực mạnh như vậy, còn không phải bị bọn hắn..."

"Im ngay!" Tiêu Cúc Thần nghiêm nghị quát lớn: "Người nhớ kỹ, dù cho chúng ta chết rồi, cũng phải tại giết chết những người kia về sau chết lại, nếu không, ta và người đều không có cái chết quyền lợi!"

"Thú vị, cái này hai huynh muội vậy mà nhao nhao đi lên." Quay đầu lại chứng kiến Tiêu gia huynh muội nhao nhao, Dương Thần không khỏi bật cười, hắn có thể không sợ Tần Mãnh Long đuổi theo, có Tạo Hóa bút tại, cái này đầu Tần Mãnh Long căn bản không gây thương tổn hắn.

Đúng lúc này, Tiêu Cúc Thần đối với Tiêu Y Y nói ra: "Ta đi ngăn trở đầu kia Tần Mãnh Long, người đi đem phía trước tiểu tử kia giết chết!"

Nói xong, hắn chợt xoay người, trong tay huyết quang lóe lên, một bùng máu màu đỏ lợi kiếm thình lình ra hiện tại trong tay của hắn, khí tức của hắn lần nữa tăng vọt, toàn thân lần nữa bị ám tử sắc lân phiến bao trùm.

"Ca, người yên tâm, ta sẽ không để cho người thất vọng đấy." Tiêu Y Y cắn răng, huyết quang lóe lên, nàng đồng dạng nắm một bùng máu sắc trường kiếm, hướng phía Dương Thần cực nhanh mà đi!

"Tiêu Thần Tử, nữ nhân kia đã đến, nàng tựa hồ muốn giết người." Đào Đào nhắc nhở Dương Thần: "Ta có thể nhắc nhở người, nữ nhân này có thể thật sự động sát tâm, người cũng không nên giống như trước đồng dạng mềm lòng."

Dương Thần dở khóc dở cười, "Người yên tâm, ta cũng sẽ không cầm tánh mạng của mình hay nói giỡn."

Đúng lúc này, phía sau của hắn truyền đến trận trận tay áo tiếng xé gió, Tiêu Y Y đã đuổi theo.

"Ta biết rõ tên của người, người gọi Diệp Bất Phàm a." Tiếng cười duyên ở bên trong, Tiêu Y Y thả người nhảy lên, lẳng không xoay người về sau, bỗng nhiên đã rơi vào Dương Thần trước người, tư thái uyển chuyển thướt tha.

"Không nghĩ tới cô nương vậy mà nhớ rõ Diệp mỗ danh tự." Dương Thần cười nói: "Đáng tiếc, Diệp mỗ đã có người trong lòng rồi, đành phải cô phụ cô nương hảo ý."

"Hừ!" Tiêu Y Y nghe vậy cười lạnh một tiếng, "Thật sự là người không thể xem bề ngoài, không nghĩ tới người người lớn lên trung thực, nhưng lại cái miệng lưỡi trơn tru Tiêu hoạt đầu, chờ ta đem đầu lưỡi của người chém, nhìn người còn thể nào hồ ngôn loạn ngữ!"

Dứt lời, Tiêu Y Y eo nhỏ nhún hơi vắn, bước xa tới gần Dương Thần, trong tay huyết sắc lợi kiếm nhanh đâm hướng Dương Thần yết hầu mà đi, kiếm quang tránh chỗ, huyết quang chợt tránh, chói mắt đến cực điểm.

"Xú nha đầu, thật nhanh kiếm pháp!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần vội vàng lui về phía sau, khi lui về phía sau, sử xuất Cầm Long trào, mãnh liệt chụp vào Tiêu Y Y trong tay huyết kiếm, mang theo đỉnh tai nhức óc khí bạo âm thanh.

Tiêu Y Y khinh thường hừ một tiếng, cổ tay trắng uốn éo, huyết kiếm quý dị uốn lượn, tránh đi Dương Thần công kích, thẳng bức Dương Thần ngực mà đi, kiếm như độc xà, lại như mũi tên phá không tạt bắn mà ra.

"Bà mẹ nó, kỳ quái Bá Khí!"

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cũng may hắn phản ứng rất nhanh, đương huyết kiếm đâm tới thời điểm, hắn đã thi triển Phong Lôi Bộ mau né đến. Cánh tay có chút hơi co lại, Cầm Long trào lần nữa chụp tới huyết kiếm!

Ông! Huyết kiếm bị Bá Khí ngưng tụ thành Kim Sắc long trào bắt lấy, lập tức uốn lượn, cái này lưỡi kiếm vậy mà không có đứt gãy!

"Rất mạnh Bá thuật, thế nhưng mà đối với bốn cô nương kiếm vô dụng!" Tiêu Y Y trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức biến thành trào phúng.

Ông! Huyết kiếm mũi kiếm nhanh quay ngược trở lại, như tơ mang giống như vận vẹo, sắc bén mũi kiếm nhanh đâm hướng Dương Thần yết hầu mà đi, kiếm chưa đến, chỗ mạng theo sức lực phong đã thổi trúng Dương Thần tóc dài ngược lại phiêu mà lên.

"Thật là lợi hại Xú bà nương!" Dương Thần không dám khinh thường, vội vàng thả người lui về phía sau, lui ra phía sau nháy mắt, hai tay của hắn không ngừng kết ấn, một cái Kim Sắc năng lượng ẩn thành linh ra hiện tại trước người của hắn.

Cùng lúc đó, hắn thứ hai thức hải ở trong, vừa mới chứa đựng lên Đấu Chiến bốn nguyên lập tức bị tiêu hao không còn.

Hắn chỗ thi triển, đúng là Đấu Phật "Không" giáo hắn 《 Đấu Pháp Áo Nghĩa 》.

Đấu Chiến ấn!

Theo Dương Thần song chưởng hướng ra phía ngoài mở ra, Kim Sắc Đấu Chiến ấn âm âm nổ bắn ra mà ra, nhanh giống như tia chớp, như đạn pháo tựa như oanh tạc huyết trên thân kiếm.

Ông! Liên Cầm Long trào đều không thể bề vụn huyết kiếm, lại bị "Đấu Chiến ấn" lập tức nổ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, bốn phía bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Mạc Thiên Di

"Làm sao có thể!" Tiêu Y Y bị "Đấu Chiến ấn" đánh nát huyết kiếm về sau, truyền lại đến lực phản chấn chấn đắc lui về phía sau vài chục bước, sắc mặt hoảng sợ.

Không chỉ là hắn, mà ngay cả Dương Thần cùng Đào Đào cũng bị "Đấu Chiến ấn" uy lực lại càng hoảng sợ, mới một chút như vậy điểm Đấu Chiến bốn nguyên mà thôi, "Đấu Chiến ấn" uy lực dĩ nhiên cũng làm đáng sợ như thế!

Thật là lợi hại Đấu Chiến ấn! Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, hắn tuy nhiên đã ngờ tới "Đấu Chiến ấn" uy lực sẽ rất cường, tuy nhiên lại thật không ngờ, "Đấu Chiến ấn" uy lực vậy mà xa xa mạnh hơn 《 Cầm Long trào 》.

《 Cầm Long trào 》 thế nhưng mà Đào Đào chủ nhân bỏ ra rất lớn một cái giá lớn mới lấy được, uy lực có thể theo tu luyện chi nhân thực lực tăng lên mà tăng lên, cho dù ở Siêu phẩm Bá thuật trong cũng cực kỳ trân quý.

Thế nhưng mà, chính mình thứ hai thức hải chỉ có điều hấp thu chút ít Đấu Chiến bốn nguyên mà thôi, uy lực của nó cũng đã xa siêu việt hơn xa 《 Cầm Long trào 》, nếu như mình thứ hai thức hải trừ đầy Đấu Chiến bốn nguyên, như vậy "Đấu Chiến ấn" uy lực nên mạnh bao nhiêu?

Nghĩ tới đây, Dương Thần trái tim thẳng thẩn kịch liệt nhảy lên.

Đúng lúc này, Tiêu Y Y tiếng cười lạnh bỗng nhiên truyền đến: "Diệp Bất Phàm, xem ra là bốn cô nương xem thường ngươi rồi!"

"Cô nương không có xem thường Diệp mỗ, Diệp mỗ vốn là cái vô danh tiểu tốt." Dương Thần giả ngây giả dại cười cười, "Diệp mỗ thật sự không muốn cùng cô nương là địch, càng không biết lúc nào đắc tội qua cô nương, thế nhưng mà cô nương tại sao phải đưa Diệp mỗ vào chỗ chết?"

"Có chút thời điểm, bị chết hồ đồ chút ít ngược lại là chuyện tốt." Tiêu Y Y cười lạnh nói: "Đội người chết về sau, ta sẽ đem muốn giết nguyên nhân của người nói cho người biết!" Thà rằng giết qua, cũng tuyệt đối không thể buông tha, năng tuyệt đối không thể để cho chạy Dương Thần.

"Lại là cái nữ nhân điên!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi thầm mắng.

Dương Thần không có chứng kiến, Tiêu Y Y ngọc bích phía trên, thỉnh linh đã hiện đầy lân phiến, đột nhiên, Tiêu Y Y tạt đánh về phía Dương Thần mà đến, bàn tay như ngọc trắng nhỏ lên cao trào hạ!

Tiêu Y Y cả đầu cánh tay lập tức bị ám tử sắc Lôi Đình bao vây lại, dùng dùng, Lôi Đình chợt tiếng nổ, một trào này chi lực, lập tức dẫn động bốn phía Bá Khí, Bá Khí cùng ám tử sắc Lôi Đình dung hợp, vền vền hóa thành một đầu huyết sắc Cự Mãng!

Dài mấy mét huyết sắc Cự Mãng gãy dựa thon dài xà thân thể, tựa như tia chớp tạt đánh về phía Dương Thần mà đi, tốc độ kia cực nhanh, làm cho người nghẹn họng nhìn trần trời.

Huyết sắc Cự Mãng xẹt qua chỗ, dùng dùng ám tử sắc Lôi Đình bốn phía ra, bốn phía đại thụ lập tức bị Lôi Đình đánh trúng, ầm ầm phần vỡ đi ra, hóa thành bột mịn!

Giờ phút này, Tiêu Y Y cánh tay đột nhiên bạo phát đi ra lực lượng, vậy mà so ca của nàng còn mạnh hơn!

"Bà mẹ nó, cái này Xú bà nương thật sự chỉ là Cừu Biến Bá Sĩ sao?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp lui về phía sau.

Hắn lui về phía sau tốc độ mặc dù nhanh, thế nhưng mà cái kia huyết sắc Cự Mãng tốc độ lại nhanh hơn, như như giòi trong xương, đuổi sát mà đến!

"Nếu như vừa rồi vậy sẽ là của người mạnh nhất công kích, hôm nay mạng của người chính là ta bốn cô nương được rồi!" Tiêu Y Y cười lạnh một tiếng, sắc mặt của nàng đã trở nên tái nhợt, hiển nhiên, nàng đã tiêu hao đại lượng lực lượng.

Tiêu Y Y cũng không biết, Dương Thần đã không cách nào phát huy ra vừa rồi cái loại này trình độ công kích, hắc Đấu Chiến nguyên đã tiêu hao không còn.

Bất quá, Dương Thần có thể không ngớt "Đấu Chiến ẩn" một loại thủ đoạn công kích.

Lập tức huyết sắc Cự Mãng đánh tới, Dương Thần bỗng nhiên lấy ra trong nhẫn chứa đồ Lôi Ngục kiếm, Bá Khí không ngừng rót vào Lôi Ngục kiếm ở bên trong, lập tức, Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính bị kích phát ra đến.

Theo Dương Thần huy kiếm Tật Trảm mà ra, vô số đạo to bằng cánh tay Lôi Đình, dùng vây kín xu thế, nổ bắn ra hướng huyết sắc Cự Mãng mà đi!

Chứng kiến Dương Thần xuất ra Lôi Ngục kiếm, Tiêu Y Y kinh thường hừ một tiếng.

Rầm rầm rầm oanh... Lôi Đình Chi Lực oanh kích tại huyết sắc Cự Mãng phía trên, nhưng điều Dương Thần khiếp sợ chính là, Lôi Đình Chi Lực vậy mà toàn bộ bị huyết sắc Cự Mãng hấp thu mà vào, lập tức, huyết sắc Cự Mãng biến lớn gấp đôi.

"Không tốt, cái này Xú bà nương phóng xuất ra ám tử sắc Lôi Đình khắc chế Lôi Ngục kiếm!" Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi.

Hắn vốn tưởng rằng tại Bá Sĩ cảnh ở trong, chính mình mấy có lẽ đã không có đối thủ, ngoại trừ Nhân Bảng trước hai vị người bên ngoài, hắn còn thật không sợ bất luận kẻ nào.

Nhưng là hôm nay hắn lại phát hiện, ý nghĩ này của mình thật sự là mười phần sai, Tiêu gia huynh muội trong bất cứ người nào cũng có thể đánh bại hắn.

Hơn nữa, huynh muội này lưỡng căn bản không phải Nhân Bảng bên trên đấy... Cái kia cái gọi là thiên tài!

Bỗng nhiên, Dương Thần phát hiện mình thứ hai thức hải ở trong, thậm chí có nhiều chỗ vài tia Kim Sắc khí thể, Đấu Chiến bốn nguyên!

Những Đấu Chiến này bốn nguyên chính là hắn cùng Tiêu Y Y chiến đấu lúc hấp thụ đến, đáng tiếc, những Đấu Chiến này bốn nguyên thật sự quá ít, còn chưa đủ để dùng thi triển "Đấu Chiến ẩn".

"Đáng giận, còn thiếu một ít." Cảm giác được thứ hai trong thức hải đã sinh ra Đấu Chiến bốn nguyên, Dương Thần sắc mặt vui vẻ, chỉ cần lại kéo dài một lát, lại tích lũy một điểm Đấu Chiến bốn nguyên, hắn có thể thi triển ra "Đấu Chiến ẩn".

Lập tức huyết sắc Cự Mãng giương nanh múa vuốt đánh tới, Dương Thần cắn răng, đem tất cả lực lượng đều rót vào hai chân, Phong Lôi Bộ thi triển đã đến cực hạn, tiếng sấm chột tiếng nổ, hắn đã lui về sau ra hơn mười thước.

Tiêu Y Y cười lạnh một tiếng, lần nữa lẳng không hư trao, lại là một đầu huyết sắc Cự Mãng hướng phía Dương Thần nhào tới.

Hai cái huyết sắc Cự Mãng, trong rừng giầy dựa thon dài xà thân thể, theo hai cái phương hướng bất đồng tạt đánh về phía Dương Thần, lập tức, Dương Thần lâm vào trong nguy cơ.

"Không sai biệt lắm nên ta xuất thủ." Tạo Hóa bút ở bên trong, Đào Đào thì thảo tự nói, hắn là sẽ không để cho Dương Thần gặp nguy hiểm đấy.

Ngay tại Tiêu Y Y động thủ thời điểm, chỉ có Dương Thần có thể chứng kiến, Kim Sắc Đấu Chiến bốn nguyên theo Tiêu Y Y trên người tán phát ra, bị Dương Thần hấp thu tiến vào thứ hai trong thức hải mà đi.

Chỉ có đối thủ có chiến ý, tự tất nhiên sẽ sinh ra Đấu Chiến bốn nguyên, tiếp theo bị Dương Thần hấp thu, trở thành Dương Thần lực lượng.

Lần nữa hấp thu Đấu Chiến bốn nguyên về sau, Dương Thần thứ hai trong thức hải lại nhiều ra mấy đạo kim sắc khí thể.

"Còn chưa đủ!" Dương Thần cắn răng, dùng hiện tại Đấu Chiến bốn nguyên, còn không cách nào đánh bại hai cái huyết sắc Cự Mãng.

Bỗng nhiên, hai cái Cự Mãng trên người tán phát ra trận trận Kim Sắc khí thể, bị Dương Thần hấp thu tiến nhập thứ hai thức hải.

"Cái này lưỡng thứ gì vậy mà cũng có Đấu Chiến bốn nguyên!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn vốn tưởng rằng chỉ có nhân loại mới có thể sinh ra Đấu Chiến bốn nguyên, nhưng là bây giờ chuyện đã xảy ra, lại hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn.

Dương Thần cũng không biết, huyết sắc Cự Mãng tuy nhiên không là vật sống, bất quá đang nhận được Tiêu Y Y khống chế, Tiêu Y Y trên người Đấu Chiến bốn nguyên, kỳ thật đã bám vào huyết sắc Cự Mãng trên người.

"Những chiến đấu này bốn nguyên đã đầy đủ rồi!" Cười cười, Dương Thần hai tay như thiểm điện kết ấn, lập tức, Kim Sắc "Đấu Chiến ấn" phiêu phù ở trước người của hắn, đáng sợ năng lượng dư ba phóng xạ ra, khiến cho trận trận Phong Bạo!

Theo Dương Thần song chưởng bên ngoài trở mình, "Đấu Chiến ấn" đột nhiên oanh kích mà ra, dễ như trở bàn tay giống như oanh tạc trong đó một đầu huyết sắc Cự Mãng đầu.

Ầm ầm! Đấu Chiến ấn trực tiếp đem huyết sắc Cự Mãng oanh được bạo liệt ra đến, hóa thành vô số màu tím Lôi Đình, bốn phía bay ra ra, kinh phong nổi lên bốn phía, thổi trúng bốn phía nhánh cây vang sáo sạt.

Bất quá đúng lúc này, một cái khác đầu huyết sắc Cự Mãng đã nhào tới Dương Thần sau lưng, dùng dùng, cuồng bạo năng lượng dạt tràn ra đến, làm cho Dương Thần giống như đưa thân vào Liệt Hỏa trong.

Huyết sắc Cự Mãng mở ra miệng không lồ mãnh liệt cắn hướng Dương Thần, cùng lúc đó, Cự Mãng thân thể không ngừng trương đại, lập tức muốn muốn nổ tung lên.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, đúng lúc này, vèo! Tạo Hóa bút bắn ra, lập tức biến lớn, sắc bén ngời bút, như đao phong giống như cắt về phía huyết sắc Cự Mãng đầu lâu.

Bút mang lóe lên rồi biến mất, huyết sắc Cự Mãng lại bị Tạo Hóa thẳng tắp tiếp chém thành hai nửa.

Cùng lúc đó, Tạo Hóa bút ngời bút bỗng nhiên tản mát ra hào quang màu tím, hào quang phóng xạ ra, đem bị chém thành hai khúc huyết sắc Cự Mãng bao vây lại, theo hào quang màu tím lùi về ngời bút, huyết sắc Cự Mãng biến mất không thấy gì nữa!

"Vương phẩm Bá Khí!" Ngần ngừ khiếp sợ về sau, Tiêu Y Y biến sắc, "Không đúng, đó cũng không phải hoàn hảo không tổn hao gì Vương phẩm Bá Khí."

Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra, con mẹ nó, thẳng này vậy mà ngay tại lúc này mới ra tay!

Tiêu Y Y nhìn trước mắt cái này người tướng mạo bình thường thiếu niên, khuôn mặt không khỏi biến đổi, "Trên tay của hắn có Vương phẩm Bá Khí, hiện tại ta căn bản không thể giết không hết hắn!"

"Tiểu Thần Tử, đã ngươi đã đắc tội nữ nhân này, vẫn là đem nàng giết thì tốt hơn, nếu không..." Đào Đào cũng không có đem lời nói tiếp, mà là đang trong nội tâm nói: "Nếu không dùng nha đầu kia thân phận, ngươi ngày sau chỉ sợ sẽ có rất nhiều phiền toái, cho dù là ta cũng không cách nào giúp ngươi."

Bỗng nhiên, Đào Đào khống chế được Tạo Hóa bút cấm trở về Dương Thần trên đai lưng, chọc vào huyệt đai lưng nháy mắt, Đào Đào truyền âm cho Dương Thần: "Lại có người đến, là Vô Lượng cung người, cái tiểu nha đầu kia lo lắng ngươi sẽ nói ra bí mật của bọn hắn, cho nên tạm thời sẽ không đem chứng kiến chuyện của ta nói ra. Xem trước một chút tình huống, nếu như tiểu nha đầu kia thật sự đem chứng kiến chuyện của ta nói ra, chúng ta cũng chỉ có đem tất cả mọi người giết chết!"

Dương Thần nghe vậy ánh mắt lóe lên.

Ngay tại Đào Đào truyền âm nháy mắt, từng lâm ở chỗ sâu trong lướt ba người, xem ba người này ăn mặc, quả nhiên là Vô Lượng cung chi nhân.

"Sư muội, ngươi không sao chứ?" Cái kia cầm đầu thanh niên nhìn xem Tiêu Y Y, về mặt nhợt nhạt cười cười.

"Thực lực của người này không kém, là Cửu Biến Bá Sư!" Cơ hồ ngay tại thanh niên lúc nói chuyện, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Cửu Biến Bá Sư." Dương Thần ngưng mắt nhìn xem cái kia cầm đầu thanh niên, thanh niên mặc màu xanh da trời trang phục, mặt như đao gọt, mày kiếm bay xéo, cao thẳng cái mũi, hai đầu lông mày tràn ngập tự ngạo.

So sánh với người thanh niên này, đi theo thanh niên sau lưng hai cái áo lam thiếu niên tự chỗ thua kém quá nhiều, bọn hắn đều chẳng qua là Bá Sĩ cảnh tu vi mà thôi.

"Mạc sư huynh, ta cùng đại ca thất lạc rồi, vừa rồi gặp Đại Vũ Vương Triều người, là vị sư huynh này đã cứu ta." Nói chuyện thời điểm, Tiêu Y Y cười nhìn xem Dương Thần.

Bất luận kẻ nào chứng kiến Tiêu Y Y xem Dương Thần ánh mắt, đều sẽ cảm giác được bọn hắn quan hệ trong đó có lẽ rất tốt, căn bản sẽ không nghĩ tới, hai người tại không lâu còn đánh đập tàn nhẫn, liều đến người chết ta sống!

"Đa tạ sư đệ cứu được Tiêu sư muội." Mạc sư huynh cười cười, "Tại hạ Thần Hóa bộ Mạc Thiên Di."

"Nguyên lai là Mạc sư huynh, ta gọi Diệp Bất Phàm, là Thần Khí bộ chi nhân!" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần xoay chuyển ánh mắt, thầm nghĩ: "Dĩ nhiên là Mạc Thiên Di, Địa Bảng thứ hai."

"Thần Khí bộ?" Mạc Thiên Di sau lưng hai cái thiếu niên dùng ánh mắt khác thường nhìn xem Dương Thần.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Liệp Sát tiểu đội

Thần Khí bộ không có bình thường chi nhân, Vô Lượng cung chín bộ người nào không biết?

Cho nên bọn hắn mới có thể dùng ánh mắt khác thường nhìn xem Dương Thần, Dương Thần chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, trong nội tâm không khỏi thâm nghĩ: "Xem ra Thần Khí bộ tên tuổi thật đúng là không nhỏ a."

"Nguyên lai là Thần Khí bộ đích sư đệ." Mạc Thiên Di cười nói: "Nói như vậy, Diệp sư đệ có lẽ cũng hiểu được luyện khí?"

"Ta chỉ có điều vừa mới gia nhập Thần Khí bộ mà thôi, hiện tại cũng không Luyện Khí Sư." Cùng Mạc Thiên Di nói chuyện thời điểm, Dương Thần nhưng trong lòng lâm vào nghi hoặc: "Tiêu Y Y vì cái gì không gọi cái này Mạc Thiên Di đi giúp hắn ca ca?"

Nhìn xem Tiêu Y Y, Dương Thần ánh mắt bỗng nhiên lóe lên, trong nội tâm suy đoán: "Nàng sở dĩ không đứng Mạc Thiên Di nói ca ca của nàng gặp được Tần Mãnh Long sự tình, đoán chừng là không muốn tiết lộ ca ca của nàng có thể biến thân sự tình."

Muốn muốn đối phó Tần Mãnh Long, Tiêu Cúc Thần chỉ có phóng xuất ra giết chết Triển Khôi thời điểm bạo phát đi ra lực lượng, nếu như Tiêu Y Y gọi Mạc Thiên Di đi giúp ca ca của nàng, Mạc Thiên Di rất có thể hội gặp được biến thân về sau Tiêu Cúc Thần.

Như thế, Tiêu gia huynh muội bí mật thế tất hội tiết lộ ra ngoài.

Nghĩ tới đây, Dương Thần khoe miệng bỗng nhiên nổi lên cười xấu xa, nhìn về phía Mạc Thiên Di.

Lập tức Dương Thần muốn mở miệng nói chuyện, Tiêu Y Y khuôn mặt bỗng nhiên biến đổi, đoạt mở miệng trước: "Diệp đại ca, người đã cứu ta mệnh, sư muội còn chưa kịp cảm tạ người đây này."

Nói chuyện thời điểm, Tiêu Y Y cười tươi như hoa hướng đi Dương Thần, từ trong lòng ngực xuất ra một khối màu đỏ như máu ngọc bội, đưa cho Dương Thần.

"Tiêu sư muội, chẳng qua là tiện tay mà thôi mà thôi, người không cần cảm ơn ta." Dương Thần tuy nhiên đang cười, bất quá nhưng trong lòng tại âm thầm thoả mãn Tiêu Y Y: "Xú bà nương, cái này không lay động sáng tỏ muốn hại ta mà!"

Nguyên lai, đương Tiêu Y Y đem ngọc bội đưa qua thời điểm, Dương Thần chứng kiến Mạc Thiên Di cái kia đủ để giết ánh mắt của người, chính gắt gao nhìn mình chăm chăm.

"Diệp sư huynh, đây chính là sư muội tâm ý, người chẳng lẽ nhẫn tâm cự tuyệt sao?" Nhìn thấy Dương Thần không thu hạ chính mình ngọc bội, Tiêu Y Y điềm điềm đáng yêu nhìn xem Dương Thần.

"Diệp sư huynh, Tiêu sư muội thế nhưng mà có hảo ý, người vẫn là đem thứ đồ vật thu lại a!" Mạc Thiên Di về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn xem Dương Thần.

"Xú bà nương, người cho rằng lợi dụng Mạc Thiên Di tựu có thể đối phó ta sao?" Dương Thần bỗng nhiên truyền âm cho Tiêu Y Y: "Đừng trách ta không có nhắc nhở người, ta tùy thời đều đem bí mật của các người nói ra."

"Hừ, người cho rằng ta hội sợ người sao? Nếu như ta đem người có được Vương phẩm Bá Khí sự tình tung ra, Vô Lượng Quy Khư bên trong đích tam đại thế lực, chỉ sợ đều tìm người gây chuyện." Truyền âm thời điểm, Tiêu Y Y cười tươi như hoa.

"A? Người cho rằng người có cơ hội nói ra bí mật của ta tới sao?" Dương Thần cười truyền âm, truyền âm thời điểm, hắn đã thò tay tiếp được Tiêu Y Y đưa cho hắn ngọc bội.

"Người cái kia kiện Vương phẩm Bá Khí đã bị hao tổn rồi, căn bản không cách nào phát huy ra Vương phẩm Bá Khí nên có lực lượng." Tiêu Y Y truyền âm nói: "Tiêu gia ta có một loại bí pháp, cho dù ở đối mặt Bá Vương thời điểm cũng có thể đào tẩu, một khi để cho ta đào tẩu, ta dám cam đoan, bí mật của người tuyệt đối sẽ truyền khắp toàn bộ Vô Lượng Quy Khư."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt hơi đổi, cái này hai huynh muội có thể dùng Bá Sĩ cảnh tu vì đánh chết Bá Sư, làm không tốt, bọn hắn thật sự có theo Bá Vương thuộc hạ đào tẩu bí pháp.

"Nếu như ngươi cảm thấy, ta không cách nào tại ngươi thi triển bí pháp trước khi giết chết ngươi, ngươi có thể thử xem xem." Dương Thần tự tin cười cười, đương nhiên, loại này tự tin nhưng thật ra là giả vờ.

"Ta xác thực muốn thử xem xem, bất quá..." Tiêu Y Y truyền âm nói: "Cũng không ngại nói cho ngươi biết, một khi thi triển loại bí pháp này, ta ít nhất phải ba, bốn năm mới có thể khôi phục tới, ngươi xem như vậy vừa vặn rất tốt, chúng ta đều không đem bí mật nói ra, đối với chúng ta như vậy hai phe đều có lợi mà vô hại."

"Ta dựa vào cái gì phải đáp ứng ngươi?" Dương Thần cười truyền âm

"Ta nhìn ngươi cũng không muốn bạo lộ Vương phẩm Bá Khí a? Vô Lượng Quy Khư nội, tam đại thế lực đã bắt đầu chém giết, ta có thể cho Mạc Thiên Di đồng ý ngươi gia nhập hắc Liên Sát tiểu đội, nói như vậy, ngươi cũng không cần bạo lộ quá nhiều thực lực, lại càng không dùng bạo lộ Vương phẩm Bá Khí." Tiêu Y Y nhàn nhạt cười cười, quay đầu nhìn về phía Mạc Thiên Di, "Mạc sư huynh, Diệp sư huynh muốn gia nhập chúng ta Liên Sát tiểu đội, có thể chứ?"

"Liên Sát tiểu đội?" Dương Thần không khỏi sửng sốt.

"Đã Tiêu sư muội mở miệng, Diệp sư đệ tự nhiên có thể gia nhập." Quay đầu nhìn Dương Thần, Mạc Thiên Di cười nói: "Diệp sư đệ, chúng ta là thứ ba tiểu đội, từ hôm nay trở đi, ta sẽ là của ngươi đội trưởng."

"Đa tạ Mạc sư huynh." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần truyền âm cho Tiêu Y Y, hỏi: "Liên Sát tiểu đội là cái gì?"

"Vô Lượng Quy Khư đã bắt đầu chém giết, vì chống cự mặt khác lưỡng cái thế lực người, Vô Lượng cung người hợp thành Liên Sát tiểu đội." Tiêu Y Y truyền âm nói: "Không phải tất cả mọi người có thể gia nhập Liên Sát tiểu đội, có thể không gia nhập, phải xem tất cả đội đội trưởng có đồng ý hay không."

"Thì ra là thế." Dương Thần cười truyền âm: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không đem bí mật của ngươi nói ra đấy."

"Ngươi có Vương phẩm Bá Khí sự tình, bọn cô nương cũng sẽ không nói ra đi, trừ phi ngươi trước vạch trần bí mật của chúng ta." Tiêu Y Y tự nhiên cười nói.

"Chẳng lẽ Tiêu sư muội coi trọng tiểu tử này?" Mạc Thiên Di chứng kiến Tiêu Y Y hướng phía Dương Thần nở nụ cười, trong nội tâm không khỏi kỳ quái.

Bất quá rất nhanh hắn tựu không nhận ý nghĩ của mình, hắn không tin Tiêu Y Y hội vừa ý cái này bình thường tiểu tử, trong mắt hắn, Dương Thần giả trang "Diệp Bất Phàm", quả thực là cái gì cũng sai.

"Đúng rồi, sư muội, đại ca ngươi đi chỗ nào đi? Triển Khôi không phải tại truy giết các ngươi sao? Các ngươi là như thế nào theo Triển Khôi thủ hạ đào tẩu hay sao?" Mạc Thiên Di bỗng nhiên ân cần hỏi han.

"Ta cùng đại ca thất lạc rồi." Tiêu Y Y đôi mắt dễ thương tràn ra nước mắt, đầm đìa đáng yêu nói: "Nếu không phải đại ca dẫn dắt rồi đi Triển Khôi, ta khả năng đã chết tại Triển Khôi trong tay."

"Nữ nhân này nói dối thời điểm, thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy mắt thoáng một phát, thật sự là lợi hại!" Trong nội tâm thầm kêu bội phục, Dương Thần bỗng nhiên lại nổi lên nghi ngờ: "Nàng chẳng lẽ không sợ Tiêu Cúc Thần bị Tấn Mãnh Long giết sao? Chẳng lẽ... Nữ nhân này vì giấu diếm bí mật của bọn hắn, thậm chí ngay cả đại ca của mình chết sống đều mặc kệ?"

Dương Thần biết rõ Tiêu Y Y có kỹ, Tiêu Cúc Thần vì cuốn lấy Tấn Mãnh Long, nhất định sử xuất cái kia lực lượng thần bí, một khi Mạc Thiên Di đuổi đi tìm Tiêu Cúc Thần, vô cùng có khả năng sẽ phát hiện thân thể đã phát sinh biến hóa Tiêu Cúc Thần.

Đến lúc đó, Tiêu gia huynh muội bí mật tất nhiên sẽ bị Mạc Thiên Di phát hiện.

Cho nên, Tiêu Y Y mới không muốn đem tình hình thực tế chân tướng nói cho Mạc Thiên Di, có thể là bởi như vậy, Tiêu Cúc Thần lại lâm vào trong nguy hiểm, dù sao, Tiêu Cúc Thần có thể một mình đối mặt có thể so với Cửu Biến Bá Sư Tấn Mãnh Long.

Chẳng lẽ cái này Tiêu Cúc Thần còn có thần bí lợi hại đích thủ đoạn, thậm chí ngay cả Tấn Mãnh Long cũng có thể đánh chết?

Đúng lúc này, Mạc Thiên Di bỗng nhiên nhìn xem từng lâm ở chỗ sâu trong, nghiêm nghị vừa quát: "Là ai!"

Tất cả mọi người hướng phía Mạc Thiên Di đoán hướng phương hướng nhìn lại, một người theo chỗ rừng sâu đi tới, người tới nói ra: "Mạc sư huynh, là ta."

"Ca!" Tiêu Y Y mũi tên cũng tựa như lướt tới, nguyên lai cái này đột nhiên xuất hiện người dĩ nhiên là Tiêu Cúc Thần.

"Thằng này vậy mà thoát khỏi Tấn Mãnh Long." Dương Thần chứng kiến Tiêu Cúc Thần bình an vô sự, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

"Nguyên lai là Tiêu huynh đệ." Mạc Thiên Di cười nói: "Tiêu huynh đệ không có việc gì là tốt rồi."

Hắn tuy nhiên đang cười, thế nhưng mà trong lòng phi thường khiếp sợ: "Tiêu Cúc Thần vậy mà theo Triển Khôi trong tay đào thoát, xem ra hắn không hề giống mặt ngoài thoát nhìn đơn giản như vậy."

Mạc Thiên Di chứng kiến Dương Thần cũng không có bị mũi của mình giết chết, sắc mặt hơi đổi.

Nhưng khi Tiêu Y Y nhỏ giọng đối với hắn nói mấy câu về sau, sắc mặt của hắn lại khôi phục bình tĩnh, ánh mắt chớp động, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Tiêu..." Mạc Thiên Di vừa định hỏi Tiêu Cúc Thần là như thế nào theo Triển Khôi thủ hạ chạy thoát, từng lâm trên không bỗng nhiên truyền đến một tiếng bạo tiếng nổ, như pháo hoa tựa như hào quang ở trên không tách ra ra.

"Là người của chúng ta, bọn hắn nhất định là gặp mặt khác lưỡng thể lực lớn công kích." Mạc Thiên Di sắc mặt không khỏi biến đổi, đi đầu hướng phía bộc phát chi địa cực nhanh mà đi.

"Diệp sư huynh, người cũng là chúng ta Liệp Sát tiểu đội một thành viên, nhanh theo chúng ta cùng đi a." Cười duyên một tiếng, Tiêu Y Y đi theo Tiêu Cúc Thần thả người mà đi.

"Gia nhập Liệp Sát tiểu đội cũng mới có lợi, bọn hắn chiến đấu thời điểm, ta có thể đem bọn hắn phóng xuất ra Đấu Chiến bản nguyên hấp thu mất." Dương Thần sờ lên cái mũi, lầm bầm: "Như vậy ngược lại thừa chúng ta không ít khí lực." Nói xong, hắn phát đủ cực nhanh mà ra, đuổi sát lấy Tiêu Y Y mà đi.

Không bao lâu, Dương Thần tự đuổi kịp Tiêu Y Y bọn người.

Trong rừng, Đại Vũ Vương Triều người quả thật tại cùng Vô Lượng cung chỉ nhân giao thủ, Đại Vũ Vương Triều người cảm đầu dĩ nhiên là Vũ Văn Dã.

"Vũ Văn Dã, hắc hắc, lần trước ngươi bị Viên Xích Kiêu cái kia Lão Cầu cứu đi rồi, lần này ta ngược lại muốn nhìn, có ai tới cứu ngươi!" Chứng kiến Vũ Văn Dã, Dương Thần nhếch miệng lên cười xấu xa.

Bỗng nhiên, Dương Thần lại chứng kiến một người quen, trong mắt sát cơ lóe lên: "Liễu Dự!"

Dương Thần từng từng nói qua, trong vòng một năm đánh bại Liễu Dự, thế nhưng mà Liễu Dự lại đi Từ Dương Học Viện, cảnh này khiến Dương Thần cùng Liễu Dự quyết đấu không giải quyết được gì, thế nhưng mà Dương Thần lại quên không được.

Ngoại trừ Trầm Kiếm Khiếu bên ngoài, cái này Liễu Dự tuyệt đối là Dương Thần sát người một trong.

"Thay ta báo thù..." Hắn đến nay đều còn nhớ rõ, tiểu Dương Thần cái kia thanh âm non nớt, trước khi chết cùng hắn định ra bốn cái ước định.

Đúng lúc này, Dương Thần thấy được Đông Phương Bạch, Đông Phương Bạch vậy mà cũng gia nhập Mạc Thiên Di Liệp Sát tiểu đội?

Đông Phương Bạch cũng nhìn thấy Dương Thần, hắn hướng phía Dương Thần lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, thoát nhìn cực kỳ thiện ý đáng tươi cười.

Dương Thần cũng hướng phía Đông Phương Bạch lộ ra thiện ý đáng tươi cười, giờ này khắc này, hai người đều tại đập vào đối phương trên người tàn đồ chú ý.

Đúng lúc này, Mạc Thiên Di bỗng nhiên cười lạnh nói: "Vũ Văn Dã, ngươi không tại Đại Vũ Vương Triều Vương Cung hưởng phúc, tới nơi này làm gì? Coi chừng chết ở Vô Lượng Quy Khư."

Hai người kia tựa hồ có cái gì thâm cừ đại hận, vừa thấy mặt đã hết sức đỏ mặt.

"Mạc Thiên Di, nên trốn đi hưởng phúc, chỉ sợ là ngươi đi?" Vũ Văn Dã cười khẩy nói: "Dùng thực lực của ngươi, tại Vô Lượng Quy Khư nội chỉ sợ sống không được ba ngày, ta khuyên ngươi hay vẫn là nhanh chóng ly khai."

Vũ Văn Dã cùng Mạc Thiên Di châm chọc khiêu khích thời điểm, Vô Lượng cung cùng Đại Vũ Vương Triều chỉ nhân đều ngừng tay đến, nhao nhao thối lui đến riêng phần mình trận doanh bên trong.

Theo song phương nhân số đến xem, Vô Lượng cung không thể nghi ngờ chiếm được đại tiện nghi, tăng thêm vừa mới đã đến Dương Thần bọn người, chừng mười tám người, mà Đại Vũ Vương Triều chỉ nhân chỉ có mười ba người.

Ngoại trừ Vũ Văn Dã cùng Mạc Thiên Di bên ngoài, người còn lại đều là Bá Sĩ.

Chương 117: Long cốc

Giương cung bạt kiếm hào khí tràn ngập tại chỗ...

Dương Thần cũng không có bị loại này hào khí ảnh hưởng, giờ phút này trong lòng của hắn nghi hoặc không thôi, dùng Vũ Văn Dã thân phận, có lẽ không cần phải vì quân công đi giết Vô Lượng cung chi nhân.

Đại Vũ Vương Triều cũng không giống như Đại Hàn Vương Triều như vậy do tam đại thế lực cầm giữ, tại Đại Vũ Vương Triều, Vũ Văn gia tự là Vương, không có bất kỳ thế gia có thể chống lại Vũ Văn gia.

Cho nên, Đại Vũ Vương Triều dòng chính có được rất nhiều tu luyện tài nguyên, cũng có được đặc biệt lớn quyền lợi.

Có thể nói, đồng dạng là vương vị người thừa kế, Hàn Chương chỉ có thể chiêu mộ binh lính mấy ngàn binh sĩ, thế nhưng mà tại Đại Vũ Vương Triều, dùng nói là vương vị người thừa kế, chỉ cần bình thường dòng chính đều có được tận ngàn tên lính.

Ngay tại Dương Thần nghi hoặc chi tế, một cái Vô Lượng cung đệ tử đối với Mạc Thiên Di nói: "Đội trưởng, chúng ta ở phía trước phát hiện Trung Cổ thời đại Long cốc, nếu không phải Đại Vũ Vương Triều người đột nhiên xuất hiện, chúng ta đã tiến nhập trong long cốc."

Long cốc! !

Dương Thần bọn người sắc mặt không khỏi biến đổi, Long cốc thế nhưng mà long sinh sống địa phương, trong đó nhất định có đại lượng bảo vật.

Chỉ cần hơi chút đối với Bá Thú có chút hiểu rõ người cũng biết, tại Thái Cổ, thậm chí càng thêm xa xưa đích niên đại, huyết thống thuần khiết Long tộc thế nhưng mà Bá Thú giới hoàng tộc một trong.

Bất quá Long tộc số lượng quá ít, đối với huyết thống thuần khiết Long tộc mà nói, không phải thuần khiết huyết mạch Long muốn hơn rất nhiều, ví dụ như Địa Long, Giao Long... Những cường đại này Bá Thú tuy nhiên chỉ đựng chút ít Long tộc huyết mạch, tuy nhiên lại có được lấy cực kỳ lực lượng đáng sợ.

Vừa rồi người nọ theo như lời Long cốc, chỉ có khả năng là không thuần khiết huyết thống Long tộc chỗ sinh hoạt qua địa phương.

Bởi vì Vô Lượng Quy Khư là Trung Cổ di tích, có được thuần khiết huyết mạch Long tộc, trẻ nhất xuất hiện thời đại là Thái Cổ thời kì, nói cách khác, Thái Cổ thời kì, có được thuần khiết huyết mạch Long tộc đã diệt sạch.

Trung Cổ di tích không có khả năng có được thuần khiết huyết mạch Long tộc, chỉ có thể có được Long tộc hậu duệ.

Cái kia cái gọi là "Long cốc", vô cùng có khả năng tất nhiên Long, hoặc là Giao Long đợi một chút Long tộc hậu duệ còn sót lại, thế nhưng mà mặc dù như thế, Long cốc giá trị cũng cực kỳ trân quý.

"Lập tức mang ta đi!" Mạc Thiên Di nghe được "Long cốc" hai chữ lập tức, sắc mặt đại hỉ.

"Vâng!" Cái kia Vô Lượng cung thiếu niên nhẹ gật đầu, nhưng khi chứng kiến Vũ Văn Dã bọn người chống đỡ đi Long cốc đường, sắc mặt của hắn không khỏi biến đổi.

Thiếu niên kia cũng không biết, Đông Phương Bạch lạnh lùng nhìn xem hắn, thấp giọng cười lạnh nói: "Ngu xuẩn, lại đem chuyện trọng yếu như vậy nói ra."

Không chỉ là Đông Phương Bạch, còn lại Vô Lượng cung mấy cái thiếu niên cũng rất không thoải mái nhìn xem hắn, những không người nào này nghi đều muốn nuốt một mình trong long cốc đồ vật, cũng không phải muốn đem tình hình thực tế nói cho Mạc Thiên Di.

"Vũ Văn Dã, thức thời tốt nhất tránh ra." Mạc Thiên Di lạnh lùng chứng kiến Vũ Văn Dã, "Chỉ bằng người Đại Vũ Vương Triều cái này mấy người, còn gần không được chúng ta."

"Tiểu Thần Tử, đợi tí nữa bọn hắn đánh lúc thức dậy, chúng ta nghĩ biện pháp trước ly khai." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Nếu có thể ở trong long cốc kiếm đến mấy khóa trống rỗng, chắc chắn, thực lực của người tất nhiên sẽ tăng nhiều, còn có, nếu như có thể tìm được mấy cây Long Cốt cho ta nuốt mất, của ta bản thể lại có thể khôi phục một phần lực lượng."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, "Trống rỗng..."

"Mạc Thiên Di, người chừng nào thì bá kiến ta Đại Vũ Vương Triều người lâm trận bỏ chạy?" Vũ Văn Dã không khỏi cười lạnh, nếu như hắn thật sự lại

để cho Mạc Thiên Di đã nhận được trong long cốc đồ vật, hẳn tất nhiên sẽ thụ trách phạt, loại này trách phạt cho dù là hẳn cũng thừa đảm đương không nổi.

"Lâm trận bỏ chạy?" Nghe được Vũ Văn Dã, Dương Thần trong nội tâm không khỏi buồn cười: "Lần trước ngươi cùng Viên Xích Kiều bị Diệp Lạc sợ tới mức té cút té đá, chẳng lẽ không gọi lâm trận bỏ chạy sao?"

"Hừ!" Mạc Thiên Di hừ lạnh một tiếng, "Chư vị sư đệ nghe, ta Mạc Thiên Di hướng các ngươi cam đoan, chỉ cần các ngươi có thể ở trong long cốc tìm được bảo vật, ta có thể cho phụ thân làm chủ, lại để cho chư vị sư đệ tiến vào Thiên Thượng Phong cấm cung."

Dương Thần không khỏi sửng sốt, Thiên Thượng Phong cấm cung thế nhưng mà khoảng cách Bá Tuyền gần đây địa phương, hẳn Bá Khí nồng độ cực cao, nếu như có thể đến cấm cung tu luyện, có thể nói làm chơi ăn thật.

Bất quá, muốn đi vào cấm cung tu luyện, phải tấn thăng đến Chân Truyền Đệ Tử mới được.

Mạc Thiên Di cũng dám khoe khoang rằng, lại để cho phụ thân của hắn làm chủ, lại để cho những chẳng qua là này Bá Sĩ đệ tử tiến vào cấm cung, cái này thật là làm Dương Thần kinh nghi không thôi, Mạc Thiên Di có phụ thân là ai?

Chẳng lẽ lại là Vô Lượng cung trưởng lão một trong?

Nghe được Mạc Thiên Di, Vô Lượng cung các đệ tử ngay ngắn hướng ra tay, công hướng về phía Đại Vũ Vương Triều chỉ nhân. Đối với những người đến này nói, có thể tiến vào cấm cung tu luyện hấp dẫn, thậm chí lớn hơn Long cốc.

Dù sao ai cũng không biết, cái kia cái gọi là Long cốc đến cùng có hay không Long tộc hậu duệ còn sót lại bảo vật, mà có thể tiến vào cấm cung tu luyện thì là đặt ở trước mắt cơ hội, bọn hắn tự nhiên sẽ lựa chọn thứ hai.

"Giết!"

Vô Lượng cung đệ tử ngay ngắn hướng lộ ra Bá Khí, vậy công hướng Đại Vũ Vương Triều người.

Đồng Phương Bạch, Dương Thần, Tiêu gia huynh muội cũng không có lập tức động thủ, trước mặt mọi người người ra tay về sau, bọn hắn mới đi theo ra tay.

Dùng bốn người bọn họ người thực lực, chỉ cần Vũ Văn Dã không ra tay đối phó bọn hắn, mọi người ở đây căn bản không phải đối thủ của bọn hắn.

Nhảy vào trong đám người, Dương Thần hướng phía Liễu Dự chỗ phương hướng cực nhanh mà đi, tại đi Long cốc trước khi, Dương Thần ý định trước tiên đem Liễu Dự giải quyết hết.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Mặc màu đen áo giáp Liễu Dự chứng kiến Dương Thần lao đến, khinh thường hừ một tiếng.

Hắn cũng không biết trước mặt cái này tướng mạo bình thường thiếu niên, tựa là không Chu Tiên trấn bên trên cái kia không cách nào tu luyện phế vật, nếu như hắn đã biết, không thông báo là cái gì biểu lộ?

Xoát! Liễu Dự huy kiếm Tật Trảm hướng Dương Thần, đơn theo một kiếm này cũng có thể thấy được, thực lực của hắn cũng không yếu, đã là Bá Sĩ.

Kỳ quái chính là, đương Liễu Dự huy kiếm Tật Trảm mà đến thời điểm, Dương Thần vậy mà sợ tới mức lao đảo lui về phía sau, né tránh lập tức, thiếu chút nữa tựa té ngã trên đất.

"Quả nhiên là phế vật!" Liễu Dự khinh miệt nhìn xem Dương Thần, "Vô Lượng cung người nguyên lai đều là chút ít phế vật."

"Ta không phải là đối thủ của ngươi, không muốn giết ta, không muốn... Không muốn giết ta..." Dương Thần sắc mặt sợ hãi, dốc sức liều mạng vùng lấy hai tay, đồng thời không ngừng thối lui đến từng lâm ở chỗ sâu trong.

Xa xa Đồng Phương Bạch chứng kiến Dương Thần biểu lộ, trong nội tâm không khỏi thầm mắng: "Hảo tiểu tử, vậy mà muốn dùng loại biện pháp này ly khai."

"A? Hắn muốn làm gì?"

Tiêu Y Y đồng dạng thấy được Dương Thần lao đảo lui về phía sau bộ dạng, nàng lập tức nổi lên nghi ngờ, thế nhưng mà nàng đột nhiên nghĩ đến Dương Thần mục đích làm như vậy, "Thằng này muốn nhân cơ hội ly khai, hắn muốn đi Long cốc!"

Tiêu Y Y bọn người tuy nhiên đoán được Dương Thần muốn làm gì, thế nhưng mà bọn hắn lại không có cách nào ngăn cản.

"Hừ, tha ngươi? Ta dựa vào cái gì muốn tha ngươi?" Liễu Dự từng bước ép sát, cười khẩy nói: "Dùng ngươi loại thực lực này cũng dám đến Vô Lượng Quy Khư, thật sự là không biết lượng sức!"

"Ngươi... Ngươi thật sự muốn giết ta..." Dương Thần sắc mặt sợ hãi nhìn xem Liễu Dự, y nguyên đang không ngừng lui về phía sau.

Hai người đã thối lui đến từng lâm ở chỗ sâu trong, khoảng cách Mạc Thiên Di đám người đã rất xa.

"Giết người có thể được đến quân công." Liễu Dự vuốt mũi kiếm, nhẹ nhàng cười nói: "Không giết người, người có thể cho ta cái gì?"

"Ta không thể cho người cái gì." Dương Thần nhún vai, khoe miệng lộ ra tiêu chí tỉnh cười xấu xa, giờ phút này hắn, cùng vừa rồi quả thực là tưởng như hai người.

Chứng kiến Dương Thần biến hóa, Liễu Dự sắc mặt hơi đổi, thế nhưng mà hắn lại tưởng rằng Dương Thần ra vẻ trấn định, nghĩ tới đây, hắn cười lạnh nói: "Đừng ra vẻ trấn định rồi, ta y nguyên sẽ giết người."

"Có phải hay không ra vẻ trấn định, người lập tức tự sẽ biết rồi." Lười nhác nhún vai, Dương Thần vuốt vuốt thủ đoạn, cười nói: "Người xuất thủ trước a, nếu không đợi tí nữa người sẽ không có cơ hội xuất thủ rồi."

"Hừ, đồng dạng!"

Liễu Dự không khỏi cười lạnh, đột nhiên đạp địa âm ỉ mà lên, xoát! Lợi kiếm Phách Không mà ra, thẳng bức Dương Thần mi tâm mà đi, lăng lệ ác liệt kiếm khí mang theo Dương Thần tóc dài, phiêu đảng không thôi!

Ông! Liễu Dự kiếm đột nhiên dừng lại, lại bị Dương Thần ngạnh sanh sanh trao trong tay, nhìn kỹ lại, Dương Thần trên ngón tay kim quang đại tác, nguyên lai hắn sử xuất Cầm Long trảo.

Chứng kiến chính mình toàn lực một kiếm lại bị tay không tiếp được, Liễu Dự đồng tử kịch liệt co rút lại, như đã gặp quỷ tựa như nhìn xem Dương Thần, không thể tin được nói: "Làm sao có thể!"

"Người tựa hồ cũng không tin ánh mắt của người?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần ngón tay dùng sức, loảng xoảng lang. Liễu Dự lợi kiếm lập tức đứt gãy.

Liễu Dự hoảng sợ lui về phía sau, rung giọng nói: "Người... Người rốt cuộc là ai..."

"Ta là ai?" Dương Thần cười cười, hắn đột nhiên sử xuất Phong Lôi Bộ, động như lôi đình, qua trong giây lát đứng ở Liễu Dự trước mắt, cùng lúc đó, tay của hắn đã véo tại Liễu Dự trên cổ.

"Không muốn... Giết ta!" Liễu Dự đỏ bừng cả khuôn mặt, thở không ra hơi mà nói.

"Người yên tâm, tại người trước khi chết, ta sẽ nói cho người biết ta là ai đấy." Dem miệng tiến đến Liễu Dự bên tai, Dương Thần cười nói: "Người quên chúng ta một năm ước hẹn sao? Ta có thể không có quên."

"Người là cái kia tiểu phế vật, như thế nào..."

Liễu Dự giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, yết hầu đã bị Dương Thần bóp nát, hắn cũng chưa kịp nói ra Dương Thần danh tự, cũng đã trừng lớn hai mắt, bị mất mạng tại chỗ!

"Tiểu Thần Tử, thằng này yếu như vậy, người vậy mà cùng loại người này định rồi một năm quyết đấu ước hẹn." Đào Đào cười lắc đầu, "Thật sự là ném Đạo Văn Sư mặt, người tốt xấu cũng phải tìm cái mạnh hơn một chút đối thủ."

Dương Thần trợn trắng mắt, tức giận nói: "Lúc ấy ta còn không cách nào tu luyện, với ta mà nói, thằng này đã đủ mạnh." Dứt lời, Dương Thần buông lỏng ra Liễu Dự cổ, Liễu Dự thì thể lập tức té trên mặt đất.

"Thằng này yếu như vậy, cái kia gọi Trầm Kiếm Khiếu gia hỏa chắc hắn cũng cường không đến địa phương nào đi thôi?" Đào Đào đột nhiên hỏi.

Dương Thần sờ lên cái mũi, trầm ngâm nói: "Ta cũng không biết, tên kia hiện tại thế nhưng mà Nhân Bảng thứ nhất, theo Bạch Triền Kiêu thực lực có thể suy đoán, tên kia thực lực chắc có lẽ không so Bạch Triền Kiêu yếu."

"Nói như vậy, dù cho dùng thực lực người bây giờ, cũng chưa chắc có thể đánh thắng hắn." Giọng nói vừa chuyển, Đào Đào nói ra: "Hi vọng trong long cốc còn có trứng rồng, chỉ cần người có thể được đến một quả trứng rồng, thực lực của người tất nhiên sẽ tăng nhiều, đến lúc đó cái kia thậm chí gì đó, tuyệt đối không phải là đối thủ của người!"

"Đúng rồi, chúng ta hay vẫn là trước tiến đến Long cốc nói sau, đi trễ, cũng sẽ bị Mạc Thiên Di bọn hắn tự nhanh chân trước được." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã hướng phía rừng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi.

Đào Đào tản mát ra cường hãn thần niệm tiến hành tìm tòi, chỉ cần Long cốc không phải quá xa, Dương Thần có thể lập tức tìm được.

Chương 118: Biến mất Long Cốt

Trong sơn cốc tràn đầy Man Hoang khí tức, cổ thụ che bầu trời, khắp nơi trên đất đều là kỳ hoa dị thảo.

Rất nhiều không biết năm nào tháng nào ngã xuống đại thụ, đã biến làm gỗ mục, hằn bên trên sinh đầy rêu xanh, to bằng cánh tay dây leo hoặc là bò trên tảng cây, hoặc là dọc theo mặt đất lan tràn.

Mặt đất thỉnh linh có vô số cực lớn dấu chân, tựa hồ là nào đó cực lớn mãnh thú lưu lại, chỉ có điều theo tuế nguyệt trôi qua, trong những dấu chân này đã tích đầy nước.

Chứng kiến trong sơn cốc dấu chân, cũng tựa không khó giải thích, vì cái gì mọi người biết nói nơi này là Long cốc, những dấu chân này xác thực vô cùng có khả năng là Long tộc hậu duệ lưu lại đây.

Chỉ có điều sẽ là cái gì Long đầu này? Địa Long? Hoặc là những thứ khác Long, Long tộc hậu duệ cũng có mạnh yếu, cũng không phải hình thể càng lớn, tựu đại biểu cho thực lực càng lớn.

"Tiểu Thần Tử, Long tộc hậu duệ bên trong, thực lực yếu nhất một mạch là Địa Long, Địa Long cũng chia là Hứa đô loại." Đào Đào giải thích nói: "Theo những dấu chân này hiện trạng đó có thể thấy được, cái này Long cốc đã từng sinh hoạt Long, vô cùng có khả năng tất nhiên Long bên trong đích Thiết Dực Địa Long, loại này Long mặc dù có cánh, bất quá bởi vì cánh quá lớn quá nặng, cho nên căn bản không cách nào bay lượn."

"Địa Long? Loại này Địa Long có lẽ thuộc về tương đối mạnh hung hãn Địa Long a?" Dương Thần hỏi.

"Trưởng thành Thiết Dực Địa Long, luận thực lực, tại Địa Long trong chỉ có thể sắp xếp trung đẳng chếch xuống dưới."

Nghe được Đào Đào, Dương Thần không khỏi tròn trắng mắt, "Mới trung đẳng chếch xuống dưới?"

"Hừ, người có thể dừng tưởng rằng trung đẳng chếch xuống dưới cũng rất yếu, Thiết Dực Địa Long tốt xấu cũng có được lấy một tia Chân Long huyết mạch, lại nhược cũng nhược không đi nơi nào!" Đào Đào tức giận hừ một tiếng: "Người có lẽ không biết, cho dù hãn cũng không phải mạnh nhất Địa Long, vừa mới sinh ra thời điểm cũng có được lấy Bá Sư thực lực, sau trưởng thành tựu có được Bá Hoàng thực lực."

"Bá Sư ....." Dương Thần trừng lớn hai mắt, cái này cũng quá mẹ nó khoa trương a?

"Càng là cường đại Long tộc hậu duệ, sau trưởng thành thực lực lại càng cường." Đào Đào nói ra: "Nghe nói hiện tại Bá Thú giới xưng bá vài loại Bá Thú, trong đó một loại tựu có được Chân Long huyết mạch, chủ nhân từng nói với ta, cái này một chỉ Long tộc hậu duệ gọi là Tử Kim Viêm Long, bọn hãn có được thuần chánh nhất chân long huyết mạch."

"Tử Kim Viêm Long ....." mà ngay cả Thiết Dực Địa Long đều mạnh mẽ như vậy, Dương Thần thật sự không cách nào tưởng tượng, cái này Tử Kim Viêm Long mạnh như thế nào?

"Không cần nghĩ rồi, cái loại này quái vật sẽ không chạy đến loại địa phương này đến." Đào Đào bỗng nhiên nhắc nhở: "Chúng ta hay vẫn là vội vàng đem trong long cốc điều tra một lần, sau đó nhanh lên ly khai, nếu không, nếu như Vô Lượng cung cùng Đại Vũ Vương Triều người vừa tới, phiền phức của chúng ta tựu lớn hơn."

Dương Thần nghe vậy nhẹ gật đầu, hướng Long cốc ở chỗ sâu trong đi đến.

Trong sơn cốc có rất nhiều cực lớn huyết động, chừng hơn mười thước đến cao, Dương Thần thật sự không thể tin được, nếu như Thiết Dực Địa Long còn sống, hãn hội là cái dạng gì nữa trời? Chẳng lẽ cũng tiền thế xem qua điện ảnh 《 Công viên kỷ Jura 》 bên trong những khủng long kia một cái dạng?

Tưởng tượng thấy Thiết Dực Địa Long bộ dạng, Dương Thần đi vào trong huyết động, huyết động cửa vào chỗ cũng có không thiếu dấu chân, đúng là Thiết Dực Địa Long dấu chân.

Có thể tưởng tượng đạt được, tại Trung Cổ thời đại thời điểm, trong Long cốc này nhất định sinh tồn lấy rất nhiều Thiết Dực Địa Long.

Trưởng thành Thiết Dực Địa Long thế nhưng mà Bá Hoàng cấp bậc cường giả, hơn nữa, cùng đồng cấp nhân loại so với, một khi trở thành Hoàng Cấp Bá Thú, thực lực tuyệt đối có thể so với Thất Biến Bá Hoàng, dù cho yếu nhất Bá Thú, một khi trở thành Hoàng Cấp cũng đủ để có thể so với năm biến Bá Hoàng.

Cái này là Bá Thú thiên phú, so về Bá Thú đến, nhân loại xác thực yếu nhược ít hơn nhiều.

Đương nhiên, cái kia chẳng qua là chỉ nhân loại bình thường mà thôi, có chút cường đại nhân loại chủng tộc, có được thiên phú thậm chí so Bá Thú càng mạnh hơn nữa.

Trong huyết động, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy vô số cực lớn măng đá, bất quá lại không có bất kỳ chứng kiến Thiết Dực Địa Long thi hải, càng đừng đề cập trứng rồng rồi.

Trứng rồng kết cấu phi thường kỳ lạ, cho dù là Trung Cổ thời đại còn sót lại trứng rồng, cũng sẽ không dễ dàng tồn tại. Dương nhiên, Tào Hóa bút đầu bút lông phi thường sắc bén, đủ để mở ra trứng rồng.

"Tiểu Đào Tử, nếu như Thiết Dực Địa Long thật sự đã diệt sạch, bọn hần thi hải có lẽ còn ở lại Long cốc mới đúng, có thể là chúng ta tại sao không có phát hiện?" Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ, sẽ không phải bị người khác trước đó bắt đi à nha?

Đào Đào lắc đầu, "Trong long cốc huyết động rất nhiều, cái huyết động này không có Long Cốt cùng trứng rồng, cũng không có nghĩa là mặt khác huyết động không có."

Dương Thần nhẹ gật đầu, đã đi ra huyết động, lại bắt đầu tại trong huyết động khác tìm tòi đứng dậy, nhưng điều Dương Thần im lặng chính là, hần liên tục tìm tòi mười cái huyết động, vậy mà không có phát hiện bất luận cái gì Thiết Dực Địa Long hạ lạc.

"Tiểu Đào Tử, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Dương Thần trợn trắng mắt.

"Kỳ quái, chẳng lẽ Thiết Dực Địa Long thi cốt thật sự bị người đoạt trước bắt đi rồi hả?" Đào Đào nhú mày trầm ngâm.

Rỗng, rỗng, rỗng .....

Tiếng gào thét bỗng nhiên truyền vào trong huyết động, nghe thế đạo tiếng hô, Dương Thần chợt xoay người, sắc mặt không khỏi biến đổi: "Tần Mạnh Long!"

Đột nhiên đi vào huyết động dĩ nhiên là Tần Mạnh Long, bất quá rất hiển nhiên, cái này đầu Tần Mạnh Long cũng không phải trước khi công kích bọn hần cái kia chỉ. Thế nhưng mà cái này đầu Tần Mạnh Long vẫn là Tông Cấp Bá Thủ.

Tần Mạnh Long chứng kiến Dương Thần lập tức, cực lớn con mắt chuyển động đứng dậy, một tiếng gào rú về sau, đột nhiên thả người tạt nhảy dựng lên, liềm đao tựa như móng vuốt sắc bén nhô lên cao đánh xuống, mang theo lừng lẹ ác liệt tiếng xé gió.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, đúng lúc này, vèo! Tào Hóa bút bắn ra, bỗng nhiên biến lớn, đầu bút lông lừng lừng không huy động, bút mang phá chém giết mà ra, thẳng bức Tần Mạnh Long móng vuốt sắc bén mà đi!

Hỏa hoa văng khắp nơi, làm cho Dương Thần nghẹn họng nhìn trần trời chính là, Tào Hóa bút vậy mà không có chặt đứt Tần Mạnh Long móng vuốt sắc bén, thẳng này móng vuốt vậy mà so Thượng phẩm Bá Khí còn muốn ngạnh!

Bất quá bởi vì đã bị Tào Hóa bút công kích, Tần Mạnh Long hay vẫn là bị cực lớn lực phản chấn, chấn đắc bay ngược hướng về sau.

Tần Mạnh Long thân thể tuy nhiên cao lớn, thế nhưng mà thân pháp lại cực kỳ linh xảo, vậy mà văng vẳng rơi trên mặt đất, rơi trong sát na, hần gào rú một tiếng, hai chân như cung, bắn lên, liềm đao tựa như móng vuốt sắc bén thẳng chụp vào Tào Hóa bút mà đi!

"Hừ! Sức sinh mà thôi, ta Đào Đào cũng không tin giết không được ngươi!"

Đào Đào hừ lạnh một tiếng, lập tức đại lượng Bá Tuyền tệ, khổng chế được Tào Hóa bút lừng lừng không viết, một phần ngàn nháy mắt, mấy ngàn cái màu tím phù triện lập tức xuất hiện, phù triện ngưng tụ thành một cái "Giết" chữ, đạn pháo tựa như nổ bắn ra hướng Tần Mạnh Long!

Rỗng! Tần Mạnh Long gào rú một tiếng, cảm thấy cái này "Giết" chữ ẩn chứa năng lượng, hần huy động vốn cũng không phải là rất dài cánh, nhanh như thiểm điện tránh được "Giết" chữ.

"Thật nhanh!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, Tần Mạnh Long tốc độ cơ hồ cùng Mạc Thừa Hiên bọn người tương xứng.

Nếu như không phải Tần Mạnh Long thủ đoạn công kích vô cùng chỉ một, Dương Thần tin tưởng, cho dù là Mạc Thừa Hiên bọn người, cũng chưa chắc có thể nhẹ nhõm còn hơn Tần Mạnh Long.

May mắn tại đến Vô Lượng cung trước khi, Dương Thần đã tại Đại Hàn Vương Triều Tam Hợp hội ở trong đôi lấy đại lượng Bá Tuyền tệ, nếu không, Đào Đào tuyệt đối không phải Tần Mạnh Long đối thủ.

"Hừ! Cùng ta Đào Đào so nhanh, không biết tự lượng sức mình!" Đào Đào cười lạnh một tiếng, Tào Hóa bút ngời bút huy động, do màu tím phù triện ngưng tụ thành màu tím "Giết" chữ lừng lừng không chạy như bay, lưu tinh phi điện tựa như bắn về phía Tần Mạnh Long mà đi!

Tần Mạnh Long trong huyết động bay nhanh tung nhảy, bay lên không chuyển dời, né tránh màu tím "Giết" chữ.

Thế nhưng mà đúng lúc này, Tào Hóa bút lần nữa lừng lừng không huy động, sắc bén ngời bút xé không mà qua, kích thích trận trận chói mắt hỏa hoa.

Giữa không trung lập tức nổi lên vô số văn tự, từng chữ đều ẩn chứa lực lượng kinh người, tại trong những văn tự này ương, rõ ràng là bốn chữ to.

Tào Hóa Thiên Chương!

Vấn tự nước lũ phiên cồn mà ra, như sóng dữ tựa như mạng tất cả hướng Tấn Mãnh Long mà đi, rậm rạp chẳng chịt vấn tự, khiến cho Tấn Mãnh Long chớp liên tục tránh địa phương đều không có.

Dương Thần thấy đau lòng a, Đào Đào lần này công kích, chỉ sợ ít nhất tiêu hao mấy trăm vạn Bá Tuyền tệ, đây chính là hấn ly khai Đại Hàn Vương Triều, chạy đến Vô Lượng Quy Khư trước khi, bán đi rất nhiều Đạo Văn phù mới đổi lấy đây.

Khắc vẽ Đạo Văn phù cũng không phải là kiện nhẹ nhõm việc cần làm, mỗi khắc một trương Đạo Văn phù, đều muốn tiêu hao hấn đại lượng Bá Khí cùng Tinh Thần Lực.

Ngay tại Dương Thần thay tiền của mình đau lòng thời điểm, vấn tự nước lũ đã phô thiên cái địa bao phủ hướng về phía Tấn Mãnh Long.

Cùng lúc đó, màu tím "Giết" chữ cũng hướng phía Tấn Mãnh Long bắn tới.

Lấy ngàn mà tính vấn tự nước lũ trùng kích tại Tấn Mãnh Long phía trên, Tấn Mãnh Long thân thể lập tức bị đục lỗ mà qua.

"Giết" chữ càng là trực tiếp bạo xuất tại Tấn Mãnh Long đầu lâu phía trên, Tấn Mãnh Long bị chết không thể chết lại, thi thể ầm ầm ngã xuống đất, máu tươi chảy ra mà ra.

Cùng lúc đó, trận trận Kim Sắc khí thể theo Tào Hóa bút cùng Tấn Mãnh Long phía trên bay ra, bị Dương Thần thứ hai thức hải hấp thu mà vào, hấn Đầu Chiến bốn nguyên lại gia tăng lên rất nhiều.

Ông! Tào Hóa bút đột nhiên nhỏ đi, bay đến Tấn Mãnh Long bên cạnh thi thể, xoát xoát xoát, sắc bén ngời bút lẳng không huy động, trực tiếp đem Tấn Mãnh Long móng vuốt sắc bén chặt đứt, cái này hai cây liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén, chừng nửa mét đến dài.

"Tiểu Thần Tử, thứ này có thể là thượng hạng tài liệu luyện khí." Đào Đào cười nói: "Đủ để luyện chế ra Thượng phẩm Bá Khí."

"Thứ tốt!" Dương Thần hai mắt hiện quang, đem móng vuốt sắc bén đã thu vào trong nhẫn chứa đồ.

"Theo ta thấy, Thiết Dực Địa Long thi hải sở dĩ biến mất, hơn phân nửa cũng là bởi vì Tấn Mãnh Long." Đào Đào trầm ngâm nói: "Thiết Dực Địa Long thi hải cùng trùng trùng đối với Tấn Mãnh Long mà nói, thế nhưng mà đại bổ chi vật."

"Bị Tấn Mãnh Long cho ăn hết?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Hiện tại cũng chỉ có cầu nguyện Tấn Mãnh Long không có đem sở hữu thi hải đều cho ăn hết." Đào Đào bất đắc dĩ lắc đầu, "Di thôi, chúng ta đi mặt khác huyết động nhìn xem." Nói xong, Tào Hóa bút bay trở về Dương Thần đai lưng.

Dương Thần không dám ly khai huyết động, lại tiến nhập mặt khác huyết động, ngay tại hấn tiến vào huyết động nháy mắt, một đầu nhuyển tiên quật mà đến, xoáy lên trận trận màu đen gió lạnh, gió lạnh ào ào!

"Có người!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp nhanh lùi lại, tốc độ của hấn đã rất nhanh, thế nhưng mà trong huyết động người nọ ra tay nhanh hơn, nhuyển tiên Phách Không mà qua, mãnh liệt rút hướng đầu của hấn mà đến!

Xoát! Dương Thần đột nhiên lấy ra Lôi Ngục kiếm, Bá Khí rót vào Lôi Ngục kiếm ở bên trong, mỏng như cánh ve Lôi Ngục kiếm cuồng vũ đứng dậy, hơn mười đạo Lôi Đình theo kiếm trong dật tán mà ra, oanh hống trước mặt mà đến nhuyển tiên!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Gặp mặt không nhận thức

Nhuyển tiên bị Lôi Đình oanh mở, Dương Thần không lùi mà tiến tới, Lôi Ngục kiếm nhô lên cao Tật Trảm, hướng phía trong huyết động người mãnh liệt bổ mà đi!

Một kiếm bổ ra, Lôi Đình bốn phía, hơn mười đạo Lôi Đình theo Lôi Ngục kiếm phi trăm mà ra, dùng thế lôi đình vạn quân, bao phủ hướng trong huyết động người.

Trong huyết động người nọ phát ra một tiếng kinh nghi thanh âm, hiển nhiên không ngờ rằng Dương Thần thực lực mạnh như vậy.

Ngẩn ngui kinh ngạc về sau, người nọ cười lạnh một tiếng, nhuyển tiên nhô lên cao vòng quanh, mang theo trận trận kinh phong, rút hướng Dương Thần!

Người nọ ra tay rất nhanh, ít thấp hơn bị Tiêu Cúc Thần giết chết Triển Khôi, hiển nhiên, ra tay chi nhân ít nhất là năm biến Bá Sư, Dương Thần căn bản không thể nào là người nọ đối thủ.

Dương Thần vốn là xuất thủ trước công kích chi nhân, nhưng khi trong huyết động người nọ huy động nhuyển tiên thời điểm, hấn lập tức lâm vào bị động, nếu như hấn không tránh tránh hoặc là huy kiếm đón đỡ, tất nhiên sẽ bị nhuyển tiên đánh trúng.

Lập tức nhuyển tiên tạt rút mà đến, Dương Thần cắn răng, thi triển Phong Lôi Bộ tạt tránh, đồng thời huy kiếm bỏ về phía truy tập mà đến nhuyển tiên.

Oanh! Dương Thần huy kiếm bỏ vào nhuyển tiên lên, lập tức bị nhuyển tiên thượng truyền đến lực phản chấn, chấn đắc lui về phía sau vài chục bước, cánh tay lập tức run lên, cơ hồ liên tay giờ lên khí lực đều hoàn toàn biến mất.

Trận trận gió lạnh theo nhuyển tiên bên trên dật tăn ra đến, giống như thủy triều bao phủ hướng Dương Thần, hàn khí bức người!

Cảm giác được cổ hàn khí kia, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bật thốt lên kinh hô: "Hoa Nguyệt Nô!"

Trong huyết động ra tay công kích Dương Thần chi nhân, dĩ nhiên là Hoa Nguyệt Nô!

Nghe được Dương Thần cái này "Người xa lạ" gọi ra tên của mình, Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt không khỏi biến đổi, bỗng nhiên dừng nhuyển tiên, lập tức, cuộn cuộn đánh về phía Dương Thần gió lạnh biến mất không thấy gì nữa.

"Người là ai? Ta như thế nào không biết người!" Hoa Nguyệt Nô tay cầm nhuyển tiên, lạnh lùng nhìn xem Dương Thần.

Hoa Nguyệt Nô hay vẫn là như vậy yêu mị, nàng không cần cười, đã so bất luận cái gì nữ tử cười lúc thức dậy, càng thêm có sức hấp dẫn, nàng không cần cố ý đi mị hoặc bất luận cái gì nam nhân, nhưng là nàng lại có thể hấp dẫn đại đa số nam nhân dục vọng.

Hôm nay sinh ra được có Mị Cốt nữ nhân, đã đã có được câu dẫn bất luận cái gì nam nhân vốn liếng.

Nhìn xem Hoa Nguyệt Nô, Dương Thần không khỏi nghĩ tới tại Vu Sơn lên, cùng Hoa Nguyệt Nô cái kia trường hợp hội, đáng tiếc lúc ấy hấn đã đã mất đi ý thức, đã nhớ không rõ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Đúng lúc này, hấn bỗng nhiên nổi lên nghi ngờ, vì cái gì Tam Hợp hội người cũng có thể đi vào Vô Lượng Quy Khư? Nghĩ tới đây, hấn bỗng nhiên trong lòng mắng chính mình vài câu, loại vấn đề này căn bản không cần phải muốn, liên tam đại thế lực cũng không dám đắc tội Tam Hợp hội, bọn hấn sao lại, há có thể không có có quyền lợi tiến vào Vô Lượng Quy Khư?

"Hừ, người rốt cuộc là ai! Vì cái gì không trả lời của ta lời nói!" Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Dương Thần gắt gao nhìn mình chăm chăm, không khỏi phát ra quát lạnh một tiếng.

"Ta?" Dương Thần ha ha cười cười, sờ lên cái mũi, "Ta gọi Diệp Bất Phàm, là Vô Lượng cung người."

"Vô Lượng cung người?" Hoa Nguyệt Nô lạnh lùng nhìn xem Dương Thần, "Ta tựa hồ cũng chưa từng gặp qua người? Người là làm sao biết tên của ta hay sao?"

Dương Thần lúc này mới nhớ tới, chính mình vừa rồi gọi ra Hoa Nguyệt Nô danh tự, hấn đành phải giả vờ ngây ngốc cười cười, "Ta đi qua Đại Hàn Vương Triều Tam Hợp hội, cho nên biết rõ cô nương danh tự."

"Tam Hợp hội?" Hoa Nguyệt Nô cái này mới không có hoài nghi Dương Thần, thế nhưng mà, nàng khuôn mặt bỗng nhiên biến đổi, "Ta chỉ phụ trách chủ trì phòng khách quý đầu giá hội, dùng thực lực của người căn bản không có khả năng tiến vào phòng khách quý, làm sao có thể tại Tam Hợp hội bá kiến ta?"

"Không có thực lực chẳng lẽ tự không thể tiến vào phòng khách quý sao?" Dương Thần cười nói: "Người có lẽ nghe nói đại sư huynh của ta Mạc Thừa Hiên danh tự a?"

"Mạc Thừa Hiên!" Hoa Nguyệt Nô sắc mặt hơi đổi, "Nguyên lai người là Mạc Thừa Hiên đích sư đệ, khó trách người có thể đi vào phòng khách quý."

"Cô nương, không biết người ở cái địa phương này làm gì?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần ánh mắt xéo qua đảo qua trong huyết động, ánh mắt bỗng nhiên như ngừng lại huyết động ở chỗ sâu trong.

Hấn đoán đi phương hướng, thỉnh linh có hai khóa màu trắng trứng, cái này hai khóa trứng chừng đầu người giống như lớn nhỏ, thể tích phi thường to lớn. Trứng rồng! Dương Thần mừng rỡ trong lòng, xem ra Tấn Mãnh Long cũng không có đem trứng rồng đều ăn tươi.

Chứng kiến Dương Thần hướng trứng rồng phương hướng ghen tới, Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt hơi đổi, vội vàng cười duyên rũ nói: "Diệp đại ca, người như thế nào sẽ đến cái chỗ này, chẳng lẽ cũng cho rằng tại đây thật là Long cốc sao?"

"Nữ nhân này trở mặt tốc độ thật đúng là nhanh." Âm thầm cười cười, Dương Thần nói là nói: "Bắt đầu là ta cũng cho rằng nơi này là Long cốc, thế nhưng mà ta đã tìm rất nhiều huyết động, cũng không có phát hiện bất luận cái gì Bá Thú thi hài, cho nên ta cho rằng tại đây có lẽ không có long sinh tồn qua."

"Nguyệt Nô cũng không có phát hiện bất kỳ vật gì." Hoa Nguyệt Nô cười quyền rũ nói: "Diệp đại ca, ngươi đã là Vô Lượng cung người, thực lực tự nhiên Bất Phàm, không bằng chúng ta đi mặt khác huyết động xem một chút đi, dù cho gặp được nguy hiểm, chúng ta cũng có chiếu ứng."

"Bà mẹ nó, cái này Xú bà nương thật sự là miệng nam mô, bụng một bồ dao găm, chỉ cần ta quay người ly khai, nàng nhất định sẽ ra tay đánh lên ta." Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần cười nói: "Cô nương, vừa rồi ta tiến vào huyết động thời điểm, chợt nghe Tấn Mãnh Long tiếng kêu, ngươi cũng phải cẩn thận một chút."

"Tấn Mãnh Long!" Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt biến đổi.

"Cô nương yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt cô nương, huống chi, dù cho có Tấn Mãnh Long, dùng hai người chúng ta người thực lực cũng đủ để đối phó." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần giả bộ như sắc hấp mắt hấp mắt bộ dạng, ánh mắt sáng quắc chăm chăm vào Hoa Nguyệt Nô.

"Lại là cái đồ háo sắc, cũng tốt, nếu quả thật có Tấn Mãnh Long đã đến, lại để cho tiểu tử ngốc này thay ta ngăn cản ngăn cản." Hoa Nguyệt Nô đôi mắt dễ thương lóe lên, quyết định không giết Dương Thần.

Dương Thần chẳng qua là nói có Tấn Mãnh Long xuất hiện, liền khiến cho được Hoa Nguyệt Nô trong lòng dâng lên sát cơ không còn sót lại chút gì. Mà ngay cả Tạo Hóa bút bên trong đích Đào Đào cũng bắt đầu bội phục khởi Dương Thần cơ trí đến.

"Mắc câu rồi." Dương Thần trong nội tâm không khỏi nở nụ cười: "Tạm thời vẫn không thể bạo lộ của ta thân phận chân chính, nếu không, nữ nhân này làm không tốt lại sẽ nổi điên, chờ đem nàng lừa gạt đi ra ngoài rồi, lão tử tại trở lại lấy trứng rồng, sau đó đến lòng bàn chân bôi mỡ, chuồn mất!"

"Tiểu Thần Tử, nữ nhân này thế nhưng mà cái vụ vật, ngươi chẳng lẽ đối với nàng không có hứng thú sao?" Đào Đào trêu tức tiếng cười truyền vào Dương Thần trong tai: "Không muốn lo lắng Xã Tắc Học Viện cái kia hai cái tiểu nha đầu, càng là cường đại người, càng có lẽ nhiều có mấy cái nữ nhân, như chủ nhân của ta năm đó thì có mười cái nữ nhân."

Dương Thần tròn trắng mắt, truyền âm nói: "Ngươi như còn dám loạn nói lời, ta cần phải với ngươi trở mặt rồi."

"Ai, Tiểu Thần Tử, ngươi người này các phương diện đều đối với tính tình của ta, tựa là làm việc quá mức không qua quyết." Đào Đào tại Tạo Hóa bút trong bắt đắc dĩ dao động ngừng đầu lên.

Dương Thần cười cười, không có để ý Đào Đào, hần căn bản cũng không phải là người của thế giới này, đôi khi, làm việc tự nhiên sẽ lộ ra không hợp nhau.

"Diệp đại ca, ngươi trước tiên có thể đi ra ngoài bên ngoài hang động chờ ta sao?"

Hoa Nguyệt Nô cười quyền rũ nói, nàng cũng không có giải thích nàng muốn làm gì, cũng cũng không có mệnh lệnh Dương Thần, ngữ khí mang theo khẩn cầu.

Nếu như là lời của người khác, có lẽ sẽ bị nàng mê hoặc, thế nhưng mà Dương Thần nhưng trong lòng bất vi sở động, bất quá, hần hay vẫn là có ý giả ra mê luyện bộ dạng, cười gật đầu, "Cô nương yên tâm, ta sẽ giúp ngươi coi chừng cửa động đấy."

Dương Thần biết rõ, Hoa Nguyệt Nô sở dĩ đem hần chi khai, nhất định là muốn đem trứng rồng thu lại.

Cho nên, tại đáp ứng Hoa Nguyệt Nô đồng thời, Dương Thần bỗng nhiên lại nói: "Cô nương, chúng ta hay vẫn là cùng một chỗ ly khai nơi này đi, nếu như Tấn Mãnh Long thật sự đã đến, ngươi lưu trong huyết động hội rất nguy hiểm đấy."

Hoa Nguyệt Nô sắc mặt hơi đổi, nàng xác thực muốn trước chi khai Dương Thần, tiếp theo thu hồi trứng rồng, thế nhưng mà làm cho nàng bất đắc dĩ chính là, Dương Thần vậy mà chết lại lấy không đi.

Nàng bỗng nhiên lại nổi lên giết chết Dương Thần sát tâm, thế nhưng mà nàng nghĩ lại, nếu quả thật đem Dương Thần giết chết, chính mình phải chẳng đối phó được Tấn Mãnh Long?

Bỗng nhiên, Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm thầm nghĩ: "Tấn Mãnh Long chưa hẳn ngay tại trong long cốc, chỉ cần ta cẩn thận chút, chưa hẳn tự sẽ đụng phải. Nếu như tiểu tử này hay vẫn là không ly khai, ta cũng chỉ phải giết chết hần rồi."

Giờ phút này, Dương Thần đã lợi dụng Đạo Văn chi lực, khiến cho khí tức của mình tăng lên tới Bá Sư cảnh, Hoa Nguyệt Nô mặc dù đối với thực lực của mình phi thường có tự tin, thế nhưng mà nàng cũng không muốn cùng Dương Thần dốc sức liều mạng.

Tại vừa rồi trong lúc giao thủ, Dương Thần thể hiện ra so bình thường mới vào Bá Sư cảnh còn mạnh hơn thực lực.

Loại thực lực này tại Hoa Nguyệt Nô trong mắt tuy nhiên không coi vào đâu, thế nhưng mà Hoa Nguyệt Nô cũng tại Dương Thần trên người cảm thấy mãnh liệt cảm giác nguy cơ, cho nên nàng không muốn tùy tiện đối với Dương Thần ra tay.

Hoa Nguyệt Nô cũng không biết, vừa rồi nàng ra tay đối phó Dương Thần thời điểm, Tạo Hóa bút tùy thời đều tại vận sức chờ phát động, cho nên mới phải cho hần mãnh liệt cảm giác nguy cơ.

Bất quá vô luận như thế nào, Hoa Nguyệt Nô đều đem Dương Thần cho rằng có thể nguy hiểm cho đến tánh mạng của nàng chi nhân, cho nên nàng mới

do dự, không biết nên không nên đối với Dương Thần ra tay.

"Nữ nhân này lại đối với ta nổi lên sát tâm." Trong nội tâm khẽ động, Dương Thần bỗng nhiên cười nói: "Cô nương, ngươi có phải hay không muốn làm chuyện kia?"

"Ta muốn sự tình?" Hoa Nguyệt Nô cũng sờ.

"Thân thể của ngươi có phải hay không có cái gì chỗ không thích hợp?" Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, ngập ngừng nói: "Cho nên mới gọi Diệp mỗ lãng tránh?"

Nghe đến đó, Hoa Nguyệt Nô há lại không biết Dương Thần theo như lời "Chuyện kia" chỉ chính là cái gì, khuôn mặt đỏ lên, nàng chỉ phải kiên trì nói: "Đúng vậy, kính xin Diệp đại ca lãng tránh thoáng một phát, ta lập tức tự đi ra ngoài."

Dương Thần thực muốn mở miệng cười to, tuy nhiên lại lại không dám mở miệng bật cười.

Chứng kiến Dương Thần dục cười không cười bộ dạng, Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm nổi giận vô cùng, "Cái này xú gia hỏa, chờ ta an toàn rồi đi Long cốc, nhất định phải đem hán bầm thầy vạ đoạn!"

Mà ngay cả Hoa Nguyệt Nô cũng không có phát giác, Dương Thần cái này nhìn như lơ đãng, đã phân tán lực chú ý của nàng, khiến cho nàng tạm thời quên muốn giết chết Dương Thần sự tình.

Tại Hoa Nguyệt Nô nổi giận thời điểm, Dương Thần truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, ngươi không phải có thể biến hóa lớn nhỏ sao? Thừa dịp hiện tại, mau đưa trứng rồng trốn."

"Trực tiếp đoạt không được sao? Làm gì phiền toái như vậy, nếu như tiểu nha đầu này dám ngăn trở chúng ta, trực tiếp đem nàng giết thế là được." Đào Đào tức giận hừ một tiếng.

"Lần trước tại Vu Sơn thời điểm, nàng đã gặp Tào Hóa bút, nếu như hiện tại nàng thấy được Tào Hóa bút, thân phận của ta chẳng phải bại lộ sao?" Dương Thần truyền âm nói: "Ta không muốn làm cho nàng biết rõ thân phận của ta, càng sẽ không giết nàng."

"Hắc hắc, ngươi sợ hãi Diêm Nhi các nàng biết rõ ngươi cùng chuyện của nàng, cho nên mới không muốn tiết lộ thân phận a? Được rồi, ta đã giúp ngươi lúc này đây." Trêu tức cười cười, Tào Hóa bút bỗng nhiên trở nên chỉ có sợi tóc giống như thật nhỏ, khẽ sát đất bay về phía trứng rồng.

Hoa Nguyệt Nô căn bản không biết Tào Hóa bút tồn tại, càng không biết Tào Hóa bút bay về phía trứng rồng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Ngươi ông đắc lợi

Tào Hóa bút thần không biết quỷ không hay bay về phía trứng rồng thời điểm, bên ngoài hang động bỗng nhiên đi tới một người.

"Không nghĩ tới Nguyệt Nô cũng ở nơi đây." Người tới ánh mắt mập mờ nhìn xem Hoa Nguyệt Nô, ôn nhu cười nói.

Dương Thần nhìn về phía người tới, chỉ thấy người tới mặc màu đen trang phục, ước chừng hai mươi xuất đầu, hình thể thon dài, mày kiếm nhập tóc mai, tướng mạo tuấn lãng, bộc lộ tài năng.

Người tới nhìn cũng không nhìn Dương Thần, trực tiếp đem Dương Thần bỏ qua rồi.

"Cổ Nguyên!" Hoa Nguyệt Nô sắc mặt biến hóa, trong nội tâm không khỏi buồn rầu: "Tại sao lại đã đến cái phiền toái."

Dương Thần lờ tai giạt giạt, đã nghe được Hoa Nguyệt Nô trong miệng thờ khê ra "Cổ Nguyên" hai chữ, lập tức biết rõ nhất định là trước mắt thanh niên này danh tự. Hoa Nguyệt Nô cùng thanh niên này đến cùng là quan hệ như thế nào? Xem bọn hán mập mờ bộ dạng, quan hệ có lẽ sâu a?

Nghĩ tới đây, Dương Thần trong nội tâm bỗng nhiên có chút khó chịu, nữ nhân này tìm nam nhân tốc độ cũng quá nhanh chút ít a?

"Nguyệt Nô, vừa rồi ta tiến vào qua một cái huyết động, phát hiện thậm chí có người giết chết Tông Cấp Tấn Mãnh Long, kẻ bên này khẳng định cất dấu Bá Tông cường giả." Cổ Nguyên đối với Hoa Nguyệt Nô phải chăng tại trong long cốc tìm được trứng rồng, vậy mà không nói tới một chữ.

"Thằng này tuyệt đối không phải cái gì nhân vật đơn giản." Dương Thần không khỏi đối với Cổ Nguyên sinh ra cảnh giác.

"Vậy mà thật sự Tần Mãnh Long?" Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt biến đổi, nhìn về phía Dương Thần, không có nghĩ tới tên này nói là sự thật, quả nhiên có Tần Mãnh Long.

Nàng căn bản đem Tần Mãnh Long chết cùng Dương Thần liên hệ tới, tại nàng trong mắt, Dương Thần căn bản không có thực lực giết chết Tần Mãnh Long.

Nghĩ đến Long cốc ở trong thậm chí có Tông Cấp Tần Mãnh Long, Hoa Nguyệt Nô thầm kêu may mắn, trước khi nghe Dương Thần có Tần Mãnh Long thời điểm, nàng cũng chỉ cho rằng là Sư cấp Tần Mãnh Long, dù sao, cho dù là Vô Lượng Quy Khư, Tông Cấp Bá Thú cũng không phải quá nhiều.

Thấy Hoa Nguyệt Nô nhìn xem Dương Thần, Cổ Nguyên cuối cùng đem ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Thần, giờ phút này Dương Thần thật sự là hân hạnh xấu xí, cùng Cổ Nguyên so với, quả thực là thiên hạ cùng dưới mặt đất phân biệt.

"Tại hạ Cổ Nguyên, còn chưa thỉnh giáo bằng hữu là ai?" Cổ Nguyên vừa cười vừa nói.

Không thể không nói, người này phong độ xác thực rất tốt, nếu như Hoa Nguyệt Nô thật sự cùng người này cấu kết lại rồi, Dương Thần cũng sẽ không biết cảm thấy kỳ quái. Chỉ có điều, trong lòng của hắn bao nhiêu sẽ có chút khó chịu.

"Ta gọi Diệp Bất Phàm, là Vô Lượng cung Thần Khí bộ chỉ nhân."

Nói đến đây, Dương Thần bỗng nhiên muốn trêu đùa hí lộng trêu đùa hí lộng Hoa Nguyệt Nô, lại nói tiếp: "Nguyệt Nô cô nương, ngươi không phải mới vừa nói với ta, ngươi chính là cái kia sự tình đã đến, cho nên thân thể bất tiện sao?"

Nghe được Dương Thần, Cổ Nguyên sắc mặt không khỏi biến đổi, Hoa Nguyệt Nô càng là nổi giận không thôi.

"Nguyên lai Nguyệt Nô thân thể bất tiện, ta đây tự đi ra ngoài trước, thay Nguyệt Nô ngươi xem rồi cửa động." Ngăn ngừa thất thần về sau, Cổ Nguyên cười cười, quay người đi về hướng bên ngoài hang động.

"Cổ đại ca, đa... Đa tạ..." Hoa Nguyệt Nô chỉ có thể cường cười một tiếng.

"Nguyệt Nô cô nương, đã Cổ huynh đã đi ra, ta cũng ly khai a, nếu không sẽ để cho Cổ huynh hiểu lầm đấy." Dương Thần cười cười, vội vàng quay người đã đi ra huyết động.

Mặc dù không có quay đầu xem Hoa Nguyệt Nô, thế nhưng mà Dương Thần đã đã nghe được Hoa Nguyệt Nô hỏn hển kiều hừ thanh âm, nghe hắn thanh âm, Hoa Nguyệt Nô đã nhanh tức giận tới mức dậm chân.

Dương Thần trong nội tâm bỗng nhiên tràn đầy báo thù khoái cảm, trước khi trong lòng khó chịu, rốt cục có thể thổ lộ đi ra.

Đương Dương Thần đi vào cửa động lúc, Cổ Nguyên đối với hắn cười nói: "Diệp huynh, Nguyệt Nô một người đi vào Long cốc, khẳng định gặp rất nhiều phiền toái, ngươi nhất định giúp nàng rất nhiều mau lên?"

"Nguyệt Nô cô nương thực lực cao cường, tại hạ kỳ thật cũng không giúp được nàng cái gì." Dương Thần cười nói: "Bất quá, nàng lúc ngủ phi thường buồn lòng, nếu như ta không tại bên người nàng, đoán chừng nàng thật đúng là gặp được rất nhiều phiền toái."

Cổ Nguyên nghe được Dương Thần, tại tốt phong độ cũng không còn sót lại chút gì, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, Nguyệt Nô đi ngủ thời điểm, như thế nào hội cho phép tiểu tử này tại bên cạnh của nàng?

"Không có khả năng, dùng Nguyệt Nô ánh mắt, há sẽ thích được loại người này!" Cổ Nguyên trong nội tâm âm thầm đối với chính mình nói, cũng không biết là tự an ủi mình, hay là thật phi thường hiểu rõ Hoa Nguyệt Nô.

"Thằng này quả nhiên coi trọng cái kia mê chết người không đền mạng Tiểu yêu tinh, hừ, Hoa Nguyệt Nô, ta đây chính là tại thay ngươi khảo nghiệm trong lai vị hôn phu, ngươi cũng đừng trách ta." Dương Thần âm thầm buồn cười.

Ầm ầm!

Trong huyết động bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh, lập tức, cả cái huyết động đều tràn đầy cát tăng. Dương Thần cùng Cổ Nguyên sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, không chút suy nghĩ, cực nhanh nhập trong huyết động mà đi.

Hai người lướt vào huyết động nháy mắt, chỉ thấy trong huyết động nham bích bên trên thỉnh thoảng xuất hiện một cái cự đại lỗ thủng. Xuyên thấu qua cái này cái lỗ thủng nhìn lại, đối diện vậy mà lại là một cái huyết động.

Tại trong cái huyết động này, thỉnh thoảng có hai người, hắn một người trong nhân thủ nắm tàn mát ra hùng hực Liệt Hỏa giương cung, dĩ nhiên là Tam Hợp hội ở bên trong, cái kia gọi là "Diệp Tường" thanh niên.

Một người khác mặc Thanh y, trên lưng buộc lên một căn màu đỏ tơ lụa, đón gió phiêu đảng, người này chảy râu ria, tướng mạo cũng không tính anh tuấn, tuy nhiên lại tràn đầy nam tính mỹ lực.

Giờ phút này người này tay thuận cầm trường thương, đầu thương chỉ phía xa cách đó không xa Diệp Tường, hai đầu lông mày chiến ý dâng trào.

"Yến Bắc Minh!" Cổ Vân vậy mà nhận thức cái này cầm trong tay trường thương chỉ nhân.

"Nguyên lai là hai người này đem huyết động đánh xuyên qua đấy."

Nhìn xem hai người giương cung bạt kiếm giằng co lấy, Dương Thần bình tĩnh đại ngộ, bỗng nhiên, tại cách đó không xa, hắn thấy được Hoa Nguyệt Nô.

Giờ phút này Hoa Nguyệt Nô, đã là một bộ hỗn hển bộ dạng, Dương Thần biết rõ, Đào Đào hơn phân nửa đã trước tiên đem trứng rồng trộm đi nha.

Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm nghĩ mãi không thông, nàng thật sự không nghĩ ra, trứng rồng rốt cuộc là bị ai trộm đi rồi, bởi vì nàng thể nhưng mà một mực đều thủ trong huyết động, cho nên nàng mới tức giận tới mức dậm chân.

Đúng lúc này, Tào Hóa bút thần không biết quý không hay bay đến trên đai lưng của hắn, Đào Đào cười truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, vật tới tay rồi."

Dương Thần sắc mặt khẽ biến thành hơi hi, thể nhưng mà đúng lúc này, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Chúng ta tạm thời vẫn không thể đi, ngươi biết hai người kia vì cái gì động thủ sao?"

"Vì cái gì?"

"Ngươi xem bọn hắn chỗ huyết động ở bên trong có cái gì?"

Dương Thần nghe vậy nhìn sang, sắc mặt không khỏi biến đổi: "Thiết Dực Địa Long hải cốt!"

Nguyên lai, tại Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh giao thủ chi địa, trong huyết động thậm chí có Thiết Dực Địa Long hải cốt, cái này cự hải cốt cực kỳ cực lớn, chừng một tòa núi nhỏ cao như vậy, dù cho đã qua nhiều năm như vậy, những Cốt Đầu này lại vẫn tản mát ra ánh sáng âm u.

Trận trận năng lượng chấn động theo Long Cốt trong phát ra, có thể tưởng tượng, nếu như Thiết Dực Địa Long thật sự còn sống, kỳ thật thực lực hội cường tới trình độ nào.

"Nếu như ta có thể đem cái này cự hải cốt toàn bộ nuốt mất, Bá Vương cũng chưa hẳn là đối thủ của ta!" Đào Đào đã ức chế không nổi nội tâm kích động.

Đúng lúc này, Yến Bắc Minh ha ha cười nói: "Diệp Tường, lần trước giao thủ, hẳn là chúng ta còn chưa trở thành Bá Tông trước khi sự tình đi à nha?"

"Đúng vậy, không thể tưởng được thực lực của ngươi tiến bộ nhanh như vậy!" Diệp Tường cười nói: "Đáng tiếc, hiện tại ngươi y nguyên không là đối thủ của ta."

"Ta sẽ không thua cho cùng là một người hai lần." Yến Bắc Minh cười nhạt một tiếng.

"Yến Đại ca, chúng ta hay vẫn là trước tiên đem Long Cốt mang về đi, nếu không..." Mở miệng chi nhân dĩ nhiên là Cổ Nguyên, Thiết Dực Địa Long thi hải quá lớn, hẳn há sẽ phát hiện không được.

Cổ Nguyên lời còn chưa nói hết, Yến Bắc Minh bỗng nhiên cắt đứt hắn mà nói, "Bất luận cái gì hậu quả đều do ta chịu trách nhiệm, hơn nữa, nếu như ta không cách nào đánh bại Diệp Tường, ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể nhẹ nhõm mang đi Long Cốt sao?"

"Cái này Cổ Nguyên đến cùng là thân phận gì? Yến Bắc Minh là ai?" Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ.

Rất rõ ràng, bọn hắn cũng không thuộc về tam đại thế lực, bọn hắn cũng dám cùng Tam Hợp hội đối nghịch, chẳng lẽ... Bọn họ là Phân Bảo Lâu chi nhân?

Có thể cùng Tam Hợp hội đối kháng thực lực, cũng chỉ có đều là thương hội Phân Bảo Lâu rồi, Phân Bảo Lâu tổng bộ cũng không tại Đại Hàn Vương Triều, này đây, Dương Thần cũng không có đi qua Phân Bảo Lâu.

Đại Vũ Vương Triều vương thành mới được là Phân Bảo Lâu phạm vi thế lực.

"Tốt, người nào thắng, ai có thể đạt được cổ hải cốt này!" Quay đầu nhìn Hoa Nguyệt Nô, Diệp Tường lại nói: "Nguyệt Nô, tại chúng ta động thủ thời điểm, đừng cho bất luận kẻ nào động Long Cốt."

"Đã biết, Diệp đại ca." Hoa Nguyệt Nô ngòn ngọt cười, nàng cười mị đã đến cực hạn.

Thấy Hoa Nguyệt Nô hướng Diệp Tường nở nụ cười, Cổ Nguyên sắc mặt hơi đổi.

"Thật đúng là cái Tiểu yêu tinh!" Dương Thần chứng kiến Cổ Nguyên đối với Diệp Tường sinh ra địch ý, chỉ có thầm than hồng nhan họa thủy!

"Tiểu Thần Tử, đó là một cơ hội tốt, đợi tí nữa bọn hắn động thủ thời điểm, ta thừa cơ hướng hải cốt nuốt mất." Đào Đào truyền âm nói: "Đến lúc đó ta

trước ly khai, bọn hán tử cũng không hoài nghi đến trên đầu của ngươi rồi."

"Tốt!" Dương Thần cũng hiểu được Đào Đào chú ý không tệ, lúc này hỏi: "Đến lúc đó ta đi chỗ nào tìm ngươi?"

"Ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất nuốt mất hải cốt, dù cho nuốt không hết toàn bộ, cũng muốn nuốt mất hơn phân nửa." Đào Đào cười truyền âm: "Chờ bọn hán vây công của ta thời điểm, ta lập tức bỏ chạy, ngươi sau đó ly khai huyết động, bắt quả ngươi không cần tới tìm ta, đến lúc đó ta đi tìm ngươi là được."

Không có ai biết, Dương Thần cùng Đào Đào đang tại mưu đồ Thiết Dục Địa Long hải cốt, khi bọn hán nghĩ đến, thứ đồ vật đã là trong túi của bọn hán chi vật.

Đúng lúc này, Diệp Tường động thủ, chỉ thấy hán mãnh liệt kéo cung, cung như trăng rằm, Bá Khí cuộn cuộn, hướng phía giường cung tụ lại mà đi, Hỏa thuộc tính Bá Khí lập tức bị hút ra đi ra, hóa thành mũi tên lửa!

Dù cho khoảng cách Diệp Tường có xa vài trăm thước, Dương Thần cũng cảm thấy mũi tên bên trên nóng rực nhiệt khí.

"Vừa rồi ngươi đã tiếp ta ba mũi tên, không biết hiện tại tại có thể tiếp ta mấy mũi tên?"

Diệp Tường cao giọng cười to, bỗng nhiên buông ra dây cung, mũi tên lửa nổ bắn ra mà ra, ở giữa không trung ló ra liên tiếp Hỏa Tinh, mũi tên nhanh như điện!

"Ta cũng ý định tiếp mũi tên, mà là muốn chém phá ngươi mũi tên!" Yến Bắc Minh cắn răng, hai tay nắm thương, bước nhanh bước ra, ông! Trường thương mãnh liệt đâm mà ra, một thương đâm ra, đầu thương xoay lên trận trận sóng lửa.

Trường thương tiếng xé gió quanh quẩn trong huyết động, chấn đắc Dương Thần màng nhĩ đau nhức, cả cái huyết động tựa hồ cũng chịu chấn động lên.

Phanh! Trường thương chuẩn xác đâm vào mũi tên lên, kích thích tầng tầng sóng lửa, thủy triều tựa như hướng bốn phương tám hướng phiên cồn mà đi, càng là mang theo trận trận cuồng phong, Phi Sa Tẩu Thạch!

Ầm ầm! Hỏa Diễm hóa thành mũi tên ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số Hỏa Tinh, lập tức, đầy trời đều là Hỏa Tinh, như mưa to tựa như trút xuống rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Phục sinh

Một thương phá vỡ mũi tên lửa về sau, Yến Bắc Minh đột nhiên đạp địa nhảy lên, mũi tên cũng tựa như bắn về phía Diệp Tường, trong tay trường thương mãnh liệt đâm mà ra.

Trên trường thương của hán lập tức tán phát ra trận trận Liệt Diễm, từ xa nhìn lại, giống như nắm một đầu dài lớn lên Hỏa xà.

"Hảo cường, thực lực của người này tuyệt đối không thể so với Đại sư huynh nhược!" Dương Thần trong nội tâm lập tức nghi hoặc, vì cái gì trên Thiên bảng không có Yến Bắc Minh danh tự? Cũng không có Diệp Tường danh tự? Chẳng lẽ hai người kia là Thiên Bảng Top 3?

Trên Thiên bảng cũng không có nói rõ ràng trước top 3 là ai, Dương Thần đã từng nghĩ tới, có khả năng là Hàn Tương hoặc là Phương Dạ Vũ. Nhưng là bây giờ lại đột nhiên nhiều ra hai người đến, khiến cho hán không khỏi lâm vào nghi hoặc.

Bỗng nhiên, trong huyết động rơi xuống trận trận Hỏa Tinh, nguyên lai Diệp Tường lại bắn ra một mũi tên, bắt quả lại bị Yến Bắc Minh dùng lưới lê phá.

Diệp Tường cũng không biết sự xảy ra điều gì thân pháp, nhanh giống như quỷ mị trong huyết động bay vọt, đồng thời kéo cung bắn tên, mũi tên liên tiếp không ngừng bắn về phía Yến Bắc Minh mà đi.

Dương Thần đành phải nuốt nước bọt, nếu như những mũi tên kia bắn về phía lời của mình, chính mình sớm đã bị bắn thành tổ ong vò vẽ.

Yến Bắc Minh cũng không có bị bắn thành tổ ong vò vẽ, thân pháp của hán cũng không chậm, mỗi lần đều có thể tránh đi mũi tên. Dù cho không cách nào tránh đi, hán cũng có thể huyết động trường thương, dùng tinh xảo thương pháp đánh bại Hỏa Diễm Tiễn mũi tên.

"Tiểu Thần Tử, ta muốn động thủ." Đào Đào không chế được Tào Hóa bút, hóa thành sợi tóc giống như thật nhỏ, kẻ sát đất bay về phía Thiết Dực Địa Long hải cốt.

Chứng kiến Đào Đào ra tay, Dương Thần tâm cũng không khỏi nâng lên cổ họng lên, hương Hoa Nguyệt Nô cùng Cổ Nguyên hai người nhìn lại, phát hiện hai người kia không có phát hiện Tào Hóa bút, hẳn lúc này mới yên tâm lại.

Thoáng qua tầm đó, Tào Hóa bút đã bay đến Thiết Dực Địa Long bên cạnh.

Xa xa Hòa Diễm đầy trời, Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh đã bị bao phủ tại trong những Hòa Diễm này, chỉ có thể ần ần chứng kiến hai người không ngừng giao thoa thân ảnh.

"Cơ hội tốt!" Dương Thần mừng rỡ trong lòng, chỉ cần Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh không ra tay, Thiết Dực Địa Long mấy có lẽ đã là Đào Đào vật trong bàn tay.

Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Dương Thần hai đầu lông mày bỗng nhiên lộ ra sắc mặt vui mừng, sắc mặt hơi đỏ, "Thằng này cao hứng mấy thứ gì đó?"

Bỗng nhiên, nàng chú ý tới Dương Thần nhếch miệng lên cái kia cười xấu xa, cái nụ cười này rất quen thuộc, ta có phải hay không ở địa phương nào bá kiến? Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt lại là biến đổi.

"Không có khả năng, không có khả năng, tuyệt đối không thể nào là hắn." Hoa Nguyệt Nô dốc sức liều mạng địa lắc đầu.

"Nguyệt Nô, ngươi làm sao vậy?" Cổ Nguyên thấy Hoa Nguyệt Nô sắc mặt không đúng, ần ần hỏi han.

"Không có... Cái gì..." Hoa Nguyệt Nô vội vàng đưa ánh mắt theo Dương Thần trên người dời, che dấu nói ra.

Cổ Nguyên ánh mắt hạo gì lợi hại, sao lại, há có thể nhìn không ra Hoa Nguyệt Nô là vì Dương Thần mới có thể mất hồn mất vía, quay đầu nhìn mạo không dậy nổi dương Dương Thần, trong mắt của hắn hiện lên một vòng sát cơ.

Dương Thần ghen gặp Cổ Nguyên lạnh lùng nhìn mình, sát khí lộ ra, trong nội tâm lập tức nghi hoặc, không lâu chính mình tuy nhiên trêu đùa hí lộng Hoa Nguyệt Nô, thế nhưng mà, thằng này cũng không trở thành đến bây giờ mới muốn giết chính mình a?

Hắn cũng không biết, Cổ Nguyên cũng không phải bởi vì chuyện lúc trước đối với hắn nổi lên sát tâm đấy.

Ầm ầm!

Huyết động bỗng nhiên chấn động lên, đá vụn không ngừng trụ lạc, Dương Thần bọn người hướng phía thanh âm truyền đến chỗ nhìn lại, mọi người sắc mặt đồng loạt biến đổi!

Thiết Dực Địa Long thi hải vậy mà đứng thẳng lên, như cự nhân giống như bao quát lấy tất cả mọi người, màu tím hào quang, giống như quang cầu tựa như đem thi hải bao vây lại.

"Thành công rồi!" Dương Thần mừng rỡ trong lòng.

Thế nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của hắn đột nhiên kịch biến, bị bao phủ tại ánh sáng tím ở trong Thiết Dực Địa Long cự nhân bắt đầu chuyển động, răng rắc răng rắc, khớp xương thẳng chột tiếng nổ, trận trận tro tăng theo khớp xương bên trên trụ lạc.

Thiết Dực Địa Long khớp xương lập tức trở nên óng ánh sáng long lanh, tản mát ra sáng chói hào quang, mệnh mông uy áp giống như thủy triều phóng xạ ra, Dương Thần bọn người giống như bị mấy ngàn cân cự thạch áp tại trên thân thể, khí huyết sôi trào, cơ hồ nhuộm đến trên mặt đất.

Cách đó không xa đang tại giao thủ Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh sắc mặt kịch biến, đồng thời ngừng tay đến, khiếp sợ nhìn xem Thiết Dực Địa Long hải cốt.

"Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?" Dương Thần cắn răng ủng hộ lấy, hai chân của hắn đã bắt đầu run rẩy.

Đúng lúc này, Thiết Dực Địa Long bắt đầu chuyển động, hắn mãnh liệt vỡ đã biến thành cổ Cốt Đầu hai cánh, lập tức cử động xoáy lên trận trận cuồng phong, bao trùm hẳn ánh sáng tím ầm ầm nghiền nát.

Ông! Ánh sáng tím nghiền nát nháy mắt, Thiết Dực Địa Long cách đó không xa giữa không trung, Tào Hóa bút đột nhiên biến lớn, xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Nguyên lai, cái này Thiết Dực Địa Long huy động cánh lập tức, lại đem nhỏ đi Tào Hóa bút ngạnh sanh sanh đánh bay ra hơn mười thước, hơn nữa khiến cho Tào Hóa bút khôi phục vốn lớn nhỏ.

Dương Thần thế mới biết, vừa rồi ánh sáng tím xác thực là Tào Hóa bút phóng xuất ra, nhất định là Tào Hóa bút muốn nuốt mất Thiết Dực Địa Long hải cốt thời điểm, Thiết Dực Địa Long đột nhiên sống lại!

Tuy nhiên loại ý nghĩ này phi thường vô văn, nhưng là bây giờ Dương Thần cũng chỉ có thể nghĩ như vậy rồi, bởi vì hắn đã không thể tưởng được lý do khác.

Chúng kiến Tạo Hóa bút, mọi người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, trong nội tâm có tất cả suy nghĩ.

Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm đầu tiên nghĩ đến chính là Dương Thần, nàng sẽ không quên, Tạo Hóa bút từng tại Dương Thần trên người. Chẳng lẽ người kia ngay tại phụ cận? Nghĩ tới đây, cho dù ở nguy hiểm như thế trong hoàn cảnh, nàng khuôn mặt cũng không khỏi nổi lên đỏ ửng.

Ầm ầm!

Huyệt động lần nữa chấn động lên, Thiết Dực Địa Long bỗng nhiên nâng lên chân trước, lưng không vùng lên, kinh phong nổi lên bốn phía, như là lưỡi đao hướng phía bốn phương tám hướng mang tất cả ra. Hần một trào này chỉ lực, vậy mà dẫn tới cả cái huyệt động đều chịu chấn động, uy lực của nó mạnh, có thể thấy được lôm đôm!

Thiết Dực Địa Long vậy mà ý định giết chết tại đây tất cả mọi người!

Dương Thần, Hoa Nguyệt Nô, Cổ Nguyên, ba người cách Thiết Dực Địa Long xa nhất, đương Thiết Dực Địa Long phát động công kích thời điểm, bọn hắn đã thả người thối lui ra khỏi huyệt động.

Thiết Dực Địa Long công kích kỳ thật dựa vào bản năng, hắn cảm giác được Diệp Tường, Yến Bắc Minh, Tạo Hóa bút khí tức mạnh nhất, này đây, hắn đại bộ phận công kích đều hướng phía lấy ba người áp tới!

Hần một trào chỉ lực, lập tức điều động nổi lên cả cái huyệt động bên trong đích Bá Khí, hóa thành ba cỗ đáng sợ Bá Khí năng lượng, giống như thủy triều nhào tới.

"Hừ, chỉ bằng vào một tia tàn niệm tự muốn giết ta Đào Đào, thật sự là không biết lượng sức!" Đào Đào hừ lạnh một tiếng, không chế được Tạo Hóa bút lưng không huy động, sắc bén ngời bút phá toái hư không, viết ra vô số màu tím phù triện.

Phù triện ngưng tụ thành "Phá" chữ, như đạn pháo tựa như nổ bắn ra hướng cuộn cuộn đề xuống Bá Khí năng lượng, lập tức đem cao độ ngưng tụ lên Bá Khí giải khai, hóa giải ở vô hình.

"Loại lực lượng này... Tựa hồ là tàn thứ phẩm..." Ngần ngừ thất thần về sau, Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh ngay ngắn hướng ra tay.

Diệp Tường giương cung bắn tên, Yến Bắc Minh hai tay nắm thương mãnh liệt đâm, hai người lực công kích rất mạnh, đồng dạng bị Thiết Dực Địa Long công kích hóa giải rồi.

Rắc rắc, Thiết Dực Địa Long hài cốt vậy mà bắt đầu vỡ vụn, hắn bên trên sáng bóng càng là âm đạm xuống.

"Nhân loại... Chết..." Hùng hậu tang thương thanh âm theo Thiết Dực Địa Long trên người phát ra, Thiết Dực Địa Long toàn thân bỗng nhiên nổi lên chói mắt vàng sáng, lập tức chiếu sáng cả huyệt động.

Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh sắc mặt kịch biến, không chút nghĩ ngợi, ngay ngắn hướng hướng phía bên ngoài hang động cực nhanh mà đi, Tạo Hóa bút đột nhiên nhỏ đi, vèo! Toàn nhập dưới mặt đất.

Thiết Dực Địa Long móng vuốt sắc bén trùng trùng điệp điệp theo như trên mặt đất, mặt đất lập tức trầm xuống, nhìn kỹ lại, hắn móng vuốt sắc bén vậy mà trở nên cực kỳ sáng chói, nguyên lai hắn đem năng lượng đều rót vào móng vuốt sắc bén trong.

Rầm rầm! Đáng sợ năng lượng theo Thiết Dực Địa Long hai móng trong phóng xạ ra, như sóng nước tựa như quanh quẩn, cái này cỗ đáng sợ năng lượng phóng xạ qua đi, mặt đất ầm ầm trầm xuống, giống mạng nhện vỡ vụn ra đến.

Năng lượng lan đến gần trong huyệt động nham bích lên, cả cái huyệt động ầm ầm sụp đổ, cự thạch trụ lạc, tiếng oanh minh không ngừng, Phi Sa Tẩu Thạch.

Bên ngoài hang động, mới chạy ra huyệt động không bao lâu Dương Thần ba người bỗng nhiên chấn động, trong huyệt động truyền đến chấn động chỉ lực, vậy mà thiếu chút nữa đem bọn họ ba hắn chấn ngã xuống đất.

Ba người nhìn lại, cả cái huyệt động đã ầm ầm sụp đổ, cự thạch phiến cồng, nhấc lên tầm hơn mười trượng đến cao cát tầng.

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, vì Đào Đào lo lắng.

Khói đặc tán đi, Dương Thần ba người ngay ngắn hướng nhìn về phía sụp đổ sau đích huyệt động, vậy mà thấy được sừng sững tại đồng đá vụn bên trong đích Thiết Dực Địa Long hài cốt.

Hài cốt sáng bóng đã biến mất, trở nên phi thường âm đạm, về này khiếp người uy áp cũng tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

Cổ Nguyên sắc mặt hơi đổi, bỗng nhiên thả người mà lên, đánh về phía hài cốt, ngay tại Hoa Nguyệt Nô cùng Dương Thần vừa muốn động thủ thời điểm, hai cái bóng người lóe lên mà ra, quỷ mị tựa như xuất hiện ở hài cốt bên cạnh.

Cái này đột nhiên xuất hiện hai người dĩ nhiên là Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh!

Chứng kiến hai người kia, nguyên vốn định cướp đoạt hài cốt Cổ Nguyên biến sắc, đành phải buông tha cho tranh đoạt hài cốt ý niệm trong đầu.

Bỗng nhiên, Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh ngay ngắn hướng ra tay, ôm đồm hướng Thiết Dực Địa Long hài cốt!

Thế nhưng mà đúng lúc này, đồng đá vụn hạ bỗng nhiên tản mát ra sáng chói ánh sáng tím, lập tức đem hài cốt bao vây lại, một phần ngàn nháy mắt, bao trùm hài cốt ánh sáng tím rút về đồng đá vụn phía dưới.

Thiết Dực Địa Long hài cốt vậy mà biến mất không thấy gì nữa!

Vèo! Tào Hóa bút theo đồng đá vụn trong bắn ra, như mũi tên, tạt bay về phía Long cốc ở chỗ sâu trong, qua trong giây lát biến mất tại cổ xưa trong rừng.

"Truy!" Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, vội vàng đuổi theo, phóng xuất ra Bá Khí võ trang, tốc độ tăng vọt, quý mị giống như biến mất không thấy gì nữa.

Hoa Nguyệt Nô cắn răng, vậy mà cũng đuổi theo.

"Cái này Tiểu yêu tinh muốn làm gì?" Dương Thần sử xuất Phong Lô Bộ tạt truy trên xuống, Cổ Nguyên cho rằng Dương Thần là vì Hoa Nguyệt Nô mới đuổi theo mau, cười lạnh một tiếng, hấn vậy mà cũng đuổi theo.

Dương Thần chẳng qua là sáu biến Bá Sĩ mà thôi, tuy nhiên ý vào trong đan điền có hai mươi mốt cái khí huyết, có thể chiến thắng mới vào Bá Sư cảnh chỉ nhân, thế nhưng mà hấn dù sao không phải Bá Sư, không có chạy ra rất xa sẽ đem Hoa Nguyệt Nô mất dấu rồi.

Đuổi không kịp Hoa Nguyệt Nô, cũng tự ý nghĩa đã mất đi Tào Hóa bút tung tích, dù sao Hoa Nguyệt Nô là đuổi theo Tào Hóa bút mà đi đấy.

"Ai, cái này Tiểu yêu tinh thật đúng là có thể chạy." Dương Thần lắc đầu cười khổ: "Thực lực quả nhiên hay vẫn là quá kém."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Bị phục

Nhìn xem mệnh môn bát ngát từng lâm, Dương Thần chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, lớn như vậy từng lâm, cũng không biết nên hướng địa phương nào đi.

Chẳng lẽ đúng như Đào Đào theo như lời, chờ hấn tìm đến mình?

Bỗng nhiên, Dương Thần cảm giác mình trong đan điền khí huyết xao động đứng dậy, dĩ nhiên là Hư Kiếp Lô cùng Hư Kiếp Hỏa đang giận trong huyết du động.

"Chẳng lẽ Vân lão quỷ ngay tại phụ cận?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Nếu như Dương Thần tu luyện thành Kiếp thuật, dù cho Vân lão quỷ tại Vô Lượng Quy Khư bên ngoài, hấn cũng có thể truy tung đến Vân lão quỷ.

Nhưng là bây giờ Dương Thần cũng không có tu luyện thành Kiếp thuật, mà Hư Kiếp vật lại đột nhiên đã xảy ra xao động, cái kia chỉ có một khả năng, Vân lão quỷ khẳng định ngay tại phụ cận, hơn nữa khoảng cách hấn phi thường gần.

"Không tốt!" Dương Thần bỗng nhiên nghĩ đến, mình có thể cảm ứng được Vân lão quỷ, Vân lão quỷ tự nhiên cũng có thể cảm ứng được chính mình, dùng Vân lão quỷ Bá Tông thực lực, mình tuyệt đối không là đối thủ.

Đúng lúc này, từng lâm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Họ Diệp, Nguyệt Nô ở địa phương nào?"

"Cổ Nguyên!" Dương Thần quay đầu nhìn lại, lập tức chứng kiến Cổ Nguyên theo rừng cây ở chỗ sâu trong lướt đến.

Cổ Nguyên đã đến thời điểm, Dương Thần đột nhiên phát hiện, Hư Kiếp vật trở nên càng thêm xao động không ngớt, điều này nói rõ Vân lão quỷ dùng không được bao lâu sẽ đã đến, hiện tại, ly khai tại đây mới được là việc cấp bách.

Ngẩng đầu nhìn Cổ Nguyên, Dương Thần cười nói: "Hoa Nguyệt Nô thì ở phía trước, người nếu như muốn tìm nàng..., cũng sắp điểm đuổi theo mau a." Dứt lời, hấn hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi.

Hắn chỗ rồi đi phương hướng, vừa mới cùng Hư Kiếp vật sở cảm ứng đến phương hướng trái lại, cái này có như vậy, hắn mới có cơ hội tránh đi Văn lão quỷ truy tung.

"Họ Diệp, ngươi muốn gạt ta?" Cổ Nguyên cười lạnh một tiếng, thân hình lóe lên, đột nhiên chắn Dương Thần trước người.

"Ngu ngốc!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần chỉ phải bắt đầu đi lác đác, "Ta cũng không muốn với ngươi tranh giành nữ nhân, cái này ngươi tổng nên yên tâm a?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần cất bước mà ra, ý định vượt qua Cổ Nguyên.

Thế nhưng mà Cổ Nguyên vậy mà lại ngăn cản hắn, cười lạnh nói: "Muốn đi? Ta nói rồi cho ngươi đi rồi chưa?" Trong lòng của hắn đã dậy rồi sát tâm, chỉ có đem Dương Thần giết chết, mới có thể vô tư.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn đã cảm giác được Hư Kiếp vật trở nên càng thêm xao động rồi, tựa hồ tùy thời đều biết bay ra đan điền của hắn, Văn lão quỷ cách mình càng ngày càng gần rồi.

"Không thể tại kéo dài đi xuống." Nghĩ tới đây, Dương Thần theo trong nháy mắt chứa đồ lấy ra Lôi Ngục kiếm, một kiếm Tật Trảm hướng Cổ Nguyên ngực mà đi!

Một kiếm bỏ ra, mũi kiếm múa, Lôi Đình bốn phía, hơn mười đạo Lôi Đình oanh kích mà ra, phô thiên cái địa tựa như bao phủ hướng Cổ Nguyên.

"Không biết tự lượng sức mình!" Cổ Nguyên căn bản không có đem Dương Thần để vào mắt, lẳng không một chường chụp được, hàn khí bốn phía, oanh hướng hắn Lôi Đình vậy mà toàn bộ bị đông kết đứng dậy, âm âm sụp đổ.

Bất quá Dương Thần căn bản không có ý định cùng hắn đấu xuống dưới, một kiếm bỏ ra về sau, Dương Thần đã thi triển Phong Lôi Bộ, hướng phía rừng thâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi, những nơi đi qua tiếng sấm chột tiếng nổ.

"Ngươi không chạy thoát được đâu." Cổ Nguyên khinh thường hừ lạnh một tiếng, triển khai thân pháp cực nhanh mà ra, đuổi sát Dương Thần mà đi.

"Bà mẹ nó, Hoa Nguyệt Nô, ngươi cái này Tiểu yêu tinh lại cho ta tìm chút ít phiền toái!" Cảm giác được sau lưng truyền đến trận trận tay áo tiếng xé gió, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cổ Nguyên thực lực so Hoa Nguyệt Nô thậm chí càng mạnh hơn nữa một ít, Dương Thần liền Hoa Nguyệt Nô đều đánh không thắng, sao lại, há có thể là Cổ Nguyên đối thủ. Hơn nữa, tại Cổ Nguyên sau lưng, Văn lão quỷ nói không chừng lập tức sẽ đuổi theo tới, đây mới là hắn truy lo lắng đây.

Tại Cổ Nguyên thủ hạ, hắn còn có cơ hội đào tẩu, thế nhưng mà nếu như gặp Văn lão quỷ, hắn khẳng định hắn phải chết không thể nghi ngờ, Văn lão quỷ thế nhưng mà Bá Tông cảnh cường giả.

Bên cạnh hướng rừng thâm ở chỗ sâu trong đi nhanh bên tẩu, Dương Thần trong nội tâm vừa nghĩ lấy đối sách, bỗng nhiên, trước mắt của hắn sáng ngời, tựa hồ nghĩ tới điều gì biện pháp. Hắn lại đem Đạo Văn chi lực rót vào Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc, ngay sau đó lại rót vào đan điền khí trong huyết.

Hư Kiếp vật bị hắn ăn cần sẵn sóc trong đan điền khí trong huyết, giữa đường văn chi lực rót vào khí huyết thời điểm, khí huyết lập tức đình chỉ vận chuyển. Ngay sau đó, Hư Kiếp vật vậy mà cũng bị Đạo Văn chi lực áp chế đứng dậy, tạm thời khôi phục bình tĩnh.

Cũng may chỉ có một khí huyết đình chỉ vận chuyển, Dương Thần thực lực tuy nhiên yếu bớt, lại không có yếu bớt quá nhiều.

"Thành công rồi!" Dương Thần cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, hắn cũng chỉ là thử xem mà thôi, không nghĩ tới Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc thật có thể đem Hư Kiếp vật che dấu. Nói như vậy, Văn lão quỷ tự tìm không thấy tung tích của hắn rồi.

Đang sau cách đó không xa, Cổ Nguyên đã đuổi theo, dùng Dương Thần tốc độ, căn bản không có khả năng đào thoát hắn truy kích.

"Thằng này có phải hay không nổi điên rồi hả? Ta cũng đã nói không cùng hắn tranh giành, hắn hay vẫn là muốn đem ta giết." Dương Thần oán hận cắn răng, trong nội tâm cũng động sát cơ.

Bỗng nhiên, Cổ Nguyên trong tay Ngân Quang lóe lên, Ngân Quang tán đi nháy mắt, trong tay của hắn thỉnh thoảng nắm một cây trường thương, chỉ thấy hắn đi nhanh tiến lên trước, mãnh liệt vùng tay, trường thương phá không bắn ra!

Màu trắng bạc sương mù bao vây lấy trường thương, trường thương những nơi đi qua, thậm chí ngay cả không khí đều bị đông thành băng tĩnh.

Mang theo chói tai tiếng xé gió, trường thương bắn thẳng về phía Dương Thần sau lưng mà đi, trường thương chưa đến, lạnh như băng hàn khí đã bao phủ ở Dương Thần.

Trường thương mang theo sức lực phong, như lưỡi đao sắc bén giống như thiết cắt hướng Dương Thần, làm cho Dương Thần có loại đưa thân vào núi đao rừng kiếm cảm giác.

"Cổ Nguyên, hôm nay ngươi giết không được ta, ngày sau lão tử nhất định gấp 10 lần dâng tặng trả lại cho ngươi!" Cười lạnh một tiếng, Dương Thần thân hình chột xoay người, quay người nháy mắt, hai tay của hắn bắt đầu như thêm điện kết án.

Kim quang sáng chói, Đấu Chiến ấn thỉnh thoảng ngưng tụ mà ra.

Lần này Đấu Chiến án ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, như khối như cự thạch nổ bắn ra mà ra, mãnh liệt oanh tại phá không bay vút mà đến trường thương bên trên.

Oanh! Trường thương lập tức bị oanh thành mảnh vỡ, Đấu Chiến án cũng tùy theo hóa thành trận trận kim quang, va chạm dư ba khiến cho trận trận cuồng phong, thổi trúng bốn phía đại thụ vang sào sạt.

"Làm sao có thể? Tiểu tử này lại đem Trung phẩm Bá Khí đều cho đánh nát rồi..." Cổ Nguyên sắc mặt kịch biến, hấn căn bản không có ngờ tới Dương Thần có thể bộc phát ra đáng sợ như thế lực công kích.

Đấu Chiến án uy lực chỉ như vậy mạnh mẽ, kỳ thật bởi vì hấp thu Tạo Hóa bút cùng Tấn Mãnh Long Đấu Chiến bốn nguyên.

Giờ phút này Dương Thần thứ hai thức hải ở trong, Đấu Chiến bốn nguyên lần nữa tiêu hao không còn, hấn đã không cách nào phát huy ra vừa rồi cái loại này trình độ công kích.

Một kích qua đi, Dương Thần không dám dừng lại, lập tức triển khai thân pháp cực nhanh hướng về phía rừng thâm ở chỗ sâu trong.

Cổ Nguyên tại ngăn ngại thất thần về sau, cắn răng, "Tiểu tử này nhất định là thi triển bí pháp nào đó, ta tuyệt đối không tin hấn còn có thể sử xuất lần thứ hai đến." Dứt lời, lần nữa đuổi theo.

Thế nhưng mà hấn còn không có có chạy ra rất xa, Dương Thần thân ảnh đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh, hấn đưa mắt nhìn quanh, trong rừng trống trơn vắng vẻ, căn bản không có bất luận kẻ nào thân ảnh.

"Tiểu tử này chạy đến địa phương nào đi?" Cổ Nguyên mày kiếm nhảy lên, phóng xuất ra thần niệm, tìm kiếm bốn phía, đương phát hiện đúng là không người nào về sau, hấn hướng phía rừng thâm ở chỗ sâu trong mau chóng đuổi theo.

Không bao lâu, một người theo trên đại thụ rơi xuống, người này dĩ nhiên cũng làm là vừa mới biến mất Dương Thần, nguyên lai hấn thu liễm khí tức, núp ở trên đại thụ. Cho nên, Cổ Nguyên dù cho phóng xuất ra thần niệm cũng không có phát hiện hấn.

"Cổ Nguyên, dùng không được bao lâu, chúng ta sẽ lần nữa gặp mặt đấy." Dương Thần nhìn xem Cổ Nguyên rồi đi phương hướng, nhếch miệng lên cười xấu xa.

Chỉ cần Đào Đào trở lại, đánh chết Cổ Nguyên căn bản không phải việc khó.

"Tiểu Đào Tử đã được đến Long Cốt, hi vọng hấn có thể thành công nuốt mất." Dương Thần hai đầu lông mày toát ra vẻ lo lắng, "Hai người kia có thể cũng không phải cái gì đền đã cạn dầu, cũng không biết Tiểu Đào Tử có thể hay không đối phó bọn hấn."

Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh thực lực rất mạnh, thậm chí so Phạm Thiên Lâm còn mạnh hơn.

Nghe nói Phạm Thiên Lâm có thể cùng mới vào Bá Vương cảnh người giao thủ, đơn thuần lực lượng đã đủ để so sánh Bá Vương, cái này đủ để nói rõ, Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh cũng có loại lực lượng này.

Dương Thần biết rõ Đào Đào thực lực, dù cho sử dụng Bá Tuyền tệ, cũng tối đa có thể áp chế Diệp Tường, huống chi còn có Yến Bắc Minh.

Ngay tại Dương Thần vì Đào Đào lo lắng thời điểm, một người như chim to tựa như đánh tới, ôm đồm hướng cổ của hấn!

Cảm giác được đối phó lăng lệ ác liệt chỉ phong đánh úp lại, Dương Thần vội vàng cắn răng né tránh, thế nhưng mà đối phương ra tay thật sự quá nhanh, như sắt kìm tựa như bàn tay đã nhéo vào trên cổ của hấn.

Dương Thần chỉ cảm thấy cái cổ một hồi đau nhức, thấy hoa mắt, ngay sau đó tựa đã mất đi ý thức, mất đi ý thức nháy mắt, hấn dùng tận cuối cùng khí lực, không chế được Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc, che đậy kín trong đan điền khí huyết.

Nếu có người dùng thần niệm dò xét đan điền của hấn, chỉ biết chứng kiến mười cái khí huyết, vật gì đó khác đều nhìn không tới, càng sẽ không chứng kiến Hư Kiếp vật.

...

Cũng không biết đã qua bao lâu, Dương Thần chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện mình vậy mà tại một cái âm u trong huyết động, tí tách giọt nước âm thanh không ngừng.

"Sự đệ, ngươi... Ngươi đã tỉnh." Một đạo nhu nhược thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai.

Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lập tức quay đầu nhìn lại, trong huyết động vậy mà còn có một người, người này dĩ nhiên là Lý Thanh Loan!

Lý Thanh Loan dĩ nhiên cũng làm nằm ở bên cạnh của hấn, vẫn là cái kia phó nhu nhược bộ dạng, lại để cho người xem xét tựa không khỏi sinh ra triu mến.

"Sự tỷ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần vừa muốn đứng lên, lại phát hiện mình căn bản toàn thân vô lực, căn bản không

thể động đậy, sắc mặt của hắn không khỏi biến đổi!

"Sur đệ, ta... Cũng không biết chuyện gì xảy ra." Lý Thanh Loan đỏ mặt nói, khiếp nhược yếu đuối nói: "Ta... Có phải hay không rất hồ đồ?"

"Ai, nàng tại sao lại biến thành cái dạng này rồi hả?" Dương Thần còn nhớ rõ, lần trước tại Thần Khí Phong thời điểm, vốn là thẹn thùng Lý Thanh Loan, đột nhiên trở nên lạnh lùng vô cùng, khi đó nàng xưng chính mình vì Tần Surong.

Nhưng là bây giờ nàng vậy mà lại biến trở lại rồi, biến thành nhu nhược thẹn thùng Lý Thanh Loan, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là cái gì kia... Hai mặt?

"Sur đệ, ngươi... Ngươi tại sao không nói chuyện." Lý Thanh Loan khuôn mặt có chút hiện hồng, nháy mắt to nhìn xem Dương Thần, có lẽ là bởi vì trong huyết động phi thường hắc, cho nên lá gan của nàng lớn lên.

"Sur tỷ, ta cũng không biết mình tại sao phải ở chỗ này, cho nên chúng ta đều rất hồ đồ." Dương Thần cười nói: "Ta là đồ ngốc, sur tỷ là cái Tiểu Hồ Đồ trùn."

Lý Thanh Loan nhìn không được "Phốc" một tiếng bật cười, "Sur đệ, nguyên... Nguyên lai... Ngươi so với ta càng hồ đồ."

"Sur tỷ, ngươi cũng không có thể động sao?" Dương Thần cười hỏi.

"Ta... Cũng không có thể động, vừa rồi... Vừa rồi ta lúc tỉnh lại, tựa... Không nhúc nhích được rồi." Lý Thanh Loan một hơi nói ra những những lời này, đã là thở hồng hộc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Dương Thần kể chuyện xưa

Biết rõ Lý Thanh Loan cũng không cách nào nhúc nhích, Dương Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, rốt cuộc là ai đem mình bắt được trong sơn động, người này rốt cuộc là cái mục đích gì đi? Hắn rốt cuộc là dùng biện pháp gì khiến cho chính mình cùng sur tỷ đều không thể nhúc nhích hay sao?

Đối với trong nội tâm những nghi hoặc này, Dương Thần căn bản không có bất luận cái gì đầu mối, hơn nữa càng làm hắn nghi hoặc chính là, trảo người tới của hắn địa phương nào đi?

"Sur đệ, ngươi... Tại sao lại không nói... Nói chuyện." Lý Thanh Loan khiếp nhược yếu đuối mở miệng, nàng tựa hồ phi thường sợ hãi không có người nói với nàng lời nói.

Dương Thần thật sự không biết nên đối với cô gái nhỏ này nói cái gì đó, thể nhưng mà nếu như cái gì cũng không nói, tính cách này nhu nhược cô gái nhỏ tất nhiên sẽ khổ sở, thật sự là đau đầu a, gần đây luôn gặp được chút ít không bình thường nữ nhân.

Những nữ nhân này, muốn không phải là mãnh liệt không phản đối, muốn không phải là ngốc không phản đối...

Bỗng nhiên, Dương Thần linh quang lóe lên, cười nói: "Sur tỷ, ngươi ưa thích nghe câu chuyện sao?"

"Câu chuyện?" Lý Thanh Loan hiếu kỳ nghiêng đầu nhìn xem Dương Thần, chợt phát hiện Dương Thần cũng nhìn xem nàng, lập tức hai gò má ửng hồng, vội vàng lại nghiêng mặt đi.

"Cô gái nhỏ này da mặt thật đúng là mỏng." Âm thầm buồn cười, Dương Thần cũng không dám cười đi ra, "Sur tỷ, ta trước hết nói với ngươi cái..."

Nói cái gì câu chuyện? Trong đầu câu chuyện thật sự quá nhiều, Dương Thần trong lúc nhất thời còn không biết nên nói cái gì.

Nếu như nói,kể quở câu chuyện, cô gái nhỏ này nên sẽ bị dọa khóc đi? Nếu không tự nói,kể vui vẻ lên chút câu chuyện tốt rồi?

Muốn chỉ chốc lát, Dương Thần rốt cục mở miệng: "Sur tỷ, ta muốn giảng cái này câu chuyện, gọi là 《Họa Bi》." Cuối cùng nhất người này còn là quyết định nói cái quở câu chuyện cho Lý Thanh Loan nghe.

"Sur đệ, mặt nạ... Mặt nạ là cái gì... Ý tứ?" Lý Thanh Loan rốt cục lại cố lấy dũng khí quay đầu nhìn Dương Thần.

"Mặt nạ?" Dương Thần còn thật không biết nên cái gì giải thích, vì vậy hắn đành phải đem câu chuyện nói cho Lý Thanh Loan nghe.

Không thể không nói, thằng này kể chuyện xưa năng lực cũng không phải sai, dăm ba câu sẽ đem Lý Thanh Loan dẫn vào trong chuyện xưa, Lý Thanh Loan si ngốc nhìn xem Dương Thần, hoàn toàn bị câu chuyện hấp dẫn.

Lý Thanh Loan nghe xong câu chuyện về sau, đã cảm động rồi tỉnh rồi ngủ, trong cơn ngơ ngác mà tràn ra nước mắt.

"Lão tử giảng hình như là quý câu chuyện? Cô gái nhỏ này sẽ không phải dọa khóc à?" Dương Thần nhìn xem rồi lộ đầy mặt Lý Thanh Loan, thầm suy nghĩ nói.

"Sư đệ... Sư đệ, người... Như thế nào... Như thế nào sẽ biết cái này câu chuyện?" Lý Thanh Loan ngữ khí ghen ngào hỏi Dương Thần.

"Ta?" Dương Thần ngược ngừng cười cười, "Tại quê hương của ta, có một gọi Bồ Tùng Linh lão tiên bói, ta là từ hắn ghi trên sách chứng kiến đấy."

"Sư đệ, có... Có cơ hội... Ta muốn đi gặp... Vị tiên bói kia." Lý Thanh Loan ngữ khí thành khẩn mà nói.

Dương Thần dở khóc dở cười, Bồ Tùng Linh thằng này cũng không biết chết đã bao nhiêu năm, người cô gái nhỏ này như thế nào đi gặp hắn?

Hết cách rồi, Dương Thần chỉ phải lừa lừa gạt Lý Thanh Loan, nói Bồ Tùng Linh lão tiên bói hành tung phiêu hốt, là cái tiên bói cao nhân, không thích gặp người ngoài, cuối cùng đem cô gái nhỏ lừa gạt tới.

"Sư đệ... Người... Người có thể nói tiếp một cái câu chuyện sao?" Lý Thanh Loan khiếp nhược yếu đuối nhìn xem Dương Thần, lại để cho người không đành lòng cự tuyệt.

Vì vậy, Dương Thần lại bắt đầu kể chuyện xưa, 《Liêu Trai Chí Dị》 bên trong cảm động câu chuyện, vậy mà đều bị hắn nói mấy lần, Lý Thanh Loan nghe được như si mê như say sưa, thật sự là quá cảm động rồi.

Nói xong câu chuyện về sau, Dương Thần đem chỗ có trách nhiệm đều giao cho hành tung phiêu hốt Bồ Tùng Linh, như vậy Lý Thanh Loan càng phát ra sùng bái cái này tiên bói cao nhân, hơn nữa, Lý Thanh Loan đã đem Dương Thần cho rằng cái này tiên bói cao nhân Chân Truyền Đệ Tử.

Câu chuyện giảng xong sau, bên ngoài hang động bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân, Dương Thần trên mặt lộ ra vẻ cảnh giác.

Lý Thanh Loan tắc thì hay vẫn là cái kia phó ngây thơ bộ dạng, làm cho Dương Thần có loại dở khóc dở cười cảm giác, xem ra cô gái nhỏ này căn bản không biết sợ hãi chuyện này.

Ghé mắt nhìn xem đi vào huyết động chi nhân, Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, "Vân lão quý!"

Cái này đột nhiên tiến vào trong huyết động người dĩ nhiên là Vân lão quý, tại Vân lão quý trên vai còn khiêng một người, dĩ nhiên là Cổ Nguyên!

Giờ phút này Cổ Nguyên đã đã hôn mê, Dương Thần biết rõ hơn phân nửa là Vân lão quý giờ trò quý, hơn nữa, Lý Thanh Loan cùng chính mình hơn phân nửa cũng là bị Vân lão quý trao tới nơi này đây.

"Các người có lẽ đã tỉnh đã lâu rồi à?" Nói chuyện thời điểm, Vân lão quý đã đem Cổ Nguyên phóng trên mặt đất.

Chứng kiến Cổ Nguyên trên cổ mấy khối máu ứ đọng, Dương Thần thì càng thêm khẳng định chính mình là bị Vân lão quý trao đến nơi đây, thằng này đến cùng muốn làm gì? Chẳng lẽ là vì Hư Kiếp vật?

May mắn tại bị trao lập tức, Dương Thần đã chuẩn bị kỹ càng, sử chính mình đan điền khí huyết thoát nhìn chỉ có mười cái, tương đương với Cửu Biến Bá Sĩ. Dù cho chính mình sau khi hôn mê, Vân lão quý dùng thần niệm dò xét đan điền của mình, cũng không cách nào phát hiện bất luận cái gì mảnh khốc.

"Lão... Lão tiên sinh, ta... Chúng ta đã tỉnh thật lâu..." Trả lời Vân lão quý người là Lý Thanh Loan, cô gái nhỏ này căn bản không biết Vân lão quý tự là bắt lấy người của nàng.

"Tiểu tử, người thì sao? Người tại sao không trả lời lão phu?" Vân lão quý cười tùm tùm nhìn xem Dương Thần.

"Lão tiên sinh, ta cũng tỉnh thật lâu." Dương Thần cố ý giả dạng làm rất sợ hãi bộ dạng, sắc mặt sợ hãi.

"Tỉnh là tốt rồi." Vân lão quý cười nói: "Lão phu có mấy vấn đề muốn hỏi các người, hi vọng các người không muốn giấu diếm."

"Lão gia hỏa này nhất định là vì Hư Kiếp vật, bắt quá... Hắn ta đây ngốc sư tỷ trao tới làm gì?" Dương Thần trong nội tâm lập tức nghi hoặc.

"Tiểu nha đầu, lão phu trước hết hỏi người đi, người có chưa từng gặp qua người trung niên này?" Vân lão quý vậy mà mở ra một bức tranh cuộn, bức hoạ cuộn tròn bên trên người dĩ nhiên là lúc trước Dương Thần giả trang trung niên nhân.

"Thằng này quả nhiên đang tìm ta!" Dương Thần trong nội tâm hơi khê chấn động.

"Lão... Lão tiên sinh, ta không có... Chưa thấy qua về lên người." Lý Thanh Loan khiếp nhược nhược nói.

Vân lão quý lỏng mày có chút nhũ, quay đầu nhìn Dương Thần, lại hỏi: "Tiểu tử, ngươi thì sao?"

"Lão tiên sinh, ta tốt muốn gặp qua người trung niên này." Dương Thần nhìn cách đó không xa hôn mê bất tỉnh Cổ Nguyên, "Ta là Vô Lượng cung Thần Khí bộ người, có một lần ta theo Đại sư huynh đi Đại Vũ Vương Triều, chứng kiến trung niên nhân kia cùng người này cùng một chỗ."

Vân lão quý sắc mặt đại hỉ, "Người này nguyên lai thật sự ngay tại phụ cận!"

Nguyên lai, trước khi hắn cảm ứng được trong Long cốc có Hư Kiếp vật tồn tại, vì vậy tại trong Long cốc tìm tòi đứng dậy, thế nhưng mà cái loại này cảm ứng đột nhiên biến mất rồi, hắn chỉ phải tại cảm ứng biến mất chỉ địa không ngừng tìm kiếm, cuối cùng nhất, hắn phát hiện Lý Thanh Loan, Dương Thần, Cổ Nguyên.

Vì vậy hắn đem Dương Thần ba người đều bắt hết, dùng thần niệm dò xét Dương Thần bọn người đan điền, nhưng điều hắn nghi hoặc chính là, Dương Thần ba người trong đan điền căn bản không có Hư Kiếp vật.

Hiện tại Dương Thần vậy mà nói Cổ Nguyên cùng có được Hư Kiếp vật người có quan hệ, Vân lão quý sao lại, há có thể mất hứng.

Chỉ thấy Vân lão quý tại Cổ Nguyên trên trán vỗ vỗ, Cổ Nguyên chậm rãi mở hai mắt ra, mở hai mắt ra nháy mắt, hắn lập tức bạo khởi làm khó dễ, thế nhưng mà thân thể mới vừa vận ngời dậy, bỗng nhiên lại ngã xuống đất.

"Hừ! Phục dụng lão phu 'Phong Khí Đan', ngươi cho rằng còn động được không?" Vân lão quý cười lạnh một tiếng.

"Ngươi có biết ta là ai không?" Cổ Nguyên lạnh lùng nhìn xem Vân lão quý.

"Ngươi coi như là Thiên Vương lão tử cũng dọa không ngã lão phu." Vân lão quý hừ lạnh nói: "Nếu như nếu không muốn chết, tốt nhất ngoan ngoãn mà nghe lời."

"Sư đệ... Chẳng lẽ... Chẳng lẽ chúng ta cũng ăn vào rồi 'Phong Khí Đan'?" Lý Thanh Loan tuy nhiên đơn thuần, nhưng nàng cũng không ngốc.

Dương Thần nhẹ gật đầu, "Hắn là a, nếu không chúng ta cũng sẽ không biết không cách nào nhúc nhích."

"Lão Tiên... Tiên sinh... Tại sao muốn bắt... Chúng ta." Lý Thanh Loan cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nhìn xem Vân lão quý, vẻ mặt khó hiểu.

"Tiểu nha đầu, lão phu không tôn trọng ngươi, ngươi tự yên tâm đi." Vân lão quý ha ha cười cười, không thể không nói, cho dù là tội ác tày trời người, chỉ sợ cũng khó có thể đối với Lý Thanh Loan sinh ra sát tâm đến.

"Ngươi là ai? Đến cùng muốn làm gì?" Cổ Nguyên bỗng nhiên lạnh lùng nói.

"Ta muốn ngươi dẫn ta đi tìm một người!" Nói chuyện thời điểm, Vân lão quý đã đem bức họa cuộn tròn mở ra.

Cổ Nguyên nhìn xem bức họa cuộn tròn bên trên người, lắc đầu, "Ta căn bản không biết người này."

"Hừ, còn muốn nói xạo!" Vân lão quý hừ lạnh một tiếng, thò tay véo tại Cổ Nguyên yết hầu lên, lập tức, Cổ Nguyên mặt trắng đến đỏ bừng.

"Ta... Ta thật sự không biết!" Cổ Nguyên thở hào hển nói: "Không muốn giết ta!"

"Nguyên lai tiểu tử này cũng sợ chết." Dương Thần trong nội tâm âm thầm buồn cười.

Vân lão quý buông tay ra, cười lạnh nói: "Lão phu hỏi lần nữa, ngươi có biết hay không vẽ lên người?"

"Nếu như ta nói không biết, lão gia hỏa này hơn phân nửa sẽ không bỏ qua ta." Cổ Nguyên xoay chuyển ánh mắt, gật đầu nói: "Nhận thức."

"Ngươi quả nhiên nhận thức hắn." Vân lão quý ha ha cười nói: "Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi dẫn ta tìm được hắn, ta tuyệt đối sẽ không làm khó dễ ngươi đây."

Dương Thần chứng kiến Cổ Nguyên thừa nhận, nhếch miệng lên một vòng cười xấu xa, nghĩ thầm: "Dù cho ngươi không thừa nhận, ta cũng sẽ biết nghĩ biện pháp cho ngươi thừa nhận đây."

Đúng lúc này, Vân lão quý quay đầu nhìn Lý Thanh Loan, cười nói: "Tiểu nha đầu, đem viên đan dược kia ăn vào về sau, ngươi tự có thể khôi phục tự do." Nói xong, hắn từ trong lồng lấy ra hai khóa đan dược.

Dương Thần còn tưởng rằng Vân lão quý muốn thả hắn, đang lúc hắn cao hứng thời điểm, Vân lão quý lại đem đan dược phân biệt đưa cho Lý Thanh Loan cùng Cổ Nguyên.

"Bà mẹ nó, cái này lão tạp chủng!" Dương Thần trong nội tâm tức giận mắng không thôi.

Cổ Nguyên ngược lại là không chút khách khí tiếp được đan dược, tuy nhiên thân thể của hắn không cách nào nhúc nhích, bắt quá tay giờ lên vẫn có thể đủ làm được đây.

Lý Thanh Loan tiếp được đan dược về sau, khiếp nhược yếu đuối hỏi: "Lão... Lão tiên sinh, ta sư đệ... Sư đệ tại sao không có..."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Lại thấy Tuyết Y Vũ

"Tiểu nha đầu, ta chỉ đáp ứng buông tha ngươi, cũng không đáp ứng buông tha những người khác." Vân lão quỷ cười lạnh nói: "Nói sau, tiểu tử này chết sống cùng không có ta có quan hệ gì?"

"Lão Tiên... Tiên sinh... Ngươi cứu cứu sư đệ a." Lý Thanh Loan điềm điềm đáng yêu nhìn xem Vân lão quỷ.

Cổ Nguyên bỗng nhiên cười lạnh nói: "Tại ta mạng ngươi đi tìm người trước khi, ta hi vọng ngươi giúp ta giết tiểu tử này." Thằng này đã đem đan dược ăn vào, khôi phục tự do.

"A? Ngươi cùng tiểu tử này có cừu oán sao?" Vân lão quỷ kinh ngạc nhìn xem Cổ Nguyên.

"Đúng vậy, chỉ cần ngươi thay ta giết chết tiểu tử này, ta nhất định có thể mạng ngươi tìm được về lên người nó." Cổ Nguyên lạnh lùng nói ra.

Vân lão quỷ ha ha cười cười, "Tánh mạng của ngươi đều giữ tại lão phu trên tay, ngươi dựa vào cái gì bảo ta thay ngươi giết người?"

Cổ Nguyên sắc mặt không khỏi biến đổi, Lý Thanh Loan chứng kiến Vân lão quỷ cũng không có giết Dương Thần nghĩ cách, trong nội tâm có chút nhẹ nhàng thở ra.

Thế nhưng mà sau một khắc, Lý Thanh Loan sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, chỉ nghe Vân lão quỷ còn nói: "Bất quá, nếu như chính ngươi đem người giết, lão phu cũng sẽ không quản."

"Bà mẹ nó, cái này lão tạp chủng!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Trước hết giết tiểu tử này, chờ ly khai tại đây về sau, đem lão gia hỏa này dẫn tới Phân Bảo Lâu, đến lúc đó lão gia hỏa này cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Cổ Nguyên khoe miệng lộ ra một vòng âm tàn đáng sợ cười, đối với Dương Thần nói ra: "Tiểu tử, ngươi cũng đừng trách ta."

Ngay tại Cổ Nguyên đi về hướng Dương Thần, đem muốn động thủ đánh chết Dương Thần nháy mắt, Lý Thanh Loan bỗng nhiên nói ra: "Không muốn... Không nên thương tổn sư đệ..."

"Tiểu nha đầu, ngươi yên tâm, ta cam đoan hẳn sẽ không cảm thấy bất luận cái gì thống khổ sẽ chết mất." Cổ Nguyên nhẹ nhàng cười nói: "Ngươi nếu là sợ hãi, chỉ cần hãy ngó qua chỗ khác là được."

"Sư tỷ, ngươi không cần lo lắng cho ta, thằng này trông thì ngon mà không dùng được, dù cho sử xuất toàn lực cũng không gây thương tổn của ta." Dương Thần cười hì hì nhìn xem Lý Thanh Loan.

"Hừ!" Cổ Nguyên nghe vậy cười lạnh nói: "Sắp chết đến nơi còn dám mạnh miệng!" Nói xong bước nhanh bước ra, năm ngón tay như kiếm, tạt đâm vào Dương Thần yết hầu, lạng lẹ ác liệt chỉ phong cắt được Dương Thần bộ mặt nóng rát đau nhức.

Lập tức Dương Thần sẽ bị Cổ Nguyên đánh chết, một chỉ tu lớn lên bàn tay như ngọc trắng như thiểm điện chụp về phía Cổ Nguyên tay, ra tay như điện!

Cổ Nguyên sắc mặt không khỏi biến đổi, trở tay chụp vào tay của đối phương, thế nhưng mà tay của đối phương đột nhiên rút trở về, bỗng nhiên lại vươn ra, một cái cổ tay chặt bỏ về phía cánh tay của hắn.

"Thật nhanh!" Cổ Nguyên cắn răng, cấp cấp nhanh lùi lại, đối phương tựa hồ cũng không muốn thương hắn, cho nên chứng kiến hắn lui ra phía sau về sau, lập tức thu tay lại!

Đương Cổ Nguyên chứng kiến ra tay công kích người của hắn là ai thời điểm, sắc mặt lần nữa biến đổi, không chỉ là hắn, mà ngay cả Dương Thần cùng Vân lão quỷ sắc mặt cũng thay đổi.

Cái này đột nhiên ra tay chỉ nhân dĩ nhiên là Lý Thanh Loan, nguyên lai, tại Cổ Nguyên ra tay đối phó Dương Thần nháy mắt, Lý Thanh Loan đem Vân lão quỷ đưa cho đan dược phục dưới đi, khôi phục tự do, sau đó đột nhiên ra tay công hướng về phía Cổ Nguyên.

"Ta không muốn... Không muốn thương tổn người... Người cũng không... Không nên thương tổn ta sự đệ." Nói chuyện thoi điếm, Lý Thanh Loan mặt vậy mà lại đỏ lên, căn bản nhìn không ra nàng tựa là vừa rồi đột nhiên ra tay chỉ nhân.

"Là chính người giết không hết tiểu tử này, cũng đừng nói là lão phu không để cho người cơ hội." Vân lão quỷ cười ha hả nhìn xem Cổ Nguyên.

Cổ Nguyên hừ lạnh một tiếng, đột nhiên đạp địa nhảy lên, cướp được Dương Thần bên người, lần nữa ra tay.

"Người..." Lý Thanh Loan căn bản không kịp đem nói cho hết lời, tựa không thể không ra tay, chỉ thấy nàng nhẹ nhàng phát tay, vô số băng đâm tựa hướng phía Cổ Nguyên bao phủ mà đi!

Nếu như Cổ Nguyên không lùi sau né tránh, những này băng đâm tất nhiên sẽ đâm vào trên người của hắn.

"Cô gái nhỏ này quá nhân từ rồi!" Nằm trên mặt đất Dương Thần lắc đầu thở dài.

Cổ Nguyên quả nhiên chỉ có thể lùi về phía sau, những cái kia băng đâm lập tức xuất tại trên mặt đất, lập tức không có xuống mặt đất, mặt đất lập tức kết nối lên khối băng.

"Xú nha đầu!" Cổ Nguyên cười lạnh một tiếng, triển khai thân phận, tránh đi Lý Thanh Loan, lần nữa lướt hướng Dương Thần mà đi.

Bất quá Lý Thanh Loan tốc độ nhanh hơn, Cổ Nguyên còn không có có lướt đi vài bước, Lý Thanh Loan đã chắn trước người của hắn, mãnh mãnh năm ngón tay nhô lên cao kéo một phát, năm đạo mũi băng nhọn Tật Trảm hướng Cổ Nguyên ngực mà đi!

Lý Thanh Loan hiển nhiên còn có thừa lực, nàng thăm nghĩ bức lui Cổ Nguyên, căn vốn không muốn tổn thương người khác.

Thế nhưng mà Cổ Nguyên lại sẽ không nghĩ như vậy, hắn đã sớm đối với Dương Thần động sát tâm, Lý Thanh Loan ngăn cản hắn, hắn mà ngay cả Lý Thanh Loan cũng không buông tha.

"Xú nha đầu, hôm nay ta muốn người theo ta tiểu tử này cùng một chỗ chôn cùng!"

Cổ Nguyên hai tay kết ấn, trước người của hắn Bá Khí lưu chuyển, bỗng nhiên ngưng tụ thành một chỉ băng điều, như thiểm điện xẹt qua hư không, thẳng bức Lý Thanh Loan mà đi!

Hướng phía Cổ Nguyên nổ bắn ra mà đến năm đạo mũi băng nhọn mãnh liệt xuất tại băng điều phía trên, lập tức bị băng điều hấp thu mà vào, hóa thành băng điều một bộ phận.

"Cô gái nhỏ này như còn không xuất toàn lực, nhất định sẽ bị thương đấy!" Dương Thần không khỏi vì Lý Thanh Loan lo lắng.

"Ta... Không muốn thương..." Lý Thanh Loan mãnh liệt người nhẹ nhàng lui về phía sau, nàng lại còn là không muốn xuất toàn lực.

Đúng lúc này, cái con kia băng điều đã như đạn pháo tựa như nổ bắn ra hướng về phía Lý Thanh Loan, những nơi đi qua mang theo trận trận ngân sương mù màu trắng, hàn khí bốn phía.

"Không tốt, lại tiếp tục như vậy, cô gái nhỏ này nhất định sẽ gặp chuyện không may đấy!" Dương Thần ánh mắt lóe lên, bỗng nhiên ra tay đập trên mặt đất, mượn nhờ lực phản chấn, hắn hướng phía Cổ Nguyên chỗ phương hướng phiên còn mà đi!

"Sự đệ!" Lý Thanh Loan khuôn mặt biến đổi, khí tức trên thân đột nhiên trở nên mạnh mẽ, chỉ thấy nàng bước nhanh bước ra, bàn tay như ngọc trắng nhô lên cao một trào, năm đạo mũi băng nhọn lần nữa phá không mà ra, như năm đạo cầu vồng phá toái hư không mà qua!

Nàng lần này công kích so với trước khi đến, mạnh hơn mấy lần, cái kia băng điều va chạm tại năm đạo mũi băng nhọn lên, lập tức, cực lớn băng điều bị năm đạo Băng Nhận trảm phá vỡ đến, hóa thành vô số băng tinh, mạn thiên phi vũ!

Cùng lúc đó, Cổ Nguyên đã thả người đánh về phía Dương Thần, năm ngón tay như kiếm, nghiêng nghiêng đâm vào nằm trên mặt đất Dương Thần.

Cổ Nguyên ra tay tốc độ đã rất nhanh, thế nhưng mà Lý Thanh Loan nhanh hơn, nàng đã sử dụng chính mình toàn bộ lực lượng, xem hắn khí tức, vậy mà không thua Mạc Thiên Di to như vậy băng thiên tài.

Tàn ảnh tạt tránh mà qua, Lý Thanh Loan đã cướp được Dương Thần bên người, mãnh mãnh bàn tay như ngọc trắng mũi tên một loại chụp vào Cổ Nguyên, lập tức Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành vô số mũi băng nhọn, mưa to giống như đổ xuống mà ra!

Cổ Nguyên sắc mặt kịch biến, cấp cấp nhanh lùi lại!

Bất quá đã muộn! Mũi băng nhọn đã nổ bắn ra tới, tốc độ của hắn mặc dù nhanh, lại không nhanh bằng những mũi băng nhọn này.

"Tiểu nha đầu, lão phu vẫn không thể lại để cho hắn đã chết, người cũng không nên hư mất lão phu đại sự." Vân lão quỷ đột nhiên chắn Cổ Nguyên bên người, trong tay xà trượng nhẹ nhàng vung lên, sở hữu mũi băng nhọn trong khoảnh khắc tựa hóa thành băng tinh.

"Bà mẹ nó, lại là này lão tạp chủng!" Chứng kiến Vân lão quỷ ra tay cứu được Cổ Nguyên, Dương Thần tại trong lòng âm thầm thoá mạ.

"Đã ngơoi giết không hết tiểu tử này, hay vẫn là nhanh lên cùng lão phu đi thôi." Ra tay cứu được Cổ Nguyên về sau, Vân lão quý lạnh lùng đối với Cổ Nguyên nói ra.

"Đáng giận, nếu không phải cái này Xú nha đầu, ta nhất định có thể giết chết tiểu tử này!" Trong nội tâm tuy nhiên phi thường không cam lòng, thế nhưng mà Cổ Nguyên cũng không dám lần nữa ra tay.

Chứng kiến Cổ Nguyên không lại ra tay, Lý Thanh Loan rốt cục nhẹ nhàng thở ra, cúi người nhìn xem Dương Thần, đỏ mặt hỏi: "Su đệ... Ngươi... Ngươi không sao chứ?"

"Su đệ không có việc gì, sư tỷ tự yên tâm đi." Dương Thần ha ha cười cười, nhưng trong lòng có loại xúc động mà chửi thề, con mẹ nó, lão tử thậm chí có bị nữ nhân cứu một ngày.

"Ngươi... Không có việc gì... Sự tình là tốt rồi." Lý Thanh Loan cắn cặp môi đỏ mọng, khuôn mặt ửng đỏ, vậy mà có chút không dám lại nhìn Dương Thần.

"Nếu như hiện tại ra tay, nhất định có thể giết bọn chúng đi!" Cổ Nguyên khoe miệng lộ ra âm tàn đáng sợ cười, bỗng nhiên thả người đánh về phía Dương Thần hai người mà đi!

Vân lão quý sắc mặt hơi đỏ, thế nhưng mà hấn lại không có ra tay ngăn trở.

"Coi chừng!" Dương Thần cũng không phải là Lý Thanh Loan, hấn thời khắc khắc đều tại cảnh giác Cổ Nguyên, chứng kiến Cổ Nguyên lần nữa ra tay, hấn lập tức mở miệng nhắc nhở Lý Thanh Loan.

"Cái ... Cái gì..." Còn yên lặng tại thẹn thùng bên trong đích Lý Thanh Loan ngăn người.

Lập tức Cổ Nguyên muốn một chương vỗ vào Lý Thanh Loan trên người, một đạo tiếng cười lạnh truyền đến: "Cảm thương ta sư muội, ngươi muốn chết!"

Bá đạo thanh âm lạnh lùng chấn đắc Dương Thần màng nhĩ đau nhức, Dương Thần đã biết là ai đã đến, "Tuyệt Y Vũ!"

Người tới quả nhiên là Tuyệt Y Vũ, chỉ thấy nàng lẳng không hư trào, Cổ Nguyên lại bị nàng hư không bắt lấy, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Chỉ thấy Tuyệt Y Vũ cánh tay ngọc vung lên, Cổ Nguyên như đạn pháo tựa như đập vào nham bích lên, oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, ngay sau đó lăn xuống trên mặt đất, sinh tử không biết.

Cơ hồ ngay tại Cổ Nguyên lăn xuống mặt đất nháy mắt, Tuyệt Y Vũ đã xuất hiện ở Cổ Nguyên bên người, lạnh lùng bao quát lấy Cổ Nguyên, "Ta Thần Thủy bộ người cũng là ngươi có thể gây tổn thương cho đây sao?"

Xa xa Dương Thần không khỏi nuốt nuốt nước bọt, "Tốt bu hấn nữ nhân!"

"Đại... Đại sư tỷ!" Lý Thanh Loan chứng kiến Tuyệt Y Vũ xuất hiện, trên mặt lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng.

Lập tức Tuyệt Y Vũ muốn ra tay giết mất Cổ Nguyên, một thân ảnh bỗng nhiên lướt đến Cổ Nguyên bên người, như thiểm điện chụp vào Cổ Nguyên, người này hiển nhiên là phải cứu Cổ Nguyên.

Tuyệt Y Vũ hừ lạnh một tiếng, một cái cổ tay chặt tạt bỏ về phía người nọ mà đi, Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành màu đen nước đao, hướng phía người nọ chém giết mà đi!

Người nọ không có lui ra phía sau né tránh, một tay chụp vào Cổ Nguyên, tay kia vung mạnh xà trượng, quét ngang mà ra, Phanh! Màu đen nước đao nham liệt trầm tại xà trượng phía trên, lập tức hóa thành vô số màu đen giọt nước.

Cổ Nguyên lại bị người nọ đè trong tay, như mạng theo con gà con một loại nhẹ nhõm. Cứu được Cổ Nguyên về sau, người nọ chột xoay người, hướng phía bên ngoài hang động mũi tên cũng tựa như phi bắn đi ra.

"Không ở lại chút gì đó, ngươi đã nghĩ chạy đi sao?" Tuyệt Y Vũ lạnh quát một tiếng, bàn tay như ngọc trắng phật động, như Tiên Từ hái hoa, tư thế trông rất đẹp mắt, trắn trắn Bá Khí vây quanh ngọc thủ của nàng xoay tròn, hóa thành Đóa Đóa màu đen nước liển.

Theo Tuyệt Y Vũ tay trắng nõn nà vung lên, những thủy này Liên Hoa như bạo vũ lê hoa giống như nổ bắn ra mà ra, thẳng bức trồn hướng bên ngoài hang động người nọ mà đi!

Một phần ngàn nháy mắt, Liên Hoa đã theo người nọ bay ra huyết động, tiếng oanh minh lập tức tại bên ngoài hang động vang lên, cả cái huyết động vậy mà đều tùy theo chấn động!

"Đây là cái gì Bá thuật?" Dương Thần đập lớn hơn con mắt, uy lực này cũng quá lớn a?

"Hắc hắc, khá lắm 'Hắc Thủy Âm Sát liên', khá lắm Tuyệt Y Vũ, ta Vân lão quý nhớ kỹ ngươi rồi..." Phát ra cái này cười quái dị chi nhân, đương nhiên tựa là Vân lão quý, nếu không là hấn ra tay, Cổ Nguyên hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Dê vào miệng cạp

Tại Tuyết Y Vũ bọn người giao thủ thời điểm, được lợi lớn nhất không ai qua được Dương Thần, hẳn thứ hai thức hải đã hấp thụ rất nhiều Đấu Chiến bốn nguyên. Đương nhiên, đối với cơ hồ khôn cùng vô tận thứ hai thức hải mà nói, điểm ấy Đấu Chiến bốn nguyên thật sự quá ít.

Tuyết Y Vũ đánh lui Vân lão quỷ về sau, quay đầu nhìn Dương Thần, lạnh lùng nói: "Chúng ta lại gặp mặt."

"Đa tạ Đại sư tỷ xuất thủ cứu giúp, Đại sư tỷ thật sự là phong thái như trước a." Dương Thần ngượng ngùng cười cười.

"Sư tỷ, người nhanh... Giúp đỡ... Sư đệ a." Lý Thanh Loan cắn răng đối với Tuyết Y Vũ nói.

"Thanh Loan, sư tỷ còn không có có trách cứ người tự tiện tiến vào Vô Lượng Quy Khư, người lại vẫn dám cầu ta cứu tiểu tử này?" Tuyết Y Vũ hừ một tiếng.

Lý Thanh Loan điềm điềm đáng yêu nhìn xem Tuyết Y Vũ, buông xuống trán, ngập ngừng nói: "Đại sư... Sư tỷ, ta... Cũng không biết... Vì cái gì... Ta lại ở chỗ này."

"Thanh Loan, sư tỷ không trách người." Vũ Y Tuyết nhẹ khẽ thở dài thán, bước liên tục đi đến Lý Thanh Loan bên người, nhẹ phẩy Lý Thanh Loan mái tóc.

"Tam sư huynh nói Đại sư tỷ không thích nam nhân, các nàng sẽ không phải..." Nghĩ tới đây, Dương Thần không khỏi đã khởi rùng mình đến.

"Đại... Sư tỷ, cầu người cứu cứu... Sư đệ..." Lý Thanh Loan ngẩng đầu nhìn vũ Y Tuyết, cắn cạp môi đỏ mọng khẩn cầu.

"Ài..." Vũ Y Tuyết bất đắc dĩ lắc đầu, quay người đi về hướng Dương Thần, lạnh lùng nói ra: "Người nghe cho ta, về sau không được người lại cùng Thanh Loan nói chuyện, cũng không được người đón thêm gần nàng, nếu như người đáp ứng, ta lập tức ra tay cứu người, nếu không ta tự tùy ý người tự sinh tự diệt."

"Vậy người hay vẫn là đi thôi, tùy ý ta tự sinh tự diệt trả." Dương Thần không chút do dự cự tuyệt Tuyết Y Vũ yêu cầu.

"Đây chính là tự người nói đấy." Tuyết Y Vũ hừ lạnh một tiếng, "Ta có thể nói cho người biết, cái chỗ này thường xuyên có Bá Thú qua lại, không xuất ra ba canh giờ, người nhất định sẽ bị Bá Thú ăn tươi."

"Đại sư tỷ, sư đệ chuyện của ta cũng không cần người quan tâm, người hay vẫn là đi thôi." Dương Thần cười nhạt một tiếng.

"Đại sư... Sư tỷ, người..."

Lý Thanh Loan giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Tuyết Y Vũ tự đã cắt đứt lời của nàng: "Thanh Loan, người yên tâm, sư tỷ sẽ không đem hấn bỏ xuống đấy."

Cúi đầu nhìn xem Dương Thần, Tuyết Y Vũ cười lạnh nói: "Xú tiểu tử, người tốt nhất nhớ kỹ ta hôm nay theo như lời nói, nếu không đừng trách ta đối với người không khách khí."

"Lão tử..." Dương Thần vừa muốn mở miệng nói chuyện, Tuyết Y Vũ đã duỗi ra ngón trỏ điềm vào mi tâm của hấn, lập tức, một cỗ lạnh như băng hàn khí tiến vào trong cơ thể của hấn.

Đương cổ hàn khí kia chảy khắp toàn thân, lần nữa phản hồi vũ Y Tuyết ngón trỏ thời điểm, Dương Thần phát hiện thân thể của mình rốt cục lại có thể hoạt động, lúc này nhảy lên thân đến.

Vũ Y Tuyết chán ghét nhìn nheo Dương Thần, quay đầu đối với Lý Thanh Loan nói: "Thanh Loan, chúng ta đi thôi!" Nói thực kéo Lý Thanh Loan bàn tay như ngọc trắng, hướng bên ngoài hang động đi đến.

"Sư đệ... Sư đệ... Người bảo trọng..." Lý Thanh Loan cắn cạp môi đỏ mọng quay đầu lại nhìn xem Dương Thần, lưu luyến không rời bộ dạng.

"Sư tỷ yên tâm, sư đệ mệnh rất lớn..." Dương Thần còn muốn nhiều nói vài lời, lại bị Tuyết Y Vũ cái kia giết người tựa như ánh mắt trừng mắt liếc.

Đợi đến lúc Tuyết Y Vũ rời đi về sau, Dương Thần chui ầm lên, thoá mạ vài tiếng về sau, hắn đã đi ra sơn động, phát hiện mình vẫn còn trong Long cốc.

"Tuyết Y Vũ cái kia Xú bà nương còn thật vô dụng, như là đã động thủ, vì cái gì không trực tiếp giết chết Cổ Nguyên?" Nghĩ đến Cổ Nguyên bị Văn lão quỷ cứu đi, Dương Thần lại bắt đầu thói mắng lên.

Đúng lúc này, gặp được thanh thúy thanh âm truyền đến: "Ca, trong Long cốc này như thế nào cái gì cũng không có?"

"Đoán chừng đã bị người nhanh chân trước thôi đi." Lại một giọng nói truyền đến.

"Tiêu Y Y!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, người tới dĩ nhiên là Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần.

Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần chứng kiến Dương Thần thối lui, sắc mặt cũng là ngay ngắn hướng biến đổi, lập tức khôi phục lại bình tĩnh.

"Diệp đại ca, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt." Tiêu Y Y ngón ngọc cười, xinh đẹp động lòng người.

"Cái này gọi là hữu duyên thiên lý đến gặp gỡ, ta nói có đúng không? Y Y cô nương." Dương Thần mập mờ cười nói.

"Hữu duyên thiên lý đến gặp gỡ..." Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần mặt nhớ kỹ những lời này, lập tức bị cái này giàu có ý thơ cho hấp dẫn ở.

Tiêu Y Y đôi mắt dễ thương hiện lên dị quang, tán thán nói: "Không nghĩ tới Diệp đại ca tùy tiện nói ra một câu đến, thật không ngờ êm tai." Câu này ca ngọng ngược lại là xuất phát từ chân tâm, cũng không nói gì lời nói dối.

"Đâu có đâu có..." Dương Thần mặt mông ửng đỏ, cái thế giới này cũng không có gì thi từ ca phú, cho nên hắn thuận miệng nói ra vài câu đến, dĩ nhiên cũng làm chiếm được giai nhân tán thưởng, thật là làm hắn xấu hổ!

"Diệp đại ca, không biết ngươi tại trong Long cốc có phát hiện gì?" Tiêu Y Y cười nói.

"Không dối gạt nhì vị, ta đã tìm nhiều cái huyết động, thế nhưng mà đều không có bất kỳ phát hiện nào." Giọng nói vừa chuyển, Dương Thần nói tiếp đi: "Không lâu ta gặp Tán Mãnh Long, ta đoán trong long cốc đồ vật khả năng bị hắn cho ăn hết."

Sở dĩ đem gặp được Tán Mãnh Long sự tình nói ra, nhưng thật ra là muốn cho Tiêu gia huynh muội sinh ra bận tâm.

Gặp được Tán Mãnh Long mà bình an vô sự, này bằng với nói cho Tiêu gia huynh muội, chính mình có Vương phẩm Bá Khí nơi tay, liền Tán Mãnh Long còn không sợ, càng sẽ không sợ các người.

Tại Đào Đào chưa có trở về trước khi, hắn chỉ có làm như vậy mới có thể bảo đảm an toàn của mình.

Nếu như Tiêu gia huynh muội biết rõ Dương Thần mất đi Tạo Hóa bút, cái này hai huynh muội tuyệt đối sẽ lập tức ra tay giết chết Dương Thần.

"Tán Mãnh Long!" Quả nhiên, Tiêu gia huynh muội nghe được Dương Thần, sắc mặt đều là biến đổi.

"Ta đoán phụ cận vô cùng có khả năng là Tán Mãnh Long sào huyết, nếu không cũng không có khả năng liên tiếp xuất hiện nhiều như vậy Tán Mãnh Long." Dương Thần trầm ngâm nói: "Trứng rồng cùng Long Cốt hơn phân nửa tựa là bị những cái thứ này ăn tươi nuốt sống."

Dương Thần suy đoán không phải không có lý, lớn như vậy Long cốc, sao lại, há có thể chỉ có Đào Đào lúc trước đã nhận được hai khóa trứng rồng? Trứng rồng sở dĩ biến mất, đoán chừng cũng là bởi vì Tán Mãnh Long.

"Diệp huynh, chúng ta còn không có có điều tra qua Long cốc ở chỗ sâu trong, không biết chúng ta cùng đi chứ? Cho dù gặp được Tán Mãnh Long, dùng ba người chúng ta chi lực, cũng đủ để toàn thân trở ra." Tiêu Cúc Thần vừa cười vừa nói.

"Đương nhiên có thể." Dương Thần cười nói.

Ba người thương định tốt về sau, kết bạn tiến nhập tầng lâm ở chỗ sâu trong, bọn hắn tìm tòi rất nhiều huyết động, thế nhưng mà đều không ngoại lệ, đều không có trứng rồng tồn tại.

Dương Thần ngược lại là không sao cả, hắn đến Long cốc ở chỗ sâu trong vốn cũng không phải là vì trứng rồng, mà là vì tìm kiếm Đào Đào.

Bất quá, làm cho Dương Thần nghi hoặc chính là, Tiêu gia huynh muội tựa hồ đối với trứng rồng phi thường coi trọng, tựa hồ... Bọn hắn phi thường vội vàng nghĩ đến đến trứng rồng.

Lại tiến vào một cái huyết động, ba người chia nhau triển khai tìm tòi, cái huyết động này rất lớn, trong động có rất nhiều phân nhánh cửa động, Thiết Dục Địa Long dấu chân rất nhiều, cái này đủ để nói rõ, trước kia tại đây sinh tồn cái này rất nhiều Thiết Dục Địa Long.

Tiêu gia huynh muội trên mặt lộ ra vẻ kích động, há lại chỉ có từng đó là bọn hắn, mà ngay cả Dương Thần sắc mặt cũng là hơi đổi.

Nếu như tại đây không có bị Tán Mãnh Long quan tâm chăm sóc qua, trứng rồng cùng Long Cốt ở cái địa phương này xuất hiện cơ hội sẽ rất cao.

Dương Thần một mình đi vào hắc trong một cái huyết động ở bên trong, ngay tại hắc bước vào huyết động nhảy mất, sau lưng của hắc bỗng nhiên truyền đến lạng lẹ ác liệt sức lực phong, mãnh liệt cảm giác nguy cơ lập tức xông lên đầu.

Không kịp đa tưởng, Dương Thần vội vàng hướng phía trước tạt nhảy, đồng thời rút ra Lôi Ngục kiếm trở tay tạt bỏ, Lôi Đình bốn phía, hơn mười đạo Lôi Đình oanh kích mà ra.

Thế nhưng mà đối phương chỉ là nhẹ nhàng phát tay, hơn mười đạo Lôi Đình liền ầm ầm sụp đổ, cùng lúc đó, đối phương như thiểm điện ra tay, một ngón tay điểm vào Dương Thần trên cánh tay.

Dương Thần căn bản không kịp né tránh, cánh tay lập tức tê liệt, Lôi Ngục kiếm lập tức trụ lạc trên mặt đất.

"Hừ, tiểu tử, bằng ngươi cũng muốn cùng lão phu động thủ!" Đối phương đột nhiên hừ lạnh một tiếng, tuy nhiên lại không có lần nữa ra tay.

"Vân lão quý!" Dương Thần chợt xoay người, lập tức thấy được đối phương, nguyên lai người nọ là Vân lão quý!

"Tiểu tử, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt... Khục khục..." Vân lão quý bỗng nhiên che miệng khục khục khởi thẩu đến, hắc giữa ngón tay rõ ràng tràn ra tí ti máu tươi.

Vân lão quý vậy mà bị thương! Dương Thần trong nội tâm chấn động, là ai đem Vân lão quý đã thương? Chẳng lẽ là Tuyệt Y Vũ?

"Tiểu tử, Tuyệt Y Vũ cái kia tiểu tiện nhân như thế nào không có với ngươi cùng một chỗ?" Vân lão quý lạnh lùng hỏi.

"Đại sư tỷ?" Dương Thần ánh mắt lóe lên, nói ra: "Đại sư tỷ ngay tại phụ cận, có lẽ dùng không được bao lâu sẽ đã đến."

"Hừ, cái kia tiểu tiện nhân tốt nhất đừng tới, nếu không lão phu nhất định tự tay giết chết nàng!" Vân lão quý trên mặt hiện lên vẻ mặt ngưng trọng, thế nhưng mà bị hắc rất nhanh tựu đã ẩn tàng xuống dưới.

Đúng lúc này, Dương Thần ánh mắt xéo qua một nghen, trong huyết động thấy được Cổ Nguyên, ngoại trừ mê man không dậy nổi Cổ Nguyên bên ngoài, trong huyết động vậy mà còn có một người, người này dĩ nhiên là Hoa Nguyệt Nô!

"Cái này Tiểu yêu tinh tại sao lại ở chỗ này?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi.

Hoa Nguyệt Nô tựa hồ không cách nào nhúc nhích rồi, Dương Thần lập tức đoán được, hơn phân nửa là Vân lão quý cho Hoa Nguyệt Nô ăn rồi! Phong Khí Đan".

"Tiểu tử, ngươi tốt nhất quai quai sống ở chỗ này, đừng muốn chạy trốn." Vân lão quý cười lạnh nói: "Nếu như ngươi thành thật một chút, lão phu cũng cũng không cần cho ngươi phục dụng 'Phong Khí Đan' rồi."

"Đa tạ lão tiên sinh, lão tiên sinh yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không đào tẩu đấy." Dương Thần ha ha cười cười, nhặt lên Lôi Ngục kiếm, tại Hoa Nguyệt Nô bên người ngồi xuống.

"'Phong Khí Đan' đã sử dụng hết, cũng may tiểu tử này chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, ngược lại cũng không cần lo lắng." Vân lão quý trong đôi mắt hiện lên lệ mang, "Tạm thời không thể đem bọn họ để cho chạy, muốn là không ai biết ta ở chỗ này, dùng ta hiện tại thương thế, ứng phó khả năng có chút khó khăn."

"Lão gia hỏa này đoán chừng là sợ hãi ta đem hành tung của hắc tiết lộ cho Tuyệt Y Vũ, cho nên mới không thả ta đi!" Dương Thần nghĩ thầm: "Thế nhưng mà hắc đem Hoa Nguyệt Nô cái này Tiểu yêu tinh nắm lên tới làm gì?"

Nghĩ tới đây, Dương Thần truyền âm cho Hoa Nguyệt Nô, hỏi: "Nguyệt Nô cô nương, lão gia hỏa này tại sao muốn bắt ở ngươi?"

"Hắc và sư phụ ta là quen biết cũ, không quá quan hệ không thể nào tốt, hơn nữa, hắc muốn bắt buộc ta trộm lấy sư phó Hư Kiếp vật, cho nên mới đem ta bắt hết." Hoa Nguyệt Nô truyền âm nói.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 126: Đáng sợ kiếm

Nghe được Hoa Nguyệt Nô trả lời, Dương Thần nhếch miệng lên một vòng cười xấu xa, nghĩ thầm: "Xem ra lão gia hỏa này không ngót tại đánh chủ ý của ta."

Hoa Nguyệt Nô trông thấy Dương Thần trên mặt cái kia cười xấu xa, tâm hồn thiếu nữ lại là chấn động, cái nụ cười này lại để cho hắn không khỏi nhớ tới Dương Thần, không có khả năng, không có khả năng, thằng này tuyệt đối không phải hắn!

"Nguyệt Nô cô nương, ngươi có không có biện pháp gì đào tẩu?" Dương Thần lần nữa truyền âm cho Hoa Nguyệt Nô, hắn cũng không có chú ý tới Hoa Nguyệt Nô ánh mắt biến hóa.

"Cho dù ta khôi phục lực lượng, cũng không thể nào là đối thủ của hắn." Hoa Nguyệt Nô đôi mắt dễ thương lóe lên, truyền âm nói: "Ngươi có biện pháp nào sao?"

Dương Thần mày kiếm nhảy lên, hiện tại chỉ có thể gửi hi vọng ở Tiêu gia huynh muội rồi, cái kia hai tên gia hỏa mặc dù chỉ là Bá Sĩ cảnh, tuy nhiên lại cho người thâm bất khả trắc cảm giác, nói không chừng bọn hắn có thể đánh bại sau khi bị thương Văn lão quý.

Trên tay mình có thể có Tạo Hóa bút, Tiêu gia huynh muội khẳng định cũng có chính mình che dấu đích thủ đoạn, nếu không lần trước Tiêu Cúc Thần cũng sẽ không biết theo Tần Mạnh Long móng vuốt sắc bén hạ đào thoát.

Ngay tại Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô truyền âm thời điểm, Văn lão quý đã trong cơn động đã khôi phục ngồi dậy, sắc mặt của hắn cực kỳ tái nhợt, hiển nhiên, hắn bị thương rất nặng.

Văn lão quý tuy nhiên tại chữa thương, bất quá Dương Thần cũng không dám thừa cơ đào tẩu, dù cho đã bị thương, Văn lão quý vẫn là Bá Tông, căn bản không phải Dương Thần chỗ có thể đối phó được.

"Lão gia hỏa này rốt cuộc muốn có mấy tầng thực lực? Nếu như ta đột nhiên ra tay đánh lên hắn mà nói, có cơ hội hay không làm bị thương hắn?" Dương Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, cuối cùng nhất đánh lên nghĩ cách buông tha cho.

Ngay tại Dương Thần suy tư về nên như thế nào đào tẩu thời điểm, Hoa Nguyệt Nô vậy mà đang đánh giá lấy Dương Thần, không, hắn là "Diệp Bất Phàm", cái này người tướng mạo bình thường thiếu niên, cặp mắt kia làm cho nàng có loại cảm giác quen thuộc.

Không thể không nói, trực giác của nữ nhân là phi thường đáng sợ đấy.

Dương Thần đột nhiên thấy Hoa Nguyệt Nô thẳng ngoắc ngoắc theo dõi hắn, sắc mặt không khỏi biến đổi, cái này Tiểu yêu tinh sẽ không phải nhận ra ta đã đến a?

"Ngươi có thể đem tay của ngươi đưa qua đến cho ta xem một chút sao?" Hoa Nguyệt Nô đột nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Tay của ta?" Dương Thần ngưng ngừng cười cười, truyền âm nói: "Không tốt lắm đâu?"

"Ta cũng sẽ không đem ngươi ăn hết, ngươi sợ mấy thứ gì đó?" Hoa Nguyệt Nô truyền âm thời điểm, trên ngọc dung lộ ra giận dữ chỉ sắc, làm cho Dương Thần tâm thần rung động.

"Cái này Tiểu yêu tinh!" Vội vàng thu nhiếp tinh thần, Dương Thần truyền âm nói: "VẬY ĐƯỢC RỒI." Bất tay đưa tới, hắn cũng không hiểu Hoa Nguyệt Nô đến cùng muốn làm gì.

Văn lão quý có chút nheo lại hai mắt, lập tức lại nhắm hai mắt lại, tiếp tục chữa thương, không có quá mức để ý hai người cử động.

Chứng kiến Dương Thần vươn tay ra, Hoa Nguyệt Nô lần nữa truyền âm: "Giữ chặt tay của ta!" Truyền âm thời điểm, nàng khuôn mặt có chút đỏ ửng đứng dậy, quả thực là làm cho người thần hồn đều bay tới Thiên Ngoại.

"Không... Không tốt lắm đâu!" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, nữ nhân này cũng quá mẹ nó thủy tính dương hoa đi à nha!

"Nhanh lên, không nên hỏi ta nguyên nhân!" Hoa Nguyệt Nô trên mặt hiện lên vẻ nổi giận, nàng biết rõ Dương Thần đã hiểu lầm, thế nhưng mà nàng y nguyên phi thường kiên trì truyền âm.

"Ài, được rồi." Dương Thần dờ khóc dờ cười, bị bắt buộc làm chuyện loại này, hắn đời này vẫn còn là đầu một lần.

Duỗi tay nắm lấy Hoa Nguyệt Nô nhu nhược kia không có xương, trắng nõn như mỡ dê bàn tay như ngọc trắng, dù là Dương Thần tâm trí hơn người, cũng không khỏi chịu rung động.

Hoa Nguyệt Nô ngọc dung biến đổi, thân thể mềm mại run rẩy lên, trong nội tâm không ngừng nói: "Tự là loại cảm giác này, tự là loại cảm giác này..."

"Nguyệt Nô cô nương, như vậy có lẽ có thể đi à nha?" Dương Thần truyền âm nói, kỳ thật trong lòng của hắn phi thường không nề.

"Thật sự... Thật là nguoi!" Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên kích động truyền âm cho Dương Thần, bởi vì kích động, má ngọc của nàng có chút hiện hồng, lộ ra đặc biệt kiều diễm yêu mị.

"Thật là ta?" Dương Thần vốn là sững sờ, ngay sau đó điện cũng tựa như rút tay về, giả vờ ngây ngốc truyền âm: "Nguyệt Nô cô nương, ngươi đang nói

cái gì? Ta như thế nào nghe không hiểu?"

"Tiểu dams tắc, ngươi còn muốn gạt ta sao?" Hoa Nguyệt Nô cắn cặp môi đỏ mọng, ủy khuất truyền âm

Gặp không may! Xem ra nàng thật sự biết là ta rồi, nữ nhân này cũng thật lợi hại a? Chỉ có điều nắm tay của ta, dĩ nhiên cũng làm biết rõ ta là ai rồi, Dương Thần bắt đắc dĩ cười khổ.

"Cái loại cảm giác này ta sẽ không quên, tiểu dams tắc, ngươi chẳng lẽ còn không muốn thừa nhận sao?" Hoa Nguyệt Nô u oán nhìn xem Dương Thần.

"Nguyệt Nô cô nương, ta thật sự không biết ngươi đang nói cái gì, cái gì cảm giác ngươi sẽ không quên? Ta nghe không hiểu." Dương Thần tiếp tục giả vờ ngây ngốc.

"Ngươi!" Hoa Nguyệt Nô cắn cặp môi đỏ mọng, vẻ mặt nổi giận truyền âm "Ngươi chẳng lẽ thật muốn ta đem sự tình toàn bộ nói ra, ngươi mới bằng lòng thừa nhận sao? Trong sơn động thời điểm, ngươi cái này tiểu dams tắc dùng tay... Dùng đầu tay người ta, cái loại cảm giác này người ta chết cũng sẽ không quên đấy."

Dương Thần ghen hống nhìn trần trối, cảm tình vừa rồi nữ nhân này gọi mình bắt tay đưa tới, chính là vì chứng minh thân phận của mình, cái này trực giác của nữ nhân thật sự là thật lợi hại!

Bắt đắc dĩ hít thở dài, Dương Thần truyền âm nói: "Ngươi không phải vẫn muốn giết ta sao? Cho nên ta mới giả trang thành cái dạng này." Thăng này nói dối liên con mắt đều không nháy mắt thoáng một phát.

"Ta..." Hoa Nguyệt Nô lập tức ghen lời, nàng xác thực không ngừng đuổi giết Dương Thần, đây cũng là không tranh giành sự thật.

"Nguyệt Nô cô nương, hiện tại ngươi biết ta vì cái gì giả trang thành Diệp Bất Phàm đi à nha?" Dương Thần thừa lúc sát còn nóng, đón lấy truyền âm

Hoa Nguyệt Nô cắn cặp môi đỏ mọng, truyền âm nói: "Tiểu dams tắc, ta lại không có nói thật muốn giết ngươi!"

Dương Thần tròn trắng mắt, cái kia còn không gọi muốn giết ta? Ta đã bị ngươi đuổi đến thiếu chút nữa đến bước đường cùng rồi!

"Tiểu dams tắc, cái con kia bút như thế nào đem ngươi bỏ xuống rồi hả? Hắn sẽ đến cứu ngươi sao?" Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Dương Thần không mở miệng, bỗng nhiên đem thoại đề chuyển hướng, "Ta vốn muốn đuổi theo bên trên hắn, hướng hắn hỏi ra tung tích của ngươi, thế nhưng mà tốc độ của bọn hắn quá nhanh, cuối cùng ta đem bọn họ mất dấu rồi."

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn thế mới biết, nguyên trước khi đến Hoa Nguyệt Nô đuổi theo Diệp Tường bọn người rồi đi, dĩ nhiên là vì tìm kiếm mình!

Bỗng nhiên, đang ngồi chữa thương Vân lão quỷ bỗng nhiên đứng dậy, quý mị tựa như lướt đã đến cửa động, ôm đồm hạ!

Độ khẩu bên ngoài thậm chí có người, lập tức Vân lão quỷ ra tay công tới, người nọ lạnh quát một tiếng: "Y Y, mau lui lại!"

"Tiêu Cúc Thần!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, bỗng nhiên nắm Lôi Ngục kiếm thả người mà lên, hướng phía Vân lão quỷ sau lưng bỏ xuống!

Có Tiêu Cúc Thần hai huynh muội hỗ trợ, hắn có thể không chút do dự xuất thủ, bỏ qua cái này tuyệt hảo chạy trốn cơ hội, hắn đem không có so đây càng cơ hội tốt.

"Không biết tự lượng sức mình!" Vân lão quỷ căn bản không có quay người, nắm xà trượng chia tay quét ngang mà ra, mãnh kích hướng Dương Thần mà đi!

Cùng lúc đó, tay kia nhô lên cao trào xuống, giữa năm ngón tay bắn ra chảy máu sắc cầu vòng, như lợi kiếm tựa như nổ bắn ra hướng Tiêu Cúc Thần huynh muội mà đi!

"Cái này lão tạp chủng lực lượng quả nhiên giảm bớt rất nhiều!" Hung hăng cắn răng, Dương Thần hai tay nắm chặt Lôi Ngục kiếm, Bá Khí cuộn cuộn rót vào kiếm ở bên trong, một kiếm Tật Trảm mà ra!

Mông như cánh ve mũi kiếm lăng không cuồng loạn nhảy múa, làm cho người hoa mắt, kiếm trong tràn ra vô số đạo Lôi Đình, phô thiên cái địa tựa như bao phủ hướng Vân lão quỷ!

Vân lão quỷ mãnh liệt huy động xà trượng, lập tức khói đen ngập trời, khói đen hóa thành vô số đầu dữ tợn Cự Xà, ngay ngắn hướng đánh về phía Lôi Đình mà đi!

Cái kia thế không thể đỡ Lôi Đình lập tức cuốn vào bầy rắn bên trong, xuy xuy, Lôi Đình cùng Cự Xà va chạm, lại bị Cự Xà nuốt vào trong bụng.

Cự Xà lần nữa hóa thành khói đen, theo bốn phương tám hướng ngay ngắn hướng tuôn hướng Dương Thần, đương tới gần Dương Thần bốn phía thời điểm, bỗng nhiên lại hóa thành Cự Xà, đồng thời đánh về phía Dương Thần!

"Bà mẹ nó, không giải khai Nhật Nguyệt Tinh Thần Trạc phong ấn, căn bản liền thương đều không gây thương tổn lão gia hỏa này!"

Dương Thần sắc mặt kịch biến, cấp cấp lui về phía sau, hai tay như thiểm điện kết ấn, quát to: "Đấu Chiến ấn!" Thi triển Đấu Chiến ấn tiêu hao Bá Khí cũng không nhiều, dù cho không giải khai Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc phong ấn, hấn cũng có thể phát huy ra Đấu Chiến ấn uy lực.

Ông! Kim Sắc Đấu Chiến ấn oanh kích mà ra, thẳng bức trước người đánh tới Cự Xà, những có thể này thôn phệ Lôi Đình Cự Xà, vậy mà tại chỗ đã bị oanh thành khói đen.

Cùng lúc đó, Dương Thần thứ hai trong thức hải Đấu Chiến bốn nguyên đột nhiên biến mất một bộ phận.

Bất quá đúng lúc này, Vân lão quỷ, Tiêu Cúc Thần... Những người này trên người bỗng nhiên bay ra Đấu Chiến bốn nguyên, bị Dương Thần thứ hai thức hải hấp thu mà vào.

"Thật đáng sợ 《 Đấu Pháp Áo Nghĩa 》!" Dương Thần cho tới giờ khắc này mới hoàn toàn minh bạch, Đấu Pháp "Không" lưu cho hấn 《 Đấu Pháp Áo Nghĩa 》 có nhiều đáng sợ, chỉ cần cùng người khác chiến đấu, thứ hai trong thức hải Đấu Chiến bốn nguyên ít hội khô kiệt.

Oanh! Bỗng nhiên truyền đến một tiếng tiếng oanh minh, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, vậy mà cái gì Tiêu Cúc Thần cứng rắn tiếp Vân lão quỷ một chưởng, bị chấn đắc đã bay đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đập vào trên thạch bích.

"Ca!" Tiêu Y Y hoa dung thất sắc, cực nhanh đến Tiêu Cúc Thần bên người, đem Tiêu Cúc Thần vịn, Tiêu Cúc Thần sắc mặt tái nhợt vô cùng, khóe miệng tràn ra tí ti máu tươi.

"Hừ, cũng dám tiếp lão phu một chưởng, quả thực là không biết sống chết!" Vân lão quỷ khinh thường hừ một tiếng, bước xa tạt ra, ôm đồm xuống, năm đạo huyết sắc cầu vòng nổ bắn ra mà ra!

"Y Y, trốn đến đại ca sau lưng!" Tiêu Cúc Thần một bước bước ra, chắn Tiêu Y Y trước người.

Làm cho Dương Thần cảm thấy khiếp sợ chính là, Tiêu Cúc Thần vậy mà lộ ra tàn khốc đáng tươi cười, hấn tựa hồ căn bản không sợ Vân lão quỷ!

Há lại chỉ có từng đó là Dương Thần khiếp sợ, mà ngay cả Vân lão quỷ cũng kinh nghi không thôi, tiểu tử này chẳng lẽ không sợ chết sao?

Đúng lúc này, Tiêu Cúc Thần trong tay huyết quang hiện ra, một ngưng toàn thân huyết hồng trường kiếm thình lình ra hiện tại trong tay của hấn, cái này lưỡi kiếm vừa mới xuất hiện, một cổ đáng sợ uy áp liền phóng xạ ra.

Dương Thần trong tay Lôi Ngục kiếm, cùng với Vân lão quỷ trong tay xà trượng, vậy mà cũng không khỏi bị run rẩy!

Tiêu Cúc Thần lăng không Tật Trảm, vô số đạo huyết sắc kiếm khí phá không mà ra, giống như đem hư không đều muốn chém phá, kiếm khí những nơi đi qua kích thích trận trận chói mắt hỏa hoa.

Cái kia thẳng bức Tiêu Cúc Thần mà đi năm đạo huyết sắc cầu vòng, lập tức bao phủ tại đây giống như thủy triều cuộn cuộn mà ra kiếm khí bên trong, bị dễ dàng hóa giải.

Vân lão quỷ sắc mặt kịch biến, Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm không phải là không chấn động, đây là cái gì phẩm cấp kiếm?

Ngay tại Vân lão quỷ khiếp sợ chi tế, huyết sắc kiếm khí đã phô thiên cái địa giống như mạng tất cả tới, chỗ mang theo sức lực phong, thổi trúng Vân lão quỷ quần áo cổ đẳng phiêu động, bay phát phới.

Vân lão quỷ sắc mặt kịch biến, cấp cấp nhanh lùi lại, lui ra phía sau nháy mắt, khóe miệng của hấn tràn ra máu tươi, hiển nhiên, thương thế của hấn vậy mà lại phát tác.

Lập tức huyết sắc kiếm khí liền muốn nổ bắn ra mà đến, Vân lão quỷ bỗng nhiên bóp nát xà trượng, lập tức, hấn xà trượng trong phiêu tán ra trận trận huyết vụ. Vân lão quỷ hai tay chụp vào huyết vụ, huyết vụ lại bị hấn hút vào trong cơ thể mà đi.

"Cho lão phu đi chết!" Vân lão quỷ bỗng nhiên há miệng một phun, huyết vụ phiên cồn mà ra, ngưng tụ thành một há to mồm, nuốt vào nổ bắn ra mà đến huyết sắc kiếm khí!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Khiêu chiến Vân lão quỷ!

Chứng kiến theo Vân lão quỷ trong miệng phun ra huyết vụ vậy mà hóa thành miệng lớn dính máu, Dương Thần trừng lớn hai mắt, nếu như thứ này hướng chính mình đánh tới, chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cái kia miệng lớn dính máu nuốt vào huyết sắc kiếm khí về sau, bỗng nhiên trưởng đại, muốn nổ tung lên, nguyên lai là bị huyết sắc kiếm khí chống đỡ phát nổ! Chỉ một thoáng kiếm khí bốn phía, huyết vụ bay ra.

Tiêu Cúc Thần sắc mặt tái nhợt vô cùng, hiển nhiên, vừa rồi một kiếm kia cơ hồ tiêu hao hần sở hữu Bá Khí. Vân lão quỷ cũng không khá hơn chút nào, hần vốn cũng đã bị thương, giờ phút này, sắc mặt của hần thương trắng như tờ giấy.

"Tốt, tốt, tốt, là lão phu xem thường ngươi rồi!" Vân lão quỷ khoe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, thân hình phút chốc lóe lên, một phát bắt được hôn mê bất tỉnh Cổ Nguyên, quý mị tựa như bay vút rời núi động.

Hần tựa hồ sợ Tiêu Cúc Thần trong tay kia ngậm máu kiếm, không dám lại cùng Tiêu Cúc Thần động thủ, hiển nhiên, hần cũng không biết Tiêu Cúc Thần đồng dạng cũng là nỏ mạnh hết đà.

"Cơ hội tốt!" Dương Thần cắn răng, vừa định truy kích mà đi, thế nhưng mà Hoa Nguyệt Nô thanh âm lại truyền vào trong tai của hần: "Tiểu dam tộc, người tựa dưới ném như vậy ta mặc kệ sao?"

"Thật phiền phức!" Thầm mắng một tiếng, Dương Thần chợt xoay người ôm lấy Hoa Nguyệt Nô, cũng mặc kệ Tiêu gia huynh muội, hướng phía bên ngoài hang động cực nhanh mà đi.

Đây chính là đánh chết Vân lão quỷ ngàn năm khó gặp cơ hội, Dương Thần sao lại, há có thể bỏ qua, dựa theo Vân lão quỷ tính cách, nếu như hần thật sự còn có thừa lực, tất nhiên sẽ trước hết giết mất Tiêu Cúc Thần.

Thế nhưng mà Vân lão quỷ lại mang theo Cổ Nguyên đào tẩu rồi, dùng hần Bá Tông cảnh thân phận, cái này có thể nói là vô cùng nhục nhã, cái này đủ để nói rõ hần đã là nỏ mạnh hết đà.

Tiêu gia huynh muội chứng kiến Dương Thần vậy mà đuổi theo Vân lão quỷ mà đi, trong nội tâm lập tức nghi hoặc, chẳng lẽ lão gia hỏa kia trên người có bảo vật gì hay sao? Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, thế nhưng mà bọn hần lại không có đuổi theo mau, dù sao Tiêu Cúc Thần cũng không có chiến đấu chỉ lực.

Đúng lúc này, Tiêu Cúc Thần đã nghe được huyết động bên ngoài Dương Thần truyền âm: "Khôi phục lực lượng về sau lập tức theo kịp, ta sẽ lưu lại ký hiệu, chỉ cần ngươi giúp ta giết chết Vân lão quỷ, ta có thể cho ngươi một khóa trống rỗng!"

Nghe được Dương Thần truyền âm, Tiêu Cúc Thần sắc mặt không khỏi biến đổi!

...

Bên ngoài hang động, Dương Thần ôm ấp giai nhân, nhưng trong lòng không có nửa điểm rung động, sự chú ý của hần đều tập trung vào phía trước Vân lão quỷ trên người.

Vân lão quỷ dù cho bị thương, tốc độ kia cũng cực nhanh, Dương Thần đã khống chế được Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc, khôi phục tất cả lực lượng, thế nhưng mà lại còn là không cách nào đuổi kịp Vân lão quỷ.

Đương hần coi bỏ Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc phong ấn thời điểm, Hư Kiếp vật lại bắt đầu xao động.

"Vân lão quỷ, ngươi cũng cảm ứng được Hư Kiếp vật biến hóa a? Nếu như ta là ngươi, cũng sẽ biết dừng lại cướp đoạt Hư Kiếp vật!" Dương Thần trên mặt lộ ra một vòng hung ác sắc.

Cảm ứng được Hư Kiếp vật tại trên người mình, Vân lão quỷ tất nhiên sẽ xoay đầu lại hướng giao hần, hần tại đánh bạc, đánh bạc mình có thể đánh thắng bị trọng thương Vân lão quỷ,

Đương nhiên, dù cho đánh không thắng Vân lão quỷ, hần cũng có hậu chiêu, căn cứ Dương Thần quan sát, Tiêu gia huynh muội không biết vì cái gì, vậy mà phi thường đạt được trống rỗng.

Nếu như hần đoán không lầm, Tiêu gia huynh muội tất nhiên sẽ vì trống rỗng mà chạy đến giúp hần! Hần đồng dạng là ở đánh bạc, đánh bạc Tiêu gia huynh muội có thể hay không giúp hần.

Đúng lúc này, đã trốn vào trong rừng Vân lão quỷ, vậy mà lại từ rừng cây ở chỗ sâu trong phản hồi.

"Nguyên lai Hư Kiếp vật tại trên người của ngươi, trước khi lão phu vậy mà không có phát hiện, ngươi che dấu vô cùng sâu!" Cười quái dị vài tiếng, Vân lão quỷ thò tay nhéo vào Cổ Nguyên trên cổ, răng rắc, hần vậy mà vận gãy Cổ Nguyên cổ.

Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Vân lão quỷ giết Cổ Nguyên, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Hắn đã chết, người tựa hồ rất không cao hứng?" Dương Thần thanh âm bỗng nhiên truyền vào trong tai của nàng.

Mãnh liệt ngừng đầu nhìn Dương Thần, Hoa Nguyệt Nô ngọc dung trở nên trắng bệch, "Người như vậy có thể nói như vậy, ta cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào!"

Dương Thần cười cười, đem Hoa Nguyệt Nô phóng trên mặt đất, lại để cho Hoa Nguyệt Nô tựa vào trên đại thụ, hắn lúc này mới cười nói: "Người không cần cùng ta giải thích, ta cũng không ngại."

"Người... Người không ngại." Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt kịch biến, ngơ ngác nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần không để ý đến Hoa Nguyệt Nô, hắn quay đầu nhìn Vân lão quý, cười nói: "Muốn Hư Kiếp vật, người tự đi lên cầm a!"

"Tiểu tử, người cho rằng lão phu bị thương, người có thể chiến thắng lão phu sao?" Nói chuyện thời điểm, Vân lão quý ho khan vài tiếng, lại ho ra mấy ngụm máu tươi.

"Lão gia hỏa này thương thế chưa hẳn như thoát nhìn nặng như vậy." Dương Thần cũng sẽ không phớt lờ, mục đích của hắn chỉ là cuốn lấy Vân lão quý, kéo dài thời gian, chỉ cần Tiêu gia huynh muội có thể bằng lúc chạy đến, hắn thì có giết chết Vân lão quý nắm chắc.

"Tiểu tử, ta rất kỳ quái, người rốt cuộc là như thế nào đem Hư Kiếp vật che giấu, thậm chí ngay cả ta cũng không cách nào điều tra đến." Vân lão quý lau sạch sẽ khóe miệng vết máu, lạnh lùng hỏi.

"Hiện tại còn không phải lúc nói cho người biết, tiếp qua không lâu người tự sẽ biết nguyên nhân đấy." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười hi hi nhìn xem Vân lão quý.

"Hừ! Đúng vậy, đợi tí nữa ta bắt lại người thời điểm, tự không phải do người không nói." Vân lão quý cười quái dị vài tiếng.

"Lão gia hỏa, người nói sai rồi, ý của ta là nói, tiếp qua không lâu, chờ người chết mất về sau, ta mới có thể đem sự thật nói cho người biết." Dương Thần đối chọi gay gắt cười nói, hắn đã có thể khẳng định, giờ phút này Vân lão quý thương thế nhất định vô cùng nghiêm trọng, nếu không đã sớm xuất thủ.

"Bằng người cũng xứng giết lão phu? Tiểu tử, người có lẽ không biết Bá Sĩ cùng Bá Tông ở giữa chênh lệch, dù cho lão phu bị thương, giết người cũng dễ dàng!" Trong tiếng cười lạnh, Vân lão quý bỗng nhiên bạo lên, mãnh liệt đập mặt đất bắn ra mà ra, năm ngón tay như câu, thẳng chụp vào Dương Thần mặt!

Dương Thần cười lạnh một tiếng, thi triển phong bước tạt tránh ra đến, sử xuất Cầm Long trảo, mãnh liệt cầm ra, Kim Sắc long trảo phá không mà ra, chụp vào Vân lão quý cái cổ mà đi, kim quang chói mắt.

"Không biết tự lượng sức mình!" Vân lão quý động tác cơ hồ cùng Dương Thần không giống, đồng dạng là một thanh bắt đi ra ngoài, giữa năm ngón tay bắn ra chảy máu sắc cầu vòng, như năm đạo kiếm quang Phách Không mà ra!

Phanh! Kim Sắc long trảo cùng huyết sắc cầu vòng va chạm, đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên mà tiếng nổ, kim quang kẹt lấy lấy huyết quang bốn phía khuếch tán ra.

"Lão gia hỏa này thực lực quả nhiên giảm bớt, hắn hiện nhiều lắm là có Bá Sư cảnh lực lượng mà thôi!" Nghĩ tới đây, Dương Thần tin tưởng tăng nhiều, lấy ra Lôi Ngục kiếm, bước nhanh bước ra, cướp được Vân lão quý bên người, huy kiếm nhanh đâm mà ra, kiếm khí nhỏ ra, như đầy trời Tinh Quang.

Vân lão quý sắc mặt không khỏi biến đổi, người nhẹ nhàng vội vàng thoái lui, quý mị tựa như rời khỏi vài mét có hơn, lui ra phía sau nhảy mắt, hắn tay áo vung lên, lập tức nhắc lên trận trận huyết vụ, huyết vụ hóa thành vô số gai nhọn hoắt, phô thiên cái địa giống như mạng tất cả mà ra!

Kiểm khí cùng huyết vụ hóa thành gai nhọn hoắt va chạm, lập tức nhắc lên trận trận kinh phong, như là lưỡi đao thiết cắt hướng bốn phương tám hướng.

Vân lão quý sắc mặt bỗng nhiên trở nên tái nhợt, hắn hung hăng cắn răng, "Nếu không là tuyệt Y Tuyệt cái kia tiểu tiện nhân, ta sao lại, há có thể rơi xuống cái này bức ruộng đồng!"

Bỗng nhiên, Dương Thần lại công đi qua, Lôi Ngục kiếm vung lên, hơn mười đạo Lôi Đình hướng phía Vân lão quý oanh kích mà đi.

"Đại Huyết Sát ấn!" Vân lão quý hừ lạnh một tiếng, cánh tay phải nổi gân xanh, toàn bộ cánh tay lập tức biến thành màu đỏ như máu, chỉ thấy hắn lẳng không một chương chụp được, Bá Khí lưu chuyển, lập tức ngưng tụ thành một chỉ huyết sắc chương ấn, mang theo thể không thể đỡ khí thế, thẳng áp hướng Dương Thần!

Hướng Vân lão quý oanh kích mà đến hơn mười đạo Lôi Đình, lại bị huyết sắc chương ấn trực tiếp lấy được tán loạn ra, huyết sắc chương ấn uy lực không giảm, ầm ầm tiếp tục áp hướng Dương Thần!

"Ta thảo, lão gia hỏa này bị thương còn lợi hại như vậy!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần vội vàng lui về phía sau, đồng thời huy kiếm bổ chém vào huyết sắc chương ấn!

Bị đại Huyết Sát ấn đập ở bên trong, Lôi Ngục kiếm lập tức uốn lượn, lực phản chấn rơi vào tay Dương Thần cánh tay, hắn cả đầu cánh tay lập tức tê liệt, ồ! Lôi Ngục kiếm lập tức rời tay nghiêng nghiêng bay ra, cắm ở cách đó không xa trên đại thụ, không ngừng lắc lư!

Dương Thần tức thì bị cực lớn lực phản chấn, chân đất trực tiếp lui về phía sau vài chục bước, gần muốn té ngã. Chứng kiến Dương Thần gặp nạn, xa xa Hoa Nguyệt Nô hoa dung thất sắc, vẻ lo lắng hiển thị rõ tại trên mặt.

Lập tức đại Huyết Sát ấn tiếp tục đánh ra mà đến, Dương Thần hai tay kết ấn, trước người Bá Khí lưu động, ngưng tụ thành một khối màu xanh tím chân!

Lôi Thuần Sát!

Đại Huyết Sát ấn trùng trùng điệp điệp oanh tại trên tám chân, răng rắc, tám chân âm âm vỡ vụn, bất quá vỡ vụn tám chân bỗng nhiên hóa thành vô số kiếm khí, ngay ngắn hướng bỏ về phía đại Huyết Sát ấn mà đi!

Lăng lệ ác liệt kiếm khí, đem đại Huyết Sát ấn bỏ chặt ra đến, hóa thành vô số huyết vụ bốn phía phiêu tán.

Dương Thần vừa mới nhẹ nhàng thở ra, Vân lão quỷ đã cướp được trước người của hắn, cười lạnh nói: "Dù cho lão phu bị thương cũng có thể giết người!"

Lại một chiêu "Đại Huyết Sát ấn", cực lớn huyết sắc chương ấn mang theo thế không thể đỡ xu thế, chụp về phía Dương Thần mà đi!

"Lão tạp chủng!" Dương Thần thâm mắng một tiếng, chỉ phải lần nữa lui về phía sau, đồng thời hai tay kết ấn, thứ hai trong thức hải Đấu Chiến bồn nguyên lập tức bị tiêu hao lớn bộ phận.

Đấu Chiến ấn!

Kim Sắc Đấu Chiến ấn đạn pháo tựa như nổ bắn ra mà ra, oanh tại huyết sắc chương ấn phía trên, oanh! Mặt đất đều chịu chấn động, huyết sắc thủ ấn bị oanh tán ra đến, hóa thành Đóa Đóa huyết vụ.

Đấu Chiến ấn xuyên thủng huyết vụ, tiếp tục nổ bắn ra hướng Vân lão quỷ mà đi, một đường dễ như trở bàn tay, mang theo đinh tai nhức óc tiếng xé gió.

"Đây là cái gì Bá thuật?" Vân lão quỷ sắc mặt không khỏi biến đổi, cũng khó trách hắn sẽ khiếp sợ, hắn sử xuất thế nhưng mà Siêu phàm Bá thuật, thế nhưng mà lại bị Dương Thần sử xuất Đấu Chiến ấn đơn giản hóa giải rồi, hắn sao lại, há có thể không sợ hãi?

Khiếp sợ ngoài, Vân lão quỷ quý mị tựa như thả người né tránh, trong nội tâm suy đoán: "Chẳng lẽ tiểu tử này sử xuất Vô Thượng Bá thuật? Không, cho dù là Vô Lượng cung cũng không có nghe nói qua có loại này cấp bậc Bá thuật, tiểu tử này tuyệt đối không có khả năng có!"

Chứng kiến Vân lão quỷ né tránh ra, Dương Thần hai tay lần nữa kết ấn, Đấu Chiến ấn lập tức đã bị không chế, lăng không nhanh quay ngược trở lại, tiếp tục nổ bắn ra hướng Vân lão quỷ mà đi, hắn thế không thể ngăn cản.

"Hừ!" Vân lão quỷ hừ lạnh một tiếng, dứt khoát không tránh, tay trái đồng dạng biến thành màu đỏ như máu, song chương khép lại, hình dáng làm bổ chém xu thế, trầm hồng ngời mã, lực đạo cương mãnh, huy chương lăng không đánh xuống!

Xoát! Một đạo huyết sắc quang mang phá không mà ra, như điện quang tạt tránh, nhanh đến làm cho người không thể tưởng tượng, qua trong giây lát tựa bổ vào Đấu Chiến in lại.

Đấu Chiến ấn lập tức bị trăm phá vỡ đến, bất quá cái kia huyết sắc quang mang cũng hóa thành Đóa Đóa huyết vụ, va chạm tiếng oanh minh quanh quẩn ra, chấn người màng nhĩ.

Bất quá đúng lúc này, Vân lão quỷ tuy nhiên phá giải mất Đấu Chiến ấn, trong miệng bỗng nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi đi ra, vừa rồi một kích kia hiển nhiên làm động tới thương thế của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Đánh chết Vân lão quỷ

Chứng kiến Vân lão quỷ tác động vết thương cũ, Dương Thần há sẽ bỏ qua loại này cơ hội tốt, hai tay lần nữa kết ấn, kim quang lập lòe, Đấu Chiến ấn như đạn pháo tựa như nổ bắn ra mà ra, bắn về phía Vân lão quỷ đầu lâu mà đi!

"Hảo tiểu tử, lại đem lão phu bức đến loại tình trạng này, đợi tí nữa ta sẽ nhượng cho ngươi hồi hận đấy!" Vân lão quỷ dữ tợn cười một tiếng, không có

người chú ý tới, hai chân của hắn vậy mà cũng biến thành màu đỏ như máu.

Vân lão quý chỉ là nhẹ nhàng đạp địa bắn lên, cả người giống như đồ nhi theo tại chỗ biến mất, chỉ để lại tàn ảnh, tốc độ của hắn vậy mà lập tức tăng lên, nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng!

Đấu Chiến ẩn lập tức oanh kích tại tàn ảnh phía trên, căn bản không có đánh trúng Vân lão quý, cùng lúc đó, Vân lão quý đã như quý mị giống như xuất hiện ở Dương Thần sau lưng.

Dương Thần sắc mặt kịch biến, Vân lão quý lại vẫn có loại bí pháp này, đây là hắn nằm mơ cũng thật không ngờ đấy.

"Chỉ cần hôm nay có thể được đến Hư Kiếp vật, mặc dù lão phu ngày sau thực lực đại tồn cũng đáng!" Vân lão quý nhẹ nhàng cười nói: "Xú tiểu tử, chịu chết đi!"

Lời còn chưa dứt, Vân lão quý lần nữa hai tay thu về, huy chương lăng không mãnh liệt bổ về phía Dương Thần sau lưng, huyết sắc màn sáng Phá Không Trảm giết mà ra!

"Cái này lão tạp chủng!" Dương Thần vội vàng thi triển Phong Lôi Bộ bên cạnh dõn né tránh.

Tốc độ của hắn đã rất nhanh, bất quá Vân lão quý nhanh hơn, theo Vân lão quý cái biến bàn tay bổ chém phương hướng, cái kia huyết sắc màn sáng đột nhiên nhanh quay ngược trở lại, tiếp tục bổ về phía Dương Thần!

"Chết đi!" Vân lão quý ngửa mặt lên trời nhẹ nhàng cười, hắn có mười tầng nắm chắc có thể giết chết Dương Thần.

Xa xa, Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt kịch biến, đã không đành lòng lại nhìn, nhắm hai mắt lại, nàng chăm chú cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, dùng thấp không thể nghe thấy thanh âm nói: "Như cái này tiểu đả tặc chết rồi, ta Hoa Nguyệt Nô cũng sẽ không biết một mình sống sót đấy."

Những lời này, Dương Thần là nghe không được đấy.

Lập tức Dương Thần sẽ bị huyết sắc màn sáng bổ trúng, dị biến đột khởi, một cổ đáng sợ mệnh mỏng uy áp, giống như thủy triều phóng xạ mà đến, Dương Thần cùng Vân lão quý chuyển mục nhìn lại.

Dương Thần bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra, bất quá Vân lão quý lại sắc mặt kịch biến.

Về này mệnh mỏng uy áp là từ một ngum kiếm trong phát ra, mà cầm kiếm chỉ nhân đúng là Tiêu Cúc Thần.

"Diệp huynh, nhớ kỹ người hứa hẹn!" Tiêu Cúc Thần bỗng nhiên hét lớn một tiếng, hai tay cầm kiếm cách không Tật Trảm hướng Vân lão quý, phương viên mấy chục thước Bá Khí cuộn cuộn bốc lên, hướng phía kiếm trong tay hắn tụ lại mà đi.

Vân lão quý cắn chặt hàm răng, song chương bổ chém phương hướng đột nhiên cải biến, lập tức, huyết sắc màn sáng lăng không nhanh quay ngược trở lại, hướng phía Tiêu Cúc Thần chém giết mà đi!

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!" Tiêu Cúc Thần cười lạnh một tiếng, trong tay huyết sắc trường kiếm Tật Trảm mà hạ!

Một kiếm đánh xuống, kiếm khí bốn phía, phương viên tầm hơn mười trượng Bá Khí đều nhận lấy trường kiếm khổng lồ, hóa thành không vài đạo kiếm khí, theo bốn phương tám hướng vây giết hướng Vân lão quý.

Kiếm khí như mưa, trực tiếp đem huyết sắc màn sáng xuyên thủng xé rách, kiếm khí dư thế không giảm, tiếp tục chém giết hướng Vân lão quý!

"Không nghĩ tới, hôm nay ta Vân lão quý vậy mà đưa tại hai người các người tiểu tử trong tay, ngày sau ta chắc chắn tìm các người tính toán rõ ràng sở hôm nay sở sách!" Vân lão quý cười quái dị vài tiếng, thân hình phút chốc lóe lên, nhanh như thiểm điện tựa như xuyên qua kiếm khí vây quanh, hướng tung lâm ở chỗ sâu trong bỏ chạy!

Hắn không biết sử cái gì bí pháp, tốc độ thật sự quá nhanh, vậy mà tránh được kiếm khí vây khốn.

"Không tốt!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nếu để cho Vân lão quý đào tẩu rồi, ngày sau muốn tìm được hắn tựu khó khăn rồi.

Bất quá khi Dương Thần chứng kiến Tiêu Cúc Thần không có chút nào về lo lắng lúc, sắc mặt của hắn lại khôi phục bình tĩnh, hắn nghĩ tới một người, người này từ đầu đến cuối đều không có xuất hiện.

Bỗng nhiên, một người đột nhiên chặn Vân lão quý, Vân lão quý chứng kiến người này thời điểm, trong mắt lộ vẻ khinh thường, bởi vì người tới dĩ nhiên là Tiêu Y Y.

"Lão tiên sinh, khinh địch thế nhưng mà gặp nhiều thua thiệt đấy!" Tiêu Y Y cười duyên một tiếng, eo nhỏ nhún hơi vắn, nhanh giống như quý mị cướp được Vân lão quý trước người.

Vân lão quý đồng tử kịch liệt co rút lại, vội vàng lui về phía sau.

Thế nhưng mà đã muộn! Tiêu Y Y trên ngọc thủ đột nhiên hiện ra màu tím lân phiến, hắn bên trên càng là hiện ra tí ti ám tử sắc Lôi Đình, dùng rung động!

Theo Tiêu Y Y lắng không một trào, ám từ sắc Lôi Đình theo ngọc thủ của nàng lưu động mà ra, cùng Bá Khí dung hợp được, hóa thành một đầu ám từ sắc Cự Mãng, như thiểm điện đánh về phía Vân lão quỷ.

Cự Mãng như Giao Long Xuất Hải, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng nổi, một phần ngàn nháy mắt, hần đã tới gần Vân lão quỷ ngược!

"Đáng giận!" Vân lão quỷ cấp cấp nhanh lùi lại, trong lòng của hần thật sự là tương đương phiền muộn, như không phải là bị Tuyệt Y Vũ trọng thương, làm cho thực lực đại tổn, hần dễ dàng có thể đánh chết Dương Thần bọn người.

Bỗng nhiên, Vân lão quỷ sắc mặt kịch biến, hần cảm giác được sau lưng có người công đi qua, giờ phút này hần thật sự là hai mặt thụ địch.

Thời khắc nguy cơ, Vân lão quỷ đạp địa thả người mà lên, đón lấy lực phản chấn lên như điều gặp gió, ý đồ tránh đi trước sau hai người công kích.

"Khanh khách, lão tiên sinh không sợ đến rơi xuống ngã chết sao?" Tiêu Y Y cười khanh khách, ngọc gior tay lên, màu tím Cự Mãng vụn vẹo thon dài thân hình, gào thét trên xuống, như mũi tên, lập tức đã triển trụ Vân lão quỷ hai chân!

"Không tốt!" Vân lão quỷ sắc mặt kịch biến, hần cảm giác được Cự Mãng trên người truyền đến trận trận Lôi Đình Chi Lực, chảy khắp toàn thân của hần, khiến cho hần lập tức tụt không cách nào nhúc nhích.

"Xuống đây đi!" Tiêu Y Y bàn tay như ngọc trắng kéo một phát, Vân lão quỷ lại bị ngạnh sanh sanh tụt xuống dưới.

Phanh! Vân lão quỷ trụ lạc mất đất về sau, màu tím Cự Mãng bỗng nhiên đã triển trụ eo của hần, cánh tay, hai chân, không ngừng phóng thích Lôi Đình, khiến cho hần không ngừng co rút.

Cái kia trước khi muốn từ phía sau đánh lên Vân lão quỷ người, đương nhiên là Dương Thần, chứng kiến Tiêu Y Y tự mình chế phục Vân lão quỷ, Dương Thần âm thầm kinh hãi: "Thật đáng sợ Lôi Điện!"

"Người đã giúp người bắt được, chúng ta trúng rỗng đầu này?" Tiêu Y Y cười tìm tìm nhìn xem Dương Thần, nhìn về phía trên cả người lẫn vật vô hại bộ dạng.

Xa xa, Tiêu Cúc Thần kéo lấy mỗi một thân thể chậm rãi đi tới, thở dốc vài tiếng về sau cười nói: "Y Y, ta tin tưởng Diệp huynh đệ sẽ không nuốt lời, trước chờ hần làm xong chuyện của mình, hần tự nhiên sẽ đem trúng rỗng giao cho chúng ta."

Mặt khác một bên, Hoa Nguyệt Nô thấy có người ra tay cứu được Dương Thần, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên, nàng thấp giọng thì thầm: "Tiểu dam tộc, vừa rồi ngươi hiểu lầm ta cùng Cổ Nguyên, hần là cố ý làm ra vội tới Vân lão quỷ xem a? Ngươi sợ chính mình thua trận về sau, Vân lão quỷ đã cho ta với ngươi quan hệ không phải là nông cạn, ngược lại đối phó ta, cho nên mới phải cố ý nói ra những lời kia..."

Nghĩ tới đây, Hoa Nguyệt Nô mặt mày ân tình nhìn về phía Dương Thần, cả trái tim tựa hồ cũng muốn bay hướng Dương Thần mà đi.

"Tiêu huynh yên tâm, ta nói rồi tự nhiên chắc chắn."

Dương Thần căn bản không có chú ý tới, Hoa Nguyệt Nô chính hàm tình mạch mạch theo dõi hần, giờ phút này, hần chính cúi người nhìn xem Vân lão quỷ, trong một gần khoảng cách phía dưới, Hư Kiếp vật cảm ứng càng thêm mãnh liệt.

Tiêu Cúc Thần ăn vào đan dược, sắc mặt tái nhợt rốt cục khôi phục huyết sắc, hần nhìn nhìn Dương Thần, bỗng nhiên đối với Tiêu Y Y nói: "Y Y, chúng ta về trước tránh lảng tránh." Nói xong đã quay người đi về hướng xa xa.

"Diệp đại ca, ngươi cũng không nên chạy, nếu không Y Y hội trách ngươi cả đời đấy." Tiêu Y Y hướng Dương Thần chớp chớp mắt, theo đi theo Tiêu Cúc Thần rồi đi, đã gặp nàng ra tay đối phó Vân lão quỷ lúc bu hần, chỉ sợ không ai dám thừa nhận tiểu nha đầu này "Trách cứ" .

"Khá lắm Tiêu Cúc Thần, ngươi đã đoán chắc Tạo Hóa bút không hề trên người của ta sao? Cho nên không sợ ta đào tẩu?" Trong nội tâm có chút rung mình, Dương Thần thở sâu, chậm rãi bắt tay ngã vào Vân lão quỷ ngược.

Tại Dương Thần dưới sự khống chế, Hư Kiếp Hỏa cùng Hư Kiếp Lôi thỉnh linh ra hiện tại trong lòng bàn tay của hần.

Cùng lúc đó, Vân lão quỷ trong đan điền Hư Kiếp Phong cùng Hư Kiếp Thủy nhận lấy mãnh liệt cảm ứng, bỗng nhiên theo trong đan điền của hần trôi nổi mà ra, đã rơi vào Dương Thần trong tay.

Từ Trung Hư Kiếp vật hình thành vòng, tại Dương Thần trong tay xoay tròn, Dương Thần thiếu chút nữa ức chế không nổi kích động trong lòng chi tình.

Thở sâu, Dương Thần nắm khỏi bàn tay, Hư Kiếp vật về tới trong đan điền của hần, ánh mắt của hần ngẹn hướng về phía Vân lão quỷ nhần trừ vật, ngoại trừ Hư Kiếp vật bên ngoài, Vân lão quỷ trên người nhất vật trên quý tựa là nhần trừ vật rồi.

Một cái Bá Tông cất chứa cũng không phải là bút số lượng nhỏ.

Ngay tại Dương Thần đem nhần trừ vật tháo xuống thời điểm, Vân lão quỷ chậm rãi hai mắt, không cam lòng trừng mắt Dương Thần, dứt quãng nói: "Nếu không... Không phải... Lão phu bị thương... Ngươi..."

"Đáng tiếc người đã bị thương." Dương Thần bỗng nhiên ra tay, ba chỉ thành chop, sử xuất Cẩm Long trào chop tới Vân lão quý yết hầu, răng rắc, Vân lão quý hừ một tiếng, nhất thời bị mất mạng!

Giết chết Vân lão quý, Dương Thần thở sâu, đây là hấn tại không dựa vào Tạo Hóa bút dưới tình huống, giết chết mất mạnh nhất chỉ nhân, tuy nhiên thắng chỉ không võ, thế nhưng mà không có người hội đi truy cứu quá trình.

Xa xa, Tiêu Y Y nhìn xem Tiêu Cúc Thần hỏi: "Ca, tên kia trên người thật sự đã không có Vương phẩm Bá Khí sao?"

"Nếu như Vương phẩm Bá Khí còn cùng ở bên cạnh hấn, hấn cần gì phải chúng ta hỗ trợ?" Tiêu Cúc Thần trầm ngâm nói: "Loại khả năng này tính là lớn nhất, bất quá cũng không bài trừ có mặt khác khả năng."

"Cái kia nói như vậy, trên người của hấn khẳng định có trứng rồng, nếu không hấn không dám theo chúng ta tiến hành giao dịch?" Tiêu Y Y phi thường khẳng định mà nói.

"Trứng rồng có lẽ cũng không tại trên người của hấn." Tiêu Cúc Thần xoay chuyển ánh mắt, trầm ngâm nói: "Hấn biết rõ, chúng ta rất có thể sẽ ở đạt được trứng rồng về sau đối phó hấn, cho nên chắc có lẽ không đem trứng rồng mang tại trên thân thể, chỉ có khi xác định an toàn của mình, hấn mới có thể đem trứng rồng giao ra đây."

Nếu như Dương Thần nghe được Tiêu Cúc Thần, tất nhiên sẽ cảm thấy kinh nghi, bởi vì này gia hỏa đoán thật sự quá đúng. Hấn chính là như vậy ý định, chỉ cần Tiêu gia huynh muội không chiếm được trứng rồng, trong thời gian ngắn tựu cũng không đối phó hấn.

"Ca, nếu như hấn hiện tại giao không xuất ra trứng rồng làm sao bây giờ?" Tiêu Y Y đôi mắt dễ thương một chuyển.

"Trứng rồng đối với chúng ta rất trọng yếu, nếu như trên tay của hấn thật sự có trứng rồng, chúng ta đây tạm thời tựu không đối phó hấn, cùng hấn hóa thù thành bạn." Tiêu Cúc Thần trầm ngâm nói.

Đúng lúc này, Dương Thần đã thu hết đã xong Vân lão quý đồ vật, đi tới Hoa Nguyệt Nô bên người.

"Lão gia hỏa kia hẳn trừ vật bên trong có 'Phong Khí Đan' giải độc, thế nhưng mà ta không cách nào lấy ra, cho nên hiện tại không có biện pháp cứu người." Dương Thần bất đắc dĩ cười cười, "Hiện tại cũng chỉ phải ủy khuất người một chút."

Hoa Nguyệt Nô vậy mà sắc mặt hơi đỏ lên, nhu thuận nhẹ gật đầu.

"Không thể tưởng được cái này bạo lực cuồng cũng sẽ biết như vậy nghe lời." Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần đã đem Hoa Nguyệt Nô bói, ôn hương nhuyễn ngọc tại bói, hơn nữa cái kia hai luồng mềm nhũn viên thịt, làm cho Dương Thần không khỏi tâm viên ý mã.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Tạo Hóa bút tin tức

Tiêu Y Y chứng kiến Dương Thần đem Hoa Nguyệt Nô vác tại trên lưng, đôi mắt dễ thương hiện lên một vòng dị quang, nữ nhân đều yêu lẫn nhau so sánh, năng tự nhiên cũng không ngoại lệ. Năng từ trước đến nay tự phụ tướng mạo của mình, thế nhưng mà cùng Hoa Nguyệt Nô so với, năng không thừa nhận cũng không được, Hoa Nguyệt Nô xác thực so năng càng có mị lực.

Tiêu Cúc Thần thấy Hoa Nguyệt Nô nháy mắt, ánh mắt cũng không khỏi ngẩn ngơ, có thể nghĩ Hoa Nguyệt Nô chỗ có mị hoặc chi lực lớn đến bao nhiêu. Hoa Nguyệt Nô bị Tiêu Cúc Thần chăm chú nhìn, chân mày cau lại, thần sắc hơi có vẻ không vui, tại Dương Thần trước mặt, hấn không thích bị người khác như vậy trừng mắt xem.

Tựa hồ là thấy được Hoa Nguyệt Nô trên mặt không vui, Tiêu Cúc Thần cười nhạt một tiếng, "Tại hạ Tiêu Cúc Thần, xin hỏi cô nương phương danh?"

Hoa Nguyệt Nô không có trả lời Tiêu Cúc Thần, mà là thấp giọng hỏi Dương Thần: "Ta có thể nói cho hấn biết sao?"

Dương Thần không khỏi tròn trắng mắt, bất đắc dĩ cười cười, "Người muốn làm cái gì, cái kia là quyền tự do của người, không cần hướng ta xin chỉ thị."

"Người mắt hứng sao?" Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt khê biến, năng vậy mà cho rằng Dương Thần mắt hứng.

Dương Thần lập tức im lặng, đành phải cười giải thích: "Không nên hiểu lầm, ta cũng không có ý tứ kia."

Hoa Nguyệt Nô sắc mặt cái này mới khôi phục, thấp giọng nói: "Người không cho ta nói, ta đừng nói, ta chỉ nghe lời người lời nói."

"Gặp không may, phiền toái lớn rồi." Nghe được câu này, Dương Thần sao lại, há có thể không rõ Hoa Nguyệt Nô tâm tư, bất quá hắn cũng chỉ có thể giả vờ ngây ngốc rồi.

Không muốn lại cùng Hoa Nguyệt Nô dây dưa, Dương Thần ngẩng đầu nhìn Tiêu Cúc Thần, cười nói: "Nàng gọi Hoa Nguyệt Nô, là bằng hữu ta."

"Nguyên lai là Nguyệt Nô cô nương." Tiêu Cúc Thần rất có phong độ cười cười, không có chút nào đem trước khi Hoa Nguyệt Nô thái độ để ở trong lòng, giờ phút này trong lòng của hắn chỉ có nghi hoặc, vì cái gì Hoa Nguyệt Nô sẽ bị Dương Thần lưng công? Chẳng lẽ nàng không thể xuống hành tẩu?

"Ca sẽ không vừa ý nữ nhân này à? Thật là một cái Tiểu yêu tinh!" Tiêu Y Y hừ nhẹ một tiếng, cũng không biết chuyện gì xảy ra, nàng vậy mà bỗng nhiên có chút chán ghét Hoa Nguyệt Nô.

Đúng lúc này, Dương Thần đối với Tiêu Cúc Thần nói: "Tiêu huynh, nếu như người tin tưởng Diệp mẫu, hãy theo ta đi Long cốc ở chỗ sâu trong, đến lúc đó ta cam đoan có thể mang thứ đó giao cho người."

"Trứng rồng quả nhiên không tại trên người của hắn." Tiêu Cúc Thần đã sớm đoán được Dương Thần không có trứng rồng, này đây không có quá mức kinh ngạc, bất quá hắn lại nổi lên nghi ngờ, vì cái gì chỉ có đến Long cốc ở chỗ sâu trong mới có thể được đến trứng rồng?

Ngán ngùi do dự về sau, Tiêu Cúc Thần nhẹ gật đầu, "Tốt, ta tin tưởng Diệp huynh sẽ tin thủ hứa hẹn đây."

"Thằng này quả nhiên đã đoán được Tạo Hóa bút không hề trên người của ta rồi, xem ra trứng rồng thật sự đối với bọn họ phi thường chi cần." Nghĩ tới đây, Dương Thần rốt cục yên tâm lại.

Bỗng nhiên, Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, "Có người đến!"

Dương Thần âm thầm khiếp sợ, cái này hai huynh muội thực lực quả nhiên so với hắn mạnh hơn nhiều, chính mình căn bản không có phát hiện phụ cận có người tới gần.

Há lại chỉ có từng đó là Dương Thần, Hoa Nguyệt Nô trong lòng cũng là kinh nghi không thôi, Tiểu gia huynh muội thoát nhìn chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, vậy mà so nàng cái này hàng thật giá thật Bá Sư trước cảm ứng được phụ cận có người, sao lại, há có thể không làm cho nàng khiếp sợ.

"Người của bọn hắn quá nhiều, chúng ta trước trốn đi." Nói chuyện thời điểm, Tiêu Cúc Thần huynh muội đã đi đầu lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong, Dương Thần theo sát phía sau, bốn người từ một nơi bí mật gần đó ẩn dấu đi.

Dương Thần lập tức thu liễm nỗi lên khí tức của mình, Hoa Nguyệt Nô vốn là phục dụng "Phong Khí Đan", này đây người khác căn bản không cách nào phát hiện sự hiện hữu của nàng.

Làm cho Dương Thần lần nữa khiếp sợ chính là, Tiểu gia huynh muội vậy mà cũng có thể đem khí tức hoàn toàn thu liễm đứng dậy, nếu như không phải mình trụ tại bên cạnh của bọn hắn, mình tuyệt đối thì không cách nào không cách nào bọn hắn đấy.

Dương Thần cũng không biết, Tiểu gia huynh muội khiếp sợ không chút nào thua kém hắn.

Đương bốn che dấu thời điểm, trong rừng cây đột nhiên xuất hiện hàng chục cá nhân, những người này vậy mà đại bộ phận đều là Bá Sĩ cảnh tu vi, mỗi người đều bưu hãn vô cùng, sát khí lộ ra.

"Liệp Thú Nhân!" Dương Thần chờ trong lòng người đồng thời toát ra cái từ này.

Cầm đầu Liệp Thú Nhân, trên ngực huy chương viết "Phá" chữ, Dương Thần bọn người lập tức minh bạch, những người này Phá Quân Liệp Thú Đoàn người.

Ngoại trừ tam đại thế lực, Phân Bảo Lâu, Tam Hợp hội, Tam đại Liệp Thú Đoàn người cũng có thể đi vào Vô Lượng Quy Khư, chỉ bất quá đám bọn hắn danh ngạch tương đối ít, dù sao trước mặt mấy cái thế lực lớn so với, bọn hắn chính thể thực lực quá yếu.

Muốn lấy được càng nhiều, tự nhiên muốn có cũng đủ lớn lực lượng với tư cách chào chống, đây là từ cổ chí kim không thay đổi đạo lý.

Cầm đầu Liệp Thú Nhân tướng mạo khôi ngô, hai mươi xuất đầu, phối hợp tóc ngắn, khiến cho cả người hắn nhìn về phía trên đặc biệt giời giang, làm việc quyết đoán, loại người này tuyệt đối không đơn giản, có thể dẫn đầu như vậy Liệp Thú Nhân, không cần nghĩ, hắn ít nhất cũng là Bá Sư cảnh tu vi.

"Người này tên gọi xé trời tinh, tất nhiên bằng đúng vậy cao thủ, bài danh thứ tư!" Hoa Nguyệt Nô đem cặp môi đỏ mọng áp vào Dương Thần bên tai, thổ khí như lan, Dương Thần không khỏi thần hồn phiêu đảng, ba hồn bảy vía đều nhanh bay đi.

"Cái này Tiểu yêu tinh!" Dương Thần âm thầm mắng vài câu, vội vàng ngăn chặn trong lòng tâm viên ý mã.

Bên ngoài, rừng sâu bên trên bỗng nhiên truyền đến một đạo ung tiếng kêu gào, ngay sau đó một chỉ Hắc Linh điều đáp xuống, vừng vàng địa đã rơi vào xé trời tinh trên vai.

Xé trời tình theo Hắc Linh điều móng vuốt sắc bén bên trên lấy quyền kế tiếp quyền trực, mở ra nhìn nhìn, hắc bỗng nhiên nở nụ cười.

"Thiếu chủ, có phải hay không phát hiện cái gì tin tức trọng yếu rồi hà?" Câu hỏi chi nhân dĩ nhiên là Mộ Dung Kiệt, lúc trước truy kích Đồng Phương Bạch chi nhân.

Xé trời tình nhẹ gật đầu, cười nói: "Tin tức đúng vậy, Lôi Hỏa Bí Cảnh quả nhiên ngay tại trong Long cốc, hơn nữa ngoại trừ Lôi Hỏa Bí Cảnh bên ngoài, người của chúng ta còn thăm dò được một cái khác tin tức."

"Một cái khác tin tức?" Mộ Dung Kiệt liếm liếm đầu lưỡi, cười nói: "Có thể làm cho Thiếu chủ cao hứng như thế, chắc hẳn hẳn là phi thường tin tức quan trọng mới đúng."

"Người của chúng ta thăm dò được, Tam Hợp hội cùng Phân Bảo Lâu người đã chạy tới Lôi Hỏa Bí Cảnh." Xé trời tình cười nói: "Trừ lần đó ra, tam đại thế lực người cũng đã đến, bất quá bọn hắn hiện tại cũng không có mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh, bởi vì vì bọn họ gặp đại phiền toái."

Dương Thần bọn người nghe vậy đều là chấn động, là ai? Vậy mà có thể cho cái này mấy thế lực lớn tạo thành phiền toái.

"Một kiện Vương phẩm Bá Khí đột nhiên xâm nhập Lôi Hỏa Bí Cảnh cửa vào, không cẩn thận gây ra trong đó đại trận." Xé trời tình nhìn có chút há hê nói: "Có thể được tất cả thế lực lớn mọi người bị nhốt tại lối vào, hiện tại bọn hắn đã không cách nào đi ra, cũng không cách nào tiến vào Lôi Hỏa Bí Cảnh, ha ha..."

"Vương phẩm Bá Khí?" Dương Thần sắc mặt kịch biến, ngàn vạn không nếu Tào Hóa bút!

Thế nhưng mà sau một khắc, Dương Thần lòng trầm xuống, chỉ nghe xé trời tình còn nói: "Nghe nói cái kia kiện Bá Khí là một cây bút, giống như đã là tàn thứ phẩm, không đủ dư uy vẫn còn, ngay cả là Tam Hợp hội Diệt Tường cùng Phân Bảo Lâu Yến Bắc Minh liên thủ, vậy mà cũng không làm gì được này cây bút!"

Tiêu gia huynh muội, Hoa Nguyệt Nô, ba người này ngay ngắn hướng nhìn xem Dương Thần, bọn hắn đương nhiên biết rõ, xé trời tình trong miệng theo như lời cái kia cây bút, tuyệt đối tựu là Dương Thần Vương phẩm Bá Khí.

Tam đại thế lực, Phân Bảo Lâu, Tam Hợp hội... Nghĩ vậy mấy thế lực lớn đều cùng Tào Hóa bút cùng một chỗ, Dương Thần không cần nghĩ cũng biết, Tào Hóa bút nhất định lâm vào trước nay chưa có nguy cơ trong.

"Tất cả thế lực lớn các trưởng lão cũng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, bọn hắn nhất định sẽ ra tay phá vỡ đại trận." Xé trời tình quý dị cười nói: "Mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh một cái giá lớn quá lớn, cho nên tất cả thế lực lớn mọi người không muốn mở ra."

"Bọn họ là lẫn nhau kiêng kị, một khi có một người thế lực đi mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh, cho dù là Bá Vương cảnh trưởng lão, cũng vô cùng có khả năng sẽ bị Lôi Hỏa Bí Cảnh bên trong đích đại trận giết chết, loại này một cái giá lớn thật sự quá lớn." Mộ Dung Kiệt đón lấy xé trời tình, nói ra: "Nhưng là bây giờ bất đồng, tất cả thế lực lớn đều có người bị nhốt tại lối vào, cho nên lần này bọn hắn nhất định sẽ liên thủ phá trận."

"Nếu như bọn hắn thật sự đem Lôi Hỏa Bí Cảnh mở ra, chúng ta cũng có thể kiếm đến chỗ tốt." Xé trời tình bỗng nhiên bóp nát một cuộn quyền trực, lẩm bẩm: "Đại ca biết rõ tin tức này về sau, nhất định sẽ cao hứng đấy."

Quay đầu nhìn chúng Liệp Thú Nhân, xé trời tình cao giọng hét lớn: "Đi!" Nói xong đi đầu cực nhanh như từng lâm ở chỗ sâu trong, chúng Liệp Thú Nhân theo sát phía sau.

Phá Quân Liệp Thú Đoàn người đi rồi, Dương Thần bọn người đi ra.

"Các người hiện tại có thể lựa chọn không đi." Dương Thần nhìn xem Tiêu gia huynh muội, cười nói: "Chỉ cần ta còn sống, ta y nguyên sẽ đem trứng rồng giao cho các người."

"Tiểu dân tộc, người..." Hoa Nguyệt Nô cắn cặp môi đỏ mọng, vừa muốn nói chuyện, càng làm lời nói nuốt xuống, bởi vì nàng thấy được Dương Thần cái kia ánh mắt kiên định, nàng lập tức minh bạch, bất luận kẻ nào cũng không thể cải biến Dương Thần quyết định.

Tiêu Cúc Thần cùng Tiêu Y Y nhìn nhau về sau, ngay ngắn hướng quay đầu nhìn Dương Thần, người phía trước cười nói: "Nếu như người chết mất, chúng ta đi tìm ai muốn trứng rồng?"

"Đa tạ hai vị." Dương Thần gật đầu cười, lưng còng Hoa Nguyệt Nô, đi đầu hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh đi, Tiêu gia huynh muội theo sát phía sau.

"Ca, lần này thế nhưng mà ngàn năm khó gặp cơ hội tốt, cái kia Lôi Hỏa Bí Cảnh bên trong nói không chừng sẽ có Thiết Dực Địa Long hài cốt." Tiêu Y Y nghiêng đầu nhìn xem Tiêu Cúc Thần, truyền âm nói.

"Y Y, theo ta thấy, cho dù là Thiết Dực Địa Long cũng không cách nào xâm nhập Lôi Hỏa Bí Cảnh, cho nên hơn phân nửa không có hài cốt tồn tại." Tiêu Cúc Thần truyền âm nói.

Tiêu Y Y thân thể mềm mại run lên, truyền âm nói: "Nếu thật là nói như vậy, dù cho tất cả thế lực lớn người đồng thời ra tay, cũng chưa chắc có thể đi vào Lôi Hỏa Bí Cảnh."

"Cái kia cũng chưa chắc, Thiết Dực Địa Long cũng không hiểu được phá giải trận pháp." Tiêu Cúc Thần truyền âm nói: "Bất quá Tam Hợp hội cùng Phân Bảo Lâu bên trong, có thể phá trận có thể có khối người, Y Y, người cũng đừng quên, Diệp Lạc thế nhưng mà Đạo Văn Sư!"

"Diệp Tường cũng bị vây ở Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào, nói như vậy, Diệp Lạc nhất định sẽ ra tay đấy." Tiêu Y Y truyền âm nói: "Ca, nói như vậy, chúng ta cũng có cơ hội tiến vào Lôi Hỏa Bí Cảnh."

"Đúng vậy, nếu quả thật có thể tiến vào Lôi Hỏa Bí Cảnh, đến lúc đó chúng ta tự không cần hấn trướng rỗng ròi." Tiêu Cúc Thần ánh mắt lóe lên, truyền âm nói: "Hắn đã biết bí mật của chúng ta, cho nên mạng của hắn không thể lưu lại."

"Ca, chúng ta thật sự muốn giết hắn sao?" Tiêu Y Y sắc mặt hơi đổi.

"Y Y, người nên biết, đại ca không có mặt khác lựa chọn." Tiêu Cúc Thần than nhẹ một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

"Đã đến!" Dương Thần thanh âm bỗng nhiên rơi vào tay Tiêu gia huynh muội trong tai.

Ba người ngay ngắn hướng dừng lại, nguyên lai bọn hắn đã đi tới một chỗ mây mù bốc lên trong sơn cốc, trong sơn cốc cổ thụ che bầu trời, cỏ cây xanh um tươi tốt, sắc màu rực rỡ, làm cho người không khỏi sinh ra cách một thế hệ cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Lôi Hỏa Bí Cảnh

Dương Thần đám người đi tới trong sơn cốc thời điểm, Tam đại Liệp Thú Đoàn, Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều, Vô Lượng cung, cái này mấy cái thế lực người cũng đã xuất hiện ở trong sơn cốc, giương cung bạt kiếm hào khí tràn ngập tại trong sơn cốc.

Sơn cốc này đúng là Lôi Hỏa Bí Cảnh cửa vào, càng đi trong sơn cốc đi vào trận pháp càng nhiều, những trận pháp này có mạnh có yếu, mạnh đến nỗi có thể đánh chết Bá Vương, có thể nói là nguy cơ đã đến cực hạn.

"Muốn đi vào Lôi Hỏa Bí Cảnh ở trong, phải xuyên qua một cái cự đại phòng ngự trận pháp." Tiêu Cúc Thần nhìn xem Dương Thần nói ra: "Tam đại thế lực người sở dĩ chém giết lẫn nhau, hơn nữa để cho thủ hạ người thu thập máu tươi, chính là vì dùng những máu tươi này đến phá vỡ đại trận đấy."

"Dùng máu tươi đến phá vỡ đại trận?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, đến vậy khắc hắn mới biết được, tại những cường giả kia trong mắt, sở hữu tánh mạng con người cũng như cộng rơm cái rác, tánh mạng giá trị chẳng qua là vì khiến cho bọn hắn đạt được càng lớn lợi ích mà thôi.

Người của thế giới này căn bản sẽ không đem kẻ yếu để vào mắt.

"Biểu hiện ra xem tuy nhiên chỉ có một phòng ngự đại trận, có thể Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào đã có rất nhiều kết giới, những kết giới này bình thường đều che dấu, một khi bị người gây ra sẽ gặp khởi động." Tiêu Cúc Thần trầm ngâm nói: "Theo ta thấy, vua của người phẩm Bá Khí sở dĩ đi bị khốn trụ, hơn phân nửa cũng là bởi vì chạm đến đã đến những kết giới này."

"Tất cả thế lực lớn người đều đã đến, nói rõ kết giới ở trong vậy khốn người không ngớt Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh." Dương Thần ánh mắt đảo qua bốn phía, trầm ngâm nói: "Dựa theo vừa rồi xé trời tình theo như lời, tất cả thế lực lớn các trưởng lão rất có thể sẽ đến phá vỡ kết giới, chờ bọn hắn phá vỡ kết giới thời điểm, chúng ta có thể đi theo tiến vào."

Tất cả thế lực lớn chịu phái trưởng lão đi ra cứu giúp, cái này đủ để nói rõ bị nhốt tại trong kết giới người là bức nào chỉ cần, hơn phân nửa đều là tất cả thế lực lớn chỗ bồi dưỡng được đến đích thiên tài.

Cái này đủ để nói rõ, Đào Đào nuốt mất Thiết Dực Địa Long, trốn vào Long cốc ở chỗ sâu trong về sau, khẳng định lại gặp người của thế lực khác. Nếu không, nếu như chỉ có Diệp Tường cùng Yến Bắc Minh hai người bị nhốt ở trong đó, người của thế lực khác làm gì ra tay bài trừ kết giới?

Đương nhiên, cũng có mặt khác khả năng, thế lực khác cũng vô cùng có khả năng là muốn thừa lúc cơ hội này, đem Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào lớn nhất phòng ngự đại trận phá vỡ, đạt được Lôi Hỏa Bí Cảnh ở trong bảo vật.

Dù sao, tam đại thế lực đã vì Lôi Hỏa Bí Cảnh chuẩn bị thật lâu, hơn nữa tụ tập rất nhiều máu tươi, chính là vì phá vỡ phòng ngự đại trận.

Dương Thần đã mấy người coi chừng đi vào sơn cốc ở chỗ sâu trong, không có bao lâu, chợt thấy vô số cửu thải cột sáng, lấy ngàn mà tính cột sáng đột ngột từ mặt đất mọc lên, bắn về phía Thương Khung mà đi!

"Đây là Cửu Thái Lưu Ly Quang, có thể nhẹ nhõm xuyên thủng Bá Tông cảnh Bá Khí võ trang, người có thể ngàn vạn không muốn tiếp cận." Tiêu Cúc Thần nghiêm nghị nói ra.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, thật là lợi hại Cửu Thái Lưu Ly Quang, bỗng nhiên, trong lòng của hắn nổi lên nghi ngờ: "Tiêu Cúc Thần như thế nào hội như vậy hiểu rõ Lôi Hỏa Bí Cảnh?"

"Diệp huynh có phải hay không suy nghĩ, ta tại sao phải biết rõ những chuyện này?" Tiêu Cúc Thần bỗng nhiên cười hỏi.

Dương Thần cười cười xấu hổ, "Đúng vậy, ta xác thực phi thường kỳ quái."

Nghi hoặc không chỉ là Dương Thần, Hoa Nguyệt Nô trong lòng cũng là nghi hoặc không thôi, nàng thế nhưng mà Tam Hợp hội người, đối với Lôi Hỏa Bí Cảnh rất hiểu rõ cũng không có Tiêu Cúc Thần nhiều.

"Đợi về sau có cơ hội, ta sẽ đem tất cả sự tình đều nói cho người." Tiêu Cúc Thần cười cười, vậy mà không có đem sự tình nói ra, làm cho Dương Thần có loại xúc động mà chửi thề.

Hoa Nguyệt Nô cũng chép miệng, tựa hồ có chút bất mãn.

Đúng lúc này, một đạo kiều mỹ tiếng cười truyền đến: "Khanh khách... Tiểu sư đệ, không nghĩ tới người cũng tới."

Dương Thần nghe thế đạo tiếng cười duyên, toàn thân không khỏi đã ra động tác rung mình, Tiêu Cúc Thần cũng như thế.

"Thần Khí bộ người!" Tiêu Y Y quay đầu đi, lập tức chứng kiến một cái cô gái xinh đẹp, người này không phải người khác, đúng là Tiêu Ngọc Nhân!

"Khanh khách, tiểu sư đệ, cái này là vị cô nương nọ? Lớn lên cực kỳ duyên dáng, thật sự là ta thấy yêu tiếc a." Tiêu Ngọc Nhân đánh giá Dương Thần trên lưng Hoa Nguyệt Nô, cười quyến rũ nói.

Hoa Nguyệt Nô đôi mi thanh tú nhẹ chau lại, lập tức ở chỗ sâu trong chán ghét cảm giác, nhưng là muốn đến đối phương là Dương Thần sư huynh, nàng chỉ phải cố nén xuống.

"Nhị sư huynh, vị cô nương này người có lẽ bái kiến mới đúng, nàng thế nhưng mà Tam Hợp hội người, chuyên môn phụ trách chủ trì đấu giá hội đấy." Dương Thần cười nói.

"Ta cho tới bây giờ đều không chăm chú xem cái khác người nữ nhân, tiểu sư đệ cũng không phải không biết." Tiêu Ngọc Nhân vút ra cái mị nhãn, cười quyến rũ nói: "Nhị sư huynh ưa thích có thể là nam nhân, những xú nữ nhân kia có cái gì đáng phải xem đấy."

Dương Thần nhin xuống muốn ỏi xúc động, ngượng ngùng cười nói: "Nhị sư huynh, không biết đại sư huynh bọn hắn có tới không?"

"Đại sư huynh tại người tới Vô Lượng Quy Khư chỉ không lâu sau đã tới rồi." Tiêu Ngọc Nhân vút nói: "Ôi, Đại sư huynh thật đúng là quan hệ tiểu sư đệ, hắn nói sợ hãi tiểu sư đệ gặp được nguy hiểm, cho nên hãy theo đã đến."

Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động, hắn thật không ngờ Đại sư huynh là vì mình mà đến đây.

"Vị tiểu huynh đệ này là ai? Tốt tuấn khuôn mặt!" Tiêu Ngọc Nhân bỗng nhiên nhìn về phía Tiêu Cúc Thần, đôi mắt đẹp ẩn tình.

Tiêu Cúc Thần cũng đã được nghe nói Tiêu Ngọc Nhân "Đại danh", cho nên sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nghe vậy chỉ là nhàn nhạt cười cười, "Nhị sư huynh quá khen."

Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Tiêu Cúc Thần cái kia pho giống như nhìn thấy con mãnh thú và dòng nước lũ bộ dáng, thiếu chút nữa nhin cười không được đi ra.

"Nhị sư huynh, Đại sư huynh bọn hắn như thế nào vẫn chưa tới?" Dương Thần đột nhiên hỏi: "Vô Lượng cung chín bộ người sẽ không đều đã đến a?"

Tiêu Ngọc Nhân nhẹ khẽ thở dài: "Đại sư huynh bị nhốt tại trong kết giới đi rồi!"

"Cái gì!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, há lại chỉ có từng đó là hắn, Tiêu Cúc Thần bọn người sắc mặt cũng là hơi đổi.

"Không chỉ là Đại sư huynh, Phạm Thiên Lâm cũng bị vây ở trong kết giới, cho nên lần này liên Hình Pháp trường lão đều đã đến." Tiêu Ngọc Nhân nghiêm mặt nói: "Bị nhốt ở bên trong có thể không ngọt chúng ta Vô Lượng cung người, Đại Hàn Vương Triều Phương Dạ Vũ, Đại Vũ Vương Triều Vũ Văn Uyển nhi, Tam Hợp hội Diệp Tường, Phân Bảo Lôu Yên Bắc Minh, những người này cũng đều bị nhốt tại bên trong, nếu không cũng sẽ không đem tất cả thế lực lớn mọi người kinh động mà đến."

Dương Thần bọn người nghe vậy lần nữa biến sắc, những người này, chỉ là hắn tại trên Thiên bảng đã từng gặp người thì có hai cái, cái kia chính là bài danh thứ tư Phạm Thiên Lâm, cùng bài danh thứ năm Mạc Thừa Hiền.

Về phần những người khác, Diệp Tường cùng Yên Bắc Minh thực lực cũng là Dương Thần tận mắt nhìn đến qua, cũng là mạnh đến nỗi có thể so với Thiên Bảng cường giả.

Những người này bị nhốt ở bên trong, tất cả thể lực lớn người không nóng nảy mới là lạ!

"Phạm Thiên Lâm bọn người là phụ trách trông coi Lôi Hỏa Bí Cảnh, bọn hấn sở dĩ bị khốn trụ, nghe nói là bởi vì một kiện Vương phẩm Bá Khí đột nhiên xâm nhập." Tiêu Ngọc Nhân trầm ngâm nói: "Theo ta xem, bọn hấn hơn phân nửa là nổi lên tham niệm, muốn đem cái kia kiện vạn phẩm Bá Khí làm của riêng, cho nên mới đánh đại ra tay, cuối cùng gây ra kết giới."

Dương Thần trong nội tâm rung mạnh, không nghĩ tới Đào Đào gặp nhiều như vậy cường giả, không biết Đào Đào bị những người này bắt lấy chưa? Nếu như bắt được, dùng Đào Đào tính cách, thể nhưng mà cận kề cái chết cũng sẽ không biết khuất phục đấy.

"Tiêu sư đệ, hiện tại tất cả thể lực lớn các trưởng lão đều lục tục chạy đến, bất quá ta xem trong thời gian ngắn bọn hấn chắc có lẽ không động thủ." Tiêu Ngọc Nhân hừ lạnh nói: "Tại không có đạt thành hiệp nghị trước khi, những lão gia hỏa kia có thể sẽ không dễ dàng ra tay."

"Hiệp nghị?" Dương Thần bọn người đồng thời sửng sốt.

"Nghe nói bọn hấn gây ra kết giới, là Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào phòng ngự đại trận một bộ phận. Tất cả thể lực lớn các trưởng lão đều suy đoán, muốn phá vỡ kết giới, phải liên phòng ngự đại trận cùng nhau phá vỡ." Tiêu Ngọc Nhân trầm ngâm nói: "Tất cả thể lực lớn con người làm ra mở ra phòng ngự đại trận, đã chuẩn bị thật lâu, bọn hấn suy nghĩ, có phải hay không thừa dịp hiện tại tính cả phòng ngự đại trận cũng bài trừ rồi."

Dương Thần đương nhiên biết rõ "Chuẩn bị thật lâu" là có ý gì, Vô Lượng Quy Khư bên trong chém giết, giúp nhau thu thập máu tươi, kỳ thật chính là vì phá vỡ phòng ngự đại trận.

Dù sao, cho dù là tất cả thể lực lớn cường giả, cũng không thể công khai đi giết người thu thập máu tươi, bọn hấn chỉ có thể lợi dụng Vô Lượng Quy Khư cái chỗ này, biến tướng thu thập máu tươi, làm như vậy, đương nhiên không có bất luận kẻ nào có dị nghị.

Nói thật dễ nghe chút ít, tại người không biết chuyện xem ra, đây chính là vì lịch lãm rèn luyện đệ tử.

Bất quá lại để cho Dương Thần kỳ quái chính là, bọn hấn đến cùng như thế nào lợi dụng máu tươi để phá trừ đại trận?

Đúng lúc này, Tiêu Ngọc Nhân đón lấy còn nói: "Tất cả thể lực lớn người sở dĩ chậm chạp bắt đầu bài trừ kết giới, hoàn toàn là vì không có thương lượng tốt, đến cùng đánh không mở ra phòng ngự đại trận."

"Bọn hấn hấn không phải là không có năng lực mở ra, mà là sợ mở ra về sau, thể lực khắp nơi sở được đến lợi ích phân phối không đồng đều a?" Dương Thần đối với Tiêu Ngọc Nhân nói ra.

"Tiêu sư đệ thật thông minh." Tiêu Ngọc Nhân cười khanh khách, "Hình Pháp trưởng lão đã đi theo người của thể lực khác đàm phán đi, trừ phi khắp nơi đạt thành lại để cho riêng phần mình thỏa mãn yêu cầu, nếu không bọn hấn tạm thời không sẽ động thủ bài trừ kết giới đấy."

"Nhị sư huynh, đàm phán người chính giữa, có lẽ không bao khóa Tam đại Liên Thủ Đoàn người a?" Dương Thần đột nhiên hỏi.

"Diệp huynh, dùng Tam đại Liên Thủ Đoàn thực lực, căn bản không đủ để cùng mặt khác mấy cái thể lực bình khởi bình tọa." Tiêu Cúc Thần đối với Dương Thần nói ra: "Cho nên bọn hấn còn chưa có tư cách tham gia lần này đàm phán."

Khó trách xé trời tình biết rõ Diệp Tường bọn người bị khốn trụ thời điểm cao hứng như vậy, Dương Thần lập tức đã minh bạch nguyên nhân, chỉ có thừa dịp tất cả thể lực lớn phá vỡ phòng ngự đại trận thời điểm, Tam đại Liên Thủ Đoàn mới có cơ hội thừa cơ tiến vào Lôi Hỏa Bí Cảnh.

"Tiêu huynh đệ nói không sai." Tiêu Ngọc Nhân hướng Tiêu Cúc Thần vút ra cái mị nhãn, cười quyến rũ nói: "Tam đại Liên Thủ Đoàn có thể không cam lòng nhìn xem tất cả thể lực lớn chia cắt bảo vật, ta dám khẳng định, đợi đến lúc tất cả thể lực lớn liên thủ bài trừ phòng ngự đại trận thời điểm, bọn hấn nhất định sẽ hoành hành một tay đấy."

"Hừ, nếu như những người kia dám đến, chỉ bằng vào Hội trưởng Huyền Minh cung, có thể bức lui bọn hấn!" Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên khinh thường hừ một tiếng.

Nàng trong miệng theo như lời Hội trưởng, tự nhiên là Tam Hợp hội Hội trưởng Diệp Lạc!

"Khanh khách, tiểu nha đầu nói không sai, dù cho Tam đại Liên Thủ Đoàn đoàn trưởng cộng lại, cũng tuyệt đối không phải là Diệp hội trưởng đối thủ." Tiêu Ngọc Nhân cười quyến rũ nói.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Ta gọi Dương Thần (Canh [1])

Diệp Lạc có thể đánh bại Tam đại sấn đoàn đoàn trưởng, Dương Thần cũng không có cảm giác được ngoài ý muốn, nhưng hắn là thấy tận mắt qua Diệp Lạc bức lui Viên Xích Kiều, Viên Xích Kiều liền khí cũng không dám thốt một tiếng.

Đúng lúc này, Tiêu Ngọc Nhân lần nữa nhìn về phía Hoa Nguyệt Nô, cười quyền rũ nói: "Tiểu nha đầu, ta xem ngươi khí tức trên thân lúc khi còn yếu cường, chắc là bị người phong bế khí huyết, cho nên mới một môi ta tiểu sư đệ lưng công ngươi đi?"

"Đúng vậy, Nhị sư huynh là Bá Tông, có lẽ có thể cởi bỏ nàng phong ấn a?" Dương Thần cười nói.

Tiêu Ngọc Nhân còn chưa kịp nói chuyện, Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên kiều hừ một tiếng, "Ta mới không cần hắn cứu!"

"Khanh khách, dù cho ngươi cầu ta, ta cũng sẽ không biết cứu ngươi." Tiêu Ngọc Nhân cười quyền rũ nói: "Cứu được ngươi tiểu nha đầu này mệnh, ta tiểu sư đệ hồn đều bị câu đi, cho nên hãy để cho ngươi cả đời này đều không thể hành tẩu thì tốt hơn."

"Hừ, ta Tam Hợp hội cường giả còn nhiều, rất nhiều, làm gì dùng ngươi tới cứu!" Hoa Nguyệt Nô cười lạnh nói: "Hơn nữa, dù cho khắp thiên hạ chỉ có ngươi có thể cứu ta, ta Hoa Nguyệt Nô thà rằng không cách nào hành tẩu, cũng sẽ không biết cầu ngươi!"

Dương Thần bất đắc dĩ lắc đầu, trong nội tâm thầm than: "Duy nữ tử cùng nhân yêu khó đường..."

Thấy Hoa Nguyệt Nô cùng Tiêu Ngọc Nhân đầu khời miệng đến, một bên Tiêu Y Y cùng Tiêu Cúc Thần trong nội tâm không khỏi buồn cười.

"Nhị sư huynh, lúc trước ta bị Vân lão quỷ cường ép cho ăn... Một khẩu 'Phong Khí Đan', làm cho thân thể không cách nào nhúc nhích, ngươi đoán là ai đã cứu ta?" Dương Thần giống như cười mà không phải cười nhìn xem Tiêu Ngọc Nhân.

"Nguyên lai tiểu nha đầu này cũng ăn hết Vân lão quỷ 'Phong Khí Đan', khó trách nàng không thể nhúc nhích." Tiêu Ngọc Nhân cười duyên một tiếng, "Tiểu sư đệ vậy mà cũng gặp không may Vân lão quỷ đạo, không biết tiểu sư đệ gặp cái nào quý nhân?"

"Tiểu sư đệ quý nhân, Nhị sư huynh lại quen thuộc bất quá." Dương Thần cố ý kéo dài thanh âm, ý vị thâm trường cười nói.

"Tiểu sư đệ, ta có thể suy đoán không đi ra rốt cuộc là ai? Ngươi tự nói cho ta a!" Tiêu Ngọc Nhân cha âm thanh cha khí nhõng nhẽo cười, làm cho Dương Thần bọn người không khỏi có trong sồn hết cả gai ốc cảm giác.

Cũng may Dương Thần đã thành thói quen Tiêu Ngọc Nhân cái này bức mị thái, rất nhanh tự ổn định tâm thần, cười nói: "Nhị sư huynh, cứu người của ta không lâu có thể là vừa vặn với ngươi đã giao thù, ngươi ứng nên biết là người nào a?"

"Tuyệt Y Vũ!" Tiêu Ngọc Nhân "Khuôn mặt" không khỏi biến đổi.

Nghe được Tuyệt Y Vũ đại danh, Tiêu Cúc Thần bọn người ngay ngắn hướng nhìn xem Dương Thần, bọn hắn thật không ngờ Dương Thần vậy mà cùng Tuyệt Y Vũ có quan hệ.

"Nhị sư huynh, Đại sư tỷ có thể đem phá giải Vân lão quỷ 'Phong Khí Đan', theo lý thuyết ngươi cũng có thể có thể a? Nếu không chẳng phải là liên Đại sư tỷ đều so ra kém." Dương Thần giả ý lý ra về suy tư.

"Hừ, ta sao lại, há có thể so ra kém nàng!" Tiêu Ngọc Nhân kiều quát một tiếng, bỗng nhiên ra tay, mảnh khảnh ngón tay như thiểm điện điểm vào Hoa Nguyệt Nô mi tâm, Hoa Nguyệt Nô căn bản chưa kịp phản ứng.

"Không muốn ngươi..." Hoa Nguyệt Nô vừa nói ra ba chữ, bỗng nhiên cảm giác lại cổ hần khí chảy khắp toàn thân, lập tức, thân thể của mình lại có thể hoạt động.

"Hừ, tiểu nha đầu, trong cơ thể ngươi 'Phong Khí Đan' được lực đã bị ta hóa giải rồi." Tiêu Ngọc Nhân ngạo khí mườì phản nói: "Tuyệt Y Vũ há có thể cùng ta so sánh với."

"Ai muốn ngươi cứu được!" Hoa Nguyệt Nô cắn răng kiều quát một tiếng, thần sắc có chút không vui, nàng tuy nhiên có thể hoạt động, thế nhưng mà vẫn không có theo Dương Thần trên lưng xuống.

"Khanh khách, tiểu nha đầu, ngươi là muốn ý lại ta tiểu sư đệ trên lưng không muốn xuống đây đi? Cho nên mới không muốn làm cho ta ra tay cứu ngươi." Tiêu Ngọc Nhân giống như cười mà không phải cười nhìn xem Hoa Nguyệt Nô, đem Hoa Nguyệt Nô thấy khuôn mặt đỏ bừng.

"Nguyệt Nô cô nương, ngươi hay vẫn là mau xuống đây a, nếu không ta Nhị sư huynh lại hội tìm cơ hội quở trách ngươi rồi." Dương Thần cười cười.

"Ngốc tử, đáng giận tiểu dân tộc! Tại sao lại gọi con gái người ta!" Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm âm thầm mắng vài câu, có chút lưu luyến theo Dương Thần trên lưng rơi xuống.

Cảm giác được sau lưng cái kia hai luồng viên thịt biến mất, Dương Thần trong nội tâm lập tức thất lạc. Hoa Nguyệt Nô đương nhiên không biết Dương

Thần đang suy nghĩ gì, nếu không nằng chắc chắn sẽ không mắng Dương Thần là ngốc tử.

"Không nghĩ tới Nguyệt Nô cô nương vậy mà cũng tới Lôi Hỏa Bí Cảnh." Bỗng nhiên đi tới hai cái thân mặc bạch y thanh niên, y phục của bọn hắn đẳng sau đều viết "Phong" chữ.

"Thần Phong bộ người!" Dương Thần lập tức đã biết cái này hai cái thanh niên thân phận.

"Khanh khách, hai vị sư đệ gặp ta, như thế nào cũng không lên tiếng kêu gọi, thật làm cho ta thất vọng đau khổ a." Tiêu Ngọc Nhân nhìn xem hai cái thanh niên, giận một tiếng.

Hai cái thanh niên sắc mặt đều là biến đổi, xấu hổ cười nói: "Bái kiến Tiêu sư huynh."

Cái này hai cái thanh niên chính giữa, hẳn một người trong tướng mạo nho nhã, lông mày xanh đôi mắt đẹp, hai đầu lông mày mang theo vài phần dáng vẻ thư sinh tức, cái khác tắc thì tướng mạo uy vũ, dáng người thon dài cường tráng.

"Khanh khách, các ngươi không phải sợ, sư huynh cũng sẽ không đem các ngươi ăn hết." Tiêu Ngọc Nhân hé miệng cười cười.

"Sư huynh thực hội hay nói giỡn." Ngượng ngùng cười cười, cái kia tướng mạo thanh tú thanh niên quay đầu nhìn Hoa Nguyệt Nô, cười nói: "Nguyệt Nô cô nương, còn nhớ rõ tại hạ sao? Ngày đó chúng ta tại Tam Hợp hội từng có gặp mặt một lần."

"A? Vậy sao?" Hoa Nguyệt Nô nhẹ nhàng cười cười, "Nguyệt Nô trí nhớ không tốt, cho nên không quá nhớ rõ công tử là ai."

"Tiểu yêu tinh!" Tiêu Y Y thấy Hoa Nguyệt Nô cái kia tự nhiên toát ra mị thái, trong nội tâm âm thầm kêu hừ một tiếng.

"Loại này đến gần đích thủ đoạn cũng quá què mùa đi à nha?" Dương Thần trong nội tâm thì là âm thầm buồn cười, thẳng này nếu như chạy đến trên địa cầu đi, dùng loại này biện pháp đi theo nữ hài tử đến gần, nhất định sẽ bị người coi như ngu ngốc.

"Tại hạ Vô Lượng cung Thần Thủy bộ Tàn Lăng, hi vọng lần sau gặp mặt thời điểm, cô nương sẽ không quên tại hạ." Tàn Lăng phi thường có phong độ cười cười.

"Tàn Lăng, thẳng này dĩ nhiên là Địa Bảng bên trên người." Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hẳn ngược lại là thật không ngờ, cái này nhìn như yếu đuối gia hỏa dĩ nhiên là Địa Bảng cường giả.

Có thể leo lên Địa Bảng Top 10, trên cơ bản đều là Cửu Biến Bá Sư, cái này Tàn Lăng thực lực tuyệt đối không đơn giản.

"Nguyệt Nô trí nhớ thật không phải là quá tốt, đến lúc đó nếu quả thật đã quên công tử danh tự, kính xin công tử đừng nên trách." Hoa Nguyệt Nô cười cười, làm cho Dương Thần chờ trong lòng người không khỏi rung động.

"Hừ, không nghĩ tới liên ca đều bị cái này Tiểu yêu tinh mê hoặc." Tiêu Y Y bỗng nhiên thò tay, hung hăng bấm véo véo Tiêu Cúc Thần cánh tay.

Tiêu Cúc Thần sắc mặt hơi đổi, bất đắc dĩ nhìn nhện muội muội của mình, chỉ có thể lắc đầu cười khổ.

Đúng lúc này, toàn bộ từng lâm đều bỗng nhiên chấn động lên, mọi người sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Xem ra tất cả thế lực lớn đã đã đạt thành cuối cùng nhất hiệp nghị." Tiêu Ngọc Nhân nhìn qua sơn cốc ở chỗ sâu trong, nghiêm mặt nói: "Bọn hắn đã bắt đầu bài trừ kết giới rồi." Nói xong đi đầu lướt vào sơn cốc ở chỗ sâu trong, Dương Thần bọn người theo sát phía sau.

"Tiểu dam tặc, ngươi đến cùng tên gọi là gì? Chẳng lẽ ngươi thật sự Vô Lượng cung người sao?" Dương Thần còn chưa chạy đi vài bước, Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên truyền âm cho hắn.

"Ta?" Dương Thần cười truyền âm: "Ta gọi là Diệp Bất Phàm, đương nhiên là Vô Lượng cung người."

"Hừ, ngươi còn muốn gạt ta?" Hoa Nguyệt Nô kêu hừ một tiếng, truyền âm nói: "Vô Lượng cung mọi người mang theo ưa thích đeo mặt nạ sao?"

"Nguyệt Nô cô nương, danh tự chẳng qua là một cái danh hiệu mà thôi, ngươi biết lại có làm được cái gì?" Dương Thần cười truyền âm

"Không được, ngươi phải đem danh tự nói cho người ta, còn có, ngươi không muốn luôn gọi nhân gia Nguyệt Nô cô nương." Hoa Nguyệt Nô cắn cặp môi đỏ mọng, giận dữ nhìn xem Dương Thần.

"Ta không bảo ngươi Nguyệt Nô cô nương, thật là gọi ngươi là gì? Nguyệt Nô tiểu thư? Nguyệt Nô đại tỷ?" Dương Thần khóe miệng lộ ra cười xấu xa.

"Ngươi!" Hoa Nguyệt Nô vốn đã sinh khí, nhưng khi chứng kiến Dương Thần trên mặt cái kia cười xấu xa về sau, khiến cho nàng lại muốn nổi lên Dương Thần tướng mạo sẵn có, tâm hồn thiếu nữ không khỏi run lên, ai, tiểu tặc này thật sự là ta Hoa Nguyệt Nô mệnh ở bên trong khắc tinh!

"Được rồi, ta sẽ đem tên thật nói cho ngươi biết tốt rồi, thế nhưng mà ngươi ngàn vạn không muốn tiết lộ ra ngoài, đây là chúng ta ở giữa bí mật." Dương Thần sắc mặt nghiêm nghị truyền âm

"Ngươi yên tâm, ta Hoa Nguyệt Nô tuyệt đối sẽ không đem tiểu dam tặc bí mật tiết lộ ra ngoài!" Hoa Nguyệt Nô phát xong thề về sau, trên mặt lộ ra vui

vẻ đáng tươi cười, thật sự là mỉa mai đến cực hạn.

Nàng cùng Dương Thần mất đi mảy mai động tác, vừa mới đã rơi vào Tàn Lãng trong mắt, Tàn Lãng trong mắt hiện lên một vòng sát cơ.

Dương Thần cũng không có chú ý tới Tàn Lãng trong mắt sát cơ, hắn đang tại truyền âm cho Hoa Nguyệt Nô: "Ta gọi Dương Thần, Nguyệt Nô cô nương có lẽ hài lòng chưa?"

"Người... Người tại sao lại gọi con gái người ta rồi." Hoa Nguyệt Nô hờn dỗi một tiếng, u oán nhìn xem Dương Thần.

"Ai..." Dương Thần bắt đầu dĩ cười cười, truyền âm nói: "Về sau ta bảo người Nguyệt Nô a, cái này người có lẽ cao hứng a?"

"Người cũng không nên chơi xấu." Hoa Nguyệt Nô như là ăn vào như mật đường, vẻ mặt vui rạo rực bộ dạng.

"Tại Nguyệt Nô cô nương trước mặt, Dương Thần không dám chơi xấu." Dương Thần ha ha cười cười, truyền âm nói: "Người hay vẫn là trước ly khai Lôi Hỏa Bí Cảnh a, đợi tí nữa nói không chừng hội gặp nguy hiểm."

"Thần, người đang lo lắng Nguyệt Nô sao?" Hoa Nguyệt Nô đột nhiên nói ra được lời nói, làm cho Dương Thần liền nổi da gà đều xông ra.

Nếu như Dương Thần đem Hoa Nguyệt Nô đối với lời hắn nói nói cho người khác biết, tuyệt đối không có người tin tưởng Dương Thần nói lời thật sự.

Bởi vì tại đứng trong mắt người, Hoa Nguyệt Nô tuy nhiên Thiên Sinh Mị Cốt, tuy nhiên lại đối với nam tử lại phi thường lãnh đạm, căn bản không hội thân thiết như vậy làm người khác.

"Ta đó là đang lo lắng người, ta là cảm thấy có một nữ nhân tại bên người quá phiền toái." Trong nội tâm cười khổ không thôi, Dương Thần lại chỉ có thể cường cười một tiếng, truyền âm nói: "Nguyệt Nô, đợi tí nữa xác thực rất nguy hiểm, cho nên..."

"Thần, người có thể đừng quên, Nguyệt Nô thế nhưng mà năm biến Bá Sư, nếu như luận thực lực, chưa hẳn tự so người yếu." Hoa Nguyệt Nô cong lên miệng đến, ngay thơ bên trong mang theo vài phần vũ mị, làm cho Dương Thần có loại hồn phi phách tán cảm giác.

"Tiểu yêu tinh!" Dương Thần vội vàng thu nhiếp tinh thần, truyền âm nói: "Vậy được rồi, bất quá người cũng phải cẩn thận một chút."

"Đã biết, Nguyệt Nô sẽ cẩn thận đấy." Hoa Nguyệt Nô nhu thuận nhẹ gật đầu.

Phía trước, Tàn Lãng thấy Hoa Nguyệt Nô trên mặt lộ ra đồ ửng, phổi đều cơ hồ sắp tức điên, hắn thật sự nghĩ mãi mà không rõ, "Diệp Bất Phàm" loại này tướng mạo bình thường người, vậy mà có thể đạt được Hoa Nguyệt Nô tâm hồn thiếu nữ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Vô Lượng Quy Khư chỉ chủ (Canh [2])

Dương Thần bọn người cực nhanh trong rừng, ven đường có rất nhiều Cửu Thái Lưu Ly Quang, càng đến gần Lôi Hỏa Bí Cảnh cửa vào, Cửu Thái Lưu Ly Quang càng nhiều, chỉ cần hơi không cẩn thận, chạm đến Cửu Thái Lưu Ly Quang, tuyệt đối là không chết tức thương.

Không bao lâu, phía trước dẫn đường Tiêu Ngọc Nhân ngừng lại, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, phía trước rõ ràng là vô số đạo màu sắc rực rỡ màn sáng, màn sáng tầng tầng lớp lớp, căn bản hăng hà đến cùng có bao nhiêu nói.

Từ xa nhìn lại, thật giống như có vô số khối tấm gương đột ngột từ mặt đất mọc lên, tầng tầng phân bố, đem tiến vào sơn cốc cửa vào cho chắn.

"Cái này là vậy khốn Đại sư huynh cảnh giới của bọn hắn." Tiêu Ngọc Nhân nhìn phía xa màu sắc rực rỡ màn sáng, đối với Dương Thần nói ra.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bốn phía trong rừng rậm rạp chẳng chút đều là người, có lưỡng đại vương triều quân đội, Vô Lượng cung chín bộ đệ tử, mặt khác hai nhóm người số lượng không phải rất nhiều, bất quá mỗi người khí tức đều không kém, cơ hồ toàn bộ đều Bá Sư.

Rất rõ ràng, những người này chia làm năm nhanh khu vực, tại Tiêu Ngọc Nhân dưới sự dẫn dắt, Dương Thần đi vào Vô Lượng cung phạm vi thể lực ở trong. Vô Lượng cung đệ tử chứng kiến Tiêu Ngọc Nhân tới, vậy mà hạ ý tứ lui ra phía sau vài bước, kéo ra cùng Tiêu Ngọc Nhân khoảng cách.

Thấy như vậy một màn, Dương Thần bọn người cười cười xấu hổ.

"Thần, Tam Hợp hội người cũng tới." Hoa Nguyệt Nô đôi mắt dễ thương chuyển hướng xa xa nhân số ít một cái thế lực.

"Tam Hợp hội..." Dương Thần nhìn về phía Tam Hợp hội nơi ở, hần vốn định tìm Diệp Lạc hạ lạc, tuy nhiên lại không có phát hiện Diệp Lạc bóng dáng.

"Tiểu sư đệ, chắc chắn, người thật đúng là diễm phúc sâu, lại đem xinh đẹp như vậy mỹ nhân đều lừa gạt tới tay." Một đạo tiếng cười bỗng nhiên truyền đến, Dương Thần không cần nhìn cũng biết, người tới nhất định là Tam sư huynh Từ Vũ.

Quả nhiên, người tới thật sự là Từ Vũ, Từ Vũ sắc híp mắt híp mắt đánh giá Hoa Nguyệt Nô bộ ngực sữa, liếm liếm đầu lưỡi, "Tiểu nha đầu, ta cái này tiểu sư đệ không có khi dễ người đi? Nếu như hần khi dễ người rồi, người cho dù nói cho Tam sư huynh, Tam sư huynh tuyệt đối bang người dạy hần."

Hoa Nguyệt Nô khuôn mặt ửng đỏ, vừa định tức giận, nhưng là muốn đến đối phương là Dương Thần Tam sư huynh, nằng chi phải cố nén hạ trong lòng phần nộ, miễn cưỡng cười cười, cũng không nói gì thêm.

Thấy Hoa Nguyệt Nô biểu lộ, chỉ sợ cho dù là con mắt mù mắt người, cũng tuyệt đối nhìn ra nàng cùng Dương Thần quan hệ tuyệt đối không phải là nông cạn.

Vô Lượng cung rất nhiều đệ tử đều dùng hăm mộ ghen ghét ánh mắt nhìn xem Dương Thần, tiểu tử này bình thường đến cực điểm, không nghĩ tới vậy mà có thể được đến Hoa Nguyệt Nô lọt mắt xanh.

Hoa Nguyệt Nô tên tuổi cũng không nhỏ, chỉ cần đi qua Tam Hợp hội người, chỉ sợ đều nghe nói qua về đẹp của nàng tên, không ít nam nhân càng là đem cái này mê chết người Tiểu yêu tinh đã coi như là chinh phục đối tượng.

"Àm ăm!"

Bỗng nhiên lại là một hồi tiếng oanh minh, đình tai nhức óc, tất cả thế lực lớn mọi người ngay ngắn hướng hướng phía màu sắc rực rỡ màn sáng nhìn lại.

Dương Thần cũng nhìn sang, màu sắc rực rỡ màn sáng trong thậm chí có người, không chỉ một cá nhân, mà là mười mấy người.

"Tam sư huynh, đây là có chuyện gì? Trong kết giới tại sao có thể có người đâu?" Dương Thần nghi hoặc nhìn Từ Vũ.

"Tiểu sư đệ, người bây giờ chỗ đã thấy màu sắc rực rỡ màn sáng nhưng thật ra là ảo giác." Từ Vũ giải thích nói: "Chính thức kết giới tại những ảo giác này ở chỗ sâu trong, tất cả thế lực lớn trưởng lão cũng đã tiến vào, chính ở bên trong nghĩ biện pháp phá vỡ kết giới."

"Sư đệ, không nghĩ tới người liền những chuyện này cũng không biết." Tần Lăng bỗng nhiên làm ra bưng tỉnh đại ngộ bộ dạng, "Sư đệ tại Vô Lượng cung địa vị không cao, không biết những chuyện này đã ở hợp tình lý."

Dương Thần sắc mặt sắc mặt hơi đổi, chính mình tựa hồ cũng không có đắc tội người này, hần vì cái gì đột nhiên châm đối với chính mình.

Bất quá khi chứng kiến Tần Lăng quay đầu nhìn Hoa Nguyệt Nô, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý thời điểm, Dương Thần lập tức đã minh bạch tiền căn hậu quả.

Đáng tiếc, Tần Lăng làm như vậy chẳng những không có giảm xuống Dương Thần tại Hoa Nguyệt Nô trong lòng vị trí, ngược lại khiến cho Hoa Nguyệt Nô trong nội tâm đối với hần sinh ra chán ghét cảm giác.

"Tần sư huynh tại Vô Lượng cung địa vị đương nhiên so với ta cao nhiều hơn, ta chẳng qua là cái vô danh tiểu tốt mà thôi." Dương Thần lười nhác nhún vai, không có để ý Tần Lăng, bất quá khóe miệng của hần cũng lộ ra nhàn nhạt cười xấu xa, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Thằng này cũng không phải là người tốt lành gì, cái này Tần Lăng thực lực tuy mạnh, đoán chừng cũng sẽ ở thằng này thủ hạ chịu thiệt đấy." Tiêu Y Y chứng kiến Dương Thần khóe miệng cái kia cười xấu xa, đã chuẩn bị xong xem kịch vui.

"Thần, thằng này thật đáng ghét, đợi ngày sau hần đi Tam Hợp hội tham gia đấu giá hội, Nguyệt Nô nhất định phải làm cho hần ăn điểm đau khổ." Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, ngữ khí lạnh như băng.

Dương Thần nuốt nước bọt, hồi tưởng lại trước kia Hoa Nguyệt Nô đuổi giết chính mình bộ dáng, nữ nhân này tựa hồ lại khôi phục đã đến tại Vu Sơn đuổi giết bộ dáng của mình.

Rầm rầm, rầm rầm, rầm rầm... Sơn cốc này bỗng nhiên kịch liệt chấn động lên, cây cối, hoa cỏ... Toàn bộ hết gì đó đều bị run rẩy, tiếng oanh minh vậy mà không phải theo màu sắc rực rỡ màn sáng trong truyền tới đấy.

Tất cả thế lực lớn người ngay ngắn hướng xoay người sang chỗ khác, nguyên lai tiếng oanh minh là từ sau lưng của bọn hần truyền đến, tựa hồ là thiên quân vạn mã tại bồn tẩu, lại tựa hồ là thủy triều kịch liệt bốc lên.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, hần bỗng nhiên cảm thấy một tia nguy cơ.

"Bá Thú! Bá Thú! Thiệt nhiều Bá Thú! ..."

Mọi người quay người nháy mắt, mấy cái toàn thân máu tươi người theo ngoài sơn cốc vội vàng chạy tới, bọn hần cuồng loạn kêu, trên mặt lộ vẻ khủng

hoảng.

Hống hống hống...

Mấy người kia sau lưng bỗng nhiên truyền đến đỉnh tai như óc tiếng hô, mọi người đồng tử kịch liệt co rút lại, bọn hắn chứng kiến... Ngoài sơn cốc vậy mà thật sự có rất nhiều Bá Thú vội vàng chạy tới.

Hằng hà Bá Thú, Kiếm Xi Hồ, Tấn Mãnh Long, răng nanh thú, Tử Văn báo săn... Bọn hắn giống như điên một loại, động như Bôn Lô, theo ngoài sơn cốc vội xông mà đến, ven đường chạy gấp mà qua địa phương, cây cối âm âm sụp đổ!

Những Bá Thú này yếu nhất cũng là sĩ cấp Bá Thú, mạnh nhất dĩ nhiên là Tông Cấp Bá Thú.

Mọi người lập tức da đầu run lên, cũng không khỏi ngược lại hút miệng khí lạnh, tất cả thể lực lớn người toàn bộ cộng lại chừng tận ngàn người, thể nhưng mà cùng những Bá Thú này số lượng so với quả thực là chín trâu mất sợi lông.

"Mau lui lại!" Không biết là ai quát to một tiếng, tất cả thể lực lớn người phương pháp rối loạn đứng dậy, nhao nhao hướng sau lưng màu sắc rực rỡ màn sáng trong lui đi vào.

Màu sắc rực rỡ màn sáng trong có tất cả thể lực lớn trưởng lão, mọi người thối lui đến trong đó, ít nhất còn có cơ hội giữ được tánh mạng, nếu như tại người ở phía ngoài, tuyệt đối sẽ bị Bá Thú đập thành thịt vụn.

Đương nhiên, màu sắc rực rỡ màn sáng trong cũng có lớn lao nguy hiểm, nếu không cũng sẽ không biết chỉ lại để cho trưởng lão bản tiến vào trong đó, phải biết rằng, có thể trở thành trưởng lão, đều là Bá Vương cảnh thực lực!

Nghe nói màu sắc rực rỡ màn sáng bên trong đích Cửu Thái Lưu Ly Quang uy lực càng mạnh hơn nữa, mà ngay cả Bá Vương cũng có thể đánh chết. Không chỉ có như thế, màu sắc rực rỡ màn sáng bên trong còn có vô số tuyệt sát chi trận, hơi có không phải sẽ lâm vào trong đó, vạn kiếp bất phục!

Dương Thần bọn người cũng hướng phía màu sắc rực rỡ quang trong cực nhanh mà đi, tốt tại thực lực của bọn hắn đều không kém, tuy nhiên không phải trước hết nhất thêm tiến vào màu sắc rực rỡ màn sáng bên trong đích, có thể có phải thể không cuối cùng.

Quay đầu lại nhìn phía sau người, Dương Thần sắc mặt kịch biến, không ít người vậy mà đã bị Bá Thú tươi sống cắn chết, ngũ tạng lục phủ bốn phía vấy ra. Bị giết người phần lớn đều là Bá Sĩ, tốc độ của bọn hắn quá chậm, căn bản không kịp đào tẩu.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Dương Thần kinh nghi không thôi, tại sao lại nếu như xuất hiện nhiều như vậy Bá Thú? Bọn hắn tại sao phải đột nhiên tập kích nhân loại?

"Thần, đi mau!" Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên chăm chú bắt lấy Dương Thần cánh tay, cắn răng xông vào màu sắc quang mang, bọn hắn cơ hồ là cuối cùng một được chuẩn tiến vào màu sắc rực rỡ màn sáng chi nhân.

Tiến vào màn sáng nháy mắt, Dương Thần hai mắt một hồi đau đớn, đương hấn lần nữa mờ ra hai mắt thời điểm, lập tức chứng kiến bốn phía nổi lơ lửng từng sợi màu sắc quang mang, như Phiêu Miêu sương mù lằng lằng không phiêu đảng.

Trên mặt đất đồng dạng phun ra đạo đạo màu sắc quang mang, trùng thiên mà đi!

Xa hơn xa xa nhìn lại, thì là khôn cùng vô tận sương mù dày đặc, căn bản xem không cuối cùng, cái hướng kia đúng là Lôi Hỏa Bí Cảnh cửa vào nơi ở, cũng chính là phòng ngự đại trận cùng kết giới nơi ở, tất cả thể lực lớn trưởng lão đang ở đó nhai bài trừ kết giới.

A a a... Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, Dương Thần bọn người sắc mặt không khỏi biến đổi, có rất nhiều người đều bị màu sắc quang mang xuyên thủng mà qua, bị mất mạng tại chỗ!

Thật đáng sợ quang! Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, cảnh giác tránh đi bốn phía phiêu đảng màu sắc quang mang. Những người khác cùng Dương Thần đồng dạng, đều hoảng sợ nhìn xem bốn phía bị hào quang giết chết đồng bạn.

Rống rống, Bá Thú vậy mà xông vào màu sắc rực rỡ quang ở bên trong, mọi người nhao nhao hoảng sợ!

"Đi mau!" Dương Thần trở tay giữ chặt Hoa Nguyệt Nô, hướng phía xa xa Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào cực nhanh mà đi!

Tiêu Ngọc Nhân, Tàn Lăng, Tiêu gia huynh muội, mấy người kia chứng kiến Dương Thần cử động, lập tức đoán được Dương Thần dụng ý, chỉ có cảm thấy Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào mới có mạng sống cơ hội.

Bởi vì cái thể lực lớn các trưởng lão đều tại Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào, nếu như các trưởng lão liên thủ, mặc dù những Bá Thú này số lượng rất nhiều, cũng tuyệt đối sẽ bị giết được sạch sẽ.

Người còn lại tự nhiên cũng biết đây là mạng sống cuối cùng cơ hội, cho nên không hẹn mà cùng, ngay ngắn hướng hướng phía Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào chạy gấp mà đi, bất quá, không ít người bởi vì tránh né quá chậm, lập tức bị Cửu Thái Lưu Ly Quang giết chết.

Mọi người sau lưng, truy kích mà đến Bá Thú, cũng có rất nhiều bị Cửu Thái Lưu Ly Quang đuổi giết!

Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào là nòng đậm sương mù, đương Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô lướt vào trong sương mù dày đặc thời điểm, một đạo hùng hậu quát lạnh âm thanh truyền đến: "Hừ, hôm nay có chúng ta mấy người đang tại đây, ngươi lại vẫn dám giết người của chúng ta, mặc dù ngươi là Vô Lượng Quy Khư Vương, cũng không tránh khỏi quá mức cuồng vọng!"

"Ai cũng không thể mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh, ngươi Đại Vũ Vương Triều không được! Những người khác... Cũng không được!"

Thanh âm cuộn cuộn như sấm, là từ Dương Thần bọn người sau lưng truyền đến, đem may mắn còn sống sót tất cả mọi người chấn đắc khí huyết sôi trào, đầu vàng mắt hoa, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi.

Có ít người thậm chí cơ hồ bị chấn ngất đi, cho dù là cường như Tiêu Ngọc Nhân trên loại Thiên Bảng này cường giả, cũng bị chấn đến sắc mặt trắng bệch. Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô cũng đồng thời nhô ra một ngụm máu tươi, hai chân như nhũn ra, tại chỗ nhuyển ngồi ở địa!

Đạo này thanh âm điếc tai nhức óc rơi xuống về sau, một đạo yêu dị trầm thấp tiếng cười đón lấy truyền đến: "Các con, nghe chủ nhân, đem tất cả mọi người loại giết chết!"

Có thể miệng phun tiếng người là trở thành Vương cấp đã ngoài Bá Thú đặc thù, mới vừa nói lời nói Bá Thú thậm chí có hai cái! !

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Cường hãn Bá Thú (Canh [3])

"Đem tất cả mọi người loại giết chết! !"

Những lời này tựa như ôn dịch giống như truyền bá ra đến, khiến cho sắc mặt của mọi người đều là biến đổi.

Hống hống hống... Lấy ngàn mà tính Bá Thú nghe được mệnh lệnh về sau, chạy như điên mà đến, toàn bộ đại địa đều chịu chấn động.

Không ít Bá Thú bị cửu thái sắc Lưu Ly quang trực tiếp đuổi giết, thế nhưng mà số lượng của bọn họ thật sự quá nhiều, không ngừng theo màu sắc rực rỡ màn sáng bên ngoài nhảy vào, khiến cho số lượng của bọn họ thoát nhìn căn bản không có giảm bớt bộ dạng.

Tất cả thế lực lớn đệ tử nhao nhao chui vào sương mù dày đặc, mục đích đều là đuổi tới hướng phía Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào, Dương Thần cùng Hoa Nguyệt Nô tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Xuyên qua sương mù dày đặc về sau, Dương Thần đưa mắt nhìn lại, cách đó không xa thành linh sừng sững lấy một đạo cự đại bức tường lửa, hỏa trên tường có vô số đạo to bằng cánh tay Lôi Điện xuyên thẳng qua, như ở trong nước ngao du Giao Long.

Cực nóng độ ẩm theo bức tường lửa bên trên phóng xạ tứ phương, cả mặt đất đều bị thiêu đốt được vỡ ra đến, Đào Đào cùng Diệp Tường bọn người đã bị vây ở cái này Lôi Hỏa trong kết giới, chỉ có đã phá vỡ Lôi Hỏa kết giới, mới có thể cứu ra bọn hãn!

Bức tường lửa trước khi thành linh có tám trung niên nhân, trong tám cái này năm người hư không khoanh chân mà ngồi, nhắm mắt ngồi xuống, mỗi người khí tức đều dị thường cường hãn, khiến người tâm hồn.

"Viên Xích Kiêu, Hàn Duẫn, Hình Pháp trường lão, Vũ Văn Thương..." Dương Thần nhìn xem trong đó ba người, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ, không nghĩ tới lần này cái thế lực lớn cường giả đều đã đi đến, bất quá hãn chỉ thấy qua trong đó bốn cái.

Bỗng nhiên, con của hãn không khỏi co rụt lại, "Cái đó đúng... Vương phẩm Bá Khí!"

Theo ánh mắt của hãn nhìn lại, chỉ thấy Viên Xích Kiêu chờ tám người tầm đó, thành linh có một cái cao tới mấy mét Kim Sắc đại đỉnh, đỉnh bên trên che kín mặt trời phù điêu, trông rất sống động.

Kim Sắc đại đỉnh trên không Bá Khí nhập như thủy triều phiên cồn, không ngừng bị hút vào trong đó, đáng sợ như thế Bá Khí phun ra nuốt vào lượng, tuyệt đối là Vương phẩm Bá Khí!

"Thần, đó là Đại Vũ Vương Triều Vương phẩm Bá Khí Cửu Dương đỉnh, theo Nguyệt Nô xem, bọn họ là muốn dùng Cửu Dương đỉnh phá vỡ Lôi Hỏa kết giới." Hoa Nguyệt Nô bỗng nhiên đối với Dương Thần nói ra.

"Quả nhiên là Vương phẩm Bá Khí!" Dương Thần còn là lần đầu tiên nhìn thấy chính thức Vương phẩm Bá Khí.

Còn lại xuyên qua sương mù dày đặc tới người cũng nhìn thấy Cửu Dương đình, sắc mặt đều là lộ ra rung động chi sắc, trong lúc nhất thời vậy mà quên sau lưng còn có Bá Thú. Cho dù là Đại Vũ Vương Triều các đệ tử, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Cửu Dương đình.

"Các người còn không mau tới, chẳng lẽ muốn bị Bá Thú ăn tươi sao?" Hình Pháp trường lão cái kia cuộn cuộn như tiếng sấm bỗng nhiên truyền vào sở hữu trong tai, đem mọi người theo trong lúc khiếp sợ giựt mình tỉnh lại.

Mọi người nào dám do dự, nhao nhao chạy gấp hướng Cửu Dương đình bên cạnh, tất cả thế lực lớn cộng lại chung ngàn tên đệ tử, lập tức đem Cửu Dương đình bao bọc vây quanh, mỗi cái thế lực mọi người lần lượt riêng phần mình trường lão.

"Vũ Văn Thương lão gia hỏa này có lẽ nhận thức không xuất ra ta mới đúng!" Dương Thần nhần nhin ghen cách đó không xa khoanh chân mà ngồi Vũ Văn Thương, mây kiếm nhảy lên.

Hống hống hống... Tiếng hô giống như thủy triều cuộn cuộn truyền đến, đình tai như óc, đông nghịt thân ảnh đột nhiên xuyên qua sương mù dày đặc, xuất hiện tại mọi người trước mắt, Bá Thú số lượng quá nhiều, như bay hoàng một loại, làm cho người không khỏi da đầu run lên.

"Hừ, bằng các người cũng dám tại lão phu bọn người trước mặt tác quái, thật sự là không biết lượng sức!" Vũ Văn Thương lạnh quát một tiếng, trong tay huyết quang lóe lên, Thiết Huyết chiến phủ thỉnh linh nơi tay.

Tay cầm Thiết Huyết chiến phủ, Vũ Văn Thương lập tức tản mát ra khiếp người Bá Khí, như Sở bá vương đến thế gian, uy mãnh khiếp người!

"Ha ha ha ha..." Vũ Văn Thương cười to vài tiếng, "Các vị, tự do lão phu xuất thủ trước giáo huấn một chút những súc sinh này a!"

Tiếng cười không rơi, Vũ Văn Thương đại bỗng nhiên hét lớn một tiếng, bỗng nhiên đạp không mà lên, như quỷ mị tựa như xuất hiện tại đàn thú trên không, Thiết Huyết chiến phủ mãnh liệt bổ mà ra!

Oanh! Huyết sắc búa mang Phá Không Trảm giết mà ra, mang theo thế lôi đình vạn quân, sát nhập đàn thú bên trong, chỉ một thoáng tiếng kêu thảm thiết không ngừng, tứ chi bay tứ tung, máu tươi bốn phía vẩy ra.

Chỉ cần không phải Tông Cấp đã ngoài Bá Thú, toàn bộ bị một búa chém giết, một búa chi uy vậy mà cường hãn như vậy!

"Vũ Văn huynh, bên trái giao cho người, bên phải tự giao cho lão phu tốt rồi." Hình Pháp trường lão cao giọng cười to, đạp không mà lên, hướng phía bên phải vọt tới Bá Thú cực nhanh mà đi!

Chỉ thấy Hình Pháp trường lão tay áo huy động, xoáy lên trận trận Lôi Đình chi nhận, hướng phía bốn phương tám hướng chém giết mà đi, đánh chết Bá Thú như cắt cỏ giống như nhẹ nhõm. Tông Cấp trở xuống đích Bá Thú trong mắt bọn hắn, giống như con sâu cái kiến.

"Các vị, mau động thủ đi!" Viên Xích Kiêu bỗng nhiên giương đôi mắt, một chương vỗ vào Cửu Dương đình lên!

"Cái này lão tạp chủng muốn làm gì?" Dương Thần không khỏi nghi hoặc.

Đúng lúc này, Hàn Dẫn chờ còn lại năm cái trường lão ngay ngắn hướng ra tay, một chương chụp về phía Cửu Dương đình, Cửu Dương đình ông ông chấn động lên, trận trận kim quang theo đình bên trên phóng xạ ra, đâm vào người xung quanh con mắt đau nhức.

Dương Thần chịu đựng đau đớn mở hai mắt ra, cơ hồ ngay tại hắn mở hai mắt ra nháy mắt, ông một tiếng vang thật lớn, Cửu Dương trong đình đột nhiên phun ra một đạo kim sắc hỏa diễm, Hỏa Diễm thẳng bức không trung mà đi.

Bỗng nhiên, Hỏa Diễm lẳng không nhanh quay ngược trở lại, hướng phía cách đó không xa Lôi Hỏa kết giới bắn tới, oanh! Kim sắc hỏa diễm mãnh liệt đụng vào hỏa trên tường, kích thích Đóa Đóa hỏa hoa, đầy trời phát phối.

"Uống!" Hàn Dẫn bọn người ngay ngắn hướng hét lớn, đem trong cơ thể Bá Khí liên tục không ngừng rót vào Cửu Dương đình, lập tức, kim sắc hỏa diễm bỗng nhiên biến thô, như vừa toản giống như xoay tròn, lần nữa đụng vào hỏa trên tường!

Toàn bộ đại địa đều đang chấn động, trên bầu trời càng là phiêu hạ trận trận Hỏa Vũ.

"Bọn hắn muốn phá vỡ kết giới!" Dương Thần ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ: "Không biết Tiểu Đào Từ đến cùng thế nào."

Oanh! Đại địa lần nữa chấn động, bức tường lửa lại bị kim sắc hỏa diễm xuyên thủng, hần bên trên hình thành một cái đường kính mấy chục thước lỗ thủng. Cùng lúc đó, theo Cửu Dương trong đình phun ra đến kim sắc hỏa diễm bỗng nhiên hình thành một vòng tròn, đem lỗ thủng biên giới cho chặn đường.

Đã có kim sắc hỏa diễm chặn đường, bức tường lửa lập tức không cách nào khép lại.

"Còn lại tự giao cho lão phu rồi!" Viên Xích Kiêu cười lớn một tiếng, phút chốc bay vút mà lên, một chương vỗ vào Cửu Dương đình lên, ông! Cửu Dương đình lập tức nhỏ đi, đã rơi vào trong tay của hắn.

"Cái này lão tạp chủng lại muốn làm gì? Kết giới không phải đã được mở ra sao?" Dương Thần mây kiếm nhảy lên.

Viên Xích Kiêu nâng Cửu Dương đỉnh, lăng không cực nhanh, như thiểm điện xuất hiện bức tường lửa bên cạnh, chỉ thấy hấn giơ lên vung lên, Cửu Dương đỉnh lăng không xoay tròn, bay đến bức tường lửa lên, cái kia vừa mới mở ra lỗ thủng ở trong.

Ông! Cửu Dương đỉnh bỗng nhiên biến lớn, trở nên đủ có vài chục Mễ lão cao, không ngừng đem lỗ thủng mở rộng, cùng lúc đó, hấn vậy mà đang không ngừng hấp thu Lôi Hỏa trong kết giới Hỏa Diễm.

"Viên Xích Kiêu thắng này vậy mà muốn đem toàn bộ kết giới đều hấp thu!" Chứng kiến Cửu Dương đỉnh tại hấp thu trong kết giới Hỏa Diễm, Dương Thần lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Rắc...rắc..., Cửu Dương đỉnh không ngừng cắn nuốt trong kết giới Hỏa Diễm, toàn bộ kết giới càng ngày càng mờ nhạt, bốn phía độ ẩm cũng bỗng nhiên chậm lại.

Lôi Hỏa kết giới vốn là do Hỏa Diễm cùng Lôi Đình hình thành, hiện tại Cửu Dương đỉnh đang không ngừng thôn phệ Hỏa Diễm, dùng không được bao lâu, toàn bộ kết giới tất nhiên sẽ sụp đổ.

Bỗng nhiên, một đạo khàn giọng thanh âm truyền đến: "Nhân loại, các ngươi lại dám không phục theo chủ nhân mệnh lệnh, thật sự là tội đáng chết vạn lần!"

Một đầu bóng đen tựa như tia chớp xẹt qua, đột nhiên xuất hiện tại Viên Xích Kiêu sau lưng, như đao phong giống như lợi hại móng vuốt sắc bén mãnh liệt chụp vào Viên Xích Kiêu!

Viên Xích Kiêu sắc mặt kịch biến, trở tay một kiếm bỏ đi ra ngoài, kiếm khí tung hoành, xen lẫn vô số phong nhận, chói tai tiếng xé gió vang vọng ra, truyền vào ở đây tất cả mọi người trong tai.

Vèo! Cái kia ra tay công kích Viên Xích Kiêu đồ vật thoáng hiện phút chốc lóe lên, tựa như tia chớp tránh được phô thiên cái địa mà đến phong nhận.

"Vương cấp Bá Thú!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, há lại chỉ có từng đó là hấn, mọi người tại đây sắc mặt cũng là ngay ngắn hướng biến đổi.

Công kích Viên Xích Kiêu đồ vật dĩ nhiên là Bá Thú, cái này chỉ Bá Thú hình như Hắc Báo, thân hình thon dài to lớn, chùng dài đến ba thước, trên người che kín vô số màu tím hoa văn, như Đóa Đóa hoa mai, mỗi đóa có chín đầu hoa văn cấu thành.

Cái này chỉ Bá Thú cho người hung hãn, thô bạo cảm giác, cả người tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Từ Đồng Cửu Văn Báo! Dương Thần trong nội tâm rung mình, loại này Bá Thú nhanh chóng dị thường thật nhanh, ngoại trừ vài loại ít có Bá Thú bên ngoài, tốc độ của hấn tuyệt đối là đồng cấp bên trong nhanh nhất đấy.

Từ Đồng Cửu Văn Báo tránh đi Viên Xích Kiêu công kích về sau, phút chốc rơi xuống đất, thân thể gấp, bắn lên, như mũi tên nhọn giống như bắn về phía Viên Xích Kiêu mà đi!

"Thật nhanh!" Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi, hấn căn bản thấy không rõ Từ Đồng Cửu Văn Báo động tác.

Không chỉ là hấn, mọi người ở đây, chỉ có Bá Tông đã ngoài tu vi mới có thể miễn cưỡng chứng kiến Từ Đồng Cửu Văn Báo, thứ này tốc độ thật sự quá nhanh, không hổ là Vương cấp Bá Thú!

Viên Xích Kiêu cũng là dùng tốc độ tăng trưởng, thế nhưng mà giờ phút này hấn chứng kiến Từ Đồng Cửu Văn Báo tốc độ, đồng tử cũng không khỏi mãnh liệt co rút lại!

"Hừ, ngươi cũng quá không đem chúng ta để vào mắt rồi!" Một đạo quất lạnh âm thanh bỗng nhiên truyền ra, thanh âm truyền ra nháy mắt, một mũi tên mũi tên phá không nổ bắn ra hướng Từ Đồng Cửu Văn Báo mà đi!

Mũi tên phía trên tán phát ra trận trận ánh lửa, ở giữa không trung lơ lửng một đầu dài lớn lên Hỏa xà.

Lập tức mũi tên nổ bắn ra tới, Từ Đồng Cửu Văn Báo thon dài thân thể bỗng nhiên vận vẹo, tựa như tia chớp lóe lên, vậy mà tránh được cái này một mũi tên.

Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, thắng này tốc độ thật nhanh!

Coi như Từ Đồng Cửu Văn Báo tránh đi mũi tên nháy mắt, Viên Xích Kiêu đột nhiên huy kiếm Tật Trảm, một kiếm bỏ ra, xoáy lên trận trận Phong Bạo, trong gió lốc dấu điểm lấy vô số lăng lệ ác liệt kiếm khí.

"Nhân loại, thực lực của các ngươi quá yếu!" Từ Đồng Cửu Văn Báo khinh thường cười nói: "Đối với trả cho các ngươi, chỉ cần bốn vương là đủ, căn bản không cần đại ca ra tay!"

Trên người của hấn bỗng nhiên tán phát ra trận trận kinh phong, hóa thành vô số đao phong nhận, chém giết mà ra, đem đánh về phía hấn Phong Bạo trảm phá vỡ đến, hóa giải ở vô hình, phong nhận tiếng xé gió vang vọng không dứt!

"Hừ, đồng dạng!" Vừa rồi bắn tên chi nhân cười lạnh một tiếng, lần nữa kéo cung bắn ra một mũi tên, vèo! Mũi tên tán phát ra trận trận Hỏa Diễm, thắng

bức Từ Đồng Cửu Văn Báo mà đi!

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, bắn tên chỉ nhân thân mặc bạch y, tuổi chừng hơn ba mươi tuổi, mặt vuông tai lớn, tướng mạo cương nghị, tay cầm hòa hồng sắc giương cung, ngạo khí mười phần!

"Thần, hần là Diệp Lạc Hội trưởng Nhị đệ Diệp Long, Tam Hợp hội Phó Hội Trưởng." Hoa Nguyệt Nô nhìn thấy Dương Thần nhìn xem bắn tên chỉ nhân, lập tức truyền âm cho Dương Thần.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Thoát khốn

Vèo! Vèo! Vèo! Mũi tên tạt bắn về phía Từ Đồng Cửu Văn Báo, Hóa Diễm theo đầu mũi tên tản ra, bốn phía tràn ngập.

"Viên huynh, hần tựu giao cho ta, ngươi nhanh lên đi đem Lôi Hỏa kết giới mở ra!" Diệp Long kéo cung bắn tên nháy mắt, lớn tiếng đối với Viên Xích Kiêu nói ra.

"Đa tạ Diệp huynh!" Viên Xích Kiêu cười cười, cực nhanh đến Cửu Dương đình bên cạnh, một chuông tay đi lên, lập tức, Cửu Dương đình hấp thu Hóa Diễm tốc độ nhanh hơn, Lôi Hỏa kết giới trở nên càng phát ra âm ầm.

"Đáng tiếc, cái gì chó má Vương cấp Bá Thú! Thậm chí ngay cả Viên Xích Kiêu đều giết không hết!" Dương Thần chứng kiến Từ Đồng Cửu Văn Báo bị Diệp Long ngăn trở, trong nội tâm âm mắng lên.

Bỗng nhiên lại truyền đến một tiếng rống to, Dương Thần quay đầu nhìn về lấy thanh âm truyền đến chỗ nhìn lại, sắc mặt lần nữa biến đổi, "Tấn Mãnh Long! !"

Cái này chỉ Tấn Mãnh Long hình thể thật lớn, cơ hồ là Tông Cấp Tấn Mãnh Long gấp hai, liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén chừng một trượng đến trường, không ngừng lóe ra hàn quang, sắc bén vô cùng!

"Không phục theo đại ca mệnh lệnh, giết!" Tấn Mãnh Long vậy mà cũng học ra tiếng người, mọi người sắc mặt đều là biến đổi, cái này chỉ Tấn Mãnh Long vậy mà cũng là Vương cấp Bá Thú.

Tấn Mãnh Long thả người nhảy lên, mấy cái tung nhảy về sau, hần liền rơi vào Lôi Hỏa kết giới trước khi, liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén mãnh liệt cắt về phía Viên Xích Kiêu mà đi!

Viên Xích Kiêu vừa muốn động thủ, một thân ảnh đột nhiên ra hiện tại bên cạnh của hần, ánh đao lóe lên, đột nhiên xuất hiện chỉ nhân vùng đao Tật Trảm tại Tấn Mãnh Long móng vuốt sắc bén lên!

Phanh! Ánh lửa vậy ra, Tấn Mãnh Long bị chấn đắc rút lui hướng về sau, liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén đã bị Hàn Băng đông lại.

"Hàn Dẫn!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, thẳng này rút cục xuất thủ.

Tại Vu Sơn thời điểm, hần đã gặp Hàn Dẫn thực lực, dù cho Viên Xích Kiêu đập người đối với hần cũng phi thường kiêng kỵ, cái này đủ để nói rõ thực lực của hần không giống người thường.

"Đối thủ của ngươi là ta!" Hàn Dẫn rất có phong độ cười cười, trong tay của hần nắm lấy một thanh màu tuyết trắng loan đao, giống như Hàn Băng.

"Hừ, ngươi đao trong tay chẳng qua là Thượng phẩm Bá Khí, căn bản không cách nào đối với ta tạo thành tổn thương!" Tấn Mãnh Long khinh thường hừ một tiếng, hai chân đạp địa bắn lên, động như Bôn Lôi, liềm đao hình dáng móng vuốt sắc bén mãnh liệt chụp vào Hàn Dẫn mà đi!

Hàn Dẫn cười nhạt một tiếng, thân hình phút chốc lóe lên, thối lui đến mấy chục thước có hơn, Tấn Mãnh Long cái công kích lập tức thất bại. Rơi trong sát na, Tấn Mãnh Long gào rú một tiếng, lần nữa thả người nhảy lên, truy kích Hàn Dẫn mà đi!

Mọi người thấy đến Bá Vương cảnh cường giả cùng Vương cấp bá ** tay, trên mặt đều toát ra rung động chi sắc, cường giả loại này ở giữa chiến đấu cũng không phải là tùy tiện là có thể chứng kiến đấy.

"Chắc chắn, cái này chỉ Tấn Mãnh Long thể nhưng mà Vương cấp Bá Thú, nếu như có thể đạt được chân của hần trao thì tốt rồi, trên thể nhưng mà kia

tốt tài liệu luyện khí a." Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, âm thầm đã ra động tác Tấn Mãnh Long chủ ý.

Bất quá hần cũng chỉ là ngừng lại mà thôi, cho dù là cường như Hàn Duẫn cũng rất khó chiến thắng Tấn Mãnh Long, càng đừng đề cập giết chết.

Ầm ầm!

Lôi Hỏa cảnh giới kịch liệt chấn động, vốn là tại bức tường lửa bên trên xuyên thẳng qua không ngừng Lôi Đình chậm rãi biến mất, ngay sau đó, Cừu Dương đình lún nửa mãnh liệt khê hấp, lại nuốt lấy trong kết giới đại bộ phận Hỏa Diễm!

Toàn bộ kết giới đột nhiên biến mất, ông! Cừu Dương đình bỗng nhiên nhỏ đi, bay trở về Viên Xích Kiêu trong tay, hần bên trên có quyền quyền Hỏa xà đang xoay tròn, như sương mù giống như Phiêu Miêu.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, Lôi Hỏa kết giới biến mất về sau, trong đó quả nhiên có rất nhiều người, những mọi người này khoanh chân mà ngồi, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, rất hiển nhiên, kết giới về sau Bá Khí cực kì thừa thốt.

"Tiểu Đào Tử như thế nào không tại?" Dương Thần sắc mặt kịch biến, hần thấy được Mạc Thừa Hiên, thấy được Phạm Thiên Lâm, thấy được Diệp Tường... Thế nhưng mà nếu không có chứng kiến Tạo Hóa bút.

Tại Mạc Thừa Hiên bọn người sau lưng, dĩ nhiên là một khối tầm hơn mười trượng đến cao thạch bích, một cái Hắc Bạch hai màu hình tròn đồ án thành linh khắc ở phía trên, hình tròn đồ án đường kính dài đến mấy chục thước.

Cái này là Lôi Hỏa Bí Cảnh lối vào lớn nhất phòng ngự đại trận.

"Đáng giận nhân loại!" Tấn Mãnh Long cùng Từ Đồng Cừu Văn Báo phát ra gầm lên giận dữ.

"Tiểu Đào Tử, ngươi đến cùng ở địa phương nào?" Dương Thần cắn chặt hàm răng, chẳng lẽ Tạo Hóa bút cũng không có bị khốn trụ? Hay hoặc là Tạo Hóa đã trước đào tẩu rồi hả?

Bỗng nhiên, không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo tiếng cười nhạo: "Có thể người cười loại, các ngươi cho rằng phá giải kết giới, là có thể mở ra phòng ngự đại trận sao?" Thanh âm đình tại nhức óc, như kiểu tiếng sấm rền cuộn cuộn mà đến, chấn đắc tất cả mọi người khí huyết sôi trào.

"Lại là này gia hỏa!" Dương Thần vội vàng ổn định trong cơ thể không ngừng bốc lên khí huyết.

"Thần, người nói chuyện có lẽ chính là hai cái Vương cấp Bá Thú trong miệng chỗ gọi đại ca." Hoa Nguyệt Nô ổn định tâm thần về sau, nhìn xem Dương Thần nói ra.

"Hừ, đã đã đến, vì cái gì không đi ra, ngươi không phải tự xưng Vô Lượng Quy Khư chi chủ sao? Làm như thế nào chút ít dấu đầu lộ đuôi sự tình!" Vũ Văn Thương lạnh quất một tiếng.

"Dấu đầu lộ đuôi?" Một đạo nhàn nhạt tiếng cười quanh quẩn ra, một người theo màu sắc quang mang bên ngoài đập không mà đến, hần mỗi đi một bước bỗng di động mấy chục thước, làm cho người không thể tưởng tượng!

Thoáng qua tầm đó, người này đã xuất hiện ở mọi người trước mắt, người này mặc huyết sắc trường bào, mày kiếm lẫm lẫm, âm nhu tà khí, huyết tóc dài màu đỏ áo choàng mà qua, con của hần vậy mà cũng là màu đỏ như máu, cho nhân yêu dị cảm giác.

Người này vừa mới xuất hiện, ngoại trừ cái kia hai cái Vương cấp Bá Thú bên ngoài, sở hữu Bá Thú đều cung kính bò trên mặt đất.

"Thằng này... Chẳng lẽ cũng là Bá Thú?" Dương Thần không khỏi nuốt nước bọt, hần thật sự không dám nghĩ tới, Bá Thú... Thế nhưng mà chỉ có đạt tới Hoàng Cấp mới có thể Hóa Hình.

Không chỉ là Dương Thần, mọi người ở đây sắc mặt cũng là ngay ngắn hướng biến đổi, trong nội tâm càng là ngay ngắn hướng chấn động: "Hoàng Cấp Bá Thú!"

Hoàng Cấp Bá Thú, đây chính là so sánh nhân loại Bá Hoàng tồn tại!

Wu Văn Thương, Hàn Duẫn, Viên Xích Kiêu... Cái này tám cái Bá Vương cảnh cường giả, sắc mặt của bọn hần chỉ là hơi đổi, lập tức lại khôi phục bình tĩnh, tựa hồ... Bọn hần đã sớm ngờ tới sẽ có Hoàng Cấp Bá Thú xuất hiện.

"Bốn hoàng đã từng nói qua, không có bốn hoàng cho phép, ai cũng không thể mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh!" Tóc đỏ thanh niên ưu nhã cười cười, hần tựa hồ tận lực đem khí tức thu liễm.

"Ngươi chỗ, ta Đại Hàn Vương Triều có thể không cần tuân theo." Hàn Duẫn thông dong cười cười, "Cái này Vô Lượng Quy Khư ở trong, ngươi nói lời nói chưa hần có thể làm được chủ!"

Dương Thần âm thầm nuốt nước bọt, cái này Hàn Duẫn có phải hay không đầu có tật xấu?

Không chỉ là Dương Thần, còn lại trong lòng mọi người kỳ thật cũng là nghĩ như vậy, Hàn Duẫn chẳng qua là Bá Vương mà thôi, cũng dám cùng Hoàng Cấp Bá Thú khiêu chiến?

Tóc đỏ thanh niên nhàn nhạt cười cười, vừa muốn nói chuyện, ánh mắt bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo ác liệt vô cùng, mãnh liệt nhìn về phía sau lưng màu sắc quang mang, quát lạnh nói: "Chẳng lẽ muốn bốn hoàng tử các người đi ra!" Thanh âm cuộn cuộn như sấm, truyền hướng màu sắc rực rỡ màn sáng bên ngoài!

Mọi người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, nhìn về phía màu sắc rực rỡ màn sáng mà đi, là ai đã đến?

"Tím oán, mười năm trước tại Vô Lượng Quy Khư gặp được người thời điểm, ta biết ngay người tất nhiên sẽ tại trong thời gian ngắn đột phá, không nghĩ tới suy đoán của ta thật sự biến thành sự thật rồi." Một người theo màu sắc rực rỡ màn sáng bên ngoài đáp không mà đến, phía sau của hắn thỉnh thoảng còn có bốn người, mấy người kia khí tức đều cường đại dị thường.

Bọn hắn những nơi đi qua, Cửu Thái Lưu Ly Quang căn bản không cách nào tới gần bọn hắn! !

"Diệp Lạc!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cái kia đi đầu tiến vào màu sắc rực rỡ màn sáng chỉ nhân dĩ nhiên là Diệp Lạc.

"Vương gia!", "Chương giáo!", "Hội trưởng!", "Lão chủ!" ... Chứng kiến năm người này, mọi người liên tiếp kêu lên, thần thái cung kính vô cùng.

Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, Diệp Lạc sau lưng mấy người kia địa vị, thật đúng là rất lớn!

"Cũng may hắn chỉ là mới vào Bá Hoàng, chúng ta bốn người liên thủ, mới có thể khiến chế trụ hắn, Diệp huynh, người nhanh lên động thủ đi, không muốn cùng hắn nhiều lời, chậm thì có biến!" Diệp Lạc sau lưng một người mở miệng nói ra.

"Tốt, chur vị coi chừng!" Nói chuyện thời điểm, Diệp Lạc bỗng nhiên rơi trên mặt đất, trong tay hắc quang lóe lên, Huyền Minh cung thỉnh thoảng nắm trong tay, màu đen sương mù theo Huyền Minh trên cung phóng xạ ra.

"Diệp Lạc, người chẳng lẽ thật sự cho rằng, dùng người lực lượng một người có thể phá vỡ phòng ngự đại trận sao?" Tím oán khinh thường cười nói: "Dù cho ta buông tay cho người phá giải đại trận, người cũng tuyệt đối phá không khai!"

Diệp Lạc nhàn nhạt cười cười, nắm chặt Huyền Minh cung, dùng Huyền Minh cung một mặt đụng trên mặt đất.

Ầm ầm! Một cỗ bá đạo cương mãnh sức lực xuyên thấu mặt đất, mặt đất như giống mạng nhện vỡ vụn ra đến, mặt đất nhấc lên trận trận cát đá, phóng lên trời, vòng qua vòng lại tứ tán, lập tức đem diệp lạc lung bao ở trong đó.

"Diệp Lạc đến cùng muốn làm gì?" Dương Thần kinh nghi không thôi, còn lại mọi người cũng như thế.

Cát tầng tán đi, mọi người hướng xuống đất nhìn lại, trên mặt đất thỉnh thoảng có cái cự đại hình tròn trận pháp, trung tâm của trận pháp che kín lấy vô số thật nhỏ hoa văn, Diệp Lạc trụ đứng tại trung ương nhất.

Chứng kiến huyết sắc đại trận, tím oán sắc mặt hơi đổi: "Khá lắm Diệp Lạc!" Nói xong hắn đã cất bước bước ra, hắn vậy mà ý định ngăn cản Diệp Lạc.

Ông! Một chỉ màu xanh trường bút nổ bắn ra mà đến, sắc bén ngời bút đâm thẳng hướng tím oán mà đi, một số đâm ra, toàn bộ không gian đều lờm xuống dưới, tựa hồ tùy thời đều bị xuyên thủng ra.

"Đây là..." Dương Thần trừng lớn hai mắt, cái này Bá Khí vậy mà cũng là một cây bút!

"Là Xuân Thu bút! Cung chủ xuất thủ!" Vô Lượng cung các đệ tử sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

Cái này cây bút dĩ nhiên là Vô Lượng cung Vương phẩm Bá Khí, Xuân Thu bút!

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Tím oán khinh thường hừ một tiếng, hừ không một trào, Bá Khí giống như thủy triều phiên cồn đứng dậy, Xuân Thu bút lập tức bị cuốn vào cuộn cuộn bốc lên Bá Khí vòng xoáy bên trong, không thể động đậy!

Ông! Xuân Thu bút đột nhiên nhỏ đi, tựa như châm nhỏ, theo cuộn cuộn bốc lên Bá Khí trong thoát khốn mà ra.

Xuân Thu bút lần nữa biến lớn, đủ có dài mấy chục thước, tán phát ra trận trận ánh sáng màu xanh, chiếu rọi phương viên tầm hơn mười trượng, như mũi tên giống như nổ bắn ra hướng tím oán mà đi, như mũi tên!

Cùng lúc đó, không biết từ chỗ nào lại truyền tới một đạo tiếng xé gió, một thanh dài kích từ đằng xa nổ bắn ra mà đến, thẳng bức tím oán sau lưng mà đi, dĩ nhiên là Đại Hàn Vương Triều Vương phẩm Bá Khí, dùng lại thương kích!

Thấy như vậy một màn, Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, thật là lớn thủ bút, hôm nay hắn đã chứng kiến bốn kiện Vương phẩm Bá Khí rồi.

Chương 135: Một chỉ máu tươi

Tất cả thế lực lớn vậy mà đều té ra chính mình Vương phẩm Bá Khí, cái này chỉ sợ là từ trước tới nay lần thứ nhất.

Xuân Thu bút cùng dừng lại thương kích phân biệt lúc trước sau hai cái phương hướng nổ bắn ra hướng Từ Oán, mang theo hai đạo chói tai tiếng xé gió, vang vọng bốn phương tám hướng, chấn động mọi người màng nhĩ đau nhức.

Từ Oán khinh thường hừ một tiếng, theo tay vung lên, bốn phương tám hướng Bá Khí đều bị hấn điều động đứng dậy, giống như thủy triều phóng tới hai đại Vương phẩm Bá Khí, lập tức, hai đại Vương phẩm Bá Khí bị cực lớn đạn năng lượng khai!

Ngay tại Xuân Thu bút cùng dừng lại thương kích bị bắn ra nháy mắt, hai cái bóng người đột nhiên cướp được Từ Oán trước người, phân biệt duỗi tay nắm chặt Xuân Thu bút cùng dừng lại thương kích, tay cầm Vương phẩm Bá Khí, hai người này ngay ngắn hướng hướng Từ Oán triển khai công kích.

Cái kia nắm Xuân Thu bút trung niên nhân một bộ Thanh y, tướng mạo nho nhã, cho người tiên phong đạo cốt cảm giác, người này đúng là Vô Lượng cung cung chủ Tần Việt.

Tiếp được dừng lại thương kích chỉ nhân đồng dạng cũng là trung niên nhân, trung niên nhân này thân mặc hắc y, mặt chữ quốc, hai mắt như lạnh điện giống như khiếp người, dáng người khôi ngô, người này đúng là Đại Hàn Vương Triều Vương gia Hàn khô!

"Các ngươi cho rằng, bằng hai người các ngươi có thể ngăn trở bản hoàng sao? Buồn cười!" Từ Oán khẽ cười một tiếng, căn bản không có đem Tần Việt cùng Vũ Văn diệt để vào mắt.

"Ngăn cản không chống đỡ được, vậy cũng muốn đánh cho mới biết được." Tần Việt cười nhạt một tiếng, bỗng nhiên ra tay, tay cầm Xuân Thu bút, mãnh liệt đâm về Từ Oán mà đi, một số đâm ra, bén nhọn tiếng xé gió quanh quẩn ra, chấn động mọi người ở đây màng nhĩ đau nhức.

"Thật là lợi hại bút!" Dương Thần không khỏi nghĩ tới Tạo Hóa bút, nếu như Tạo Hóa bút khôi phục thực lực, có thể phát huy ra uy lực có thể cùng Xuân Thu bút so sánh sao?

Tần Việt xuất hiện nháy mắt, Hàn khô đồng dạng ra tay, dừng lại thương kích lăng không múa, di động phương viên tầm hơn mười trượng Bá Khí, giống như thủy triều phiên cồn đứng dậy, mọi người chỉ cảm thấy trận trận áp lực, dù cho tại phía xa mấy trăm trượng bên ngoài, cũng bị cái này cổ áp lực chấn động sau lùi lại mấy bước.

Một kiện Vương phẩm Bá Khí tại Bá Vương trong tay, vậy mà có thể phát huy ra loại uy lực này đến, quả thực làm cho người không thể tưởng tượng!

Lập tức Tần Việt hai người công kích mà đến, Từ Oán khẽ cười một tiếng, tay áo nhẹ nhàng vung lên, Bá Khí phiên cồn, hóa thành trận trận huyết vụ, uốn éo thành vô số cổ sắc bén gai nhọn hoắt, nổ bắn ra mà ra!

Những gai nhọn hoắt này tốc độ thật sự quá nhanh, làm cho Tần Việt hai người không thể không dùng Vương phẩm Bá Khí đón đỡ, căn bản không rảnh tại công kích Từ Oán.

Từ Oán khẽ cười một tiếng, lăng không bước nhanh bước ra, hướng phía xa xa Diệp Lạc cực nhanh mà đi, hấn vậy mà ý định ra tay đối phó Diệp Lạc!

"Không tốt!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Hoa Nguyệt Nô chứng kiến Dương Thần vì Diệp Lạc lo lắng, lông mày nhẹ chau lại, trong nội tâm lập tức nghi hoặc, thần tại sao phải lo lắng Diệp hội trưởng? Chẳng lẽ bọn hắn nhận thức?

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến trận trận ông ông chấn động thanh âm, một cái Hắc Bạch hai màu Luân Bàn bắn về phía Từ Oán, lúc bắt đầu Luân Bàn chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, nhưng khi tới gần Từ Oán nháy mắt, Luân Bàn lập tức biến lớn, đường kính đủ có vài chục trượng!

Hắc Bạch lưỡng sắc quang mang bánh xe phụ trong mâm phóng xạ đi ra, quyền quyền quanh quẩn, như trên biển nhắc lên sóng lớn, dẫn động phương viên mấy trăm trượng Bá Khí, thẳng áp hướng Từ Oán mà đi!

Mọi người tuy nhiên tại mấy trăm trượng bên ngoài, thế nhưng mà lại bị trận trận áp lực vô hình, ngánh sanh sanh ép tới sau lùi lại mấy bước.

"Lại là Vương phẩm Bá Khí!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi rung mạnh, đây là hắn nhìn thấy thứ năm kiện Vương phẩm Bá Khí!

"Hừ, mặc dù có Vương phẩm Bá Khí, bằng các ngươi cũng mơ tưởng ngăn trở bản hoàng!"

Từ Oán khinh thường hừ một tiếng, căn bản không có lui ra phía sau né tránh, mà là lăng không một trào, Bá Khí lưu chuyển, ngưng tụ thành một chỉ huyết sắc bàn tay lớn, đột nhiên vỗ vào hướng hắn đánh tới hào quang phía trên.

Oanh! Luân Bàn phát ra hào quang lập tức biến mất, cùng lúc đó, cái kia huyết sắc bàn tay lớn trùng trùng điệp điệp vỗ vào luân trên bàn, ông! Luân Bàn kịch liệt chấn động, hướng xuống đất rơi xuống!

Đúng lúc này, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện tại luân trên bàn, một tay nâng Luân Bàn, người này mọc ra vẻ mặt râu quai nón, khối lập phương mặt, hai mắt sáng ngời hữu thần, tướng mạo dị thường uy vũ.

"Lâu chủ!" Không ít Phân Bảo Lâu mọi người gọi quát lên.

Người này đứng là Phân Bảo Lâu lâu chủ Yên Triều Dương, cái kia Hắc Bạch hai màu Luân Bàn đứng là vua của hắc phẩm Bá Khí, Nhật Nguyệt Luân Bàn!

Nâng Nhật Nguyệt Luân Bàn nháy mắt, Yên Triều Dương bỗng nhiên phát ra hét lớn một tiếng, đập không bay nhanh, đem Nhật Nguyệt Luân Bàn hướng phía Từ Oán vùng bắn đi, Luân Bàn cực tốc xoay tròn, mang theo trận trận cuồng bạo gió lốc.

Gió lốc dùng Luân Bàn vi trung ương phóng xạ ra, bát phương vòng qua vòng lại, kinh phong như đao, xa xa đang xem cuộc chiến mọi người như bị sắc bén lưỡi đao thiết cắt, hoảng sợ phía dưới, mọi người cấp cấp lui về phía sau.

"Lúc này mới như lời, nếu không chẳng phải là rất không có có ý tứ."

Từ Oán cười nhạt một tiếng, thò tay lăng không một ngón tay, phương viên tầm hơn mười trượng Bá Khí bỗng nhiên như gió bão xoay tròn, ngưng tụ thành một chỉ huyết sắc đầu tay, như thiểm điện đâm tại luân trên bàn!

Vốn là tại cực tốc xoay tròn Luân Bàn đột nhiên đình chỉ, vậy mà nganh sanh sanh bị huyết sắc đầu tay đâm được bay ngược mà đi, bỗng nhiên nhỏ đi, bay trở về Yên Triều Dương trong tay, ông ông ông tiếng oanh minh quanh quẩn ra, chấn đắc mọi người ở đây khí huyết sôi trào.

Dương Thần trợn mắt há hốc mồm, thẳng này thật sự là mạnh đến nỗi không hợp thói thường, tất cả thế lực lớn mạnh nhất chỉ nhân lại bị hấn một cái chiếu sáng tự dưng đẹp, phải biết rằng, những người này đều tay cầm Vương phẩm Bá Khí a.

Tất cả thế lực lớn đệ tử lập tức lâm vào trong yên lặng, Từ Oán thực lực mạnh, cho bọn hắc chủ mang đến trùng kích thật sự quá lớn.

Bỗng nhiên, một đạo cự đại hóa trụ hướng phía Từ Oán nổ bắn ra tới, hòa trụ những nơi đi qua, không gian đều giống như có lẽ đã chịu vận vẹo, cực nóng độ âm trầm ngập ra đến, làm cho người tựa như đưa thân vào chùng trong lồng.

"Cửu Dương đỉnh!" Dương Thần theo hòa trụ phóng tới phương hướng nhìn lại, lập tức thấy có người cầm trong tay Cửu Dương đỉnh, hướng phía Từ Oán đã phát động ra công kích.

Người này thân mặc bạch y, khuôn mặt gầy, Lãnh Ngạo âm trầm, trong ánh mắt lộ ra lạnh lùng, hắc chủ là Đại Vũ Vương Triều Vương gia Vũ Văn điệp!

Cửu Dương trong đỉnh phát ra Hòa Diễm, trong đó có vô số đạo Lôi Đình tại xuyên thẳng qua lấy, cái này dĩ nhiên là vừa rồi theo trong kết giới hấp thu Hòa Diễm.

Chứng kiến hòa trụ nổ bắn ra mà đến, Từ Oán sắc mặt hơi đổi, cho dù là hắc chủ cũng không dám khinh thường những Hòa Diễm này.

Lập tức Hòa Diễm tới gần, Từ Oán hai tay nhẹ nhàng phát động, giống như trái giống như phải, huyền hóa ra vô số hư ảnh, dùng hắc chủ làm trung tâm, mấy trăm trượng ở trong Bá Khí như sôi thủy bàn phục dụng.

Bá Khí hướng phía trước người của hắc chủ phiến cồn mà đi, theo tay của hắc chủ biến nhanh, những Bá Khí này bỗng nhiên ngưng tụ thành một đầu hư ảo Cự Xà, mọi người căn bản thấy không rõ Cự Xà bộ dáng, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ trông thấy hắc chủ hình dáng.

Rống! Cự Xà há miệng đánh về phía hòa trụ, lập tức đem hòa trụ nuốt vào trong bụng, cùng lúc đó, Cự Xà bỗng nhiên gãy dựa tầm hơn mười trượng đến lớn lên thân thể, như thiểm điện đánh về phía xa xa Vũ Văn điệp!

Tiếng hô truyền khắp bốn phương tám hướng, mọi người khí huyết sôi trào, cơ hồ thổ huyết, mà những Bá Thú kia tắc thì nằm rạp trên mặt đất lạnh run.

Bỗng nhiên, hai cái bóng người đột nhiên lướt đến Vũ Văn điệp bên người, dĩ nhiên là Tàn Việt cùng Hàn khôi, bọn hắc chủ ngay ngắn hướng ra tay, Xuân Thu bút cùng dừng lại thương kích lăng không đâm ra, ngay ngắn hướng đâm vào Cự Xà phía trên, ông ông hai đạo tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên.

Ầm ầm! Cự Xà lập tức hóa thành trận trận huyết vụ, hướng bốn phương tám hướng dật tán mà đi, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Đúng lúc này, từng đợt uy áp giống như thủy triều mang tất cả ra, mọi người ngay ngắn hướng biến sắc.

Dương Thần mãnh liệt nhìn về phía Diệp Lạc, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Đây là..."

"Quả nhiên thành công rồi." Tàn Việt, Vũ Văn điệp, Hàn khôi... Những Bá Vương này cảnh cường giả sắc mặt đồng đều lộ ra sắc mặt vui mừng.

Nguyên lai, Diệp Lạc Huyền Minh cung cung trên đây, thỉnh linh đắp một căn huyết sắc mũi tên, mũi tên tán phát ra trận trận đáng sợ khí tức, cổ hơi thờ

này tràn ngập huyết tinh cùng thô bạo, như gió bão mang tất cả ra.

Cung như trăng rằm, theo Diệp Lạc buông ra dây cung, máu tươi phá không bắn ra, chùng xuyên thủng hư không xu thế, hướng phía phòng ngự đại trận mà đi!

Cái này một mũi tên là nhắm trúng trên thạch bích Hắc Bạch hai màu hình tròn đồ án mà đi, mũi tên những nơi đi qua, huyết vụ tràn ngập, cuồng phong nổi lên bốn phía, hướng bốn phương tám hướng mang tất cả ra.

"Diệp Lạc, có bốn hoàng ở chỗ này, ngươi cho rằng ngươi có thể phá vỡ phòng ngự đại trận sao?" Từ Vũ hừ lạnh một tiếng, thân hình phút chốc lóe lên, hướng phía máu tươi cực nhanh mà đi!

Ông! Yên Triều Dương Nhật Nguyệt Luân Bàn âm âm nổ bắn ra mà đến, bỗng nhiên biến lớn, chắn trước người của hắn, cùng lúc đó, Tần Việt, Vũ Văn Diệp, Hàn khô, cái này Tam đại cường giả đồng dạng chắn trước người của hắn.

"Cho bốn hoàng rút ngay!" Từ Oán lạnh quát một tiếng, năm ngón tay như câu, liên tiếp cảm ra mấy lần, Bá Khí lưu chuyển, hóa thành bốn chỉ huyết sắc bàn tay lớn, mãnh liệt chụp về phía ngăn cản trước người bốn người.

"Thằng này vì cái gì không cho Diệp Lạc mở ra Lôi Hỏa Bí Cảnh?" Dương Thần trong nội tâm không khỏi nổi lên nghi ngờ.

Đúng lúc này, tứ thanh tiếng va chạm vang lên, Phan! Phan! Phan! Phan! Tần Việt bốn người nhao nhao ngược lại lùi lại mấy bước, trên mặt hiện ra một mặt triều hồng.

Từ Oán bức lui bốn người, vừa ý định lướt hướng máu tươi, sắc mặt lại bỗng nhiên biến đổi!

Oanh! Máu tươi nổ bắn ra tại trên thạch bích Hắc Bạch hai màu đồ án trên bàn, ngay sau đó, máu tươi hóa thành tí ti huyết vụ, bị trên thạch bích đồ án hấp thu mất, răng rắc, dùng máu tươi làm trung tâm, thạch bích vậy mà vỡ vụn ra đến.

"Mở ra!" Dương Thần phút chốc nhìn về phía thạch bích, còn lại ánh mắt của mọi người cũng ngay ngắn hướng nhìn về phía thạch bích.

Răng rắc, thạch bích tiếp tục vỡ vụn, một tiếng âm vang nổ mạnh qua đi, cả khối thạch bích âm âm sụp đổ, hóa thành vô số đá vụn.

Thạch bích về sau vậy mà tràn ngập nồng đậm sương mù, căn bản nhìn không tới bất kỳ vật gì, cơ hồ ngay tại thạch bích vỡ vụn ra đến nháy mắt, mấy cái bóng người đã lướt vào trong đó, những người này tự nhiên là Diệp Lạc chờ Bá Vương cảnh chi nhân.

Diệp Tường, Mạc Thừa Hiền... Những vốn là này bị nhốt tại Lôi Hỏa trong kết giới người cũng tùy theo tiến vào, ngay sau đó tất cả thể lực lớn người nhao nhao nhảy vào Lôi Hỏa Bí Cảnh chính giữa.

"Thằng này vì cái gì không đi vào?" Dương Thần chứng kiến Từ Oán vậy mà không có tiến vào Lôi Hỏa Bí Cảnh.

Từ Oán chẳng những không có tiến vào trong đó, nhưng lại lộ ra thật sâu kiêng kỵ chi sắc, xem hắn bộ dáng, tựa hồ... Hắn không dám vào nhập Lôi Hỏa Bí Cảnh, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lắc đầu, không hề muốn Từ Oán sự tình, Dương Thần hướng phía Lôi Hỏa Bí Cảnh trong cực nhanh mà đi, hắn cũng không phải là đi theo Diệp Lạc chờ Bá Vương cảnh chi nhân cướp đoạt bảo vật, bởi vì cái kia luân tủy là chịu chết.

Dương Thần sở dĩ đi Lôi Hỏa Bí Cảnh, hắn mục đích thực sự là vì tìm kiếm Mạc Thừa Hiền bọn người, hỏi thăm Tạo Hóa bút hạ lạc. Tạo Hóa bút cùng Mạc Thừa Hiền bọn người đồng thời bị nhốt, muốn tìm được Tạo Hóa bút hạ lạc, chỉ có tìm được Mạc Thừa Hiền bọn người.

"Lại muốn bỏ lại ta một người!" Hoa Nguyệt Nô kiều hừ một tiếng, cắn cắn răng ngà, theo sát Dương Thần về sau.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Âm toán

Sương mù dày đặc về sau, trên bầu trời mây mù ở trong, vậy mà rơi xuống trần trần Lôi Đình, Lôi Đình như là thùng nước giống như vừa thô vừa to, oanh kích tại mặt đất, như trâu đất xuống biển, biển mặt không thấy gì nữa.

Cái này kỳ quái cảnh tượng, thật là làm Dương Thần ngạc nhiên không thôi, mặt đất vậy mà có thể đem Lôi Đình hấp thu mất? Hắn vẫn sờ vị vẫn.

"Dùng những Lôi Đình này uy lực, chỉ sợ ít nhất cũng phải Bá Sư mới có thể vượt qua." Dương Thần đánh giá trước mắt Lôi Đình, thì thào tự nói.

Rút ra Lôi Ngục kiếm, Dương Thần cất bước bước ra, Lôi Đình oanh kích mà đến, hắn huy kiếm Tật Trảm mà đi, Lôi Ngục kiếm lập tức đem Lôi Đình hấp thu mà vào.

Quả nhiên hữu dụng! Dương Thần trong nội tâm âm thầm cao hứng, hắn vốn là ôm thử xem nghĩ cách, lại không nghĩ rằng Lôi Ngục kiếm thật có thể hấp thu những Lôi Đình này, hơn nữa làm hắn hưng phấn chính là, Lôi Ngục kiếm trong ần chứa lực lượng đột nhiên trở nên mạnh mẽ.

Chưa có chạy ra vài bước, Dương Thần chợt thấy phía trước có người, người nọ không phải người khác, dĩ nhiên là Tần Lăng!

Tần Lăng cũng không biết thi triển thân pháp gì, động như Tật Phong, mỗi khi trên bầu trời có Lôi Đình oanh xuống thời điểm, hắn liền xảo diệu tránh thoát đến, khiến cho Lôi Đình căn bản thương không đến hắn.

"Không nghĩ tới sư đệ cũng tiến đến, Nguyệt Nô cô nương như thế nào không có với ngươi cùng một chỗ?" Tần Lăng nhật cười nhật nói, trong mắt của hắn hiện lên một vòng sát cơ.

"Không biết Tần sư tìm Nguyệt Nô làm gì?" Dương Thần nhàn nhạt cười cười, cố ý đem "Nguyệt Nô" hai chữ nhấn được đặc biệt trọng.

Nghe được Dương Thần gọi thẳng Hoa Nguyệt Nô danh tự, Tần Lăng sắc mặt hơi đổi, trong nội tâm cực kỳ khó chịu, bất quá hắn cũng không có lộ ra cái gì không vui chi sắc, lạnh nhạt cười nói: "Dùng sư đệ thực lực, thật sự không nên tới Lôi Hỏa Bí Cảnh, nếu như không nghĩ qua là bị thương, vậy cũng sẽ không tốt!"

"Nguyên lai Tần sư huynh như vậy quan tâm sư đệ." Dương Thần làm ra phi thường cảm kích bộ dạng.

Ầm ầm! Giữa không trung sương mù dày đặc ở trong lại bắn ra hơn mười đạo Lôi Đình, hướng xuống đất oanh kích mà hạ!

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn không muốn tại Tần Lăng trước mặt bại lộ Lôi Ngục kiếm, chỗ qua vội vàng sử xuất Phong Lôi Bộ, hiểm và hiểm tránh được oanh kích xuống Lôi Đình.

So về Dương Thần đến, Tần Lăng né tránh động tác không thể nghĩ ngờ muốn thông dong nhiều.

Tránh đi Lôi Đình nhảy mất, Tần Lăng đột nhiên tiếp thế nhảy đến Dương Thần bên người, Dương Thần trong lòng báo động, vừa muốn ra tay, Hoa Nguyệt Nô thanh âm đột nhiên truyền đến: "Thần, nguyên lai ngươi ở nơi này!"

Nghe được Hoa Nguyệt Nô thanh âm, Tần Lăng bỗng nhiên thu liễm trên người chỗ phát ra sát khí.

"Thằng này muốn giết ta!" Dương Thần âm thầm cười lạnh: "Lão tử không đi chọc giận ngươi, ngươi cũng dám ra tay đối phó ta!" Hắn cũng động sát tâm.

"Nguyên lai là Nguyệt Nô cô nương, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt." Tần Lăng nhàn nhạt cười cười, cũng không có che dấu đối với Hoa Nguyệt Nô ái mộ.

Hoa Nguyệt Nô tự nhiên cười nói, vừa muốn nói chuyện, không biết từ chỗ nào bỗng nhiên truyền đến rầm rầm bốn tiếng thanh âm, khiến cho ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

Bầu trời xa xa trong hạ xuống tới Lôi Đình bên trong, bỗng nhiên lao ra mấy chục chỉ hình thể cực đại màu xanh cự ngư, những ngư này trên người tràn ngập Lôi Đình, đùng đùng vang lên không ngừng.

Sắc bén sừng trâu tán phát ra trận trận ô quang, lộ ra dị thường bu hân!

Những kỳ quái này ngư hướng phía ba người vọt mạnh mà đến, hùng hổ, làm cho người không khỏi da đầu run lên.

"Đi mau!" Dương Thần bỗng nhiên kéo lại Hoa Nguyệt Nô bàn tay như ngọc trắng, quay người bỏ chạy.

Tần Lăng chứng kiến Dương Thần giữ chặt Hoa Nguyệt Nô bàn tay như ngọc trắng, trong mắt hiện lên đồ kỵ chi sắc, cười lạnh một tiếng, hắn theo sát Dương Thần hai người về sau chạy gấp mà đi.

Không bao lâu, đương nghe không được sau lưng lời ngư truy đuổi âm thanh lúc, Dương Thần nhẹ nhàng thở ra, cùng Hoa Nguyệt Nô đồng thời ngừng lại.

Một bên Tần Lăng thấy Hoa Nguyệt Nô cùng Dương Thần mập mờ bộ dạng, trong nội tâm không khỏi cười lạnh, ánh mắt lập loè, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Rống! Rống! Rống!

Thậm chí có ba đầu lời ngư đuổi theo, sắc bén sừng trâu mãnh liệt hướng Dương Thần ba người chọn đâm mà đi, mang theo chói tai tiếng xé gió, giống như lưỡi dao sắc bén phá không mà qua.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, không dám lãnh đạm, Lôi Ngục kiếm mãnh liệt bỏ ra, Phanh! Lôi Ngục kiếm trùng trùng điệp điệp bổ vào sừng trâu lên, kích thích liên tiếp hỏa hoa.

"Con mẹ nó, đây rốt cuộc là cái gì ngu?" Dương Thần bị sừng trâu thượng truyền đến sức lực lớn chấn đắc rút lui vài chục bước, cả đầu cánh tay lập tức tê liệt, thiếu chút nữa liền Lôi Ngục kiếm đều không thể cầm chặt.

Rống! Ngu tiếng hô lần nữa truyền vào Dương Thần trong tai, lời ngu lần nữa lao xuống mà đến, sắc bén sừng trâu đâm thẳng hướng lồng ngực của hắn.

Dương Thần mãnh liệt cắn răng, vội vàng lui về phía sau, Lôi Ngục kiếm chọc vào hõm trên đai lưng, hai tay như thiểm điện kết ấn, thứ hai trong thức hải Đấu Chiến bốn nguyên lập tức bị hấp thu một bộ phận.

Kim Sắc Đấu Chiến ấn âm âm nổ bắn ra mà ra, đạn pháo tựa như oanh tại lời ngu đầu lâu lên, oanh! Tiên Huyết Phi Tiên, huyết nhục bay tứ tung, lời ngu đầu lâu lại bị Đấu Chiến ấn oanh thành nhục.

Dương Thần còn chưa kịp nhả ra khí, một thân ảnh bỗng nhiên lướt đến trước người của hắn, người tới tay cầm trường thương, ông! Trường thương đâm thẳng hướng Dương Thần ngực mà đi, mang theo một đạo diệc tai khí bạo âm thanh!

Không kịp đa tưởng, Dương Thần liền vội rút ra Lôi Ngục kiếm, một kiếm nhanh đâm mà ra, ông! Mũi kiếm đâm vào trường thương thương trên đầu, Lôi Ngục kiếm lập tức uốn lượn.

Hừ! Người tới hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn có chút vụn vặt, trường thương co rút lại, xa hơn trước mãnh liệt một đâm, như thiểm điện bắn về phía Dương Thần yết hầu mà đi, người tới ra tay thật sự quá nhanh, nhanh đến Dương Thần chỉ có bị động bị đánh cục diện.

Dương Thần cấp cấp lui về phía sau, Lôi Ngục kiếm đã chấn yết hầu trước khi, Phanh! Trường thương như độc xà, mãnh liệt xuất tại Lôi Ngục kiếm mũi kiếm phía trên.

Cực lớn lực phản chấn đem Dương Thần chấn đắc bay ngược mà lên, như điều đứt dây.

"Không tốt!" Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi, hắn nghẹn gấp phía sau mình dĩ nhiên là sâu không thấy đáy sừng trâu, vô số to bằng cánh tay Lôi Đình, xuyên thẳng qua tại tinh mạch sừng trâu phía dưới, đùng đùng vang lên không ngừng!

Dương Thần vốn định ổn định thân hình, thế nhưng mà người nọ đã thả người mà lên, trường thương từ trên trời giáng xuống, vèo! Như trường côn một loại mãnh liệt chụp được!

Cắn chặt hàm răng, Dương Thần huy kiếm hoành ngăn cản ở trước ngực, Phanh! Trường thương trùng trùng điệp điệp vỗ vào Lôi Ngục trên thân kiếm, hấn giống như đạn pháo tựa như rơi vào sừng trâu phía dưới.

Sừng trâu phía dưới, Dương Thần cấp cấp trụ lạc, xuống chút nữa trụ lạc, hấn tất nhiên sẽ rơi vào rậm rạp chẳng chịt Lôi Đình bên trong. Thời khắc nguy cơ, hấn đem Bá Khí rót vào Lôi Ngục kiếm bên trong, kích phát Lôi Ngục kiếm cuồng bạo tính.

Một kiếm đánh xuống, mũi kiếm cuồng loạn nhảy múa, kiếm khí bốn phía ra, như vạn thiên phi vũ đầy lung lộn, bổ vào hấn hạ lạc chỗ Lôi Đình phía trên.

Tựa như mạng lưới Lôi Đình lập tức bị phách chém ra đến, Dương Thần bình yên vô sự mặc tới, thế nhưng mà lại để cho hấn da đầu run lên chính là, phía dưới vậy mà còn có vô số tầng Lôi Đình, tầng tầng phân bố, giống như lưới đánh cá.

"Bà mẹ nó!" Dương Thần nhin không được chửi ầm lên, vội vàng kết ấn, Đấu Chiến ấn hướng xuống phương oanh dưới đi!

Xuy xuy xuy, Đấu Chiến ấn nổ bắn ra mà xuống, một đường dễ như trở bàn tay, đem sở hữu Lôi Đình đều vỡ ra đến, mà Dương Thần tắc thì theo những lỗ thủng này rơi xuống dưới đi, không bao lâu rốt cục đã rơi vào trên mặt đất.

"Hô!" Dương Thần tay chân xụi lơ, trực tiếp ngồi trên mặt đất, hít mạnh một hơi, trên lưng của hắn đã đã chảy đầy mồ hôi lạnh.

"Tàn Lãng, ngươi cho lão tử nhớ kỹ, chỉ cần lão tử có thể đi lên, tuyệt đối sẽ làm cho ngươi trả giá gấp mười lần một cái giá lớn!" Dương Thần ngẩng đầu nhìn không trung, hung hăng cắn răng.

Cái kia công kích Dương Thần, đem Dương Thần đẩy vào sừng trâu phía dưới người dĩ nhiên là Tàn Lãng!

"Ai, tên kia tám phần là vì Hoa Nguyệt Nô cái kia Tiểu yêu tinh mới đánh lên ta đấy, nói như vậy, cái kia Tiểu yêu tinh có lẽ tạm thời không có việc gì." Thở sâu về sau, Dương Thần đứng dậy đánh giá bốn phía, sau đó hướng phía sừng trâu bên ngoài đi đến, hấn cũng không biết sẽ tới địa phương nào, chỉ có đi một bước tính toán một bước.

Không bao lâu, hấn đi ra sừng trâu cuối cùng, đi vào một mảnh trong rừng, tại đây cây cối cùng ngoại giới khác nhau rất lớn, trên cây vậy mà hội phóng xuất ra Lôi Điện chi lực, uy lực cực kỳ kinh người!

Lôi Đình theo trên cây oanh hạ thời điểm, Dương Thần như thiểm điện rút ra Lôi Ngục kiếm, ngăn trở oanh kích mà ở dưới Lôi Điện, lập tức, Lôi Đình bị Lôi Ngục kiếm hấp thu mất.

Lôi Ngục kiểm mặc dù chỉ là Trung phẩm Bá Khí, tuy nhiên lại chỉ dùng để Lôi Từ Tinh Thạch chế tác, cho nên cũng không sợ Lôi Điện, ngược lại có thể hấp thu Lôi Điện.

Ngay tại Dương Thần dùng Lôi Ngục kiểm đem Lôi Điện hấp thu thời điểm, từng lần theo bỗng nhiên bay tới một giọng nói: "Người là Vô Lượng cung chi nhân?" Thanh âm thanh thúy êm tai, hiển nhiên là nữ tử đang nói chuyện, chỉ có điều cô gái này thanh âm có chút lạnh mạc.

"Ai?" Dương Thần cảnh giác nhìn quét bốn phía, tuy nhiên lại không có phát hiện bất luận kẻ nào.

"Người vẫn không trả lời của ta lời nói." Nữ tử thanh âm lạnh lùng lần nữa truyền đến, thanh âm của nàng tuy nhiên lạnh lùng, tuy nhiên lại dị thường êm tai, tạo thành phi thường quái dị cùng mâu thuẫn cảm giác.

"Ta người này không thích người khác trả lời trước vấn đề của ta, sau đó đang suy nghĩ có trở về hay không đáp người khác vấn đề." Dương Thần vuốt cái mũi, cười nói: "Nghe thanh âm của người, hẳn không phải là cái người quái dị, vì cái gì không dám ra tới gặp người?"

Nói đến đây, Dương Thần bỗng nhiên làm ra bưng bình đại ngộ biểu lộ, ah xong một tiếng: "Ta đã biết, người hơn phân nửa là thật đẹp, sợ ta nhìn thấy người về sau mưu đồ làm loạn, người yên tâm, ta người này thể nhưng mà cái chính nhân quân tử."

Nàng kia khẽ cười một tiếng, "Người người này phi thường thú vị."

"Cô nương nói rất đúng, ta người này xác thực phi thường thú vị." Dương Thần tuy nhiên đang cười, thể nhưng mà ánh mắt của hắn lại không ngừng chuyển động, tìm kiếm nữ tử ven đường.

"Đáng tiếc, ta cũng không thích người thú vị." Nữ tử thanh âm bỗng nhiên tại Dương Thần vang lên, ngữ khí lạnh lùng.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, chợt xoay người, lập tức thấy được một cái bạch y nữ tử.

Cái này bạch y nữ tử lông mày kẻ đen Như Yên, một trương trắng nõn mặt trái xoan, xinh đẹp tuyệt trần tuyệt lệ, mắt ngọc mây ngài, cơ hồ tìm không ra khuyết điểm nhỏ nhất, một đầu Thanh Ti rù xuống vai, phối hợp nàng ăn mặc, cao quý lịch sự tao nhã, Lãnh Ngạo tối tăm phiến muộn.

Hấp dẫn người ta nhất chính là mắt của nàng con mắt, nhân nhạ lạnh lùng cùng u buồn, lại dẫn nhân nhạ vũ mị tà khí, đây là hai chủng hoàn toàn bất đồng ánh mắt, lại hết lần này tới lần khác tại một người trong mắt chiết xạ đi ra.

"Là nàng!" Chứng kiến cái này bạch y nữ tử, Dương Thần lập tức nghĩ tới mới tới Đại Hàn Vương Triều thời điểm, tại trên đường cái gặp được cái kia cỗ xe ngựa.

Trên cỗ xe ngựa kia có nữ tử, nàng kia ánh mắt cùng cái này bạch y nữ tử ánh mắt, vậy mà giống như đúc!

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, chẳng lẽ các nàng là cùng là một người?

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Vũ Văn Uyển Nhi

Dương Thần bỗng nhiên nhớ lại, Viên Xích Kiều bọn người đem Lôi Hỏa kết giới phá vỡ thời điểm, hắn xa xa trông thấy qua cái này bạch y nữ tử, nói cách khác, cái này bạch y nữ tử lúc ấy cũng bị vây ở trong kết giới.

"Tam Hợp hội Diệt Tuyền, Phân Bảo Lôu Yến Bắc Minh... Đại Vũ Vương Triều Vũ Văn Uyển Nhi..." Dương Thần bỗng nhiên hồi tưởng lại Tiêu Ngọc Nhân đối với lời hắn nói, đoán được áo trắng thân phận của cô gái.

Cái này bạch y nữ tử hơn phân nửa tựu là Đại Vũ Vương Triều Vũ Văn Uyển Nhi, bởi vì bị vây ở kết giới chi nhân chỉ có một nữ tử.

Nghĩ đến Vũ Văn Uyển Nhi vô cùng có khả năng là theo Mạc Thừa Hiền bọn người một cấp số cường giả, Dương Thần cười hắc hắc, chấp tay, "Đã cô nương không thích người thú vị, dưới tại kia tựu cáo từ trước."

"Người không phải muốn nhìn một chút ta là xấu là đẹp không? Hiện tại tại sao lại đi vội vã rồi hả?" Vũ Văn Uyển Nhi thân nhiên tới gần Dương Thần, nhẹ nhàng cười cười: "Tại người trước khi đi, phải thay ta làm một chuyện."

"Cái này đàn bà thúi quả nhiên không yên lòng." Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần cười nói: "Không biết cô nương muốn cho tại hạ đi làm gì?"

"Hiện tại ngươi không cần hỏi, đến lúc đó ngươi sẽ biết." Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười nói: "Ngươi tốt nhất không muốn đùa nghịch bịp bợm."

Trên người của nàng có loại kỳ dị lực hấp dẫn, nhất là đương nàng cười lúc thức dậy, phối hợp nàng cái kia hơi lạnh lùng u buồn khí chất, càng thêm làm cho người mê muội, dù cho dùng Dương Thần định lực, cũng không khỏi chịu ngẩn ngơ.

"Hoa Nguyệt Nô là cái Tiểu yêu tinh, cái này đàn bà thúi là cái đại yêu tinh!" Dương Thần lập tức khôi phục thanh minh, trong nội tâm âm thầm thoá mạ vài câu.

Chứng kiến Dương Thần vốn là mê say ánh mắt, đột nhiên trở nên trong suốt đứng đây, Vũ Văn Uyển Nhi trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, đôi mắt dễ thương lập lòe, cũng không biết trong nội tâm đang suy nghĩ gì.

"Cô nương, ngươi đến cùng muốn nhưng tại hạ làm mấy thứ gì đó? Nếu như có thể mà nói, có thể hay không trước lộ ra điểm tin tức." Dương Thần bỗng nhiên cười hỏi, hần kỳ thật phi thường muốn rời đi, thế nhưng mà hần biết rõ nếu như mình đào tẩu, cái này đàn bà thúi hơn phân nửa sẽ ra tay.

Theo Vũ Văn Uyển Nhi trên người, Dương Thần cảm thấy cùng Hàn Tương tương xứng khí thế, cho nên, hần tạm thời không dám đắc tội Vũ Văn Uyển Nhi.

"Ta không thích nói nhiều người." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, "Về sau không có lệnh của ta, ngươi chỉ cần nghe, không cho nói, đi thôi!" Nói xong quay người đi vào rừng sâu ở chỗ sâu trong.

"Lại là cái nữ nhân điên!" Trong nội tâm âm thầm thoá mạ, Dương Thần chỉ phải đi theo, thường thức Vũ Văn Uyển Nhi không kham một nắm eo thon.

Làm cho Dương Thần thầm giật mình là, Vũ Văn Uyển Nhi cũng không biết sử xảy ra điều gì thân pháp, giống như trái giống như phải, có thể nhìn kỹ lại, nàng lại là tại đi thẳng tắp, tóm lại, trên cây đánh xuống Lôi Điện căn bản không cách nào chạm đến cái này mỹ nhân thân thể mềm mại.

Nữ nhân này quả nhiên lợi hại! Nàng đến cùng muốn cho ta giúp nàng làm cái gì? Dương Thần không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Đã đến!" Vũ Văn Uyển Nhi thanh âm bỗng nhiên truyền đến.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa trong rừng, thỉnh thoảng có một đường kính ước 50m cái ao nước, trong ao thậm chí có vô số dây leo, dây leo từng cục, như măng xà giống như xoay quanh.

Tại dây leo trung ương nhất, thỉnh thoảng tán phát ra trần trần ánh sáng màu xanh, Dương Thần nhìn kỹ lại, cái này mới phát hiện tán mát ra ánh sáng màu xanh dĩ nhiên là một khóa lớn nhỏ cỡ nắm tay màu xanh lá cây trái cây.

Trái cây bên trên nhô lên vô số đường vân, tựa như Lôi Điện, trần trần hương khí bốn phía, làm cho người toàn thân lỗ chân lông đều chịu thư giãn ra.

"Đây là cái gì?" Dương Thần quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, nghi ngờ hỏi.

"Lời nói của ta ngươi thật giống như có quên?" Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười một tiếng, "Không nên ngươi hỏi sự tình, ngươi tốt nhất không nên hỏi nhiều."

"Đàn bà thúi, Xú bà nương!" Trong nội tâm lần nữa thoá mạ vài tiếng, Dương Thần sờ lên cái mũi, cười nói: "Được rồi, ta cái gì cũng không hỏi, những ngươi này tổng nên hài lòng chưa?"

"Đem trên người cái kia chuỗi kiếm giao cho ta." Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên nhìn về phía Dương Thần, nhàn nhạt cười cười.

"Kiếm?" Dương Thần lập tức minh bạch, nữ nhân này nguyên lai muốn chính mình Lôi Ngục kiếm.

Hần vốn muốn hỏi Vũ Văn Uyển Nhi "Ngươi muốn Lôi Ngục kiếm làm gì?", nhưng là muốn đến Vũ Văn Uyển Nhi mới vừa nói, hần chỉ có thể đủ ngưng ngừng cười cười: "Ngươi muốn Lôi Ngục kiếm, có thể trực tiếp ra tay cướp đi, làm gì phiền toái như vậy."

"Ta người này không thích đoạt đến đồ vật." Vũ Văn Uyển Nhi rất nghiêm túc nói: "Trừ phi người khác nguyện ý cho ta, nếu không ta tuyệt đối sẽ không muốn."

Không thể không nói, giờ phút này Vũ Văn Uyển Nhi xác thực phi thường có mị lực, u buồn, Lãnh Ngạo, nhàn nhạt mị thái, cấu thành cực kỳ mâu thuẫn mà đặc biệt mỹ, làm cho người không thể kháng cự.

"Cô nương, ta đây chỉ sợ làm ngươi thất vọng rồi, ta cũng không muốn đem Lôi Ngục kiếm giao cho ngươi!" Dương Thần căn bản bất vi sở động, cười hi hi rồi lại cười.

Vũ Văn Uyển Nhi có chút ngẩn ngơ, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một vòng dị sắc, nàng cũng không có tức giận, mà là khẽ cười nói: "Ngươi xác thực là cái người thú vị."

"Ta thao, ngươi cái này đàn bà thúi không phải nói không thích người thú vị sao?" Dương Thần âm thầm thoá mạ.

"Chỉ cần ngươi có thể đem Lôi Ngục kiếm cho ta mượn, ta nguyện ý đáp ứng ngươi một cái điều kiện." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, kỳ dị mị lực lần nữa phát ra.

"Chẳng lẽ lại ngươi chịu theo ta trên giường?" Trong nội tâm âm thầm cười cười, Dương Thần cũng không dám thật sự nói như vậy, mà là cười nói: "Tại hạ còn không biết cô nương phương danh, chỉ cần cô nương chịu nói cho ta biết, ta tự cân nhắc đem Lôi Ngục kiếm cấp cho cô nương."

"Ta gọi Vũ Văn Uyển Nhi." Vũ Văn Uyển Nhi phi thường thoải mái mau trả lời Dương Thần, nàng quả nhiên tự là Đại Vũ Vương Triều chi nhân.

Nói ra tên của mình về sau, Vũ Văn Uyển Nhi duỗi ra hết sức nhỏ trắng nõn bàn tay như ngọc trắng, khẽ cười nói: "Lôi Ngục kiếm."

"Vũ Văn cô nương giống như hiểu lắm tại hạ rồi." Dương Thần vô lại cười cười, "Ta chỉ nói là cân nhắc đem Lôi Ngục kiếm giao ra đây." Hắn cố ý đem "Cân nhắc" hai chữ tăng thêm ngữ khí.

Vũ Văn Uyển Nhi hơi sững sờ, vừa muốn nói chuyện, Dương Thần đã vượt lên trước cười nói: "Tại hạ đã suy nghĩ kỹ, quyết định đem Lôi Ngục kiếm cấp cho cô nương." Nói xong đem Lôi Ngục kiếm đưa cho Vũ Văn Uyển Nhi.

"Đa tạ kiếm của ngươi." Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười một tiếng, quay người đi về hướng cái ao nước.

"Chẳng lẽ nàng nghĩ đến đến cái kia màu xanh trái cây."

Dương Thần đã đoán được, Vũ Văn Uyển Nhi phần lớn là nghĩ đến đến trong ao màu xanh trái cây, nhưng điều hắn khó hiểu chính là, Vũ Văn Uyển Nhi tại sao phải mượn Lôi Ngục kiếm.

Chẳng lẽ muốn lấy được màu xanh trái cây, còn phải mượn nhờ Lôi Ngục kiếm?

Đúng lúc này, Vũ Văn Uyển Nhi chạy tới bên bờ ao bên cạnh, chỉ thấy nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, bốn phía lập tức xoáy lên trận trận lá rụng, lá rụng bay đến cái ao nước trên không lập tức, dị biến đột khởi!

Đùng đùng, vô số như thùng nước vừa thô vừa to Lôi Điện bỗng nhiên theo trong ao bắn ra, tới gần cái ao nước lá rụng lập tức bị oanh thành bột mịn.

Một phần ngàn nháy mắt, cái ao nước lần nữa hồi phục bình tĩnh, Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh.

"Trong lúc này cũng không phải bình thường nước, mà là Lôi Thủy." Vũ Văn Uyển Nhi đưa lưng về phía Dương Thần, chậm rãi nói: "Ngươi bây giờ nên biết, ta tại sao phải mượn ngươi Lôi Ngục kiếm đi à nha?"

"Thì ra là thế." Dương Thần lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Bỗng nhiên, Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên mảnh khảnh bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, Lôi Ngục kiếm thoát tay bay đến Lôi Trì phía trên.

Cùng lúc đó, Vũ Văn Uyển Nhi eo nhỏ nhún hơi vắn, lưng không lướt trên, phiến như kinh hồng, uyển chuyển thân thể mềm mại nhảy lên không mà qua, mũi chân điểm vào Lôi Ngục trên thân kiếm.

Ầm ầm! Lôi Trì bạo khởi hơn mười đạo Lôi Đình, ngay ngắn hướng bắn về phía Vũ Văn Uyển Nhi mà đi!

Dương Thần không khỏi nuốt nước bọt, loại này mỹ nhân như bị lôi điện oanh thành cây khô, vậy cũng tự đáng tiếc.

Vũ Văn Uyển Nhi chân ngọc câu dẫn ra Lôi Ngục kiếm, ông! Lôi Ngục kiếm lẳng không xoay tròn, Lôi Trì trong bắn ra Lôi Đình lập tức bị Lôi Ngục kiếm hấp thu.

Vèo! Vũ Văn Uyển Nhi theo bên hông rút ra một đầu màu trắng bạc nhuyễn tiên, đã triển trụ lôi trong ao màu xanh trái cây, mảnh liệt kéo một phát, màu xanh quả nhiên lập tức hướng phía Lôi Trì bên ngoài bay đi!

Đây hết thấy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, Vũ Văn Uyển Nhi lại vẫn dịu dàng đứng ở Lôi Ngục trên thân kiếm.

Đương màu xanh trái cây bay ra Lôi Trì nháy mắt, nàng mũi chân điểm nhẹ Lôi Ngục kiếm, Lôi Ngục kiếm lập tức trầm xuống, hướng phía Lôi Trì trụ lạc, mà nàng tắc thì chợt xoay người, hướng phía bên cạnh bờ bay vút mà đi!

"Bà mẹ nó, lão tử Lôi Ngục kiếm!" Dương Thần thật sự là khóc không ra nước mắt.

Bất quá đúng lúc này, Vũ Văn Uyển Nhi trở tay vung roi, ba! Nhuyễn tiên đã triển trụ Lôi Ngục kiếm, theo nàng bàn tay như ngọc trắng kéo một phát, Lôi Ngục kiếm hướng nàng bay đi, cùng nàng đồng thời đạt tới bên cạnh bờ.

Chứng kiến Lôi Ngục kiếm được cứu trợ, Dương Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Vật quy nguyên chủ!" Vũ Văn Uyển Nhi nhuyễn tiên hát lên, Lôi Ngục kiếm phi đã rơi vào Dương Thần trong tay.

Dương Thần cười cười, vừa muốn nói chuyện, cái kia màu xanh trái cây bỗng nhiên hướng phía hắn nổ bắn ra mà đến, tốc độ nhanh được không thể

tưởng tượng.

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Dương Thần sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

"Bà mẹ nó, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Dương Thần cắn răng, cấp cấp lui về phía sau, hấn lui mặc dù nhanh, thế nhưng mà cái kia màu xanh trái cây nhanh hơn, như đạn pháo tựa như bắn về phía hấn đến!

Vũ Văn Uyển Nhi phút chốc thả người lướt hướng Dương Thần, tay trắng nõn nà vung lên, nhuyển tiên hướng phía màu xanh trái cây quần quanh mà đi, màu xanh trái cây lập tức bị nhuyển tiên quần lấy, ở giữa không trung ngừng lại.

Răng rắc, một đạo thanh thúy tiếng vang bỗng nhiên vang lên.

Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi nhìn về phía màu xanh trái cây, màu xanh trái cây vậy mà đã nứt ra, còn chưa chờ hai người kịp phản ứng, màu xanh trái cây ầm ầm muốn nổ tung lên, ánh sáng màu xanh đại tác, chiếu rọi phương viên tầm hơn mười trượng.

Hai người lập tức bị ánh sáng màu xanh lung bao ở trong đó, con mắt đều không thể mở ra.

Ánh sáng màu xanh tán đi, hai người vậy mà biến mất vô tung vô ảnh.

...

Đương Dương Thần mở hai mắt ra nháy mắt, phát hiện mình chỗ địa phương, vậy mà đủ loại đủ loại hoa, hương khí bốn phía, thấm vào ruột gan, mấy cái đường hẹp quanh co, xỏ xuyên qua cái này hoa viên.

"Đây là nơi nào?" Dương Thần không khỏi sững sờ.

"Chuyện gì xảy ra? Cái này là địa phương nào?" Một đạo thanh thúy êm tai thanh âm bỗng nhiên theo Dương Thần sau lưng truyền đến.

Dương Thần nhìn lại, ngoại trừ Vũ Văn Uyển Nhi còn ai vào đây?

"Ta muốn, chúng ta khả năng đi tới thế ngoại đào nguyên." Dương Thần giang tay ra, bất đắc dĩ cười cười.

"Thế ngoại đào nguyên là địa phương nào?" Nói chuyện thời điểm, Vũ Văn Uyển Nhi đôi mắt dễ thương hiện lên vẻ nghi hoặc, rất chăm chú nhìn Dương Thần.

Dương Thần không khỏi sững sờ, ngưng ngưng cười cười, đem thế ngoại đào nguyên câu chuyện giảng cho Vũ Văn Uyển Nhi nghe.

Vũ Văn Uyển Nhi sau khi nghe xong, đưa mắt nhìn quanh, cuối cùng rất chăm chú nhìn Dương Thần, tự nhiên cười nói: "Nguyên đến nơi này chính là thế ngoại đào nguyên."

Dương Thần lập tức im lặng..

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Chân tướng của sự tình

"Lão phu đã đợi ngươi đã lâu rồi." Ngay tại Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi nghi hoặc, mình rốt cuộc ở địa phương nào thời điểm, một đạo già nua tiếng cười bỗng nhiên truyền đến.

Hai người hướng phía thanh âm truyền đến chỗ nhìn lại, một cái dáng người thấp bé áo đỏ lão già chậm rãi đi tới, bốn phía bụi hoa vậy mà đều cao đã đến đỉnh đầu của hấn.

Lão già này giữ lại đen sẫm râu dài, rừ xuống đến đầu gối, cùng thân thể của hấn cao tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập. Làm cho người khiếp sợ chính là, thân thể của hấn cùng chòm râu... Tựa hồ là hư ảo, cũng không phải chân thật thân thể.

Chứng kiến người này lão già, Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động, ần ần đoán được cái gì, bất quá hấn lại không dám xác định. Mà Vũ Văn Uyển Nhi thì là vẻ mặt kinh nghi, năng có phải hay không cũng suy đoán đã đến cái gì?

"Lão tiền bối, ngươi mới vừa nói, ngươi đang đợi ta?" Dương Thần cười hỏi.

"Gọi được tốt, tiểu gia hỏa rất có lễ phép." Ngừ khi một châu, lão giả nhìn về phía Vũ Văn Uyển Nhi, cười tủm tỉm nói: "Tiểu nha đầu, ngươi tại sao không gọi ta lão tiền bối?"

"Bái kiến lão tiền bối!" Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười một tiếng.

"Có lễ phép, ha ha, hai cái tiểu gia hỏa đều rất có lễ phép." Lão giả cười ha ha, tiếng cười của hắn tựa như tiếng sấm rền quanh quẩn, bốn phía đóa hoa lập tức bị đánh rơi xuống rớt xuống, cánh hoa theo gió phát phới, bay về phía Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi mà đi.

Cánh hoa chạm đến Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi thân thể về sau, đột nhiên vỡ vụn, hóa thành bột phấn, chui vào hai người trong thân thể mà đi.

Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, thân hình phút chốc lóe lên, tránh được theo bốn phương tám hướng bay tới cánh hoa.

"Không phải sợ, lão phu cũng sẽ không hại các ngươi, nếu không các ngươi há có mệnh sống đến bây giờ." Lão giả đứng chấp tay, cười lắc đầu.

"Ngươi đến cùng muốn làm gì?" Vũ Văn Uyển Nhi nghe vậy ổn định thân hình, không hề né tránh cánh hoa, lông mày nhẹ chau lại, lạnh lùng hỏi.

"Lão gia hỏa này đến cùng muốn làm gì? Hắn vì cái gì nói một mực tại chờ đợi ta?" Dương Thần cũng không có mở miệng chất vấn lão giả, mà là âm thầm suy đoán nói.

"Tiểu nha đầu, ta muốn cho ngươi bang lão phu một cái bề bộn." Lão giả quay đầu nhìn Dương Thần, cười tủm tỉm nói: "Bang tiểu tử này đi tìm một kiện đồ vật."

"Giúp ta?" Dương Thần không khỏi sững sờ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cái này người lùn sẽ không phải không ngớt thân thể có vấn đề, mà ngay cả đầu có ra điểm vấn đề sao?

Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, cũng là phi thường nghi hoặc.

Bỗng nhiên, lão giả ánh mắt lóe lên, ha ha cười nói: "Đào đại ca, ngươi như là đã đã đến, như thế nào còn không ra?"

"Đào đại ca?" Dương Thần trong nội tâm nhảy dựng, cái này cái gọi là Đào đại ca, sẽ không phải là...

"Hoa lão đệ, ngươi vậy mà thừa dịp ta hấp thu Thiết Dực Địa Long hải cốt thời điểm khi dễ Tiểu Thần Tử, thật sự là quá không để cho ngươi lão ca mặt mũi." Một đầu non nớt tiếng cười truyền đến.

Dương Thần tròn trắng mắt, hắn đã biết rõ đến người là ai.

Vèo! Một đầu bóng đen phá không bay tới, xuất hiện tại Dương Thần trước người, cái này đột nhiên xuất hiện đồ vật dĩ nhiên là Tào Hóa bút!

Đào Đào ngồi ngay ngắn ở Tào Hóa bút ngồi bút phía trên, vẫn là cái kia tiểu thí hải bộ dáng, cũng không có gì cải biến, bất quá khí tức lại đề cao không ít.

Vũ Văn Uyển Nhi chứng kiến Đào Đào cùng Tào Hóa bút nháy mắt, khuôn mặt không khỏi biến đổi.

"Không nghĩ tới ngươi cũng tới, chúng ta lại đánh một lần, hiện tại ngươi khẳng định không phải ta Đào Đào đối thủ." Đào Đào ngạo khí mười phần nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi.

"Ngươi... Thật là cái con kia bút?" Vũ Văn Uyển Nhi không thể tin được nhìn xem Đào Đào.

"Tiểu Đào Tử, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Dương Thần vuốt vuốt cái ót, nghi ngờ hỏi.

"Tiểu Thần Tử, chuyện này còn phải theo ta nuốt mất Thiết Dực Địa Long thi hải nói lên." Đào Đào cười cười, lúc này đem chỗ có chuyện nói cho Dương Thần.

Nguyên lai, Đào Đào nuốt mất Thiết Dực Địa Long thi hải về sau, hướng phía Long cốc ở chỗ sâu trong mà đi, trong lúc vô tình đi tới Lôi Hóa Bí Cảnh lối vào, tiếp theo gặp Phạm Thiên Lân cùng Vũ Văn Uyển Nhi bọn người.

Những mọi người này nghĩ đến đến Tào Hóa bút, này đây ngay ngắn hướng ra tay đối phó Tào Hóa bút, bất quá bọn hắn dù sao lẫn nhau bận tâm, cũng không có liên thủ, mà chỉ bằng vào lực lượng một người, bọn hắn căn bản không cách nào bắt lấy Tào Hóa bút.

Vũ Văn Uyển Nhi cũng ra tay đối phó rồi Tào Hóa bút, cho nên Đào Đào mới có thể nói, nếu như hiện tại động thủ, Vũ Văn Uyển Nhi tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Đương Phạm Thiên Lân cùng Vũ Văn Uyển Nhi bọn người đối phó Tào Hóa bút thời điểm, Lôi Hóa kết giới đột nhiên xuất hiện, đem tất cả mọi người vây ở trong đó.

Thế nhưng mà Tào Hóa bút lại bị ngọn lửa cuốn đi rồi, Phạm Thiên Lân bọn người cho rằng Tào Hóa bút đã bị Hỏa Diễm thiêu hủy, bọn hán nằm mơ cũng thật không ngờ, Tào Hóa bút vậy mà bình yên vô sự.

Đào Đào giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, cái kia bị Đào Đào xưng là "Hoa lão đệ" lão giả ha ha cười nói: "Bọn hán căn bản không có gây ra Lôi Hỏa kết giới, bởi vì Lôi Hỏa kết giới là do lão phu khởi động, mà đem Đào đại ca dùng Hỏa Diễm cuốn đi người cũng là lão phu."

Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, cũng là phi thường nghi hoặc.

"Nếu không là Hoa lão đệ bang ta mà nói..., ta nói không chừng thật đúng là sẽ bị các ngươi bắt lấy!" Đào Đào tức giận trừng trừng Vũ Văn Uyển Nhi.

"Đào đại ca, nếu như ngươi khôi phục thực lực, há có tiểu đệ cơ hội xuất thủ." Lão giả ha ha cười cười, hán vậy mà nhận thức Đào Đào.

Dương Thần dờ khóc dờ cười, lão lại đem tiểu nhân gọi làm đại ca, cái này thoạt nhìn thật sự có chút buồn cười.

"Tiểu Thần Tử, chúng ta phải hảo hảo cảm tạ Diệp Lạc, nếu không là Diệp Lạc, ngươi cũng vào không được Lôi Hỏa điện." Đào Đào cười nói.

"Lôi Hỏa điện?" Dương Thần đánh giá bốn phía, lăm lăm nói: "Nguyên tới nơi này gọi Lôi Hỏa điện."

"Tiểu gia hỏa, ngươi theo Đào đại ca lâu như vậy, chẳng lẽ nhìn không ra lão phu thân phận sao?" Lão giả cười nói: "Ngươi mới có thể đoán được Lôi Hỏa điện cùng lão phu là quan hệ như thế nào a?"

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nuốt nuốt nước bọt, "Cái này... Cái này Lôi Hỏa điện sẽ không phải là một kiện Bá Khí a?"

"Quả nhiên thông minh." Lão giả ha ha cười cười, "Lôi Hỏa điện xác thực là một kiện Bá Khí, lão phu đúng là Lôi Hỏa điện Khí Linh!"

"Khí Linh!" Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung kịch biến, trong nội tâm như nhấc lên sóng lớn, "Chỉ có Hoàng phẩm đã ngoài Bá Khí mới có thể ngưng tụ ra Khí Linh, chẳng lẽ... Cái này Lôi Hỏa Bí Cảnh sẽ là Hoàng phẩm Bá Khí?"

Bỗng nhiên, Vũ Văn Uyển Nhi đôi mắt dễ thương lóe lên, phút chốc nhìn về phía ngòi ngay gần ở Tào Hóa trên ngòi bút Đào Đào, hán chẳng lẽ cũng là Hoàng phẩm Bá Khí?

Nghĩ đến chính mình trước khi vậy mà cùng Hoàng phẩm Bá Khí giao thủ, Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm không khỏi chấn động.

"Tiểu Đào Tử, đã vậy này lão tiền bối là Lôi Hỏa điện Khí Linh, hán nhất định có thể tùy ý lại để cho người ra vào Lôi Hỏa điện, ngươi vừa rồi vì cái gì còn nói, ta có thể đi vào nơi này, còn phải cảm tạ Diệp Lạc?" Dương Thần bỗng nhiên nghi hoặc nhìn Đào Đào.

"Ai..." Đào Đào vẫn không trả lời, lão giả đã trước thở dài nói: "Lão phu tuy nhiên là Lôi Hỏa điện Khí Linh, tuy nhiên lại không cách nào khống chế Lôi Hỏa điện, nếu như ta muốn đem người làm cho tiến Lôi Hỏa điện, chỉ có một loại biện pháp, cái kia chính là dùng Hỏa Diễm hoặc là Lôi Điện đem người khác cưỡng ép cuốn tiến đến."

"Cưỡng ép cuốn tiến đến?" Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, đây chẳng phải là sẽ bị tươi sống chết cháy?

"Không có Bá Vương đã ngoài thực lực, một khi bị lão phu phóng xuất ra đi Hỏa Diễm quán lấy, tất nhiên sẽ tan thành mây khói." Lão giả cười tùm tùm nhìn xem Dương Thần, "Đào đại ca căn bản không sợ Lôi Hỏa điện Hỏa Diễm, cho nên ta có thể đem hán cuốn tiến đến, mà ngươi lại bất đồng, nếu như ta cưỡng ép dùng Hỏa Diễm đem ngươi cuốn tiến đến, ngươi nói ngươi sẽ biến thành cái dạng gì?"

"Hán phải chết không thể nghi ngờ!" Dương Thần tròn trắng mắt.

"Các ngươi theo như lời cái kia gọi Diệp Lạc tiểu gia hỏa, hán đã sớm tại Lôi Hỏa Bí Cảnh ló vào bố trí trận pháp." Lão giả cười nói: "Thật lâu trước khi hán tựu sai người không ngừng hướng trong trận pháp rót vào máu tươi, vì chính là phá vỡ phòng ngự đại trận, đáng tiếc hán lại để cho lão phu phải đợi quá lâu, ai, thực là vô dụng! Cho tới hôm nay mới đem đại trận phá vỡ."

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Dương Thần sắc mặt đều là biến đổi.

"Diệp Lạc tiểu tử này cũng coi như thông minh, đầu kia súc sinh lại bị hán tính kế." Lão giả ha ha nở nụ cười: "Bọn hán những một chút thủ đoạn này có thể đầu điểm bắt trụ lão phu, đầu kia súc sinh vì ngăn cản Diệp Lạc phá trận, phải nhiều như vậy Bá Thú đến đây, kết quả cuối cùng lại tiện nghi Diệp Lạc."

"Súc sinh?" Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm cũng biết, súc sinh này hơn phân nửa chính là gọi là "Tứ Oán" Hoàng Cấp Bá Thú.

"Lão tiền bối, ngươi tại sao phải nói tiện nghi Diệp Lạc?" Dương Thần tò mò hỏi.

"Diệp Lạc tiểu tử kia chỗ bố trí trận pháp, cần rất nhiều máu tươi, theo lão phu quan sát, thẳng cho tới hôm nay, máu tươi lượng cũng không đủ." Lão giả cười nói: "Thế nhưng mà Bá Thú đột nhiên tập kích nhân loại, tử thương vô số, cuối cùng bọn hán máu tươi đều bị giấu ở mặt đất trận pháp hấp thu, khiến cho trong trận pháp máu tươi vừa vụn đặt đến bão hòa."

"Ta hiểu được, Diệp Lạc biết rõ tất cả thế lực lớn người bị nhốt tại Lôi Hỏa trong kết giới, cho nên tương kế tựu kế, ý định đem phòng ngự đại trận phá

võ." Dương Thần trầm ngâm nói: "Hơn nữa, Diệp Lạc có lẽ tính toán đến, Từ Oán tất nhiên sẽ đến đây ngăn cản, cho nên hấn lại để cho các phái mang đến đại lượng đệ tử, cố ý lại để cho những đệ tử này cùng Bá Thú chém giết, do đó khiến cho hấn chỗ bố trí trận pháp tụ tập đủ nhiều máu tươi."

"Tiểu tử nói không sai, cho nên lão phu nói Diệp Lạc tiểu tử kia rất thông minh, đem đầu kia súc sinh cho tính kế." Lão giả cười ha ha.

Vũ Văn Uyển Nhi nghe được chân tướng sự tình về sau, nhẹ giọng thì thầm: "Quả nhiên là kẻ sách hay, đáng tiếc người chết quá ít..."

Thanh âm của nàng tuy nhiên rất nhỏ, nhưng vẫn là bị Dương Thần đã nghe được, Dương Thần lập tức im lặng, nữ nhân này thật đúng là ngoan độc, người chết bên trong, thế nhưng mà có rất nhiều là năng Đại Vũ Vương Triều chỉ nhân a.

"Lão tiền bối, vì cái gì Từ Oán không dám vào nhập Lôi Hỏa Bí Cảnh?" Dương Thần đột nhiên nhớ tới Từ Oán cái kia kiêng kỵ thần sắc.

"Bởi vì đầu kia tiểu súc sanh sợ hãi bị Lôi Hỏa điện trấn áp." Lão giả giống như cười mà không phải cười nói: "Lôi Hỏa điện đã từng trấn áp qua một đầu Tôn Cấp Bá Thú, hấn có lẽ đã biết rõ chuyện này, cho nên mới không dám xâm nhập Lôi Hỏa điện, càng không muốn để cho người khác mở ra phòng ngự đại trận."

"Trấn áp... Tôn Cấp Bá Thú!" Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, trong nội tâm như nhắc lên sóng to gió lớn, thật lâu không cách nào dẹp loạn.

"Tiểu Thần Tử, bị trấn áp trước khi, đầu kia Tôn Cấp Bá Thú đã bị Hoa lão đệ chủ nhân cho đánh thành trọng thương, cảnh giới ngã xuống, thực lực đại tổn." Đào Đào sờ lên cái cằm, ha ha cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Bạn Duyên Hoa Kiếp

Dù cho cảnh giới ngã xuống, thế nhưng mà đó cũng là Tôn Cấp Bá Thú a, Dương Thần trong nội tâm còn là phi thường rung động, không hổ là Hoàng phẩm Bá Khí!

Thế nhưng mà lợi hại như vậy Bá Khí, vì cái gì còn cần mượn nhờ người khác lực lượng đến phá giải phòng ngự đại trận đâu này?

Nhìn xem lão giả, Dương Thần đem trong lòng nghi hoặc nói ra: "Lão tiền bối, người tại sao phải mượn nhờ bị người lực lượng đến phá vỡ phòng ngự đại trận đâu này?"

"Ài, lúc trước chủ nhân liều chết đem đầu kia súc sinh đánh thành trọng thương, đương ta cho rằng có thể nhẹ nhõm trấn áp ở đầu kia súc sinh thời điểm, không nghĩ tới hấn lại sử xuất thiên phú thần thông 'Thần hóa đại địa', đem toàn bộ Lôi Hỏa điện cùng phương viên mấy trăm dặm sơn mạch đều dung hợp được, do đó khiến cho Lôi Hỏa điện đã xảy ra dị biến, mà ngay cả ta cũng không cách nào di động Lôi Hỏa điện, tương đương bị gắt gao giam cầm tại đây."

Lão giả lắc đầu cười khổ một tiếng, lại nói: "Đầu kia súc sinh lại vẫn khống chế Lôi Hỏa điện bộ phận trận pháp, hấn trước khi chết khởi động phòng ngự đại trận, ai, ta tuy nhiên là Lôi Hỏa điện Khí Linh, thế nhưng mà y nguyên không cách nào từ bên trong phá vỡ phòng ngự đại trận, chỉ có thể bị chôn sống vây ở Lôi Hỏa điện ở trong."

Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười một tiếng, "Hiện tại phòng ngự đại trận đã phá giải, lão tiền bối có lẽ đạt được tự do a?"

"Tiểu nha đầu, người quá thấp đánh giá đầu kia súc sinh sức mạnh." Lão giả hung hăng cắn răng, "Diệp Lạc tiểu tử kia phá vỡ chỉ là trong đó một đạo phòng ngự mà thôi, lão phu muốn đạt được tự do, cũng không có chuyện đơn giản như vậy!"

"Một đạo phòng ngự!" Dương Thần không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, chỉ là một đạo phòng ngự tự lại để cho Diệp Lạc bọn người phé đi lớn như vậy khí lực, như vậy muốn phá vỡ sở hữu phòng ngự đại trận, rốt cuộc muốn dùng bao nhiêu lực lượng?

"Tiểu Thần Tử, tại trước đây thật lâu, Vô Lượng Quy Khư Vương cũng không phải là cái kia gọi là Từ Oán gia hòa." Đào Đào bỗng nhiên nói ra: "Thiết Dục Địa Long mới được là Vô Lượng Quy Khư chi Vương, Hoa lão đệ chủ nhân Lôi Hỏa Tôn Giả, năm đó đi vào Vô Lượng Quy Khư ở trong, gặp Thiết Dục Địa Long, cái con kia Thiết Dục Địa Long thế nhưng mà Tôn Cấp Bá Thú, kết quả Lôi Hỏa Tôn Giả bị giết, bất quá hấn cũng đã thương nặng Thiết Dục Địa Long."

"Đáng tiếc, chủ nhân của ta tuy nhiên đã thương nặng tên kia, ta lại không có đem ở cầm chặt cơ hội đưa hấn giết chết." Lão giả bất đắc dĩ lắc đầu, "Cuối

cùng ngược lại bị hấn giam cầm tại cái này địa phương quý quái, vĩnh viễn không cách nào đạt được tự do."

Một cái Tôn Giả lại bị giết! Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

"Ngươi tiến vào Lôi Hỏa điện thời điểm, gặp rất nhiều lôi ngư, kỳ thật những lôi kia ngư là ta thả ra đấy." Lão giả trầm thoát nhưng cười nói: "Mục đích của ta là đem ngươi đuổi tới Lôi Đình trái cây nơi ở, bất quá trời đưa đất đẩy làm sao mà phía dưới, ngươi cuối cùng nhất vẫn phải là đã đến Lôi Đình trái cây."

"Lôi Đình trái cây?" Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi đồng thời nghĩ tới cái kia màu xanh trái cây.

"Đúng vậy, các ngươi tại Lôi Trì ở bên trong lấy được đúng là Lôi Đình trái cây." Lão giả cười nói: "Ta bị nhốt tại Lôi Hỏa điện trung ương nhất, không cách nào ly khai, càng không cách nào lại để cho người đi vào nơi này, biện pháp duy nhất tựu là để cho người khác đạt được Lôi Đình trái cây."

"Chẳng lẽ Lôi Đình trái cây có thể cho chúng ta lại tới đây?" Dương Thần ngăn người.

"Đúng vậy, Lôi Đình trái cây là ta sáng tạo ra, tạo ra đến, ta đem hạt giống rải ra, lại để cho bọn hấn kết quả, một khi có người đụng phải, hấn có thể đem người truyền tống đến nơi này của ta." Lão giả tự hào nói: "Loại trái cây này có thể cho người một loại ảo giác, để cho người khác cho là hấn ẩn chứa rất lớn năng lượng."

Dương Thần hướng Vũ Văn Uyển Nhi chớp chớp mắt, cười xấu xa nói: "Bởi như vậy, người khác nhất định sẽ cho rằng Lôi Đình trái cây là đồ tốt, do đó không tự chủ được nghĩ đến đến hấn."

Vũ Văn Uyển Nhi hừ nhẹ một tiếng, nàng có loại mắc lừa cảm giác bị lừa gạt.

"Đương nhiên, muốn đem người truyền tống đến địa phương nào đi, vậy thì hoàn toàn thụ lão phu đã khống chế." Ngỡ khi một châu, lão giả quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Tiểu nha đầu, ta vốn không muốn đem ngươi truyền tống tới nơi này, ngươi cũng đã biết lão phu vì cái gì cải biến chú ý?"

Dương Thần tò mò nhìn lão giả, chẳng lẽ lão nhân này vừa ý cái này mị lực mười phần mỹ nhân? Không thể nào? Lão gia hỏa này cũng không phải người.

"Không biết lão tiền bối tại sao phải cải biến chú ý?" Vũ Văn Uyển Nhi xinh đẹp tuyệt trần cau lại, cười nói.

"Vừa rồi ta đã đối với ngươi đã nói, ta muốn ngươi bang tiểu tử này đi làm một chuyện." Lão giả cười nhìn về phía Dương Thần, "Cho nên ta mới có thể đem ngươi truyền tống đến nơi đây."

"Lão tiền bối, ngươi đến cùng muốn để cho chúng ta làm gì?" Dương Thần nghi hoặc nhìn lão giả.

Lão giả còn chưa mở miệng, Đào Đào đã cười giải thích: "Muốn phá vỡ Thiết Dực Địa Long thiên phú thần thông, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là lợi dụng Kiếp Thủy lực lượng, Hoa lão đệ là muốn cho chúng ta giúp hấn tìm được Kiếp Thủy."

"Kiếp Thủy?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Ngươi không khỏi quá để mắt tiểu nữ tử rồi." Vũ Văn Uyển Nhi tức giận hừ một tiếng, nàng sao lại, há có thể không biết đến Kiếp Thủy đáng sợ, dùng thực lực của nàng, làm sao có thể bắt lấy Kiếp Thủy.

"Tiểu nha đầu, ngươi cũng đừng đem Kiếp Thủy thấy đáng sợ như vậy." Đào Đào cười nói: "Kiếp vật tiến hóa là phi thường dài dòng buồn chán quá trình, thường thường phải kể tới dùng trăm triệu năm mới có thể hội lột xác một lần, chỉ có trải qua thoát biến về sau linh trí của bọn hấn mới có thể tăng trưởng."

"Đào đại ca nói không sai." Lão giả đón lấy Đào Đào nói: "Thái Cổ thời đại sinh ra đời kiếp vật linh trí cũng không cao, bọn hấn bản thân tuy nhiên có lớn lao uy lực, nhưng không cách nào hoàn toàn phát huy ra đến, cho nên nói, Thái Cổ thời đại kiếp vật thực lực yếu nhất."

"Thái Cổ thời đại chia làm ba tiền-trung-hậu cái thời kì, tại Thái Cổ thời đại hậu kỳ sinh ra đời kiếp vật thực lực tựu yếu hơn." Đào Đào trầm ngâm nói: "Bảo thủ đoán chừng, cái này thời kì sinh ra đời kiếp vật, thực lực có lẽ tại Bá Vương chí phách hoàng tâm đó."

"Bá Vương? Bá Hoàng?" Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm thực muốn ra tay đánh cái này một già một trẻ, cái này còn gọi nhược?

Dương Thần cũng không khỏi trợn trắng mắt, "Ta cũng không muốn đi chịu chết!"

"Tiểu Thần Tử, ngươi yên tâm, ta đã đem Thiết Dực Địa Long hải cốt đã luyện hóa được, dù cho không cần thôn phệ Bá Tuyền tể, Bá Vương cảnh phía dưới, cũng tuyệt đối không có người nào là ta Đào Đào đối thủ." Đào Đào ngạo khí mười phần nói: "Nếu như cho ta đại lượng Bá Tuyền tể, dù cho gặp được Viên Xích Kiêu cái kia lão tạp chủng ta cũng có thể chống lại!"

"Đại lượng Bá Tuyền tể?"

Dương Thần trợn trắng mắt, hấn há lại không biết cái này "Đại lượng" hai chữ hàm nghĩa, trước kia phát động công kích thời điểm, mỗi lần đã muốn thôn phệ gần trăm vạn Bá Tuyền tể, hiện tại... Đoán chừng cũng phải vài trăm vạn a, chính mình có thể cầm không xuất ra nhiều tiền như vậy đến.

Đào Đào không có chú ý tới, đương hấn nói ra "Lão tạp chủng" ba chữ thời điểm, Vũ Văn Uyển Nhi dờ khóc dờ cười, khóe miệng nàng có chút run rẩy, thầm nghĩ: "Các người thật đúng là bốn cô nương trở thành người một nhà."

Viên Xích Kiêu thế nhưng mà Đại Vũ Vương Triều chi nhân, Đào Đào vậy mà đang tại Vũ Văn Uyển Nhi mặt tự thoỉ máng lên.

"Tiểu nha đầu, nếu như có thể mà nói, lão phu cũng muốn thỉnh cái lợi hại điểm người đi giúp ta tìm Kiếp Thủy." Lão giả lắc đầu, bắt đắc dĩ nói: "Đáng tiếc, thực lực càng cường, càng không tốt không chế, một khi bọn hấn đã nhận được Kiếp Thủy, chắc chắn sẽ không hồi tới giúp ta, lão phu chỉ tin nhiệm Đào đại ca một người."

"Cái này Tiểu Đào Từ đến cùng cùng lão gia hỏa này là quan hệ như thế nào?" Dương Thần lập tức nghi hoặc.

Đúng lúc này, lão giả nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Tiểu nha đầu, ta vốn cũng sẽ không tin mặc người, nhưng là bây giờ nhưng có thể hoàn toàn tín nhiệm người rồi."

"Lão tiên bối, ta không rõ ý của người." Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, nghi hoặc nhìn lão giả.

"Bởi vì người vừa rồi đã trúng lão phu 'Bạn Duyên Hoa Kiếp' ." Ngữ khí một chiều, lão giả nhìn xem Dương Thần, cười nói: "Người cũng đồng dạng!"

Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, đồng thời nhớ tới không lâu chui vào trong thân thể cánh hoa bột phấn, chẳng lẽ tự là lúc kia loại rồi "Bạn Duyên Hoa Kiếp" ?

Đào Đào biết rõ Dương Thần trúng "Bạn Duyên Hoa Kiếp", chỉ là sắc mặt hơi đổi, bất quá cũng không có chút nào về lo lắng.

"Tiểu tử, không cần sợ hãi, người không có việc gì đây." Lão giả cười nói: "Một đoá bạn duyên hoa tách ra, đồng thời chui vào một nam một nữ trong cơ thể, nếu như nam tử chết rồi, nữ tử cũng hấn phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng mà nếu như nam tử chết mất, nam tử cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì, cái này là 'Bạn Duyên Hoa Kiếp' ."

Vũ Văn Uyển Nhi nghe vậy ngọc dung kịch biến, lão đảo lui về phía sau vài bước, cái này tình táo mỹ nhân, hay vẫn là lần đầu lộ ra như thế khiếp sợ thần sắc.

Dương Thần tròn mắt há hốc mồm, trên đời này thậm chí có loại này hoa.

"Tiểu nha đầu, cho nên lão phu đối với người hoàn toàn tín nhiệm." Lão giả căn bản không có để ý Vũ Văn Uyển Nhi thất hồn lạc phách bộ dạng, vậy mà ha ha nở nụ cười, lão nhân này không hề giống nhìn về phía trên như vậy hiển lãnh thần mật.

"Người nói vậy, ta Vũ Văn Uyển Nhi sao lại, há có thể cùng hấn... Cùng hấn..." Vũ Văn Uyển Nhi cắn răng nhìn xem lão giả, sắc mặt Như Sương.

"Tiểu nha đầu, lão phu cần gì phải lừa người." Lão giả cười nói: "Chỉ cần người nghe Đào đại ca, giúp bọn hấn đạt được Kiếp Thủy, đến lúc đó ta sẽ thay người cởi bỏ 'Bạn Duyên Hoa Kiếp' đấy."

Vũ Văn Uyển Nhi thân thể mềm mại run lên, vô lực lui ra phía sau vài bước, giờ phút này, nàng cái kia đặc biệt khí chất, hơn nữa Sở Sở bộ dáng đáng thương, khiến cho nàng càng thêm có mị lực.

Dương Thần lắc đầu hít thở dài, mở miệng nói: "Lão tiên bối, người giúp nàng cởi bỏ..."

Hấn mà nói vừa vừa nói đến đây, Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, "Ta Vũ Văn Uyển Nhi không cần bất luận kẻ nào cầu tình, lại càng không dùng bất luận kẻ nào có thể lĩnh!"

"Vậy được rồi, coi như ta cũng không nói gì qua." Dương Thần chỉ có thể bắt đắc dĩ giang tay, đầu năm nay người tốt thật đúng là khó làm.

"Tiểu tử, 'Bạn Duyên Hoa Kiếp' có thể không gọt vừa rồi ta nói những cái kia, người đem Bá Khí dẫn vào người mi tâm, người tự sẽ biết 'Bạn Duyên Hoa Kiếp' tác dụng." Lão giả ha ha cười cười.

Dương Thần theo lời đem Bá Khí dẫn vào mi tâm, phát hiện mi tâm đột nhiên hiện ra chín đoá hồng nhạt cánh hoa ẩn ký, lóe lên rồi biến mất.

"Cái này gọi là 'Bạn Duyên Hoa Ẩn', người có thể đem Bá Khí rót vào hấn một người trong ẩn ký ở bên trong, làm như vậy, người có thể cưỡng ép không chế được tiểu nha đầu này!" Lão giả tà ác cười cười.

Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung lần nữa biến đổi.

Chương 140: Đột phá

Vô Lượng Quy Khư, từng lâm ở trong, hai người sống vai hành tẩu.

Hai người kia đứng là Vũ Văn Uyển Nhi cùng Dương Thần, bọn hắn đã đi ra Lôi Hỏa điện, Lôi Hỏa điện Khí Linh Hoa lão đầu, hắn tuy nhiên không có thể đem người tùy ý dẫn vào Lôi Hỏa điện, tuy nhiên lại có thể đem người đơn giản tổng xuất đến.

Vũ Văn Uyển Nhi từ khi ly khai Lôi Hỏa điện về sau, tựu chưa cùng Dương Thần đã từng nói qua nửa câu lời nói, đương nhiên, nàng tựa hồ cũng không có ly khai Dương Thần ý định.

Có lẽ là bởi vì trùng "Bản Duyên Hoa Kiếp" nguyên nhân, cho nên trong lòng của nàng đặc biệt thống hận Dương Thần, vậy mà từ đầu đến cuối đều không có con mắt xem qua Dương Thần, cái này lại để cho Dương Thần dở khóc dở cười, cũng không phải là từ sai!

"Dù cho hơn nữa Hoa lão đệ cho tàn đồ, còn thì không cách nào tìm được Kiếp Thủy, Tiểu Thần Tử, tại đi Mãng Đẳng Sơn Mạch trước khi, trước hết tìm được Đông Phương Bạch tiểu tử kia." Đào Đào thanh âm bỗng nhiên theo Tào Hóa bút trong truyền tới.

Nguyên lai, Hoa lão đầu vậy mà cũng có một cái khác tám tàn đồ, tại Dương Thần ly khai Lôi Hỏa điện trước khi, hắn đem cái này tám tàn đồ giao cho Dương Thần.

"Đông Phương Bạch ngay tại Vô Lượng Quy Khư ở trong, cũng không biết hắn gặp phiền toái gì, cuối cùng vậy mà không có tiến vào Long cốc." Dương Thần sờ lên cái mũi, cười nói: "Bất quá hắn chưa đi đến nhập Long cốc cũng tốt, ta vốn đang lo lắng hắn chết hết, nói như vậy, ta ngay cả tàn đồ đều không chiếm được."

Vũ Văn Uyển Nhi trùng "Bản Duyên Hoa Kiếp", Dương Thần cùng Đào Đào căn bản không cần cố kỵ bí mật gì, nữ nhân này trừ phi muốn tự sát, nếu không tuyệt đối sẽ không đem bí mật của mình nói ra.

"Vô Lượng Quy Khư lớn như vậy, chúng ta muốn tìm Đông Phương Bạch cũng không phải là kiện chuyện dễ dàng." Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào nhủ vậy.

"Hết cách rồi, chúng ta chỉ có thể tới trước lúc trước hắn đi qua địa phương nhìn xem, tìm không thấy hắn mà nói, chúng ta đi Mãng Đẳng Sơn Mạch cũng không có dùng." Dương Thần bắt đầu dĩ nhiên vai.

Bỗng nhiên, trong rừng bỗng nhiên truyền đến một hồi tiếng bước chân, Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi ngưng mắt nhìn lại, theo trong rừng đi tới hàng chục cá nhân, vậy mà đều là Đại Vũ Vương Triều binh sĩ.

Những binh lính này chứng kiến Vũ Văn Uyển Nhi nháy mắt, nhao nhao khom mình hành lễ: "Tham kiến đại công chúa!"

"Đại công chúa?" Dương Thần âm thầm nuốt nước bọt, Vũ Văn Uyển Nhi thân phận thật đúng là không thấp a!

"Miễn lễ!" Vũ Văn Uyển Nhi lại khôi phục dĩ vãng Lãnh Ngạo, u buồn, mang theo nhàn nhạt mỉa mai bộ dáng, sở hữu binh sĩ cũng không dám nhìn thẳng nàng.

"Dạ!" Bọn binh lính cùng kêu lên đồng ý, miễn lễ đứng dậy, thanh âm vòng qua vòng lại bát phương.

"Giúp ta đi tìm một người." Vũ Văn Uyển Nhi đạm mạc mở miệng: "Tên của hắn gọi là Đông Phương Bạch, là Vô Lượng cung chi nhân."

Dương Thần lập tức vui vẻ, vội vàng nói tiếp đi: "Đông Phương Bạch đội trưởng là Mạc Thiên Di, các người chỉ phải tìm được Mạc Thiên Di săn giết đội, hơn phân nửa có thể tìm được Đông Phương Bạch rồi."

Bọn binh lính nhìn nhau ngạc nhiên, trong lúc nhất thời không biết nên không nên nghe Dương Thần.

"Dựa theo hắn theo như lời nói, tìm được người về sau lập tức truyền tin tức cho ta!" Nói chuyện thời điểm, Vũ Văn Uyển Nhi lạnh lùng nhấn nháy liếc Dương Thần.

Bọn binh lính ngẩn người, lập tức ngay ngắn hướng khom người đồng ý, quay người tiến nhập từng lâm ở chỗ sâu trong.

"Đại tỷ, người làm gì như vậy trừng mắt ta?" Bọn binh lính đi rồi, Dương Thần nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi cái kia lạnh lùng con người, ngượng ngùng cười cười.

"Người đừng tưởng rằng đã có 'Bản Duyên Hoa Kiếp', ta Vũ Văn Uyển Nhi tựu cần phải nghe lời người lời nói." Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười một tiếng, "Cùng lắm thì chúng ta cùng chết!"

"Không tốt lắm đâu, chúng ta liền bằng hữu không tính là, người vậy mà muốn cùng ta cùng một chỗ tự tử!" Dương Thần cười đùa tí tưng nhìn xem Vũ

Văn Uyên Nhi.

"Ngươi!" Vũ Văn Uyên Nhi lập tức nghẹn lời, khuôn mặt ửng đỏ, thế mới biết mình nói sai lời nói.

"Ngươi niên kỷ quá lớn, nếu như chúng ta cùng chết, chiếm tiện nghi người là ngươi." Dương Thần cười xấu xa nói: "Nếu là ta chết trước, chịu thiệt người cũng là ta, bởi vì ta rút cuộc nhìn không tới xinh đẹp như vậy mỹ nhân."

Vũ Văn Uyên Nhi nghe vậy tức giận đến khuôn mặt trắng bệch.

"Tiểu Thần Tử, đã có nữ nhân này giúp ngươi tìm người, tựa không cần làm phiền chúng ta." Đào Đào cười nói: "Chúng ta trước tìm một chỗ đem trứng rồng luyện hóa, đang tìm đến Kiếp Thủy trước khi, ngươi phải cực nhanh tăng thực lực lên, nếu như ngươi không cách nào trở thành Cửu Biến Bá Sĩ, dù cho tìm được Kiếp Thủy cũng vô dụng."

Dương Thần hai mắt tỏa sáng, đúng vậy, căn cứ Bất Hủ Vương Đình bên trên ghi lại, chỉ có trở thành Cửu Biến Bá Sĩ, mới có thể mượn Kiếp Thủy Chi Lực đột phá, trở thành Bá Sư, nói cách khác, lần này đi tìm Kiếp Thủy trước khi, hắn phải tranh thủ thời gian tăng thực lực lên.

"Tựa lại để cho nữ nhân này thay ngươi hộ pháp, chúng ta trước tìm một chỗ đem trứng rồng đã luyện hóa được nói sau! Dù sao bọn hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy tìm được Đông Phương Bạch." Đào Đào sờ lên cái cằm.

Dương Thần ánh mắt quét qua, lập tức chứng kiến xa xa có sơn động, không kịp đa tưởng, hắn hướng phía sơn động cực nhanh mà đi.

Thằng này căn bản không có chủ động gọi Vũ Văn Uyên Nhi, bởi vì hắn biết rõ Vũ Văn Uyên Nhi nhất định sẽ theo kịp đây.

Quả nhiên, Vũ Văn Uyên Nhi do dự một chút về sau, phát đủ đuôi theo.

Đi vào trong sơn động, Dương Thần tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống, cùng lúc đó, Tào Hóa bút theo trên đai lưng của hắn bay ra đến, Đào Đào đã ngồi ngay ngắn ở Tào Hóa trên ngai bút.

"Trứng rồng có hai khóa, bất quá ngươi chỉ có thể luyện hóa trong đó một khóa." Đào Đào xuất ra trứng rồng, có chút tiếc hận nói: "Trứng rồng cùng trứng rồng tâm đó hội lẫn nhau bài xích, nếu như ngươi đã hấp thu trong đó một khóa lực lượng, một viên khác lực lượng tựa không cách nào hấp thu."

"Ta vốn tựa chỉ tính toán hấp thu một khóa." Trong nội tâm âm thầm cười cười, Dương Thần có thể không có quên cùng Tiêu Cúc Thần ước định.

"Trứng rồng lực lượng còn có Tội Thể hiệu quả, đến lúc đó, ngươi thân thể cường hãn trình độ tất nhiên sẽ bay lên một cái bậc thang." Cười cười, Đào Đào ánh mắt quét qua, trong sơn động chứng kiến một cái vài mét dài rộng thủy đầm.

"Có cái đầm nước này, cũng là tình mất không ít phiền toái." Đào Đào cười nói: "Ha ha, hấp thu trứng rồng lực lượng, thế nhưng mà phải trong nước tiến hành, nếu không, cũng chỉ có lại để cho nữ nhân kia đi cho ngươi tìm nước rồi."

Dương Thần không khỏi trợn trắng mắt, hắn dám cam đoan, dù cho đem Vũ Văn Uyên Nhi giết chết, Vũ Văn Uyên Nhi cũng sẽ không biết vì mình đi tìm "Nước tắm".

"Cũng đúng, nữ nhân kia quá tự ngạo rồi, muốn nàng giúp ngươi tìm đi làm làm tình, đoán chừng nàng thà rằng chết mất." Đào Đào ha ha cười cười, "Nhanh lên đem quần áo cởi, đi vào trong đầm nước a!"

Dương Thần nhanh chóng cởi y phục xuống, vừa mới ở thời điểm này, Vũ Văn Uyên Nhi đi vào trong sơn động, lập tức "Thường thức" đã đến Dương Thần thân thể.

Vũ Văn Uyên Nhi khuôn mặt ửng đỏ, phút chốc chuyển qua thân thể mềm mại, cắn răng, tiểu quỷ này đầu nhất định là có ý đây!

Dương Thần bụm lấy dưới háng, cười cười xấu hổ, vội vàng nhảy vào thủy đầm ở trong.

Đào Đào không chế được Tào Hóa bút, vèo! Sắc bén ngòi bút vạch phá trứng rồng, vỡ vụn trứng rồng trụ lạc trong nước, năng lượng bốn phía ra, toàn bộ thủy đầm lập tức tựa biến thành màu ngà sữa.

"Mau vận công hấp thu trứng rồng lực lượng!" Đào Đào vội vàng nhắc nhở Dương Thần.

Dương Thần nhẹ gạt đầu, theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra một khóa "Thuần Âm Bá Khí đan" ăn vào, ngay sau đó nhắm mắt vận công.

Rầm rầm, dùng Dương Thần làm trung tâm, trong đầm nước bỗng nhiên xoáy lên sóng nước, đem Dương Thần bao phủ, trứng rồng năng lượng cùng Bá Khí dung hợp, không ngừng bị hấp hút vào trong cơ thể.

Vũ Văn Uyên Nhi xoay người lại, khuôn mặt không khỏi biến đổi: "Tiểu quỷ này thật sự chỉ là Bá Sĩ mà thôi sao?"

Trong đầm nước, Dương Thần đã tiến nhập vật ngã lưỡng vong tình trạng, trong Đan Điền không ngừng có tinh khiết năng lượng rót vào, đương cổ năng lượng này chảy qua khí huyết về sau, hóa thành Thuần Âm Bá Khí.

Đương hai mươi một cái khí huyết đều bị lấp đầy Bá Khí về sau, trung ương khí huyết bỗng nhiên bắt đầu phân liệt ra ba cái khí huyết, hắn thành công đột

phá đã đến Thất Biến Bá Sĩ!

Trứng rồng năng lượng còn không có có bị hấp thu hoàn tất, y nguyên tại liên tục không ngừng rót vào đan điền của hắn.

Không chỉ có như thế, cỗ năng lượng này còn chảy qua toàn thân của hắn mỗi thốn làn da, thân thể của hắn quả nhiên trở nên cường hãn rất nhiều.

Đúng lúc này, trứng rồng năng lượng bỗng nhiên bị hắn tùy sống hấp thu, tùy sống trong hiện lên một vòng ánh sáng màu đỏ, tựa hồ... Trong tùy sống của hắn có một căn cái gì đó, thứ này vậy mà tại hấp thu lấy trứng rồng năng lượng.

Bất quá Dương Thần cũng không biết, Đào Đào cùng Vũ Văn Uyển Nhi tự càng không biết rồi.

Đúng lúc này, hắn trung ương khí huyết lần nữa phân liệt, lại tạo thành ba cái khí huyết, ở này ba cái khí huyết sắp hình thành thời điểm, hắn tùy sống lần nữa đem trứng rồng năng lượng hấp thu!

Nguyên vốn đã phân liệt đi ra khí huyết, thậm chí có dần dần biến mất xu thế!

"Thiếu một ít! Còn thiếu một ít! ..." Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, điên cuồng vận công hấp thu lấy trứng rồng năng lượng, thế nhưng mà hắn chợt phát hiện, trứng rồng năng lượng đã không có.

"Bà mẹ nó, vậy mà không có năng lượng rồi! Cái gì Phá Long trứng!" Âm thầm thoá mạ vài tiếng, Dương Thần trong nội tâm phi thường lo lắng, bởi vì vừa mới phân liệt đi ra ba cái khí huyết, đã sắp biến mất.

Chứng kiến Dương Thần sắc mặt đáng vẻ lo lắng, Đào Đào sắc mặt không khỏi biến đổi, "Chuyện gì xảy ra?"

"Tiểu quý này đầu không có nguy hiểm a?" Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm âm thầm lo lắng, bất quá, nàng cũng không phải là quan tâm Dương Thần chết sống, nàng là sợ Dương Thần chết mất về sau, chính mình đi theo chôn cùng.

"Không được, tuyệt đối không thể buông tha cho!" Dương Thần cắn răng, đột nhiên lấy ra một khóa "Thuần Âm Bá Khí đan" ăn vào, vận công điên cuồng hấp thu lấy bốn phía Bá Khí.

"Đúng vậy, nhất định là khí huyết đã phân liệt, nhưng là Thuần Âm Bá Khí lượng không đủ rồi!" Đào Đào ánh mắt hạng gì độc ác, lập tức sẽ hiểu nguyên nhân, vội vàng quay đầu đối với Vũ Văn Uyển Nhi nói: "Nhanh đi trợ giúp hắn, hắn Thuần Âm Bá Khí chưa đủ!"

"Cường ép rót vào Bá Khí, sẽ chỉ làm hắn kinh mạch đứt đoạn, ngươi muốn cho ta hại chết hắn sao?" Vũ Văn Uyển Nhi hừ lạnh một tiếng.

"Ngu ngốc nữ nhân!" Đào Đào tức giận mắng một tiếng, "Khí huyết đã phân liệt ra về sau, do ngoại nhân rót vào chút ít Bá Khí là không có việc gì, thậm chí ngay cả loại này thường thức cũng không biết!"

Bị Đào Đào khí thế chỗ nhiếp, hơn nữa Đào Đào vô cùng có khả năng là Hoàng phẩm Bá Khí, Vũ Văn Uyển Nhi lập tức nghẹn lời, không dám phản bác Đào Đào.

"Còn không mau đi, hắn hiện tại khẩn yếu quan đầu, hơi không cẩn thận sẽ bị thương, ngươi có lẽ không muốn xem đến hắn chết mất a?" Đào Đào lạnh lùng hừ một tiếng.

"Hừ!" Vũ Văn Uyển Nhi tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, chỉ có thể oán hận cắn răng, chợt xoay người lướt vào thủy đàm ở bên trong, một chương đặt tại Dương Thần trên ngực!

"Ha ha, tiểu nha đầu, dù cho ngươi không đi bang Tiểu Thần Tử, Tiểu Thần Tử cũng sẽ không có sự tình, tối đa không cách nào đột phá mà thôi..." Đào Đào tặc tặc cười quái dị vài tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Rời đi

Dương Thần vốn cho rằng, mình đã không cách nào đột phá, tuy nhiên lại đột nhiên cảm giác được có người tại cho mình rót vào Bá Khí, lập tức, trong đan điền vốn có đã sắp biến mất ba cái khí huyết, thậm chí có chậm rãi tụ lại.

Theo Vũ Văn Uyên Nhi Bá Khí rót vào, vốn là nhanh biến mất ba cái khí huyết lại lần nữa ổn định lại, cái này lại để cho Dương Thần không khỏi nhẹ nhàng thở ra: "Nhất định là Tiểu Đào Tử ra tay giúp của ta."

Ngay tại Dương Thần lúc tu luyện, trong đầm nước nước đã bốc hơi hầu như không còn.

"Thật là thoải mái..." Cảm giác được khí huyết hoàn toàn ngưng tụ thành công, Dương Thần thoải mái rên rỉ một tiếng, bỗng nhiên đứng dậy! Hắn rốt cục trở thành tám biến Bá Sĩ rồi!

Dương Dương Thần mở hai mắt ra nháy mắt, chợt thấy Vũ Văn Uyên Nhi cái kia trương trần ngập mị lực mặt.

"Ba!"

Một tiếng thanh thúy tiếng vang bỗng nhiên vang vọng cả sơn động, Vũ Văn Uyên Nhi hung hăng cho Dương Thần một cái tát.

Dương Thần nửa bên mặt đều tê liệt rồi, đương nhiên muốn mở miệng thóa mạ thanh âm, Vũ Văn Uyên Nhi đã lướt ra khỏi sơn động.

"Ta thảo, cái này ngu ngốc nữ nhân đánh ta làm gì?" Dương Thần nhìn xem Vũ Văn Uyên Nhi bóng lưng rời đi, trong nội tâm không hiểu thấu.

"Tiểu Thần Tử, ngươi hay vẫn là trước tiên đem y phục mặc rồi nói sau!" Đào Đào dở khóc dở cười nhìn xem Dương Thần.

Dương Thần sắc mặt "Xoát" biến đổi, chậm rãi cúi đầu nhìn xem thân thể của mình, cái này mới phát hiện, cảm tình chính mình cái gì đều không có mặc, hơn nữa... Tựa hồ là bởi vì phục dụng "Thuần Âm Bá Khí đan", mình bây giờ đã "Hùng phong đại tác", khó trách đem Vũ Văn Uyên Nhi cho dọa chạy!

Xấu hổ sờ lên cái ót, Dương Thần vội vàng đem y phục mặc lên.

Đi vào sơn động về sau, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, ở đâu còn thấy đến Vũ Văn Uyên Nhi phương tung, chẳng lẽ cái này nàng đã đi rồi?

"Phanh!"

Xa xa bỗng nhiên truyền đến một đạo nổ đùng thanh âm, cơ hồ đồng thời, một thân ảnh theo trong rừng lướt đi, người tới dĩ nhiên là Vũ Văn Uyên Nhi.

"Người đã tìm được rồi!" Vũ Văn Uyên Nhi lại khôi phục vốn là Lãnh Ngạo, u buồn bộ dạng, nàng giống như có lẽ đã đem trước khi sự tình quên.

"Đồng Phương Bạch!" Dương Thần hai mắt tỏa sáng.

Vũ Văn Uyên Nhi khẽ cười một tiếng, "Ngươi có thể đừng hy vọng ta giúp ngươi bắt người."

"Yên tâm, dù cho không có ngươi, ta cũng có thể bắt lấy tiểu tử kia!" Dương Thần sờ lên cái mũi, lộ ra nụ cười tự tin.

Vèo! Tào Hóa bút bỗng nhiên bay đến Dương Thần trước người, bỗng nhiên biến lớn, Dương Thần thả người nhảy đi lên, cười đối với Vũ Văn Uyên Nhi nói: "Uyển Nhi công chúa, muốn hay không đi lên cùng đi?"

"Ta có chân, có thể chính mình đi." Vũ Văn Uyên Nhi kiêu hừ một tiếng.

"Ngươi coi như thức thời, ta vốn cũng không có tính toán cho ngươi đi lên, ha ha..." Dương Thần cười cười, vèo! Không đợi Vũ Văn Uyên Nhi, đã như mũi tên giống như bắn vào rừng thâm ở chỗ sâu trong.

Vũ Văn Uyên Nhi tức giận đến khuôn mặt trắng bệch, nàng từ trước đến nay đều là rất tinh táo người, thế nhưng mà từ khi gặp được Dương Thần về sau, không lạnh tĩnh thời khắc tựu trở nên nhiều hơn.

Kiêu hừ một tiếng, Vũ Văn Uyên Nhi phát đủ tật truy mà đi.

...

Dương Vũ Văn Uyên Nhi cùng Dương Thần đi vào nổ đùng âm thanh truyền đến chi địa lúc, trong rừng chỉ để lại hơn mười cỗ thi thể, toàn bộ đều là Đại Vũ Vương Triều chi nhân, mà Đồng Phương Bạch đã rời đi.

"Tiểu tử này quả nhiên lợi hại!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi.

Vũ Văn Uyên Nhi chứng kiến Đại Vũ Vương Triều người chết mất, trên mặt căn bản không có chút nào biến hóa, tựa hồ... Chết mất người cùng nàng không có chút nào quan hệ.

"Hừ, chỉ cần hắn cách nơi này không xa, ta tựu nhất định có thể tìm được hắn!" Đào Đào ngạo khí mười phần cười nói, hắn bỗng nhiên phóng xuất ra thần niệm, cường hãn thần niệm phóng xạ ra, giống như thủy triều tuân hướng bốn phương tám hướng.

"Đã tìm được!" Đào Đào bỗng nhiên chở Dương Thần hướng phía rừng thâm ở chỗ sâu trong bay đi, Vũ Văn Uyên Nhi theo sát phía sau.

Rất nhanh, Dương Thần tựu thấy được Đồng Phương Bạch, làm cho Dương Thần kỳ quái chính là, Đồng Phương Bạch tựa hồ cố ý đang đợi hắn, căn

bản không có ý định đào tẩu.

"Diệp huynh, ta biết ngay là ngươi tại trụ ta." Đông Phương Bạch nháy nháy cười cười, đương đến Vũ Văn Uyển Nhi thời điểm, sắc mặt của hắn hơi đổi, rất rõ ràng, hắn cũng bị Vũ Văn Uyển Nhi mị lực chỗ nhiếp.

Cùng Hoa Nguyệt Nô so với, Vũ Văn Uyển Nhi xác thực có loại khác loại, hơn nữa thành thực mị lực.

"Tiểu Đào Tử, thăng này vậy mà biết rõ ngươi dùng thần niệm tại tìm tòi hắn!" Dương Thần truyền âm nói.

"Hừ, thăng này trên người khẳng định có bảo vật gì, cho nên mới có thể cảm ứng được so với hắn cảnh giới cao người chỗ phóng xuất ra thần niệm." Đào Đào ánh mắt lóe lên.

Kinh ngạc không ngớt Dương Thần cùng Đào Đào, Vũ Văn Uyển Nhi cũng như thế, Đông Phương Bạch chẳng qua là Bá Sĩ mà thôi, vậy mà có thể cảm ứng được Đào Đào có thể so với Bá Vương thần niệm, năng sao lại, há có thể không khiếp sợ.

"Diệp huynh, ngươi có lẽ nghe nói qua Giới Châu a?" Đông Phương Bạch bỗng nhiên cười nói: "Chỉ cần mang thứ đó đặt ở Giới Châu, một khi nhỏ máu nhận chủ về sau, Giới Châu sẽ dung nhập trong máu ta của ta, dù cho ta chết hết, ngươi cũng không cách nào theo trong máu ta đạt được Giới Châu."

"Khá lắm Đông Phương Bạch!" Dương Thần âm thầm cười lạnh, hắn hiện tại còn không thể không tin Đông Phương Bạch.

Dù sao, nếu như Đông Phương Bạch thật sự có Giới Châu, một khi giết chết Đông Phương Bạch, sắp có được không cách nào đạt được tàn đồ.

Cái này chi sợ sẽ là Đông Phương Bạch dám lưu lại không trốn đi nguyên nhân, hắn đã tính toán định, Dương Thần tuyệt đối sẽ không đối phó hắn!

"Giới Châu..." Vũ Văn Uyển Nhi lông mày nhẹ chau lại, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một vòng dị sắc, Giới Châu có thể là phi thường vật trân quý, cho dù là Đại Vũ Vương Triều, nghe nói cũng chỉ có một khóa!

"Đông Phương huynh, chúng ta thế nhưng mà hảo huynh đệ, ta sao lại, há có thể đối với ngươi động thủ." Dương Thần rất thân mật cười nói: "Ta muốn hợp tác với ngươi, chúng ta cùng đi tìm Kiếp Thủy!"

"Hợp tác?" Đông Phương Bạch cười nháy một tiếng, "Chỉ sợ ta có lựa chọn chỗ trống a?"

"Ta cũng không có bức Đông Phương huynh." Dương Thần ha ha cười cười.

"Cái này hai cái Tiểu Quý cũng không phải cái gì đơn giản mặt hàng!" Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại.

"Diệp huynh, ta hay là không đi rồi." Đông Phương Bạch bỗng nhiên nói ra: "Nếu như ta đem tàn đồ giao ra đây, Diệp huynh đệ nói không chừng lại đối phó ta, đến lúc đó bằng ta một người lực lượng, căn bản không phải đối thủ của các ngươi!"

Nói chuyện thời điểm, ánh mắt của hắn theo Tạo Hóa bút cùng Vũ Văn Uyển Nhi trên người đảo qua.

"Thứ đồ vật huynh, ta cũng không phải là cái loại này qua sông đoạn cầu người." Dương Thần tuy nhiên đang cười, thế nhưng mà nhưng trong lòng đem Đông Phương Bạch nâng mắt trăm lần.

"Diệp huynh, ta cũng không thể đem tánh mạng của mình giao tại trên tay người khác, nếu như Diệp huynh không nên ép ta đi, cái kia còn không bằng hiện tại liền giết mất ta!" Đông Phương Bạch rất vô lại nhún vai.

Vũ Văn Uyển Nhi nhiều hứng thú nhìn xem Dương Thần, khóe miệng nổi lên nhẹ nhàng đáng tươi cười, mị lực mười phần!

"Cái này đàn bà thú đến cùng đang giúp ai?" Trong nội tâm âm thầm mắng Vũ Văn Uyển Nhi vài câu, Dương Thần mới cười đối với Đông Phương Bạch nói: "Cái kia Đông Phương huynh nói nên làm cái gì bây giờ?"

Đông Phương Bạch xoay chuyển ánh mắt, cười nói: "Chúng ta lẫn nhau phục dụng đối phương cho độc dược, nói như vậy, chúng ta tự không cần sợ hãi đối phương đột nhiên hạ độc thủ, Diệp huynh, ngươi nói ta biện pháp như thế nào đây?"

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, thăng này cũng dám nói ra loại lời này, chẳng lẽ hắn không sợ phục dụng độc dược?

"Tiểu Thần Tử, đáp ứng hắn!" Ngay tại Dương Thần do dự thời điểm, Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho hắn.

"Tiểu Đào Tử, ngươi có phải hay không muốn hại chết ta?" Dương Thần tức giận hừ một tiếng.

"Hừ, ta quên nói cho ngươi biết, Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc còn có một cái khác tác dụng." Đào Đào truyền âm nói: "Ngươi chỉ cần đem Đạo Văn chỉ lực rót vào Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc, sau đó lại đem Đạo Văn chỉ lực dẫn tới cổ họng của ngươi, đến lúc đó đem độc dược bao vây lại là được."

"Lại vẫn có loại sự tình này!" Âm thầm cười cười, biểu hiện ra Dương Thần lại làm ra do dự bộ dạng, một hồi lâu mới nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi!"

"Diệp huynh quả nhiên có sự can đảm!" Đông Phương Bạch quý dị cười cười, cong ngón búng ra, một khóa đan dược bay đến Dương Thần trong tay.

"Tiểu quý này đầu đến cùng muốn làm gì?" Vũ Văn Uyển Nhi nhìn thấy Dương Thần đã đáp ứng Đông Phương Bạch, xinh đẹp tuyệt trần nhẹ chau lại, nàng cũng không nhận ra Dương Thần biết làm lại để cho chính mình chuyện có hại tình.

"Tiểu Thần Tử, đây là Hóa Sinh Đan', một loại có thể chậm chạp thôn phệ sinh cơ đan dược, bắt hấn cho Đông Phương Bạch!" Đào Đào cười lạnh nói: "Hắn nếu có thể đủ hóa giải loại đan dược này độc, ta Đào Đào hai chữ đảo lại ghi!"

"Bà mẹ nó, Đào Đào hai chữ đảo lại ghi, còn không phải Đào Đào!" Trong nội tâm thầm mắng một câu, Dương Thần thò tay vừa sờ trên đai lưng Tạo Hóa bút, lập tức, đan dược ngay tại trong tay của hắn.

Đem đan dược ném cho Đông Phương Bạch về sau, Dương Thần cười nói: "Đông Phương huynh, cùng một chỗ a!"

Hai người nhìn nhau cười cười, vậy mà ngay ngắn hướng đem độc dược nuốt vào!

Vũ Văn Uyển Nhi chứng kiến hai cái Tiểu Quý, ở trước mặt mình mặt không đổi sắc ăn tươi độc dược, trong nội tâm cũng không khỏi ám thầm bội phục!

Độc dược tiến vào trong miệng về sau, Đạo Văn chỉ lực lập tức bao lấy độc dược, độc dược lập tức hóa thành tí ti sương mù, tại Dương Thần dưới sự khống chế, bị Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc hấp thu mà vào.

"Người đến cùng muốn làm gì, người như muốn chết, không muốn kéo lên ta!" Vũ Văn Uyển Nhi giận dữ âm thanh bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai.

"Uyển Nhi, người yên tâm, ta tạm thời còn không muốn với người tự tử!" Dương Thần truyền âm nói, trên mặt của hắn lại nổi lên cười xấu xa.

Theo trước khi "Uyển Nhi công chúa" biến thành "Uyển Nhi", hắn ngược lại là gọi được phi thường tùy ý, thật tình không biết, Vũ Văn Uyển Nhi đã hận đến nghiến răng ngửa, hận không thể lập tức giết chết Dương Thần.

Chứng kiến Dương Thần đem độc dược ăn tươi, Đông Phương Bạch cười cười, "Diệp huynh, cái kia chúng ta bây giờ tựu lên đường đi."

Dương Thần gật đầu cười, đi đầu hướng Vô Lượng Quy Khư lối đi ra đi đến, Vũ Văn Uyển Nhi theo sát phía sau, bảo trì khoảng cách nhất định.

"Hai người này đến cùng là quan hệ như thế nào?" Đông Phương Bạch nhíu mày, đi theo Dương Thần phía sau hai người.

Ba người không bao lâu rồi đi rồi Vô Lượng Quy Khư, thế nhưng mà Dương Thần cũng không có ly khai tiến đến Kiếp Thủy nơi ở, Mãng Đãng Sơn Mạch, mà là tới trước mãng đãng núi phụ cận trên thị trấn.

Mãng Đãng Sơn Mạch thế nhưng mà Bá Thú địa bàn, trong đó cường hãn Bá Thú nhiều không kể xiết, thậm chí so Vô Lượng Quy Khư càng thêm đáng sợ.

Nghe nói, Mãng Đãng Sơn Mạch chia làm nội vực cùng nước ngoài, nội trong khu vực thậm chí có Hoàng Cấp Bá Thú, Tam đại Liên Thú Đoàn cũng chỉ dám ở nước ngoài hoạt động, sẵn giết một ít Sư cấp Bá Thú.

Về phần Đại Vũ Vương Triều chờ thế lực lớn, bọn hắn cũng không dám xâm nhập Mãng Đãng Sơn Mạch nội vực.

Vu Sơn nhưng thật ra là Mãng Đãng Sơn Mạch một góc, trong đó mức độ nguy hiểm tựu không giống bình thường, bởi vậy có thể tưởng tượng Mãng Đãng Sơn Mạch đáng sợ.

Nếu để cho Đào Đào thôn phệ đại lượng Bá Tuyền tể, Tạo Hóa bút đủ để chống lại Bá Vương, cho nên, Dương Thần trước hết đến trên thị trấn đi trao đổi một ít Bá Tuyền tể, nói như vậy, dù cho gặp được Vương cấp Bá Thú cũng có trốn chạy để khỏi chết cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Bàn Long trấn

Bàn Long trấn ở vào đi Mãng Đãng Sơn Mạch phải qua trên đường, Liên Thú Nhân, Đại Vũ Vương Triều nhóm thế lực chỉ nhân thường xuyên đi ngang qua Bàn Long trấn, dần dà, cái này chìm không ỉa phần thị trấn nhỏ trở nên dị thường phồn hoa.

Có thể rất khoa trương mà nói, ngoại trừ lưỡng đại vương triều vương thành bên ngoài, giàu có nhất địa phương tựu là Bàn Long trấn.

Mấu chốt nhất chính là, Bàn Long trấn ở vào Đại Vũ Vương Triều cùng Đại Hàn Vương Triều chỗ giao giới, cái này khiến cho cái trấn nhỏ này trở nên càng thêm đặc biệt. Bởi vì Bàn Long đã không thuộc về Đại Vũ Vương Triều, cũng không thuộc về Đại Hàn Vương Triều.

Vì vậy thị trấn nhỏ, tất cả thế lực lớn thậm chí còn đánh qua chiến, cuối cùng, bọn hắn đem thị trấn nhỏ chia cắt, phân biệt phái người đóng ở, cái này cũng khiến cho Bàn Long trấn ở trong thế lực trở nên phi thường hỗn tạp.

Tam đại Liệp Thú Đoàn chỉ nhân không ngừng dừng mãi vào Bàn Long trấn, phân biệt phụ thuộc vào hắn một người trong thế lực, khiến cho thế cục trở nên hỗn loạn, giết chóc cướp đoạt, nô lệ đấu giá, đan dược giao dịch, Bá Khí giao dịch, Bá thuật giao dịch...

Trừ lần đó ra, Bàn Long trấn ở trong còn mạnh hơn người như mây, nếu như thực lực quá yếu, ngàn vạn không muốn vói dao động, nếu không tất nhiên sẽ đưa tới họa sát thân, không hiểu đạo lý này, bị chết thường thường sẽ phi thường nhanh.

Dương Thần không có ở trong trấn nhỏ lãng phí thời gian, trực tiếp đi Tam Hợp hội, mà Vũ Văn Uyển Nhi tắc thì theo sát phía sau.

Về phần Đông Phương Bạch, hắn cũng đành phải đi theo Dương Thần sau lưng, dù sao bọn hắn hiện tại thế nhưng mà hợp tác quan hệ, hơn nữa Dương Thần hoàn toàn chiếm được chủ động, hắn không thể không dựa theo Dương Thần phân phó đi làm sự tình.

Đương Dương Thần ba người tiến vào Tam Hợp hội thời điểm, mặc trường bào màu trắng thị nữ cung kính nghênh đón tiếp lấy, người này thị nữ tướng mạo thanh tú, cũng là có phần có vài phần tư sắc, thế nhưng mà cùng Vũ Văn Uyển Nhi so sánh với tựa ảm đạm thất sắc rồi.

"Tiểu thư, không biết ngài muốn tham gia đấu giá hội, hay vẫn là tiến hành lên giao dịch, tiểu tỳ có thể thay ngài an bài." Thị nữ lại đem Dương Thần Đông Phương Bạch hai người đã coi như là Vũ Văn Uyển Nhi tùy tùng, căn bản không có con mắt xem Dương Thần hai người liếc.

Cũng không trách thị nữ có thể như vậy muốn, dù sao Dương Thần đã mang lên mặt nạ da người, tướng mạo thật sự quá bình thường rồi, mà Đông Phương Bạch tướng mạo cũng không tốt đến địa phương nào đi, cho nên hai người đều bị thị nữ xem thấp.

"Ta cũng không có ý định tham gia đấu giá hội, chỉ là tới mua mua đồ đây." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, ánh mắt xéo qua nhìn nhện nhện Dương Thần, có chút đắc ý.

Dương Thần không sao cả cười cười, nghĩ thầm: "Đã ngại ưa thích, lão tử đương ngại tùy tùng có thể nào?"

"Ba vị thỉnh cùng tiểu tỳ đến!" Thị nữ làm cái thỉnh động tác, đi đầu dẫn đường, Dương Thần ba người theo sát phía sau.

"Tiểu Thần Tử, vừa rồi ta nhìn ngài theo Vân lão quý trên người lấy được nhẫn trữ vật, bên trong có vài trương Bá Tuyền tập." Đào Đào bỗng nhiên cười truyền âm nói: "Tặng thêm lần trước theo Viên Mục trong tay lấy được Bá Tuyền tập, chúng ta đã có vài ức tài hữu Bá Tuyền tệ rồi."

"Vài tỷ!" Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, mới cướp đoạt hai cái Bá Tông mà thôi, dĩ nhiên cũng làm có nhiều như vậy tiền.

"Cái kia Vân lão quý kỳ thật không có có bao nhiêu tiền, chính thức người có tiền là Viên Mục, hắn trước kia thế nhưng mà Bá Vương, một cái Bá Vương tiền tài đây chính là phi thường kinh người!" Đào Đào hi hi cười nói: "Hôm nay chúng ta sẽ đem Bá Tuyền tập toàn bộ đổi thành Bá Tuyền tệ, chờ chúng ta đã đến Mãng Đẳng Sơn Mạch về sau, dù cho gặp được Vương cấp Bá Thú, chúng ta cũng không cần lo lắng rồi."

Dương Thần không khỏi tròn mắt, nghĩ đến rất nhiều rất nhiều tiền bị nuốt mất, hắn không đau lòng đó là giả dối.

"Đúng rồi, đợi tí nữa ngài phải mua sắm một ít luyện chế Khôi Lỗi phụ trợ dược liệu." Đào Đào truyền âm nói: "Chúng ta có thể đem Viên Mục thi thể luyện chế thành Khôi Lỗi, bắt Kiếp Thủy thời điểm, nhiều một phần lực lượng là hơn một phần cơ hội thành công."

"Khôi Lỗi." Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, Viên Mục không có bị thương trước khi thế nhưng mà Bá Vương cảnh thực lực, không biết luyện chế thành Khôi Lỗi về sau mạnh bao nhiêu.

"Đúng rồi, Tiểu Đào Tử, ngài như thế nào hội nhận thức Lôi Hỏa trong điện cái kia Hoa lão đầu?" Dương Thần đột nhiên hỏi.

"Ài, vậy cũng tựa nói rất dài dòng rồi, trước đây thật lâu..."

"Này, đợi một chút, Tiểu Đào Tử, ngài hay vẫn là nói ngắn gọn a."

"Vậy được rồi, ta tựa gần lược nói nói tốt rồi, Hoa lão đệ là chủ nhân của ta bằng hữu đồ đệ chỗ luyện chế ra đến, nói như vậy ngài có lẽ hiểu a?" Đào Đào truyền âm hỏi.

"Đã hiểu! Không nghĩ tới Lôi Hỏa Tôn Giả còn là một Luyện Khí Sư!" Dương Thần âm thầm nở nụ cười, khó trách tướng mạo đều như vậy kỳ quái.

"Ba vị, nơi này là phòng nghỉ, các ngài đem muốn mua sắm đồ vật ghi tại danh sách lên, tiểu tỳ lập tức sẽ lấy đến đem cho các ngài." Thị nữ lộ ra nụ cười ngọt ngào, đưa cho Vũ Văn Uyển Nhi một trương danh sách, nụ cười của nàng làm cho người không khỏi sinh ra hảo cảm.

Vũ Văn Uyển Nhi kết quả danh sách về sau, sau đó đưa cho Dương Thần, khẽ cười nói: "Thay ta viết xong, ta đi vào trước nghỉ ngơi." Nói xong đã thân nhiên đi vào phòng nghỉ.

"Xú bà nương!" Trong nội tâm thoả mại vài câu, Dương Thần tại danh sách bên trên viết xuống chính mình cần có thứ đồ vật, những vật này đại bộ phận đều là dùng để luyện chế Khôi Lỗi sở dụng tài liệu.

Đương thị nữ cười dịu dàng kết quả danh sách thời điểm, sắc mặt "Xoát" biến đổi, "Cái này..."

"Như vậy rồi, chẳng lẽ Tam Hợp hội cảm không xuất ra những vật này đến?" Dương Thần cười ha ha nhìn xem thị nữ.

Một bên Đông Phương Bạch ánh mắt ghen hường danh sách, khóe miệng không khỏi run rẩy: "Thằng này thật đúng là dám mở miệng, Tam Hợp hội không dám đem những vật này giao cho một cái người xa lạ."

"Tiên sinh, thực xin lỗi, người muốn ba trăm triệu Bá Tuyền tệ chúng ta không cách nào lấy ra." Thị nữ lắc đầu, rất khẳng định nói.

"Chẳng lẽ Tam Hợp hội liền ba trăm triệu Bá Tuyền tệ đều cảm không đi ra sao?" Dương Thần bàn tay một phen, mười cái Bá Tuyền Táp Đồn lúc ra hiện tại trong tay của hắn.

Lần nữa nhìn xem thị nữ, Dương Thần cười nói: "Người yên tâm, trong tay của ta có Bá Tuyền tạp, cái này có lẽ có thể đi à nha?"

Thị nữ hay vẫn là lắc đầu, "Tiên sinh, đây là Tam Hợp hội quy định, mỗi lần chất lọc Bá Tuyền tệ số lượng cũng không thể vượt qua một trăm triệu."

"Ta giúp người muốn cái biện pháp như thế nào đây? Ba trăm triệu Bá Tuyền tệ, người phân ba lượt chất lọc, cái này không được sao?" Dương Thần cười xấu xa nói.

Thị nữ bị Dương Thần khiến cho dở khóc dở cười, nào có loại này thuyết pháp, nếu như mỗi người đều làm như vậy, Tam Hợp hội quy củ há không được bài trí.

Vào! Một tám lệnh bài theo phòng nghỉ ở trong bay ra, thẳng bức thị nữ mà đi, thị nữ thực lực không kém, như thiểm điện tiếp được lệnh bài.

Khi thấy lệnh bài nháy mắt, thị nữ khuôn mặt biến đổi, hướng phía trong phòng nghỉ cung kính nói: "Tiểu tỳ cái này đi đem Bá Tuyền tệ nói ra, vừa rồi nhiều có đắc tội, kính xin tiểu thư đừng nên trách!"

Nói xong lui xuống.

"Cũng là tránh khỏi ta lấy ra Tam Nguyên lệnh, có nữ nhân này tại bên người, cũng không có thể không có lợi." Dương Thần cười sờ lên cái mũi, đi vào phòng nghỉ.

"Nữ nhân kia rốt cuộc là ai?" Đông Phương Bạch lông mi nháy lên, nghi hoặc đi theo Dương Thần sau lưng.

Trong phòng nghỉ, Vũ Văn Uyên Nhi lười biếng ngồi ở dựa vào trên mặt ghế, vênh lên chân dài, xuyên thấu qua phòng nghỉ cửa sổ, nhìn xem Tam Hợp hội giao dịch đại sảnh.

"Thật là một cái yêu tinh!" Dương Thần âm thầm mắng một tiếng, đi đến Vũ Văn Uyên Nhi bên người dựa vào ghế dựa ngồi xuống.

Bỗng nhiên, giao dịch trong đại sảnh tiến đến mười mấy người, những thân người này mặc áo giáp màu đen, dĩ nhiên là Đại Hàn Vương Triều binh sĩ, tại binh sĩ tùm tùm phía dưới, một người mặc màu trắng bạc áo giáp tuổi trẻ tướng lĩnh, còn có một mặc thiên trường bào màu lam trung niên nhân.

Nhìn người trẻ tuổi tướng lĩnh bộ dạng, vậy mà đối với người trung niên kia đặc biệt tôn kính.

Thế nhưng mà lại để cho Dương Thần khó hiểu chính là, trung niên nhân cũng không có cho hắn như thế nào nguy hiểm khí tức, hắn cũng không có theo trung niên nhân trên người cảm giác được cường hãn Bá Khí chấn động.

Trong nói rõ này năm người thực lực cũng không được, tối đa cũng tựa là Bá Sư mà thôi, thế nhưng mà Đại Hàn Vương Triều người vì cái gì tôn kính như vậy hắn?

Người này đã đi vào trung niên, hiển nhiên không thể nào là Đại Hàn Vương Triều vương tử, chẳng lẽ hắn là người của thế lực khác? Hơn nữa thân phận thật không đơn giản?

"Tiểu Thần Tử, người nọ là Đạo Văn Sư." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Hừ! Đều lớn tuổi như vậy rồi, vậy mà mới ba biến Bá Sư, nhưng lại chỉ là Nhất phẩm Đạo Văn Sư, tư chất thật đúng là không phải bình thường chênh lệch!"

Dương Thần dở khóc dở cười, tuy nhiên người khác tư chất không tốt, thế nhưng mà người cũng không cần phải như vậy tổn hại người khác a.

Ngay tại Đào Đào cùng Dương Thần truyền âm thời điểm, tên kia Đạo Văn Sư cùng Đại Hàn Vương Triều tướng lĩnh, đã tiến nhập trong đó một gian phòng nghỉ ở trong, bọn hắn tựa hồ cũng là tới mua mua cái gì đó đấy.

"Đại Hàn Vương Triều chi nhân..." Vũ Văn Uyên Nhi đôi mắt dễ thương lóe lên, thì thào tự nói: "Người nọ là ai? Thực lực của hắn giống như cũng không được, hắn là ai?"

Vũ Văn Uyên Nhi trong miệng "Hắn", tự nhiên chỉ rất đúng tên kia Đạo Văn Sư.

"Đông đông đông!"

Phòng nghỉ môn bỗng nhiên vang lên, không lâu cái kia thị nữ thanh âm truyền vào đến: "Tiểu tỳ đã đem tiểu thư sở muốn đồ vật mang tới."

"Tiến đến!" Vũ Văn Uyển Nhi nhàn nhạt mở miệng.

Thị nữ nghe vậy đi vào phòng nghỉ, đem một cái trữ vật giới đưa cho Vũ Văn Uyển Nhi.

"Thay ta mang thứ đó thu lại!" Vũ Văn Uyển Nhi hướng phía Dương Thần lộ ra một cái nhẹ nhàng đáng tươi cười.

Dương Thần dở khóc dở cười, nữ nhân này thật đúng là yêu mang thù, vậy mà chuyên môn cùng chính mình đối nghịch, cười khổ vài tiếng, Dương Thần đem nhẫn trữ vật tiếp được, không khách khí thu vào.

Thị nữ chân mày cau lại, trên mặt đẹp hiện lên một vòng vẻ nghi hoặc, ngăn ngừi nghi hoặc về sau, nàng áy náy nhưng nói: "Tiểu thư, các người sở muốn đồ vật cũng không có gom góp, có một vật đã bị người dự định rồi."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, nhìn xem thị nữ hỏi: "Là vật gì?"

"Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh!" Thị nữ đối với Vũ Văn Uyển Nhi nói ra, nàng vẫn là đem Vũ Văn Uyển Nhi trở thành tại đây có thể làm nhất chủ nhân.

Nghe được thị nữ trả lời, Dương Thần sắc mặt lần nữa biến đổi, "Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh chỉ có một khóa sao?"

"Đúng vậy, ba ngày trước, tại Mãng Đẳng Sơn Mạch nước ngoài, Phá Quân Liệp Thú Đoàn tám cái Phó đoàn trưởng liên thủ, mới giết chết cái này đầu Thanh Thiên Bạch Viên." Thị nữ lắc đầu nói ra: "Bọn hấn chính giữa có ba người bị thương, trong thời gian ngắn, chỉ sợ không có Liệp Thú Nhân dám tiếp được săn giết Thanh Thiên bạch Viên nhiệm vụ."

Phá Quân Liệp Thú Đoàn Phó đoàn trưởng đều là Bá Tông, tám cái Bá Tông liên thủ, vậy mà bị thương ba cái, cái này đủ để nói rõ săn giết Thanh Thiên Bạch Viên độ khó, cũng khó trách mặt khác Liệp Thú Nhân không dám nhận hạ loại này muốn chết nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Xung đột

"Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh đã bị người bán đi rồi chưa?" Dương Thần thở sâu, nhìn xem thị nữ hỏi.

Thị nữ lắc đầu, không để ý tới Dương Thần, lần nữa nhìn về phía Vũ Văn Uyển Nhi, áy náy nói: "Tiểu thư, thứ đồ vật tuy nhiên còn chưa giao cho trong nhân thủ kia, thế nhưng mà người nọ sớm đã dự định Huyết tinh, cho nên chúng ta không thể sẽ đem Huyết tinh giao cho các người."

"Hắn muốn Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh làm gì?" Đông Phương Bạch nhíu mày, nghĩ mãi không thông.

"Tiểu Thần Tử, Thần Mộc Vương cốc Khôi Lỗi cùng sở hữu Thiên phẩm, Địa Phẩm, Huyền phẩm, Hoàng Phẩm, phẩm phẩm, muốn luyện chế ra Hoàng Phẩm Khôi Lỗi, phải dùng Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh, bởi vì này loại Bá Thú thuộc tính thuộc mộc, nếu như dùng mặt khác Tông Cấp Bá Thú Huyết tinh, Khôi Lỗi thực lực tất nhiên sẽ giảm bớt đi nhiều." Đào Đào truyền âm nói: "Chúng ta nhất định phải đến Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh!"

"Đáng giận, rốt cuộc là tên vương bát đản kia mua trước Huyết tinh!" Trong nội tâm thoá mạ vài câu, Dương Thần nhìn xem thị nữ hỏi: "Rốt cuộc là ai muốn mua đi Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh?"

"Cái này..." Thị nữ hiển nhiên không dám đem mua Huyết tinh chi nhân danh tự nói cho Dương Thần.

"Ngay cả ta cũng không thể nói sao?" Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên cười lạnh một tiếng.

"Tiểu thư, đây là Tam Hợp hội quy củ, tiểu tỳ không thể phá hư!" Thị nữ khó xử nói.

"Chó má quy củ!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi cười lạnh, vừa rồi không thể duy nhất một lần lấy ra ba trăm triệu Bá Tuyền tệ, đây không phải là Tam Hợp hội quy củ không? Nhưng khi nhìn thấy Vũ Văn Uyển Nhi lệnh bài thời điểm, loại quy củ này còn không phải thùng rỗng kêu to!

"Tiểu nha đầu, lập tức dẫn ta đi gặp muốn mua Huyết tinh người!" Dương Thần lạnh lùng nói ra: "Ta cam đoan không có bất luận kẻ nào truy cứu trách nhiệm của ngươi!"

"Hừ!" Thị nữ trong nội tâm không khỏi cười lạnh, nếu là ngươi biết đối phương là ai, ngươi cũng không dám nói như vậy rồi, ngươi bắt quá tự là cái nhơ nhỏ nô tài sao? Cũng dám ở trước mặt ta đồng dạng!

Trong nội tâm tuy nhiên là nghĩ như vậy, thế nhưng mà thị nữ cũng không dám thật sự nói ra, mà là bất đắc dĩ nói: "Tiên sinh, ta thật sự không thể đem người khác thân phận nói ra, đây là Tam Hợp hội quy củ!"

Nàng lần nữa cường điệu rồi! "Tam Hợp hội" quy củ, tại Bàn Long trấn, không người nào dám phá hư Tam Hợp hội quy củ, ít nhất, theo biểu hiện ra xem là như thế này đây.

"Tiểu nha đầu, chẳng lẽ ngươi ngay cả ta Đại Vũ Vương Triều cũng không để vào mắt sao?" Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, nàng vẫn là cái kia phó Lãnh Ngạo, u buồn bộ dạng, ngoại trừ Dương Thần bên ngoài, cơ hồ có rất ít người có thể chọc giận nàng!

Thị nữ nghe vậy khuôn mặt biến đổi, "Tiểu tỳ không dám!"

"Nữ nhân này dĩ nhiên là Đại Vũ Vương Triều chi nhân!" Đông Phương Bạch sắc mặt hơi đổi.

"Đã không dám, lập tức mang bọn ta đi gặp hần!" Vũ Văn Uyển Nhi thản nhiên cười một tiếng, "Ta sẽ không để cho ngươi khó xử, cũng sẽ không khiến ngươi đã bị trách phạt!"

"Tiểu thư, không bằng để cho ta đi trước bẩm báo thoáng một phát, sau đó lại cho ngươi trả lời thuyết phục!" Thị nữ cơ linh con ngươi có chút lóe lên.

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười bỗng nhiên truyền đến: "Ha ha, tiểu nha đầu không hiểu chuyện, kính xin ba vị đừng nên trách!"

Phòng nghỉ cửa ra vào đột nhiên xuất hiện một người, người này mặc trường bào màu đen, mày rậm mắt to, tướng mạo thật là tục tũn, lớn tuổi ước hơn ba mươi tuổi, nói chuyện đúng là người này.

"Tiểu tỳ bái kiến tổng quản!" Thị nữ chứng kiến người tới nháy mắt, liền bệ bệ cung kính hành lễ.

"Đi xuống trước đi." Đại hán áo đen phát phát tay, ý bảo thị nữ ly khai, lập tức, hần nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Cô nương thỉnh cho tại hạ đến." Nói xong xoay người bước đi, đi đâu dẫn đường.

Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, khóe miệng lộ ra nhẹ nhàng đáng tươi cười, đuổi kịp đi lên.

"Thằng này muốn làm gì?" Dương Thần ánh mắt lóe lên, theo sát phía sau, Đông Phương Bạch vẫn không có mở miệng, như một người hầu tựa như theo ở phía sau.

Không bao lâu, đại hán áo đen dừng bước lại, đi vào một gian phòng nghỉ ở trong.

Dương Thần bọn người theo sát phía sau cũng đi vào theo, đương đi vào phòng thời điểm, lập tức thấy được lúc trước tên kia Đạo Văn Sư, ngoại trừ Đạo Văn Sư bên ngoài, cái kia người trẻ tuổi tướng lĩnh đã ở.

Tuổi trẻ tướng lĩnh chứng kiến Vũ Văn Uyển Nhi nháy mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi, "Vũ Văn Uyển Nhi!"

Vũ Văn Uyển Nhi nhưng thật giống như không có chứng kiến người này tướng lĩnh một loại, trong mắt của nàng, tựa hồ không có nam tử kia đáng giá nàng con mắt xem xét đây.

Tên kia Đạo Văn Sư chứng kiến Vũ Văn Uyển Nhi nháy mắt, ánh mắt lộ ra cực nóng cùng tà khí, hần gắt gao chăm chăm vào Vũ Văn Uyển Nhi, như muốn đem cái này tràn ngập mị lực mỹ nhân xem thấu, đương nhiên, hần muốn nhìn mặc chính là mỹ nhân quần áo.

"Ta không thích bị người khác chăm chú nhìn." Vũ Văn Uyển Nhi cười nhạt một tiếng, chân ngọc có chút hướng phía trước đạp mạnh, Xoạt! Lập tức nhắc lên một cỗ vô hình Bá Khí chấn động, như vô hình như sóng biển mãnh liệt áp hướng Đạo Văn Sư mà đi!

"Hắc hắc, nữ nhân này nếu như bão nổi, có thể không có mấy người có thể chế được, thằng này muốn xui xẻo!" Dương Thần âm thầm nhìn có chút hả hê.

Lập tức Bá Khí chấn động muốn áp hướng Đạo Văn Sư, tên kia tuổi trẻ tướng lĩnh cắn răng, thân hình phút chốc lóe lên, chắn Đạo Văn Sư trước khi, đơn chân nhẹ nhàng nhắc tới, như thiểm điện đem đưa, ba một tiếng dẫm lên trên sàn nhà.

Rầm rầm! Một đạo Bá Khí vòng xoáy theo lòng bàn chân của hần phóng xạ ra, ầm ầm! Hai đạo Bá Khí chấn động va chạm đứng dậy, một đạo khí bạo âm thanh đột nhiên tiếng nổ, chấn động Dương Thần bọn người màng nhĩ run lên.

Hai đạo Bá Khí va chạm chỗ, lập tức nhắc lên trận trận kinh phong, đem mọi người quần áo thổi trúng bay phát phới.

Đạp! Đạp! Đạp!

Tuổi trẻ tướng lĩnh lão đảo lui về phía sau ba bước, mặt sắc mặt ngưng nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, từng chữ nói: "Vũ Văn Uyển Nhi, hần là ta Đại Hàn Vương Triều chi nhân, hơn nữa còn là Đạo Văn Sư, ngươi không thể thương hần!"

"Đạo Văn Sư?" Vũ Văn Uyển Nhi trên ngọc dung hiện lên một vòng vẻ kinh ngạc, lập tức khôi phục lại bình tĩnh.

Đối phương mặc dù chỉ là Bá Sư, thế nhưng mà một khi đã có Đạo Văn Sư danh hiệu, địa vị lập tức đề cao.

Phải biết rằng, cho dù là cấp thấp nhất Nhất phẩm Đạo Văn Sư, cũng có thể trợ giúp Trung phẩm Luyện Khí Sư luyện chế thành Trung phẩm Bá Khí, mà có thể trở thành Trung phẩm Luyện Khí Sư chi nhân, không có chỗ nào mà không phải là Bá Tông cấp bậc cường giả.

Cho nên, dù cho thực lực của bản thân chỉ là Bá Sư, thế nhưng mà chỉ cần hần là Đạo Văn Sư, địa vị của hần tự tuyệt đối sẽ không thấp, cho dù là Bá Tông cảnh người muốn động hần, cũng muốn nghĩ kĩ.

Dù sao Đạo Văn Sư số lượng thực sự quá rất hiếm, vạn trong không một, muốn trở thành Đạo Văn Sư, cũng không phải dựa vào cố gắng là được, còn phải xem thiên phú, không có thiên phú, tự không cách nào hấp thu Đạo Văn, cũng tự không cách nào trở thành Đạo Văn Sư.

"Ta gọi Chu Thông, không biết Vũ Văn cô nương có thể đi theo hạ giao cho bằng hữu?" Chu Thông cười nói, khoe miệng của hần lộ ra nhàn nhạt thâm tà.

"Ngươi tên là gì cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta cũng không cần loại người như ngươi bằng hữu."

Vũ Văn tựa như khẽ cười một tiếng, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra nhàn nhạt khinh miệt chi sắc, nàng xác thực xem thường loại người này, dựa vào thiên phú mà thôi, có cái gì chỉ phải khoe khoang hay sao?

Chu Thông trong mắt hiện lên một vòng sắc mặt giận dữ, bất quá rất nhanh đã bị hần che dấu xuống dưới.

Quay đầu nhìn tuổi trẻ tướng lĩnh, Chu Thông cười lạnh nói: "Phương Chân đại nhân, ta vừa rồi thiếu chút nữa bị thương, nếu như Đại Hàn Vương Triều liên an nguy của ta đều không thể bảo hộ, ta chỉ sợ không cách nào tiếp tục thay các ngươi làm việc."

"Chu tiên sinh, vừa rồi chẳng qua là hiểu lầm, ta đảm bảo không có lần sau." Phương Chân tự tin nói, kỳ thật trong lòng của hần cũng tại cười lạnh: "Nếu như ngươi không phải Đạo Văn Sư, ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi sống quá hôm nay!"

"Hừ!" Chu Thông hừ lạnh một tiếng, nhìn xem đại hán áo đen hỏi: "Long tổng quản, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chúng ta thế nhưng mà tới lấy Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh, ngươi như thế nào dẫn theo mấy cái ngoại nhân đến?"

Ngỡ khí một chút, hần nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Vũ Văn cô nương đương nhiên không là người ngoại."

"Lão gia hỏa này thật đúng là sắc đảm ngập trời, chắc chắn, ta dám cam đoan, hần về sau chết như thế nào cũng không biết." Dương Thần âm thầm buồn cười.

"Ai, mới Nhất phẩm Đạo Văn Sư mà thôi, thật đúng là đem mình làm một nhân vật!" Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào khinh thường hừ một tiếng.

"Chu tiên sinh, thực không dám đầu điểm, tại ngươi dự định Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh trước khi, đã có người dự định Huyết tinh." Long tổng quản ánh mắt lóe lên, bất đắc dĩ lắc đầu, "Dự định Huyết tinh chi nhân là của ta bạn cũ, cho nên ta không có đối thủ ở dưới người nói."

Ngỡ khí một chút, hần về mặt áy náy nói: "Bọn hần cũng không biết Huyết tinh đã là vật có chủ, cho nên đáp ứng đem Huyết tinh bán cho Chu tiên sinh."

Mọi người nghe vậy sắc mặt đều là biến đổi, lại vẫn có người thứ 3 muốn mua Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh.

"Long tổng quản, ngươi những lời này là có ý gì? Chẳng lẽ nói, chúng ta không cách nào đạt được Huyết tinh?" Chu Thông cùng Phương Chân sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

"Cái kia đến không phải, ta vị cố nhân kia vừa rồi đã tới qua Tam Hợp hội, hần vậy mà lại đã nhận được mặt khác một khối Huyết tinh." Ngỡ khí một chút, Long tổng quản nói tiếp đi: "Cho nên, hần đã không cần Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh."

"Nói như vậy lời nói, Huyết tinh còn là của chúng ta đúng không?" Chu Thông có chút nhẹ nhàng thở ra.

Vũ Văn Uyển Nhi, Dương Thần sắc mặt lại trở nên có chút khó coi, đương nhiên, Đông Phương Bạch thẳng này ngược lại là một mực tại xem kịch vui.

Long tổng quản lắc đầu, nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, bất đắc dĩ nói: "Chu tiên sinh không có dự định Huyết tinh trước khi, ta đã đã đáp ứng Vũ Văn cô nương."

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Dương Thần sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Thằng này vậy mà đang nói láo!

"Cái gì?" Lần này đến phiên Chu Thông cùng Phương Chân sắc mặt trở nên khó nhìn lên.

"Ai, đều là Long mỗ làm không chu toàn đến." Long tổng quản trầm ngâm nói: "Theo nhị vị xem, như vậy vừa vặn rất tốt, các ngươi phân biệt xuất ra vài món giá trị vật trân quý đi ra, xem ai có tư cách đem Huyết tinh mang đi!"

"Tốt tên giao hoạt!" Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi ánh mắt lóe lên, đã đoán được Long tổng quản nói dối dụng ý.

Trước khi hắn nói muốn đem Huyết tinh đưa cho một cái bạn cũ, hơn phân nửa là giả dối, chỉ có làm như vậy, mới có thể để cho Chu Thông cảm giác mình vốn tự không nên đạt được Huyết tinh, bởi vì Huyết tinh đã là người khác rồi.

Kế tiếp, cái này giao hoạt Long tổng quản còn nói, hắn đáp ứng muốn đem Huyết tinh cho Vũ Văn Uyển Nhi, mà Vũ Văn Uyển Nhi vừa rồi không có phủ nhận, tương đương với gián tiếp thừa nhận hắn nói nói thật.

Long tổng quản làm như vậy, hoàn toàn hóa giải Chu Thông cùng Vũ Văn Uyển Nhi vô cùng có khả năng phát sinh xung đột, khiến cho hai phe cũng sẽ không bởi vì Huyết tinh mà ra tay.

Mà cuối cùng lấy được ích chi nhân, nhất định là hắn Long tổng quản, vô luận ai xuất ra đồ vật trân quý, cuối cùng còn không phải của hắn.

Cuối cùng, cái này giao hoạt Long tổng quản, càng sẽ không bởi vì này sự kiện mà đắc tội Đại Hàn Vương Triều cùng Đại Vũ Vương Triều, lại có thể trở về cùng trên đỉnh đầu của hắn tư Diệp Lạc báo cáo kết quả công tác.

Người không thể xem bề ngoài a! Dương Thần trong nội tâm cảm khái không thôi, thằng này lại vẫn hiểu được chơi chiến thuật tâm lý!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Trở mặt

Nghe được Long tổng quản, Chu Thông cùng Phurong Chân sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, hai người này hiển nhiên không muốn dựa theo Long tổng quản làm. Bất quá bọn hắn cũng không có những biện pháp khác, dù sao, bọn hắn cũng không dám tại Tam Hợp hội cướp đoạt thứ đồ vật.

Dương Thần trong nội tâm cũng âm thầm thở mả nổi lên Long tổng quản, thằng này thật đúng là hội việc buôn bán.

"Tốt, ta đáp ứng Long tổng quản đề nghị!" Ngắn ngủi do dự về sau, Chu Thông cười nói, nghĩ thầm: "Tại đây Nam Cực quận loại này căn cõi địa phương, làm sao có thể có so trên tay của ta càng thứ tốt?"

"Ta cũng không có ý kiến!" Nói xong, Vũ Văn Uyển Nhi giống như cười mà không phải cười nghen hướng Dương Thần, truyền âm nói: "Có thể hay không đạt được Huyết tinh còn phải dựa vào ngươi, ta có thể sẽ không xuất thủ giúp ngươi."

"Yên tâm, dù cho ngươi muốn giúp ta, ta cũng sẽ không cho ngươi cơ hội này đấy!" Dương Thần cười truyền âm.

"Vậy là tốt rồi, đây chính là ngươi nói, đến lúc đó cũng không nên đến cầu ta giúp ngươi." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười.

Đúng lúc này, Chu Thông bỗng nhiên cười nói: "Vũ Văn cô nương, tự do tại hạ trước bêu xấu a." Nói xong, hắn theo trong tay xuất ra một cái bình ngọc.

Lòng bài tay lớn nhỏ bình ngọc cũng không có mở ra, bất quá trong đó hào quang đã phát ra, cũng không biết bên trong đến cùng có đồ vật gì đó.

"Cái này gọi là Ngọc Thạch Nhũ, nếu như Luyện Khí Sư bắt nó gia nhập Bá Khí ở trong, chỗ luyện chế ra đến Bá Khí, hắn cứng rắn trình độ tất nhiên sẽ sâu sắc tăng cường." Chu Thông giống như cười mà không phải cười nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, thần khí mui phần.

Chứng kiến Chu Thông cái kia thần khí mui phần bộ dạng, Vũ Văn Uyển Nhi lông mày nhẹ chau lại, đem bàn tay như ngọc trắng rời khỏi Dương Thần trước người, chậm rãi nói: "Mang thứ đó lấy ra."

"Xú bà nương!" Âm thầm thở mả một câu, Dương Thần truyền âm nói: "Đào Đào, Viên Mộc trong nhẫn chứa đồ có hay không thứ tốt?"

"Tuần này thông không có ném Đạo Văn Sư mặt, thậm chí ngay cả Ngọc Thạch Nhũ đều có thể lấy ra." Đào Đào truyền âm nói: "Viên Mộc nhẫn trữ vật đồ vật bên trong đều là dùng để luyện chế Khôi Lỗi sở dụng, chúng ta không thể lấy ra, bất quá, ngươi có thể đem Cẩm Huyết Hồng Liên hạt sen xuất ra đi."

Dương Thần nghe vậy theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra hạt sen, lập tức nhiệt khí bốn phía, nhiệt lượng theo hạt sen trong cuộn cuộn chảy ra.

"Cẩm Huyết Hồng Liên hạt sen!" Mọi người ở đây đều là người biết hàng, há lại không biết Dương Thần trong tay cầm đồ vật là cái gì.

"Chu tiên sinh, tiểu thư nhà ta chỗ xuất ra đồ vật, mới có thể cùng Ngọc Thạch Nhũ so sánh với a?" Dương Thần cười nói: "Nếu như Chu tiên sinh cảm không xuất ra những vật khác, Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh chính là chúng ta được rồi."

"Tiểu quý này trên người bảo vật thật đúng là nhiều." Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm âm thầm kinh ngạc.

"Hừ!" Chu Thông cười lạnh một tiếng, "Ngươi cho rằng Ngọc Thạch Nhũ chính là ta nhất vật trên quý sao? Quả thực là chê cười."

"A?" Dương Thần nhún vai, cười nói: "Không biết Chu tiên sinh còn có thể cái kia cái gì đó đi ra?"

"Vũ Văn cô nương, ngươi cũng đừng quên, tại hạ nhưng là một cái Đạo Văn Sư." Chu Thông cười cười, bàn tay mở ra, một chồng Đạo Văn phù thành hình ra hiện tại trong tay của hắn.

Ánh mắt quét về phía mọi người, Chu Thông ngạo khí mười phần nói: "Nơi này là chín cái Nhị phẩm Đạo Văn phù, loại hình phòng ngự Đạo Văn phù ba trương, cường hóa hình Đạo Văn phù ba trương, Hóa Diễm Đạo Văn phù ba trương, có thể luyện chế ra ba kiện Hóa thuộc tính Thượng phẩm Bá Khí."

Ngoại trừ Dương Thần bên ngoài, mọi người ngay ngắn hướng biến sắc, thẳng này chẳng lẽ là Nhị phẩm Đạo Văn Sư?

"Thẳng này chẳng qua là Nhất phẩm Đạo Văn Sư mà thôi? Trên người tại sao có thể có nhiều như vậy Nhị phẩm Đạo Văn phù?" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Chu Thông đương nhiên không biết dùng chín cái Đạo Văn phù đi đổi lấy Huyết tinh, hắn thuần túy là vì khoe khoang mà thôi.

Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh tuy nhiên đáng giá, tối đa cũng chỉ có thể đổi lấy ba trương Nhị phẩm Đạo Văn phù.

Chứng kiến mọi người rung động biểu lộ, Chu Thông phi thường cười đắc ý, hắn không tin Vũ Văn Uyển Nhi hội có thể xuất ra Đạo Văn phù đến.

Cần biết, cho dù là Đại Vũ Vương Triều, cũng không nỡ xuất ra ba trương Đạo Văn phù để đổi lấy Huyết tinh, dù sao, ngoại trừ lưỡng đại thương hội bên ngoài, còn lại thế lực đều không ai có thể chế tác Đạo Văn phù.

Hơn nữa, Tam Hợp hội cùng Phân Bảo Lâu vì hạn chế tam đại thế lực phát triển, tuyệt đối sẽ không lại để cho quá nhiều Đạo Văn phù rơi vào tam đại thế lực trong tay, cái này càng khiến cho Đạo Văn phù trở nên dị thường trân quý, nhất là Nhị phẩm Đạo Văn Sư.

Bất quá hiện tại Đại Hàn Vương Triều đã có một cái Đạo Văn Sư, cái kia chính là Chu Thông, cũng khó trách Đại Hàn Vương Triều phái Phương gia dòng chính đệ tử đến bảo hộ Chu Thông.

"Vũ Văn cô nương, nếu như có thể xuất ra so Đạo Văn phù càng thêm vật trên quý, Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh sẽ là của ngươi." Chu Thông cười đến càng phát ra đắc ý, hắn rốt cục có thể hung hăng cửa ra vào ác khí.

"Tiểu quý đầu, tuy nhiên ta rất không muốn chịu thua, nhưng là bây giờ chúng ta không có biện pháp khác."

Truyền âm cho Dương Thần thời điểm, Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt có chút điểm khó coi, nàng rất ít chịu thua, nhưng là bây giờ lại không phải không thừa nhận, mình quả thật không có cách nào xuất ra Nhị phẩm Đạo Văn phù.

"Vậy cũng chưa hẳn, ngươi trước đối với Long tổng quản nói, chúng ta cũng có Đạo Văn Sư bằng hữu, hắn lập tức tới ngay, chờ hắn sau khi tới, chúng ta lập tức có thể xuất ra Đạo Văn phù!" Dương Thần bỗng nhiên truyền âm cho Vũ Văn Uyển Nhi.

Nghe được Dương Thần, Vũ Văn Uyển Nhi thân thể mềm mại run lên, tiểu quý này không phải là nói đùa sao?

Bất quá khi nàng chứng kiến Dương Thần cái kia tự tin bộ dạng thời điểm, nàng lập tức không nhận suy đoán của mình, tiểu quý này có lẽ thật sự có cái Đạo Văn Sư bằng hữu.

"Vũ Văn cô nương, đã ngươi..."

Long tổng quản giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên mở miệng: "Long tổng quản, ta có một Đạo Văn Sư bằng hữu đã đi tới Tam Hợp hội, có thể không cho ta một chút thời gian?"

"Đạo Văn Sư?" Long tổng quản sắc mặt không khỏi biến đổi, không chỉ là hắn, Chu Thông cùng Phương Chân cũng là vẻ mặt không thể tin.

"Đạo Văn Sư bằng hữu?" Đông Phương Bạch nhíu mày, trên đường đi đi theo Vũ Văn Uyển Nhi bên người, hắn căn bản chưa thấy qua cái gì Đạo Văn Sư.

"Vũ Văn cô nương, ngươi không phải muốn cố ý kéo dài thời gian a?" Chu Thông há sẽ tin tưởng Vũ Văn Uyển Nhi.

"Dùng tiểu thư nhà ta là thân phận, làm gì nói dối?" Dương Thần cười nói: "Trừ phi các ngươi sợ thua trận, nếu không làm gì quan tâm chờ lâu một lát?"

"Vũ Văn cô nương xác thực không sẽ nói láo, Long mã dám cam đoan, Chu tiên sinh hiện tại có lẽ hài lòng chưa?" Long tổng quản cười nói.

"Tốt, Chu mõ người tự đáp ứng Vũ Văn cô nương." Ngỡ khi một châu, Chu Thông đón lấy còn nói: "Bất quá ta muốn gặp mặt tên kia Đạo Văn Sư."

"Đương nhiên không có vấn đề." Vũ Văn Uyển Nhi vẫn không nói gì, Dương Thần đã cười mở miệng.

"Người đến cùng muốn làm gì? Ta căn bản không biết Đạo Văn Sư ở địa phương nào?" Vũ Văn Uyển Nhi bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần.

"Người không cần phải xen vào, chỉ cần phối hợp ta là được." Truyền âm thời điểm, Dương Thần cười nói: "Tiểu thư, chúng ta đi thôi." Nói xong cho Vũ Văn uyển nháy mắt ra dấu.

Vũ Văn Uyển Nhi hiểu ý, đi đâu đi ra phòng nghỉ, Chu Thông bốn người đồng dạng theo đi ra ngoài.

Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi sóng vai mà đi, người ở bên ngoài xem ra, tựa hồ là Vũ Văn Uyển Nhi tại dẫn đường, thật tình không biết dẫn đường người là Dương Thần.

Không bao lâu Dương Thần ngay tại một kiện nghỉ ngơi cửa ra vào dừng lại, hắn truyền âm cho Vũ Văn Uyển Nhi: "Trước thay ta ngăn trở những người này, lại để cho bọn hắn không nên vào đến." Nói xong, Dương Thần bỗng nhiên đẩy ra phòng nghỉ môn đi vào, tiện tay lại đóng cửa lại.

Khá tốt cái thế giới này môn là không có khóa, căn bản không cần cái chìa khóa.

"Ta cái này Đạo Văn Sư bằng hữu không thích bị người quấy rầy, chớ vị hay vẫn là trước ở bên ngoài đợi chút đi." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười: "Bất quá hắn lại đặc biệt yêu thích ta cái này gia nô, cho nên, dù cho ta muốn gặp hắn, cũng trước hết có cái này gia nô thông báo."

Những lại nói này đến phi thường gượng ép, thế nhưng mà mọi người rồi lại tìm không xảy ra vấn đề gì đến.

"Cố lộng huyền hư!" Chu Thông hừ lạnh một tiếng.

"Oanh!"

Trong phòng bỗng nhiên truyền đến một tiếng trầm đục, ngay sau đó lại khôi phục bình tĩnh, mọi người trên mặt đồng đều lộ ra vẻ cổ quái.

Vũ Văn Uyển Nhi tự nhiên cười nói, "Ta vị bằng hữu kia ưa thích trong phòng nghỉ ngơi Bá thuật."

Ngoài miệng thì nói như vậy, thế nhưng mà trong lòng của nàng lại nghĩ mãi không thông: "Tiểu quý này đầu đến cùng ở bên trong làm gì?"

Răng rắc, cửa phòng mở ra, một người mặc hắc y thiếu niên đi tới, thiếu niên này không phải người khác, đúng là khôi phục diện mạo như trước Dương Thần.

"Người này tự là Đạo Văn Sư?" Chu Thông bốn người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

Dương Thần thật sự tuổi còn rất trẻ, thế nhưng mà theo khí tức nhìn lại, hắn vậy mà cũng đã là ba biến Bá Sư. Lợi dụng Nhất phẩm Đạo Văn chỉ lực tăng lên khí tức về sau, ngoại trừ Bá Vương bên ngoài, căn bản không có người có thể nhìn ra Dương Thần thực lực chân chánh.

"Người kia là ai? Cái kia tiểu quý đầu đầu này?" Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, càng thêm nghi hoặc.

Nghi hoặc không chỉ là nàng, Đông Phương Bạch cũng bị Dương Thần đột nhiên xuất hiện cho làm cho không hiểu thấu.

"Ta dạy tiểu tử kia một loại Bá thuật, hắn ở bên trong tu luyện Bá thuật." Ngỡ khi một châu, Dương Thần nghiêm trang nhìn xem Long tổng quản, cười nói: "Long tổng quản, phiền toái người cho ta mười cái chế tác Nhị phẩm Đạo Văn phù Đạo Văn giấy."

Không thể không nói, giờ phút này Dương Thần thật đúng là có vài phần Đạo Văn Sư phong phạm, khí độ bất phàm a.

"Tốt, Long mõ cái này đi chuẩn bị!" Long tổng quản cười cười, quay người rồi đi.

"Các hạ tuổi còn trẻ liền trở thành Nhị phẩm Đạo Văn Sư, Chu mõ bội phục!" Chu Thông ôm quyền, cười hắc hắc nói.

"Các hạ lớn tuổi như vậy, cũng chỉ có điểm ấy thành tựu, thật là làm tại hạ không bội phục." Dương Thần cười lắc đầu.

"Người!" Chu Thông biến sắc, cười lạnh nói: "Tiểu tử, sư phụ người là ai? Vậy mà dạy dỗ người loại này trong mắt không có ai đồ đệ?"

"Người còn không xứng văn sư phụ ta danh tự." Dương Thần khinh miệt cười nói.

"Người này ánh mắt..." Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm không khỏi chấn động, tựa hồ đoán được mấy thứ gì đó.

Đúng lúc này, Long tổng quản đã đem Đạo Văn giấy mang tới, đem Đạo Văn giấy cho Dương Thần về sau, hắn cười nói: "Xin hỏi tiên sinh cao tính đại danh? Có bằng lòng hay không làm ta Tam Hợp hội khách khanh?"

Long tổng quản coi trọng chính là Dương Thần tiềm lực, bởi vì Dương Thần thoát nhìn thật sự quá trẻ tuổi.

"Ta gọi Thần Dương, đa tạ Long tổng quản hảo ý, ta người này ưa thích tự do, ba canh giờ về sau ta tự sẽ ra ngoài." Cười nhạt một tiếng, Dương Thần đẩy cửa tiến vào phòng nghỉ ở trong.

Đi vào phòng trước khi, hắn cười đối với Vũ Văn Uyển Nhi nói: "Uyển Nhi, nhớ rõ thay ta hộ pháp, luyện chế Đạo Văn phù thời điểm, cũng không thể bị người quấy rầy."

Nghe được "Uyển Nhi" hai chữ, Vũ Văn Uyển Nhi càng thêm xác định suy đoán của mình, cắn chặt răng ngà, nàng tâm âm thầm mắng một câu: "Tiểu quý này đầu, lại chiếm ta tiện nghi!"

Ngay sau đó, trong lòng của nàng bỗng nhiên nổi lên nghi ngờ: "Tiểu quý này đầu rõ ràng là chỉ là tám biến Bá Sĩ thực lực, nhưng là bây giờ khí tức của hắn như thế nào tăng lên nhiều như vậy?"

Nàng cũng không biết Đạo Văn Sư có thể tăng lên khí tức, càng không biết, mới vừa tiến vào trong phòng chỉ nhân, mới thật sự là Dương Thần.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Đào Đào ra tay

"Tiểu Đào Tử, ngươi thật có thể luyện chế ra Nhị phẩm Đạo Văn phù sao?" Dương Thần rất chăm chú nhìn ngóai ngay ngắn ở Tạo Hóa trên ngòai bút Đào Đào.

"Hừ, đừng nói là Nhị phẩm Đạo Văn phù, coi như là Tam phẩm Đạo Văn phù ta cũng có thể luyện chế ra đến." Đào Đào ngòai khí mừoi phản nói: "Nếu là ta khôi phục thực lực..."

"Đợi một chút, không cần nói ngươi khôi phục thực lực sự tình, chúng ta hay vẫn là trước khắc vẽ Đạo Văn phù rồi nói sau." Dương Thần không tức giận hừ một tiếng, cắt đứt Đào Đào.

"Ngươi tiểu tử này thật đúng là không có kiên nhẫn." Đào Đào trắng rồi Dương Thần liếc, theo Tạo Hóa trên ngòai bút rơi xuống, đi tới cái bàn bên cạnh.

"Tiểu Đào Tử, ngươi vừa mới xuống tay có phải hay không quá nặng đi, hắn sẽ không chết mất a?" Dương Thần hỏi.

Theo Dương Thần ánh mắt nhìn đi, trong phòng vậy mà nằm một thanh niên, hiển nhiên, thanh niên này đã ngất đi.

Nguyên lai, gian phòng này trong phòng nghỉ chủ nhân tự là trước mắt người thanh niên này, đương Dương Thần đi vào phòng về sau, Đào Đào đột nhiên ra tay, đem thanh niên tại chỗ đánh bất tỉnh, đến bây giờ đều chưa tỉnh táo lại.

"Yên tâm, chết không hết, nếu như không phải ngươi ngăn cản, ta đã sớm đem hắn giết chết." Đào Đào tức giận mà nói.

Dương Thần không khỏi trợn trắng mắt, thằng này thật là một cái sát nhân cuồng.

Lúc này, Đào Đào đã đem Đạo Văn giấy đặt ở trên mặt bàn, tay cầm Tạo Hóa bút, đã bắt đầu Đạo Văn phù khắc.

Loại hình phòng ngự Đạo Văn phù, có thể tăng cường Bá Khí cứng rắn trình độ, còn có thể hấp thu địch nhân công kích lúc phát ra lực lượng, Ngũ Hành thuộc tính Đạo Văn phù, tác thì có thể sử dụng Bá Khí có đủ hư ảnh thuộc tính..

Đào Đào hiện tại muốn khắc, đúng là Ngũ Hành thuộc tính Đạo Văn phù, trừ lần đó ra, hắn còn phải khắc một ít đặc biệt Đạo Văn phù, nếu không cần bản không cách nào thắng được Huyết tính.

Vô luận là lực lượng dẫn đo, Đạo Văn chỉ lực rút ra, Đào Đào đều thành thạo vô cùng, lại để cho Dương Thần nhìn về sau, không khỏi xấu hổ.

Dương Thần khắc vẽ Đạo Văn phù năng lực, cùng Tiểu Đào Tử so với, quả thực không cách nào đánh đồng.

Gian phòng bên ngoài, Chu Thông trong nội tâm cười lạnh: "Khắc vẽ Đạo Văn phù cũng không phải là dễ dàng như vậy, một trương Nhất phẩm Đạo Văn phù đều cần một canh giờ, huống chi là Nhị phẩm Đạo Văn phù, hắn lại dám nói chỉ cần ba canh giờ, nhưng lại khắc ra mừoi cái, quả thực là thiên đại chê cười!"

"Hừ, mỗi tấm Đạo Văn giấy đều có nhỏ bé khác biệt, vừa rồi ta đã dùng Đạo Văn chỉ lực dò xét qua, hoàn toàn nhớ kỹ Đạo Văn giấy đặc tính." Chu

Thông trong nội tâm lần nữa mỉa mai cười rộ lên: "Hắn vậy mà đòi lên Thạch Đầu đến nện chân của mình, thật là khiến người chế nhạo."

Tại Chu Thông nghĩ đến, Dương Thần trên người khẳng định đã có đầy đủ Nhị phẩm Đạo Văn phù, cái gọi là ba canh giờ ở trong luyện chế ra mười cái Đạo Văn phù, cái kia thuần túy vì lấy lòng mọi người, khoe khoang chính mình Đạo Văn Sư thân phận mà thôi.

Đến lúc đó, Dương Thần khẳng định sẽ đem mình trên người Đạo Văn phù lấy ra cho đủ số, dù sao tại Chu Thông nghĩ đến, Dương Thần tuyệt đối không có khả năng tại ba canh giờ ở trong chế tạo ra mười cái Đạo Văn phù.

Kỳ thật, Long tổng quản, Vũ Văn Uyển Nhi, Đông Phương Bạch, ba người này cũng cho rằng Dương Thần không có khả năng tại ba canh giờ ở trong luyện chế thành mười cái Đạo Văn phù.

Ba canh giờ về sau, cửa phòng mở ra, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt Dương Thần ra khỏi phòng.

"Thần tiên sinh, người... Người đã luyện chế ra Đạo Văn phù rồi hả?" Long tổng quản không thể tin được nhìn xem Dương Thần.

"Đúng vậy, tiểu quý này đầu chính là hắn, thế nhưng mà đến cùng cái đó một cái mới là thật hắn?" Vũ Văn Uyển Nhi đôi mắt dễ thương lóe lên, trong nội tâm không khỏi nghi hoặc.

"Hừ!" Chu Thông cười lạnh nói: "Không biết người có dám hay không đem Đạo Văn phù cho ta đánh giá?"

"A? Ta tại sao phải đem Đạo Văn phù cho người xem?" Dương Thần cười nói.

"Chư vị chỉ sợ không biết, Đạo Văn Sư chỉ cần thăm một lần Đạo Văn giấy, có thể đem mỗi tấm Đạo Văn giấy đặc tính nhớ kỹ." Ngự khí một châu, Chu Thông nhìn xem Dương Thần, từng chữ nói: "Ta hoài nghi trên người của người đã sớm có Đạo Văn phù, người vừa rồi chẳng qua là cố lộng huyền hư, căn bản không có động thủ khắc vẽ Đạo Văn phù."

Hắn làm như vậy đối với có thể không đạt được Huyết tinh không có chút nào tác dụng, thuần túy là vì đả kích Dương Thần, lóe ra ác khí mà thôi.

"Bằng người còn không xứng xem ta khắc Đạo Văn phù." Dương Thần quay đầu nhìn Long tổng quản, cười nói: "Long tổng quản, Đạo Văn giấy là người cho tại hạ, ta sẽ đem Đạo Văn phù cho người, cho người xem xét tốt rồi."

Nói xong đem mười cái Đạo Văn giấy đưa cho Long tổng quản, trịnh trọng năng lượng chấn động vòng qua vòng lại ra.

"Vừa rồi những Đạo Văn kia giấy là Tam Hợp hội đặc chế, chúng ta đương nhiên có thể xem xét đi ra."

Long tổng quản cười tiếp nhận Đạo Văn phù, quay người rời đi, trong lòng của hắn rung động vô cùng, nếu như thiếu niên này có thể ở ba canh giờ nội chế tạo ra mười cái Đạo Văn phù, như vậy thiếu niên này... Đã không thể dùng thiên tài để hình dung.

"Chẳng lẽ tiểu tử này thật có thể tại ba canh giờ nội chế tạo ra mười cái Đạo Văn phù?" Chu Thông sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Tiên sinh không cần lo lắng, cho dù hắn thật sự có mười cái Đạo Văn phù, Huyết tinh cũng chưa hẳn là hắn đấy." Phương Chân thấp giọng nói ra: "Tiên sinh Đạo Văn phù, phẩm chất nhất định so với hắn chế tác cao."

"Đúng vậy, ta cũng không tin tiểu tử này Đạo Văn phù so trên tay của ta rất tốt!"

Chu Thông tự tin cũng không phải mù quáng đích, bởi vì trên tay hắn Nhị phẩm Đạo Văn phù cũng không phải hắn chế tác, hắn đối với chế tác những Đạo Văn này phù người phi thường có lòng tin.

Không bao lâu, Long tổng quản trở lại rồi, hắn nhìn xem Dương Thần cười nói: "Cái này mười cái Đạo Văn phù xác thực chỉ dùng để ta đưa cho Đạo Văn giấy chế tác đấy." Nói xong đem Đạo Văn phù đưa cho Dương Thần.

"Này làm sao... Khả năng..." Chu Thông trên mặt lộ vẻ không thể tin.

"Long tổng quản, như luân phẩm chất, chúng ta Đạo Văn phù có lẽ càng tốt hơn a?" Phương Chân đột nhiên hỏi.

Long tổng quản lắc đầu, "Các người Đạo Văn phù mặc dù tốt, tuy nhiên lại không sánh bằng Thần tiểu huynh đệ đấy."

Nghe được câu này, Chu Thông cùng Phương Chân sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, nhất là Chu Thông, hắn cơ hồ lập tức tự há miệng reo lên: "Không có khả năng, không có khả năng, hắn Đạo Văn phù sao lại, há có thể có của ta tốt, ta không tin! Ta không tin! ..."

"Nếu người không tin, mượn đi ra xem một chút đi." Dương Thần nhún vai, cười đem trong đó một trương Đạo Văn phù ném cho Chu Thông.

Chu Thông tiếp được Đạo Văn phù xem xét, đồng tử không khỏi co rút lại đứng dậy, "Cái này... Điều này sao có thể?"

"Hắn đến cùng còn ẩn tàng bí mật gì?" Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm hơi khê chấn động, nàng thật sự thật không ngờ, Dương Thần lại còn là Đạo Văn Sư.

"Long tổng quản, Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh có lẽ thuộc tại chúng ta đi à nha?" Dương Thần quay đầu nhìn Long tổng quản.

"Đương nhiên là Thần tiểu huynh đệ đấy." Long tổng quản cười cười, âm thầm truyền âm cho Dương Thần: "Tam Hợp hội có thể không thu bất luận cái gì thù lao, chỉ cần Thần tiểu huynh đệ về sau thường xuyên cho chúng ta cung cấp Đạo Văn phù là được."

"Ta biết rồi, về sau nếu như ta có đạo văn phù, nhất định sẽ tìm Tam Hợp hội hợp tác." Dương Thần cười truyền âm

Trước kia tại Đại Hàn Vương Triều, hắn cũng không có dùng Đạo Văn Sư thân phận bán đi Đạo Văn phù, hơn nữa, hắn chỗ bán đi cũng chỉ là Nhất phẩm Đạo Văn phù, hơn nữa hắn giả trang thành Liệp Thú Nhân, này đây cũng không có được Tam Hợp hội coi trọng.

Bởi vì có không ít Liệp Thú Nhân cũng thường xuyên có thể ở Mãng Đẳng Sơn Mạch, hoặc là địa phương khác tìm kiếm được Đạo Văn phù, sau đó bán cho Tam Hợp hội.

Nhưng là hiện tại bất đồng, dùng hắn hiện tại niên kỷ, dĩ nhiên cũng làm có thể chế tạo ra như vậy chất lượng tốt Đạo Văn phù, Tam Hợp hội tất nhiên sẽ lôi kéo hắn.

Nghe được Long tổng quản chính miệng nói ra đem Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh cho Dương Thần, Chu Thông cùng Phương Chân sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, thế nhưng mà bọn hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào, dù sao nơi này chính là Tam Hợp hội, bọn hắn căn bản không dám nói thêm cái gì.

"Chết tiệt Tam Hợp hội!" Chu Thông trong nội tâm đã đem Tam Hợp hội mắng mất trăm lần, Tam Hợp hội thế lực thật sự quá lớn, cho hắn 100 cái gan, hắn cũng không dám đắc tội Tam Hợp hội.

Đúng lúc này, Long tổng quản đem một cái trữ vật giới đưa cho Dương Thần, âm thầm truyền âm nói: "Nhẫn trữ vật ở bên trong có Huyết tinh cùng Tam Hợp hội thế khách quý, về sau Thần tiểu huynh đệ nếu có Đạo Văn phù, nhất định phải tới Bàn Long trấn tìm Long mẫu."

"Đa tạ Long tổng quản!" Dương Thần cười nhạt một tiếng, có tiện nghi không chiếm đó là ngu ngốc, cũng không phải là hắn Dương Thần làm việc phong cách.

Thò tay kết quả nhẫn trữ vật, Dương Thần cười nói: "Long tổng quản, ta tạm thời còn không muốn rời đi, muốn tại quý hội dừng lại trong chốc lát, ngươi ứng nên sẽ không để tâm chứ?"

"Đương nhiên sẽ không chú ý." Long tổng quản ha ha cười nói.

"Uỷ Nhi, cùng ta tiến đến, ta có việc sẽ đối ngươi nói." Ngữ khí một chút, Dương Thần quay đầu nhìn Đông Phương Bạch, lại nói: "Vị bằng hữu kia, phiền toái ngươi thay chúng ta giữ cửa khẩu."

Nói xong, Dương Thần nhìn nhện nhện về mặt hồng hồng Chu Thông, cười đi vào phòng nghỉ.

"Tiểu quý này đầu đến cùng muốn làm gì?" Vũ Văn Uyển Nhi xinh đẹp tuyệt trần cau lại, theo sát Dương Thần về sau đi vào giữa phòng.

"Quả nhiên là hắn, hừ, vậy mà để cho ta thủ vệ? Ngày sau ta sẽ nhượng cho ngươi hối hận đấy." Đông Phương Bạch trong nội tâm lạnh cười rộ lên, hắn đã nhận ra trước mắt cái này tuổi trẻ Đạo Văn Sư, chính là hắn chỗ nhận thức "Diệp Bất Phàm".

Phòng nghỉ ở trong, Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, "Không nghĩ tới ngươi lại còn là một cái Đạo Văn Sư? Đúng rồi, đây là ngươi diện mạo như cũ sao?"

Nàng cảm giác, cảm thấy tựa hồ ở địa phương nào bái kiến Dương Thần, thế nhưng mà nàng nhưng không cách nào nhớ tới.

Kỳ thật, nàng cùng Dương Thần xác thực bái kiến, cái kia chính là tại Đại Hàn Vương Triều vương thành ở trong, lúc ấy nàng ngồi ở xe ngựa ở trong, hơn nữa, nàng còn dùng cục đá công kích qua Dương Thần, chỉ có điều lúc ấy nàng cũng không có quá mức để ý, cho nên cũng không nhớ rõ Dương Thần bộ dáng.

"Là có thể nào? Không phải thì như thế nào?" Dương Thần quay đầu lại nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi, nhạt cười nhạt nói: "Ngươi là muốn chứng kiến ta trước kia bộ dạng, hay vẫn là hiện tại cái dạng này?"

"Hai ta cái đều không muốn gặp lại." Vũ Văn Uyển Nhi cười nhạt một tiếng, "Ta muốn thăm ngẫm cho ngươi chạy nhanh theo bốn cô nương trước mắt biến mất, vĩnh viễn cũng không cần nhìn thấy ngươi, nói như vậy ngươi hài lòng không?"

Dương Thần bất đắc dĩ giang tay, "Ta hiện tại cái này bức bộ dáng, có lẽ không có lấy trước kia phó tướng mạo bị người chán ghét, Uyển Nhi cô nương cần gì phải như thế?"

"Hừ, ai biết cái nào mới là thật ngươi, bắt quá tại bốn cô nương trong mắt, hai bộ tướng mạo đều làm người chán ghét!" Vũ Văn Uyển Nhi tức giận hừ một tiếng.

Chương 147: Luyện chế Khôi Lỗi

Vũ Văn Uyển Nhi chợt thấy, trong phòng vậy mà nằm một thanh niên, xinh đẹp tuyệt trần cau lại, lập tức sẽ hiểu nguyên nhân, nhất định là Dương Thần đem người đánh ngất xỉu đây.

Lúc này, Dương Thần bỗng nhiên nhấc trữu vật Ngân Quang lóe lên, Viên Mục thi thể đột nhiên xuất hiện ở trong phòng.

Chứng kiến thi thể nhảy mất, Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt biến hóa, tiểu quý này đầu muốn làm gì? Người kia là ai?

Dương Thần cũng không có giải thích cái gì, chỉ là hướng phía Vũ Văn Uyển Nhi nhàn nhạt cười cười.

Đúng lúc này, Tạo Hóa bút theo Dương Thần trên đai lưng bay ra, Đào Đào ngồi ngay ngắn ở Tạo Hóa trên ngòi bút, nhìn xem Viên Mục thân thể, liếm liếm đầu lưỡi, như là nhìn thấy gì mỹ vị một loại.

"Người đến cùng muốn cho ta làm gì?" Vũ Văn Uyển Nhi rốt cục nhìn không được mở miệng.

"Người có hay không nghe nói qua Khôi Lỗi?" Dương Thần cười hỏi: "Ta muốn cho người giúp ta luyện chế một cỗ Khôi Lỗi."

"Khôi Lỗi?" Vũ Văn Uyển Nhi phút chốc nhìn về phía Viên Mục thi thể, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ người muốn dùng cỗ thi thể này chế tác Khôi Lỗi?"

"Đúng vậy, bất quá tại luyện chế Khôi Lỗi là thời điểm, ta cần hỗ trợ của người." Nói chuyện thời điểm, Dương Thần đã theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra Bát Hủ Vương Đình, sừng sừng tại Viên Mục thi thể bên cạnh.

Vũ Văn Uyển Nhi nhìn xem Bát Hủ Vương Đình, trong mắt đẹp hiện lên vẻ khiếp sợ, tiểu quý này đầu sẽ không phải cũng là Luyện Đan Sư a?

Ngắn ngủi thất thần về sau, nàng khẽ cười một tiếng: "Ta cũng sẽ không luyện chế Khôi Lỗi, nói sau, ta tại sao phải giúp người?"

"Mãng Đẳng Sơn Mạch có nhiều nguy hiểm, chính người cũng phải biết, nếu như Kiếp Thủy tại mãng đẳng trong núi vực, hung hiểm trình độ càng lớn." Dương Thần cười nói: "Giúp ta luyện chế Khôi Lỗi, kỳ thật cũng là đang giúp chính người, người sẽ không phải liên tánh mạng của mình đều không để ý a?"

Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung khẽ biến, lạnh lùng nói ra: "Tốt, ta đáp ứng người!" Lời nói xoay chuyển, nàng nhẹ nhàng cười cười, "Bất quá người có thể không nên hiểu lầm, ta là vì mình, cũng không phải là vì người!"

"Ai, nữ nhân..." Trong nội tâm âm thầm buồn cười, Dương Thần đi đến Bát Hủ Vương Đình lời bực bực, theo trong nhẫn chứa đồ lấy ra luyện chế Khôi Lỗi được liệu.

Ngay sau đó, Dương Thần bàn tay mở ra, một đóa màu tím ngọn lửa thình lình ra hiện tại trong tay của hắn, cực nóng nhiệt lượng bốn phía ra, làm cho trong phòng độ ẩm bỗng nhiên lên cao, như là đưa thân vào lồng hấp ở trong.

"Hư Kiếp Hòa!" Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung khẽ biến, ngắn ngủi biến sắc về sau, nàng khẽ cười nói: "Không thể tưởng được trên người của người còn có Hư Kiếp vật!"

"Ta thể nhưng mà cái Đạo Văn Sư." Dương Thần cười nói: "Chỉ cần có đầy đủ đồ vật với tư cách trao đổi, muốn đạt được Hư Kiếp vật cũng không phải việc khó."

"Đạo Văn Sư... Thật là khiến người đồ kị chức nghiệp!"

Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ giọng thì thảo, Đạo Văn Sư có được bảo vật xác thực rất nhiều, dù sao, vô luận là Luyện Đan Sư hay vẫn là Luyện Khí Sư, đều cần Đạo Văn phù, vì đạt được Đạo Văn phù, dù cho dùng bảo vật tiến hành trao đổi, bọn hắn cũng là cam tâm tình nguyện đấy.

Càng là phẩm cấp cao Đạo Văn Sư, vốn có quyền lợi, tiền tài thì càng nhiều, cái nghề nghiệp này xác thực khiến cho mọi người đều ghen ghét.

Chỉ có điều, Vũ Văn Uyển Nhi cũng không biết, Dương Thần căn bản không phải Nhị phẩm Đạo Văn Sư.

Xuy xuy, Dương Thần trong tay Hư Kiếp Hòa như tăng vọt, chừng nửa mét đến cao, dựng ở Dương Thần trong tay phía trên, trong phòng độ ẩm lần nữa lên cao.

Hư Kiếp Hòa sở dĩ biến thành như vậy, là vì Dương Thần liên tục không ngừng rót vào Bá Khí, đương Hư Kiếp Hòa biến lớn thời điểm, Dương Thần

phóng xuất ra Bá Khí nâng Hư Kiếp Hỏa, chậm rãi đưa vào Bát Hủ Vương Đình ở trong.

"Hắn muốn rèn luyện được liệu." Vũ Văn Uyển Nhi lập tức đoán được Dương Thần dụng ý.

Quả nhiên, tại Dương Thần dưới sự khống chế, tiến vào Bát Hủ Vương Đình bên trong đích Hư Kiếp Hỏa đem được liệu bao trùm, xuy xuy, màu đen chất lỏng không ngừng theo được liệu ở trong chảy xuôi mà ra, lập tức đã bị Hư Kiếp Hỏa cháy sạch.nếu được bốc hơi hầu như không còn.

Giờ phút này, Dương Thần trong cơ thể Bá Khí cùng Tinh Thần Lực đều đang bay nhanh tiêu hao...

Đương được liệu rèn luyện hoàn tất về sau, Dương Thần lại khống chế được Kiếp Hỏa đem được liệu đốt thành thuốc bột, hẳn lúc này mới quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Hiện tại đến phiên ngươi."

"Ngươi đến cùng muốn cho ta làm gì?" Vũ Văn Uyển Nhi chân mày cau lại, nghi ngờ hỏi.

"Nếu như ta không có đoán sai, ngươi sở tu luyện công pháp hẳn là Thủy thuộc tính a?" Dương Thần cười nói: "Ta muốn cho ngươi dùng Thủy thuộc tính Bá Khí đem cái này định đồ đầy!"

Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung khẽ biến, cười lạnh nói: "Hừ! Ngươi thật đúng là sẽ nhớ, vậy mà muốn cho bốn cô nương làm cho ngươi ô-sin?"

Dương Thần bắt đầu di giang tay, "Ta cũng không có cách nào, luyện chế Khôi Lỗi trước khi, trước hết ngâm thi thể, nếu không căn bản không cách nào luyện chế ra Khôi Lỗi."

"Đây là một lần cuối cùng, về sau đừng gọi ta vì ngươi làm loại chuyện này!" Vũ Văn Uyển Nhi tức giận hừ một tiếng.

Đi đến Bát Hủ Vương Đình trước khi, ngọc thủ của nàng lẳng không phát động, như Hồ Điệp bay múa, lập tức, bốn phía Bá Khí cuộn cuộn dùng để, vây quanh nàng mảnh khảnh bàn tay như ngọc trắng xoay tròn, hóa thành vô số giọt nước.

Đó cũng không phải chính thức trên ý nghĩa nước, mà là Thủy thuộc tính Bá Khí, theo Vũ Văn Uyển Nhi bàn tay như ngọc trắng lần nữa huy động, giọt nước rơi vào Bát Hủ Vương Đình ở trong, sau một lát, Bát Hủ Vương Đình rốt cục bị đồ đầy.

Tại Vũ Văn Uyển Nhi áp chế phía dưới, những Thủy thuộc tính này Bá Khí cũng không có hóa quy tự nhiên, mà là yên tĩnh ở Bát Hủ Vương Đình giữa dòng động, được liệu đã dung tại trong đó.

"Tiểu Đào Tử, đem lão tạp mao thi thể để vào Bát Hủ Vương Đình." Dương Thần cười cười.

Nghe được Dương Thần, Đào Đào khống chế được Tạo Hóa bút bay ra, vèo! Bỗng nhiên biến lớn, cắm ở Viên Mục trên đai lưng, mang theo Viên Mục bay vào Bát Hủ Vương Đình.

Viên Mục tiến vào Bát Hủ Vương Đình về sau, bắt đầu chẳng những hấp thu dung hợp được liệu Thủy thuộc tính Bá Khí.

"Tiểu quỷ này đầu đến cùng từ chỗ nào học được Khôi Lỗi Thuật?" Vũ Văn Uyển Nhi âm thầm kinh nghi, nàng càng ngày càng nhìn không thấu Dương Thần.

...

Không bao lâu, Viên Mục đem Thủy thuộc tính Bá Khí hấp thu hoàn tất, do dự tiêu hao quá nhiều Bá Khí, Vũ Văn Uyển Nhi đã là khuôn mặt tái nhợt, giờ phút này nàng, tăng thêm một vòng đầm đìa đáng yêu chi sắc, làm cho người ta triu mến.

"Kế tiếp tự giao cho ta a, ngươi đi nghỉ trước đi!" Dương Thần cười cười, bàn tay mở ra, tay trái Hư Kiếp Hỏa cùng Hư Kiếp Lôi, tay phải Hư Kiếp Phong cùng Hư Kiếp Thủy.

"Bốn loại Hư Kiếp vật?" Vũ Văn Uyển Nhi lập tức sửng sốt, đã không biết nên nói cái gì.

Tại Vũ Văn Uyển Nhi ngây người thời điểm, Dương Thần dùng Bá Khí cùng Tinh Thần Lực bao trùm bốn loại Hư Kiếp vật, khiến cho Hư Kiếp vật hướng phía thi thể bay đi.

"Tiểu Thần Tử, luyện chế Khôi Lỗi cùng luyện khí có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, cho nên, ngươi có thể mượn cơ hội này luyện tập thoáng một phát khống chế Hư Kiếp vật thủ pháp." Đào Đào cười nói: "Cái này đối với ngươi về sau tu luyện Kiếp thuật có trợ giúp rất lớn."

Thi triển Kiếp thuật thời điểm, khống chế Hư Kiếp vật thủ pháp phi thường tinh diệu rườm rà, muốn nắm giữ loại thủ pháp này, cũng không phải một sớm một chiều là được đấy.

Bất quá Dương Thần không thiếu khuyết nghị lực, hồi tưởng đến điều khiển Hư Kiếp vật thủ pháp, hẳn cách không phóng xuất ra Bá Khí, hơn nữa phóng xuất ra Tinh Thần Lực, khống chế được bốn loại kiếp vật, khiến cho bọn hắn hình thái không ngừng phát sinh cải biến, trở nên giống như vô số căn thật nhỏ sợi tóc.

Hư Kiếp Thủy biến thành vô số ti về sau, che trùm lên thi thể mặt ngoài, Hư Kiếp Phong tắc thì chui vào thi thể cốt cách ở trong, mà Hư Kiếp Lôi tắc thì

tiến nhập nội tạng.

"Tốt tình diệu thủ pháp!"

Chứng kiến Dương Thần có thể khéo như thể diệu không chế được bốn loại kiếp vật, cao ngạo như Vũ Văn Uyển Nhi cũng không khỏi lộ ra sợ hãi thán phục chỉ sắc.

Nàng cũng không biết, đây là Dương Thần lần thứ nhất điều khiển Hư Kiếp vật, nếu không nàng tất nhiên sẽ khiếp sợ không ngậm miệng được.

Đương ba loại Hư Kiếp vật phân biệt tiến vào trong thi thể từng cái bộ vị thời điểm, Dương Thần không chế được Hư Kiếp Hỏa, bắt đầu nung khô thi thể, xuy xuy...

Sở dĩ muốn không chế Hư Kiếp Thủy chờ ba loại Hư Kiếp vật tiến vào thi thể bên trong, nhưng thật ra là vì hấp thu quá nhiều sóng nhiệt, tránh cho thi thể bị cườp hỏa đốt thành tro bụi.

Tại Hư Kiếp Hỏa nung khô phía dưới, thi thể mặt ngoài dần dần tản mát ra sáng chói Ngân Quang, hào quang chiếu rọi cả cái gian phòng.

"Muốn thành công rồi!" Dương Thần cắn răng thật chặt, trên trán thấm đầy mồ hôi, giờ phút này, vô luận là Bá Khí hoặc là Tinh Thần Lực, hắn cũng đã tiêu hao không sai biệt lắm.

"Đến một bước cuối cùng rồi." Đào Đào bỗng nhiên theo Tào Hóa bút trong chui ra, trong tay của hắn vậy mà nắm trời xanh mây trắng Huyết tinh.

"Một bước cuối cùng chẳng lẽ cùng cái này khóa Huyết tinh có quan hệ?" Vũ Văn Uyển Nhi tại trong lòng suy đoán.

Xoạt! Thi thể toàn thân đều tản mát ra Ngân Quang, hào quang càng thêm chói mắt, mà ngay cả tại bên ngoài gian phòng Đông Phương Bạch đều cảm thấy đạo tia sáng này.

"Tự là cái lúc này!" Dương Thần cùng Đào Đào cơ hồ đồng thời nói ra những lời này.

Vèo! Tào Hóa bút đột nhiên bay đến thi thể trên ngực, lẳng không kéo lê một số, ngực bị vạch phá ra! Đào Đào cách không nhún một cái, đem Thanh Thiên Bạch Viên Huyết tinh theo như vào ngực ở trong.

Ngay sau đó, Hư Kiếp Thủy lan tràn đến trên ngực, tại Dương Thần điều khiển phía dưới, Hư Kiếp Thủy mệnh mệnh thâm thấu tiến vào, không bao lâu, ngực chậm rãi khép lại.

Oanh! Một cổ cường đại khí tức theo trong thi thể phát ra, xông đỉnh mà ra!

"Không tốt!" Dương Thần cùng Đào Đào sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, nếu đem Tam Hợp hội gian phòng cho chấn bước tự không xong rồi.

Đúng lúc này, Vũ Văn Uyển Nhi đột nhiên ra tay, chỉ thấy nàng mãnh mãnh bàn tay như ngọc trắng lẳng không phát động, đầu ngón tay bọt nước nhảy lên, như Thiên Nữ Tán Hoa tựa như phóng xạ ra.

Trong đình chỗ phát ra khí lưu, lập tức bị rậm rạp chằng chịt bọt nước chỗ ngăn, trong phòng xoáy hồi vài tuần về sau, chậm rãi biến mất...

Cùng lúc đó, Bất Hủ Vương Đình nội, Khôi Lỗi đã luyện chế thành công, Khôi Lỗi toàn thân tán phát ra trận trận Ngân Quang, giống như sắt thép một loại. Tại Khôi Lỗi mi tâm phía trên, thỉnh thoảng có một khóa màu đen tinh điểm, nước sơn đen như mực.

"Một ngôi sao, quả nhiên là Hoàng Phẩm Khôi Lỗi!" Dương Thần cười sò lên cái mũi.

"Cái này lão tạp chủng khẳng định nằm mơ cũng thật không ngờ, chúng ta sẽ đem hắn luyện chế thành Khôi Lỗi." Đào Đào vui vẻ cười ha ha.

Cười to vài tiếng về sau, Đào Đào quay đầu nhìn Dương Thần: "Tiểu Thần Tử, ngươi nhanh lên nhỏ máu nhận chủ a, chậm thì sinh biến!"

Dương Thần nhẹ gật đầu, đem máu tươi nhỏ tại Khôi Lỗi phía trên, Khôi Lỗi hấp thu máu tươi của hắn về sau, bỗng nhiên nở to mắt, hai mắt ngóc trệ.

"Bị cái người chết trừng mắt, nguyên lai tự là loại cảm giác này." Dương Thần âm thầm vì Viên Mục cầu xin: "Lão gia hóa, ta cho ngươi trọng sinh cơ hội, ngươi cũng không nên hóa thành Lệ Quý tới tìm ta, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật..."

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Thú con

Khôi Lỗi luyện chế sau khi thành công, Dương Thần ba người đã đi ra Bàn Long trấn, đi tới Mãng Đẳng Sơn Mạch bên trong.

Ly khai Tam Hợp hội thời điểm, hắn cũng không có giả trang thành "Diệp Bất Phàm", mà là dùng Dương Thần diện mạo xuất hiện tại Đông Phương Bạch trước mắt, hắn cũng không sợ Đông Phương Bạch biết rõ thân phận của hắn, huống hồ, Đông Phương Bạch chưa hẳn biết rõ cái nào mới được là hắn diện mạo thật.

Xanh um tươi tốt che bầu trời cổ thụ, giống như có lẽ đã từng từng muôn đời mà không ngã, tang thương khí tức trước mặt đánh tới, làm cho người không khỏi ở chỗ sâu trong cách một thế hệ cảm giác.

Theo lường tám tàn đồ bên trên nắm giữ tin tức, Dương Thần đã biết rõ, Kiếp Thủy ngay tại mãng đẳng trong núi vực, đây cũng là hắn vì cái gì tại Bàn Long trấn chuẩn bị lâu như vậy nguyên nhân, hắn phải gia tăng chính mình bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn.

Dương Thần cũng không vội lấy muốn Đông Phương Bạch giao ra tàn đồ, hiện tại còn không phải lúc, hắn đã đối với Đông Phương Bạch đã từng nói qua, Kiếp Thủy ngay tại nội vực ở trong, Đông Phương Bạch là người thông minh, tự nhiên biết rõ Dương Thần những lời này dụng ý.

Nếu như đến nội vực về sau, Đông Phương Bạch còn không giao ra tàn đồ, Dương Thần tất nhiên sẽ cưỡng ép cướp đoạt.

Dù sao, đến lúc đó nếu như không chiếm được Đông Phương Bạch trong tay tàn đồ, hắn khẳng định không cách nào tìm được Kiếp Thủy nơi ở.

Đêm tối, Dương Thần ba người trong rừng tìm sơn động nghỉ ngơi, trong sơn động phát lên hỏa, Dương Thần dùng cây gỗ ăn mặc một chỉ cùng loại với gà Bá Thú, tại hừng hực Liệt Hỏa bên trên nướng, hương khí bốn phía.

"Đáng tiếc không có mật ong, nếu xoa điểm mật ong vậy thì sướng rồi!" Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, trong nội tâm âm thầm đáng tiếc, trên cái thế giới này vậy mà không có mật ong, thật là làm hắn im lặng.

Thịt đã nướng chín về sau, Dương Thần nhìn cách đó không xa khoanh chân mà ngồi Vũ Văn Uyển Nhi, cười nói: "Uyển Nhi, mau lại đây ném thử thủ nghệ của ta."

"Ta không ăn loại này thấp kém đồ ăn." Vũ Văn Uyển Nhi nhần nhịn nghẹn thịt nướng, chân mày cau lại.

"Đông Phương huynh, nàng không hiểu được nhắm nháp mỹ thực, hai người chúng ta chính mình ăn." Dương Thần ha ha cười cười, xé một khối lớn thịt nướng ném cho Đông Phương Bạch.

Đông Phương Bạch cười cười, căn bản không có khách khí, tiếp được thịt nướng bắt đầu ăn.

"Như thế nào đây? Hương vị cũng không tệ lắm phải không?" Nói chuyện thời điểm, Dương Thần quay đầu cười hi hi nhìn xem Vũ Văn Uyển Nhi.

"Hương vị coi như không tệ, không nghĩ tới Diệp huynh còn có phần này tay nghề!" Đông Phương Bạch một nghẹn Vũ Văn Uyển Nhi, rất thức thời phối hợp lại.

Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, cũng không nói thêm gì, nàng há lại không biết Dương Thần là muốn có ý trêu tức nàng.

Hì! Dương Thần trong tay thịt nướng bỗng nhiên bị kéo xuống một khối lớn, một đầu bóng đen trong sơn động chợt lóe lên.

Ba người ngay ngắn hướng biến sắc, hướng phía bóng đen hiện lên chỗ nhìn lại, thế nhưng mà coi như ba người nhìn sang nháy mắt, cái kia bóng đen lần nữa lóe lên, vậy mà quý mị tựa như lóe lên, lần nữa biến mất tại trong tầm mắt của bọn hắn.

Thứ này tốc độ cực nhanh, đã đến không thể tưởng tượng tình trạng.

Vèo! Tạo Hóa bút đột nhiên bắn ra, hướng phía trong bóng tối vật kia bắn tới, cùng lúc đó, Vũ Văn Uyển Nhi cũng ra tay, eo nhỏ nhún hơi vắn, nàng đã cực nhanh mà đi!

Về phần Dương Thần cùng Đông Phương Bạch, cũng chỉ có giương mắt nhìn phần rồi, bọn hắn căn bản liền vật kia bộ dáng đều không có chứng kiến.

Trong sơn động bóng đen tạt tránh, mang theo trần trần ma sát hư không kinh khí thanh âm, thần bí kia đồ vật tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh được thậm chí ngay cả Tạo Hóa bút đều không thể đuổi tới, Vũ Văn Uyển Nhi đồng dạng liền vật kia bóng dáng đều không có đụng phải.

Dương Thần trợn mắt há hốc mồm, đây rốt cuộc là vật gì?

Hì! Hì! Hì!

Thần bí kia thứ đồ vật phát ra vài tiếng tiếng kêu ré, bỗng nhiên đã rơi vào trong sơn động nham bích lên, như thiểm điện lại bắn lên, như mũi tên, hướng phía sơn động bên ngoài bắn tới!

"Hừ!" Vũ Văn Uyên Nhi kiêu quát một tiếng, chân ngọc điểm nhẹ nham bích, thân thể mềm mại nhanh quay ngược trở lại, cũng hướng phía sơn động bên ngoài tạt bắn đi.

Vèo! Tào Hóa bút đồng dạng bay đi, sắc bén ngọt bút phá toái hư không, mang theo lẳng lẹ ác liệt tiếng xé gió.

"Đi!" Dương Thần khẽ quát một tiếng, thi triển Phong Lôi Bộ, hướng phía sơn động bên ngoài cực nhanh mà đi, Đông Phương Bạch theo sát phía sau!

Sơn động bên ngoài trắng tròn treo trên cao, đương Dương Thần cùng Đông Phương Bạch cực nhanh rời núi động thời điểm, chỉ thấy bóng đen kia tạt tránh mà qua, đã rơi vào trên đại thụ, Vũ Văn Uyên Nhi thả người cực nhanh, xoát một tiếng chui vào rừng cây.

Tào Hóa bút lẳng không trôi nổi, canh giữ ở đại thụ lời bộc bạch, đương bóng đen theo trong bụi cây cực nhanh đi ra thời điểm, Tào Hóa bút "Vèo" một tiếng bắn tới.

Bóng đen kia trên không trung quý dị nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên đã rơi vào mặt đất, ngay sau đó như mũi tên nhọn giống như bắn về phía đen kịt rừng thâm ở chỗ sâu trong.

Từ đầu đến cuối, Dương Thần đều không có thấy rõ vật kia rốt cuộc là cái gì, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ chứng kiến một đoàn bóng đen.

"Muốn đi? Hừ!" Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào hừ lạnh một tiếng, cắn nuốt một bộ phận Bá Tuyền tề, tốc độ lập tức tăng vọt, như thiểm điện chấn bóng đen kia trước khi.

Tào Hóa bút lẳng không huy động, bút mang Phá Không Trảm ra, khiến cho đêm tối đều vi bùng sáng!

Phanh! Sắc bén bút mang mãnh liệt trảm tại mặt đất, bất quá lại không có thương tổn đến bóng đen kia, đối phương sớm đã lui về sau ra hơn mười thước.

Tốc độ thật nhanh! Ở đây tất cả mọi người không khỏi chịu sợ hãi thán phục!

Dương Thần rốt cục thấy được thần bí kia thứ đồ vật bộ dáng, đó là một chi toàn thân dài khắp màu xanh da trời bộ lông thú con, thú con lớn lên cùng mèo nhà phi thường tương tự, mà ngay cả hình thể cũng không sai biệt lắm đại.

Thú con con mắt dĩ nhiên là màu xanh da trời, giống như màu xanh da trời bảo thạch, tản mát ra màu xanh lá cây hào quang.

"Đây là... Mèo?" Dương Thần trừng lớn hai mắt, nhưng hẳn là biết rõ, trên cái thế giới này căn bản cũng không có mèo loại động vật này, thế nhưng mà trước mắt cái này chỉ thú con, quả thật phi thường giống mèo.

Hi! Thú con bỗng nhiên nhân tính hóa cong lên miệng, thần thái thập phần đáng yêu, tựa hồ tại tức giận Dương Thần bọn người lấy nhiều khi ít!

Vũ Văn Uyên Nhi cùng Tào Hóa bút bên trong đích Đào Đào đều là sững sờ, đây quả thật là vừa rồi tốc độ kia nhanh chóng đồ vật sao?

"Tiểu chút chút, ngươi không nên tức giận, chúng ta cũng không muốn thương tổn ngươi." Dương Thần cười ha hả nhìn xem thú con, khoát khoát tay bên trong đích thịt nướng, nói tiếp đi: "Ngươi đói bụng rồi, có phải hay không?"

Thằng này bộ dạng, thật giống như dùng kẹo tại lửa gạt tiểu hài tử, một bộ cáo già bộ dạng.

Thú con mở trừng hai mắt, tựa hồ do dự một chút, hẳn mới chậm rãi gạt đầu, hẳn tựa hồ có thể nghe hiểu nhân loại.

"Không phải sợ, ta cái này đem thịt nướng ném cho ngươi." Dương Thần cười cười, đem thịt nướng ném hướng về phía thú con.

Thú con đột nhiên lui về phía sau hơn mười thước, nhanh như thiểm điện, cường như Vũ Văn Uyên Nhi cùng Đào Đào vậy mà cũng chỉ có thể chứng kiến một đầu tàn ảnh.

Phanh! Thịt nướng rơi xuống đất, thú con đại thật xa chăm chăm vào thịt nướng, lại ngẩng đầu nhìn Dương Thần, cuối cùng hẳn đột nhiên lướt đến thịt nướng lời bộc bạch, ngậm trong mồm nổi lên thịt nướng, như thiểm điện quay người, như mũi tên giống như bắn vào rừng thâm ở chỗ sâu trong.

Thằng này tốc độ thật sự quá nhanh, ly khai trải qua chỉ địa mang theo trận trận gió lốc, xoáy lên vô số lá rụng.

"Uyển Nhi, ngươi có biết hay không đó là cái gì Bá Thú?" Dương Thần ánh mắt từ nhỏ thú rời đi chi địa chuyển qua Vũ Văn Uyên Nhi trên người.

"Không biết, cho dù ở Đại Vũ Vương Triều trên điển tịch, ta cũng chưa từng gặp qua loại này Bá Thú." Vũ Văn Uyên Nhi lắc đầu, "Ta thậm chí nhìn không ra hẳn là cái gì cấp bậc Bá Thú!"

"Tiểu Thần Tử, ta cũng chưa từng gặp qua loại này Bá Thú." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm cho Dương Thần, ngữ khí ngưng trọng nói: "Cái này chỉ Bá Thú tốc độ là ta chứng kiến qua nhanh nhất, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hẳn, tựa hồ còn ở vào còn nhỏ..."

"Bởi vì hẳn còn không có có Hóa Hình, hơn nữa cũng không có thể mở miệng nói chuyện, cho nên hẳn tối đa chỉ là Tông Cấp Bá Thú!" Đào Đào chưa nói xong, Dương Thần trong nội tâm đã có suy đoán.

Một chỉ Tông Cấp, hoặc là Sư cấp Bá Thủ, vậy mà có thể ủng so sánh nhân loại chính giữa mới vào Bá Vương tốc độ, quả thực làm cho người không thể tưởng tượng!

Đúng lúc này, từng lâm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên đi tới một đám người, phát giác được có người đã đến, Tạo Hóa bút như thiểm điện chọc vào hồi Dương Thần đai lưng.

Người tới đủ có vài chục người, vậy mà toàn bộ đều là Liệp Thú Nhân, hơn nữa là Phá Quân Liệp Thú Đoàn người.

"Phá Thiên Tinh, Mộ Dung Kiệt!" Dương Thần chứng kiến cầm đầu hai người nháy mắt, sắc mặt hơi đổi.

"Liệp Thú Nhân..." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ giọng lầm bầm nói: "Một đám đám ô hợp mà thôi."

Ngoại trừ Phá Thiên Tinh cùng Mộ Dung Kiệt bên ngoài, cầm đầu lại vẫn có hai người.

Một người mặc màu đen trang phục, quần áo có chút cổ xưa, bên phải trên đai lưng treo một ngưng ô vô kiếm, người này tướng mạo Bất Phàm, mặt như đao gọt, lạnh lùng, vô tình, sát khí lộ ra ngoài, tựa là hắc y nam tử cho người Dương Thần cảm giác.

Một người khác một bộ áo trắng, tướng mạo gầy, phi thường hèn mọn bỉ ổi, trên mặt luôn mang theo dáng tươi cười.

"Tiểu Thần Tử, ngươi bây giờ chứng kiến hai người kia đều là Cửu Biến Bá Tông, khí tức tuyệt không tất Vũ Văn Uyển Nhi nhược!" Đào Đào thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai, làm cho Dương Thần không khỏi chịu cả kinh.

Phá Quân Liệp Thú Đoàn lại vẫn có loại này Mãnh Nhân?

"Hai người kia là ai? Vì cái gì ta chưa từng có đã bị quan tại tình báo của bọn hắn?" Vũ Văn Uyển Nhi lông mày khẽ nhíu, thì thào tự nói.

Đúng lúc này, chỉ thấy cái kia tướng mạo hèn mọn bỉ ổi áo trắng thanh niên liếm liếm đầu lưỡi, xoa xoa hai tay tán thưởng: "Chắc chắn, không nghĩ tới loại địa phương này lại vẫn có như thế mỹ nhân."

Vũ Văn Uyển Nhi ngọc dung biến đổi, lãnh nhược sương lạnh, thế nhưng mà nàng dù sao bảo trì bình thân, cũng không có lập tức tức giận.

"Tiểu mỹ nhân, ta gọi Đỗ Tiểu Phàm, ngươi xem ta có phải hay không tướng mạo Bất Phàm, anh vĩ cái thế?" Đỗ Tiểu Phàm phi thường tự kỷ cười nói: "Ngươi khẳng định đã bị ta mê hoặc, ta nói rất đúng không đúng?"

Dương Thần ghen ghét nhìn trần trối nhìn xem Đỗ Tiểu Phàm, thằng này có phải hay không đầu có tật xấu?

Kỳ thật không chỉ là Dương Thần, mà ngay cả Đỗ Tiểu Phàm bên người Phá Thiên Tinh cùng Mộ Dung Kiệt, bọn hắn trên mặt cơ bắp cũng không khỏi run rẩy.

"Tướng mạo Bất Phàm? Anh vĩ cái thế?" Vũ Văn Uyển Nhi tự nhiên cười nói, chăm chú đối với Đỗ Tiểu Phàm nói: "Bỏn cô nương như thế nào cảm thấy, ngươi tướng mạo khó coi, hơn nữa hình dung tiêu tụy, giống như đem chết chi nhân!"

Ngoại trừ cái kia tướng mạo lạnh lùng thanh niên bên ngoài, mọi người ở đây thiếu chút nữa ôm bụng cười chột cười.

Sau một khắc, khiến cho mọi người dở khóc dở cười sự tình đã xảy ra.

Đỗ Tiểu Phàm hai mắt tỏa sáng, không ngớt lời tán thưởng: "Tiểu mỹ nhân, ngươi quả nhiên có tính cách, không như một loại dong chi tục phấn, vừa nhìn thấy bỏn đại gia tựu yêu thương nhưng nhớ."

Vũ Văn Uyển Nhi nghe vậy không khỏi khẽ giật mình, tựa hồ... Nàng cũng không thể nói gì hơn.

"Tiểu mỹ nhân, ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đáp ứng gả cho bỏn đại gia, bỏn đại gia nhất định sẽ hảo hảo sủng ái ngươi đấy." Đỗ Tiểu Phàm liếm liếm đầu lưỡi, ánh mắt không ngừng đảo qua Vũ Văn Uyển Nhi thân thể mềm mại.

"Hừ! Muốn kết hôn bỏn cô nương, cái kia muốn nhìn ngươi có hay không tư cách kia!" Vũ Văn Uyển Nhi cười lạnh một tiếng, bàn tay như ngọc trắng phật động, một chuỗi bọt nước đột nhiên nổ bắn ra mà ra, thẳng bức Đỗ Tiểu Phàm mà đi!

"Tiểu mỹ nhân, bỏn đại gia sẽ để cho ngươi điên cuồng yêu mến ta đấy!"

Đỗ Tiểu Phàm cười ha ha, bỗng nhiên thối lui đến cái kia tướng mạo lạnh lùng chi nhân sau lưng, cấp cấp nói: "Đỗ Sát, cái này tiểu mỹ nhân tựu giao cho ngươi rồi, ngàn vạn đừng ngoáy thương nàng, ta muốn sống đấy!"

Dương Thần lập tức im lặng... Phá Quân Liệp Thú Đoàn chi nhân tắc thì trợn mắt há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Yêu nữ

Chứng kiến Đỗ Tiểu Phàm cái này hèn mọn bị ỏi gia hỏa vậy mà trốn được Đỗ Sát sau lưng, thật là làm Dương Thần có chút im lặng.

Đúng lúc này, theo Vũ Văn Uyển Nhi trong tay bắn ra liên tiếp bột nước, đã tới gần Đỗ Sát, thế nhưng mà Đỗ Sát lại bất vi sở động, căn bản không có né tránh.

Kiểm quang lóe lên, kiếm của hắn đã ra khỏi vỏ, ông! Mũi kiếm lẳng không xẹt qua mấy cái vòng, bột nước toàn bộ bị mũi kiếm vạch trần, hóa thành vô số hơi, hấn xuất kiếm cực nhanh, làm cho mọi người ở đây cũng không khỏi hít vào ngụm khí lạnh!

"Đại ca nói không sai, người này rất cường!" Phá Thiên Tinh chứng kiến Đỗ Sát kiếm pháp về sau, hai mắt tỏa sáng.

"Đỗ Sát, nhớ kỹ bốn đại gia, ngàn vạn không nên thương tổn tiểu mỹ nhân." Đỗ Tiểu Phàm tại Đỗ Sát sau lưng nhắc nhở.

"Người chớ quên nhiệm vụ của chúng ta, chúng ta cũng không phải tới gây chuyện đây." Đỗ Sát bỗng nhiên thanh kiếm cắm trở về vỏ kiếm, lạnh lùng nói ra.

"Người cái tên này thật sự là mất hứng." Bất đắc dĩ lắc đầu, Đỗ Tiểu Phàm quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, cười hì hì nói: "Tiểu mỹ nhân, đợi ngày sau có thời gian, bốn đại gia lại tới tìm người."

Vũ Văn Uyển Nhi cười lạnh một tiếng, vừa muốn mở miệng nói chuyện, từng lâm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên truyền ra trận trận màu đen sương mù, giống như thủy triều đánh về phía mọi người mà đến.

Mọi người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy khói đen mang tất cả mà qua đây, cỏ cây đều khô, hắc khí bốc hơi.

"Những sương mù này có độc!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, không kịp đa tưởng, cấp cấp lui về phía sau.

Không chỉ là Dương Thần, ở đây tất cả mọi người hoảng sợ lui về phía sau, nếu như cuốn vào những trong sương mù này, nhất định là hấn phải chết không thể nghi ngờ.

"Đáng giận! Lại là các nàng!" Tránh né khói độc thời điểm, Đỗ Tiểu Phàm hồn hèn thối mắng lên.

Rầm rầm, phía sau mọi người khói độc cuộn cuộn đánh tới, mọi người tứ tán chạy trốn, hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi.

"Móa, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Dương Thần thực muốn mở miệng mắng to, hấn đến bây giờ đều còn không biết chuyện gì xảy ra.

"Khanh khách, các người không chạy thoát được đâu •••••" trong rừng bỗng nhiên truyền đến trận trận tiếng cười duyên, như hôn mê Ma Âm, làm cho người cháng váng đầu hoa mắt.

"Có người?" Dương Thần phút chốc dừng lại, đưa mắt nhìn quanh, giờ phút này sắp Thiên Minh, mượn nhờ ánh sáng mặt trời hào quang, hấn lại không có phát hiện bất luận kẻ nào tung tích.

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Đông Phương Bạch đồng dạng không có phát hiện bất luận kẻ nào.

"Khanh khách, thật xinh đẹp tỷ tỷ, người tại sao phải cùng những xú nam nhân này cùng một chỗ?" Cái kia kiều mỹ tiếng cười lần nữa quanh quẩn trong rừng.

"Hừ, giả vờ giả vịt, ta cùng người nào cùng một chỗ, có liên quan gì tới người?" Vũ Văn Uyển Nhi hừ lạnh một tiếng, đôi mắt dễ thương lập loè, tìm kiếm phát ra tiếng cười chi nhân hạ lạc.

"Xú nam nhân? Ta xem cô nương cũng chưa chắc có nhiều hương, nếu không cũng không dám núp trong bóng tối, không dám ra tới gặp chúng ta." Dương Thần nhún vai, cười nói: "Ta nói có đúng không?"

"Hừ, miệng lưỡi trơn tru!" Thần bí nhân kia cười duyên một tiếng: "Đồng bạn của các người bá kiến bốn cô nương về sau tự chết rồi, ta không đi ra gặp người, chỉ là không muốn làm cho người chết được quá sớm!"

"Đồng bạn?" Dương Thần ba người lập tức nghi hoặc, chẳng lẽ? Cái này nữ tử thần bí chúng ta trở thành Phá Quân Liệt Thú Đoàn chi nhân.

"Cô nương, ta nhìn người là đã hiểu lầm, chúng ta cũng không phải Phá Quân Liệt Thú Đoàn người." Dương Thần rất người vô tội giang tay.

"Khanh khách, người nhát gan, sắp chết đến nơi còn muốn lừa gạt bản cô nương." Nữ tử thần bí nhõng nhẽo cười nói.

Dương Thần dở khóc dở cười, lão tử nói thế nhưng mà thực, người cái này Xú bà nương làm sao lại là không tin?

Bỗng nhiên, từng lâm ở chỗ sâu trong bay tới trận trận khói đen, khói đen như nước thủy triều, cuộn cuộn cuộn cuộn tới, Dương Thần ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, chỉ có thể hướng phía phản phương hướng lui về phía sau né tránh.

Vèo! Tào Hóa bút đột nhiên bắn ra, như thiểm điện lướt đến khói đen trước khi, ông! Ngồi bút run rẩy, hào quang màu tím theo ngòi bút tán phát ra, không ngừng khuếch tán, như một cái cự đại cái chụp, mãnh liệt bao lại khói độc.

Hào quang màu tím đột nhiên co rút lại, đem sở hữu khói độc toàn bộ bao lấy, hút vào Tào Hóa bút bên trong mà đi, ngay sau đó, Tào Hóa bút như thiểm điện chọc vào hồi Dương Thần đai lưng, trước sau bất quá mấy tức thời gian.

"Các ngươi làm cái gì?" Từng lâm ở chỗ sâu trong truyền đến một đạo tiếng kinh hô, theo trong giọng nói của nàng có thể nghe ra, nàng phi thường khiếp sợ, hơn nữa nàng tựa hồ không có nhìn thấy Tào Hóa bút.

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Đông Phương Bạch sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, Tào Hóa bút lại đem khói độc hấp thu mất?

Ngẩn ngừ thất thần về sau, Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm thầm suy nghĩ nói: "Không hổ là Hoàng phẩm Bá Khí!"

"Hắc hắc, xem ra cô nương không có biện pháp đem tại hạ giết chết." Dương Thần ha ha cười cười, "Ta nói lại lần nữa xem, ta xác thực không phải Phá Quân Liên Thủ Đoàn người."

"Hừ! Ai nói bản cô nương không cách nào giết chết ngươi?" Nữ tử thần bí kiêu hãnh một tiếng, tựa hồ không phục lắm.

Ông ông ông... Theo nữ tử thần bí thoại âm rơi xuống, trong rừng bỗng nhiên bay tới một đám rậm rạp chằng chịt đồ vật, rõ ràng là vô số ngón cái lớn nhỏ màu đen còn trùng, tựa như con ruồi, bất quá lại toàn thân che kín lân giáp, bộ dáng dị thường dữ tợn.

Những kỳ quái này còn trùng, chỉ sợ không dưới mấy chục ngàn vạn chỉ, lại để cho người sau khi nhìn thấy không khỏi da đầu run lên.

"Ta thao, cái này Xú bà nương sẽ không phải là còn trùng Nữ Vương a?" Nghĩ đến có một nữ nhân một nửa là còn trùng thân thể, một nửa là người thân thể, Dương Thần đã cảm thấy buồn nôn, đương nhiên, đây chẳng qua là hán ngâm lại mà thôi.

Lập tức còn trùng đánh tới, Dương Thần ba người chỉ có thể quay người chạy trốn, chạy về phía từng lâm ở chỗ sâu trong, cùng lúc đó, Dương Thần truyền âm cho Đào Đào: "Tiểu Đào Tử, đây là cái gì còn trùng? Có hay không đối phó biện pháp của bọn hắn?"

"Ta cũng không biết đây là cái gì còn trùng, hừ, bất quá là một ít con rệp mà thôi, vậy khốn bọn hắn dễ như trở bàn tay!" Nói chuyện thời điểm, Đào Đào đã không chế được Tào Hóa bút bay đi.

Vèo! Tào Hóa bút phi đến còn trùng trước khi, lần nữa phóng xuất ra hào quang màu tím, đem bay tới còn trùng khóa lại trong đó.

"Thành công rồi!" Dương Thần quay đầu lại nhìn xem một màn này, trong nội tâm lập tức đại hỉ.

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Đông Phương Bạch cũng không khỏi nhẹ nhàng thở ra, nếu như không có Tào Hóa bút, đối mặt nhiều như vậy còn trùng, bọn hắn thật đúng là chỉ có chạy trốn phần.

Thế nhưng mà sau một khắc, Dương Thần ba người sắc mặt đột nhiên biến đổi, màu đen còn trùng vậy mà xuyên qua hào quang màu tím mà qua, hướng phía Tào Hóa bút nhào tới!

Nhìn kỹ lại, nguyên lai hào quang màu tím lại bị bọn hắn cản ra nguyên một đám thật nhỏ lỗ thủng, thấy như vậy một màn, Dương Thần ba người không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, đây rốt cuộc là chút gì đó này nọ?

Lúc này, Tào Hóa bút đã bị màu đen còn trùng bao quanh bao vây lại, điên cuồng gặm cắn.

"Tiểu Đào Tử!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, không chút suy nghĩ, vội xông hướng Tào Hóa bút mà đi.

Bỗng nhiên, Đào Đào thanh âm truyền vào trong tai của hắn: "Không được qua đây, ta không có việc gì đâu!"

Lời còn chưa dứt, Tào Hóa bút bỗng nhiên biến lớn, trở nên chừng hơn mười thước đến trường, ánh sáng tím tách ra, mãnh liệt đem cán bút bên trên màu đen còn trùng chấn bay lên, mạn thiên phi vũ.

Cùng lúc đó, Tào Hóa bút lăng không viết, sắc bén ngòi bút liên tục huy động, mấy chục ngàn vạn mà tính chỉ sắc văn tự thành linh hiển hiện.

Tào Hóa Thiên Chương!

Văn tự nước lũ hướng phía bốn phương tám hướng bắn tới, màu đen còn trùng lập tức bị đục lỗ mà qua, không ngừng trụ lạc trên mặt đất.

"Vương phẩm Bá Khí! !" Cái kia không biết ẩn thân nơi nào nữ tử thần bí phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, màu đen còn trùng đã bị văng tự nước lũ từng cái đánh chết, mặt đất chông chát khỏi một tầng dày đặc còn trùng thì thể.

"Hừ! Lại dám lại để cho những con rệp này leo đến ta Đào Đào trên người, đáng giận nữ nhân, ta Đào Đào nhất định phải giết ngươi rồi!" Đào Đào cười lạnh một tiếng, không chế được Tào Hóa bút bay vút hướng từng lâm ở chỗ sâu trong mà đi, nhanh như thiểm điện!

Dương Thần vội vàng đuổi theo, Vũ Văn Uyển Nhi cùng Đông Phương Bạch theo sát phía sau.

Đương Dương Thần ba người đuổi tới Tào Hóa bút thời điểm, Tào Hóa bút đã cùng một nữ tử giao khỏi tay đến, Tào Hóa bút lăng không bay múa, hoặc trái hoặc phải, sắc bén ngời bút không ngừng đâm về nữ nhân.

Nữ nhân này ăn mặc dị thường cổ quái, quần áo rất ngắn, đem mảnh khảnh eo thon, còn có một đôi phản bạch ngọc bích lộ ra, quần cũng là như thế, lộ ra một đôi thon dài rắn chắc, tuyết trắng trơn mềm chân dài.

Trên quần áo thêu lên rất nhiều kỳ dị đoá hoa cùng đồ án, càng thêm tăng thêm một loại sắc thái thần bí.

Nữ tử tướng mạo đẹp dễ, cặp môi đỏ mọng lông mày kẻ đen, mắt như Thu Thủy, hơn nữa nàng ăn mặc, khiến cho nàng có một loại cuồng dã hương vị.

Hơn nữa, nữ nhân sử dụng vũ khí là một thanh đoản đao, đương nàng huy động đoản đao thời điểm, nàng loại này cuồng dã khí chất càng thêm hiển lộ rõ ràng đi ra.

Dương Thần chứng kiến cô gái này nháy mắt, hai mắt hiện quang, nhìn không được nuốt nuốt nước bọt.

"Hạ lưu!" Vũ Văn Uyển Nhi ghen gấp Dương Thần sắc híp mắt híp mắt bộ dáng, nhẹ giọng mắng một câu.

"Cũng không phải lão tử muốn nhìn, là chính cô ta dạng này mặc đấy." Dương Thần dở khóc dở cười.

Ông! Tào Hóa bút lăng không viết, vô số màu tím phù triện ngưng tụ thành một cái "Giết" chữ, nổ bắn ra hướng cô gái xinh đẹp mà đi!

"Hừ!" Cô gái xinh đẹp kiêu hừ một tiếng, cổ tay ngọc hơi uốn éo, vung đao Tật Trảm, độc khí theo đoản trên đao bốn phía ra, hóa thành một cỗ, đâm vào "Giết" chữ phía trên.

Phanh! Khói đen tứ tán, "Giết" cũng hóa thành vô số màu tím phù triện, như đạn pháo tựa như bốn phía bay đi.

"Nữ nhân này hảo cường thực lực!" Dương Thần âm thầm kinh hãi, Tào Hóa bút cần nuốt Thiết Dực Địa Long hải cốt về sau, Bá Vương cảnh phía dưới cơ hồ có thể đi ngang, thế nhưng mà nữ nhân này vậy mà có thể tiếp được Tào Hóa bút công kích, thực lực xác thực rất cường.

"Hừ, bất quá là tổn hại Vương phẩm Bá Khí mà thôi, bằng ngươi căn bản không làm gì được bản cô nương!" Cô gái xinh đẹp khinh thường hừ một tiếng.

"Xử nữ nhân, ta nếu muốn giết ngươi dễ như trở bàn tay!" Đào Đào cười lạnh một tiếng, mãnh liệt nuốt mất mấy trăm vạn Bá Tuyền tệ, Tào Hóa bút lần nữa thất bại viết, lấy ngàn mà đếm chi sắc phù triện lập tức xuất hiện.

Một cái "Giết" chữ ngưng tụ mà thành, năng lượng dư ba giống như thủy triều phát ra.

Cô gái xinh đẹp khuôn mặt không khỏi biến đổi, nàng tự nhiên có thể cảm giác được, cái này "Giết" trong chữ ẩn chứa năng lượng có nhiều đáng sợ.

Bỗng nhiên, ánh mắt của nàng một ghen, thấy được Vũ Văn Uyển Nhi bọn người, cảm giác được Vũ Văn Uyển Nhi không kém chút nào khí tức của nàng, nàng khuôn mặt lần nữa biến đổi.

"Đừng đánh! Đừng đánh! Bản cô nương nhận thua!" Đẹp dễ nữ nhân bỗng nhiên thanh đoản đao chọc vào hõm trên lưng trong vô đao, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Dương Thần cùng Đông Phương Bạch thấy tròn mắt há hốc mồm, Vũ Văn Uyển Nhi dở khóc dở cười.

Tào Hóa bút ở bên trong, Đào Đào chứng kiến cô gái xinh đẹp thu đao ngưng chiến, đồng dạng tròn mắt há hốc mồm.

Xác định cô gái xinh đẹp hoàn toàn chính xác không muốn lại đánh cho, Đào Đào không chế được Tào Hóa bút, ngời bút lăng không vẽ một cái, "Giết" chữ hóa thành vô số màu tím phù triện, ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Chương 150: Ưu đãi nữ tù binh

Nhìn xem ngồi dưới đất bủn xỉn cô gái xinh đẹp, Dương Thần dờ khóc dờ cười, ở nơi này là cái cường giả bộ dạng.

Cô gái xinh đẹp lại hào không thèm để ý Dương Thần bọn người ánh mắt, mặt dày mày dạn ngồi dưới đất, cười hi hi nhìn xem Dương Thần bọn người, nhìn bộ dáng của nàng, căn bản là không sợ Dương Thần bọn người sẽ ra tay đối phó nàng.

Vũ Văn Uyển Nhi đánh giá cô gái xinh đẹp ăn mặc, ánh mắt lộ ra vẻ chán ghét, hiển nhiên, nàng không cách nào tiếp nhận cô gái xinh đẹp loại này lỏa lồ ăn mặc.

Cô gái xinh đẹp ghen gặp Vũ Văn Uyển Nhi biểu lộ, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, nàng tựa hồ đoán được Vũ Văn Uyển Nhi trong nội tâm suy nghĩ cái gì.

"Cô nương, người có thể hay không tìm kiện y phục mặc lên." Dương Thần bỗng nhiên cười mở miệng.

"Ồi, đàn ông các người không phải hi vọng nữ nhân thiếu mặc chút ít quần áo sao?" Cô gái xinh đẹp cười khanh khách, trắng rồi Dương Thần liếc, "Tiểu ca ca, người cũng đừng nói với ta người không phải như vậy muốn đấy."

Dương Thần sờ lên cái mũi, ánh mắt đảo qua cô gái xinh đẹp thân thể mềm mại, cười xấu xa nói: "Người sai rồi, kỳ thật ta là đang nghĩ, nếu như người một bộ y phục đều không mặc thì tốt rồi, như vậy ta sẽ càng ưa thích đấy."

"Khanh khách, người thật là xấu, nếu như người ta đem quần áo cởi, chẳng phải tiện nghi người khác sao?" Cô gái xinh đẹp ánh mắt theo Đông Phương Bạch trên người đảo qua, ý tứ lại rõ ràng bất quá.

"Yêu nữ!" Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ khẽ hừ một tiếng.

"Vị tỷ tỷ này, người ta cũng không phải là cái gì yêu nữ, người ta gọi Ngọc Nhi, thế nhưng mà cái thanh bạch người." Ngọc Nhi quay đầu nhìn Dương Thần, nhõng nhẽo cười nói: "Người ta hiện tại cũng còn là một xử nữ, không tin, người có thể gọi vị này tiểu ca ca kiểm nghiệm kiểm nghiệm?"

Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt hơi đổi, lạnh lùng đối với Dương Thần nói: "Cái này yêu nữ đã mở miệng, người còn không mau đi giúp nàng!"

"Lão tử đây là chọc ai gây ai rồi hả?" Dương Thần dờ khóc dờ cười.

Ngọc Nhi Thu Thủy hai cái đồng tử đảo qua Dương Thần cùng Vũ Văn Uyển Nhi, ánh mắt lóe lên, nàng hé miệng nhõng nhẽo cười: "Tiểu ca ca, người ta không với người hay nói giỡn rồi, người cái này vợ bé nhất định sẽ cùng ta dốc sức liều mạng đấy."

"Người như cho rằng nói loại lời này có thể khí đến ta, vậy thì mười phần sai rồi." Vũ Văn Uyển Nhi khẽ cười nói: "Người không cần lại cố ý châm chọc chúng ta, bởi vì cái kia căn bản không có dùng."

"Uyển Nhi, người nói không sai, chúng ta tình cảm của hai người, há lại cho ngoại nhân châm chọc!" Dương Thần ha ha cười cười.

Vũ Văn Uyển Nhi cái kia giết người tựa như ánh mắt bỗng nhiên ghen hờn Dương Thần, Dương Thần ngượng ngùng cười cười, trong nội tâm thầm mắng: "Xú bà nương, mới vừa rồi còn nói sẽ không bị người châm chọc."

Thầm mắng vài tiếng về sau, Dương Thần cười đối với Ngọc Nhi nói: "Ngọc Nhi cô nương, người rút cuộc là ai? Tại sao phải ra tay đối phó Phá Quân Liên Thú Đoàn người?"

"A? Nói như vậy, các người thật không phải là Phá Quân Liên Thú Đoàn người đúng không?" Ngọc Nhi nháy mắt hỏi.

"Ta người này không thích nói dối." Dương Thần cười nói, trong lòng của hắn cũng tại nói: "Chỉ thích gạt người."

"Nếu như các người thật không phải là Phá Quân Liên Thú Đoàn người, chúng ta tựa là một hồi hiểu lầm, các người đem ta thả a." Ngọc Nhi điềm đạm đáng yêu nói: "Ta nhất định sẽ báo đáp các người đấy!"

"Hừ, Tiểu Thần Tử, không thể để cho chạy nàng, giá trị của nàng rất lớn." Đào Đào thanh âm theo Tào Hóa bút trong truyền tới: "Vừa rồi nàng chỗ thi triển chính là Khu Trùng Thuật, người nhanh nghĩ biện pháp lừa gạt nàng nói ra Khu Trùng Thuật."

"Khu Trùng Thuật?" Nghĩ đến vừa rồi những rậm rạp chằng chịt kia còn trùng, Dương Thần tựa không khỏi da đầu run lên, nguyên lai trên đời còn có điều khiển côn trùng đích thủ đoạn, nếu như mình học xong, đến lúc đó...

Nghĩ tới đây, Dương Thần trái tim đã thẳng thẩn kịch liệt nhảy lên.

Vũ Văn Uyển Nhi cùng Đông Phương Bạch chứng kiến Dương Thần bỗng nhiên kích động lên, trong nội tâm đồng thời nghi hoặc.

"Thằng này sẽ không thật sự muốn cái này yêu nữ làm mấy thứ gì đó a?" Nghĩ tới đây, Vũ Văn Uyển Nhi tâm hồn thiếu nữ chấn động, nếu để cho Dương Thần biết rõ trí tưởng tượng của nàng như thế phong phú, tất nhiên sẽ dở khóc dở cười.

Cúi người nhìn xem Ngọc Nhi, Dương Thần cười nói: "Muốn chúng ta thả người cũng được, người phải đem vừa rồi không chế côn trùng thủ pháp giao cho ta."

"Thằng này!" Vũ Văn Uyển Nhi khuôn mặt hơi đỏ lên, thế mới biết là mình đã tưởng rồi.

Ngọc Nhi nghe được Dương Thần, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một vòng sát cơ, lóe lên tức thì, nàng dịu dàng mà lên, nhõng nhẽo cười nói: "Tiểu ca ca còn thật biết chế cười, người ta căn bản không biết cái gì không chế côn trùng thủ pháp."

"A? Vậy thì kì quái, vừa rồi phóng thích côn trùng đối phó người của chúng ta..." Dương Thần cố ý kéo dài ngữ khí: "Chẳng lẽ không phải Ngọc Nhi cô nương sao?"

"Đương nhiên không phải người ta." Ngọc Nhi lắc đầu, "Người ta chỉ biết phóng thích khói độc, cũng không phóng thích côn trùng."

Chứng kiến Dương Thần bọn người không tin thần sắc, Ngọc Nhi bĩu môi nói: "Người ta thật sự không biết, các người thích tin hay không, cùng lắm thì đem người ta giết."

Nhìn thấy Ngọc Nhi cái này bức làm nũng bộ dáng, Dương Thần lập tức im lặng: "Nữ nhân này thật là Cừu Biến Bá Tông sao?"

"Hừ, đã người muốn chết, ta có thể thành toàn người!" Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, bỗng nhiên theo liễu trên lưng rút ra một căn nhuyễn tiên, ba! Như thiểm điện rút hướng Ngọc Nhi mà đi!

Ngọc Nhi khuôn mặt khẽ biến, nàng biết rõ Vũ Văn Uyển Nhi cũng không phải cùng tự người nói cười, lập tức nhuyễn tiên rút đến, eo nhỏ của nàng hơi vặn, phiến như kinh hồng, thân thể mềm mại ngược lại bay ra hơn mười thước có hơn.

Tạo Hóa bút đột nhiên bay ra, ngăn chặn Ngọc Nhi đường đi, Đào Đào tiếng cười truyền ra: "Người tốt nhất đừng ý định đào tẩu, ta cũng sẽ không nương tay."

"Ôi, người ta vừa rồi không có nói muốn chạy, các người như thế nào khi dễ người ta?" Ngọc Nhi cười khanh khách, quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, lại nói: "Vị tỷ tỷ này, người ta sẽ không câu dẫn người nam nhân, như vậy người có lẽ yên tâm a?"

Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt hơi đỏ, trong mắt hiện lên một vòng sát cơ.

"Ngọc Nhi cô nương, người hay vẫn là Khu Trùng Thuật nói cho ta biết a." Dương Thần cười nói: "Nếu như người không nói ra được lời nói, ta sẽ không thả người đi đâu."

Nghe được "Khu Trùng Thuật" ba chữ, Ngọc Nhi khuôn mặt không khỏi biến đổi, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, nhõng nhẽo cười nói: "Người ta cũng không biết người đang nói cái gì, cái gì là 'Khu Trùng Thuật'?"

"Mạnh miệng nữ nhân!" Dương Thần âm thầm cười cười, đối với Vũ Văn Uyển Nhi nói: "Uyển Nhi, trên người của người có hay không xiềng xích cái gì, chỉ cần có thể đem người khóa là được."

Ngọc Nhi nghe vậy khuôn mặt không khỏi biến đổi.

"Có thể khóa lại Bá Tông xiềng xích tuy nhiên hi hữu, bất quá... Ta Đại Vũ Vương Triều cũng không phải là không có." Vũ Văn Uyển Nhi nhẹ nhàng cười cười, bàn tay như ngọc trắng mở ra, một bộ màu bạc còng tay hình linh xuất hiện.

"Ngọc Nhi cô nương, hiện tại người biết 'Khu Trùng Thuật' là vật gì sao?" Dương Thần sờ lên cái mũi, cười xấu xa nói.

"Tiểu ca ca, người ta thật sự biết rõ." Ngọc Nhi bắt đầu hít thở dài, ở chỗ sâu trong một đôi bàn tay như ngọc trắng, "Nếu người không tin, sẽ đem ta khảo lên đi!"

"Hừ, đây chính là người tự nguyện đấy." Vũ Văn Uyển Nhi thân nhiên đi đến Ngọc Nhi bên người, đem Ngọc Nhi khảo.

Tạo Hóa bút chọc vào hõm Dương Thần đai lưng, Đào Đào truyền âm nói: "Tiểu Thần Tử, nữ nhân này không đơn giản, người cũng phải cẩn thận một chút, đừng làm cho nàng chạy mất."

"Có người cùng Uyển Nhi tại, ta còn không tin nàng có thể chạy đến bầu trời đi." Dương Thần vuốt vuốt cái mũi, lầm bầm nói: "Chạy đến bầu trời, giống như chỉ có Bá Vương mới có thể làm được."

Mang theo Ngọc Nhi, ba người lần nữa hướng phía Mãng Đẳng Sơn Mạch nội vực đi đến.

Trên đường, Ngọc Nhi ngược lại là nhu thuận, cũng không có ý đồ đào tẩu, chỉ có điều nàng luôn biết nói chút ít lời nói khiêu khích Dương Thần, thỉnh thoảng khí Vũ Văn Uyển Nhi, thế nhưng mà Vũ Văn Uyển Nhi bất vì sở động, luôn cười trừ.

Không có đi bao lâu, Ngọc Nhi bỗng nhiên lôi kéo Dương Thần góc áo, bịu môi nói: "Tiểu ca ca, người ta muốn tắm rửa, phía trước có giếng như có tiếng nước chảy, người nhanh theo giúp ta đi nha." Thanh âm chán đã đến cực hạn.

Dương Thần nghe được Ngọc Nhi, lập tức đánh cho cái rùng mình, con mẹ nó, thật là một cái yêu tinh!

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới Hoa Nguyệt Nô, nếu để cho Ngọc Nhi huấn luyện Hoa Nguyệt Nô vài ngày, nhất định có thể đem Hoa Nguyệt Nô cái kia phó Thiên Sinh Mị Cốt tiềm lực kích phát ra đến, câu dẫn bất luận cái gì nam người đều không tại lời nói xuống.

Vũ Văn Uyển Nhi nghe được Ngọc Nhi vậy mà muốn đi tắm rửa, khuôn mặt hơi đỏ.

Chứng kiến Vũ Văn Uyển Nhi biểu lộ, Dương Thần ánh mắt lóe lên, trong nội tâm lập tức minh bạch, Vũ Văn Uyển Nhi cũng muốn đi, nghĩ tới đây, hắn nhát cười nhát nói: "Người nếu muốn đi, ta đương nhiên sẽ không ngăn người."

Quay đầu nhìn Vũ Văn Uyển Nhi, hắn nói tiếp đi: "Uyển Nhi, người đã giúp ta nhìn nàng tốt rồi, ngàn vạn đừng cho nàng chạy, nàng còn không có đem Khu Trùng Thuật nói cho chúng ta biết."

"Người ta cũng đã nói với người rồi, người ta căn bản không biết 'Khu Trùng Thuật' là cái gì!" Ngọc Nhi hờn dỗi một tiếng.

"Uyển Nhi, nhanh lên mang nàng đi thôi, chúng ta cần phải ưu đãi tù binh." Dương Thần tặc tặc cười cười, hắn có thể không tin nữ nhân này.

"Uyển Nhi tỷ tỷ, chúng ta nhanh lên đi thôi." Tiếng cười duyên ở bên trong, Ngọc Nhi đã hướng phía tiếng nước chảy truyền đến chỗ, sôi nổi chạy tới.

Vũ Văn Uyển Nhi nhìn thật sâu Dương Thần liếc, truyền âm nói: "Người có thể không được qua đây nhìn lên, nếu không ta nhất định sẽ đánh gãy chân của người."

Cười nhát một tiếng, giai nhân đã đi xa...

Dương Thần tròn trắng mắt, "Lão tử là cái loại người này sao?"

Nhìn xem Ngọc Nhi đi xa bóng lưng, Dương Thần không khỏi cảm thán, vô luận ai chứng kiến nữ nhân này, cũng sẽ không đem nàng cùng có được Cửu Biến Bá Tông thực lực cường giả liên hệ tới.

Bỗng nhiên, hắn đột nhiên minh bạch một cái đạo lý, càng là cả người lẫn vật vô hại người, thực lực càng là cường hãn.

Ngay sau đó, hắn lại nghĩ tới Kim Dung trong tiểu thuyết thuộc loại trâu bò nhân vật, cái gì kia lão tăng quét rác, cái gì Cửu Chỉ Thần Cái... Những Mạnh Nhân này thoát nhìn, không đều cũng là cả người lẫn vật vô hại bộ dạng sao?

"Tiểu Thần Tử, ta cảm giác nàng tựa hồ muốn mượn cơ hội đào tẩu." Đào Đào bỗng nhiên truyền âm nói: "Nữ nhân này không đơn giản, chỉ bằng vào Vũ Văn Uyển Nhi một người, ta đoán chừng vô cùng có khả năng sẽ để cho nàng chạy!"

Dương Thần tức giận nói: "Người tổng không người để cho ta đi giám thị các nàng a?"

"Người tự không nên đáp ứng cái kia Xú nha đầu yêu cầu!" Đào Đào truyền âm nói: "Người đây không phải rõ ràng cho nàng cơ hội đào tẩu sao?"

Dương Thần cười cười, hắn cũng không thể nói là vì chứng kiến Vũ Văn Uyển Nhi cũng muốn đi tắm rửa, cho nên mới đáp ứng Ngọc Nhi cái kia Xú nha đầu a? Xem ra là của mình lòng mềm yếu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Gặp rủi ro

Ngay tại Dương Thần chờ đợi Vũ Văn Uyển Nhi cùng Ngọc Nhi trở lại thời điểm, hai nữ chỗ đi chi địa bỗng nhiên truyền đến một tiếng "Ầm ầm" nổ mạnh, tiếng vang như Kinh Lôi tựa như truyền tới, đình tại nhưc óc.

"Bà mẹ nó, cái kia yêu nữ quả nhiên ý định đào tẩu!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, không chút nghĩ ngợi, hướng phía tiếng vang truyền đến chỗ cực nhanh mà đi, Đông Phương Bạch ánh mắt lóe lên, theo sát phía sau.

Xuyên qua tầng lâm, Dương Thần lập tức chứng kiến một đầu thác nước theo mấy trăm trượng cao vách núi phía dưới trút xuống mà xuống, thủy thể cuộn cuộn, âm âm rung động.

Thác nước nhảy vào vách núi ở dưới trong đầm nước, ngay sau đó hướng phía đông chảy xuôi mà đi, lọt vào tầng lâm ở chỗ sâu trong, cũng không biết đến cùng chảy về phía địa phương nào.

Giờ phút này, thủy đàm bên trên tràn ngập mấy mét dày khói độc, thật lâu không tiêu tan, khiến cho Dương Thần căn bản thấy không rõ thủy đàm mặt ngoài.

"Tiểu Đào Tử, mau đưa khói độc hấp mất!" Dương Thần vội vàng kêu lên.

Không cần hắn nói, Đào Đào đã không chể được Tào Hóa bút phi đến thủy đàm trên không, ngòi bút lẳng không huy động, ánh sáng tím tách ra, phóng xạ ra, đem toàn bộ thủy đàm trên không đều che lại.

Theo hào quang màu tím lùi về Tào Hóa bút ngòi bút, thủy đàm trên không khói độc biến mất không thấy gì nữa.

"Không tốt, năng kháng định đã xảy ra chuyện!" Dương Thần cắn răng, bỗng nhiên thả người nhảy nhập trong đầm nước.

"Hiện tại đi, bọn hắn căn bản không rảnh bận tâm ta, bắt quá... Ta tự không có cơ hội lấy được Kiếp Thủy rồi." Đông Phương Bạch sắc mặt hơi đổi, cuối cùng nhất cũng không có thừa cơ đào tẩu.

Dưới nước, Dương Thần như con cá giống như cực nhanh nhập ở chỗ sâu trong, lập tức chứng kiến một thân ảnh, không kịp đa tưởng, hắn hướng phía bóng người du động đi qua.

Đương bơi tới bóng người chỗ gần thời điểm, Dương Thần thiếu chút nữa không có phun ra máu mũi đến, người này tự là Vũ Văn Uyển Nhi, thế nhưng mà giờ phút này, giai nhân lại cẩn thận tỉ mỉ, Linh Lung không rảnh đường cong, ngọc nhân thân thể mềm mại, đầy đặn hai ngọn núi, lập tức bị Dương Thần nhìn một cái không sót gì.

Dương Thần vội vàng ổn định tâm thần, trong tay Ngân Quang lóe lên, hắn theo trong nháy mắt lấy ra y phục của mình, đem quần áo bọc tại Vũ Văn Uyển Nhi trên thân thể mềm mại, đương đụng chạm đến giai nhân trắng nõn da thịt thời điểm, dù là hắn ý chí cứng cỏi, cũng thiếu chút cảm giác không được.

Đổi loạn đem quần áo bọc tại giai nhân trên thân thể mềm mại, Dương Thần chợt thấy Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt tái nhợt, tựa hồ là trúng độc bộ dạng, hắn mừng thầm: "Quả nhiên là yêu nữ kia!"

Bỗng nhiên, Vũ Văn Uyển Nhi chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy chính mình bị Dương Thần ôm vào trong ngực thời điểm, trên mặt của nàng hiện lên một vòng vẻ nổi giận, đứt quãng nói: "Nàng đánh lên... Giết nàng..."

Lời còn chưa nói hết, lại bất tỉnh tại Dương Thần trong ngực.

"Đến bây giờ còn muốn giết người." Dương Thần dở khóc dở cười.

Vào! Tào Hóa bút đột nhiên như mũi tên nhọn giống như bắn đến Dương Thần trước người, bỗng nhiên biến lớn, Đào Đào thanh âm truyền ra: "Đem nàng nâng lên đến!"

Dương Thần theo lời đem Vũ Văn Uyển Nhi vịn tại Tào Hóa bút trên ngòi bút, bỗng nhiên, thủy đàm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên đánh tới một đạo bầy màu đen còn trùng, bọn hắn đến đột ngột đến cực điểm, lập tức tụ phốc đến Dương Thần cùng Tào Hóa bút trung ương.

Những côn trùng này tựa hồ là cố ý ngăn tại Tào Hóa bút cùng Dương Thần ở giữa.

"Yêu nữ! !" Dương Thần trong nội tâm không khỏi thoá mạ, vội vàng hướng nước sâu chỗ né tránh, cùng lúc đó, Tào Hóa bút cũng chở đi Vũ Văn Uyển Nhi hướng phía mặt nước phù đi lên.

Không tốt! Chứng kiến cái này đột nhiên tới côn trùng vừa mới tách rời ra Tào Hóa bút cùng chính mình, khiến cho chính mình buộc lòng phải nước sâu chỗ trầm xuống, Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Cơ hồ ngay tại Dương Thần ý thức được tình huống không đúng thời điểm, phía sau của hắn đột nhiên lướt đến một thân ảnh, người này tốc độ cực nhanh, tốc độ ánh sáng tầm đó tự cướp được sau lưng của hắn.

"Tiểu ca ca, mau tới cùng người ta cùng nhau tắm rửa!" Tiếng cười duyên truyền vào Dương Thần trong tai nháy mắt, Dương Thần đã bị một đầu nhu nhược không có xương thân thể mềm mại cuốn lấy, hắn thậm chí có thể tình tường cảm giác được, có hai luồng thịt chính đặt ở trên lưng của hắn.

"Ta..." Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, một đám khói đen bỗng nhiên bay tới trước mắt của hắn, ngay sau đó đầu của hắn một chóng mặt, trước mắt lập tức một hắc, lập tức tự bất tỉnh nhân sự rồi.

...

Đương Dương Thần lúc tỉnh lại, phát hiện hai tay của mình tựa hồ bị cái gì đó còng tay, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Mãnh liệt mờ hai mắt ra, hấn chứng kiến một đôi Thu Thủy tựa như đôi mắt dễ thương chính theo dõi hấn, đôi mắt này chủ nhân đúng là Ngọc Nhi, Ngọc Nhi ngồi đối diện với hấn, giống như cười mà không phải cười nhìn hấn.

"Hắc hắc, Ngọc Nhi cô nương, tại đây địa phương nào?" Nói xong, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, phát hiện mình vậy mà trong sơn động. Mà vốn là còng tay tại Ngọc Nhi trên cổ tay còng tay, vậy mà quý dị xuất hiện ở hai tay của mình phía trên.

"Người ta cũng không biết cái này là địa phương nào." Ngọc Nhi nhõng nhẽo cười nói: "Tiểu ca ca, ngươi chẳng lẽ không sợ ta giết ngươi sao?"

"Ta cùng cô nương không oán không cừu, cô nương đẹp như tiên nữ, tâm địa thiện lương, sao lại, há có thể giết ta." Dương Thần ngưng ngừng cười cười, "Cô nương nói có đúng hay không?"

Ngọc Nhi cười khanh khách, ánh đao lóe lên, nàng vậy mà rút ra bên hông đoản đao, tại trước mắt quơ quơ đoản đao, nàng mới mở miệng: "Tiểu ca ca, người ta biết rõ ngươi biết...nhất đồ ngon đồ ngọt, nói không chừng đã có rất nhiều nữ tử cho ngươi cái này há mồm lừa gạt rồi."

"Cô nương nói đùa, ta lời vừa mới nói những câu đấy lòng, tuyệt không nửa câu nói ngoa." Dương Thần cười nói, ánh mắt của hấn gắt gao chăm chăm vào Ngọc Nhi đao.

"Khanh khách, người ta vậy mới không tin đây này." Ngọc Nhi trắng rồi Dương Thần liếc, kiều mỵ cười cười: "Nói thực ra, vị kia Uyển Nhi tỷ tỷ có phải hay không bị ngươi như vậy lừa gạt đến tay hay sao?"

"Lừa ngươi cái đại đầu quỷ!" Trong nội tâm âm thầm thoá mạ, Dương Thần cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ đã hiểu lầm, nàng chỉ là bằng hữu của ta mà thôi."

"Tiểu ca ca, ngươi như thế nào chiếm người ta tiện nghi, vậy mà gọi nhân gia 'Tỷ tỷ' ? Người ta có như vậy giả sao?" Ngọc Nhi ăn ăn cười cười, đoản đao nhẹ nhẹ đặt ở Dương Thần trên mặt.

"Ta sao lại, há có thể chiếm Ngọc Nhi tỷ tỷ tiện nghi."

Dương Thần nhẹ nhàng hướng di động về phía sau thân thể, khiến cho đoản đao theo trên mặt của mình dời, ngay sau đó hấn mới cười nói: "Ta chỉ là kính trọng Ngọc Nhi tỷ tỷ, cho nên mới kim lòng không được kêu lên."

Ngỡ khi một châu, Dương Thần cười nói: "Hơn nữa, Ngọc Nhi tỷ tỷ thoát nhìn so muội muội ta niên kỷ còn nhỏ, há có thể nói lão? Như có ai dám nói tỷ tỷ lão, ta cái thứ nhất cùng hấn gây khó dễ!"

Ngọc Nhi mặc dù biết Dương Thần nói hơn phân nửa đều là nói dối, bất quá những lời này tuy nhiên cũng phi thường xuôi tai, cho nên nàng chỉ là trắng rồi Dương Thần liếc, nhõng nhẽo cười nói: "Như ngươi trung thực trả lời ta mà nói..., ta tự không giết ngươi!"

"Ngọc Nhi tỷ tỷ yên tâm, ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo." Dương Thần cười nói: "Chỉ cần ta biết đến, nhất định toàn bộ nói ra."

"Ngươi thật là Nam Cực quận người sao?" Ngọc Nhi bên cạnh vuốt vuốt trong tay đoản đao, bên cạnh cười hỏi.

"Nam Cực quận là địa phương nào? Cái này yêu nữ tại sao phải hỏi vấn đề này?"

Dương Thần trong nội tâm lập tức nghi hoặc, hấn cũng không biết Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều... Những thế lực này nơi ở, tự thuộc về Nam Cực quận một bộ phận.

Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, bất quá Dương Thần lại không có ở trên mặt hiển lộ ra đến, hấn cười đối với Ngọc Nhi nói: "Là thì như thế nào? Không phải thì như thế nào? Thiên hạ to lớn, Tứ Hải đều có thể vì gia."

"Ngươi quả nhiên không phải Nam Cực quận người." Ngọc Nhi cười duyên một tiếng, nói: "Chúng ta trước khi cũng không có tới qua Nam Cực quận loại này căn cứ địa phương, cho nên, Nam Cực quận chỉ nhân căn bản không có khả năng biết rõ 'Khu Trùng Thuật', ngươi có thể biết 'Khu Trùng Thuật', nói rõ ngươi khẳng định không thuộc về tại đây."

Nói đến đây, nàng bỗng nhiên đem mặt tiến đến Dương Thần trước mắt, giống như cười mà không phải cười nói: "Ngươi tại sao tới Nam Cực quận? Chẳng lẽ cũng là vì vật kia?"

"Vật kia?" Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, thế nhưng mà Dương Thần hay vẫn là không quên trả lời: "Không biết Ngọc Nhi tỷ tỷ chỉ được là vật gì?"

Ngọc Nhi cười khanh khách cười, đột nhiên đem thon dài đuôi ngọc khoắc lên Dương Thần trên đùi, nàng dĩ nhiên là chân trần, cũng không có đi giày tử.

Bởi vì nàng ngồi ở tương đối cao vị trí, cho nên, nàng chân ngọc chỉ hơi hơi bên trên dời, lập tức tự chống đỡ tại Dương Thần trên lồng ngực, nàng kiều mỵ cười nói: "Tiểu ca ca, chỉ cần ngươi chịu nói ra ..... ngươi là cái nào tông phái người, lại là tại sao tới đạo Nam Cực quận, người ta thân thể sẽ là của ngươi rồi."

Cúi đầu nhìn xem Ngọc Nhi trắng nõn bắp đùi thon dài, Dương Thần không hề bận tâm, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Ngọc Nhi, cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ nói đùa, ta thế nhưng mà cái chính nhân quân tử."

"Chính nhân quân tử?" Ngọc Nhi cổ tay khẽ đảo, đoản đao có dán tại Dương Thần trên mặt, lạnh như băng lưỡi đao tán phát ra trợn trợn hàn khí.

"Bà mẹ nó, nữ nhân này sẽ không phải đến mạnh a?" Dương Thần thật muốn chửi ầm lên.

"Không nghĩ tới tiểu ca ca còn là một chính nhân quân tử, thật là khiến người gia lau mắt mà nhìn!" Tiếng cười duyên phút chốc biến mất, Ngọc Nhi lạnh lùng nói ra: "Người đã là cái chính nhân quân tử, ta cũng chỉ có thể đối với người dụng hình rồi!"

Lời còn chưa dứt, Ngọc Nhi đoán đao đã chảy xuống đến Dương Thần trên cổ, sắc bén lưỡi đao đã chạm đến da của hắn.

"Đợi một chút!" Dương Thần chợt quát to một tiếng.

"Khanh khách, tiểu ca ca, người ta vẫn không có động thủ đâu này? Như thế nào, người sợ sao?" Ngọc Nhi mỉa cười một tiếng.

"Ngọc Nhi tỷ tỷ, có việc tốt thương lượng." Dương Thần ngượng ngừng cười cười, ánh mắt xéo qua ghen hường đoán đao, nói tiếp đi: "Làm gì động đao động thương đây này?"

"Người ta cũng không muốn nha, đều là người bức người gia đấy." Ngọc Nhi kiều mỵ trắng rồi Dương Thần liếc, làm cho người Cốt Đầu đều nhanh xỏ gòn mắt.

"Ta thao, chết yêu nữ!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ, ta là môn phái nào chi nhân, người về sau sẽ biết."

Ngữ khí một châu, hắn nói tiếp đi: "Chúng ta có cùng chung địch nhân, mặc kệ ta là môn phái nào người, dù sao đều là đứng tại mặt trận thống nhất đấy."

"Cùng chung địch nhân?" Ngọc Nhi khuôn mặt hơi đổi.

"Đỗ Tiểu Phàm cùng Đỗ Sát chính là chúng ta cùng chung địch nhân!" Dương Thần nghiêm mặt nói, trong lòng của hắn lại âm thầm nói: "Hai vị lão huynh, chúng ta tuy nhiên không biết, có thể là phi thường xin lỗi rồi, chỉ có thể tạm thời bắt tụi bay làm tâm mộc rồi!"

Hắn biết rõ Ngọc Nhi đã từng đối phó qua Đỗ Tiểu Phàm bọn người, cho nên mới phải đối với Ngọc Nhi nói, Đỗ Sát cùng Đỗ Tiểu Phàm cũng là địch nhân của hắn. Làm như vậy đã có thể che dấu hắn căn vốn không thuộc về bất kỳ môn phái nào, cũng có thể tạm thời ổn định Ngọc Nhi.

Ngọc Nhi nghe xong Dương Thần về sau, trầm ngâm nói: "Người đã cùng Đại Nguyệt Vương Triều con người làm ra địch, chẳng lẽ người là gió lớn Vương Triều chi nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Gặp rủi ro

Ngay tại Dương Thần chờ đợi Vũ Văn Uyển Nhi cùng Ngọc Nhi trở lại thời điểm, hai nữ chỗ đi chi địa bỗng nhiên truyền đến một tiếng "Ầm ầm" nổ mạnh, tiếng vang như Kinh Lôi tựa như truyền tới, đình tại nhức óc.

"Bà mẹ nó, cái kia yêu nữ quả nhiên ý định đào tẩu!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, không chút nghĩ ngợi, hướng phía tiếng vang truyền đến chỗ cực nhanh mà đi, Đồng Phương Bạch ánh mắt lóe lên, theo sát phía sau.

Xuyên qua tầng lâm, Dương Thần lập tức chứng kiến một đầu thác nước theo mấy trăm trượng cao vách núi phía dưới trút xuống mà xuống, thủy thế cuộn cuộn, ầm ầm rung động.

Thác nước nhảy vào vách núi ở dưới trong đầm nước, ngay sau đó hướng phía phía đông chảy xuôi mà đi, lọt vào tầng lâm ở chỗ sâu trong, cũng không biết đến cùng chảy về phía địa phương nào.

Giờ phút này, thủy đầm bên trên tràn ngập mấy mét dày khói độc, thật lâu không tiêu tan, khiến cho Dương Thần căn bản thấy không rõ thủy đầm mặt ngoài.

"Tiểu Đào Tử, mau đưa khói độc hấp mất!" Dương Thần vội vàng kêu lên.

Không cần hắn nói, Đào Đào đã khổng chế được Tạo Hóa bút phi đến thủy đầm trên không, ngòi bút lẳng không huy động, ánh sáng tím tách ra, phóng xạ ra, đem toàn bộ thủy đầm trên không đều che che lại.

Theo hào quang màu tím lụi về Tào Hóa bút ngòi bút, thủy đàm trên không khói độc biến mất không thấy gì nữa.

"Không tốt, năng khẳng định đã xảy ra chuyện!" Dương Thần cắn răng, bỗng nhiên thả người nhảy nhập trong đầm nước.

"Hiện tại đi, bọn hắc căn bản không rảnh bận tâm ta, bắt quá... Ta tự không có cơ hội lấy được Kiếp Thủy rồi." Đông Phương Bạch sắc mặt hơi đỏ, cuối cùng nhất cũng không có thừa cơ đào tẩu.

Dưới nước, Dương Thần như con cá giống như cực nhanh nhập ở chỗ sâu trong, lập tức chứng kiến một thân ảnh, không kịp đa tương, hắc hướng phía bóng người du động đi qua.

Đương bơi tới bóng người chỗ gần thời điểm, Dương Thần thiếu chút nữa không có phun ra máu mũi đến, người này tự là Vũ Văn Uyển Nhi, thế nhưng mà giờ phút này, giai nhân lại cẩn thận tỉ mỉ, Linh Lung không rảnh đường cong, ngạo nhân thân thể mềm mại, đầy đặn hai ngọn núi, lập tức bị Dương Thần nhìn một cái không sót gì.

Dương Thần vội vàng ổn định tâm thần, trong tay Ngân Quang lóe lên, hắc theo trong nháy chứa đồ lấy ra y phục của mình, đem quần áo bọc tại Vũ Văn Uyển Nhi trên thân thể mềm mại, đương đụng chạm đến giai nhân trắng nõn da thịt thời điểm, dù là hắc ý chí cứng cỏi, cũng thiếu chút cảm giữ không được.

Đôi loạn đem quần áo bọc tại giai nhân trên thân thể mềm mại, Dương Thần chợt thấy Vũ Văn Uyển Nhi sắc mặt tái nhợt, tựa hồ là trúng độc bộ dạng, hắc mắng thán: "Quả nhiên là yêu nữ kia!"

Bỗng nhiên, Vũ Văn Uyển Nhi chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy chính mình bị Dương Thần ôm vào trong ngực thời điểm, trên mặt của nàng hiện lên một vòng vẻ nổi giận, đứt quãng nói: "Nàng đánh lên... Giết nàng..."

Lời còn chưa nói hết, lại bất tỉnh tại Dương Thần trong ngực.

"Đến bây giờ còn muốn giết người." Dương Thần dở khóc dở cười.

Vèo! Tào Hóa bút đột nhiên như mũi tên nhọn giống như bắn đến Dương Thần trước người, bỗng nhiên biến lớn, Đào Đào thanh âm truyền ra: "Đem nàng nâng lên đến!"

Dương Thần theo lời đem Vũ Văn Uyển Nhi vịn tại Tào Hóa trên ngòi bút, bỗng nhiên, thủy đàm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên đánh tới một đạo bảy màu đen còn trùng, bọn hắc đến đột ngột đến cực điểm, lập tức tự phục đến Dương Thần cùng Tào Hóa bút trung ương.

Những cơn trùng này tựa hồ là có ý ngăn tại Tào Hóa bút cùng Dương Thần ở giữa.

"Yêu nữ! !" Dương Thần trong nội tâm không khỏi thoá mạ, vội vàng hướng nước sâu chỗ né tránh, cùng lúc đó, Tào Hóa bút cũng chở đi Vũ Văn Uyển Nhi hướng phía mặt nước phù đi lên.

Không tốt! Chứng kiến cái này đột nhiên tới cơn trùng vừa mới tách rời ra Tào Hóa bút cùng chính mình, khiến cho chính mình buộc lòng phải nước sâu chỗ trầm xuống, Dương Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Cơ hồ ngay tại Dương Thần ý thức được tình huống không đúng thời điểm, phía sau của hắc đột nhiên lướt đến một thân ảnh, người này tốc độ cực nhanh, tốc độ ánh sáng tâm đồ tự cướp được sau lưng của hắc.

"Tiểu ca ca, mau tới cùng người ta cùng nhau tắm rửa!" Tiếng cười duyên truyền vào Dương Thần trong tai nháy mắt, Dương Thần đã bị một đầu nhu nhược không có xương thân thể mềm mại cuốn lấy, hắc thậm chí có thể tình tường cảm giác được, có hai luồng thịt chính đặt ở trên lưng của hắc.

"Ta..." Dương Thần giọng điệu cứng rắn vừa nói đến đây, một đám khói đen bỗng nhiên bay tới trước mắt của hắc, ngay sau đó đầu của hắc một chóng mặt, trước mắt lập tức một hắc, lập tức tự bất tỉnh nhân sự rồi.

...

Đương Dương Thần lúc tỉnh lại, phát hiện hai tay của mình tựa hồ bị cái gì đó còng tay, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Mãnh liệt mở hai mắt ra, hắc chứng kiến một đôi Thu Thủy tựa như đôi mắt dễ thương chính theo dõi hắc, đôi mắt này chủ nhân đúng là Ngọc Nhi, Ngọc Nhi ngồi đối diện với hắc, giống như cười mà không phải cười nhìn hắc.

"Hắc hắc, Ngọc Nhi cô nương, tại đây địa phương nào?" Nói xong, Dương Thần đưa mắt nhìn quanh, phát hiện mình vậy mà trong sơn động. Mà vốn là còng tay tại Ngọc Nhi trên cổ tay còng tay, vậy mà quý dị xuất hiện ở hai tay của mình phía trên.

"Người ta cũng không biết cái này là địa phương nào." Ngọc Nhi nhõng nhẽo cười nói: "Tiểu ca ca, ngươi chẳng lẽ không sợ ta giết ngươi sao?"

"Ta cùng cô nương không oán không cừ, cô nương đẹp như tiên nữ, tâm địa thiện lương, sao lại, há có thể giết ta." Dương Thần ngượng ngừng cười cười, "Cô nương nói có đúng hay không?"

Ngọc Nhi cười khanh khách, ánh đao lóe lên, nàng vậy mà rút ra bên hông đoản đao, tại trước mắt quơ quơ đoản đao, nàng mới mở miệng: "Tiểu ca ca, người ta biết rõ ngươi biết...nhất đồ ngon đồ ngọt, nói không chừng đã có rất nhiều nữ tử cho ngươi cái này há mồm lừa gạt rồi."

"Cô nương nói đùa, ta lời vừa mới nói những câu đáy lòng, tuyệt không nửa câu nói ngoa." Dương Thần cười nói, ánh mắt của hắn gắt gao chăm chăm vào Ngọc Nhi đào.

"Khanh khách, người ta vậy mới không tin đây này." Ngọc Nhi trắng rồi Dương Thần liếc, kiều mỵ cười cười: "Nói thực ra, vị kia Uyển Nhi tỷ tỷ có phải hay không bị người như vậy lừa gạt đến tay hay sao?"

"Lừa người cái đại đầu quỷ!" Trong nội tâm âm thầm thoá mạ, Dương Thần cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ đã hiểu lầm, nàng chỉ là bằng hữu của ta mà thôi."

"Tiểu ca ca, người như thế nào chiếm người ta tiện nghi, vậy mà gọi nhân gia 'Tỷ tỷ' ? Người ta có như vậy già sao?" Ngọc Nhi ăn ăn cười cười, đoán đao nhẹ nhẹ đặt ở Dương Thần trên mặt.

"Ta sao lại, há có thể chiếm Ngọc Nhi tỷ tỷ tiện nghi."

Dương Thần nhẹ nhàng hướng di động về phía sau thân thể, khiến cho đoán đao theo trên mặt của mình dời, ngay sau đó hắn mới cười nói: "Ta chỉ là kính trọng Ngọc Nhi tỷ tỷ, cho nên mới kim lòng không được kêu lên."

Ngửi khí một châu, Dương Thần cười nói: "Hon nữa, Ngọc Nhi tỷ tỷ thoát nhìn so muội muội ta niên kỷ còn nhỏ, há có thể nói lão? Như có ai dám nói tỷ tỷ lão, ta cái thứ nhất cùng hắn gây khó dễ!"

Ngọc Nhi mặc dù biết Dương Thần nói hơn phân nửa đều là nói dối, bất quá những lời này tuy nhiên cũng phi thường xuôi tai, cho nên nàng chỉ là trắng rồi Dương Thần liếc, không hề cười nói: "Như người trung thực trả lời ta mà nói..., ta tự không giết người!"

"Ngọc Nhi tỷ tỷ yên tâm, ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo." Dương Thần cười nói: "Chỉ cần ta biết đến, nhất định toàn bộ nói ra."

"Người thật là Nam Cực quận người sao?" Ngọc Nhi bên cạnh vuốt vuốt trong tay đoán đao, bên cạnh cười hỏi.

"Nam Cực quận là địa phương nào? Cái này yêu nữ tại sao phải hỏi vấn đề này?"

Dương Thần trong nội tâm lập tức nghi hoặc, hắn cũng không biết Đại Hàn Vương Triều, Đại Vũ Vương Triều... Những thế lực này nơi ở, tự thuộc về Nam Cực quận một bộ phận.

Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, bất quá Dương Thần lại không có ở trên mặt hiển lộ ra đến, hắn cười đối với Ngọc Nhi nói: "Là thì như thế nào? Không phải thì như thế nào? Thiên hạ to lớn, Tứ Hải đều có thể vì gia."

"Người quả nhiên không phải Nam Cực quận người." Ngọc Nhi cười duyên một tiếng, nói: "Chúng ta trước khi cũng không có tới qua Nam Cực quận loại này căn cứ địa phương, cho nên, Nam Cực quận chỉ nhân căn bản không có khả năng biết rõ 'Khu Trùng Thuật', người có thể biết 'Khu Trùng Thuật', nói rõ người khẳng định không thuộc về tại đây."

Nói đến đây, nàng bỗng nhiên đem mặt tiến đến Dương Thần trước mắt, giống như cười mà không phải cười nói: "Người tại sao tới Nam Cực quận? Chẳng lẽ cũng là vì vật kia?"

"Vật kia?" Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, thế nhưng mà Dương Thần hay vẫn là không quên trả lời: "Không biết Ngọc Nhi tỷ tỷ chỉ được là vật gì?"

Ngọc Nhi cười khanh khách cười, đột nhiên đem thon dài đuôi ngọc khoác lên Dương Thần trên đùi, nàng dĩ nhiên là chân trần, cũng không có đi giày từ.

Bởi vì nàng ngồi ở tương đối cao vị trí, cho nên, nàng chân ngọc chỉ hơi hơi bên trên dời, lập tức tự chống đỡ tại Dương Thần trên lồng ngực, nàng kiều mỵ cười nói: "Tiểu ca ca, chỉ cần người chịu nói ra ..... người là cái nào tông phái người, lại là tại sao tới đạo Nam Cực quận, người ta thân thể sẽ là của người rồi."

Cúi đầu nhìn xem Ngọc Nhi trắng nõn bắp đùi thon dài, Dương Thần không hề bận tâm, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Ngọc Nhi, cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ nói đùa, ta thế nhưng mà cái chính nhân quân tử."

"Chính nhân quân tử?" Ngọc Nhi cổ tay khẽ đảo, đoán đao có dán tại Dương Thần trên mặt, lạnh như băng lưỡi đao tán phát ra trận trận hàn khí.

"Bà mẹ nó, nữ nhân này sẽ không phải đến mạnh a?" Dương Thần thật muốn chửi ầm lên.

"Không nghĩ tới tiểu ca ca còn là một chính nhân quân tử, thật là khiến người già lau mắt mà nhìn!" Tiếng cười duyên phút chốc biến mất, Ngọc Nhi lạnh lùng nói ra: "Người đã là cái chính nhân quân tử, ta cũng chỉ có thể đối với người dụng hình rồi!"

Lời còn chưa dứt, Ngọc Nhi đoán đao đã chày xuống đến Dương Thần trên cổ, sắc bén lưỡi đao đã chạm đến da của hắn.

"Đợi một chút!" Dương Thần chợt quát to một tiếng.

"Khanh khách, tiểu ca ca, người ta vẫn không có động thủ đâu này? Như thế nào, người sợ sao?" Ngọc Nhi mỉa cười một tiếng.

"Ngọc Nhi tỷ tỷ, có việc tốt thương lượng." Dương Thần ngưng ngưng cười cười, ánh mắt xéo qua ghen hướng đoán đao, nói tiếp đi: "Làm gì động đao động thương đây này?"

"Người ta cũng không muốn nha, đều là người bức người gia đây." Ngọc Nhi kiều miễm trắng rồi Dương Thần liếc, làm cho người Cốt Đầu đều nhanh xộp giong mắt.

"Ta thao, chết yêu nữ!" Trong nội tâm thầm mắng một tiếng, Dương Thần cười nói: "Ngọc Nhi tỷ tỷ, ta là môn phái nào chi nhân, người về sau sẽ biết."

Ngữ khí một châu, hắn nói tiếp đi: "Chúng ta có cùng chung địch nhân, mặc kệ ta là môn phái nào người, dù sao đều là đứng tại mặt trận thống nhất đây."

"Cùng chung địch nhân?" Ngọc Nhi khuôn mặt hơi đỏ.

"Đỗ Tiểu Phàm cùng Đỗ Sát chính là chúng ta cùng chung địch nhân!" Dương Thần nghiêm mặt nói, trong lòng của hắn lại âm thầm nói: "Hai vị lão huynh, chúng ta tuy nhiên không biết, có thể là phi thường xin lỗi rồi, chỉ có thể tạm thời bắt tội bay làm tám mọt rồi!"

Hắn biết rõ Ngọc Nhi đã từng đối phó qua Đỗ Tiểu Phàm bọn người, cho nên mới phải đối với Ngọc Nhi nói, Đỗ Sát cùng Đỗ Tiểu Phàm cũng là địch nhân của hắn. Làm như vậy đã có thể che dấu hắn căn vốn không thuộc về bất kỳ môn phái nào, cũng có thể tạm thời ổn định Ngọc Nhi.

Ngọc Nhi nghe xong Dương Thần về sau, trầm ngâm nói: "Người đã cùng Đại Nguyệt Vương Triều con người làm ra địch, chẳng lẽ người là gió lớn Vương Triều chi nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Đại Nhi

Đại Nguyệt Vương Triều? Đại Phong Vương Triều? Dương Thần âm thầm kinh nghi, theo vừa rồi Ngọc Nhi theo như lời nói ở bên trong, hắn có thể phỏng đoán đến, hẳn chỗ cái chỗ này, tuyệt đối tựu là Ngọc Nhi theo như lời Nam Cực quận.

Nếu thật là nói như vậy, lại có thể phỏng đoán, Đại Nguyệt Vương Triều cùng Đại Phong Vương Triều nhất định là Nam Cực quận bên ngoài thế lực, Ngọc Nhi hơn phân nửa cũng là Nam Cực quận bên ngoài, mỗi cái thế lực chi nhân.

Nghĩ tới đây, Dương Thần bỗng nhiên nổi lên nghi ngờ, nếu như Đỗ Sát cùng Đỗ Tiểu Phàm là Đại Nguyệt Vương Triều chi nhân, như vậy, bọn hắn có lẽ không thuộc về Phá Quân Liên Thủ Đoàn.

Thế nhưng mà bọn hắn tại sao phải cùng Phá Quân Liên Thủ Đoàn người cùng một chỗ?

Ngay tại Dương Thần lâm vào nghi hoặc chi tế, một người đột nhiên theo bên ngoài sơn động đi tới.

Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, lập tức chứng kiến một người mặc cùng Ngọc Nhi không sai biệt lắm xinh đẹp nữ tử, nữ tử mũi cao thẳng, Thanh Ti áo choàng, cho người một loại quật cường cảm giác, tướng mạo xinh đẹp tuyệt trần thanh thuần, phối hợp nàng làn da trắng mịn, tràn ngập khác phong tình.

Nàng cùng Ngọc Nhi đồng dạng, cũng tràn đầy dã tính, bất quá lại bị nàng xinh đẹp tuyệt trần thanh thuần tướng mạo cho trung hoà rồi, khiến cho nàng càng thêm có lực hấp dẫn.

Bỗng nhiên, Dương Thần tại nữ tử đao gọt giống như trên vai thơm chứng kiến một chỉ thần lân, cái này chỉ thần lân chừng lòng bài tay lớn nhỏ, ngũ thái ban lan, màu da cực kỳ chói mắt, điều này nói rõ nó hàm có kịch độc!

"Đại tỷ tỷ, người rốt cuộc đã tới." Ngọc Nhi nâng lên trán nhìn xem nữ tử, cười duyên một tiếng.

"Ngọc Nhi, cái này xú nam nhân là ai?" Đại Nhi nhìn xem Dương Thần, chân mày cau lại, nàng tựa hồ phi thường chán ghét nam tử.

"Lão tử vừa rồi không có đắc tội người? Làm gì vậy như vậy nhìn xem lão tử?" Dương Thần trong nội tâm âm thầm thoá mạ.

"Đại tỷ tỷ, tiểu tử này cũng không phải Nam Cực quận người." Ngọc Nhi cười cười, lúc này đem như thế nào gặp được Dương Thần trải qua nói cho Đại Nhi.

Đại Nhi nghe xong Ngọc Nhi về sau, bước liên tục đi đến Dương Thần bên người, đánh giá Dương Thần, cười nói: "Không đề cho ta biết rõ người nói láo, nếu không ta tuyệt đối sẽ không tha người."

Hi! Hi!

Đại Nhi trên vai cái con kia thần lẫn đột nhiên lè lưỡi liếm liếm Dương Thần mặt, khiến cho Dương Thần về mặt nước miếng.

"Ta thao, như có cơ hội, nhất định đem ngươi giết nấu canh uống!" Trong nội tâm âm thầm thoá mạ, Dương Thần cười nói: "Ta người này chưa bao giờ nói dối, Đại tỷ tỷ tự yên tâm đi."

"Miệng lưỡi trơn tru, lo lắng ta đem đầu lưỡi của ngươi móc ra." Đại Nhi kiều mỵ cười cười, thò tay vỗ vỗ Dương Thần mặt.

Cái kia năm màu thần lẫn trùng Dương Thần liếc, liếm liếm đầu lưỡi.

Dương Thần dờ khóc dờ cười, chẳng lẽ thứ này muốn ăn đầu lưỡi của ta?

Đúng lúc này, Ngọc Nhi cười hỏi: "Đại tỷ tỷ, ngươi tìm được tiểu thư sao?"

"Tiểu thư bị Đại Nguyệt Vương Triều cái kia tiện nam người đã trườn trự, ta đã mất đi tung tích của nàng." Giọng nói vừa chuyển, Đại Nhi bỗng nhiên cười lạnh nói: "Hừ, cái kia tiện nam người thực lực rất cường, chúng ta tuy nhiên giết không được hắn, nhưng có thể giết chết thủ hạ của hắn."

"Đúng vậy, chỉ có giết cái kia tiện nam người thủ hạ, mới có thể vì tiểu thư hả giận!" Ngọc Nhi cong lên miệng kiều hừ một tiếng.

"Tiểu thư?" Dương Thần âm thầm thay vị nào bị chửi là "Tiện nam người" nhân huynh có thể lĩnh.

Đơn trước mắt cái này hai cái yêu nữ tác phong, có thể phỏng đoán ra, các nàng "Tiểu thư" khẳng định không phải cái gì nhân vật đơn giản.

Bỗng nhiên, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, hắn xem một cái cái đầu nhỏ bỗng nhiên theo chỗ động khẩu dò xét tiến đến, thứ này dĩ nhiên là không lâu cái kia chỉ thú con.

Thú con chứng kiến Dương Thần nháy mắt, nhân tính hóa mở trừng hai mắt, hiếu kỳ đánh giá Dương Thần.

Tê tê, Đại Nhi trên vai thần lẫn bỗng nhiên tê kêu lên, vèo một tiếng biến mất tại Đại Nhi trên bờ vai, như mũi tên giống như đánh về phía chỗ động khẩu thú con.

Đại Nhi cùng Ngọc Nhi khuôn mặt ngay ngắn hướng biến đổi, chột xoay người, lập tức thấy được màu xanh da trời thú con.

Cùng lúc đó, cái con kia thần lẫn đã nhào tới thú con trước người, làm cho Dương Thần trợn mắt há hốc mồm chính là, thần lẫn đột nhiên biến lớn, trở nên chừng một mét đến trường, xoát xoát hai tiếng, móng vuốt sắc bén như thiểm điện chụp vào màu xanh da trời thú con mà đi!

Màu xanh da trời thú con căn bản không có nửa điểm sợ hãi bộ dạng, bỗng nhiên ngửa đầu rống lên một tiếng, cái này Tiểu chút chút thân thể tuy nhỏ, thể nhưng mà thanh âm của hắn lại đại thần kỳ... Cả sơn động đều bởi vì này âm thanh gầm rú mà chấn động lên.

Dương Thần nghẹn họng nhìn trân trối, cái con kia thần lẫn nghe được màu xanh da trời thú con tiếng hô về sau, toàn thân bỗng nhiên kịch liệt run rẩy lên, trực tiếp trụ lạc trên mặt đất, lạnh run, căn bản không dám nhúc nhích.

"Cái này... Điều này sao có thể?" Đại Nhi cùng Ngọc Nhi ngọc dung kịch biến.

Màu xanh da trời thú con chớp chớp mắt to, đánh giá thần lẫn, thần thái có chút đáng yêu.

"Đến phía trước đi xem, cái kia Tiểu chút chút chạy không được rất xa!" Sơn động bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một giọng nói.

Màu xanh da trời thú con nghe thế đạo thanh âm về sau, chột xoay người, biến mất tại cửa động, vậy mà chạy mất, tốc độ cực nhanh, làm cho người không thể tưởng tượng!

"Bọn hắn tự ở bên ngoài!" Đại Nhi cười lạnh nói: "Lần này ta muốn cho bọn hắn một cái cũng chạy không được." Nói xong đã cực nhanh ra khỏi sơn động, cái con kia thần lẫn phút chốc nhảy tới trên vai của nàng.

"Gặp được nguy hiểm, sẽ đem thứ này bóp nát, ngàn vạn không nên chạy loạn!" Ngọc Nhi quay đầu lại nhìn xem Dương Thần, tay trắng nõn nà vung lên, một quyền trực bỗng nhiên rơi vào Dương Thần trong tay.

Mới vừa đi ra vài bước, Ngọc Nhi bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lần nữa quay đầu lại, cười nói: "Như vậy ngươi tự chạy không được rồi!" Tay trắng nõn nà vung lên, mấy ngàn chỉ màu đen côn trùng bay đến Dương Thần trước người, đem Dương Thần bao bọc vây quanh.

Lời còn chưa dứt, Ngọc Nhi đã lướt ra khỏi sơn động.

"Xú bà nương! Chết yêu nữ! !" Dương Thần nhìn xem bốn phía ông vù vù gọi côn trùng, trực tiếp chửi ầm lên!

Thoá mạ vài tiếng về sau, Dương Thần nhìn xem bốn phía không ngừng bay múa màu đen côn trùng, lẩm bẩm nói: "Không biết Khôi Lỗi có thể hay không đối phó những côn trùng này?"

Khôi Lỗi ngay tại trong nhần trừ vật của hắn, lúc trước hắn sờ đi không lấy ra đôi phỏ Ngọc Nhi cùng Đại Nhi hai người, là vì hắn biết rõ, Khôi Lỗi hơn phân nửa không phải là Ngọc Nhi đôi thủ.

Khôi Lỗi chỉ dùng để Viên Mục thi thể luyện chế ra đến, Viên Mục trước khi chết cũng chỉ có được Cửu Biến Bá Tông thực lực, mà Ngọc Nhi cùng Đại Nhi đều là Cửu Biến Bá Tông, Khôi Lỗi căn bản không có bất luận cái gì hy vọng thắng lợi.

Hiện tại Ngọc Nhi cùng Đại Nhi rời đi, hắn tự không có gì cố kỵ rồi.

Ngay tại hắn ý định đem Khôi Lỗi lấy ra nháy mắt, bên ngoài sơn động đột nhiên tiến đến mấy người, Dương Thần quay đầu nhìn sang, người tới dĩ nhiên là Phá Thiên Tinh cùng Mộ Dung Kiệt, cùng với một số Liệp Thú Nhân.

Những người này vừa mới xuất hiện, vây quanh Dương Thần màu đen côn trùng bỗng nhiên hướng của bọn hắn vọt tới, tất như mũi tên, ông ông âm thanh không dứt bên tai.

"Không tốt, là cái kia hai cái yêu nữ lưu hạ độc trùng!"

"Mau lui lại!"

Phá Thiên Tinh bọn người ngay ngắn hướng nhanh lùi lại, thần sắc hoảng sợ, hiển nhiên, bọn hắn trước khi nhất định tại những côn trùng này "Răng nhọn" phía dưới đã bị thua thiệt.

"Trời cũng giúp ta!" Dương Thần đại hi, vội vàng hướng phía bên ngoài sơn động cực nhanh đi ra ngoài.

Đương Dương Thần lướt đi sơn động thời điểm, lập tức chứng kiến trong rừng nằm vô số cỗ thi thể, yết hầu, con mắt... Khắp nơi bò đầy độc trùng, sắc mặt Tử Thanh, bị chết không thể chết lại.

"Thật ngạt độc côn trùng! !" Dương Thần âm thầm nuốt nuốt nước bọt, cái kia hai cái yêu nữ vậy mà có thể khống chế ở những độc trùng này, thật sự là lợi hại!

"Tiểu tử, nhận lấy cái chết!" Một tiếng hét to đột nhiên truyền đến.

Vèo! Một cây trường thương bỗng nhiên hướng phía Dương Thần nổ bắn ra tới, những nơi đi qua mang theo trận trận gió lốc, trường chưa đến, lạng lẹ ác liệt sức lực phong đã bao phủ hướng Dương Thần.

"Mộ Dung Kiệt!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp nhanh lùi lại!

"Hừ! Hai cái yêu nữ giết nhiều người của chúng ta như vậy, nếu không thể đem nguoi giết, há có thể tiêu mới hận trong lòng của ta!" Mộ Dung Kiệt tiếng cười lạnh quanh quẩn tại Dương Thần trong tai.

"Ta thao, lão tử như thế nào cùng cái kia hai cái yêu nữ thành cùng rồi hả?" Âm thầm thoá mạ một tiếng, Dương Thần thần niệm đảo qua nhần trừ vật, vèo! Khôi Lỗi đột nhiên chắn trước người của hắn.

"Giết hắn đi!" Theo Dương Thần thanh âm truyền vào Khôi Lỗi trong tai, Khôi Lỗi như thiểm điện ra tay, một bả nắm nỗ bắn ra tới trường thương.

Ông! Trường thương tại Khôi Lỗi trong tay ông ông nhanh quay ngược trở lại, kích thích vô số hỏa hoa vẩy ra, thế nhưng mà vậy mà không cách nào làm bị thương Khôi Lỗi.

Khôi Lỗi hai tay đủ dùng, gắt gao nắm trường thương, lập tức, thế tới rất mạnh trường thương bỗng nhiên dừng lại, đã rơi vào Khôi Lỗi trong tay.

"Làm sao có thể!" Mộ Dung Kiệt trừng lớn hai mắt, cho dù là Cửu Biến Bá Tông cũng chưa chắc dám tay không tiếp được hắn trường thương, thế nhưng mà trước mắt người này vậy mà tiếp được rồi hả?

Hắn cũng không biết, nếu bàn về thân thể cường hãn trình độ, dùng Viên Mục thi thể chỗ luyện chế thành Khôi Lỗi, tuyệt đối so với Cửu Biến Bá Tông càng thêm cường hãn.

"Quả nhiên lợi hại!" Dương Thần liếm liếm đầu lưỡi, này là Khôi Lỗi lực lượng cũng không có lại để cho hắn thất vọng.

Đúng lúc này, Khôi Lỗi thân hình phút chốc một tung, như mũi tên giống như tiêu xạ hướng Mộ Dung Kiệt mà đi, năm ngón tay như kiếm, nhô lên cao tạt chụp vào Mộ Dung Kiệt đầu lâu, mang theo chói tai tiếng xé gió.

"Nguoi không phải người!" Mộ Dung Kiệt sắc mặt kịch biến, cấp cấp nhanh lùi lại, trên mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, hắn đã cảm giác được, Viên Mục trên người căn bản không có chút nào sinh cơ.

"Hắn vốn cũng không phải là người." Dương Thần âm thầm cười nói: "Dùng không được bao lâu, nguoi cũng sẽ biết trở nên càn hãn đấy."

Nếu như có thể giết chết Mộ Dung Kiệt, Dương Thần đương nhiên sẽ không lãng phí chế tác Khôi Lỗi tốt nhất tài liệu.

Thế nhưng mà, Mộ Dung Kiệt thực lực dù sao không kém, vậy mà tránh qua, tránh né Khôi Lỗi công kích, Khôi Lỗi sắc bén năm ngón tay lập tức trao

không.

Tránh qua, tránh né Khôi Lỗi công kích về sau, Mộ Dung Kiệt chợt xoay người, hướng phía rừng sâu trong cực nhanh mà đi, liền bị Khôi Lỗi cướp đi trường thương đều không đã muốn.

Khôi Lỗi vừa định phát đủ tất truy, Dương Thần bỗng nhiên kêu lên: "Không cần đuổi!"

Nghe được Dương Thần, Khôi Lỗi lập tức quay người về tới Dương Thần trước người, hai tay buông lỏng, thần sắc đồ dẫn, ánh mắt ngốc trệ.

"Thứ này nếu như làm đánh lén, thậm chí có thể đơn giản giết chết Bá Tông." Dương Thần nhìn xem Khôi Lỗi, thoả mãn nở nụ cười: "Bá Khí võ trang cũng ngăn không được hấn một kích toàn lực."

Hì! Hì!

Bỗng nhiên truyền đến vài đạo tiếng kêu, Dương Thần ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa trên đại thụ, cái con kia màu xanh da trời thú con xuất hiện lần nữa.

Màu xanh da trời thú con bao quát lấy Dương Thần, mở trừng hai mắt, ở bên cạnh hấn, trên cành cây thậm chí có một con vịt từ lớn nhỏ loài chim, đã sớm bị mất mạng, chắc là bị hấn giết chết đấy.

Nhìn xem Dương Thần, màu xanh da trời thú con gào rú vài tiếng, lập tức quay đầu lại nhìn một chút cái kia chỉ không biết tên điều.

Dương Thần bình tĩnh đại ngộ, cười nói: "Người muốn cho ta giúp người nướng chín nó? Đùng hay không?"

Màu xanh da trời thú con cao hứng nhẹ gật đầu... Hấn giống như có lẽ đã thích Dương Thần đích tay nghề.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Ăn hàng (canh một)

Trong rừng, Dương Thần nhóm lửa bắt đầu nướng thịt, tại cách đó không xa trên đại thụ, màu xanh da trời thú con y nguyên tại trên cành cây, hấn tựa hồ có chút sợ hãi nhân loại, cho nên không dám quá mức tới gần Dương Thần.

"Không nghĩ tới dùng thịt nướng có thể thu mua cái này Tiểu chút chút, chắc chắn, nếu Lam Nhi cùng Diễm Nhi chứng kiến cái này Tiểu chút chút, có lẽ sẽ phi thường ưa thích mới đúng." Dương Thần âm thầm đã khởi thủ con chủ ý.

Hấn sợ dĩ đối với cái này thần bí thú con cảm thấy hứng thú, nhưng thật ra là muốn phục tùng cái này thần bí thú con.

Trước kia hấn nghe Đào Đào đã từng nói qua, có chút lớn thế lực chi nhân chuyên môn tìm kiếm cường đại Bá Thú, dùng tính chất đặc biệt "Vòng" bao lấy Bá Thú, khiến cho Bá Thú vĩnh viễn nghe lệnh bởi nhân loại.

Loại này bị loài người cưỡng ép khống chế được Bá Thú, được xưng là "Thú sùng".

Trên tay của hấn cũng không có "Vòng", cho nên chỉ có thể dựa vào trong tay thịt nướng, nếu như cái này Tiểu chút chút không thêm chịu nể mặt mũi, hấn cũng không có cách nào, dù sao cái này Tiểu chút chút tốc độ thật sự quá nhanh, cho dù là Tạo Hóa bút cũng chưa chắc có thể đuổi đến bên trên.

Đương nhiên, dù cho trên tay có "Vòng", hấn cũng không có ý định dùng để đối phó trước mắt cái này đầu nhỏ thú, so về cưỡng ép khống chế, hấn càng có thể tiếp nhận đối phương cam tâm tình nguyện quy thuận.

Chỉ chớp lát sau, hương khí bốn phía, Dương Thần đã đem thịt đã nướng chín rồi.

Vừa định đem thịt nướng ném cho thú con, Dương Thần bỗng nhiên nhìn mình trên cổ tay còng tay, lắc đầu cười khổ: "Cái này chó má còng tay liền Bá Tông đều không thể làm cho đoạn, cái chìa khóa lại đang Uyên Nhi ở đâu, chẳng lẽ muốn để cho ta vĩnh viễn đeo nó?"

Nhìn xem còng tay, hấn không khỏi nghĩ tới Ngọc Nhi: "Cái kia yêu nữ rốt cuộc là làm sao bây giờ đến hay sao? Vậy mà có thể đem còng tay hoàn hảo không tổn hao gì mở ra?"

Lắc đầu cười khở vài tiếng, Dương Thần đem thịt nướng ném cho chờ đã lâu thú con, thú con chứng kiến thịt nướng về sau, ánh mắt lộ ra nhân tính hóa sắc mặt vui mừng.

Bỗng nhiên, một thân ảnh cực nhanh mà qua, đương hấn rơi trong sát na, thịt nướng đã rơi vào trong tay của hắn.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, ngưng mắt nhìn lại, người tới dáng người khôi ngô cao lớn, chỉ sợ chừng gần hai mét rất cao, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hai mắt như đuốc, cơ bắp từng cục, thiếu chút nữa đem quần áo chống đỡ bạo, lưng đeo màu đen Cự Phù, bu hấn mười phần!

Ê a ê a ..... màu xanh da trời thú con cảm giận bất bình trừng mắt Đại Hán, bộ dáng cũng không dữ tợn, ngược lại lộ ra đáng yêu.

"Ha ha, thứ đồ vật ta ăn hết, ngươi không nên tức giận, ta bụng thật đói! Về sau ta sẽ báo đáp ngươi đấy." Đại Hán cười ha ha, mở ra miệng rộng, liền cốt mang thịt toàn bộ nuốt xuống, răng rắc răng rắc bắt đầu nhai nuốt.

Dương Thần thấy da đầu run lên, chà đạp mỹ thực a...

Ê a ê a, màu xanh da trời thú con nghe răng nhếch miệng trừng mắt Đại Hán, nhìn dáng vẻ của hắn, hắn tựa hồ hận không thể đem Đại Hán tươi sống nuốt vào.

"Tiểu huynh đệ, ngươi làm gì đó ăn thật ngon, sẽ giúp ta nướng một ít."

Ngờ khi một châu, Đại Hán ngẩng đầu nhìn màu xanh da trời thú con, ha ha cười nói: "Tiểu chút chút, ngươi không nên tức giận, ta Mạc Kinh cũng sẽ không bạch chiếm tiện nghi của ngươi, đợi tí nữa lại để cho vị tiểu huynh đệ này một lần nữa nướng một lần, chúng ta một nửa phân!"

Dương Thần không muốn trợn trắng mắt, vậy lão tử không phải chịu thiệt sao?

"Tiểu huynh đệ, yên tâm, ta cũng sẽ không khiến ngươi chịu thiệt đấy." Mạc Kinh bỗng nhiên nhìn về phía Dương Thần trên tay cầm tay.

Dương Thần ánh mắt lóe lên, cao hứng nói: "Ngươi có thể đem nó chém đứt sao?"

"Thứ này tuy nhiên rất cứng rắn, bất quá lại không làm khó được ta!" Mạc Kinh cười lớn một tiếng, đại cát bước đi đến Dương Thần trước người, vèo một tiếng rút ra trên lưng Cự Phù, một loại uy vũ bá đạo khí thế lập tức theo trên người hắn phát ra.

"Đợi một chút!" Dương Thần bỗng nhiên lui ra phía sau vài bước, duỗi thẳng hai tay, nuốt nuốt nước bọt mới mở miệng: "Có thể rồi."

"Ha ha, tiểu huynh đệ cứ việc yên tâm, ta sẽ không đa thương đến ngươi đấy!"

Lời còn chưa dứt, Mạc Kinh bỗng nhiên hét lớn một tiếng, Cự Phù mãnh liệt đánh rớt, mang theo một hồi tiếng rít, Dương Thần tóc dài đầu bị thổi làm ngược lại phiêu mà lên.

Ê a... Màu xanh da trời thú con lại đem cái đầu nhỏ chuyển tới, không dám nhìn nữa.

Răng rắc, cầm tay đứt gãy ra, Dương Thần trên sống lưng đều toát ra mồ hôi lạnh, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, thằng này lực lượng thật là bá đạo!

Bỏ ra cầm tay về sau, Mạc Kinh đem Cự Phù chọc vào hồi sau lưng, ha ha cười nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi ở chỗ này chờ ta, ta ngay lập tức đi cho ngươi tìm mấy cái Bá Thú đến." Nói xong đã thả người lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong.

"Tốc độ thật nhanh!" Dương Thần âm thầm khiếp sợ, thằng này thoát nhìn chỉ là lực lượng hơn người, thế nhưng mà không nghĩ tới tốc độ vậy mà cũng nhanh như vậy!

Không cách nào đập không mà đi, tựa chỉ có thể là Bá Tông, tại Bá Tông cảnh ở trong, Dương Thần còn chưa thấy qua so Mạc Kinh càng mạnh hơn nữa chi nhân, Vũ Văn Uyên Nhi, Hàn Tương, Ngọc Nhi... Những người này tuy nhiên rất cường, thế nhưng mà cùng cái này Mạc Kinh so với, tựa hồ cũng có chút chênh lệch.

Hồng hồng hồng... Mạc Kinh chỗ đi chỗ bỗng nhiên truyền đến trện trện thú tiếng hô, ngay sau đó tiếng hô biến thành tiếng kêu thảm thiết, Dương Thần trên mặt cơ bắp không khỏi run rẩy đứng dậy, thằng này cũng quá mãnh liệt a?

Ê a ê a... Màu xanh da trời thú con trừng trừng mắt, tiểu gia hỏa này tựa hồ cũng bị Mạc Kinh cử động hù đến rồi.

Lúc này, Mạc Kinh theo rừng sâu ở chỗ sâu trong lướt đến, Phan! Phan! Hai cái hình thể cực đại Bá Thú bị hấn nhét vào Dương Thần trước mặt.

Chứng kiến cái này hai cái Bá Thú, Dương Thần nuốt nuốt nước bọt, cái này hai cái hình như nước ngư Bá Thú, rõ ràng là đại địa trâu điên, một loại lực lượng phi thường cường hãn Tông Cấp Bá Thú.

Mạc Kinh mới đi bao lâu? Dĩ nhiên cũng làm đem hai cái Tông Cấp Bá Thú dọn dẹp rồi hả?

"Tiểu huynh đệ, cái này hai đầu ngư tự giao cho ngươi rồi." Mạc Kinh liếm liếm đầu lưỡi, liền nước miếng đều nhanh chảy ra rồi.

"Hai đầu ngư đều muốn nướng?" Dương Thần trừng lớn hai mắt.

"Như thế nào? Ta cũng hiểu được thiếu đi, bất quá hiện tại cũng chỉ có bao nhiêu thôi." Mạc Kinh rất chân thành, rất chăm chú nhìn Dương Thần.

"Vậy thì đương ta cũng không nói gì qua..." Dương Thần tròn trắng mắt, xuất ra trong nhãn chứa đồ Lôi Ngục kiếm, không phải luyện kiếm, mà là chém thịt bò, mở ngực bẻ bụng.

...

Cũng không biết đã qua bao lâu, trong rừng hương khí bốn phía, hai cây cực lớn thân cây ăn mặc đại địa trâu điên, hai đầu khoác lên cự thạch phía trên, tại hùng hực Liệt Hỏa phía dưới thiêu đốt lấy.

Cái này hai cây thịt bò nướng dùng thân cây, là Dương Thần ủy thác Mạc Kinh dùng Cự Phù bỏ tới đây.

Cái này tham ăn Đại Hán nghe được Dương Thần phân phó, căn bản không có do dự, trực tiếp khiêng Cự Phù đã đi... Kết quả chính là như mọc thành phiên đại thụ sụp đổ.

"Tiểu huynh đệ, tốt có hay không?"

"Không có, còn muốn chờ một lát, gấp làm gì!"

...

Loại này đối thoại giằng co thật lâu, cuối cùng, đương Dương Thần nói cũng được thời điểm, Mạc Kinh như tám đời không ăn qua thứ đồ vật tên ăn này, trực tiếp trào thịt nướng sở dụng thân cây, như ăn thịt dê nướng một loại gặm cắn đứng dậy, chất béo văng khắp nơi.

Dương Thần tròn mắt há hốc mồm nhìn xem Mạc Kinh, triệt để im lặng.

Ê a ê a... Màu xanh da trời thú con trên tàng cây tê kêu lên, Dương Thần dở khóc dở cười, vội vàng dùng Lôi Ngục kiếm cắt lấy một khối thịt bò, ném cho màu xanh da trời thú con.

Bỗng nhiên, một đầu cực lớn thân ảnh theo từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đến, thứ này tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng nổi, tựa như tia chớp theo Dương Thần bọn người bên người xẹt qua, mang theo trận trận gió lốc.

Thứ này thân dài chừng năm mét, cực giống chồn, cái đuôi thon dài, hấn tựa hồ cũng không có ý định đối phó Dương Thần bọn người, chỉ là theo Dương Thần bọn người bên người xẹt qua.

"Đây là... Vương cấp Bá Thú Hoa Hồ Điều!" Dương Thần sắc mặt kịch biến, bản năng lui về phía sau né tránh, lui ra phía sau nháy mắt, hấn nhìn thấy Mạc Kinh y nguyên tại gặm thịt bò, hấn thật sự là dở khóc dở cười.

Ầm ầm! !

Một đạo màu đen đao mang theo từng lâm trên không phi trăm mà xuống, mãnh liệt chém về phía Hoa Hồ Điều, đao khí bốn phía, Dương Thần lập tức cảm giác, giống như bị lạnh thấu xương gió lạnh thổi tại thân thể, đau tận xương cốt.

Màu xanh da trời thú con bị dọa đến "Ê a" kêu một tiếng, vèo một tiếng chui vào từng lâm ở chỗ sâu trong mà đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Thế nhưng mà... Mạc Kinh y nguyên thờ ơ, vẫn còn gặm bò của hấn thịt.

Vèo! Hoa Hồ Điều như thiểm điện như thiểm điện nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên cải biến phương hướng, như mũi tên giống như xuất vào từng lâm ở chỗ sâu trong.

Màu đen đao mang "Đụng" một tiếng bổ vào cái kia còn lại, vẫn còn nướng nguru trên thịt, lập tức, thịt mảnh bay tứ tung, Hòa Tinh bay vụt, cũng may Dương Thần đã thối lui đến hơn 10m có hơn, cũng không có bị ảnh hưởng đến.

Mạc Kinh chứng kiến chính mình "Đồ ăn" bị phách thành mảnh vỡ, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gào thét: "Là ai! !" Thanh âm như sấm, chấn động bát phương.

Dương Thần nghẹn họng nhìn trân trối nhìn xem Mạc Kinh, không phải là điểm đồ ăn sao? Về phần như vậy phải không?

Đúng lúc này, từng lâm trên không bỗng nhiên phiêu hạ một thân ảnh, ửng vàng đã rơi vào trên nhánh cây, người tới vậy mà có thể đạp không mà đi!

"Bá Vương!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, nguyên lai truy kích cái con kia Hoa Hồ Điều người, dĩ nhiên là một cái Bá Vương cảnh cường giả.

Hoa Hồ Điều thế nhưng mà Vương cấp Bá Thú, lại bị cái này đột nhiên xuất hiện cường giả đuổi theo đánh, hơn nữa chỉ có trốn chạy để khỏi chết phần, thật là làm Dương Thần rung động không thôi.

Người tới dưới cao nhìn xuống bao quát lấy Dương Thần cùng Mạc Kinh, đương Dương Thần ngẩng đầu nhìn thanh người tới nháy mắt, sắc mặt không

khỏi biến đổi: "Sẽ không trùng hợp như vậy a?"

Cái này đột nhiên xuất hiện chi nhân là nữ tử, nàng ăn mặc vậy mà cùng Ngọc Nhi, Đại Nhi hai nữ muốn không nhiều lắm, bất đồng duy nhất chính là, cô gái này ăn mặc càng thêm hoa lệ, quần áo và trang sức bên trên mang theo vô số vàng bạc đồ vật.

Còn có, cô gái này trên đai lưng treo đoản đao là Kim Sắc đấy.

Nữ tử tướng mạo cực đẹp, một trương trắng nõn mặt trái xoan, mắt ngọc mây ngài, xuân sơn lông mày kẻ đen, mũi thái mọc lan tràn, đã tính mùi hương, hết lần này tới lần khác lại lại dẫn khí chất cao quý, làm cho người không thể sinh ra khinh nhờn chi tâm.

Ngọc Nhi, Đại Nhi cùng trước mặt nữ nhân này so với, vô luận là tư sắc, hay hoặc giả là mị lực đều kém quá nhiều.

Nghĩ lại tới Ngọc Nhi cùng Đại Nhi hai người nói lời, hơn nữa cô gái này ăn mặc, Dương Thần đã có thể khẳng định, nữ nhân này tuyệt đối là Ngọc Nhi hai nữ trong miệng theo như lời "Tiểu thư".

Bỗng nhiên, Mạc Kinh ngừng đầu nhìn nữ tử, nộ quát một tiếng: "Ta không chẳng cần biết ngươi là ai, tóm lại hủy của ta đồ ăn, ngươi muốn trả giá thật nhiều!"

Dương Thần thiếu chút nữa không có tại chỗ té ngã, thằng này chẳng qua là Bá Tông mà thôi, cũng dám như vậy cùng Bá Vương cảnh cường giả nói chuyện, thật sự là Mãnh Nhân một cái a!

"A? Ngươi muốn cho ta trả giá cái gì một cái giá lớn?" Nữ tử mị cười một tiếng, làm cho người ba hồn bảy vía đều nhanh bay mất.

"Bà ngoại lão Yêu tinh!" Dương Thần âm thầm mắng một tiếng.

Hắn đã thấy nữ tử bên trong, như so yêu mị, chỉ sợ chỉ có Hoa Nguyệt Nô mới có thể cùng nữ nhân này hiểu được vừa so sánh với. Bất quá, Hoa Nguyệt Nô lại kém cái này trên người cô gái cái loại này thành thực cùng cao quý, cho nên hay vẫn là thua một bậc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Mộ Dung Diệp Y (canh hai)

"Người cao to, ta đang hỏi ngươi lời nói đầu rồi, ngươi muốn cho ta trả giá cái gì một cái giá lớn?" Cô gái xinh đẹp nhẹ nhàng cười cười, đáp không mà xuống, roi trên mặt đất, cười tươi như hoa nhìn xem Mạc Kinh.

"Đem đồ ăn trả lại cho ta, ta không cùng nữ nhân động thủ." Mạc Kinh nói rất chân thành.

Dương Thần dở khóc dở cười, thằng này thật là một cái kẻ dở hơi, vậy mà vì điểm đồ ăn, tự cùng một cái Bá Vương cảnh cường giả đánh chắc rồi.

"Nếu như ta lấy không đi ra đầu này?" Cô gái xinh đẹp thân nhiên hướng đi Mạc Kinh, nhõng nhẽo cười nói: "Ngươi sẽ đối với ta động thủ sao?"

"Lão Yêu tinh!" Dương Thần âm thầm thóa mạ, nữ nhân này làm cho Mạc Kinh loại này người thành thật cũng không buông tha, không hổ là mà Ngọc Nhi các nàng "Tiểu thư".

"Ta Mạc Kinh chưa bao giờ đối với nữ nhân động thủ." Mạc Kinh ha ha cười nói: "Thế nhưng mà nếu như ngươi không đem đồ ăn trả lại cho ta, ta tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình! Dù là ngươi là nữ nhân cũng không được."

Thằng này căn bản không có bị cô gái xinh đẹp mê hoặc, so về mỹ nhân, hắn tựa hồ càng ưa thích đồ ăn.

"Ngươi chẳng lẽ không minh bạch, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta sao?" Cô gái xinh đẹp cười nhạt một tiếng.

"Ai nói ta không phải là đối thủ của ngươi?" Mạc Kinh rất tức giận nói: "Ngoại trừ chủ nhân bên ngoài, ai cũng không phải đối thủ của ta."

Dương Thần tròn mắt, thằng này đến cùng suy nghĩ cái gì? Chẳng lẽ hắn thật sự cho rằng có thể đánh thắng cái này yêu nữ sao?

"Ta không hoàn thủ, chỉ cần ngươi có thể bách ta lui ra phía sau một bước, ngươi muốn cho ta làm cái gì đều được, người cao to, ngươi thấy thế nào?" Cô gái xinh đẹp cười quyền rũ nói.

"Hừ!" Mạc Kinh nộ quát một tiếng, bỗng nhiên rút ra sau lưng Cự Phù, thả người nhảy lên, hai tay nắm búa, nhô lên cao mãnh liệt bỏ mà hạ!

Một búa bỏ ra, bốn phía Bá Khí bắt đầu khởi động, kinh phong nổi lên bốn phía, cô gái xinh đẹp mái tóc đều bị thổi làm phiêu đảng.

"Lực lượng thật là bá đạo!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Cô gái xinh đẹp khẽ cười một tiếng, bỗng nhiên rút ra trên lưng đoản đao, đoản đao thẳng tắp cắt ra, chống đỡ tại trước mặt mà đến Cự Phù phía trên.

Phanh! Đoản đao cùng Cự Phù va chạm, cô gái xinh đẹp nhỏ nhắn xinh xắn cùng Mạc Kinh khôi ngô tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập, thế nhưng mà bay rớt ra ngoài nhưng lại Mạc Kinh.

Mạc Kinh bị Cự Phù thượng truyền đến lực phản chấn, chân đất bay ngược ra hơn mười thước vừa rồi rơi xuống đất, cát tâng bay lên.

Dương Thần hít vào ngụm khí lạnh, cô gái xinh đẹp quả nhiên liền một bước đều không có lui ra phía sau.

"Nghe nói Ninh Vô Hình thu cái người hầu, người này mặc dù chỉ là Bá Tông cảnh, thế nhưng mà lực lượng lại cường đại vô cùng." Cô gái xinh đẹp cười nhạo một tiếng: "Người lời vừa mới nói chủ nhân có lẽ tặc là Ninh Vô Hình à?"

Mạc Kinh bò lên, chỉ ngậy ngốc nhìn xem cô gái xinh đẹp, hỏi: "Người nhận thức chủ nhân?"

"Chúng ta nếu không nhận thức, nhưng lại bá kiến rất nhiều lần mặt." Cô gái xinh đẹp nhõng nhẽo cười nói: "Người cao to, người trở về nói cho Ninh Vô Hình, Mãng Đãng Sơn Mạch đồ vật bên trong ta Âm Quý giáo đã muốn."

"Ta tại sao phải giúp người? Chủ nhân đã từng nói qua, ta chỉ có thể nghe hán mà nói!" Mạc Kinh lắc đầu.

"Bởi vì ta là người chủ nhân bằng hữu." Cô gái xinh đẹp cười nói: "Người như giúp ta, chẳng khác nào giúp người chủ nhân, cũng chẳng khác nào nghe người chủ nhân phân phó làm việc."

"Thật sự?" Mạc Kinh chăm chú hỏi.

"Đương nhiên thật sự!" Cô gái xinh đẹp cũng rất chân thành trả lời.

Dương Thần trong nội tâm âm thầm thoá mạ: "Cái này yêu nữ thật đúng là vô sỉ, thậm chí ngay cả loại này người thành thật cũng lừa gạt."

"Cái kia tốt, ta cái này nói cho chủ nhân." Mạc Kinh cười ha ha, đột nhiên đứng dậy hướng tòng lâm ở chỗ sâu trong lao đi.

Bất quá hán vẫn chưa ra khỏi rất xa, lại bỗng nhiên quay đầu hỏi: "Nếu như chủ nhân hỏi ta người là ai? Ta nên nói như thế nào?"

"Ta gọi Mộ Dung Điệp Y!" Mộ Dung Điệp Y tự nhiên cười nói.

Nghe được Mộ Dung Điệp Y danh tự, Mạc Kinh ngốc cười một tiếng, phất chốc chui vào tòng lâm ở chỗ sâu trong, lần này là thật sự rời đi.

Dương Thần xoay chuyển ánh mắt, cũng chậm rãi quay người, ý định ly khai, hay nói gợn, hán cũng không dám một mình lưu lại đối mặt yêu nữ này.

"Vị này tuần tú Tiểu ca, người ta còn chưa kịp nói cho người lời nói, người làm sao lại phải đi rồi hả?" Mộ Dung Điệp Y cười quyền rũ nói.

Dương Thần dừng bước, quay người nhìn xem Mộ Dung Điệp Y, ngượng ngùng cười nói: "Cô nương đoan trang Vô Song, tiểu đệ tự ti mặc cảm, cho nên... Thật sự không dám dừng lại ở cô nương trước mặt."

Mộ Dung Điệp Y bước liên tục đi về hướng Dương Thần, cười quyền rũ nói: "Tiểu ca ca miệng thực ngọt, người ta rất ưa thích nghe người nói chuyện."

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, Mộ Dung Điệp Y trước kia chỗ đứng chi địa, trên mặt đất thành linh có hai cái dấu chân thật sâu, dùng hai cái dấu chân làm trung tâm, phương viên hơn mười thước mặt đất âm âm sụp đổ, trầm xuống một mét có thừa, cát tâng bay lên.

Chứng kiến trước mắt một màn này, Dương Thần lập tức minh bạch, vừa rồi Mạc Kinh cái kia một búa chi lực, tuyệt đối không giống thoạt nhìn đơn giản như vậy.

"Cái kia người cao to mặc dù chỉ là Bá Tông, bất quá lực lượng của hán nhưng có thể so sánh Bá Vương." Cô gái xinh đẹp đôi mắt dễ thương lóe lên, nhõng nhẽo cười nói: "Nếu không là ta đem lực lượng của hán dẫn xuống mặt đất, ta cũng không có như vậy mà đơn giản ngăn trở công kích của hán."

"Cô nương thủ đoạn Thông Thiên, thật là làm tại hạ bội phục." Dương Thần ha ha cười cười, giờ phút này, trong lòng của hán phi thường nghi hoặc, hán không rõ cái này yêu nữ vì cái gì không cho hán đi.

"Tiểu ca ca, người có thể hay không trả lời người ta một vấn đề?" Mộ Dung Điệp Y bước liên tục đi đến Dương Thần bên người, cười quyền rũ nói.

"Cô nương cho dù hỏi, chỉ cần ta biết đến, nhất định toàn bộ nói cho cô nương." Dương Thần cười nói, vô ý thức kéo ra cùng Mộ Dung Điệp Y khoảng cách.

"Cái này cuốn quyền trục là ai cho người?" Mộ Dung Điệp Y bàn tay mở ra, một cuốn quyền trục thành hình ra hiện tại trong tay của hắn.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, cái này cuốn quyền trục là đương nhiên Ngọc Nhi cho hắn bảo vệ tánh mạng sở dụng, như thế nào lại đột nhiên xuất hiện ở cái này yêu nữ trong tay?

"Tiểu ca ca, người tại sao không trả lời người ta vấn đề?" Mộ Dung Điệp Y không hề cười nói.

"Cái này cuốn quyền trục là ta nhặt được đấy." Dương Thần ngượng ngùng cười nói: "Cô nương nếu như ưa thích, ta sẽ đưa cho cô nương tốt rồi."

"Khanh khách, tiểu ca ca thật là lớn phương." Mộ Dung Điệp Y hé miệng không hề cười: "Đáng tiếc, thứ này trên người của ta thật sự nhiều lắm, nếu cũng không có dùng."

Dương Thần làm ra kinh ngạc bộ dạng, không thể tin được hỏi: "Cô nương có ý tứ là nói..."

"Thứ này vốn chính là của ta." Mộ Dung Điệp Y cười cười, đem quyền trục ném cho Dương Thần, lại nói: "Thứ đồ vật nếu là người nhặt được, cũng đã thuộc về người."

"Đa tạ cô nương!" Dương Thần cười cười, nhưng trong lòng suy nghĩ: "Cái này yêu nữ đến cùng muốn làm gì?"

"Tiểu ca ca, vì cái gì đàn ông các người tổng là ưa thích lừa gạt nữ tử chúng ta đâu này?" Mộ Dung Điệp Y bỗng nhiên cười hỏi.

"Cô nương, ta không rõ người những lời này là có ý gì?" Dương Thần ngượng ngùng cười cười.

"Tại ta Âm Quỷ Giáo trong, mỗi người hội phục dụng một loại chống cự độc dược rượu thuốc." Mộ Dung Điệp Y giống như cười mà không phải cười nói: "Cho nên, mỗi người trên người đều có một cổ đặc biệt mùi thơm."

Dương Thần nghe vậy sắc mặt biến hóa, lập tức khôi phục lại bình tĩnh, kinh ngạc hỏi: "Chẳng lẽ quý phái thường xuyên cùng độc vật liên hệ sao?"

"Đúng vậy." Giọng nói vừa chuyển, Mộ Dung Điệp Y cười nói: "Ngọc Nhi cùng Đại Nhi các nàng ở địa phương nào?"

"Bà mẹ nó, Ngọc Nhi cái kia yêu nữ mùi thơm khẳng định lưu tại trên người của ta." Trong nội tâm âm thầm thoá mạ một câu, Dương Thần làm ra kinh ngạc bộ dạng, đánh giá Mộ Dung Điệp Y liếc, hắn mới mở miệng nói: "Chẳng lẽ cô nương cùng Ngọc Nhi tỷ tỷ là đồng môn sư tỷ muội?"

Mộ Dung Điệp Y gật đầu cười, "Đúng vậy, chúng ta xác thực là đồng môn sư tỷ muội, người cũng đã biết các nàng ở địa phương nào?"

Dương Thần bắt đầu dĩ lạc đầu, "Chúng ta gặp được Đại Nguyệt Vương Triều người, về sau tự thất lạc rồi."

Nói đến đây, Dương Thần thở dài: "Nếu không là Ngọc Nhi tỷ tỷ cho ta quyền trục, hơn nữa dụng độc trùng bảo hộ ta, ta cũng không cách nào theo trong tay bọn họ đào tẩu."

"Thật to gan!" Mộ Dung Điệp Y nghe vậy cười lạnh nói: "Nếu như Ngọc Nhi các nàng đã xảy ra chuyện, ta nhất định phải Đại Nguyệt Vương Triều người chôn cùng!"

Dương Thần âm thầm buồn cười, biểu hiện ra lại bất động thần sắc, nghiêm mặt nói: "Mộ Dung tỷ tỷ, chúng ta nhanh cứu các nàng a!"

"Người thật sự rất hi vọng ta đi cứu các nàng sao? Xem ra người rất quan tâm các nàng?" Mộ Dung Điệp Y đôi mắt dễ thương lóe lên, rất có thâm ý nhìn xem Dương Thần.

"Ngọc Nhi tỷ tỷ đã cứu ta mệnh, ta tự nhiên hận không thể lập tức tự đi cứu các nàng!" Dương Thần nghiêm nghị nói.

"Tiểu ca ca, người cũng đã biết ta nhất hận chính là cái gì?" Mộ Dung Điệp Y giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thần.

"Ta thảo, cái này yêu nữ sẽ không biết ta nói dối a? Không có khả năng!" Dương Thần nhìn thẳng Mộ Dung Điệp Y hùng hổ dọa người ánh mắt, hiếu kỳ hỏi: "Không biết cô nương nhất hận chính là cái gì?"

"Ta hận nhất đúng là người khác gạt ta, nhất là nam nhân!" Mộ Dung Điệp Y như thiểm điện ra tay,捏 ở Dương Thần yết hầu.

"Cô nương, người... Người làm gì..." Dương Thần mặt đỏ lên, cơ hồ không thở nổi.

"Ngọc Nhi cùng Đại Nhi theo ta lâu như vậy, ta há lại không biết tính cách của các nàng." Mộ Dung Điệp Y chăm chăm vào Dương Thần, cười nói: "Các nàng tuyệt đối sẽ không bảo hộ bất kỳ một cái nào nam tử, người vậy mà nói các nàng cứu được mạng của người?"

"Người trước... Buông tay ra... Ta có lời... Nói..." Dương Thần mặt đỏ lên, rốt cục gian nan đem nói cho hết lời.

"Lượng người cũng đùa nghịch không xuất ra cái gì bịp bợm!" Mộ Dung Điệp Y cười nhạt một tiếng, buông lỏng ra bàn tay như ngọc trắng.

Dương Thần trực tiếp nhuyển đến, đặt mông ngồi dưới đất, xoa bị véo hồng yết hầu, bắt trụ thở hổn hển.

Miệng lớn thở dốc một lát, Dương Thần ngẩng đầu nói ra: "Chỉ phải tìm được các nàng, người đã biết rõ ta không có nói sai rồi, người muốn giết ta dễ như trở bàn tay, làm gì nóng lòng nhất thời?"

"Hừ, người muốn kéo dài thời gian?" Mộ Dung Điệp Y cười nói: "Ta cuộc đời hận nhất đúng là nam nhân, người muốn cho ta đem người giữ ở bên người, quả thực là si tâm vọng tưởng!" Nói xong bàn tay như ngọc trắng như thiềm điện duỗi ra, định giết chết Dương Thần.

"Ha ha..." Dương Thần bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to.

"Người cười cái gì?" Mộ Dung Điệp Y bỗng nhiên dừng tay, cười hỏi.

Chăm chăm vào Mộ Dung Điệp Y mị thái mịch lan tràn ngọc dung, Dương Thần tự tin nói: "Người sợ hãi cùng ta sống lâu về sau, đến lúc đó không dám giết ta, cho nên mới muốn lập tức giết chết ta, ta nói có đúng không?"

"Buồn cười!" Mộ Dung Điệp Y khinh thường hừ một tiếng.

"Không bằng ta đánh cược, ba ngày, chỉ cần ba ngày, nếu như ba ngày sau đó người còn muốn giết ta mà nói..., ta tự không nói chuyện nói." Dương Thần gắt gao chăm chăm vào Mộ Dung Điệp Y mặt, khoe miệng nổi lên một vòng cười xấu xa.

"Ta dựa vào cái gì muốn đánh với người đánh bạc? Người tiểu tử này không phải vật gì tốt, Ngọc Nhi các nàng hơn phân nửa cũng bị người đã lừa gạt." Mộ Dung Điệp Y cười lắc đầu.

"Nếu như không dám đánh bạc, vậy người tự dứt khoát giết ta đi!" Nói xong, Dương Thần đã nhắm mắt đợi chết.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Đồ ước bắt đầu (Canh [3])

Dương Thần đương nhiên sẽ không thật sự chờ chết, tại hán hai mắt nhắm lại nháy mắt, hán thần niệm đã câu thông trong nhãn chứa đồ Khôi Lỗi, chỉ cần Mộ Dung Điệp Y ra tay, Khôi Lỗi lập tức sẽ nhảy ra hộ chủ.

Thế nhưng mà, Dương Thần cũng biết, dù cho thật sự lại để cho Khôi Lỗi ra tay, chính mình hơn phân nửa hay vẫn là chạy không thoát, cho nên hán mới mạo hiểm dùng lời nói kích Mộ Dung Điệp Y.

Bỗng nhiên, hán cảm giác được mãnh liệt sức lực phong đập vào mặt, nghĩ đến là Mộ Dung Điệp Y thật sự xuất thủ.

Cẩn rằng, Dương Thần đã chuẩn bị triệu ra Khôi Lỗi, thế nhưng mà đúng lúc này, cái kia trước mặt mà đến sức lực phong đột nhiên biến mất, mãnh liệt cảm giác nguy cơ cũng tùy theo biến mất.

"Tốt, ta tự cho người ba ngày thời gian." Mộ Dung thấp Điệp Y cười nhạt một tiếng.

"Cô nương yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không đào tẩu, hơn nữa... Ta có lòng tin lại để cho cô nương cái biến chủ ý." Dương Thần mở hai mắt ra, vừa cười vừa nói.

"Khanh khách, thật là một cái tự tin gia hỏa." Mộ Dung Điệp Y cười quyền rũ nói: "Người đừng có hiểu lầm, ta chẳng qua là hiếu kỳ, người đến cùng hội dùng biện pháp gì thuyết phục ta, mà cũng không phải thật sự không muốn giết người."

"Ta người này từ trước đến nay đều rất có tự tin." Dương Thần ha ha cười cười.

"Ngọc Nhi các nàng đến cùng ở địa phương nào?" Mộ Dung Điệp Y đột nhiên hỏi.

"Đại Nguyệt Vương Triều người cùng Phá Quân Liên Thủ Đoàn liên thủ đối phó các nàng, tình cảnh của các nàng chỉ sợ không ổn, ta cũng không có nói dối." Dương Thần ánh mắt lóe lên, nói ra: "Ta có thể mang người đi chúng ta thất lạc địa phương đi, nói không chừng có thể tìm được các nàng."

"Đi thôi, nếu để cho ta biết rõ người lừa ta, không cần chờ đến ba ngày sau đó, ta sẽ lập tức giết chết người!" Mộ Dung Điệp Y tự nhiên cười nói.

"Lão Yêu nữ!" Trong nội tâm vừa thối mắng một câu, Dương Thần đứng dậy dẫn đường, dẫn đường thời điểm, hán không ngừng nghĩ đến thoát khỏi Mộ

Dung Diệp Y đích phương pháp xử lý.

Nếu như đem cái này lão Yêu nữ đưa đến Tào Hóa bút bọn hắn nơi ở, Tào Hóa bút có thể đối phó được nàng sao?

Ý nghĩ này lập tức đã bị Dương Thần không nhận rồi, bởi vì Tào Hóa bút khẳng định không phải cái này lão Yêu nữ đối thủ.

Đúng rồi! Nếu như đem cái này lão Yêu nữ đưa đến Mãng Đãng Sơn Mạch nội vực, nói không chừng có cơ hội thoát thân, bởi vì nội vực ở trong có rất nhiều Vương cấp Bá Thú.

Biện pháp này lần nữa bị Dương Thần không nhận, nếu như Mộ Dung Diệp Y gặp được Vương cấp Bá Thú, chính mình cũng không lâm vào nguy hiểm? Đến lúc đó, chỉ sợ mình cũng phải chết tại Mãng Đãng Sơn Mạch nội vực.

Nếu không đem cái này lão Yêu nữ chinh phục, làm cho nàng quai quai nghe theo lời của mình?

Nghĩ đến cái này biện pháp, Dương Thần mình cũng cười khổ, chính mình cũng không lớn như vậy năng lực, đi chinh phục cái này lão Yêu nữ.

Nghe Ngọc Nhi cùng Đại Nhi nói, mà ngay cả Đỗ Sát cùng Đỗ Tiểu Phàm người lãnh đạo trực tiếp, cái kia "Tiện nam người" cũng không cách nào chinh phục cái này lão Yêu nữ.

Cái kia "Tiện nam người" dù nói thế nào, đoán chừng cũng là Bá Vương, liền hắn đều không thể chinh phục lão Yêu nữ, Dương Thần tự càng không được rồi.

"Người càng đi về phía trước, muốn đánh ngã, gục trên cây rồi." Mộ Dung Diệp Y thanh âm bỗng nhiên truyền vào Dương Thần trong tai.

Dương Thần sắc mặt hơi đổi, ngẩng đầu nhìn lên, phía trước quả nhiên có khóa đại thụ, ngượng ngùng cười cười, hắn quay đầu hướng Mộ Dung Diệp Y nói: "Đa tạ Mộ Dung tỷ tỷ quan tâm."

"Không muốn gọi thân thiết như vậy, coi chừng ta móc xuống đầu lưỡi của người!" Mộ Dung Diệp Y ánh mắt lạnh lẽo.

"Bà mẹ nó, không bảo người Mộ Dung tỷ tỷ, chẳng lẽ gọi Phù Dung tỷ?" Trong nội tâm thoá mạ một câu, Dương Thần ngượng ngùng cười nói: "Không biết cô nương đại thật xa chạy tới Nam Cực quận làm gì?"

"Ta tới nơi này làm gì, tựa hồ không cần hướng người báo cáo." Mộ Dung Diệp Y nhõng nhẽo cười nói: "Không muốn nghe ngóng chuyện của ta, chộc ta mất hứng ta..."

"Người đem ta giết chết a!" Dương Thần bỗng nhiên đặt mông ngồi trên mặt đất, vậy mà không có ý định đi nha.

"Người cho rằng ta không dám giết người sao?" Mộ Dung Diệp Y mỉa cười một tiếng, rút ra trên lưng đoản đao, từng chữ nói: "Chỉ cần một đao, cái mạng nhỏ của người sẽ không có, người tin hay không?"

"Vậy người vì cái gì còn chưa động thủ?" Ngỡ khí một chút, Dương Thần rất vô lại cười cười: "Nếu như ta đoán không sai, người cũng không muốn giết ta, chỉ có điều muốn ở trước mặt ta chứng minh người rất cường đại, kỳ thật vô luận người rất cường đại, cũng là một cái nữ nhân, cũng cần người quan tâm đấy!"

"Câm miệng!" Mộ Dung Diệp Y cười lạnh nói: "Đừng tưởng rằng người rất hiểu rõ ta."

Dương Thần nhàn nhạt cười cười, biết không có thể lại trêu tức nàng, vồ vồ bờ mông đột nhiên đứng dậy, tiếp tục hướng từng lâm ở chỗ sâu trong đi đến.

Hướng về sau phương giương lên tay, hắn cười nói: "Diệp Y, người nếu không theo kịp, tự vĩnh viễn đuổi không kịp ta rồi."

"Diệp Y?" Mộ Dung Diệp Y dở khóc dở cười, tiểu tử này chẳng lẽ thật sự không sợ ta giết chết hắn sao?

Cho tới nay, còn thật không có người nam nhân kia dám ngỗ nghịch ý của hắn, ít nhất, nàng nói cái gì, người khác đều chiều vào cái này đi làm, hơn nữa, không có nam tử kia dám như vậy gọi thẳng tên của nàng.

Trước mắt tiểu tử này bất quá Bá Sĩ tu vi mà thôi, cũng dám cùng chính mình tranh cãi, Mộ Dung Diệp Y bỗng nhiên có loại đặc biệt cảm giác mới.

Ban đêm, Dương Thần cùng Mộ Dung Diệp Y trong rừng tìm cái địa phương nghỉ ngơi.

Tại Mộ Dung Diệp Y nhìn soi mói, Dương Thần gần không quét thuốc bột tại bốn phía, sau đó phát lên hỏa đến, lúc này mới ngồi xuống nghỉ ngơi.

"Người vùng những thuốc bột này tới đa có thể phòng ngự sĩ cấp Bá Thú mà thôi, gắn lại dùng cái gì dùng?" Mộ Dung Diệp Y khinh miệt cười nói.

Dương Thần cười cười, không có trả lời ngay Mộ Dung Diệp Y, mà là đi vào Mộ Dung Diệp Y bên người ngồi xuống, cái này mới mở miệng nói: "Người tựa hồ quên, ta chỉ là một cái tám biến Bá Sĩ mà thôi."

"Người cũng rất giống quên, dùng thực lực của ta, cho dù là Tông Cấp Bá Thú cũng không dám tới gần." Mộ Dung Diệp Y nhàn nhạt cười cười, mỉa đã đến cực hạn.

"Người vận mệnh có lẽ nắm giữ ở trong tay mình, một mặt theo dựa vào người khác, cuối cùng chịu thiệt tổng là mình." Dương Thần nhìn thật sâu Mộ Dung Điệp Y liếc.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi như không dựa vào ta, có thể hay không sống đến ngày mai." Mộ Dung Điệp Y khẽ cười một tiếng, nhắm mắt bắt đầu tĩnh tọa, trong lòng của nàng cũng tại hồi tưởng đến Dương Thần: "Người vận mệnh có lẽ nắm giữ ở trong tay mình..."

Chứng kiến Mộ Dung Điệp Y tại hỏa dưới ánh sáng, cái kia thánh khiết dung nhan, dù là Dương Thần tâm trí kiên định, trong nội tâm cũng không khỏi rung động, hần vội vàng ổn định tâm thần, đưa ánh mắt theo giai nhân trên mặt đẹp dõi.

Rống! Rống!

Bá Thú rống lên một tiếng bỗng nhiên truyền biến từng lăm, phụ cận gia nhập có Bá Thú đang không ngừng tới gần.

"Trước khi đại địa trâu điên, còn có hiện tại Bá Thú ..... ta đã tiến vào nội vực sao? Hay hoặc giả là tiếp cận nội vực?"

Cường hãn Bá Thú thực sự quá dày đặc, Dương Thần không thể không hoài nghi, chính mình có phải hay không đã tiến nhập nội vực.

Bỗng nhiên, Mộ Dung Điệp Y mở hai mắt ra, nhìn về phía từng lăm ở chỗ sâu trong, sắc mặt của nàng hơi đổi, nhẹ giọng thì thào: "Thật cường đại khí tức, hẳn là Vương cấp Bá Thú, hẳn đã tới .... "

Lời còn chưa dứt, nàng phút chốc thả người mà lên, như mũi tên giống như cực nhanh hướng về phía từng lăm ở chỗ sâu trong.

Một cuốn quyền trục rơi bỗng nhiên theo nàng rời đi phương hướng bay tới, rơi vào Dương Thần trong tay, Mộ Dung Điệp Y thanh âm quanh quẩn mà đến: "Chỉ cần không gặp đến Vương cấp Bá Thú, ngươi tạm thời không có nguy hiểm, ta lập tức sẽ trở lại."

"Nàng không muốn làm cho Vương cấp Bá Thú tiếp cận tại đây, chẳng lẽ là không muốn làm cho ta gặp được nguy hiểm?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, đối với yêu nữ này cách nhìn có chút đã xảy ra cải biến.

Rống! Rống!

Cách đó không xa trong rừng bỗng nhiên cực nhanh đến một đầu bóng đen, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, như thiểm điện đánh về phía Dương Thần!

Bá Thú đều đem nhân loại xem là địch nhân cùng đồ ăn, bọn họ là sẽ không hạ thủ lưu tình đây.

Vèo! Khôi Lỗi đột nhiên theo lờ ra, chắn Dương Thần trước người, năm ngón tay như lợi kiếm, như thiểm điện đâm đi ra ngoài!

Phanh! Tật phốc mà đến Bá Thú lập tức bị bức lui, đã rơi vào cách đó không xa.

"Từ Văn ma báo!" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, bất quá cũng không có lo lắng quá mức, có Khôi Lỗi tại, chỉ bằng vào cái này đầu súc sinh còn không cách nào làm bị thương chính mình.

Vèo! Từ Văn ma báo bỗng nhiên thả người nhảy lên, như Tật Phong tựa như đánh về phía Khôi Lỗi, móng vuốt sắc bén cắm ra, chói tai tiếng xé gió vang lên, bốn phía Bá Khí lập tức bị hần không chế, như thủy triều phiên cồn, ngưng tụ thành vô số phong nhận, giao sát hướng Khôi Lỗi mà đi!

Khôi Lỗi mấy cái tung nhảy, như quý mị tựa như né tránh, nhẹ nhàng tránh đi công kích, cướp được Từ Văn ma báo sau lưng, song chương ngay ngắn hướng đánh xuống!

Từ Văn ma báo thân hình gấp tựa như lóe lên, vậy mà cũng tránh qua, tránh né Khôi Lỗi công kích.

Bỗng nhiên, Dương Thần biến sắc, hần cảm giác sau lưng lại có một chỉ Bá Thú, không kịp đa tưởng, hần chợt xoay người, vội vàng bóp nát trong tay quyền trục.

Ầm ầm! Quyền trục vỡ vụn, khói đen bốc lên, hướng phía từng lăm ở chỗ sâu trong đánh tới Bá Thú mang tất cả mà đi!

Rống! Hết thắm một tiếng về sau, Bá Thú trong đêm tối ngã xuống, Dương Thần liền cái này chỉ Bá Thú là cái gì cũng còn không có nhìn thấy.

"Đây là ....." Dương Thần bỗng nhiên da đầu run lên, hần chứng kiến cách đó không xa từng lăm ở chỗ sâu trong, rậm rạp chằng chịt, mấy trăm điểm ánh sáng thành linh xuất hiện, hiển nhiên, từng lăm ở chỗ sâu trong có rất nhiều Bá Thú!

Không chút suy nghĩ, Dương Thần triệu hội Khôi Lỗi, mãnh liệt chọn bên trên Khôi Lỗi trên lưng, hét lớn một tiếng: "Đi!"

Khôi Lỗi mãnh liệt đạp đất, hướng phía không có Bá Thú phương hướng bắn tới, như mũi tên giống như nhanh chóng, kinh phong chà xát được Dương Thần mặt mũi tràn đầy đau nhức.

Hồng hồng hồng ..... Bá Thú rống lên một tiếng không ngừng từ sau phương truyền đến, Dương Thần âm thầm ngắt đem mồ hôi lạnh, nếu như bị những vật này đuổi theo, chỉ sợ sẽ bị gặm thành thịt vụn đây.

"Cái kia lão Yêu nữ hội không có việc gì đâu này?" Nghĩ tới đây, Dương Thần nhin không được cười lên, chính mình vậy mà hội quan tâm yêu nữ kia.

Cũng không biết chạy bao lâu, đương cảm giác được sau lưng không có Bá Thú tiếng hô thời điểm, Dương Thần mới gọi Khôi Lỗi dừng lại.

Vừa mới dừng lại, Dương Thần tựa phát giác có phụ cận có người đi tới, ánh mắt một ghen bên người bụi cỏ, hấn và Khôi Lỗi đồng thời lách mình trốn trong đó, hơn nữa đem khí tức trên thân thu liễm.

Người tới dĩ nhiên là Mộ Dung Kiệt cùng Phá Thiên Tinh!

"Mộ Dung Kiệt, hắc hắc, ngươi không phải muốn giết lão tử sao? Hôm nay ta ngược lại muốn nhìn rốt cuộc là ai giết ai!" Dương Thần khoe miệng lộ ra một vòng tàn khốc đáng tươi cười.

"Mộ Dung đại ca, bọn hấn đến cùng trao cái con kia màu xanh da trời thú con làm gì?" Người nói chuyện là Phá Thiên Tinh, bọn hấn tựa hồ trong rừng tìm tòi cái gì đó.

"Màu xanh da trời thú con?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi.

"Cái kia họ Đỗ gia hỏa muốn nhận cái con kia màu xanh da trời thú con làm cái gì đó, a, đúng rồi, giống như gọi là 'Thú sủng', cho nên mới ra lệnh cho chúng ta bắt đây." Ngữ khí một chau, Mộ Dung Kiệt cười lạnh nói: "Cũng không biết, đoàn trưởng tại sao phải chúng ta nghe cái kia hai tên gia hỏa mệnh lệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Liệt Diễm cốc

Đỗ Sát bọn người vậy mà tưởng thu phục màu xanh da trời thú con làm thú sủng, cái kia Tiểu chút chút tốc độ mặc dù nhanh, chắc có lẽ không bị bắt chặt, thế nhưng mà Dương Thần hay vẫn là không khỏi lo lắng.

Đúng lúc này, Phá Thiên Tinh lại nói: "Mộ Dung đại ca, lai lịch của bọn hấn chỉ sợ không nhỏ, nếu không đại ca cũng sẽ không khiến chúng ta nghe mệnh lệnh của bọn hấn."

"Chẳng lẽ thực lực của bọn hấn so tam đại thế lực còn mạnh hơn sao?" Mộ Dung Kiệt khinh thường hừ một tiếng.

"Mộ Dung đại ca, lần trước chúng ta vì tàn đồ sự tình giết chết Vô Lượng cung người, người cũng đã biết vì cái gì Vô Lượng cung người không có truy cứu sao?" Phá Thiên Tinh nghiêm mặt nói.

Dương Thần vánh tai chăm chú nghe.

Mộ Dung Kiệt biến sắc, không thể tin được nhìn xem Phá Thiên Tinh, "Chẳng lẽ..."

"Đúng vậy, cũng là bởi vì bọn hấn!" Phá Thiên Tinh nghiêm nghị nói: "Kỳ thật mọi người cũng không biết, Tàn Việt đã gặp đại ca."

"Vô Lượng cung cung chủ bá kiến đoàn trưởng!" Mộ Dung Kiệt sắc mặt lại là biến đổi.

Phá Thiên Tinh nhẹ gật đầu, nói tiếp đi: "Nếu như không phải cái kia gọi đồ Huyền Anh người xuất hiện, Phá Quân Liệt Thú Đoàn đã sớm không tồn tại nữa."

"Đồ Huyền Anh là ai? Chẳng lẽ chính là cái 'Tiện nam người'?" Dương Thần âm thầm suy đoán.

"Trách không được đoàn trưởng muốn chúng ta nghe theo mệnh lệnh của bọn hấn." Mộ Dung Kiệt mặt sắc mặt ngưng trọng.

"Mộ Dung đại ca, hiện tại ngươi nên biết đại ca vì cái gì theo chân bọn họ hợp tác rồi à?" Phá Thiên Tinh thở sâu, lại nói: "Đi thôi, chúng ta nhanh tìm cái kia Tiểu chút chút, hấn chạy không được rất xa." Nói xong đi đâu mà đi.

Bỗng dung một đạo bén nhọn tiếng xé gió vang vọng bốn phương tám hướng, trong bụi cỏ bay vụt ra một cây trường thương, như thiểm điện xuất tại Phá Thiên Tinh ngực.

Phá Thiên Tinh chớp liên tục trốn cơ hội đều không có, đã bị trường thương tấn mãnh lực đạo, mang theo bay vọt ra hơn mười thước có hơn.

"Ai!" Mộ Dung Kiệt sắc mặt kịch biến.

Vèo! Khôi Lỗi theo trong bụi cỏ bắn ra, cả người thẳng tắp bắn về phía Mộ Dung Kiệt mà đi, năm ngón tay như kiếm, mãnh liệt đâm đi ra ngoài!

Khôi Lỗi tốc độ thật sự quá nhanh, Mộ Dung Kiệt tuy nhiên cấp cấp nhanh lùi lại, ý đồ né tránh Khôi Lỗi công kích, thế nhưng mà đã muộn!

Có thể so với Thượng phẩm Bá Khí năm ngón tay thẳng tắp đâm tới, thẳng bức Mộ Dung Kiệt ngực, mang theo lạng lẹ ác liệt sức lực phong, bốn phương tám hướng lá rụng đều bị đánh bay mà lên, sát khí bốn phía!

Phanh! Mộ Dung Kiệt bay ngược mà ra, ngực bị đâm thủng một cái lỗ thủng, máu tươi chảy ra mà ra, hấn trừng lớn hai mắt, đứt quãng nói: "Đoàn trưởng... Sẽ không bỏ qua người..."

Lời còn chưa dứt, đã bị mất mạng tại chỗ!

"Đáng tiếc, các người đoàn trưởng đại nhân đã không có khả năng phát hiện chân tướng rồi." Cười cười, Dương Thần đi đến Mộ Dung Kiệt bên người, đem Mộ Dung Kiệt cả người đều thu nhập trong nhẫn chứa đồ, ngay sau đó, hấn đi vào Phá Thiên Tinh bên người, đem trường thương rút ra, quay người lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong.

Hắn cũng không biết, cách đó không xa vậy mà ẩn núp lấy một người!

...

Lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong về sau, Dương Thần theo trong nhẫn chứa đồ tay lấy ra địa đồ, dò xét sau một lát, hấn đưa mắt nhìn quanh, bốn phía cây cối hiện ra hỏa hồng sắc, mà ngay cả Thạch Đầu cùng cỏ địa đều hỏa hồng sắc đấy.

"Hắn là nơi này chính là Liệt Diễm cốc?" Dương Thần nhíu mày, lắc đầu cười khổ: "Tại đây khoảng cách Tiểu Đào Tử bọn hấn ít nhất cũng có ba, bốn ngày lộ trình, hơn nữa trên đường khẳng định có rất nhiều Bá Thú, có thể hay không an toàn tìm được bọn hấn còn là một vấn đề!"

Trong tay hấn địa đồ ghi lại lấy Mãng Đãng Sơn Mạch nước ngoài địa hình, nhìn địa đồ về sau, hấn mới biết được, chính mình cũng không có tiến vào nội vực.

Thế nhưng mà, Liệt Diễm cốc tựu là nội vực cùng nước ngoài đường ranh giới, điều này nói rõ, Dương Thần đã cách nội vực rất gần, nếu như hiện tại quay trở lại tìm kiếm Tiểu Đào Tử bọn hấn mà nói, chỉ sợ liền Vương cấp Bá Thú cũng có thể gặp được.

Dùng Dương Thần hiện tại lực lượng, căn bản không cách nào chống lại Vương cấp Bá Thú.

"Chỉ có lợi dụng Mộ Dung Kiệt rồi." Dương Thần trầm ngâm một lát, lướt vào Liệt Hỏa cốc mà đi.

Liệt Diễm trong cốc nhiệt khí ngập trời, nếu như không phải sinh mệnh lực phi thường ương ngành thực vật, căn bản không cách nào trong cốc sinh tồn, quanh năm suốt tháng phía dưới, trong cốc sinh trưởng lấy vô số màu hồng đỏ thắm cây cối, những cây cối này căn bản không e ngại Liệt Diễm.

Nghe nói những cây cối này là phi thường tốt tài liệu luyện khí, có rất nhiều Liệt Thú Nhân thậm chí mạo hiểm đến Liệt Diễm trong cốc chặt cây cối.

Trong cốc tìm một sơn động, Dương Thần đem Bát Hủ Vương Đình đem ra, ngay sau đó đem luyện chế Khôi Lỗi dược liệu rèn luyện tốt, toàn bộ để vào Bát Hủ Vương Đình ở trong.

"Dùng lực lượng của ta bây giờ, căn bản không cách nào theo rút ra tràn đầy một đỉnh Thủy thuộc tính Bá Khí." Nhíu mày, Dương Thần phi thường đau lòng đem trong nhẫn chứa đồ Bá Tuyền tề lấy ra.

Răng rắc răng rắc... Bá Tuyền tề không ngừng bị bóp nát, ngay sau đó, trong đó Thủy thuộc tính Bá Khí không ngừng bị Dương Thần rút lấy ra.

Sau một lát, Bát Hủ Vương Đình ở trong đã tụ tập đầy Thủy thuộc tính Bá Khí.

"3000 vạn Bá Tuyền tề..." Dương Thần trên mặt cơ bắp không khỏi run rẩy đứng dậy, cái này Khôi Lỗi giá trị con người có thể thực quý.

Lắc đầu cười khổ, Dương Thần đem Mộ Dung Kiệt thi thể lấy ra, để vào Bát Hủ Vương Đình, bắt đầu luyện chế Khôi Lỗi...

Đã có kinh nghiệm trước kia, hơn nữa có đại địa trau diên Huyết tinh, Khôi Lỗi rất nhanh tựu luyện chế ra đến, rất đáng tiếc, Mộ Dung Kiệt mi tâm căn bản không có màu đen tinh điểm, lần này luyện chế ra đến cũng chỉ là cấp thấp nhất phẩm phẩm Khôi Lỗi.

"Dựa theo trên bản đồ tuyến đường phản hồi, đương gặp được một cây bút thời điểm, người chợt nghe theo cái con kia bút." Dương Thần đem địa đồ ném cho Mộ Dung Kiệt, lại nói: "Nói cho bọn hấn biết, ta đã tiến nhập Liệt Diễm cốc!"

"Vâng!" Mộ Dung Kiệt rất máy móc trả lời, ngay sau đó quay người lướt đi sơn động.

"Thằng này nhiều lắm là thi ra là mới vào Bá Tông thực lực, cũng không biết có thể hay không tìm được Tiểu Đào Tử bọn hấn." Dương Thần than nhẹ

một tiếng, đã đi ra son động.

Ngay tại hần ly khai son động thời điểm, chợt thấy cách đó không xa hiện lên một thân ảnh, không có vào son cốc ở chỗ sâu trong, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, hần cau mày tự nói: "Hần vậy mà đã đến Liệt Diễm cốc." Nói xong thả người lướt tới.

Mới vừa tiến vào son cốc ở chỗ sâu trong, Dương Thần bỗng nhiên cảm giác sau lưng một hồi kinh phong đánh úp lại, sắc mặt hơi đổi, hần chợt xoay người, Lôi Ngục kiếm như thiểm điện bổ ra!

Phanh! Hóa hoa văng khắp nơi, Dương Thần lão đảo lui về phía sau vài bước mới đứng vững.

"Là ngươi!" Công kích Dương Thần người kinh ngạc nói.

"Lão Quách, ngươi muốn đem ta chém chết có phải hay không?" Dương Thần vuốt vuốt cơ hồ tê liệt cánh tay, tức giận cười cười.

Người này dĩ nhiên là Quách Tung Dương!

"Ta cũng không biết là ngươi đi theo ta đằng sau." Quách Tung Dương cười nói: "Đi, lão viêm cũng ở nơi đây, ngươi tới, chúng ta nắm chắc càng lớn hơn một chút." Nói xong lên núi cốc ở chỗ sâu trong lao đi, hần theo như lời "Lão viêm", tự nhiên là Thượng Quan Viêm.

"Thượng Quan Viêm cũng tới? Bọn hần tới nơi này làm gì?" Dương Thần lập tức nghi hoặc.

Từ lần trước hần cùng Bạch Triển Kiều đấu kiếm bị thương, Thượng Quan Viêm hai người bang Lam Nhi cùng Diễm Nhi hai người vụng trộm tiến vào ký túc xá về sau, hần cũng đã đem Thượng Quan Viêm hai người đã coi như là bằng hữu, hơn nữa bọn hần vốn là cùng ký túc xá chi nhân, cho nên quan hệ của bọn hần cũng không xấu.

Thế nhưng mà hần cũng không biết hai người kia, chứng kiến hai người này vậy mà có thể an toàn đi vào Liệt Diễm cốc, hần hội cảm thấy kinh nghi cũng không kỳ quái.

Bất quá, nghĩ đến Quách Tung Dương thủ hạ, trung niên nhân kia vậy mà miểu sát Phá Quân Liệt Thủ Đoàn Phó đoàn trưởng Nguyên Bá, hần cũng tự không biết là kì quái, có loại người này đương thủ hạ, trên người như thế nào hội không có điểm bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn.

"Hai người này tuyệt không đơn giản, bọn hần đến cùng tới nơi này làm gì..." Tự nói gian, Dương Thần đã lướt vào thâm cốc trong.

Không bao lâu, Dương Thần lại gặp được Quách Tung Dương, Thượng Quan Viêm đã ở, khi bọn hần phía trước, rõ ràng là cuộn cuộn bốc lên nham thạch nóng chảy, nham thạch nóng chảy bốn phía bất ngờ nham bích bị thiêu đốt bóng loáng vô cùng, không có một ngọn cỏ.

Làm cho người khiếp sợ chính là, trong nham thạch ương thành linh có một cái sào huyết, sào huyết cũng không biết chỉ dùng để cái gì tài liệu biên chế thành, vậy mà có thể chịu đựng được nham thạch nóng chảy thiêu đốt!

Cái này sào huyết đặc biệt lớn, đường kính dài đến bảy, tám mét, sào huyết ở trong thành linh có ba khóa gương mặt giống như lớn nhỏ, hòa hồng sắc quả trứng khổng lồ.

Chứng kiến quả trứng khổng lồ nháy mắt, Dương Thần lập tức minh bạch Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm đến cùng muốn cái gì rồi.

Thượng Quan Viêm quay đầu lại nhìn xem Dương Thần, cười nói: "Có ngươi tại, chúng ta có thể tỉnh mất rất nhiều phiền toái."

"Ta có thể không giúp được các ngươi gấp cái gì." Dương Thần giang tay ra.

"Đây là Hòa Nha trứng, hiện tại Hòa Nha cũng không tại, chỉ cần chúng ta có thể đạt tới sào huyết của hần, tự có thể có được Hòa Nha trứng." Quách Tung Dương cười nói: "Bất quá vì đề phòng Hòa Nha đột nhiên trở lại, chúng ta phải thủ hai cái tiến vào tại đây cửa vào."

"Hai cái cửa vào?" Dương Thần trầm ngâm nói: "Ý của các ngươi nói là, phải có hai người tại lối vào canh gác, sau đó do một người đi trộm lấy Hòa Nha trứng."

"Đúng vậy, đương Hòa Nha lúc trở lại, chúng ta lập tức phát ra tín hiệu." Thượng Quan Viêm nghiêm mặt nói.

Dương Thần tròn mắt, đương nhiên muốn chạy trốn, theo Hòa Nha trứng lớn nhỏ đến xem, cái này chỉ Hòa Nha tuyệt đối là Vương cấp Bá Thú, nếu như không trốn đi, chết như thế nào cũng không biết.

"Đợi tí nữa tự do chúng ta tới canh gác, lão Dương, ngươi phụ trách trộm lấy Hòa Nha trứng." Quách Tung Dương cười nói: "Ngươi yên tâm, tín hiệu phát ra về sau, chúng ta ít nhất có thể kéo ở Hòa Nha nửa canh giờ, đầy đủ ngươi đánh cắp Hòa Nha trứng rồi."

Dương Thần cũng không có cảm thấy kinh ngạc, bởi vì hần thấy tận mắt qua quách tung Dương thủ hạ, trung niên nhân kia thực lực đáng sợ.

Theo trung niên nhân kia thâm bất khả trắc thực lực, Dương Thần hoàn toàn có thể phỏng đoán đến, Quách Tung Dương tuyệt đối có thể ngăn chặn Hòa Nha, dù là... Hần thoát nhìn chỉ là Cửu Biến Bá Sĩ tu vi.

Đúng lúc này, Thượng Quan Viêm đi đến nham thạch nóng chảy bên cạnh, trong tay ánh lửa lóe lên, một mồi lửa màu đỏ Trường Cung thành linh nơi tay.

Vèo! Vèo! Hắn đem đôi hỏa hồng sắc dây thừng dài mũi tên bắn về phía Hỏa Diễm sào huyết, ngay sau đó đem dây thừng một chỗ khác thắt ở trên đại thụ.

Làm cho Dương Thần kinh ngạc chính là, cái kia hai cây dây thừng vậy mà không có bị nham thạch nóng chảy chỗ phát ra nhiệt khí thiêu hủy.

"Lão Dương, nhớ kỹ chúng ta nói lời, nếu như Hỏa Nha thật sự đã đến, nửa canh giờ ở trong lập tức rời đi!" Trịnh trọng nhắc nhở Dương Thần một câu về sau, Thượng Quan Viêm vỗ vỗ Dương Thần bả vai, cười nói: "Nếu như ngươi xảy ra chuyện, Lam Nhi các nàng có thể sẽ không bỏ qua ta."

"Ngươi yên tâm, ta không có việc gì đâu." Cười cười, Dương Thần thả người nhảy đến trên sợi dây, như xiếc đi dây giống như đi về hướng sào huyết.

Quách Tung Dương vốn định đối với Dương Thần nói cái gì, nhưng khi hắn chứng kiến Dương Thần lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện một đóa ngọn lửa màu tím về sau, hắn nở nụ cười: "Hư Kiếp vật, có loại vật này, hỏa độc tự không gây thương tổn hắn rồi, đi thôi!"

Nói xong quay người hướng phía sơn cốc bên ngoài lao đi, Thượng Quan Viêm theo sát phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Nổi giận Phá Quân

Nham thạch nóng chảy bao trùm khu vực phi thường rộng lớn, theo bên cạnh bờ đến trong nham thạch ương chừng ngàn mét đến xa, hơn nữa nham thạch nóng chảy ở trong không ngừng tản mát ra nhiệt lưu, dù cho có dây thừng với tư cách "Lộ", nghĩ tới đi cũng không phải kiện chuyện dễ dàng.

Dương Thần không chế được Hư Kiếp Hỏa, khiến cho Hư Kiếp Hỏa hình thành một tầng màng, ngăn tại thân thể của hắn bốn phía, mỗi khi nhiệt lưu đánh tới thời điểm, tầng này màng sẽ gấp đem nhiệt lưu hấp thu.

Nếu không là có được Hư Kiếp Hỏa, Dương Thần sớm đã bị cuộn cuộn mà đến sóng nhiệt chết cháy.

Không bao lâu, Dương Thần thả người nhảy lên, đã rơi vào Hỏa Nha trong sào huyết, đi vào trong sào huyết thời điểm, Dương Thần lập tức cảm giác bốn phía độ ẩm giảm xuống rất nhiều.

Thật thần kỳ sào huyết! Dương Thần trong nội tâm kinh ngạc không thôi, cái này sào huyết thậm chí có ngăn cản sóng nhiệt hiệu quả.

Ngẩn ngừ kinh ngạc về sau, hắn không dám dừng lại, vội vàng đem Hỏa Nha trưng thu nhập trong nhẫn chứa đồ, coi như hắn ý định quay người rời đi thời điểm, hắn chợt thấy Hỏa Nha trưng chỗ chỗ, thỉnh thoảng có một khối màu đen đồ vật.

Thứ này chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, tựa hồ là hòn đá, lại tựa hồ không phải, cũng không biết là cái gì chất liệu.

"Đây là cái gì mảnh vỡ?" Dương Thần sắc mặt hơi đổi, thò tay bắt lấy màu đen mảnh vỡ, nhưng khi hắn muốn cầm lúc thức dậy, lại phát hiện mảnh vỡ vậy mà khảm nạm tại Hỏa Nha trong sào huyết.

Cẩn rằng, Dương Thần dùng sức đập đập, hai tay dùng sức nhỏ, nhưng điều hắn kinh ngạc chính là, thứ này chỉ hơi hơi giật giật, căn bản không có bị rút.

Thở sâu, Dương Thần lần nữa dùng sức, xuy xuy, màu đen mảnh vỡ chậm rãi bị rút ra, xoát! Cả khối màu đen mảnh vỡ bị rút ra.

Cái này khối màu đen mảnh vỡ hình dạng kỳ lạ, tự kiếm phi kiếm, tự đao phi đao, tựa hồ là theo cái gì đó bên trên vỡ vụn, sau đó thoát rơi xuống đây. Dương Thần nắm một mặt, vừa mới là độn, mặt khác một mặt tắc thì dị thường sắc bén, đứng dễ dàng dùng làm vũ khí.

Màu đen mảnh vỡ nhỏ sau khi đi ra, Dương Thần không hề dừng lại, mang thứ đó thu nhập trong nhẫn chứa đồ, nhảy lên dây thừng, lợi dụng Hư Kiếp Hỏa bảo hộ lấy thân thể, hướng phía bên cạnh bờ cực nhanh mà đi.

Vèo! Cách đó không xa từng lâm ở chỗ sâu trong bỗng nhiên ở chỗ sâu trong một chi Hỏa Diễm chi mũi tên, trên không trung muốn nổ tung lên, Như Yên hoa một loại chói mắt chói mắt.

"Hỏa Nha đến rồi!" Dương Thần ngẩng đầu nhìn vung ra Hỏa Diễm, sắc mặt không khỏi biến đổi, liền vội đáp lên dây thừng, như thiểm điện hướng bên cạnh bờ lao đi.

Bỗng nhiên, một hồi đáng sợ uy áp bài sơn đảo hải một loại áp đến, Dương Thần bị chấn đắc ngược lại lùi lại mấy bước, thiếu chút nữa theo trên sợi dây roi xuống dưới đi.

"Bá Vương!"

Loại trình độ này uy áp, Dương Thần trước khi cảm thụ qua, thậm chí có Bá Vương đột nhiên hàng lâm!

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, một trung niên nhân chấp tay đập không mà đến, trung niên nhân này thân mặc hắc y, mặt vuông tai lớn, hình dáng rõ ràng, hai đầu lông mày không giãn tự uy, hình thể thon dài khôi ngô, khí khái khiếp người.

Chứng kiến trung niên nhân ngực xiêm y bên trên thêu lên "Phá" chữ, Dương Thần trong nội tâm rung mạnh, một lòng lập tức nâng lên cổ họng bên trên.

"Người cũng biết ta là ai?" Trung niên nhân hừ không đứng chấp tay, bao quát lấy Dương Thần, lạnh lùng mở miệng, thanh âm hùng hậu.

"Văn bối ánh mắt thiên cận, không biết tiền bối là ai."

Dương Thần nghiêm mặt nói, hần tuy nhiên nhìn về phía trên phi thường trấn định, thế nhưng mà trên lưng lại chảy ra mồ hôi lạnh, thẳng này chẳng lẽ là...
Nghĩ vậy người thân phận, hần cả trái tim đều trầm xuống.

"Hừ!" Trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, một cỗ áp lực vô hình cuồng áp hướng Dương Thần, chấn đắc Dương Thần tại chỗ nhỏ ra một ngụm máu tươi.

Thế nhưng mà tại trung niên nhân dưới sự khống chế, cái này cỗ áp lực lại không có đem Dương Thần chấn hạ dây thừng, trung niên nhân này tựa hồ cũng không muốn làm cho Dương Thần cái chết quá nhanh.

"Phá Quân Liên Thủ Đoàn là ta thành lập, hiện tại ngươi nên biết ta là ai đi à nha?" Trung niên nhân cười lạnh nói: "Ngươi cũng đã biết ta chỉ có một thân nhân, thế nhưng mà hần tại không lâu lại bị người giết."

"Quả nhiên là Phá Quân!" Dương Thần trong nội tâm không khỏi chấn động, thẳng này như thế nào sẽ biết là lão tử giết Phá Thiên Tinh?

Phá Quân thân nhân duy nhất, cũng chính là của hần đệ đệ, tựa là không lâu bị Dương Thần giết chết cái chết Phá Thiên Tinh!

"Ngươi có thể nói cho ta biết, hần là bị ai giết sao?" Phá Quân lạnh lùng nói ra, hần phi thường bình tĩnh, trong giọng nói trốn không thoát hi vọng, thế nhưng mà càng như vậy, lại càng gọi người không rét mà run.

"Đoàn trưởng đại nhân thân người đã chết, văn bối cũng cảm thấy thập phần khổ sở." Dương Thần thở dài: "Thế nhưng mà văn bối cũng không biết đoàn trưởng đại nhân thân nhân là ai đã giết, đoàn trưởng có phải hay không hỏi nhầm người?"

"Ha ha..." Phá Quân mắt hồ tán mát ra lẳng lẹ ác liệt hào quang, cười lạnh nói: "Sắp chết đến nơi còn dám nói xạo, ngươi yên tâm, ta không sẽ lập tức giết chết ngươi, ta sẽ nhượng cho ngươi nếm tận trong cuộc sống thống khổ nhất tra tấn, ta còn muốn để cho ngươi xem ngươi sở hữu thân nhân đều chết tại trước mặt ngươi!"

Lời còn chưa dứt, Phá Quân một bước bước ra, loại quý mị xuất hiện tại Dương Thần trước người, ôm đồm hướng Dương Thần!

Bốn phương tám hướng Bá Khí cuộn cuộn áp đến, làm cho Dương Thần căn bản không cách nào nhúc nhích, áp lực cường đại, làm hần khớp xương đều răng rắc làm vang lên, oa! Hần lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

"Ngươi yên tâm, ta nói rồi sẽ không để cho ngươi chết mất." Phá Quân khoe miệng lộ ra tàn khốc đáng tươi cười.

"Lão tạp chủng, không để cho ta còn sống, nếu không một ngày nào đó ta sẽ nhượng cho ngươi gấp 10 lần còn có thể đến!" Dương Thần nhanh cắn chặt hàm răng, trong kẽ răng không ngừng có máu tươi chảy xuôi đi ra.

"Ngươi không có cơ hội rồi!" Phá Quân cười lạnh một tiếng, một bả nắm Dương Thần cổ, phút chốc lóc lên, đã rơi vào trên bờ.

Phanh! Đem Dương Thần oán hận ngã trên mặt đất, Phá Quân bao quát Dương Thần, cười lạnh nói: "Ta trước đoạn ngươi hai tay hai chân, cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!"

Ngữ khí một chiều, hần nhẹ răng cười nói: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi đơn giản chết mất!" Nói xong, hần đột nhiên đề chân, mãnh liệt đá hướng Dương Thần đùi phải, một cước đá ra, mang theo chói tai tiếng xé gió.

Bỗng nhiên, một đầu bóng đen đột nhiên xuất hiện tại Dương Thần trước người, như thiểm điện đá ra một cước!

Phanh! Cái này đột nhiên xuất hiện chi nhân lập tức bay ngược ra hơn mười thước có hơn, trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất, thế nhưng mà cơ hồ ngay tại hần rơi trong sát na, hần lập tức bắn lên, như mũi tên giống như nổ bắn ra hướng Phá Quân!

"Ồ?" Phá Quân phát ra một tiếng kinh nghi thanh âm, hần cũng không biết, cái này thay Dương Thần ngăn trở công kích cũng không phải người, mà là Khôi Lỗi!

Khôi Lỗi điên cuồng đánh về phía Phá Quân, căn bản không có nghĩ tới phòng ngự, trong lòng của hần chỉ có tiến công, chỉ có giết chết Phá Quân.

Phá Quân hừ lạnh một tiếng, thân hình phút chốc lóe lên, đơn giản tránh được Khôi Lỗi công kích, cùng lúc đó, như thiểm điện ra tay, bắt được Khôi Lỗi một cánh tay.

Thế nhưng mà còn không có có cho Phá Quân nói chuyện, Khôi Lỗi hai chân đủ dùng, như kiểu lưỡi kiếm sắc bén đâm về Phá Quân ngực!

"Không biết tự lượng sức mình!" Phá Quân khinh thường hừ một tiếng, Bá Khí bên cạnh rờ, như mãnh liệt bành trướng như thủy triều phiên cồn phiên cồn mà ra, bốn phương tám hướng cây cối toàn bộ bị chấn đoạn, lập tức hóa thành bột mịn.

Phanh! Khôi Lỗi lần nữa bay rớt ra ngoài, lần nữa trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất, thế nhưng mà hần lập tức có bắn lên, mãnh liệt đập địa nhảy lên, không muốn sống đánh về phía Phá Quân mà đi!

Nhìn kỹ lại, trên ngực trái của hần đã hiện đầy khe hở, chân trái càng là đã vỡ vụn, Cốt Đầu cũng có thể trông thấy, hiển nhiên, vừa rồi Phá Quân một cước kia, đã đem chân của hần cho đá gãy rồi.

Lập tức Khôi Lỗi lần nữa đánh tới, Phá Quân phát ra quát lạnh một tiếng, cách không một chừng chụp được, phượng viên tầm hơn mười trượng nội Bá Khí giống như thủy triều bốc lên, ngay sau đó như gió bão rất nhanh xoay tròn, Khôi Lỗi lập tức bị cuốn vào trong đó.

Răng rắc răng rắc, thịt nát bay tứ tung, giống như kim loại ma sát thanh âm không dứt bên tai.

Đương Bá Khí vòng xoáy biến mất về sau, mặt đất thỉnh thoảng xuất hiện một cái cự đại hố sâu, Khôi Lỗi đã vỡ vụn thành vô số khối, ngổn ngang lộn xộn trải tại trong hố sâu.

Phá Quân ngẩng đầu chung quanh, sắc mặt không khỏi biến đổi: "Chạy? Hừ! Ngươi cho rằng chạy trốn được sao?"

Thần niệm quét qua, sắc mặt của hần bỗng nhiên kịch biến, trên mặt lộ vẻ vẻ khó tin: "Không thấy rồi! Làm sao có thể?"

Dùng hần Bá Vương cảnh thần niệm, vậy mà không cách nào tìm thấy được chỉ có tám biến Bá Sĩ thực lực Dương Thần, hần sao lại, há có thể không sợ hãi?

"Lỗi ra chỉ có hai cái, ta lại không được ngươi có thể bay đến bầu trời!" Phá Quân cười lạnh một tiếng, đột nhiên thả người lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong.

...

Tùng lâm ở chỗ sâu trong, Dương Thần sử xuất Phong Lôi Bộ, ra sức chạy như điên, mà ngay cả chính hần cũng không biết chạy rất xa.

Hần bỗng nhiên cảm giác được Khôi Lỗi cùng chính mình đã mất đi liên hệ, không cần nghĩ cũng biết, Khôi Lỗi tuyệt độ là bị phá quân giết chết.

Nếu có thể luyện chế nhiều mấy cỗ Khôi Lỗi thì tốt rồi! Dương Thần âm thầm cắn răng, nếu như nhiều có vài câu Khôi Lỗi, hần cơ hội đào tẩu tất nhiên tăng lớn.

Hiện tại điểm chết người nhất chính là, Dương Thần chỉ có thể đem trong đan điền sở hữu khí huyết phong ấn, như vậy mới sẽ không bị Phá Quân tìm thấy được, mà Nhật Nguyệt Tinh Thần Trắc khuyết điểm lớn nhất ngay ở chỗ này, một khi phong ấn khí huyết, cũng tự đại biểu cho hần đã mất đi lực lượng.

Nếu không là trúng rỗng cường hóa qua thân thể của hần, hần căn bản không cách nào lợi dụng thân thể lực lượng, cường ép thi triển ra Phong Lôi Bộ, nếu như không cách nào thi triển ra phân Lôi Bộ, như vậy hần tốc độ cơ hồ cùng người bình thường không có khác biệt.

Hần hiện tại chỉ có thể gửi hi vọng ở Phá Quân gặp được Hòa Nha, nếu là Hòa Nha cùng Phá Quân có thể đánh nhau, hần hy vọng chạy trốn tự càng lớn.

Rít gào! Bỗng nhiên truyền đến một hồi cùng loại với chim hót thanh âm, ngay sau đó trên bầu trời bay tới trận trận rặng mây đỏ, sóng nhiệt từ trên trời giáng xuống, khiến cho Dương Thần như đưa thân vào chum trong lồng.

Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi, ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời căn bản không phải cái gì rặng mây đỏ, dĩ nhiên là một mực thân dài 10m mét, toàn thân đỏ choét sắc Ô Nha chỗ phát ra nhiệt khí.

Hòa Nha!

Không cần nghĩ cũng biết, thứ này tuyệt đối là Hòa Nha, chứng kiến cái này con quái vật, Dương Thần không khỏi da đầu run lên.

Hòa Nha hòa hồng sắc đồng tử nghẹn gấp rừng sâu ở chỗ sâu trong Dương Thần, bỗng nhiên phát ra phần nộ Zssh...i-it... âm thanh, Rầm rầm, hai cánh mở ra, Hòa Nha theo trên bầu trời đáp xuống, như một đoàn cực lớn hỏa cầu đánh tới hướng mặt đất.

"Ta Thao! Nàng khẳng định phát hiện mình trúng trong tay ta!" Dương Thần tâm niệm vừa động, lập tức đã minh bạch Hòa Nha tức giận nguyên nhân.

Lập tức Hòa Nha lao xuống mà đến, Dương Thần vội vàng hướng phía rừng sâu ở chỗ sâu trong chui vào, lợi dụng đại thụ che khuất thân ảnh của mình.

Thế nhưng mà Dương Thần vừa mới trốn dưới đại thụ, bỗng nhiên sóng nhiệt phiên cồn, Rầm rầm! Ngọn cây bỗng nhiên bị Liệt Hỏa đốt thành tro bụi.

Dương Thần trong nội tâm lập bộp thoáng một phát, hoảng sợ không thôi, như thiểm điện nhảy vào rừng sâu ở chỗ sâu trong, trong nội tâm thầm mắng: "Lão tử sớm muộn gì muốn đem ngươi chỉ cái này xú điều nướng!"

Vèo! Vèo! ... Trên bầu trời không ngừng phóng tới hỏa cầu, Dương Thần ẩn nấp đại thụ không ngừng bị đốt thành tro bụi, không lớn trong chốc lát, phương viên mấy trăm trượng rừng cây lại bị san thành bình địa, hóa thành than cốc.

Dương Thần âm thầm thoá mạ, con mẹ nó! Bị cái này chỉ chim chết nắm giữ quyền khống chế bầu trời rồi!

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Hút máu nữ nhân

Dương Thần tại rậm rạp trong rừng chui tới chui lui, khiến cho Hòa Nha căn bản không cách nào phát hiện hắn.

Cho nên, Hòa Nha chỉ có không ngừng phun ra hỏa cầu, hắn muốn bức Dương Thần lộ diện.

Bỗng nhiên, Dương Thần cách đó không xa trong rừng, một cỗ đáng sợ uy áp cuộn cuộn áp đến, Dương Thần lập tức bị cái này cỗ uy áp chấn đắc bay ngược mà lên, trùng trùng điệp điệp trụ lạc trên mặt đất.

Kêu rên một tiếng, Dương Thần cắn răng nhịn đau bò lên, giương mắt xem xét, Phá Quân thành linh đã đứng tại trước người của hắn.

"Tuy nhiên không biết ngươi dùng thập phương pháp tránh thoát của ta tìm tòi, bắt quá, ngươi y nguyên trốn không thoát lòng bàn tay của ta!" Kinh thường hừ một tiếng, Phá Quân lạnh lùng hỏi: "Ngươi tự là dùng vừa rồi vật kia giết đệ đệ của ta, ta nói không sai à?"

Hắn theo như lời, dĩ nhiên là là Khôi Lỗi.

Dương Thần khoe miệng vẽ ra một vòng cười lạnh, bỗng nhiên há miệng hướng Phá Quân phun ra một ngụm máu tươi!

Cơ hồ đồng thời, hắn như thiểm điện thả người mà lên, đột nhiên hướng Phá Quân ném ra ngoài một vật, lập tức sử xuất Phong Lô Bộ cực nhanh nhập rừng sâu ở chỗ sâu trong.

Hết thấy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, Phá Quân kinh thường hừ một tiếng, như thiểm điện bắt lấy bay về phía đồ đạc của mình, roi trong tay hắn đồ vật dĩ nhiên là Hòa Nha trứng!

Tiếp được Hòa Nha trứng nháy mắt, Phá Quân đi nhanh bước ra, loại quỷ mị lướt đến Dương Thần sau lưng, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng!

"Hừ! Vùng vẫy giấy chết!" Phá Quân hừ lạnh một tiếng, ôm đồm hướng Dương Thần cổ.

Bốn phía Bá Khí lần nữa áp hướng Dương Thần, Dương Thần chỉ cảm thấy sau lưng bị ngàn cân cự thạch va chạm, lập tức khí huyết sôi trào, gần muốn thổ huyết.

Đúng lúc này, oanh! Trên bầu trời bỗng nhiên nổ bắn ra đến một đoàn hỏa cầu, thẳng bức Phá Quân mà đi!

Hỏa cầu chưa đến, bốn phía cây cối đã héo rũ, Phá Quân sắc mặt không khỏi biến đổi, một quyền oanh tại hỏa cầu phía trên, Phanh! Hỏa cầu tứ tán ra, hóa thành vô số đóa Hỏa Diễm.

"Hòa Nha trứng!" Phá Quân sắc mặt hơi đổi, hắn đã biết rõ trong tay mình đồ vật là cái gì.

Ngay tại Phá Quân muốn cầm trong tay Hòa Nha trứng trả lại cho Hòa Nha thời điểm, đã trốn hướng rừng sâu ở chỗ sâu trong Dương Thần bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Hòa Nha tiền bối, ta là Phá Quân Liệt Thú Đoàn chi nhân, hiện tại ta đã đem ngươi trứng hiến cho đoàn trưởng rồi!"

"Đáng giận nhân loại!" Trên bầu trời Hòa Nha phần nộ kêu to, bỗng nhiên hướng phía Phá Quân lao xuống mà đi.

Chứng kiến Hòa Nha không tiếp tục công kích chính mình, Dương Thần vội vàng sử xuất toàn lực chạy trốn, không có chạy ra rất xa, trong rừng bỗng

nhien chui ra hai người đến, dĩ nhiên là Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm.

Chúng kiến Dương Thần trên người vết máu loang lổ, sắc mặt càng là tái nhợt không thôi, Quách Tung Dương hai người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi: "Người gặp được Hỏa Nha rồi hả?"

"Không có, tuy nhiên lại gặp so Hỏa Nha đáng sợ hơn đồ vật!" Dương Thần cười khổ nói: "Bây giờ không phải là lúc nói chuyện, bắt được Hỏa Nha trướng, chúng ta lập tức ly khai tại đây!" Nói xong đem còn lại hai khóa Hỏa Nha trướng phân biệt đưa cho hai người.

Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm tiếp được Hỏa Nha trướng nhảy mất, một đạo tiếng cười lạnh bỗng nhiên truyền đến: "Người chạy không được!" Thanh âm như Kinh Lôi cuốn cuộn.

"Không tốt! Vậy mà đuổi theo tới!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi.

Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm cảm giác người tới khổng lồ vô cùng khí tức, sắc mặt cũng là ngay ngắn hướng biến đổi: "Bá Vương!" Thế nhưng mà tại cực đoan nhảy mất, sắc mặt của bọn hắn tựu khôi phục bình tĩnh.

Vèo! Phá Quân từ trên trời giáng xuống, rơi vào Dương Thần ba người trước người, lạnh lùng nhìn xem ba người.

"Bà mẹ nó, cái kia xú điều rốt cuộc là như thế nào khiến cho? Thậm chí ngay cả Phá Quân đều ngăn không được!" Dương Thần tại trong lòng thóa mạ không ngừng.

"Hừ! Người như cho rằng tìm hai cái giúp đỡ có thể giữ được tánh mạng, cái kia đã có thể mười phần sai rồi." Phá Quân cười lạnh nói: "Hôm nay, ba người các ngươi đều phải chết."

"Người khả năng đã hiểu lầm, hai người bọn họ chẳng qua là đi ngang qua, ta căn bản là không biết bọn hắn." Dương Thần nhàn nhạt cười cười.

Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm nghe được Dương Thần, sắc mặt hơi đổi, người phía trước bỗng nhiên cười nói: "Lão Dương, người những lời này đã có thể nói sai rồi, chúng ta thế nhưng mà bạn tốt, người sao có thể nói không biết chúng ta?"

"Đúng vậy." Thượng Quan Viêm quay đầu nhìn Dương Thần, cười nói: "Ta cũng không thể cho người có việc, nếu không Lam Nhi hội thương tâm đấy."

"Hai người này..." Dương Thần cười cười, cho tới giờ khắc này, hắn mới đem hai người này đã coi như là thiệt tình bằng hữu.

Đúng lúc này, Phá Quân lăng lệ ác liệt ánh mắt quét về phía Quách Tung Dương hai người, cười lạnh nói: "Các người muốn trách, tựu không lạ nên nhận thức tiểu tử này, ta nói rồi, vô luận là bằng hữu của hắn hay vẫn là thân nhân, ta toàn bộ đều muốn giết sạch!"

Lời còn chưa dứt, Phá Quân đã ra tay, một quyền oanh hướng Quách Tung Dương, bốn phương tám hướng Bá Khí rung chuyển không ngừng, Dương Thần ba người như đưa thân vào biển gầm bên trong đích 3 lá thuyền nhỏ.

"Lão Quách!" Dương Thần cùng Thượng Quan Viêm sắc mặt đều là biến đổi.

Quách Tung Dương đối mặt Phá Quân bá đạo vô cùng quyền kinh, vậy mà thông dong tự nhiên, căn bản không có chút nào e ngại chi sắc.

Lập tức Phá Quân bài sơn đảo hải quyền kinh áp đến, quách tung yên ánh mắt lóe lên, cũng không biết sự xảy ra điều gì thân pháp, vậy mà quỷ dị lui về phía sau mấy bước. Cùng lúc đó, trong tay của hắn ánh sáng màu lam chợt tránh, một ngum màu xanh da trời lợi kiếm thỉnh linh nơi tay.

Trận trận đáng sợ năng lượng chấn động theo màu xanh da trời lợi kiếm bên trong phát ra, giống như thủy triều phóng xạ bát phương, chung quanh cây cối đều tả hữu lắc lư. Quách Tung Dương trên bàn tay, thậm chí có nhận nhận màu xanh da trời Hỏa Diễm như ẩn như hiện.

Dương Thần đồng tử kịch liệt co rút lại, thật bá đạo khí tức!

Thượng Quan Viêm sắc mặt hơi đổi, nghĩ thầm: "Màu xanh da trời Hỏa Diễm, lần trước cùng lão Dương giao thủ thời điểm, lão Quách ra tay ngăn cản, khi đó cũng là màu xanh da trời Hỏa Diễm... Chẳng lẽ hắn là cái chỗ kia người?"

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn âm thầm khiếp sợ, vội vàng đem trong lòng suy đoán quên.

Xoát! Quách Tung Dương bỗng nhiên huy kiếm Tật Trảm mà xuống, một kiếm chém ra, kiếm khí tràn ra, như Thiên Nữ Tán Hoa tựa như phóng xạ tứ phương, lập tức, cái kia hướng hắn cuốn cuộn áp đi quyền kinh cùng với Bá Khí... Lại bị kiếm khí phách trảm ra.

Kiếm khí tung hoành, như mưa to đổ xuống mà ra, bao phủ hướng Phá Quân mà đi!

"Không có khả năng! Vương phẩm Bá Khí? Không! Không có Vương phẩm Bá Khí khí tức!" Phá Quân sắc mặt kịch biến, hoảng sợ lui về phía sau, lui về phía sau đồng thời, hai tay của hắn ngay ngắn hướng hướng phía trước nhả một cái!

Ầm ầm! Phương viên tầm hơn mười trượng nội đại địa đều chịu chấn động, Phi Sa Tẩu Thạch, cát đất ngưng tụ thành gai đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, lấy ngàn mà tính, ngay ngắn hướng bắn về phía trước mặt mà đến kiếm khí!

Kiếm khí cùng gai đất va chạm, cát đá bốn phía vẩy ra, suu suu tiếng xé gió vang vọng không dứt, như như đạn pháo bắn về phía bốn phương tám

hướng, kinh phong nổi lên bốn phía!

"Bá Vương, cũng không gì hơn cái này..." Quách Tung Dương cười nhạt một tiếng, sắc mặt của hắn có chút trở nên tái nhợt, hiển nhiên, sử dụng kiếm trong tay, cho hắn mang đến phụ tải phi thường đại.

"Thừa dịp hiện tại, chúng ta đi mau!" Dương Thần chứng kiến Quách Tung Dương sắc mặt tái nhợt, cắn răng nói ra.

Nghe được Dương Thần, Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm nhẹ gật đầu, ba người ngay ngắn hướng lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong mà đi.

Cơ hồ ngay tại ba người lướt vào rừng sâu ở chỗ sâu trong nháy mắt, đại địa lại là chấn động, nguyên lai là Phá Quân lãng không võ, đem hướng hấn vọt tới kiếm khí toàn bộ đánh xơ xác, hóa giải ở vô hình.

Phá Quân quát lên một tiếng lớn: "Các ngươi chạy không thoát!" Một tiếng hét to, chấn động rừng sâu gian chim thú đều tứ tán chạy trốn.

Rừng sâu ở chỗ sâu trong, Dương Thần ba người nghe được Phá Quân hét to âm thanh về sau, nhìn nhau cười cười.

Cái gọi là vui quá hóa buồn, trên bầu trời bỗng nhiên phóng tới một đoàn hỏa cầu, đạn pháo tựa như bắn về phía ba người bọn họ!

"Hỏa Nha!" Ba người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, phân biệt hướng phía ba cái phương hướng bất đồng thả người lui về phía sau, tránh qua, tránh né hỏa cầu.

Oanh! Hỏa cầu nện tại mặt đất, hỏa hoa vẩy ra, mặt đất lại bị tạc ra một cái hố sâu đi ra.

"Hai người các ngươi đáng chết nhân loại, ta muốn giết các ngươi!" Rừng sâu trên không xoay quanh Hỏa Nha nổ quát một tiếng, như người đàn bà chanh chua chửi đổng.

Dương Thần lập tức minh bạch, trước khi Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm nhất định đối phó quá tải qua, này đây Hỏa Nha nhìn thấy bọn hắn về sau mới hội tức giận như thế.

"Hắn muốn đối phó là chúng ta, lão Dương, ngươi đi trước!" Quách Tung Dương bỗng nhiên đối với Dương Thần nói ra.

Dương Thần cái muốn cự tuyệt, Thượng Quan Viêm bỗng nhiên mắng: "Đừng lè mề, ngươi ở tại chỗ này cũng không giúp được chúng ta gấp cái gì!"

"Được rồi, hai người các ngươi coi chừng!" Dương Thần nhìn thật sâu Quách Tung Dương hai người liếc, xoay người bước đi.

Không có chạy ra rất xa, Dương Thần bỗng nhiên quay đầu nhìn hai người, cười nói: "Về sau không nên gọi ta là lão Dương, quá khó nghe rồi!"

Quách Tung Dương cùng Thượng Quan Viêm không khỏi mỉm cười.

Dương Thần cười cười, quay người chui vào rừng sâu ở chỗ sâu trong, nhanh chóng chạy vội... Hỏa Diễm sào huyết là chỉ là Liệt Diễm cốc một góc, không bao lâu, Dương Thần rời đi rồi Hỏa Nha sào huyết.

Vừa vừa rời đi Hỏa Nha sào huyết, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, tại phía trước trong rừng, vậy mà nổi lơ lửng Đóa Đóa khói đen, những khói đen này chạm đến cây cối về sau, cây cối lập tức héo rũ.

"Âm Quý giáo!" Dương Thần không tự chủ được nghĩ tới Mộ Dung Điệp Y, Ngọc Nhi, Đại Nhi, chỉ có ba người này mới có thể phóng thích loại độc chất này sương mù.

Mộ Dung Điệp Y đã từng đối với Mạc Kinh đã từng nói qua, hắn là Âm Quý giáo chi nhân, cho nên Dương Thần chứng kiến những khói độc này về sau, mới có thể nhớ ra "Âm Quý giáo" ba chữ.

Chẳng lẽ Mộ Dung Điệp Y hoặc là Ngọc Nhi các nàng đã đến Liệt Diễm cốc? Dương Thần nhủ mảy, dù cho không phải Mộ Dung Điệp Y bọn người, cũng tuyệt đối cùng Âm Quý giáo chi nhân có quan hệ.

"Đây là..." Dương Thần bỗng nhiên trong rừng thấy được rất nhiều Bá Thú thi thể, những Bá Thú này thực lực không được, cũng chỉ là Phàm cấp mà thôi, cổ họng của bọn hắn lại bị người chặt đứt rồi!

Là người đó nhằm chán như vậy? Giết chết nhiều như vậy Phàm cấp Bá Thú? Dương Thần trong nội tâm âm thầm kỳ quái.

Bỗng nhiên, cách đó không xa rừng sâu ở chỗ sâu trong, bỗng nhiên truyền đến một hồi tiếng thở dốc, Dương Thần sắc mặt hơi đổi, thả người nhẹ lướt mà đi.

Xuyên qua rừng sâu về sau, Dương Thần lập tức chứng kiến một nữ tử bối đối với mình, nàng.. Vậy mà ghé vào một chi Bá Thú trên thi thể, không ngừng hút lấy Bá Thú huyết dịch!

Dương Thần không khỏi da đầu run lên, nàng kia cảm giác được sau lưng có người, bỗng nhiên xoay đầu lại, đương hai người hai mắt nhìn nhau thời điểm, sắc mặt của bọn hắn ngay ngắn hướng biến đổi!

"Là nguoi!" Hai cái ngay ngắn hướng kêu lên hai chữ này, hiển nhiên, Dương Thần cùng nữ tử đều phi thường kinh ngạc.

Ngẩn ngừ kinh ngạc về sau, Dương Thần ngưng ngưng cười nói: "Nguyên lai... Nguoi có uống máu hảo sắc."

"Khanh khách, như thế nào? Chẳng lẽ nguoi người phải sợ hãi gia uống máu của nguoi?" Nữ tử kiều mỵ nở nụ cười, vút ra cái mị nhãn.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Vừa hôn

"Máu của ta là khô, không dễ uống, nói sau, nguoi muốn uống máu của ta cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình." Dương Thần nhún vai, lười nhác cười nói: "Ta nhìn về phía trên tuy nhiên rất chặt vật, thể nhưng mà cũng không có bị thương, dù cho gặp được Bá Sư, ta cũng có trốn chạy để khỏi chết nắm chắc."

Ngữ khí một châu, Dương Thần khoe miệng treo lên một vòng cười xấu xa, nói tiếp đi: "Tình huống của nguoi tựa hồ thật không tốt, nếu không, nguoi cũng sẽ không biết chỉ lựa chọn sẵn giết Phàm cấp Bá Thú rồi, ta nói có đúng không? Điệp Y tỷ tỷ?"

Nữ nhân này dĩ nhiên là Mộ Dung Điệp Y!

"Tiểu ca ca, nguoi thật thông minh, ta xác thực bị thương." Mộ Dung Điệp Y lau sạch sẽ trên môi đỏ mọng vết máu, cười quyến rũ nói: "Như thế nào? Chẳng lẽ nguoi muốn động thủ đối phó nguoi ta sao?"

Dương Thần lắc đầu, phi thường chăm chú nhìn Mộ Dung Điệp Y, cười nói: "Chúng ta còn có một ước định, nếu như nguoi chết, ước định của chúng ta làm sao bây giờ?"

Mộ Dung Điệp Y sắc mặt hơi đổi, nàng không biết Dương Thần nói lời là thật là giả.

"Nếu như ta muốn đi, quay nguoi có thể đi, làm gì lừa nguoi?" Dương Thần rất bất đắc dĩ giang tay, cười nói: "Huống hồ, ra tay đối phó nguoi, căn bản là đối với ta không có bất kỳ chỗ tốt."

"Khanh khách, nguoi không sợ ta thương thể chuyển biến tốt đẹp về sau lập tức giết nguoi sao?" Mộ Dung Điệp Y nhõng nhẽo cười nói: "Ta sợ dĩ hất máu, chính là vì chữa thương, chờ ta hấp đã đủ rồi đủ nhiều huyết, nguoi muốn chạy chạy không thoát!"

Nàng lúc nói chuyện, nửa cái thân thể mềm mại đều nằm ở Bá Thú trên thi thể, máu tươi cùng nàng lỏa lồ thân thể mềm mại lẫn nhau làm nổi bật, dị thường quý dị, lại phi thường làm cho nguoi kích thích.

"Sợ!" Ngữ khí một châu, Dương Thần cười nói: "Thể nhưng mà ta càng tin tưởng trực giác của mình, nguoi cũng không phải nguoi vô tình."

"Nguoi y nguyên rất tự tin!" Chuyện chột chuyện, Mộ Dung Điệp Y nghiêm mặt nói: "Nếu như vừa rồi nguoi ly khai, hoặc là ra tay đối phó ta mà nói..., nguoi bây giờ đã bị chết."

Nói xong, Mộ Dung Điệp Y vút ra cái mị nhãn, chuyển qua thân thể mềm mại, lại bắt đầu hấp khởi huyết đến.

"Yêu nữ •••••" Dương Thần âm thầm ngắt đem lạnh hán, riêng là Ngọc Nhi cho hắn quyền trực có thể giết chết Tông Cấp Bá Thú, huống chi còn có những đáng sợ kia độc trùng.

Cho nên hắn quyết định thật nhanh, không trốn đi, cũng không ra tay đối phó Mộ Dung Điệp Y, đúng là quyết định này của hắn cứu được mạng của hắn.

Mộ Dung Điệp Y xác thực còn có rất nhiều thủ đoạn có thể giết chết hắn, chỉ cần hắn quay nguoi ly khai, hoặc là thừa cơ ra tay, hắn tự hắn phải chết không thể nghi ngờ!

"Cái này yêu nữ sợ dĩ chỉ hấp thu Phàm cấp Bá Thú huyết, có lẽ có nguyên nhân khác, chưa chắc là thực lực không đủ, không cách nào sẵn giết càng mạnh hơn nữa Bá Thú." Ánh mắt lóe lên, Dương Thần suy đoán nói.

"Tiểu ca ca, cái này đã là ngày hôm sau rồi, nguoi đoán nguoi ta hiện tại còn có nghĩ là muốn giết nguoi?" Mộ Dung Điệp Y hấp Vương Bá thú máu tươi về sau, dịu dàng mà lên, bước liên tục đi về hướng Dương Thần, về mặt cười mà quyến rũ mà hỏi.

"Ta đã đoán được đáp án." Ngỡ khi một chiều, Dương Thần cười nói: "Đợi ba ngày sau đó ta sẽ nói cho ngươi biết."

"Ba ngày sau đó?" Mộ Dung Điệp Y tức giận thấp giọng cười mắng: "Ba ngày sau đó ta đã làm ra quyết định, không cần ngươi tới nói cho ta biết đáp án? Tiểu tử thú này, người ta muốn ngươi giúp ta trả 30 chỉ Bá Thú với tư cách đền bù tổn thất!"

Dương Thần cười cười, vừa định đáp ứng, Mộ Dung Điệp Y bỗng nhiên cười nói: "Người ta lời còn chưa nói hết, là 30 chỉ sĩ cấp Bá Thú."

"Mới 30 chỉ mà thôi, ngươi cứ việc yên tâm!" Dương Thần tràn đầy tự tin cười cười, rút ra Lôi Ngục kiếm, quay người lướt vào rừng lâm ở chỗ sâu trong.

Mộ Dung Điệp Y mỉm cười một cái, ngọc tay vừa lộn, khói độc tràn ngập ra đến, độc trùng đột nhiên theo khói độc trong bay vút mà ra, theo sát Dương Thần về sau.

Cảm giác được sau lưng có độc trùng theo tới, Dương Thần tại trong lòng âm thầm thở mạt: "Xem ra muốn tạm thời không thể trốn đi nha."

Bên người có độc trùng chăm chăm vào, Dương Thần không dám đào tẩu, chỉ có thể trong rừng tìm tòi Bá Thú bóng dáng.

Không bao lâu, Dương Thần cũng đã săn giết hơn mười chỉ sĩ cấp Bá Thú, những Bá Thú này máu tươi, không ngoài dự tính, đều bị Mộ Dung Điệp Y hút khô rồi.

Cho dù bị Dương Thần ánh mắt quái dị chỗ nhìn chăm chú lên, thế nhưng mà Mộ Dung Điệp Y lại không có cảm thấy chút nào không thỏa, y nguyên rất tự nhiên mút lấy máu tươi.

Hấp thu mất thứ ba mươi chỉ Bá Thú máu tươi về sau, Mộ Dung Điệp Y khoanh chân mà ngồi, nhắm mắt vận công, nàng kiều nộn làn da phía trên, không ngừng tản mát ra mờ mịt huyết quang.

"Cái này yêu nữ đến cùng tại tu luyện công pháp gì? Còn có, nàng rốt cuộc là bị ai đánh thương hay sao? Dùng thực lực của nàng, có thể đánh nhau thương người của nàng ít nhất hẳn là Bá Vương." Dương Thần ngồi ở Mộ Dung Điệp Y đối diện, trong nội tâm suy đoán.

Bỗng nhiên, Mộ Dung Điệp Y mở hai mắt ra, thờ sâu về sau, nàng cười quyến rũ nói: "Một đại nam nhân chăm chăm vào nữ nhân xem, cũng không phải là kiện lễ phép sự tình, người ta nhưng là sẽ không có ý tứ đấy."

"Ngươi hội không có ý tứ? Ngày đó hạ sẽ không có hội thẹn thùng nữ nhân!" Trong lòng thâm nhũ vài câu, Dương Thần cười nói: "Điệp Y cô nương lớn lên xinh đẹp như vậy, không cho người khác xem không là thật là đáng tiếc sao?"

"Đỗ ngon đỗ ngọt!" Mộ Dung Điệp Y hướng Dương Thần vút ra cái mỉm cười, cười nói: "Những lời này ngươi hay vẫn là giữ lại hống người khác a, người ta có thể không ăn bộ này."

Dương Thần sờ lên cái mũi, ngượng ngùng cười cười: "Trời đất chứng giám, ta nói thế nhưng mà nói thật."

Mộ Dung Điệp Y cười cười, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên khuôn mặt biến đổi, quý mị tựa như lướt đến Dương Thần trước người, giữ chặt Dương Thần tay.

"Ta ....." Dương Thần còn chưa kịp nói chuyện, Mộ Dung Điệp Y bàn tay như ngọc trắng đã bưng kín miệng của hắn, hơn nữa lời kéo hắn đã trốn vào trong bụi cỏ.

Mộ Dung Điệp Y tay trắng nõn nà vung lên, một tảng nhàn nhạt khói đen phiêu đảng tại hai người bốn phía, lập tức ngăn cách ở hai người khí tức.

Vèo! Vèo! Hai cái bóng người theo rừng lâm ở chỗ sâu trong lờ ra, xuất hiện ở Mộ Dung Điệp Y trước khi nơi ở.

"Mộc Erin!" Dương Thần sắc mặt không khỏi biến đổi cái này đột nhiên xuất hiện trong đám người, hẳn một người trong dĩ nhiên là Mộc Y Lâm!

Hắn không khỏi nghĩ tới Mộc Y Lâm tại thùng tắm ở trong, cái kia sờ sờ động lòng người thân thể mềm mại.

Ngoại trừ Mộc Y Lâm bên ngoài, còn có một áo trắng trung niên nhân, vóc mắt lông mày che kín nếp nhăn, lưng tóc mai hoa râm, tướng mạo nho nhã.

"Mộc cô nương, ngươi đến cùng muốn tìm ai?" Trung niên nhân kia bỗng nhiên mở miệng.

"Một cái đối thủ cũ." Mộc Y Lâm nhặt cười nhặt nói: "Nàng có lẽ bị trọng thương, đây chính là ta bắt lấy nàng cơ hội tốt."

"Bị thương? Mộc cô nương sao dám khẳng định đối phương đã bị thương?" Trung niên nhân nghi ngờ hỏi.

"Ngươi xem phụ cận, có phải hay không có rất nhiều Bá Thú thi thể?" Nói xong, Mộc Y Lâm ánh mắt quét về phía bốn phía.

Trung niên nhân đưa mắt nhìn quanh, quả nhiên thấy không ít Bá Thú thi thể.

"Nàng sở tu luyện công pháp phi thường đặc thù, một khi sau khi bị thương, chỉ cần hút Bá Thú máu tươi sẽ lập tức khôi phục." Mộc Y Lâm trầm ngâm nói: "Nàng chưa thương thời điểm, chỉ có thể theo cấp thấp nhất Phạm cấp Bá Thú bắt đầu hút máu, đương nàng hấp thu đến Tông Cấp Bá Thú máu tươi, tựu đại biểu thương thể của nàng khỏi hẳn rồi."

"Tại đây đều là sĩ cấp Bá Thú!" Trung niên nhân ánh mắt lóe lên, tiếp lời nói: "Cho nên thương thế của nàng còn chưa có khỏi hẳn!"

"Đúng vậy!" Mộc Y Lâm khoe miệng lộ ra một vòng cười lạnh: "Cho nên hôm nay là ta bắt lấy nàng thời cơ tốt nhất!"

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, quay đầu nhìn về phía bên người Mộ Dung Điệp Y, Mộ Dung Điệp Y vừa mới cũng nhìn về phía hắn, hai người ánh mắt lập tức tiếp xúc, chớp mũi thiếu chút nữa đụng vào cùng một chỗ.

Trận trận mùi thơm xông vào mũi mà vào, Dương Thần không khỏi tâm viên ý mã, rốt cục nhìn không được thân tại giai nhân trên môi đỏ mọng.

Mộ Dung Điệp Y vốn định chuyển dời thân thể mềm mại, kéo ra cùng Dương Thần ở giữa khoảng cách, tuy nhiên lại đột nhiên cảm giác cặp môi đỏ mọng mát lạnh, một đầu đầu lưỡi đã vờn vào trong miệng của nàng.

Đầu "Ông" thoáng một phát trở nên chỗ trống, Mộ Dung Điệp Y đã đặt tại Dương Thần trên ngực bàn tay như ngọc trắng, căn bản sử không xuất ra kinh đầy ra Dương Thần, nàng chậm rãi nhắm lại hai mắt, nhiệt liệt đáp lại lấy.

Bỗng nhiên, Mộ Dung Điệp Y cảm giác được có Dương Thần tay, theo nàng tròn mềm eo thon sờ soạng đi lên, trong nháy mắt này, nàng bỗng nhiên tỉnh táo lại, mãnh liệt mở hai mắt ra!

Nàng vốn là nhuyển giống như một bãi bùn thân thể mềm mại lập tức khôi phục lực lượng, bàn tay như ngọc trắng đầy, Dương Thần kêu rên một tiếng, bay ngược ra bụi cỏ mà đi, đụng một tiếng trụ lạc trên mặt đất.

Mộc Y Lâm cùng trung niên nhân sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, hướng Dương Thần nhìn sang.

"Ta thao, Xú bà nương, về phần như vậy hận sao?" Dương Thần chịu đựng ngực kịch liệt đau nhức bò lên, lập tức chứng kiến có luồng ánh mắt nhìn mình chằm chằm.

Ngượng ngùng cười cười, Dương Thần đối với Mộc Y Lâm nói: "Cô nương, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt."

"Là người!" Mộc Y Lâm trên mặt lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

"Gặp không may, cái này Xú bà nương khẳng định phải động thủ giết ta!" Ánh mắt nhanh quay ngược trở lại, Dương Thần đột nhiên thả người mà lên, không chút nghĩ ngợi, hướng phía rừng lâm ở chỗ sâu trong chạy trốn mà đi.

"Muốn đi!" Trung niên nhân kia bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, bước nhanh bước ra, ôm đồm hướng Dương Thần sau lưng.

"Không muốn thương hắn!" Mộc Y Lâm khuôn mặt biến đổi, vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Cơ hồ cũng ngay lúc đó, trong bụi cỏ bỗng nhiên bắn ra một thân ảnh, đoạt trước một bước bắt lấy Dương Thần cánh tay, mang theo Dương Thần lướt vào rừng lâm ở chỗ sâu trong mà đi, mấy tung nhảy tầm đó tựu biến mất vô tung vô ảnh.

Trung niên nhân kia bản có cơ hội bắt lấy Dương Thần, thế nhưng mà nghe được Mộc Y Lâm quát bảo ngưng lại, hắn không thể không dừng tay.

Bất quá đúng lúc này, Mộc Y Lâm sắc mặt bỗng nhiên biến đổi: "Mau đuổi theo!" Nói xong cũng không đợi trung niên nhân, đi đầu tạt truy mà đi.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Trung niên nhân bị lộ được sửng sờ sửng sờ đấy.

Trung niên nhân này cũng không biết, Mộc Y Lâm sờ đi lại để cho hắn dừng tay, là bởi vì lúc trước đã bị qua cảnh cáo, cho nên nàng không dám lại đối phó Dương Thần.

Mà nàng sờ đi cái biến chủ ý, một lần nữa đuổi theo, là vì nàng chứng kiến mang đi Dương Thần chi nhân, thành linh tựu là Mộ Dung Điệp Y.

Đương nhiên, Dương Thần căn bản không biết, Mộc Y Lâm căn bản cũng không dám đối phó hắn, hắn ngược lại hiện tại cũng còn cho rằng Mộc Y Lâm muốn giết hắn, cho nên hắn mới có thể không muốn sống chạy trốn.

Rừng lâm ở chỗ sâu trong, Mộ Dung Điệp Y cùng Dương Thần không có chạy ra rất xa, Mộ Dung Điệp Y bỗng nhiên ngừng lại, không ngừng thở hào hển, khuôn mặt tái nhợt.

"Người không sao chứ?" Dương Thần quay đầu nhìn Mộ Dung Điệp Y, vẻ mặt ân cần hỏi han.

"Chết không hết!" Mộ Dung Điệp Y thở sâu về sau, đối với Dương Thần nói: "Cũng may nàng tựa hồ cũng bị thương, nếu không hôm nay chúng ta ai cũng trốn không thoát."

"Nàng không có bị thương trước khi, thực lực với người không sai biệt lắm sao?" Dương Thần tò mò hỏi.

"Hừ! Nàng sao lại, há có thể là đối thủ của ta!" Mộ Dung Điệp Y cười lạnh một tiếng.

Dương Thần tròn trắng mắt, hắn phát giác chính mình tựu không nên hỏi vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Bá Khí Già Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Tiểu Ách Ba

Vì né tránh Mộc Y Lâm truy kích, Mộ Dung Điệp Y lần nữa lợi dụng khói độc ngăn cách trụ khí tức, cùng Dương Thần núp ở trong bụi cỏ, cũng không biết có phải hay không là nhận lấy lần trước giáo huấn, lần này Mộ Dung Điệp Y chủ động cùng Dương Thần duy trì một khoảng cách.

Dương Thần dở khóc dở cười, lần trước là ngoài ý muốn, thuần túy là ngoài ý muốn, thật là ngoài ý muốn!

Đúng lúc này, Mộc Y Lâm cùng trung niên nhân thân ảnh theo bọn hắn trước mắt hiện lên, hiển nhiên, đã có Mộ Dung Điệp Y ngăn cách khí tức phương pháp, Mộc Y Lâm cũng không cách nào phát hiện bọn hắn.

Tuy nhiên Mộc Y Lâm cùng trung niên nhân đã rời đi, bất quá Dương Thần cùng Mộ Dung Điệp Y lại không có lập tức đi ra, mà là tiếp tục tại trong bụi cỏ ẩn núp lấy.

Sau một lúc lâu về sau, Mộ Dung Điệp Y nói ra: "Có thể đi ra ngoài rồi, bọn hắn đã đi xa."

"Ta ta sẽ đi ngay bây giờ giúp người săn giết Bá Thú, bất quá người có thể đừng hy vọng ta thật sự cho người săn giết 30 đầu Sư cấp Bá Thú." Cười cười, Dương Thần vèo một tiếng lướt đi bụi cỏ.

Mộ Dung Điệp Y bàn tay mở ra, lòng bàn tay tán phát ra trận trận khói độc, ông ông còn trùng trùng kêu to đã truyền ra.

Bỗng nhiên, nàng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, bàn tay như ngọc trắng hợp lại, khói độc chậm rãi biến mất, độc trùng trùng kêu cũng tùy theo biến mất, trong mắt của nàng hiện lên một vòng vẻ phức tạp.

Đi ra bụi cỏ, Mộ Dung Điệp Y nhìn xem Dương Thần phương hướng ly khai, thì thầm tự nói: "Hắn còn có thể trở lại à..."

Đúng lúc này, sắc mặt của nàng bỗng nhiên biến đổi, phút chốc chuyển qua thân thể mềm mại, cười quyến rũ nói: "Hiện tại mới đuổi theo, động tác của người cũng quá chậm à?"

"Hừ!" Tùng lâm ở chỗ sâu trong phát ra một đạo hừ lạnh, vèo! Một đầu bóng đen đột nhiên lóe lên mà ra, đã rơi vào Mộ Dung Điệp Y trước người.

Cái này đột nhiên xuất hiện đồ vật, dĩ nhiên là trước khi bị Mộ Dung Điệp Y đuổi bắt Hoa Hồ Điều!

Hoa Hồ Điều trên người ngồi một cái lãnh diễm cao ngạo nữ tử, chính lạnh lùng chăm chăm vào Mộ Dung Điệp Y, nếu như Dương Thần tại nơi này, nhất định có thể nhận ra, cô gái này tựa là Lạc Băng!

"Thương thế của người còn không có có khôi phục, bất quá, người cũng không giống như sợ hãi?" Lạc Băng lạnh lùng nói ra.

Hoa Hồ Điều hung hăng tròn mắt nhìn Mộ Dung Điệp Y liếc, trên cổ bộ lông đều bị dựng lên, xem hắn bộ dáng, tựa hồ muốn ăn thịt người một loại, bất quá, bộ dáng của nàng vốn cũng không phải là đặc biệt hung ác, thoát nhìn ngược lại có vài phần đáng yêu.

"Giết ta?" Mộ Dung Điệp Y khanh khách cười mà quyến rũ, nói ra: "Tuy nhiên ta bị thương, thế nhưng mà người cũng chưa chắc có thể giết chết ta, không tin, người có thể thử xem xem!"

"Thực lực của người xác thực rất cường, lần trước nếu không là ta cùng Hoa Hồ Điều liên thủ, tuyệt đối không phải là đối thủ của người." Giọng nói vừa chuyển, Lạc Băng cười lạnh nói: "Thế nhưng mà người bây giờ đã bị thương, như người cho rằng nói vài lời nói có thể hù dọa ta, vậy thì mười phần sai rồi."

"Người có biết hay không, trên người của ta không chỉ một loại độc trùng." Mộ Dung Điệp Y cười quyến rũ nói: "Cũng không sợ nói cho người biết, ta chỗ không thả ra những độc trùng này, là sợ hãi lan đến gần chính mình, nếu không, hiện tại người liền cùng ta cơ hội nói chuyện cũng không có."

"Phô trương thanh thế!" Lạc Băng lạnh lùng hừ một tiếng.

Mộ Dung Điệp Y nhàn nhạt cười cười, ngọc tay vừa lộ, từng vòng khói độc vây quanh ngọc thủ của nàng xoay tròn, khói độc truyền ra bén nhọn tiếng kêu chói tai, thanh âm nhiễu loạn tâm trí, làm cho người đầu văng mắt hoa.

Nghe thể đạo thanh âm, Lạc Băng khuôn mặt khẽ biến, nàng rót cuộc biết, Mộ Dung Điệp Y xác thực không có nói sai, xác thực còn có một loại độc trùng!

Riêng là thanh âm tựa khiến người đầu vàng mắt hoa, chẳng lẽ Mộ Dung Điệp Y hoặc nói, nếu như đem loại độc chất này trùng thả ra lời nói, tựa ngay cả mình cũng sẽ bị lan đến gần, loại độc chất này trùng nhất định có đáng sợ uy lực!

"Lạc tỷ tỷ, cái này xấu nữ nhân muốn bắt ở ta, ta không muốn cứ như vậy để cho chạy nàng!" Hoa Hồ Điều vậy mà mở miệng nói chuyện, thanh âm thanh thúy, dĩ nhiên là nữ tử thanh âm.

"Khanh khách, xấu nữ nhân?" Mộ Dung Điệp Y cười mà quyền rũ liên tục, "Đa tạ khách lệ, ta nhưng cho tới bây giờ đều không có đã từng nói qua chính mình là người tốt."

Hoa Hồ Điều nghe vậy hung hăng tròn mắt nhìn Mộ Dung Điệp Y liếc.

"Muốn để cho chúng ta buông tha ngươi, thật sự là nói chuyện hoang đường viễn vông!"

Lạc Băng đột nhiên cười lạnh một tiếng, tay trắng nõn nà vung lên, hàn khí phóng xạ mà ra, Mộ Dung Điệp Y bị thương khói độc lập tức bị đông kết. Khiến cho được Mộ Dung Điệp Y căn bản không kịp phóng xuất ra độc trùng.

Cùng lúc đó, Lạc Băng phút chốc biến mất tại Hoa Hồ Điều phía trên, quý mị tựa như rơi vào Mộ Dung Điệp Y trước người, ánh đao lóe lên, trong tay của nàng đã nắm lấy một thanh đoản đao, tựa như trắng lưỡi liềm, toàn thân tuyết trắng, hàn khí bức người!

Mộ Dung Điệp Y khuôn mặt biến đổi, cấp cấp lui về phía sau, lui ra phía sau nháy mắt, nàng cũng rút ra bên hông đoản đao, trên lưỡi đao khói đen bốn phía.

Đang! Lưỡng đao va chạm, hàn khí cùng khói độc như vô số dây lưng lụa giống như, theo va chạm chỗ phóng xạ ra, hướng phía bốn phương tám hướng mang tất cả mà đi, lập tức, bốn phía cây cối lập tức bị hàn khí đông lại đứng dậy, ngay sau đó lại bị khói độc ăn mòn, hóa thành gỗ mục.

Mộ Dung Điệp Y oa một tiếng nhỏ ra một ngụm máu tươi, lao đảo lui về phía sau, đã bị đoản đao càn là rời tay bay ra, nghiêng nghiêng cắm ở trên mặt đất, khói độc theo trên lưỡi đao dạt tản ra đến, chung quanh hoa cỏ cây cối lập tức héo rũ.

Đúng lúc này, Lạc Băng đã cướp được Mộ Dung Điệp Y trước người, đoản đao Tật Trảm mà xuống, nghiêng nghiêng bổ về phía Mộ Dung Điệp Y cái cổ mà đi!

Trong lúc nhất thời, hàn khí đến trên lưỡi đao phát ra, giống như trận trận Phong Bạo, Mộ Dung Điệp Y kiêu nộ làn da phía trên, vậy mà kết khởi một tầng sương đến.

Mộ Dung Điệp Y cắn chặt răng ngà, bỗng nhiên bóp nát một cuốn quyền trục, khói độc cuộn cuộn, lấy ngàn mà tính độc trùng đánh về phía Lạc Băng mà đi, Lạc Băng đao lập tức bị độc trùng leo đầy.

Đó cũng không phải Mộ Dung Điệp Y lời vừa mới nói một loại độc khác trùng, chỉ là bình thường độc trùng mà thôi!

Lạc Băng hừ lạnh một tiếng, cổ tay trắng uốn éo, đoản đao ông một tiếng run rẩy, độc trùng lập tức bị đánh bay, nhưng vào lúc này, bốn phương tám hướng độc trùng đã hướng phía nàng đánh tới!

Cười lạnh một tiếng, Lạc Băng tay trắng nõn nà vung lên, bốn phía Bá Khí sôi trào, hóa thành vô số thật nhỏ băng đâm, hướng phía độc trùng bắn tới, chói tai tiếng xé gió vang vọng không dứt.

Ngay tại độc trùng bị băng ám sát chết thời điểm, Mộ Dung Điệp Y đã quay người hướng phía từng lâm ở chỗ sâu trong cực nhanh mà đi, bắt quả Hoa Hồ Điều lại đột nhiên thả người nhảy đến trước người của nàng, chặn nàng chạy trốn lộ tuyến.

"Hừ, xấu nữ nhân, ngươi trốn không thoát!" Hoa Hồ Điều phát ra non nót tiếng hừ lạnh, đột nhiên nâng lên móng vuốt sắc bén, xoát! Như thiểm điện chụp vào Mộ Dung Điệp Y!

Mộ Dung Điệp Y sắc mặt không khỏi biến đổi, cấp cấp lui về phía sau, khoe miệng lần nữa tràn ra máu tươi.

Lập tức Mộ Dung Điệp Y muốn chết tại móng vuốt sắc bén phía dưới, bỗng nhiên lóe ra một thân ảnh, chắn Mộ Dung Điệp Y trước người.

Người tới chính là Dương Thần, hất hết lớn một tiếng: "Đầu Chiến án!"

Kim quang tách ra, Kim Sắc Đầu Chiến án nổ bắn ra mà ra, thẳng bức Hoa Hồ Điều móng vuốt sắc bén mà đi, Đầu Chiến án những nơi đi qua, năng lượng dư ba tứ tán ra, khiến cho trận trận gió lốc.

Phanh! Cả hai kịch liệt va chạm, Đầu Chiến án ầm ầm bạo tạc, khói đặc trận trận, Phong Bạo nổi lên bốn phía.

"Ngươi làm đau ta!" Một đạo phản nộ tiếng kêu theo khói đặc bên trong truyền đến, thanh âm non nót.

Nghe thể đạo thanh âm non nót, Dương Thần có loại dở khóc dở cười cảm giác, ở nơi này là Vương cấp đem thú? Quả thực là một cái tiểu cô nương.

Vèo! Hoa Hồ Điều theo trong sương mù dày đặc cực nhanh mà ngồi, nộ khí đằng đằng chờ Dương Thần.

"Ha ha, ta không phải cố ý, nguoi chớ để ở trong lòng." Dương Thần ngượng ngùng cười cười.

Mộ Dung Điệp Y chứng kiến người đến là Dương Thần, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một vòng dị quang, cùng với không hiểu phức tạp, nàng thấp giọng thì thào: "Hắn không có đi..."

"Nguoi cũng là người xấu!" Hoa Hồ Điều tức giận rồi, hậu quả rất nghiêm trọng, nàng móng vuốt sắc bén đã nâng lên, lợi như đao phong!

"Hoa Nhi, dừng tay!" Lạc Băng thanh âm bỗng nhiên truyền đến, nghe được Lạc Băng, Hoa Hồ Điều chậm rãi buông móng vuốt sắc bén.

Dương Thần nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, chợt xoay người, thất thanh nói: "Tiểu Ách Ba!"

Nghe được Dương Thần, Mộ Dung Điệp Y thân thể mềm mại run lên, hai người bọn họ nhận thức!

Lạc Băng lạnh lùng nói: "Nguoi mới được là không nói gì!" Ngữ khí của nàng tuy nhiên lạnh như băng, nhưng khi nhìn Dương Thần ánh mắt cũng rất nhu hòa.

Dương Thần vuốt cái ót, ngượng ngùng cười cười: "Được rồi, nguoi không phải không nói gì, ta mới được là, ha ha..."

Lạc Băng đánh giá Dương Thần, nàng phát hiện Dương Thần đã không còn là trước kia cái kia tràn ngập ngây thơ thiếu niên rồi, nghĩ đến thiếu niên trước mắt này lưng công chính mình chạy trốn từ phía, sắc mặt của nàng vậy mà hơi đỏ lên.

Cũng may nàng lập tức tự khôi phục bình tĩnh, Dương Thần căn bản không có phát hiện Lạc Băng biểu lộ biến hóa.

"Hai người bọn họ..." Mộ Dung Điệp Y lại bắt đã đến Lạc Băng trên mặt biến hóa, trong nội tâm có chút điểm ghen tuông.

Đúng lúc này, Dương Thần đột nhiên hỏi: "Tiểu Ách Ba, các nguoi như thế nào hội đánh nhau? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

Lạc Băng cùng Mộ Dung Điệp Y nhìn nhau, hai người ngay ngắn hướng cười lạnh một tiếng.

Dương Thần nhìn nhìn Lạc Băng, lại nhìn một chút Mộ Dung Điệp Y, giang tay ra, bắt đắc dĩ cười nói: "Đến cùng chuyện gì phát sinh rồi hả? Các nguoi ai cái kia nói cho ta biết không?"

"Đã nguoi không lời muốn nói, vậy thì để ta làm đã nói rồi." Mộ Dung Điệp Y nhìn xem Lạc Băng, mỉa cười một tiếng, quay đầu nhìn Dương Thần, đem chuyện đã trải qua toàn bộ nói ra.

Nguyên lai, Mộ Dung Điệp Y tại Mãng Đẳng Sơn Mạch phát hiện Hoa Hồ Điều, muốn đem Hoa Hồ Điều thu phục, thế nhưng mà Hoa Hồ Điều lại đã sớm quy thuận Lạc Băng.

Hoa Hồ Điều theo Mộ Dung Điệp Y trong tay đào thoát về sau, trở lại Lạc Băng bên người, lập tức, Lạc Băng cùng Hoa Hồ Điều liên thủ đối phó Mộ Dung Điệp Y, kết quả Mộ Dung Điệp Y bị thương.

Tại không lâu trước khi, nếu như Mộ Dung Điệp Y không có từ Mộc Y Lâm trong tay cứu đi hắn mà nói, hắn tuyệt đối sẽ không quản Mộ Dung Điệp Y chết sống, thế nhưng mà, hiện tại hắn đã thiếu Mộ Dung Điệp Y một cái mạng, cho nên hắn phải bang Mộ Dung Điệp Y.

Cho nên nghe xong Mộ Dung Điệp Y về sau, hắn bắt đắc dĩ cười cười, đối với Lạc Băng nói ra: "Tiểu Ách Ba, chẳng lẽ chuyện này chưa có trở về xoáy chỗ trống sao?"

"Không được, cái này xấu nữ nhân thiếu chút nữa đã thương ta, tuyệt đối không thể buông tha nàng!" Mở miệng nói chuyện chính là Hoa Hồ Điều, nàng tựa hồ phi thường ghi hận Mộ Dung Điệp Y.

"Ta có thể không cần nguoi khác cầu tình." Nhìn thật sâu Dương Thần liếc, Mộ Dung Điệp Y cười lạnh nói: "Các nguoi như muốn động thủ, ta tùy thời phụng bồi!"

Dương Thần chỉ có thể lắc đầu cười khỏ, ba nữ nhân một đả đùa giỡn... Chuyện đó quả nhiên không giả! Nếu như Hoa Hồ Điều cũng coi như nữ nhân.

Bỗng nhiên, từng lâm ở chỗ sâu trong truyền đến một hồi tiếng cười: "Ha ha, Mộ Dung Điệp Y, không nghĩ tới nguoi ở nơi này!"

Mộ Dung Điệp Y khuôn mặt biến đổi!

